

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

Hesiod.
[Works. Latin + Greek. 1841.]

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΑΙΟΥ.

TZETZΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, x. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE

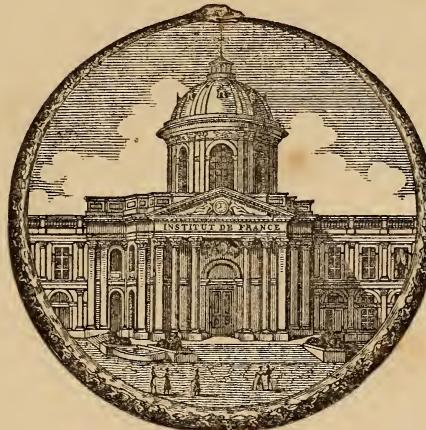
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM

EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI REGII FRANCÆ TYPOGRAPHIO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

1 - DEC - 9
SODA 1976

PA 4010

L3
1841

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos redditum fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensioni (in opuscc. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Müzellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermanni disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisse, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodei natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionibus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Göttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Göttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula priori* anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Göttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Göttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephem. litt. r. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensionis, quam Iulus Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

(1) Versum 144, quale in una trium illarum recensionum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermani ephem. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensionis, quam Iulus Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρώτην. 672, ἐπιχνοάσουσαι. 806, δορυκτήταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι· 1161, καμάτῳ. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀτζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάσοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσαι. IV. 59, δολίησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῦσι. 323, ἐπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίσυροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἐλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηγεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φακνύθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἥδε. III. 1374, ἐπῆιον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e conjectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῆλ' Wellaueri conjectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile diuinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare superseedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius conjecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειῶν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοὶ τινα. v. 272, τάδ' εἴπεν. v. 309, χειμερίας. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni conjectura, v. 271, παρακάτθεο eiudem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτέον δ' ἔθελεις, restituimus (vid. Græfii conjectanea in Musæum, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, δέξα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαμπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomericorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericam* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *conjectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integrum illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II, Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisse locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκενθει	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῇς
v. 11. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐὸν	ἐὸν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναψι	κείνη
v. 39. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 457. ἔξαρχῆς	ἔξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανῶπις	κυνανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	v. 490. κέδασσεν	κέδασεν
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπτηχλύνθη	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 504. ἀφραδίγησι	ἐγχείήσι
v. 136. ἐν	ἐνὶ	v. 505. Λαομέδοντος	λαοὶ ἐλόντες
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 529. Δηίχον, ἥδε	Δηίχον τ' ἵδ'
v. 159. βουπλῆγα, τὸν	βουπλῆγ', δν	v. 542. θορει	θόρηγ
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 553. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 563. Ἡ. μέγα τοὶ δ'	Ἡ μέγχ· τοὶ δ'
v. 168. κιοῦστα	κιούσῃ	v. 575. ἐπέσσιν	ἐπέέσσιν
v. 179. Ἡ ε' οἶη	Οἴη δ' ἡ	v. 583. ἔτλης	ἔφης
v. 190-200. θῆσιν· Ἐκπά-	θῆσιν Ἐκπάγλωας, ἡ	v. 596. μελέσσιν	μελέέσσιν
γλως; δ' ή σεῖο, θεοῦ	σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ-	v. 598. δύσαν	δύσαν
γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θλης·	v. 613. ὑπαὶ	ὑπὲρ
v. 217. λαβόντες;	βαλόντες	v. 615. ἥδ'	ἡ
v. 246. ἐν	ἐνὶ	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψύα γε	τετρυμένοι ἄψεα
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσσαν	v. 677. δεικτυπόντι	ἐπικτυπέοντι
v. 259. ὀκρύσεντι	ὑκρύσεντι (1)	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 723. ἡκαχε	ἡπαρε
v. 287. ἐν	ἐνὶ	v. 724. οὔνεκα	εἴνεκα
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 752. ὅπη	ἐπελ
v. 326. οἱ	ώς	v. 753. θέμις ετ ἄτη	Θέμις ετ Ἀτη
v. 341. μιν	οι (2)	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 370.	in uncis.		

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetinus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορι.» Qua admissa mutatione την esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην.»

PRÆFATIO.

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 761. ἐξεφαάνθη
v. 793. μένος μέγα
L. II. v. 6. σκοπίασκον
v. 30. πω
v. 48. ὅρνυτ^ο
v. 55. η μὲν
v. 59. ἐνι
v. 61. ὅφελεν, καὶ
v. 80. μαραμένῳ
v. 127. Μέμνων
v. 163. τάχι
v. 165. ἐν
v. 169. δχέεσφι
v. 174. κεν
v. 187. Οστερος
v. 196. ἀπαν· οἱ
v. 200. ἔσται et ἄγια
v. 224. θηγόμεν' et πάρος
v. 232. βαρύ
v. 233. οἵ γ'
v. 289. γάρ
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν
v. 314. μόγου
v. 320. Μέμνων
v. 339. τοὶ^{οι}
v. 361. μοῖρα
v. 421. προφερεστέρα
v. 446. βεθλημένος
v. 495. ὑπέρθραχεν
v. 520. η μὲν et η δ'
v. 543. ἀσφ
v. 546. ἐπεσμαράγησε
v. 602. θέρους
v. 618. οὖτ' ἄρ' et ὁπίσατο
v. 665. ἡὰ Πληιάδες
v. 666. ωἶσε
L. III. v. 28. δ' ὅθηκε
v. 49. ἥκαχες
v. 57. ἐ^ο
v. 58. οὐδ'
v. 65. ὑπέρ
v. 69. τλήτω
v. 70. τοὶ^{οι}
v. 94. οἱ δὲ
v. 114. σχέτλιε
v. 159. ἥρπε γάίης
v. 169. τίσεσθ'
v. 184. ἐ^ο
v. 190. ἀρήγετε
v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες
v. 222. τε
v. 225. ὑπάλ
v. 295. δὴ
v. 304. ναιετάσκεν
v. 319. ἀπαὶ^{οι}
v. 340. ἐμπνείοντα
v. 379. οἱ^{οί}
v. 386. εῦτε
v. 409. τ' αὐ^ο

IN EDITIONE NOSTRA :

- ἐξεφαάνθη
μέγα σθένος (1)
σκοπίαζον
που
ὅρνυτ^ο
ἡμὲν
μετὰ
ὅφελον καὶ
παρφαμένῳ
Μέμνον
τοῖς
ἐνι
δχέεσφι
καὶ
ὕστατος
πᾶν· τοὶ^{οι}
ἴσται et ἄγια
θεινόμεν' et πυρὸς
βαρὺ
οἴγ'
δὲ
ἔτ' ἐπελθέμεν
μόθου
Μέμνων
οἱ
Μοῖρα
προφερεστέρα (2)
βεθλημένον
ἐπέρθραχεν
ἡμὲν et ηδ'
αἷμα
ὑπεσμαράγησε
θέρευς
οὐ γάρ et ὁπίσατο
μὲν ὅρ' Ἡλιάδες
ἥξε.
δὲ θήκε
ἥπαφες
οἱ
οὖτ'
ὑπέκ
στήτω
οἱ
ἡδὲ
σχέτλιος
ἥρπε γαίης
τίσετ' ἄρ' (3)
οἱ
ἀρήγοιτ'
πτόλιν et εἰρύσαμεν
ἡδὲ θ'
ὑπό^ο
δῆτ'
ναιετάσκεν
ἀπό
ἅμτνείοντα
ἕστε
δ'^ο αὐτ'

IN TYCHSENII EDITIONE :

- ἐπιστάμενος
ἐπεσσυμένῳ
αὐτή κεν φῆμη
τάχι θυμὸν
περιώσιον
δῆφελόν με
ἄγανούς τε
δὲ θήκεν
πένθος
λευγαλέον· τόμε εἰθε
εἶ μεγάθυμον
τοις
ἐνι
δχέεσσι
καὶ
ὕστατος
πᾶν· τοὶ^{οι}
ἴσται et ἄγια
θεινόμεν' et πυρὸς
βαρὺ^{οι}
οἴγ'
δὲ
δέ
οίον, δτ^ο
δν
δλλ^ο οτε
θαν
Καὶ τότε
έπιπνείοντες
δὲ γίγνετο
τά τε
πέδον
αῦθ'
τοῦ
ἐσδραχεν
αῦτ'
δὲ γῆθεον
δαιτ'
ἐλδεται (4)
ῶς δ'
ἴστατο
δοιοι
δένδρε'
ἐνι
τε τέρπετο
χρατερώτατος
ἔγγυς
δχλασε
Ίάσονος
αίψια τεθρυμμένα (5)
τοπάροιθε
ἔτ' ἀλγήνεσκε
ἀπόνητο· ἄγλαόν·
θέρους εὐθαλπέος
μιν
ἔλευσον
ἴδμονι, παμμαχίης
ἔνθορον·
ἐνι
L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο
v. 35. θανάτου
v. 36. θεινόναι
v. 72. μειδιόωσ^ο
v. 125. κ^ο
v. 126. νύ κεν
v. 127. μετεύαδεν
v. 134. Ιδομενῆ^ο αὐτὸν,
v. 145. δώῃ
v. 169. ἀνέρα, ὅτινα τῶνδε
v. 176. ἐρατεινήν·

IN EDITIONE NOSTRA :

- ἐπισταμένως
ἐπεσσυμένῳ
αὐτή κεν φῆμη
τάχι θυμὸν
περιώσιον
δῆφελόν με
γεραρούς τε
δὲ θήκεν
θυμὸν
πένθος λευγαλέον· τό^ο
ἀπάφησας
δγ'
οίον τ^ο
τὸν
δλλ^ο οτε
θαν
Καὶ τότε
έπιπνείοντες
δὲ γίγνετο
τά τε
πέδον
αῦθ'
τοῦ
ἐσδραχεν
αῦτ'
δὲ γῆθεον
δαιτ'
ἐλδεται (4)
ῶς δ'
ἴστατο
δοιοι
δένδρε'
ἐνι
τε τέρπετο
χρατερώτατος
ἔγγυς
δχλασε
Ίάσονος
αίψια τεθρυμμένα (5)
τοπάροιθε
ἔτ' ἀλγήνεσκε
ἀπόνητο· ἄγλαόν·
θέρους εὐθαλπέος
μιν
ἔλευσαν
ἴδμονι, παμμαχίης
ἔνθορον·
ἐνι
ἀμφετέτυκτο
Θανάτου
Ίσταναι·
μειδιόων
τ'
νῦν
μέγ^ο εὔαδεν
Ίδομενῆ^ο αὐτὸν,
δώῃ
δντινά κεν τῶνδ^ο ἄνδρα
ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχέασθαι coniecit pro συγχέασθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniicimus.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαι. Suam lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hau serit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσι μήδεται, Lehrsiο κήδεται in mentem venit. Mox v. 168 ίστατο Lobeckii conjectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἴψια dubium esse ipse confitetur, Lehrsiο αὐτοι fortasse scribendum coniicit.

PRÆFATIO.

xi

IN TYSCHENII EDITIONE :

- v. 212. ἔχεις
- v. 216. μὲν πόσεικε
- v. 240. οὐτιδανών
εἰ ἀργαλέον
- v. 249. ζεύγλης
- v. 256. ἐύσθενέα
- v. 281. μητιώντων
- v. 299. καταδισκομένοισιν·
- v. 354. ἀλλά γ'
- v. 359. ὡς
- v. 362. δρεξεν·
- v. 386. ἥδε
- v. 388. βίῃ
- v. 393. ὑπέθραχε
- v. 394. ὑπετρομέσεον
- v. 399. ἐπει
- v. 422. ηκαχε
- v. 435. ὑποπτώσσουσι
- v. 436. δτ'
- v. 444. κύων·
- v. 457. κόλον
- v. 460. ἐπιθήμεναι,
- v. 469. χείρεο'
- v. 470. δέ κεν
- v. 492. διδυρομένοις εἰ δῖον
- v. 509. ἐβλαβεν
- v. 517. ὅφρε με
- v. 523. ἀπάντων
- v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, δσσων
- v. 550. νῦν μὲν
- v. 554. ἀνδρέσσιν
- v. 555. ἐπ'
- v. 563. θεὴγ,
- v. 587. καὶ
- v. 611. ἀμφικάνωσιν
- v. 619. περὶ διηγήσαντο·
- v. 622. καὶ
- v. 649. πολυνῆμητος
- L.VI.v. 35. ἔκ
- v. 54. ἀνέρας, ἥδ' ἵππους,
- v. 81. κεν
- v. 99. βαλόντες,
- v. 114. ἀποσκοπίαζον
- v. 126. ήμενοι
- v. 131. ἔσπετο
- v. 145. καθ'
- v. 149. ἥρετο
- v. 151. ἐνθάδ' ἄρα
- v. 183. ηύχοντο
- v. 194. ἴσαν
- v. 209. ἐπὶ
- v. 214. μὲν
- v. 224. ἐτίνυτο
- v. 225. χρυσοῖο
- v. 227. Στυμφηλίδες·
- v. 247. ὑπὸ

IN EDITIONE NOSTRA :

- ἔχεις
- μοι ὕπεικε
- ταρβαλέον
- οὐτιδανὸν
- ζεύγλης
- ἐῦσθενέος
- μητιώνται
- κάτα βοσκομένοισιν·
- ἄλλ' ἄρ'
- ῶς
- δρεξεν·
- ἥ
- βίῃ
- ἐπέθραχε
- ὑπετρομέσεον
- δτι
- ηπαρε
- ὑποπτώσσωσι
- δ'
- κύον·
- δόλον
- Ἒτι βήμεναι,
- χερσῖν
- δὲ καὶ
- διδυρομένων εἰ δῖαν
- ἐβλάση
- ὅφρ' ἐμὲ
- ἄνασσαν
- ἀπάντων ἔμμεν, δσσων
- μέν μοι
- ἀνδράσι οἱ
- ἐν
- θεῶν,
- οἱ
- ἀμφιχάνωσιν
- περινήσαντο·
- οἱ
- πολυκαμῆτον
- ὑπὲκ
- ἀντοῖς ἥδ' ἵπποις,
- καὶ
- βάλοντο,
- ἐπὸ σκοπίαζον
- ἥμεροι
- ἐπλετο
- καὶ
- εἱρετο
- ἐνθάδ' ἄρα
- εὔχοντο
- δῦσαν
- ὑπὸ
- ἡ
- ἐσίνετο
- χρυσέοιο
- Στυμφηλίδες·
- ἐπὶ

IN TYSCHENII EDITIONE :

- καρήκτα δ'
- ἄλλοθεν
- αῦ
- ἴωλπεν
- Πιολυδάμαντα
- αὐτῶν τ' ἥδ'
- τῷ δ' ἄρ ἔπ'
- σχέτλιος,
- δ'
- ἴτι ἔλπη
- τετυγμένα
- δὲ ἔκενο
- τετυγμένη
- δὴ τότε γ'
- ἀμπνείοντα
- ἥδε
- ἄλλισσωσ'
- ἀδίηλος
- Ἐχέμμονα δηιοτῆτι
- in uncis.
- ἐπεστόμενος
- ἐνὶ
- Μόνυσον
- L.VII.v. 28. ὑπὸ
- πόνου
- ἔζεν
- τεθνεότες
- θεῶν ἐν
- πνοῆς
- lacuna. (2)
- οὐτοὶ εἰ ἄλλος
- φάραγγας
- μίνην
- προπάροιθε
- τεύχεα
- Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
- ὑπέκλασε
- δρυντο·
- πυμάτων
- κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
- τοῦνεκα
- εἶνεκ'
- lacuna. (4)
- μεγάλας
- λαοῦ
- ἄρ'
- φέρων, καὶ δσ'
- πολυρρόθιοιο
- δὲ
- νεῶς
- ἡ μὲν
- μὲν ἐπέπλετες
- τε ἰδὲ
- αῖψι·
- διάριον
- δὴ
- νεός
- ἡμέν
- σφίσιν ἐπλετο
- τ' ἥδε
- ἄψι
- διάριον
- αὐτῶν

IN EDITIONE NOSTRA :

- κάρη δέ οι
- διλλυδίς
- αὐθ'
- ἴολπεν (1)
- Πιολυδάμαντα
- αὐτῶν τ' ἥδ'
- τῷ δ' ἄρ ἔπ'
- σχέτλιος,
- ἔπ'
- τετυγμένα
- δὲ ἔκενο
- τετυγμένη
- δὴ τότε γ'
- δή δα τότ'
- ἀμπνείοντα
- ἥδε
- ἀδίηλος
- Ἐχέμμονα δηιοτῆτι
- in uncis.
- ἐπεστόμενος
- ἐνὶ
- Μόνυσον
- ὑπᾶτι
- γόσου
- ἔρδεεν
- τεθνεώτες
- θεῖς ἐνὶ
- πνοίης
- lacuna. (2)
- οὐτοὶ εἰ σκολιὸς
- φάραγγος
- μίνην
- τοπάροιθε
- τεύχει
- Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
- ὑπέκλασε
- δρυντο·
- μυχάτων
- κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
- τοῦνεκα
- εἶνεκ'
- lacuna. (4)
- ἀταλάς
- ἱλλοι
- ἄν
- φέρων κλέος (5)
- πολυρρόθιοιο
- δὴ
- νεός
- ἡμέν
- σφίσιν ἐπλετο
- τ' ἥδε
- ἄψι
- διάριον
- αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτήνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-

πάροιθε ταῦνσται vel τιταίνειν vel τιτῆνα.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epic poetæ, qui ὁπάζειν

χλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὁπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

PRÆFATIO.

IN TYSCHENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYSCHENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀνῆρ·	αἰθῆρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχὴ εἰ περὶ πέτρη, καναχὴ εἰ πέρι πέτρη,	δύμεναι	v. 311. ἐρυνὴ	ἐρευνὴ
v. 549. βήμεναι	δεῖς,	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπιτέρπετο
v. 584. δῖον,	κύσσεν	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ ῥά θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσσεν	φάίης κεν εἴναι	σεν	σατ'
v. 650. φύσασκεν εἴ μιμεν,	ἀρά	v. 336. οἱ	τοι
v. 653. ἄρ	κεκεύθει	v. 376. οὐνεχ' οἱ Θλοκοί ἔμελ-	οῦνεχαί οἱ μελανέλοκοι
v. 656. κέκευθε	ποτὶ	λεν εἰ ἱκέσθαι,	εἰ κανε, (3)
L.VIII.v. 4. περὶ	μαψιδήν	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβροθέντα θαλάσση-
v. 11. μαψιδήν	lacuna.	v. 384. ὅπὸ στυφελοῦ,	ἄπο, στυφελοῖς —
v. 41-42.	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέκλιτο
v. 48. δὴ	ναιετάσκε	v. 409. ἤροντ'	εἵροντ'
v. 79. ναιετάσκε	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 99. Ἔνθ'	ναιετάσκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶς ἔχρισαν
v. 103. ναιετάσκε	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοι
v. 137. δὲ	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 157. ἀχρονύχων	δέξεσθι	v. 501. ἀλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 235. δέξεσθι	δές τοπάροιθεν	v. 502. αἰσαν,	αἰσαν,
v. 303. δὲς τε πάροιθεν	ναιετάσκε	v. 519. εἴπου τὶς	τῶν εἰ τις
v. 304. ναιετάσκε	ἔδρακες γαῖαν.	v. 520. πελεταὶ νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 305. ἔδρακες αἶαν.	περιφρήσσῃ	σιν ἐσθοῖς,	ἐσθοῖς,
v. 332. περιφρήσσῃ	τυτῆρ	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλά
v. 333. θάττον	Τρώων et ἄλλον (1)	ει ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 337. Τρώως εἰ ἄλλους	λασῦ ἐπάτσσοντος·	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 338. λαδὸν ἐπάτσσοντας·	lacuna.	v. 42. τοι εἰ κάκεινῳ	κεν εἰ καὶ κείνῳ
v. 339-340.		v. 54. ὁμοῖς	ὁμοῖς
v. 345. ἔδεισε·	ἴσεισε· (2)	v. 64. ὀτρύνοντες	ὀτρύνοντες
v. 377. ἄρα	ἄφερ	v. 66. ὁς που	ὅς ή
v. 378. τεύχεσσιν	τείχεσσιν	v. 67. εἴπαρος	χείματος
v. 381. νερέέσσι	νιφάδεσσι	v. 68-69. — φύει, ἦδ' ὁστε	—χείει, ἦ ως ὅτ' ἀν' ἀζα-
v. 400. οἱ ήθελε θυμὸς ἀμύνει	ἀμύνειν ἥθελε θυμῷ	δί' ἀζαλέες ξύλοχοι Πύρ	λέην ξύλοχον πῦρ Αἰθό-
v. 412. ἐνέρωθεν	ἔτερωσε	βρέμει αἰθόμενον, ἦδ' ως —	μενον βρομέει, ἦ ως —
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 73. ἀλλον	ἄλλω
v. 438. κραδίη	κραδίη	v. 81. Υἷλον, εὐγλώχινι	"Υλλον, εὐγλώχινι
v. 459. πάντας εἰ ἐπεὶ	παντ' εἰ ἐπειῇ	v. 87. Χεδίον τε,	Σχεδίον τε,
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 89. Γαηνὸν,	Γαηνὸν,
L.IX.v. 2. ἀπειρίτος	ἀπειρίτον	v. 91. ἄμα πίονι	ἄμ' ἀπειρόνι
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγώ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 126. ναιετάσκεν	ναιετάσκεν
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 131. πονέουσαν	περ ἐοῦσαν (4)
v. 83. ὀλέσσῃ·	ἔλάσσῃ·	v. 132. δ' ἄρ·	γάρ
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 135. κείνο δ' ἵησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 136. ἵκηται,	ἵκηται,
v. 114. παρενήσε	παρενήσε	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου-	καὶ ρά μιν ἀσπαίρου-
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	σαν (5)	σαν (5)
v. 132. μίνη	μίγη	v. 143. Φύλαξ εὐζώνος	Φύλαξ εὐζώνος
v. 134. ἔγχει	ἔγχεστι	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 195. αὐθίς	αἰὲν	v. 194. ως ἐτεὸν καύσαιτο,	ώς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 241. ἐτέρωθι	ἐτέρωθε	μέγας	μέλας
v. 259. δόροι	δορὶ	v. 241. ἔτι ἔμιμνε	ἔτι μένε
v. 260. ἥρει	omissum,	v. 250. ἐννεσήη	ἐννεσήης
εἰ τοῖον φάτο μῦθον.	ποτὶ τοῖον μῦθον ἐειπεν.	v. 276. βεθλημένος	βεθολημένος
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἔδησης		
v. 299. Τρώσσει	Τρώσιν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνυτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc conjecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsiu, amico suo, qui ipse coniecerat ἔριστε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas receperimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρητο expletatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi conjectura non medetur, plura excidisse suspicamus poetamque huiuscemodi aliquid scripsisse:

θιανάστην περ ἐοῦσαν ἐτέρητο δ' ἄρ φιλον ἥτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότητι μιγήμεναι, ἣς ἔτι νῦν περ
εὐής σῆμα x. τ. λ.

(5) Kœchlyi conjectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHISENI EDITIONE :

- v. 277. νούσῳ, καὶ νούσῳ τε καὶ
 v. 309. μεγάροιστ, μεγ' ἀ- μεγάροιστν αάσπετα
 σπετα
 v. 357. ἐμπροσθεν ετ ἐμβεβα- ἐντοσθενετ ἐμβεβανίης·
 νίας·
 v. 379. προσάροιθεν τοπάροιθεν
 v. 398. με ἀσπετον μ' ἀάσπετον
 v. 405. ἐδάμασταξ δῖαιμ' αίσα
 v. 406. οὐ γοῶσα σύτι γοῶσα
 ετ τόσσον, δσον τόσσον, δσον ἀρ'
 v. 408. κείνη κείνον
 v. 409 et 410. ήδε αί δε
 v. 413. κώκυσεν, κώκυσ',
 v. 428. δφελόν ποτε δφελον τότε
 v. 431. ήώς· αίών·
 v. 435. εύπέπλους εύπέπλους
 v. 459. μαχρὸν πέρι κωκύ- μόρον περικωκύεσκον.
 σκον.
 v. 465. βοήσατο γόνσατο
 L.XI. v. 6. ήδε οι δε
 v. 9. ίκελοι είκελοι
 v. 23. δή δή
 v. 25. άνίν άνίνς
 v. 56. ές δορὶ αόρι
 v. 59. άμα πέπτατο άμ' ἀπέπτατο
 v. 63. αίνον αίνον
 v. 66. ἐπὶ τότε
 v. 103. τῷ τοῦ
 v. 123. ίπαι ίπδ
 v. 136. ίοής ίοής
 v. 161. δ' ἄρ' ίαίνετο δ' ίαίνετο
 v. 173. έσσυμένως έσσυμένους
 v. 194. λείπεν ει κραταιήν λίπεν ει κρεμαστήν,
 v. 195. ἐμπεφυῆν ει ίεγνάμπτοισι χα-
 λινοῖς,
 v. 208. οῦς, άμπτον οῦς τ' άμπτον
 v. 209. ίύψη ίπαι τύψεν ίπδ,
 v. 219. άγε θεσθ' άγεσθ'
 v. 249. ἀπροτίποτον δμίχλην· ἀπροτίποτος δμίχλη·
 v. 251. ίλοντο ίλοιντο,
 v. 284. ἐπ' αρ'
 v. 286. μετ' μέγ'
 v. 324. άύτεον.
 v. 360. ίντναντο ίντνοντο
 v. 361. μή—άρμη.
 v. 365. τοῖαι Άργειων τοῖαι ἄρ' Άργειων
 v. 367. ἀρρράμεναι ἀρρράμενοι
 v. 372. βελέμνοις,
 v. 379. δρόμος ετ δ' δρόμος ετ θ'
 v. 432. πόλον, έων πόλονς έης, (1)
 v. 450. έπιβήσατο έπεθίσατο
 v. 472. συνηλοίωτο συνηλοίηντο
 v. 495. καὶ σὺν
 L.XII. v. 30. πάντα πάντες
 v. 31. έν κλισίης δες κλισίας
 v. 43. άμα άνα
 v. 53. οὐ γάρ οὐχί
 v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν δλλα· Ζηνός μὲν
 v. 65. σφις σφις
 v. 76. πολλὰ πάντα

IN EDITIONE NOSTRA :

IN TYCHISENI EDITIONE :

- v. 99. κάρτεος θάρσεος
 v. 103. ή Διδες ἐκ Διδες
 v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα, θος αἰπὺ λιποῦσα
 v. 111. ἔνδοθι ἀγχόθι
 v. 124. ἔς δενοντο
 v. 135. δκρύσεντι δκρύσεντι
 v. 164. ἐπὶ ποτι
 v. 176. ὑπεσμαράγησε ἑπεσμαράγησε
 v. 186. οὐδεος οὔρεος
 v. 188. περὶ ἀμφ'
 v. 198. ἐν ἐξ
 v. 209. ήμεας ήμεας
 v. 212. γαίη ἀπειρεσήν· ετ ἄμμιν
 v. 220. νῦν ει δάκρυτόμυθοι, κλυτοὶ ει δριμόθυμοι,
 v. 224. τι κε
 v. 236. μίμνετε μίμνειν
 v. 257. τοι που
 v. 258. πολέμου πολέμοιο
 v. 260. αῦ αῦθ'
 v. 275. Νέστωρ Νέστορ
 v. 277. τις τοι
 v. 284. μιν τὸν
 v. 301. δ' ίπ' Άρηι κεν ίπ' Άρει
 v. 313. ούρει ούτε ούρει τ' ούτε
 v. 315. δ' δε
 v. 323. Άντιμαχος Άμφιλοχος
 v. 331. ή μὲν ή μὲν
 v. 333. αῦ εν
 v. 343. ἔργῳ ει ἀνακτας ἔργον ει ἀνακτες
 v. 394. γνῶναι γνώμεναι
 v. 410. εἰδενει εἰδεται
 v. 414. θεή· λευκαι δε θεά· γλαυκαι δ' ἄρ'
 v. 430. περιστενάχουσι περιστενάχοντο
 v. 445. τῷ τοι
 v. 453. κικλήσκουσιν, ἐπικλείσουσιν,
 v. 461. ίεαν ίεον
 v. 467. ίνθα έν δε
 v. 476. δς δη
 v. 484. καὶ ἐπὶ ή επι
 v. 488. ἀφραδήη έν κραδήη (2)
 v. 495. λυγρὸν λυγρῷ
 v. 496. ἐπὶ περὶ¹
 v. 515. άχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε άχλὺς ἀμφεκάλυψε
 v. 528. ίεν, αἰὲν,
 v. 544. ἄρα άμα
 v. 545. χαίρετε χαίρετ' ἄρ'
 v. 559. πονέο γάρ
 v. 564. ούνεκα σφιν μέγα ούνεκ' ἄρα σφις
 v. 580. ούρεσι καγχαλόωσα ούρεσιν ἀσχαλόωσα
 v. 583. άχνυμένη έσσομένη
 v. 585. φόνου ει σφις φόνῳ ει μέγα²
 L.XIII. v. 4. περὶ παρὰ
 v. 19. φρένας φρένας
 v. 36. ἀτρεκέως ἀτρεμέως
 v. 42. έξανέδυσεν ίδων έξανέδυ σανίδων
 v. 54. ἀλλοθεν ἀλλοις δλλος ἐπ' ἀλλω
 v. 68. ἀτρομοις ἀδρομοι
 v. 70. άνιαχοι ανίαχοι
 v. 73. ἐπιθρίσουσι ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' δσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid: μηλονόμοι καὶ πάντα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat αιτόλοι αινά. Nonne sufficeret scribere: ἄλλ' άμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλένη scribi Lehrsius vult.

IN TYSCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ^τ
v. 139. δλέκουσι μένοντες
v. 152. τημηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ^τ
v. 192. γέροντις τεάς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ^τ
v. 295. δς
v. 345. οἱ, εἴ δλλων ἐνὶ^τ
v. 348. μίη
v. 362. σ' δέξατ^τ
v. 368. δρ̄ ἔμελλεν
v. 384. παρ^τ
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεὴ
v. 405. δρ̄ θελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ δή
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἥρπεν
v. 489. ὑπὲκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπέπτατ^τ

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἔ
λυγρῆς,
ἔλειν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ^τ
δλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ^τ
γέροντος ἔδας (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
ού πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ^τ
ώς
καὶ εἴ δλλ^τ δσ^τ ἐνὶ^τ
μίη δή
σε δέξατ^τ
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἄριδηλον
θεὰ
ἄρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδὲ δή^τ
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔρδων
ὑπαὶ^τ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτατ^τ

IN TYSCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὅψει
L.XIV. v. 12. οἱο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὔδεος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυταν
v. 166. ισχομεν
v. 171. ἄρ^τ
v. 172. βλεφάρων ἡλείσετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἀδηγ ἐμὸν
v. 198. ἀπτητηγθ^τ
v. 214 et 241. ἐντεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χείματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σταργεῦσα
v. 292. ἡδὲ εἴ δ^τ
v. 299. ἐνὶ μάνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἰδημα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ^τ
v. 444. οὔτι^τ
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ως

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ^τ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μεγάρη μεμαυταν
ισχέμεν
ἄμ^τ
βλεφάροιν ἐλείσετο
συνέχυντο
ἀρήιον
ἐπτητηγθ^τ
εύπεπλον
ἔκχυτο
χέρματι
περιτρύζωσι
στοναχῆσι
ἀνωλύζεσκε
σταργεῦσα
ἡδὲ εἴ δ^τ
ἔν^τ ιαίνεται
βλεφάροιν ἔχυντο
χεῖμα
δ^τ ἔά (4)
ἀπόπροθε
παύροι
οὔτοι^τ
οι (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ^τ
“Ως”

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In interpretationibus latinis, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim conieciimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kochlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίσαντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomanthus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio mouetur, duo hemisticchia inter αἰνὸς et καίσαντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ εελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν εελδομένη, Kochlyus καίπερ ἀλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissemus :

καὶ δ^τ αἱ μὲν περὶ γούνατ^τ ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα

* * * * * αἱ δ^τ ἐξ τέκνα

ἀμπεχον κ. τ. λ.

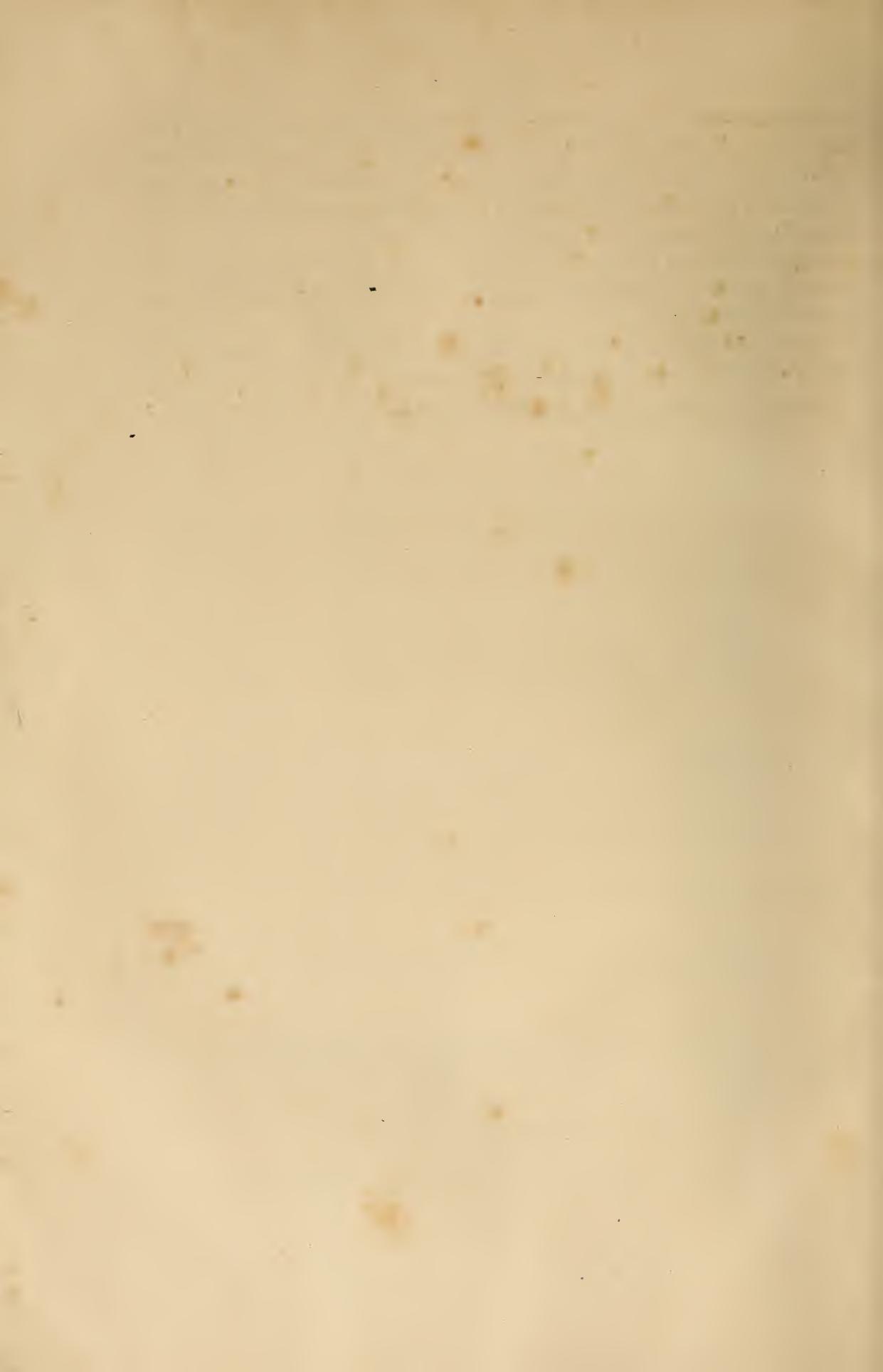
(5) Miramur, cur Kochlyo, quum v. 483 κανεφ improbabet, κοινῷ potius quam κοῖλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æquabilitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΠΗ

ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI

CARMINA ET FRAGMENTA.

100000
100000

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA.

Μουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἴτιον Ἐλικῶνος ἔχουσιν ὅρος μέγα τε ζάθεον τε,
καὶ τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὅρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος:
5 καὶ τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο,
ἢ Ἰππου κρήνης, ἢ Ὁλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλούς, ἴμερόντας· ἐπερβρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἐνθεν ἀποργύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχιαι στείχον περικαλλέα δσσαν ἵεισαι,
ὑμεῦσται Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἡρην,
Ἀργείην, χρυσέοις πεδίλοις ἐμβεθυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοι Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοιόδον τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέιαραν,
15 ἡδὲ Ποσειδάω γαιησίον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοθέραρόν τ' Ἀρροδίτην,
Ἡβῆν τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην,
[Ἡδὶ τ' Ἡλίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
Ἄητῷ τ' Ἱάπετον τε ίδε Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαῖάν τε Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
Ἀλλων τ' ἀθανάτων ιερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἱ νύ ποθ' Ἡσίδον καλὴν ἐδίδαξαν δοιδήν,
ἄρνας ποιμανόνθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔιειπαν,
25 Μοῦσαι Ὄλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοι·
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάχι ἐλέγχεια, γαστέρεις οἷον,
ἴδμεν φεύδεια πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν δομοῖα,
ἴδμεν δ', εὗτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὄς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
30 καὶ μοι σχῆπτρον ἔδον δάρνης ἐριθηλέος δζον
δρέψασθαι θητοῖν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, ὃς κλείσιμι τά τ' ἐσσόμενα πρὸ τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφῆς δ' αὐτᾶς πρῶτον τε καὶ θετατον αἰὲν ἀείδειν.
35 ἀλλὰ τίν μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἡ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταῦτα Διὶ πατρὶ¹
ὑμεῦσται τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὄλυμπου,
εἰρεῦσται τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρὸ τ' ἐόντα,
φωνῇ δημηρεῦσαν· τῶν δ' ἀκάμακτος ῥέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγιρδουόποιο θεᾶν δπὶ λειριόστη
σκιδναμένῃ· ἥχει δὲ κάρη νιφόεντος Ὄλυμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἀμέροτον δσσαν ἵεισαι
θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλείσουσιν ἀσιοῆ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
quae Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque abluta tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatæ, velatae aere multo,
noctu incedebant, per pulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Junonem] argivam, aureis calceamentis incidentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themin venerandam, et pætis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiae Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes praesentiæque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Eorum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
disparsa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæ vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant cantilenæ
ab exordio, quos Tellus et Cœlum latum generunt,

οῖ τ' ἐκ τῶν ἔγένοντο θεοί, διωτῆρες ἔάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἥδε καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναι οὐ' ὑμεῦσι θεοὶ λήγουσι τὸν ξιδῆς,
 δέσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτερ τε μέγιστος.
 50 Λατίς δὲ ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὄλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιούχοι,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδη τέκε πατρὶ μητεῖσα
 Μηνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηρῶν.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπὸ ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰςαναβάίνων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δὸς ἡ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δὲ ἔτραπον ὕραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δὲ ἡματα πόλιν ἐτελέσθη,
 60 ή δὲ ἔτεκ ἐννέα κούρας διμόρφοντας, ησίν ἀοιδὴ¹
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσαῖς,
 [τυτθὸν ἀπὸ ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόρεντος Ὀλύμπου,
 ἔνθα σφι λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 πάρ δὲ αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἱμερος οἰκί² ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίῃς ἔρατὴν δὲ διὰ στόματ³ δόσσαν ἔισται
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ηθεα κεδὼν
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον δόσσαν ἔισται.
 Αἱ τότε ίσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι διὰ ταλῆ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ⁴ περὶ δὲ ἵστη γαῖα μέλαινα
 70 ὑμεῦσαις, ἔρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦτος δρῷρει,
 νιστομένων πατέρ' εἰς δόν. δὲ οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδὸν αἰθαλέντα κεραυνὸν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὗ δὲ ἔκαστα
 ἀθανάτοις διέταξεν διμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι δίειδον Ὄλυμπια δώματ⁵ ἔχουν
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Λιὸς ἐκγεγανίαι, [σαι,
 Κλειώ τε Ἑύτερη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τε⁶ Ερατώ τε, Πολύμνια τε⁷ Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ⁸. ή δὲ προφερεστάτη ἐστίν ἀπασέων.
 80 Ἡ γάρ καὶ βασιλεῦσιν ἀμὲν αἰδοίοισιν δηπεδεῖ,
 δηνινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοι,
 γεινόμενόν τε⁹ ἐξίδωστ διστρεφέων βασιλήων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἔερσην,
 τοῦ δὲ ἔπει τε στόματος ρεῖ μειλιχχ¹⁰ οἱ δέ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἔς αὐτὸν δρῶσι διαχρίνοντα θέμιστας
 ιθείησι δίκησιν. δὲ ἀσφαλέως ἀγρορεύων
 αἴψια τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένων κατέπαυσε.
 τούνεκα γάρ βασιλῆς ἔχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῆσι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι.
 90 ἔργδίνως, μολαχοῖσι παριτράμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δὲ ἀνὰ ἀστυ θεὸν διὰ θάσκονται
 αἰδοῖ μειλιχή, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι.
 οἵδια τε Μουσάων ιερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἡ γάρ τις καὶ πένθος ἔχουν νεοκηδέες θυμῷ
 95 δηζηται κραδίην ἀκαγήμενος, αὐτάρ ἀοιδός

quiique ex his prognati sunt Dii, datus bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine *celebrare*,
 quam praestantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiae Jovis aegida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum descendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolverentur vero tempestates,]
 mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen
 curae est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et aedes pulchrae.
 Juxta vero eas Gratiaeque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
 immortali cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cœlo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus dispositus simul, et ordinavit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, celestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove prognatae :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem praestantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honorarunt Jovis filiae magni,
 nascentemque adspicerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judicis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 lœsis in-foro integras res restituant
 facile, molibus alloquentes verbis.
 Incendentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminent vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et minus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharoëdi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcumque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflito animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσάων θεράπων κλειτα προτέρων ἀνθρώπων
νυμήση, μάκαράς τε θεούς, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἷψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἴμερόσσαν αἰοῖν.

105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ίερὸν γένος αἰὲν ἔντων,
οἱ γῆς ἔξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
νυκτός τε δνοφερῆς, οὓς δ' ἀλυμπὸς ἔτρεψε πόντος.]

Εἴπατε δ' δις ταπρῶτα θεού καὶ γαῖα γένοντο,
καὶ ποταμοῦ καὶ πόντος ἀπέριτος, οἵδματι θύων,

110 ἀστρα τε λαμπτεόντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
οἱ τ' ἔκ τῶν ἔγενοντο θεοί, δωτῆρες ἔάων,
ώς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ διέλοντο,
ἥδε καὶ δις ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.

Ταῦτα μοι ἔσπετε Μούσαι· Ὄλυμπια δώματα ἔχουσι·

115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' δι τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

* Ήτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτάρε ἔπειτα

Γαῖην εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλές αἰὲν
[ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὄλυμπον,]

Τάρταρα τ' ἡρόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείνης,

120 ἥδε· Ἔρος, δις κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελῆς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
δαμνηπτὴ τ' ἐν στήθεσσι νόσον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.

* Έκ Χάος δ' Ἔρεβος τε μελαινά τε Νύξ ἔγενοντο·

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ήμέρη ἔξεγένοντο,

125 οὐδὲ τέκε κυασμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἔγείνατο ίσον ἑαυτῇ
Οὐρανῷ ἀστερόενθ', οὐα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὅρῳ εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλές αἰὲν.

Γείνατο δ' Οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,

130 Νυμφέων, αὶ ναίουσιν ἀν' οὐρα βησθήνεντα.

* Ήδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἵδματι θύον,
Πόντον, ἀτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτάρε ἔπειτα

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέχ' Ήπειρον τε βαθυδινήν,

Κοιόν τε Κρήτην δ', Ήπειρον τ' Ιαπετὸν τε,

135 Οείνη τε Ρείνη τε, Θέμιν τε Μηνησούνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.

Τούς δὲ μέθι δπλότατος γένεντο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

δεινότατος παιδῶν· θαλερὸν δ' ἡγήθηρε τοκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβοιος ἦτορ ἔχοντας,

140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργην ὅμηριμαθυμον,
οἱ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦχάν τε κεραυνόν.

Οἱ δὲ ήτοι τὸ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἡσαν,

μοῦνος δ' ὁ φθαλμὸς μέσσων ἐνέκειτο μετώπῳ.

[Οἱ δὲ ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήνεντες·

Κύκλωπες δ' ονομ' ἡσαν ἐπώνυμον, οὖνεκ' ἄρα σφέων

145 κυκλοτερῆς δρθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·]

ἰσχύς τ' ἥδε βίη καὶ μηχαναὶ ἡσαν ἐπ' ἔργοις.

* Αλλοι δὲ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξεγένοντο

τοῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὅμηριοι, οὐκ ὁνομαστοὶ,

Κότος τ' Ὁθριάρεις τε Γίνης δ' ὑπερήφραν τέκνα.

150 Τὸν ἔκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὅμινον ἀίσσοντο

ἄπλητοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα

ἐξ ὅμινον ἐπέφυκον ἐπὶ στιθαροῖσι μέλεσσιν.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
statim hic sollicitudinum obliscitur, nec quicquam dolorum
meminit: cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, natae Jovis, date vero amabilem cantilenam.
[Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper exsistens,] qui tellure prognati sunt et caelo stellato,
nocteque caliginosa, quoque salsus nutritiv pontus.]
Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti-sint
et flumina et pontus immensus, aëstu furens,
astraque fulgentia et caelum latum superne:
et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
utque opes divisorint et quomodo honores distinxerint,
atque etiam quomodo primum multicavum tenuerint Olympum:] hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
[immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
Tartaraque tenebrisca in-recessu terræ spatiose:
atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
domat in pectoribus animum et prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi-sunt.
Ex Nocte porro Aetherque et Dies prognati-sunt:
quos peperit, ubi-conceperat, Erebo conceputis mista.
Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
Cælum stellatum, ut ipsam totam circumtegat,
ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aëstu furens,
Pontum, absque amore suavi: sed deinde
Cælo concubens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
Cœumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
Theamque Rheamque, Theminque Mnemosynenque,
Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.
Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
sævissimus inter-liberos: floridum autem oderat parentem.
Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
[Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes:
Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
orbiculatus oculus unus inerat fronti:]
roburque ac vires et variae-artes erant in operibus.
Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati-sunt
tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpabant
inaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta
ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ίσχυς δ' ἀπλητος κρατερή μεγάλωι ἐπὶ εἰδει.
 Οσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παῖδων, σφετέρω δὲ ἡχθοντο τοκῆι
 ἔξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσκει,
 Γαίης ἐν κευθύδινι, κακῷ δὲ ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ή δὲ ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη¹⁶⁰
 στεινομένη· δολίην δὲ κακήν ἐπεφράσαστο τέχνην.
 Άψια δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισι φύλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσήνουσα, φίλον τετιμένη ἥτορ·
 Παῖδες ἑμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἰκὲν ἔθελητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακήν τισαίμεθα λώθην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ως φάτο· τοὺς δὲ ράπαντας ἔλεος, οὐδέτις αὐ-
 οθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψι αὗτις μύθοισι προσηγόρια μητέρα κεδνήν·
 170 Μῆτερ, ἔγω κεν τοῦτο γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μῆσατο ἔργα.
 Ως φάτο· γῆθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἴσει δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ¹⁷⁵
 175 ἀρπηγην καρχαρόδοντα· δόλον δὲ ὑπεθήκατο πάντα.
 Ήλθε δὲ Νύκτη ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαῖη
 ἴμείρων φιλόστητος ἐπέσχετο καὶ δὲ ἐτανύσθη
 πάντῃ· δὲ ἐκ λοχεοῦ πάτεις ὠρέξατο χειρὶ¹⁸⁰
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλασθεν ἀρπηγην,
 μαχρήν, καρχαρόδοντα, φίλου δὲ ἀπὸ μῆδας πατρὸς
 ἐστυμένως ἡμῆσε, πάλιν δὲ ἔριψε φέρεσθαι
 ἔξοπίσω. Τὰ μὲν οὕτι ἐτώσια ἔκψυγε χειρός·
 δόσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέστυθεν αἰματόσσαι,
 πάσας δὲδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δὲ ἐνιαυτῶν
 185 γείνατ' Ἔρινς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολύχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἂς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπέιρονα γαῖαν
 μῆδεα δὲ ὡς τοπρῶτον ἀποτυμήξας ἀδάμαντι
 κάσθαλ' ἀπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἄμπελαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὥρυτο· τῷ δὲ ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήραις ζαθείσιν
 ἐπλήτη· ἔνθεν ἐπειτα περίβρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Έκ δὲ ἔβη αἰδοίη καλὴ θεὸς, ἀμφὶ δὲ ποίη
 195 ποσσὸν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν δέξετο· τὴν δὲ Αρφοδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἔϋστέφανον Κυθέρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὖνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, δτι προσέκυρτος Κυθήραις.
 Κυπρογενέα δὲ, δτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ.
 200 ἡδὲ φιλομηδέα, δτι μηδένων ἔξεφανθη.
 Τῇ δὲ Ἔρος ὀμάρτησε, καὶ Ἰμερος ἐσπετο καλὸς
 γενιομένη ταπεῖντα δεῶν τ' ἐς φύλον ιούσῃ.
 Ταύτην δὲ ἔξ ἀρχῆς τυμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογγε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' δάρους μειδήματά τ' ἔξαπτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλυχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Cœlo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a-suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terra in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cœlus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta : dolosam vero malam excoxitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde :
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus-est opera.
 Sic dixit : illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum] locutus-est. Confirmato-animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam :] Mater, ego hoc certe in-me-recipiens peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus-est opera.
 Sic dixit : gavisa-est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis : indidit vero manū
 harpen asperis-dentibus : dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Cœlus : circum vero
 Tellū] cupiens amoris incumbebat, et sane extensus-est
 undique : ex insidiis autem filius petuit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu :
 quotquot enim guttae proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra : inversis autem annis,
 produxit Erinnysaque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes :
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram..
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore : circumcirca vero
 alba] spuma ab immortali corpore oriebatur : in ea autem
 puella] innutrita est : primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumfluum pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat : ipsam autem Aphroditen
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita-fuit : at Cytheream, quod appulit Cythera :
 Cyprirenam vero, quod nata-est undosa in Cypro :
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus-est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad coetum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita-est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblationemque suavem amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατήρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς ὃς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ τιτανοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ρέσαι
210 ἔργον, τοῦ δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔστεθαι. [ναν]

Νῦξ δ' ἔτεχε στυγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μελαι-
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ἑγρόν, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνεί-
ούτινι κομψηθεῖσα θεὰ τέκε Νῦξ ἐρεβεννή. Λρων·
Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὁἰξην ἀλγινόεσταν,
215 Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὄκεανοι
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
[Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποίους,
Κλωθώ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε βροτοῖς
γεινομένοιςι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
220 αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθασίας ἐφέπουσιν,
οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χθοῖο,
πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώσιτοι κακὴν δπιν, δεῖτις ἀμάρτη.]
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θυητοῖσι βροτοῖσι,
Νῦξ ὅλοιη μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἐριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἐρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἀλγεα δακρύσεντα,
Τυμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
230 Νείκεα τε φευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
Δυνομίην, Ἀτην τε, συνήθεας ἀλληλησιν,
Ορχον θ', δε δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, διτε κέν τις ἔκδων ἐπίορχον δύμόστη.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
235 οὐνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαιοι καὶ ἥπια δήνεα οἴδεν.
αὗτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγγήνορα Φόρκυν
Γαίην μισγόμενος καὶ Κητὸν καλλιπάρον,
Εύρυδίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων
πόντων ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡγύκομοιο,
κούρης Ὄκεανοι, τελήνετος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ' Ἐύκράντη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὔδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε,
245 Κυμοδόη, Σπειώ τε, Θόη θ' Ἀλίη τ' ἐρόεσσα,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εδέιμένη καὶ Ἀγαυή,
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εύνείκη ροδόπτηχος,
Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσα τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια,
250 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐεισθής Γαλάτεια,
Ἴπποθόνη τε ἐρόεσσα καὶ Ἰππονόη ροδόπτηχος,
Κυμοδόκη θ', ἦ κύματ' ἐν ἡεροειδεῖ πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ρεῖα πρηνεῖ καὶ ἔϋσφύρῳ Ἀμφιτρίτη,
255 Κυμώ τ' Ἡίόνη τε ἔϋστέφανός θ' Ἀλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομυειδής καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εύαγρόη καὶ Ασφέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Αυσιάνασσα,
Εύάρην τε, φυήν τ' ἔρατη καὶ εἶδος ἄμωμος,
260 καὶ Ψαμάθη, γορίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη,

Ilos vero pater Titanas cognomento vocabat,
filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictabat autem eos tendentes-manus protervia magnum
patrasse] facinus, cuius deinceps ultio in-posterum futura-sit.

Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen So-
mniorum : nemini concubens Dea peperit Nox obscura.
Deinde etiam Momum et Aerumnam dolore-plenam,
Hesperidesque, quibus mala trans inlytum Oceanum
aurea pulchra curæ-sunt, ferentesque arbores fructum :
et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quae mortalibus
nascentibus dant habendum bonumque malumque,
et quae hominumque Deorumque delicta persecuntur,
neque unquam deponunt Deæ vehementem iram,
priusquam ab illo sumserint gravem poenam, quisquis pec-
carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
nibus,] Nox perniciosa ; post hanc vero Fraudem enixa-est et
Concubitum] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
crimabiles,] Pugnasque Cædesque Præliaque Stragesque vi-
rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
ledit, quando quispiam volens perjurium juraverit.

Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
eo quod verus et placidus : nec legum
obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortē Phor-
cyn,] Terræ commistus, et Ceto formosis-genis
Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.

Ex-Nereo autem prognatae sunt peramabiles filiae Dearum
Ponto in infructuosos, et e-Doride pulra,
filia Oceani, ultimi fluvii,
Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
Nesæaque et Actaea et Protomedia,
Doris et Panopia et formosa Galatea,
Hippothoëque amabilis et Hippoноe roseis-brachiis,
Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto
flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
Liagoreque et Evagore et Laomedea,
Polynomeque et Autonoë et Lysianasse
Evarneque, indole grata et specie inculpata,
et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εύπομπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
Νημερής θ', ἢ πατρὸς ἔχει νόνον ἀθανάτοι.
Αἴται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδοῦται.

265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυδρέίταο θύγατρα
ἡγάγετ' Ἡλέκτρην· ἡ δ' ὥκειαν τέκεν Ἱρην,
ἡῦκόμους θ' Ἀρπιας, Ἄελλω τ' Ὀκεανέτην τε,
αἱ δ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται
ώκειής πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
270 Φόρκυ δ' αὖτις Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπτάρησις
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοι τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἀνθρώποι,
Πεφρηδὼ τ' εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἵν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ' Ἐδρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητή, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
αἱ δύο τῇ δὲ μῆτρα παρελέξατο Κυανοχαῖτης
ἐν οὐλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
280 Τῆς δ' δτε δὴ Περσέους κεφαλὴν ἀπεδειρούμησεν,
ἔξεθορε Χρυσάρω τε μέγας καὶ Πήγασος ἶππος.
Τῷδε μὲν ἐπώνυμον ἦν, δτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένοι, δ' ἄρο χρύσειον ἔχειν μετὰ χερσὶ φιλησι.
Χὼ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπτῶν χθόνα μητέρα μῆ-
285 ἕκετ' ἔεις ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητισέντι.
Χρυσάρῳ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἔξενάριξε βίην Ἡρακληΐη
290 βουσὶ πάρ' εἰλιπόδεσι περιρρήτω εἰν Ἐρυθείῃ.
ἡματι τῷ δτε περ βους ἡλασεν εύρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ιερὸν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
Ὀρθρὸν τε κτείνας καὶ βουκόλον Εύρυτιώνα
σταθμῷ ἐν ἡρέστιν πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
295 Ή δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικός
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἀθανάτοις θεοῖσι,
στῆτη ἔνι γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον· Ἐχιδναν,
ζῆτισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπτάρησον,
ζῆτισυ δ' αὗτη πέλωρον ὅφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
300 [ποικίλον, ωμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθειτι γαίτης.
Ἐνθα δέ οἱ σπέος ἔστι κάτω κοιλὴ ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνα,
305 ἀθανάτος νύμφῃ καὶ ἀγήροις ηματα πάντα.
Τῇ δὲ Τυφάνονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ' ὑδριστήν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
ἥ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὀρθρὸν μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆ·
310 δεύτερον αὗτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατείον
Κέρθερον, ωμηστήν, Αἴδεω κύνα χαλκέσφωνον,
πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε·
τὸ τρίτον Ὑδρηναὶ αὗτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδοῦταν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
Nemertesque, quae patris habet mentem immortalis.
Haec quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundis filium
duxit Electram : haec autem celerem peperit Irim,
pulchricomasque Harpyias, Aelloque Ocypetenque,
quaes sane ventorum flamina et aves una comitantur
perniciibus alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Graeas peperit formosas
a parte canas, quas inde Graeas vocant
immortalesque Dii humique incidentes homines,
Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
Gorgonesque, quae habitant trans celebrem Oceanum,
in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
Stenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
Illa quidem erat mortalis, haec autem immortales et senii ex-
pertes] duæ : cum una vero concubuit cœrulea-cœsarie Ne-
ptunus] in molli prato et floribus vernis.
Eius autem quum jam Perseus caput amputasset,
exsiluit Chrysaor magnus et Pegasus equus.
Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
natus-erat, ille vero ensem aureum tenebat manibus suis.
Et ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
mistus Calliroe filiæ nobilis Oceani.
Illum quidem armis-exuit vis Herculea,
boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
Tirynta in sacram, trajecto Oceano
Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
miles] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
dimidiā quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis ;
dimidiā contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
Illic vero ei specus est in-imō cava sub petra,
procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.]
At coercebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
immortalis nympha et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
Tertio Hydram rursus genuit perniciosa scientem,

Λερναίνην, ἦν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
315 ἀπληστὸν κοτέουσα βίην Ἱραχληείη.
Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνύρατο νηλέτι γαλκῶ
Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηϊψίλῳ Ἰολάῳ
‘Ἡραχλέης βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
‘Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
320 δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεα τε κρατερήν τε.
Τῆς δὲ ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποίο λέοντος,
ἡ δὲ χιμαΐρης, ἡ δὲ δριός, κρατεροῖο δράκοντος.
[Πρόσθε λέων, δόπινε δὲ δράκων, μέστη δὲ Χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοι.]

325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε χαὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
‘Ἡ δὲ ἄρα Φίξ’ ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
‘Ορθρῷ ὑποδημηθείσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τὸν δὲ Ἡρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
γυνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ’ ἀνθρώποις.
330 ‘Ἐνθ’ ἄρ’ ὅγιοικείων ἐλεφαίρετο φῦλ’ ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἥδε Ἀπέσαντος:
ἄλλα ἔ ίς ἐδάμασσε βίης Ἡραχληείης.
Κητὼν δὲ δπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, δε ἐρεμηνῆς κεύθεσι γαίης
335 πείρατιν ἐν μεγάλοις παγχρύτεα μῆλα φυλάσσει.
Τοῦτο μὲν ἐν Κητοῦς χαὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθὺς δὲ Ωκεανῷ Ποταμούς τέκε δινήντας,
Νείλὸν τ’ Ἀλφειόν τε χαὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίναδρόν τε χαὶ Ἰστρὸν καλλιρέεθρον,
340 Φᾶσίν τε Ῥήσον τ’, Ἄχελεύον ἀργυροδίνην
Νέσσον τε, Ροδίον θ’ Ἀλιάχμονα θ’ Ἐπτάπορον τε,
Γρήνικόν τε χαὶ Αἴσηπον, θεῖον τε Σιμοῦντα,
Πηγείον τε χαὶ Ἔρμον, ἔρθρείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριον τε μέγαν, Λόδωναν τε Παρθένιον τε,
345 Εὔγνον τε χαὶ Ἀρδησκον, θεῖον τε Σκάμανδρον.
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἵερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρέζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτί^{τη}
χαὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρκη μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ’ Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ’ Ἁλέκτρη τε,
350 Δωρίς τε Πηριμών τε χαὶ Οὐρανή θεοιδής,
Ἴππω τε Κλυμένη τε, Ρόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδιūά τε Πασιθόη τε,
Πληξάρυη τε Γαλαξάρυη τ’, ἐρατή τε Διώνη
Μηλόθοσίς τε, Θόη τε χαὶ εὐειδῆς Πολυδώρη,
355 Κερκηίς τε, φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῦπτις,
Περσής τ’ Ἰάνειρά τ’, Ἀκάστη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ’ ἐρέσσα, Μενεστώ τ’ Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ’ Εύρουνόμη τε, Τελεστώ τε κροκόπεπλος
Χρυστής τ’, Ἀσίνη τε χαὶ ίμερέσσα Καλυψώ,
360 Εὔδώρη τε, Τύχη τε χαὶ Αμφιρόη Ωκυρόη τε,
χαὶ Στῦξ, ἢ δή σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπατέων.
Αὗται δὲ Ωκεανοῦ χαὶ Τηθύος ἔξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαῖ γε μέν εἰσι χαὶ ἀλλαῖ.
Τοὶς γὰρ χίλιαι εἰσι τανύστυροι Ωκεανῖναι,
365 αἱ δὲ πολυσπερέες γαῖαν χαὶ βένθος λίμνης
πάντῃ διμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαῖ τέκνα.

Lernaeam, quam enutrit Dea albis-ulnis Juno,
implacabiliter irascens robori Herculeo.
Atque eam quidem Jovis filius occidit sāvo ferro
Amphitryoniades cum bellico Jolao,
Hercules, ex-consiliis Minervæ prædacticis.
Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ignem, trucemque magnamque, pernicemque validamque.
Hujus autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis, alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
[Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra, horrende efflans ignis vim ardentis.]
hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
At ea sane Sphingem perniciosa peperit, Cadmeis perniciem, ab-Orthro compressa, Nemeaemque leonem, quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor, in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus. ibi sane hic commorans damno-afficiebat genera hominum, dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti: sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
Ceto vero minimum-natu cum-Phorcyne concubitu mista peperit sāvum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ finibus in amplis aurea mala custodit.
Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.
Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa, Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus, Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchriulum, Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporumque] Granicumque et Εσερον, divumque Simoënta, Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum, Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque, Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
Peperit autem filiarum sacram genus, quæ per terram viros tondent, cum Apolline rege, et Fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent, Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque, Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis, Hippoque Clymenaque, Rhodiaque Calliroëque, Zeuxoaque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque, Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora, Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis, Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque, Petraeaque amabilis, Menestoque Europaque, Metisque Eurynomeque, Telesoque croceo-peplō Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso, Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque, et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium. Hæ vero Oceano et Tethye prognatae sunt, majores-natu filiae. Multe quidem sunt et aliæ. Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides, quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἔτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ βέοντες,
υἱέες Ὄκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν δόνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἀνδρα ἐνισπεῖν,
370 οἱ δὲ ἔκαστοι ἵστασιν, ὅσοι περιναιεστάουσι.

Θείη δ' Ἡλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
‘Ηῶ θ’, ἡ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εύρυν ἔχουσι,
γείναθ’ ὑποδημηεῖσ’ Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.

375 Κρία δ’ Ἐρυβήν τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραίον τε μέγαν Πάλλαντα τε διὰ θεάων
Πέρσην θ’, διὰ πάσησι μετέπερπεν ἴδμοσύνησιν.

Ἀστραίω δ’ Ἡώς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ’ αἰψυροχέλευθον
380 καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεᾶ θεῷ εὐνηθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ’ ἀστέρα τίκτεν ‘Εωσφόρον Ἡριένεια
ἀστρα τε λαμπετώντα, τάτ’ οὐρανὸς ἔστεφάνωται.

Στῦξδ’ ἔτεκ’ Ὄκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖ-
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
385 καὶ Κράτος ἡδες Βίηη ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
τῶν οὐκ ἔτ’ ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδὲ τις ἔδρη,
οὐδὲ δόδες διππη μὴ κείνοις θεός ήγεμονεύῃ,
ἀλλ’ αἰεὶ πάρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἔδριονται.

Ως γάρ εἶβούλευσε Στῦξ ἀφιτος Ὄκεανίνη
390 ήματι τῷ δέ τε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἀθανάτους ἔκαλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπον,
εἴπε δ’, διὰ μετὰ εἴο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν’ ἀπορθάσιεν γεράων, τιμῆν δὲ ἔκαστον
ἔξεμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ’ ἔφαθ’, θριτιάτιμος ὑπὸ Κρόνου ἡδὲ ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιθέσμενος ἡ θέμις ἔστιν.

Ἄλλοθε δ’ ἄρα πρώτη Στῦξ ἀφιτος Οὐλύμπονδε
σὸν σφοῖσιν παίδεσσι φιλοῦ διὸ μῆδε πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περιστὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γάρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμψεναι δρόκον,
παῖδας δ’ ἡματα πάντα ξεῖνα μεταναιέτας εἶναι.

Ως δ’ αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥστερ υπέστη,
ἔξτέλεσσ’ αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ’ αὖθ’ Κοίου πολυνήρατον ἥλθεν ἐς εὐνήν·
405 κυσταμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι

Αητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μελίχιον αἰεὶ,
ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
[μελίχιον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανάτωτον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ’ Ἀστερίην εὐώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
410 ἡγάγετ’ ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλήσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡδὲ ὑποκυσταμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαῖας τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπὸ οὐρανοῦ ἔμψερε τιμῆς,
415 ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γάρ νῦν δέ τε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἐλάσκηται,
κικλήσκει Ἐκάτην πολλῇ τέ οἱ ἐσπετο τιμῇ
ρεῖα μάλ’, ἦ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάρι-

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
loqui, sed singuli neverunt, quicumque circum-habent.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
Auroramque, quae omnibus terrestribus lumen-præbet
immortalibusque Diis, qui cœlum latum tenent,
peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
Personaque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
astraque fulgentia, quibus cœlum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceanii filia, Pallanti mista,
Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus;
et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
nec via, quin illis Deus præeat,
sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
die illo, quando omnes Olympius fulgorator
immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
pugnet, nulli se ademetur præmia, sed honorem quemque
habitum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
immunis, ad honores ac præmia se provecturum, ut æquum
est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.

Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
jurandum, filii autem diebus omnibus sui iniquilini ut-sint.
Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
perficit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Cœi perjucundum venit ad torum ;
gravida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
Latonam cœruleo-peplō peperit, blandam semper,
mitem hominibus atque immortalibus Diis,
[blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]
Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
potestatem ut-labeat terræque et infructuosí maris.
Ea autem etiamstellato sub cœlo sortita-est honorem,
immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
facillime, cui benevolā certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ δλβον δπάζει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν.]
 "Οσσοι γάρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξεγένοντο
 καὶ τιμῆν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἰσαν ἀπάντων,
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηρά
 δσσ' ἔλαχεν Τίτηοι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ', δτι μουνογενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσσῃ] ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίτεται αὐτῆς.
 "Ω δ' ἔθελει μεγάλως παραγίγνεται ἡδὲ δύνησιν.
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει διὸς καὶ ἔθελησιν·
 ή δ' δπότ' ἐς πόλεμον φιτισήνορα θωρήσσωνται
 ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς καὶ ἔθελησι
 νίκην προφρονέως δπάσαι καὶ κῦδος δρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', δπότ' ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθελεύσων,
 ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδὲ δύνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν ἀεθλὸν
 δεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος δπάζει.
 "Ἐσθλὴ δ' ἱππήσσι παρεστάμεν οἷς καὶ ἔθελησι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυςπέμφελον ἐργάζονται·
 εὔχονται δ' Ἑκάτη καὶ ἐρίκτυψ Ἐννοσιγαίω.
 "Ρητίδιως δ' ἄγρην κυδὸν θεὸς ὠπασε πολλὴν,
 δεῖα δ' ἀφειλετο φαινομένην, ἔθελουσά γε θυμῷ.
 "Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐρυηῇ λητῷ δέξειν·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατεῖς αἰγῶν,
 ποιμανας τ' εἰροπόκων δίων, θυμῷ γ' ἔθελουσα,
 ἔξ δλγῶν βρύσει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράσσει.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἔκείνην
 δφθαλμοῖσι θύοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὐτῶς ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰδε τε τιμά!]

"Ρέιηδ' ὑποδυμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ιστίην, Δήμητρα, καὶ Ἡρην χρυσοπέδιλον,
 455 ίφθιμον τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεές ήτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσιγαιον,
 Ζῆνα τε μητιόεντα, θεῶν πατέρος ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἔκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἕιρῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυὸν Οὐρανιώνων
 δλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιλήδα τιμὴν.
 Πεύθετο γάρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπτωτο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἔόντι, Διὸς μεγάλου διὸς βουλάς·
 τῷ καὶ δγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχειν, ἀλλὰ δοκεύων
 παιδίας ἐὸντας κατέπινε· "Ρέιηδ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 "Ἀλλ' θτε δὴ Δι? ἐμελλε θεῶν πατέρος ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότ' ἐπείτα φίλους λιτάνευε τοκῆς
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσσασθαι, δπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παιδῖα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριμῆς πατρὸς ἑοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per-vim-ademit, neque abstulit,
 quacumque sortita-est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta-est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sorbita-est honoris,
 [et potestatem in terraque et cœlo atque in mari :]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto-est atque eum juvat:
 inque concione inter-homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benebole ut-præbeat et laudem porrigit:
 inque judicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in-certamine collectantur,
 ibi dea et his praesto-est atque eos juvat.
 Qui-vicerit vero virtute et robore, pulcrum præmium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui cœrueum mare trajectu-difficile exercent:
 vota-faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armentaque-boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos-reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata-est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspicerunt lumen multa-contuentis Auroræ.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a-Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cuius etiam a tonitu concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 hæc agitans, ne quis clarorum Cœli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Cœlo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (existenti), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rhea autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus suis, Terraque et Cœlo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φῦλῃ μάλα μὲν καλύν ήδ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅστιπερ πέπτωτο γενέθαι
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ νιέι καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 διππότ' ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
 480 Ζῆνα μέγαν τὸν μὲν οἱ ἔδεξαν Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναι τε.
 [Ἐνθα μιν ἕκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐς χερσὸν λαβόντα
 ἀντρῷ ἐν ἥλιβάτῳ, ζαθέντης ὑπὸ κεύθεσι γαῖας,
 Αἰγαῖον ἐν δρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
 τὸν τόθ' ἔλων κείρεσσιν ἐήν ἐγκάτθετο νηὸν,
 σχέτλιος, οὐδὲ ἐνόρσεις μετὰ φρεσὶν, οἵς οἱ διπέσω
 ἀντὶ λίθου ἔδος οὐδὲς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 λείπεθ', διην τάχ' ἔμελλε, βίη καὶ χερσὸν δαμάσσας,
 τιμῆς ἔξελάν, δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλίμιως δ' ἄρ' ἐπειτα μένος καὶ φαλιδίμα γυῖα
 ηὗξετο τοῦ ἄνακτος· ἐπιπλομένων δὲ ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέσσι δολωθεὶς
 495 δὸν γόνον ἀψ ἀνένηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνησι βίηφι τε παιδὸς ἔοι.
 Πρῶτον δὲ ἔξημεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυσοδεῖς
 Πυθοὶ ἐν ἥγαθέη γυαλοῖς ὑπὸ Παρνησοῖο
 500 σῆμ' ἔμεν ἔξοπίσω, θαῦμα τοντοῖσι βροτοῖσι.

Λῦσε δὲ πατροκαστιγνήτους διοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατήρ δειπροσύνησιν·
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο κάριν εὐεργεσιάων,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἡδὲ αἰθαλόσεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπήν τοπρὸν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κούρην δὲ Ιαπετὸς καλλίσφυρον Ωκεανίνην
 ἥγάγετο Κλυμένην καὶ διὸν λέχος εἰςανέβαινεν.
 Ή δέ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίκτε δὲ ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἡδὲ Προμηθέα
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνον τ' Ἐπιμηθέα,
 δὲς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναικα
 παρθένον. Υθριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἐρεβος κατέπειμψε βαλὼν ψολόσεντι κεραυνῷ
 εἴνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δὲ οὐρανὸν ἐρύν ἔχει κρατερῆς ὑπὸ ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Εσπερίδων λιγυφώνων,
 ἐστηδὼς, κεφαλῆ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι.

520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἔδάσσατο μητίετα Ζεύς.
 Δῆσε δὲ ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόσουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἔλασσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον αὐτὸρ δγ' ἦπαρ
 ἥσθιεν ἀθανάτον, τὸ δ' ἀέξετο ίσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, θσον πρόπον ἥμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὅρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκυμήνης καλλισφύρου ἀλκιμος οὐδὲς

HESIODI THEOGONIA.

contra-filos, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem auscultarunt atque mo-
 rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quæcumque consti-
 tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
 mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretæ in pinguem tra-
 ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnum: hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum: abscondit autem ipsum manibus pre-
 hensum] antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
 Αἴγαιο in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in manus-de-
 dit Cœli-filio, præpotenti, Deorum priori regi:
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-album
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 supererset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celiter autem deinde robur et splendida membra
 crescebant illius regis: inversis vero annis,
 Terræ consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum:
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiostam
 Pythio in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patruos perniciosis a vinculis
 Cœligenos, quos vinixerat pater ex-amentia:
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgor; anteā vero immanis Terra ea occultaverat:
 quibus confusis, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum descendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 peperit præterea præclarum Menœtium atque Prometheus
 varium, versutum, amentemque Epimetheus,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus:
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitosum vero Menœtium late-videns Jupiter
 in Erebū demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 simibus in terræ, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Prometheus ver-
 sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis: at hæc hepar
 comedebat immortale; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extensis-alis avis.
 Hanc quidem sane Alcmenæ formosis-malleolis fortis filius

Πρακλένης ἔκτεινε, κακήν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλχεν
Ιαπετονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζῆνος¹ Ολυμπίου ὑψιμεδόντος,
530 δῆρ² Πρακλήνης Θηβαγενέος κλέος εἴη
πλεῖον ἔτ' ἡ τοπάροισθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον οὐίόν·
καί περ χωρόμενος παύθη χόλον δὲ πρὸν ἔχεσκεν,
οὐνέκ³ ἐρίζεται βουλὰς ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
535 Καὶ γὰρ δ' ἔκρινοντο θεοί θνητοί τ' ἀνθρώποι
Μηκώνη, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δικοσάμενος προύθηκε, Διὸς νύν ἔξαπαφίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημηφ
ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείη,
540 τῷ δ' αὖτ' ὅστεα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνη
εὑθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτει δημηφ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ιαπετονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, οὓς ἔτεροζήλως διεδάσσω μοίρας.
545 Ως φάτο κερτουμένων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἥκ⁴ ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ' ἔλευ διποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ δα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
550 γνῶ δέ οὐδ' ἥγνοίσει δόλον· κακὰ δ' ὅστεο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποις, τὰ καὶ τηλέσθαι ἔμελλε.
Χεροὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἀλειφα.
[Χώστῳ δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
555 οὓς ἔνειν δοτέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ⁵ ἀνθρώπων
καίσου⁶ δοτέα λευκὰ θυηντῶν ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὅγθησας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ιαπετονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ως φάτο χωρόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
οὐκ ἔδιον μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
565 Ἀλλά μιν ἔξαπάτησεν ἔντις παῖς Ιαπετοῖο,
καλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοιλῷ νάρθηκι δάκεν δέ ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν⁷ ὑψιθρεμέτην, ἔχολωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
οὓς ἔνειν ἀνθρώποις πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλαστε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον Κρονίδεων διὰ βουλάς.
Ζῶσε δέ καὶ κόσμησε θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυρέη ἑσθῆτι· καταχρῆθεν δὲ καλύπτρην
575 δαιδαλέην χειρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης,
ἱμερτούς, περέθηκε καρήσατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
580 ἀσκήσας παλάμησι, χαροζόμενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
ab Japetionida, et liberavit eum ab aegritudine:
non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
His igitur es venerabundus honorabat praecularum filium:
quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
in pelle depositi, tegens ventre bubulo;
illuc rursum ossa alba bovis dolosa arte
rite-disponens depositi, tegens candida arvina.
Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque:
Japetionida, omnium illustrissime regum,
o amice, quam inique partitus-es portiones!
Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vafer,
leniter arridens; dolosæ autem non obliviscebat artis:
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum semipaternorum,
harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem spectabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
[Irascebatur autem mente: ira vero ejus circumvenit animum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera hominum] adolescent ossa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupiter:] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens:
ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
non dabat miseris ignis vim insatiabilis
mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
in concava ferula: momordit vero sane intus-in animo
Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splendorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
candida veste: capiti vero calyptram
artificiosam manibus imposuit, mirum visu:
[circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
amicæ, imposuit capiti Pallas Minerva:]
circum vero ei coronam auream caput posuit,
quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαιδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἴδεσθαι,
κνώδαλ', δ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἥδε θάλασσα.
Τῶν διγε πολλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωῖσιν ἐοικότα φωνήσεσιν.) [λη;]
585 Αὐτάρ εἶπει τεῦξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἔξαγαγ' ἔνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδὲ ἀνθρώποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκῶπιδος ὅμηριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ώδειδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,
590] [Ἐτ τῆς γάρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γάρ διώιον ἐστὶ γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάσουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροι.
Ως δ' δόποτ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
595 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήνοντας ἔργων·
οἱ μέν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἡλιον καταδύντα
[ἥμαται] σπεύδουσι, τιθεῖσι τε κηρία λευκὰ,
οἱ δὲ ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σύμβολους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρον ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
600 οἵ δὲ αὔτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
Ζεὺς ὑψιρεμέτης θήκε, ξυνήνοντας ἔργων
ἀργαλέων. ἔτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
οἵ κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἔθελη, δόλον δὲ ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
605 χήτει γηροχόμοιο, δ' οὐ βιότου ἐπιδεύμης
ζώει, ἀποθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χηρωσταῖ· δὲ δὲ αὔτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δὲ ἔσχεν ἀκοιτιν, ἀρηριταν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰώνος κακὸν ἀσθλῷ ἀντιφεροῖται
610 ἔμμεναι· δὲς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζώει ἐν στήθεσσιν ἔχων ἀλίσαστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ως οὐκ ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γάρ Ἱαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
615 τοῖο γ' ὑπεξήλυσε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολύεδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Οὐδεὶς δέ τοιον πρῶτα πατήρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττῳ τ' ἡδὲ Γύη, δῆσε κρατερῷ ἐν δεσμῷ,
ἡνορέντην ὑπέροπτον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἴδος
620 καὶ μέγεθος· κατένασσε δὲ ὑπὸ χθονὸς εὑρυοδείης
ἔνθ' οἴγ' ἀλλεγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὸν ναιετάσουτες
εἴσατ' ἐπ' ἐσχατῆ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὸς μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλά σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
625 οὓς τέκεν ἡύκομος Ρείνη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδιμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὔτις·
αὐτὴ γάρ σφιν ἀπάντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὐχός ἀρέσθαι.
Δηρὸν γάρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ δσοι Κρόνου ἔξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερᾶς θυμινάς·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὅθρους Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δὲ ἀφ' ἀπ' Οὐλύμπου θεοί, δωτῆρες ἔάων,
οὓς τέκεν ἡύκομος Ρείνη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa cælata-erant, mira visu,
helluæ, quales continens multas alit atque mare.
Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.
At postquam effecti pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem Palladis splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quæ mortales inter homines habitant,
perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illæque quidem per totum diem ad solem occidentem
[diurnæ] laborant, singuntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt:
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum: alterum autem præbuit malum pro bono:
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem inter se dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriam malum cum-bono
certat,] ut-adsit: qui vero adeptus-fuerit noxiū genus mu-
lierum,] vivit in pectore gestans perpetuum moerorem
animo et cordi, et immedicable malum est.
Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem eum,
quamvis multisca (exsistentem), magnum vinculum coer-
cit.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnæ in finibus terræ,
usque valde, morentes, corde magnum luctum habentes;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum:
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriāque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes.] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nat-
iunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concubens;

ε35 οἵ δα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ̄ ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἕριδος χαλεπῆς λόσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, οἷσι δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
Ἄλλ' θτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
ε40 νέκταρ τ' ἀμέροσίν τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
[πάνταν ἐν στήθεσσιν ἀξέπτο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ως νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμέροσίν τηνέραντην,]
δὴ τότε τοῖς μετέπειτα πατέρων ἀνδρῶν τε θεῶν τε .
Κέχυτέ μεν, Γαίηςτε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλατά τέχνα,
ε45 ὅφε̄ εἴπων τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελένει.
"Ηδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντοὶς ἀλλήλοισι
νίκην καὶ χράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἥματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ δσοὶ Κρόνου ἔχγενόμεσθα.
Τμεῖ δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χείρας ἀπάτους
ε50 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντοὶς ἐν δατ λυγρῇ,
μηνσάμενοι φιλότητος ἐνήνος, δσσα παθόντες
ἐς φάσις ἀψ ἀφίκεσθε, δυνηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
ἥμετέρας διὰ βουλᾶς ὑπὸ ζόφου ἡερόντος.
Ως φάτο· τὸν δ' ἔξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
ε55 δαιμόνι, οὐκ ἀδάητα πιφάσκει· ἀλλὰ καὶ αὐτὸι
ἴδουν δ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
ἀλλήτρο δ' ἀθανάτοισιν ὁρῆς γένεος χρεοῖο.
Ἄφορρον δ' ἔξαῦτις, ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν,
ε60 σῆσιν ἐπιφρούνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόντος
ἥλυθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀνοξ, ἀνάληπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόη καὶ ἐπίφρονι βουλῆ
ρυσόμεθα χράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆνιν ἀνὰ χρατεράς θυμίνας.
Ως φάτο· ἐπίγνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
ε65 μῆθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἡ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἀρσενες, ἥματι κείνῳ,
[Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ δσοὶ Κρόνου ἔχεγένοντο,]
οὓς τε Ζεὺς Ἐρέθεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἥκε φώαςδε,
ε70 δεινοὶ τε χρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν ἔκατὸν μὲν χείρες ἀπ' ὅμων ἀίσσοντο
πᾶσιν δημῶς, κεφαλαὶ δὲ ἔκαστω πεντήκοντα
ἔξ ὅμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δατ λυγρῇ,
ε75 πέτρας ἥλιθάτους στιβαρῆς ἐν χεροῖν ἔχοντες
[Τιτῆνές δ' ἔτέρωθεν ἔκαρτύναντο φάλαγγας]
προφρονέως, χειρῶν τε βίης δ' ἄμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἔσμαράγγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
ε80 σειώμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μαχρὸς Ὁλυμπος
ἥπη ὅπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἡερόντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἵωῃ
ἀσπέτου ἱωχοῦ θολάων τε χρατερῶν.
ῶς δρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἴεσσαν βέλεα στονόντα.
ε85 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀστερόντα
κεκλομένων οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλως ἀλαίητῷ.
Οὐδὲ δρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὸν μένος· ἀλλὰ νυ τοῦγε
είθιρη μὲν μένεος πλῆγντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-exercentem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; aequaliter autem finis extendebat belli.
Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia,
nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
[omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,]
jam tum ipsos sic affatus-est pater hominumque Deorumque :
Audite me, Terraque et Cœli incliti liberi,
ut dicam quae me animus in pectore jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis-invicem
victoriae et imperii gratia pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
Vos vero magnamque vim et manus invictas
ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi,
memores amicitiae placidæ, quam-multa perpessi
ad lucem redieritis, molesto a vinculo,
nostra per consilia, e caligine obscura.
Sic dixit: hunc vero rursum exceptit Cottus egregius :
venerande, non ignota loqueris: sed et ipsi
scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem in-
tellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
Retro vero acerbis a vinculis,
tua providentia et caligine tenebrosa
venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio
vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu,
pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.
Sic dixit: collaudarunt vero Dii, datores honorum,
sermone audito: bellumque cupiebat animus
magis etiam quam antea: pugnam vero lugubrem ciebant
omnes, feminæque et mares, die illo,
[Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,]
quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem,
acresque fortesque, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta
ex humeris enata-erant in robustis artibus.
Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa,
rupes ingentes validis in manibus gestantes
[Titanes vero ab-altera-partē confirmabant phalanges]
alacrity, manuumque viriumque simul opus ostentabant
utriusque; horrende vero insonuit pontus immensus,
terra autem valde stridebat, ingemiscerat vero cœlum latum
quassatum, penitusque concutiebatur amplius Olympus
ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis
ad Tartarum tenebris, pedumque acris fragor,
immodici tumultus iustumque fortium:
ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
Vox autem utrorumque pervenit ad coelum stellatum
adhortantium: at illi congregabantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Jupiter cohiebat suum robur, sed jam
ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βίην ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἥδ' ἀπ' Ὀλύμ-
690 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ χεραυνοὶ [που
ἴκταρ ἄμα βροντὴ τε καὶ ἀστραπῆ εὗ ποτέοντο
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ιερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσθιος ἐσμαράγιεν
καιομένη, λάχε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὅλη.
695 Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσσα καὶ Ωκεανοῖο ῥέεθρα,
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀύτην
Τιτῆνας χθονίους, φλὸδες δὲ νέρα δῖαν ἵκανεν
ἀσπετος, δῆσε δὲ ἀμερόδε καὶ ιφθίμων περ ἔντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα χεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἰσατο δὲ ἄντα
δρψαλμοῖσιν ἰδεῖν ἥδ' οὐασιν δῆσαν ἀκοῦσαι
αὐτῶς, ὃς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὑρὺς ὑπερθεν
πλήνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος δρώρει
τῆς μὲν ἐρεπομένης, τοῦ δὲ ὑψθεν ἔξεριπόντος.
705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δὲ ἀνεμοὶ ἔνοσιν τε κάνων θ' ἄμα ἐσφαράγγιον
βροντὴν τε στεροπῆν τε καὶ αἰθαλέσεντα χεραυνὸν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δὲ ίαχήν τ' ἐνοπῆν τε
ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτιος δὲ ἀτλητος δρώρει
710 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δὲ ἀνεφαίνετο ἔργων,
ἐκλίνθη δὲ μάχην πρὶν δὲ ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
οἱ δὲ ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
Κόττος τ' Ὁδριάρεως τε Γύνης τ' ἀπότος πολέμου.
715 Οὐρανὸς τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασστέρας, κατὰ δὲ ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὑροδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείσιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὸν ὑπερθύμους περ ἔντας,
720 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, δισον οὐρανός ἔστ' ἀπὸ γαῖης·
ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.
Ἐννέα γάρ νύκτας τε καὶ ἡμετα κάλκεος ἄχμων
οὐρανόθεν κατιών δεκάτη δὲ ἐς γαῖαν ἴκοιτο·
ἐννέα δὲ αὖ νύκτας τε καὶ ἡμετα κάλκεος ἄχμων
725 ἐξ γαῖης κατιών δεκάτη δὲ ἐς Τάρταρον ἴκοιτο.
Τὸν πέρι κάλκεον ἔρχος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νῦν
τριστοῖχει κέχυται περὶ δειρῆν· αὐτὰρ ὑπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφων ἡρόεντι
730 κερπύφαται βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέται.
[χώρῳ ἐν εὐρώντι, πελώρης ἐσχάτα γαῖης.]
Τοῖς οὖν ἔξιτον ἔστι, πύλας δὲ ἐπέθηκε Ποσειδέων
καλκείας, τοῖχος δὲ περούχεται ἀμφοτέρωθεν.
Ἐνθα Γύνης, Κόττος τε καὶ Ὁδριάρεως μεγάλυμος
735 νοίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

*Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
πόντου ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερέντος
εξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔστιν,
ἀργαλέ· εὐρώντα, τάτε στυγέουστι θεοὶ περ,
740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

omnem ostendebat vim : simul vero sane a caelo atque ab Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem confertim una-cum tonitruque et fulgere volabant manu a robusta, sacram flamمام circumvolventia, crebra; circum vero terra alma reboabat ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva. Fervebatque terra tota, et Oceani fluenta, pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium splendor radians fulminisque fulgurisque. Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero coram] oculis adspiciunt atque auribus vocem audiunt eodem modo, ac si terra et celum latum superne miscebantur : talis enim maximus strepitus excitabatur illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto prouentis. Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium. Simul vero venti motumque pulvaremque una cum-strepitu excitabant tonitruque fulgurque et ardens fulmen, tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis excitabatur horrendi certaminis; robur autem apparebat operum. Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminentes, constanter pugnabant in forti pælio. Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant, Cottusque Briareus Gyasque insatiabilis belli. Hi igitur trecentas petras robustis e manibus mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem miserunt et vinculis molestis alligarunt, cum-vicissent manibus superbi licet essent, tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra : par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum. Novem enim noctesque et dies aërea incus cœlitus delabens decimo die ad terram perveniret : novem vero rursus noctesque et dies aërea incus ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret. Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne terræ radices sunt et infructuosi maris : illuc Dii Titanes sub caligine tenebrosa absconditi sunt consiliis Jovis nubicoigi. [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.] His non exundum est, portas enim imposuit Neptunus aëreas, murusque circuit utrimque. Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus habitant, custodes fidi Jovis aegida-tenentis. Ibi vero terræ tenebriscaæ et Tartari caliginosi pontique infructuosi et coeli stelligeri ex-ordine omnium fontes et fines sunt, molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem, hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
[ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοις θεοῖς
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔστηκεν νερέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]

Τῶν πρόστοι πάις ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔστηδε, κεφαλὴ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, διὶς Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀστον ιοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ή μὲν ἔσω καταβήσεται, ή δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ’ ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔστρει,
ἀλλ’ αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἔστα
γαῖαν ἐπιστρέψεται, ή δ’ αὖ δόμου ἐντὸς ἔστα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην δδοῦ, ἔστ’ ἀντίκηται,
755 [ἡ μὲν ἐπιχθονίοις φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἡ δ’ Ὑπνον μετὰ χερσὶ, καστίγνητον Θάνατοιο,
Νύξ δλοὶ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμῆς οἰκήτης ἔχουσιν,
“Τύπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ’ αὐτοὺς
760 Ἡλίος φαέθων ἐπιδέρχεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰςανιών οὐδὲ οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἔτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀντρέφεται καὶ μελιχος ἀνθρώποισι, .
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
765 νηλεές ἐν στήθεσσιν ἔχει δ’ ὅν πρώτα λαβήσιν
ἀνθρώπων· ἔχθρος δὲ καὶ ἀθανάτοις θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήνετες,
ἰφθίμου τ’ Ἀΐδεων καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἔστασιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλειής, τέχνην δὲ κακήν ἔχει· ἐς μὲν ιόντας
σταίνει δόμων οὐρῆτε καὶ οὐσιῶν ἀμφοτέροισιν,
ἔξελθεν δ’ οὐκ αὐτὶς ἔξι πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἔθειτε δόν κε λάθησι πυλέων ἔκτοσθεν ιόντα
[ἰφθίμου τ’ Ἀΐδεων καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 “Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερῇ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορόδους Ὡκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόστιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῆσιν πέτρησι κατηρέφε· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἔστήριχται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὄγκεα Ἰρις
ἀγγελίτης πωλεῖται ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
δύποτ’ ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν δρηται,
καὶ δὲ δεῖτις φεύδηται· Ολύμπια δώματ’ ἔχόντων.
Ζεὺς δέ τε Ἱριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν δρόκον ἐνεῖκαι·

785 τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχώρῳ, πολυώνυμον θύδωρ,
ψυχρὸν, δ’ τ’ ἐκ πέτρης καταλείθεται ἡλικάτοιο,
ἔνψηλῆς· πολλὸν δέ θ’ ὑπὸ χθονὸς εὐρυσσείης
ἔξι εροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ωκεανοῖο κέρας· δεκάτη δὲ περὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἀλα πίπτει,
ή δὲ μὲν ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ος κεν τὴν ἐπίορχον ἀπολεύψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ολύμπου,

Sed sane luc et illuc ferret antea procella procella
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscuræ domus horrenda
stat, nubibus obtecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet coelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope eunt
sese-mutuo compellabant, alternis-subeunte magnum limen
æreum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cobibet;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur; altera rursum intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Iibi autem Noctis filii obscuræ domus habent,
Sommus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
coelum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus;
alterius vero ferreum quidem cor, aheneum vero ei pectus
crudele in praecordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Ilic dei inferi in-anteriori-parte aëdes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclytas aëdes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad coelum firmatae-sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-se-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quæ e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμεροσίνς καὶ νέκταρος ἔρχεται· ἂσσον
βρώσιος, δὲλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
στρωτοῖς ἐν λεγέσσι, κακὸν δὲ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπήν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
800 ἄλλος δὲ ἔξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄλλος.
Εἰνάστες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδὲ ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δὲ ἐπιμίσγεται αὐτὶς
εἴραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
805 Τοῖον δέρ' ὅρον ἔθεντο θεοί Στυγὸς ἀφιτον ὑδωρ,
ώγυγιον, τό θ' ἵησι καταστυφέου διὸ χώρου.

Γένθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρέσοντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοι καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἔξεις πάντων πηγαὶ καὶ πειράτ' ἔστιν,
810 ἀργαλέ', εὐρώντα, τάπε στυγέουσι θεοί περ.
Ἐνθα δὲ μαρμάρει τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
ἀστεμφῆς, βίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάγτων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάσιος ζφεροῦ.
815 Αὐτὰρ ἐρισμαράργοι Διὸς κλειτοὶ ἐπίκυροι
δώματα ναιετάσουσιν ἐπ' Ὡκεανοῖ θεμέλοις,
Κότος τ' ἥδε Γύης· Βριάρεων γε μὲν ἥδην ἐόντα
γαμβρὸν ἐὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὅπιστεν, θυγατέρα ἥν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
δπλότατον τέκε παῖδα Τυφεά Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέν Ἄφροδίτην.
Οὖ χειρες μὲν ἔστιν ἐπ' ἵσχυ ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· δέ δὲ οἱ ὄψιν
825 ἦν ἔκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσησι δνοφερῆσι λελειχμότες, ἐν δέ οἱ ὄσσων
θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὄφροι πῦρ ἀμάρυσσε·
[πασέων δὲ ἐκεφαλέων πῦρ καίετο δερκούνειοι,]
φωναὶ δὲ ἐν πάσησιν ἔσται δεινῆς κεφαλῆσι
830 παντοίην δὲ λεῖσαι, ἀθέσφατον. Ἀλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ' ὁδέτε θεοῖσι συνιέμεν, ἀλλοτε δὲ αὔτε
ταύρου ἐριθρύχεω, μένος ἀγγέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
ἀλλοτε δὲ αὔτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἀλλοτε δὲ αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
835 ἀλλοτε δὲ αὖ δοῖζεσχ', ὑπὸ δὲ ἥχειν οὔρεα μακρά.
Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήκανον ἥματι κείνῳ,
καὶ κεν δῆγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
εἰ μὴ δέρ' ὅδην νόνησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δὲ ἔθρόντησε καὶ δύμοριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
840 σμερδαλέον κονάθησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
πόντος τ' Ὡκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαῖης.
Ποστὶ δέπτ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
δρυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
Κεῖμα δὲ πτ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοιεδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρὸς τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
845 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἥδε θάλασσα.
Οὐδὲ δέρ' ἀμφὶ ἀκτᾶς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
cibum, sed jacet non-respirans et mutus
stratis in lectis, malus autem sopor *eum* obtegit.
Sed postquam morbo defunctus-est magnum per annum,
alia ex alia excipit molestior aērnum.
Novennio autem a Diis separatur aēternis,
neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
coctibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
pontique infructuosi et coeli stellati,
ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
Illic autem splendidæque portæ et æreum limen
immotum, radicibus longis compactum,
sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
Titanes habitant, ultra Chaos caliginosum.
Ceterum valde-crepantis Jovis incliti auxiliarii
domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortēm (existentem)
generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [suam.
dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titanes e Cœlo expulerat Jupiter,
minimum-natu peperit filium Typhoëum Terra ingens
Tartari in concubitu per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
[omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
omnigenum sonitum emitentes, ineffabilem. Interdum enim
quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
etiam] tauri valde-mugientis, labore indomiti, vocem ferociis,
interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonut atque fortiter, circum vero terra
horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
Pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
[flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

διπῆ̄ ὅπ' ἀθανάτων, ἔνος δ' ἀσθετος ὁρώμεν·
 850 τρέσσ' Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφύμενοισιν ἀνάστων,
 Τιτῆνες δ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ὕστες,
 [ἀσθέτου κελάδοι καὶ αἰνῆς δηϊστῆτος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἔδν μένος, εἴλετο δ' ὅπλα,
 βροντήν τε σπεροπήν τε καὶ αἰθαλέστα κεραυνὸν,
 855 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμπῳ ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπεισε θεσπείας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὔταρ δέπει δή μιν δάμασε πληγῆσιν ἴμασσας,
 ἥρπε γυιωθεὶς, στενάχιες δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσυτο τοῖο ἄνακτος
 860 οὔρεος ἐν βῆσσησιν ἀΐδης, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτεμῆθη θεσπείη καὶ ἐτήκητο κασσίτερος ὁς,
 τέχνην ὑπ' αἰχνῶν, ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλψθεὶς, ἡὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατος ἐστιν,
 865 [οὔρεος ἐν βῆσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκηται ἐν χθονὶ δήῃ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.]
 δές ἄρα τήκητο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένιο.
 'Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὺν ἐς Τάρταρον εύρυν.
 'Εκ δὲ Τυφωέος ἐστ' ἀνέμων μένος ὅγρὸν ἀεντῶν,
 870 νόστῳ Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστειο Ζεφύρου τε
 οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεὴ, θνητοῖς μέγ' ὅνειρο.
 Αἱ δὲ ἄλλαι μάλιστα ἀνδραὶ ἐπιπνείουσι θάλασσαν.
 Αἱ δὲ ητοὶ πίπτουσαι ἐς ἡροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀλληλῃ.
 875 ἄλλοτε δὲ ἄλλαι ἀεισι, διασκιδόνδι τε νῆσας,
 ναύτας τε φείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλλὴ
 ἀνδράσιν, οἱ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δὲ αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόσεσσαν,
 ἔργ' ἔρατὰ φείρουσι γαματιγενέων ἀνθρώπων,
 880 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὔταρ δέπει δέ τα πόνον μάκαρες θεοὶ ἔξετέλεσσαν,
 Τιτῆνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηρι,
 δή δια τότ' ὅτρυνον βασιλεύμεν ἡδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὁλύμπιον εύρυοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· δὲ τοῖσιν ἐν διεδάσσεσσατο τιμάς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἀλοχον θέτο Μῆτιν,
 πλείστα θεῶν εἰδύταν ίδε θεντῶν ἀνθρώπων.
 'Αλλ' θτε δή δ' ἡμελλε γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότ' ἐπειτα δόλῳ φρένας ἔξαπατήσας
 890 αἰμαλίσσοι λόγιοισι ἐήν ἐγκάθιτο νηδὸν
 Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὸς γάρ οἱ φραστήη, ἵνα μὴ βασιλῆιδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ Διός ἀντί θεῶν αἰειγενετάων.
 'Εκ γάρ τῆς εἶμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 895 πρώτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδο Τριτογένειαν
 ἵσσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὔταρ δέπειτ' ἄρα παῖδος θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἥμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐήν ἐγκάθιτο νηδὸν,
 900 δές οἱ συμφράσσεσσατο θεᾶς ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρήν Θέμιν, ἥ τέκεν Όρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (existentes),
 [ob inexstingibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma, tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutiens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebant autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vase ingenti et liquescet velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victimum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescet terra jubare ignis ardantis.
 Abjecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.

Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviant turbine;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humili-prognatorum hominum,
 replete pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius habereat Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εύνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵτ' ἔργ' ὁρεύουσι καταθυητοῖς βροτοῖς·
Μοίρας θ', οἵ πλειστην τιμὴν πόρε μητίεται Ζεὺς,
905 Κλωθώ τε Λάζεσίν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε διδοῦσι
θητοῖς ἀνθρώποισιν ἔξιν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆσις,
Ωκεανοῦ κούρη, πολυνήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατειν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεψάρων ἔρος εἴθετο δερχομενάων
λυσιμαλής· καλὸν δὲ θ' οὐ πέρ δρόπτει δερχιόνωνται.
Αὐτὰρ δ' Δῆμητρος πολυφόρθης ἐς λέχος ἥλθεν,
ἡ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἦν Αἴδωνενς
ἥρπασεν οἵ παρα μητρός· ἔδωκε δὲ μητίεται Ζεύς.
915 Μηνημοσύνης δ' ἔξεντης ἐράσσεται καλλικόμοιο,
εἴς οἵ οἱ Μούσαι γρυσσάμπυκες ἔξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἀδόν θαλία καὶ τέρψις δοιδῆς.
Αητὸν δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμίν ιοχέαριν,
ἰμερόσντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
920 γείναται ἀρ' αἰγιόχοιο Δίδος φιλότητι μιγείσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἡρῆν θαλερήν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
“Η δ' Ἡέην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθιαν ἔτικτε
μιγθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆῃ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἦ κέλαδοι τε ἀδόν πόλεμοι τε μάχαι τε.
Ἡρη δ' Ἡφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἥρισεν ὃ παραχοίτη,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανιώνων.
930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐροβίης γένετο μέγας, δέτε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὸν φίλη καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει γρύσεις δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρηⁱⁱ
δινοτόρῳ Κυθέρεια Φόδον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινούς, οἵτ' ἀνδρῶν πυκνὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυσσέντι σὺν Ἀρηὶ πτολιπόρῳ,
Ἄρμονίην θ', ἦν Κάδμος υπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἀρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἐρμῆν,
κήρυξ' ἀδυνάτων, ἐρὸν λέχος εἰζανεδέστα.
940 Καδμείη δ' ἀρα οἱ Σεμέλη τέκε φαιδίμονος οὐδὸν
μιγθεῖσ' ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυυγέθα,
ἀθάνατον θυητήν νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἀρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληΐην
μιγθεῖσ' ἐν φιλότητι Δίος νεφεληγερέταο.
945 Ἀγλαίην δ' Ἡφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
δπλοτάτην Χαρίτων θαλερήν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερήν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρων θῆκε Κρονίων.
950 Ἡέην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἀλκιμος οὐδὲς,
οἵ Ἡρακλῆς, τελέσας στονόεντας ἀεύλους,
παιδὸς Δίος μεγάλου καὶ Ἡρῆς γρυσοπεδίου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόσεντι,
955 δέλειος, δεινός μέγας ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήκαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quae opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quae dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynē Thaliamque amabilem :
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra : iucundum vero sub supercilii spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altricis ad lectum venit,
quae peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre ; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynē vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Diana sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, ægida-tenenti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Haec autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mixta in concubitu Deorum regi et hominum ;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnæque.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mista,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ omnibus artibus ornatum Cœlitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incilis aureas aedes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecant Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum descendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis : nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmena vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenæ pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, pœractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso :
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

‘Ηελιός δ’ ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὡκεανίνη
Περσῆς Κίρχην τε καὶ Αἰγίτην βασιλῆα.
Αἴγιτης δὲ σὺνδε φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
κούρην Ὡκεανοῖο τελήσαντος ποταμοῖο
960 γῆμε θεῶν βουλῆσιν Ἰδυῖαν καλλιπάρηγον.
‘Η δέ νύ οἱ Μῆδειαν ἔνσφυρον ἐν φιλότητι
γείναται ὑποδυμηθεῖσα διὰ χρυσένην Ἀφροδίτην.
‘Ταῦτας μὲν νῦν χαρίεται’ Ολύμπια δώματα ἔχοντες,
[νῆσοι τέ τὴν πειροῖ τε καὶ ἀλιμορδὸς ἔνδοι πόντος.]
965 Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀεισταῖ, ἡδύσπειαι
Μοῦσαι. ‘Ολυμπιάδες, κοῦραι Δίδες αἰγιόχοιο,
δσται δὴ θνητοῖσι παρ’ ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντα θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦστον ἔγείνατο, δῖα θεάων,
970 Ιασίνη θρωὶ μαγεῖσ’ ἔρατῇ φιλότητι
νεῷ ἐνὶ τριπόδῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐσθόλῳ, δς εἰσ’ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσιν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὖν κ’ ἐξ χειράς ἱκέται
τὸν δ’ ἀργεὶὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὥπασεν δλεον.
975 Κάδμῳ δὲ Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
‘Ιών καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυήν καλλιπάρηγον,
Αύτονόν θ’, ην γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἔսτεφάνων ἐνὶ Θήρῃ.
[Κούρη δὲ Ὡκεανοῦ, Χρυσάοιρ καρτερούσυμψ
980 μιχθεῖσ’ ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παιδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῆ, τὸν κτείνει βίη Ἡρακληΐη
βοῶν ἔνεκ’ εἰλιπόδων ἀμφιρρύτω εἰν Ἐρυθέη.]
Τιθωνῷ δὲ Ἡώς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
985 Αἴθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτάρ τοι Κεφάλω φιτύσατο φαίδιμον οὐδὲν,
ἴρθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν δέ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ’ ἐρικυδέος ἥρης
παῖδ’ ἀταλά φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
990 ὥρτ’ ἀνερειψμένη, καὶ μιν ζαθεῖσος ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δὲ Αἴγιταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσιονίδης βουλῆσι θεῶν αἰειγενετάνων
ἥγε παρ’ Αἴγιτω, τελέσας στονόντας ἀέθιλους,
995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑδριστῆς Πελίνης καὶ ἀτάσθαλος, δμοριοεργός.
Τοὺς τελέσας ἔτι ιολκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὄκείνης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσιονίδης, καὶ μιν θαλερὸν ποιήσατ’ ἔχοιτιν.
1000 Καὶ δέ τις δημηθεῖσ’ ὑπ’ Ἰγνονι ποιμένι λαῶν
Μῆδειον τέκε παιδα, τὸν οὔρευν ἔτρεψε Χειρῶν
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἔξετελείτο.

Αὐτάρ Νηρῆος κοῦραι, ἀλίοιο γέροντος,
ἥτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεῶν
1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσένην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δημηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπετεζα
γείναται Ἀχιλλῆα δηξήνωρα, θυμολέόντα.

Soli autem indefeso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque et Εἴτη regem.
Ætētes autem filius mortales-illuminantis Solis
filium Oceanī, extremi fluvii,
duxit Deorum ex-consilis, Idyiam pulcris-genis.
Haec autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
peperit subacta per auream Venerem.
Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
[insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-tenentes,
quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
immortales pepererunt Diis similes liberos.
Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
Jasio heroï mista jucundo amore
novali in ter-proscisso, Crete in pingui tractu,
egregium, qui vadit super terramque et lata dora maris
omnibus (*ut prosit*): occurrenti vero et cuius ad manus ve-
nerit, illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.
[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
mixta in concubitu aureæ Veneris,
Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculea
boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
Verum Cephalo sevit inclytum filium,
fortem Phaethontem, Diis similem virum :
Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
aufugit quum-abripiisset, et ipsum sacris in templis
templi-custodem nocturnum fecit, daemonem divinum.

Filiam vero Ætæ a Jove-nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
abduxit ab Ætæ, peractis luctuosis certaminibus,
quaē multa imperabat magnus rex superbus,
injurius Pelias et impius, fortium-facinorum-patrator.
His peractis ad Jolecum rediit, multa perpessus,
veloci in nave vehens pætis-oculis puellam,
Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebat.

At Nerei filiae, marini senis,
nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
Æaci in amore per auream Venerem,
Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἔυστέφωνος Κυθέρεια
Ἄγχιστη ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
1010 Ἰδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ὑλήσσσης.
Κίρκη δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδας,
γείναται Ὁδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἡδὲ Λατίνον ἀμύμονά τε κρατερὸν τε,
Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ γρυσέην Ἀφροδίτην.
1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυγῷ νήσουν ιεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγαχλειτοῖσι ἀνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὁδυσῆη Καλυψὼ διὰ θεάων
γείνατο Ναυσίνοον τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
[Αὗται μὲν θυητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον ἀείσατε, ἥδιεπειαι
Μοῦσαι Ὄλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
peperit Ulixis aerumnosi in amore
Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
Telegonumque peperit per auream Venerem.
Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
[Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
immortales pepererunt Diis pares liberos.
Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-tenantis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

SCUTUM HERCULIS.

"Η οίη προσιπούσα δόμους καὶ πατρίδα γχίν
ἡλυθεν ἐς Θήρας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρύνων.
"Η ἔν γυναικῶν φῦλον ἔχαίνυτο θηλυτεράων
εἰδέσ τε μεγάθει τε· νόν γε μὲν οὔτις ἔριζε
τάων, ἀς θνηταῖ θνητοῖς τέκον εὐνήθεται.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρήνην βλεφάρων τ' ἀπὸ κυνεάνων
τοῖον ἄγηθ' οἶνος τε πολυχύρους Ἀφροδίτης.
"Η δὲ ὡς κατὰ θυμὸν ἐδν τίσκεν ἀκοίτην,
10 ὃς οὐπώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
ἥ μήν τις πατέρ' ἐσθίλων ἀπέκτανεν ἦρι δαμάστας,
χωτάμενος περὶ βουσί· λιπὼ δ' ὅγε πατρίδα γχίν
ἐς Θήρας ικέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
"Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παραχοίτι
15 νόστριν ἀτερ φιλότητος ἐριμέρους, οὐδέ εἰ ἦει
πρὶν λεγέων ἐπιθῆναι ἐϋσφύρους Ἡλεκτρύνης,
πρὶν γε φόνον τίσατο κατιγνήτων μεγαθύμων
ἥς ἀλόγου, μαλερῷ δὲ καταρέζει πυρὶ κώμως
ἀνδρῶν ἕρων Ταρίων ίδε τηλεβοάνων.
20 Ής γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δὲ ἐπιμάρτυροι ἥσαν·
τῶν δὲ διπλέστεροι μῆνιν, ἐπείγετο δὲ δι τοι τάχιστα
ἐκτελέσατε μέγα ἔργον, δοῖ Διόθεν θέμις ἦειν.
Τῷ δὲ ἀμάρτιον πολέμου τε φυλόπιδος τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
25 Λοκροὶ τ' ἀγριεμάχοι καὶ Φωκῆς μεγάθυμοι
ἔσποντε· ἥριε δὲ τοῖσιν ἔντι παισὶ Ἀλχαίοιο,
κυδιών λαοῖσι. Πατὴρ δὲ ἀνδρῶν τε θῶν τε
ἄλλην μῆτην ὑφαίνει μετὰ φρεστὸν, δῆρα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀληφτηῆσιν ἀρῆς ἀληκτῆρα φυτεύεται.
30 Προτο δὲ οὐλύμπιοι δόλον φρεστὶ βυσσοδομεύων,
ἰμείρων φιλότητος ἐϋζώνιο γυναικός,
ἐννύχιος τάχι δὲ τοῖς Τυρανίον, τόθε δὲ αὔτις
Φίκιον ἀκρότατον προεβήσατο μητίετα Ζεύς.
"Ἐνθα καθέζόμενος φρεστὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
35 αὐτῆς μὲν γάρ νυκτὶ τανυστύρους Ἡλεκτρύνης
εὐνῆ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δὲ ἄρ' ἐξιδωρ,
αὐτῆς δὲ Ἀμφιτρύων λαοσσός, ἀγλάχες ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀρίκετο δῆδε δόμονδε.
Οὐδὲ δὲ ἐπὶ διώμας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
40 ὁρτὲ ιέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόγου ἐπιθῆμεναι εἰλῆς·
τοῖος γάρ κραδίνην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
"Οις δὲ δινήρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
νούσου οὔπ' ἀργαλέης ἦ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
δης ἥτατός τοις Ἀμφιτρύων γχαλεπὸν πόνον ἔκτολυπεύτας
45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἐδν δόμον εἰςαρχίκανε.
Παννύχιος δὲ ἄρ' ἐλέκτο σὺν αἰδοίῃ περαχοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχύρους Ἀφροδίτης.
"Η δὲ θεῷ δημηθεῖτα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω
Θήρη ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάσον γείνατο παιδε,
50 οὐκέτι δημάρτιον πολυχύρους τε κατιγνήτω γε μὲν ἥστην·

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
venit Thebas secuta martium Amphitryonem
Alcmena, filia popolorum-incitatoris Electryonis
Ea sane mulierum genus superabat femininearum
Formaque proceritateque : prudentia quidem nulla cum ea
certabat] earum, quas mortales[mortalibus peperere concubentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigrantibus
tale quiddam spirabat, quale etiam ab aurea Veneris.
Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
quomodo numquam ulla coluit mulierum femininearum :
quamquam ille ei patrem praestantem occiderat, vi domitum,
iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
Thebas venit-supplicants scutatis Cadmeis.
Ibi est dominum habitatbat cum veneranda conjuge,
seorsim absque concubitu desiderabilis; neque enim ei licebat] ante lectum concendere pulchris-talis Electryonidis,
quam cædem ultus-esset fratrū maganiorum
suæ conjugis validoque combussisset igne vicos
virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
Hunc autem una, cupidi bellique præliaque,
Bœotii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
Locriques cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
glorians populis. At pater hominumque Deorumque
aliud consilium texebat in animo, ut Diis
hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-STRUENS,
desiderans concubitus pulchre-cinctæ mulieris,
nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rursum] Phicum summum accessit prudens Jupiter.
Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
lecto et concubitu mistus-est, perfectique sane desiderium ;
eadem autem Amphitryo popolorum-incitator, splendidus heros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
Neque is ad famulos et pastores agrestes
festinabat ire anteaquam suæ conjugis concendisset lectum.
Tale enim corde desiderium ceperat pastorem popolorum.
Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis,
ita sane tunc Amphitryo difficulti labore exantlato,
voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
se-oblactans muneribus aureæ Veneris.
Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
non-amplius consentientes; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληίην.
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέτη Κρονίωνι,
αὐτάρ τιφικλῆ λασσοσφώ Ἀμφιτρύωνι,
55 κεκρυμένην γενεήν τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημαντοῖ πάντων.

⁹Ος καὶ Κύκνον ἐπεφεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
Ἐῦρε γάρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα δι, Ἀρη, ἃτον πολέμοιο,
60 τεύχειτο λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
έσταστ' ἐν δίφρῳ· γθόνα δ' ἔκτυπον ὕκειτος ἔπτοι,
νύσσοντες γηλῆστι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
κοποτεμένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἀρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράδιζον,
65 ἵππων ιεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δηγώσειν καὶ μπὸ κλυτὸν τεύχεα δύσειν.
Ἄλλαξ οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
αὐτὸς γάρ οἱ ἐπώρσει βίην Ἡρακληίην.
70 Πᾶν δ' ἀλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πλαγασαίου
λάμπειν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὡς ὁφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἔκεινω
ἔτλη θυητὸς ἐδὺν κατενατίον δρμηθῆναι
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίου Ίολαού;
75 κείνω γάρ μεγάλῃ τε βίη καὶ χείρες ἀσποι
ἔξ ἀμώμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιθαροῖσι μέλεσσιν.
“Ος δια τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ίολαον·

⁸⁰Ἡρως δὲ Ίολας, βροτῶν πυλὸν φιλτατε πάντων,
ἢ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοι Ὄλυμπον ἔχουσιν
ἥλιτεν Ἀμφιτρύων, δτ' ἔϋστεφανον ποτὶ Θήζην
ἥλιθε λιπὼν Τίρυνθον, ἔϋκτίμενον πτολειθρον,
κτείνας Ἡλεκτρύωνα βοῶν ἔνεκ' εὑρυμετόπων·
ἴκετο δὲ εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ δέ μιν ἡσπάζοντο καὶ ἀρμενα πάντα παρεῖχον,
85 ἢ δίκη ἐσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
Ζῶε δὲ ἀγαλλόμενος σὸν ἔϋστρῳψ Ἡλεκτρύωνῃ,
ἢ ἀλόχῳ τάχα δὲ ἀμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμειον οὔτε φυὴν ἐναλγίκιοι οὔτε νόρμα,
σός τε πατήρ καὶ ἔγω. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλεπτο Ζεὺς,
90 δὲ προλιπὸν σφέτερὸν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
ὤχετο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
σχέτλιος· ἥπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίστω]
ἥν ἀτην ἀχέων· δι' δὲ οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
Αὐτάρ ἔμοι δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀεθλους.
95 Ω φιλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχεις ἡνία φοινικόντα
ἵππων ὠκυπόδων μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀλέξων
ιθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀρεος ἀνδροφόνοιο,
δις νῦν κεκληγδῶς περιμαίνεται ιερὸν ἀλσος
100 Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἔκατηθελέταιο ἄνακτος·
ἢ μὴν καὶ κράτερός περ ἐδὺν ἀσται πολέμοιο.
Τὸν δὲ ἀδέτε προσέειπεν ἀμύμητος Ίολαος.

SCUTUM HERCULIS.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
præstantiorem virum,] Validum ac fortē, vim Herculeam:
hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
diversam sobolem: hunc quidem mortali viro mixta,
illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
ferentes ungulis; pulvisque circa ipsos ferrebat,
excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
equis festinantibus: gaudebat vero Cycnus egregius,
sperans se Jovis filium hellicosum aurigamque
ferro interemturum-esse, et inclitis armis exuturum.
Sed ei vota non exaudivit Phœbus Apollo:
ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso;
ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
sustinuissest mortalis (existens) obviam ferri,
præter Herculem et præclarum Iolaum?
illi enim magna vis et manus invictæ
ex humeris crescebant in robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortē Iolaum:

Heros, o Iolae, mortalium longe carissime omnium,
utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
occiso Electryone boum causa latis-frontibus:
venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplο,
qui eum comiter-excepérunt et grata omnia ei præbuerunt,
ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
Vivebat vero exultabundus cum formosa Electryonide,
sua conjugi: mox autem nos inverso anno
nati-sumus, neque statuta similes, neque ingenio,
paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
qui relictis suaque domo suisque parentibus,
abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
temerarius: certo multum ingemiscebatur postea
suae culpæ, lugens: ea vero non revocabili est.
Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
equorum celeripedum: magnamque in mente fiduciam au-
gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
qui nunc crepitans furit-circum sacram nemus
Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis:
enimvero quamvis validus (existens) satiatur bello.
Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus:

‘Ηοει’, ἦ μάλα δή τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμῆσθαι κεφαλὴν καὶ ταύρους Ἐννοσίγαιος,
105 δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει δύνεται τε πόλην·
οἶον δή καὶ τόνδε βροτὸν κρατερὸν τε μέγαν τε
σᾶς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηται.
Ἄλλ’ ἄγε δύσεο τεύχε’ ἀρήια, δφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρρός θ’ ἡμέτερὸν τε
110 μαρνόνυμεσθ’, ἐπεὶ οὐτοὶ ἀτάρητον Διὸς οὐδὲν
οὐδὲ Τρικλείδην δειδίζεται, ἀλλὰ μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύκονος Ἀλκείδαο,
οἱ δή σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμῳ
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
115 Ως φάτο· μειδήσεν δὲ βίη Ἡρακληίη,
θυμῷ γηθῆσας· μάλα γάρ νῦ οἱ ἀρμενα εἴπεν·
καὶ μιν ἀμειδόμενος ἔπεια πτερέντα προσηγόν·
“Ἡρως ὦ Ίολας, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
120 θυμίνη τρηχεῖα· σὺ δ’ οἵ πάρος ἥσθα δαΐφρων,
διὸς καὶ νῦν μέγαν ἵπον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφῆν, καὶ ἀρηγέμεν ὡς κε δηνηται.
Ως εἰπὼν κνημιδᾶς ὀρειγάλκοι φασινοῦ,
125 Ἡραίστου κλυτὸν δῶρα, περὶ κνημησιν ἔθηκε,
δεύτερον αὖθις θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
καλὸν, χρύσειον, πολυδάιδαλον, δηνοῖς ἔδυικε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, δππότ’ ἔμελλε
τοπρώτον στονόντας ἐφορμήσασθαι ἀξέθους.
Θήκατο δ’ ἀμφ’ διμοισιν ἀρῆς ἀλκητῆρα σίδηρον
130 δεινὸς ἀνήρ· κοιλην δὲ περὶ στήθεσι φαρέτρην
κακθάλατε’ ἔξπιθεν· πολλοὶ δὲ ἔντοσθεν δίστοι
ριγηλοὶ, θανάτοιο λαθιθρόγγοι δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ’ εἴχον καὶ δάκρυσι μύρον,
μέστοι δὲ ἔστοι, περιψήκεες, αὐτῷρ δπισθεν
μόρφνοι φλεγύσαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
135 Εἶλετο δ’ ὅμηριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι καλκῷ
κρατὶ δ’ ἔπ’ ιφθίμῳ κυνένην ἔυτυχτον ἔθηκε,
δαιδαλένην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἢ τ’ εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
Χερσὶ γε μὲν σάκος εἴλε παναίδολον, οὐδέ τις αὐτὸν
140 οὔτ’ ἔδρηζε βαλλών οὔτ’ ἔθλασε, θαῦμα καὶ δέσθαι·
Πᾶν μὲν γάρ κυκλωπι τιτανῷ λευκῷ τ’ ἔλεφαντι
ἡλέκτρῳ δ’ θηραπεύες ἔην, χρυσῷ τε φασινῷ.
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλήλαντο.
* Εν μέστῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὐτὶ φατείδες,
145 ἔμπατιν δσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώ·
τοῦ καὶ δδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖ μετώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σγετίη, ἢ διά νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἰνύτο φωτῶν,
150 οἵτινες ἀντιθίνην πόλεμον Διὸς οὐδὲ φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ’ Ἀΐδος εἰσω
αὐτῶν, δστέα δέ σφι περὶ δινοῖο σαπείσης
Σειρίους ἀζαλέοιο κελαινῆ πύθεται αἴη.
* Εν δὲ Προίωξίς τε Παλίωξίς τε τέτυκτο,

* Εν μέστῳ δὲ ὀδάμαντος ἔην Φόβος, οὐτὶ φατείδες,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
qui Thebarum mœnia tenet tueturque civitatem :
sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
currus committentes, Martisque nostrumque,
decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
neque Iphiclidēm perterrebit : sed ipsum putto
fugitum duos filios inculpati Alcidæ,
qui jam ei prope sunt, cupientes belli
prælium conserere : quæ ipsiis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculea,
animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
et eum excipiens verbis volucribus allocutus-est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
pugna aspera. Tu vero quomodo ante fusti bellicosus,
ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
quoquaversum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit;
deinde etiam thoracem pectori induit
pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
primum luctuosa aggressurus certamina.
Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
Ab-anteriori-parle quidem mortem habebant et lacrimis ma-
debant;] mediae autem politæ erant, perlóngæ, sed a-tergo
nigræ aquilæ contectæ pennis.
Corripuit autem validam hastam acutam corusco aere :
capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
quam eum] perrupisset jaciendo neque communis-set, mirum
visu.] Nam totus quidem circum gypso candido que ebore
et electro lucidus erat, auroque fulgidio
splendens; chalybis vero laminæ erant-ductæ.
*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
retro oculis igne lucentibus spectans :
hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
positis,] saevis, inaccessis; supra terribilem autem frontem
saeva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.

Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
cum intro ipsorum; ossa autem eorum, circum pelle putre-
facta,] Sirio torrido, in nigra putrescant terra.
In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
effabilis, [Vid. præfat.]

155 ἐν δ' Ὁμαδός τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδομιὸς ἔνύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
 ἀλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἀλλον σουτον,
 ἀλλον τεθνῆώτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδῶν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὄμοιοι δαφοινεὸν αἴματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῆγιτε τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὐτὶ φατειῶν,
 δώδεχο, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱοῖ φέροιεν.
 τῶν καὶ δδόντων μὲν καναχῇ πέλεν εὔτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαιτέο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὃς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
 κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῖν ἀγέλαι κλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ιεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ δμιληδὸν στίχεις ἥσαν· οὐδὲ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεέτην φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἀμφω.
 Ἡδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λίς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 διοι, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δέ σφι κελανὸν
 αἷμ' ἀπελείθετ' ἔραζ· οἱ δ', αὐχένας ἔξεριπόντες,
 175 κείσατο τεθνῆώτες ὑπὸ βλοσφυρίοις λέουσι·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἔγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφότεροι, κλοῦναι τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑμίνη Λαπιθάων αἰχματάων
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντα τε Πειρίθοον τε
 180 Ὄπλα τ' Ἑέδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, δζον Ἀρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροὶ τεύχ' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἔτερωθεν ἐναντίοις ἡγερέθοντο
 185 ἀμφὶ μέγαν Πετραίον ιδ' Ἀσδολον οἰωνιστὴν
 Ἀρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεα τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὧσει ζωὶς περ ἔσντες
 190 ἔγχεσιν ἡδὸν ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὀριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἀρηος βλοσφυρίοι ποδῶκες ἔστασαν ἵπποι
 χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρρόφορος οὐλιος Ἀρης
 αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 αἴματι φοινικέεις, ὧσει ζωὸς ἐναρίζων,
 195 δίφρω ἐπεμβεθαίς παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ιέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ίκελη ὧσει τε μάρχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἴδε χρυσένην τρύφαλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἀμφὶ ὄμοις ἐπὶ δ' ὅρχετο φύλοπιν αἰνήν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ιερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ιμερόν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσείη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἀγνὸς Ὅλυμπος
 [ἐν δ' ἀγορὴ, περὶ δ' ὀλβος ἀπείριτος ἔστερφάνωτο]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεῷ δὲ ἔξηρχον δοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εύορμος ἀμαυρικάτοι θαλάσσης
 κυκλοτερῆς ἐτέτυχο πανέφθου καστιέροιο,

SCUTUM HERCULIS.

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illæsum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 viorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita sævorum erant, haudquaquam
 effabilium,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicunque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades: hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra:] punctorum vero instar apparebant conspicuae sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigra-
 bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiūmque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 crux destillabat in-terrā: ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utriusque, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirthoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsumque Ampyciden, Titaressum, prolem Martis,
 Theseumque Aeviden, similem immortalibus:
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-partē adversi congregabantur
 circum magnum Petram atque Asbolum augarem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedēum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (existentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spoliāns,
 curru insistens: iuxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 aegidemque circum humeros: ingrediebatur autem prælum
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra: Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

χλυζομένῳ ἔκελος πολλοὶ γε μὲν ἀμ. μέσον αὐτοῦ
 210 δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἵχθυάντες,
 νηκομένοις ἔκελοι δοιοὶ δὲ ἀναψυσιώντες
 &ργύρεοι δελφῖνες ἐφοίτων ἔλλοπας ἡγοῦν.
 Τῶν δὲ ὅποι χάλκειοι τρέοντις ἱχθύες αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἥστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφιβληστρον, ἀπόρριψοντι ἑοικώς.
 Ἐν δὲ ἦν ἡγκόμου Δανάης τέκος, ἵπποτά Περσέν,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκεος ποσὶν οὔθ' ἔκας αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῆ ἐστήρικτο.
 Τὰς γάρ μιν παλάμας τεῦχε κλυτὸς Ἀμφιγυνεῖς
 220 χρύσεον ἀμφὶ δὲ ποσὶν ἔχει πτερόσεντα πέδιλα.
 Όμοιοιν δὲ μὲν ἀμφὶ μελάνδετον ἀσφαλτον
 χάλκεον ἐκ τελαμῶνος δὲ δὲ ωστε νόμην ἐποτάστο.
 Πλὴν δὲ μετάρρητον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς ἀμφὶ δέ μιν κίβησις θέε, θαῦμα ιδέσθαι,
 225 ἀργυρέη θύσανοι δὲ κατηρωεῦντο φαεινό
 χρύσειν· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κείτ· Ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς
 Περσέν Δαναΐδης ἐτιταίνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώντο,
 ἕμεναι ματέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαίνουσέων ἵλχεσκε σάκος μεγάλῳ δρυμαγδῷ
 ὅξει καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 δοιοὶ ἀπηωεῦντ' ἐπικυρωτώντες κάρηνα.
 235 Λίγυμαζον δὲ ἄρα τῷγε μένει δὲ ἔχαρασσον ὁδόντας
 ὅγρια δερκομένου. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
 Γοργοίσις ἐδόνειτο μέγας φόβος οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτέων
 ἀνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τευχεῖς ἔχοντες,
 τοι μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήνων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοι δὲ πραθέειν μεμαώτες.
 Ποιλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δὲ ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναικες ἔϋδμήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκέων, δέσν βάνων, κατὰ δὲ ἐδρύποτον πυρείας,
 ζωῆσιν ἔκειται, ἔργα κλυτοῦ Ἡραίστοιο.
 245 Ἀνδρες δέ, οἱ πρεσβῆτες ἔσαν, γῆρας τὸ ἐμέμαρπτεν,
 ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἀν δὲ θεοῖσι
 γείρας ἔχον μακάρεστι, περὶ σφετέρους τέκεστι
 δειδιότες το δὲ αὔτε μάχην ἔχον αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυανεῖαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι δόδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσσοί τε, δαφιοῖν τὸ ἀπλητοί τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δὲ ἄρ' ἔντο
 αἷμα μέλιν πνέειν δὲν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κειμενον ἢ πίπονταν νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλῃ ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δὲ Ἀΐδόσδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρούσθ'. Αἱ δὲ φρένας εὗτ' ἀρέσαντο
 αἴματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον δίπισσω,
 ἀψ δὲ δραμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αῦτις ιοῦσαι.
 Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν ἡ μὲν ὑφήσσων
 Ἀτροπος οὐτὶ πλένει μαγάλη θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἤγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τὸν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δὲ ἄμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖσαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δὲ ἐς ἀλλήλας δράκον δύμασι θυμῆνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulcricomæ Danaës filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclitus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensem suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu, argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitū
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 æreis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera incliti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatis, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 torvae terribilesque, cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruento nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium, ei quidem
 injiciebat una unguis magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat.] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant; debilior quidem] A tropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane haec] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mitabant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

έν δ' ὄνυχας χειράς τε θρασείας ἵσωσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
 205 χλωρὴ, ἀύσταλέη, λυμῷ καταπεπτητια,
 γυνοπαγῆς, μακρὸ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐν μὲν ῥινῶν μύξαι ρέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμ' ἀπελείθετ' ἔραζ· ή δ' ἀπληστον σεσαρια
 εἰστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὕδους,
 270 δάκρυσι μυδαλέη. Παρὰ δὲ εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 ἐπτὰ πύλαι· τοι δὲ ἀνδρες ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοι μὲν γάρ ἔϋστσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δὲ ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇλε δὲ ἀπ' αἴθομένων δαῖδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσῖν ἔνι δυμωῶν. Ταὶ δὲ ἀγλαῖαι τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἔσαν αὐδὴν
 280 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Οἱ δὲ ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἴμερούντα.
 *Ἐνθεν δ' αὖθ' ἔτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' ἀλοῦ,
 τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὅργηθυμῷ καὶ ἀοιδῇ,
 τοὶ γε μὲν αὖ γελώντες· ὑπ' ἀλητῆρι δὲ ἔκαστος
 πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
 285 ἀγλαῖαι τ' εἶχον. Τοὶ δὲ αὖ προπάροιθε πόληος
 νῦνθ' ὑπῶν ἐπιβάντες ἔθυνεον. Οἱ δὲ ἀροτῆρες
 ἥρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οὕγε μὲν ἥμων
 αἰχμῆς δέξείσι κορυνιόεντα πέτηλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὧσει Δημήτερος ἀκτήν.
 Οἱ δὲ ἄρ' ἐν ἐλεδανοῖσι δέοντος καὶ ἐπιτνον ἀλώῆς,
 οἱ δὲ ἐτρύγγων οἵνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δὲ αὖθ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
 λευκούς καὶ μέλανας βότρους μεγάλων ἀπὸ δρχῶν,
 295 βριθόμενα φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 οἱ δὲ αὖθ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δέ σφισιν ὅρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστου,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι,
 [τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ἀλητῆρι ἔκαστας]
 300 βριθόμενος σταφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αὖθε.
 Οὕγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δὲ ἥρυσον οἱ δὲ ἐμάρχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δὲ ὡκύποδας λαγὸς ἥρευν
 ἀνδρες θηρευταὶ, καὶ καρχαρόδοντες κύνε πρό,
 ιέμενοι μαπέειν, οἱ δὲ ιέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πάρ δὲ αὐτοῖς ἵππης ἔχον πόνον, ἀμφὶ δὲ ἀέθλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐϋπλεκέων δὲ ἐπὶ δίφρων
 ἥνιοχοι βεβαῶτες ἐφίεσσαν ὠκέας ὑπούς
 ῥύτα χαλαίνοντες, τὰ δὲ ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀύτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αὖδιον εἶχον πόνον, οὐδέ ποτε σφιν
 νύκη ἐπηγύσθη, ἀλλ' ἀχριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστου.
 Ἄμφι δὲ ἵτων ῥέεν Ὡκεανὸς πλήθοντι ἐσικώς·
 315 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

SCUTUM HERCULIS.

succentes,] unguis vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero unguis manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 crux destillabat in-terrā : haec vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrī urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatae
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblationem capiebant : nam alii quidem bene-rotali in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Haec vero venustate florentes
 praiebant : illos autem chorii saltantes sequebantur.
 Haec quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorūm amabilem.
 Inde rursum ex-alia-partē juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæaque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum consensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis caulinata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemioribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis; nigrabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant labore, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] auriga stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant labore, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplectebatur clypeum artificiosissimum. At per

χύνοι δερσιποται μεγάλ' ἥπιουν, οἱ δά τε πολλοὶ νῆγον ἐπ' ἄκρον θόδωρ, πάρ δ' ἵχθυες ἔκλονέοντο. Θαῦμα ίδειν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπω, οὗ διὰ βουλᾶς Ἡφαιστος πούησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε, 320 ἀρσάμενος παλάμησο. Τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος οὐδὲς πάλλεν ἐπικρατέως ἐπὶ δ' ἵππείου θόρε δίφρου, εἰκελος ἀστεροπῆ πατρὸς Διὸς αἰγιοχοιο, κοῦφα βιβάς τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος δίφρου ἐπεμβεβαώς ιθύνετο καμπύλον ἅρμα. 325 Ἀγχιμολον δέ σφ' ἥλθε θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη, καὶ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεια πτερόεντα προξηνάδα. Χαίρετε, Λυγκήσος γενετή τηλεχλειτοῖο· νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὑμινι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων, Κύκνον τ' ἔξεναρειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσαι. 330 Ἀλλο δέ τοι τι ἔπος ἔρέω, μέγα φέρτα λαῶν· εὗτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρησης, τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέσιν καὶ τεύχεα τοῖο, αὐτὸς δὲ βροτολογὸν Ἀρην ἐπιόντα δοκεύσας, ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοι 335 δηθαλμοῖσιν ίδης, ἔνθ' οὐτάμενον δζεῖ χαλκῷ· ἀπὸ δ' ἀναγκάστασθαι ἔπει οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν οὐδ' ἶππους θλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο. Ός εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἔβήσατο δῖα θεάων, νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα, 340 ἐστυμένως. Τότε δὴ διόγνητος Ἰόλαος τυερδαλέον ἴπποισιν ἔκεκλετο· τοι δ' ήπ' ὅμοκλῆς δίμιφ' ἔσφρον θόδον ἅρμα κονίοντες πεδίοι. Ἔν γάρ σφιν μένος ἡκε θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγιοῦ ἀναστείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα. 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκελοι πυρὶ ἥδι θυελλῇ, Κύκνος θ' ίπποδάμος καὶ Ἀρης ἀκόρητος ἀύτης. Τοῦν ἴπποι μὲν ἔπειθ' ὑπενάντιοι ἀλλήλοισιν δζεῖσι γρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἀγνυτο ἥκω. Γόν πρότερος προσέειπε βίν 'Ηραχληείη· 350 Κύκνε πέπον, τί νυν νῦν ἔπιστενον ὑάκεαζίππους, ἀνδράσιν οἱ τε πόνου καὶ διζόνος ἔδρεις είμεν; ἀλλὰ παρέξ ἔχεις δίφρον ἔνξονον ἥδει κελεύθου εἴκε παρέξ ίέναι. Τρηγίνα δέ τοι παρελαύνω ἐς Κήρυκα ἄνακτα· δὲ γάρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ 355 Τρηγίνος προσβέβηκε, σὺ δ' εὖ μαλαθίσθα καὶ αὐτός· τοῦ γάρ διποίεις παῖδα Θεμιστονόγνην κυανῶπιν. Ὤ Πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτὴν ἀρχεσει, εἰ δὴ νοῦι συνοισόμεθα πτολεμίζειν. Ἡδη μὲν τι ἐφημι καὶ ἀλλοτε πειρηθῆναι 360 ἔγγειος ἡμετέρου, δοῦ οὐπέρ Πύλου ἡμαθόεντος ἀντίος ἔστη ἔμετο, μάχης ἀμυτον μενεσίνων. Τρὶς μὲν ἔμῷ οὐπό δουρὶ τυπεις ἡρείσατο γαῖη, οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἡλασα μηρὸν, παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἥραξη· 365 πρηγής δ' ἐν κονίησι χαμαι πέσεν ἔγγειος δρυμῆ. Ἔνδα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἔτύχθη, κερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι λιτινὸν ἔναρα βροτόεντα. Ὡς ἔφατ· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἔυμψιελίης ἐμενοίνα

ipsum] cygnia lältolantes magnum clangebant, qui sane multi natabant in summa aqua, iuxta autem pisces lasciviebant. Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cuius per consilia Vulcanus fecit clypeum magnum validumque aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum, similis fulguri patris Jovis ægida-tenantis, leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus, bigis insistens regebat curvum currum. Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva, atque ipsos confirmans verbis volucribus allocuta-est : Salvete, Lyncei progenies longe inclyti : nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (*deis*) imperans, Cyenumque interficiendi et inclyta arma despoliandi. Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum : postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris, illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus : ipse autem homicidam Martem accendentem observans, ubi nudatum clypeo (*ab*) artificios oculis videris, ibi vulnera acuto ferro : retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est neque equos capere, neque inclyta arma illius. Sic locuta in currum adscendit diva Dearum, victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens, celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-campum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Minerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebatur autem tellus. Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ, Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli. Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo. Hunc prior alloquebatur vis Herculea : Cynce ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos, viris, qui laboris et æruminæ experti sumus? agedum præterage currum bene-politum, atque e-via cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia Trachini præst : tu vero satis bene scis etiam ipse : ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoēn nigris-oculis. O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum. Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens. Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra, vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi · pronus autem in pulveribus humili cecidit hastæ impetu. Ibi jam infamis inter immortales fuit, manibus sub nostris relietis spoliis cruentis. Sic dixit : neque tamen Cynus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἔχειν ἐρυσάρυατας ἵππους.
 370 Δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θύρον αἰγὸν ἐπὶ γαιῶν
παῖς τε Δίὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο σάνακτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασταν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὅπε σευομένων κανάχιε πόσ' εὑρεῖα χθών.
 Ός δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 375 πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι
αἴγειροι τε τανύρδιοι διάγρυνται νῦν' αὐτῶν
ρίμφα κυλινδόμενων, εἴως πεδίονδ' ἀφίκωνται,
ῶς οἱ ἐπ' ἀλλήλαις πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,
 Ἀρην τ' ἡδὸν Ἐλίκη Ἀνθεία τε ποιήσσα
φωνῇ νῦν' ἀμφοτέρων μεγάλη ἵαγον· οἱ δὲ ἀλαλητῶν
θεσπεσίων σύνισταν· μέγα δὲ ἔκτυπε μητίστα Ζεὺς,
 καὶ δὲ ἀρέτην πολέμου θύειν Ψιάδας βάλεν αἰματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμῳ ἐν μεγαλαρσεῖ παιδί.
 Οἶος δὲ ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράστης θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν δόδοντα
δοξυμαθεῖς, ἀφρδὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόντι
 390 λείθεται, δόσε δέ οἱ πυρὶ λαμπτεόντι ἔκτην,
δρθάς δὲ ἐν λοιρῇ φρίσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν.
 τῷ ἕκελος Δίὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θύρε οὐρέος.
 Ἡμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 δέω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
 395 ἀρχεται, φτε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἔέρση,
 καὶ τε πανημέριος τε καὶ ἡχος χέει αὐδὴν
 ἕδει ἐν αἰνοτάτῳ, δπότε χρόα Σείριος ἀζει·
 (τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλώχες τελέθουσι,
 τούτες θέρει σπείρουσιν, ὅτ' δύμφακες αἰδίλλονται,
 400 οἵα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ σχθος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δὲ δρυμαγόδος δράρει.
 [Ως δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἀλάριο
 ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας δρμήσωσι,
 δεινὴ δέ σφ' ἵαχὴ ἀράβος θ' ἀμα γίγνετ' δόδόντων.]
 405 οἱ δὲ ὥστ' αἰγυπιοι γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρη ἔφ' ὑψηλῆ μεγάλα κλάζοντε μάχησθον
 αἰγὸς δρεσσινόμου ή ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ηντ' ἐδάμασσε βαλῶν αἰζήνιος ἀνήρ
 οὗ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δὲ ἀπαλήσεται ἀλλη,
 410 γάρου ἀιδίρις ἐών, οἱ δὲ δτραλέως ἐνόσταν,
 ἐσσυμένω δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ως οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν δρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Δίὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμάκως σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδὲν ἔρδηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακληΐη,
 μεσσηγὸν κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
 αὐγένα γυμνωθέντα θοῦς ὑπένερθε γενέον
 ηλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δὲ ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίνη μέγα γάρ σθένος ἐμπέσε φωτός.
 Ἡριπε δέ, ως δτε τις δρῦς ἤριπεν, η δτε πέτρη

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyali regis.
 Aurigae autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vērtice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-aliae vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Antheaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cōlo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus adspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acutique candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 aestu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbae variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiam et laborem;) ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitabatur.] [Ut vero leones duo pro occiso servo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :] hi autem, sicut vultures incurvis-unguis, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interficit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (existens) : at illi celeriter animadvertisunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cynus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perrupit aës : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryonides autem, vis Herculea,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ηλιόχοτος, εληγεῖσα Διὸς φολόεντι κεραυνῷ·
ῶς ἔρπ· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχες τεύχεα ποικίλα γάλων.
Τὸν μὲν ἔτειτ' εἶσας Διὸς ταλαχάρδιος οὐδὲ,
425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀρην ἐπιόντα δοκεύσας,
δεινὸν δρῶν δσσοῖς, λέων ὃς σώματι κύρσας,
δῆτε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύγεσσι
γρίσσας δ τοι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηρύξ·
ἔμ μένεος δ ἄρχα τοῦγε κελανὸν πίμπλαται ἡτορ·
430 γλαυκιών δ ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὄμους
οὐρὴ μαστιών ποστὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἔσσαντα ιδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοιος δρ' Ἀμφιτρωνιάδης, ἀκόρθος ἀτῆς,
ἀντίος ἔστη Ἀρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀξων,
435 ἐσσυμένως δέ οἱ σχεδὸν ηλυθεν ἀγγύμενος κῆρ,
ἀμπότεροι δέ ταχινοὶ οὐδὲν προσπάταν.
Ως δ' θτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηπῶνος δροῦστη,
μακρὰ δ' ἐπιθρῶσκουσα κυλίνδεται, ή δέ τε ἡγῆ
ἔρχεται ἐμμεμαυτα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενείκεται ἔνθι μιν ἴσει·
τόσση δ μὲν ιχθῦ, βρισάρματος οὐλίος Ἀρης,
κεκληγόντις ἐπόρουσεν· δ δέ ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτάρ Αθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀντίος ἤλθεν Ἀρηος ἐρεμήνην αἰγὶδ' ἔγουσα·
445 δεινὰ δέ πόδρα ιδούσ' ἔπεια πτερόεντα προσηνύδη·
Ἄρες, ἔπιστε μένος κρατερὸν καὶ γειρας ἀπποτοῦ·
Οὐ γάρ τοι θέμις ἔστιν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δυται·
Ηρακλέας κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον οὐνόν.
Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμετο·
450 Πος ἔφατ· ἀλλ' οὐ πειθ' Ἀρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
ἀλλὰ μέγα ιάχουν φλογὴ εἰκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βήν Ήρακλησίη,
κακτάμεναι μεμαώς καὶ δέ ἐμβαλε γάλωνεον ἔγγος
σπερχηνόν, ἐσῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνητος,
455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δέ γλαυκῶπις Αθήνη
ἔγγεος δρυμήν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δέρρου.
Δρυμὸν δ' Ἀρηος ἄχος εἰλεν ἐρεστάμενος δέρο δέν
ἔσσετ' ἔφ' Ήρακλέας κρατερόφρονα· τὸν δέ ἐπιόντα
Αμφιτρωνιάδης, δεινῆς ἀκόρθος ἀτῆς,
460 μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὐτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἀρραξε
δούρατι νομῆσις, ἐπὶ δὲ γθονὶ κάθεται μέσση·
Τῷ δὲ Φόρος καὶ Δειμος ἐντροχον ἀρμα καὶ ίππους
ζῆτασαν αἰψὶ ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ γθονὸς εὐρυσθείης
465 ἐς δίφρον θήκαν πολυδαιδαλον· αἴνα δέ ἐπειτα
ἵππους μαστιέτην· ίκοντο δὲ μακρὸν Ολυμπον.
Γίδε δ' Ἀλκυόνης καὶ κυδάλιμος Ιόλαος
Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὅμων τεύχεα καὶ
νίσσοντ· αἴνα δέ ἐπειτα πόλιν Τρογήνος ίκοντο
470 ίπποις ωκυπόδεσσιν· Ατάρ γλαυκῶπις Αθήνη
ἔξικετ' Ολυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήφες θάρπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ δέ ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆς
Ανθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ιαωλκὸν

Excelsa, icta Jovis funanti fulmine :
sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
are.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnos filius :
ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
sævum videns oculis, ut leo corpus aliquod forte-nactus,
qui admodum avide pelle validis unguibus
dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
canda flagellans pedibus fudit, neque quisquam ipsum
sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
celeriter : is autem ipsi prope accessit moesto corde ;
utrius autem clamantes se-invicem invaserunt.
Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
vociferans irruit ; ille autem prompte eum exceptit.
Ast Minerva, filia Jovis ægida-tententis,
obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
sæva autem torve intuens verbis volucribus allocuta-est :
Mars, inhibe animos fortes et manus invictas.
Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
Sed age, desine pugna, neve aduersus sta mihi.
Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
sed magnum crepans flammatæ similia arma vibrans,
celeriter invasit vim Herculeam,
occidere cupiens : et igitur conjectit æratam hastam
vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
denter] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
femore nudatum clypeo sub artificioso
vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
hastæ jaculans, inque terram eum prostravit medium.
Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
deinde] equos flagellabant : venerunt vero in magnum
Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
Cyno detractis ab humeris armis vulcris
revertebantur : mox autem exinde ad urbem Trachinis vene-
runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
peruenit in Olympumque magnum et domos patris.
Cynum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
qui prope urbem habitabant incliti regis
Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἀρνην τ' ἡδ' Ἐλίκην πολλὸς δ' ἡγείρετο λαὸς,
τιμῶντες Κῆϋκα, φίλον μαχάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀΐδες ποίησεν Ἄναυρος,
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Τὸς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἦνοξ², δτι δικλειτὰς ἔκατόμβας
480 ὅζτις δύο Πυθώδε βίη σύλασσε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multis autem congregabatur po-
pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Illiū vero sepulcrum et monumentum invisible reddidit
Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo
Latonæ-filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
quicumque ageret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

Μοῦσαι Πιερίθεν ἀσιδῆσι κλισίουσαι,
δεῦτε, Δῖ' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμείουσαι
ὅντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες δυᾶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
ἥροι τ' ἀρβήτοι τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.
5 Ρέα μὲν γάρ βριάσει, δέ τε βριάσοντα καλέπτει,
ρέεια δὲ ἀριζὴλον μινύθει καὶ ἀδηλον ἀέξει,
ρέεια δέ τ' θύμει σκολιόν καὶ ἀγήνωρα κάρφει
Ζεὺς δικιθρεμέτης, δες ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἴδων ἄτων τε, δίκη δὲ θύμειστας.
10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐπήτυμα μιθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην 'Εριδῶν γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύο τὴν μέν κεν ἐπανήσεις νοήσας,
ἡ δὲ ἐπιμωμητή· διὰ δὲ ἄνδυχα θυμὸν ἔχουσιν.
'Η μὲν γάρ πολεμούν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
15 σχετλίην οὔτις τὴν γε φίλει βροτὸς, ἀλλ' ὅπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῆσιν 'Εριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δὲ ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νέξιορεθεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης δύψιλυγος, αἰλέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν δίζησι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω.
20 ήτος καὶ ἀπάλαχον περ δύμας ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἔπειρον γάρ τίς τε ἴδων ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, διὰ τούτου μὲν ἀρρόμεναι τῇδε φυτεύειν,
οἶκον τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἀφενὸν σπεύδοντες· ἀγαθὴ δὲ 'Ερις ηδὸς βροτοῖσι.
25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ καὶ δοῦλος δοῦλῳ.
'Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάθεο θυμῷ,
μηδὲ σ' 'Ερις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἔρύκοι
νείκει· διπτεύοντας ἀγορῆς ἐπακούοντας ἔοντα.
30 Ωρη γάρ τ' διλήγη πέλεται νεικέων τῷ ἀγορέων τε
φτινει μὴ βίος ἔνδον ἐπιτετανός κατάκειται
ώραιος, τὸ γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
Τοῦ κε κορεστάμενος νείκει καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σὸι δὲ οὐκέτι δεῦτερον ἔσται
35 ὅδ' ἔρδειν ἀλλ' αὐτῷ διακρινώμεθα νείκος
ιθείστης δίκαιος, αἴτ' ἐν Διός εἰσιν ἀρισταῖ.
'Ηδη μὲν γάρ κλῆρον ἐδαστάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίων βασιλῆς
διωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην θέλουσι δικάσσαι.
40 Νήπιοι, οὐδὲ ισατον δσω πλέον ήμισυ παντὸς,
οὐδὲ δυσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφαδέλω μέγ' θνειαρ.
Κρύψαντες γάρ κεν καὶ ἐπ' ἥματι ἐργάσασιο,
ώστε σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἔοντα·
45 αἴψα κε πηγάλιον μὲν ὑπέρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βιών δὲ ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαιργῶν.
Ἄλλας Ζεὺς ἔχρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ήσιν,
δέται μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγχυλομήτης.

Musæ , ex-Pieria carminibus celebrantes ,
adeste , Jovem dicite , vestrum patrem canentes ,
per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt ,
nobilesque ignoblesque , Jovis magni voluntate .
Nam facile quidem extollit , facile vero elatum deprimit ,
facileque præclarum minuit et obscurum auget ,
facileque corrigit pravum et superbū attenuat
Jupiter altitonans , qui supremas aëdes incusat .
Audi intuens auscultansque , juste autem rege judicia .
Agedum , ego vero , Persa , vera dixerim .

Non igitur unum erat Contentionum genus , sed super terram
sunt duo : alteram quidem probaverit prudens ,
altera vero vituperanda ; diversam autem mentem habent .
Nam haec quidem bellumque malum et discordiam foveat ,
noxia : nemo hanc sane amat mortalism , sed necessario
immortalium consiliis Contentionem colunt molestam .
Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura ,
posuit vero eam Saturnius altithronus , in æthere habitans ,
terræque in radicibus et inter homines , longe meliorēm .
Haec quamvis inertem tamen ad opus excitat .
In aliun enim quispiam intuens opere vacans
divitem , ipse festinat quidem arare atque plantare ,
domumque bene instituere : æmulatur enim vicinum vicinus ,
ad divitias contendentem : bona autem Contentio haec homi-
nibus .] Et sigulus figulo succenset et fabro faber ,
et mendicus mendico invidet et canticor cantori .

O Persa , tu vero haec tuo repone-in animo :
neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
cat ,] lites spectanti fori auditori (existenti).
Tempus enim raro litiumque est forique ,
cuicunque non victus domi in-annum repositus-est ,
tempestivus , quem terra fert , Cereris munus .

Hoc satiatus lites ac traxam moveas
de facultatibus alienis : tibi vero non-amplius secunda-vices
licebit] sic facere : sed exempli dirimamus litem
rectis judicis , que ex Jove sunt optima .
Nam jam quidem patrimonium divisimus , aliaque multa
rapiens auferebas , valde adulans reges
donivorus , qui hoc jus volunt judicasse .

Stulti , neque sciunt quanto plus dimidium sit toto ,
neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas .

Absconditum enim habent Dii victimum hominibus .
Facile enim vel uno die acquisivisses ,
ut tu in annum haberet , etiam otiosus (existens) :
statim gubernaculum quidem super fumo poneres ,
opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientiunt .
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo ,
quod ipsum decepit Prometheus versutus .

- Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ τὸ μὲν αὐτὶς ἔնις παῖς Ἰαπετοῖ
 ἔχειψι ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοιλῷ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωτάμενον προσέφη νεφεληγέρετα Ζεύς·
 Ἰαπετονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδὼς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμάς φρένας ἡπεροπτεύσας,
 τοί' τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐστομένουσι·
 τοῖς δ' ἔνω ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἀπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐν δικαιονότες.
 ‘Ως ἔφατ· ἐνδὲ γέγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ὡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν δ' ττι τάχιστα
 γαῖαν μὲν φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὥπα ἐξειν
 παρθενικῆς καλὸν εἴδος, ἐπήρατον αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν διφένειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθῳ ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεον τε νόον καὶ ἐπικλοπὸν ἥθος·
 Ερμείαν ἦνογε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 ‘Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἐπίθιοντο Δίν Κρονίωνι ἀνακτί.
 70 Αὐτίκα δὲ ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶντις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθώ
 δρυούσις χρυσείσις ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 Όραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέοις χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ‘Ἐν δὲ ἄρα οἱ στήθεσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 φεύδεα θ' αἰμαλίους τε λόγους καὶ ἐπίδιλοπον ἥθος
 τεῦξε Διὸς βουλῆσι βαρυκτύπου· ἐν δὲ ἄρα φωνὴν
 80 θῆκε θεῶν κήρυξ ὁνόμηγε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώρην, ὅτι πάντες ‘Ολύμπια δώματ’ ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆλ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.
 Αὐτὰρ δὲξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 85 Πρὶν μὲν γάρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῖλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἀτερ τε κακῶν καὶ ἀτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἰτ' ἀνδράσι τηροῖς ἔδωκαν.
 [Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χείρεστι πίθου μέρα πῶμα ἀφελοῦσα
 90 ἐσχέδασ· ἀνθρώποισι δὲ ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μούνη δ' αὐτόθι· Ἐλπίς ἐν ἀρρέκτοισι δόμοισιν
 ἔνδον ἐμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτη· πρόσθεν γάρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγάλιον βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἀλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δὲ ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἡδὲ ἐπὶ νυκτὶ

OPERA ET DIES.

Idcirco igitur hominibus machinatus-est molestias tristes.
 Abscondit vero ignem: hunc quidem rursus egregius filius
 Japeti] furatus-est hominibus-dandum Jove a prudenti
 in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.
 Hunc autem indignatus affatus-est nubicogus Jupiter :
 Japetionide, prae omnibus consilia sciens,
 gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis,
 tibique ipsi magnum exitum et posteris.
 Ipsi vero pro igne dabo malum, quo omnes
 Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.
 Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.
 Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime
 terram aqua miscere, et hominis indere vocem
 et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
 virginis pulcram speciem, peramabilem : at Minervam
 opera docere, artificiose telam texere :
 et gratiam circumfundere capiti auream Venerem,
 et desiderium grave, et membra-rodentes curas :
 indere vero impudentem mentem et fallaces mores
 Mercurium jussit nuntium Argicidam.
 Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
 Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus
 virginis verecundæ similem, Saturnii ex consiliis :
 cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva :
 circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada
 monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam
 Horæ pulericomæ coronarunt floribus vernis :
 [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]
 At ipsi in pectore nuntius Argicida
 mendacique blandosque sermones et dolosos mores
 condidit Jovis consilio graviter-tonantis; ac nomen
 imposuit Deorum præco; appellavit autem hanc mulierem
 Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes
 donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.
 At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit,
 ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam
 munus ferentem, Deorum celerem nuntium : neque Epime-
 theus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando
 munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret
 retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum
 procul absque malis et sine difficulti labore,
 morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.
 [Mox enim in miseria mortales consenescunt.]
 Sed mulier manibus amphoræ magnum operculum cum-di-
 movisset,] dispersit; hominibus autem paravit curas tristes.
 Sola vero illuc Spes in illaso domicilio
 intus mansit dolii sub labris, neque foras
 evolavit : prius enim injectit operculum dolii,
 ægida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.
 Alia vero innumera mala inter homines vagantur.
 Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare :
 morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἔξελετο μητέτετα Ζεύς.
105 [Οὔτως οὕτι πη ἔστι Διὸς νόον ἔξαλεασθαι.]

Εἰ δὲ ἔθελεις, ἔτερόν τοι ἔγον λόγον ἔκχορυφώσω
εῦ καὶ ἐπισταμένως· σὺν δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[νός διδόνει γεγάσας θεοί θνητοῖς τὸ ἀνθρώπων.]

† Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δὲ οὐρανῷ ἐμβασίλευεν
ὅτε θεοί δὲ ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόστριν ἀτέρ τε πόνων καὶ δίζνος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας δυοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλήσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·

θνῆσκον δὲ ὡς ὅπερ δεδημηνέοντο· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην καρπὸν δὲ ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
ἀντομάτη, πολλόν τε καὶ ἀρθονον· οἱ δὲ ἔθελημοι
ἥσυχοι ἔργοντο· ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἄρνειοι μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]

(120) Αὐτάρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοι μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλοι διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἱ δέ φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέλια ἔργα,
125 ἥραρ ἐστάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴλαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήτων ἔσχον.

† Δεύτερον αὗτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργυρέον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
γρυσσέων οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόχηα.

130 Ἄλλ' ἔκατὸν μὲν παῖς ἔτεα περὰ μητέρι κεδνῆ
(130) ἐτρέφετο ἀτάλλων, μέγα νήπιος, φῶντας οἴκων·

ἀλλ' δέτε ἀν ήθησεις καὶ ήθης μέτρον ἰκούτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ γρόνον, ἀλγεῖς ἔχοντες
ἀρραδίης· οὐριον γάρ ἀτάσθαλον οὐδὲ ἐδύνατο

135 ἀλλήλων ἀπέγειν, οὐδὲ ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ήθελον, οὐδὲ ἔρδειν μακάρων ιεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ήθελα. Τοὺς μὲν ἐπειτα

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμᾶς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

140 Αὐτάρ ἐπειδὴ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοι μὲν νησιούντοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπητη τιμὴ καὶ τοῖσιν δπηδεῖ. [πων

† Ζεὺς δὲ πατήρ τρίτον ἀλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
γάλκειον ποίησε, οὐδὲ ἀργυρέω οὐδὲν δυοῖον,

145 ἐκ μελιτῶν, δεινῶν τε καὶ ὄμβριμον· οἶστον Ἀρηος
(145) ἔργοντο· ἐπειδή στονόντα καὶ ὄρεις· οὐδέ τι τοῖσιν
ήσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χείρες ἀσπτοι

εἰς ὄμων ἐπέρχυκυν ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
150 Τοῖς δὲ ἦν γάλκεια μὲν τεύχεα, γάλκεοι δὲ τε οἴκοι,

(150) γάλκηδες δὲ εἰργάζοντο· μέλας δὲ οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοι μὲν γείρεσσιν ὑπὸ σφετέρησι δαμέντες

βῆσσαν ἐς εὐρώντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμον· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας

;55 εἵλεις μέλας, λαμπρὸν δὲ ἐλιπον φάσις ἡλίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic nou usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatis-faciem] belle ac scienter : tu vero menti infige tuae :
[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homines.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et aerumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus *sibi* similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvum
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem dæmones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aere induit ubique oberrantes per terram,
opum-datores : et hoc munus regium obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.

Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescents valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stulticias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.

At postquam et hoc genus terra occultavit,
ii quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium hominum] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuria : neque ullum frumentum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.

His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;
æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.

Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (155) Ὁ Αὔταρος ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αῦτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιούτερον καὶ ἀριόν,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οὐ καλέονται
160 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπέστρον γαῖαν.
(160) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμούς τε κακὸς καὶ φύλοποις αἰνὴ
τοὺς μὲν ἐφ' ἐπαπτύλῳ Θήβῃ, Καδμῆϊδι γαῖῃ,
ώλεσε μαρναμένους μῆλον ἐνεκ' Οἰδιπόδῳ,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήσοις ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
165 ἐξ Τροίην ἀγαγὼν 'Ελένης ἔνεκ' ἡγύκομοιο.
(165) Ἔνθ' ήτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ διχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ θεῖος ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατήρ ἐς πείρατα γαῖας,
τηλοῦ ἀπ' ἀνθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναΐσουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
(170) ὅλιοι ἡρῷες, τοῖσιν μειλιδέα καρπὸν
τρίς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῦδωρος ἀρουρα.
Τοῦ Μηκέτ' ἔπειτ' ὥφειλον ἔγω πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' η πρόσθε θανεῖν η ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γάρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρος οὐδέ ποτ' ἡμαρ
(175) παύσονται καμάτου καὶ διζύνος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθιερόμενοι χαλεπὰς δὲ θοι δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' δέλεσι καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὗτ' ἀν γεννόμενοι πολιορκόταφοι τελέωσιν.
(180) Οὐδὲ πατήρ πατέρεσσιν δυάδιος οὐδὲ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκων καὶ ἔταρος ἔταριφ,
οὐδὲ καστήνητος φύλος ἔσσεται, ὃς τὸ πάρος περ.
185 Αἴψα δὲ γηρακοντας ἀτιμήσουσι τοκῆς·
μέριμνονται δ' ἄρα τοὺς γάλεποις βάζοντες ἔπεστι,
(185) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν δόπιν εἰδότες οὐδὲ κεν οἴγε
γηράντεσσι τοκένσιν ἀπὸ θερπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαιοι ἔτερος δ' ἔτερον ποδὶν ἔξαλπατάξει.
190 Οὐδὲ τις εὐόρους χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὕτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν δικτήρα καὶ θέριον
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν γερσὶ, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' δροκον δύείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυρόσιν ἀπασιν
δυσκέλαδος, κακόγχαρτος δυσφρήσει, στυγερώπης.
-
- (195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Οὐλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὑρουδείης
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένων χρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδὼς καὶ Νέμετις· τὰ δὲ λειψέται ἀλγεα λυγρὰ
θυητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
-
- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἔρεων φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ωδὲ ιρηξ προεέπειν ἀγδόνα πουκιλόδειρον,
ἔψι μᾶλι? ἐν νεφέεσσι φέρων δύνχεσσι μεμαρπώς·
205 η δ' ἐλέον γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' δύνχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῆθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί! ἐληκας; ἔχει νῦ σε πολλὸν ἀρείων.

OPERA ET DIES.

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virorum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore aetate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Εδιποδα;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam dicens Helenae gratia pulericomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit :
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terre
procul ab immortalibus : horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum ;
felices heroes, quibus melillum fructum
ter quotannis florentem fert fecundus ager.
Utinam non jam debuisse ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum : neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti : graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebunt bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes ;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impīi, neque Deorum vindictam scientes : neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violentī : alter autem alterius civitatem diripet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt : justitia autem in manibus, et pudor
non erit : laedetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseris omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur inviso-vultu.

Et tum jam ad cœlum a terra spatiose,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis : at relinquunt dolores graves
mortalibus hominibus ; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniam variii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam :
haec vero misere, curvos fixa circum unguis,
lugebat : eam autem ille imperiose sermone allocutus-est :
Infelix, quid strepīs? habet sane te multo fortior :

τῇ δὲ εἰς ἣ σ' ἀν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐουσαν
δεῖπνον δ', αἱ x ἑθέλω, ποιήσουμαι, ἡδὲ μεθῆσω.

210 Αἴρων δὲ σκέψην πρόσχρείστονας ἀντιφερίζειν,
νίκης τε στέρεται πρός τ' αἰσχεσιν ἀλγεα πάσχει.
(210) Ως ἔφατ' ὀκυπέτεις θρῆξ, τανυσίπτερος ὅρνις.

Ω Πέρση, σὺ δὲ ἀκούεις δίκης, μηδὲ ὕδριν ὅφελε·
ζεῦρις γάρ τε κακὴ δειλῆι βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθίοις,
215 ἥγηδίων φερέμεν δύναται, βαρύσι οὖτε δέ οὐ πάτης,
ἔγχυρσας ἀτησιν δόδος δὲ ἔτέρηφι παρελθεῖν
(215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια δίκη δὲ ὑπέρ νέριος ἵσχει
ἐς τέλος ἔξελθούσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Αὐτίκα γάρ τρέχει Ὁρος δίμα σκολιῆσι δίκησιν.
220 [Τῆς δὲ Δίκης ρύθμος ἐλαχομένης ἢ κ' ἀνδρες ἄγωσι
δωροφάγοι, σκολιῆσι δὲ δίκης χρίνωσι θέμιστας.]
(220) Ή δὲ ἔπειται κλαίουσα πόλιν καὶ ζῆσα λαῶν,
ἥέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οὐτε μιν ἔξελάσωσι καὶ οὐκ θείαν ἔνειμαν.

225 Οὐ δὲ δίκαιας ξείνοισι καὶ ἐνδῆμοισι διδοῦσιν
θείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δίκαιοι,
(225) τοῖτι τέθηλε πόλις, λαοὶ δὲ ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δὲ ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδὲ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεύς·

230 οὐδὲ ποτ' θιδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς δπηδεῖ,
οὐδὲ ἀτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
(230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσσῃ δὲ μελίσσας
εἰροπόκοι δὲ διεις μαλλοῖς καταθερίθασι·

235 τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.
Θάλλουσιν δὲ ἀγαθοῖσι διαμπερές οὐδὲ ἐπὶ νηῶν
(235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Οἶς δὲ ὕδρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
240 Πολλάκι καὶ ξύμπατος πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπτε-
ρίτης ἀλιτραίνη καὶ ἀτάσθαλα μηγανάται. [ύρα,
(240) Τοῖσιν δὲ οὐρανόθεν μέγ' ἐπίγναγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν δμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οῖκοι,
245 Ζηνὸς φραδοστομύνησιν Ὄλυμπίου· ἀλλοτε δὲ αὔτε
ἡ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἡ δργε τείχος,
(245) ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

Ω βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ^{τήνδε δίκην· ἔγγυς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες}
250 αὐτάντοι φράζονται δσοι σκολιῆσι δίκησι
ἀλλήλους τρίσουσι θεῶν δπιν οὐκ ἀλέγοντες.
(250) Τρὶς γάρ μύροι εἰσιν ἐπὶ γθονὶ πουλυβοτείρη
αὐτάντοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ δα φυλάσσουσιν τε δίκαια καὶ σχέτλια ἔργα,
255 ἥέρα ἐσσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.

Η δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διός ἔχεγανια,
(255) κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἵ Ὄλυμπον ἔγουσιν.
Καὶ δέ δικηναίς πάντη σκολιῶς ὀνοτάζων,

αὐτίκα πάρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, δφρ' ἀποτίσῃ
[δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

haec ibis, qua te equidem ducam, licet cantatricem (exsistente) :] euenam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicunque voluerit cum potentioribus contendere ;] victoriaque privatur, præterque contumelias dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam love : injuria enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives facile ferre potest, gravaturque ab ea, illapsus dannis: via vero aliter pervenienti melior ad justa : justitia autem injuriam superat ad finem progressa : passus vero *dama* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiae tumultus est tractæ, quo viri duxerint donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.

Haec vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum, aerem induita, malum hominibus adferens, qui ipsam expellunt, neque justam partem distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant recta, neque quidquam prætergredientur justum, his floret urbs, populique florent in ipsa : pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis molestum bellum decernit late-cernens Jupiter, neque umquam justos inter homines fames versatur, neque damnum : in-conviviis autem cura-partis operibus fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-montibus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero apes :] lanigera autem oves velleribus onustæ sunt : pariunt vero mulieres similes liberos parentibus : florent autem bonis perpetuo : neque in navibus iter-faciunt ; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera, iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit, quicumque peccat et iniqua machinatur. Illis autem cœlitus magnum impörtavit malum Saturnius, famem simul et pestem : intereunt vero populi ; neque mulieres pariunt; minnuntur autem familiae, Jovis consiliis Olympii : interdum vero etiam aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum, aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi hanc vindictam : prope enim inter homines versantes immortales observant, quotquot pravis judicis se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes. Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice immortales Jovis custodes mortalium hominum : hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera, aëre induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent. Et igitur, cum quis eam laedat impie spernens, statim apud Jovem patrem considens Saturnium, refert hominum injustam mentem, ut latuit populus peccata regum, qui perniciosa meditantes

- (260) ἀλλη παρκλίνωσι δίκαιας σχολιῶς ἐνέποντες.]
Ταῦτα φυλατσόμενοι, βατιλεῖς, θύνετε μάθους,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνήρ ἀλλω κακὰ τεύχων,
ἥ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
(265) Πάντα ίδων Διὸς ὄφθαλμος καὶ πάντα νοήσας
καί νυ τάδ', αἴ κ' ἔθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδὲν ἐ λήθει
οἶην δὴ καὶ τήδες δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.
270 Νῦν δὴ ἔγω μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἀνδρα δίκαιον
(270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικητὸς ἔξει·
[ἀλλὰ τάγ' οὕπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]
ΩΠέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
275 καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δὲ ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδες γάρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
(275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετενοῖς,
ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἔστιν ἐν αὐτοῖς·
ἀνδρώντοισι δ' ἔδωκε δίκην, ή πολλὸν ἀρίστη
280 γίγνεται. Εἰ γάρ τις κ' ἔθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γηγάντων, τῷδε μὲν τ' δέρθον διδότι εὐρύοντα Ζεύς·
(280) δις δέ κε μαρτυρίστην ἔκδυν ἐπίορκον δμόσσας
ψεύτεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀστῆ,
τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεή μετόπισθε λέλειπται·
285 ἀνδρὸς δὲ εὐόρκου γενεή μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δὲ ἔγω ἑσθλὰ νοέων ἔρων, μέγα νῆπις Πέρση.
(285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἴλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
ρητίδων· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δὲ ἔγγυθι ναίει.
Τῆς δὲ ἀρετῆς ὅρωντα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ δρθιος οἷμος ἐς αὐτὴν
καὶ τρηχὺς τοπρῶτον ἐπήκη δὲ εἰς ἀκρον ἵκηται,
(290) ὥρηδη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ ἔοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος, δις αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
φρασσόμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἔχειν ἀμείνων.
295 ἐσθίλος δὲ αὖ κάκεινος, δις εὖ εἰπόντι πιθηται·
δις δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη μήτ' ἀλλοι ἀκούων
(295) ἐν θυμῷ βάλληται, δὲ αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
Ἄλλα σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρση, διὸν γένος, ὄφρα σε Λιμός
300 ἐχθαίρη, φιλέη δέ σ' ἔսτεφανος Δημήτηρ,
αἰδοίη, βιώτου δὲ τετὸν πιμπλῆσι καλικήν.
(300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, δις κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεστι κοθούροις εἰκέλος δργήν,
305 οἵτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοί
ἔσθοντες· σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
(305) ὡς κέ τοι ὑραίου βιότου πλήθωσι καλική.
Ἐξ ἔργων δὲ ἀνδρες πολύμηλοι τ' ἀφνειοί τε·
καὶ τ' ἔργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
310 ἔσσεαι· ἡδὲ βροτοῖς μάλα γάρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἐργον δὲ οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργή δέ τ' ὄνειδος.
(310) Εἰ δέ κεν ἔργαζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δὲ ἀρετῇ καὶ κῦδος διηδεῖ.
Δαίμονι δὲ οῖς ἔσθα, τὸ ἔργαζεσθαι ἀμεινον**
315 εἴ κεν ἀπ' ἀλλοιρίων κτεάνων ἀεσφρονα θυμὸν

OPERA ET DIES.

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertis
etiam haec, siquidem vult, inspicit: neque eum latet,
quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
sim, nec meus filius: quoniam malum est virum justum
esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed haec nondum spero perfectum Jovem fulmine-gauden-
tem.] O Persa, tu vero haec in animo repone tuo,
et quidem justitiae obtempora, violentiae autem obliviscere
omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius:
piscibus quidem et feris et avibus volucribus,
ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos:
hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
est. Si enim quis velit justa profiteri
cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter:
qui vero testimonii volens perjurium jurans
mentietur, justitiamque impediens immicabiliter læsus-sit,
eius certe obscurior progenies posthac reicta-est:
viri autem juste-jurantis progenies posthac praestantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulta Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulatum est capere
facile: plana quidem via est, valde autem procul habitat.
Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
Immortales: longa vero et ardua via est ad eam,
et aspera primum: ubi vero ad summum aliquis venerit,
facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.
Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
operare, Persa, diva proles, ut te Fames
oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
veneranda, victuque tuum implet horreum.
Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
Vivit, fucus aculeo-carentibus similis indole,
qui apum laborem absumunt otiosi,
vorantes: tibi vero opera gratum esto decentia obire,
ut tibi tempestivo victu impleant horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique:
etiam laborans multo carior immortalibus
eris atque hominibus: valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.
Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus

Ditescentem: divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.**
si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾶς βίου, ὡς σε κελεύω.
 (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
αἰδὼς, ἥτις ἄνδρας μέγα σύνεται ἥδις δύνησιν.
Αἰδὼς τοι πρὸς ἀνολθίην, θάρσος δὲ πρὸς δλεω.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά θεόδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χεροὶ βίη μέγαν ὅλον Ἐληγται,
 (325) ἡ δὲ ἀπὸ γλωσσῆς λητόστεται, οἴλα τε πολλὰ
γίγνεται, εὗτ' ἀνὴρ κέρδος νόον ἔχαπτήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶν δέ τ' ἀναιδείη κατοπάνη.
 330 Ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύουσι δὲ οῖκοι
ἀνέρι τῷ, παύρον δέ τ' ἐπὶ κρόνον δῆλος δηπτεῖ.
 (335) Τίσον δ' δέ θ' ὁ ἵκετην δέ τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
δέ τε κασιγνήτοι εὖν ἀνὰ δέμνια βαίνη
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακάρια δέζων,
 (340) δέ τέ τεν ἀφραδήης ἀλιταίνεται ὁρφανὸν τέκνα,
δέ τε γονῆς γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῆπ
 (345) νεικείη χαλεποῖς καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Τῷ δὲ ἥτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαλέται, ἐξ δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντὶ ἀδίκων χαλεπήν ἐπεθήκειν ἀμοιβήν.
 350 Ἀλλὰ σὲ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργον δεστίφρονα θυμόν.
Καὶ δύναμιν δὲ ἕρδειν ἕρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (355) ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δὲ ἀγλαὰ μηρία κατείν-
διλλοτε δὲ σπονδῆς θυέσσι τε ἀλάσκεσθαι,
ἥμεν δέ τ' εὐνάζη καὶ δέ τὸν φάος ιερὸν ἔθλη.
 360 δέ τοι θάλαιν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν
[δέρη] ἀλλων ὀνή κλῆρον, μη τὸν τέον ἀλλοι.]
 (365) Τὸν φιλέοντος ἐπιλιδαῖτα καλεῖν, τὸν δὲ ἔχοντόν ἔσσαι
τὸν δὲ μαλιστα καλεῖν δέτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆματα ἔργωματον ἄλλο γένοιτο,
 370 γείτονες δέσωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοῖ.
Πῆμα κακὸς γείτων δόσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄντειρο.
 (375) Τοιούτοις τιμῆς δέτις ἔμμορος γείτονος ἔσθλού.
Οὐδὲ ἀν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μη γείτων κακὸς εἶη.
Εῦμὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὗδὲ ἀποδοῦναι,
 380 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἱ κε δύνηαι,
ώς ἀν χρητίζων καὶ ἐς υπερον ἀρκιον εὔρης.
 (385) Μη κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἵστησιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
καὶ δόμεν δέ κεν δῆ, καὶ μη δόμεν δέ κεν μη δῆ.
 390 Δώτη μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δὲ οὐτις ἔδωκεν.
Δῶς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτου δότειρα.
 (395) Οὐδὲ τόγ' εἰν οἰκῷ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
γάρ τοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλασφέρον τὸ θύρηριν.
 Εσθόλων μὲν παρεόντος ἔλεσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 (405) χρητίζειν ἀπεόντος, ἀ σε φράζεσθαι ἀνωγα.
Αρχημένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δὲν πυθμένι φειδώ.

ad opus convertens curam-habes victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
pudor, qui homines valde laedit atque juvatu.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendae : divinitus-datae multo meliores.

Si quis enim et manibus per-vim magnas opes ceperit,
aut is lingua prædatus-fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit
hominum, pudorem vero impudentia expulerit :
facile autem illum obscurant Dii, minuuntur vero familiæ
viro tali; exiguumque ad tempus divitiae comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male trac-
ctaverit ;] quique fratris sui lectum ascenderit
secreti concubitus uxoris, scelerata patrans ;
quiique cuiuspiam imprudentia fraudat orphanos liberos ;
quiique parentem senem misero in senectutis limite
increpauerit gravibus incessens verbis :
huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis
caste et pure, nitida vero femora adoletō :
alias autem libationibus thuribusque placato,
et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit :
ut tibi benevolum cor et animum habeant ;
[ut aliorum emas agrum, non tuum aliud.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinquē :
eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
modum.] Nactus-est sane pretium, quicumque nactus est vi-
cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiaris *mutuans* a vicino, recte vero redde,
eadem mensura, et amplius, si quidem possis :
ut indigens etiam in posterum *æquum eum* invenias.

Ne mala lucra-captes : mala lucra æqualia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre :
et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, is etiam multum de-
derit.*]gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentia obsecutus
quamvis exiguum (*existens*), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,
et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adest adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum *est* hominem cruciat.

Domi melius *est* esse, quoniam damnosum, quod foris *est*.

Bonum quidem de-præsenti capere, miseria vero animo,
egere absente : qua te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare ·
in-medio parce : sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθὸς δὲ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρχιος ἔστω.
Καὶ τε καπιγήνα γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι·
[370] πίστεις δὲ ἀρ τοιδιώς καὶ ἀπιστίᾳ ὥλεσαν ἀνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόν πυγοστόλος ἔξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ πάüs εἴη πατρῷον οἶκον
(375) φερβέμενος δὲς γὰρ πλοῦτος ἀξέπται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἔτερον παιδὶ ἔγκαταλείπων.
‘Ρεῖα δέ κεν πλεόνεστι πόροι Ζεὺς ἀσπετον θέλον.
380 Πείλαι μὲν πλεόνων μελέτην, μείζων δὲ ἐπιθήκη.
[Σοὶ δὲ] εἰ πλούτου θεμὸς ἔλλεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
(380) ὃδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθα].[.]

Πληγάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ ἀρότοι δὲ δυσομενάων.
385 Αἱ δὲ ἥτοι νύκτας τε καὶ ἡματα τεσσαράκοντα
κεκύρφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
(385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοι σιδήρου.
Οὗτος τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησήνεται,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπρονι, πίνοντα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βωτεῖν,
(390) γυμνὸν δὲ ἀμάχαν, εἴ τ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα***
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, δές τοι ἔκαστα
ώρῃ ἀξέηται, μή πως τὰ μέταξε χατίζων
395 πτώσης ἀλλοτρίους οίκους, καὶ μηδὲν ἀνύστης.
‘Ως καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἥλθες ἔγω δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
(395) οὐδὲ ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεχμήραντο,
μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
400 ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δὲ ἀμελῶσιν.
Δις μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἦν δὲ τει λυπῆς,
(400) χρῆμα μὲν οὐ πρήζεις, σὺ δὲ ἐτώσια πόλλ' ἀγροεύσεις
ἀχρεῖος δὲ ἔσται ἐπένων νομός. Ἀλλά σ' ἀνώγα
φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικάτε, βοῦν τ' ἀρτοῦρα,
[κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἐποίοι,]
(405) χρήματα δὲ εἰν οἴκῳ πάντ' ἀρμενα ποιήσασθαι,
μηδὲ μὲν αἰτήσαι ἀλλον, δὲ ἀρνῆται, σὺ δὲ τητῷ,
ἡ δὲ ὥρη παραμείθηται, μινύθη δέ τε ἔργον.
410 Μηδὲ ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον ἐς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνήρ πύμπλησι καλήν,
(410) οὐδὲ ἀναβαλλόμενος μελέτη δέ τε ἔργον δφέλλει.
Αἰεὶ δὲ ἀμβολιεργὸς ἀνήρ ἀτησ παλαίει.
Ἴμος δὲ λήγει μένος δέσσος ἡλείοι
415 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωριὸν διμορήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς*
(415) πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλειον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.
420 τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλα δὲ ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
(420) τῆμος ἀρ δὲ λιλοτομεῖν μεμνημένος ὥρια ἔργα.

OPERA ET DIES.

Meres autem viro amico constituta æqua esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt homines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda gariens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulentia crescat in ædibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipe messem ; arationem vero , occidentibus.
Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Hæc utique camporum est lex, *iisque*, qui mare
prope habitant, *iisque*, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pingue regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles***
opera tibi-parare Cereris , ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices *ad* alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare , stolidē Persa ,
operibus , quæ hominibus Diū destinarunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quæras victimum per vicinos, hi vero negligant.
Bis quidem enim et ter forsitan conquereris : si vero amplius molestus-fueris,] rem quidem non facies, tu vero inania multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo cogitare debitorumque solutionem famisque evitatem.] Domum quidem primum, feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem præfereat , minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim fustra-laborans vir implet horreum ,
neque differens : studium vero opus auget.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
æstum sudoriferum , per-autumnū pluente
Jove præpotente, mutatur vero humana cutis*
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruīt :
tum minime-rosa (*vermibus*) est cæsa ferro
silva, folia antem humili fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

“Ολμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
δξονά θ' ἐπταπόδην· μᾶλα γάρ νύ τοι ἀρμενος οὔτοις·
425 εἰ δέ κεν δκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφράν κε τάμοιο.
Τρισπίθαμον δὲ ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
(425) Πολλ' ἐπικαμπύλα καλα φέρειν δὲ γύνην, δτ' ἀν εῦ-
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἡ κατ' ἀρουραν, [ρης,
πρίνινον· δς γάρ βουσιν ἀροῦν δγυρώτατος ἔστιν,
430 εῦτ' ἀν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πτίξας,
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἴστοβοῇ.
(430) Δοιά δὲ θέσθαι ἀροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυνον καὶ πηκτὸν, ἐπει πολὺ λόιον οὔτω·
εἰ χ' ἔτερον γ' ἀξιαῖς, ἔτερον κ' ἐπὶ βουσι βαλοιο.
435 Δάρνης δ' ἡ πτελέης ἀκινάτατοι ἴστοβοῇς,
δρυς ἐλυμα, γύνης πρίνου. Βόε δὲ ἐνναετήρω
(435) δρενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
ἥης μέτρον ἔχοντες τῷ ἐργάζεσθαι ὀρίστω.
Οὐκ ἀν τῷ γ' ἔρισαντ' ἐν αὐλαῖ καὶ μὲν ἀροτρον
440 ἀξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθὶ λίποιεν.
Τοῖς δὲ ἄμα τεσταρχονταετης αἰξήσεις ἔποιτο
(440) ἀρτον δειπνήσας, τετράτρυφον, δκτάλιωμον,
δς κ' ἔργου μελετῶν θείαν αὐλαχ' ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταλίνων μεθ' δμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δὲ οὔτι νεώτερος ἀλλος δμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορήν ἀλέασθαι.
(445) Κουρότερος γάρ ἀνὴρ μεθ' δμήλικας ἔποιηται.
Φράζεσθαι δ', εῦτ' ἀν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
ὑψόθεν ἐν νερέων ἐνιαυσία κεκληγυίης·
450 ήτ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει, καὶ κείματος ὥρην
δεικνύει δμήρηροῦ κραδίην δ' ἔδαχ' ἀνδρὸς ἀδιούτεω.
(450) δὴ τότε χορτάζειν ἐλικας βοῦς ἔνδον ἔντας·
[ἡρήδιον γάρ ἔτος εἰπειν Βόε δὸς καὶ ἀμαξαν·
ἡρήδιον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνείδος πήξασθαι ἀμαξαν,
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'. ἔκατον δὲ τε δούραθ' ἀμάξης,
(455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔχειν οἰκήια θέσθαι.]
Εὗτ' ἀν δὲ πρώτιστ' ἀροτος θητοῖσι φανείη,
δη τότ' ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶς τε καὶ αὐτὸς
460 αὐγὴν καὶ διερήν ἀρόντοιο καθ' ὥρην,
πρωτὶ μᾶλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἀρουραν.
(460) Ἐερι πολειν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.
Νείον δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἀρουραν.
(Νείος ἀλεξάρη παίδων εὐκηλήτερα.)
465 Εὔχεσθαι δὲ Διὶ γθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῆ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ιερὸν ἀκτὴν,
(465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, δτ' ἀν ἄκρον ἔχέτλης
γειρὶ λαβὼν δρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἐλκόντων μεσάρω. Ο δὲ τυτόδες ὅπισθεν
470 δμῶς ἔχων μακέλην πόνον δρνίθεσσι τιθείη,
σπέρμα κατακρύπτων εύθημοσύνη γάρ ἀρίστη
(470) θητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
Ωδέ κεν ἀδροσύνη στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εὶ τέλος αὐτὸς δπισθεν θ' Ολύμπιος ἐσθλὸν δπάζοι,
475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράγνια· καὶ σε ἔολπα
γηθήσειν, βιότου αίρενμενον ἔνδον ἔόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale, axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic : si vero octopedatē, inde et malleum secueris.
Trium-palmorum vero rotam secato decem-palmorum plaustro.] Multa curva ligna : ferto autem buram, cum inveneras domum, in monte quaerens vel in campo, ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est, si Minervæ famulus, dentali infigens, clavis conjungens adaptaverit temoni. Bina vero facito aratra, fabricans domi, alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo melius sic : si alterum quidem frigeris, alterum bobus injiceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones, e-queru dentale, bura ex-ilice, Boves vero duos novennes mares comparato (horum enim robur non imbecillum est) juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi. Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum fregerint, opus vero inutile ibi reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur, panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum, qui opus curans rectum sulcum ducat, non-amplius circumspicies æquales, sed in opere animum habens : hoc vero neque junior aliis melior ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-avitandam. Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.
Observa vero, cum gruis vocem audieris alite in nubibus quotannis clangentis : hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis. Tunc sane pasce camuros boves domi manentes. [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ; facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum, Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plaustrum, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrum, quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]
Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit, Jam tunc aggredere, simul servique et ipse, siccum et humidum arans arationis per tempus, mane valde festinans, ut tibi impleantur arva. [Vere vertito; æstate vero iteratum arvum non te fallet.] Novalem autem serito adhuc levem agrum. [Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]
Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ, perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus, incipiens primum arationem, cum extremum stivæ manus capiens stimulum, boum ad terga adtigeris temonis-cuneum trahentium subjugis : puer autem a-tergo sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat, semina abscondens. Diligentia enim optima mortalibus hominibus, negligentia vero pessima. Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terrā, si finem ipse postea Olympius præbūisset, e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(475) Εδογχέων δ' ἔζει πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους αὐγάστεαι: σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοι τροπῆς ἀρόστης γύρον δῖαν,
480 ἥμενος ἀμήσεις, δλίγον περὶ γειρὸς ἔέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἵτεις δ' ἐν φορμῷ παῦρος δὲ σε θηῆσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιος Ζῆνὸς νόος αἰγιύχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρεστι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.

485 Εἰ δέ κεν δψ' ἀρόστης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
ἥμος κόκκυξ κόκκυζε δρῦς ἐν πετάλοισι

(485) τοπρότον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
τῆμος Ζεὺς διοι τρίτῳ ἥματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βούς διπλή μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω καὶ διφορότης πρωτηρότητη ίσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὗ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
(490) μήτ' ἔαρ γιγνομένον πολιὸν μήθ' ὥριος δύμρος.]

Πάρο δ' ίθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
δῷρη χειμερίη, διπότε κρύος ἀνέρα ἔργων

495 ἰογάνει, ἔνθα καὶ δύοκον δινήρ μέγα οίκον διφέλλοι,
μήτ' σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ

(495) σὺν πενήνη, λεπτή δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιεῖς.

Πολλὰ δὲ ἀεργὸς ἀνήρ, κενενήν ἐπὶ ἐλπίδα μίμων,
χρητίζων βιώτοιο, κακόν προσελέξατο θυμῷ.

500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἀρχιος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμώστει, θέρευς ἔτι μέσσου ἔόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔστείται, ποιεῖσθε καλιάς.]

[Μῆνα δὲ Ληγαιῶνα, κάκ' ἥματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,

(505) δέ τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύσας ὧρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὅλη·

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἔλατας τε παχεῖας
510 οὔρεος ἐν βήστης πιλνᾶς χθονὶ πουλυθοτείρη
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοῇ τότε νήριτος ὅλη.

(510) Θήρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐδύν διάγοι δασυστέρων περ ἔόντων.

515 Καὶ τε διὰ ἑινοῦ βρός ἔρχεται, οὐδέ μιν ἔσχει·
καὶ τε δι' αἰγαὶ ὅσης τανύτριχα· πώεα δ' οὔτι,
(515) οὔνεκ' ἔπητεναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάγοιν

ἢς ἀνέμου Βορέου· προχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάγοιν,

520 ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλη παρὰ μητέρι μίμητη,
οὕπω ἔργ' εἰδοῦτα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
(520) εῦτε λοεσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἔλαιω

χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου,
ἥματι χειμερίᾳ, ὅτ' ἀνόστοις δὲ πόδι τένδει,

525 ἐν τῷ ἀπτύρῳ οἰκῷ καὶ ἥθεστι λευγαλέοισιν,
οὐδέ οἱ ἡέλιος δείκνυν νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφάται, βράδιον δὲ Πανελλήνεστο φαίνει·

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι διληκοῖται

530 λυγρὸν μυλιόντες ἀνὰ δρία βησσήνεται

OPERA ET DIES.

Bene-onustus autem pervenies ad album ver, neque ad alios respicies : tui vero aliis vir indigas erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.

Feres autem in sporta : pauci vero te suspiciunt.

Alias autem alia Jovis mens aegida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.

Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cucus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem æquarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærarium officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus

arcet, ubi impiger vir valde domum augeat;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat

cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multæ autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus-est ad-animum suum.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in tabernā, cui non victus sufficiens sit.

Demonstra autem servis, æstate adhuc media (existente) :
Non semper ætas erit, exstruere casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram

flante Borea molestæ exsistunt,

qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans id concutit : remugit autem terra et silva :

multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti

irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis obtecta est : sed sane et has

frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet exsistentes.
Et pér pellem bovis penetrat, neque hæc eum arcet;

et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat

vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiā per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ædes caram apud matrem manet,

nondum opera sciens aureæ Veneris ;

quando lota tenerum corpus et pingui oleo

uncta in-recessu cubat intra domum

die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,

neque ei sol ostendit pabulum invadendum :

sed super nigrorum hominum populumque urbemque

vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolaæ

misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
(530) οἵ σκέπα μαζίμενοι πυκνοὺς κευθμῶνας ἔχουσιν,
καὶ γάλαξι πετρῖνον τοῦ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὖτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δὲ εἰς οὐδός δράται,
535 τὸν ἕκελον φοιτῶσιν, ἀλευρόμενοι νίφα λευκήν.]

Καὶ τότε ἔστασθαι ἔρυμα χρόδις, ὃς σε κελεύω,
(540) χλαίναντα το μαλακὴν καὶ τερμιόντας κήτωνα·
στήμονι δὲ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέστασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
545 μηδὲ δρθαλ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἄλιρι δὲ ποσοὶ πέδιλα βόδις Ἰητοὶ κταμένοιο
(550) ἔρμενα δῆτασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.

Πρωτογόνων δὲ ἑρίσιν, δόπτ' ἀν κρύος ὄριον ἔθιη,
δέρματα συβράχπτειν νεύρῳ βοὸς, δῷρος ἐπὶ νῶτῳ
555 ὑετοῦ ἀμφιβάλην ἀλέγην κεφαλῆφι δὲ ὑπερθειν
πᾶλον ἔχειν ἀστητὸν, ἵνα οὐσατα μὴ καταδεύῃ·
(560) ψυγρὴν γάρ τ' ἡδὸς πελεται Βορέαο πεσόντος,
ἡῷος δὲ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρχοῦν ἀστερέστον
ἀλήρ πυροφόρος τέταται μαχάρων ἐπὶ ἔργοις,
565 ὅτες ἀρυσσαμένος ποταμῶν ἀπὸ δεινόντων,
ὑψοῦν πέριο γάνης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλη,
(570) ἀλιτοε μέν θ' οὔτε ποτὶ ἔσπερον, ἀλλοτ' ἔστιν,
πυκνὸν Θρησκίουν Βορέου νέρεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδιε νέεσθαι,
575 μάρπιτος σ' οὐρανόθεν σκοτόνεν νέρος ἀμφικαλύψῃ,
γρῶτά τε μυδαλέον θείη, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.
(580) Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι: μείς γάρ γαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, γαλεπὸς προδάτοις, γαλεπὸς δὲ ἀνθρώ-

Τῆμος θύμωσιν βουσῖν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη [ποι. 585 ἀρμαλιῆς: μακροῖ γάρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
(590) [Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
ισοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἥματα, εἰςόκεν αὔτις
γῆ, πάντον μῆτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.]

Εὗτ' ἀν δὲ ἔξικοντα μετὰ τροπὰς ἡδίοιο
595 χειμέριον ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἥματα, δή βα τότ' ἀστηρὶ¹
Ἄρκτοῦρος προλιπών ιερὸν βόον Ωκεανοῖο
(600) πρῶτον παμφάνιν ἐπιτέλεται ἀκρονέφατος.

Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογόνη Πανδιονὶς ὥρτο γειδῶν
εἰς φάρος ἀνθρώποις, ἔχρος νέον ισταμένοιο.
605 Τὴν φθάμενος οίνας περιταμένειν· ὃς γάρ ἀμεινον.

Ἄλλ' δόπτ' ἀν φερέοικος ἀπὸ γθονὸς ἀμφιριζάτη βαίνη,
(610) Πληγάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἀρπας τε γαρασσέμεναι καὶ δυμῶν ἐγέρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
δῆρη ἐν ἀμήτου, δτε τ' ἡδίοις γρόξα κάρφει.

Τηδούστος σπεύδειν, καὶ οἰκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
(625) ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἔρχοις εἴη.
Ἔνας γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἰσαν.

Ἔνας τοι προφέρει μὲν δόδοι, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
630 ἡδὸς, ἥτε φανεῖται πολέας ἐπέσθησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δὲ ἐπὶ ζυγὶ βουσὶ τίθησιν.
(640) Ἔνας δὲ σκολυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἥγετα τέττιξ

δεινόρεψ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύεται ἀοιδὴν

πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματόδεος ὥρη,

fugunt, (et omnibus in animo id curae-est,) ubi tecta quarentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripoli (*seni*) homines similes, cuius dorsum fractum-est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc induit munimentum corporis, ut te jubeo, lenamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in pauco multum subtegmen intexe. Hanc circuminduit, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus. Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum venerit,] pelles consueto nervo bovis, ut super dorsum pluvias circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefias : frigida enim et aurora est Borea cessante : matutina vero super terram a cœlostellato nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus : quæ hauriens fluminibus e perennibus, alte supra terram sublata venti procella, interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi, ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtaget corpusque madidum reddat, vestesque humectet. Sed evitato : mensis enim gravissimus hic hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibariorum : longæ enim adjutrices noctes sunt. [Hæc observans totum in annum æquato noctesque et dies, donec rursum terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*), hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceanī primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossa non-amplius vi- tium :] sed falcesque acuto et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol cuteni exsiccat.

Tunc festilla et domum fruges congere, mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus :] Aurora, quæ apparet multis ingredi-fecit viam homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada arbori insidens stridulum defundit cantum frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,

585 τῆμος πιόταταί τ' αἴγες καὶ οἶνος ἀριστος,
μαχλότατα δὲ γυνκάκις, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
(585) εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἔζει,
αὐταλέος δέ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότ' ἥδη
εἴη πετράτη τε σκιῇ, καὶ βίβλιον οἶνος,
590 μᾶξα τ' ἀμολγάτι, γάλα τ' αἴγινον σθεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μῆτων τετοκιήτης,
(590) πρωτογόνων τ' ἔριφων· ἐπὶ δ' αἰθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἥτορ ἔωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορέύου, ἥτ' ἀθλωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ιέμεν οἶνον.
(595) Διμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ιερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὗτ' ἀν πρῶτα φανῇ σθένος Ὄριώνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ ἔυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
600 μέτρῳ δὲ εὖ κομίσασθαι ἐν ἀγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπήν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνθοθι οἴκου,
(600) [Θῆτα τ' δοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἀτεκνον ἔριθον
δίζεσθαι κέλομαι] χαλεπὴ δὲ πόπορτις ἔριθος·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν μὴ φεύδεο σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόδοιτος ἀνήρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
Χόρτον δὲ ἐξομίται καὶ συρρετὸν, δφρα τοι εἴη
(605) βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπητεανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶνας ἀναψύξαι φύλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὗτ' ἀν δὲ Ὄριών καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δὲ ἐξίδη διδοδάκτυλος Ἡώς,
Ὥ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἰκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δὲ ἡελίῳ δέκα τ' ἡματα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτῳ δὲ εἰς ἄγγες ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθός. Αὐτὰρ ἐπήν δὴ
615 Πληγίαδες θ' Τάδες τε τό τε σθένος Ὄριώνος
δύνωντιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμυημένον οἶναι
(615) δραίσου πλειών δὲ κατὰ χθονὸς ἀρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἴμερος αἱρεῖ,
εὗτ' ἀν Πληγίαδες σθένος δυμβριμον Ὄριώνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροιδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆσας ἔχειν ἐν οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δὲ ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὃς σε κελεύω.
Νῆα δὲ ἡπέιρου ἔρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ἢρο ἵσχωσι ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀεντων,
χείμαρον ἔξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Δίδες ὄμβρος.
(625) Ὁπλα δὲ ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἰκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερά ποντοπόροιο·
πηδάλιον δὲ εὐεργέτε ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δὲ δραίσον μίμενιν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆσον θοὴν ἀλαδ' ἔλκεμεν, ἐν δέ τε φόρτον
(630) ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν οἰκαδε κέρδος ἀρηι,
ὅπερ ἐμός τε πατήῃ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωΐζεσθ' ἐν νησὶ, βίον κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 δὲ ποτε καὶ τῇδε ἥλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύστας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπόν, ἐν νηὶ μελαινῃ·
(635) οὐκ ἀφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦστὸν τε καὶ ὅλον,

OPERA ET DIES.

tunc pinguissimaeque capra et vinum optimum,
lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccat,
siccum vero etiam corpus ob aestum. Sed tune jam
sit petræque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccae in-silva-pascentis caro nondum enixa,
primogenitorumque hædorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisq; perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquæ infunde, quartam vero immittit vini.

Familis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victim depositus paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
quærere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutritio, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annuum *pabulum*. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
coelum, Arcturum autem inspexit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerpas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-pone, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annum autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosæ desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ repone domi,
diligenter componens navis alas (*vela*) marivagæ :
elavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam exspectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidæ Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγγ' Ἐλικῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κώμῃ, [λῆ.
610 Ἀσκρη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέποτ' ἔσθι-
Τύνη δ', ὡς Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
(610) ὁραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.

[Νῆ] δόλιγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
615 ἔσσεται, εἴ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέγωσιν ἀντας.]

Εὗτ' ἀνέπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεστρόνα θυμὸν,
(615) βούλησι δὲ χρέος προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
δεῖξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσθιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφιμένος οὔτε τι νηῶν.

620 Οὐ γάρ πώποτε νητὶ γ' ἐπέπλων εύρεα πόντον,
εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, η̄ ποτ' Ἄχαιοι
(620) μεινάντες γειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
Ἐλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

Ἐνθα δ' ἔγων ἐπ' ἀεθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
625 Χαλκίδα τ' εἰςεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
ἄθολ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
(635) ὑμενιναντα φέρειν τρίποδ' ὠτεντα.

Τὸν μὲν ἔγω Μούσαις Ἐλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.

630 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
ἀλλὰ καὶ ὅις ἔρεια Ζηνὸς νόον αἰγιόχου·
(630) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀδέσφατο ὕμνον ἀείδειν.

Ἡματα πεντήκοντα μετὲ τροπὰς ἡλείοιο,
ἔς τελος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
635 ὥραιος πλέεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὕτ' ἀνδρας ἀποφθίσεις θάλασσα,
(640) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποτειδάων ἐνοσγύθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλγησιν δλέσσαι·

ἐν τοῖς γάρ τελος ἐστὶν δύμας ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
640 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αἴραι καὶ πόντος ἀπήκμων·

εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθῆσας
(645) ἐλάχεμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὗ πάντα τίθεσθαι·

σπεύδειν δ' δ' τῇ τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
μηδὲ μένειν οἴνον τε νέον καὶ διπλινὸν δύμερον,
650 καὶ γειμῶν ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀντας,
δεῖτ' ὥρινε θάλασσαν διδος δύμηρῳ

(655) πολλῷ, διπλινῷ, γαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ' εἰσινὸς πλέεται πλόος ἀνθρώποισιν.

Ὕμιος δὴ τοπρῶτον, δον τ' ἐπιβάσσα κορώνη
660 ἔγνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείν[σα**]
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δὲ ἀμβατός ἐστι θάλασ-

(660) Εἰσινὸς δ' οὗτος πλέεται πλόος. Οὐ μιν ἔγωγε
αἴνημ': οὐ γάρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστιν·

ἀρπακτὸν γαλεπῶς κε φύγοις κακόν ἀλλά νυ καὶ τὰ
665 ἄνθρωποι ρέζουσιν ἀδρείησι νόοι.

Χρήματα γάρ ψυχὴ πλέεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
(665) Δεινὸν δὲ ἐστι θανεῖν μετὰ κύματιν ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὃς ἀγορεύω.

Μή δὲ νησὶν ἀπαντα βίον κούλησι τίθεσθαι·
670 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείσαν φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γάρ πόντου μετὰ κύματι πήματι κύρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.

Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Asca, hyeme malo, aestate molesto, neque unquam bono.
Tu vero, o Persa, operum memor esto
tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
Navem parvam laudato, magna vero onera imponito;
majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
erit, si venti quidem malos contineant fatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
volueris autem debita effugere et injucundam famem,
ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-feminiis.
Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
Chalcidemique trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me glorior
carmine victorem tulisse tripodem auritum.
Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
ubi me primum dulci adduxerunt cantui.

Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem aegida-ha-
bentis :] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
fregeris, neque homines perdiderit mare,
nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
Penes hos enim exitus est pariter honorumque malorumque.
Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum :
securus tunc navem celarem, ventis fretus,
deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime rursus domum redire :
neque expectato vinumque novum et autumnalem imbre,
et hyemem accidentem, Notique sævios fatus,
qui concitat mare, comitans Jovis imbre
multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix
vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
in fico summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
probo: neque enim meo animo grata est;
arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
homines faciunt, stultitia mentis :

opes enim anima sunt miseris mortalibus.

Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone :
sed plura relinquio, pauciora vero imponito.
Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurtere.

(690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐρ' ἀμαξαν διπέρθιον ἄχθος ἀείρας
ἀξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτὶ ἀμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι καρός δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ωραῖος δὲ γυναικα τεὸν ποτὶ οἶχον ἀγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἑτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῶι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξῃς.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἡτις σέθεν ἔγγυθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοις χάρματα γάμψις.
(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λητίζετ' ἀμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δὲ αὔτε κακῆς οὐ δίγιον ἀλλο,
δειπνολόγης ἡτ' ἀνδρα καὶ ἴσθιμον περ ἐόντα
705 εὔει ἀτέρ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήρᾳ δῶκεν. [ναι.

Εὖ δ' ὅπις ἀθανάτων μαχάρων πεφυλαγμένος εἴτε
(705) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἵνοι ποιεῖθαι ἐταῖρον·

εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ πεύδεσθαι γλώσσης χάριν εἰ δέ κέ σ' ἄρχῃ
710 ἢ τι ἔπος εἰπών ἀποθύμιον ἡτε καὶ ἔρξας,
διει τόσο τίνυσθαι μεμνημένος εἰ δέ κεν αὔτις
(710) ἡγῆτ' ἔς φιλότητα, δίκην δὲ ἐθέλησι παρασχεῖν,
δεξασθαι δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἀλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέσθαι εἴδος.

715 Μηδὲ πολύζεινον μηδὲ ἄξεινον καλέσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μηδὲ ἐσθόλων νεικεστῆρα.

(715) Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ¹
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μαχάρων δόσιν αἰὲν ἔοντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ιώσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἰπῆς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
(720) Μηδὲ πολυζείνον δαιτὸς δυστέμφελος εἴναι

ἐκ κοινοῦ πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἔξ ἡσοῦς Διὶ λείθειν αἴθοτα οἶνον

725 χερσὸν ἀνίπτοισιν μηδὲ ἀλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γάρ τοιγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος δρθὸς δμιχεῖν·

αὐτῷ ἐπεὶ κε δύῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνίόντα
μήτ' ἐν δδῷ μητ' ἔκτὸς δδοῦ προβάδην οὐρήσης,

730 μηδὲ ἀπογυμνωθῆς μαχάρων τοι νύκτες ἔστιν.
ἔξομενος δὲ ὀνθείος, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,

(730) ἢ ὅρε πρὸς τοῖχον πελάσας εἰδέρχεος αἰλῆς.

Μηδὲ αἰδοῖα γονῆ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
735 ἐστίν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέσθαι.

Μηδ' ἀπὸ δυσφήμου τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερματίνειν γενέην, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

(735) Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποστὶ περᾶν, πρὶν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χείρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

740 Ός ποταμὸς διαβῆ, κακότητη δὲ χείρας ἀνιπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀλγεα δῶκαν δπίσσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείη
αὖσον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν χρητῆρος ὑπερθεν

[Dirumque, si in plastrum prægrande onere imposito
axem fregeris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiae vero tibi tempestivæ
hae,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-
bertatis*) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, que te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.

Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
commissatrice : quea virum, etiamsi robustum (existentem),
torret sine face et crudæ senecte tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.

Neque fratris aequalem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi cœperit
aut aliquod verbum dicre infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, pœnam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coargut vultus.

Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum convicator.

Neque umquam perniciosa pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesauros int̄er homines optimus
paræ, plurima vero gratia modum servantis :

Sin autem malum dixeris, forsitan ipse majus audies.

Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.

Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :

neque enim hi exaudient, respuunt vero etiam preces.

Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.

Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,

aut idem ad paritem accedens bene-septæ caule.

Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.

Neve a mali-ominis funebris reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.

Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulca
fluenta,] manus lotus amena aqua limpida.

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.

Ne vero a manu, Deorum in convivio splendidio,
siccum a viridi reseca nigro ferro.

Neve umquam cyathum pone super craterem

746 πινόντων· δόλοὶ γάρ ἐπ’ αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,

(745) μή τοι ἔρεξομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδὲ ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιδρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

750 Μηδὲ ἐπ’ ἀκινήτοις καθίζειν, οὐ γάρ ἄκμεινον,

παιδα δυωδεκαταῖον, θτ’ ἀνέρ’ ἀνήνορα ποιεῖ,

(755) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον] ἵσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]

μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόνα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλένη γάρ ἐπὶ χρόνον ἔστ’ ἐπὶ καὶ τῷ
755 ποινή. Μηδὲ ἱεροῖσιν ἐπ’ αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν αἰδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσᾶσθαι.

(760) Μηδέ ποτ’ ἐν προχοῇ ποταμῶν δλαδε προρεόντων,

μήδ’ ἐπὶ κρηνάνων οὔρειν, μάλα δ’ ἔξαλέσθαι·

μηδὲ ἐναποκύψειν· τὸ γάρ οὗτοι λώιον ἔστιν.

(765) Τίδ’ ἔρδειν δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο φῆμην.

Φήμη γάρ τε κακή πέλεται κούφη μὲν ἀείραι

760 δεῖται μάλι, ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπή δὲ ποθέσθαι.

Φήμη δὲ οὕτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ

λαοὶ φημίζωσι θεός νύ τίς ἔστι καὶ αὐτή.

[μοῖραν]

765 Ἡματα δὲ ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εῦ κατὰ
πεφραδέμεν δμώσεσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην

(770) ἔργα τ’ ἐποπτεύειν ήδ’ ἀρματίλην δατέασθαι,
εῦτ’ ἀν ἀληθείῃ λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.

Αἵδε γάρ ήμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόντος.

(775) Πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑδόμην ἵερον ἦμαρ,

(780) δγδοάτη τ’ ἔνατη τε. δύο να μὲν ἡματα μηνὸς
ἔξογ’ ἀειομένοι βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ’ ἄξμφω γε μὲν ἐσθλαὶ,

775 δὲ μὲν δις πείκειν, δὲ εὔρρονα καρπὸν ἀμάσθαι·
δὲ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ’ ἀμείνων·

(785) τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ’ ἀεριπότητος ἀράχνης
ἡματος ἐπ πλείου, δτε τῇ λόρις σωρὸν ἀμάσται·
τῇ δὲ ἰστὸν στήσαιτο γυνὴ, προβάλλοιτο τε ἔργον.

790 Μηνὸς δὲ ἴσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἀρέασθαι· φυτὰ δὲ ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

(795) Ἐκτη δὲ μέστη μάλι ἀσύμφορος ἔστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δὲ ἀργαλή· κούρη δὲ οὐ σύμφορος ἔστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτη οὔτε δέρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

800 Οὐδὲ μὲν τη πρώτη ἔκτη κούρησι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ ἐρίφους τάμυειν καὶ πώεα μήλων,

(805) σηκόν τ’ ἀμφιβλείν ποιμνήσιον ἥπιον ἦμαρ.
ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογόνος φιλέει δέ τε κέρτουμα βάζειν,

ψεύδεα δὲ αἰματίλους τε λόγους κρυφίους τ’ δχρισμούς.

795 Μηνὸς δὲ δγδοάτη κάρπον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτη ταλαιργούς.

(800) Εἰκάδι δὲ ἐν μεγάλῃ, πλέων ἡματι, ἴστορα φῶτα
γείνασθαι μάλι γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἔστιν.

Ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρη δέ τε τετράς

795 μέστη· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταγαεργούς

(805) πρηγένειν ἐπὶ γείρα τιθεὶς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.

Neu domum exstrenus impolitam relinquito,
ne forte insidens crociat stridula cornix.

Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
edito , neve lavator : quia et hisce inest pœna.

Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito , non enim melius
est,] puerum duodecennem , quod virum impubem reddit :
[neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]

Neu muliebri balneo corpus abluito

vīr : gravis enim ad tempus est etiam in eo
pœna. Neu sacrificia in accensa incidens ,

reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne-fert.

Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium ,
neu super fontes meito , sed valde evitato ;
neve incacato ; id enim nihil melius est.

Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est levis quidem levatu
facillime , molesta vero portatu , difficilisque depositu.

Fama vero nulla omnino perit , quam-quidem multi
populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum ,
doce servos : tricesimum mensis optimum
operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum ,
quum ex-veritate populi eum judicantes degunt.

Hi enim dies sunt Jove a prudente.

Primum primus quartusque et septimus sacer dies ,
(hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),

octavusque nonausque ; duo quidem dies mensis
egregii crescentis mortalia opera ad-curanda ,

undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni ,
hic quidem ovibus tondendis , ille vero letis segetibus me-
tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :

hoc enim net fila alte-suspensa aranea

die ex pleno , quum et prudens (*formica*) acervum colligit.

Hoc vero telam̄ institutā mulier , proponatque sibi opus.

Mensis autem ineūtis decimotertio evitato

sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.

Sextus vero medius valde incommodus est plantis ,
viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est ,

neque gignendæ primum , nec nuptui colloquandæ.

Nec primus quidem sextus puellis gignendis
aptus , sed hodieis castrandis et gregibus ovium ,

stabuloque circumsepiendo pastorali benignus dies :

bonus autem viriparus : amat vero etiam convitia loquī ,
mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.

Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
castrato , mulos autem duodecimo patientes-laboris.

Vicesimo vero (in) magno nono , pleno die , prudentem virum
generato : valde enim animo sapiens est.

Bonus autem viriparus decimus , puellæ vero et quartus
medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves ,

et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
sicurato , manum imponens ; cave vero iram eorum.

Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντάς θ' ἵσταμένου τε
ἀλγεα θυμοδορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἥμαρ.
800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἴκον ἀκοιτιν,
οἰωνοὺς κρίνας οὐδὲ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀριστοι.
(800) Πλέμπτας δ' ἔξαλεασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναῖ·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρις τέκε πῆμα' ἐπιόρκοις.
805 Μέσσηη δ' ἔβδοματῇ Δημήτερος ιερὸν ἀκτὴν
εῦ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἔυτροχάλιῳ ἐν ἀλωῆ
(805) βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα,
νήια τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἀρμενα νησιστ πέλονται.
Τετράδι δ' ἀρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
810 Εἰνὰς δ' ή μέσσην ἐπὶ δεέλα λώιον ἥμαρ.
Πρωτίστη δ' εἰνὸς παναπήμαν ἀνθρώποισιν·
(810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἥδε φυτευέμεν ἥδε γενέσθαι
ἀνέρι τ' ἥδε γυναικί· καὶ οὕποτε πάγκαχον ἥμαρ.
Παῦροι δ' αὖτε ίσασι τριζεινάδα μηνὸς ἀρίστην
815 [ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὀκυπόδεσσι,]
(815) νῆα πολυκλήιδα θοήν εἰς οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
[τετράδι δ' οἶγε πίθου· περὶ πάντων ιερὸν ἥμαρ]
820 μέσσην παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἥσυς γεινομένης· ἐπὶ δεέλα δ' ἐστὶ χερείων.
(820) Άιδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὀνειρα.
Αἱ δ' ἀλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
Ἄλλοι δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ίσασιν.
825 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη ἀλλοτε μήτηρ.
Τάων εὑδαίμων τε καὶ διέιος δε τάδε πάντα
(825) εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
ὅρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto simientis inchoantisque *mensis*
doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
auguriis observatis, quae ad rem hanc optima.
Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
(in) quinto enim aiunt Furias servire
Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
Medio vero septimo Cereris sacrum munus
bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
navaliaque ligna multa, quae apta navibus sunt.
Quarto vero incipito naves campingere fragiles.
Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
bobus et mulis et equis celeripedibus,]
navem multis-transtris celarem in nigrum pontum
ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
[quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
Interdum noverca est dies, interdum mater.
Horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui haec omnia
sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III., 587. Ἀγκελόν φησιν Ἐρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰγαῖον θυγατέρα γῆμη. Οὐ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαρέτως φησι προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὐτῶς ἐστειχεν εἰς τοὺς Αἰγαῖους δόμους τὸ κώδας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV., 816. δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησιν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέθητα ὕδατας ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἔκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ ποιᾶς, βουλομένη εἰδένειν, εἰ θητοὶ εἰσιν ἔτεροι δὲ εἰς πῦρ, διὸς ἀπολύνοντος φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτήσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀγίλλεα ἐμβοηθῆναι εἰς λέθητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀθαντὶς ἡ Εὔδοια, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγαῖον διεντέρῳ περὶ Ἰοῦ.

νήσῳ ἐν Ἀθαντίδι δίη,
τὴν πρὶν Ἀθαντίδια κίλητσκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τὴν τότε ἐπόνυμον Εὔδοιαν βόσις ὠνόμασεν Ζεύς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phoen. 1123. Οὐ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησί· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἀργον λειτουργούντες μέγαν τε

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Αἴτεα filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Αἴτεα ἀδει intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi pelnum congesisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse coniectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relicturn.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io: insula in Abantide diva, quam prius Abantida vocabant dii sempiterni, quam tunc cognominem Eubeam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait: Et ipsi custodem Argum misit fortē magnumque,

τέτρασιν δρυθαλμοῖσιν δρῷμενον ἐνθα καὶ ἐνθα, ἀθάνατον δέ οἱ νῦρος θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὄπνος πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δέ ἔχεν ἐμπεδὸν αὐτόν.

Conf. Tzetz. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II., 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτῆς (τὴν Ἰώ) φασιν εἶναι· ταύτην ιερωσύνην τῆς "Προκεκουσαν Ζεὺς ἔρθειρε. Φωραθεῖς δὲ ὑψῷ "Ηρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπιστάθει τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν δργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian: περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρῆρ, πατήρ Ἰοῦ.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.): ἐκ τοῦ δέ δρον τὸ θητεῖν ἀπήμονα ἀγθρώποισιν νοστριδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀρφροδίτιος ὄρκος: πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλαστοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ δύμασαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenaeus XI. p. 503. D. καὶ δὲ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰδὼς Ἡσίοδος ἐστιν ἡ Κέρκωψ διλήστος: ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυχτήριον, ὅργαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάκης οἱ συνεγῶς κινοῦντες ἐν-

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero luic iniecit dearobur, neque ei somnus [eum.
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitiavit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coiturn Juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus furtivis de operibus Cypriæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius:

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaices, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent: quo

HESIODI FRAGMENTA.

τοῖς πολεμοῖς τας κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖος
Ἐκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῆ αὐτοὺς οἰκήσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχίκες καλέονται,
οὐνεκα τριστὴν γαῖαν ἔκας πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γάρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Boeckh.) τὴν δὲ πάλην
ἐνίκησεν Ἐγειρός ἄρχας τὸ γένος. Ὄπο δὲ τούτου Ἐγέιρου τὸν
“Υἱον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγέιρης
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος”

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐγειρός θαλερὴν ποιήσατ’ ἀκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτήσαι, καὶ
ἴκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenaeus XI. p. 491. C. καὶ δὴ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν δὲ πελειάδας αὐτὰς λέγει.
τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.
καὶ πάλιν.
χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.
καὶ πάλιν.
τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Proetus Pamphyla angua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tripartito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a-patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi, Dorientes.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyllum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicants soboli Cleadæi illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uavarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adiutus ita restituit :

προῦτος σταφυλῶν καλῶς λαχτιστῶν αἰμάτιος δρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum agrorum docendam arbitratus vitam negavit olea saturem fructum ex ea perceperisse quemquam: tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito: præterea tuso cum ficiis, præcipua voluptate, ut videtur Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi jubent dignationis gloriæque avidos: polium tractari, coli, polium contra serpentes substerni, uri vel portari: in vino decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur, quasi ἵππου μανία. Si enim eam comedenter equi, furorem patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odyss. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γάρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφομένης δίκηη μύλης: μήλοπα γάρ

τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλάν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades semper eas appellat :

et rursus : eas vero mortales vocant Peleïades;

et rursus : hibernæ occidunt Peleïades;

et rursus : tunc occultantur Peleïades.

OPERA.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,
in colo mola instar rotanti: flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΝΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. Aen. VII. p. 426. Hesiodus etiam περὶ τῶν γυναικῶν inducit multas heroicas ὅπτασse nuptias viro-rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. Lyd. de mens. cap. 4. Ἐν καταλόγοις·
κούρη ὁ ἐν μεγάροισιν ἀγανοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρη Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι τέκε Γραικὸν μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. Apollon. III, 1086. ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας
νίστι Δευκαλίων Ήσιόδος πρώτῳ καταλόγῳ φησί, καὶ ὅτι Προ-
μηθέως καὶ Πύρέως Ἑλλήν.

XXII. 22.

Schol. Ambr. Hom. Od. X, 2. Δευκαλίων Προμηθέως μὲν
νίστι, μητρὸς δὲ, ὡς οἱ πλεῖστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ
Ἡσιόδος, Πρωνέις.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἐλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆς
Δᾶδρος τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἵπποιχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆς
Κρηθεὺς ἥδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμανεύς τ' ἀδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. cum Schol. Pind. Pyth. IV, 252,
Conf. Schol. Thucyd. I, 3. Plutarch. t. II, p. 747. F. Herod-
ian. περὶ μονήρους λέξεως, p. 42. Tzetz. — Exeg. p. 63, 5. 13.
Adde Schol. min. ad Od. X, 2. Ἔλλην, διὸ Διὸς, οὐ καὶ
Ἡσιόδος μέμνηται. (Hellen, Jovis filius, cuius etiam Hesiodus
mentionem facit.) Vid. Frag. XXI.

XXIV. 24.

Schol. Apollon. IV, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

CATALOGI S. EOEE.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Graecum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandoræ filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhaque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, uti plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Prynee.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti-sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Εὐλούς equis-gaudens.
Ἄελιδαι autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmoneusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecatæus et Hesiodus tradunt.

ἔχοντες ἔθασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ήσιο-
δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.

ἥτοι γάρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ρά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθιτα μῆδει εἰδὸς
λεκτούς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρει Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Themat. p. 22. ed. Paris.
Μακεδονία ἡ χώρα ὧν μάσθη ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διός καὶ Θύες
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ήσιόδος δι ποιητῆς.

ἥ δὲ ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
υἱὲ δύω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵπποιχάρμην,
οὐ περὶ Πιερίην καὶ Ὄλυμπον δύματ' ἔναιον.

Herodian. de solocismo (Boisson. Anecd. Gr. t. III. n. 9.
ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. Apollod. I, 9, 6.)
Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad Odyss. p. 1746. κνός δὲ τὴν φιορὰν κατὰ γέ-
νος οὐδέπερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὸς Ήσιόδοφ
καταλόγου περὶ τῶν Πρεοτίδων.

καὶ γάρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνός αἰνὸν ἔγεινεν.
ἄλφος γάρ χρόα πάντα κατέστεν, ἐν δέ νυ χαῖται
ἔρρεον ἐκ κεφαλέων, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. Etym. M. p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαχλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ήσιό-
δειος ή λέξις. Δέρει γάρ περὶ τῶν Πρεοτίου θυγατέρων.

εἶνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὄλεσαν ἄγνος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præter populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra recordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta :
ea autem gravida-facta Jovi peperit gaudient-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνός (scabies) neutrius generis perniciem significat. Herod-
ianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Proctidibus
factum laudat :

etenim his super capita scabiem gravem effudit :
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in ea autem capilli
desuebant ex capitibus, decalvabantur vero pulca capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodea, Dicit
enim de Procti filiabus :

πρόπτεια odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αῦται δὲ (αἱ Προτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I., 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβολῆστα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὄμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τὸν Ἡρακλέους ἱπτων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥπᾳ τὸν δὲ Ἡρακλέης κατείναις αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. Φησι δὲ οὕτως:

Πειρικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
δλειον, ὃ πόρε δῶρα Ποσειδάνων ἔνοσίχθων
παντοῖ· ἀλλοτε μὲν γάρ ἐν ὁρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἀλλοτε δ' αὔτε πελέσκετο, θαῦμα ιδέσθαι,
μύρμηξ, ἀλλοτε δ' αὔτε μελισσέων ἀγλαῖα φύλα,
ἀλλοτε δεινός σφις καὶ ἀμειλιγχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοῖ, οὐκ δνομαστὰ, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίς.

Scholiastes minor ad II. P. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Πειρικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ήν ἡ πόλις. Ἀμφίδιος γάρ ἐγένετο ἔκεινος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνιος τρεφόμενος, πορθηθεῖστης τῆς Ηύλου, καὶ τῶν ἔνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιείρθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὀνομάσθη· ιστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερήνια et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθόλιονς
ἔνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ

XXIX.

Prætides quum adultæ jam etatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsuetum commutatum umbelico jugi equorum Herculis insedisse, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immittis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt! consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat captu. Ancipiatis enim vita ille erat. Quem in apem commutatum stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenus nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei aerumnosi filios egregios
undecim, duodecimus autem Gerenus eques Nestor

ξεῖνος ἐὼν ἐπύχησε παρ' ἵπποδάμαισι Γερήνοις.
et rursus

Nέστωρ οἵος ἀλυξεν ἐν ἀνθεμόσεντι Γερήνῳ.

Stephan. Byz. v. Τάξις. — Ἡσίοδος:
παρ' ἵπποδάμαισι Γερήνοις.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησι·

καὶ κούρην Ἄραβοιο, τὸν Ἐρμάων ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βῆλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δῆ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐνολίγκοι ησαν.] Κράτες δὲντι τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δὲ ἔξι ἀθανάτων θνητοῖ τράφεν αὐδήνετες. Πῶς γάρ τοὺς αὐτοὺς θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει· καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δὲ Ασκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν

πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
γάστατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολέντι κεραυνίδ
ἐκτάνει Λητοτίδη, φύλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὐτε Λήδας οὐτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἐλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. δὲ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεalogοῖ.

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : ii vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Ἀσκλαπιο Hesiodus :

pater hominumque deorumque
iratus-erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoïden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethys filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομῆδης, ὃς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μυηστῆρας Ἐλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odyss. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδος λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odyss. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrius in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄλλων καλοῖς, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γνωμικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παρόδος:

Δημοδόχης, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ’ ὀνόμηναν ἴσθιμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odyss. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴν παρ' Ἡσιόδῳ ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθιε φανὴν ἔντοσθεν ἔκευθον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψόφος ἐν οὕτῳ· Ἡσιόδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος δρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μαχροκέφαλοι. Ἀντιφῶν· ἐν τῷ περὶ

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex Oenopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

‘Απειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulcrum, ut apud Hesiodum in mulierum catalogo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrialium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανὴν (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum :

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro :

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus-est.

XLII.

Μαχροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

μυνοίας. Ἐθνος ἐστὶν οὗτος καλούμενον, οὐ καὶ Ἡσιόδος; ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσιόδου δὲ οὐκ ἀν τις αἰτιάσατο ἄγνοιαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μαχροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione : τοῦτον δὲ Ἡσιόδος φησι Βρύλλης τῆς Μίνοος καὶ Πισειδῶνος εἶναι: διωρέαν δὲ ἔχει παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι: ἐλθόντα δὲ ἐξ Χίου, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνα βιάζασθαι, οἰνοθέτει τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπάνοντα ἔκτυφλῶσι: αὐτὸν ἐλθόντα δὲ εἰς Αἴγαμον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡράστω συμμίξει, οἵς αὐτὸν ὕεστας, δίδωσιν κατὰ ποδηγέτη Κυδαλίωνας ὃν λαβόντα ἐπὶ τὸν ὄμονον ἔφερε, τάς δύος αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀντοῖάς, καὶ ἥλια συμμίξεις, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἥλθε, τιμωρήσασθαι μελλων. Οἱ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύθη. Απελπίσας δὲ αὐτὸν εὑρὼν, εἰς Κρήτην ἥλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι συνθῆρος δὲ τὰς ἤνες. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάζασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac. 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσιόδος (testatur Nioben habuisse) δέκαια μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36 : Ἡσιόδος δὲ ἐννεακαΐδενα (Νιόθης παῖδες λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὔρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσιόδος μὲν γχρά τέσσαράς φησιν Εὔρυτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως:

ἡ δὲ ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη

Populus est ita appellatus, cuius etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes nominantis et capitones et pygmæos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Bryllæ, Minois filiæ, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, Oenopionis filiam, stuprasce ebrium : ab Oenopione irato occurlorum lumine orbatum Lemnunque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad Oenopionem reversus est ultionem petitorus. Cujus de adventu certior factus Oenopio sub terra se occuluit. Quem se reperturum desperans Orio in Cretam abiit, ubi Diana venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vim afferre studeret, a scorpione iactus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos suisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alias traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryti et Antiope filios hisce verbis enumerat :

Ea autem gravida-facta pulcre-cincta Stratonicæ

Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλαταν υἱόν·
τοῦ δὲ οὐεῖς ἐγένοντο Δηίων τε Κλύτιος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδὲ Ἰφιτος, δῖος Ἀρηος·
τοὺς δὲ μεθ' δπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς γράψκις ἐπιτιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδην καὶ τετράκις, δλεις Πηλεῦ,
δς τοῖςδὲ ἐν μεγάροις ιερὸν λέχος εἰςαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ¹
χρόνον συχνὸν ἡ οἰκήσις τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἔστι πλησίον τῆς ἀρτί λεχθείσης Περραί-
σιας καὶ τῆς "Οστῆς καὶ ἔτι τῆς Βοιθίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μέν
πως τῇ Θετταλίᾳ, λόρας δὲ ἰδίους περικλειόμενον" περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἰρηκεν·

*Η οὖη Διδύμους ιεροὺς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυσύρτους ἀντ' Ἀμύριο
νίψατο Βοιθίαδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμῆς.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in "Αμύρος.
Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλῶσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

— Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio: Πλεὺς δ
Αἴαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται οὐ φ. Ἡσιόδου.

*Πλέα, τὸν δὲ ἐφίλησεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτον διόμην δόνομον ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὑράμενος Ἄλεων μίχθη ἐρατῆ φιλότητι
ἥματι τῷ, δτε τεῦχος ἐϋδυμῆτοι πόληος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάνων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramerii anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

*Η οὖη Υρίη Βοιωτίη ἔτρεφε κούρην

Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

*Η οὖη Υρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη,
ἥ τέκεν Εύφημον γαυηρχῷ Ἐννοσιγαῖα
μιχθεῖσαν ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλαις Ήσίαις laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ελλοπίνα τὴν Δωδώ-
νην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γάρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
εν Ήσίαις λέγων οὕτως.

*Ἐστι τις Ἐλλοπίνη, πολυλήσιος ἡδὲ εὐλείμων,
ἀφνειὴ μηλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόσεσσιν·

ἐν δὲ ἀνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυσθῦνται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θητῶν ἀνθρώπων.

5 *Ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται:
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ διὸ χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,

. ναῖον δὲ ἐν πυθμένι φηγοῦ.
*Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται.

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.

Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis *filia* Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Aecida et quater, fortunata Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum concendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhaebæ, cuius mentionem
modo feci, propinquus est et Ossa ac Boebeidi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
ablit Boebeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyris poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Ilei, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Ileum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bœotica nutritiv pueram.

L.

Aut qualis Hyria prudens Mecionice,
qua se peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopia nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eois mentionem hoc modo iniecit :

Est quedam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus,
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumerī, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quedam in extrema parte condita-est :
hanc vero Jupiter amat, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
. habitabant autem in trunco fagi :
hic terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δε δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμεροτον ἔξερεείη,
τοῦ δῶρα φέρων ἐλόγησι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.

Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἴη Φθίη Χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσα,
Πηγειού παρ' ὅδῳ καλὴ ναΐσκει Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Boeot. IX, 36, 4. Τῆτον δὲ ἐποίησατο μνήμην καὶ
ὅ τὰ ἔπη συνθεῖς, δὲς μεγάλους Ἡοίας καλούσιν "Ἐλλήνες".

"Τῆτος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱὸν,
κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἡς ἀλόχοιο,
οἶκον ἀποπρολιπών φεῦγ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
ἔνει δ' Ὁρχημενὸν Μινύειον· καὶ μιν δγ' ἥρως
δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὃς ἐπιεικές.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Boeot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
γεγονέναι ἀπὸ Χαιρώνους, δὸν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρᾳ
δὲ αὐτοῦ Θηρῷ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὅ τὰ ἔπη
τὰς μεγάλους Ἡοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὕπαιπεν κούρην κλειτοῦ Ιολάου,
Λειπερῆλην· ἦν δ' εἶδος Ὁλυμπιάδεσσιν δόμοιν,
Ἴππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
Θηρῷ τ' εὐειδῆ ἱκέλην φαέσσοι σελήνης.
Θηρῷ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνησι πεσοῦσα
γείνατο Χαιρώνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poët. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existimatur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogavit,
dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
Penei ad aquam pulra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quae a Græcis magnæ Eœæ
vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
cum-occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
domo relicta fugit Argo equos-pascente,
venit autem Orchomenum Minyeum : et eum heros
excepit, et opum partem prebuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
quem Apollinis filium, cuius matrem Theronem Phylantis
filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
qua magna Eœæ vocantur :

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
Lipephilon : erat autem pulcritudine Deabus similis,
Hippoton vero ei filium in ædibus peperit,
Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
Thero vero Apollinis in ulnas quam-incidisset,
peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
auream pellenti.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δέ φησι ὅτι Φάσιδος
αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
μαχος διὰ τοῦ Οκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
εἰς Λιθῆν, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὰ εἰς τὸ ημέτερον πέδα-
γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοίνικος τοῦ
Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας (νιὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος
ἐν μεγάλοις Ἡοίαις, ὅτι Φύλη τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐκήνυσεν,
ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μαχρὸν χρόνον τῆς ὄψεως
προέκριγεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλάεως καὶ Ἰφιμεδείας
κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ διηθεῖσις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
αὐτοὺς [λέγει τοὺς Ἀλωθέας] καὶ "Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ^{τοῦ}
πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλοις Ἡοίαις λέγεται
τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν ἐρασθέντα δὲ
"Πίρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλῳ νερέλης καὶ ἐκβλη-
θέντα κατελθεῖν εἰς φῦδον.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Oce-
num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phoenicis, filii Agenoris, et Cassio-
pe filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Eœis dicit,
quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
judicasset.

LX.

Aloïdas nomine quidem Aloei et Iphimedææ, sed revera Ne-
ptuni atque Iphimedææ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
urbem Ἀτολια ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eœis legitur Endymionem a Jove in cœlum esse
sublatum, propter amorem autem, quo Junone amplexus es-
set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eœis tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἡοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰγάτου (παῖδας γεγονέναι Φρίξω) καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρος Ἀργον, Φρόντιν, Μέλαινα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησίν·

ἡ δὲ ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἵππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεί δὲ Ἱέρης πολυνηράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἐών ζηχαλλε. Πατήρ δὲ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅστοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὴ τοι πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δὲ ίστια θέσσαν, νεῶς (?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἡοίαις εἶπεν·

οἵα Διώνυσος δῶρον ἀνδράσι χάρμα καὶ ἀχθος,
δέτις ἀδην πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χειρίς τε δέει γλώσσαν τε νόσου τε
δεσμοῖς ἀφράστοις· φιλει δέ έξι μαλακούς μπνούς.

Idem VIII. p. 364. B. quædam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἡοίων, καὶ [μεγάλων] Ἐργῶν παριδητα.

Eeti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum., Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eœis Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrmidonibus Hesiodus sic ait :
ea autem gravida-facta peperit Εæcum equis-gaudentem :
sed postquam puberlitis amabilis attigit mensuram,
solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
quotquot erant formicæ aenanom intra insulam, [que,
eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eœis dixit :
Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
similique pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eœarum, quas Hesiodo attribuunt, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ὅτι πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς, ἵκανὸς Ἡσίοδος παραστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, οὐ μάλα δή σε πονηρότατον καὶ ἀριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατήρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραι σε πονηρότατον καὶ ἀριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phæn. 172. Ἡσίοδος δέ φησι περὶ αὐτῶν (sc. Υάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν διοῖσαι,
Φαιστύλη ἡδὲ Κορωνὶς ἔϋστέφανος τε Κλέεια
Φαιώ οὐ μερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,
δές Υάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ο Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γάρ δσσα λάβεσκεν ἀείδελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἀργος καλεῖ ἡ ὁς πάνω ποθούμενον Ἑλλοσιν, ἢ ὅτι μυθεύεται ὄνυδρον ποτε εἶναι. Ήστερον μέντοι ἔνυδρον γενέσθαι Ποτειδῶνος ἀναρρήξεν-
τος τὰς ἐν Δέρην πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυνώνης ἔρωτα (Apollod. II. c. 1. p. 121.), ἔξης καὶ Ἀμυμόνια ἐν Ἀργει. Οὐατα-

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eœis Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

ο fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parcæ te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
Phæsyla atque Coronis pulcreque-coronata Cleea
Phæoeque amabilis et Eudora longo-peplio,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcunque attingebat, inconspicua omnia red-debat.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Gracis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Leerne a Neptuno apertis ob amorem Amymone ex qua etiam Amymoniæ Argorum aquæ

HESIODI FRAGMENTA.

55

(Schol. Euripid. Phoen. 195.), ή καὶ ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἵ παραγενόμεναι εἴκτη Αἰγύπτου φραυρχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἄνυδρον ἔδν Δαναΐδες ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὐ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἄνυδρον ἔδν Δαναΐδες θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristaeum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastoralem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXXIII. 638. Ἀκτορος οὐδος — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούειν οὐχ οὔτως, ὡς ἡμεῖς ἔν τῇ συνθεῖται νοοῦμεν, οἷος ἡσαν καὶ οἱ Διάρκουροι, ἀλλὰ τοὺς διρυεῖς δύν ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδος μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεριεκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Molione. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονησθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἀνεγκώκαστι

ποδώκης δῆ Ἄταλάντη.

IXXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἔτεροι τὴν Ἄταλάντην οὐκέ τίσουν, ἀλλὰ Σχοινέων εἰπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλασεν.

nominantur, aut a Danaidibus, quæ quum ex Egypto venissent, puteorum fodendorum artem docebant, ut Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed antiquiores interpretari esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmanit. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schoenae filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐφυής et Favorinus p. 781-20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὄνόμασιν ἀρσενικὰ συντάπτεσσιν ἐπίστετα, ὡς παρ' Οὐκέτῳ κλυτὸς Ἰπποδάμεια καὶ θερμὸς ἀντικὴ καὶ ἀλός πολιούσι, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ.

δαιζομένου πόληος.

LXXVI. 79.

Chœroboscus in Bekkeri Anecdota p. 1183. δ Θάσας, τοῦ Θάσα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ.

ἡ δὲ Θάσαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. δ Ἀγαμέμνων, δμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένους ιεροῦ Ἀτρέως πατέρες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Αερόπτης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίδια ἡ μῆτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινάς Ἀτρέως καὶ Αερόπτης Πλεισθένους δὲ καὶ Κλεόλας τῆς Δίσιντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίδια. νέον δὲ τοῦ Πλεισθένους τελευτήσαντος ἵπτο τοῦ πάππου αὐτῶν ἀντιφρέντες Ἀτρέως Ἀτρεῖδαι πολλοὶς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὁμηρον Ἀτρέως τοῦ Πλειοπος, μητρὸς δὲ Αερόπτης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εύρυγύη ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγενον Εύρυγύην εἰρῆσθαι φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ὃ ἀγῶνα τιθέσθαι ἐπιταφίον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ καὶ Ηπίοδος.

Εύρυγύης δὲ ἔτι κοῦρος Ἀθηνάων ιεράνων.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adiectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς x. τ. λ. (inclita Hippodamia et calidus fatus et maris cani,) et apud Hesiodum :

divisæ urbis.

LXXVI.

Thoas, genit. Thoa, ut apud Hesiodum :
ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemnon et Menelaus Hesiodo Ἀσχυλοque auctoribus et Plisthene, Atrei filio nati esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Aērope secundum hos liberi Agamemnon, Menelaus et Anaxibia, Pylaida mater, erant. Hesiodus Ἀσχylusque et alii nonnulli Atrei et Aēropes filium Plisthene faciunt; hujus et Cleolla, Diantis filie, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atridas ab Atreo aucto educatos esse multi existimant.

Agamemnon secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Aērope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minois filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. "Ορθρος· καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινα
πρωὶ μάλ' ηὔθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιμάλτην. "Ουμπρος· καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἄνδρα Ἐφιμάλτην, καὶ
φύγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. Η δὰ στόματος καὶ δημάδης ἰστο-
ρία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστὶν,
ἥ κέχρηται νῦν Εὑριπίδης. Οὕτω δέ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Daedali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ἰστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγοντας οὕτως.

Ἄδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψι τὸν ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆες·
ὣς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺν
αἷψ' ὑπὸ Κενταύροισιν δρεσκέωισι δαιμείην.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐπράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρων ὁ Ἱάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, δς τέκεθ' οὐδὲν Ἰάσονα, ποιμένα λαῶν,
δὸν Χείρων ἔθρεψεν Πηλίων ὑλήνεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ δὲ Μίνως ἀεὶ διετέλει κακῶς ἀκούνων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὕτε Ἡσίοδος;
αὐτὸν ὥντης, βασιλεύταν — προεξαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδνην, τοῦ
Θησέως ἐρῶντος ἔτέρας·

δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρως Πανοπηΐδος Αἴγλης.
Τοιοῦτο γάρ τὸ ἔπος ἔχει τῶν Ἡσίοδου Πειστρατον ἔξελεν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεὺς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenaeus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δέ φησι Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἴγλην, δὲ δὲ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην
ὅρκους παρέθη, ὡς φησι Κέρκωψ.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7):
ἢ δ' ἔτεικ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὅρχαμον ἀνδρῶν,
Φοίβῳ ὑποδιμηεῖσα, ἐύπλόκαμον τ', Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀριστούς ὅμοιώς.

Ἀριστοῦ δὲ μιγείσα Διὸς καὶ Λητοῦς μῆτρα
τίκτεται Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Idem ibid. — Apud Geettl. 90. (D. 29. L. 98.)
[Τῶν μὲν ἡρ' ἀγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθὼν ἐς ἡγαθέην, καὶ δέ τοις ἔφρασεν ἔργον ἀδίδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμηρ, δὲ τοις Ἰσχυς γῆμε Κορωνὸν
Εἰλατίδης, Φλεγύνα διογνήτοιο θύγατρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασι
Φύκτεον ἀπὸ τίνος Φυκτέως, οὐδὲ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω
τὴν Ἀμαρυγκείδης Πιπόστρατος, δέος Ἀρηος,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱὸς, Ἐπειῶν ὅρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmatre valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (φύγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclitus Vulcanus :
ut hunc querens solus per Pelion altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpat in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
cruidelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodeis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Heres Megarenensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hippo-
pen et Æglem, propter quam etiam iusjurandum, quo Ariadnae se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phœbo compressa, pulericomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio.
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phœbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycetum nominari dicunt e Phyceto quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phyceti splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I. 8. Ἡσίοδος δὲ (Περιθοίαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαίας, ἐζθηρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρφιρο τῆς Ἐλλάδος ὄντα, ἐν τειλάμενον ἀποκτεῖναι.

Conf. Strab. VIII., p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII., 683. περὶ ζώματα γὰρ ἔως ποδῶν διήκοντα ἔργορουν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, σύτερον δὲ Ἀθήνης τινῶν ἀγωνίζομένων, ἀρχοντος Ἰππομένους, συνέθετον ἔνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδίον ἤντο τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὅθεν ἔθεστόν τοι γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονοῦντο γυμνάσια καλοῦνται· νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἔξαγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII., 42. (p. 166. Boeckh.) "Ομηρος ταύτην Ἀστυόχην φησιν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτήν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκατάιον καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν ἐξ ὃν οὔρειαι Νύμφαι θεαὶ ἔξεγένοντο, καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμυχανοεργῶν, Κουρῆτες τε θεοί, φιλοπαίγμονες, δρχγηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X., 83. "Ἐνιοι δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιέρθοιον, οὐδὲ μέμνηται Ἡσίοδος·

ἡτοι δὲ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλιέρθον οὐέας ἐσθλούς. ἢν δὲ διὰ Σῆρος τοῦ Ἀλιέρθοιον τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

Hesiodus Periboeam ait, ex Oleno Achaiae oppido, deflora-
tam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hippounoum patrem mi-
ssisse ad Oeneum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic
mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenis accidit, ut certantibus unus, quem subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eamdem, quam Hesiodus Astydamiam vocat, Homerus Astyochen appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecatæ et filiæ Phoronei quinque fuisse filias ait, ex quibus montanæ Nymphæ, deæ, ortæ sunt, et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris, Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιέρθοιο (Serus Halirrhotii), quem Hesiodus memorat: sane is quidem Serum et Alazygum filios egregios. Serus enim Halirrhotii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι· ἡ τέκεθ' Ἐρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ· διπλότατον δὲ ἔτεκεν Νικόστρατον, δῖον Ἀρηος.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανή δ' ἀρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱὸν, διὸ δὴ δοῖς βροτοῖ εἰσιν ἀοιδοί καὶ κιθαρισταὶ πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε, ἀργύρεοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCV. 98. (D. L. 2.)

Λίνον κιθαριστὴν,

παντοίης σοφίης δεδαηκότα.

Clemens Alexandr. Strom. 1. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φελλος τὸ κύριον. Ἡσίοδος.

Φέλλον ἐῦμμελίην τέκε τῇ (?) Μελιθοίᾳ.

XCVII. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II. 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Τιεῖς ἐξ ἐγένοντο Λυκάνος ἀντιθέσιος, δῆν ποτε τίκτε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poët. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclito Menelao : minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium, quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines omnes quidem lugent in conviviisque chorisque, incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCV.

Linum fidicinem,
omnigenæ sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :
Phellum bene-hastatum peperit Melibœæ.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Fili sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim generat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Iove compressam veritatem Diana suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente propè diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poemam : erupta enim facte virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Graece ἄρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν "Ἄρκτων τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσεις Ἐλίκην, Ἡσίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἔλεσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θύρας ἀγωγὴν ἐν ὅρεσι ποιεῖσθαι φθαρεῖσσαν δὲ ὑπὸ Διός, καὶ ἡδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὁφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουσμένην ἐφ' ὁ δρυισθεῖσαν τὴν Ἀρτέμιν θρῶσσαν αὐτήν καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κατηνέτα Ἀρκάδαν οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὅρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Δύκαιον, ὃ ἐστι τοῦ Διός ἀδετον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ιδίου ιδίου δικαιομένην· τῶν ἄρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, δὲ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἔξειλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὄνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἀρ' ἔτικτεν ἐζύωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὄπλοτάτη κούρη Νηληγάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἄφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει δὲ Παιῶν Ἀπόλλωνος, ως καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ.

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐπὲκ θανάτοιο σαύσει
ἢ αὐτῆς Παιῶν, διὰ πάντα τε φάρμακα οἴδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Diana in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspicata atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditum esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycaeum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, al ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecturi essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste, Nestoris minima-natu filia Neliðæ, Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Paeon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Paeon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἴεται καὶ περιόδοις τισι χρόνον γίνεσθαι τοὺς δάιμονος τὰς τελευτάς λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

"Ἐννέα τοι ζώει γενεάς λακέρυζα κορώνη ἀνδρῶν γηρωντων Ἐλαφος δέ τε τετρακόρωνος· τρεις δ' ἐλάφους δι κόραξς γηράσκεται. Αὐτάρ δ' ο φοίνιξ ἐννέα τοὺς κόρακας δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοίνικας νύμφαι εὗπλόκαμοι, κοῦραι Διός αἰγάρχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lyceophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (confagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum occidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratae : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriae, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἔγω δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἀλλον ἐς Τφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἵδια δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naïdem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem genis obligante censem : dicit enim sub Naïdis persona, tempore ænigmate circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices-aequat : trium autem cervorum corvus ætatem-attingit : sed phoenix novem cornices aequat, decem vero nos phoenices nymphæ cincinnatæ, filiae Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non casam cecinisse, sed Diana voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποίηται δὲ ἐν μεγάλαις Ἡοίαις, Οἰδά-
λου συγχέτερα εἶναι Πιερήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan.—II, 16, 3. Ταύτην (Μυχήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναικί δὲ ἀρέστορος τὰ ἔπι λέγει, & δὴ Ἐλλήνες κα-
λούσιν Ἡοίας μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ σύνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ ὅτι μὲν οὖν Ἐλένης μηνοτήρων Ἀχιλ-
λεύης οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεχ-
μέτριον, οὐκ αἴτησαι Ἐλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ Ὑγλον μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ¹
Ἐνυγχήμη συνοικῆσαι Πολυκάνονα νιόν Βούτου λεγόντας τὰς
μεγάλας οίδαι Ἡοίας, τὰ δὲ ἐξ τὸν Μεσσήνης ἄνδρος καὶ τὰς ἐξ
αὐτῆς Μεσσήνην παρεῖται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οίνομάου κατὰ
τὰς ἐπιλέγουσας Ἡοίας Ἀλκάθους δὲ Παρθένον, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακῃ μετὰ δὲ Ἀλκάθουν Εὔρυαλος καὶ Εὔρυ-
μαχός τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυάς
ώμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γάρ αὐταῖς φασιν αἱ ποιή-
σις ἀμύναι Κούρσην ἐπὶ τοὺς Λιτωλούς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Battio), cuius in summario
legitur: ιστορεῖ Νίκανδρος ἐτεροιουμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλαις Ἡοίαις, κ. τ. λ.

CVI.

In magnis Eœis Oebali fuisse filiam Pirenem proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Eœæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euæchmen cum Polycione
Bute filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eœis legi scio,
eædem tamen et Messenes virum et Messenes ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab Oenomao, sicut in carminibus, quæ magna
Eœæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcathous Par-
thaonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eœæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt: utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjutos esse tradit contra
Ætolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Eœis.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἡν δὲ, φασί, Βούτης νιὸς Ποσειδῶνος,
οὐς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas: Τὸδε γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἀν τοὺς
ὑπὸ Δικύλαχος ἐν τῷ Ηερίτῳ λεγομένους Τρωγλούτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσίοδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζό-
μενους. Conf. Photius: ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἴληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοίων ἡ ιστορία· ἐκεῖ γάρ εὑρίσκεται ἐπικενούμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαφῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορφὶ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
διδιόπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνυμίαν ἔλαβεν Άλας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλούμεναις μεγάλαις
Ἡοίαις λέγεται, ως ἄρα Μελάμπονος φίλος ὁν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλιπε παρὰ Πολυφάτη· θύνοντο δὲ ἐκείνους βοῦν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θερπόντα.
Χαλεπίνας δὲ δὲ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναιρεσίες
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἔκτραφέντα,
καὶ περιείχοντα τὸ δῶτα τοῦ Μελάμποδος, ἐπέντενσαν αὐτῷ
τὴν μαντικήν. Φωραβέντα δὲ ἐπὶ κλωπέων τῶν βωῶν Ἰφικλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφέντα ὑπὸ αὐτοῦ τὸν Μελάμπονον,
ἔπειδη τὸ στέρεος ἔμελεν δόσον οὕπο πεσεσθεὶς τῆς οἰκίας, κα-
τανεονκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον, εἰτεὶν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφικλου. Οἱ δὲ Ἰτικός, μαθὼν τὸ πρόρρημα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάξτεται, τὸ δεινοῦν, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδόντας αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἀς ἀφίκετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Αμ-

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglydias vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalogo
tertio libro Catudæi nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eœis desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto induataque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eœis, Melampus Apollini amicus
apud Polyphantem peregrinatus esse traditur. Quo immolanta
bovem draco prærepens Polyphate famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampidis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphiæ, filii Phylaci, et in vincula conjectus quum teclum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepito
Iphiæ periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilochio Amphiaraï filio a Troia re-

φιλόχον τοῦ Λαμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πετῆ
ἐεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχών δὲ ἔαυτοῦ κρέίττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντούς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διατκενάζει τὸν
μῦθον προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἐρινεδὸς οὗτος· δλύνθους
οὓς δὲ ἔχει, μικρὸς περ ἔων, εἴποις ἀν̄ ἀριθμὸν;
τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι·

Μύροι εἰσὶν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εῖς δὲ περιστεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐδὲ δύνατο.

Ως φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἰδέθει μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὑπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenaeus II. p. 40. F. Οὐδὲν χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἔθι-
σθεις ἀνατροφῆς ὑδροποτεῖν.

‘Ηδὲ γάρ ἐστ’ ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλαίῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶγην δαιτὸς κορέσωνται.
Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λαμποδίας ποιεῖ·

ἡδὲ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι δσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθῶν τέκμαρ ἐναργές·
καὶ τὰ ἔξης, παρὰ Μουσαίου λαβῶν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενέας ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'. ἀπὸ γάρ Κάδμου ην,
καὶ κατώτερον Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὃς φησι καὶ ή τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρειςάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·
Ζεῦ πάτερ, εἰθ' ἡσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὢφειλες δοῦναι καὶ μῆδεα ἴδμεναι ίσα
θυητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μαχρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἔπτα μ' ἐπὶ ζώειν γενέας μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post: Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἡρᾶς παρὰ Τει-
ρεσίου ἔνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ή τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν.

Οἶην μὲν μοιραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δὲ ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III., 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenaeus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύπτρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἥλθε δὲ οἶκου,
πλήσιας δὲ ἀργύρεον σκύπτρον φέρε, δῶκε δὲ ἀνακτι.
Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βόὸς αἰνυτο χερσὶν,
Ἴφιλος δὲ ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δὲ ἐπ' ὅπισθεν
σκύπτρον ἔχων ἑτέρη, ἑτέρη δὲ σκῆπτρον αἰράς,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenaeus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εύθοιᾳ Χαλκίδᾳ καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresiae filia erat, præ morere diem obiisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchanteum
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus haec, grossos[rum]
quos ea habeat, parva quamvis (existens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimus :

utens vero superest, quem imponere non potueris.

Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :

et tum sane Calchanteum somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.

Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :

dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perficerunt
immortales, turpumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum aliū
novem ei tribuant. Cadmo enim natus Eteocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
deditis et consilia scire aequalia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statuisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiae suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [lens,

CXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Euboæ ur-
bem formosis-mulleribus præditam vocavit.

CXXIV. 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Άλλα καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράψει συνάρτει τοῖς προειρημένοις:

Μάντις δ' οὐδεὶς ἔστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅςτις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιοχοῖο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI. 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσίοδῳ ἀνατιθέσται, δῆν ἡ ἀρχή:

Ἐῦ νῦν μοι τάδ' ἔχαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμησι φράζεσθαι· πρῶτον μὲν δέ τ' εἰς δόμον εἰςφίκηαι ἔρδειν ιερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησο.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio: Ἐργα νέων· τοῦτο καὶ Ὅπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὔτοκλέους Ἡσίοδου φρσὶν εἴναι. Παροιμία τις ἔστιν, δῆν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

*Ἐργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδὲ ἀστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἴονται τὸν στίχον.

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum iis, quae diximus, consentit in illo: vates autem nullus est terrestrium hominum, qui novit Jovis mentem ægida-tententis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiode attribuuntur, quorum exordium hoc est :

Bene nunc mihi haec omnia in mente prudenti indicato; primum quidem quem in ædes veneris facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Autoclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (*virorum*), preces autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodeum esse existimant versum.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholiastes Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος:

Νέπιος δς τὰ [χ] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.
Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. "Οὗτε κατ' ἀρχὰς ἐπιμέτραν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τὸν ἀνθρώπους ἄπειρος καὶ δ' Ἀσκραῖος ποιητῆς ἐννοῶν εἴπει·

ξυναὶ γὰρ τότε δαίτες ἔσταν, ξυνοὶ δὲ θώρωκι
ἀθανάτοις θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἄλλα μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὃς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπιῶν ἄγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἴλαν, ἀπήνατις οἰκίη ἔχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πᾶσαν δὲ γῆνει τοὺς Σκύθας δι ποιητὴς, Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita , ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; qui-
bus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem se-
des] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cœlum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Ze-
noneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab
Harpiis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos
et Lactivorus quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

"Οτι γάρ οι τότε τούτους Ἰππημολγούς ἔχαλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὅπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεῖσιν ἔπεστιν

Αἴθιοπας Λίγυας τε ἤδε Σκύθας ἵππημολγούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἐπερατεύσαστο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἦκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἴγαιον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδίον, συνάπτον τὴν Κίρφα, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἴγα ποτε φερομένη ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Αἴγαιον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυμένον περὶ τῆς Ὄδυσσεως πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὥφ' Οὐρῆρου λεγομένων μεμνήσθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἕκολούθησεν Ἡσίοδῷ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων·

νῆσον ἐξ ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι τῶν Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

mulgos fuisse appellatos, Hesiodus quoque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus :

Æthiopes Liguresque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἴγα i. e. a capra aliquando hoc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Erasthenes Hesiodum conjicit, quem Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem adhibuisse, non eorum modo fecisse mentionem, quae ab Homero referuntur, sed Etnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenum insulam ita appellat : Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam deinenri finxit.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἄλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐστι περὶ Ὑπερθρόεων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὅλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν δὲ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅτε Λιλαίηθεν προχέει καλλιρέρον θύμωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δὲ ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ρύας, ὡς δὲ ὅλης ἡ ρύα Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

δὲ παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμήνην,
καὶ τε δὲ Ὁρχομενοῦ εἰλιγμένος εῖσι, δράκων δέ.

Conf. Theo ad Arati Phænom. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὁρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταῦταις γάρ Ἐτέοκλος δὲ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔνθεν, ὡς φησιν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὁρχομενοῦ δὲ Κηφισὸς βέβ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τὸν σύζυγος ἡ ἴνη, τοῦ τὸν ἀρθέντος. Ἡσίοδος·

τὸν δὲ αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσιόδος μὲν Αἰθίλιον τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι διέσθαι.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXL.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar : qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur : his enim primus Eteocles, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τὸν cognatum est pronomen τὸν, sublata litera τ. Hesiodus :

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethili, filii Jovis, filium esse et Calycæ dicit; cui a Jove donum datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 432. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θεσσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος:

χρή σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. Ἡ δὲ θεὸς ὅργισθείσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λεψάνδρους αὐτοῦ τάς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος:

τῆσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη^ν
ἡγάσθη προσιδοῦσα, κακὴν δέ σφ' ἔμβαλε φῆμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τού-
τον δὲ Ησίσανδρος ὑπείληρεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυρώνος φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Aelianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
ὅρνιθαν ἀμελεῖν ὑπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν τὴν δὲ χει-
δόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολιώλεναι
τοῦ ὑπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἀφ ταύτην ἀκτίνουσι διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμήθεν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἀκτίνον τὸ
ἀθεσμόν.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὑρώπην τὴν Φοίνικος
Ζεὺς θεστάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ νυκτῶν ἀνθη ἀναλέγου-
σαν ἡράτην, καὶ κατελθὼν ἥλαξεν ἀστὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος κρόνον ἐπνει. Οὕτως τε τὴν Εὑρώπην ἀπατήσας
ἐδάστασε, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἴθ' οὖ-
τας συνώκισεν αὐτὴν Αστερίων τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδες ἐγένησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

CXLV.

Κτῖλα de suavibus mitibusque dicit etiam Hesiodus:
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et reliatas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus:

iis autem amans-risum Venus

irata-est intuita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniam solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpe-
tuum vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
poenas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cœnam
iliam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicias filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit: cœlo
relieto taurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

Τραχάμανθυν. Ἡ ιστορία παρ' Ἡσίοδῳ καὶ Βασχυλίδῃ. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος:

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφράδέοντα τιθεῖσι
Θέσπιον, αὐδήνετα.

Εὔπορον μὲν γάρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδομον λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδήνετα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρὸν, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. "Οτι δὲ νῆσκντο οι περὶ Ζῆ-
τν τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος:

ἔνθ' οἶγ' εὐχέσθην Αἰνῆτός οὐκέπεδοντι.

Ἐστι γάρ καὶ Αἴνος ὁρὸς τῆς Κεφαληνίας, ὃντοι Αἰνήσιοι Διός
ἱερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψαν τοὺς
περὶ Ζῆτην Ιηρού λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. III, 296. Οἱ δὲ στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὸ ἐπιστρέψαντες αὐτόθι εὐέκαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἄντιμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 23. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γάρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμαριν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσίοδῳ
οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δὲ ἐν πλήσμαρι διμπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐγ' ὡς τινες, ἐν πλήμμησι.

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati-sunt Aeneum alte-regnantem.

Enus enim mons Cephalleniae est, ubi Jupiter Aeneus tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Ca-
lae inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tinerent. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolum, contra haec tumescerentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δὲ ἐνετοι. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I., 456. Ἡσίοδος δέ φησι λαροῖς ποσὶ,
τοῖς κατ' ὅψιν ἥρεσιν. Etym. M. p. 557. 8 :
βαίνου (?) λαροῖς ποσὶ.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII., 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaeui.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δὲ Ἡσίοδου εἰπόντος
ψήκε δὲ Ὁλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὅχθος
εὐρεῖος Πείριο —
μεταγράψουσι τινες πόρους, οὓς εῦ. V. Stephanum Byz. v. Ὁλε-
νος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymous apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἴκε πάθοι τὰ καὶ ἔρεξε, δικη καὶ θεῖα γένοιτο.
ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἐστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιό-
δου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἀφαρ κλονέοντο πεφυζότες]
Οὐεν ἀφύζων τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol.
Viet. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.
Αὐτὸς γάρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρωνς εστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτις ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ δὲ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν.
ἰδὼν δὲ ἵππηλάτα κήρυξ (?)
ἀντὶ τοῦ ἵππικός.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσὶ (suavibus pedibus) dicit pro gratis vi-
denti.

CLVI.

Hesiodo dicente :
habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —
nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiatur quæ perpetrat, pœnaque justa fiat!
Versus hic ex Hesiodeis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἀφύζων leonem Hesio-
dus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum eo nemo certat de-potentia alias.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator praeceo
pro ἵππικός (eques).

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φῦλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambp. Od. XI, 325. Κλυμένην Μινύου τοῦ Ποσει-
δῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκω
τῷ Δηίωνος Ἱφικλὸν τίκτει ποδώκεα πᾶσα: τοῦτον λέγει διὰ
τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλάσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν
ἀσταχύων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ]
περικλαῖν τοὺς ἀλέρεας· ἔνοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆ-
ναι φασιν Ἡλίῳ, ἔξ ής Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ίστορία παρὰ
Ἡσίοδον. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὖ (Ἴφικλου) Ἡσίοδος, ὅτι
ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὀνκησεν ἐπ' αὐτοῦ ταῦτην εἰπεῖν τὴν
ὑπερβολὴν.

*Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θένει οὐδὲ κατέκλα,
ἄλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀλέρων δρομάσκε πόδεσσι
· · · · · καὶ οὐ σινέσκετο καρπόν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od.
XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I,
45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll.
Suida v. Ἀλκή.) "Οτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθανοιδῶν γέ-
νος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλησι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος
φησιν ἐν τούτοις·

*Ἀλκήν μὲν γάρ ἐδώκεν Ὄλυμπιος Αἰακίδαισι,
νοῦν δὲ Ἀμυθανοιδαις, πλοῦτον δὲ ἐπορ' Ἀτρείδαισι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἶους Ἡσίοδος παρειάζει τοὺς
Αἰακίδαις, πολέμῳ κεχαρούτας ἡγέτε δαιτί.

Cf. Suidas in δαιτας.

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyper-
phantis filiæ, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta
Iphiclum parit celeripedem. Hunc dicit propter pedum pra-
stantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas
incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen
cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea
esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphiclum celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque
dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Σummum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus
· · · · · neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos
excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :
Robur quidem enim dedit Olympius Άαcidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Ἄαcides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Syllb.)
'Εβδομάτῃ δ' αὗτις λαμπρὸν φάσις ἡελίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
λαμπον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
enim suo nomine θλιμόν.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντετέ-
ναι καὶ ἐπάπειν τὴν φόδην οὕτω φησίν αὐτοὺς προξεκαλήσθαι·
δεῖλοι δὲ 'Ησιόδος λέγουν·

ἐν Δηλῷ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὁμηρος δοιδοὶ^{μελπομεν}, ἐν νεαροῖς ὅμνοις δύναμεν,
Φοῖον Ἀπόλλωνα, χρυσάρον, διν τέκε Λητώ.

Ρεψύφωδῆσσι δέ φησι πρῶτον 'Ησιόδον Νικολῆτη.

Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν 'Ησιόδος ἐποίησεν, ὡς Ἐρεγχέως εἴη
Σικεών.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' 'Ησιόδῳ
μετὰ προσήκηκας τοῦ ι λέγεται τὸ πατρωνυμικόν. Εἰλαριδην
γάρ φασι Τιτεύν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24. Απτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ 'Ησιόδος ἀπὸ Βροτοῦ
τοῦ Αἰθέρος καὶ 'Ημέρας.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
ubi dicit :

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phœbus Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthei filium esse cecinuit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Brotōs. Hesiodo derivante a Broto Etheris et Diei filio.

CLXXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμύων ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῷ
τοῦ η δὲ 'Ησιόδος ἀμύνοντα γάμμας εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖος — η ἀπὸ Φοῖος μαχμω-
νυμικῶς, ὡς 'Ησιόδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. 'Ομήρου
ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdott. v. Φοῖος.

CLXXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocratian in Μελίτην κεκλησθαι δὲ φῆσι τὸν δῆμον Φι-
λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὶς κατὰ μὲν 'Ησιόδον
Μύρμηχος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Απόλλωνος. Conf. Suid.
in Μελίτη.

CLXXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Alīπυτον. — Ἐστι δὲ οὔτος τῶν Αρ-
καδικῶν ἥρώνων, περὶ οὗ φησιν 'Ησιόδος:

Αἴπυτος αὖτε Τλησήνορα Πειρίθεον τε.

CLXXXVII. (H. 175)

Suidas in ἄγαλματα καὶ 'Ησιόδος τὸν δῆμον ἄγαλμα καλεῖ.

CLXXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. 'Ησιόδος δὲ ὁ παιγνῆς φῆσι τούτων
τὸν ἀναπεπταμένον τοῦ πελάγους, Νερίναν προσχώσας τὸ
κατὰ τὴν Πελαρίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
Ποσειδῶνος κατατεινεῖσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
φερόντως ταῦτα δὲ διαπροξάμενον εἰς Εὔβοιαν μεταστῆναι
κακεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
καταριθμηθεῖντα τυχεῖν ἀθανάτου μηνῆς.

CLXXXIX. (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 193. Μαχάνων
δὲ οὔτος οὐδὲ Άστληπιοῦ καὶ Άρσινόης η Κορωνίδης, κατὰ δὲ
τινὰς Ἡπιένης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ 'Ησιόδον Ξάνθης.

CLXXXIII.

Ἡμύων. Α μύω (inclinor), abundantē literā. η. Hesiodus au-
tem ἀμύνοντα γάμμας (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammomycum (nomen ab
avīa nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominata e
Melite, que Hesiodo auctore Myrmecis, Museo autem teste,
Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXXVI.

Ἄργυρον. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
Hesiodus ait :

Ἄργυρος rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXXVII.

Hesiodus etiam monile ἄγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit : latius enim ibi
extenso mari, Orionem adiecit Peloridis promontorium de-
lubrumque Neptuni in eo extrusisse, vario modo cultum ab
incolis : quibus rebus perfectis in Eubream eum se contulisse
ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cœlestia nu-
meratum immortalē memoriam esse narrum.

CLXXXIX.

Hic Machaon Esculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
Epiones, filiæ Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthes.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἀξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυσθὴν ἀποδεῖνασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἀφ' ἡς οὐδεὶς ἔξιλίσατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῆλε γάρ ἀξυλίη κατεπόθετο χείλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odyss. XII, 68. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ιάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenaeus II, p. 49. B. "Οτι Ἡσίοδος ἐν Κήνυκος γάμῳ, κανὸν γάρ γραμματιῶν παιδες ἀποξενώσι τοῦ πουητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀργαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἡσαν δέ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δεύτεραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐπ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσίοδῳ καὶ ἐν Τελμησσεῦσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺν, τὸ βριαρὸν βρῆ λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἥδη εἰδέναι καὶ "Ἐλλῆνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστενον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων ὀιζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γάρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίσαμον.

CLXXX.

"Ἄξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescabant labia navium.

CLXXXI.

Ex Aesone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poeta esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodes vocat.

Eraint enim quædam prime mensæ et secundæ et tertiae, eaque tripodes, quibus adacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῆ dicat pro gravi, valido (βριθύν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quem ille de Pretidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum arumnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad OEd. Tyr. arg. Οὔτε γάρ "Ομηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὄνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἴστορία καὶ συγγενῆ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα δὲ Ἡσίοδός φησι Μενοίτιον τὸν Πάτροκλον πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφὸν, ὃς εἶναι αὐτανέψιος οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκήν· διὸ καὶ ταῦτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὁρχομενοῦ γάρ φασιν νιοι·

Ἀσπληγδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδῆς.

CXI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἡς καὶ παρ' Ἡσίοδῳ χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναῖ.

CXII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὄτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σκιόεντα ἔφη, δ' Πορφύριος δῆλοι.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilioum ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque aliis quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menœtium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cyenum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt: Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXI.

"Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrius de abstin. II., 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον
οὗν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ἥς κε πόλις ῥέζησιν νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

CXCV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Vietor. ad Iliad. XVI., 174. Ζηγρόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησίν, Ἡσίοδον καὶ τῶν ἄλλων Πολυυδρῆν αὐτὴν καλούντων.

CXCIV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρέμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσανέμουσι λέγει γοῦν·

εὗ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodorus. III., 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Αδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφεσιθοίας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X., 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ τὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν δὲ Βούσιρις ἔνδεκα γενεαῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐνδὸς τῶν Λυκάνονος πατέων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI., 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quae ab Hesiodo reliquaque Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnícis et Alphesibœæ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ælatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἔθελούσθη ἀλλ᾽ οὐχί μόσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Ηηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γνωσικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξελύων.

CC. (L. 48.)

Strab. I., 59. Συγχροῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησῖδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX., 393. Ἄφ' οὗ δὴ καὶ Κυρρείδης ὅφις, ὃν φησιν Ἡσίοδος τραχέντα ὑπὸ Κυρρέως ἔξελαθηναι ὑπὸ Εὔρυλόχου, λυμανόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι ταῦτα ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III., 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἀρματος τοῦ Ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἀλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I., 85. Τὴν μὲν γὰρ Ογγυίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ Ογυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδός φησι κείσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palæphat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ιστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, δὲι κιθάρῃ τὸ τείχος τῶν Θηθῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτων τῷδε ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μηνῶν στήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pełopis et mulieris Acati minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continentis terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreο, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quem insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administri.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogyliam vero prope Cretam esso sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope cithareæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum intersectorum et Hesiodus et Epimenides adsentient.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. Ἡσίοδος δὲ ἀρτιείαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. Ἡσίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

Οὐμήρου ἐπιμερισμοί, Cramerī anecđ. Vol. I. p. 46. lin. 31. Ἡσίοδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' Ἡσίοδῳ τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε., ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν καὶ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum literæ ε., sive per metabolen syllabæ ε..

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. Ἡσίοδος.

δῶρα νεῶν μακάρων πλῆσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδή· ἡ ἀνάστασις. Ἡρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφεις. [Ἡσίοδος.] Πολύθριος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ώς φησιν Ἡσίοδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecđ. I, p. 281.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδή. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Æthon (*lividus*) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ.

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. "Οὐμήρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἀνθρώποι πολίτας ιδίους εὐχόνται γενέσθαι. Ἄλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ιδίαν δύναμάς πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν εἰπών, ὡς δὲ πατήρ αὐτοῦ."

εἶσατο δὲ ἄγρι· Ἐλικῶνος διέψυρῃ ἐν κώμῳ

"Ἄσκηρη, χείμα κακῆ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέ τοι στέθολη·

"Οὐμήρος δὲ πᾶσαι ὡς ἐπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἀποικοι αὐτῶν παρ' ἐκυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοι γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθῆδος Νύμφης κεκλήσθαι φασὶ πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα "Οὐμήρον μετονομασθήναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χιοὶ δὲ τῶν τεκμήρια φέρουσιν, ιδίοιν δίνουσι ποιήτην λέγοντες καὶ περισσέσθαι τίνας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, "Ουμήριδες καλούμενον. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐνῷ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιησεως ἀρέσασθαι, καὶ ποιῆσιν πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὸ πάστον ἔστιν. Ἐλλένιος μὲν γάρ καὶ Κλεάνθης Βίνονα λέγουσιν, Εὔμαιάν δὲ Μέλητα, Καλλικῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροιζήνιος Δαήμωνα ἔμπορον, ἔνοι δὲ Ταμύρχην, Αἰγύπτιος δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δὲ οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσέως μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθῆδος, οἱ δὲ Θεμιστην, οἱ δὲ Εδύνηθε, ένοι δὲ Ιθωκησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων διεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιπότην τὴν Μούσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστη τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δέ τινες φασὶ, Μελεσιγένης, ὡς δὲ ένοι, Αιλήτης. Ὁνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες "Οὐμήρον διὰ τὸ πατέρα αὐτοῦ θυμηρὸν δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Ηέρωας, οἱ δὲ ηγέρηται τινὲς τὴν πήρωσιν τῶν δημάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

I. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriabantur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo:

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Ascrā, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant: primi quidem Smyrnæi Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenum primo nominatum dicunt; deinde vero, cum caecus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellantatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesis primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellanicus quidem et Cleanthes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse; Eumaeum autem, Meletem; Callicles, Dmasagoram; Democritus Trezenius, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyram; Ægyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugnetho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phoenicibus in servitatem venditam; alii Callopen, Musam; aliis Polycasten, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod parter ejus in obsidem Persis a Cypriots traxit-fuerit; alii vero, ob excitatem; ita enim caci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεσσινού οὐτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκήροιμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοχράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Ηὐθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκθησόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν Ὁμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίδασε δὲ ἔξαιρέτου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστον μ' ἔρειται γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρῆνος. Ἔδος δὲ Ἡλλήσιος ἔστιν.

Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορέν Ἐπικάστη
μήτηρ, καὶ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσφον ἄνδρα.

2. Οἵ μάλιστα δεῖ πιστεύειν διά τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινάμενον, ἃλλος τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακότος. Ἔνοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡτιδόνος φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. Γενεαλογοῦντα τούτως· Ἀπόλλωνος φασὶ καὶ Θεόστης τῆς Πισσειδῶνος γενέστας Λίνον, Λίνον δὲ Ηὔπερον, Ηὔπερον δὲ καὶ Νύμφης Μεθώνης Οἰάργον, Οἰάργον δὲ καὶ Καλλιόπης Ὁρφέα, Ορφέως δὲ Ὁρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἑπιφράστην, τοῦ δὲ Μελάνωνος, τούτου δὲ Δίον καὶ Ἀπελλαῖον, Δίον δὲ καὶ Ηυκρηῆδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρός καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὁμηρον.

3. Τινὲς δὲ συναχμάται φασὶν αὐτὸνς, ώστε καὶ ἀγωνίσθαι δόμος ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντας γάρ τὸν Μαργίτην Ὁμηρον περιέρχουσι κατὰ πόλεις ῥαψῳδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐδέχονται περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ Ηὐθίαν εἰπεῖν·

Ἐστιν Ἰος νῆσος μητρὸς πατρὶς ή σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων πατίδων αἰνίγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἰον ἀφίξειν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἔκει κχώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάξιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐθείας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ἡώνη καὶ τάχει ἄλλοι καὶ σορίσαι ἐπὶ τὸν ἡγώνα, μεγάλας διωρεῖς τιμῶν, συνεκάλεσε. Καὶ οὗτος οὖν ἐκ τύχης, ὡς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἥλθοντες Χαλκίδην, Ὁμηρός τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανίσης, ἀδελφὸς δὲ τοῦ τετελευτήτος. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θυμαστῶς ἀγνοιστικέναν, νικήσατο φασὶ τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον προειδόντα γάρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἐν ἔκαστον, τὸν δὲ Ὁμηρον ἀποκρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Τις Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδὼς,
εἰπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τι θυητοῖσιν ἄριστον δίεσαι ἐν φρεσὶν εἶναι;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἄρχην μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δὲ ὅπως ὕκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δευτέρον·

Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τι θυητοῖσιν ἄριστον δίεσαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ο δέ-

‘Οππόταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἀπαντα,
δαιτυμόνες δὲ ἀνὰ δώματ’ ἀκουάζωνται δοιδοῦ
ἥμενοι ἔξεινες, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέσῳ δὲ ἐκ χρητῆρος ἀφύστουν
οἰνογόρος φορέσης καὶ ἐγγέλη δεπάσεσσι·
τοῦτο τέ μοι καλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἰδεσται εἶναι.

5. Ρηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θυμαστῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὡς τε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσ-
αγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπουδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ο δὲ Ἡσίοδος, ἀγαθε-

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille interrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujusmodi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit:

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia Nestoris Epicaste [rum.
mater, quae cum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui interrogavit, et ejus, qui responsum dedit; presertim vero cum ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit. Aliqui autem dicunt, antiquiore eum Hesiodo fuisse; nonnulli autem juniores et cognati. Et hi quidem generis originem hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa, Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et Nympha Methone Oeagrus; ab Oeagro et Calliope Orpheus; ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo Euphemus; ab eo Epiphraedas; ab eo Melanopas; ab eo Dius et Apellaeus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus et Perses; a Perse Maon; a Maonis vero filia et Melete fluvio, Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse Aulide in Boeotia. Homerum enim, cum poema suum, Marginem, composisset, id canentes urbes circumisse; cum Delphos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam esset; Pythiam autem respondisse:

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum xenigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci, sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganyctor funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubœæ regi, insti- tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia etiam præcellentis viros, magnis præmis ad certamen invitatib; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chalcidae venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judices constituebant aliqui maxime conspicui et Chalcidensibus viri, et inter eos Panides, defuncti regis frates; et utroque poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo viciisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones so- riati Homero proposuisse, Homerum autem respondisse. Dicit igitur Hesiodus:

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere,
quid mortalibus (*dum vivunt*) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleant mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratero hauriens
pincerna adferat et infundat poculis:
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Graecos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communis prectionis formula ante cœnas et libationes

σθεὶς ἐπὶ τῇ Ὁμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἀπερώτησιν, καὶ φῆσι τούςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἔοντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρότ' ἔοντα·
τῶν μὲν μηδὲν ἀειδεῖ, σὺ δ' ἀλλης μνῆσαι ἀοιδῆς.

6. Ο δὲ "Ομῆρος, βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἀπόρον λῦσαι,
φῆσιν·

Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναγήποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους
γνώμας ὥρμησεν δ' Ἡσίδος, καὶ πλέονας στίχους λέγων ἡξίου
καθ' ἓντας τοντούς συμφώνους ἀποχρίνασθαι τὸν Ὁμηρον. "Ἐστιν
οὖν δ' μὲν τὸ πρώτον Ἡσίδου, δ' δὲ ἔτης Ὁμῆρος, ἐνίστη δὲ καὶ
δύο στίχων τὴν ἀπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσίδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βιῶν χρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυσον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου οικότεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρῦγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νησὶν ἀριστοί
ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληιστῆρισιν ἐπ' ἀκτῇς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλέης ἀπέλυσεν ἀπ' ὕδων καμπύλα τόξα,
ΟΜΗΡΟΣ.

χεροὶ βαλῶν ιοῖσιν δλῶν κατὰ φῦλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός ἐπεὶ πόλεμος καλεστὸς πάσησι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὕ Τ' ἄρα σοί γε πατήρ ἐμέγη καὶ πότνια μήτηρ,
ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσένην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ Ἀρτεμις ιοχέαιρα,
ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστὼ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἄ Ως οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.

οἰκοθεν ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσσῃ
ΟΜΗΡΟΣ.

τούλλεγον διτέα λευκὰ βόδες κατατεθνηθτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

·····
ΟΜΗΡΟΣ.
παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέσιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὕ Μεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἥμενοι αὔτως
ΟΜΗΡΟΣ.

·····
.....

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergit, et hos versus recitat:

Musa, age mihi præsentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero aliæ memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere
cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident, contendentes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias pro-
cessit Hesiodus, et plures versus recitatus voluit, ut eo-
rum singulis, alii post alium, Homerus congruerint respon-
deret. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando
tamen duabus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

ΗΟΜΕΡΟΣ.

solvebant sudantes, postquam bello satiati sunt.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

ΗΟΜΕΡΟΣ.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

ΗΟΜΕΡΟΣ.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Hic vir-a-patreque bono, et imbelli est

ΗΟΜΕΡΟΣ.

matre; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

ΗΟΜΕΡΟΣ.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

ΗΟΜΕΡΟΣ.

domo-petitum; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

ΗΟΜΕΡΟΣ.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

·····
.....

ΗΟΜΕΡΟΣ.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

ΗΟΜΕΡΟΣ.

·····
.....

HESIODOS.

Ίομεν ἐκ νηῶν δόδον ἀμφ' ὕμαισιν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.

φάσγανα κωπήντα καὶ αἰγανέας δολιγαύλους.
HESIODOS.

Δὴ τότ' ἀριστῆς κοῦροι γέρεσσι θαλάσσης
ΟΜΗΡΟΣ.

ἀσμενοι ἐσσυμένοις τε ἀπείρυσταν ὠκύαλον ναῦν.
HESIODOS.

Κολγίδ' ἔπειτ' ἵκοντο, καὶ Αἴγατην βασιλῆα
ΟΜΗΡΟΣ.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἡδὸν ἀθέμιστον.
HESIODOS.

Αὔταρ δὲ πεῖται σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
ΟΜΗΡΟΣ.

ποντοπορεῖν ἥμελον ἔϋστέλμων ἐπὶ νηῶν.
HESIODOS.

Τοῖσιν δὲ Ἀτρείδης μεγάλ' εὐγέτο πᾶσιν δλέσθαι
μηδέποτ' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ηδὰν.
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐσθίετ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις διμέων
οἰκαδε νοστήσεις φύλην ἐξ πατρίδας γαῖαν
πημανθείς· ἀλλ' αὗτις ἀπήμονες οἰκαδὸν ἰκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ομήρου καλῶς ἀπαντήσαντος,
πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος:

Τοῦτο τι δὴ μοι μοῦνον ἐειρούμενω κατάλεξον,
πόσσοι ἀμ' Ἀτρείδησιν ἐξ Ἰλίου ἡλθον Ἀχαιοί;

9. Ο δέ "Ομηρος διὰ λογιστικοῦ προθλήματος ἀποκρίνεται
οὕτως:

Πεντήκοντ' ἥσαν πυρὸς ἐσγάρωι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' διεῖλοι, περὶ δὲ κρέας πεντήκοντα·
τρίς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἥσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλήθεος ἀπιστον· τῶν γάρ ἐσχαρῶνος
σῶν ν', διθελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν
δὲ δεκαώδην μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πεντή-
κοντα]. Κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ομήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν δὲ
Ἡσίοδος ὅρχεται πάλιν:

Γίε Μέλητος "Ομηρό", εἰπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ἥς λόγος, ὑψίστοι Διὸς μεγάλοι θύγατρες,
λέζον, μέτρον ἐναρμόδιον, δὲ τι δὴ θνητοῖς
καλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γάρ ἀκοῦσαι.

11. Ο δέ φησι:

"Ιτιός", ἔχγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτάρ δὲ γάρ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἴναι
αὐτὸν ἐχατῆρ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εύνουν εἴναι ἐχατῆρ δὲ γρόνον ἐξ τὸν ἀπαντά.
Ἄλλο δὲ πᾶν, δὲ τι θυμῷ φίλον ἐστίν, ἔρωτα.

HESIODOS.

Πλῶς δὲν ἀριστ' οἰκοῖντο πολέεις, καὶ ἐν ἥθεσι ποίοις;
ΟΜΗΡΟΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐθέλοιεν·
οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δὲ δόσκοισιν ἐπείη.

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes
HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari
HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Αἴτεν regem
HOMERUS.

[stum.

fugerunt, quoniam neverunt eum inhospitalem atque inju-

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris
HOMERUS.

transituri erant bene-transtris-aptatis in navibus.

HESIODUS.

illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe-
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,

laesus; sed rursus illaei domum revertamini.

8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :

Hoc igitur mihi solum percontanti narres:
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.

10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vicies quinque mille, [quadringentæ et quinquaginta.] In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :

Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filiæ,
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invitem me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.

Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [fare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori-
HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur pœnaque injustis adsit,

εύχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἔστιν ἀμεινον.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἐν δὲ ἐλαγίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὅ τι φύεται εἰπεῖν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ως μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;
ΟΜΗΡΟΣ.

Κοινὰς ὁφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέψυκεν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὅρθος, καιρῷ δ' ἀμ.' ἔπεσθαι.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποιὸν χρέος ἀξιόν ἔστιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Οἵς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡ δὲ εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
ΟΜΗΡΟΣ.

Αυτηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

12. Πρήθεντων δέκαν τούτων, οἱ μὲν "Ελληνες πάντες τὸν" Ομῆρον ἐκέλευσον στεφανοῦν δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἔκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἴδιων ποιημάτων εἰπεῖν. Ήσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος:

Πληγάδων Ἀτλαγενένων ἐπιτελομενάρων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοι τε δυσομενάρων.
αἱ δή τοι νύκτας τε καὶ ἥματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὔτις δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοι σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάσουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήντα,
πόντου χυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα γύρων
ναίουσιν. Γυμὸν σπείρειν, γυμὸν δὲ βωτεῖν·
γυμὸν τ' ἀμάλαν, δταν ὕρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' ὧν "Ομηρος".

Ἄμφι δέ ἀρ' Αἴαντας δοιούς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεράς, ἀς οὐτ' ἀν κεν Ἀρῆς δόνσατο μετελθῶν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γάρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἐκτορά διὸν ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνων·
ἀσπιὶρο δὲ ἀσπιδὸν ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δὲ ἄνηρ.
Ψάυον δὲ ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φύλοισι
νευόντων· ὃς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

Ἐφρέξεν δὲ μάχῃ φίλισμέροτος ἔγχείσι
μακραῖς, ἀς εἶχον ταμεσίχροας. Ὅσσε δὲ ἀμερδεν
αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀτο λαμπομενάρων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φρεινῶν
ἐρχομένων ἀμαδίς. Μάλα κεν θραυσκάρδος εἴη
ὅς τότε γηθήσειν ἴδων πόνον οὐδὲ ἀκάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δέ καὶ ἐν τούτῳ τὸν "Ομηρον οἱ Ἑλληνες
ἐπήνουν, ὃς παρὰ τὸ προσῆκον γενοντων τῶν ἐπῶν, καὶ ἔκε-
λευν διδόνται τὴν νίκην. Ο δὲ βασιλεὺς τὸν Ήσίοδον ἐστερψίω-

precari autem diis : id omnium est optimum.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

In re-minima optimum , habesne , quid generetur , dicere ?

ΗΟΜΕΡΟΣ.

Mea quidem sententia , animi boni in corporibus hominum.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

ΗΟΜΕΡΟΣ.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Sapientiae vero quid indicum inter homines est?

ΗΟΜΕΡΟΣ.

Intelligere præsentia recte, opportunitatem vero sequi.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

ΗΟΜΕΡΟΣ.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

ΗΕΣΙΟΔΟΣ.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

ΗΟΜΕΡΟΣ.

Dolentem minime , mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et hæc dicta essent, Græci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorienteibus

Incipe messem , arationem vero occidenteibus :

hae quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursum vero revoluto anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Hæc utique arvorum est lex , et iis, qui mare

prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pingue regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens ,

neque Minerva populorum-conciliatrix : illi enim præstantissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,

addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis

conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor æreus galeis a lucentibus ,

thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus ,

congregantium in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Græci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt,
quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina compousis-
set, ideoque eum victorem praedicari jusserunt : rex autem
Hesiodium coronavit, dicens, aequum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεκόντα. Τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦ διακείναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἐλικωνίστι τόνδ' ἀνέθηκεν,
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θείον Ὁμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἄγρων διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρηστόνεος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναβήσαν. Προερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἔνθεν γενομένην τὴν προφῆτιν φασὶν εἰπεῖν·

Οὐδίος οὗτος ἀνὴρ δεὶς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσητος τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἡτοὶ κλέος ἔσται δῆσην ἐπικιδόνταται ἡώς.
Ἄλλα Διὸς πεφύλαξο Νεμείου καλλιμον ἀλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ο δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρη, νομίσας τὴν ἑκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ Οἰνόν τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι τοῖς Φηγέως πατοῖν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ο γάρ τόπος οὐτὸς ἔχειτο Διὸς Νεμέαν ιερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνάσιν, ὑπονομήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐδοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. Τοῦ δὲ νεκροῦ τριτάποδος πέρι τὴν γῆν ὃντὸς δελφίνων προσενεγκέντος, Ἑρότης τίνος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὐσίας Ἀριαδνείας, πάντας ἐπὶ τὸν αἰγαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωσίσαντες, ἑκεῖνον μὲν πειθήσαντες ἔπαχαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνέζητον. Οἱ δὲ φοιτήθεντες τὴν τῶν πολιτῶν ὅργην, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάρος διέλευσαν εἰς Κήρυνον· οὓς κατέ μέσον τὸν πλοῦν δὲ Ζεὺς κεραυνώσας κατεποντώσαν, δις φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσίᾳ. Ἐραποθένεις δὲ φροντὶν ἐν Ἐνηπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφόν τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ πρεσβρημένῃ αἵτις ἀνεθόντας σφαγαγισθῆναι θεμοῖς ἔσινος ὑπὸ Εὐρυκέλεος τῷ μάντεως. Τὴν μέρτον παρέθεντο, τὴν ἀδελφὴν τὸν προειρμένων, μετὰ τὴν φωρὰν ἔκαπτη ἀναρτήσας· φθιρῆσην δὲ ὑπὸ τίνος ἔσνου, συνόδου τοῦ Ἡσίοδου, Δημάδων; ὅνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναρρεθῆσαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ἰστερὸν δὲ Ὁρχομένοι κατὰ χρησόν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ.

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήγος· ἀλλὰ θανόντος
οστέα πληξίππων γῆ Μινύας κατέχει
Ἡσίοδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σαφίνες.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσίοδου τοσαῦτα· δὲ δὲ Ὁμηρος ἀποτυχῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ὥλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηραΐδα, ἔπι ζ., ἡς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἀείδε, θεά, πολυδύνιψιν, ἔνθεν ἀνακτεῖς
εἴτα Ἐπιγόνους, ἔπι ζ., δῶν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμαθα, Μούσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμηρον εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπών οἱ Μίδας τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος, παρακαλοῦσσι αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιήσαντες ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἡ παρθένος χάλκη τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζόμενη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἡμαι.
Ἐστ' ἀνὴρ τε νάχι καὶ δένδρεας μακρὰ τεθῆλη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἡέλιος ἀνιών φαίνη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυχλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριστοῦ, Μίδης δέ τηδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille, qui bella et caedes narraret. Victoriam igitur hoc modo assecurum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem præmio accepert, Musis consecrassæ, hac prius inscriptione notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadibus hunc consecravit,
cantu quoque vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit, oraculum ibidem consulturus, et victorie sue primitias Deo consecratus. Cum vero templum ingredieretur, deo repletam prophetissam hoc modo cecinis dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certa gloria erit, quoque dispergit aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, auditio oraculo, a Peloponneso discessit, putans illam, qua in illa erat regio, Nemeam deum significare. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem et Ganyctorem, Phegei filios, diversatur, vaticinii sane iugarius; omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem diutius apud OEnoenenses commoratus esset, suspicati adolescentes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt, marique, quod Eubœam et Locridem interjacet, submerserunt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines delubrissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnae celebrabantur, omnes ad littus decurrerunt, agnito corpore, illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisiverunt; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cyma piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Eneapodo Citimenum et Antiphum, Ganyctoris filios, ob illud, quod diximus, crimen, cum rediissent, ab Eurykle haruspice, ut leges hospitales exigunt, morte multatatos fuisse. Virginem quidem, horum hominum sororem, post violata pudicitia injuriam, semet suspendisse; corruptam vero fuisse ab hospite quodam, qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchoinenii, oraculo moniti, corpus ad se translatum sepelierunt, et hanc inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cuius plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientiae.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam victoriam circumerrans recitatbat poemata; primum quidem Thebaida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges;
deinde Epigonus, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homerū esse. Auditis autem carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogarante, ut epigramma, patris sui sepulculo inscribendum, componeret. Se pulchro autem imposita erat imagē virginis ænea, Midæ mortem deslentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeō :
dum undaque fluit, et arboreæ altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exoriens lucet splendidaque luna;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαθῶν δὲ παρ' αὐτῶν φιληγάν ἀργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε σάναξ, δῶρον τόδ' Ὁμηρος καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν διπάζοις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν ἐπτο μβρ', πεποιηκὼς
ἡδη τὴν Ἰλιάδαν ἐπῶν με· Πλαραγενόμενος δὲ ἔκειθεν εἰς Ἀθήνας,
ἀντὸν ἔνισθηγάν φασι παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τούςδε τοὺς στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παιδίες, πύργοι δὲ πόληος·
ἴπποι δὲ αὖ πεδίου κόσμος, νῆσες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δὲ εἰν ἀγορῆσι καθήμενος εἰςοράσσει. Αἴθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οίκος ιδέσθαι
ἥματι χειμεριῶ, διπόταν νίφησι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἔρχεται πύργοι τὰ
ποιημάτα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἀργος· καὶ
λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὸ ἐπτὸ τάδε·

Οὐ δέ τοι Ἀργος τ' εἶχον Τίρυνθα τε τειχιόεσσαν,
Ἐρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχούσας,
Τροιζῆν, Ἡσίνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπέλοχυρον,
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάστητά τε, κοῦροι Ἀγαθῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδεότης, οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδοιο,
καὶ Σφένελος, Κατανῆος ἀγαλειτοῦ φίλος μιός.
Τοῖσι δέ ἀμ' Εὔρύπυλος τρίταος κίεν, ισόθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαιονίδοιο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δέ ἡγείτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δέ ἀμ' ὁδῷκοντα μέλαιναι νῆσες ἐποντο·
ἐν δέ ἀνδρες πολέμου δαχμονες ἐστιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ
τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδόξοτάτου τῶν
ποιημάτων, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρατὶς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ
χαλκῆν ἀναστήσαντες, ἐψήφισαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὁμῆρο
καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἓναυτὸν, δλλον δὲ θυσίαν
πενταετερίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰ-
κόνος αὐτοῦ·

Θεῖος Ὅμηρος δός ἐστιν, δές Ἐλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἔκστημησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δέ Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἥρειψαν ποιηὴν ἡγύκομοι Ἐλένης.
Οὓς γάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόποτοις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆ-
λον εἰς τὴν πανήγυριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν
λέγει υἱὸν εἰς Ἀπόλλωνα, οὐδὲ ἀρχῇ·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἔκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ υἱοῦ, οἱ μὲν Ἰωνες πολίτην αὐτὸν κοι-
νὸν ἐποιήσαντο, Δῆλοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπτη εἰς λεύκωμα ἀνέ-
θηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ιερῷ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθέστης,
δι ποιητῆς εἰς Ἰον ἐπλευσε πρὸς Κρεωψύλον, κάκει χρόνον διέ-
τριθεν, πρεοβύτης δὲ ἡδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος,
παῖδῶν τινῶν ἀρχαὶς ἐρχομένων, ὡς φασι, πυνθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης θηρήτορες, ἦ δέ τοι ἔχομεν τι;
εἰπόντων δὲ ἔκεινων.

19. Donatus autem ab iis phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phoebe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiae; tu autem nihil gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseus, 12500 versus,
composita prius Iliade 10005 versuum. Inde vero Athenas pro-
fectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum
dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis
accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnis-
que honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos
versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes;
Træzena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Eginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Oenidæ,
et Sthenelus, Capanei incliti dilectus filius.

Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaonidae regis.
Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigrae naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero proceres, supra modum gaudentes en-
comio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis
eum donis honorarunt erectaque status ænea decreverunt, ut
diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret,
aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chlum mit-
teretur; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-aedificatam Trojam
diruerunt in-pœnam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum
navigavit, ut conventu publico interesset, et altari e corni-
bus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui
sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitat autem hymno eum quidem Iones civitate sua
donarunt, Delii vero carmina, tabulæ albæ inscripta, in Diana
templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ion
navigavit, ad Creophylum; ibique aliquantisper commoratus
est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset,
adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse:

Virii ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid?

Illi autem dicentibus :

"Οσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν, ἥρετο αὐτοὺς δι τοι λέγοιεν. Οἱ δέ φασιν ἐν
ἀλισίζ μὲν ὀγρεῦσαι μηδὲν, ἐφύειρίσθαι δὲ, καὶ τῶν φύειρῶν
οὓς ἔλαχθον καταλιπεῖν· οὓς δὲ οὐν ἔλαχθον ἐν τοῖς ιματίοις φέ-
ρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, διτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἤκει
τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
ἔκειθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθών καὶ πεσῶν ἐπὶ τὴν πλευρὰν, τρι-
ταῖς, ὡς φασι, τελευτῇ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰο. Ἐστι δὲ τὸ ἐπί-
γραμμα τόδε:

⁷Ἐνθάδε τὴν οἰρὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον ⁸Ομηρον.

Quae cepimus, reliquimus; quae non cepimus, auferimus;
responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicent.
Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
datus igitur vaticinii, viteque finem sibi jam instare intelli-
gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
tem, lutulento solo, lapsus, et in latus concidentem, tertio
post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
autem hoc est :

Hic sacrum caput terra obtexit,
virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O.* opera et dies, *S.* scutum *Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

- Ἄειντις, ἴδος, ἡ, prisum Eubœæ insulæ nomen, III.
Ἄγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεῖδαι.
Ἄγανθη, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρηρος, 976.
Ἄγρωρ, pater Demodoces, XXXIX; Phoenicis, LVIII.
Ἄγλατη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἄγριος, Ulixis et Circæs f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἄγχίστης, ου, Ἔνεας pater e Venere, ἥρως, 1009.
Ἄδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἄδμητος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἄδωνις, ἴδος, f. Phoenicis et Amphesibœæ, CXCVI.
Ἄεθλιος, Jovis f., pater Endymionis et Calyce, CXLIV.
Ἄειλλω, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἄθαμας, αντος, Ἀεoli f., XXIII.
Ἄθηναι, σων, αἱ, Athenæ urbs, ἱεραι, LXXVIII.
Ἄθηναι, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηνά, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Mῆτιν, quamum eam paritura esset, devoraret, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto repræsentata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo premonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum reddit, S. 470; Perichlymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελεῖν, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κούρῃ Διός, 13; S. 126; Αἰδης θυγάτηρ, S. 197; δῖα θεάων, S. 338. Ἀθηνάς δῆμος, faber lignarius vocatur, O. 430.
Ἀιακίδης, ου, Ἀεaci f., Peleus, XLVI; of Αιακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Ἀιακὸς, Phoci pater e, Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Αἴας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilæi (Oilei) f. XLVIII.
Αἴγατος, adj. 1) Αἴγατον ὅρος, Idæus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπυκασμένον, ὄλησ, 484. 2) Αἴγατον πεδίον, campus Αἴγαος, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Αἴγειδης, ου, Ἀγει f., Theseus, S. 182.
Αἴγλη, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Αἴδης, αο, s. εω et Αἴδωνεὺς, ἥρος et Αἴς, ἴδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

- cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἔριθμος, 455, 768, 774, χρυερός, O. 158; Ζεὺς χόνιος, O. 465; θεὸς χόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισι ἀνάστων, 850. Ἀΐδης κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo repræsentatus, S. 227. Ἀΐδης εἰσω, S. 151, et Ἀΐδοσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἀΐδηο, O. 158; Ἀΐδηο κώνων, Cerberus, 311.
Αἴδωνεὺς, ἥρος, 913; vid. Αἴδης.
Αἴδως, οὐς, Pietas, cum Nemesi e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἴητης, οο' et εω, Colchorum rex, Solis et Perseiidis f., Circæs frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medæa, 957, seqq., 992, διοτρεψῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἴθερη, una Heliadum, CIV.
Αἴθηρ, ἕρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἴθιόπες, οι, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἴθων, cognomen Erysichtoni unde inditum sit, CXXII.
Αἴνεας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἴνειός, Jupiter cognominatus ex Αἴνῳ, monte Cephaloneia, CLI.
Αἰολὶς, ἴδος, adj. fem. Αἰολία, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Αἰολι filii, recensentur, XXIII.
Αἰολός, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἴπιτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Αἴτη, ιδος, S. 151, 227, 254; vid. Αἴδης.
Αἴσητη, Fluvius, Oceani et Tethys f., 342.
Αἴσονίδης, ου, Αἴσονis f., Jaso, 993, 999.
Αἴσων, ονος, Jasonis pater et Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἴτην, mons, CXXXVI.
Αἴτωλοι, οἱ, Αἴτοι, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Αἴστη, una Oceanitidum, 356.
Αἴατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse narratam fuisse, CXCIX
Αἴταίη, Nereidum una, 249.
Αἴτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Αἴράζυνος, Seri frater, XCII.
Αἴλεα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
Αἴλιάκμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethysque f., 341.
Αἴτη, una Nereidum, 245.
Αἴλιμῆδη, una Nereidum, ἐսτέφανος, 255.
Αἴλιρέθοις, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
Αἴλιάθους, Parthaonis f., ab Οenomao interfectus, CX.
Αἴλιατος, Amphitryonis pater, S. 26.
Αἴλιειδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
- Ἀλκμάνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλίσπυρος, 526, 950. S. 467. LXVI.
- Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCI.
- Ἀλός, ἡ, urbs Ἑτοική, ab Aloëo condita, LX.
- Ἀλέσιος, Fluvius, Oceanii et Tethyos f., 338.
- Ἀλφεσθοῖος, Adonis mater et Phœnix, CXCVI.
- Ἀλωένης, ἡ, Aloïdarum ex Iphimedea pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλωέδαι.
- Ἀλοῖδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedea, LX.
- Ἀμαργυγεῖδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.
- Ἀμαργυγεῖν, ἡ, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.
- Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
- Ἀμψικονίδης, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
- Ἀμυρος, Thessalia fluvius, πολύθετρος, XLVII.
- Ἀμφιάραος, pater Amphilochi, CCVII.
- Ἀμφιδάμας, αντας, Artibias pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
- Ἀμφιγύνεις, δ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτὸς; S. 219, κλυτὸς; O. 70, 945, ἀγαλυτός; LXXXII.
- Ἀμφίδοκος, Orchenomi f., CXC.
- Ἀμφιλογίαι, αἱ, Disceptationes, Eridis filiae, 229.
- Ἀμφιλογος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus, CLXXXVI.
- Ἀμφιρώ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
- Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptune, 930.
- Ἀμφιτρύων, αντας, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρήτος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λασσός; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcmenæ uxore Tirynthie Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Brotorum, Locorum, Phocensium dux, λασσός, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.
- Ἀμφιτρωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.
- Ἀμφίων, οὐς, cithara canens Thebarum mœnia ædificat cum Zetho fratre, CCIV.
- Ἀναξένια, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
- Ἀναυρος, Thessalia fluvius, S. 47.
- Ἀνδρόγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXVIII.
- Ἀνδρόκτασιος, αἱ, (Homicidia), Eridis filiae, 228; quaram una in Herculis scuto repræsentata, S. 155.
- Ἀνδεῖα, Messeniac urbs, ποιήσσα, S. 381.
- Ἀνθη, oppidum, S. 474.
- Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ filiæ ex Euryto, χρέουσσα, XLV.
- Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
- Ἀπέστας, αντας, mons Nemæa, 331.
- Ἀπόλλων, αντας, ἔκτρολος, 94; ἄναξ, 347; ἐκατηβελέτης ἄναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918, LXXXVII, CLXVII; quo die natus, O. 771; pater Esculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi e Cyrene, LXX, Chaeronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus openf fert contra Ætolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochum interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἔκτρολος; in Herculis scuto repræsentatus, S. 202, Διὸς καὶ Αἰτοῦντος; a Paone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
- Ἀραθος, Mercurii et Thronia f., XXXII.
- Ἀργετος, adj. Argivus. Ἡρη Ἀγετη, Juno Argiva, 12.
- Ἀργειφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτὸς, O. 84.
- Ἀρείων, οὐς, Herculis equus, κυανοχαῖτης, S. 120.
- Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroraæque f., 379, 870.
- Ἀργης, Cyclopum unus, ὅμορφος, 140.
- Ἀργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phixi f. ex Jophosse, LXII.
- Ἀργος, εος, τὸ, ιππόστον, LIII; olim ἄνυδρον, postea ἔνυδρον, LXIX.
- Ἀργύρω, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
- Ἀργοναύται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano træcto ad Libyam appulerunt, LVII.
- Ἀρδόστοχος, Fluvius, Oceanii ac Tethyos f., 345.
- Ἀρέστωρ, ορος, Mycenæ maritus, CVII.
- Ἀρης, οὐς, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φόδου et Δείμου, 934, atque Harmoniæ, 937; Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum reddit, S. 466; in Herculis clypeo repræsentatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀκόρητος ἀυτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλαστρός, S. 191; βριστέματος οὐλίος, S. 441; βροτολιγός, S. 333, 425; ἐναρχόρος οὐλίος, S. 192; βιντοτόρος, S. 934; πτολίτορος, S. 936. Ἀρης ἔργα, bella, O. 145; δόξας Ἀρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
- Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
- Ἀρητοδότης, Martis f., Cynenus, S. 57.
- Ἀριάδην, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ἔκαθη, 947, quam Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo derelicta, LXXXV, LXXXVI.
- Ἀριμοι, οἱ, Mysiae populus. Apud hos Echidnae sedes erat subterranea, 304.
- Ἀρίστας, αντας, pater Molyri, LIII.
- Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoem uxorem duxit, βαθυχαῖτης, 977.
- Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
- Ἀρχάλας, ἀδος, Jovis et Helices f., XCIX.
- Ἀρκτος, ἡ, Centaurus, S. 186.
- Ἀρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἐλίκη.
- Ἀρκτούρος, δ, ἀστὴρ, O. 565, seqq., 610.
- Ἀρμονίη, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto-noes, 977, Polydori, 978.
- Ἀρη, oppidum Boeotiae, S. 381, 475.
- Ἀρτεμις, αἱ, Aëllo et Ocypete, Thaumantis Electraæque filiae, ἥνκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram procellant, CXXXI; Zete Calaisque pre-cibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
- Ἀρσινόη, Esculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.
- Ἀρτεμις, ιδος, τη, Diana, Jovis ac Latonæ filia, ἰοχέιαιρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit, XCIX; Heccaten ex Iphigenia facit, CV; Orionis vim sibi affere studenti scorponem immittit, qui eum interficit, XLIII.
- Ἀρτεμίσια, Amphidamantis filia, CCVI.
- Ἀσθολος, Centaurus, οἰωνιστης, S. 185.
- Ἀστη, una Oceanitidum, 359.
- Ἀστλήτηος, Esculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὅρχαμος ἀνδρῶν, ἀμύμων, χρατερός, LXXXVII; Machaonis pa-ter e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV

Ἄστρον, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
Ἄστληδῶν, Orchomeni f., CXXC.
Ἄστερίν, Phœbes et Cœi filia, εὐώνομος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.

Ἄστερίων, ὄνος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.

Ἄστραῖος, Crii et Eurybiae f., μέγας, 376; quatuor Venerum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.

Ἄστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.

Ἄταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδῶντος δῖα, LXXII.

Ἄτη, Eridis filia, 230.

Ἄτλαγενής, ἐς, adj. Atlante natus. Πληγάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.

Ἄτλαντις, δῖος, Atlantis filia, Maja, 938.

Ἄτλας, αὐτος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; coenam capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῦ πάτερ.

Ἄτραῖοι, oī, Atrei nepotes, Plistheni filii, Agamemnon et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insinges, CLXIII.

Ἄτρεὺς, ἔως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.

Ἄτροπος, ἥ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo repræsentata, S. 259.

Ἄγρις, δῖος, ἥ, urbs Bœtiæ, ubi Graeci Trojam profecti tempestatis retenti sunt, O. 651, seqq.

Ἄντολυκος, furandi arte insignis, LXVIII.

Ἄντονόν, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniae filia, Aristæi uxor, 977.

Ἄρεοδίτη, Venus, ἀργογενῆς θεά, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δειμου, 934; et Harmoniae, 937, 975; ex Anchise Ἀηνæs mater, 1008; Phaethontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοθέφαρος, 16; πολύγρυπος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομαιδῆς, 989; CXLVII; χρυσέν, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθέσια, Κυρρογενῆς, Κύπρις.

Ἄγχιοι, oī, Graeci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.

Ἄγελώιος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.

Ἄγιλλεնς, ἥος, Pelei ac Thetidis f., ἑρκῆνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patroclii frater patruelis, CLXXXVIII.

Ἄγιλὺς, δῖος, ἥ, Tristitia, qualis in Herculis scuto repræsentata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.

Βῆλος, rex, Thronie pater, XXXII.

Βῆν, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.

Βοιώτιος, adj. Bœticus. Υψηλ. Βοιωτίη, XLIX.

Βοιωτὸν, oī, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλήξιπποι, S. 24.

Βορέας, αο et ου et ω, Ventus, Astræi Auroraque f., αἰώνιος θεος, 379, 870. O. 506, seqq.; ις ἀνέμου Boréou, O. 518; Θρηνίος, O. 553.

Βούστρις, δ, undecim æstatibus major natu quam Hercules, CXCVI.

Βούντης, ου, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

Βριάζεως, 817. Vid. Οθριάζεως.

Βρόντης, ου, Cyclopum unus, 140.

Βροτός, Άetheris et Diei f., CLXXII.

Βρύλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceanî, 133, Cœi, Crii, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phœbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briareique et Gyre), 147; a Cœlo filios Γαῖας ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcumque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πλάωρη, 159, 173, 479, 821.

Γαλαξιάρη, una Oceanitidum, 353.

Γαλάτεια, una Nereidum, 250.

Γαλήνη, Nereidum una, 244.

Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos edutus est, XXX, XXXI.

Γέρηνος, οī, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI. Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμέν, XXXI.

Γῆρας, αος, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.

Γηρυονεύς, ἥος, Chrysaoris et Calliroes f., τριχάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ορθρος.

Γίγαντες, oī, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.

Γλακοτάρη, oī, gens Scythica, CXXXI.

Γλαύκη, Nereidum una, 244.

Γλαύκωνάρη, una Nereidum, φιλομαιδῆς, 256.

Γλαύκωπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὀμβριμοπάτηη; Minervæ epitheton sæpius, vid. Αθήνη.

Γλάχων, ὄνος, ἥ, urbs Cephiso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.

Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.

Γοργὼ, οūς et Γοργὼν, ὄνος. Γοργοὺς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto repræsentatus portat, S. 223, δεινοῖς πελάρων; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filie, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo repræsentatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φατεῖ.

Γοργὼν, vid. Γοργὼ.

Γρῖαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiae, καλλιπάρηοι, 270.

Γράικος, Jovis et Pandoræ f., XX.

Γρεῖνος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.

Γύνη, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714; ἄστος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Οθριάζεως.

Δ.

Δάκτυλος Ιδαῖος, oī, Daetyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt, CLV.

Δαναΐδαι, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἔνυδρον reddiderunt, LXIX.
 Δανάη, Persei mater, ἡύχομος, S. 216.
 Δαναΐδης, οὐ, Danae f., Perseus, S. 229.
 Δαναός Argos ἔνυδρον ex ἀνθρώπῳ fecit, LXIX.
 Δεῖμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.
 Δευκαλίων, ὄνος, Prometheus ac Pandorae f., XXI; cuius in audibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posteri in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV. ·
 Δῆμιον, ὄνος, Euryli et Antiope f., XLV; pater Phylaci, CLXII.
 Δῆμος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.
 Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cypriden serpente famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνὴ, O. 465; δῖα θεάων, 969; ἐνστέφανος, αἰδίνη, O. 300; πολυσφόρη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.
 Δημοσύη, Agenoris filia, XXXIX.
 Δίας, αὐτὸς, Cleollas pater, LXXVII.
 Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοὶ, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.
 Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.
 Δίκτυς, ύψος, XXVI.
 Διοξεππη, una Heliadum, CIV.
 Διάνοια, Oceanitidum una, ἐρατὴ, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλῆ.
 Διάνυστος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγνήθης, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; Ενοπονιος pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insanias punit, XXIX; δῶρα Διανύσου πολυγνήθεος, O. 614. — S. 400; LXV.
 Δράκολος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Δρόπις, αὐτὸς, unus e principibus Lapitharum, S. 179.
 Δυναμένη, Nereidum una, 248.
 Δυνατομή, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.
 Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.
 Δωρὶς, ιδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.
 Δῷος, Hellenis f., XXIII.
 Δώτιον πεδίον, τὸ, campus Dotius Thessaliæ, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.
 Δωτὼ, οὖς, una Nereidum, 248.

E.

Εἰλαρίδης, Elara f., Tityus, CLXX.
 Εἰλατίδης, Elati f., Ischyros, LXXXVII.
 Εἰλείθια, Jovis Junonisque filia, 922.
 Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυτα, 902.
 Εἰκατοντας, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.
 Εἴκατη, Persæ et Asteries filia, 411; cuius laudes canunt 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.
 Εἴλενη, neque Ledæ, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡύχομος, O. 165.
 Εἴλευθηρ, ζῆρος, mons Boeotia, 54.
 Εἴλευσις, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.
 Εἴλιη, 1) (quæ Callisto ab Hygino' nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa)

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achææ, S. 381, 475.
 Εἴλιχών, ὄνος, Boeotia mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάρεος, 23; cuius iu vicinia Ascra sita erat, O. 639.
 Εἴλικωνάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.
 Εἴλλας, ἄδος, Graecia, ιερὴ, O. 653.
 Εἴλην, ηνος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Αἰoli, XXIII.
 Εἴλλαπτη, regio Thespotie, describitur, LI.
 Εἴλπις, ιδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.
 Εἴδημαίων, ὄνος, Aethlii et Calyces f., cui Jupiter vita finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.
 Εἴνοσιγαος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαύροχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.
 Εἴνυλιτος, nomen Martis, S. 371, ἄντε.
 Εἴνυδος, οὖς, Graearum altera, κροκόπεπλος, 273.
 Εἴξαδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Εἴπειοι ἀνθρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.
 Εἴπιλάτης, dæmon (Romanorum Ineubo), LXXX.
 Εἴπιμηθεύς, έως, Japeti et Clymenes f., ἁμαρτίνος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.
 Εἴπτάτορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Εἴρατώ, οὖς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.
 Εἴρεδος, οὐς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Αἴθερis et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Lucas infernus, in quem Menotius a Jove deicctus est, 515; Ερέθεστριν, ex Erebo, 669.
 Εἴρεθεύς, έως, Sycionis pater, CLXIX.
 Εἴρινός et Εἴρινος, αἱ, Furiae, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cœli a Saturno resectorum, 185; quo die Horæ deo servant, O. 803.
 Εἴρις, ιδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυγερὴ, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto repræsentata, S. 156. Ερίδων duo genera (Emulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.
 Εἴριμόν, ὄνος, Mercurius, ἀκάκητα, XXXII. Vid. Ερμῆς.
 Εἴριεις, Mercurius. O. 68. Vid. Ερμῆς.
 Εἴρμῆς et Εἴριμων, ὄνος et Εἴριεις, Mercurius, Jovis ac Maja f., καύσιμος, κήρυξ ἀθηνάτων, 938; pater Arabi et Thronia, ἀκάκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77—88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheus missus, O. 84; Boreas filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.
 Εἴριμόνη, Menelai filia, XCIII.
 Εἴριος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.
 Εἴρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυστιμ. ἡῆ, 120; Veneris comes, 201.
 Εἴρυτεῖη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περιβόντος, 293, ἀμφιβόντος, 983.
 Εἴρυτίθων, οὖς, unde Αἴθων appellatus sit, CCXII.
 Εἴρωπις, ιδος, Apollinis atque Arsinoës filia, LXXXV.
 Εἴσπερδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λιγύζωντο, 275, 518.
 Εἴτεολῆς, έως, CXX.
 Εἴτεολος, Cephissi Fluvii f., primus Giatis sacra fecit, CXLIII.
 Εἴτηροψη, Nereidum una, 257.
 Εἴταχην, Hylli filia, Polyaconis uxor, CIX.
 Εἴταρνη, Nereidum una, 259.
 Εἴτησια, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

INDEX NOMINUM ET RERUM.

CXXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXXVIII; huc Hesioidus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀθωνίς.
 Εὐδόρη, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὔηνος Fluvius, Oceanai ac Tethys f., 345.
 Εὔκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὔκριμένη, una Nereidum, 246.
 Εὔνεικη, una Nereidum, 247.
 Εὔνομή, Horarum una, 902.
 Εὔπομπη, Nereidum una, 261.
 Εὔρωλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὔρωλος, ab Οenomao occisus, CX.
 Εὔρωνάσσην, Hyperplantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὔρωβίη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astraei, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὔρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὔρυλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
 Εὔρυμαχος, ab Οenomao occisus, CX.
 Εὔρυνθη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὔρυσθεύς, ήος, S. 91, διλιτήμενος.
 Εὔρυτών, ωνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὔρυτος, Stratonicus f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὔρωπη, 1) Phoenicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὔτερητη, Musarum una, 77.
 Εὔφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὔφροσνη, una Gratiarum, 909.
 Εὐφιάλτης, LXXX.
 Εὔχεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 *Εὐχόνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 291 seqq.; ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chinnææ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρὴ, 304.
 Εώσφορος, ἀστήρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζεῦς, οὐς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεὺς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratus, 485 sqq., deinde evomitus, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qui devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eury nome, 907; Proserpine ex Cerere, 912; Musarum et Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Diana, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyiae, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi et Semele, 940; Herculis ex Alcmenæ, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Graeci ex Pandora, XX; e Thiyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίνη et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cuius ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quea Pegasus ipsi fert, 286; Menoetium in Erebum dejicit, 514; Atlanti coelum dat sustinendum, 520; Prometheo vineto aquilam immittit, quea ejus jecur rodat, 521 seqq.; Centimano ab Urano sub terram detrusos ad lucem reddit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., tamque paratam ad Epimetheusmittit, O. 83; αει aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoco bello occisos ad μαχάρων νῆσους delegat, O. 167 seqq.; Eubœæ nomen Abantidi insular tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coiturum jurat, V; Deucaliōne Leleges dat, XXV; Ἀesculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate decepta, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e forniciis Myrmidoness facit, LXIV.—Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἄναξ, 660 (Κρόνου οἰδός); μαχάρεσσιν ἀνάσσων, S. 328; ἀθενάτων βασιλεύς, O. 668; θεῶν βασιλεὺν καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθοτα μῆδεα εἰδὼς, 545, 550, 561; βαρύκυτπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπος, 514; O. 229, 239, 281; ἐργάσωντος, 41; ἐρισθενῆς, O. 415; ἐρισμάρχος, 815; κύδιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002; S. 371; O. 122; μετέπειτα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μπτίσεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέραυνος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμηνής, 534; S. 413; ὑψιρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψικέδων, 529; CLI. Vid. Ὁλύμπιος.—Διόσεν, S. 22 et ἐκ Διόσεν, O. 765. Ζεὺς οὐει, O. 488; Διὸς διμέρος, O. 626, 676.—Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724.—Conf. Αἰνίος, Κρονίδης, Κρονίων.—Ζεὺς χθόνιος, O. 465, vid. Αἰθόνιος.
 Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594.
 Ζῆθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia cithariando exstruit, CCIV.
 Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζῆτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ηέη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ηέλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater Circæs (conf. 1011) et Άεται regis, ἄκαμπας, 956; μέγας, 18; φασίμιθρος, 958; Clymenis pater, Phaëthonis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCII.
 Ηίονη, Nereidum una, 255.
 Ηέκτηρη, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante matre maer Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ηλεκτρώνη, ωνος, Alcmenes pater, λαοστάος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ηλεκτρώνη, Electryonis f., Alcmene, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; ένστρυρος, S. 85.

- Ήλιάδες, *al.*, Heliades, Solis filiae, Phaëthonis sorores, quaram nomina et historia, CIV.
 Ήλία, una Heliadum, CIV.
 Ήμέλιον, ονος, Tithoni Auroraque f. ἄναξ, 985.
 Ήμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Etheris soror, 124; mater Broti ex Äthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et iude redeunt, 747 seqq.
 Ήνυχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
 Ήρακλέτης, ωλης, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρθητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλαχάρδιος υἱός, S. 424; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱός, 526, 950; ής Ήρακλῆς, 951; βίη Ήρακλείην passim, vid. Ήρακλήειος; (δενής) ἀκύρητος ἀῦτης, S. 433, 459; θεῖος, S. 136; χρατερόφρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim actatibus minor natu quam Busiris, CXCVII; difficilest labores ei imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex Erythea insula Tyrrinthia abducit, 289 seqq., 982; occisis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332; Prometheus vincut liberat, 526 seqq.; Periclymenum occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax Minerva donum, S. 125; ejus sagitta describuntur S. 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est, describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno, S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat, S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulnerat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem venit, S. 469; Heben uxorem dicit, 950, et cum ea ἀπήματος καὶ ἀγήραος in Olympo habitat, 955.—S. 74, 138. — Vid. Αὔριτρουναδότης.
 Ήρακλήειος, adj. Hercules; βίη Ήρακλείη Hercules vocatur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452; item ής βίης Ήρακλείης, 332.
 Ήρη, Juno, Rhea et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyia, 921, seq.; Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram Lermaeum nutritivit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jovem in Iūs concubitus reprehendit, V; cum Jove de concubitus voluptate discepitat, CXXI. Epitheta: πότνια, 11; Ἀργείη, χρυσέοισι πεδίοισι ἐμβεδούντα, 12; λευκώλενος, 314; Διὸς κυνῆη παράκοτης, 328; χρυσοπέδιος, 454, 952.
 Ήριδάνων, Fluvius, Oceanii ac Tethyos f., βραχυδίνης, 338.
 Ήσίοδος. Musæ eum in Helicone pecudes pascentem canere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis sunebribus Amphidamantis regis præmium poeseos consecutus est tripodæ, quem Musis dedicavit, 651—659; cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 Ήριστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927; Aglaiam Gratiam uxorem dicit, 945; Jovis jussu, O. 60 seqq., Pandoram singit, 571; O. 70, ejusque auream coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ήραιστον κλυτὴ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320) fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S. 244; ἀγαλμάτος, 945; περικλυτός, 579; περίφρων, S. 297, 313. — Vid. Αὔριγυνητης.
 Ήρος, οὐς, Aurora, 18; ποινιδερχῆς, 451; Hyperionis et Theæ filia, 372; ex Astræa mater quatuor Ventorum, Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater Memnonis et Emathionis, 984; e Cephalo Phaëthonis, 988.
 Ήράλεια, Thalia, Musarum una, 77.
 Ήράλιν, una Gratiarum, ἔρατεινη, 909.
 Ήράμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine privatus, XLVII.
 Ήράντας (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756, quomodo in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
 Ήράσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
 Ήράμας, αντος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem dicit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum, 266 seqq.
 Ήρέιν, Thea, Cœli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione mater Solis, Lunæ, Aurora, 371 seqq.
 Ήρέμις, ιδος, αἰδοίη, 16; Cœli Tellurisque filia, 135; Jovis secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, ιππαρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.
 Ήρεμιστονόη, Cœcyis filia, Cycni uxor, κυκνῶπις, S. 356.
 Ήρεμιστω, οὖς, una Nereidum, 261.
 Ήρεσταλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
 Ήρέτις, ιδος, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater e Peleo, θεὰ ἀργυρόπετρα, 1006; filios e Peleo sibi natos interficit, solo Achille servato, II.
 Ήρηγενεῖς, έος, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
 Ήρήσαι, αἱ et ή Ήρήη, Thebae, urbs Boeotiae, cuius moenia a Zetho et Amphione aedificata, CCIV; Neptuni praesidio fruatur, S. 105; Ibi Amphitryo habitat relicta Tirynthe, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem contra Thebas), O. 162.
 Ήρήθη, ἡ, 978, ἔυστέρανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80 ἔυστέρανος, 105. Vid. Ήρήσαι.
 Ήρηρώ, οὖς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater ex Apolline, LIV.
 Ήρησεν, έως, Άρει f., unus e principibus Lapitharum, S. 182; Άρεles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV, LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores dicit, LXXXVI.
 Ήρόας, ὁ, gen. Ήρά, LXXVI.
 Ήρόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354.
 Ήρητίκιος, adj. Thracius; Ήρητίκιος Βορέας, O. 553.
 Ήρίκην, Thracia, ιπποτρόπος, O. 507.
 Ήρονίν, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
 Ήρία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex Jove, XXVI.

I.

- Ήάνειρα, una Oceanitidum, 356.
 Ήάνθη, una Oceanitidum, 349.
 Ήαπτειονίης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων ἐριδείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μῆδεα εἰδὼς, 559; O. 54. Vid. Προμηθεύς.
 Ήαπτέδης, 19; Cœli ac Telluris f., 134; Clymene maritus, 507; ex ea pater Atlantis, Menœtii, Promethei (cf. 565; O. 50), Epimethei, 509 seqq.
 Ήάστος, e Cerere Pluti pater, ἥρως, 970.
 Ήαλκάς et Ήαλκός, ἡ; urbs Magnesiae, κλειτὴ, S. 380, 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
 Ήαστος, adj. Vid. Δάκτυλο.
 Ήεη, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concubuit, πολύτυχος, ὑλέσση, 1010.
 Ήετη, Oceanitidum una, 352, 959; Άετει uxor, καλλιπάρης, 960, et ex eo mater Medea, 961.
 Ήέσων, ονος, Jaso, Aesonis et Polymela f. CLXXXI; a Clirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992—1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
 Ήένες, ήος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis derivatio XLVIII.
 Ήμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64; Venerem comitatur, 201.
 Ήιναχος, Mycenæ pater, CVII.
 Ήινος, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

'Ιόλαος, Iphiclus f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exiit, S. 467; Herculem adjuvavat in vincenda hydra Lernaca, 317. Epitheta : ἀρνίφιλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; δόγυνητος, S. 340; ἥρως, S. 78; χρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.
 'Ιόλεια, Eurytē et Antiope filia, ξανθή, XLV.
 'Ιοφωστη, Αἴεται filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.
 'Ιππη, Thesei uxor, LXXXVI.
 'Ιπποβόη, una Nereidum, ἐρόεσσα, 251.
 'Ιππονόη, Nereidum una, ἐοδόπτηχης, 251.
 'Ιππόνοος, pater Periboea, LXXXVIII.
 'Ιππόστρατος, Phyceti f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Periboeam compressit, ὅς τος Ἀρης, LXXXVIII.
 'Ιππότης, οὐ, Phylantis et Lipephiles f. LIV.
 'Ιππου χρῆν, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.
 'Ιππω, οὖς, una Oceanitidum, 351.
 'Ιρις, ιδος, iv, Thaumantis et Electrae filia, ὠκεῖο, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν δρκον) petitura, πόδας ὠκέα, 780, 784.
 'Ιστρί, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.
 'Ιστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέθρος, 339.
 'Ισχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.
 'Ιργύνεια quae fuerat, dein Hecate facta est, CV.
 'Ιφικλείδης, Iphiclus f., Iolaus, S. 111.
 'Ιφικλῆς, ήσος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.
 'Ιφικλῆς, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXX.; plura de eo ejusque bobus CXVI.
 'Ιφιμέδεια, Aloëi uxor, Aloïdarum mater e Neptuno, LX.
 'Ιριος, Euryti et Antiope f., ὅς τος Ἀρης, XLV.
 'Ιώ, οὖς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.
 'Ιωλαός, ή, 997; vid. Ιαωλαός.

K.

Καδμεῖος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμεῖοι, Thebani, 326; φερεσσαχέες, S. 13.
 Καδμηή, adj. fem. Καδμηής γαίη Thebæ cognominantur O. 162.
 Κάδμος, Harmoniae maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Ιππος, Semeles, Agaves, Autonoës, Polydori, 975 seqq.
 Κάϊκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., έῦρθρείτης, 343.
 Καινένς, ἔως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.
 Καλλόπη, Musarum una, quae προφρεστάτη ἐστιν ἀπαστόν, 79.
 Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.
 Καλλιστώ, οὖς, vid. Ελέκη.
 Καλλίνη, Endymionis mater ex Aethlio, XLIV.
 Καλυψώ, οὖς, una Oceanitidum, ιμερόεσσα, 359; Neusithoi et Nausinoi mater ex Ulyse, δια θεάων, 1017.
 Κάλχας, αντος, vates, a Mopsos vaticinandi arte victus, præ meroe diem obiit, CXVII.
 Καστέπειος, Phinei mater e Phoenice, LVIII.
 Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.
 Κατούδαιοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.
 Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Herculis clypeo representantur, S. 184 seqq.
 Κέρθερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnae f., 310 seqq., ubi describitur.
 Κερκητής, ιδος, Oceanitidum una, φυὴν ἐρατή, 355.
 Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.
 Κῆλη, ηρός, ή, Noctis filia, μέλαινα, 221; in Herculis scuto

repræsentata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. et Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filiae Noctis, νηλέσποντο, 217 seqq.; quales in Herculis scuto repræsentatae fuerint, S. 249 seqq.
 Κῆτω, οὖς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρηρος, 238; e Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.
 Κήρης, ίκος, Trachiniorum rex, Themistōnes pater, ad quem Hercules præfiscitur, ἄνεξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φύλος μαχάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodeum, memeratur CLXXXII.
 Κηριοτες, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.
 Κίρχη, Solis et Perseidis filia, Αἴεται regis soror, 957, 1011; ex Ulyse mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.
 Κίρρη, Phocidis urbs, CXXXV.
 Κλάρος, ή, Ioniæ oppidum, CXVII.
 Κλεαδάσις, IX, κεδάλιμος.
 Κλέεια, Hyadum una, έυτεφανος, LXVII.
 Κλειώ, οὖς, Clio Musa, 77.
 Κλεόλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plissthene, Atrei filio, LXXVII.
 Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.
 Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menetii, Promethei, Epimethei, 507 seqq.
 Κλυμένη, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.
 Κλυτίη, Oceanitidum una, 352.
 Κλύτος, Euryti et Antiope f., XLV.
 Κλωθὼ, οὖς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scute repræsentata, S. 258.
 Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asteries e Phœbe, 404 seqq.
 Κορωνής, ίδος, iv, Phlegiae filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.
 Κόττος, Celi ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., c18, 653, 714, 734, 817. Vid. Οθριάρεως.
 Κουρῆτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatei filiaeque Phoronai natī, θεοὶ φιλοπαγμονες, δρχηστῆρες, XCI; contra Αἰτοις ab Apolline adjuti, CXI.
 Κράτος, ος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.
 Κρείων, οντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.
 Κρηθεύς, έως, Άῃli f., XXIII.
 Κρής, τὸς, δ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρῆτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.
 Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρεῖν; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIX; huc Orius venit, XLIII; ibi Idaei Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogylia insula sita, CCIII.
 Κρῖος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Κρονίδης, οω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὑψηλός), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.
 Κρονίων, οντος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; άνεξ, O. 69; κελαινερής, S. 53; θεῶν σημάντωρ πάντων, S. 56; οπερμενής, 534.
 Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falee, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vesta, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus cirenumdatus, 851; aureo aeo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἄγκυλομῆτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεὺς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Krótałos, ab Επομαο occisus, CX.

Κυανοχάτης, οὐ, nonne proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ὄνος, Orionis caecu itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδούμος (Turba bellii), in Herculis scuto repræsentatus, S. 156.

Κυθέρεια, Venus unde appellata sit, 198; ἔυστέφωνος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωτες, οἱ, Telluris et Cœli filii tres, Brontes, Strophes, Arges, 139 seq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra vinctos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apollone occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάθυμος, S. 57; maritus Themistocles, filiae Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; ἔνυμελής, S. 368; ἵπποδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguria rex, Phæthoni propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Αεolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Bœotiam trajecit, Αἰολὲς, O. 636.

Κυμοδόνη, una Nereidum, 252.

Κυμοθόνη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὖς, Nereidum una, 255.

Κυρπορεῦνς, ἔος, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύρης.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περίβρυτος, 193; πολυχώτατος, 199.

Κύπρις, ιδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλὴ, LII.

Κυτίσωρος, Phixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχεῖδης, draco, cuius historia CCI.

Κυχρεὺς, ἔως, qui Cychrides draconem nutritivit, CCI.

A.

Λάδων, ὄνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceanus ac Tethyos f., 344.

Αλαιπτεῖν, Heliadum una, CIV.

Αλομέδεια, Nereidum una, 257.

Αλπίθαι, ἀνω, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo repræsentatum, S. 177 seqq., σίγηται.

Αλτήνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερὸς, 1013, Tyrrenorum rex, 1016.

Αλάχεις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto repræsentata, S. 258.

Αλειαγόρη, una Nereidum, 257.

Αειπερὶη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Therasus mater, LIV.

Αέλεγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalion olim a Jove dati, ibid.

Λερναῖος, adj. 314, vid. "Γέρη."

Λήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Ληῆμος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII. Ληγατῶν μῆν, mensis, (Γαμηλιῶν Atheniensium, qui Jannario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Ἀesculapius, XXXIV.

Λητὼ, οὖς, 19; Phœbes et Cœli filia, κωνοπέπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Diana, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Λιθόν, Africas pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγνες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλάνη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλάνην

Λιμὸς, δ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Uraniae f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι φευδέες (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοχρόη, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγγέμαχοι, S. 25.

Λοχρός, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεὺς, ηος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆς γενεὴ τηλεκειτοῦ Hercules et Iolaus a Minerva appellantur, S. 327.

Λυκάων, ὄνος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadium, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομῆδης, εος, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

M.

Μάγνης, ητος, Jovis et Thyiae f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceanus ac Tethyos f., 339.

Μαία, Maia, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακρίδων, ὄνος, Jovis ac Thyiae f., ἵπποισάρμης, XXVI.

Μακροχέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντὼ, οὖς, Tiresia filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, δ, CXXII.

Μάρων, ὄνος, Οenopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, οἱ, Pugnæ, Eridis filiae, 228.

Μαχάνων, ὄνος, Ἀesculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιόσεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCII.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptune compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto repræsentatus, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cuius historia CXVI.

Μέλας, ὄνος, Phixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαρχος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίατη Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 187.

Μελίσσια, urbs Thessaliae, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίσσα, 246. 2) Mýrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Mysarum una, 77.

Μέμνων, ὄνος, Άλιορυπον rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοχορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεῖδαι.

Μενετὼ, οὖς, una Oceanitudum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δίη, 260.

Μενίστιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὑθριστής, 514 seqq.

2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) Ωenopionis filia, ab Orione compressa,

- XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid.*
- Μήδεια**, Άeta regis et Idyiae filia, εύσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasonem, 1000, qui eam e Colchide Ioleum trajectam, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
- Μήδειος**, Jasonis et Medeae f., a Chirone educatus, 1001.
- Μηκαινίη**, Euphemni mater et Neptuno, L.
- Μυκόνη**, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cun hominibus certasse, 536.
- Μηλόθοις**, ἡ, Oceanitidum una, 354.
- Μῆτις**, ιδος, ιν, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quae Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
- Μίμος**, αντος, Centaurus, μελαγχάτης, S. 186.
- Μινύειος**, adj. Ὁρχομενὸς Μινύειος, Orchomenus Minyorum, LIII.
- Μινύας**, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
- Μίνως**, ωος, Jovis et Europeos f., CXLIX; pater Ariades, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτας ab Hesiode cognominatus, LXXXIV.
- Μνημοσύνη**, Cœli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καθέξιμος.
- Μοῖραι**, αι, Parcae, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiae, 217; Jovis ac Themidis filiae, 904; in Herculis scuto representatae, S. 258 seqq. LXVI.
- Μόλυρος**, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
- Μόρος** (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
- Μοῦσαι**, αι, Jovis filiae e Mnemosyne, in Pieria natae, 53—61, 916; Musæ canuntur, i—103; invocantur, 104—115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodium canere docent ac jubent, 22—35, O. 662; tripus ab Hesiode eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatae, S. 206.
- Epitheta**: Ἐλικωνιάδες, 1; O. 658; ἥδιέπειαι, 1021; Ὄλύμπια δώματα ἔχουσαι, 75, 114; Ὄλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγάλοχοι, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; γρυπάμπτυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
- Μόψος**, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchan tem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
- Μυκήνη**, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
- Μύρμηξ**, ηκος, Melites pater, CLXXV.
- Μυρμιδόνες**, οι, e formicis a Jove facti atque Άaco dati, qui primi naves extruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
- Μῶμος**, Noctis filius, 214.
- N.
- Ναϊς**, ιδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
- Ναυσθλέης**, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
- Ναυσίθοος**, Ulixis et Calypsus f., 1017.
- Ναυσίνοος**, Ulixis et Calypsus f., 1018.
- Νείκεα**, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
- Νεῖλος**, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
- Νεμειαῖος λέων**, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfactus, 332.
- Νεμέιν**, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
- Νέμειος**, ή, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad celum fugit, O. 197 seqq.
- Νέσσος**, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
- Νέστωρ**, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, interfectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος πτωτά; pater Polycastes, C.
- Νηληίδης**, αο, Nelei f., Nestor, C.
- Νηλεύς**, ης, Pyli rex, cuius filii ab Hercule interficti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίζων.
- Νηρεάτης**, έος, ή, una Nereidum, 262.
- Νηρεύς**, ης, Ponti filius maximus natu, ἀλευθής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἀλιος γέρων, 1003.
- Νησαίη**, Nereidum una, 249.
- Νησώ**, οῦ, Nereidum una, 261.
- Νίκη**, Pallantis et Stygii filia, καλλισφυρος, 384.
- Νικίππη**, Pelopis filia, CCVII.
- Νικόστρατος**, XCIII, δόξας Ἀρηνος.
- Νιόβη**, cujus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; unde viginti ejus liberos fuisse, *ibid.*
- Νύμφαι οὐρειαι**, Nymphæ montanae, Oreades, 130; e quinque filiabim Hecataei filiæque Phoronei natae, XCI.
- Νύξ**, κτός, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Αetheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κρός, Mortis Somnique (758), Somniorum, Momi, Οἰζὺς, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλόγτος, Senectutis, Eridis, 211—225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757. Epitheta: ἐρεθενή, 213; μέλαινα, 29, 123; θλη, 224, 757.
- E.
- Εάνθη**, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Esculapio, CLXXIX.
- Εούθος**, Hellenis filius, XXIII.
- O.
- Οθριάρεως** (Βοιάρεως, 817), Briareus, Cœli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliā, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Τάχις τε καὶ Ούρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjecti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειστοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
- Οθρύς**, νος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnabant, 632, θύηλη.
- Οἴδαλος**, pater Pirenes, CVI.
- Οἰδηπόδης**, αο, Οἰδίπι f., Eteocles, O. 163.
- Οἰζὺς**, ή, Calamitas, Noctis filia, ἀληθίνεσσα, 214.
- Οἰνόμαος**, Marmacem, Alcathoum, Euryalum, alias interfecti, CX.
- Οἰνοπίων**, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*
- Οἰνοένη**, έως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
- Οἰνοεύς**, Βοειαὶ amnis, 6.
- Οἰλιεύς**, Boeotia amnis, 6.
- Οἰλυπιός**, αι, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
- Οἰλυπιος**, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπτήν), O. 474, CLXIII.
- Οἰλύπια δώματα**, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
- Οἰλυπιος** et Οἰλυπιος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἄγνος, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νιφέος, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

- Ομαδος**, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
- Ομηρος**, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
- Ονειροι**, ol (Somnia), Noctis filii, 212.
- Οπλευς**, έως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
- Οφρος**, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphinx et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfactus, 293.
- Ορκος**, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
- Ορτυγια**, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
- Ορχωμενος**, δι, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
- Ορχωμενος**, ή, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephissos adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLI, CXLI.
- Ουλυμπος**, 397, Ουλυμπόνδει, 633; 855; 953, ν. φέσις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. **Ολυμπος**.
- Ουρανης**, Urani f., Saturnus, ἄναξ, 486; ol Ουρανίδαι, Cyclopes, 502.
- Ουρανη**, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitum una, θεοειδής, 350.
- Ουρανίδαι**, οι, Urani (Cœli) filii ac nepotes, ἄγνοι, 461; de Diis, 919, 939.
- Ουρανης**, Cœlus, 147, 159, 421, 644; εὐρὺς, 45; μέγας, 176, 208; κατερέος, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 – 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γάια, Αρρώσιτη.
- Ουρεα**, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρὰ, 129.
- Ουρειος**, Centaurus, S. 186.
- Π.
- Παγαστος**, epitheton Apollinis, quia Pegasus templum habuit, S. 70.
- Παιανη**, άνως, Deorum medicus. Eum ab Apolline diffrere, CI.
- Παλιωκης**, ή, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
- Παλλάκιον**, Arcadiae urbs, quæ a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
- Παλλάξ**, άδος, ή, Minervæ nomen. Παλλάξ Αθηνη, 577, O. 77; Παλλάξ Αθηναῖη, κούρη Διὸς, S. 126.
- Παλλας**, αντος, δι, 1) Crii et Eurybie f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
- Πανδιονις** χελιδὼν, hirundo, O. 568, δρυφαγὴν.
- Πανδωρη**, quomodo Jovis iussu a Vulcano facta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 – 82; col. 570 – 589; ejus historia, O. 83 – 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e Prometheo, XXI.
- Πανεληνες**, οι, O. 528; ita universos Graecos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
- Πανεικη**, una Nereidum, 250.
- Πανοπης**, ίσος, Panopei nata, Αἴγλη, LXXXV.
- Πανοπη**, ίδης (alibi Πανοπεύς), Phocidis urbs, Cephissos adjacens, CXLII.
- Παρθénων**, ονος, pater Alcathoi, CX.
- Παρθένος**, Fluvius, Oceani ac Tethys f., 344.
- Παρηρός**, Parnassus, Boeotie mons, 499.
- Πατειη**, una Nereidum, 247.
- Πατειη**, Oceanitum una, 352.
- Πάτεροις**, f. Mencetii, fratriis Pelei, Achillis frater patruelis, CLXXXVIII.
- Πειθώ**, ους, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitum una, 349.
- Πειρίθοος**, Άργyti f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
- Πειρήνη**, ήνος, Iüs pater, V.
- Πειράνη**, Οεβali filia, CVI.
- Πειρός**, δι, Achajæ fluvius, CLVI.
- Πειλατηρης**, Lycaonis pater, XCVIII, quem ωζέγηνa fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
- Πειλατοι**, οι, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
- Πειλατειδες**, αι, Plejades, X. Vid. Πλειαδες.
- Πειλήνη**, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, θεος; και ἀποσθαλει, x. τ. λ. 996.
- Πειλοπόνησος**, ή, Hesiodo nota, CXL.
- Πειλοψ**, οπος, pater Nicippes, CCVII.
- Πειλωρης**, ίδης, promontorium, ab Orione conditum, CLXXVIII.
- Πειρίδια**, Hippone filia, ab Hippostrato compressa, ad Σεneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
- Πειρήρης**, ους, Άροli f., θεόθημος, XXIII; Halirrhotii pater, XCII.
- Πειριλύμενος**, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfactus, XXX.
- Πειραιειδης**, εος, Centaurus, Πεικείδης, S. 187.
- Πειραισθος**, Boeotie amnis, 5.
- Πειρσέπολις**, εως, δι, Telemachi et Polycastes f., C.
- Πειροευς**, Danae f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, ιππότα, S. 214 – 229.
- Πειρσεφοειν** et **Πειρσεφόνη**, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, έπανη, 768, 774.
- Πειρσεφόνη**, 913, vid. **Πειρσεφοειν**.
- Πέρσης**, 1) Crii et Eurybie f., 377; Asteriae maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
- Πειροης**, ίδης, una Oceanitum, 356, 957; e Sole mater Circes et Αετæ regis, 957.
- Πειράηνη**, Oceanitum una, έρθεσσα, 357.
- Πειράον**, Centaurus, S. 185.
- Πεικείδαι**, οι, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
- Πειρηρης**, ίππος, Grearum altera, εύπεπλος, 273.
- Πήγασος**, ίππος, Medusæ capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad celum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
- Πηλεύς**, έος, Άραι f., XLVI; Achillis pater e Thetide, 1006; frater Meneitii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuse fuisse narratam, CXCIX.
- Πηλιον**, τό, mons Thessalæ, αἰπεῖ, LXXXII; in quo Jaso a Chironne educatus est, οἰκητον, LXXXIII.
- Πηγειος**, Fluvius, Oceani ac Tethys f., 343. LII.
- Πηριδειδες**, αι, Musæ cognominantur, S. 206.
- Πηρίηνη**, Thessalæ regio, ubi Musæ natæ, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πηρίθει, O. 1.
- Πηριάδεις** et **Πειλατειδες**, αι, Plejades, Atlantis filiae, Ατλαγείδεις, O. 383; O. 572, 615, 619.
- Πηληκαύρη**, una Oceanitum, 355.
- Πλούτος**, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
- Πλουτῶν**, ους, Oceanitum una, βοῶπις, 355.
- Πλούθειηνη**, ους, Pollux, Jovis f., XXXVI; ξενιθεος, XXVI.
- Πλοιαδώη**, Oceanitum una, εὐειδής, 354. CXCIV.
- Πολειθωρος**, Cadmi et Harmoniæ f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἔζωνος, C.
 Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euechmes maritus, CIX.
 Πολυμῆλα, Jasonis mater ex Ἀσονε, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνέικης, εος, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγηνόεις, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiae, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, ανος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rhea ac Saturni f., 456; pater Cymopoliae, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemie et Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minya, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum menia extrius, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γανήχος, ἐνοσίγανος, 15; ἐνοσίχθων, O. 667. Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοι, οι, Fluvii, Oceanii ac Tethys filii, 3000 numero, δινέντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυνόμι, Nereidum una, 258.
 Πριάμος, Hesiode notus, CLXXXV.
 Προτίτεα, αι, Proti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitea, XXIX; a Graecis plurimis in matrimonium petitæ, CLXXXIV.
 Προτοτοξις, Propulsatio hostium, in Herculis scuto repræsentata, S. 154.
 Πρόλοχος, unus et principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεὺς, ονος, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis et Pandora, Hellenis et Pyrrha, XXI; Epimetheus fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibus Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus iecur ab aquila consumum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq. Epitheta: ἀνάκτητα, 614; ἀγχυλομήτης, 546; O. 48; ποικιλος, αἰολόμητος, 511; ἐν τοῖς Ἰαπετοῖς, 565, O. 50; ποικιλόδουλος, 521; conf. Ιαπετονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Πρυμνό, ους, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, ους, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθώ, ους, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθέν, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitus memoriae causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθέν. Πυθώδει, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibæ f., LXXVII.
 Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ανος, Nauboli f., pater Antiope, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis et Prometheo, XXI.

P.

*Παδάμανθυς, ονος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Πέιη, 467, vid. Πέιν.

*Πέιν et Πέιη, Rhea, Cœli ac Telluris filia, 135; e Saturno māter Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡύκομος, 625, 634.

*Ρῆσος, Fluvius, Oceanii ac Tethys f., 340.
 *Ρόδεια, una Oceanitidum, 351.
 *Ροδίος, Fluvius, Oceanii et Tethys f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceanii ac Tethys, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Άελι f., ἄεινος, XXIII.
 Σαρπηδὼν, ὄνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οι, e quinque filiabæ Hecatae filiæque Phoronei nati, οὐδιτανοι, ἀμηχανοεργοι, XCI.
 Σαῶ, οὐς, una Nereidum, 243.
 Σειρῆνες, αι, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ὁ, Sirius, ἀστὴρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρὰ, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmoniae filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σῆρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
 Στεινώ, οὐς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, ὄνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σικους, οὐντος, Fluvius, Oceanii ac Tethys f., θεῖος, 342.
 Σίεννος, Άελι f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceanii ac Tethys f., θεῖος, 345.
 Σκάθαι, οι, ιππομογοι, CXXXII.
 Σχύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οι, disci, carmen Hesiodeum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὐς, una Nereidum, 245.
 Στερόπης, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμὸν, ὄνος, Fluvius, f. Oceanii et Tethys, 339.
 Στύξ, γδς, Oceanitidum προφρεστάτη ἀπαέων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante inater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὁκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφιτος Ὁκεανίνη, 389; Στυγδς ἀφιτον θύωρ, 805.
 Συράκουσαι, αι, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχινεύς, ονος, Atalantes pater, LXXXIII.

T.

Τάρταρος, ὁ, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡερόεντα, 119; Typhoei pater e Gaea, 822; ejus variæ descriptiones, 721 — 819; ibi Titanes, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exentes, 748; Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove destrutus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρὺς, 868; κρυσταῖς, S. 255.
 Τάρεσιοι, οι, cum Telebois Taphi insulæ partisque Acarnaniae incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρεῖς ἥρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελασών, ὄνος, Ajacis majoris pater, cuius hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὐς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθὺς, ονος, Cœli et Telluris filia, ἔρατεινη, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεσέας, ἄνω, οι, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

- insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone debellatus, ἀνδρες ἥρωες, S. 19.
- Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex, 1016.
- Τηλέμαχος, pater Persepolis et Polycaste, C.
- Τήθωνος, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathionis, 985.
- Τιμάνθη, Echemi uxor, VIII.
- Τίρυνθος, ἡ, accus. Tírynthia, Tiryns, urbs Argolidis, ubi Amphitryon habitabat, priusquam Thebas abiit, ἔντιμον πτολείσθον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves egit, ἵερη, 292.
- Τίταρπτος, e principibus Lapitharum unus, δός Ληρηος, S. 181.
- Τιτᾶνες, οἱ, Titanes Coeli filii unde appellati sint, 207; eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 — 717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814; ἄγανοι, 632; θεοι, 630, 648, 729; ὑποταρτάροι, 851; χρέωναι, 697; præterea obvii 392, 424, 650, 663, 676, 882.
- Τίτανος, Elarae f., CLXX.
- Τητησίνωρ, ορος, Άργyti f., CLXXVI.
- Τοξεύς, ἔως, Euryti et Antiope f., ἀντίθεος, XLV.
- Τρητός, mons Nemeæ, 331.
- Τρηχίς, ἦνος, Thessaliae urbs, ubi Ceyx regnavit, quo Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
- Τριτογένεια, Minerva nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶπις, δεινὴ, ἐγρεκύδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγελέη, S. 197.
- Τρίτων, ωνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυβίης, μέγας, 931 seqq.
- Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναια, O. 653.
- Τυνδρόεως, cuius a filiabus qualem pœnam Venus petierit, CXLVI.
- Τυρρηνία, regio Italiae, CCII.
- Τυρστηνοί, οἱ, Italiae populus, sub Agrio, Latino, Tele-gono regibus, 1016. CXXXIX.
- Τυρφάνιον, Boeotiae mons, S. 32.
- Τυράνων, ονος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimæra, 306 seqq.; Ladonis draconis pater, CXLVII.
- Τυρωνες, ἔος, Telluris ac Tartari f., 821; cuius monstri descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum, 869; fulminibus victimus et mutilatus a Jove, 853 seqq., et in Tartarum dejectus, 868.
- Τύχη, una Oceanitudum, 360.
- Υ.**
- Τάδες, αἱ, νύμφαι Χαρίτεσσιν ἐμοῖαι, LXVII, ubi earum nomina; O. 615.
- Τέρη Αεροτά, Typhaonis et Echidnae filia, λύγρ' εἰδυτά, 313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule imperfecta Iolai ope, 316 seqq.
- Τηττός, cuius historia LIII.
- Τγλος, Herculis f., pater Euechimes, CIX.
- Τητερόπειροι, οἱ, populus, CXXXIX.
- Τητερών, ονος, Telluris f., 134; e Thea pater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
- Τητεριούδης, ἀρ, Hyperionis f., Sol, 1011.
- Τητέρφας, αντος, Euryanasses pater, CLXII.
- Τηπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur καστήρητος Θανάτοι, 756; cum Morte in Tartaro habitat, 759; describitur 762.
- Τηρή, urbs Boeotiae, Boiotiæ, XLIX, L.
- Τητινίαι, αἱ (Prelia), Eridis filiae, 228.
- Φ.**
- Φαεθων, οντος, 1) Cephalii et Auroræ f. Ιφθιμος, 987,
- quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989 seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV, ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.
- Φαιστοῦ, una Hyadum, LXVII.
- Φαιώ, οὖν, Hyadum una, ἴμερόεσσα, LXVII.
- Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.
- Φάσις, ὅδε, δ, Fluvius, Oceani ac Tethys f., 340; ab Argonautis trajectus, LVII.
- Φέλλος, Melibœæ natus, ἐμμελίης, XCVI.
- Φέρουστ, una Nereidum, 248.
- Φόλης, adij. Phthius, Φθήνη Κυρῆνη, LII.
- Φίκιον, τὸ, mons Boeotiae, S. 33.
- Φίξ, ιχδε, Sphinx, Orthri et Echidnae filia, δλοι, 326.
- Φιλότης, ητος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.
- Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.
- Φινεὺς, ἔως, Phoenicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur cæcitate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam propulsus, CXXXI.
- Φιλέγης, ζω, Coronidis pater, δόρυνητος, LXXXVII.
- Φόλος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόλος et Δεῖμος, Martis et Veneris filii, 934; Martis comites bellique socii, 935, S. 195, 463.
- Φοίβη, 1) Coeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136; Latona et Asteries mater e Coeo, 404 seqq.; avia Phœbæ, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.
- Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100; ἀκερατεύμης, LXXXVII; χρυσάρος, CLXVII; CI, Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.
- Φοῖνη, ικος, Agenoris f., pater Phinei e. Cassiopea, LVIII; pater Europeos, CXLIX; Adonis pater ex Alphesibœa, CXCVI.
- Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155; οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.
- Φόρβας, αντος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.
- Φόρκυς, υος et υνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto pater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientes, 333 seqq.
- Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Αἴτεν venit, I; quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phineus viam in Scythiam monstravit, LIX.
- Φρόντης, ικος, Phrix f. ex Jophosse, LXII.
- Φυκτεύς, ἔως, pater Hippostrati, LXXXVIII.
- Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI, CXXII, CLXII.
- Φύλας, αντος, pater Hippotæ et Therus e Lipeophile, LIV.
- Φυλένς ἔως, CLXI, φίλος μακέρεστι θεοῖστ.
- Φωκῆς, οφocenses, Amphitryonem secutu in bello eum Taphiis ac Telébois gesto, μεγάθυμοι, S. 25.
- Φωκος, Άραι et Psamathe f., 1004.
- Φωρωνεύς, ἔως, cuius filiam Hecataeus duxit, XCI.
- X.**
- Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116; ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερὸν, 814.
- Χαίρων, ωνος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμαιο, LIV.
- Χαλκίς, έδος, ἡ, urbs Eubœæ, quam καλλιγύναια Hesiodus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriā in certamine musicō reportavit, O. 655 seqq.
- Χάριτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII; pateræ obviae 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.
- Χείρων, ωνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Jasonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeum, educavit, 1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

INDEX NOMINUM ET RERUM.

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cuius exordium CXXV.
 Χύμαιρα, Typhaonis et Echidnæ filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάρη, oros, capite Medusæ amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnæ, 295.
 Χρυσηὶς, ἴδος, una Oceanitudum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Εaco, διὰ θεῶν, 1003.

Ω.

Ωγυγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 Ωγυλία, insula, in vicinitate Cretæ sita, CCIII.
 Ωκεανίη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ωκεανίαι, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximæ natu (366) recensentur 349 — 361.

Ωκεανὸς, Cœli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitudum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electræ, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiæ, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei repræsentans fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ωκεανοῖς ἥξεθρα, 695; Ωκεανοῦ ῥοᾶ, 841; Ιερὸς ῥόος Ωκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀψόρροος, 776; βαθυδύνης, 133, O. 171; βαθυφέρετης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελέεις ποταμὸς, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.

Ωκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ωκυρόη, una Oceanitudum, 360.

Ωλενίη πέτρη, Olenia ruipes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ωλένος, ἡ, urbs Achajæ, LXXXVIII.

Ωραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.

Ωρίων, ώνος, Neptuni et Brylles f., cuius historia XLIII et XLXXXVIII. O. 609; σύνος (δημόριμον) Ωρίωνος, O. 615, 619.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII
RHODII
ARGONAUTICA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

BIBAION A.

Ἄρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενένων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἱ Πόντοικατά στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελίαο
χρυσείον μετὰ κῆνας ἐνζυγον ἥλαταν Ἀργώ.
5 Τοίνη γὰρ Πελίας φάτιν ἔκλυεν, ὡς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, δύντιν' ἴδοιτο
δημιόθεν οἰοπέδιον, ὅπ' ἐννεσίσι δαμηγηταί.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτ' αὐτὴν κατὰ βάξιν Ἰήσων
χειμερίοιο ῥέεθρα κιῶν διὰ ποστὸν Ἀναύρου
10 ἄλλο μὲν ἔξεσάσων διπ' ἐλύτην, ἄλλο δ' ἔνερθεν
κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοήσιν.
"Ικετοῦ δ' ἐς Πελίνην αὐτοσχεδὸν ἀντιθολήσων
εἰλαπίνης, ἢν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ρέει θεοῖς, Ἡρῷς δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγησεν.
15 Αἴψα δὲ τὸν γ' ἐστιδῶν ἐφράσσατο καὶ οἱ ἀθελον
ἔντει ναυτιλίης πολυκηδός, δόρρον δὲν πόντω
ἥξει καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσῃ.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπιχλείουσιν ἀοιδὸν
Ἀργὸν Ἀθηναῖς καμέειν ὑποθημοσύνησιν.
20 Νῦν δὲ ἀν ἔγω γενενή τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἀλὸς δύσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι Μοῦσαι δὲν ὑποφήτορες εἴεν ἀοιδῆς.
Πρῶτα νῦν Ὁρφῆος μνησώμεθα, τὸν δέ ποτ' αὐτὴν
Καλλιόπη Θρήικη φατίζεται εὐνηθεῖσα
25 Οἰάγρω σκοπῆς Πιμπλήδος ἀγγι τεκέσθαι.
Αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὐρεῖς πέτρας
θελέαις ἀοιδάων ἐνοπῆ ποταμῶν τε ρέεθρα.
Φηγοῦ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηικίτης Ζώνης ἐπὶ τηλεθώσαι
30 ἔξείνει στιχάσιν ἐπήτριμοι, διες δ' γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔσον ἐπαρωγὸν ἀθέλων
Αἰσιονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Πιερή Βιστωνίδη κοιρανέοντα.
35 Ἄλιθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδὸν, δὸν δα Κομῆτης
γείνατο δινήνετος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσιάς δρεος Φυλλήδου ἀγχόθι ναίων,
ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ διος Ἐνιπεὺς
ἄμφω συμφορέονται ἀπόπτοθεν εἰς ἐν ιόντες.
40 Λάρισσαν δὲ πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
Εἰλατίδης, δις πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,

APOLLONII

RHODII

ARGONAUTICORUM

LIBER PRIMUS.

Auspicatus a-te, Phœbe, olim-genitorum laudes virorum
Memorabo, qui Ponti in ostium et per rupes
Cyaneas, regis mandato Peliae,
aureum ad vellus tollendum bene-transstris-instructam ege-
runt Argo.] Tale enim Pelias oraculum acceperat, se olim
fatum manere invisum, ejus viri, quem viderit
e-populo uno- ealceo- indutum, per consilia ut-interficiatur.
Nec vero diu post, idem secundum oraculum, Jason
hiberni fluenta transiens pedibus Anauri
alterum quidem servavit ex-limo, sed alterum in-im
reliquit ibi calceum, retentum proluvie.
Venit vero ad Peliam illico interfuturus
epulis- sacris, quas patri Neptuno et aliis
fecit diis, Junonis autem Pelasgiae non habuit-rationem.
Statim vero Pelias eo (Jasone) prospecto animadvertisit, at-
que ei labore] injunxit navigationis curarum-plenissimae,
ut in mari] aut etiam alienigenas inter homines redditu priva-
retur.] Navem quidem jam priores canunt poetæ
Argum Minervæ construxisse consiliis.
Nunc vero ego genusque et nomen eloquar
heroum longique itinera maris, et qua gesserunt
errantes; Musæ autem antistites sint carminis!
Primum igitur Orphei meminerimus, quem quidem olim
ipsa] Calliope Thracio traditur connubio-juncta
OEagro, prope speculam Pimpleidem peperisse.
Sed illum narrant rigida in-montibus saxa
demulsiisse carminum cantu amniumque fluenta.
Fagi vero agrestes, illius etiamnum monumenta cantus,
litoris Thracii in Zona frondentes
ordine incedunt densæ, quas ille longo- tractu
delinitas eithara deduxit a-Pieria.
Orphea igitur jam tam suorum adjutorem laborum
Æsonides, Chironis consiliis obsecutus,
adscivit sibi in-Pieria Bistonum regnantem.
Venit vero Asterion sua-sponte, quem quidem Cometes
genuit vorticosi ad aquas Apidanis,
Piresias, juxta montem Phylleium, incolens,
ubi quidem Apidanusque magnus et divinus Enipeus
ambo confluent in unum e-longinquo venientes.
Larissa autem, post hos, relicta Polyphemus venit
Elati-silius, qui olim quidem inter robustos Lapithas,

διππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπειθωρήσσοντο,
διπλότερος πολέμιζε τότε αὐτὸς βαρύθεσκε οἱ ήδη
γυῖα, μένεν δὲ τὸ θυμὸς ἀρήιος, ὃς τὸ πάρος περ.
45 Οὐδὲ μὲν Ἱφικλος Φυλακή ἔνι δηρὸν ἔλειπτο
μήτρως Λίσσονίδαο κασιγνήτην γὰρ δύσιεν
Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακήιδα τῆς μιν ἀνώγει
πησούνη καὶ κῆδος ἐνικρινῆναι δομῆιο.

Οὐδὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐύρδρήνεστιν ἀνάστων
τοι μίμεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.

Οὐδὲ Ἀλόπητος μίμην πολυλήιοις Ἐρμείαο
νίες, εὖ δεδῶτε δόλους, Ἐρυτος καὶ Ἐχίων
Τοῖσι δὲ ἐπὶ τρίτας γνωτὰς κίς νιστομένουσιν
Αἴθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσοῦ δοῦσιν
55 Μυρμιδόνος κούρη Φθίας τέκεν Εὔπολόμεια·
τῷ δὲ αὐτὸν ἐκεγάπτην Μενετήδος Ἀντιανέρης.

“Ηλυθε δὲ ἀρνεῖνται προλιπῶν Γυρτῶνα Κόρωνος
Καινείδης, ἐσθόλος μὲν, ἔσο δὲ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζωόν περ ἔτι κλείουσιν δοιδοὶ
60 Κενταύροισιν δλέσθαι, δτε σρέας οἶος ἀπ' ἀλλων
ἥλασ' ἀριστήνων· οἱ δὲ ἐμπαλῖν δρυθέντες
οὔτε μιν ἐγκλίναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
ἀλλ' ἀρρήκτος, ἀκαμπτος ἐδύστατο νειδίθι γάίης,
θεινόμενος στιβαρῆσι καταΐγδην ἐλάτησιν.

65 “Ηλυθε δὲ αὐτὸς Μόψος Τιταρήσιος, δν περὶ πάντων
Λητοίδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἡδὲ καὶ Εύρυδάμας Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ευνιάδος Κτιμένην Δολοπητήδα ναιετάσσειν.

Καὶ μὴν Ἀκτωρ υῖα Μενοίτιον ἔξι Οπέντος
70 ὥρσεν, ὀριστήσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.

Ἐίπετο δὲ Εύρυτίων τε καὶ ἀλκήνεις Ἐριβώτης,
οἵες δὲ μὲν Τελέοντος, δὲ Ἱρος Ἀκτορίδαο·
ἥτοι δὲ μὲν Τελέοντος ἐϋκλείης Ἐριβώτης,
Ἴρος δὲ Εύρυτίων. Σὺν καὶ τρίτος ἡεν Οἰλεὺς
75 ἔξοχος ἡνορένη καὶ ἐπαΐζαι μετόπισθεν
εὖ δεδῶταις δηίοισιν, δτε κλίνωσι φάλαγγας.

Αὐτὰρ ἀπ' Εβδοίης Κάνθος κίς, τὸν δα Κάνηθος
πέμπεν Ἀβαντιάδης λελιημένον· οὐδὲ μὲν ἐμελλεν
νοστήσειν Κήρυθον ὑπότροπος. Αἴσα γὰρ ἦν
80 αὐτὸν δμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Λιθύης ἐνὶ πείρασι δηγωθῆναι·
δις οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
διππότε κάκείνους Λιβύη ἔνι ταρχύσαντο,
τόσσον ἔκας Κόλχων, δτσον τέ περ ηελίοιο
85 μεσσηγῆς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.

Τῷ δὲ ἀρέπῃ Κλύτιος τε καὶ Ἱφιτος ἡγερέθοντο,
Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηνέος Εύρυτου υῖες,
Εύρυτου, δι πόρε τόξον Ἐκηδόλος· οὐδὲ ἀπόνητο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἔκδην δοτῆρι. [ἄμφω,
90 Τοῖσι δὲ ἐπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐδὲν ἄμ'
οὐδὲ δμόθεν. Νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, δτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάρξαν
ἀφραδήη. Τελαμῶν μὲν ἐν Αἰτθίδι νάσσαστο νῆσφ.
Πηλεὺς δὲ Φθίη ἐν δώματα ναῖς λιασθείς.

quando cum-Centauris Lapithae bellum-gesserunt,
junior militavit; tum vero ingravescebant ei jam
membra, manebat tamen etiamnum animus bellicosus, sicut
antea.] Neque Iphiclus Phylacæ diu remansit,
avunculus Jasonis; sororem enim conjugem-duxerat
Æson, Alcimedam Phylacensem, cujus ipsum jussit
affinitas et cura interesse cœtui.

Neque Pherarum Admetus ovibus-abundantium rex
mansit sub specula montis Chalcedonii.

Neque Alopæ manserunt divites-arvis Mercurii

filii, bene docti dolos, Erytus et Echion.

Hos vero tertius frater sequutus-est proficiscentes

Æthalides : et hunc quidem ad Amphrysī flumen

Myrmidonis filia, Phthias pepererat Eupolemia;

illi autem prognati-erant Meneti-filia, Antianira.

Venit porro, opulenta relicta Gyrtone, Coronus
Cænei-filius, fortis quidem, sed suo non patre fortior.
Cæneum enim, vivum quippe adhuc, perhibent poetæ
pér-Centauros periisse, quum eos sejunctus ab aliis
pēpulisset heroibus; illi autem ex-adverso facto-impetu
nec eum protrudere ulterius potuerunt, neque sauciare;
sed non-fractus, non-flexus subiit sub terram
percussus duris impetuose abietibus.

Venit porro Mopsus Titarenensis, quem præ omnibus
Latooides docuerat vaticinia aīvium;
atque etiam Eurydamas, Ctimeni filius; qui prope lacum
Xyniadēm Ctimenen Dolopum-urbem incolebat.

Atqui Actor filium Menetium ex Opunte
propulit, strenuis cum viris ut iret.

Secuti-sunt autem Eurytion et fortis Eribotes;
filii, alter Teleontis, alter Iri Actoridæ;
nempe Teleontis quidem celeber Eribotes;
Iri vero Eurytion : una etiam tertius venit Oileus,
eximius fortitudine, et invadere a-tergo
bene peritus hostes, quando in-fugam-verterint turma.

Sed ex Euboea Canthus venit, quem quidem Canethus
misit Abantiades lubentem : neque tamein erat
reversurus Corinthum redux : in-fatis enim erat
ipsum simul Mopsumquē peritum vaticiniorum
errantes Libya in finibus perire :
nam non hominibus malum longe-remotum est, quin inci-
dant,] quum illos-etiam in Libya sep̄liverint
tam longe a-Colchis, quantum quidem solis
diuncti occasus et ortus conspiciuntur.

Post hunc vero Clytius et Iphiilius convenerunt,
Oechaliæ præsides, immānis Euryti filii,
Euryti, cui dedit arcum Longe-jaculans (*Apollo*); neque
fruitus-est dono; cum ipso enim sponte-sua certavit datore.

Post hos Æaci-filiι profecti-sunt; non tamen una ambo,
neque ex-eodem-loco : seorsim enim fugientes abierant
ex-Aegina, cum Phocum fratrem interfecissent
imprudenter : Telamon quidem in Attica habitavit insula
(Salamine) ;] Peleus vero in Phthia domicilium incoluit se-

95 Τοῖς δ' ἔπι Κεκροπίθεν ἀρήτος ἥλυθε Βούτης,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος ἐϋμμελίης τε Φάληρος.

Ἄλκων μιν προέρχεται πατὴρ ἔστι· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
γῆρας υἷς ἔχειν βιότοιο τε κηδεμονῆας.

Ἄλλα δ' εἰ τηλύγετον περ δύμας καὶ μοῦνον ἔοντα
100 πέμπεν, ἵνα θρασέσσι μεταπρέπητη ἡρώεσσιν.

Θησέα δ', δες πέρι πάντας Ἐρεγχείδας ἔκέκαστο,
Τανιαρήν διδήλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκεν,
Πειρίῳ ἐσπόμενον κοινὴν δόδον. Ἡ τέ κεν ἀμφω
ρήτερον καμάτου τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.

105 Τίρες δ' Ἀγινάδης Σιφάεις καλλιπετεῖ δῆμον

Θεσπιέων, ἐσθόδε μὲν ὁρινόμενον προδατῆναι
καῦμ' ἄλλος εὐρείης, ἐσθόδε δ' ἀνέμοιο θυελλας
καὶ πλόον ἕλειν τε καὶ διτέρι τεκμήρασθαι.

Αὗτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστήνας ἐς δύμιλον

110 ὠρσεν Ἀθηναίην, μετὰ δ' ἥλυθεν ἐλδομένοισιν.
[αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἀργος
τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνηγεν.
τῷ καὶ πατάσιν προφερεστάτῃ ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαις ὑπ' εἰρεσήσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]

115 Φοίλας δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέθεν ἴκανεν,
ἔνθ' ἀφνειδὸς ἔνατε Διωνύσιον ἔκκητι,
πατρὸς ἑοῦ, πηγῆσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.

Ἀργόθεν αὖ Ταλαὸς καὶ Ἀρήτος, υἱες Βίαντος,
ἥλυθον ἱζθιμός τε Λεωδόκος, οὓς τέκε Πηρὼ

120 Νηλήτης· τῆς δ' ἄμφι δύνη ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰζίκλοι Μελάμπους.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
πευθύμεθε! Αἰσιονίδος λιλασμένου ἀθερίζαι.

Ἄλλ' ἐπεὶ σίε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
125 νεῖνον ἀπ' Ἀρκαδίης Λυρκήον Ἀργος ἀμείψας
τὴν δόδην, ἢ ζωὸν φέρει κάπτριον, δος δὲν βίσσης
φέρβετο Λαμπείης, Ἐρυμάνθιον ἀμ μέγα τίφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτησι Μυκηναῖων ἀγορῆσιν
δεσμοῖς ἐλλόμενον μεγάλων ἀπετήκατο νώτων.

130 αὐτὸς δ' ἢ ιότητι, παρέκ νόον Εδρυσθῆσος,
ώρμηθη· σὺν καὶ οἱ Ὑλας κίεν, ἐσθόδε δπάνω,
πρωθήβης, ἵων τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.

Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοι κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
Ναύπλιοις δες γὰρ ἔη Κλυτονήου Ναυβολίδαο.

135 Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδειν ἔοντα
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρὶν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναῖς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, δες πέρι πάντας ἔκανυτο ναυτιλίησιν.

Ἔδμων δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, δσσοι ἔναιον
140 Ἀργος, ἐπει δεδάνκης τὸν ἐν μόρον οἰωνοῖσιν
ἥτε, μή οἱ δῆμος ἐϋκλείης ἀγάσαιτο.

Οὐ μὲν δηγ' ἔνειν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλά μιν αὐτὸς
γείνατο κυδαλίμοις ἔναρθιμιον Αἰολίδησιν
Αητοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἥδ' ἐμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.

Καὶ μήν Αἰτωλὶς κρατερὸν Πολυδεύκεα Λήδη
Κάστορά τ' ὥκυποδων ὠρσεν δεδαχμένον ίππων

junctus.] Post hos Cecropia bellicosus venit Butes,
filius fortis Teleontis, et hastam-bene-tractans Phalerus.
Alcon eum misit, pater ipsius: non quicquid amplius alios
senectutis filios habuit vitæque curatores:
sed illum, sero-genitum licet atque unicum (existentem),
misit, ut inter-audaces emineret heroas.

Theseum vero, qui præ omnibus Erechthidis excelluit,
Tænaria atrum sub terra vinculum detinuit,
cum-Pirithoo profectum communī via: profecto uterque
faciliore laboris exitum omnibus reddidisset.

Tiphys autem Agnides, Sipaensem reliquit populum
Thespisium, cum peritus excitatum prævidere
fluctum maris ampli, tum peritus venti procellas
et navigationem ex soleque et sidere divinare.

Ipsa eum Tritonis heroum ad cœtum
compulit Minerva, venit autem desiderantibus eum.

[Ipsa enim navem quoque velocem fabricata-est; cum ea au-
tem Argus] construxit Arestoris-filius, illius præceptis:
quare etiam omnium præstantissima extitit navium,
quotquot remigatione tentarunt mare.]

Phlias porro post illos Aræthyrea venit,
ubi opibus-florens habitavit, Baccho volente,
patre suo, fontium accola Asopi.

Argis autem Talaus et Areiūs, filii Biantis,
venerunt, fortisque Leodocus, quos peperit Pero
Nelei-filia; cuius causa aerumnam sustinuit gravem
Æolides in-stabulis Iphicli Melampus.

Neque sane vim magnanimi Herculis
aceperimus Jasoni desideranti defuisse.

Immo postquam audivit rumorem de-convenientibus heroī-
bus, nuper ex Arcadia Lyrceum Argos profectus,
eo itinere, quo vivum portavit aprum, qui quidem in saltibus
pabulabatur Lampiae, ad Erymanthiam vastam paludem;
eum quidem in primo Mycenæorum foro
vinculis ligatum de-magno depositus tergo;
ipse vero suo arbitrio, inscio Eurystheo,
abiit; cumque eo Hylas ivit, fidus comes,
pubescens, sagittarumque lator custosque arcus.

Post eum jam divini venit Danai progenies,
Nauplii: ipse enim filius fuit Clytenei Naubolidæ;
Naubolus vero Lerni; Lernum quidem certe novimus fuisse
Præti Naupliadæ filium; sed Neptuno puella
olim aliquando Amymone Danai-filia pepererat mista
Nauplium, qui omnes vicit avigandi-peritia.

Idmon vero postremus advenit eorum, qui incolebant
Argos, quoniam eductus de-suo fato auguriis
ivit, ne ipsi populus propter-gloriā amissam indignaretur;
non quidem ille erat Abantis vere filius, sed eum ipse
genit nobilibus adnumeratum Æolidis
Apollo; ipse vero vaticinia eum docuit,
avesque observare, et in-victimis-incensis signa spectare;

Atqui Ætolis fortem Pollucem Leda
Castoremque celeripedum excitavit peritum equorum

Σπάρτηθεν τοὺς δ' οὐ γε δόμοις ἔνι Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὡδίνι μῆτη τέκεν οὐδὲ ἀπίθησεν
150 νιστομένοις Ζηνὸς γάρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.

Οἱ τ' Ἀφρητιάδαι Λυγκεὺς καὶ ὑπέρβοις⁷ Ιδαῖς
Ἀρήνηθεν ἔσαν, μεγάλῃ περιθαρσέες ἀλκῆ
ἀμφότεροι. Λυγκεὺς δὲ καὶ δευτέροις ἐκέκαστο
δύμασιν, εἰ ἐτεν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον
155 δριδίων καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Σὺν δὲ Περικλύμενος Νηλήιος ὥρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, δέσσοι Πύλων ἔξεγένοντο
Νηλήιος θείοις· Ποσειδάνων δέ οἱ ἀλκῆ
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἡδὲ δὲ τοι κεν ἀρήσαιτο
160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνι ξυνοχῇ πολέμῳ.

Καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἵσαν⁸ Ἀρκαδίηθεν,
οἱ Τεγένιοι καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
υἷς δύνω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ⁹ ιοῦσιν
Ἄγκαιος, τὸν μέν δια πατήρ Λυκόδοργος ἐπεμπεν,
165 τὸν δὲ μάρφω γνωτὸς προγενέστερος. Ἀλλ' δὲ μὲν ἡδη
γηράσκοντ¹⁰ Ἀλεὸν λίπετ¹¹ ἀμ πόδιν δφρο κομίζοι,
παΐδα δὲ ἐν σφετέροισι καστιγνήτοισιν δπασσεν.
Βῆ δὲ γε Μαναλίης ἀρκτού δέρος ἀμφίτομόν τε
δεξιτερῆ πάλλων πέλεκυν μέγαν. Ἐντεα γάρ οἱ
170 πατροπάτωρ Ἀλεός μυχάτη ἔγκρυψε καλῆ,
αἴ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἔρητούσεις νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ Αὔγείνοι, διν δὴ φάτις Ήλείου
ἔμμεναι· Ἡλείοισι δὲ δ' γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
δλβω κυδίων μέγα δὲ τοι Κολχίδα γαῖαν
175 αὐτὸν τ' Αἰτήτην ίδειν σημάντορα Κόλχων.

Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Υπερησίου υῖες
Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιμόδος, οὗ ποτε Πέλλης
πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὁρύσιν αἰγιαλοῦ.

Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπών Εύφημος ἔκανεν,
180 τὸν δια Ποσειδάνων ποδωκήστατον ἀλλων
Εύρωπη Τίτυοιο μεγασθενέος τέκε κούρη.
Κείνος ἀνήρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέσεσκεν
οἰδηματος, οὐδὲ θούος βάπτεν πόδας, ἀλλ' δσον ἄκροις
ἴχγεσι τεγγόμενος διερῆ πεφόρητο κελεύθῳ.

185 Καὶ δὲ μὲν πτολεύθρον ἀγαυοῦ Μιλήτοιο
νοσφισθεὶς Ἐργίνος, δὲ δ' Ἰμβρατίης ἔδος Ήρης,
Παρθενίην, Ἄγκαιος ὑπέρβοις¹² ίστορε δὲ ἀμφω
ἡμέν ναυτιλίης, ἡδὲ ἄρεος εὐχετώντο.

190 Οἰνείδης δὲ ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκήσις Μελέαγρος ἀνήλυθε Λαοκόνων τε,
Λαοκόνων Οἰνήος ἀδελφεὸς, οὐ μὲν ἦτις γε
μητέρος· ἀλλά ἐθησα γυνὴ τέκε τὸν μὲν ἄρρον Οἰνεύς
ἡδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἴαλλεν.

195 ὡδὲ ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν δμιλον
ἥρωων. Τοῦ δὲ οὐ τιν' ὑπέρτερον ἀλλον δύω
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μοῦνον
αὖθι αένων λυκάθαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσιν.

Καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν δόδον, εῦ μὲν ἄκοντι,
200 εῦ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαχμένος ἀντιφέρεσθαι,

Sparta; quos quidem ipsa in domibus Tyndarei
carissimos partu uno edidit; neque non-confisa-est
abeuntibus; Jovis enim digna cogitavit concubitu.

Apharetiadæ Lynceus et violentus Idas
Arena profecti-sunt, magno confusis robori
uterque; Lynceus vero etiam acutissimis ornatus-erat
oculis, si vera quidem est fama, virum illum
facile etiam subter terra vidisse.

Una vero Periclymenus Neleus ad-cinctus-est ad-profici-
scendum,] maximus-natu filiorum, quotquot Pyli geniti-sunt
Neleo divino; Neptunus vero ei robur
dederat immensum, et, quodcunque optasset
pugnans, ut id fieret in discrimine prælii.

Jam vero Amphidamas et Cepheus profecti-sunt ex-Arca-
dia,] qui Tegeam et partem-assignatam Aphidanti tenebant,
filii duo Alei; tertius quidem secutus-est abeuntes
Ancaeus, quem quidem pater Lycurgus misit
utriusque illorum frater natu-major: sed ipse jam
senescentem Aleum remansit in urbe ut-curaret,
filium vero suum suis fratribus adjunxit:
incessit vero ille Maenaliæ ursæ pellem gestans ancipi-
temque] dextra vibrans securim magnam: arma enim ipsi
avus Aleus in intimo absconderat horreo,
si forte aliquo-modo adhuc etiam hunc prohiberet proficisci.

Venit vero etiam Augeas, quem quidem fama-est Solis
fuisse filium; Eleis vero ille viris imperavit,
opibus glorians; valde vero cupiit Colchicam terram
ipsumque æeten videre, regem Colchorum.

Asterius vero et Amphion, Hyperassi filii,
ex-Pellana venerunt Achaica, quam olim Pelles
avus- paternus condiderat in crepidinibus littoris.

Tænaro autem post hos profectus Euphemus venit,
quem quidem Neptuno celerrimum omnium
Europa Tityi validi peperit filia:
ille vir et maris super cœrulei currebat
fluctum, nec celeres intingebat pedes, sed tantum summis
plantis madefactus, aquosa ferebatur via.

Et ali duos filii Neptuni venerunt:
scilicet alter urbe illustris Miletii
relicta, Erginus, alter Imbrasiae sede Junonis,
Parthenia, Ancaeus violentus: scientes ambo
et navigationis et belli se esse gloriabantur.

Oenei-filius autem post hos profectus Calydone
fortis Meleager advenit, Laocooneque,
Laocoone Oenei frater, non quidem una
matre satus; sed eum serva (mulier) peperit; quem quidem
Oeneus,] jam seniorem, moderatorem filii misit;
sic (Meleager) adhuc puer animosus subiit cœtum
heroum: hoc vero non quemquam superiorē alium puto,
praeter Herculem, accessurum-fuisse, si vel unum amplius
ibi manens annum versatus-esset inter-Ætolos:
atqui eum avunculus eadem via, bene quidem hasta,
bene vero etiam in stataria pugna sciens pugnare,

Θεστιάδης Ἱφιλος ἐφωμάρτησε κιόντι.

Σὺν δὲ Παλαιμόνιος Λέρου παῖς Ὄλενίοις,
Λέρου ἐπίκλησιν, γενεήν γε μὲν Ἡφαίστοιο
τούνεκ' ἔην πόδε σιφλός· ἀτάρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
205 ἡνορέντι τὸ δύνασθαι, δὲ καὶ μεταρίθμιος ἦν
πᾶσιν ἀριστήσεσιν Ἰησονὶ κῦδος ἀξέων.

Ἐκ δὲ ἄρα Φωκάνων κίεν Ἱρίτος Ὀρυντίδο
Ναυβόλου ἐκγεγανώς ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἥμος ἔην Πυλῶδες θεοπροπίας ἐρεείνων

210 ναυτιλίης τόθι γάρ μιν ἔοις ὑπέδεκτο δόμοισιν.

Ζήτης αὖ Καλατίς τε Βορήιοις υἱες ἔκοντο,
οὓς ποτ' Ἐρεύθης Βορέη τέκεν Ὡρείουια
ἐσχατιή Θρήνης δυσχειμέρου· ἐνθ' ἄρα τὴν γε
Θρηνίος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίθεν,
215 Τιτισσο προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσαν.

Καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην δοι πέτρην
χλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ δόρον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.

Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἔκάτερθεν ἐρεμνὰς
220 σείον ἀειρομένα πτέρυγας, μέγα θάμβος ίδεσθαι,
χρυσείσις φοιλίδεσσι διτυγέας· ἀμφὶ δὲ νύτοις
κράκτος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐγήνος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεα δούνεοντα μετὰ πνοιήσιν ἔθειρα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἀντοῖο πάις μενέατινεν Ἀκαστος
225 ἰθύιμου Πελίκοι δόμοις ἔνι πατρὸς ἔθος
μιμνάζειν, Ἀργος τε θεᾶς ὑπερογδὸς Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι διμῶλο.

Τόσοιο ἀρ' Αἰσονίδη συμμήστορες ἡγερέθοντο.
Τοὺς μὲν ἀριστῆς Μινύας περιναετάσσοντες
230 κίχλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἀρ' αἵματος εὐχετόντο
ἔμμεναι· δῶς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰησονα γείνατο μῆτηρ
Ἀλκιμέδη, Κλυμένης Μινυητός ἐγχαγανία.

Αὐτάρ εἶπε δημωεσιν ἐπαρτέα πάντα τετύχοι,
235 δησαπερ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοι νῆτες,
εὗτ' ἀντὶ ἀγγή χρέος ἀνδρας ὑπεὶρ ἀλλα ναυτιλλεσθαι,
δὴ τότ' ίσαν μετὰ νῆτα δι' ἀστεος, ἔνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαὸν
πληγὴς ἐπερχομένων ἀμυδίσ θέεν· οἱ δὲ φαεινοὶ
240 ἀστέρες δῶς νεφέεσσι μετέπερον· δῶς δὲ ἔκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν δίσσοντας.

Ζεῦ ἄνυ, τίς Πελίκο νόος; πόθι τόσον δημιον
ἥρων γαῖης Πλαναχαῖδος ἔκτοι βάλλει;
αὐτῆμάρ κε δόμους δλοιῷ πυρὶ δηγώσειαν
245 Αἴτητω, δτε μή σριν ἔκδων δέρος ἐγγυαλέη.

Ἄλλη ὁδὸν ψυκτὰ κέλευθα, πόνος δὲ ἀπρήκτος ιοῦσιν.

“Ως φάσσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναι-
πολλά μάλισθανάτοισιν ἐς αἰθέρα γείρας αἰειρον [κες
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς δπάσσαι.

250 Ἀλλη δὲ εἰς ἐτέρην δλοφύρετο δακρυχέουσα.

Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν δύψε πέρι ἔμπτης
ἥλυθεν, οὐδὲ ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐη βιότοιο.

Αἴσων αὖ μέγα δῆ τι δυσάμμορος. Ή τέ οἱ ἦν
βελτερον, εἰ τοπάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυσθεῖς

APOLLONIUS.

Thestiades Iphiclus comitatus-est abeuntem.

Una vero Palemonius Lerni filius Olenii (*projectus est*),
Lerni nomine, generatione tamen Vulcani:
quapropter fuit pedibus debilis; sed corpus non quisquam
ausus-fuerit fortitudinemque reprehendere, quare etiam ad-
numeratus erat omnibus principibus, Jasoni gloriam allatu-
rus.] Ex Phocensibus vero venit Iphitus Ornytidæ
Nauboli filius; hospes vero ei fuerat antea,
quam iret Delphos oraculum consulturus
de-navigatione, tum enim ipsum suis excepérat aedibus.

Zetes porro Calaisque Boreæ filii venerunt,
quos quondam Erechtheis Boreæ pepererat Orithyia
in extrema parte Thraciæ asperæ: quo quidem eam
Thracius Boreas abreptam-duxerat e-Cecropia,
juxta Ilissum in choro se-circumagentem:
atque eam abductam procul, Sarpedonium ubi saxum
celebrant, fluvii ad fluenta Ergini,
tenebris subigit nubibus coopertam.

Illi quidem in extremis pedibus utrimque atras
quatiebant sublati alas, admodum mirabile visu!
aureis squamis distinctas: circum vero humeros
vertice ex summo et cervice huc et illuc
caruleas jactabant cum vento comeæ.

Neque vero omnino ipsius filius cupiebat Acastus
fortis Peliae in aedibus patris sui
manere, nec Argus deæ minister Minervæ;
immo etiam hi voluerunt adnumerari cœtu.

Tot igitur Αἴσονιδε adjutores congregati-sunt;
quos quidem heros Minyas accole
appellarunt omnino omnes, quia Minyæ filiarum
plurimi et fortissimi ex sanguine gloriabantur
esse; sic vero etiam ipsum Jasona pepererat mater
Alcimedē, ex-Clymena, Minyæ-filia, prognata.

At postquam a-servis apparata omnia sunt,
quibus-quidem armantur parata intus naves,
ubi impulerit necessitas viros, super mare ut-navigarent;
tum tandem iverunt ad navem per urbem, ubi quidem litora
celebrantur Pagasæ Magnesiæ; undique vero civium
multitudo confluentum simul cucurrit; illi vero, lucidae
sicut stellæ inter-nubes, eminuerunt; ita vero quisque
dixit, adspiciens cum armis ruentes:

Jupiter rex, qua Pelæ mens *est?* ubinam tantam cohortem
lheroum terra ex Panachaica (*Grecia*) compellit?
ipso-eo-die domos exitiosa flamma devastent
Αἴτητæ, quo non ipsi ultro vellus tradiderit!
at non evitabile *est!* iter, labor vero difficilis euntibus.

Sic dixerunt hic et illi per urbem: sed mulieres
multum deos, ad eolum manus sustulerunt,
precantes, redditus finem gratum ut-impertirent.
Alia vero ad aliam lamentata-est lacrymans :

In felix Alcimedē, etiam tibi malum, quamvis sero, tamen] venit, neque ad-sinem-pervenisti in volupate vitæ :
Αἴσων vero admodum sane miser *est*: profecto ei fuisset
satius, si antea feralibus-fasciis involutus

255 νειόθι γαίης κείτο, κακῶν ἔτι νῆσις δέθλων.

Ὄς δφελεν καὶ Φρίξον, δτ' ὥλετο παρθένος Ἐλλη,
κῦμα μέλαν κριῷ ἄμ' ἐπικλύνσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
ἀνδρομένην προέτηκε κακὸν τέρας, ὃς κεν ἀνίας
Ἄλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἀγέα μυρία θείη.

260 Αἱ μὲν ἄρ' ὡς ἀγύρουν ἐπὶ προμολῆσι κιόντων.

“Ηδη δὲ δμῶντες τε πολεῖς δμῶι τ' ἀγέροντο·
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη. Οὖν δ' ἔκάστην
δύνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατήρ δλοις ὑπὸ γήρᾳ
ἐντυπάς ἐλεγέσσι καλυψάμενος γοάτασκεν.

265 Λύταρ δ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνεν ἀνίας
Θαρσύνων, δμώεσσι δ' ἀργήσι τεύχε' ἀείρειν
πέρφραδεν· οἱ δὲ σῆγα κατηφέες ἡείροντο.

Μήτηρ δ' ὡς τὰ πρώτ' ἐπεχεύατο πήγηες παιδί,
ὅς ἔχετο κλαίσιον ἀδινώτερον, ἡύτε κούρῃ

270 οἰόθεν ἀσπασίως πολιήν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ἢ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἀλλοι κηδεμονῆσι,
ἀλλ' ὑπὸ μητριῆς βίοτον βαρύν ἡγγλάζει,
καὶ ἐνέον πολέσσιν δνείδεσιν ἐστυφέλιξεν·

τῇ δέ τ' δδυρομένη δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ,
275 οὐδὲ ἔχει ἐκψλῦξαι τόσσον γόρον, δσσον δρεχθεῖ·
ὅς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐδὸν παῖδ' ἀγχός ἔχουσα
Ἄλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν.

Αἴθ' δφελον κεῖν' ἥμαρ, δτ' ἔξειπόντος ἀκουσα
δειλὴ ἐγὼ Πελίο κακὴν βασιλῆος ἐφετηλήν,
280 αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθίμεν κηδέων τε λαβέσθαι,
δφρ' αὐτός με τεῖσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶν,
τέκνον ἔμον· τὸ γάρ οίον ἔτι λοιπὸν ἔλλωρ
ἐκ σέθεν, ἀλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέστω.
Νῦν γε μὲν ἡ τοπάρουθεν Ἀχαιιμάδεσσιν ἀγητή,
285 δμωτὸς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν,
σείσ πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, φῖ ἔπι πολλὴν
ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, φῖ ἔπι μούνῳ
μίτρην πρώτον ἔλυσα καὶ θίτατον· ἔσχα γάρ μοι
Εἰλείθυια θεά πολέος ἐμέγγυης τόκοιο.

290 Ω μοι ἐμῆς ἀτης· τὸ μὲν οὐδὲ δσσον, οὐδὲ ἐν δνείρῳ
δισάμην, εὶ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.

Ὄς ἡγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἀμφιπολοι γοάτασκον ἐπισταδόν· αὐτάρ δ τήνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσείπεν.

295 Μή μοι λευγαλέας ἐνιθάλεο, μῆτερ, ἀνίας
δδε λίγην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἔρητοσις κακότητος
δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἀλγεσιν ἀλγος ἀροιο.

Πήματα γάρ τ' διδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν·
τῷ μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἐμπητης
300 τλῆθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
ἡδὲ θεοπροπήσιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος

ἔγρη, ἀτάρ μετέπειτα δριστήν ἐπαρωγῆ·
Ἄλλα σὺ μὲν νῦν αὐθὶ μετ' ἀμφιπολοισιν ἔχηλος
μίμνε δμοις, μηδὲ ὄρνις δεικελή πελε νη·

305 κείσε δ' δμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κιόντι.

Ὄν καὶ δ μὲν προτέρωσε δόμων ἔξωρτο νέεσθαι.
Οἶος δ' ἐκ νηοιο θυώδεος εῖσιν Ἀπόλλων

Δῆλον ἀν' ἡγαθέην ἡδὲ Κλάρον ἡδὲ γε Πυθονε-

sub terra jacuisset, malorum adhuc inscius certaminum.
O utinam etiam Phrixum, cum periret virgo Helle,
fluctus ater una cum-ariete obruiisset; at etiam vocem
humanam emisit perniciosum monstrum (*aries*), ut curas
Alcimedæ postea et dolores innumeros crearet.

Illæ igitur ita locutæ-sunt in decessu proficiscentium.
Jam vero servique multi ancillæque conveniebant;
mater vero ipsum amplexa-est: sed acer quamque
subiit moeror: cum ipsis vero pater luctuosa præ senectute
totus lectis involutus gemuit.

At ille (*Jason*) eorum tum leniuit sollicitudines
cohortans, servos vero bellica arma tollere
jussit; illi tacite demissō-vultu sustulerunt.
Mater vero, ut primum circumfuderat brachia filio,
sic adhaesit ei flens vehementius, ut puella
seorsum amanter canam nutricem amplexa
luget, cui non sunt amplius alii, qui-curam-gerant,
sed sub noverca vitam gravem trahit,
quæ ipsam nuper crebris conviciis insectata-est;
huic vero lamentanti constringitur animus intus ærumna,
neque potest effundere tantum luctum, quantum cupit;
sic vehementer flevit, suum filium ulnis amplexa,
Alcimede, et talem sermonem effata-est præ-mœrore:

O utinam illo die, quo eloqui audivi
misera ego Peliam regem perniciosum mandatum,
statim animam efflassem curarumque obliterasse,
ut ipse me tuis caris composuisse manibus,
mi fili; hoc enim solum erat adhuc reliquum, quod-optarem
a te; aliis enim omnibus dudum educationis-præmiis fruor.
Nunc certe quidem ego illa, antelac Achivis-mulieribus ve-
neranda,] servæ instar, vacuis relinquer in ædibus,
tui desiderio tabescens infelix, a quo multum
decus et gloria habui antea, cuius solius causa
zonam primum solvi et ultimum: in primis enim mihi
Lucina dea frequentem invidit partum.

Heu mihi, meæ miseric! hoc quidem nunquam, ne in som-
nio quidem] suspicata-sum, quod Phrixus mihi exitio foret
effugiendo.] Sic illa ingemiscens questa-est: mulieres vero
ancillæ lugebat assidue: at ipse (*Jason*) illam

blandis verbis consolans allocutus-est:
Noli mihi perniciosam injicere, mater, tristitiam
ita vehementer, quoniam non quidem defendes a-calamitate
lacrimis, sed potius etiam doloribus dolorem adjeceris.
Mala enim improvisa dii mortalibus tribuunt;
ideo sortem animo, quamquam moesta, tamen
aude tolerare: confide vero consiliis Minervæ
et oraculis (nam faustissima Phœbus
respondit), at deinde procerum auxilio.
Sed tu quidem nunc ibi cum ancillis quieta
mane domi, neque avis infasta sis navi:
illuc vero comitabuntur sodales et ancillæ abeuntem. "

Dixit, et ipse quidem ulterius ex ædibus properavit ire,
qualis vero ex templo suffitū pleno incedit Apollo
Delum per divinam, aut Clarum, aut idem per Pythonem,

ἡ Λυκίην εὐρεῖαν ἐπὶ Ξάνθοιο δοῆσιν,
310 τοῖος ἀνὴρ πλήθην δήμου κίεν ὅρτο δ' ἀντὴ¹
κεκλομένων ἄμυδις. Τῷ δὲ ξύμβλητο γεραῖ
Ἴσιάς, Ἀρτέμιδος πολιτόχου ἀρχτειρα,
καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι
ἔμπης θεμένη δύνατο προθέοντος διμίλου·

315 ἀλλ' ἡ μὲν λίπετ' αὖτις παραχλιδὸν, οἷα γεραῖ
δπλοτερῶν, δὲ πολλὸν ἀποπλαγθεὶς ἔλιασθη.

Ἄνταρ ἐπειρίος πόληος ἔδυμάντους λίπ' ἀγυιάς,
ἀκτὴν δὲ ἵκανεν Παγασῆδα, τῇ μιν ἔταιροι
δειδέζατ' Ἀργήνη ἄμυδις παρὸς νῆτη μένοντες.

320 Στῆ δέ ἄρετο προμολῆς οἱ δὲ ἀντίοις ἥγερέθοντο.
Ἐτος δὲ ἐνόησαν Ἀκαστον δύμῶς Ἀργον τε πόληος
νόστῳ καταθλώσκοντας, ἔθάμησαν δὲ ἐσιδόντες
πασσοδίην Πελίοι παρὲν νόσον ἔντος ἴοντας.

Δέρμα δὲ δὲ μὲν ταύρῳ ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὕμους
325 Ἀργος Ἀρεστορίδης λάχην μελάνην αὐτὰρ δὲ καλὴν
διπλαχα, τὴν οἱ διπασσε κατιγήτη Πελόπεια.

Ἄλλος δὲ τὸν μέν τε διεξέρεεσθαι ἔκστατα
ἐστεοτοὺς δὲ ἀγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
Αὐτοῦ δὲ ἱλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν ἥδε καὶ ιστῷ
330 κεχλιμένῳ μαλά πάντες ἐπιστερὴν ἔδροντο.
Τοῖσιν δὲ Αἴσσονος υἱὸς ἔϋπρονέοντα μετέπιστεν.

Ἄλλα μὲν διστά τε νῆτη ἐφοπλίσασθαι οἰκιεν,
πάντας γάρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κεῖται ιοῦσιν.
Τῷ οὐκ ἀν δηγαίον ἔχοιμεθα τοῦ ἔκητι
335 ναυτιλίης, δτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἀτῆται.

Ἄλλα, φίλοι, ξυνὸς γάρ εἰς Ἐλλάδα νόστος δπίσσω,
ξυναὶ δὲ ἄμμι πελονταὶ εἰς Αἴγατο κέλευθοι·
τούνεκα νῦν τὸν ἀριστὸν ἀρειδῆσαντες θεσθε
δργχουν ἡμείων, δὲ καὶ τὰ ἔκστατα μελοίο,
340 νείκεια συνθεσίας τε μετὰ ξεῖνοισι βαλέσθαι.

Ὡς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα
ἡμενον ἐν μέσσοισι μιῆδε ἐ πάντες δύτη
σημαίνειν ἐπέτελον· δὲ δὲ αὐτόθιεν, ἔνθα περ ἦστο,
δεξιτερὴν ἀνὰ χείρα τανύσσατο φύνησέν τε.

345 Μή τις ἔμοι τόδε κῦδος δπαζέτω. Οὐ γάρ ἔγωγε
πείσομαι, δτε καὶ ἀλλοι ἀναστῆσθαι ἔργον.
Αὐτὸς, δτεις ξυνάγειρε, καὶ δργεύσοις δμάδοιο.

Ἡ δα μέγα φρονέων, ἐπὶ δὲ ἥνεον, ως ἔκθευεν
‘Ἡρακλέης ἀνὰ δὲ αὐτὸς ἀρχίσος ὁρνυτ’ Ιήσων
350 γηθέσσονος, καὶ τοῖς λιλαιομένοις ἀγόρευεν.

Εἰ μὲν δή μοι κῦδος ἐπιτριπτεῖτε μέλεσθαι,
μηκέτ’ ἔπειθ’, δς καὶ πρὸν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
Νῦν γε μὲν ἡδη Φοῖδον ἀρεστάμενοι θεύεσσιν
δαίτι ἐντυγχάνεσθαι παραχτεδόν. ‘Ορος δὲ ἴωσιν
355 διμῶνες ἔμοι σταθμῶν σημαντορες, οἵτις μέμητεν
θεῦρο βόας ἀγέληθεν ἐν κρίναντας ἐλάσσατι,
τόρχα κε νῆτη ἐρύσταιμεν ἔσω ἀλός, δπλα τε πάντα
ἐνέμενοι πεπάλλαχε κατὰ κλητῆς ἐρετμά.

Τείως δὲ αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβάσσιο
360 θείομεν Ἀπόλλωνος, δ μοι χρείων οὐ πόδεντο
σημαίνειν δεῖξεν τε πόρους ἀλός, εἴ κε θυηλαῖς
οὗ ἔηεν ἔξαρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆι.

aut Lyclam amplam, ad Xanthi fluenta :

talis Jason per multitudinem populi incessit : excitabatur
vero clamor] hortantium simul. Illi vero occurrit vetula
Iphlias, Diaue urbium-præsidis sacerdos,
et ejus dextram manum osculata-est, neque aliquid fari,
quamvis cupiens, potuit, propter ruentem multitudinem :
sed illa quidem relinquebatur ibi deflectendo, utpote anus
a-junioribus, ipse vero longe vagatus discessit.

Verum postquam urbis bene-structos reliquit vicos
et ad-littus venit Pagasæum, ibi eum socii
excepereunt, Argoam confertim ad navem manentes.
Stetit igitur in aditu; illi ex-adverso conveniebant.
Animadverterunt vero Acastum simul Argumque ex-urbe
procul decurrere, et obstupuerunt, cum-viderent
omni-impetu eos Peliae contra mentem recta ferri.
Pelle vero alter quidem ad-pedes-usque-demissa amictus-erat
humoris.] Argus Arestorides, eaque pilis atra; at alter pul-
cra] lœna-duplici, quam ei deederat soror Peleopis.
Sed tamen eos ne-interrogaret singula
cohibuit-se Jason; illos vero in-concionem sessum-ire jussit.
Ibi convolutis in velis atque etiam malo
inclinato ad-unum omnes deinceps concenterunt :

inter quos Ξενοὶ filius prudens locutus-est :

Alia quidem, quibuscumque navem armari convenit,
(omnia enim justo ordine sunt), parata jacent abituri :

quare non diu prohibeamur hujus rei causa,
a-navigatione, quando modo adspiraverint venti.
At, amici, communis enim in Græciam redditus postea,
commune nobis est ad Ξεται palatia iter ;
quare nunc optimum, sine-respectu, eligite
ducem vobis, cui singula curæ-sint,

ad bellum et pacem cum exteris ineundam.

Sic fatus-est: adspexerunt vero juvenes animosum Hercu-
lem,] sedentem in mediis; una vero eum omnes voce
imperare jusserunt; sed ille inde, ubi sedit,
dextram manum protendit, locutusque-est :

Ne quis milii hunc honorem tribuat; neque enim ego
obsequar, siue etiam aliū surgere prohibebo.
Ipse, qui congregavit, etiam præsit cœtu!

Dixit igitur magna cogitans, assenserunt vero, ut jussit
Hercules : at ipse bellicosus surrexit Jason
lætabundus, et talia lubentibus concionatus-est :

Si igitur milii quidem munus committitis hoc administran-
dum,] non-amplius deinde, ut antea, impediantur itinera.
Nunc certe quidem jam, Pliebo placato victimis,
epulas apparemus statim : dum vero veniant
servi mei, stabulorum præsides, quibus curæ-est
huc boves ex-armento bene selectos agere,
interea navem trahamus in mare, armisque omnibus
impositis, sortimini per transtra remos :
interim vero etiam aram littoralem Embasi
ponamus Apollinis, qui mihi vaticinans promisit
se-significaturum et ostensurum meatus maris, si quidem sa-
cris] a-se ipso auspiciatus-fuisse, certatus cum-rege.

Ἡ δα καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθι· οἱ δὲ ἐπανέ-
πιεθόμενοι ἀπὸ δὲ εἴματο⁷ ἐπήτριμα νηῆσαντο [σταν-
365 λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέδχαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν θλυμ.].
Νῆσος δὲ ἐπικρατέως Ἀργους νηοθημοσύνησιν
370 ζωσαν πάμπρωτον ἔυστρεφει ἔνδοθεν ὅπλῳ
τεινάμενοι ἐκάτερθεν, ἵνει εὖ ἀρροιστο γόμφοις
δούρατα καὶ δοῖσιοι βίγον ἔχοι ἀντιώσαν.
Σχάπτον δὲ αἴψακατ' εῖρος, δσσον περιβάλλετο χῶρος,
375 ἡδὲ κατὰ πρώρην εἶσαν ἀλὸς, δσσάτιον περ
ἐλκομένη χείρεσσιν ἐπιδραμέσθαι εὔμελλεν.
Αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἔξελάχαινον
380 στείρης, ἵνει δὲ ὀλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτησι φάλαγξιν,
ὅς κεν δλισθαίνουσα δι' αὐτάνων φορέοιτο.
“Υψι δὲ ἄρετον ζηνθα καὶ ζηνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
πηγήνιον προῦχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
385 Τῶν δὲ ἐναμοιβαδίς αὐτοὶ ζένεσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στέρνα θ' δμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. Ἐν δὲ ἄρα Τī-
βήσαθι, ἵνει δὲ δτρύνει νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσασι· [φυς
κεκλόμενος δὲ] ηὔσε μάλα μέγα τοι δὲ παρᾶσσον
390 δὲ κράτει βρίσαντες ιῆτη στυφέλιξαν ἐρωῆ
νεισθεν εὖ ἐδρης, ἐπὶ δὲ ἐρδώσαντο πόδεσσιν
προπροθιαζόμενοι· ή δὲ ἐσπετο Πηλιάς Ἀργώ
395 δίμφα μάλι· οἱ δὲ ἐκάτερθεν ἐπίαχον ἀίσσοντες.
Αἰ δὲ ἄρετον πόδι τρόπιδι στιβαρῆ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν ἀϊδηνή κήκιε λιγνὺς
400 βριθοσύνη, κατόλισθε δὲ ζω ἀλός· οἱ δὲ μιν αὔθι
ἀψι ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
Σκαλμοῖς δὲ ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον ἵνει δὲ οἱ ιστὸν
λαίφεα τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλίην ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπει τὰ ἔκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
405 κληῆδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
ἀνδρὸν ἐντυναμένω δοιὰ μίαν· ἐκ δὲ ἄρα μέσσην
ἥρεον Ἡρακλῆι καὶ ἥρων ἀτερ ἀλλων
Ἀγκαίω, Τεγέης δὲ δα πτολείθρον ἔναιεν.
Τοῖς μέσσον οἰσιν ἀπὸ κληῆδα λίποντο
410 αὔτως, οὐ τι πάλῳ· ἐπὶ δὲ ἔτερην αἰνήσαντες
Τίφυν ἔυστείρης οἰήσια νηὸς ἔρυσθαι.
“Ἐνθεν δὲ αὖ λάιγγας ἀλὸς σχεδὸν δχλίζοντες
νήσον αὐτοῖς βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
415 Ἀκτίου Ἐμβασίοιο τ' ἐπώνυμον· ὅκα δὲ τοι γε
φιτροὺς ἀζαλέες στόρεσσαν καθύπερθεν ἐλαίνης.
Τείως δὲ αὗτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέκαν ἀγοντες
βουκολοι Αἰσονίδας δύνα βός. Τοὺς δὲ ἐρύσαντο
κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. Οἱ δὲ ἄρετον
420 γέρνιθά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
εὔχετο κεκλόμενος πατρῷον Ἀπόλλωνα.
Κλῦθι ἀναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδας ναίων
ἡμετέροιο τοκῆσος ἐπώνυμον, δις μοι ὑπέστης
425 Πυθοῖ χρειομένω ἀνυσιν καὶ πείραθο δόδοιο
σημανέειν, αὐτὸς γάρ ἐπάιτος ἔπλευ ἀεθλῶν.
αὐτὸς νῦν ἀγε νηὸς σὺν ἀρτεμέσσοις ἑταίροις [σω
κεῖσε τε καὶ παλίνορφον εὖ Ἑλλάδα. Σοὶ δὲ ἀν δπισ-

ARGONAUTICORUM LIB. I.

Dixit et ad opus primus se-convertit: illi vero surrexerunt
obsequentes: vestimenta autem conferta accumularunt
laevi in saxe, ad-quod non alludebat mare
fluctibus, hiberna vero olim abluerat aqua-marina.
Navem vero valide, Argi suasu,
constrinxerunt primum-omnium bene-torto intus func,
extenso utrinque, ut bene compingerentur clavis
trabes, et undarum vim sustinerent resistentem.
Foderunt autem statim in latitudinem, quantum occupavit
locum,] et secundum proram intra mare, quantum quidem
tracta manibus procursura erat.
Semper vero quo longius, eo depressius effoderunt
carina, in sulco vero dolatas straverunt palangas:
illam vero (navem) declivem inclinarunt in primas palangas,
ut sensim-labens per eas ferretur.
Sursum igitur ab utroque latere cum-vertissent remos,
lorum prominens scalmis alligarent:
inter quos alternatim ipsi steterunt ex-ultraque-parte
pectoraque simul et manus adegerunt. Verum Tiphys
ingressus-erat, ut incitaret juvenes, opportune ut-traherent;
cohorts vero clamavit admodum valde; illi autem celeriter
suo robo urgentes uno protruserunt impetu
ex ima sede; nitebanturque pedibus
cun-vi-protrahentes: sequebatur vero Peliaca Argo
celerrime; illi autem utrimque acclamabant propellentes.
At sub carina gravi gemebant palangae
attrite; circa eas vero ater excitabatur fumus
pondere navis; delapsa autem (navis) est in mare: sed illi
eam rursus] retro trahentes prohibuerunt, longius ne-abiret.
Scalmis tum utrimque remos adaptarunt, navi autem malum
velaqua bene-facta et annonam imposuerunt.
Sed postquam singula perite curaverunt,
transtra quidem primum sorte divisorunt,
viri ut-adornarent bini unum; sed medium
elegerunt Herculi, et heroibus p̄e aliis
Ancæo, Tegeæ qui urbem incoluit.
His medium solis transtrum reliquerunt
sic, sine sortitione: permiserunt vero consentientes
Tiphyi bene-carinata gubernacula navis tractanda.
Deinde lapidibus prope mare devolutis
exstruxerunt ibi aram littoralem Apollinis
Actii Embasiique dictam: celeriter vero illi
ramos aridæ straverunt super eam olivæ.
Interea vero ex-grege propulerunt actos
bulbuli Aesonidæ duo boves; quos traxerunt
juniores sociorum ad aram. illi deinde
malluviaque molasque p̄æbuerunt. At Jason
precatus-est invocans paternum Apollinem:
Audi, rex, Pagasasque urbemque Aesonidem incolens,
nostri patris cognominem, qui mihi pollicitus-es
Delphis sciscitanti, te perfectionem et finem itineris
edoctrum-esse, ipse enim auctor eras laborum:
ipse jam due navem cum salvis sociis
et illuc et retro in Græciam! Tibi vero postea

τόσσων, δύσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
ἴρα πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἀλλα δὲ Πυθοῖ,
ἀλλα δὲ ὁς ὁρτυγήν ἀπερείσια δῦρα κομίσσω.
420 Νῦν δὲ οἱ καὶ τήνδε ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλὴν,
ἥν τοι τῆσδε ἐπιβέβηρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
πρωτίστην λύτραιμι δ, ἀναξ, ἐπ' ἀπήμουν μοίρῃ
πείσματα σὴν διὰ μῆτιν ἐπιπνεύσεις δὲ ἀγήτης
μειδιχος, φύκε' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδίοιντες.
425 Ἡκαὶ ἄμεινωλῆ προχύτας βάλε. Τὼ δὲ περὶ βου-
ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλέν τε. [σὺν
Ἱτοι δὲ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
πλῆξεν, δὲ δὲ ἀθρόσις αὖθι πεσὼν ἐνερέστατο γαίη.
Ἀγκαῖος δὲ ἐτέροιο κατὰ πλατύν αὐχένα κόψας
430 χελεύει πελέκει κρατεροὺς διέκερσε τένοντας.
ἡριπε δὲ ἀμφοτέροισι περιβήθηδης κεράσεσιν.
Τοὺς δὲ ἔτεροι σφέζαν τε θοῶς δεῖράν τε βοείας,
κόπτον δαίτρευόν τε καὶ ἕρα μῆτρ' ἐτάμοντο,
καὶ δὲ ἀμμοῖς τὰ γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῳ
435 καίον ἐπὶ σχίζησιν δὲ ἀκρήτους γένει λυθάς
Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἰδμον
πάντοτε λαμπόμενον θεών ἄπο, τοιό τε λιγνὺν
πορφυρίας ἐλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀίστουσαν.
αἴψα δὲ ἀπηλεγένεις νόνον ἔκρατο Λητοΐδαο.
440 Τοιμὶν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν γρεών τε περῆσαι
ἐνθάδες κῶντας ἀγνοτας; ἀπειρέσιοι δὲ ἐνι μέσσῳ
κεῖσε τε δεῦρο τ' ἔστιν ἀνερχομένοισιν ἀεθλοι.
Αὐτάρ εἶμοι θανείν στυγερῆν ὑπὸ δαίμονος αἰτο-
τηλό! που πέπρωται εἶπ' Ἀσίδος ἡπείροιο.
445 Ψωδεις κακοῖς δεδιάδης ἔτι καὶ πάρος οἰνοισιν
πότυμον ἐμὸν πάτρος ἐξήιον, δφρ' ἐπιβάιην
νηδος, ἔϋκλειν δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπτηαι.
Ἄλις ἀρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης δίοντες
νόστω μὲν γῆθασαν, ἀχος δὲ ἐλεν Ἰδμονος αἰτη.
450 Ἡμοιος δὲ ἥλιος σταθερὸν παραμειθεται ἡμαρ,
αὶ δὲ νέον σκοπελοισιν ὑποσκιώνται ἄρουραι
δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἥλιοιο,
τῆμοιος ἀρ' ἥδη πάντες ἐπὶ φαμάθοισι βαθειαν
φυλλάδα γευάμενοι ποιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
455 κέλαλινθ' ἐξείης παρὰ δὲ στίρις μηρῷ ἔκειτο
εἰδότα καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσαμένων προχόήσιν
οἰνογάρων μετέπειτα δὲ ἀμοιβάδης ἀλλήλοισιν
μυθεῦνθ, οἵα τε πολλὰ νεοὶ παρὰ δαιτὶ καὶ οἰνῳ
τερπῶνς ἐψίδονται, δέ τοις θέρις ἀπει.
460 Ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήγανος εἰν ἦοι αὐτῷ
πορφύρεσσεν ἔκστασα κατηριώντι ἐοικών·
τὸν δὲ ἀρ' ὑποφρυσθεὶς μεγάλη δπι νείκεσεν Ἱδας.
Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίστεις;
αὔδοι ἐνι μέσσοισι τεὸν νόον. Ἡέ σε δαμνᾶ
465 τάρθος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνδλικιδας ἀνδρας ἀτύξει;
Ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, δτω περιώσιοις ἀλλοιν
κῦδος ἐνι πτολέμοισιν δείρομαι, οὐδέ μ' ὅρέλλει
Ζεὺς τόσον, δσατίον περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
λοιγιον ἔσσεσθαι μηδ' ἀκράντον δείλον
470 Ἰδεω ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόρθω.

tam-multorum, quam-multi reversi-erimus, eximias tauro-
rum] victimas iterum arce imponemus; alia vero Delphis,
alia ad Ortygiam infinita dona feram.
Nunc age, et hoc a nobis, Longe-jaculans, accipe sacrum,
hujus quod quidem naulum gratia obtulimus navis
primum : solverim vero, rex, felici fato
retinacula, tuo consilio : asflet aura
benigna, qua per mare navigemus, serena-tempestate-usi.
Dixit, et una-cum precibus molas effudit : sed ad boves
mactandos] accinxerunt-se Ancæus prævalidus et Hercules :
et hic quidem clava medium caput unius bovis circa frontem
percussit, qui totus statim lapsus prostratus-est in terram ;
Ancæus vero alterius (bovis) lata cervice percussa
aenea securi firmos discidit tendines ;
procubuit vero utroque impactus cornu.
Eos vero socii mactarunt celeriter, et detraxerunt pelles ;
dissecuerunt diviseruntque-frustatim et sacra femora rese-
cuerunt,] et una omnia cum-cooperuissent densa adipe,
combusserunt lignis-fissis : ipse vero pura fudit libamina
Æsonides, lætatus-est vero flammam cernens Idmon
undique splendere e sacrificio ejusque fumum
purpleis orbibus faustum surgere ;
statim igitur intrepide mentem exposuit Apollinis :

Vobis quidem jam fatum deorum et necessitas est redire
huc cum vellere : infiniti tamen interea
et illic et huc revertentibus sunt labores.
Sed mihi mori tristi dei fato
procul alicubi destinatum-est, in Asiae continente :
Sic malis eductus etiam antea auguriis
de mea sorte, tamen e-patria exii, ut ingrederer
navem, gloria vero domi mihi ingresso relinquetur.

Sic igitur dixit; juvenes vero, oraculo auditio,
de-reditu quidem lætati-sunt; sed dolor eos occupavit Idmo-
nis ob-fatum.] Quo tempore vero sol calidum preterit
diem (meridiem), sed ipsa jam rupibus obumbrantur
arpa,] vespertinas declinante ad tenebras sole,
tum jam omnes in arena profundo
foliorum-toro strato canum ad littus
discubuerunt ex-ordine; ipsis vero plurimi appositi-erant
cibi et vinum suave, quod hauriebant cenophoris
pocillatores : deinde mutuo inter-se
confabulabantur, qualia multa juvenes inter epulas et vinum
suaviter jocantur, cum pernicioса petulantia abfuerit.
Tum vero Æsonides quidem, nescius-quid-ageret, secum ipso
sollicitus-cogitatbat omnia, mœsto homini similis :
eum igitur, sentiens hoc, magna voce objurgavit Idas :

Jason, quale hoc tuo animo consilium volvis?
Dic inter medios nos tuam mentem. Tene subigit
metus irruens, qui imbelles viros perterret?
Testetur jam hasta penetrans, qua majorem quam alii
gloriam in præliis reporto (neque enim me juvat
Jupiter tantum, quantum mea hasta), nullam plane cladem
exitiale fore, neque imperfectum certamen,
Ida comitate, si vel deus adversatus-fuerit.

Τοῖόν μ' Ἀρήνθην διστητῆρα κομίζεις.

Ὕπει τοι εἰς ἀτην ζωρὸν μέθυν θαρσαλέον κῆρη
πίνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυν δένετο δ' οὐνω
χείλεα κυάνεα τε γενειάδες· οἱ δ' δύμάδησαν
475 πάντες δυών, Ἰδμων δὲ καὶ δμαραδίην ἀγόρευσεν.

Δικυόνιες, φρονέεις δλοφώνια καὶ πάρος αὐτῷ.

Ὕπει τοι εἰς ἀτην ζωρὸν μέθυν θαρσαλέον κῆρη
οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνένηκεν ἀτίζειν;
Ἄλλοι μῦθοι εἴσι παρήγοροι, οἵσι περ ἀνὴρ
480 θαρσύνοι ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλο πάμπαν ἔειπας.
Τοῖα φράτις καὶ τοὺς πρὸν ἐπιφρύνειν μακάρεσσιν
νῆσας Ἀλωϊάδας, οἵσι οὐδὲ δσον ἴσοφαρίζεις
ἡνορέντην ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν δίστοις
ἀμφα Λητοΐδαο καὶ ἵψιμοι περ ἐόντες.

485 Ὡς ἔφατ· ἐκ δ' ἐγέλασσεν ἀδην Ἀφαρήιος Ἰδας,
καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμείνετο κερτομύιστον.

Ἄγρει νῦν τόδε σῆσι θεοποτίησιν ἔνισπε,
εὶ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν δλεθρον,
οἶον Ἀλωϊάδησι πατήρ τεὸς ἐγγυάλιζεν.

490 φράζεο δ' δππως χείρας ἐμάδας σόσις ἐξαλέοιο,
χρεὼν θεσπίζων μεταμώνιον εἰ κεν ἀλώρης.

Χώετ' ἐνιπτάζων προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχη,
εὶ μὴ δηριώντας δμοκλήσαντες ἔταιροι
αὐτὸς τ' Αἰσονίδης κατερήτευεν· ἀν δὲ καὶ Ὄρφεὺς
495 λατῆ ἀνασχόμενος κύθαριν πείραζεν ἀοιδῆς.

Ὕειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἥδε θάλασσα,
τὸ πρὸν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἔξ δλοοιο διέκριθεν ἀμφὶς ἐκαστα·
ἡδ' ὡς ἐμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
500 ἀστρα σληναίτη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·

οὔρεα δ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῆσιν Νύμφησι καὶ ἐρπετὰ πάντα γένοντο.

Ὕειδεν δὲ ὡς πρῶτον Ὄφιων Εύρυνόμη τε
Ὀκεανίς νιφέοντος ἔχον κράτος Οὐλύμπιοι,

505 δις τε βίη καὶ χεροῖν δ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
ἡ δ' Ῥέη, ἐπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὁκεανοῖο·

οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τίτησιν ἄνασσον,
δρφα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεστ νήπια εἰδὼς,
Δικταῖον ναίσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὕπω

510 Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ

βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὸς κύδος δπάζει.

Ὕπει δὲ καὶ φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν
Τοι δ' ἀμοτὸν λήξαντος ἔτι προδροντο κάρηνα [αὐδῆ].
πάντες δυών δρθίσιν ἐπ' οὐασιν ἡρεμέοντες
515 κηληθυῶς τοίην σφιν ἐνέλλιπε θελκτύν ἀοιδῆς.

Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κεραστάμενοι δὴ λοιδᾶς,
ἢ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι κέοντο
αἰθομέναις, ὑπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμώνοντο.

Αὐτάρ δ' αἰγλήσσα φεινοῖς ὄμμασιν Ἡώς
520 Πηλίου αἰτεινάς ἔδειν ἀκριας, ἐπ' ὁ ἀνέμοιο
εῦδιοι ἐκλύζοντο τινασσομένης δλὸς ἀκραι,
δὴ τότ' ἀνέγρετο Τίφυς· ἀφαρ δ' δρθίσιν ἔταιρους
βαινέμεναι τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνεσθαι ἐρετμά.
Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγαστίος ἥδε καὶ αὐτῷ

Talem me ex-Arena adjutorem tecum-ducis.

Dixit, et tenens plenum poculum utraque-manu
bibit merum dulce vinum : rigabantur vero vino
labra nigraque barba : illi (*socii*) obstrepebant
omnes una, Idmon vero etiam aperte locutus-est :

Miser, cogitasti perniciosa et antea *tibi* ipsi :
an tibi in exitium vinum meracum audacem animum
turgere-facit intus, et ad deos compulit spernendos?
Alia sunt alloquia, quibus quidem aliquis
confirmet alterum : tu vero improba omnino locutus-es.
Talia, fama fert, et olim deblaterasse adversus deos
filios Aloei, quos ne tantillum quidem aequas
fortudine : tamen velocibus domiti-sunt sagittis
ambo Apollinis, quamvis fortes essent.

Sic fatus-est : sed risit valde Aphareius Idas
et ipsi oculis-innuens respondit acerba-oratione :

Age, nunc hoc tuis oraculis indica,
num mihi etiam tale dii paratuti-sint exitium,
quale Albeadis pater tuus creavit :
vide vero, quomodo manus meas salvus effugias,
oraculum edens vanum si deprehensus-fueris.

Exarsit increpans; longius vero rixa processisset,
nisi concertantes graviter-monuissent socii,
et ipse Αesonides cohibusset; at etiam Orpheus
sinistra tollens citharam tentavit cantum.

Cecinit vero, quomodo terra et cœlum atque mare
olim inter se in-unam commixta formam,
contentione perniciosa discreta-fuerint seorsim singula ;
et ut firmum semper in aethere signum (*locum*) obtineant
astra lunaque et solis viæ ;
montesque quomodo exorti-sint, et ut fluvii strepentes
cum-ipsis Nymphis, et reptilia omnia nata-sint :
Cecimit porro, quomodo primum Ophion et Eurynome,
Oceani-filia, nivosi habuerint imperium Olympi,
utque vi manuum (*pugna coacti*) ille Saturno cesserit hono-
rem,] hæc Rheæ, inciderintque in fluctus Oceanī :
illi vero interea beatis diis Titanibus imperabant,
dum Jupiter adhuc infans, adhuc mente puerilia sciens
Dictaeo habitabat sub antro; at eum nondum
terrigenæ Cyclopes armaverant fulmine,
tonitruque et fulgere ; hæc enim Jovi gloriam præstant.

Dixit, et citharam cum divina cohibusit voce :
illi vero insatiabiliter, postquam cessavit, adhuc exseruerunt
capita] omnes simul, arrectis auribus conquescentes
in-delinimento : tales iis reliquerat Orpheus oblectationem
cantus.] Nec diu post, ubi-miscuerant jam libamina,
ut fas est, tum ea linguis affuderunt (*victimarum*)
ardentibus, somnum vero per noctem ceperunt.

Sed ubi splendida fulgentibus oculis Aurora
Pelii celsa conspexit juga, per ventum autem
tranquilla alluebant agitato mari promontoria,
tum jam experrectus-est Tiphs; statimque jussit socios
et intrare navem et aptare remos.
Terribiliter vero portus Pagaseius atque ipsa

525 Πηγαίδες ἵσχεν Ἀργώ ἐπισπέρχουσα γέεσθαι.

Ἐν γάρ οἱ δόρυ θείον ἐλήλατο, τό δὲ ἀνὰ μέσσην στεῖρων Ἀθηναίη Δωδωνίδος ήρμοσε φῆγοῦ.

Οἱ δὲ ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν, ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐλεσσέμεν φέντες ἔνι χώρῳ,

530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριώντων.

Μέστηρ δὲ Ἀγκαῖος μέγας ταῦθενος Ἡρακλῆς ἴζανον ἄγχι δέ οἱ βόπαλον θέτο καὶ οἱ ἔνερθεν ποσσον ὑπεκλάσθην νηὸς τρόπις. ἐλίκετο δὲ ἥδη πέισματα καὶ μέθυ λείσθον ὑπερθ' ἀλός. Αὐτὰρ Ἰή-

535 δακρύσεις γάινες ἀπὸ πατρίδος σύμματ' ἔνεικεν. [σων
Οἱ δὲ, ὡστ' ἡθεοὶ Φοίδωροι χρόνοι ἢ ἐνὶ Πυλοὶ
ἢ που ἐν Ὁρτυγήῃ ἢ ἐφ' ὑδασταῖς Ἰσμηνοῖ
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν δμαρτῆ
ἔμμελέως χραίτυνοισι πέδον δρήστωσι πόδεσσιν.

540 ὃς οἱ ὑπ' Ὀρφῆνος κιθάρην πέπληγον ἐρεπτοῖς

πόντον λάθρον ὑδωρ, ἐπὶ δὲ βόθια κλύζοντο·

ἀρῷδη δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκιεν Ὄλην

δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.

Στράπτε δὲ ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ιούστης

545 τεύχεα μακραὶ δὲ αἰεὶν ἔλευχαίνοντο κέλευθοι,

ἀτραπὸς ὃς χλοεροῖ διειδομένην πεδίοιο.

Πάντες δὲ οὐρανοθεῖς λεῦσσον θεοὶ ἡματι κείνῳ

νῆστη καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότε ἀριστοὶ

πόντον ἐπιπλάστεκον ἐπ' ἀκροτάτησι δὲ Νύμφαι

550 Πηλιάδες κορυφήσιν ἔθαμβεον εἰσορόωσαι

ἔργον Ἀθηναίης Ἰτανίδος ἡδὲ καὶ αὐτοὺς

ἥρωας γείρεσσιν ἐπικραδόντας ἐρεπτά.

Αὐτὰρ δὲ ἐξ ὑπάτου ὅρεος κίνες ἄγχι θαλάσσης

Χείρων Φιλλυρίδης, πολιη δὲ ἐπὶ κύματος ἄγη

555 τέγρης πόδας, καὶ πολλὰ βαρείη χειρὶ κελεύων

νόστον ἐπευφῆμησεν ἀκήδεα νισσομένουσιν·

σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα

Πηλείδην Ἀχιλῆη φίλω δειδίσκετο πατρί.

Οἱ δὲ ὅτε δὲ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν

560 φραδμοσύνη μήτη τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο

Τίρυος, δις δὲ ἐνὶ χερσὶν ἔνζον τενηέντως

πηδάλι ἀμφιέπεστ', δρφ' ἐμπέδον ἔξιθύνοι,

δῆ δια τότε μέγαν ἰστὸν ἐνερτήσαντο μεσόδηη,

δῆσσαν δὲ προτόνοισι τανυστάμενοι ἔκατερθεν,

565 καὶ δὲ ἀντοῦ λίνα χεῦαν ἐπ' ἥλακάτην ἐρύσαντες.

Ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὔρος ἐπ' ἱκρίφιν δὲ κάλωας

ξεστῆσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες

Τισαίνην εὔκηλοι ὑπὲρ δοιαγήν θέον ἄκρην.

Τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμουν μέλπεν διοιδῆ

570 Οἰάγριο πάϊς νηοσσόν εὐπατέρειαν

Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιάς δὲ ἀμφιέπεσκεν

δυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοι δὲ βαθείης

ἴγιας δίσσοντες ὑπερθ' ἀλός, ἀμμιγα παύροις

ἄπλετοι, ἕγρα κέλευθον διασκάριοντες ἐποντο.

575 Ως δὲ διόπτης ἀγραύλοιο κατ' ἥγια σημαντῆρος

μυρία μῆλον ἐφέπονται ἀδην κεχορημένα ποίης

εἰς αὖλιν, δὲ τ' εἴσι πάρος σύριγη λιγεήν

καλλα μελιζόμενος νόμιον μέλος ὃς ἄρα τοι γε

Peliaca insonuit Argo, festina abire.

In ea enim trabs divina impacta-erat, quam quidem in media carina Minerva e-Dodonaea exstruxerat fago.

Illi vero transtris consensis ex-ordine alias-post-alium, quomodo divisorant antea, ut quisque remigaret suo loco, bono-ordine sua apud arma considererunt.

In-medio autem Anchaeus, magnique roboris Hercules sederunt: prope eum clava jacuit, et ejus infra pedes inclinabatur navis carina. Trahebantur vero jam funes, et vinum libabant super mare. Sed Jason lacrimabundus a patria terra oculos deflexit.

Illi vero, quemadmodum juvenes Phoebo chorūm sive Delphīs] seu forte in Ortygia, sive ad aquas Ismeni instituentes, ad citharam circa aram simul apte velocibus solum feriunt pedibus; sic illi ad Orphei citharam pulsarunt remis maris vehementem aquam, fluctusque crescentib; spuma hic et illic atrum surgebat mare horrendum murmurans validorum robore virorum. Coruscabant vero ad solem, flammæ instar, navis incendentis armamenta; longæ continuo albescabant viæ (navis) ut semita per viridem conspicua campum.

Omnem vero coelitus adspicerunt dii illi die navem et semideorum virorum robur, qui tum fortissimi per mare vehebantur; in summis vero Nymphæ Peliades jugis stupuerunt intuentes opus Minervæ Itonis, atque etiam ipsos heroas manibus impellentes remos.

At ipse ex summo monte degressus est prope mare Chiron Phillyrides, et in cana fluctus fractione (fluctibus) intinxit pedes, et multa gravi manu hortatus redditum apprēcatus est curarum-expertem abeuntibus: cum eo etiam conjux ulnis gestans Pelei-filium Achillem caro protendit patri.

Illi vero cum portus circumfluum reliquissent litus prudentia et consilio intelligentis Agniadæ Tiphyis, qui quidem manibus bene-politum scite clavum tenebat, ut firmiter regeret, tum tandem ingentem malum constituerunt in-trabe-transversa (mali receptaculo).] et alligarent funibus extensis utrimque,] tum vela expanderunt in summam-mali-partem tracta.] Irruit vero stridulus ventus: in tabulatis vero rudentes] politis fibulis diversis-locis cum-affixissent, Tiseum quieti longum prætervecti sunt promontorium. His vero cithara-canens bene-composito celebravit carmine Cægri filius naves-servantem, claro-genitam-patre, Dianam, quæ illas speculas maris tuebatur, servans etiam terram Iolcam; ipsi vero profundum pisces exultantes super mare, permixti parvis magni, per humidas vias salientes sequebantur. Quemadmodum vero, quando rustici vestigia ducti innumeræ pecudes sequuntur, admodum satiatæ herba, in ovile, ille quidem præi, fistula arguta suaviter modulans pastorale carmen; sic igitur isti

ώμαρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπαστύτερος φέρεν οὐρος.
 580 Αὐτίκα δ' ἡερὶ πολυλήιος αῖς Πελασγῶν
δύετο, Πηλιάδος δὲ παρεξήμειθον ἔριπνας
αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἀκρη,
φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
Πειρεσιαὶ Μάγνησα θ', ὑπεύδιος ἡπείροιο
595 ἀκτὴ, καὶ τύμβος Δολοπήγιος ἔνθ' ἄρα τοιγε
ἐσπέριοι ἀνέμιοι παλιμπνοίησιν ἔκελσαν,
καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντυμα μῆλων
κείαν δρινομένης ἀλὸς οἰδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
ζῆματ' ἐλινέσκον· ἀτὰρ τριτάτη προσέκαν
600 νῆα τανυστάμενοι περώσιον ὑψόθι λαῖφος.

Τὴν δ' ἀκτὴν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 *Ἐνθεν δὲ προτέρως παρεξέθεον Μελίσοιαν,
[ἀκτὴν τ' αἰγαλόν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.]
ἡῶθεν δ' Ομόλην αὐτοσχέδὸν εἰσορόωντες
595 πόντῳ κελιμένην παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ρέεθρα.
Κεῖθεν δ' Εὔρυμενάς τε πολυκλήνστους τε φάραγγας
*Οσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδραχον· αὐτὰρ ἐπειτα
κλίτεα Παλλήναια Καναστράην ὑπὲρ ἀκρην
600 ηὗσαν ἐννύχιοι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
 Ἡρὶ δὲ νισσομένοις· Αἴων ἀνέτελλε κολώνη
Θρηϊκὴ, ἡ τόσον ἀπόπτοι· Λῆμνον ἔουσαν,
ὅσσον ἐς ἐνδόν κεν ἐνστόλος δλκὰς ἀνύσται,
ἀκροτάτη κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρι Μυρίνης.
 605 Τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν δὲν καὶ ἐπὶ κνέφας οὐρος
πάγχυ μάλ' ἀκραῖς, τετάνυστο δὲ λαΐφεα νῆος.
Αὐτὰρ ἂμ' ἡελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
εἰρεστή κραναήν Σιντηῖδα Λῆμνον ἴκοντο.

*Ἐνθ' ἄμμοις πᾶς δῆμος ὑπερβασίστητο γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένω λυκάθαντι.
 Δὴ γάρ κουριδίας μὲν ἀπηγνήναντο γυναικας
ἀνέρες ἐχθρίραντες, ἔχον δὲ ἐπὶ λητάδεσσιν
τρηχὺν ἔρον, ἢς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρθεν
Θρηϊκήν δηροῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὅπαζεν
 615 Κύπριδος, οὖνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἀτισσαν.
 Ω μέλεαι ζήλοι τ' ἐπισμυγερῶν ἀκόρητοι.
 Οὐκ ὅιον σὺν τῆσιν ἑνὸς ἔρραισιν ἀκοίτας
ἀμφ' εὐνῆ, πᾶν δ' ἀρσεν δημοῦ γένος, ὃς κεν δηρίσσω
μή τινα λευγαλέοι φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 Οἵη δ' ἐκ πατέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
 *Ἵψηπλειος Θύαντος, δὴ κατὰ δῆμον ἀναστεν·
λάρνακι δὲν κοῖλη μιν ὑπερθ' ἀλὸς ἡκε φέρεσθαι,
αὶ κε φύγῃ· καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
πρόσθεν ἀτὰρ Σίκινον γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον ἐπακτήρες, Σικίνου ἄπο, τὸν δὲ Θύαντι
Νηῆδας Οἰνοίη Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
 Ταῖσι δὲ βουκόλιαι τε βοῶν χάλκειά τε δύνειν
τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
δηντερον πάσησιν Ἀθηναῖς πέλεν ἔργων,
 630 οἵς αἰεὶ τοπάροιιν δημλεον. Ἀλλὰ γάρ ἔμπτης
ἡ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλαστὸν ὅμμασι πόντον
δείματι λευγαλέω, δόπτοε Θρηϊκες ἴασιν.

sequebantur, navem vero semper vehementior agitabat ventus.] Statim igitur nigrum segetibus-abundans solum Pelasgorum (*Thessalia*) absconditum-est; Peliacas transierunt Argonautæ rupes] continuo procurrentes; subsidebat autem Sepias promontorium,] exstabat maritima Sciathus, apparebant procul] Piresiae et Magnesa, tranquillum continentis litus, et bustum Dolopis; quo illi quidem vespertini venti contrario-flatu appulerunt, eumque (*Dolopem*) honorantes, sub crepusculum inferias pedum] cremarunt, concitato maris fluctu; binosque in-litore] dies commorati-sunt, sed tertio emiserunt navem, expanso decumano superne velo. Litus autem hoc Aphetas (*emittentes*) Argus etiamnum appellant.] Inde vero longius prætervecti-sunt Meliboeam, [oram littusque ventis-vexatum intuentes :] mane vero Homolam cominus consipientes mari incumbentem præternavigarunt; neque diu amplius cunctati-sunt fluvii trajicere Amyri fluenta: inde autem Eurymenas et multum-inundatas valles Ossæ Olympique conspexerunt; at deinde devexa Pallenæa Canastræum super promontorium transierunt nocturni, flatibus venti currentes: mane vero proiectis Atho emicuit mons Thracius, qui Lemnum tantum procul distantem, quantum ad-meridiem usque bene-exstructa navis conficiat spatium,] summo jugo obumbrat, et usque-ad Myrinen: illis vero eo-die quidem afflavit etiam ad noctem ventus admodum vehemens, expandebantur vero vela navis: sed cum solis *primis* radiis vento cessante, remigando in-asperam Sinteidem Lemnum venerunt. Ibi omnino omnis populus scelere mulierum crudeliter trucidatus-erat præterito anno: iam enim legitimas repudiaverant uxores viri exosi, fovebant vero in captivas flagrantem amorem, quas ipsi abduxerant oppositam Thraciam vastantes; etenim ira gravis persecutabatur Veneris, quoniam eam muneribus diu non-honoraverant. O miseræ, et odio tristem-in-modum non-satiatae! Non solum cum illis (*captivis puellis*) suos occiderunt marites in lectis, sed omnem masculum simul sexum, ut in-posterum nullam immittis cædis luerent poemam. Sola vero ex omnibus seni pepercit patri Hypsipylea Thoanti, qui quidem populo imperabat: arca in cava eum in mari posuit avehendum, si forte evaderet: atque illum in Οenoam salvum-transtulerunt antea, sed Sicinum postea appellatam insulam, piscatores, a Sicino, quem quidem Thoanti Naias Οnoe nympha peperit concubitu-juncta. Illis vero (*mulieribus Lemniis*) armenta boum *pascere* a reaque induere] arma, et fertilia findere arva facilius omnibus Minervæ erat operibus, quæ semper antea tractaverant. At tamen sane saepissime prospexerunt in latum oculis æquor præ-metu tristi, quando Thraces venturi-essent:

Τῷ καὶ δέ ἐγγύοι νήσου ἐρεσσομένην οὖν Ἀργὸν,
αὐτίκα πασσούντη πυλάων ἔκτοσθε Μυρίνης
εἰς δῆια τεύχεις δῦσαι εἰς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυάσιν ὀμοβόροις ἵκελαι φάν γάρ που ικάνειν
Θρήνεις· ἡ δὲ Δῆμα τῆσι Θαυντίας Ὑψιπύλεια
δῦν· ἐν τεύχεις πατρός. Ἀμηχανή δὲ ἐχέοντο
ἀποιογοιοι· τούτον σφιν ἐπὶ δέος ἥψετο.

610 Τείως δὲ αὐτὸν ἐν νηῆς ἀριστῆς προέρχαν
Αἴθαλίδην, κήρυκα θόὸν, τῷπέρι τε μέλεσθαι
ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἐρμείαο,
σφυτέτερον τοκῆς, δὲ οἱ μνῆστιν πόρε πάντων
ἀζθιτον οὐδὲ ἔτι νῦν περ ἐποιγομένου Ἀγέροντος
615 δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
Ἄλλα δὲ γένετον αἰὲν ἀμειθομένη μεμόρηται,
ἄλλοι δὲ πορθυνίοις ἐναρθύμοι, ἄλλοτε δὲ καῦγας
ἥσειοι ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. Ἄλλα τέ μάθους
Αἴθαλίδεω γρειαὶ με διτηνέως ἀγορεύειν;
620 δέ δὲ τότε Ὑψιπύλην μειλίχτῳ δέγχθαι ίόντας
τῆκατος ἀνομένοιο διὰ κνέρχεις οὐδὲ μὲν τοῖς
πείσματα νῆὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέοι.

Αἴγανιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτῶλι οὖσαι
εἰς ἀγορὴν αὐτήν γάρ ἐπέφραξεν Ὑψιπύλεια·
625 καὶ δέ δὲ δὴ μάλι πᾶσαι διμιαδὸν ἡγερέθουντο,
αὐτίκε δέρθη δέντησιν ἐποτρύνουσαν ἀγόρευεν.

Ὥ φιλαι, εἰ δέ ἂγε δὴ μενοεικέα δῆρα πόρωμεν
ἀνδράσιν, οἵδε τέ εἴσικεν ἔχειν ἐπὶ νῆος ἔχοντας,
ἥσι καὶ μέσιν λαρῶν, οὐδὲν ἐμπεδον ἔκτοθι πύργων
630 μίμνοιεν, μηδὲ ἀμμει κατὰ γρειαὶ μεθέποντες
ἀτρεκέως γνώσαι, κακὴ δὲ ἐπὶ πολλὸν ἴκηται
βάζεις· ἐπεὶ μέργας ἔργον ἐρέζαμεν, οὐδὲ τι πάμπαν
θυμηδές κεν τοῖσι τούτῃ ἔσσεται, εἰ κε δαεῖεν.

Ὕμετέρη μέν νυν τοῖσι παρενήνοθε μῆται·
635 δέ τοις ἀρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἰνεκα δεῦρο κάλεσσα.

Ὦς δέρθη καὶ θύηκον ἐρέζαν πατρὸς οὗτο
λαίνον αὐτάρε ἐπειτα φιλη τροφὸς ὕρτο Πολυκό,
γνήραι δὲ δίκινοισιν ἐπισκάζουσαι πόδεσσιν,
640 βάκτρων ἐρειδομένην, πέρι δὲ μενέαν ἀγόρευσαι.

Τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σγεδὸν ἐδρούσιντο
ἀδημῆτες λευκῆσιν ἐπιγνάσουσαι ἔθειρις.
Στῆ δέρθη δὲν μέστη ἀγορῆ, ἀνὰ δὲ ἔτηγεθε δειρὴν
ἥσι μαλις κυροῖς μεταχρένους δέδε τέ ἔειπεν.

645 Δῶρα μὲν, δίκα αὐτῆς περ ἐπρανδάνει Ὑψιπύλειή,
πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἀρειον ὀπάσσαι.
Ὑμι μετην τίς μῆταις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
αἱ κεν ἐπιθήριτη Θρήνες στρατὸς ἡε τις ἄλλος
δυσμενέων; ἀτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
650 δέ καὶ νῦν δέδε διμιοὶς ἀνωΐστως ἀφικάνει.

Εἰ δὲ τὸ μέν μακάρωντις ἀποτρέποι, ἄλλα δὲ διπέσσω
μαρία δηιοτῆτος ὑπέρτερα πήματα μίμνει.

Εὗτ' ἀν δὴ γεραρχὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
κουρότεραι δὲ ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
655 πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμυμοροι; ἡὲ βαθείαις
αὐτόματοι βίες θάμμιν ἐνίκευθέντες ἀρούραις

quare etiam, cum prope insulam remis-agitatam viderent
Argo,] statim omnes-uno-impetu e portis Myrinæ
bellicis armis induitæ ad littus effundebantur,
Thyadum carnes-crudas-vorantium instar; putabant enim
forte venire] Thracas; at cum illis Thoantias Hypsipylea
induerat arma patris. Sed consilii-inopia effusæ-sunt
mutæ, tantus iis metus impendebat.

Interea vero ex navi heroes miserant
Æthalidem, præconem celerem, cui quidem administrandas
legationes, et baculum commiserant Mercurii,
ipsius patris, qui ipsi memoriam dederat omnium
inextinctam, necdum nunc, postquam-adiit Acherontis
vorticem implacabilem, animam ejus occupavit oblivio.
Sed firmiter semper, ut-alternatim-verset, fato-decreatum
-est,] nunc inferis adnumerata, nunc ad jubar
solis viventes inter homines. Sed quid fabulas
de-Æthalide oportet me perpetua-serie enarrare?
qui quidem tum Hypsipylæ blandis-verbis-persuasit, ut-ex-
cipere appulsos] die confecto, per noctem; at ne mane qui-
dem] retinacula navis solverunt flante Aquilonē.

Lemniæ vero mulieres per urbem concessuræ iverunt
in concionem; ipsa enim jusserat Hypsipylea :
et cum jam omnino omnes catervatim congregata-essent,
statim illa inter eas exhortans dixit :

Amicæ, agite, grata dona præbeamus
viris, qualia convenit auferre in navem secum,
viatica et vinum dulce, ut semper extra moenia
maneant, neque apud-nos ex necessitate deversati
vere res nostras cognoscant, malaque longe divulgetur
fama: quandoquidem magnum facinus commisimus, neque
omnino] gratum his illud erit, si cognoverint.
Nostrum quidem jam tale exstitit consilium :
vestrum vero si qua melius quid suadere possit alia,
surgat: hanc enim ob causam hoc vocavi.

Sic igitur fata-est, atque in solio consedit patris sui
lapideo; at postea cara ejus nutrix surrexit Polyxo,
præ-senectute jam imbecillis titubans pedibus,
baculo innixa, admodum vero cupiit concionari.
Huic etiam virgines quatror prope assidebant
intactæ, albis obtectæ capillis.

Stetit igitur in media concione, sustinuit autem cervicem
vix aliquantum in-gibboso interscapilio, sicque locuta-est :

Dona quidem, ut ipsi placet Hypsipylæ,
mittamus hospitibus, quoniam conduceit mittere.
Vobis tamen quenam est ratio fruendæ vitæ,
si forte ingruerit Thracius exercitus, aut alias quis
hostium? qualia multa inter homines eveniunt,
ut etiam nunc haec cohors improviso advenit.
Si vero hoc quidem deorum quis averterit, alia postea
innumera, hostili-impetu graviora, mala manent.
Quando jam vetulae perierint mulieres,
juniores vero, sine-prole, invisam senectutem attigeritis;
quomodo tum vivetis, miserrimæ? num in-profundis
ipsæ-sponte-sua boves vobis conjugatae arvis

γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
Ἔν μὲν ἐγών, εἰ καὶ με ταῦν ἔτι περρίκαστο
690 Κῆρες, ἐπερχόμενον που δίοματείς ἔτος ἥδη
γαῖαν ἐρέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἔλοσσαν,
αὔτως ἡ θέμις ἐστι, πάρος κακότητα πελάσσει.
Οπλοτέρησι δὲ πάγκυ τάδε φράξεσθαι ἀνωγά.
Νῦν γάρ δὴ παρὰ ποστὸν ἐπήδολος ἔστ' ἀλεωρή,
695 εἴ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληῆδα πᾶσαν
ἥμετερην ἕεινοις καὶ ἀγλαὸν ἀστού μέλεσθαι.
Ωςέρατ· ἐνδὲ ἀγορὴ πλήστοθρόου. Εὔδεγχάρσφιν
μῦθος. Ατὰρ μετὰ τὴν γε παρασχεδὸν αὐτὶς ἀνῶρτο
Ψυπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηδά.
700 Εἴ μὲν δὴ πάστησιν ἐφανδάνει ἥδε μενονή,
ἥδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἀγγελον δτρύναμι.
Ἔν δὲ καὶ Ιφινόν μετεφώνεν ἀστον ἔδυσαν.
Ορσο μοι, Ιφινόν, τοῦδὲ ἀνέρος ἀντιώσα,
705 ἥμετερονδε μολεῖν, δστις στόλου ἡγεμονεύει,
δφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσποι·
καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἀστεος, αἵ κ' ἐθέλωσι,
κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εύμενέοντας.
Ἔν καὶ ἐλυσ' ἀγορήν μετὰ δὲ εἰς ἐδὸν ὥρτο νέεσθαι·
δις δὲ καὶ Ιφινόν Μινύας ἵκει· οἱ δὲ ἐρέεινον
710 χρείος δὲ τι φρονέουσα μετήλυθον. Ωκα δὲ τούς γε
πασσυδίη μύθοισι προσένευπεν ἐξερέοντας.
Κούρη τοι μ' ἐφέκηε Θοκντίας ἐνθάδ' ἰοῦσαν
Ψυπύλη καλέειν νῆας πρόμον, δστις ὅρωρεν,
δφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσποι·
715 καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἀστεος, αἵ κ' ἐθέλητε,
κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εύμενέοντας.
Ως δέρ' ἔηρ· πάντεστοδὲ ἐναίσιμος ἥνδανε μῆθος.
Ψυπύλην δὲ εἰσαντο καταφθιμένοι Θόαντος
720 τηλυγέτην γεγαυίαν ἀνασέμεν· ὥκα δὲ τὸν γε
πέμπον ίμεν, καὶ δὲ αὐτοὶ ἐπέτυνοντο νέεσθαι.
Αὐτὸρ δέρ' ἀμφ' ὅμοιοις θεᾶς Τριτονίδος ἔργον,
δίπλακο προφυρέην, περονήσατο, τὴν οἱ ὄπασσεν
Παλλὰς, δτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νῆας
Ἄργος, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
725 Τῆς μὲν ῥητερόν κεν εἰς ἥειλον ἀνίόντα
δστε βάλοις, ή κενο μεταβλέψειας ἔρευθος.
Δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἔρευθησσα τέτυκτο,
ἀκρα δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δὲρ' ἐκάστω
τέρματι δαίσαλα πολλὰ διακριδόν εῦ ἐπέπαστο.
730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφίθιτῳ ἥμενοι ἔργω,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἀνακτο πονεύμενοι, δις τόσον ἥδη
παμφάνων ἐτέτυκτο, μῆτης δὲ τούτῳ δεύτερο μοῦνον
ἀκτῖνος, τὴν οἵγε σιδηρείγες ἐλάσσον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀύτμήν.
735 Ἐν δὲ τούτης Άσωπίδος υἱές δοιῶ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δὲ τούτῳ θήβη
κείτο πέλας, τῆς οἵγε νέον βάλλοντο δομαῖους
ιέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἥέρταζεν
ούρεος ἥλιθάτοιο κάρη μογέοντι ἐοικώς·
740 Ἀμφίων δὲ ἐπί οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων

terrā-scindens per-novale trahent aratrum?
atque statim, circumacto anno, aristas demetent?
Ego certe, si vel me nunc adhuc horruerint
Parcæ, insequente quidem opinor anno tandem
terrā me subituram-esse, funebria justa consecutam
sic ut par est, antequam calamitas appropinquaverit :
juniore vero omnino haec cogitare jubeo :
nunc enim ante jam pedes obvium est præsidium,
si modo commiseritis domos et bona omnia
vestra hospitibus, atque splendidam urbem administran-
dam.] Sic dixit : concio vero implebatur fremitu : placuit
enim ipsis] consilium. At post illam statim rursus surrexit
Hypsipyle, atque haec interpellans verba locuta-est :

Si igitur omnibus quidem placet hoc consilium,
jam ad navem etiam nunciam demittam.

Dixit, et Iphinoam allocuta-est prope sedentem :
Exi mihi, Iphinoa, illum virum rogatura
in nostram domum ut-veniat, qui exercitu præest,
quo quandam ei populi sententiam gratam indicem :
et ipsos (milites) in terram et urbem, si velint,
jube sine-metu ingredi benevolos.

His dictis solvit concionem; tum in suam domum surrexit
itūra ;] sic vero etiam Iphinoe ad-Minyas venit: illi interrogau-
runt,] quamnam rem mente-agitans venisset? Statim igitur
eos omnes-simul verbis allocuta-est interrogantes :

Filia me misit Thoantis huc profectam,
Hypsipyle, ut-arcesserem navis ducem, quisquis sit,
quo quandam ei concionis sententiam gratam exponeret;
et ipsos in terram et urbem, si velitis,
jubet statim nunc ingredi benevolos.

Sic igitur dixit; omnibus vero commoda placuit oratio.
Hypsipylam vero intellexerunt mortui Thoantis
unicam filiam-esse-et imperare: statim vero illum (*Jasonem*)
misserunt qui-iret, et ipsi se-accinxerunt ad-abitum.

At ille (*Jason*) circa humeros deæ Tritonidis opus,
laenam-duplicatam purpuream, fibula-subnexit, quam ei
dederat] Pallas, cum primum ligna-carinae construeret navis
Argūs, atque norma doceret jugo metiri :
hujus (*laenæ*), facilius quidem in sole exorientem
oculos conjecteris, quam illum intuearis splendorem :
etenim media rubicunda quidem erat,
sed extrema purpurea omnino erat; in quavis vero
ora, artificiosa multa separatim bene erant-depicta.

Inerant Cyclopes immortali adsidentes operi,
Jovi fulmen regi confidentes, quod tantum jam
coruscans fabricatum-erat, ut unus adhuc deesset solus
radius, quem illi ferreis cudebant
malleis, absumentis ignis ferventem flammam.

Incrant porro Antipæ Asopidis filii duo,
Amphion et Zethus : at nondum moenii-munitæ Thebae
site-erant prope, quarum illi nuper jecerant fundamenta
lubentes : Zethus quidem humeris gestabat
montis celsi caput, laboranti similis;
Amphion vero post eum aurea cithara canens

χῆτις, διε τόσην δὲ μετ' ἵγνια νίσσετο πέτρη.

Ἔξείης δ' ἡσκητὸν βαθυπλόκαμος Κυθέρεια
Ἄρεος σχυμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὅμου
πῆγυν ἐπὶ σκατὸν ξυνοχὴ κεχαλαστὸν χιτῶνος
745 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκὲς αὔτως
χαλκείη δείχνοιν ἐν ἀσπίδι φαίνετ' ἰδέσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶν
Τηλεβόια μάρναντο καὶ οὐέσις Ἡλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι, ἀτὰρ οἴγ' ἑόλεοντες ἀμέρσαι
750 ληγύσται Τάφιοι· τῶν δ' αἴματα δεύτεροι λειμῶν
ἐρόστεις, πολέες δ' ὀλίγους βιώντων νομῆς.

Ἐν δὲ δύῳ δίφροι πεπονήσατο δηριόντωντες.
Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πελοψίῳ θύμει τινάσσων
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιθάτης Ἰπποδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἥλασεν ἵππους.
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενές δόρυ χειρὶ μεμαρπών
ἀξόνος ἐν πλήμνησι παραχλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτεν, ἐπεσσούμενος Πελοπήια νῦντο δαῖται.

Ἐν καὶ Ἀπόλλωνος Φοῖβος δῆστεων ἐτέτυκτο,
760 βούπαις οὕπω πολλὸς, ἐκὴν ἐρύνοντα καλύπτρης
μητέρος θαρσαλέων Τιτύρων μέγαν, διὸ δὲ τεκέν γε
διὶ Ἐλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἀψὶ ἐλογεύσατο Γαῖα.

Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυῆιος, ὃς ἐτούν περ
εἰσαίων κριοῦ, δ' ἄρ' ἔξενέποντι ἐσικών.
765 Κείνους καὶ εἰσορόων ἀκέοις Φεύδοιο τε θυμὸν,
ἐπλόμενος πυκνήν τιν' ἀπὸ σφειν ἐσακούσαι
βαζεῖ, δ καὶ δηρῶν περ ἐπ' ἐλπίδι θηγάσιο.

Τοῖος ἀρχὸς δῶρα θεᾶς Τριτονίδος ἦν Ἀθήνης.
Δεξιτερῆ δὲ ἔλεν ἔγχος ἔχιβόλον, δ' ἄρ' Ἄταλάτη
770 Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ ζεινήιον ἐγγυάλιζεν
πρόφρονων ἀντομένην περὶ γάρ μενέσαινεν ἐπεσθαι
τὴν δόδον· ἀλλὰ γάρ αὐτὸς ἔκων ἀπερήτεις κούρην
δεῖσεν δὲ ἀργαλέας ἕριδας φιλότητος ἔκητι.

Βῆ δὲ ἴμεναι προτὶ ἀστυ φαεινῷ ἀστέρι τίσος,
775 διὸ δὲ τε νηγατέσην εέργομεναι καλύβησιν
νύμφαι θηγάσαντο δόμων ὑπερ ἀντέλλοντα,
καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἡέρος δύματα θέλγει
καλὸν ἐρυθόμενος, γάνται δέ τε τῇ ήθεοίο
παρθένος ιμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἔντος
780 ἀνδράσιν, τῷ δὲ καὶ μιν μηνηστὴν κομέσουσι τοκῆς·
τῷ δὲ κελοῖς πρὸ πόλλων ἀνὰ στίθεν τῇσιν ἥρων.

Καὶ δέ δὲ πυλέων τε καὶ ἀστεος ἐντὸς ἔθησαν,
δημόστεραι μὲν ὅπισθεν ἐπεκλονέοντο γυνοῖκες,
785 γηθόσυναι ζείνοι· δ' ὁ δὲ γενθόντος δύματα ἔρείσας
νίσσεται ἀπηλεγέωντος, σφρ' ἀγλαδὸν δώμαθ' ἔκανεν
Τύπιπλης· ἀνεσκεν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐόκτοισιν ἀρηρεμένας τανίδεστιν.
Ἐνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόνωντι
790 ἐσσυμένως καλῆς διὸ πατσάδος εἴσεν ἄγουσα
παρθενικᾶς ἐρύθρηνε παρητίδας ἔμπα δὲ τόνγε
αἰδομένην μύθοισι προσέννεπεν αἴμωλίοισιν.

Εἶτε, τίνι μίμνοντες ἐπὶ γρόνον ἔκτοιι πύργων
795 ἥσθ' αὔτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἀστυ·

incessit, bis tanta autem ejus vestigia insecura-est rupes.

Deinceps elaborata-erat promissis-crinitibus Cytherea
Martis gestans agile scutum; ex ejus humero
cubitum ad sinistrum junctura soluta-erat tunicae
infra sub mamma; adversa autem vere sic
aere effigies in clypeo apparuit visenda.

Inerant porro boum herbosa pascua : de bobus vero
Teleboæ certabant et filii Electryonis;
hi quidem se-defendentes, at illi cupientes spoliare,
pra-dones Taphii; illorum quidem sanguine rigabatur pra-
tum] roscidum, multi vero paucos vi-superarunt pastores.

In ea due bigæ elabaræ-erant concertantes;
et priores quidem Pelops regebat quatiens
habenas, cumque eo erat in-curru-socia Hippodamia;
sed eum sequens-in-cursu Myrtilus agitabat equos :
quicunq; Οενόμαος protensam hastam manu tenens
axe in modiolis sensim fracto
cecidit, quum-conaretur Pelopis terga transfodere.

In ea etiam Apollo Phœbus sagittans erat-effictus,
puer nondum grandis, suam trahentem calyptæ
matrem audacter Tityum ingentem, quem quidem pepererat
divina Elara, aluerat vero et iterum enixa-erat Terra.

Inerat etiam Phrixus Minyeius, tamquam vere
audiens arietem, et hic loquenti similis (*aries*).
Ilos intuens stupeas et fallas animum
sperans callidum quemdam ab iis *te auditurum-esse*
sermonem; quare diu *hac spe fretus* contempleris.

Tale igitur donum deae Tritonidis erat Minervæ.
Dextra vero prehendit hastam longe-jaculantem, quam qui-
dem Atalanta in Mænalo quandam ei hospitiū-minus donave-
rat,] benevole excipiens; admodum enim cupiebat interesse
expeditioni; at enim ipse lubens prohibebat puellam,
veritus difficiles contentiones amoris causa *suscitandas*.

Profectus vero est in urbem, splendenti stellæ similis,
quam quidem nuper-factis inclusæ thalamis
puellas vident super ædibus emicantem,
quæque ipsis cæruleum per aerem *conspecta oculos oblectat*
pulchre coruscans, lætatur vero et juvenem
virgo desiderans inter alienigenas versantem
viro, cui ipsam despontatam diligenter-servant parentes.
Tali *stellæ* similis ante urbem per tramitem incessit heros.
Sed quum jam portas et urbem intrassent,
e-populo quidem a-tergo fremebant mulieres
lætatae hospite; sed ipse in terram oculis defixis
perrexit intrepide, donec in splendidum palatum pervenisset
Hypsipyæ; aperuerant vero janus *ei conspecto* ancillæ
bifores, bene-constructis aptatas tabulis.
Tum eum Iphinoe in sella undique-splendente
celeriter pulchrum per cubiculum ductum collocavit
ex-adverso dominæ; hæc autem deorsum oculis demissis
virgineas rubefacta-est genas: attamen eum
pubibunda verbis allocuta-est blandis :

Hospes, cur commorantes diu extra mœnia
sedetis sic-temere? etenim non a viris habitatur urbs;

795 ἀλλὰ Θρησκίνης ἐπινάστων ἡπείρῳ πυροφόρους ἀρόσι τοῖς γύναις. Κακότητα δὲ πᾶσαν ἔξερέν τοι νημερτές, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοῖς. Εὗτε Θόας ἀστοῖσι πατήρ ἔμδος ἐμβασίλευεν, τηγίκα Θρησκίνης, οἵ τ' ἀντία ναιετάσουσιν, 800 δήμου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους ἐκ νηῶν, αὐτῆσι δὲ ἀπείρονα ληῖδα κούραις δεῦρ' ἔχον οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις Κύπριδος, ἣτε σφιν θυμοφόρον ἐμβάλεν ἀπὸ την. Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων 805 ἦ ματιή εἰζαντες ἀπεσεύοντο γυναικας· αὐτῷρι ληῆδεσσι δορικτήταις παρίσουν, σχέτλιοι. Ἡ Μέν δηρὸν ἐτέλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὕτις δύψε μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόν αἰεὶ πῆμα κακὸν προῦδαινεν. Ατιμάζοντο δὲ τέκνα 810 γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δὲ ἀνέτελλε γενεθλη. Αὔτως δὲ ἀδμητές τε κόραι χῆραι τ' ἐπὶ τῆσιν μητέρες ἀμφι ποτολίεθρον ἀτημελέως ἀλάληντο. Οὐδὲ πατήρ διλέγον περ ἔης ἀλέγιζε θυγατρὸς, εἰ καὶ ἐν δρθαλμοῖσι δαιζομένην δρόωτο 815 μητρυῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδὲ ἀπὸ μητρὸς λώδην, ὃς τοπάροισιν, δεικέα παῖδες ἀμυνον· οὐδὲ καστιγνήτοισι καστιγνήτη μέλε θυμῷ. Ἄλλ' οἷαι κοῦραι ληῆτιδες ἔν τε δόμοισιν 820 εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρθιον ἐμβάλε θάρσος, ἀψ ἀνερχομένους Θρησκῶν ἀπὸ μηκέτι πύργοις δέχθαι, ἵν' ἡ φρονέοιν ἀπερ θέμις, ἡ πη ἀλλη ἀυταῖς ληῆδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο. Οἱ δὲ ἄρα θεσάμενοι παῖδιν γένος, δσσον ἐλειπτο 825 ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔδαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ Θρησκίνης ἄρσοιν χιονώδεα ναιετάσουσιν. Τῷ δὲ οὐμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὐθὶ ναιετάειν ἔθελοις καὶ τοι ἀδοι, ἢ τ' ἀν ἐπειτα πατρὸς ἐμοὶ Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τί σ' οἴω 830 γαῖαν δόντεσσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἀλλων νήσων, Αἰγαίην δσαι εἰν ἀλλι ναιετάσουσιν. Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κιών ἐτάροισιν ἔνισπε μάθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκποθι μίμεν πόληος· 835 Ἰσκεν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἶον ἐπύχθη ἀνδράσιν· αὐτῷρι δὲ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν. Τψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν 840 χρησμοσύνης, ἥν ἀμμι μέσθεν χατέουσιν ὀπάζεις. Εἴμι δὲ πότροπος αὐθὶς ἀνὰ πτολίν, εὗτ' ἀν ἔκαστα ἔξειπο κατὰ κόσμον. Ἀνακτορίη δὲ μελέσθω 845 σοὶ τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐδὲ ἀθερίζων χάζομαι, ἀλλά με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἀεθοι. Ἡ καὶ δεῖτερος χειρὸς θύγεν αἴψα δὲ διπέσσω 850 βῆ δὲ ίμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἀλλοθεν ἀλλαι μυρίαι εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, δφρο πυλάων ἔξεμολεν· μετέπειτα δὲ ἔυτροχάλοισιν ἀμαζαῖς 855 ἀκτὴν εἰσανέθαν ξεινήια πολλὰ φέρουσαι, μῦθον δὲ δη πάντοι διηνεκέως ἀγόρευεν, τόν δια καλεσσαμένη διεπέφραδεν Τψιπύλεια.

verum Thraciae, suis-sedibus relictis, continentis frugifera arant arva. Calamitatem vero omnem enarrabo vere, ut bene cognoscatis et ipsi. Cum civibus Thoas, pater meus, imperaret, tum Thraciæ, qui ex-adverso habitant, e-patria prorumpentes populi vastarunt caulas (*villas*) ex navibus, cum-ipsis vero immensam prædam puellis hic duxerunt; perniciosa vero deæ perficiebatur sententia Cypridis, quæ iis pestiferum inspirabat scelus. Nam uxores quidem aversati-sunt, ex aëdibus autem suæ dementiae obsecuti exegerunt mulieres; sed mulieribus captis-bello concubuerunt miseri. Sane diu pertulimus, si forte rursus sero convertant mentem; sed duplum continuo malum pestiferum progressum-est: contemnebant liberi genuini in aëdibus, spuriaque progerminavit soboles. Sic vero et innuptæ puellæ et viduae cum his matres per urbem negligenter vagabantur: nec pater tantillum quidem suam curabat filiam, si vel *suis* oculis laniatam videret novercae manibus impia: neque a matre injuriam, ut olim, indignam filii arcebant; nec fratribus soror curæ-erat cordique. Sed solæ puellæ captivæ et in aëdibus, et in choris, et in concione, et in conviviis curabantur; donec deus quis nobis magnos immisit animos, ut reversos a Thracibus *maritos* non-amplius moenias exciperemus, quo aut sentirent, quæ fas est, aut alio cum-ipsis captivis-puellis profecti abirent. Illi vero, postulatis liberis, quotquot reliqui-erant masculi in urbe, abierunt rursus *eo*, ubi etiam nunc Thraciae arva nivosa incolunt. Quare vos versemīni *hic* populo-nostro-adscripti; si vero hic habitare volueris, et tibi placuerit, sane deinde patris mei Thoantis habebis honorem; neque te puto terram reprehensurum-esse: multo enim fertilior est alius insulis, Αἴγαο quoquot in mari habitantur. Itaque age nunc ad navem profectus sociis expone sermones nostros, neve extra urbem mane. Dixit, celans cædis exitum, quæ commissa-erat in-maritos: at ille ipsam vicissim allocutus-est: Hypsipyle, admodum grata accipiebus subsidia, quæ nobis, tua-ope egentibus, suppeditas. Reversurus vero sum iterum in urbem, cum singula exposuero rite. Imperium vero curæ-sit tibi ipsi atque insula; ego quidem non spremens recuso, sed me dura urgent certamina. Dixit, et dextram *eius* manum prehendit: statim vero retro abiit, circaque ipsum puellæ aliunde alia innumere volvebantur lætatae, dum portis exiisset; tum vero velocibus rhedis ad-littus descenderunt, hospitalia-dona multa afferentes, sermonem ubi *ille* jam omnem accurate enarraverat, quem quidem invitans eos habuerat Hypsipylea;

καὶ δ' αὐτοὺς ἔινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
560 ἡγηδίων. Κύπρις γάρ ἐπὶ γλυκὸν λιμερον δῆρεν
Ἡραίστοιο χάριν πολυμήτιος, δόφρα κεν αὔτις
ναιτηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράτι Λῆμνος.

Ἐνο' δὲ μὲν Ὑψιτύλης βασιλήτος ἐς δόμον ὥρτο
Λίσσονίδης· οἱ δὲ ἄλλοι δῆπε καὶ ἔκυρσαν ἔκαστος,
55 Ἡρακλῆς ἀνευθεν, δὲ γάρ παρὰ νῆτι λέλειτο
αὐτὸς ἔκων, παῦροι τε διαχριθέντες ἔταιροι.
Λύτικα δὲ ἀστο χοροῖσι καὶ εἰλαπίνησι γεγύθει,
καπνῷ κνιστήντει περίπλεον. ἔσχα δὲ ἄλλων
ἀλανάτων Ἡρες οἷα κλυτὸν ἦδε καὶ ἀντὴν
860 Κύπριν ἀσιδῆτην θύεσσι τε μειλίσσοντο.

Ἄμβοιλη δὲ εἰς ἡμαρ ἀεὶ ἔξι ἡματος ἦν
ναυτιλίης δηρὸν δὲ ἀν ἐλίνυον αὐθὶ μένοντες,
εἰ μὴ ἀολίσσοντες ἕταρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέτης τοίσισι ἐνιπτάζων μετέπειπεν.

865 Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμψύλιοι αἴμι ἀπόρρειται
ἡμέας; ήτε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
κείθεν δυνοστάμενοι πολιητίδες; Αὖθι δὲ ἔξαδεν
ναίντας λιπαρὴν ἄροσιν Λῆμνοι ταμέσθαι;
Οὐ μάλι εὐκλείεις γε σὺν δύνείται γυναιξὶν
870 ἐσσόμεθ' δέ δηρὸν ἔειλμενοι οὐδέ τι κῶνας
αὐτούματον δύσει τις ἐλὸν θέδεις εὐξαμένοισιν.
Ἴουεν αὐτὶς ἔκαστοι ἐπὶ σφέα τὸν δὲ ἐν λέκτροις
Ὑψιτύλης εἰστε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
παισὶν ἐσανδρώσῃ μεγάλῃ τέ εἰ βάζεις ἔκτηται.

875 Ως νεύκεσσεν δύιλον ἔναντια δὲ οὐ νύ τις ἔτλη
ὅμματ' ἀνασχεθείειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἄλλ' αὔτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι. Ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὗτ' ἐδάγασαν.
Ως δὲ δέτε λειρία καλὸς περιθρομέουσι μέλισσαι
880 πέτρης ἐκχύμεναι συμβλητόδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἐρσητες γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὸν ἄλλοτε ἄλλον
καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτηκέναι· δές ἀρά ταὶ γε
ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο·
χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόντων ἔκαστον,
885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον δύπασσαι.
Ως δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἡρήσατο χειρας ἐλοῦσα
Λίσσονίδεων, τὰ δέ οἱ βέες δάκρυα χήτει ίντος.

Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὔτις ἔταιροις
χρύσειον βασιλῆτι δέρος κομίσιειν ἄγοντα
890 αὔτως, ὡς θύλειεις καὶ τοι φιλον· ηδε δὲ νῆσος
σκῆπτράτε πατρὸς ἐμοὶ παρέστεται, θηκαὶ δόπισσαι
δή ποτε νοστήσας ἐθέλης ἄψορον ίκέσθαι.
Ῥηγηδίων δὲ ἀν τοι καὶ ἀπέρονα λαὸν ἀγείραις
ἄλλων ἐκ πολιῶν· ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινήν
895 σχήσεις, οὐτ' αὐτῇ προτιόσσομαι δέδε τελείσθαι.
Μνώεο μήν ἀπέων περ δύμῶν καὶ νόστιμος ηδη
Ὑψιπύλης· λίπε δὲ ἡμινέπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
πρόφρων, ην ἀρά δή με θεοὶ δώωστι τεκέσθαι.

Τὴν δὲ αὔτη Λίσσονος υἱὸς ἀγαθόμενος προσέειπεν.
900 Υψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
ἐκ μακάρων τύνη δὲ ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
ἰσχαν, ἐπεὶ πάτρην μοι δίλις Πελίκο ἔκητι

atque ipsos ut-deverterent in suas domos, impulerunt
facile. Cypris enim dulcem amorem instillaverat,
Vulcani gratia solertia, ut denuo
inhabitaretur in-posterum integra viris Lemnus.

Tum ipse quidem Hypsipylæ regiam in domum proiectus.
est] ΑΞονίδες; at reliqui, quo forte-pervenit quisque,
praeter Herculem; is enim apud navem relinquebatur
ipse lubens, et pauci selecti committones.
Statim vero urbs choris et epulis exhilarata-est,
fumo odorato plena; præ aliis vero
immortalibus Junonis filium inclytum (*Vulcanum*) atque
ipsam] Venerem cantu et sacris placarunt.
Dilatio autem in diem semper ex die erat
navigationis; diuque cessassent ibi commorantes,
nisi convocatos socios seorsum a-mulieribus
Hercules talibus *verbis* increpans esset-allocutus :

Miseri, patriane domesticus sanguis (*cædes*)arcet
nos? an nuptiis indigentes hue venimus
inde, spretis civitatis-nostræ-feminis? Hic igitur placet
habitantes pingua arva Lemni scindere?
Non profecto celebres cum peregrinis mulieribus
erimus tam diu conjuncti; nec vellus
ultra dabit quis arreptum deus precatibus.
Revertamur quisque domum : illum vero in lecto
Hypsipylæ simite manere totos-dies, donec Lemnum
filii frequentaverit, magnaue ad-eum fama pervenerit.

Sic objurgavit cœtum; neque contra quisquam ausus-est
oculos attollere, neque alloqui ;
verum sic-ut-erant e-concione pararunt abitum
festinantes. Sed illæ (*Lemniæ*) iis accurrerunt, ubi intellexe-
rant.] Ut vero quando lilia pulchra circumstrepunt apes
e rupe effusæ, quaæ-alvearis-loco-est, undique vero pratum
roscidum ridet, illæque dulcem aliunde alium
fructum delibant volantes : sic igitur hæ
diligenter viros queribundæ circumfuderunt,
manibusque et verbis salutarunt singulos,
precantes deos, securum redditum ut-largirentur.
Sic vero etiam Hypsipyle precata-est, manus prehendens
ΑΞονίδæ, atque ei effusæ-sunt lacrimæ desiderio abeuntis.

Abi, *inquit*, et te dii cum salvis retro sociis
aureum regi vellus reducant afferentem
sic ut lubet tibi gratum est : hæc vero insula
et sceptræ patris mei ad te pertinebunt, si etiam posthac
aliquando reversus volueris retro venire.
Facile vero tibi vel infinitum populum colliges
aliis ex urbibus; at tu quidem non eum animum
labebis, neque ipsa prevideo ita eventurum-esse.
Memento tamen absens æque ac reversus jam
Hypsipylæ; relinquere vero nobis mandatum, quod perficiam
lubens, si quidem dili concesserint ut-pariam.

Eam contra ΑΞονίδης filius admirans allocutus est :
Hypsipyle, hæc quidem sic feliciter omnia eveniant
diis volentibus : tu vero de me sentientiam meliorem
tene, quoniam patriam mihi satis est, Pelia concedente,

ναιετάσιν· μοῦνόν γε θεοί λύσειαν ἀέθλων
 Εἰ δὲ οὖ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἵκεσθαι
 905 τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δὲ ἀρσενα παιδα τέχηαι,
 πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύνης ἀκος, ἣν ἄρα τούς γε
 τέτυη ἔτι ζώντας, ἵν' ἀνδρά τοι ἀνακτος
 σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.
 910 Ἡ καὶ ἔβαν' ἐπὶ νῆσα παροίστατος· ὃς δὲ καὶ
 βαίνον ἀριστήες λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρεταὶ [ἄλλοι
 ἐνσχερῷ ἔζομενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἀργος
 λύσεν ὑπέκ πέτρης ἀλιμυρέος. Ἔνοντος τούγε
 κόπτον ὑδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάτησιν.
 915 Ἐσπέριοι δὲ Ὁρφηος ἐφημοσύνησιν ἔκελσαν
 νῆσον ἐς Ἰδέατρης Ἀτλαντίδος, ὅφρα δασέτες
 ἀρρήπτους ἀγανῆσι τελεσφορίησι θέμιστας
 σωτεροι κρυόσεσσαν ὑπείρ ἀλλα ναυτίλοιοντο.
 Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 920 νῆσος δρμῶς κεχάροιτο καὶ οἱ λάχον ὅργια κείνα
 δαίμονες ἔνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἀμψιν ἀείδειν.
 Κεῖθεν δὲ εἰρεσθή Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
 ἱέμενοι τῇ μὲν Θρησκῶν χόνα, τῇ δὲ περαίην
 925 Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡελίοιο
 δυομένου Χερόνησον ἐπὶ προσχουσαν ἴκοντο.
 Ἐνθα σφιν λαιψηρὸς ἀη νότος, ιστία δὲ οὔρῳ
 στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὲ δέεθρον
 εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
 930 ἦρι, τὸ δὲ ἔννύχιον Ροιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀσύδω,
 Περχώτην δὲ ἐπὶ τῇ καὶ Ἀδρανίδος ἡμαθίσεσσαν
 935 ηίονα ζαθένη τε παρήμειθον Πιτεύειαν.
 Καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νῆσος ιούσης
 δίνη πορφύροντα διήγυσαν Ἐλήσποντον.
 940 Ἐστι δέ τις αἰτεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυυλητοῦ ἡπερίοιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, δσσον τ' ἐπιμύρεται ισθμὸς
 γέρσω ἐπιπρηνῆς καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
 945 ἀμφιδύμοι, κείνται δὲ τὸ δέσμοντος Αἰσήποιο.
 Ἀρκτῶν μιν καλέσουσιν ὅρος περιναιετάσοντες·
 καὶ τὸ μὲν ὑδρισταῖ τε καὶ ἄγριοι ναιετάσουσι
 Γηγενέες, μέγα θαῦμα περιτιώνεσσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ γάρ ἔκστω γείρες ὑπέρβοιο ἡερέθονται,
 950 αἱ μὲν ἀπὸ στιθαρῶν ὥμων δύο, ταὶ δὲ ὑπένερθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀρχαριται.
 Ισθμὸν δὲ αὐτὸν τε Δολίονες ἀμφενέμοντο
 ἀνέρες· ἐν δὲ ἡρως Αἰνήτος υἱὸς ἀνασσεν
 Κύζικος, διν κούρη δίου τέκεν Εύσώροιο
 955 Αἰνήτη. Τοὺς δὲ οὐ τι καὶ ἔκπαγοι πέρ ἔοντες
 Γηγενέες σύνοντο Ποσειδάνωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γάρ ἔσαν ταπρῶτα Δολίονες ἔκγεγαῶτες.
 Ἐνοντος Ἀργῷ προύτυκεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 Θρησκίας, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
 960 Κεῖσα καὶ εὐναίτης διλόγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίψοος ἔννεστήσιν ὑπὸ κρήνη ἐλίποντο,

inhabitare : modo me dii liberaverint ex-certaminibus.
 Quodsi non mihi fato-destinatum-est, in Græciam reverti,
 longe naviganti, tu vero masculam prolem pepereris,
 mitte eum adulturn Pelasgicam in Ioleum
 patri meo matrique orbitatis solatium, si quidem eos
 offenderit adhuc viventes, ut sine me rege
 suis defendantur incolae in aedibus.

Dixit, et conseedit navem primus: ita vero etiam reliqui
 condescenderunt heroes; prehenderunt vero manibus remos
 ex-ordine sedentes: retinacula autem ipsis Argus
 solvit a rupe marina. Tum igitur illi
 pulsabant aquam longis valide abietibus.
 Vesperi vero Orphei suasu appulerunt
 ad insulam Electræ Atlantidis, ut edocti
 reticendas sanctis initiationibus leges
 tutiones horridum per mare navigarent.
 Hæc igitur non ulterius eloquar: sed ipsa
 insula pariter valeat, et qui nacti-sunt mysteria illa
 dii indigenæ, quæ nefas est nobis canere.

Inde remigando Melanis per profunda maris
 profecti, ex-altera-partē Thracum terram, ex-altera opposi-
 tam] Imbrum habuerunt superius: atqui modo sole
 occaso Chersonesum ad prominentem venerunt.
 Ibi ipsis citus afflavit notus, velisque vento
 datis filiae Athamantis alta fluenta (*Hellespontum*)
 ingressi-sunt; mare vero alterum superius relinquebatur
 mane, alterum noctu Rhœtēum intra littus
 emetiebantur, Idæam ad dextram terram habentes.
 Dardania vero relicta appulerunt Abydum,
 Percoten vero post illam, et Abarnidis arenosum
 littus, divinamque præteriorunt Pityeum:
 atque hac ipsa nocte, utrimque navi procurrente,
 vorticibus æstuantem permearunt Hellespontum.

Est vero quædam excelsa in Propontide insula (*Cyzicus*)
 non-longe a Phrygia fertili continente
 in mare porrecta, quantumque resonat isthmus
 in-continentem pronus devergens; in ea litora
 utrimque-adeunda sita-sunt super fluvium Αεσπού:
 Ursorum illum appellant montem accolæ;
 et eum quidem insolentes et feri incolunt
 Terrigenæ, ingens miraculum vicinis visendum:
 sex enim cuique manus violentæ dependent,
 hæ quidem a validis humeris duæ, illæ autem subtus
 quatuor horrendis in lateribus adaptatae.
 Isthmum vero contra campumque Doliones circum habita-
 bant] viri; interque eos heros Αenei filius imperabat
 Cyzicus, quem filia divini pepererat Eusori
 Αnete. Hos vero neutiquam, quamvis terribiles essent,
 Terrigenæ infestabant, Neptuni auxilio;
 ex-eo enim erant primum Doliones prognati.
 Huc Argo appulit acta ventis
 Thraciis, comodus vero portus exceptit currentem.
 Ibi etiam ab-ancora exiguum lapidem solutum
 Tiphyis consilio sub fonte reliquerunt,

κρήνη οὐπ' Ἀρταχή· ἔτερον δ' Ἐλον, δῆτις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτάρ κεινόν γε θεοπροπίαις Ἐκάτοι
Νηλεῖδαι μετόπισθεν Τάονες ἰδρύσαντο
960 ιερὸν, οὐ θέμις ήτεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήναις.

Τοὺς δ' ἄμυδις φιλοτητὶ Δολίονες ἡδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντίστατες, δῆτα στόλον ἡδὲ γενεθλῆγ
ἔκλυσον οὔτινες ἔλεν, ἔξεινως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίη πεπίθον προτέρωσε κιόντας
965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.

Ἐνθ' οὐ γ' Ἐκβασίων βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
στησάμενοι παρὰ θίνα, θυηπολίης τ' ἐμέλοντο.
Δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μένθι δευουμένοισιν,
μηδᾶλ θ' δμοῦ δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὗτ' ἀνίκωνται
970 ἀνδρῶν ἥρωών θείος στόλος, αὐτίκο τόνγε
μειλιχὸν ἀντιάνων, μηδὲ πτολέμειο μέλεσθαι.

Ἴσον που κάκεινω ἐπισταχύεσκον ίουλοι,
οὐδὲ νύ πω παύδεσσιν ἀγαλλόμενος μερόρητο.
ἄλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ήτεν ἀκοιτις
975 ὠδίνων, Μέροπος Περκώσιον ἔχεγαναια,
Κλείτη ἐππλόκαμος. Τὴν μὲν νέον ἔξετι πατρὸς
θεσπεσίοις ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρθεν.
Ἄλλα καὶ οὶ θάλαμον τε λιπάνων καὶ δέμνινα νύμφης
τοῖς μέτη δαιτὶ ἀλέγυνε, βάλεν δὲ πρὸ δείματα θυμοῦ.
980 Ἄλληλοις δὲ ἐρέεινον ἀμοιβαδίς. "Ητοι δὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλίης ἀνυσιν Πελίαο τ' ἐρετμάς.
οἱ δὲ περικτίονων πόλιας καὶ κόλπον ἀπαντα
εὑρεῖς πεύθοντο Προποντίδος οὐδὲν ἐπιτρὸ
ἡείδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαχναι.

985 "Ηοι δὲ εἰσανέθαν μέγα Δίνδυμον, ὅφρα καὶ αὐτοὶ¹
θηγάσαιντο πόρους κείνης ἀλός ἐκ δὲ ἄρα τοίγε
νῆα γυτοῦ λιμένος προτέρους ἔξιλασαν δρόμου·
ἥδε δὲ Ἰησονίη πέφαται δόδες, ἥνπερ ἔθησαν.

Γηγενέτες δὲ τέρωθεν ἀπ' οὐρεος διέχαντες
990 ψράξαν ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λογώμενοι ἔνδον ἔόντα.
Ἄλλας γάρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν διπλοτέροισιν
Ἡρακλέης, δε δῆ σφι παλίντονον αἴλυα τανύσσας
τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί· τοι δὲ καὶ αὐτοὶ²
995 πέτρας ἀμφιρρύμας ἀερτάζαντες ἔβαλλον.

Δὴ γάρ που κάκεινα οὐδὲ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἡρη, Ζηνὸς ἀκοιτις, δέθιλον Ἡρακλῆ.
Σὺν δὲ καὶ ὄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιώντες,
πάρι περ ἀνελθέμεναι σκοτιήν, ἥπτοντο φόνοιο
1000 Γηγενένων θρως ἀρήιοι, ἥμεν διστοῖς,

ἥδε καὶ ἐγγείησι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιείην ἀπετρήξες δρινομένους ἔδαίξαν.
Ως δὲ δούρωτα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
δύοτόμοι στοιχγόδον ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
1005 δῆρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
ὅς οἱ ἐνι ξυνοχῇ λιμένος πολιοὶ τέταντο

ἔξειης, ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθρῷοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δὲ ὑπερθεν
χέρσω τεινάμενοι· τοι δὲ ἐμπαλιν ἀγιαλοῖο
1010 κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δὲ εἰς βένθος ἐρειδόν,

fonte sub Artacio : alium vero sumserunt, qui aptus-erat,
gravem; at illum monitu Apollinis
Nelidæ postea Iones collocarunt
sacrum, ut fas erat, Jasonis in Minervæ templo.

His vero (*Argonautis*) omnes amice Doliones atque ipse
etiam Cyzicus obviam-facti, cum expeditionem et genus
audivissent, quinam essent, hospitaliter exceperunt,
iisque persuaserunt, remis ulterius provecti
urbis in portu retinacula navis ut-alligarent.

Ibi illi Ecbasio (*escensus presidi*) aram posuerunt Apollini
exstruentes ad littus, reique-sacræ dederunt-operam.
Dedit vero ipse rex dulce vinum indigentibus
pecudesque simul; nam ipsi erat oraculum, quando venerit
heroum divina cohors, tum statim eam

comiter excipiendam, neque bello petendam-esse.

Pariter (*ac Jasoni*) etiam illi efflorescebat lanugo,
neque jam liberis ornari *ipsi* contigerat;
sed adhuc ei in palatio intacta erat conjux
partus-doloribus, Meropis Percosii nata,

Clite pulchricoma, quam nuper e patris *domo*
splendida dote duxerat ex-opposita-regione.
Sed vel sic thalamo relicto et toro nuper ductæ-uxoris
cum illis epulas adornavit, abjecto timore ex animo.

Inicem autem se interrogarunt alternatim : et ille quidem
ab ipsis sciscitabatur navigationis consilium et Peliae man-
data :] hi vero accolarum urbes, et sinum omnem
ample percontabant Propontidis; neque ulterius
scivit enarrare cupidis cognoscendi :

mane vero ascendeant magnum in-Dindymum, ut et ipsi
contemplarentur meatus illius maris, at alii
navem fossi portus priore propulerunt e statione;
hæc vero Jasonia appellatur via, qua ierunt.

Gigantes vero altera-ex-parte a monte irruentes
obstruxerunt immensi Chlyti (*structi portus*) os infra saxis
marinum, veluti feræ insidiante intus cominaronti.
Enimvero ibi relictus-erat cum viris junioribus

Hercules, qui quidem in-ipsos recurvum statim tendens
arcum multos prostravit humi; illi vero et ipsi
saxa abrupta tollentes conjecterunt :

etenim hæc quoque dea aluerat horrenda monstra
Juno, Jovis conjux, *in certamen destinata* Herculi.

Una verò et reliqui illinc reversi *illis* occurentes,
priusquam condescenderent speculam, aggressi-sunt cædem
Gigantum heroes bellicosi, quum sagittis,
tum etiam hastis eos excipientes, donec omnes

ex-adverso sine-cessatione irruentes interfecissent.

Sicut vero quando arbores longas nuper securibus cæsas
cæsores deinceps in littus conjiciunt,
ut humectatae validos admittant cuneos :

sic illi in angustiis portus cani extensi-jacebant
deinceps, ali quidem in salsa confertim aquam
mergentes capita et pectora, pedibus superne
in-terra prorectis; ali contra littoris
capita quidem arenæ, pedes vero mari immergabunt,

ἀμφω δέ οὐκοῦσι καὶ ἵχθυσι κύρμα γενέσθαι.
 Ἡρωες δέ, δτε δή σφιν ἀταρόης ἔπλετ' ἀεθλος,
 δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοῆς ἀνέμοιο
 λυσάμενοι προτέρωσε δὲξ ἀλδς οἴδμα νέοντο.
 1015 Ἦ δέ ἔθεεν λαίφεστοι πανήμερος οὐ μὲν ιούσης
 νυκτὸς ἔτι βιτῇ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελαι
 ἀντίαι ἀρπάγδον ὅπισσοι φέρον, ὅρρ' ἐπέλασταν
 αὔτις ἔξεινοισι Δολίσοντο. Ἐκ δέ ἄρ' ἔθησαν
 αὐτονυγή· Ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη,
 1020 ἡ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσύμευκτο έβαλοντο.
 Οὐ δέ τις αὐτὴν νηὸν ἐπιφραδέους ἐνόρτεν
 ἔμμεναι οὐδὲ ὑπὸ νυκτὸς Δολίονες ἀψι ἀνίοντας
 ἡρωας γημερέτες ἐπήγισαν ἀλλά που ἀνδρῶν
 Μακριέων εἰσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
 1025 Τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι γεῖρας ἀειραν.
 Σὺν δέ Ἑλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
 ὁξείη ἵκελοι βιτῇ πυρὸς, ἥτ' ἐνὶ Οάμυνοις
 αὐτάρεοισι πεσοῦστας χορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
 δεινός τε ζαμενής τε Δολιονύι πέσε δῆμω.
 1030 Οὐδέ δέ γε δηϊστήτος ὑπὲρ μόρον αὐτὶς ἔμελλεν
 οἰκαδεν νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱέσθαι.
 Ἄλλα μιν Αἰσονίδης τετραμέρον θών ἕοιο
 πλῆξεν ἐπαίξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ¹
 δεστέον ἐρράισθη· δέ δὲν Φαμάθοισιν ἐλυσθεῖς
 1035 μοιραν ἀνέπλησεν. Τὴν γάρ θεμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντη περὶ γάρ μέγα πέπταται ἔρχος.
 Ὅμης τὸν διόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἀτῆς
 εἶναι ἀριστήνων, αὐτῆς ὑπὸ νυκτὸς πέδησεν
 μαρανόμενον κείνοισι πολεῖς δέπαρηγνόνες ἀλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλένης μὲν ἐνήρατο Τύλεχλῆκ
 ἥδε Μεγαρόντην· Σφόδρον δέ ἐνάριξεν Ἀκαστος·
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἴλεν, ἀρρήθοιν τε Γέφυρον.
 Αὐτάρ οὐμμελίης Τελαμών· Βασιλῆα κατέκτα.
 Ἰδας δέ αὖ Προμέα, Κλύτιος δέ Υάκινθον ἐπεφνεν.
 1045 Τυνδαρίδαι δέ ἀμφω Μεγαλοσσάκεα, Φλόγιον τε.
 Οἰνείδης δέ ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἰτυμονῆα,
 ἥδε καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
 ἐνναέται τιμαῖς ἡρωῖσι κυδαίνουσιν.
 Οἱ δέ ἀλλοι εἰξαντες ὑπέτρεσσαν, ἥντε κίρκους
 1050 ὀκυπέτας ἀγέληδον ὑποτρέσσωσι πέλεια.
 Ἐς δὲ πύλας ὀμάδων πέσον ἀθρόοις αἴψα δέ ἀυτῆς
 πλῆτο πόλις στονόντος ὑποτροπή πολέμοιο.
 Ἡῶθεν δέ δλοήν καὶ ἀμήχανον εἰσενόγσαν
 ἀμπλακήν ἀμφω· στυγεὸν δέ ἀχος εἴλεν ίδόντας
 1055 ἡρωας Μινύας Λινήιον υῖα πάροιεν
 - Κύζικον ἐν κονίησι καὶ αἴματι πεπτηῶτα.
 Ἡματα δὲ τρία πάντα γόνια τίλλοντο τε χαίτας
 αὐτοὶ δμῶις λαοὶ τε Δολίονες. Αὐτάρ επειτα
 τρίς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμφω ἐνεκτερέειαν ἐπειρήσαντο τ' ἀεθλῶν,
 ἥ θεμις, ἀμ πεδίον λειμώνιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ δψιγόνοισιν ίδεσθαι.
 Οὐδὲ μὲν οὐδέ ἀλογος Κλείτη φθιμένοι λέλειπτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δέ ἐπι κύντερον ἀλλο

utrius simul avibus et piscibus escae futuri.

Heroes vero, postquam jam ipsis intrepidum peractum est certamen,] tum funes navis adspirante vento solverunt et ulterius per maris aequor navigarunt.

Ea (navis) autem procurrit velis *expansis* toto-die, neque tamen incidente] nocte etiam *venti* fatus mansit stabilis, immo procella] adversæ cum-impetu *eam* retro egerunt, ut accederent] iterum ad-hospitalē Doliones. Egressi sunt igitur illa-ipsa-nocte. Sacra vero appellatur illa etiamnum petra, circa quam retinacula navis delati eo alligarunt.

Neque quis eandem insulam *illam* prudeenter animadvertisse: nec noctu Doliones reversos heroas vere agnoverunt; sed forte virorum Macriensium opinati-sunt Pelasgicas copias appulisse.

Itaque armis sumtis cum illis manus conseruerunt: agitarunt vero et hastas et clypeos in-se-invicem vehementi similes vi ignis, que fructicetis aridis illapsa furit: sed tumultus gravis et terribilis Dolonio incidit populo.

Nec ipse (*rex*) e prælio contra fatum rursus erat domum conjugales in-thalamos et torum redditurus: sed eum Aesonides conversum recta in-se percussit irruens in-medium pectus: circum vero hasta os fractum-est; ille igitur in arenas provolutus fatum explevit. Hoc enim licet numquam evitare mortalibus: undique enim circum ingens expanditur sepimentum.] Sic illum ratum forte se acerbam extra cladem esse heroum, ipsa noctu irretiit

pugnantem cum-illis; multi vero auxiliantes alii interfecti-sunt. Hercules quidem occidit Teleclēm et Megabronten; Sphodrin vero interemit Acastus; Peleus vero Zelyn prostravit, fortissime Gephryum.

At hastæ-peritus Telamon Basileum interfecit: Idas porro Promēum, Clytius vero Hyacinthum interemit, et Tyndaridae gemini Megalosacem Phlogiumque:

Oenei-filius vero post illos interfecit audacem Itymoneum, atque etiam Artacem, antesignanum virorum: quos etiamnum omnes] incolae honoribus, quales-heroibus-dēbentur, ornant.] Reliqui vero cedentes trepidarunt, ut accipitres celeres turmatim cum-trepidatione-fugient columbae:

in portas vero cum-tumultu irruerunt frequentes; statimque clamore] impleta-est urbs, luctuosi ob-fugam belli.

Mane vero perniciosum et irreparabilem animadverterunt errorem utriusque; acerbus autem dolor occupavit intuitos heroas Minyas Aenei-siliū ante ipsos

Cyzicum in pulvere et sanguine jacentem.

Dies igitur tres totos plangebant, evellebantque crines

ipsi simul populusque Dolionum. At deinde

ter æreis cum armis circumacti

circa sepulcrum justa-funebria-fecerunt, institueruntque certamina,] ut deceat, per campum pratensem, ubi etiamnum exstructus-est ille tumulus, posteris quoque visendus.

Neque vero conjux Clite occiso supervixit

suo marito postea: malo vero gravius aliud

1065 ἤνυσεν ἀψιμένην βρόχον αὐτάνι. Τὴν δὲ καὶ αὐτὰ
Νύμφαι ἀποθιμένην ἀλσητίδες ὠδύραντο·
καὶ οἱ ἀπὸ βλεψάρων δσα δάκρυν χεῦναν ἔραζε,
πάντα τάγε κρήνην τεῦχαν θεῖα, ἥν καλέουσιν
Κλείτην, δυστήνιο περικλεές οὔνομα νύμφης.

1070 Αἰνότατον δὴ κείνο Δολιονήσι γυναιξίν
ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἡμαρ ἐπήλυθεν οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
ἔτλη τις πάσσασθαι εἶδητος, οὐδὲ ἐπὶ δηρὸν
εἴς ἀχέων ἔργοιο μυληράτου ἐμνύοντο·
ἀλλ' αὐτῶν ἀφλεκτα διαχώσεσκον ἔδοντες.

1075 Ἔνθ' ἔτι νῦν, εὗτ' ἀν σφιν ἐτῆσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάσονες, ἔμπεδον αἰεὶ^{τον}
πανδήνιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.

Ἐξ δὲ τόθεν τρηγεῖαι ἀνήρθησαν ἀελλαι
ἡμαρθ' ὅμοιού νύκτας τε δυσώδεια, τοὺς δὲ κατ' αὖθι
1080 νυατῆλεσθαι ἔρυχον. Ἐπιπλομένη δὲ ἐν νυκτὶ^{τον}
ἄλλοι μέν δια πάρος δεδημημένοι εἰνάζοντο
ὕπνῳ ἀριστῆς πύματον λάχος αὐτῷ Ἀκαστος
Μόρφος τ' Ἀμπυκιθῆς ἀδηνὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
Ἡ δὲ ἄρδενέρος ξανθοῖο κάρητας Αἰσονίδος

1085 πωτᾶτ' ἀλκυονίς λιγυρῆ δὲ πίθησπίζουσα
λῆξιν δρινομένων ἀνέμων συνέκει δὲ Μόρφος,
ἀκταῖς δρυίδος ἐνάσιμον δσταν ἀκούσας.
Καὶ τὴν μὲν θεός αὐτοῖς ἀπέτραπεν, οἵτε δὲ ὑπερθεν
νητοῖς ἀφλάστοιο μετήρος δίξαται.

1090 Τὸν δὲ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώστιν οἰῶν
κινήσας ἀνέγειρε παρακρεθὲν διδέ τ' ἔσιπεν.
Αἰσονίδης, γρείω σε τόδεν ἴερὸν εἰσανιόντα
Δινδύμου δοκριόντος ἐύθρονον ἀλέξασθαι
μητέρα συμπάντων μακάρων λῆξουσι δὲ ἀελλαι

1095 ζαχροεῖς. Τοίνιον γάρ ἐγὼ νέον δσταν ἀκουσα
ἀλκυονός ἀλίνει, καὶ τε κνώσσοντος ὑπερθεν
σειο πέριξ τὰ ἔκαστα πιφασκομένη πεπότηται.
Ἐκ γάρ τῆς ἀνεμοί τε θαλασσά τε νεισθι τε γθῶν
πᾶσα πεπείραται νιφόνεν δέδος Οὐλύμπιο.

1100 καὶ οἱ δέ τοις δέδε δρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβάντες,
Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ἐν ποχάζεται. Ως δὲ καὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.

Ως φάτο· τῷ δὲ ἀπατστὸν ἕπος γένετ' εἰσαίοντι,
δρυντοῦ δὲ εὐνῆς κεχαρημένος ὥρσε δὲ ἔταιρος
1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγροκενοῖσι·
Ἀμπυκιδεώς Μόρφοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.

Ἄψια δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
ἐνθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγον βόσις οὔρεος ἀκρην.

Οἱ δὲ ἄρδε λυσάμενοι Ιερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
1110 ηρεσταν ἐς λιμένα Θρηίκιον· ἀν δὲ καὶ αὐτοὶ^{τον}
βρινῶν, παυροτέρους ἔτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.

Τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περαίη
Θρηίκιης ἐνὶ χερσὶν ἔαις προυφαίνετ' ιδέσθαι·
φαίνετο δὲ ἡερόν στόμα Βοσπόρου, ἡδὲ κολῶνται

1115 Μυσίαι ἐκ δὲ ἑτέρης ποταμοῦ ὁρέος Αἰσήποιο
ἀστυ τε καὶ πεδίον Νηπτίον Ἀδρηστείης.
Ἐσκε δὲ τι στιθαρὸν στύπος ἀμπέλου ἐντροφον ὅλη
πρόγυν γεράνοδρουν τὸ μὲν ἔκταμον, ὅφρα πέλοιτο

addidit, inserens laqueo gulam. Eam vero et ipsae
Nymphae mortuam nemorenses deplorarunt;
atque ex oculis quotquot lacrimas effuderunt in-terram,
eas omnes in fontem commutarunt dea, quem appellant
Cliten, infelici celebri nomine sponsae.

Tristissimus sane ille Dolioniis mulieribus
virisque, Jove auctore, dies illuxit; neque enim eorum
sustinuit quisquam degustare cibum, nec diu,
præ dolore, de-opere molendæ-frugis cogitarunt:
verum sic non-tosta frumenta vixerunt edentes.

Ubi etiamnum, quando ipsis anniversaria libamina effundunt
Cyzicum incolentes Iones, constanter semper
in-publica mola farinam-libariam molunt.

Exinde asperæ excitatae sunt procellæ
per-dies æque ac noctes duodecim, illos vero hinc
navigare prohibuerunt. Sed insequente nocte
reliqui quidem antea oppressi decumbebant
somno heroes ultima noctis parte: at Acastus
Mopsusque Ampycides diu dormientes tuebantur.
Tum igitur super flavum caput Jasonis
volavit alcedo, stridula voce vaticinans
finem excitatorum ventorum; intellexit autem Mopsus
litoralis avis faustum vocem audiens.
Et illam quidem dea rursus avertit, consedit vero super
navis aplustri, in-sublime elata.

Illum (Jasonem) vero hic (Mopsus), jacentem mollibus in
pellibus ovium,] commovendo excitavit statim, atque sic
locutus est:] Εσονι-fili, oportet te hoc templum ingressum
Dindymi prominentis, pulcro-solio-insidentem placare
matrem omnium deorum; et cessabunt procellæ
vehementes. Talem enim ego modo vocem audivi
alcedinis marinæ, quæ dormientem supra
te circum circa singula nuncians volitavit.

Illa (Rhea) enim et venti et mare et ima terra
omnis continetur et nivosa sedes Olympi;
atque ei, quando e montibus magnum celum intrat,
Jupiter ipse Saturnius cedit. Sic vero etiam reliqui
immortales dei terribilem deam colunt.

Sic fatus-est : illi autem gratus sermo fuit audienti,
surrexit vero e cubili latus, excitavitque socios
omnes festinare-jubens, atque ipsis congregatis
Ampycidae Mopsi vaticinia exposuit.

Statim vero juniores e stabulis actos
inde in celsum duxerunt boves montis jugum.

Alii vero soluti ex Hiera retinaculis petra
remigarunt in portum Thracium; sed et ipsi
escenderunt, paucis sociis in nave relictis.

Illis vero Macriades speculae omnisque opposita regio
Thraciae in manibus ipsorum apparebat videnda;
conspiciebatur nebulosum os Bospori, atque juga
Mysiae; ex altera vero parte fluvii alveus Ζεσπι,
urbs atque campus Nepeius Adrasteæ.

Erat vero quidam solidus truncus vitis innutritus sylvæ,
ad-radicis aridus; eum exciderunt, ut esset

δαίμονος οὐρείης ιερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἀργος
 1120 εὐκόσμων, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀχρίσοντι κολωνῷ
 ἴδωσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεζές ἀκροτάτησιν,
 αἵρα τε πασάν πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
 Βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον ἀμφὶ δὲ φύλλοις
 στεψάμενοι δρυΐνοισι θυηπολίης ἐμέλοντο,
 1125 Μητέρα Δινύδυμίν πολυπόντιν ἄγκαλέοντες,
 ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἄμα, Κύλληνόν τε,
 οἱ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι·
 Μητέρος Ἰδαίης κεκλήται, δῆσοι ἔστιν
 Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὓς ποτε Νύμφη
 1130 Ἄγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησιν
 δραζαμένη γαῖης Οἰαξίδος, ἐβλάστησεν.
 Πολλὰ δὲ τήγης λιτῆσιν ἀποτρέψῃ ἐριώλας
 Λίσονίδης γουνάζετ' ἐπιλλείθων ιεροῖσιν
 αἰθομένοις· ἀμυδίς δὲ νέοι Ὁρφῆς ἀνωγῇ
 1135 σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὥργκασαντο,
 καὶ σάκεα ξιφέσσον ἐπέκτυπον, ὃς κεν ίωῃ
 δύσηρης πλάζοιτο δι' ἡέρος, ἣν ἔτι λαὸι
 κηδείη βασιλῆος ἀνέστενον. Ἐνθεν ἐς αἰεὶ
 δρύμῳ καὶ τυπάνω Ρείην Φρύγες ἐλάσκονται.
 1140 Ή δέ που εὐαγέσσεσιν ἐπὶ φρένα θήκε θυηλαῖς
 ἀνταίη δαίμονιν· τὰ δ' ἐικότα σήματ' ἔγεντο.
 Δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἀσπετον, ἀμφὶ δὲ ποστὶν
 αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἀνθεα ποίης.
 Θῆρες δὲ εἰλυούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῆσιν σάινοντες ἐπήλυθον. Ή δὲ καὶ ἀλλο
 θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παροίτερον ὕδατι νᾶν
 Δινύδυμον ἀλλά σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὔτως
 ἐξ κορυφῆς ἀλληκτον. Ἰησονίην δὲ ἐνέπουσιν
 κείνο ποτὸν κρήνην περιναιεῖται ἀνδρες δύτισσοι.
 1150 Καὶ τότε μὲν δαιτὶς ἀμφὶ θεῖς θέσαν οὔρετιν Ἀρκτῶν,
 μέλποντες Ρείην πολυπόντιναν αὐτάρες ἐς ἡδ
 ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεύνησιν.
 "Ενθ' ἔρις ἀνδρας ἔκαστον ἀριστήων δρύθουνεν,
 δῆστις ἀπολλήξεις πανύστατος. Ἀμφὶ γάρ αἰθήρ
 1155 νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δὲ εὔνασε πόντον.
 Οἱ δὲ γαληνάρη πίσυνοι ἐλάσκον ἐπιπρὸ
 νῆα βίῃ· τὴν δὲ οὐ κε διέξ ἀλλος δίσσουσαν
 οὐδὲ Ποσειδάνων ἀελλόποδες κίχον ἱπποι.
 "Εμπητης δὲ ἐγρομένοι σάλου ζαχρήσιν αὔραις,
 1160 αἰν νέον ἐκ ποταμὸν ὑπὸ δείσιλον ἡερέθονται,
 τειρόμενοι καμάτω μετελώφεον· αὐτάρ δὲ τούσγε
 πασσοδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεις γειρῶν
 Ἡρακλέης, ἐτίνασσε δὲ ἀρρότα δούρατα νηός.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελιημένοι ἡπείροιο,
 1165 Ρυνδακίδας προγοδὸς, μέγα τ' ἡρίον Αἰγαίωνος
 τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
 δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετρηχότος οἰδματος ὀλκούς,
 μεσσόθεν ἀξεν ἐρετμόν. Ἀτάρ τρύφος ἀλλο μὲν αὐτὸς
 ἀμφὼ γερσὸν ἔχων πέσε δόγμιος, ἀλλο δὲ πόντος
 1170 κλύζε παριρροθίοισι φέρων. Ἀνὰ δὲ ἔξετο σιγῇ
 παπταίνων χεῖρες γάρ ἀγέθεσον ἡρεμέουσαι. [τρένες
 "Ημος δὲ ἀγρόθεν εἰσὶ φυτοσκάφος, ἡ τις ἀρ-

deæ montanæ sacrum simulacrum ; elaboravit vero Argus
 affabre, atque illud in aspero cacumine
 collocarunt, fagis obumbratum summis,
 quæ quidem omnium celsissimæ radices-egerant.
 Aram vero e-parvis-lapidibus-congestis struxerunt, circum-
 que foliis] redimiti quernis sacris operati-sunt,
 Matrem Dindymiam valde-venerabilem invocantes,
 indigetem Phrygiæ, Titianque simul, Cyllenumque,
 qui soli ex-multis duces atque adcessores
 Matris Idaeæ vocantur, quotquot sunt
 Dactyli Idaei Cretenses, quos olim Nympha
 Anchiale Dictæo sub antro, ambabus manibus
 prehendens terram Ξαξιδεμ, peperit.
 Multum vero illam precibus, ut-averteret tempestates,
 Jason supplex-rogavit libans super-sacrīs
 ardentibus : simul vero juvenes Orphei jussu
 tripudiantes saltationem armatam saltarunt,
 et scuta ensibus pulsarunt, ut clamor
 infaustus evanesceret per aërem, quem etiamnum populus
 in funere regis emittebat. Hinc semper
 rhombo et tympano Rheam Phryges placant.
 Ipsa vero puris mentem advertit sacrīs
 precibus-placata dea : fausta autem omnia edita-sunt.
 Arbores fructum fundebant uberrimum, circa pedes vero
 sponte-sua edidit terra teneræ flores herbæ :
 feræ autem latibulis lustrisque relictis
 caudis blandientes advenerunt. Illa vero etiam aliud
 dedit portentum : nam nulla antea aqua redundabat
 Dindymum; sed ipsis tum scatebat arido ultro
 e vertice non-desinens; Jasonum vero appellarent
 illam aquam fontem accolæ viri postea.
 Et tum quidem convivium in-honorem deæ instituerunt in
 montibus Ursorum] celebrantes Rheam valde-venerandam :
 at sub auroram, cessantibus ventis, insulam reliquerunt
 remigando.] Tum æmulatio unumquenque eroum stimu-
 lavit, quis cessaret ultimus. Undique enim æther
 serenus sedaverat vortices, atque composuerat mare.
 Illi vero tranquillitate-maris freti egerunt ulterius
 navem vi; quam non per mare ruentem
 ne Neptuni quidem celeripedes assecuti-essent equi.
 At tamen concitato alto (mari) vehementibus auris,
 quæ nuper ex fluviis sub vesperam extiterant,
 vexati labore cessabant; at illos
 omnibus-viribus laborantes traxit robore manuum
 Hercules coenmovitque aptata ligna navis (navem).
 Sed quum tandem, Mysorum appetentes terram,
 Rhyndaci ostia, et magnum monumentum Ξεαονίς
 paullulum super Phrygiam prætervecti-essent conspectum,
 tum removens turgidi maris sulcos
 medium fregit remum (Hercules). At fragmentum aliud qui-
 dem ipse] ambabus manibus tenens cecidit obliquus, aliud
 vero mare] abstulit refluentibus-undis vēbens : sed autem ta-
 citus circumspiciens : manus enim non-consuverant quie-
 scere.] Quo-tempore vero ex-agro reddit fōssor aut arator quis

ἀσπασίως εἰς αὖλιν ἔην, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δὲ ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκχαμψεν
1175 αὐταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε κεῖρας
εἰσορών, κακὰ πολλὰ ἔη ἡρήσατο γαστρὶ·
τῆμος ἄρ' οὐ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἥθεοι γαῖης,
ἄμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.

Τοὺς μὲν ἔնξεινος Μυσοὶ φιλόσητη κιόντας
1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἥτια τέ σφι
μῆλα τε δευομένοις, μέθυ τὸ ἀσπετον ἐγγυάλιξαν.
Ἐνθα δὲ ἐπειδὸς οἱ μὲν ἔντα κάρχανα, τοὶ δὲ λεχαίνην
φυλλάδη λειμώνων φέρον ἀσπετον ἀμήσαντες,
στόρνυσθαι· τοὶ δὲ ἄμφι πυρήια δινεύεσκον·

1185 οἱ δὲ οἴνοι κρητῆριται κέρων, πονέοντο τε δαῖτα,
Ἐκκασιῶν δέξαντες ἑπό κνέφας Ἀπόλλωνι.

Λύταρὸς δὲ δαῖτα πένεσθαι ἐταίροις εὗ δέπιτεῖλας
βῆδ' ἵμεν εἰς Ὂλην οὐδὸς Διός, ὃς κεν ἐρετμὸν
οἶ αὐτῷ φθαίνει καταχείριον ἐντύνασθαι.

1190 Εὔρεν ἐπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἀγθυμένην δῖοις, οὐδὲ μέγα τηλεθώσαν,
ἀλλ' οἴνον ταναχῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
τόσην δύων μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦν ἰδεσθαι.

Πίμφα δὲ διστοδόκην μὲν ἐπὶ γούνῃ θῆκε φαρέτρην

1195 αὐτοῖς τοξίστιν, ἔδυ δὲ ἀπὸ δέρματος λέοντος.
Τὴν δὲ δύγε γαλοκόθαρεῖ διοπάλῳ διαπέδοιο τινάξας
νεισθέν ἀμφοτέροις περὶ στύπος Ἐλλασθε γερσῖν,
ἡνορέη πίσυνος ἐν δὲ πλατὺν ὅμον ἔρειστεν
εὗ διαβάς· πεδόνεν δὲ, βαθύρριζόν περ ἔδυσταν,

1200 προστρῆν δέ τοις σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γάινης.

‘Ως δέ σταν ἀπροφάτως ἴστον νεός, εὔτε μάλιστα
χειμερίη δλοοῖο δύτις πέλει Ὄριωνα,
ὑδρόνειν ἐμπλήκασσα θοὴ ἀνέμοιο κατάει
αὐτοῖς τοις σφήνεσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσηται·

1205 ὃς δύγε τὴν πείρεν. ‘Ομοῦ δὲ ἀνὰ τοξά καὶ ίοὺς,
δέρματος ἐλών, ῥόπαλόντες, παλίστυτος δῆρτο νέεσθαι.

Τόρρα δὲ Γλαχυλέκη σύνκαλπιδινόσφιν δύμιλου
διζητο πρήνης ἱερὸν βόσιν, ὃς κέ οἱ δύωρ
φθιάνη ἀρυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἀλλα τε πάντα
1210 ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειν ιόνται.

Δὴ γάρ μιν τοίστοις ἐν ἥθεσιν αὐτὸς ἔφερεν
νηπίαγον τὰ πρώτα, δύμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
δίου Θειοδάμαντος, δὲν ἐν Δρυόπεσσιν ἐπεφνεν
νηλεών, βοὸς ἄμφι γεωμόρου ἀντιόντα.

1215 Ήτοι δὲ μὲν νεοῖο γύνας τέμνεστεν ἀρρότρῳ
Θειοδάμας αὐτίη βεβολημένος· αὐτάρ δὲ τόνγε
βοῦν ἀρότην ἤνωγε παρατρέμεν οὐκ ἐθέλοντα.

‘Ιετο γάρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλέην, ἐπεὶ οὐ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
1220 Άλλα τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειν δοιδῆς.

Αἴψα δὲ γε κρήνην μετεκίθεν, ἦν καλέουσιν
Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναίεται. Οἱ δέ που ἄρτι
~ Νυμφάνια ἴσταντο χοροῖ· μελε γάρ σφίσι πάσαις,
1225 ὅσσαι κεῖστ' ἐρατὸν Νύμφαι δίον ἀμφενέμοντο,

Ἄλι μὲν δται σκοπιάς δρέων λάχyon, ἢ καὶ ἐναύλους,

lubenter in canlam suam, cœnæ cupidus,
ibique in vestibulo lassata genua reclinat,
sordidus pulvere, attritasque manus
inspiciens mala multa suo imprecatur ventri :
eo-tempore igitur illi venerunt Cianeæ in-sedes terræ
circa Arganthonium montem ostiaque Cii.
Eos hospitaliter Mysi, amice cum-advenissent,
excepérunt, incole illius terræ, et viatica ipsis
pecudesque egentibus et vinum largum præbuerunt.
Ibi postea alii ligna arida, alii mollem
foliorum-struem e-pratis attulerunt copiose abscissam
ad struendum torum; alii ignaria agitarunt;
alii vinum in-crateribus miscuerunt, et appararunt epulas
Ecclasio sacrificiis sub crepusculum Apollini.

At epulas parare sociis bene jussis
abiiit in sylvam filius Jovis, ut remum
ipse sibi celeriter commodum pararet.
Invenit deinde abietem circumvagatus, nec nimium multis
oneratam ramis, nec valde frondentem,
sed qualis proceræ ramus est populi;
tanta simul et longitudine et crassitatem erat visenda.
Confestim autem sagittiferam humi depositum pharetram,
cum-ipso arcu, exuitque pellem leonis.
Illa (abierte) ipse ærata clava radicitus percussa
infra utraque truncum comprehendit manu,
robore fretus : latum vero humerum opposuit ei
late curribus-divaricatis : e-solo autem quanquam radices
altas habentem] inhaerens evulsit, cum ipsis glebis-adhaeren-
tibus terræ.] Sicut autem improviso malum navis, quando
maxime] hibernus sævi occasus est Orionis,
desuper irruens subita venti procella
cum-ipsis cuneis a rudentibus avellit :
sic ille hanc sustulit. Simul vero iterum arcu et sagittis
et pelle sumtis, et clava, retro coepit reverti.

Interea Hylas ænea cum urna seorsum a-cœtu
quaesivit fontis sacrum fluxum, ut ipsi aquam
prior hauriret ad-cœnam, aliaque omnia
diligenter ex ordine pararet revertenti.
Etenim eum his in moribus ipse educaverat
infantem primum, ex ædibus patris ablatum
divini Theodamantis, quem inter Dryopes trucidaverat
crudeliter, bovis causa aratoris adversantem.
Nam novalis jugera secabat aratro

Theodamas tristitia agitatus; at ille hunc
bovem aratorem jussit tradere sibi nolentem.
Quærebant enim causam belli Dryopibus inferendi
luctuosam, quia nullam justitiae rationem-habentes vive-
bant.] Verum ista longius me aberrare-facerent a-carmine.
Statim igitur ille (Hylas)fontem adiit, quem appellant
Pegas propinquū accolæ. At forte tunc
Nympharum instituebantur chorii : nam curæ-erat ipsis
omnibus,] quotquot ibi amoenum Nymphae promoutorium
incolebant,] Dianam nocturnis semper celebrare cantibus.
Aliæ quæ vertices montium sortitæ-erant, aut etiam antra,

- αῖ γε μὲν ὄληροι ἀπόπροθεν ἐστιγόντων,
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐψυχατίη τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόσησεν
1230 καλλεῖ καὶ γλυκερῆσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσιν·
πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
βάλλε Σεληνάιν. Τῆς δὲ φρένας ἐπτοίσησεν
Κύπρις, ἀμηχανίη δὲ μόλις συναγέρατο θυμόν.
Αὐτὰρ δ' ὡς τὸ πρῶτα ῥόφη ἔνι καλπῖν ἐρεισεν
1235 λέγρις ἐπιχριμψθεὶς, περὶ δ' ἀσπετον ἔθραχεν ὅδωρ
χαλκὸν ἐς ἥγηντα φορέμενον, αὐτίκα δ' ἥγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἀνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιβύσσουσα τέρεν στόμα· δεξιτερὴ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε ριχεὶ, μέση δ' ἐνικάθεαλε δίνη.
1240 Τοῦ δ' ἥρως ἵρχοντος ἐπέκλινεν οἶος ἐταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, Ἰὼν προτέρωσε καλεύθου,
δέκτο γάρ Ήρακλῆ πελώριον, διπόθ' ἵκοιτο.
Βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἡύτε τις θήρ
ἄγριος, δηδὸς τε γῆρας ἀπόπροθεν ἵκετο μῆλων,
1245 λιμῷ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδὲ ἐπέκυρσεν
ποίμνησιν· πρὸς γάρ αὐτὸν ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆς
ἔλσαν· δὲ στενάχων βρέμει ἀσπετον, δόρα καμηγῖσιν·
δις τότε δέ τοι Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοίτα κεκληγώς· μελένη δέ οἱ ἐπλετο φωνή.
1250 Αἴψις δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὕρτο νέεσθαι,
μή πως ἡ θήρεσσιν Ἐλωρ πέλεν, ἡδὲ μιν ἀνδρες
μούνον ἔσοντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ λητὸν ἐτοίμην.
Ἐνθ' αὐτῷ ἔντοντος οὐδὲν τοιοῦτον Ηρακλῆ,
γυμνὸν ἐπαίσσων παλάμη ξίφος· εῦ δέ μιν ἔγνω
1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας· αὐτίκα δ' ἀτέν
ἔκφατο λευγαλένην, βεβαρημένος ἀσθματι θυμόν.
Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
Οὐ γάρ Ήλας κρήνηνδε κιών, σόος αὔτις ἱκάνει.
Ἄλλα κέ ληγτῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
1260 ἡ θῆρες σίνονται· ἔγω δ' ἵρχοντος ἄκουσα.
Ὦς φάτο· τῷ δ' ἀΐοντι κατὰ κροτάφων ἀλις ἰδρῶς
κήκιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
Χωρόμενος δὲ ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τὴν θέεν, ἡ πόδες αὐτὸν ὑπέχφερον ἀίσσοντα.
1265 Ως δέ τις τε μύωπι τετυμμένος ἔστυτο ταῦρος,
πίσεά τε προλιπῶν καὶ ἔλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
οὐδὲ ἀγέλης δύθεται, πρήσσει δὲ δόδον, ἀλλοτ' ἀπαυστος,
ἀλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων
ἵησιν μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἰστρῳ·
1270 δις δέ τοι μαιμώνων, δέτε μὲν θοὸς γούνατ' ἐπαλλεν
συνεχέως, δέτε δὲ αὖτε μεταλλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλῃ βοσάσκεν δῆτη.
Αὐτίκα δὲ ἀκροτάται ὑπερέστεθεν ἀκριας ἀστήρ
ἡψίος, πνοιαὶ δὲ κατῆλυθον· ὥκα δὲ Τίφυς
1275 ἐσβαίνειν δρόθυνεν, ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δὲ εἰσβαίνον ἄφαρ λελημένοι· ὥψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο καλωας.
Κυρτώθη δὲ ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δὲ ἀπ' ἀκτῆς
γηθόστυνοι φυρέοντο παρὰ Ποσιδόνιον ἄκρην.
1280 Ήμος δὲ οὐρανόθεν χαροπῇ ὑπολάμπεται ἡώς

aliae sylvestres longe deinceps-procedebant :
modo vero e-fonte emerserat pulcriſluo
Nympha fontana. Illum vero prope conſpexit
pulcritudine et dulcibus rubentem gratis :
nam ei plena ex æthere splendens
affulgebat Luna. Illius autem mentem attonitam-reddidit
Cypriſ, et præ-inopia-consiliū vix collegit animum.
At iste ut primum undæ ſitulam immersit
obliquo-corpore inclinatus, circumque plurima resonuit aqua
æs in ſonorū infusa, statim hæc
ſinistram quidem ſuperne collo circumjicit ulnam
oculari cupiens tenerum os; dextra vero
cubitum attraxit manu, mediumque demersit in vortice.
Hunc heros clamantem audivit ſolus ſociorum
Elatides Polyphemus progressus longius via;
exspectabat enim Herculem ingentēm reversurum.
Ivit igitur properans ad Pegas, tanquam quædam fera
ſylvesteris, ad-quam balatus eminus peruenit ovium;
fame autem ardens accurrit, nec tamen potitur
gregibus; antea enim ipsi in stabula pastores
eagerant; illa vero gemens fremit immane, donec defecerit :
ſic tum igitur Elati-filius valde ingemuit, circa locum autem
oberravit clamans; at irrita ipsius fuit vox.
Statim igitur stricto magno ene cœpit persequi,
ne forte aut feris prædæ eſſet, aut ipsi incolæ,
ſolus cum-eſſet, insidiarentur, abducerentque prædam pa-
ratam.] Tum in-ipsum incidit in via Herculem,
nudum rotans manu ensem; bene vero eum agnovit
festinantem ad navem per tenebras; statim vero jacturam
exposuit tristem, gravatus anhelitu pectus :
Miser, acerbum tibi dolorem primus eloquar.
Neque enim Hylas, ad-fontem qui-abiit, ſalvus redit.
Verum eum latrones captum abducunt,
aut feræ laedunt; ego vero clamantem audiui.
Sic dixit; illi vero audienti de capite multus sudor
defluxit, intusque ater in pectore æstuavit ſanguis.
Iratus vero abitem in-humum projecit, atque via
illa eucurrit, qua pedes ipsum ferebant ruentem.
Ut vero quando quis asilo ietus fertur taurus
pratis relictis et paludibus, nec pastores
nec gregem curat, conficit vero viam, nunc irrequietus,
nunc consistens, atque latam cervicem tollens
edit mugitum, infesto ietus cestro :
sic ille impetu-abreptus modo velocia genua agitatavit
continuo, modo rursus cessans a labore
louge penetrantem magna clamorem-edidit voce.
Statim vero ubi ſummos ſuperaverat vertices ſtella
matutina, venti inerebrerunt : celeriterque Tiphys
conſcendere navem jussit, fruique vento.
Illi inſcenderunt ſtatim lubentes; et in-altum navis
ancoris tractis ſolverunt rudentes.
Curvabantur autem vento lintea (*vela*) media, longeque a
littore] laetabundi prætervehebantur Posideum promonto-
rium.] Quando vero coelitus ſerena ſplendet aurora

ἐκ περάτης ἀνιοῦσσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποὶ,
καὶ πεδία δροσέσσα φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ,
τῆμος τούτῃ ἐνόσσαν ἀδρέσσης λιπόντες.

Ἐν δὲ σφιν κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολωὸς
1285 ἀσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιτόντες ἔβησαν
σφωτέρων ἑτάρων. Οὐ δ' ἀμηχανίησιν ἀτυχεῖς
οὐδὲ τοῖον ἔτος μετεφώνεεν, οὐδὲ τοῖον
Ἄισονιδής ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νεισθεν ἀτη
Ουμὸν ἔδων· Τελαχῶνα δὲ ἐλεν γόλος, ὅδε τ' ἔειπεν.
1290 Ἡσ' αὔτως εὐκήλος, ἐπεὶ νῦ τοι ἀρμενον ἦν
Ἡρακλῆα λιπεῖν* σέο δὲ ἔκτοι μῆτρις ὄφωρεν,
ὅρχα τὸ κείνου κύδος ἀν' Ἐλλάδα μή σε καλύψῃ,
αἱ κε θεοὶ δώνωσιν ὑπότροπον οἰκανε νόστον.
Ἄλλὰ τί μύθων ἥδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
1295 εἴμι τεῶν, οἱ τόνγε δόλον συνετεχήγαντο.

Ὕπ., καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τὸ δέ οἱ ὁσσε
δστλιγγες μαλεροὶ πυρὸς ὥς ίνδαλλοντο.
Καὶ νῦ κεν ἀψι δπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λείτους βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἀλληκτον ιώθην,
1300 εἰ μὴ Θρηξίοι δύω υῖες Βορέαο
Αἰακίδην γαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
σγέτλοις· ἡ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἔπλετ' δπίσσω
γερστὸν ὑφ' Ἡρακλῆος, διαν δίζεσθαι ἔρυκον.
Ἄθλων γάρ Πελίκο δεδουπότος ἀψι ἀνιόντας
1305 Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέργεν, καὶ ἀμήστατο γαῖαν
ἀψι ἀυτοῖς, στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξεν,
διν ἐέρη, θάμβος περιώσιν ἀνδράτοι λεύσσειν,
κίνυται ἡγήντος ὑπὸ πνοιῆ Βορέαο.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἡμελέ μετὰ γρόνον ἐκτελέσσθαι.

1310 Τοῖσιν δὲ Γλαύκος βρυχήτης ἀλὸς ἐξερχάνθη,
Νηρῆος θείοι πολυυρθρῶμαν ὑποφήτης·
ὕψι δὲ λαχηῆν τε κάρη καὶ στήθε' ἀείρας
νεισθεν ἐκ λαχόνων, στιβαρῆ ἐπορέξατο χειρὶ¹
νηῖου ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐστυμένουσιν.
1315 Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
Αἵτετω πτολιέθρον ἀγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
Ἄργει οἱ μοῖροι* ἐστὶν ἀτασθάλω Εὔρυσθῃ
ἐκπλῆσαι μογέντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους,
ναίειν δὲ ἀθανάτουι συνέστιον, εἰ κ' ἔτι πεύρους
1320 ἐξανύσῃ· τῷ μη τι ποθῇ κείνοι πελέσθω.
Αὔτως δὲ ἀψ Πολύψημον ἐπὶ προχοῆσι Κίοιο
πέπρωται Μυσοῖσι περικλεές ἀστον καμόντα,
μοῖραν ἀνταλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπέιρον γάιη.

Ἄνταρ* Υλαν φιλότητι θεά ποιήσατο Νύμφη
1325 διν πόσιν, οἶο περ ούνεκ ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
Ὕπ., καὶ κῦμ' ἀλίστον ἐφέσσατο νεισθι δύψας·
ἀμφὶ δὲ οἱ δίνησι κυκώμενον ἄρρενεν ὕδωρ
πορρόρεον, κούλην δὲ διεξ ἀλὸς ἔχλυσε νῆσα.
Γῆθησαν δὲ ἥρωες· δὲ ἐστυμένως ἐβεβήκει
1330 Αἰακίδης Τελαχῶν ἐς Ἰήσονα, χειρὶ δὲ χειρὶ¹
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φύνησέν τε.
Αἰσονίδη, μη μοὶ τι γολώσει, ἀρραδίησιν
εἴ τι περ ἀατάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος εἰλεν ἐνισπεῖν
μηθον ὑπερφίαλὸν τε καὶ ἀσχετον, ἀλλ' ἀνέμοισιν

a termino reversa, collustrantur vero viæ,
et campi roscidi lucido splendent fulgore;
tum illos (*Herculem et Polyphemum*) senserunt imprudenter se reliquise.] Inter ipsos autem magna contentio exstitit, tumultusque] ingens, quod fortissimo relicto profecti-essent suorum sociorum. Sed consilii-inopia perculsus neque hoc verbum locutus-est neque illud Jason; immo sedis ob gravem penitus calamitatem animum macerans : Telamonem vero corripuit ira, et sic locutus est :] Sedes ita quietus, quoniam scilicet tibi commodum erat] Herculem relinquere; a te consilium *hoc profectum-est*, ut illius gloria per Graeciam ne tibi officeret, si forte dii concederint, rursus domum ut-reverteremur. Sed quid verba prosunt? nam et *ipse* seorsum a-sociis abibo tuis, qui huncce dolum una-machinati-sunt.

Dixit, et in Agniaden Tiphyn irruit; sed ejus oculi scintillis flagrantis ignis similes apparebant. Atque profecto rursus retro Mysorum in terram profecti-essent] aequori reluctant ventique continuo statui, nisi Thracii duo filii Boreæ
Æaci-filium (*Telamonem*) gravibus increpuissent verbis miseri; profecto enim iis tristis poena fuit postea sub manibus Herculis, quod ipsum requiri veterant. A-certaminibus enim Pelia defuncto reversos Teno in circumflua occidit, atque congesit terram circa eos, columnasque duas superstruxit, quarum altera, miraculum ingens hominibus visu, movetur sonoro a statu Boreæ. Atque hæc quidem sic erant aliquamdiu post eventura. Illis(*Argonautis*) vero Glaucus fremibundo ex mari apparuit, Nerei divini prudentissimus vates; in-altum vero hirsuto capite et pectora elato ex-immo usque-ad ilia, valida prehendit manu navis alveum, atque allocutus-est properantes :

Cur contra magni Jovis cupitis voluntatem
Æetae in-urbem abducere animosum Herculem?
Argis ei fatale est injusto Eurystheo
perficere laborantem duodecim omnes labores,
habitare autem cum-immortalibus familiarem, si insuper paucos] confecerit; quare nullum desiderium ejus esto. Ita vero etiam Polyphemum ad ostia Cii, decretum-est, Mysis celebri urbe condita, mortem obire Chalybum in immensa terra. At Hylam ob-amorem dea sibi-adscivit Nympha conjugem, cuius quidem causa *illi* errantes relict-i-sunt. Dixit, et fluctum subiit in-imum mersus; circa eum vero vorticibus turbata spumabat aqua purpurea, cavamque per mare proluebat navem. Laetati-vero sunt heroes : sed propere adiit Æacides Telamon Jasonem manumque manui summam injiciens complexus-est et *hac locutus* : Jason, ne milii irascaris, imprudentia si quid offendierim : nam dolor me compulit, ut-dicerem verba insolentia neque ferenda; at ventis

- 1335 δώμοιμεν ἀμπλακήν, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος οὐδὲ ἐπιφραδέως προσέειπεν·
 Ὁ πέπον, ἢ μάλα δή με κακῷ ἔκυδάστοι μύθῳ,
 φὰς ἐν τοισιν ἀπαστιν ἐνήρεος ἀνδρός ἀλείτην
 ἔμμεναι. Ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
 1340 περὶ περ ἀνηθεῖς· ἐπεὶ οὐ περὶ πάνεσι μήλων,
 οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενήνας,
 ἀλλ' ἐπάρου περὶ φωτός. Ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλω
 ἀμῷ' ἔμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσασθαι.
 Ἡ δα, καὶ ἀρθριμέντες, δηπτη πάρος, ἐδριώντω.
 1345 Τὼ δὲ Διὸς βουλῆσιν, δὲ μὲν Μυστῖσι βαλέσσιν
 μέλεν ἐπώνυμον ἀστον πολιστάμενος ποταμοῖο
 Εἴλατίδης Πολύφωμος· δέ δὲ Εὔρυτοῖς ἀέλους
 αἴτις ἦν πονέεσθαι. Ἐπηπελήσε δὲ γαῖαν
 Μυστῖδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδὸν, διπότε μήριοι
 1350 ἢ ζωοῦ εὔροιεν Ὑλα μόρον, ἢ θανόντος.
 Τοῖο δὲ δύστ' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 νίέας ἐκ δῆμοιο, καὶ δρκια ποιήσαντο,
 μή ποτε μαστεύοντες ἀπολλήζειν καμάτοιο.
 Τούνεκεν εἰσέπει νῦν περ Ὑλαν ἔρεσοι Κιανοί,
 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, ἔυκτιμένης τε μέλονται
 Τρηχίνος. Δὴ γάρ δα κατ' αὐτόθι νάσσατο παΐδας,
 οὗς οἱ δύσια κείσεν ἐπιπροέκαν αἴγεσθαι.
 Νῆπυν δὲ πανημερίην ἀνέμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνείων ἀτὰρ οὐδὲ ἐπὶ τυθὸν ἄητο
 1360 ἡσοῦν τελομένης. Οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
 ἀκτὴν ἐκ κολποιο μαλ' εὐρεῖαν ἐσιδέσθαι
 φραστάμενοι, κώπησιν ἀμῷ' ἡελίῳ ἐπέκελσαν.

ΒΙΒΑΙΟΝ Β.

Ἐνθαδέ' ἔσαν σταθμοί τε βιοῶν αὐλίς τ' Αμύκοιο,
 Βεθρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, δὲν ποτε Νύμφη
 τίκτε, Πισειδάνων Πενεολίώ εὐνηθεῖσα,
 Βιθυνίς Μελίη, ὑπεροπλήστατον ἀνδρῶν·
 5 δοτ' ἐπὶ καὶ ξείνοιν ἀεικέος θεσμὸν ἔνθηκεν,
 μή τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἔστι
 πυγμαχήσις πολέας δὲ περικτιόνων ἔδαιξεν.
 Καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κιδών, χρειώ μιν ἔρεσθαι
 ναυτιλίης, οἵ τ' εἶεν, ὑπερβαστήσιν ἀτιστε·
 10 τοῖον δὲν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.

Κέλυβος ἀλπλαγχτοι, τάπερ ἰδομεναι ὕμμιν ζει·
 Οὐ τινα θέσμιον ἔστιν ἀφρομηθέντα νέεσθαι [κεν.
 ἀνδρῶν ὅμνείων, δέ κεν Βέθροις πελάσση,
 πρὶν χείρεσσιν ἐμῆσιν ἐνάντιον χειρας ἀειρατ.
 15 Τῷ καὶ μοι τὸν ἀριστον ἀποκριόδην οἷον διμῆνος
 πυγμαχήση στήσασθε κιταυτόνι δηρινθήγαι.
 Εἰ δὲν ἀπηλεγέσοντες ἐμάς πατέσοιτε θέμιστας,
 ἢ κέν τις στυγερῶν κρατερή ἐπιζψετ' ἀνάγκη.
 Ἡ δα μέγα φρονέων τοὺς δέ ἀγριος εἰσαίστας
 20 εἴλε χριος· πέρι δέ αὖ Πολυδεύκεα τύψεν δοκολή·
 αἴψα δέ ἐών ἐπάρων πρόμοις ιστατο φώνησέν τε·
 Ἱσχεο νῦν, μηδὲ ἄμμι μικητήν, δτις εὔχεαι εἴναι,

ARGONAUTICORUM LIB. I.

demus peccatum avehendum, ut antea benevoli.

Eum vicissim Aesonis filius prudenter allocutus-est :

Amice, sane valde quidem me acerbis petiisti dictis,
 quam-contenderes inter hos omnes, me contra-benevolum
 virum peccatorem] esse. At non diu amaram iram foveo,
 antea quamvis dolore-affectus; quoniam non ob greges ovium,
 neque ob possessiones iratus succensuisti,
 sed amicum propter virum. Spero vero te etiam cum-alio
 mei causa, si tale-quid acciderit unquam, certaturum-esse.

Dixit igitur, atque reconciliati *ibi*, ubi antea, sedeant.

Illi vero Jovis ex-voluntate, alter Mysis conditurus
 erat cognominem urbem exstrenus fluvii

Elatides Polyphemus; sed alter Eurysthei labores
 reversus perfecturus. Minatus-vero est se terram

Mysiam vastaturum-esse protinus, nisi *incolae* sibi
 aut vivi invenirent Hylæ sortem, aut mortui.

Pro eo igitur obsides dederunt selectos nobilissimos
 filios e populo, atque jurejurando confirmarunt,
 se nunquam quarendi destituros-esse a-labore.

Quare etiamnum Hylam investigant Ciani,
 filium Theodamantis, atque bene-structam curant

Trachinem. Etenim ibi deposuerat Hercules filios,
 quos ei obsides commiserant inde abducendo.

Navem vero per-totum-diem ventus ferebat nocteque omni
 vehementer flans; at ne tantillum quidem spirabat
 aurora exorta. Illi igitur terræ prominens
 littus e sinu admodum amplum visu
 observantes, remis exoriente sole eo-appulerunt.

LIBER II.

Ibi erant et stabula boum et aula Amyci
 Bebrycum regis ferocis, quem quondam Nympha
 peperit, cum-Neptuno Genitali que-concubuerat,
 Bithyna Melia, superbissimum virorum;
 qui etiam hospitibus iniquam legem imponebat,
 ne quis *inde* discederet, priusquam periculum-fecisset cum-
 ipso] pugilatus; multos autem accoliarum interfecerat.
 Atque tum quoque ad navem veniens caussam ex-ipsis sci-
 scitatūnavigationis, quique essent, superbe eos contempsit;
 haec vero inter omnes prope-accedens elocutus-est verba :

Audite, in-mari-vagantes, quae scire vos convenit.

Non quemquam fas est *hinc* discedentem abre
 virorum peregrinorum, qui ad-Bebrycas devenerit,
 priusquam contra-manus meas suas manus sustulerit.

Quare etiam mihi optimum selectum solum e-cœtu,
 pugilatu sistite illico ut-certet *mecum*.

Si vero negligentes meas transgressi-fueritis leges,
 certe quædam inviso-modo dura premet necessitas.

Dixit igitur superbiens; hos vero acris audientes
 cepit ira : inprimis vero Pollucem stimulavit provocatio :
 statim igitur suorum sociorum propugnator exstitit et dixit :

Cohibe-te nunc, nec nobis malam, quicunque gloriari

φανένε βίην θεσμοῖς γάρ οὐ πειζομεν, ὡς ἀγορεύεις.
 Αὐτὸς ἔκων ἥδη τοι ὑπίσχομαι ἀντίδασθαι. [Ἐξ,
 25] Ήλις τὸν ἄπτηληγέως δ' ὁ σέδραχεν, ὅμμαδ' Ἐλί-
 ώστε λέων ὑπ' ἀκοντὶ τετυμμένος, ὃντ' ἐν δρεσσοῖς
 ἀνέρες ἀμφιπένονται· δ' ὁ Ἰλλόμενός περ δυίλω
 τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἔτος δ' δσσεται οἰδέθεν οἴον
 ἀνδραῖον, ὃς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσεν.
 30 Τενὸς αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἔντυπτον θέτο φάρος
 λεπταλέον, τό δέ οἱ τὶς ἔνον ξεινήτοις εἶναι
 ὑπάπει Λημνιάδων· δ' ὁ ἐρεμηνὴ δίπτυχα λώπην
 αὐτῆσιν περόνησι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
 καλέθαλε, τὴν φορέσσεν, δριτερφέος κοτίνοιο.
 35 Αὐτίκα δ' ἐγγύθι γῆρον ἔαδότα παπτήναντες
 ίζους ἕοντας δίχα πάντας ἐνι ψαμάθοισιν ἔταιρους,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγχιοι εἰσοράσσωσι.
 Ἄλλ' δ μὲν ἡ διοσιο Τυφωέος, ἡὲ καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι ἔντο πέλωρ τέκος, οῖα πάροιθεν
 40 χωμένη Διὶ τίκτεν· δ' οὐρανίη ἀτάλαντος
 ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὐπερ καλλισται ἔστιν
 ἐσπερίγνη διὰ νύκτα φεινομένου ἀμαργαρί.
 Τοῖος ἦν Διὸς υἱός, ἔτι γηάσσαται ιώλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν δύμασιν. Ἀλλὰ οἱ ἀλκὴ
 45 καὶ μένος ἡῦτε θηρός δέξετο. πῆλε δὲ γείρας
 πειράζων εἰθ' ὧς πρὶν ἐὕτρογχοι λοι φορέσσονται,
 μηδ' ἀμυδίς καμάτω τε καὶ εἰρεσή βαρύθοιεν.
 Οὐ μάλιστας Ἀμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἀπωθεν
 ἐστήνως εἰς αὐτὸν ἔχ' δύμαστα, καὶ οἱ δρέψθει
 50 θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἷμα κεδάσσοσι.
 Τοῖοι δὲ μεστηγῆς θεράπων Ἀμύκοι Λυκωρεὺς
 θήκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἔκατερθεν ιμάντας
 ὀμοὺς, ἀζαλέους, πέρι δ' οἵ γ' ἔσαν ἐσκληπῆτες.
 Αὐτὰρ δ τὸν γ' ἐπέστοιν ὑπερφιάλοισι μετηύδω.
 55 Τῶνδε τοι, δην κ' ἐθέλησθα, πάλω ἀτέρ, ἐγγυ-
 αὐτὸς ἔκων, ίνα μή μοι ἀτέμβηξι μετόπισθεν. [Λίξω
 Ἀλλὰ βάλειν περὶ γειρὶ διεῖς δέ κεν ἀλλῷ ἐνίσποις,
 δίσσον ἐγὼ θίνουσι τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
 ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηδότας αἴματι φύρσαι.
 60 Ήπειρος ἔπειρος τοι, δην κ' ἐθέλησθα· οὔτι παραβλήδην ἐρίθηνεν.
 Ἡκα δὲ μειδήσας, οἱ οἱ παρὰ ποσσοὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔλειν ἀπροφάτως· τοῦ δὲ ἀντίος ἥλυσε Κάστωρ
 ἥδε Βιαντιάδης Ταλάκος μέγας· ὥκα δ' ιμάντας
 ἀμεδέον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.
 65 Τῇ δ' αὗτῃ Ἀρητός τε καὶ Ὀρνυτός, οὐδέ τι ἥδειν
 νήπιοι θέστατα κείνα κακῆς δῆσαντες ἐν αἰσχρῷ.
 Οἱ δὲ ἐπει οὖν ίμπατι διστατὸν ἥρτυναντο,
 κατέτιν ἀνασχόμενοι δεύθεν προπάροιθε βαρείας
 γείρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόντες.
 70 Εὐθὺ δὲ Βεθρύκων μὲν ἀναξ, ἀτε καῦμα θαλάσσης
 τρηγήθι θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἡ δὲ ὑπὸ τυπῶν
 ἰδείη πυκινοὶ κυθερηγῆτρος ἀλύσκει,
 ιεμένου φορέσσομι ἔσω τούγοιο κλύδωνος,
 ὡς ὅγε Τυνδαρίδην φορέων ἐπετ', οὐδέ μιν εἴα
 τα δηθύνειν. Οὐ δ' ἀρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 ἀίστοντ' ἀλέεινεν· ἀπηγέα δ' αἴψα νοήσας

esse,] minare vim; legibus enim obsequemur, ut jubes.
 Ipse sponte jam tibi promitto me conflicturum-esse.
 Sic dixit intrepide; ille vero intuitus-est, oculos volvens,
 ut leo jaculo vulneratus, quo in montibus
 viri occupantur; at ille circumdatu multitudine
 alios quidem non amplius curat, adspicit vero ex-omnibus so-
 lum [virum eum, qui ipsum vulneravit primus, neque tamen
 interfecit.] Tum igitur Tyndarides bene-textum depositus pallium
 subtile, quod quidem ei quædam, suum hospitale-
 donum ut-esset,] dederat Lemniadum; iste vero atram du-
 plicem paenulam] cum-ipsis fibulis, pedumque asperum
 abjecit, quod gestabat, ex-montano oleastro factum.
 Statim vero propellocum qui-placuit postquam-circumspexerunt,] sedere-jusserunt suos seorsum omnes in littore socios,
 nec corpore, nec ingenio similes illi visu.
 Verum iste (Amycus) aut pestifer Typhoei aut etiam ipsius Terræ esse videbatur monstrosus partus, qualem olim
 irata Jovi, peperit; ille autem cœlesti similis
 stellæ, Tyndarides, cuius pulcherrimi sunt
 hesperiam per noctem splendidis radī.
 Talis erat Jovis filius, adhuc nascentem lanuginem
 emittens, adhuc alacer oculis: at ei robur
 et vis, veluti feræ, crescebat; jactabat autem manus
 tentans, num sicut antea agiles moverentur,
 neque assiduo labore et remigatione rigerent.
 Nec tamen Amycus periculum-fecit; sed tacite procul
 stans in ipsum intendit oculos, atque ei exsultavit
 animus, cupienti et pectoribus (adversarii) sanguinem ef-
 fundere.] His interea servus Amyci Lycoreus
 posuit ante pedes geminos utrinque cæstus
 crudos, siccos, admodum enim induruerant.
 At iste hunc verbis arrogantibus allocutus-est :

Horum tibi utrum volueris, sine sorte concedam
 ipse sponte, ne me reprehendas postea.
 Itaque appone manui; expertus autem aliis dicas,
 quantum ego et in-coriis boum præstem secundis
 duris, et viorum genis sanguine contaminandis.

Sic locutus-est; at hic nihil contra rixans-dixit,
 sed leniter subridens, qui ei ad pedes jacebant,
 hos (cæstus) sumsis sine-hæsitatione: ad eum vero acces-
 serunt Castor] et Biantiades Talaus magnus; celeriter autem
 lora] alligarunt, permultum eum cohortantes ad fortitudinem.
 Isti (Amyco) vero cæstus alligarunt Aretus atque Ornytus,
 neque sciverunt] imprudentes, ultimum illos malo se-alligare
 fato.] Sed hi quam jam cæstibus, distantes, essent-instructi,
 statim sublati ante ora gravibus
 manibus, sibi-invicem vim intentarunt congregientes.
 Ibi vero Bebrycum rex, ut fluctus maris
 asper celeri navi involvitur, haec aliquantum
 peritia prudentis gubernatoris declinat,
 cupiente irrumpere in parietes fluctu;
 sic iste Tyndaridem terrens insecutus-est, neque eum sivit
 cessare. Hic vero semper illæsus sua prudentia
 insilientem devitavit; sævum vero statim animadvertisens

πυγμαχίην, ἦ κάρτος ἀστος, ἦ τε χερείων,
τῇ δὲ ἀμοτον καὶ χερσιν ἐναντία γένεται σύμπειν.
Ως δὲ νήσια δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
80 ἀνέρες θλησοργοί, ἐπιθλήθην ἔλάσσοντες,
θείνωσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλῳ δὲ ἄλλος ἀγηται
δοῦποις ἀδην· ὡς τοῖσι παρήια τὸ ἀμφοτέρωθεν
καὶ γένεις κτύπεον· βρυχὴ δὲ πετελετ' ὀδόντων
ἀσπετος, οὐδὲ ἐλληξαὶ ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
85 ἐς τε περ οὐλοδὸν ἀσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσεν.
Στάντε δὲ βαἰὸν ἀπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπων
ἰδρῷ ἀλις, καματηρὸν ἀτυμένα φυσιόωντες.
Ἄψ δὲ αὔτις συνόρουσαν ἐναντίοις, ἥδε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτήροτε δηριδάσθον.
90 Ἐνθαδὲ ἐπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς
βουτύπος οἴα πόδεσσι, τανύσσατο, καὶ δὲ βαρεῖαν
χειρὸν ἐπὶ οἱ πελέμικεν δὲ διέκαντος ὑπέστη·
κράτα παρακλίνας, ὕμωρ δὲ ἀνεδέξατο πῆγχυν
τυτθὸν δὲ ἄγγα ἀυτοὶ παρέκα γόνυ γουνὸς ἀμείβων
95 κόψε μεταίγδην ὑπὲρ οὔπτος, δοστέα δὲ εἰσω
ῥῆξεν· δὲ δὲ ἀμφὶ δόδην γυνὲς ἔριτεν· οἱ δὲ λάγηςαν
ἥρωες Μινύαι· τοῦ δὲ ἀθρόος ἔχχυτο θυμός.
Οὐδὲ ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἀμυδίς κορύνας ἀζηγέας ἤδε σιγύνους
100 θῆντος ἀνασγόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάσαν.
Τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἔταιροι
ἐσταν ἐρυσσάμενοι. Πρώτος γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
ἢλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ή δὲ ἔκατερθεν
ἐνθα καὶ ἔνθ' ὕδωρισσον ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
105 Αὐτὸς δὲ Ἰτυμονῆα πελώριον, ἥδε Μίμαντα,
τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο θοῷ ποδὶ λάξ ἐπορούσας
πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δὲ ἀστον ιόντος
δεξιτερῆ σκαῖης ὑπὲρ δρφόνος ἢλασε γειρὶ,
δρύψε δὲ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δὲ ὑπελείπετ' δπωπῆ.
110 Ωρεῖδης δὲ Ἀμύκοιο βίγην ὑπέροπλος δπών
οὖτα Βιαντιάδα κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, δόσον δὲ πέρι δέρματι μοῦνον
νηδυῖνων ἀψυστος ὑπὸ ζώνη θόρε γαλχός.
Αὔτως δὲ Ἀρητος μενεδήγιον Εύρύτου υῖα
115 Ἰριτον ἀζαλέη κορύνη στυφέλιξεν ἔλασσας,
οὐπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον ἦ τάχ' ἔμελλεν
αὐτὸς δηγώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοδόργοιο θρασὺς υῖδες
αἴψα μαλ' ἀντεταγῶν πέλεκυν μέγαν, ἥδε κελαινὸν
120 ἀρχοτον προσγόμενος σκαιή δέρος, ἔνθορε μέσσω
ἔμμεμαδς Βέβρυξιν· δμοῦ δὲ οἱ ἐσεύνοντο
Αἰακίδαι, σὺν δέ σφιν ἀρήιος ὄρνυτ' Ἰήσων.
Ως δὲ δέ νη σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
125 ηματι χειμερίῳ πολιοι λύκοι, δρμηθέντες
μαίονται δὲ τι πρώτον ἐπαίξαντες ἔλωσι,
πολλ' ἐπιπαμφαλόωντες δμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὔτως
στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν ὡς ἄρα τοίγε
λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
130 Ως δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοθοτῆρες

pugilatum, qua robore superior, quaque inferior esset (*Amycus*),] hac semper etiam cum manibus manus conseruit.
Ut vero, quando navalia ligna acutis resistentia clavis
fabri lignarii, aliud-super-alio aptantes,
tundunt malleis, super alium aliis excitatur
sonitus identidem : sic his genae utrumque
et maxilla crepitabant; stridorque ortus-est dentium
immensus, neque cessarunt usque ferire,
donec gravis anhelitus utrumque etiam perdomuit.
Stantes vero paullulum seorsum absterserunt ab-ore
sudorem largum, ægre halitum trahentes.
Mox vero iterum congressi-sunt adversantes, ut tauri
pascentem ob vaccam furentes decertant.
Tum deinde Amycus quidem summis sublatius,
boum-cæsoris instar, pedibus se-extendit, gravemque
manum in illum commovit; sed hic irruentem sustinuit
capite declinato, humeroque exceptit cubitum;
paullulum vero prope istum genibus alternatis aggressus
percussit cum-impetu supra aurem, ossaque intus
fregit: iste præ dolore in-genua procidit; acclamarunt vero
heroes Minyæ; istius autem omissis effundebatur animus.
Neque vero Bebryces viri neglexerunt regem;
sed simul clavas siccas et venabula
recta tollentes in-Pollucem impetum-fecerunt.
Ante hunc vero e-vaginis acutis ensibus socii
steterunt extractis. Primus quidem virum Castor
seriit irruentem super capite, quod utrinque
huc et illuc humerum in utrumque diffiniebatur.
Ipse vero Itymonea immanem et Mimantem,
illum quidem sub pectore, celeri pede calcitrando irruens,
percussit, atque in pulverem prostravit; alterum vero pro-
pius accedente[m] dextra sinistro super supercilio feriit manu,
abscidit vero ei palpebram, nudusque relictus-est oculus.
Orides vero Amyci robore insignis minister
vulnus-inflixit Biantiadæ ad ilia Talao,
neque tamen eum interfecit, verum tantillum cutem modo
intestinis non-tactis sub zona strinxit æs.
Sic etiam Aretus fortē Euryti filium
Iphitum rigida clava percussit petitum,
nondum fato malo debitum; profecto mox erat
ipse periturus ense Clytii.
Atque tum Ancæus, Lycurgi animosus filius,
statim valde vibrans securim magnam, atque atram
ursi prætendens sinistra pellem, prosiliit in-medium
concitatus in-Bebrycas; simul vero cum eo iruebant
Æacidæ, et cum iis bellicosus ferebatur Jason.
Ut vero, cum in stabulis innumeræ oves terrent
die hiberno cani lupi, ingressi
clam sagacibus canibus et ipsis pastoribus,
quærunt, quam primum, impetu-facto, rapiant,
multas intuiti simul; haec vero undique sic
coarctantur corruentes in vicem: sic igitur illi
vehementer Bebrycas insolenter perterruerunt.
Ut vero apum examen magnum opiliones

ἥξει μελισσοχόμοι πέτρη ἔνι καπνισώσιν,
αἱ δ' ὅπερ τείνωσι μὲν ὀδολλέες ᾧ ἐνὶ σιμέλῳ
βιομηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυσέντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἔκας ἀΐσσουσιν·
135 ὡς οἴλ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
εἰσιν Βεθρυκίνης Ἀμύκου μάρον ἀγγελέοντες·
νήπιοι, οὐδὲ ἐνόησαν δὴ σφίσιν ἔγγυθεν ἀλλο
πῦρι μὲν ἀΐδηλον ἔγν. Πέρθοντο γάρ ήμέν ἀλωαῖ,
ἡδὲ οἷαι τῆμος δητῷ ἥπι δουρὶ Λύκοιο
140 καὶ Μαριανδύνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
Λίει γάρ μάρωντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
Οἱ δὲ ἄδην σταθμούς τε καὶ αὐλιὰ δηιάσασκον·
ἡδὴ δὲ ἀσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειτεν·
145 Φράξεος δέτι κεν ἥσιν ἀναλκείσιν ἔρεξν,
εἰ πως Ἡρακλῆς θεὸς καὶ δεῦρο κόμιστεν.
Ἔτοι μὲν γάρ ἔγω, κείνου παρεόντος, ἔολπα
οὐδὲ ἀν πυγμαχήῃ κρινθήμεναι ἀλλ' δε τεθεσμοὺς
150 ἥλυθεν ἔξερέων, αὐτοῖς ἀφαρ δῆς ἀγρόσεν
θεσμοῖσιν ῥιπάλῳ μιν ἀγηνορίης λελαθέσθαι.
Ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίη ἔνι τόνγε λιπόντες
πόντον ἐπέπλωμεν μάλα δὲ ἡμέων αὐτὸς ἔκαστος
εἰσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἔντος.
“Ως ἀρ’ ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῆσι τέτυκτο.
155 Καὶ τότε μὲν μένον αὐθὶ διὰ κνέάς, ἔλκεατ' ἀνδρῶν
οὐταμένων ἀκέστον, καὶ ἀθνάτοις θυηλᾶς
ῥέζαντες, μέγα δόρπον ἐρώπλισαν· οὐδὲ τιν' ὑπνος
εἴλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
Ξανθὰ δὲ ἔρεψάμενοι δάρχην καθηπερθε μέτωπα
160 ἀγγιάδων, τῇ τῇ καὶ τῇ πρυμνήσι' ἀνῆπτο,
“Ορφείη δόρμιγγη συνοίμιον ὅμνον ἀειδὸν
ἔμμελέως· περὶ δέ σφιν ἵναντο νήνεμος ἀκτὴ
μελπομένοις· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υῖα.
“Ἔμος δὲ ἡδεῖος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
165 ἐκ περάτων ἀνίων, ἥγειρε δὲ μηλοδοτῆρας,
δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
ληῖδα τ' εἰσθήσαντες, δσην γρεδὲ ἦν γεσθαι,
πνιοῖ δινήνεντ' ἀνὰ Βόσπορον θύνοντο.
“Ἐνθα μὲν ἥλιθάτῳ ἐναλίγκιον οὔρει κῦμα
170 ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ἕοικος,
αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἡερμένον οὐδέ τε φάτης
φεύξασθαι κακὸν οἴτον, ἐπεὶ μάλα μεσσότι νῆδος
λάζρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέρος. Ἀλλὰ τούτη ἔμ-
στρόνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυθερητῆρος ἐπαύρη. [πης
175 Τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαχμοσύνης νέοντο,
ἀστηθεῖς μὲν, ἀτάρ πεφοθημένοι. “Ηυατὶ δὲ ἄλλω
ἀντιτέρη γαῖη Βιθυνίοι πείσματ' ἀνῆκεν.
“Ἐνθα δὲ ἐπάκτιον οἶκον Ἀγγηνορίδης ἔχει Φινεύς,
δις περὶ δὴ πάντων δλωτάτα πήματ' ἀέτη,
180 εἴνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἔγγυαλίζεν
Ἀητοῖδης· οὐδὲ δσσον δπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
χρείων ἀτρεκέως ιερὸν νόον ἀνθρώποισιν.
Τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναῖον ἴαλλεν,
ἐκ δὲ ἐλετ' ὄφθαλμῶν γλυκερὸν φάσις· οὐδὲ γάνυσθαι

vel mellarii in rupe vexant-fumo,
hae profecto aliquamdi quidem confortae suo in alveari
susurrando agitantur, sed diutius fuliginoso
fumo infestatae a-rupe procul avolant:
sic illi non-amplius diu manebant firmiter, verum dissipati-
sunt] in-interiorem Bebryciam, Amyci fatum nuntiatur;
stulti, neque-enim senserunt, quæ ipsis prope alia
calamitas improvisa imminaret. Vastabant enim et vineæ
et villæ tum infestis armis Lyci
et Mariandynorum virorum, absente rege.
Semper enim dimicabant ferrum-proferente de terra.
Illi vero jam stabula et caulas spoliabant;
jam innumeræ pecudes undique-coactas mactabant
heroes, et aliquis ita inter-eos locutus-est:
Cogitate quid sua ignavia isti effecturi-fuissent,
si forte Herculem deus etiam huc deduxisset.
Certe enim ego, illo præsente, spero
ne pugilatu quidem certatum-fuisse; sed quando leges
venisset edicturus (Amycus), cum-iis statim, quas edixit,
legibus clava percussum eum ferociae oblitterum-fuisse.
Profecto temere in terra illo relicto
per mare navigamus; valde autem nostrum unusquisque
sentiet perniciosum damnum, illo absente.
Sic igitur dixit; haec vero omnia Jovis consilio evenerant.
Et tum quidem manserunt ibi per noctem, vulneraque viro-
rum] sauciorum curarunt, et immortalibus sacra
cum-fecissent, lautam cenam instruxerunt; nec quemquam
sommus] occupavit prope crateram et ardentia sacra.
Sed flavas cum-coronassent lauro superne frontes
litorali, ad-quam hic et illic retinacula alligata-erant,
Orphei citharae consonum hymnum cecinerunt
numerose; circum ipsos vero lætabatur tranquillum littus
canentes; celebrarunt autem Therapnaeum Jovis filium (Pol-
lucem).] Ubi vero sol roscidos collustravit colles
e-terminis rediens, excitavitque ovium-pastores:
tum jam solutis ab extrema funibus lauro
prædaque navi imposita, quantam necesse-fuit asportare,
vento secundo vorticous in Bosporum ferebantur.
Ibi quidem celso comparandus monti fluctus
sursum-fertur ante te, irruenti similis,
semper usque super nubes elatus; nec putes te
effugiturum-esse tristem mortem, quoniam admodum me-
diæ navij vehemens impendet fluctus, ut nubes. At ille ta-
men sternitur, si modo peritum gubernatorem offendere.
Quare etiam hi Tiphys solertia transierunt,
illæsi quidem, at perterriti. Die vero altero (postridie)
ex-adverso terræ Bithynicæ funes religarunt.
Ibi littoralem domum Agenorides habuit Phineus,
qui præ omnibus sane gravissima mala sustinuit,
propter vaticinandi-artem, quam ei olim dederat
Apollo; neque tantillum reveritus-erat, vel Jovis ipsis
edisserens vere sacram mentem hominibus.
Ideo etiam ipsi senectutem quidein diurnam immisit,
eripuit vero oculorum dulce lumen; neque lactari

185 εἴτα ἀπειρεσίοισιν ὁνείσιν, δόσα οἱ αἰεὶ
θέσφατα πευθύμενοι περιναιέται οἰκαδὸν ἄγειρον.
Ἄλλὰ διὰ νερών ἄφνω πέλας ἀίσουσαι
Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπὸ γαμφηλῆσι
συνεχέως ἡρπαζον. Ἐλείπετο δ' ἀλλοτε φορῆσις
190 οὐδὲ δόσον, ἀλλοτε τυτθόν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην δόμην γένειν οὐδέ τις ἔτλη
μὴ καὶ λευκανήνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
ἔστησε· τοιόν οἱ ἀπέπνεες λείψανα δαιτός.
Αὐτίκα δ' εἰσαίων ἐνοπήν καὶ δοῦπον δύμίου,
195 τούσδε αὐτοὺς παριόντας ἐπήίσεν, ὃν οἱ ίόντων
θέσφατον ἐκ Διὸς ἦν ἄπονασθαι ἐδωδῆς.
Οὐρωθεὶς δ' εὐηῆθεν, ἀκήριον ἥντ' ὅνειρον,
βάκτρῳ σκηπτόμενος δικυνοῖς ποσὶν ἡσε θύραζε,
τοίχους ἀμφαρόων· τρέμει δ' ἄψεια νισσομένοιο
200 ἀνδρανή γῆρας τε· πίνων δέ οἱ αὐσταλέος χρώσ
ἐστλήκει, δινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μούνον ἔεργον.
Ἐξ δ' ἐθίων μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς,
οὐδούν ἐπ' αὐλείοις κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
205 νειόθεν, ἀθληγρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἀναυδος.
Οἱ δέ μιν ὡς εἰδόντο, περισταδόν ἡγερέθοντο
καὶ τάφον. Αὐτάρ δ' τοῖσι μάλα μόλις ἔει διπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεις μαντοσύνησιν.
Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
210 οἵδεν ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῆ
Ἄργωντος ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶνας Ἰήσων.
Τμεῖς ἀτρεκέως ἔτι μοι νόος ὅδεν ἔκαστα
ἥσι θεοπροπίησι. Χάριν νύ τοι, ὃ ἀνα, Λητοῦς
υἱὲ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
215 Ἰκεσίου πρὸς Ζηνὸς, δτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
ἀνδράσι, Φοίσου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἶνεν Ἡρῆς,
λίσσομαι, οἵς περίαλλα θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
χραίσμετε μοι, δύσασθε δυσάμυορον ἀνέρα λύμης,
μηδέ μ' ἀκηδείησιν ἀφορμηθῆτε λιπόντες
220 αὔτως. Οὐ γάρ μούνον ἐπ' ὄφθαλμοῖσιν Ἔριννὺς
λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἔει τέλος ἔλκω·
πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἀλλο κακοῖ·
Ἄρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδῆν, [σιν.
ἔποθεν ἀφράστοιο κατάσσουσαι διέθρου.
225 Ἱσχυρὸν δ' οὐ τινα μῆτιν ἐπίρροιον. Ἄλλα κε
αὐτὸς ἐὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλῶς,
ἢ κείνας· δῶδε αἴψα διηέριαι ποτεόνται.
Τυτθόν δ' ἦν ἄρα δὴ ποτ' ἐδήντος ἄμμι μίτρωσι,
πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος δῦμῆς·
230 οὐ κέτιούδε μίνυνθα βροτῶν ἀνσχοιτο πελάσσας,
οὐδὲ εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
Ἄλλα με πικρὴ δῆται κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκῃ
μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
Τὰς μὲν θέσφατόν ἔστιν ἐρητύσσαι Βορέαο
235 νίέας. Οὐδὲ διθνεῖοι ἀλαλχήσουσιν ἐόντες,
εἰ δὴ ἔγων δ πρίν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
ἄλω μαντοσύνητε, πατήρ δέ μ' ἔγεινατ' Ἀγήνωρ·
τῶν δὲ καστιγνήτη, θρ' ἐν Θρήκεσσιν ἀνασσον,

passus-est copiosis cibis, quos ei semper
oracula sciscitantes accolae domum deportabant.
Immo per nubes subito prope advolantes
Harpyiae ex ore manibusque unguibus
continuo raptabant. Relinquebatur vero interdum cibi
ne tantillum quidem, interdum paullulum, ut vivens crucia-
retur.] Etenim tetrū odorem affuderunt; nec quis sustinuit,
nedum ad guttur admovere, adeo procul
stare; tantum ei foetebant reliquiae ciborum.
Statim vero audiens vocem et strepitum cœtus,
hos ipsos advenire sensit, quibus ipsi venientibus
oraculum ex Jove erat, suo se-fruiturum-esse cibo.
Excitatus igitur e-cubili, inanime velut somnum,
scipioni innixus marcidis pedibus progressus-est foras
parietes contrectans; tremebant vero artus incenditis
præ-languore et senio: sordibusque ei squalida cutis
exaruerat, pellisque ossa solum continebat.
Egressus autem domo consedit, genua gravatus,
in limine atrii; vertigo vero ipsum circumdedit
atra, terramque opinatus-est circummagi
ab-imo, languidum vero in soporem delapsus-est elinguis.
Illi autem (*Argonautæ*) ut viderunt, circumfusi congregati-
sum] atque obstupuerunt. At ille hos admodum aegre ex imo
pectore suspirans allocutus-est vaticinando:
Audite, Græcorum præstantissimi, si vere nempe
illi vos estis, quos quidem saevo regis jusso
Argoa in navi ducit ad vellus auferendum Jason.
Vos vere estis: adhuc mihi mens novit omnia
sua divinatione. Gratias tibi, rex, Latonæ
fili, vel duris refero in ærumnis.
Per supplicum-vindicem Jovem, qui severissimus in-scelestos
est homines, Phœbique gratia atque ipsam propter Junonem
precor, quibus præ-omnibus diis curæ-estis in-itinere-faci-
endo,] opem-ferte mihi, eripi miserum hominem calamiti-
tati,] neve me neglectum abite relinquentes
sic-temere. Neque enim tantum oculos Erinnys
calcibus invasit, atque senectutem infinitum ad terminum
traho,] sed etiam acerbissimum adhæret malum aliud malis.
Harpyiae ex ore mihi eripiunt cibum
ex ignota alicunde irruentes pernicie.
Neque habeo ullum consilium, quod-juvet. Immo facilius
ipse meum ipsius fallerem animum, cibum capturus,
quam illas; ita celeriter per-aërem volant.
Paullulum vero si aliquando cibi nobis reliquerint,
exhalat illud putrem et non tolerandam vim odoris;
nec quis ne paullulum quidem mortalium sustineret accedere,
neque is quidem, si ei ex-ferro cusum cor fuerit.
At me dura sane cogit cibi necessitas
manere, et manentem importuno ventri ingerere illos cibos.
Has quidem oraculum jubet depellere Boreæ
filios: neque, alienigenæ tanquam-sint, opem-ferent,
siquidem ego ille sum olim celebratus inter-homines Phineus
opibus et divinatione, paterque me genuit Agenor,
horum vero soror, quando in Thracibus regnabam,

Κλεισπάτρη ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἀχοιτις.

240 *Ισκεν Ἀγηνορίδης ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἔκαστον
ἡρώων, πέρι δ' αὔτε δύνω νῖας Βορέω.

Δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σγεδὸν ἥλυθον, ὅδε τ' ἔειπεν
Ζήτης, ἀσχαλόντος ἐλῶν γερὶ χειρὶ χέροντος.

*Ἄδειλ', οὐ τινὰ φημὶ σένεν σμυγερώτερον ἄλλον
245 ἔμμεναι ἀνθρώπων. Τί νῦ τοι τόσα κῆδες ἀνηπταῖ;

ἢ ἡρὸς θεοὺς ὀλογῆσι παρῆλτες ἀρραδίησιν,
μαντοσύνας δεδάχως τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.

*Ἀμιμὶ γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται οἱμένοισιν
γραισιμεῖν, εἰ δὲ πρόγχυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
250 νῦν. Ἀρίζειλοι γάρ ἐπιγονίοισιν ἐνιπταὶ
ἀθηνάτων. Οὐδὲ τὸν πρὶν ἐρητύταιμεν ιούσας
Ἀρπυίας, μᾶλλον περ λειτημένοι, εἴς τ' ἀν δύμόστης,
μὴ μὲν τοῦ ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔστεθαι.

*Ως φάτο· τοῦ δ' ἰδὺς κενεάς δι γεραιὸς ἀνέσχε
255 γλυνκάς ἀμπετάσας, καὶ ἀμειψύχτο τοῖσδε ἐπέεσσιν.

Σίγα· μή μοι ταῦτα νόντα ἔνι βάλλεο, τέκνον.

*Ιστοι Αγητοῦς μήδος, δι με πρόρρων ἔδιδαξεν
μαντοσύνας· ίστοι δὲ δύσωνυμος, δι μ' ἔλαχεν κῆρ,
καὶ τόδε ἐπὶ δρθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἵ δι' ὑπένερθεν
260 δούμονες, οἱ μηδὲ δέδε θυνόντι περ εὑμενέοινε,
ὅς οὐ τις θεόθεν γῆλος ἔστεται εἶναί ἀρωγῆς.

Τὼ μὲν ἐπειθ' ὅρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.
Αἴψα δὲ κουρότεροι πεπονήσατο δαίτα γέροντι,
λοισθιον Ἀρπυίστην ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἀυτῷ
265 στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσσειν.
Καὶ δὴ τὰ πρώτισθ' δι γέρων ἔκψαντες ἔδωλης·

αἱ δὲ ἀρχαρ, ἥντες ἀσλλατι ἀδευκέες, δι στεροπαὶ ὧδε,
ἀπρόστατοι νερέων ἔξαλμεναι ἔστευοντο
χλαγγῆ, μακιώωσαι ἐδητύος· οἱ δὲ ἐσιδόντες
270 ήρωες μεσσηγῆς ἀνίχουν· αἱ δὲ ἀμὲρούς ἀυτῆς
πάντα καταθρύξασαι ὑπέρ πόντοι φέροντο
τῆλε παρέξ· δύμη δὲ δυσάσχετος αὖτις λέλειπτο.

Τάνω δὲ αὖ καταπίσθε δύνω νίες Βορέοι
φάσγαν· ἐπισχόμενοι διπέσω θέον. Ἐν γάρ ἔτεν
275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτάχρι Διός οὐ κεν ἐπέ-
νόστιν, ἐπεὶ Ζεύροι παρατίσσεσκον ἀλέλας [σθην
αἰὲν, δτ' εἰς Φινῆς, καὶ ἐκ Φινῆς ιοιεν.

*Ως δὲ δέ τὸν κυνηγοῖσι κύνες δεδαημένοι ἀγρης,
ἡ αἴγας κερχον, ἡὲ πρόκας ἴγνεύοντες,
280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἀκρης ἐν γεννέσσι μάτην ἀράθησαν δόδοντας·

ῶς Ζήτης Κάλαξ τε μᾶλι σγεδὸν ἀίσσοντες,
τάνω ἀκροτάτησιν ἐπέγραχον ἥλιοι χερσίν.
Καὶ νύ κε δή σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,

285 πολλὸν ἔκκας νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιγόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὕσκεις Ίρις ιδεν, κατὰ δὲ αἰθέρος ἀλτὸ
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραχαμένη κατέρυκεν.

Οὐ θέμις, δι νίεις Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσας
Ἀρπυίας, μεγάλοιο Διός κύνας ὅρκια δ' αὐτῇ
290 δύστω ἐγών, δῶς οὐ οἱ ἔτι γρίψουσιν ιοῦσας.

*Ως φαμένη λοιθήν Στυγὸς ὄμοσεν, ητος θεοῖσιν

Cleopatra cum-dote in-nēam domum venit conjux.

Dixit Agenorides: vehemens autem occupavit dolor quemvis] hieroum, in primis vero duo filios Boreae.

Lacrimis vero abstersis propius accesserunt, sive locutus est] Zetes, morentis prehendens manu manum senis:

Ah miser! non quemquam aio te infeliciorem alium esse virorum. Cur tandem tibi tanta mala immissa sunt? profecto deos perniciosa offendisti imprudentia, vaticiniorum peritus; quare tibi graviter succarent. Nobis quidem certe animus intus horret cupientibus opitulari, si jam omnino munus hoc imposuit deus nobis: (insignes enim terricolis irae sunt immortalium): neque prius depellemus advenientes Harpyias, quamquam valde cupientes, quam juraveris, non propterea dii nos invisos fore.

Sic dixit: in-eum vero recta inanes senex sustulit oculos apertos, atque respondit his verbis:

Tace; non mihi hæc animo injice, fili.

Testor Latonæ filium, qui me benevolus edocuit vaticinia; testor infandam, quæ me tenet sors, atque hanc oculorum cæcam nubem (cæcitatem) atque inferos] deos, qui ne sic mortuo quidem propiti sint, nullam divinitus iram extitaram esse propter auxilium mihi latum.] Illi tum jurejurando accepto opem ferre gestiebant.] Statim autem juvenes apparaverunt caenam seni, ultimam Harpyiis praedam; prope vero ambo stabant, ut ensibus advolantes fugarent.

Quam primum igitur senex attigerat cibum, illæ statim, velut procellæ inopinatae, aut fulminum instar, improvisæ et nubibus delatae irruerunt cum-clangore, inhiantes cibo: at conspicati eas heroes in-medio exclamarunt: illæ vero cum clamore omnibus devoratis super mare ferebantur procul illinc; fœtor autem non-tolerandus ibi relinquebatur. Istan vero a-tergo duo filii Boreæ enes intentantes secuti sunt. Immiserat enim Jupiter vim indefessam illis; neque enim Jovis insecuri-fuissent] sine-ope, quoniam Zephyri præverlebant Harpyiae flatus] semper, quando ad Phineum et a Phineo volitabant. Ut vero, quando in saltibus canes periti venationis vel capreas cornigeras, vel cervos investigantes currunt, paullulum vero remoti a-tergo extremis in rictibus frustra collidunt dentes: sic Zetes et Calais admodum prope imminentes, istas extremis prensabunt frusta manibus.

Atqui eas, invitatis diis, peremissent admodum procul insulis in Plotis assecuti, nisi velox Iris vidisset, et ex æthere delapsa-asset cœlitus, atque sic allocuta cohibusset:

Haud fas est, filii Boreæ, ensibus cædere Harpyias, magni Jovis canes; jusjurandum vero ipsa præstabō ego, istas non amplius ad-eum (Phineum) accessuras-esse redeuntes.] Sic locuta, per-aquam Stygis jura-

βριγίστη πάντεσσιν, διπιδοντάτη τε τέτυκται,
μή μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις εἴτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρτιμον ἔχει.
205 Οἱ δὲ δρκωὶ εἰξαντες ὑπέστρεψον ἀψὲ ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακίσιος' ἀνθρώποι
νήσους τοῖο ἔχητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Ἄρπιται τὸν Ἰητὸς τε διέτυμαγεν. Λι μὲν ἔδυσαν
κευθυδόνα τὴν Κρήτης Μινώιδος· οἱ δὲ ἀνόρουσεν
210 Οὐλυμπόνδε, θοῆσι μεταχρονίη πτερύγεσσιν.

Τόφρα δὲ ἀριστᾶς πινόνε περὶ δέρμα γέροντος
πάντη φοιτήσαντες, ἐπικριδὸν ἴρευσαντο
μῆλα, τὰ τ' ἔξι Ἀμύκιο λεπτασίης ἔχόμισσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
305 δαίνυνθ' ἐζόμενοι. σὺν δὲ σφίσι δαίνυτο Φινεὺς
ἀρπαλέως, οὗτον τὸν ἐν δινέρασι θυμὸν ιάινων.
Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἡδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον νίέας ἐγρήσσοντες.
Αὐτὸς δὲ ἐν μέσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἥστο γεραιὸς,
310 πέρισσα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυστον τε κελεύθου.

Κλῦτένυν. Οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὑμέι μαζῆναι
ἀτρεκέες· δόσσα δὲ ὄρωρε θεοῖς φιλον οὖν ἐπικείνους.
Ἄασάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νύνος ἀφραδίησιν
χρείων εξείνης τε καὶ ἔς τέλος. Ωδὲ γάρ αὐτὸς
315 βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμήθεντες ἐμεῖο
Κυανέας δύσεθε δύνας ἀλὸς ἐν ξυνοχῇσιν.
Τάνον οὐ τινὰ φημι διαμπερές ἐξελέασθαι.

320 Οὐ γάρ τε βίζησον ἐρήσεινται νεάτησιν·
ἀλλὰ θαμάξινασιν ἐναντίαι ἀλλήλησιν
εἰς ἐν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἀλὸς κορβύνεται ὅδωρ
βρασσόμενον· στρηγές δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει
Τῷ νῦν ἡμετέρησι παραιφασίσι πίθεσθε, [ἄκτη]
325 εἰ ἐτένον πυκνῷ τε τὸ νόρον, μακάρων τὸν ἀλέγοντες
πείρετε· μηδὲν αὐτῶς αὐτάγρετον ὅτον δηγσθε
ἀφραδίως, ηθύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
Οἰονῷ δὴ πρόσθε πελειάδη πειρήσασθε,
νηὸς ἀπὸ προμεθέντες ἐφίμεν. Ἡν δὲ δι' αὐτῶν
330 πετράων πόντονδε σόνη πτερύγεσι δίηται,
μηκέτι δὴν μηδὲν αὐτὸν ἐρητεῖσθε κελεύθου.
Ἄλλ' εἴ καρτύναντες εαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ,
τέμνεθ' ἀλὸς στεινωπόν· ἐπεὶ φάσος οὐ νῦ τι τόσσον
335 ἔσσετ' ἐν εὐγωλῆσιν, δόσον τὸν ἐνὶ κάρτει χειρῶν.
Τῷ καὶ τάλλῳ μεθείντες, δηνήστον πενέσθε
Θαρσαλέως· πρὶν δὲ οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
Εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγῆς δηληται,
340 ἀψιρδοὶ στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἴξαι
ἀθανάτοις. Οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέασθε
πετράων, οὐδὲ εἰ κε σιδηρείη πέλει Ἀργώ.

345 Τοι μέλειοι, μη τλῆτε παρεξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,
εἰ καὶ με τρίς τόσον δίεσθ' Οὐρανίδησιν,
δέσσον ἀνάρσιος εἰμι, καὶ εἰ πλεῖστον στυγέεσθαι,
μη τλῆτ' οἰωνοὶ πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.

350 Καὶ τὸ μὲν ὅς κε πέληη, τῶς ἔσσεται. Ἡν δὲ φύγητε

vit, quae diis] horrenda omnibus atque reverenda est,
non Agenoridæ ad-domos amplius illas appropinquareas
in-posterum Phinei, quoniam ita etiam in-fatis erat.
Illi jurjurando cedentes reversi sunt rursus ad navem
abituri. Strophadas vero vocant homines
insulas illas propterea, antea Plotas appellatas.
Harpiae autem et Iris discesserunt: illæ quidem subierunt
specum Cretæ Minoidis; haec autem evolavit
in-Olympum celeribus sublata alis.

Interea heroes, sordida cute senis
undiue lustrata, selectas mactarunt
pecudes, quas ex Amyci præda abduxerant.
At postquam lautam coenam in-aedibus instruxerunt,
epulati sunt sedentes; cum ipsis vero vescebatur Phineus
avide, velut in somniis animum oblectans.
Exin, ubi cibo satiati-erant et potu,
per-totam-noctem Boreæ exspectabant filios vigilantes.
Ipse vero in mediis ad focum consedit senex
fines navigationis prædicens et confectionem itineris :

Audite igitur: non quidem omnia fas est vos cognoscere
clare; sed quantum diis est gratum, non celabo.
Afflictus-sum etiam antea, Jovis consilia imprudenter
eloquens deinceps et ad-usque finem. Sic enim ipse
vult hominibus manca responsa edere
vaticinationis, ut etiam aliquantum deorum indigeant cor-
silio.] Petras quidem primum-omnium, profecti a-me,
Cyaneas conspicietis duas maris in angustiis (*Symplega-*
das].) Per has neminem aio omnino salvum-évasisse:
neque enim radicibus nituntur ultimis
sed frequenter coeunt adversæ sibi
in unum, superne autem multa maris extollit aqua
aestuans; horribiliter vero circā sonorum fremit littus.
Quare jam nostris monitis obsequimini,
si vere prudenti mente, et deos curantes
navigatis; neu temere sponte-petita morte interite
imprudenter, aut cum-impetu-ruite obsecuti juventæ.
Volucri igitur primum columba periculum-facite
e navi illam præmittentes emissam. Quæ si per ipsas
petras in-pontum salva volando pervenerit,
non-amplius diu neque ipsi desistite a-navigatione
Immo valide tenentes vestris (in) manibus remos,
secate maris angustias: quoniam salus non sane tanta
inherit in precibus, quanta in robore manuum.
Quare etiam alii rebus missis, quod-utilissimum-est con-
fice] audacter; antea autem deos invocare non veto.
Si vero contra volans in-medio perierit columba,
retro navigate; quoniam multo melius est cedere
immortalibus. Neque enim triste fatum effugeritis
saxorum, ne si ferrea quidem fuerit Argo.
O miseri, ne audete contra mea oracula procedere,
si vel me ter tantum putetis cœlitibus,
quantum exosus sum, atque etiam plus, invisum-fore,
ne audeatis absque columba posthac navi trajicere.
Atque haec quidem utcunque in fatis sunt, ita evenient.

σύνδρομα πετράων ἀσχηθέες ἔνδοθι Πόντου,
αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαίαν ἔχοντες
πλώσετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένους, εἰσόκεν αὗτε
Τρύζαν ὀχυρόν ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
350 γνάμψαντες, νήσου Θυνηίδος ὅρμον ἔκησθε.
Κεῖθεν δ' οὐ μάλα πουλὺ διεῖ ἀλὸς ἀντιπέραταιν
γῆν Μαριανδύνων ἐπικελδεστε νοστήσατες.
Ἐνθα μὲν εἰς Λίδαο καταβάτις ἐστὶ κέλευθος,
ἄκρη τε προβλήτης Ἀχερούσιας ὑψόθι τείνει,
355 δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νεύσιν τέμνων
ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχόδας ἵσται φάραγγος.
Ἀγγίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανείσθι κολωνῶν
Παρθαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήσιος ἐμβασίλευσεν
πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καί περ ἀφ' αἰματοςεύχετονται.
360 Ἐστι δέ τις ἄκρη Ἐλίκης κατεναντίον ἄρχτου,
πάντοθεν ἡλίσατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν,
τῆς καὶ ὑπερ Βορέαο περισχύζονται ἀελλαι·
ῶδε μάλ' ἦμ' πέλαγος τετραμένην αἴθερι κύρει.
Τήνδε περιγνάψαντι πολὺς παρακέλται ἥδη
365 αἰγιαλούς· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
ἄκρη ἐπὶ προβλήτῃ ροσὶ Ἀλυος ποταμοῖο
δεινὸν ἐρεύνονται· μετὰ τὸν δ' ἀγγίβροος Ήρις
μειότερος λευκῆσιν θίσσεται εἰς ἄλλα δίναις.
Κεῖθεν δὲ προτέρωτε μέγας καὶ ὑπέροχος ἀγκῶν
370 ἔξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
καλπῷ ἐν εὐδίωντι Θεμισκύρειον ὑπὸ ἄκρην
μύρεται, εὐρέτης διαιειμένος ἥπεριον.
Ἐνθα δὲ Δοίαντος πεδίον, σχεδόθεν δὲ πόλης
τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. Μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀν-
375 τρηγείαιν Χάλισθες καὶ ἀτερέα γαίαν ἔχουσιν [δρῶν
ἐργατίναι· τοι δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
Ἄγγι δὲ ναιετάουσι πολύβροντες Τιβαρηνοί
Ζηνός Ἐγκένιοι Γενηταῖην ὑπὲρ ἄκρην.
Τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνουιοι διμούροι οὐλήσσεσαν
380 ἔξεινες ἥπειρον, ὑπωρείας τε νέμονται,
δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκίαι τεκτήνατες.
Τοὺς παραμειδόμενοι λισσῆς ἐπικελδεστε νήσῳ,
μῆτη πάντοιή μέγ' ἀναιδέας ἔξελάσαντες
οἰωνούς, οἱ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
385 νῆσον ἐρημάτην. Τῇ μὲν τ' ἐν νηὸν Ἀρηος
λαίνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειοι
Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη, δόπτε στρατώντο.
Ἐνθα γὰρ ὑμιν δνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἀλὸς εἴσιν
ἄρρητον· τῇ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
390 ἴσχεμεν. Ἀλλὰ τίν με πάλιν χρεῖαν ἀλιτέσθαι,
μαντοσύνη τὰ ἔκαστα διηνεκὲς ἔξενέποντα;
Νήσου δὲ προτέρωτε καὶ ἥπειροι περάίης
φέρονται Φιλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔαστιν
Μάχρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεγέρων.
395 Ἐξείνεις δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν.
Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν διμώλακες, ὃντες ὑπερ ἥδη
οὐτοὶ Κολγοὶ ἔχονται ἀρήτοι. Ἀλλ' ἐν νηὶ^{τείρεο}, ἔως μυγάτη κεν ἐνιγρίμψητε θαλάσση.
Ἐνθα δ' ἐπὶ ἥπειροι Κυταΐδος, ἦδ' Ἀμαραντῶν

Si vero effugeritis] concursum saxorum incolumes in Pontum,] statim Bithynorum terram ad dextram habentes
navigate, litoribus evitatis, usque-dum porro
Rhebantem rapidum fluvium, et promontorium Nigrum
circumvecti, ad insulæ Thyneæ stationem perveneritis.
Inde non ita multum per mare, oppositam
terram Mariandynorum appetetis, profecti.
Ibi quidem ad Orcum deferens est via,
et promontorium prominens Acherusium in-altum porri-
gitur,] et vorticosis Acheron illud in-imō secans
promontorium, ex magna fluente emitit voragine.
Proxime post illud multos præternavigabitis colles
Paphlagonium, quibus Heneteius imperavit
primum Pelops, e cuius quidem sanguine se exortos esse
gloriantur.] Est autem quoddam promontorium Helice
oppositum ursæ (*septentrioni*),] undique excelsum, quod
appellant Carambin;] super eo etiam Boreæ scinduntur
fatus:] adeo longe in mare conversum ætherem attingit.
Hoc circumvecto longum adjacet jam
littus; sed longi in finibus littoris
promontorio in prominentia fluenta Halyis fluvii
horrendum eructantur: post illum proxime-fluens Iris
minor albis provolvitur in mare vorticibus.
Inde vero ulterius magnus et eminentis angulus
protendit terræ; juxtaque ostium Thermodontis
sinu in tranquillo Themiscyrum sub promontorium
effluit, per latam devectus terram.
Ibi Dœantis campus, prope vero urbes
tres Amazonum. Tum post eas miserrimi hominum
asperam Chalybes et difficilem terram tenent
operari, qui ferrea opera tractant.
Prope autem habitant pecudibus-abundantes Tibareni
Jovis hospitalis Genetæum ultra promontorium.
Post hoc Mossynæci confines silvasam
deinceps terram et montium-radicēs incolunt,
ligneis in arcibus habitationibus ædificatis.
Hos prætervecti ad asperam appetetis insulam,
quavis arte valde importunas postquam-exegerili
aves, quæ scilicet innumeræ frequentant
insulam desertam. In ea quidem templum Martis
lapideum extruxerunt Amazonum reginæ
Otrere atque Antiope, cum expeditionem-suscepissent.
Ibi vobis emolumentum amaro ex mari prodibit
ineffabile: quare etiam bene cupiens jubeo vos
eo appellere. At quid me iterum oportet peccare
vaticinio singula continuo enarrantem?
Ultra insulam vero et continentem oppositam
degunt Philyres, et supra Philyras sunt
Macrones, post hos autem porro numerosæ gentes Bechi-
rum.] Deinceps vero Sapires his vicini habitant,
et Byzeres post hos finitimi, ultra quos jam
ipsi Coleli proximi-sunt bellicosi. At navi
vehimini, usque-dum in-intimum deveneritis mare.
Ibi in continente Cytaica (*Colchica*) atque Amaranlis

400 τηλόθεν ἐξ δρέων, πεδίοιο τε Κιρκασίοιο
Φᾶσις δινήεις εύρùν βόον εἰς ἄλα βάλλει.
Κείνου νῆν' ἔλάοντες ἐπὶ προχόδιος ποταμοῖο
πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Λίνταο,
ἄλσος τε σκιόνες Ἀρεος· τόθι κῶνας ἐπ' ἄκρης
405 πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἴδεσθαι,
ἄμφις ὀπιτπεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἥμαρ,
οὐ κνέρας, ἥδυμος θύτος ἀναιδέα δάμναται ὅσσε.
“Ως ἀρ̄· ἔφη· τοὺς δ' εἴθαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντας.
Δὴν δ' ἔσταν ἀμφασίη βεβολημένοι· δψὲ δ' ἔειπεν
410 ἥρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητη.
“Ω γέρον, ἥδη μέν τε διύκεο πείρατ' ἀέθλων
ναυτιλίης, καὶ τέκμαρ, δτω στυγερὰς διὰ πέτρας
πειθόμενοι. Πόντονδε περήσουμεν· εἰ δὲ καὶ αὗτις
τάσδ' ἥμην προφυγοῦσιν ἐξ Ἑλλάδα νόστος ὀπίστων
415 ἔστεται, ἀσπαστῶν κε παρὰ σέο καὶ τὸ δασίν.
Πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἀλὸς εἴμι κέλευθον,
νῆσις ἔνων ἑτάροις ἄμα νήσισιν; Αἴτι δὲ Κολχὶς
Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῆσιν.
“Ως φάτο· τὸν δ' ὁγεραὶς ἀμειθόμενος προσέειπεν
420 “Ω τέχος, εῦτ' ἀν πρώτον φύγης δλοὰς διὰ πέτρας,
θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἔτερον πλόον ἡγεμονεύστει
ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἴαν ἔλις πομπῆς ἔσονται.
“Ἄλλα, φύλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσταν ἀρωγὴν
Κύπριδος. Ἐγχάρτηκλυτά πείρατα κείται ἀέθλων.
425 Καὶ δὲ με μηκέτι τῶνδε περιτέρω ἔξερέοσθε.
“Ως φάτ' Ἀγγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἱέες δοιώ
Θρηίκιου Βορέαο κατ' αἰθέρος ἀλίξαντες
οὐδῷ ἐπὶ κραιπνούνος ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
ἐξ ἐδέων ἥρωες, δπως παρέονταις ἔδοντο.
430 Ζήτης δ' οιμένοισιν, ἐπ' ἀσπετον ἐκ καμάτοιο
ἄσθμ' ἀναψιτιών, μετεφώνεεν, δσσον ἀπωθεν
ἥλασαν, ἥδ' ὡς Ἱρις ἐρύκαχε τάσδε δαΐξαι,
δρκιά τ' εὑμενέουσα θεδὶ πόρεν, αἱ δὲ ὑπέδυσαν
δείματι Δικταίης περιώσιον ἀντρὸν ἐρίπνης.
435 Γηθόσυνοι δ' ἥπειτα δόμοις ἔνι πάντες ἔταιροι
αὐτός τ' ἀγγελή Φινεὺς πέλεν. “Ωκα δὲ τὸν γε
Αἰσονίδης περιπολλὸν ἔύρονέων προσέειπεν.
“Η ἀρα δὴ τις ἔην, Φινεύ, θεὸς, δς σέθεν ἔτης
κήδετο λευγαλέης, καὶ δὲ ἥμεας αὐθὶ πέλασσεν
440 τηλόθεν, δρφα τοι υῖες ἀμύνειν Βορέαο·
εὶ δὲ καὶ δρθαλμοῖσι φώς πόροι, ἥ τ' ἀν δίω
γηθήσειν, δσον εἴπερ δπότροπος οἰκαδί ικούμην.
“Ως ἔφατ' αὐτάρδ τόνγε κατηφῆσας προσέειπεν.
Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάργετον, οὐδέτι μῆκος
445 ἔστ' δπίσως κενεῖ γάρ δποσμύχονται δπωπαλί.
“Αντὶ δὲ τοῦ θάνατον μοι ἀφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
καὶ τε θανὼν πάσσης μετέσσομαι ἀγλαΐησιν.
“Ως τώ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειθομένων ἔφασάνθη
450 “Ηριγενῆς· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἥγερέθοντο
ἀνέρες, οἱ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἥματι κείσε θάμιζον
αἰὲν, δμῶς φορέοντες ἔης ἀπὸ μοιραν ἔδωδῆς.
Τοὶς δὲ γέρων πάντεσσιν, δτις καὶ ἀφαυρὸς ἵκοιτο,

procul ex montibus, campoque Circæo
Phasis vorticosis latum flumen in mare mittit.
Illiū navem impellentes ad ostia fluvii
arces conspiciens Cytaei Αετα,
lucumque opacum Martis: ibi vellus in summa
expansum querco draco, monstrum horribile visu,
undique tueret observans: neque ei interdui
neque noctu, dulcis somnus truces domat oculos.

Sic igitur dixit: illos vero statim occupavit metus audientes.] Diu vero erant stupore perculti, et sero locutus est] heros Αesonis filius, inopia-consilii-laborans ob-illapericula:] Senex, jam quidem persecutus-es fines laborum navigationis, atque signum, quo invisa per saxa freti in-Pontum trajiciemus : an vero rursus illis evitatis nobis in Græciam redditus postea futurus-sit, lubenter a te etiam hoc cognoverim. Quomodo agam, quomodo iterum tantam maris conficiam viam,] imperitus quum-sim una-cum sociis imperitis? Αea enim Colchica] in maris atque terrae sita-est extremis-finibus.] Sic dixit: ei vero senex respondens locutus-est:

Fili, quando primum evaseris exitiosas per petras, bono-esto-animo: etenim numen alterius navigationis duxerit] ex Αea: ad Αeam vero sat-multi duces erunt. Sed, amici, providete deae callidum auxilium Cypridis. In illa enim gloriosi exitus siti-sunt certaminum. Atque me non-amplius de-his ulterius interrogate.

Sic fatus-est Agenorides: prope autem filii duo Thracii Boreæ de aëre delapsi

in limine veloce posuerunt pedes: prosiluerunt vero e sedibus heroes, quum adesse illos viderent. Zetes cupientibus cognoscere, adhuc frequentem præ labore] anhelitum spirans, dixit, quam procul abegissent Harpyias, et ut Iris prohibuisset illas interrimere,] jusjurandumque benevola dea præstisset, illæ autem subiissent] præ-metu Dictæi (*Cretensis*) vastum antrum montis.] Læti vero deinde in ædibus omnes socii et ipse de-hoc-nuncio Phineus fuit: protinusque eum Αsonides admodum benevolens allocutus-est :

Profecto jam aliquis erat, Phineus, deus, qui tuæ calamitatis] curam-habuit miseræ, atque nos luc adegit e-longinquò, ut tibi filii opem-ferrent Boreæ. Quodsi etiam oculis lumen præbuerit, certe credo me lætatum-esse, quantum si redux domum pervenerim.

Sic dixit: at ille hunc tristi-vultu allocutus-est :

Jason, hoc quidem non revocabile est, neque aliquod remedium] erit posthac: inanes enim absumuntur oculorum-orbes.] Pro hoc vero mortem mihi cito deus concedat,] et mortuus omnibus fruar ornamentis.

Sic illi inter-se mutuo loquebantur.

Statim vero non diu post colloquentibus apparuit Aurora: circa illum autem vicini congregabantur viri, qui etiam antea per diem illuc confluebant semper, una afferentes de suo partem cibo His senex omnibus, quicunque etiam egenus accessit,

ξχραν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πήματ' ἔλυσεν
455 μαντοσύνη τῷ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
Σὺν τοῖσιν δ' ἔκανε Παραίθιος, δεῖ δά τοι οὐ καὶ
φιλτατος· ἀσπάσιος δὲ δόμους ἔνι τούς γ' ἐνόησεν.
Πηρὶν γάρ δὴ νῦν ποτ' αὐτὸς ἀριστήγων στόλον ἀνδρῶν
460 Ἐλλάδος ἐξανόντα μετὰ πτολιν Αἰγαῖο
πείσματ' ἀνάκταναι μυθήσατο Θυνίδι γαῖῃ,
οἵτε οἱ Ἀρπαῖς Διόθεν σχήσουσιν ιώσας.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέσσουσιν ἀρεστάμενοι πυκνοῖσιν
πέμψαντο δέ γέρων οἶον δὲ Παραίθιον αὐτῷ μάμνειν
κέλεστ' ἀριστήσεσι τὸν ἀνδράσιν αἴγα δὲ τὸν γε
465 σφαιτέρων δίων ὅτις ἔσχος εἰς ἐκμίσσας
ῆκεν ἐποτρύνας. Τοῦ δ' ἐκ μεγάρου ικίντος,
μειλιχίων ἐρέτησην διηγερέεσσι μετηδόν.
Ω φίλοι, οὐδὲν ἄρα πάντες ὑπέρβοιο ἀνδρεῖς ἔστιν,
οὐδὲν εὔεργεσίης ἀμνήμονες. Ως καὶ δότης ἀνὴρ
470 τοῖος ἔδων δεῦρ' ἥλθεν, ἔνι μόρον δρόρων διείη. [τοι,
Εἴτε γάρ οὖν ὁς πλείστα καλούς πλείστα μογή-
δή τότε μιν περιπολλὸν ἐπαστυτέρη βιότοιο
γησμοσύνη τρύγεσκεν ἐπ' ἡματί δὲ ἡμαρ δρώρει
κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
475 Ἄλλ' δ' γε πατρὸς ἕοιο κακήν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
ἀμπλακής. Οὐ γάρ οἷος ἐν οὐρεσι δένδρεα τέμνων
δὴ ποτὸς Ἀμαδρύαδος Νύμφης ἀθέριζε λιτάνων,
ἢ μιν δύδρομένη ἀδινῷ μειδίσσετο μύθῳ,
μὴ ταμείειν πρέμινον δρύδας θλίκος, ἢ ἐπὶ πουλὺν
480 αἰδίνα τρίθεσκε διηγεκές· αὐτῷ δὲ τήγηε
ἀρραδέων ἔτηκεν, ἀγηνορήη νεότητος.
Τῷ δὲ ἄρα νηκερδῇ Νύμφῃ πόρεν οἵτον δπίσσω
αὐτῷ καὶ τεκέσσεσιν. Ἔγωγε μὲν, εὗτ' ὁ φύκανεν,
ἀμπλακήη ἔγων· βωμὸν δὲ ἐκέλευσα καμόντα
485 Θυνιάδος Νύμφης, λωρῆτα δέξαι ἐπ' αὐτῷ
ἱερὰ, πατρῷην αἰτεύμενον αἰτεῖν ἀλύξαι.
Ἐνθ' ἐπεὶ ἔκχυγε κῆρα θεήλατον, οὐποτ' ἐμειο
ἐκλάθετ', οὐδὲν ἀθέριστε· μολις δὲ δέκοντα θύραζε
πέμπτον, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλώντι.
490 Ως δέτηται Αγανορίδης· δὲ ἐπιτχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
ἡλυθ' ἄγων πούνηθεν οῖς. Αὐτὸν δὲ ίστατη Ιήσων,
αὐτὸν δὲ Βορήιοι υἱεῖς, ἐφημοσύνησι γέροντος.
Ωκα δὲ κεκλόμενοι μαντήιον Ἀπόλλωνα
495 δέξιον ἐπ' ἐγχαρόφιν, νέον ἡματος ἀνομένοιο.
Κουρότεροι δὲ ἐτάρων μενοεικέα δεῖτ' ἀλέγυνον.
Ἐνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσματι νῆὸς,
τοὶ δὲ αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
Ἴηρι δὲ ἐτήσιαι αὖραι ἐπέγραχον, αἵτ' ἀνὰ πάσαν
500 γαῖαν διών τοιῆδε Διὸς πνείουσιν ἀνωγῆ.
Κυρήνη πέφαται τις θεὸς πάρα Πηγειοῖο
μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν. Εὔαδε γάρ οὶ
παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον· αὐτῷ δὲ Ἀπόλλων
τὴν γ' ἀνερεικάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν,
τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίης παρακάτθετο Νύμφαις,
505 αὶ Λιθῆνην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιν αἴποι.
Ἐνθα δὲ Ἀρισταῖον Φοίδω τέκεν, διν καλέουσιν
Ἄγρα καὶ Νόμιον πολυλήσιοι Αίμονιης,

vaticinatus-est diligenter, multisque mala demsit
vaticinando: quare etiam ipsum adeentes alebant.
Cum his vero venit Parabius, qui quidem ei erat
carissimus: lubens vero in aedibus illos (*Argonautas*)
animadvertisit.] Antea enim ei ipse (*Phineus*) ταῦτα
heroum classem virorum] e-Gracia profectam in urbem Αἰτα
retinacula alligaturam-esse, prædixerat, in-Thynæa terra,
qui quidem (*heroes*) ipsi Harpyias prohibituri-sint a-Jove
immissas.] Illos quidem deinde responsis exceptos pru-
dentibus] dimisit senex: solum vero Paracbiū ibi manere
jussit fortissimis cum viris: mox etiam hunc,
e-suis oībus, quæ eximia esset, ad se ut-ferret
misit cohortans. Eo autem ex aedibus egresso
leniter nautas cunctos allocutus-est:
Amici, non sane omnes violenti homines sunt,
nec beneficii immemores. Quemadmodum hic quoque vir
talis (*tam gratus*) existens hoc venit, suum satum ut
cognosceret.] Quando enim ille plurimum laborabat et plu-
rimum aerumnæ-perferebat,] tum eum valde frequentior
victus] inopia affligebat: diei autem dies successit
funestior, neque ulla erat requies laboranti.
At ille patris sui malam luit pœnam
sceleris. Is enim solus in montibus arbores cædens
aliquando Hamadryadis Nymphae spreverat preces,
quæ eum flens lugubri demulsit sermone,
ne cæderet truncum quercus æqualis, in qua longum
ærum consumserat perpetuo: at ille hanc (*arborem*)
imprudenter abscidit, insolentia juventutis *abreptus*.
Huic igitur noxiā Nympha immisit calamitatem postea
ipsi et filiis. Ego quidem, quando venerat,
delictum cognovi: ara autem jussi extorta
Thynæa Nymphae piacularia facere in ea
sacra, supplicantem, ut paternam sortem effugeret.
Tum ubi effugerat calamitatem divinitus-immissam, nun-
quam mei] oblitus-est, neque me neglexit: agre vero in-
vitum foras] mitto, quoniam perseverat *michi* adesse do-
lenti.] Sic locutus-est Agenoris-filius: ille vero prope
statim duas] venit adducens de-grege oves. Surrexit igitur
Jason,] surrexerunt Boreæ filii, jussu senis.
Statim autem invocato faticido Apolline
sacra-fecerunt in ara, die jam inclinato.
Juniores autem sociorum jucundam appararunt coenam.
Tum bene epulati, alii ad retinacula navis,
alii ipsius in aedibus conferti dormiverunt.
Mane vero etesiae auræ ingruitabant, quæ quidem per
omnem] terram simul hocce Jovis spirant jussu.
Cyrene fertur quædam ad paludem Penei
pecudes pavisse priscos apud homines. Placerat enim ei
virginitas et lectus intactus: at Apollo
eam surreptam ad fluvium pascentem
procul ab-Haemonia indigenis commisit Nymphis
quæ Libyam incolebant ad Myrtosium verticem.
Ubi Aristæum Phœbo peperit, quem appellant
Agrestem et Pastoralem frugibus abundantes Haemoniæ

τὴν μὲν γὰρ φιλότητι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μαχαρίων καὶ ἀγρότιν υῖα δὲ ἔνεικεν
510 νηπίαχον Χείρωνος ὑπ’ ἄντροισιν κομέσθαι.
Τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεὰι γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσα, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ’ ἐδίδαξαν·
καὶ μιν ἔων μῆλων θέσαν ἥρανον, δόσον ἐνέμοντο
ἀμὲν πεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφὶ τ’ ἐρυμνὴν
515 Ὁθρυν, καὶ ποταμοῦ ἵερὸν ῥόον Ἀπίδανοῖ.
Ὕμιος δὲ οὐρανόθεν Μινώτας ἔφλεγε νήσους
Σειρίων, οὐδὲ ἐπὶ δηρὸν ἔην ἀκος ἐννατηστιν,
τῆμος τὸν γ’ ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνης Ἐκάτοιο,
λοιποῦ ἀλεξητῆρα. Λίπεν δὲ γε πατρὸς ἐφετεῦ
520 Φθίην, ἐν δὲ Κέω κατενάσσατο, λαὸν ὁγείρας
Παρράσιον, τοίπερ τε Λυκάδονός εἰσι γενέθλης·
καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰχμαίοιο,
ἵερα τ’ εὗ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διτί, τοῦ δὲ ἔκητι
525 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐπῆσιαι ἐκ Διὸς αὔραι
ἥματα τεσσαράκοντα. Κέω δὲ ἔτι νῦν ἱερῆς
ἀντολέων προπάροις Κυνὸς βέζουσι θυηλάς.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὑδέονται ἀριστῆς δὲ κατ’ αὐτοῦ
μίμην ἐρυκόμενοι· ξεινῆια δὲ ἀσπετα Θυνοὶ
530 πᾶν ἥμαρ Φινῆιοι καριζόμενοι προτάλλον.
Ἐκ δὲ τόθεν μαχάρεσσι δυώδεκα δωμάτσαντες
βωμὸν ἀλὸς ῥηγμανὶ πέρην, καὶ ἐφ’ Ἱερὰ θέντες,
νῆα θοὴν εἰσθαίνον ἐρεστέμεν, οὐδὲ πελεῖς
τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν ἀλλ’ ἤρα τάνγε
535 δείματι πεπτητῶν ἐῇ φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
Εὔφημος, γαῖης δὲ ἀπὸ διπλόᾳ πείσματ’ ἔλυσαν.
Οὐδὲ ἄρδεν Ἀθηναίην προτέρω λάθον δρμηθέντες.
Αὐτίκα δὲ ἐσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούφης, ἢ κε φέροι μιν ἀφαρ, βριαρήν περ ἐουσαν,
540 σεύσατ’ ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ’ ἐρέτησιν.
Ως δὲ τις πάτρηθεν ἀλάμωνεος,⁵ οἴσα τε πολλὰ
πλαζόμενος⁶ ἀνθρώποι τετληθότες, οὐδέ τις αἴσια
τηλουρὸς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
σφωτέρους δὲ ἐνόησε δόμους, ἀμυδίς δὲ κέλευθος
545 θυρή τε, τραφερή τ’ ἵνδαλλεται, ἀλλοτε δὲ ἀλλή
δέξα πορφύρων ἐπιμαίεται δρθαλμοῖσιν·
ώς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀτίξασα
θῆκεν ἐπ’ ἀξένοιο πόδας Θυνηῆδος ἀκτῆς.
Οἱ δὲ δὴ σκοιλοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο
550 τρηχείης σπιλάδεσσιν ἐπεργάμενον ἀμφοτέρων,
δινήιες δὲ ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ιοῦσαν
νῆα ῥόον, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
ἡδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀραστομένων πετράων
νωλεμές οὐατ’ ἔβαλλε, βόων δὲ ἀλιμυρέες ἀκταί,
555 δὴ τότε⁷ ἐπειθ’ δὲ μὲν ὥρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
Εὔφημος πρώης ἐπιβήμεναι· οἱ δὲ ὑπ’ ἄνωγῇ
Τίφυος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
εἰρεσίην, ἵν’ ἐπειτα διέκ πέτρας ἐλάσσειαν,
κάρτεϊ δὲ πίσυνοι. Τὰς δὲ αὐτίκα λοισθιον ἀλλων
560 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
Σὺν δέ σφιν γύτο θυμός· δὲ ἀτίξαι πτερύγεσσιν

ARGONAUTICORUM LIB. II.

(*Thessali,*) illam igitur ob-amorem deus reddidit Nymphaean] ibi longævam et venatricem : filium vero abstulit infantem, Chironis in antris educandum.

Quare etiam adulto deae nuptias conciliarunt
Musæ, medicinamque et vaticinia docuerunt :
atque eum suorum pecorum constituerunt custodem,
quotquot pascebantur] in campo Phthiae Athamantio et
circa celsum] Othrym atque fluminis sacram undam Apidan.] Quando vero cœlitus Minoidas urebat insulas (*Cycladas*)] Sirius, neque diu erat remedium incolis,
tum hunc invocarunt, jussu Apollinis,
famis defensorem. Reliquerat vero ille patris jussu
Phthiam, et in Ceo habitavit, populo congregato
Parrhasio, qui quidem ex Lycaonis sunt genere :
atque aram extruxit magnam Jovis Icmæi (*humidi*),
sacraque rite fecit in montibus stellæ illi
Sirio, ipsique Saturnio Jovi, cuius-rei causa
terram refrigerant etesia a Jove *missæ* auræ
per-dies quadraginta : Ceoque etiamnum sacerdotes
ante ortum Canis operantur sacris.

Atque haec quidem sic canuntur. Heroes vero ibi
manserunt detenti : hospitalia vero *dona* larga Thyni
quotidie Phineo gratificantes attulerunt.
Exinde beatis (*diis*) duodecim exstructa
ara maris ad-littus ulterius, atque sacris impositis
navem celerem ingressi-sunt ad-remigandum, nec columbae
pavidæ obliiti-sunt secum *ducendæ* : sed sane eam
præ-timore lapsam sua gestavit manu prehensam
Euphemus; a terra vero duplicita retinacula solverunt
Neque sane Minervam latuerunt ulterius profecti.
Statim enim *ea* celerrime nubem ingressa pedibus
leven, quæ ferret ipsam propere, quanquam gravem,
cœpit ire ad-mare, bene cupiens nautis.
Sicut autem, quando quis e-patria evagans, ut sære
errare homines sustinemus, nec quædam terra
[remota *apparet*, omnes vero in-conspectū sunt viæ,
suas *ille* cogitat ædes, simulque via
et humida (*marina*) et secca (*terrestris*) observatur, *ipse*
nunc-huc nunc-illuc] acriter meditans intedit oculos :
sic igitur celeriter filia Jovis delapsa,
posuit in inhospitali pedes Thyneo littore.

At illi cum jam ad tortuosi vadi angustias venissent,
asperis scopolis conclusas utrimque,
vorticosis autem subtus allueret euntem
navem fluxus, multum vero metuentes ulterius navigarent,
jamque ipsiis fragor confluentium scopulorum
continuo aures feriret, et reboarent mari-percussa littora,
jam deinceps surrexit columbam manu tenens
Euphemus, proram ut-conscenderet : illi vero jussu
Tiphys Agniadæ promtam exercuerunt
remigationem, ut deinde per rupes agerent
robore suo freti. Illas [autem (*petras*) statim novissime
omnium] apertas, sinum circumvecti, conspexerunt.
Ipsis vero conturbatus-est animus ; at, quæ-ferretur alis,

Εὔρημος προέκηε πελειάδα· τοι δ' ἄμμα πάντες
χειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ή δὲ δι' αὐτῶν
ἐπτατο· ταὶ δ' ἄμμῳδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
525 ἄμφω διοῦ ξυνισθαι εἶπέκτυπον. Όρτο δὲ πολλὴ
θλιψιν ἀναβρασθεῖσα, νέφος δέ· αὖ δὲ πόντος
σμερδαλον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔθρεμεν αἰθήρ.
Κοῖται δὲ σπιτλυγγες ὑπὸ σπιλαδᾶς τρηχείας
κλυζούσης διὸν ἔθόμβεον· οὐφόι δ' ὅγθης
570 λευκῇ καχγλάζοντος ἀνέπτευ κύματος ἄχνη.

Νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἰλει βόρας. Ἀκρα δ' ἔκοψαν
οὐράνια πτερῷ ταὶ γε πελειάδες· ή δὲ ἀπόρουσεν
ἀσκηθῆς. Ἐρέται δὲ μέγ' ἵσχον· ἔκραγε δ' αὐτὸς
Τίφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. Οἴγοντο γάρ αὐθίς
575 ἄνδιχα. Τοὺς δὲ ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, δύρφα μιν αὐτὶς
πλημμυρίς παλίνορθος ἀνερχομένη κατένεικεν
εἴσω πετράων. Τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γάρ ἀμύγχανος ἦν δλεθρος.
"Ηδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺν εἰδετο Πόντος,
580 καὶ σφίσιν ἀπροφάτω ἀνέδυν μέγα κύμα πάροισεν
κυρτὸν, ἀποτυῆγη σκοπιῆς ἴσον· οἱ δὲ ἐσιδόντες
ἡμυσταν λοξοῖσι καρκάσιν. Εἰσατο γάρ δια
νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
Ἄλλα μιν ἔθη Τίφυς μπτερίστη βαρύθουσαν
585 ἀγγαλάσσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἔξεκλισθη.
"Ex δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνέιρυσε τηλόθι νῆα
πετράων· οὐφοῦ δὲ μεταγρονίη πεφόρθη.

Εὔρημος δ' ἀνὰ πάντας ἴων βοάσκεν ἐταίρους
590 ἐμβάλλειν κώπητιν δόσον σθένος· οἱ δὲ ἀλαλητῷ
κόπτον θύδωρ. "Οστον δὲ ἀν πεικαθει νηῦς ἐρέτησιν,
δὲς τόσοι ἀψ ἀπόρουσεν ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
ἡντε καμπύλη τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
"Ενθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφές ἔσσυτο κύμα.
"Η δὲ ἀφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεψε κύματι λάβρω
595 προπροκατατίθην κοιλῆς ἀλός. "Ἐν δὲ ἄρα μέσσας
Πληγάσι δινήεις εἶχεν βόρας· αἱ δὲ ἔκάτερθεν
σειρύεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νήσια δούρα.
Καὶ τότ' Ἀθηνάνη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
σκαῆη, δεξιτερῇ δὲ διαμπερές ἵσε φέρεσθαι.
600 "Η δὲ ἱκέλη πτερόεντι μετήρος ἔσσυτ' διστῷ.

"Εμπτης δὲ ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
νωλεμές ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. Αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὐλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, δέτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
Πέτραι δὲ εἰς ἔνα γῆρων ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν
605 νωλεμές ἐρρίζωθεν, δὲ δὴ καὶ μόρσιμον ἦν
ἐκ μακάρων, εὗτ' ἀν τις ἰδὼν διὰ νηῆι περήση.
Οἱ δέ που ὀχρυσέντος ἀνέπνεον ἀρτι φόροι,
ἡέρα παπταίνοντες διοῦ, πέλαγος τε θαλάσσης
τῆλ' ἀναπεπταμένον. Δὴ γάρ φάσαν ἔξι Αἴδαο
610 σώεσθαι· Τίφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.
"Ελπομαὶ αὐτῇ νηῆι τούτῃ ἔμπεδον ἔξαλέασθαι
ἡμέας· οὐδέ τις ἀλλος ἐπαίτιος, δέσσον Ἀθήνη,
ἥ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὗτέ μιν Ἀργος
γόμφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι,
615 Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμήν,

Euphemus dimisit columbam: isti una omnes
exererunt capita intuentes: haec per ipsas (*petras*)
volavit, que simul rursus adverse sibi-invicem
ambae una coētantes insonuerunt. Exstitit vero multa
unda ebulliens nubis instar, resonuitque pontus
horrendum; undique vero magnus circumfremuit aether.
Cavæ autem speluncæ sub saxis asperis
alluente mari intus murmurarunt: sumnumque in-littus
alba aëstantis emissâ est fluctus spuma.

Navemque deinde circumegit fluxus. Summas autem ab-
sciderunt] caudæ pennas ille (*petræ*) columbæ: ipsa ta-
men evasit] incolumis. Nautæ vero valde acclamabant:
altaque-voce-jussit ipse] Tiphys eos remigare valide. Ape-
riebantur enim rursus] divisa. Hos vero remigantes tenuit
terror, donec eam iterum] astus reciproco-fluxu revertens
deduxit] intra petras. Tum vero gravissimus metus cepit
omnes: capitî enim inevitabile impendebat exitium.
Jam vero hinc et illinc latus perspiciebatur Pontus,
atque ipsis improviso ortus-est ingens fluctus coram
inflexus, prærupto scopulo similis: illi eo conspecto
declinarunt obliquis capitibus. Videbatur enim profecto
navem super omnem illapsurus-et eam obruturus-esse.
At eum prævertit Tiphys remigatione gravatam *navem*
relaxans: ille (*fluctus*) multus sub carinam devolutus-est,
ipsamque a-puppi extulit longe navem
supra-petas. In-summo vero diu ferebatur.

Sed Euphemus omnes ambiens acclamavit socios,
ut-incumberent remis totis viribus: illi cum-clamore
pulsabunt aquam. Quantum vero cedebat navis remigibus,
bis tantum *aqua* resiliuit: incurvabanturque remi,
velut inflexi arcus, summa-vi-nitentibus heroibus.

Tum statim deinde altus irruit fluctus,
illa vero repente, uti cylindrus, incurrit fluctu vehementi
acta] cum-impetu in-tumidum mare: inque mediis sane
Symplegadibus vorticosis tenuit fluxus: istæ utrimque
commotæ fremuerunt: impediebant vero navalia ligna
(*navis*).] Atque tum Minerva a-solida *eam* revulsit rupa
sinistra, dextra vero per *saxa* protrusit ut-ferretur.
Illa similiis alatae sublimis ferrebat sagittæ.

Attamen aplustris abscederunt summas extremitates
extemplo confligentes adversæ. At Minerva
in-Olympum rediit, quando salvi evaserant.

Petræ autem in unum locum prope inter-se *conjunctæ*
continuo radicabantur, quod quidem fatale erat
a diis, quando quis conspectas eas navî pervectus-fuerit.
Illi vero a diro respirarunt jam metu,
aërem conspicientes simul, altumque maris
longe patens. Profecto enim cogitarunt se ex orco
servatos-esse. Tiphys vero primus coepit dicere :

Spero, ipsa navi illud tuto effugisse
nos: neque alijs quis in causa *est* quam Minerva,
qua ei (*navi*) inspiravit divinam vim, quando eam Argus
clavis compingebat: fas igitur non est *eam* vinci.

Jason, tu igitur tui regis mandatum,

εὗτα διέκ πέτρας φυγέειν θεδς ήμειν ὅπασσεν,
μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
εὐπαλέας τελέσεθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.

Ἡ δ' ἄμα καὶ προτέρως παραὶ Βιθυνίδα γαῖαν
62.) υῆτα διέκ πέλαγος σεῦεν μέσον. Αὐτὰρ δ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέσσει παραθήδην προσέειπεν.

Τίψι, τί δὴ μοὶ ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
*Ημέροτον, ἀσάρμυν τε κακήν καὶ ἀμήγανον ἀτην.
Χρῆν γάρ εἰφιεμένοι τε καταντικρὺν Πελάσο
625 αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
νηλεῖντας μελεῖσται κεδαῖόμενος θανάτεσθαι·
νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
ἔσκειμαι, στυγέων μὲν ἀλλὸς χρύσεντα κέλευθα
νητὸν διαπλώειν, στυγέων δ', δτ' ἐπ' ἡπείροιο
630 βαίνωμεν. Πάντη γάρ ἀνάρτοις ἀνδρεῖς ἔστιν.

Αἰεὶ δὲ στονόσσαν ἐπ' ἥματα νύκτα φυλάσσω,
ξέστο τὸ πρώτιστον ἐμήν γάριν ἡγερέθεσθε,
φραζόμενος τὰ ἔχαστα· σὺ δὲ εὑμαρέως ἀγορέεις,
οἴον ἔτις ψυχῆς ἀλέγων θύπερ· αὐτὰρ ἔνυγε
635 εἴο μὲν οὐδὲν ἥγανθιν ἀτύχομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
καὶ τοῦ δμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἀλλων δεῖδιν ἔταιρων,
εἰμὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήκμονας ἀμμες κοιτίσω.

Ὦς φάτ' ἀριστήνων πειρώμενος· οἱ δὲ δμάδοσσαν
θαρσαλέοις ἐπέσσοντο. Οἱ δὲ φρένας ἔνδον ίάνθη
640 κεκλομένων, καὶ δ' αὔτις ἐπιρήδην πετέειπεν.

Ὥ φιλοι, ὑμετέρη ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀξέω.
Τούνεκα νῦν, οὐδὲν εἴ κε διέξει Λίδαο βερέθρων
στελοίμην, ἔτι τάρδος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
ξύπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δεῖμασιν. Ἄλλ' θε πέτρας
645 Πληγάδας ἔξέπλωμεν, δίομαι οὐκ ἔτι δπίσσω
ἔσσεσθαι τοιούδε· ἔτερον φόδρον, εἰ ἔτεον γε
φροδμοσύνη Φινήος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα

Ὦς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλάφεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεστῇ δὲ ἀλιστον ἔχον πόνον· αἴψα δὲ τούτης
650 Ρήθραν ὀκυρόντην ποταμὸν, σκόπελον τε Κολώνης,
ἀκρητὸν δὲ μετὰ δηθῆ παρεξενόντο Μελαιναν,
τῇ δὲ ἄρ' ἐπὶ προχοὰς Φυλλητίδας, ἔνθα πάροιθεν
Διψακὸς υἱὸν Ἀθάμαντος ἔοις ὑπέδεκτο δόμοισιν,
δππότῳ δίκα μαριψ φεῦγεν πόλιν Οργυμονοῖ·

655 τίκτε δὲ μιν· Νύμφη λειμωνίας· οὐδὲν οἱ θύρις
ἥνδανεν, ἀλλ' ἔθελημδὸς ἐφ' ὑδασι πατρὸς ἔοισο
μητέρι συνναίσσεκεν, ἐπάκτια πώνεα φέρων.
Τοῦ μὲν θ' ἵερὸν αἴψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἥιονας, πεδίον τε, βαθυρρέιστα τε Κάλπην

660 δερκόμενοι παραμείνον, δμᾶς δὲ ἐπὶ ἥματι νύκτα

νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρήνοντ' ἐλάτησιν.
Οἴον δὲ πλαδόσταν ἐπιτζιζοντες ἀρουραν
ἐργατίναι μογέουσι βόες, πέρι δὲ σπετος ἴδρως
εἶνεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος δματα δέσφιν

665 λοξὸν παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀύτην

αὐλεν στομάτων ἀμοτον βρέμει· οἱ δὲ ἐνὶ γαῖῃ

χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·

τοῖς ίκελοι ήρωες ὑπέξεις ἀλὸς εἰλκον ἐρετμά. Γλίην

“Ημος δὲ οὐτ' ἄρ πω φάος ἀμβροτον, οὐτ' ἔτι

ARGONAUTICORUM LIB. II.

quando per saxa fugere dea nobis concessit,
ne-amplius reformida tantopere : quoniam in posterum
labores] faciles perfectum-iri Agenorides dixit Phineus.

Dixit igitur et simul ulterius, ad Bithynicam terram,
navem per mare compulit medium. At ille (Jason) hunc
blandis verbis vicissim allocutus-est :

Tiphy, cur tandem mihi haec dicas dolenti ?
Peccavi, et contraxi malam atque irreparabilem calamita-
tem.] Oportebat enim me, jubenti resistentem Pelie,
statim recusare hanc expeditionem, si vel suissem
misere membratim dissectus perititus :
nunc vero ingentem metum et intolerabiles curas
sustineo, et veritus maris horrendas vias
navi permeare, et metuens quando in terram
escendamus : ubique enim improbi homines sunt.
Semper vero gemitu-plenam post diem noctem pervigilo,
ex quo primum mea gratia convenistis,
cogitans singula : tu vero facile dicas,
tantum tua de anima curam-gerens. At ego
de-me ne tantillum quidem sum-sollicitus : sed propter
hunc] et illum simul et te et alios metuo socios,
ne non in Græcam terram salvos nos reducam.

Sic dixit heroas exploraturus : illi vero una exclama-
runt] animosis vocibus. Ipse autem animo intus lætabatur
cohortibus illis, atque rursus aperte dixit :

Amici, in vestra virtute fiduciam colloco.
Quare nunc, ne si per orci quidem voragines
proficiscerer, amplius pavorem induam, cum sitis
constantes gravibus in periculis. At cum ex-petris
Symplegadibus enavigaverimus, opinor non amplius postea
fore talem alium timorem, si recte quidem
consilio Phinei obsecuti iter-facimus.

Sic fatus-est, et a-talibus quidem destiterunt statim col-
loquiis,] remigando vero irrequietum exercuerunt laborem:
ocys vero illi] Rhebam rapidum fluvium, scopulumque
Colone] et promontorium non ita-diu post praeter naviga-
runt Nigrum,] post hoc vero ostia Phyllidis, ubi olim
Dipsacus filium Athamanitis suis exceperat aedibus,
quando una-cum ariete fugarer urbem Orchomeni :

peperat vero eum Nympha pratensis, neque illi injuria
placuit, sed lubens ad aquas patris sui
cum matre habitavit, littorales greges pascens.
Ejus quidem fanum statim, et lati fluvii

littora campumque et profunde-fluentem Calpen
conspicuum prætervecti-sunt, simulque cum die noctem
tranquillam indefessis exercuerunt remigiis.
Quemadmodum vero udum scindentes arvum
operatori laborant boves, undique vero largus sudor
destillat de lateribus et cervice : oculi vero ipsis
obliqui distorquentur sub jugo : at anhelitus
siccus ab-oribus nunquam-non fremit : ipsi in terra
ungulas infigentes toto-die exercentur :
his similes heroes per mare traxerunt remos.

Quando autem nondum lux alma, neque amplius nimia

670 ὁρφναίη πελεται, λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ φέγγος, δτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν, τῆμος ἐρημαῖης νῆσου λιμέν' εἰσελάσαντες Θυνιάδος, καμάτῳ πολυτήκουντι βαθίνον ἔραζε. Τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λυκίθεν

675 τῆλ' ἐτ' ἀπείρωνα δῆμον Ψερθορέων ἀνθρώπων, ἔξεφάνη· γρύσεοι δὲ παρειάῶν ἔκατερθεν πλοχυοὶ βοτρύοντες ἐπεβρώνοτο κιόντι· λαῆη δ' ἀργύρεον νώμα βίδον, ἀμφὶ δὲ νώτοις ἴοδόκη τετάνουσι κατωμαδόν· ή δ' ὑπὸ ποστὸν

680 σείετο νῆσος δῆλη, κλύζεν δι' ἐπὶ κύμαστα γέρσων. Τοὺς δ' ἔλει θάμβος ἰδόντας ἀμήγαχον· οὐδέ τις ἀντίον αὐγάσσασθαι ἔει δύμαστα καλὸς θεσίο. [ἔτη] Στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ γηνός· αὐτῷ δὲ τηλοῦ βῆ δ' ἴμεναι πόντονδε δι' ἡρός· δψὲ δὲ τοῖον

685 Ὁρφεὺς ἔκφατο μῆθον, ἀριστήσσι πιφασκῶν. Εἰ δ', ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἔωιον Ἀπόλλωνος τῆνδ' ἱερήν κλείμων, ἐπεὶ πάντεσσι φανένθη ἥδος μετιών· τὰ δὲ ρέζουμεν οἴα πάρεστι, βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἀν δπίσσω

690 γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθέα νόστον δπάσσῃ, δὴ τότε οἱ κεραῦνοι ἐπὶ μηρὰ θήσομεν αἰγῶν. Νῦν δ' αὐτῶν κύντος λοιθῆστο τε μειλίχασθαι κέχολμοι. Ἄλλ' ίηδη ἀναξ, ίηδη φανύθεις.

700 Ζεὺς ἄρ' ἔφη· καὶ τοι μὲν ἔφαρ βωμὸν τετύκοντο γερμάσιν· οἱ δὲ ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἔξερόντες εἰς τιν' ἡ κεμάδων, ἡ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν αἰγῶν, οἵα τε πολλὰ βαθείη βόσκεται ὑλῇ. Γοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δέ νυ πάντων εὐάγεως ἱερῷ ἀνὰ διπλάσια μηρία βωμῷ κατον, ἐπικαίεσσις Ἔωιον Ἀπόλλωνα.

705 Ἀγρῷ δὲ δαιομένοις εύρην γορὸν ἐστήσαντο, καλὸν Ἰηπαίκον, Ἰηπαίκονα Φοίδον μελόπομενοι· σύν δέ σφιν ἔνις πάδις Ολύγοροι Βιστονίη φόρμιγγη λιγεῖης ἔργεν δοιοῖς·

710 οἵς ποτε πετράρη δπὸ δειράδοι Παρνησσοῖο Δελφίνην τέξοισι πελώριον ἐξενάριξεν, κοῦρος ἐών ἔτι γυμνὸς, ἔτι πλοκάμωσι γεγηθὼς. Τάκχοις· αἰεὶ τοι, ἀναξ, ἀτυπτοι ἔθειραι, αἰεὶν ἀδήλητοι· τῶς γάρ θέμις· οἰδόι δ' αὐτῇ

715 Λητὸς Κοιογένεια φιλαῖς ἐν χερσὶν ἀφάσσει. Πολλὸς δὲ Κωρώνιαι Νύμφαι, Πλείστοιο θύγατρες, θαρσύνεσκον ἐπεσσον, Ιήσιε κεχληγυῖαι· ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἐπέλετο Φοίδω.

720 Αὐτῷ δὲ τετιθή τόνγε χορείη μελψαν δοιοῖς, λοιθαῖς εὐαγέσστιν ἐπώμοσαν, ἡ μὲν ἀρήζειν ἀλλήλους εἰς αἰεὶν δμοφροτεύνησι νόσιο, ἀπτόμενοι θεύνων· καὶ τ' εἰσέτει νῦν γε τέτυχται κεῖσ' Ομονοίης ἥρὸν ἐύφρονος, δ' ἐκάδμοντο αὐτοῖς, κυδίστην τότε δαιμονα πορσαίνοντες.

725 Ήμος δὲ τρίτατον φάος ήλυθε, δὴ τότ' ἔπειτα ἀχρεῖ Ζερύρω νῆσον λίπον αἰπήσσαν.

*Εὐθεν δ' ἀντιτέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο, καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,

caligo est, tenui vero succedit nocti lumen, quod quidem crepusculum expergesfacti appellant, tum deserte insulae portum ingressi Thyniadis, labore ærumnoso escenderunt in-terram Ilis vero Latona filius, revertens ex-Lycia procul ad immensem populum Hyperboreorum hominum, apparuit; aurei de genis utrimque cincinni racemorum-instar agitabantur eunti Sinistra argenteum versabat arcum, in tergo pharetra pendebat ab-humeris : sub pedibus autem concutiebatur insula tota, volvēbanturque undæ in terram. Illos vero occupavit pavor intuentes ingens : nec quisquam ausus-est] contra intueri oculos puleros dei. Stabant vultu-demissō in terram : at ille longe perrexit ad-pontum per aërem : sero autem talem Orpheus habuit sermonem, ad-principes loquens : Agite igitur, insulam Eoi (*Matutini*) Apollinis hanc sacram appellemus, quia omnibus apparuit mane præteriens : ea autem sacrificabimus, quæ adsunt, ara exstructa littorali : quodsi postea terram in Haemoniam salvum reditum præstiterit, tum ei cornutarum femora imponemus caprarum. Nunc autem sic (*ut possimus*) adipe et libationibus *cum placari*] jubeo. At *tu* propitius-estο, rex, propitius-estο præsens.] Sic igitur dixit : alii autem statim aram conseruent] e-lapillis : alii insulam obierunt investigaturi, an vel binnulorum quandam vel sylvestrium consiperent caprearum, qualia *animalia* multa in-profundā aluntur silva.] Iis vero Apollo prædam objecit : ex omnibus igitur rite in-sacro duplicata (*duplici omento involuta*) femora altari] combusserunt, celebrantes Matutinum Apolinem. Sed circa incensa (*exta*) amplum chorūm instituerunt, pulcrum Iepæonem, Iepæonem Phœbum cantantes : cum iis vero egregius Οagri filius Bistonia (*Thracia*) cithara argutum incepit cantum : quemadmodum olim saxosis sub jugis Parnassi Delphinen (*draconem*) sagittis immanem confecerit, puer quum-esset adhuc nudus, adhuc cincinnis gaudens. (Da veniam! semper tibi, rex, intonsi crines, semper illæsi : ita enim fas est : sola autem ipsa Latona Cœo-genita caris manibus *tuos crines attrectat*.) Quomodo vero multum Corycæ nymphæ, Plisti filiae, hortatae-sint *eum* verbis, Ieie (*emittens sagittas*) clamantes unde jam illud pulchrum canticum (*Iepæon*) exstitit Phœbo.] At postquam eum chorico celebraverunt cantu, inter-libationes puras conjurarent, se opitulaturos-esse sibi-invicem semper concordibus animis, attingentes sacra : atque adhuc nunc perstat ibi Concordiae templum benevolæ, quod fabricati-sunt ipsi, celeberrimam tum deam coletentes.

Ubi vero tertia lux exorta-est, tum deinde vehemente Zephyro *spirante* insulam reliquerunt celsam. Inde ex-adverso fluvii os Sangarii et Mariandynorum virorum admodum-virentem terram

ἡδὲ Λύκοιο ρέεθρα, καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην
 725 δερχόμενοι παράμειον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες
 δπλα τε νήσοι πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
 Ἡδὲν δὲ ἀνέμοιο διὸ κυνέφας εὐνηζέντος,
 ἀσπασίως ἄκρης Ἀγερουσίδος δρυμον ἵκοντο.
 Ἡ μέν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἥλιβάτοισιν,
 730 εἰς δὲ λα δερχομένην Βιθυνίδα· τῇ δὲ ὑπὸ πέτραι
 λισσάδες ἐρδίζουνται διλίθροι· ἀμφὶ δὲ τῇσιν
 κῦμα κυλινδόμον τον μεγάλα βρέμει αὐτῷ περιθεν
 ἀμφιλαρεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἄκροτάτη πεφύσιν.
 Ἐκ δὲ αὐτῆς εἰσώ κατακέλιται ἡπειρόνδε
 735 κοίλη ὑπαίθια νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀΐδαο
 ὅλη καὶ πέτρησιν ἐπτηρεψές, ἔνθεν ἀύτην
 πηγαλίς, δικρουόντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
 συνεχές, ἀργινόσσαν δὲ περιέτροφε πάχυνη,
 ἢτε μεσημβριόντος λαίνεται ἡμέλιοι.
 740 Σιγὴ δὲ οὐ ποτε τήν, γε κατὰ βλοσυρήν ἔχει ἄκρην,
 ἀλλ' ἀμυδὸς πόντοιο θ' ὑποστένει ἡγήνετος,
 φύλων τε πνοιῆσι τινασσομένων μωχήσιν.
 Ἔνθα δὲ καὶ προγοαι ποταμοῦ Ἀγέροντος ἔστιν,
 διστε διεξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἄλλα βάλλων
 745 ἡών· κοίλη δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἀνωθεν.
 Τὸν μὲν ἐν δικυγρίοισι Σωναύτην δύομηναν,
 Νισσοῖ Μεγαρῆς, διστε νάσσεσθαι ἐμέλλον
 γῆν Μαριανδούνων. Δὴ γάρ σφέας ἔξεσάσεν
 αὐτῆσιν νήσσι, κακῇ γρίμψατας ἀέλῃ.
 750 Τῇ δὲ οἴγ' αὐτίκα νητὶ διεξ Ἀγερουσίδος ἄκρης
 εἰσωποι, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.
 Οὐδὲ ἄφρος δὴ Λύκον, κείνης πρόμον ἡπείροιο,
 καὶ Μαριανδούνος λάθον ἀνέρας δρυηθέντες
 αὐθένται Ἀμύκοιο κατὰ κλέος, δ πρὶν ἄκρουν.
 755 ἀλλὸς καὶ ἀρθρὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοιο ἔχητι
 Αὐτὸν δὲ διστε θέδον Πολυδεύκεα δεξιόντο
 πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειη μάλα τοι γ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀντιθίην Βέρβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
 Καὶ δὴ πασσοδήν μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
 760 κεῖν' ἡμαρ φιλότητη, μετὰ πτοδίεθρον ἴοντες,
 δαιτην ἀμφίεπον τέρποντο τε θυμὸν ἔπεσσιν.
 Αἰσονίδης μέν οἱ γενεῖν καὶ οὖνομ' ἔκάστου
 σφωτέρων μυθεῖθ' ἔτάρων, Πελίας τ' ἐρετμάς,
 ἡδὲ ὡς Αληνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξῖν,
 765 δισσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δοιλονίην ἐτέλεσσαν.
 Μυσίδα δὲ ὡς ἀφίκοντο Κίον θ', διη καλλιτον ἡρω
 Ἡρακλέην δέκοντι νόῳ, Γλαύκοιο τε βαζῖν
 πέρφραδε, καὶ Βέρβρυκας δπως Ἀμυκον τ' ἐδάξεν
 καὶ Φινήος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
 770 ἡδὲ ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὃς τ' ἀδόλησαν
 Αητοίδην κατὰ νῆσον. Οὐ δὲ ἔξειης ἐνέποντος
 θέλγετ' ἄκρουη θυμόν· ἄχος δὲ ἔλεν Ἡρακλῆς
 λειπομένω, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηνόδα.
 ΖΩ φίλοι, οἴους φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
 775 πείρετ' ἐς Αἰγαῖην τόσσον πλόον. Εὖ γάρ ἔγω μιν
 Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταυτόθι πατρὸς ἐμοῖο
 οἰδ' ἐσιδῶν, διε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἡπειρόιο

et Lyci fluenta, et Anthemoësida paludem
 consipientes prætervecti sunt; flatu autem rudentes
 armaque navalia omnia quatiebantur currentibus.
 Mane autem, vento per noctem sedato,
 lubenter in promontorii Acherusidis portum pervenerunt.
 Illud quidem præcipitiis eminent celsis
 in mare spectans Bithynicum: sub eo autem petræ
 laves radicantur mari-immersæ: circa quas
 fluctus se-volvens vehementer fremit: at supra
 amplæ platani in summo promontorio enatae sunt.
 Ex eo intus declinatur versus-continentem
 cava ex-obliquo convallis, ubi antrum est Orci
 silva et axis opacum, unde vapor
 frigidus, ex-horribili exhalatus recessu
 continent, albicantem semper gignit pruinam,
 quæ meridiano liquescit sole.
 Silentium vero numquam illud terrible tenet promonto-
 rium, immo simul et ponto ingemit resonante,
 et foliis a-ventis agitatis imis.
 Ibi etiam ostia fluvii Acherontis sunt,
 qui e promontorio eructatur, in mare immissus
 orientale: cava autem vallis desert eum desuper.
 Hunc inter posteros Soonautem (naves servantem) appelle-
 larunt] Nisei Megarenses, quando habitatui erant
 in-terra Mariandyorum. Sane enim ipsos servaverat
 cum navibus, in-malam cum-incidissent procellam.
 Huc igitur illi (Argonautæ) statim navi per Acherusium
 promontorium] penetrantes, vento modo cessante, appule-
 runt.] Nec sane diu Lycum, illius principem continentis,
 atque Mariandyos latuerunt viros advecti,
 interfectores Amyci ex fama, quam antea audiverant;
 sed et amicitiam inierunt cum ipsis propterea.
 Ipsumque tanquam deum Pollucem salutarunt
 undique congregati: quoniam et ipsi admodum diu
 contra Bebrycas insolentes bellum-gesserant.
 Atqui omnes-consertim, in ædibus Lyci,
 illo die amice, in urbem profecti,
 epulas celebrarunt, et oblectarunt animum sermonibus.
 Jason quidem ei (Lycos) genus et nomen cujusvis
 suorum enarravit sociorum, Peliaque mandata,
 et quemadmodum a-Lemniis excepti-hospitio-fuerint mu-
 lieribus,] quaque apud Cyzicum Dolioniam perfecerint.
 In-Mysiam uti venerint Ciumque, ubi reliquerint heroem
 Herculem invito animo, Glaucique oraculum
 exposuit, et Bebrycas quomodo Amycumque interemerint:
 ac Phinei narravit et vaticinia et calamitatem,
 et quomodo Cyaneas pétras effugerint, utque obvii-facti
 sint] Apollini in insula. Ille vero (Lycus) deinceps narran-
 tem] audiens oblectabatur animo: sed dolor eum cepit
 ob-Herculem] relicum, atque talia verba ad-omnes locutus
 est:] Amici, quanti viri destituti auxilio
 conficisti ad Eeten tantum iter. Bene enim ego ipsum
 Dascyli in ædibus hic, patris mei,
 novi conspectum, quando huc per Asiae continentem

πεζὸς ἔην, ζωστῆρα φιλοπτολέμου οὐκούσιων
 Ἰππολύτης ἐμὲ δὲ εὗρε νέον χροάντα ιούλους.
 780 Εὐθα δὲ ἐπὶ Πρωθαυ κασιγνήτοι θανόντος
 ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, διντινα λαὸς
 οἰκτίστοις ἀλέγοισιν δύσρεται ἔξετι κείνου,
 διλεύων Τιτίνην ἀπεκαίνυτο πυρηλαχέοντα
 καρπερὸν, δις πάντεσσι μετέπρεπεν ἡγείσιν
 785 εἶδος τ' ἦδε βίνη· γκαμάδις δέ οἱ ἥλασ' διδόντας.
 Αὐτὰρ διοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ διπὸ πατρὶ δάμασσεν
 καὶ Φρύγας, οἱ ναίουσιν διμώλακας ήμιν ἄρούρας,
 φύλακες τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτενάσσατο γάιην,
 ἔστι δὲ Τρηβαίου προγόδια σκύπελόν τε Κολώνης.
 790 Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Ηελιοπήσιοι εἴκαθον αὔτως,
 δισσούς Βιλλάριο μέλατα περιάγνυται θύδωρ.
 Άλλα με νῦν Βέρβουκες ὑπερθατή τ' Ἀμύκοιο
 τηλόθι ναιετάντος ἐνόσφιτον Ἡρακλῆος,
 δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἀλις, δρός ἔθαλοντο
 795 οὐρά βαθυχρέείντος θρόνος εἰσάμεναῖς Τύπιοι.
 Ἐμπτης δὲ ἔξινέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ εἰ φημὶ
 ηματι τῷδε δέκητη θεῶν ἐπελάσσαι ἥρησα
 Τυνδαρίδην Βέρβουκιν, δτ' ἀνέρα κείνον ἐπεφνεν.
 Τῶν νῦν ἥτινιν ἐγὼ τίσαι γάριν ἥρησις εἰμὶ,
 800 τίσω προσφρονέως. Ή γάρ θέμια ἡ πεδανοῖσιν
 ἀνδράσιν, εἰτ' ἥρησιν ἀρείονες ἀλλοι δρέπελλειν.
 Ξυνῆ μὲν πάντεσσιν διμόστοιοι ὅμμιν ἐπεσθει
 Δάσκυλον διερύνεω, ἐμὸν νίεά τοιο δὲ ίόντος
 ἥτε ἀνεῦξενοισι διεῖδεν ἀλλοι ἀντιάσοιτε
 805 οὐδράσιν, δρός αὐτοῖο ποτὲ στόμα Θερμώδοντος.
 Νόστοι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀγερουσίδος δύσθεν ἥκρης
 εἰσομαι λερὸν αἴπου τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 νκυτίλοι: ἀμ πλαγος θηεύμενοι θάλασσαται·
 καὶ κέ σφιν μετέπειτα πρὸ δάστεος οῖσα θεοῖσιν
 810 πίνας εὐχρότοιο γύνας πεδίοιο ταμούμην.
 Ός τότε μὲν δαιτὶς ἀμφὶ πανήμεροι ἔμισσωντο.
 Ἡρὶ γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήστησαν ἐγκονέοντες·
 καὶ δὲ αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκοις κτεί, μυρὶ διπάσσας
 δῶρα φέρειν ἀμα δικά δόμων ἐκπεμπει νέεσθαι.
 815 Εὐθα δὲ Ἀθαντιάδην πεπρωμένη ἥλασε μοῖρα
 Ἰδμονα, μαντοσύνησι κεκατάμενον ἀλλά μιν οὐ τι
 μαντοσύναι εἰσάσταν, ἐπει γρεβον ἥγε δαμῆναι.
 Κεῖτο γάρ εἰσαμενῇ δονακάδεσσος ἐν ποταμοῖο
 ψυχρόμενος λαγόντας τε καὶ δισπετον ίλιν νηδὸν
 820 καπρίοις ἀργιόδων, ὀλόν τέρας, δν δα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι οὐπεδεῖδισταν οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἡείδειν οἷος δὲ κατὰ πλατν θύσκετο τίσος.
 Αὐτὰρ δὲ γ' ίλισσεντος ἀνὰ θρωματον ποταμοῖο
 νίσσετ' Αθαντιάδης δὲ δέ ἔρ' ἐκ ποθεν ἀρράστοιο
 825 οὐδὲ μαλ' ἐν δονάκων ἀνεπάλμενος ἥλασε μηρὸν
 ἀγήδην, μέσσας δὲ σὺν διστέω ίνας ἔκερσεν.
 Οὖν δὲ γε κλάγησα οὐδει πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
 ἀθροῖσι ἀντιάγησαν. Ορέξατο δὲ αἴψ' διοσιο
 Πηλεὺς κιγανένην φυγάδ' εἰς ἔλος δρυμηήντος
 830 καπρίοις ἔστυτο δὲ αὐτις ἐναντίος ἀλλά μιν Ιδας
 οὔτασε, βεθρυγώς δὲ θοῷ περικάππετε δουρί.

pedestri-itinere venit, balteum bellorum-cupidae serens
 Hippolytae; me vero invenit modo pubescentem lanugine.
 Ibi in-funere Priole fratri interfici
 nostri Mysis a viris, quem populus
 flebilibus elegis luget etiamnum ex illo tempore,
 pugnans, Titiam devicit pugilem
 robustum, qui inter omnes excelluit juvenes
 et facie et robore : in-terram vero ei excussit dentes.
 At una-cum Mysis meo patri subiecit
 et Phrygas, qui incolunt contermina nobis arva,
 et gentes Eithynorum cum-ipsa subegit terra,
 usque ad Rhebaei ostia scopulumque Colonaē :
 Paphlagonesque post illos Pelopii cesserunt ultro,
 quoscumque Billæ nigra ambit unda.
 At me nunc Bebryces, et injuria Amyci,
 procul habitante privarunt Hercule
 januio ademta terra satis-multa, usque-dum protulerunt
 fines profundi ad irrigua loca Hypii.
 Attamen per vos dederunt pœnas, neque eum dico
 die illo invitis diis intulisse bellum,
 Tyndariden, Bebrycibus, quo istum virum (*Amicum*) in-
 terfecit.] Pro-quibus nunc, quantam ego rependere gratiam
 possum,] rependam lubenter. Hæc enim lex est imbecillis
 viris, quando primi fortiores alii eos juverint.
 Una quidem cum-omnibus comitem vos sequi
 Dascylum jubebo, meum filium : quo comitate
 profecto hospitales per mare invenietis
 viros, usque ipsius ad ostium Thermodontis.
 Seorsum autem Tyndaridis Acherusium supra promonto-
 rium] exstruam templum altum, quod quidem admodum
 e-longinquo omnes] nautæ in mari conspicientes vene-
 buntur :] atque ipsi deinde ante urbem, ut diis,
 pinguia bene-arati jugera campi consecrabo.
 Sic tum quidem inter epulas totο-die confabulabantur.
 Mane vero ad navem redierunt festinantes :
 atque ipse cum iis Lycus ivit, infinita qui dederat
 dona auferenda, simulque filium ex-aedibus emisit comi-
 taturum.] Ibi Abantis-filium destinatum abripuit fatum
 Idmonem, vaticinandi-arte ornatum; at eum tamen nullo
 modo] vaticinia servarunt, cum necessitas juberet eum in-
 terfici.] Jacebat enim in palustri-loco arundinosi fluvii
 refrigerans ilia et ingentem luto ventrem
 aper dentibus-albis, horrendum monstrum, quod quidem
 et-ipsas] Nymphæ palustres metuebant; neque quis homi-
 num] noverat; solus enim in vasta pascebatur palude.
 At ille limosi per loca-prominentia fluvii
 ibat Abantiades: hic vero ex improviso alicunde
 admodum alte ex arundinibus prosiliens, percussit femur
 cum-impetu, mediosque cum osse nervos discidit.
 Acriter vero ille vociferatus, humili corruit: illi autem (*socii*)
 vulnerato] conjunctim responderunt-clamantes. Intendit
 vero statim saeo] Peleus jaculum irritum in paludem re-
 deunti] apro: prorupit iterum adversus: at eum Idas
 vulneravit; frendens autem in acutam incidit hastam.

Καὶ τὸν μὲν χρυσάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
τὸν δὲ ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορ̄δαγενόντα,
ἀχνύμενοι, χείρεσσι δὲ ἐών ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
835 Ἐνθα δὲ ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείη νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
 Ἡμάτα δὲ τρία πάντα γόνων ἔτερω δέ μιν ἡδὴ
τάργυον μεγάλωστή συνεκτέρεζε δὲ λαὸς
αὐτῷ δικοῦ βασιλῆι Δύναμι· παρὰ δὲ σπετα μῆλα,
840 ἥ θεμις οἰχομένοισι, ταρφία λαιμοτόμησαν.
 Καὶ δὴ τοι κέχυται τοῦδε ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβῳ· σῆμα δὲ ἐπεστὶ καὶ δψιγόνοισιν ὥσθαι
νητὸν ἐκ κοτίνοι φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλοις
ἀκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερούσιδος. Εἰ δέ με καὶ τὸ
845 χρεώ ἀπηλεγένας Μουσέων ὑπὸ γηρύστασθαι,
τόνδε πολιτοσύχον διεπέφραδε Βοωτοῖσιν
 Νισαίοισι τε Φοῖδος ἐπιρρήδην ὥσθαι,
ἀμφὶ δὲ τὴν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοι
ἀστυ βαλεῖν· οἱ δὲ ἀντὶ θεουδέος Αἰδίδαο
850 Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
 Τίς γάρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὔτις ζέχειν
ἡρωες τότε τύμβον ἀποθιμένου ἔταροι.
 Δοὶ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
855 Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις οὐδέ οἱ ἔν
μοῦρ' ἔτι ναυτιλεσθαι ἔκαστέρω. Ἄλλα νυ καὶ τὸν
αὖθι μινυνθαδή πάτρης ἐκάς εὔνασε νοῦσος,
εἰσόχ' Ἀθαντιάδαο νέκυν κτερεῖζεν ὅμιλος.
 Ἄτηλητον δὲ ὀλοῦρ ἐπὶ πήματι κῆδος ἔλοντο.
 Δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐπτερεῖζαν
860 αὐτοῦ, ἀμηχανίησιν δὲ διός προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπάς εὐκήλως ἐλύμενοι, οὕτε τι σίτου
μνώντον οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δὲ ἀχέεσσι
θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἐπλετο νόστος.
 Καὶ νῦν καὶ τροτέρω τετιμένοι ισχανώντο,
865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαλίω περιώσιον ἔμβαλεν Ἡρη
Θάρσος, δὲν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασιν Ἀστυπάλαια
τίκτε Ποσειδάνιν· περιπρὸ γὰρ εὗ ἔκέκαστο
θιύνειν, Πηλῆα δὲ ἐπεστύμενος προσέειπεν.
 Αἰσαίδην, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
870 γαίην ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; Οὐ μὲν ἄρης
ἴδριν ἔστα με τόσον ἀγει μετὰ κῶας Ἰήσουν
Παρθενίης ἀπάνευθεν, δσον τέ ἐπιστορα νηῶν.
Τῷ μη τοι τυτθὸν γε δέος περὶ νητὶ πελέσθω.
 Ὦς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δακμονες ἀνδρες ἔστιν,
875 τῶν δτινα πρύμνης ἐπιβήστομεν, οὔτις ίαψει
ναυτιλίην. Ἀλλ' ὥκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
θαρσαλέως δρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.
 Ὦς φάτο· τοι δὲ θυμὸς δρέξατο γηθούνησιν.
 Αὐτίκα δὲ οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευεν.
880 Δαιμόνιοι! τί νυ πένθος ἐτώτιον ίσχομεν αὔτως;
[οἱ μὲν γάρ ποθι τοῦτον, δὲν ἐλλαχσν, οἵτον δλοντο]
ἥμιν μὲν γὰρ ἔστι κυβερνητῆρες διμίλω,
καὶ πολέες. Τῷ μη τι διατριβώμεθα πείρης·
ἄλλ' ἔγρεσθι εἰς ἔργον, ἀποβρίψαντες ἀνίας.
885 Τὸν δὲ αὖτ' Αἴσσονος ιδὲς ἀμηχανέων προσέειπεν.

Atque hunc quidem humili reliquerunt ibi prostratum:
illum vero socii ad navem ferebant palpitantem
mœsti, et in-manibus suorum mortuus-est sociorum.

Tum igitur navigationi prohibebantur operam-dare,
sed in sepultura mortui versabantur tristes.
Et per-dies tres integros lugebant; quarto autem eum jam
sepeliverunt magnifice; at una exsequias-celebrabat populus
cum-ipso simul rege Lyco: juxtapaque multas pecudes,
ut justum est mortuis, sepulcrales jugularunt.
Atqui aggestus-est hujus viri in terra illa
tumulus: monumentumque inest etiam posteris visendum,
navali ex oleastro palanga: viret enim foliis
promontorium paullulum infra Acherusium. Si vero me hoc
quoque] oportet ingenue Musis juvantibus canere,
hunc urbis-patronum jussit Bœotos
et Nisæos Phœbus diserte venerari,
et circa illam quidem palangam antiqui oleastri
urbem condere: illi autem pro pio Άεolido
Idmone etiam Agamestora celebrant.

Quisnam tandem obiit alias? etenim præterea etiam rur-
sus exstruxerunt] heroes tum tumulum mortui socii.
Duo enim illorum adhuc monumenta apparent virorum.
Agniaden Tiphyn interiisse fama est: neque ei erat
fatale posthac navigare longius. Immo etiam hunc
ibi exiguis a-patria procul sopivit morbus,
dum Abantiadæ cadaver conderet cœtus.
Immensum autem tristi ex calamitate dolorem ceperunt.
Nam, postquam etiam hunc prope sepeliverunt
ibi, præ-desperatione ante mare prolapsi,
in-terra-penitus quiete obvoluti neque omnino cibi
recordabantur, nec potus; immo macerabant doloribus
animum, quoniam plurimum a spe aberat redditus.
Atque etiam diutius cruciati detenti-suisserent,
nisi Ancæo singularem inspirasset Juno
audaciam, quem Imbrasias ad aquas Astypalæa
pepererat Neptuno: eximie enim præditus-erat
arte-gubernandi; et Peleum accurrens ita allocutus-est:

Ἄεaci-fili, quomodo honestum est, neglectis certaminibus
terra in aliena diu manere? Non quidem belli
peritum me adeo ducit ad vellus petendum Jason
e Parthenia, quantum peritum navium gubernandarum.
Quare ne tantillum quidem metus propter navem sit.
Ita vero etiam alii hic periti viri sunt,
quorum quemcunque puppi præfecerimus, nullus oberit
navigationi. Itaque celeriter, admonens hæc omnia,
audacter incita, ut-memores-sint laboris.

Sic dixit: hujus vero animus stimulabatur gaudio
Statim vero non diu post ita inter medios concionatus-est:
Optimi, cur tandem dolorem vanum foveamus frustra?
[illi enim aliquando eam, quam sortiti-erant, mortem obie-
runt:] nobis enim sunt gubernatores in-cœtu,
iisque multi. Quare nullo modo differamus profectionem:
immo surgite ad opus, abjectis curis.

Ei vero rursus Άesonis filius consilii-inops respondit:

Αἰσιόδη, πῃ δ' οἵδε κυβερνητῆρες ἔστιν;
οὓς μὲν γάρ τοπάροις δαχμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
οἱ δὲ κατηρήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλώσιν.

Τῷ καὶ διοῦ φθιμένοις κακὴν προτίσσομαι ἀτην,
890 εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖ μετὰ πτόλιν Λιγύται
ἔστεται, ἡὲ καὶ αὔτις ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἵκεσθαι
πετράων ἔκτοσθε, κατ' αὐτοῖς δ' ἄμμους καλύψει
ἀκλεῖσθαι κακὸς οὗτος ἐτώσια γηράσκοντας.

“Ὡς ἔφατ’ Ἀγκαῖος δὲ μάλ’ ἐσσυμένως ὑπέδεκτο
895 νῆρα θοὴν ἀξεῖν· δὴ γάρ θεοῦ ἐτράπεθ’ ὅρμη.

Τὸν δὲ μέτ’ Ἐργίνος, καὶ Ναύπλιος, Εὔφημος τε
ώρυντ’, ιώνειν λελημένοι. Ἄλλ’ ἄρα τούς γε
ἐσχεθον. Ἀγκαῖος δὲ πολεῖς ἥνησαν ἐταίρων.

“Ἔποιος δ’ ἥπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον

900 ἥματι· δὴ γάρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὔρος ἀητο.
Καρπαλίμως δὲ Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς,
ἐκ δὲ ἔχεσαν πίσυνοι ἀνέμω λίνα, πουλὺ δὲ ἐπιπρὸ
λαιφέων πεπταμένων τέμνον πλόσιν εὐδισθωτες.

“Οὐαὶ δὲ Καλλίχροι παρὰ προχοὰς ποταμοῖο

905 ἥλυσιν, ἔνθ’ ἐνέπουσι Δίδος Νυστήιον υῖα,

“Ινδῶν ἡνίκα φῦλα λιπῶν κατενάσσατο Θήβας,
δρυγίσασι στῆσαι τε χοροὺς ἀντροι πάροιθεν,
φὲν ἀμειδήτους ἀγίας εἰνάζετο νύκτας,
ἔξ οὖν Καλλίχροις ποταμὸν περιναιεστάοντες

910 ἥδε καὶ Αἴλιον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.

“Ενθε δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
δεῖς δὲ τ’ Ἀμαζονίδων ποιούθαρσέος ἐκ πολέμοιο
ἄψ ἀνιών, δὴ γάρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆς,
βλήμενος ἤῷ κείθεν ἐπ’ ἀγχιάλου θάνεν ἀκτῆς.

915 Οὐ μέν θην προτέρω παρεμέτρεον. Ἡκε γάρ αὐτῇ
Φερεσφόνη ψυχὴν πολυδάχρουν Ἀκτορίδαο
λισσομένην τυθόν περ διμήθεας ἀνδρας ἰδέσθαι.
Τύμβου δὲ στεφάνης ἐπίδιξ σκοπιάζετο νῆα,
τοῖος ἐνν, οἵος πολεμόνδ’ ἔν. ἀμφὶ δὲ καλὴ

920 τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πτήλης.

Καὶ δὲ δὲ μὲν αὔτις ἔδυνε μέλαν ζόφον οἱ δὲ ἐιδόντες
θάμβησαν· τοὺς δὲ ὥρσε θεοπρόπεων ἐπικέλσαι
Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιθῆσι τε μειλίχασθαι. [τες

Οἱ δὲ ἀνὰ μὲν κρατινῶν λαῖφος πετάσαν, ἐκ δὲ βαλόν-
925 πείσματ’ ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
γύντα τέ οἱ γεύοντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων.

“Ἄνδιχα δὲ αὖ γύντων νησσόν τε Απόλλωνι
βωμὸν δειμάζουν μῆλ’ ἔφλεγον ἀν δὲ καὶ Ὁρφεὺς
Θήκη λύρην ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει ούνομα χώρω.

930 Αὐτίκα δὲ οἱ γ’ ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔθησαν
νῆτης ἔπι· καλὸς δὲ ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἦ δὲ πέλαγος περόρητο
ἐντενές, ἥτε τίς τε δι’ ἥέρος θύσθι κίρχος
ταρσὸν ἐφέλε πνοιῇ φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
935 βιπήν, εὐχήλοισιν ἐνευδίοιν πτερύγεσσιν.

Καὶ δὴ Παρθενίοιο ρόδας ἀλιψυρήνεντος,
πρητάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, δὲ ἔνι κούρη
Λητωτίς, ἔγρηθεν δὲ οὐρανὸν εἰσαναβάίνει,
θν δέμας ἴμεροῖσιν ἀναψύχει θδάτεσσιν.

Æacida, ubi illi gubernatores sunt?

quos enim antea peritos gloriabamur esse,
ii vultu-moesto me plus etiam dolent.

Quare etiam una cum-mortuis (*simile mortuis*) triste pra-
video exitium,] si jam neque sœvi ad urbem Αετα-
licebit, nec rursus in Graecam terram venire
petris evitatis, hic autem nos opprimet
turpiter mala mors, frustra senescentes.

Sic dixit: Ancaeus autem promptissime promisit
se navem celarem ducturum-esse: etenim numinis impel-
lebat[ur] motu.] Posteum Erginus, et Nauplius Euphemusque
surrexerunt, gubernare cupientes. At hos quidem
prohibuerunt: Ancaeo vero plures suffragati-sunt sociorum.

Mane vero deinde duodecimo concenderunt navem
die: jam enim illis Zephyri magnus ventus adspirabat.
Statim autem Acherontem permearunt remis,
expanderuntque fiducia-pleni vento vela, multum autem
ulterius] velis passis navigarunt serena-tempestate-usi.

Celeriter vero Callichori ad ostia fluvii
venerunt, ubi dicunt Jovis Nyseium filium (*Bacchum*),
Indorum quando gentibus relictis incoluit Thebas,
orgia-celebrasse, et instituisse choros ante antrum,
in quo severas sanctas dormiebat noctes,
ex quo Callichorum fluvium accolæ,
atque Aulum antrum cognomine appellant.

Inde vero Stheneli sepulcrum viderunt Actoridæ,
qui quidem Amazonum accerrimo ex bello
reversus, (etenim una-iерat cum-Hercule)
ictus sagitta, ibi in maritimo mortuus-est littore.

Neque multum ulterius navigarunt. Misit enim ipsa
Proserpina animam flebilem Actoridæ
precatam, paullum saltem æquales viros ut-videret.
Tumulo vero summo insistens conspicatus-est naūem
talis, qualis in-bellum ierat: undique enim pulra
quatuor-cristsis purpureo cono fulgebat galea.

Et ille quidem rursus subiit atram caliginem; hi vero cons-
picati] stupuerunt: eos autem jussit vaticinans appellere
Ampycides Mopsus, et libationibus placare (*manes mortui*).
Illi igitur celeriter velum contraxerunt, emissisque
retinaculis in littore circa Stheneli tumulum occupabantur,
libaminaque ei fuderunt, et cremarunt inferias pecudum.
Separatim vero rursus a-litione navium-tutori Apollini
ara exstructa pecudes combusserunt: at etiam Orpheus
dedicavit lyram, unde Lyræ est nomen loco.

Statim autem illi, vento urgente, concenderunt
navem: velumque detractum expanderunt
in pedem utrumque: illa (*navis*) in mare ferebatur
celerrime, sicut aliquis per aërem desuper accipiter,
alis permisisse vento, fertur velox, neque concutit
volatum quietis incumbens alis.

Atqui Parthenii fluenta in-mare-exeuntis,
lenissimi fluvii, prætervecti-sunt, in quo filia
Latona e-venatione quando in coolum revertitur,
suum corpus suavibus refrigerat aquis.

910 Νυκτί τ' ἔπειτ' ἀλλήκοτον ἐπιπροτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον αἰτεῖνούς τε παρεξενέοντ' Ἐρυθίους,
Κρωβίαλον, Κρῶμνάν τε, καὶ οὐλήντο Κύτωρον.
Ἐνθεν δ' αὔτε Κάραμβιν ἄμ' ἡλίοιο βολῆσιν
γνάμφαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ' ἥλαυνον ἐρέτοις
915 αἰγιαλὸν, πρόπαν ἥμαρ δυδᾶς, καὶ ἐπ' ἥματι νύκτα.

Ἄντικα δ' Ἀσσυρίης ἐπέκαιν χθονὸς, ἔνθα Σινώ-
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καὶ οἱ ὅπαστε [πην,
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχεσίησι δολῳθείς.

Δὴ γὰρ δὲ μὲν φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' θ' αὐτῇ
920 Δωδέμεναι, δὲ καὶ μετὰ φρεσὶν ἴψυσειν.

Ἡ δέ ἐ παρθενίην ἡτήσατο κερδοσύνησιν.

Ως δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι
ιέμενον, ποταμὸν τ' ἐπὶ τοῖς Ἀλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τὴν γέ τις ἰμερτῆσιν ἐν ἀγκοίησι δάμασσεν.

925 Ἐνθα δὲ Τρικκαίοις ἀγαυοῦ Δημάρχῳ
υῖες, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλόγιος τε,
τῆμόσδ' Ἡραλῆος ἀποπλαγχέντες, ἔναιον·
οἵ ῥα τόθ', ὃς ἐνόσσαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·

930 οὐδὲ ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνī νητή
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνεόντος ἔθησαν.
Τοῖσι δὲ δμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρῃ
λεῖπον Ἀλυν ποταμὸν, λεῖπον δὲ ἀγγέρρον Ίριν,
ἡδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονὸς· ἥματι δὲ αὐτῷ
935 γνάμφαν Ἀμαζονίων ἔκαθεν λιμενήσον ἀκρην.

Ἐνθα ποτὲ προμολοῦσσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
ἥρως Ἡραλέτης ἐλογήσατο, καὶ οἱ ἀποινα
Ἴππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ καστιγνήτης δὲ ἀπήμονα πέμψεν δπίσσων.
940 Τῆς οἵ γέ ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπὶ Θερμώδοντος,
κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος δρίνετο νισσομένοισιν.
Τῷ δὲ οὔτι ποταμῷν ἐναλίγκιος, οὐδὲ δέεθρα
τόσος ἐπὶ γαῖαν ἥσι παρέξ ἔθεν ἀνδιχα βάλλων.
Τετράκις εἰς ἔκατὸν δεύοιτο κεν, εἴ τις ἔκαστα
945 πεμπάζοι· μία δὲ οἴη ἐπήτυμος ἐπλετο πηγή·
ἡ μὲν τ' ἔξ δρέων κατανίσσεται ἥπειρονδε
νψηλῶν, δὲ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
Ἐνθεν δὲ αἰτυτέρην ἐπικίνδυναται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρύ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·
950 αἰεὶ δὲ ἀλλυδις ἀλλη, δητι κύρσει μάλιστα
ἡπειρου χθαμαλῆς, εἰδίσσεται· ή μὲν ἀπωθεν,
ή δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμον ἔσιν,
δππη νπεξαφύονται· δ δὲ ἀμφαδὸν ἀμμιγα παύροις
Πόντον ἔς Ἀξεινον κυρτὴν ὑπερέγεται ἀχνην.

955 Καὶ νῦ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
νυσμήνην, καὶ δὲ οὐ κεν ἀναιμωτί γέ ἐρίδηναν,
(οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
τίουσαι πεδίον Δοιάτιον ἀμφενέμοντο·
ἀλλ' ὕδρις στονόσσα καὶ Ἀρεος ἔργα μεμήλει·
960 δὲ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἀρεος Ἀρμονίης τε
Νύμφης, η τ' Ἀρηj φιλοπολέμους τέκε κούρας,
ἀλσος Ἀλκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·)
εὶ μηδ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν Ἀργέσταο

Noctuque deinde indesinenter ulterius navigantes,
Sesamum celosque praepterunt Erythinos,
Crobialum, Cromnamque, et sylvosum Cytorum.
Inde porro Carambin, cum solis radiis (*sole exidente*),
circumvecti, iuxta longum deinde agitarunt *narem remis*
littus, per totum diem simul et exacto die noctem.

Continuo in Assyriam escenderunt terram, quo Sinopen,
filiam Asopi, collocaverat, eique concesserat
virginitatem Jupiter ipse, promiss circumventus.
Etenim ille concubitus *eius cupiit annuitque is ipsi*
se daturum, quodcumque suo animo appeteret.

Hæc igitur eum virginitatem rogavit astute.

Similiter vero etiam Apollinem decepit, concubere
volentem, fluviumque post illos Halyn: neque virorum
eam quis optatis amplexibus subegit.

Ibi Triccae (*Thessati*) praeclari Deimachi
filii, Deileon et Autolycus et Phlogius,
tunc Hercule derelicto habitarunt;
qui quidem tum, ubi cognoverunt principum navigationem
virorum,] se ipsos certo indicarunt obviam-facti:
neque amplius manere voluerunt constanter, sed navem,
Zephyro protenus spirante, ingressi-sunt.

Cum-his una posteā cito vecti vento
reliquerunt Halyn fluvium, reliquerunt prope-fluentem Irin,
atque Assyria aggestos-campos terræ : die vero eodem
circumvecti-sunt Amazonum procul portu-instructum pro-
montorium.] Ibi olim prodeuntem Aretiadem (*Mavortiam*)
Menalippen] heros Hercules insidiatus-ceperat, atque
ei pretium] Hippolyte balteum artificiosum dederat
pro sorore: ille vero salvam miserat retro.

Hujus (*promontorii*) illi in sinu, ad ostia Thermodontis,
appulerunt, quoniam et mare concitatibus navigantibus.
Illi (*Thermodonti*) vero nullus fluviorum similis est, neque
fluenta] tot in terram fundit, ex se separatim emittens.
Quatuor ad centum deficerent, si quis singula
numeraret: unus vero solus verus erat fons:

qui quidem ex montibus demanat in-terram

altis, quos dicunt Amazonios vocari.

Inde autem in magis-editam dividitur intus terram
ex-adverso; unde etiam ei flexuosi sunt meatus:
semper vero alio aliis, ubi inciderit maxime
in-terram humilem, devolvitur: alias e-longinquo,
alias prope: multi autem meatus ignoti sunt,
quorsum effundantur: ipse autem *fluviis aperte una-cum*
paucis (meatisbus)] Pontum in inhospitalem undantem eru-
cat spumam.] Atqui morantes (*Argonautæ*) cum-Amazo-
nibus conseruissent] pugnam, neque sine sanguine certas-
sent,] (non enim Amazones valde lenes, neque jura
coletines in campo Dœantio habitabant;
immo injuria luctuosa et Martis opera *iis* placebant:
etenim genere erant Martis et Harmoniae
Nymphæ, quae Marti belli-studiosas peperit filias,
saltus Alcmonii in recessibus *cum eo postquam-concubuit*),
nisi a Jove flatus iterum Zephyri

ἡλυθον· οἱ δὲ ἀνέμω περιηγέα κάλλιπον ἄχρην
995 ἐνθα Θεμιστύρειαι Ἀμαζόνες ὑπλίζοντο.
Οὐ γάρ δημηγέρεες μίαν ἀμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
κεχριμέναι κατὰ φῦλα διάτριγα ναιετάσσουν
νόσφι μὲν αἰδ' αὐταῖ, τῇσιν τότε κοιρανέσσεν
Ἴππολύτη, νόσφιν δὲ Λυχάστιαι ἀμφενέμοντο,
1000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. Ἡματι δὲ ἄλλῳ
νυκτὶ τ' ἐπιπλομένῃ Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἔκοντο.

Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις
φυταλὴ καρποῖο μελίφρονος οὐδὲ μὲν οἵ γε [ἄλλη
ποιμνας ἐρσήνετι νομῷ ἐνι ποιμαίνουσιν.
1005 Ἄλλο σιδηροφόρον στυφελὸν χρόνα γατομέοντες,
ῶνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτε σφιν
ἥնως ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῆ
λιγνύῖ καὶ κατωνᾶ κάματον βαρὺν ὅτλεύουσιν.

Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἐπειτα Γενηταῖον Διός ἄκρην
1010 γνάμψαντες, σώντο παρξῖς Τιβαρηνίδα γαῖαν.

*Ἐνθέπει ἄρι κετέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναι-
αύτοὶ μὲν στενάγουσιν ἐνὶ λεγέσσαι πεσόντες, [κες,
χράστα δησάμενοι· ταῖ δὲ εὑ̄ κομέουσιν ἐδωδῆ
ἀνέρας, ἥδε λοετρὰ λεγώντα τοῖσι πένονται.

1015 *Ιερὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειθον,
ἢ ἐνι Μοστύνοικοι ἀν' οὐραῖς ναιετάσουσιν
μόστυνας· καὶ δὲ αὐτὸν ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔσαν.
Ἄλλοι δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέττατο.

*Οσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέειν θέμις, ἢ ἐνὶ δῆμῳ,
1020 ἢ ἀγορῇ, τὰς πάντας δόμοις ἐνὶ μηχανόντας·
δοσσα δὲ ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα θύραζε
ἀψέγεως μέσσησιν ἐνὶ ῥέξουσιν ἀγυιαῖς.

Οὐδὲ εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σινες δὲς
φροβάδες, οὐδὲ ἡβαιὸν ἀτυδύμενοι παρεόντας,
50 μίσγονται καμάδιον ξυνῆ φιλότητη γυναικῶν.

Ἄνταρ δὲν ὑψίστω βασιλεὺς μόστυνι θαάσσων
ιθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
σχέτλιος. *Ἡν γάρ πού τι θεμιτεύων ἀλίτηται,
λιψῷ μιν κεῖν' ἡμαρ ἐνιχλείσαντες ἔχουσιν.

1030 Τοὺς παρανισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέ-
νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόσιν εἰρεσίησιν [ρήθεν
ἡμάτιοι· λιερητὸν γάρ ὑπὸ κνέρας ἐλλιπεν αὔρη.

*Ηδη καὶ τνύ ὑπερθεν Ἀρητὸν δίσσοντα
ἐνναέτην νήσοιο δὲ ἡρός ὄρνι θόντο,

1035 δὲς ρα τιναζάμενος πτέρυγας κατὰ νῆσα θέουσαν
ῆκεν ἐπὶ οἱ πτερόν δέση· τὸ δὲ λαιψη πέσεν ὄψια
δίσιον Οἰλῆος· μελέηκε δὲ γερσῖν ἐρετιμὸν [τες,
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόν βέλος εἰσορόων-

καὶ τὸ μὲν ἔειρυσσε παρεδριόνων Ἐριθώτης,

1040 ἐλκος δὲ ξυνέδησεν ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατέρον· ἐκ δὲ φαάνθη
ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλά μιν ἡρως
Εύρυτίδης Κλύτιος, (πρὸ γάρ ἀγκύλα τείνατο τόξα
ἥκε δὲ ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος,) αὐτὰρ ἐπειτα

1045 πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἀγκύθι νῆσος.
Γοῖσιν δὲ Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.

Νῆσος μὲν πέλας ἡμὶν Ἀρητίας, ἵστε καὶ αὐτοῖς

venissent: illi igitur vento *juvante* curvum reliquerunt lit-
tus,] ubi Themiscyriae Amazones armabantur.

Neque enim cunetae una in urbe, sed per regionem
discretae in tribus divisim habitabant:
seorsum quidem illæ ipsæ, quibus tum imperabat
Hippolyte, seorsum autem Lycastiæ habitabant,
seorsum item hastas-jaculantes Chadesiae. Die vero altero
nocte in sequente Chalybum ad terram venerunt.

His quidem nec boum aratio curaε-est, nec quadam alia
plantatio fructus dulcis: neque illi
greges in roscido pascuo pascunt.

Sed ferri-seracem asperam terram effodientes
mercem permuat esculentam neque unquam ipsis
aurora exoritur sine laboribus, sed atra
fuligine ac fumo labore durum exantlant.

Post illos statim deinde Gentilitii Jovis promontorium
circumvecti, ferebantur juxta Tibarenorum terram.
Ibi quando pepererint maritis liberos uxores,
ipsi quidem (*mariti*) gemunt in lectos delapsi,
capita ligati: illæ autem bene reficiunt cibo
maritos, atque lavaera puerperio-destinata iis ministrant.

Sacrum porro post illos montem et terram præterierunt,
in qua Mossynæci per montes habitant
Mossynas (*ligneas turres*:) atque ipsi cognomen inde ha-
bent.] Aliud vero jus legesque illis sunt.
Quæ quidem palam facere licet, aut in populo
aut foro, haec omnia in domibus exercent:

quæ vero in ædibus perficimus, ea foris
sine-reprehensione in mediis patrant viciis.
Ne concubitus quidem pudor *est* publicus, sed, porci tan-
quam] gregales, ne tantillum quidem veriti præsentes
miscentur humili communi amplexu mulierum.

At in altissima rex turre sedens
recta frequentibus jura populis dat,
miser: si enim quando jus-dicens deliraverit,
same eum illo die inclusum tenent.

Hos prætergressi, jam etiam prope ex-opposito
insulæ Aretiadias (*Mavortiæ*), confecerunt navigationem
remigando] interdiu: lenis enim sub diluculum defecrat
ventus.] Jam etiam quandam superne Areium (*Martium*)
volitantem] incolam insulæ per aërem alitem viderunt,
qui, quidem concussis alis in navem currentem,
emisit in eam pennam acutam, quæ lævo incidit humero
divini Oilei: dimisit autem e-manibus remum
vulneratus: illi (*socii*) obstupuerunt, alato telo conspecto.
Atque illud quidem extraxit assidens Eribotes,
vulnusque ligavit, e sua vagina

quum-solvisset fasciam dependentem: apparuit vero
alius (*ales*) priori advolans: at eum heros
Euryti-filius Clytius, (antea enim curvum tendeterat arcum
emisitque in avem celerem sagittam,) *eum* igitur deinde
percussit; circumacta vero celerem delapsa-est prope ad
navem.] Ad hos antem Amphidamas dixit, filius Alei:
Insula quidem prope nobis *adest* Aretias, nostis etiam

τούσδ' ὅρνιθας ἴδοντες. Ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ιὸνς
τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔχεσσιν. Ἀλλά τιν' ἀλλην
1050 μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίβροθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
μέλλετε, Φινῆς μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελεν.
Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης, δπότ' ἥλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
πλωΐδας ὅρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθεν λίμνης
ἀσσασθαι τοξοῖσι, τὸ μέν τ' ἔγω αὐτὸς ὅπωτα.
1055 Ἄλλ' διγε χαλκείνη πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσων
δούπει ἐπὶ σκοπῆς περιμήκεος· αἱ δὲ φέβοντο
τηλοῦ, ἀτυχλῷ ὑπὸ δείματι κεκληγύται.
Τῷ καὶ νῦν τοίνην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
αὐτὸς δ' ἀν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
1060 Ἀνθέμενοι κεφαλῆσιν δερσιλόφους τρυφαλείας,
ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδίς, ἡμίσεες δὲ
δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
Αὐτὰρ πασσοδή περιώσιον ὅρνυτ' ἀυτὴν
ἀθρόοι, δφρα κολωὸν ἀγθείη φοβέωνται
1065 νευοντάς τε λόφους καὶ ἐπήροια δούραθ' ὑπερθεν.
Εἰ δέ κειται αὐτὴν νῆσον ἱκώμεθα, δὴ τότ' ἐπειτα
σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.
Ως ἀρ' ἔφη· πάντεσσι δὲ ἐπίβροθος ἤνδανε μῆτις.
Ἄμφι δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθεντο,
1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο
φρονίκεοι. Καὶ τοι μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσονον·
τοι δὲ αὖτ' ἐγχείσι καὶ ἀσπίσι νῆα κάλυψαν.
Ως δ' θτε τις κεράμω κατερέψεται ἔρχιον ἀνήρ,
δώματος ἀγλαῖην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἀλλαρ,
1075 ἀλλω δὲ ἐμπεδον ἀλλοις δῶμας ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
δις οἵ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
Οἵ δὲ κλαγγῇ δηίου πέλει ἔξ δμάδιο
ἀνδρῶν κινυμένων, δπότε ξυνίσι φάλαγγες,
τοίη ἀρ' ὑψόθι νῆὸς ἐς ἡέρα κίδνατ' ἀυτή.
1080 Οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδραχον, ἀλλ' θτε νῆσω
χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἀρ' οἵ γε
μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἡερέθοντο.
Ως δ' δπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφένη κάλαζαν
ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἀστον καὶ οἰκία, τοι δὲ ὑπὸ τοῖσιν
1085 ἐνναέται κόναθον τεγέων ὑπερ εἰσαίοντες
ζηται ἀχήν, ἐπει οὐ σφε κατέλλασε χείματος ὥρη
ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
δις πυκινὰ πτερὸν τοῖσιν ἐφίσεαν ἀτσοντες
ζψι μάλ' ἀμ πέλαγος περάτης εἰς οὔρεα γαίης.
1090 Τίς γὰρ δὴ Φινῆς ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
ἀνδρῶν ἡρώων θείον στόλον; ή καὶ ἐπειτα
ποιον ὕειαρ ἐμέλλει ἐελδομένοισιν ἵκεσθαι;
Τίηες Φρίξιο μετὰ πτόλιν Ὁρχομενοῖο
ἐξ Αἴγις ἐνέοντο πορ' Αἰγαῖο Κυταίου, [ταὶ
1095 Κολχίδα νῆ ἐπιβάντες, ίν' ἀσπετον ὀλον ἄρων-
πατρός· δγὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
Καὶ δὴ ἔσαν νῆσοιο μάλα σχεδὸν ἥματι κείνω.
Ζεύς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀηναί,
ζδατι σημαίνων διερήν δδὸν Ἀρκτούροιο.
1100 αὐτὰρ ἔγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίνασσεν
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάποισιν ἀησυρος ἀκρεμόνεσσιν.

ipsi] hos alites conspicati. Equidem non puto sagittas
tantum suffecturas esse ad escendum. Itaque aliud quod-
dam] consilium paremus commodum, si appellere
velitis, Phinei memores, uti jussit.
Neque enim Hercules, quando venit in-Arcadiam,
natantes aves e Stymphalides potuit lacu
abigere sagittis, quod quidem ego ipse vidi.
Immo ille æreum crepitaculum manibus concutiens
strepitum-effectit in specula ampla: illæ vero aufugerunt
procul, terribili præ metu clangentes.
Quare etiam nunc tale quoddam excogitemus consilium;
ipse vero, antea quum-commentus-sim, eloquar.
Impositis in-capita cristatis galeis,
dimidii remigatae vicissim, dimidii vero
et hastis politis et clypeis instruite navem.
At uno-impetu ingentem tollite clamorem
omnes-simul, ut strepitum ob-insolentiam timeant,
nutantesque cristas, et sublatas hastas in-altum.
Si vero in-ipsam insulam venerimus, tum deinde
cum clamore clypeis immanem excitabis strepitum.
Sic igitur fatus-est: omnibus autem utile placuit consilium.
Itaque æreas galeas capitibus imposuerunt,
horrendum fulgentes, super iis vero cristæ agitabantur
purpureæ. Atque alii quidem alternis remigarent,
alii autem hastis et clypeis navem obtexerunt.
Sicut vero, quando quis tegulis cooperturus-est murum vir,
et domui ornamentum et adversus-pluviam ut-sit præsidium,] alii continuo alia *tegula* simul succedens adaptatur:
sic illi clypeis navem instructam coopertierunt.
Qualis autem clangor hostili exsistit e tumultu
hominum se-moventium, quando congregiuntur cohortes,
talis supra navem in aërem diffusus-est clamor.
Neque ullam avem amplius viderunt, sed quando ad-insu-
lam] appropinquantes clypeis strepebant, statim illæ
innumeræ huc et illuc in-fugam sublatæ-sunt.
Ut vero, quando Jupiter densam immittit grandinem
e nubibus in urbem et domos, harum vero
incolæ crepitu super tectis auditio
sedent quieti, quoniam non eos deprehendit tempestatis
hora] improviso, sed antea muniverant tecta:
ita densas pennas in-hos (*Argonautas*) demiserunt aves vo-
lantes] sublime admodum trans mare ultimæ ad montes ter-
ræ.] Quænam tandem Phinei erat sententia *jubentis*, ap-
pelleret ut-huc] virorum heroum divina cohors? atque postea
quidnam commodi erat desiderantibus venturum?
Filii Phrixoi in urbem Orchomeni
ex Αε proficiscebantur ab Αεta Cytæo,
Colchicam navem ingressi, ut immensas opes tollerent
patris: ille enim moriens præceperat hoc iter.
Atqui erant ab-insula proxime die illo.
Jupiter autem venti Boreæ vim concitatavit, ut-flaret,
aqua (*imbribus*) significans humidam viam Arcturi.
At ille interdiu quidem in montibus folia concussit
paullulum in summis leniter-flans ramis:

νυκτὶ δ' ἔην πόντονδε πελώριος, ὥρτε δὲ κῦμα
χεκληγὸς πνοῆσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀγλὺν
ἀμπεχεν, οὐδὲ πῃ ἀστρα διαυγέα φαίνετ' ίδεσθαι
1105 ἐκ νεφέων, σκοτείσις δὲ περὶ ζόφος ἡρήρειστο.
Οἱ δ' ἄρα μυδαλέσι, στυγερὸν τρομέοντες ὅλεθρον,
υῆσις Φρίξοι φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὔτως.
Ἴστια δ' ἔξηρπαζ̄ ἀνέμου μένος, ἡδὲ καὶ αὔτως
νῆστα διάνδηξ̄ ἔχει τινασσομένην ρούσιοισιν.
1110 Ἐνθα δ' ὑπὸ ἔννεσίσιοι θεῶν πτερυρές περ ἔοντες
δούρατος ὠρέζαντο πελωρίου, οἴα τε πολλὰ
ριασθείσης κεκέδαστο θόοις συναρηρότα γόμφοις.
Καὶ τοὺς μὲν νῆσονδε παρέξει δίλγον θανάτοιο
κύματα καὶ ρίπαι ἀνέμου φέρον ἀσχαλῶντας.
1115 Λύτίκα δ' ἔρρηγη ὅμβρος ἀλέσφατος, δὲ δὲ πόντον
καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν δύσην κατεναντία νῆσου
χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρθιοι ἀμφενέμοντο. [μὴ
Τοὺς δ' ἄμυδοις κρατερῷ σὺν δούρατι κύματος ὁρ-
νῆσις Φρίξοι μετ' ἡτονας βάλε νῆσου
1120 νύγοντ' ὑπὸ λυγαίνην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆγεν ἀμ' ἡλιών· τάχα δ' ἔγγυθεν ἀντεβόλλησαν
ἀλλήλοις, Ἀργος δὲ παροίτατος ἔχφατο μῦθον.
Ἄντομεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποφίου, οἵτινες ἐστὲ
ἀνδρῶν, εὑμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσιν.
1125 Πόντῳ γὰρ τρηγεῖσαι ἐπιβρίσασαι ἀλλαί
νηδὸς ἀεικελίνης διὰ δούρατα πάντα κέδασσαν,
ἡδὲν τερόμενοι ἀμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεβάωτες.
Τούνεκα νῦν ὄμεας γονατόζμεθ', αἰ κε πίθησε,
δοῦναι δόσον θ' εἴλυμα περὶ χροὸς ἡδὲ κομίσσαι
1130 ἀνέρας οἰκτείραντας ὄμηλας ἐν κακότητι.
Ἄλλ' ξέπτας ξείνους Διὸς εἴνεκεν αἰδέσασθε
Ξεινίου, Ικείου τε· Διὸς δ' ἄμφω ικέται τε
καὶ ξείνοι· δέ που καὶ ἐπόφιος ἄμμι κτέυται.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέων ἐρέεινεν,
1135 μαντοσύνας Φινῆς διστάμενος τελέεσθαι. [τες.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέζομεν εὐμενέον-
ταλλ' ἄγε μοι καταλέξον ἐπήτυμον, ὃς ποιει γαίης
ναίετε, καὶ χρέος οἶον θυπείρ θλα νεῖσθαι ἀνώγει,
αὐτῶν θ' ὑμείων δόνομα κλυτὸν ἡδὲ γενέθλην.
1140 Τὸν δ' Ἀργος προτείπεν ἀμπηκανέων κακότητι
Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ἐλλάδος Αἴταν ικέσθαι
ἀτρεχέως δοκέω που ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοὶ,
Φρίξον, δτις πτολείθρον ἀνήλιυθεν Αἴτασ
κριοῦ ἐπεμβεβάως, τὸν δα χρύσειον ἔηκεν
1145 Ἐρμείας· κῶνας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ίδοισθε.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἔης ὑποθημοσύνησιν
Φυξίω ἐκ πάντων Κρονίδη Διύ. Καὶ μιν ἔδεκτο
Αἴτης μεγάρω κούρην τέ οι ἐγγυάλιξεν
Χαλκιόπην ἀνάδενον ἔϋφροσύνητο νόσοι.
1150 Τὸν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. Άλλ' ο μὲν ἡδη
γηραιὸς θάνε Φρίξος ἐν Αἴτασ δόμοισιν.
ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες
νεύμεθ' ἐξ Ὁρχομενὸν κτεάνων Αθάμαντος ἔχητι.
Εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαχῆσθαι,
1155 τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷ δέ τε Φρόντις:

noctu vero invasit pontum vehemens, excitavitque fluctum
stridens flatibus: atra vero cœlum caligo
involvit: neque ullibi sidera perlucentia apparent, ut-vi-
derentur,] ex nubibus, verum tenebricosa undique caligo in-
haeserat.] Illi igitur madidi, tristem metuentes interitum,
filii Phrixī ferebantur fluctibus passim.
Vela autem diripuit venti vis, atque etiam pari-modo
navem diffregit quassatam fluctibus.
Tum vero consilio deorum, quatuor quanquam erant,
lignum corripuerunt ingens, qualia quidem multa
distractae navis dissipabantur, acutis compacta clavis.
Atque illos quidem in-insulam, quum parum abfuisserant
morte,] fluctus et impetus venti detulerunt male-affectos
Statim vero erupit imber plurimus, compluitque mare
et insulam et omnem, quantam ex-adverso insulae
regionem Mossynoei violenti incolebant.
Ipsos autem simul valido cum ligno fluctus impetus
filios Phrixī in littora conjecit insulae
nocte caliginosa: at infinita ex Jove pluvia
cessavit cum (exorientē) sole: statim vero prope occurre-
runt] sibi, et Argus primus prolocutus-est haec verba:
Rogamus per Jovem Epopsiū (observatorem), quicun-
que estis] viri, ut et faveatis et opem-feratis indigentibus.
In-mare enim asperæ irruentes procellæ
navis exiguae ligna omnia disjecerunt,
quam afflicti simul propter negotium conscenderamus.
Quare nunc vobis supplicamus, si modo obsequamini,
ut-detis quantulumcunque vestimentum circum corpus,
atque curetis] viros miseri æquales in miseria.
Agedum, supplices hospites Jovis causa reveremini
Hospitalis et supplicum-antistitis: Jovis vero utrique, et sup-
plices] et hospites, sunt: ille vero etiam observator nobis est.
Eum autem Aesonis filius prudenter percunctatus-est,
vaticinia Phinei ratus eventura-esse:
Hac quidem statim omnia præbebimus benevoli.
Sed age, mihi dic vere, quemadmodum alicubi terræ
habitatis, et quenam causa vos super mare vehi jusserit,
ipsorumque vestrum nomen celebre et genus.
Hunc Argus allocutus-est perplexus ob-res-adversas:
Æoliden Phrixum quandam e Græcia in-Æam venisse,
certo, opinor, audivisti etiam antea ipsi,
Phrixum, qui in urbem venit Æetæ
ariete vectus, quem quidem aureum reddidit
Mercurius: vellus vero etiamnū conspicere-possitis.
Eum deinde immolavit ipsius mandato
Phyxiō præ omnibus diis Saturnio Jovi. Atque ipsum exce-
pit] Æetes in-ædibus, filiamque ei uxorem collocavit
Chalcopen indotatam, benevolo animo.
Quo ex utroque parente sumus genere. At ille jam
senex mortuus-est, Phrixus, in Æetæ domibus:
nos vero statim patris mandata curantes
navigamus Orchomenum, opum Athamantis causa.
Si vero etiam nomen forte cupias cognoscere,
huic Cytissorus est nomen, atque huic Phrontis :

τῷ δὲ Μέλας· ἐμὲ δὲ αὐτὸν ἐπικαλείοντε κεν Ἀργον.

Ως φάτ· ἀριστῆς δὲ συνηθολή κεχάροντο,
καὶ σρέας ἀμφίεπον περιθαμβέες Αὐτῷ Ιήσων
ἔξαυτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

1160 Ὡς ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώσι ἀμμιν ἔοντες
λίσσεσθ' εύμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.

Κρηθεὺς γάρ δὲ Αθάμας τε κασίγνητοι γεγάσαν.
Κρηθῆσος δὲ υἱωνὸς ἔγω σὺν τοῖσδ' ἐταῖρος
Ἐλλάδος ἔξι αὐτῆς νέομ' ἔς πόλιν Αἰγαταο.

1165 Ἄλλα τὰ μὲν καὶ ἔσταυτις ἐνίψουμεν ἀλλήλοισιν.
νῦν δὲ ἐσσασθε πάροιθεν· νῦν δὲ ἐννεάσιησι δὲ διὼ
ἀθανάτων ἐς χειρας ἐμάς χατέοντας ἵκέσθαι.

Ὦς ἥρα, καὶ ἔκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἴματα δῦναι.

Πασσυδίη δὲ ἤπειτα κιον μετὰ νηὸν Ἀρνος,
1170 μῆλοι ιερευσθμένοι· περὶ δὲ ἐσχάρη ἐστήσαντο
ἐσσυμένως, ητ' ἔκτης ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ
στιάων· εἴσω δὲ μέλας λίθος ἡρήρειστο.
ἱερὸς, δὲ ποτε πᾶσαι Ἄμαζόνες εὐγετόνωντο.
Οὐδέ σφιν θεμίς ἦν, δτ' ἀντιτέρθεν ἵκοιντο,
1175 μῆλων τ' ἡδὲ βαδῶν τῇδ' ἐσχάρη ἱερὰ καίειν.
ἄλλα δὲ ποτε δαίτερον, ἐπτετανὸν κομέουσαι.
Αὐτῷ ἐπεὶ δέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πάσαντο,
δη τότ' ἀρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἥρχε τε μάθων.

Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἔχαστ' ἐπιδέρχεται· οὐδέ μιν ἀνδρες
1180 λήθουμεν ἔμπεδον οἵ γε θεούδεες ἡδὲ δίκαιοι.

Ως μὲν γάρ πατέρ' ὑμίνιν ὑπεξέρυτο φόνοιο
μητριῆς καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρει δλόνον.
ῶς δὲ καὶ ὑμέας αὐτὶς ἀπήμονας ἔξεστάσεν
χείματος οὐλομένοιο. Πάρεστι δὲ τῇσδ' ἐπὶ νηὸς
1185 ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, δηπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴταν,
εἴτε μετ' ἀφνειήν θείου πόλιν Ὁρχομενοῖο.

Τὴν γάρ Αθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
δούρατο Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δὲ οἴς Αργος
τεῦξεν. Ἀτάρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμα κέδασσεν,
1190 πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
στεινωπῷ συνίαστι πανήμεροι ἀλλήλῃσιν.

Ἄλλ' ἄγεθ, δέδε καὶ αὐτὸν ἐς Ἐλλάδα μαιομένοισιν
κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι ἀμμι πέλεσθε
καὶ πλούσιον ἡγεμονῆσες, ἐπεὶ Φρίξιοι θυηλὰς
1195 στέλλομαι ἀμπτήσιων Ζηνὸς γόλον Αἰολίδησιν.

Ἴσχε παρηγορέων· οἱ δὲ ἐστυγον εἰσαίνοντες.
Οὐ γάρ ἔφαν τεῦξεσθαι ἔνηέος Αἰγαταο
κῶας ἄγειν κριοϊ μεματάτας, δέδε δὲ ἐειπεν
Ἀργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.

1200 Ω φίλοι, ήμέτερον μὲν δον σθένος, οὐποτ' ἀρω-
σχήσεται, οὐδὲ ἡβαίδιν, δτεχρειώ τις ἵκηται. [γῆς
Ἄλλ' αἰνῶς δλοῆσιν ἀπνείσιν ἄρηρεν
Αἰγαταο· τῷ καὶ περιδεῖδια ναυτίλλεσθαι.

Στεῦται δὲ Ηελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
1205 ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπειρόνα· καὶ δέ κεν Ἀρει
σμερδαλέην ἐνοπήν μέγα τε σθένος ισοφαρίζοι.
Οὐ μάν, οὐδὲ ἀπάνευθεν ἔλειν δέρος Αἰγαταο
ρητίδιον, τοῖος μιν δφις περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρυται
ἀθανάτος καὶ ἀύπνος, διν αὐτῇ Γαῖαν ἀνέψυσεν

illi Melas : me vero ipsum appellabitis Argum.

Sic locutus-est : principes autem congressu *hoc* lētati
-sunt,] atque eos amplexi valde-stupentes. At Jason
deinceps, ut decebat, respondit his verbis :

Profecto cognati paterni nobis qui-estis,
rogatis benevolos, ut-succurrant miseriae.
Cretheus enim et Athamas fratres fuerunt.
Crethei autem nepos ego cum his sociis
Græcia ex ipsa profiscior in urbem Αετα.
At hæc quidem etiam postea narrabimus nobis:
nunc vero vestiamini prius : consilio autem puto
immortalium in manus meas vos indigentes incidisse.

Dixit, et e navi dedit iis vestimenta induenda.
Omnes-una deinde ibant ad templum Martis,
pecudes immolaturi : circa aram autem steterunt
studiose, quæ extra tecto-carens erat templum
e-lapidibus *facta* : intus vero niger lapis defixus-erat
sacer, ad-quem olim omnes Amazones vota-faciebant.
Neque ipsis fas erat, quando ex-adversa-terra venerant,
ovium atque boum in-hac ara sacra comburere :
sed equos immolabant copiose nutritos.
At postquam sacris-operati, paratas epulas degustarunt,
tum Jason allocutus-est (*hospites*) ac prior-fecit verba :

Jupiter ipse cuncta videt; neque eum viri
latemus prorsus qui quidem pii ac probi sumus.
Ut enim patrem vobis servavit a-cæde
novercae, ac præterea immensas dedit opes :
sic vero etiam vos rursus salvos eripuit
tempestati perniciosæ. Licet vero hac navi
huc et illuc ire, quo lubet, sive in Αεα,
sive in opulentam divini urbem Orchomeni.
Hanc enim Minerva fabricavit, et secuit ferro
ligna Peliaco ex cacumine; cum ea vero Argus
construxit. At illam *vestram* improbus fluctus disjecit,
priusquam etiam ad-rupes prope accessistis, quæ in mari
angusto concurrunt toto-die inter-se.
Agite igitur, hic etiam ipsi in Græciā cupientibus
vellus asportare aureum adjutores nobis estote
ataque navigationis duces, quoniam pro-Phrixi sacra
profiscior peracturus, Jovis ob-iram in Αeolidas.

Dixit cohortans : illi autem horrebant audientes.
Neque enim putabant habituros-esse mitem Αετον
vellus auferre arietis cupientes, sic vero locutus-est
Argus, indignatus tali navigatione eos occupari :

Amici, nostra quidem quanta est vis, nunquam auxilio
se-abstinebit, ne tantillum quidem, quando necessitas quæ-
dam inciderit.] At horrendum-in-modum sæva crudelitate
prædictus-est] Αeetes : quare etiam valde-metuo navigare.
Fertur autem Solis filius esse : circa vero Colchorum
gentes habitant innumeræ : et vel Martem
horrenda voce magnoque robore æquet.
Neque profecto, ne sine Αεta quidem, auferre vellus
facile est : talis illud draco circacircum undique tueretur
immortalis ac somni-expers, quem ipsa Terra edidit

1210 Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφαονίη 80: πέτρῃ,
ἔνθα Τυφάνω φασὶ Δίὸς Κρονίδος κεραυνῷ
βλήμενον, δππότε οἱ στιβαρὸς ἐπορέξατο χείρας,
Οερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάζαι φόνον· ἔκετο δ' αὐτῶς
οὔρεα καὶ πεδίον Νυστήιον, ἔνο' ἔτι νῦν περ

1215 κεῖται ὑποθρύχιος Σερβωνίδος ὅδασι λίμνης.

“Ως ἄρ' ἔφη· πολέσσοι δ' ἐπὶ χλόος εἴλε παρειὰς
αὐτίκα, τοῖον ἀεθόλον δ' ἔχουν. Λίψα δὲ Πηλεὺς
Οαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·

Μὴ δ' οὕτως, ήθειε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.

1220 Οὔτε γάρ ὁδὸς ἀλλήλην ἐπιδεύμεθ', ὃστε χερείους
ἔμμεναι Αἰγάτῳ σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

Ἄλλὰ καὶ ήμέας οἴω ἐπισταμένους πολέμῳ
κείσει μολεῖν, μαχάρων σχεδὸν ἀμάτος ἐκγεγαῶτας.

Τῷ, εἰ μὴ φιλότητι δέρος χρύσειον δπάσσει,
1225 οὐ οἱ χραισμήσιν ἐπιελπομαὶ ἔθνεα Κολχῶν.

“Ως οὖγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἡγορώντο,
μέστφ' αὐτὶς δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.

Ἔπειτα δὲ ἀνεγρομένοισιν ἔυχραχις ἀεν οὔρος·

ιστία δὲ ηείραν, τὰ δὲ ὑπὸ διπῆς ἀνέμοιο

1230 τείνετο· βίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἀρηός.

Νυκτὶ δὲ ἐπιπλομένη Φιλυρῆίδα νῆσον ἀμειδόν.
ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρη Κρόνος, εὗτ' ἐν Ολύμ-
Πιτήνων ἥνασσεν, δὲ Κρηταῖον ὑπὸ ἄντρον [πω
Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέψετ' Ιδαίοισιν,
1235 Ρείνην ἔξαπαφὸν παρελέξατο· τοὺς δὲ ἐν λέκτροις
τέτμε θεὰ μεσσηγής· δὲ δὲ ἐξ εὐνῆς ἀνορύσας
ἔσσυτο γαιτήνετι φυὴν ἐναλγήκιος ἵππω·

ἥ δὲ αἰδοῖος γῆρόν τε καὶ ήθεα κείνα λιποῦσα
Ωκεανίς Φιλύρη εἰς οὔρεα μαχρὰ Πελασγῶν

1240 ἥλοι· ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον θέλα μὲν ἵππω,
ἀλλὰ θεῷ, ἀπάλαντον ἀμοιβαῖτη τέκεν εὐνῆ.

Κείθεν δὲ αὖ Μάχωνας ἀπειρεσίην τε Βεγείρων
γαίαν ὑπερριμάλους τε παρεξενέοντο Σάπειρας
Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γάρ αἰδὲν ἐτεμνον

1245 ἐστομένως λιαροῖο φορεύμενοι εἶς ἀνέμοιο.

Καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφάνετο Πόντου.

Καὶ δὴ Καυκασίων δρέων ἀνέτελλον ἐρίπναι
ἡλίσατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελοῖσι πάγοισιν
ἱλλόμενος γαλέκησιν ἀλυκτοπέδησι· Προμηθεὺς

1250 αἰετὸν ἥπατι φέρει τοιούτην τέλεσσοντα.

Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ίδον ἐσπερον δέξει δοῖς
νῆρὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σγεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
λαίρεα πάντα ἐτίναξε παραμιέζας πτερύγεσσιν.

Οὐ γάρ δέ γ' αἰθερίοιο φυὴν ἔγενοι οἰωνοίο,

1255 ἵσα δὲ ἐξέστοις ὀκύπτερα πάλλεν ἐρετοῖς.

Δηρὸν δὲ οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄνον αὐδὴν
ἥπατ ἀνελκομένοιο Προμηθεός ἔκτυπε δὲ αἰθήρ
οἰωνῆ, μέστφ' αὐτὶς ἀπ' οὔρεος δίσσοντα
αἰετὸν ὥμηστὴν αὐτὴν δὸν εἰσενόησαν.

1260 Ἐννύχιοι δὲ Ἀργοί δαημοσύνησιν ἴκοντο

Φᾶσιν τέ εὑρυρέοντα, καὶ ἔσγατα πείρατα πόντου.

Αὐτίκα δὲ ιστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κολης
στοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν

Caucasi in saltibus, Typhaonea ubi est rupes,
ubi Typhaonem ajunt Jovis Saturnii fulmine
percussum, quando ei validas intentaverat manus,
calidum de capite destillasse cruorem : venit vero sic
in-montes et campum Nyseum, ubi etiamnum
jacet submersus Serbonidis aquis pallidis.

Sic igitur dixit : multis vero pallor occupavit genas
statim, tale certamen ubi audiverant. Mox autem Peleus
audacter verbis respondit et ita dixit :

Ne ita, o bone, nimium pertimescas animo.

Neque enim adeo viribus egemus, ut deteriores
simus, cum-Æeta armis qui-depugnemus.

Sed etiam nos puto peritos belli

illuc venire, deorum fere ex-sanguine natos.

Quare, nisi amice vellus aureum concederet,
non ei utiles-fore spero gentes Colchorum.

Sic illi inter-se alternatim locuti-sunt,
usque-dum rursus epulis satiati obdormiserent.

Mane vero expergesfactis lenis spirabat aura :

vela igitur sustulerunt, quæ flatu venti

extendebantur : celeriter autem insulam reliquerunt Martis.]

Nocte incidente Philyraeum insulam prætervecti-sunt;

ibi Urani-filius cum-Philyra Saturnus, quando in Olympo

Titanibus imperabat, et Cretensi sub antro

Jupiter adhuc inter Curetes educabatur Idaeos,

Rheam fallens, concubuit : hos vero in concubitu

deprehendit dea medio : ipse e toro exsiliens

aufugit, jubato forma similis equo :

illa vero præ-pudore loco et sedibus illis relictis

Oceanitis Philyre in montes longos Pelasgorum

venit, ubi Chironem monstrosum, partim equo,

partim deo similem, ex-ambiguo peperit concubitu.

Inde porro Macronas et immensam Bechirum

terram, et violentos prætervecti-sunt Sapiras,

Byzerasque post illos : ulterius enim usque navigabant

celeriter, leni acti vento.

Et jam procedentibus sinus prospiciebatur Ponti.

Et jam Caucasiōrum montium apparuerunt juga

celsa, ubi membra ad asperas rupes

alligatus æreis pedicis Prometheus

aquilam jecinore pascebat retro volantem.

Eam in summa viderunt vespere acuto stridore

navi supervolantem prope nubes : at tamen

vela omnia concussit lassessens alis.

Neque enim illa aeris naturam habebat avis,

sed æquales politis alas jactabat remis.

Non diu post gemibundam audiverunt vocem

Promethei, iecur cui-extrahebatur : insonuit vero aer

ejulatu, donec iterum ex monte volantem

aquilam crudivoram eadem via conspicerent.

Noctu autem Argi peritia venerunt

ad-Phasin late-fluentem, et extremos terminos Ponti.

Statim igitur vela et antennam in cavum

receptaculum detracta reposuerunt, atque ipsum

ιστὸν ἀφαρ χαλάσαντο παραχλιδόν· ὥκα δ' ἔρετμοις;
 1285 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν βόνον· αὐτὸς δὲ πάντη
 καχλάζων ὑπόσεικεν. Ἐχον δὲ ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Καύκασον αἰπήντα Κυταιίδα τε πτόλιν Αἴγης,
 ἔνθεν δὲ αὖ πεδίον τὸ Ἀρήιον οἰερά τ' ἄλση
 τοιοῦ θεοῦ, τόθι κῶας ὅφις εἰρυτὸ δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λασίσιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 Αὐτὸς δὲ Λεσονίδης χρυσώ ποταμόνδε χυτέλλω
 οἴνου ἀκρηστίοι μελισταγέας χέε λοιθᾶς
 Γαίη τ' ἔνναέταις τε θεοῖς Ψυχᾶς τε καμόντων
 ἕρων· γουνοῦτο δὲ ἀπῆμονας εἶναι ἀρωγοὺς
 1275 εὑμένως καὶ νῆδες ἔναίσιμα πείσματα δέχθαι.
 Αὐτίκα δὲ Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῆθον ἔπειτεν.
 Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἵκανομεν ἦδε δέέθρα
 Φάσιδος· ὅρη δὲ ἡμῖν ἐν σφίτι μητιάσθαι,
 εἰτ' οὖν μειλιχή πειρησόμεθ' Αἰγάτῳ,
 1280 εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπήβολος ἔστεται δρυῇ.
 Ως ἔφατ' Ἀργού δ' αὗτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑψθι· νῦν δὲ κέλευσεν ἐπ' εὐναίησιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δὲ ἐπισχεδὸν ἦν
 νιστομένων, ἔνθι οὐγε διὰ κνέρας ηδλίζοντο.
 1285 Ἡώς δὲ οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις φανθῆ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δὲ ἀγενῦν, Ἐρατὼ, παρά θύστασο, καί μοι ἔνι-
 ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων [σπε-
 Μηδείης ἥπ' ἔρωτι. Σὺ γάρ καὶ Κύπριδος αἴσαν
 ἔμυρος, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
 παρθενικάς· τῷ καὶ τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.
 Ως δὲ μὲν πυκνοῖσι ἀνώστως δυνάκεσσιν
 μίμονον ἀριστῆς λελογχημένοι· αἱ δὲ ἐνόσταν
 Ἡρη Ἀθηναίη τε, Διός δὲ αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀπονόστρι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
 10 βούλευον· πείραξε δὲ Ἀθηναίην πάρος Ἡρη.
 Αὐτὴν νῦν προτέρη, θύγατερ Διδές, ἀρχεο βουλῆς.
 Τί χρέος; ἡδὲ δόλον τίνα μήσει, φέκεν ἐλόντες
 χρύσεον Αἰγάτῳ μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἀγοιντο;
 ή καὶ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
 15 μειλιχίοις; Ἡ μὲν γάρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
 Εμπητης δὲ οὖ τινα πεῖραν ἀποτρωπόσθαι ἔσικεν.
 Ως φάτο τὴν δὲ παράσσον Ἀθηναίη προσέειπεν.
 Καὶ δὲ αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεστὸν δρμαίνουσαν,
 Ἡρη, ἀπηλεγένως ἔξείρει. Ἀλλὰ τοι οὕπω
 20 φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, δστις δνήσει
 θυμὸν ἀριστήν πολέας δὲ ἐπεδοίασα βουλάς. [ξαν
 Ἡ καὶ ἐπ' οὐδεος αἴγε ποδῶν πάρος δύμωτ' ἐπη-
 ἀνδιχα πορφύρουσαι ἐν σφίσιν· αὐτίκα δὲ Ἡρη
 τοιον μητιώσα παροιτέρη ἔκρατο μῆθον.
 25 Δεῦρ' ούμεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἀμ-
 παιδὶ ἔνδι εἰπεῖν δτρύνομεν, αἵ κε πίθηται
 κούρην Αἰγάτεω πολυφάρμακον οῖσι βέλεσσι
 θέλξαι διστεύσας ἐπ' Ἰήσονι. Τὸν δὲ ἐν σίω

ARGONAUTICORUM LIB. III.

malum statim demiserunt inclinatum : celeriter autem re-
 mis] agitarunt fluvii in-magnum alveum : at ille undique
 æstuans cessit. Habebant vero ad sinistram manum
 Caucasum altum et Cytaicam urbem ΑΞαε,
 deinceps porro campum Martium, et sacros lucos
 huius dei, ubi vellus serpens custodiebat observans
 suspensum in frondosis quercus ramis.

Ipse vero Jason aureo in-flumen poculo
 vini meraci dulcia fudit libamina

Terræ inquinilisque diis et animabus defunctorum
 heroum, supplexque-oravit, innoxii ut-essent adjutores
 benevole, atque navis bono-omine retinacula exciperent.
 Statim autem Anchæus talia verba locutus-est :

In-Colchicam quidem terram pervenimus et fluenta
 Phasidis : tempus igitur est nos inter ipsos consultandi,
 utrum comiter sollicitare-velimus ΑΞeten,
 an etiam aliis quidam tutus sit rei-conatus.

Sic fatus-est : Argi autem hortatu Jason
 in-alto navem jussit ancoris stabilire
 in-umbrosam actam paludem, quæ propinqua erat
 navigantibus : ubi illi per noctem dormiverunt.
 Aurora autem non multo post desiderantibus apparuit.

LIBER III.

ΑΓΕ nunc, Erato, ades, atque mihi dic,
 inde quemadmodum Iolcum deportaverit vellus Jason
 Medea amore adjutus. Tu enim etiam Veneris sortem
 nacta-es, innuptasque tuis curis delinis
 virgines : unde etiam tibi amabile nomen impositum-est.

Sic inter densas, nemine-observante, arundines
 manserunt heroes absconditi ; senserunt vero
 Juno atque Minerva, et ab-Jove ipso aliquisque
 immortalibus sejunctæ diis, thalamum ingressæ
 consultarunt : tentabat autem Minervam prius Juno :

Ipsa nunc prior, filia Jovis, incipe consulere,
 quid faciendum-sit? num dolum quemnam excoxitabis,
 quo captum] aureum ΑΞetæ in Græciam vellus reportent?
 an etiam illum verbis decipientes persuasuri-sint
 blandis? Profecto enim violentus est nimium.
 Tamen nullum periculum prætermittere decet.

Sic fata-est : illam vero celeriter Minerva allocuta-est :
 Atqui ipsam me talia animo agitantem,
 Juno, diligenter interrogas. At vero nondum
 excoxitasse me sentio eum dolum, qui adjuturus-sit
 animum heroum : multa vero volutavi consilia.

His dictis in solo ante pedes oculos defixerunt,
 diversimode cogitantes secum : mox vero Juno
 talem deliberans prior elocuta-est sermonem :

Age, eamus ad Venerem : aggredientes vero eam am-
 bæ,] ut suo filio præcipiat, hortabimur, si modo voluerit
 filiam ΑΞetæ veneficiorum-peritam suis telis
 iactam alicere ad Jasonem : hunc vero puto

κείνης ἐννεσήσιν ἐς Ἐλλάδα κῶς αὐτάξειν.
30 Οὐδὲ ἀρέψη πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνη,
καὶ μιν ἔπειτ' ἔξαυτις ἀμεῖθετο μειλιγίοισιν·

“Ηρη, νῆσιδα μέν τοι πατήρ τέκε τοῖο βολάνων,
οὐδέ τινα χρειά θελκτήριον οἶδα πόθοιο.

Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ή τ' ἀν ἔγωγε
35 ἑστούμην· σὺ δέ κεν φάτης ἔπος ἀντιώσα.

“Η καὶ ἀναίσασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
Κύπριδος, δρά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυνήεις,
δππότε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Δίδος ἥγεν ἀκοιτιν.
Ἐρχεται δὲ εἰσελθοῦσαι δητὸς αἴθουσῃ θαλάμῳο

40 ἔσταν, ἵν' ἐντύνεσθε θεὰ λέχος Ήφαίστοιο.
Ἄλλ' δ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἀχιμονας ἡρι βεβήκει
νήσιοι πλαχτῆς εὑρὸν μυχὸν, διὸ ἔνι πάντα
διχάλια χαλκευεν διπῆ πυρός· ή δὲ ἄρρω μούνη
ἵστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.

45 Λευκοῖσιν δὲ ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὅμοιος
κόσμει γρυσείη διὰ κερκίδη, μέλλε δὲ μακρὸν
πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἴδούσα
ἔσγειεν, εἰσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὕρτο,
ἔστε τ' ἐνι κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
50 ίζανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαῖτας.
Τοῖα δὲ μειδίωσα προσέννενεπεν αἷμαλίοισιν.

“Ηθεῖται, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
δηναιάς αὔτως; τί δὲ ἱκάνετον, οὐ τι πάρος γε
λίην φοιτίζουσαι, ἐπει περίστεθε θάσων;

55 Τὸν δὲ Ἡρη τοίσιν ἀμειβομένη προσέσιπεν.
Κερτομέεις νῦν δὲ κέαρ συνορίνεται ἀτη.
“Ηδη γάρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
Αἰσιονίδης ἡδὸν ἀλλοι δοσοι μετὰ κῶς ἐπονται.
Τῶν ήτοι πάντων μὲν, ἐπει πέλας ἔργον δρωρεν,

60 δειδίμεν ἐκπάγλως, περὶ δὲ Αἰσιονίδαο μάλιστα.
Τὸν μὲν ἔγων, εἰ καὶ περ ἐς Ἄιδον ναυτίλληται
λυσόμενος γαλκέων Ἱζίσανα νεισθι δεσμῶν,
δύσουμαι, δοσον ἐμοῖσιν ἐνι σθένος ἐπλετο γυίοις,
ὅφρα μὴ ἐγγελάσθη Πελίνης κακὸν οἵτον ἀλλύζας,
65 δος μ' ὑπερηνορέη θυέων ἀγέραστον ἔθηκεν.

Καὶ δὲ ἀλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμὸι μέγα φιλατ' Ἰησων,
ἐξότ' ἐπὶ προγοῆσιν ἀλις πλήθοντος Ἄνακρου
ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόλησεν
Θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δὲ ἐπαλύνετο πάντα

70 οὔρεα καὶ σκοπιαὶ πειρυμήκεις, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
χείμαρροι καναγήδη κυλινδόμενοι φορέοντο.
Γρητὸν δὲ μ' εἰσαμένην δλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
αὐτὸς ἔοις ὅμοιοι διέκ προαλεῖς φέρεν ὑδωρ.

Τῷ νῦ μοι ἀλληκτον περιτίεται· οὐδέ τε λώβην
75 τίσειεν Πελίνης, εἰ μή σύ γε νόστον δπάσσεις.

“Ως ηδᾶ· Κύπριν δὲ ἐνεστασί λάθε μύθων.
Αζετο δὲ ἀντομένην Ἡρην ἔθεν εἰσορόωσα,
καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννενεπεν ἡ γ' ἐπέεσσιν.

Πότνα θεὰ, μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
80 Κύπριδος, εἰ δὴ σειο λιλαιομένης ἀθερίζω
ἡ ἔπος, ήτε τι ἔργον, δὲ κεν γέρες αἴγε κάμοιεν
ἡ πεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβάλη γάρις ἔστω.

illius consilii in Graeciam vellus reportarum-esse.

Sic dixit: prudens vero placuit consilium Minerwae,
atque ei deinde rursus respondit suavibus *verbis*:

Juno, insciam me quidem pater genuit hujus (*Cupididis* icuum,] neque aliquam rem novi conciliatricem anoris.] Si vero tibi ipsi sententia placet, certe ego
separ: tu vero verba facies, ubi-convenieris.

His dictis prosilientes ad magnam domum contenderunt
Veneris, quam ei exstruxerat maritus claudus,
quum eam primum a Jove duceret conjugem.

Septa ingressæ sub atrio thalami
constiterunt, ubi adornare-solebat dea lectum Vulcani.

At ille ad officinam-aerariam et incudes mane abierat
insulae errantis (*Liparæ*) ad-laturn recessum, in quo
omnia] artificiosa ex-aere-fabricabat vi ignis: illa igitur sola
sedebat domi tornato in solio, ex-adverso forium.

Candidis vero utrimque comas immissas humeris
ornabat aureo pectine, eratque longos
plicatura cincinnos: illas vero coram conspicata
destitit, introque eas vocavit, et de solio exsiluit,
collocavitque *eas* in sellis: at deinde etiam ipsa
consedit, impexosque manibus religavit crines.
Ita autem subridens allocuta-est blandis *verbis*:

Venerandæ, quaē hoc sententia et res ducit *vos*
post-longum-tempus tandem? cur vero venistis, non antea
quidem] valde frequenter-me-convenientes, cum superiores
sitis inter-deas?] Eam Juno talibus *verbis* respondens
allocuta-est:] Cavillaris: nobis vero animus commovetur
calamitate.] Jam enim in fluvio Phaside navem detinent
Jason et caeteri, quotquot ad vellus *aferendum* sequuntur.] His quidem omnibus, cum prope labor instet,
metuimus vehementer, Εsonidas autem maxime:
quem ego quidem, si vel in Orcum navigarit,
soluturus a-ferreis Ixionem infra (*apud inferos*) vinculis,
liberabo, quantum in meis robur inest membris,
ne derideat Pelias, malo fato evitato,
qui me arroganter sacrorum honoris-expertem fecit.

Sed præterea etiam jam antea mihi valde carus-fuit Jason,
ex-quo ad ostia admodum redundantis Anauri
mihi hominum probitatem exploraturæ occurrit
a-venatione revertens: nive albescebant omnes
montes et speculae altissimæ, ex-ipsiis autem
torrentes cum-strepitu devoluti ferebantur.

Anui vero me similem-factam miseratus-est, meque su-
blatam] ipse suis humeris per præcipitem portavit aquam.
Quare mihi nunquam-non colitur: neque vero pœnam
dabit Pelias, nisi tu quidem redditum *Jasonis* efficeris.

Sic locuta-est: Venerem autem hæsitatio cepit verbo-
rum:] venerata-vero est Junonem supplicare sibi videns
atque eam postea blandis allocuta-est *verbis*:

Veneranda dea, nihil profecto pejus aliud fuerit

Venere, si quidem te cupientem repudiaverim
aut dictum, aut factum, quod manus hæ perficere-possent
imbellies: neve aliqua mutua gratia sit.

“Ωςέφαθ”. Ἡρη δ' αὗτις ἐπιφραδέως ἀγύρευσεν·
Οὐ τι βίης χατέουσαι ικάνομεν, οὐδὲ τι γειρῶν.
85 Άλλ' αὕτως ἀκέουσα τεψὶ ἐπικέκλεο παιδὶ,
παρθένον Αἰγάτων θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
Εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εύμενόυσα,
ρήϊδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον δίω
νοστήσειν ἔς Ίωλαδν, ἐπεὶ δολέσσα τέτυκται.
90 Ή Ωςάρ’ ἔφη: Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
“Ἡρη, Ἀθηναῖτε τε, πίθοιτο κεν ὅμμι μάλιστα,
ἢ ἡμοί. Τυμένων γάρ ἀναισθήτω περ ἔοντι
τυτθῆ γ' αἰδὼν ἔστετ' ἐν ὅμμασιν · αὐτὸρ ἐμέτο
οὐκ ὅθεται, μᾶλλα δ' αἰτεῖν ἐριδαίνων ἀθερίζει.
95 Καὶ δή οἱ μενένη περισχομένη κακότητι
αὐτοῖσιν τόξοισι δυστήξας ἄξαι δίστοὺς
ἀμφαδίην. Τοίον γάρ ἐπηπείλητος χαλεφότες,
εἰ μὴ τηλόθι γειρας, ἔως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
ἔξω ἐμάς, μετέπειτα γ' ἀτεμβούμην ἔοι αὐτῇ.
100 Ή Ωςφάτο· μειδήσαν δὲ θεαὶ, καὶ ἔσδεραχον ἀντην
ἄλληγραις. Ή δ' αὗτις ἀκηγεύεινη προσέειπεν·
“Ἄλλοις ἀλλεια τάμαὶ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
μυθεῖσθαι πάντεστιν· ἀλις εἰδοῖα καὶ αὐτή.
Νῦν δ' ἐπεὶ ὅμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησιν,
105 πειρήσω, καὶ μιν μειλίξομαι, οὐδὶς ἀπιθήσει.
“Ωςφάτο· τὴν δὲ Ἡρη ἀδινῆς ἐπεμάσσαστο χειρὸς,
ἥκα δὲ μειδίωσα παραβλήδην προσέειπεν·
Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγγορεύεις,
ἔρξον ἄφαρ· καὶ μή τι χαλέπτεο, μηδὲ ἐρίδαινε
110 χωμένη σῷ παιδὶ· μεταλλήξει γάρ δρίστω.
“Η ῥα καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δὲ Ἀθήνη.
Ἐκ δὲ σαν ἀμφω ταῖς γέ· παλίσσυτοι. Ή δὲ καὶ αὐτὴ
βῆρ' ίμεν Οὐλύμπου κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐσεύροι.
Εὖρε δὲ τὸν γ' ἀπάνευθε Δίδος θαλερῆ ἐν ἀλωῇ,
115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν ῥα ποτὲ Ζεὺς;
οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
κάλλεος ἴμερθείς. Ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῷ γε
χρυσείοις, ἄπει κοῦροι δυήθεες, ἐψιώνωτο.
Καὶ δέ δὲ μὲν ἥδη πάμπαν ἐνίπλεον ὃς ὑπὸ μαζῷ
120 μάργος· Ἐρως λαΐῆς ὑποίσχανε γειρὸς ἀγοστὸν,
ὅρθος ἐφεστήνας· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρεῖλας
χροιῇ θάλλεν ἐρευθος. Ό δέ ἐγγύθεν δικλαδὸν ἕστο
στῆγα κατηφιώνα· δοιῶ δέ ἔχειν, ἀλλον ζέο' αὕτως
ἄλλω ἐπιπροεῖς, κεχώλωτο δὲ καγκαλώσωται.
125 Καὶ μὴν τούς γα παρδέσσον ἐπὶ προτέροισιν δλέσσας
βῆ κενεαῖς σύν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδὲ ἐνόσησεν
Κύπριν ἐπιπλομένην. Ή δέ ἀντίη ἵστατο παιδὸς
καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.
Τίπερ' ἐπικειδιάζεις ἄφατον κακόν; ἢ μιν αὕτως;
130 Ή παρες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆσον ἔοντα;
Εἰ δέ ἔγεμοι πρόφρων τέλεσον χρέος, δττι κεν εἴπω·
καὶ κέν τοι δπάσαιμι Δίδος περικαλλὲς ἀθυρμα,
κείνο, το οι ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
ἀντρῷ ἐν Ιδαιώ ἔτι νήπια κουριζοντι,
135 σφαιραν ἔυτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσσῃ ἄρειον.

Sic locuta-est : Juno autem porro prudenter dixit :
Non vim desiderantes venimus, neque manus.
Immo sic quieta tuum jube filium
filiam. ΑΞεται delinire amore Jasonis.
Si enim cum eo haec consenserit benevolia,
facile ipsum capto vellere aureo spero
reversurum-esse Iolcum, quoniam callida est.
Sic igitur dixit. Venus autem utriusque respondit :
Juno et Minerva, parebit vobis quidem magis,
quam mihi. Vestris enim ei, quamvis impudenti,
parvula certe erit reverentia in oculis : at me
non observat, sed valde semper rixans spernit.
Atqui ei maxime-volui, accensa indignatione,
cum-ipsa arcu male-sonantes frangere sagittas
palam. Ita enim comminatus-est succensens,
nisi procul manus, dum adhuc iram contineret,
habuerim meas, postea me accusaturam-esse memet-ip-
sam.] Sic dixit : subriserunt vero deae, et intuitæ-sunt
contra se-invicem. Illa autem rursus tristis locuta-est :
Aliis dolores mei risui sunt : neque me decet
narrare omnibus : satis-est quod-sciam ipsa.
Nunc quoniam vobis gratum hoc est ambabus,
periculum-faciām, atque eum demulcebo, neque abnuet.
Sic dixit : ejus vero Juno mollem apprehendit manum,
leniter vero ridens vicissim respondit :
Ita nunc, Cythereia, hoc negotium, ut dicis,
perice celeriter : ac neve indignare, neve rixare
irata tuo filio : cedet enim postea.
His igitur dictis reliquit sellam, comitataque-est Minerva.
Exierunt vero ambæ illæ reversuræ. Atque etiam ipsa
(Venus) abiit per Olympi recessus, si forte illum (*Cupi-
dinem*) deprehendat.] Invenit vero eum seorsum Jovis flo-
rido in campo, non solum, verum una Ganymedem, quem
aliquando Jupiter] in cœlum transtulerat contubernalem
deorum,] pulchritudinis desiderio-impulsus. Talis autem
illij aureis, ut pueri familiares, ludebant.
Atque jam omnino plenam sub mamilla
protervus Amor sinistræ tenuit manus volam
rectus stans : suavis autem ei circa genas
in-cute floreat rubor. Ille autem prope genibus-flexis in-
sedit] tacite mœrens : duos enim habuit *talos*, alio temere
post aliū jacto ; irascebatur vero cachinnanti.
Atque illis etiam mox post priores perditis
abiit vacuis manibus inops, neque sensit
Venerem accedere. Ea coram stetit filio,
eumque statim maxillam *eius* tenens allocuta-est :
Quid rides, infandum malum? num eum sic
decepisti, neque juste superasti imperitum?
Age vero mihi promptus perfice negotium, quod jussero :
atque tibi donabo Jovis pulcherrimum ludicerum
illud, quod ei fecerat cara nutrix, Adrastea,
antro in Ideo adhuc pueriliter ludenti,
sphaeram rotundam, qua nullum tu oblectamentum aliud
a-manibus Vulcani accipias præstantius.

Χρύσεα μέν οἱ κύκλα τετεύχαται· ἀμφὶ δὲ ἔκάστω
διπλόαις ἄψιδες περιγγέες εἰλίσσονται·
χρυπταὶ δὲ φραγὶ εἰσιν· Ἐλιξ δὲ ἐπιδέρμους πάσις
140 κυανήν. Ἀτὰρ εἴ μιν ἕας ἐνὶ χεροὶ βάλοιο,
ἀστὴρ ὃς φλεγέθουντα δι' ἡρός δὲ λεκχὸν ἔντιν.
Τήν τοι ἔγων ὅπασων· σὺ δὲ παρθένον Αἴγατο
θελῶν διστεύσας ἐπ' Ἰήσονι· μηδέ τις ἔστω
ἀμβολίην. Δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.
145 Ὡς φάτο· τῷδε ἀσπαστὸν ἔπος γένεται εἰσαίστοντι.
Μελία δὲ ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι γιτῶντος
νωλεμές ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
Λίσσετο δὲ αἷψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἥδε δὲ γανοῖσιν
ἀντομένην μύθοισιν ἐπειρύσσασα παρειὰς
150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείθετο μειδιώσα·
Ἴστω νῦν τόδε σειο φιλοι κάρη ἥδε ἐμὸν αὐτῆς,
ἥ μέν τοι δύσρόν γε παρέξομαι οὐδὲ ἀπατήσω,
εἴ κεν ἐνισκίψῃς κούρη βέλος Αἴγατο. [εινῶ
Φῆδε δέ ἀριθμαγάλους συναμήσατο, καὶ δὲ φα-
155 μητρὸς Ἑῆσι εὗ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
Αὐτίκα δὲ ιδόσκην χρυσέην περικάθθετο μίτρη
πρέμνη κεχλιμένην· ἀνὰ δὲ ἀγκύλον εἴλετο τόζον.
Βῆδε δὲ διένε μεγάροιο Διός πάγκαρπον ἀλωτήν.
Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυσθεν Οὐλύμπιοι
160 αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταΐδατις ἐστὶ κέλευθος
οὐρανίη· δοιὼ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
οὐρέων ἀλιθάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἥχι τ' ἀερθεὶς
ἥέλιος πρώτης ἐρέυνεται ἀκτίνεσσιν.
Νεισίοι δὲ ἀλλοτε γαῖα φερέσθιος, ἀστεά τ' ἀνδρῶν
165 φαίνετο καὶ ποταμῶν ἵεροι βόσι, ἀλλοτε δὲ αὔτε
ἄκρες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρᾳ πολλὸν ἴοντι.
Ὕπερος δὲ ἀπάνευθεν Ἑῆσι ἐπὶ σέλμασι νηὸς
ἐν ποταμῷ καθ' Ἐλος λελογχημένοι ἥγοροντα.
Αὐτὸς δὲ Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δὲ νόπακουν
170 ἡρέμας ἥ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερὸν ἐδριώντες.
὾Ω Φίλοι, ἥτοι ἔγαλ μὲν δὲ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
ἔξερέω· τοῦ δὲ ὅμπι τέλος κρηῆναι ἔσικεν.
Ευνὴ γάρ χρειώ, ξύνοι δέ τε μῆθοι ἔασιν
πᾶσιν διμῶς· δὲ σῆγα νόνον βουλήν τ' ἀπερύκων
175 ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
὾Ωλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνευθεν ἔκκλοι·
αὐτὰρ ἔγων ἐς δώματ' ἐλεύσομαι Αἴγατο,
υῖας ἐλὸν Φρίξιο, δύω δὲ ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
Πειρήσω δὲ ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
180 εἰ καὶ ἔθέλοι φιλότητι δέρος χρύσειον ὅπασσαι,
ἥτε καὶ οὖν, πίσυνος δὲ βίη μετιόντας ἀτίσσει.
὾Ωδε γάρ ἔξι αὐτοῖο πάροις κακότητα δαέντες
φρασσόμεθ', εἰτ' Ἀρηὶ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἀλλη
μῆτης ἐπιβρόθος ἔσται ἔεργομένοισιν ἀυτῆς.
185 Μηδὲ αὐτῶς ἀλκῆ, πρὶν ἔπεσσι γε πειρηθῆναι,
τόνδε ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας· Ἀλλὰ πάροισιν
λωίτερον μάθω μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
Πολλάκι τοι βέα μῆθος, δὲ κεν μόλις ἔξανύσειν
ἥνορέν, τόδε ἔρεξε κατὰ γρέος, ἥπερ ἔώκει
190 πρητύνας. Οὐ δέ καί ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο

Aurei quidem ei circuli facti sunt : sed circa quemque
duplices annuli orbiculares volvuntur :
occultae vero junctura sunt : zona enim currit - super o-
mnes] caerulea. At si cam tuis manibus conjecteris ,
stellæ instar , fulgentem per aerem sulcum ducit.
Hanc tibi ego donabo : tu vero filiam Αἰτα .
amore-reple , sagitta-percussam , in Jasonem : neque ali-
qua sit] dilatio. Etenim alias minor gratia fuerit.

Sie locuta-est : illi gratus sermo erat audienti.
Crepundia igitur abjectit omnia , et utraque tunicam
firmiter hic et illuc deæ tenuit arreptam.
Precabatur autem , statim ut-daret illico : illa blandis
exceptum verbis , attrahens genas ,
osculata-est complexa , atque respondit ridens :

Testor nunc hoc tuum carum caput , atque meum i-
psius :] certissime tibi donum præbebo , nec decipiam ,
si modo infixeris telum filiae Αἰτα .

Dixit : ille igitur talos collegt , et in splendidum
matris sua bene omnes numeratos conjectit sinum.
Statim vero pharetram aureo alligavit cingulo
ad-arboris-truncum reclinatam : curvumque prehendit ar-
cum.] Abiit vero ex aedibus per Jovis fertilem campum.
At deinde portis exit Olympi
setheriis : inde autem declivis est via
coelestis : duo poli sustinent vertices
montium celsorum , cacumina terræ , ubi ortus
sol primis coruscat radiis.

Infra autem nunc terra frugifera et urbes hominum
conspiciebantur , aut fluviorum sacri fluxus , nunc vero
rursus] cacumina montium , et undique pontus , per ae-
rem multum incidenti (*Cupidini*).] Heroes vero seorsum
suæ in transtris navis] in fluvio per paludem subsidentes
consultabant.] Ipse autem Jason allocutus-est eos : hi au-
diverunt] quiete suo loco ex-ordine sedentes :

Amici , ego quidem , quod mihi placet ipsi ,
eloquar : hoc vos ratum facere convenit.
Commune enim negotium , communes vero etiam sermo-
nes sunt] omnibus una : qui vero tacite mentem et consil-
lum denegaverit ,] sciat etiam se reditu hanc cohortem
solum privare.] Ceteri igitur in navi cum armis manete
quieti :] ego vero ad ædes proficiscar Αἰτα ,
filii assumtis Phrixī , et duobus præter illos sociis.
Periculumque-faciam verbis prius orans ,
utrum velit amice vellus aureum concedere ,
necne , sed fretus robore adeuntes adspernetur.
Sic enim ab ipso antea malum edocti
consultabimus , num armis configramus , an quod aliud
consilium commodum fuerit abstinentibus a-prælio.
Neque temere vi , priusquam verbis tentaverimus ,
hunc privemus sua possessione. Immo antea
præstat oratione ipsum demulcere adeuntes.
Sæpe quidem facile oratio , quod vix efficerit
robur , hoc perfecit , pro necessitate , quemadmodum con-
veniebat] deliniens. Is etiam olim insontem Phrixum ex-

μητριαῖς φεύγοντα δόλον πατέρος τε θυηλάς·
πάντες ἐπεὶ πάντη καὶ διὰ μᾶλα κύντατος ἀνδρῶν
Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς Θέμιν ἡδὲ ἀλεγίζει.
“Οὐς φάτ· ἐπήγησα δὲ νέοι ἔπος Λισονίδαο
195 πατεσσοῦ, οὐδὲ ἔσκε παρέξ διτις ἀλλο κελεύοι.
Καὶ τότ’ ἄρ’ υἱῆς Φρίξου, Τελαμῶνά θέπεσθαι
ώρες καὶ Αὐγένη· αὐτὸς δὲ ἐλεν Ἐρμέαο
σκῆπτρον ἀρχαρ δὲ ἀνάνηδος πέπερ δόνακάς τε καὶ ὑδωρ
χέρσονδ’ ἔξαπτένησαν ἐπὶ θρωμασοῦ πεδίοιο.
200 Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ἔξεινες προρυμαλοί τε καὶ ἵτεαι ἐκπεφύκαντιν,
τῶν καὶ ἐπ’ ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι τρέμανται
δέσμιοι. Εἰσέτι νῦν γάρ ἄγος Κόλχιοισιν ὄφωρεν
ἀνέρας φίλομένους πυρὶ κακέμεν· οὐδὲ ἐνὶ γαίῃ
205 ἔστι θεία στείλαντος ὑπερῷ ἐπὶ σῆμα γέεσσοις,
ἄλλ’ ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείοις
δενδρέων ἔξαπτεν ἔκας ἀστεος· Ἡέρι δὲ ἵσην
καὶ χθὼν ἔμμορον αἴσαν, ἐπεὶ γθονὶ ταρχύνουσιν
θηλυτέρας· ἡ γάρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἡρη φύλα μητιώσα
ἡέρα πουλὺν ἐφῆκε δὲ αἰθέρος, δύρα λαθοίεν
Κόλχιον μυρίον ἔθνος ἐς Αἴγατο κιόντες·
ῶκα δέ δέ τὴν πεδίοιο πόλιν καὶ δύμαχον ἔκοντο
Αἴγατο, τότε δὲ αὐτῖς ἀπεσκέδασσεν νέφος Ἡρη.
215 Ἐσταν δὲ ἐν προμολῆσι τεθηπότες ἔρκες ἀνάκτος
εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἱ περὶ τούχους
ἔξεινες ἀνεγον· θριγκός δὲ ἔψυπερθε δύμοιο
λατίνεος γαλκέσιν ἐπὶ γλυυφίσεσσιν ἀρρέει.
Εὔκηλοι δὲ ὑπὲρ οὐδὸν ἐπειτ’ ἔδαν. Ἀγγι δὲ τοῖο
220 ἡμερίδες γλορεροῖσι κατατεφέες πετάλοισιν
ὑψοῦ ἀειρόμενα μέγ’ ἔθήλεον. Αἱ δὲ ὑπὸ τῆσιν
ἀνέναιοι κρῆναι πίσυρες βέον, ἢς ἐλάχηγνεν
Ἡφαιστος. Καὶ δέ μὲν ἀναβάνεσσε καλακτεῖ,
ἡ δέ οἰνῳ, τριτάτη δὲ θυωδεῖ νᾶν εἰλοφῇ.
225 ἡ δέ ἄρ’ ὑδωρ προρρέεσκε, τὸ μέν ποθι δυομένησιν
θέρμετο Πληγίαδεσσιν, ἀμοιβηδοῦ δὲ ἀνιούσαις
κρυστάλλῳ ἵκελον κοῖλης ἀνεκήκιε πέτρης.
Τοῖ δέ μεγάροισι Κυταίοις Αἴγατο
τεγνήεις Ἡφαιστος ἐμήσατο θέσκαλα ἔργα.
230 Καὶ οἱ γαλκόποδες ταύρους κάμε, γχίλεα δὲ σφέων
ἥν στόματ’, ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνεύεσκον·
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυνον στιθαροῦ διδάμαντος ἀρροτρον
ἵλαστεν, Ἡελίων τίνων γχέριν, δέ δέ μιν ἴπποις
δέξατο, Φλεγραίη κεκυμόστα δηγοτήπη.
235 Ἐνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δέ ἐπι πολλαὶ
δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοι τ’ ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
διαδαλέη δὲ αἴθουσα παρέξ ἔκάτερθε τέτυκτο.
Δέχρις δὲ αἰπύτεροι δόμοι εστασαν ἀμφοτέρωθεν.
Τῶν ητοι ἀλλον μὲν, διτις καὶ ὑπερόγος ἥεν,
240 κρείων Αἴγατης σὸν ἐγή νκίσκει δάμαρτι·
Ἄλιψ δὲ Ἀψυρτος νκίσ παῖς Αἴγατο,
τὸν μὲν Καυκασίην Νύμφη τάκεν Ἀστερόδεια,
πρὸν περ κουρδίην θέσθι. Εἰδούσαν ἀκοιτιν,
Τηθύος ὑλεκνοῦ τε πανοπλοτάτην γεγκυῖαν.

cepit,] novicæ fugientem insidias et patris sacrificia :
quoniam omnes ubique , vel qui impudentissimus est ho-
minum] Hospitalis veretur Jovis jus atque observat.

Sic locutus-est : comprobarunt vero juvenes orationem
Jasonis] omnes-omnino , neque erat seorsum , qui aliud
suaderet.] Atque tum filios Phrixi, et Telamonem sequi se
jussit atque Augeam : ipse vero sumxit Mercurii
baculum : statimque per navem super arundines et aquam
in-terram escenderunt in tumulo campi.
Circæus ille (*campus*) appellatur : ubi multæ
deinceps et vitices et salices enatae-erant ,
in quibus etiam summis cadavera catenis suspenduntur
alligata. Etiannum enim piaculo Colchis est
viros mortuos igni comburere : neque in terra
est fas humare-et superne tumulum aggerere ,
sed crudis involutos taurinis-pellibus
ex arboribus suspendere procul ab urbe. Sed cum-aere æ-
qualement] etiam terra nacta-est sortem ; nam in-terra sepe-
lituit] feminas : haec enim ratio legis est.

His progradientibus Juno bene consulens
nebulam multam immisit per ætherem, ut latenter
Colchorum numerosam gentem in *Aetae palatum* eun-
tes :] celeriter vero quando e campo in-urbem et domos
venerant] *Aetae*, tum rursus dissipavit nubem Juno.
Steterunt autem in vestibulo admirantes muros regis
amplasque portas , et columnas , quæ circa parietes
deinceps eminebant : lorica vero super domum
lapidea æreis triglyphis erat-adaptata.
Taciti igitur super limen deinde iverunt. Juxta illud
vites virentibus amictæ foliis
in-altum sublate valde florebant. Sub iis
perennes fontes quatuor manabant , quos effoderat
Vulcanus : et alius quidem scatabat lacte ,
alius vino , tertius odorato fluebat unguento :
alius (*quartus*) aquam emittebat , quæ ad occidentes
calebat Plejades , vicissim orientibus *illis*
glaciei similis e-cava prosiliebat *petra*.
Talia igitur in palatio Cytaei (*Colchici*) *Aetae*
artificiosus Vulcanus elaboraverat divina opera.
Atque ei æripedes tauros fecerat ; ærea autem ipsorum
erant ora , e *quibus* ignis horrendam flammarum exspira-
bant :] præterea etiam cum-ipso-dentali e-solido ferro aratrum]
fabricaverat , Soli referens gratiam , qui quidem
ipsum curru] exceperat , Phlegraeo fatigatum prœlio.
Ibi etiam media-aula extrecta-erat , inque ea multæ
valvæ bene-compactæ , et thalami erant hinc et illinc :
artificiosa autem porticus seorsum ex-ultraque-partē era-
-constructa.] Ex-obliquo autem celsiora conclavia stabant
utrimque.] Quorum in-altero , quod et eminentius erat ,
rex *Aetae* cum sua habitabat conjugē :
in altero Absyrtus habitatbat filius *Aetae* ,
quem quidem Caucasia nympha pepererat Asterodea ,
priusquam legitimam duxerat Idyiam conjugem ,
Tethys atque Oceani minimam-natu filiam.

- 245 Καί μιν Κολχῶν ὕδες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
ἔκλεον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡγέοσιν.
Τοὺς δὲ χρόνοις ἀμφίπολοί τε καὶ Λίγτοι Οὐγατρες
ἄκμω, Χαλκιόπη Μήδειά τε. Τὴν μὲν ἄρ' οἵ γε
ἐκ θαλάσσου θάλαμονές κατιγνήτην μετιοῦσαν
250 ("Ηρη γάρ μιν ἔρων δόμρω· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
ἐν μεγάροις, Ἐχάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
νηὸν, ἐπει δέ θεῖς αὐτὴ πέλεν ἀρήταιρχ·")
καὶ σφέας ὡς ἵδεν ἔστον, ἀνίχνευ· δέξιν δὲ ἀκούσεν
Χαλκιόπη· δύμωαί δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
255 νῆματα καὶ κλωστῆρας ἀδλέες ἔκτοθι πᾶσαι
ἔδραμον. Ή δέ ἄμα τοῖσιν ἔσοντις σιθίας ἰδούσα
ὑψοῦ χάρματι γείρας ἀνέσχεται· ὃς δὲ καὶ αὐτοὶ^{μητέρα δεξιώντο καὶ ἀμφαγάδακον} ἰδόντες
γηθόστουν· τοιού δὲ κινυρομένη φάτο μῆθον.
260 "Εμπτης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετε ἀκηδείη με λιπόντες
τηλούν πλάγξασθαι· μετὰ δὲ ὑμέας ἔτραπεν αἴτσα.
Δειλὴ ἐγὼ, οἶον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἀτης
λευκαλέντης Φρίξου ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
πατρὸς; δὲ μὲν θυντακῶν στυγερὸς ἐπετείλατ' ἀνίας
265 ἡμετέρην κραδίην. Τί δέ κεν πόθον Ὄρχομενοι,
ὅστις δέ τοις Ὄρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι
μητέρ' ἐκή ἀγέστουν ἀποπρολιπόντες ἱκοισθε;
"Ως ἔφατ· Αἰγάτης δὲ πανύστατος ὥρτο θύραζε,
ἐκ δὲ αὐτῆς Εἰδυτια δάμαρ πλεύειν Αἰγάτο
270 Χαλκιόπης ἀίστα· τὸ δὲ αὐτίκα πᾶν δύμάδιο
ἔρκος ἐπεπλήθει. Τοι μὲν μέγαν ἀμφεπόνοντο
ταῦρον μᾶλις δμῶες· τοι δὲ ἔμμα κάρχανα γαλκῶ
κόπτον· τοι δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ήνε,
ὅς καμάτου μεθίστεκεν ὑποδρήστων βασιλῆι.
275 Τόρρα δὲ Ερως πολιοῖο δὲ ἡρός ήζεν ἀράντος,
τετρηγώς οἴον τε νέαις ἐπὶ φορδίστιν οἰστρος
τέλλεται, δηντε μύωπα βοῶν κλείσουτι νομῆσε.
"Ωκα δὲ ὑπὸ φλιτην προσδόμων ἔνι τοξα τανύσσας
ἰδόκης δέλητα πολύστονον ἐξέλετ' ίόν.
280 "Ἐκ δὲ σέ καρπαλίμοισι λαθῶν ποσὶν οὐδὸν ἀμειψεν
δέξα ενεδίλλων· αὐτῷ δὲ ὑπὸ βαῖος ἐλυσθεῖς
Αἰσονίθη, γλυυρίδας μέστη ἐνικάτθετο νευρῆ,
ἴην δὲ ἀμφοτέρησι διασχόμενος παλάμησιν
ἥκ' ἐπὶ Μῆδείη· τὴν δὲ ἀμφασίη λάθε θυμόν.
285 Αὐτὸς δὲ ὑψορόφιο παλιμπετές ἐκ μεγάροιο
καγγαλῶν ηὔτε· βέλος δὲ ἐνεδάσιτο κούρη
γέρεσν ὑπὸ κραδίη φλογὶ εἴκελον· ἀντία δὲ αἰεὶ^{βάλλεν ἐπ'} Αἰσονίθην ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ξήντο
στηθίουν ἐκ πυκνιναὶ καμάτω φρένες, οὐδέ τιν' ἀλλην
290 μυῆστιν ἔχεν, γλυκερῆ δὲ κατείθετο θυμὸν ἀνίη.
"Ως δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφες κύσατο δαλῷ
γερνῆτις, τῇπερ ταλασῆια ἔργα μέμηλεν,
ὅς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύνατο
ἀγγι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δὲ ἀλέσφατον ἐξ δλίγοιο
295 δαλοῦ ἀειγρόμενον σὺν κάρφες πάντ' ἀμαθύνει·
τοῖσις ὑπὸ κραδίη εἰλυμένος αἴθετο λάθρη
οὐλος Ερως· ἀπαλάς δὲ μετετρωπάτο παρειάς
ἐς γλύσιν, ἀλλοτ' ἐρευθίος, ἀκηδείησι νόσιο.

Atque illum Colchorum filii cognomine Phaethontem appellarunt, quoniam inter omnes splendebat adolescentes.] Reliqua (*conclavia*) tenuerunt ancillae, et Αἴτει filiae ambæ, Chalciope et Medea. Hanc igitur illi (*Jason ejusque comites*) ex thalamo in thalamum ad-sororem euntem (Juno enim eam detinuerat domi: antea enim non frequens-erat] in aedibus, Hecatae vero per-totum-diem occupabatur] templo, quoniam deæ ipsa erat sacerdos,) vide-runt:] atque ipsos ut vidit proprius, exclamavit: acute audivit] Chalciope: ancillæ autem ante pedes projectis staminibus et fusis confertim foras omnes

procurerunt. Illa autem (*Chalciope*) una cum his suis filios conspiciens] in-altum præ-lætitia manus sustulit: ita vero etiam ipsi] matrem salutarunt et amplexi-sunt conspectam leti: tale vero queribunda dixit verbum:

Nequaquam igitur eratis, neglecta me relicta,
longius navigaturi: retro vero vos egit fatum.

Me miseram! quale desiderium Græciae, ex-ulla-quadam noxa] mala, Phrixi jussu cepistis
patris? ille quidem moriens acerbos mandato suo inflxit dolores] nostro animo. Cur vero ad-urbem Orchomeni, quicunque ille Orchomenus fuerit, bonorum Athamantis causa,] matre vestra lugente relicta, abire-voluistis?

Sic dixit: Αἴτει vero postremus exiit foras, atque ipsa Idyia conjux prodit. Αἴτει,
Chalciope audiens: statim autem omne tumultu atrium repletum-erat. Alii vasto occupabantur
tauro confertim servi: alii ligna aida ferro
scidebant: alii lavacra igni calefaciebant: nec quisquam erat,] qui a labore destiterit, serviens regi.

Interea Amor liquidum per aerem venit non-conspectus, asper quemadmodum juniora armenta oestrus invadit, quem tabanum boum appellant pastores. Statim vero sub postem in vestibulo arcum intendens epharetra nondum-emissam luctuosam depromsit sagittam.] Levibusque ille clam pedibus limen transgressus est,] acute oculis-signans: atque sub ipso parvus convolutus] Jasone, crenas medio imposuit nervo, recta vero utraque distento arcu manu immisit Medeæ: cuius stupor occupavit animum.

Ipse vero sublimi retro ex palatio ridens abiit: telum autem ardebat in-puella infra sub pectore, flammæ instar: adversa vero semper congeit in Jasonem oculorum-lumina, atque ei anhelabant e pectoribus crebro præ-dolore præcordia: nec aliam quandam] cogitationem habebat, dulcique tabescetab in-pe-tore sollicitudine.] Ut vero mulier ardentī stipulas adjicit torri] manu-victum-quærens, cui lanificium curæ-est, ut sub-tecto noctu ignem parare-sibi-possit cito surgens: ille vero (*ignis*) plurimus ex parvo torre exortus stipulas omnes in-cinerem-redigit: talis sub pectore occultatus ardebat clam sevus Amor: teneras vero *Medea* mutabatur genas in pallorem, nunc ruborem, præ-mœrone animi.

Διμῶες δ' ὅππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἔδωδήν,
 300 αὐτοί τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
 ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῆτι τε θυμὸν ἀρέσσαν.
 'Εκ δὲ τοῦ Αἰγάτης σφετέρης ἔρεινε θυγατρὸς
 υἱᾶς, τοῖσι παρηγορέων ἐπέσσιν.
 Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φρίξοι τέ, τὸν περὶ πάντων
 305 ξείνων ἡμετέροισιν ἐνī μεγάροισιν ἔτισα,
 πῶς Αἴλανδε νέεσθε παλίστυτοι, ἡ τις ἀτη
 σωμένοις μεσσηγῆς ἐνέκλαστεν; Οὐ μὲν ἐμεῖο
 πείθεσθε προφέροντος ἀπέιρονα μέτρα κελεύθου.
 *Ηδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν δέρμασιν Ἡλείοιο
 310 δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
 Κίρκην Ἐσπερίης εἴσω χθονὸς, ἐκ δ' ἱκόμεοθα
 ἀκτὴν ἥπερου Τυρσηνίδος, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
 Ἀλλὰ τί μάθων ἥδος; οὐδὲν ἐν ποσὶν ὕμμιν ὄρωρεν
 315 εἴπατ' ἀριφραδέως, οὐδὲν οὔτινες οἴδεν ἐφέπονται
 ἀνέρες, δηππη τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔθητε.
 Τοιά μιν ἔξερέοντα κασιγνήτων προτάροιθεν
 Ἀργος ὑποδέσσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλιχίων προσέειπεν, ἐτεί προγενέστερος ἦν.
 320 Αἰγάτη, κείνην μὲν ἀφαρ διέχευαν δέλλαι
 ζαχρητὶς· αὐτὸν δ' ὑπὸ δύορει πεπτῆτας
 νήσου Ἐνυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔχθαλε κύμα
 λυγάην ὑπὸ νυκτί· θεός δέ τις ἀμψε σάωσεν.
 Οὐδὲν γάρ αἰ τοπάροιθεν ἐρημαίνη κατὰ νῆσον
 325 ηὐλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρήιαι, οὐδὲν ἔτι κείνας
 εύρομεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἀνδρες ἀπῆλασαν ἔξαποδάντες
 νηὸς ἔης προτέρῳ ἐνī ξηματὶ· καὶ σφὶ ἀπέρυκεν
 ήμέας οικτέρων Ζηγνὸς νόος ἡ τις αἴσα,
 αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρώσιν ἀλις καὶ εἶματ' ἔδωκαν,
 330 οὐνομά τε Φρίξοι περικλεές εἰσαΐοντες
 ηδὲ αὐτοῖσι σέθεν· μετὰ γάρ τεον δέστη νέονται.
 Χρεὼ δ' ἦν ἐθέλης ἔξιδμεναι οὐ σ' ἐπικεύσω.
 Τόνδε τις ἴέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὐνεκεν ἀλκῆ
 335 σφωτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδησιν,
 πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδὲν ὑπαλύξειν
 στεῦται ἀμειλίκτοι Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 καὶ χρόνον, οὐδὲν ἀτλητὸν ἄγος Φρίξοι τε ποινὰς
 Αἰολιδέων γενεὴν, πρὸν ἐς Ἑλλάδο κῶνας ἵκεσθαι.
 340 Νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 οὐαὶ περ Κολχίδοιςι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔστιν,
 τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρωσαμεν. Ἡλιθα γάρ μιν
 λάθρον ὕδωρ πνοιή τε διέτυμαγεν· οὐδὲν γόμφοις
 ἴσχεται, ήν καὶ πάσαι ἐπιβρίσωσιν δέλλαι.
 345 Τίσον δ' ἔξι ἀνέμοιο θέει, καὶ οὐδὲν ἀνέρες αὐτοὶ^{νωλεμέως} χείρεσσιν ἐπιστέρχων ἔρετμοις.
 Τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαιίδος εἰ τι φέριστον
 ἥρωῶν τεον δέστη μετῆλυθε, πολλὴν ἐπαληθεῖς
 δέστεα καὶ πελάγη στυγερῆς ἀλός, εἰ οἱ ὄπασσοις.
 350 Αὐτῷ δ' ὃς κεν ἀδηῆ, τῶς ἔσσεται· οὐ γάρ ικάνει
 χεροὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἀξια τίσειν
 δωτίνης, ἀινὸν ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας

Servi vero postquam ipsis paratos apposuerunt cibos ,
 et illi (*Argonautæ*) tepidis nitidi-erant-redditi lavacriis ,
 lubenter et cibo et potu animum recrearunt.
 Dehinc vero Αἴτες sua interrogavit filiae
 filios, his alloquens verbis :

Natæ mee filii et Phrixi, quem maxime omnium
 hospitum nostris in ædibus colui,
 quomodo Αἴτη venitis reduces, aut aliquod malum
 redeuntibus in-medio infregit iter? Non mihi quidem
 obsecuti-estis, docenti immensa spatia itineris.
 Cognoveram enim aliquando patris currus, Solis,
 circumvectus, quando meam sororem deportavit
 Circen in Hesperiam terram, prevenimusque
 ad-littus continentis Tyrrenæ, ubi etiamnum
 habitat, admodum procul a Colchica terra.
 Sed quid verbis opus? quæ vero in pedibus (*impedimen-*
to vobis fuerint], dicate accurate, et quinam hi sequantur
 viri, atque quo-loco pulcra e navi egressi-sitis.

Hæc eum interrogantem ante fratres (*fratrum nomine*)
 Argus, aliquantum-timens classi Jasonis ,
 blande allocutus-est, quia natu-maximus erat :

Αἴτη, illam quidem (*navem*) celeriter diffregerunt pro-
 cellæ] vehementes, ipsos vero (*nautas*) tabulis illapsos
 insulae Martis ad littus ejecit fluctus
 atra sub nocte : deus vero quis nos servavit.
 Neque enim, quæ antea deserta in insula
 versabantur aves Martiæ, amplius illas,
 invenimus. Verum isti viri abegerant egressi
 navi sua pridie : atque eos detinuerat
 nostri miserta Jovis mens, aut quædam fors :
 quandoquidem statim et ciborum satis et vestium dede-
 runt,] nomine et Phrixi inclito audito
 et tuo ipsius : tuam enim urbem petunt.
 Causam autem si velis scire, non te celabo.
 Hunc quidam cupiens a patria abigere
 et possessionibus rex mirum-in-modum, quoniam robore
 suo inter omnes eminet Αἴτιδας ,
 mittit hue qui-proficiscatur coactus : neque effugituram
 affirmat immritis Jovis luctuosam iram
 atque indignationem, nec grave piaculum et Phrixo
 dandas) pœnas,] Αἴτιdarum gentem, priusquam in Græ-
 ciā vellus redierit]. Navem autem Pallas Minerva fabri-
 cavit, non omnino talem,] quales inter Colchos viros naves
 sunt], quarum pessimam nacti-sumus. Facile enim illam
 vehemens unda et ventus diffregerunt : hæc autem clavis
 continetur, si vel omnes irrurint procellæ.

Æque autem vento *impellente* currit, et quando viri ipsi
 indesinenter manibus urgent remos.
 In hanc congregatis ex-omni-Græcia si qui præstantissimi
 erant] heroum, in-tuam urbem venit, multas pervagatus
 urbes atque æquaora horrendi maris, si-forte ei *vellus*
 concedere-volueris.] Ipsi (*tibi*) vero, ut placuerit, ita eve-
 niet : neque enim venit] manibus expugnaturus : consti-
 tuit autem tibi dignas referre-gratias] dono, cum-audiverit

Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
Εἰ δὲ καὶ οὐνόμα δῆθεν ἐπίθυμεις γενεῖν τε

355 θύειναι, οἵτινες εἰστιν, ἔκαστα γε μυθησαίμην.

Τόνδε μὲν, οἴό περ οὐνεχ' ἀφ' Ἐλλάδος ὥλλοι ἄγερθεν
κλείουσ' Αἴσσονος υἱὸν Ἰάσονα Κρηθείδος.

Εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆς ἐτήτυμον ἔστι γενέθλης,
οὗτῳ κεν γνωτὸς πατρώιος ἄμμι πέλοιτο.

360 Ἀμφω γάρ Κρηθῆς Ἀθάμας τ' ἐσκαν Αἰδίου υἱες·
Φρίξος δ' αὔτ' Ἀθάμαντος ἔνη παῖς Αἰολίδαο.

Τόνδε δ' ἄρ', Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἰ τιν' ἀκούεις,
δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμῶν δ' ὅγε, κυδίστοιο

Αἰακοῦ ἔχεγγαν· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἐτίκτεν.

365 Ὡς δὲ καὶ ὥλλοι πάντες, δσοι συνέπονται ἑταῖροι,
ἀθανάτων υῖες τε καὶ υἱώνοι γεγάσσιν.

Τοια παρέννεπεν Ἀργος· ἀναξ ὁ περιχώστατο μύ-

εισάντων· ὑψοῦ δὲ χολωφρένες ἡρέθεοντο. [Θοις

Φῆ δ' ἐπαλαστήσας· μενένης δὲ παῖσι μάλιστα

370 Χαλκιόπης· τῶν γάρ σφε μετελέμεν οὐνεχ' ἐώλπει-

ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὅρρυσιν ιεμένοι.

Οὐκ ἀρχὴ δρθαλμῶν μοι ἀπόροιτι, λωβητῆρες,
νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοι γαίης,

πρὸν τινὰ λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ιδέσθαι;

375 Αὐτίγ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἐλλάδος οὐκ ἔπι κῶσας,
σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλητία δεῦρο νέσθε.

Εἰ δέ κε μη προπάροιθεν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,
ἥτ' ἀν ἀπὸ γλώσσας τε ταμῶν καὶ χειρες κεσσας

ἀμφοτέρας, οἵσιστον ἐπιπροέκηα πόδεσσιν,

380 ὃς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὑστερὸν δρμηθῆναι.

οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψύνασθε θεοῖσιν.

Φῆ δια γαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
νειώθεν οἰδαίνεσσον· ἐξέδοτο δ' ἔνδοι θυμὸς

ἀντιθίνην δλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυχεν

385 Αἰσσονίδης· πρὸ γάρ αὐτὸς ἀμείψατο μειλήριοισιν.

Αἴτητη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. Οὐ τι γάρ αὐτῶς
ἀστον τεὸν καὶ δώματ' ίκάνομεν, ὃς που ἔσλπας,

οὐδὲ μὲν ίέμενοι. Τίς δ' ἀν τόσον οἰδμα περῆσαι

τλαίη ἔκων δύνετον ἐπὶ κτέρας; Ἄλλα με δαιμῶν

390 καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου δρσεν ἐφετυή.

Διὸς χάριν ἀντομένοις· σέθεν δ' ἔγω Ελλάδοι πάστη
θεσπεσίνη οἴσαν κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἥδη

πρόσρονές εἰμεν Ἀρηη θοὴν ἀποτίσαις ἀμοιθήν,

Εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίει, εἴτε τιν' ἄλλον

395 δηλου σφωτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.

Ίσκεν ὑποστάλιναν ἀγανῆ δόπι· τοῖο δὲ θυμὸς

διγκαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινήν,
ἥ σφέας δρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἔξεναρξίοι,

ἥ δργη πειρήσαιτο βίης. Τό οἱ εἴσατ' ἄρξιον

400 φραζομένω· καὶ δή μιν ὑποθλήδην προσέειπεν.

Ξεῖνε, τί καὶ τὰ ἔκαστα διηγεκέως ἀγορέύεις;

Εἰ γάρ ἐτήτυμον ἔστε θεῶν γένος, ἥτε καὶ ὅλως
οὐδὲν ἐμεῖς γέρηες ἐπ' δύνεισιν ἔσητε,

δόσω τοι γρύσειον ἀγειν δέρος, αἴ κ' ἔολησθα,

405 πειρηθείς. Ἔσθολοις γάρ ἐπ' ἀνδράσιν οὕτι μεγαίρω,
ἥς αὐτοὶ μαθεῖσθε τὸν Ελλάδι κοιρανέοντα.

a-mie admodum infestos-esse] Sauromatas, quos tua sub
sceptra rediget.] Si vero et nomen scilicet cupis et genus
cognoscere, quinam sint, singula commemorabo.

Illum quidem, cuius causa ē Graecia cæteri congregati-sunt,
appellant Ἀesonis filium Jasonem Cretheidae.

Quodsi ipsius Crethei vere est de-genere,
sic cognatus paternus nobis fuerit.

Uterque enim et Cretheus et Athamas erant Αeoli filii:
Phrixus autem Athamantis erat filius Αeolidae.

Hunc autem, Solis filium si quem esse audis,
vides Augeam: Telamon vero iste, nobilissimo
Αeaco natus: Jupiter vero Αeacum ipse genuit.
Ita vero etiam reliqui omnes, quotquot illum comitantur
socii,] deorum et filii et nepotes sunt.

Talia locutus-est Argus : rex vero indignatus-est ser-
mone] auditio : alteque ira mens ejus intumuit.

Dixit autem graviter affectus; (irascitur vero filii inpri-
mis) Chalciope; horum enim causa ipsos advenisse existi-
mabat; ejusque oculi ardebat sub supercilii iumententis).

Non statim ab oculis mihi longe, scelesti,
discedetis cum-ipsis dolis iterum ex *hac terra*,
priusquam quis et tristem pellem et Phrixum viderit?

Statim profecti ex Græcia, non ad *vellus*,
sed ad sceptrum atque honorem regium *auferendum* lue-
venistis.] Quodsi non antea meam attigissetis mensam,
profecto linguis exsectis manibusque amputatis
ambabus, solis remisissem pedibus,

ut prohiberemini etiam postea impetum facere :
tantopere vero etiam adversus-immortales mentiti-estis
deos.] Dixit succens: valde autem animus Αeacidae
(Telamonis)] ex-imō intumuit: cupiique intus animus
contra sāva dicere verba: sed prohibuit

Jason: prius enim ipse respondit comiter :

Ἄeta, cohibe-te in-hac cohorte. Neque enim temere
in-urbem tuam et domos venimus, ut forsitan putas,
neque cupiditate-ducti. quis tantum mare trajicere
sustinet lubens ad *auferenda* aliena bona? Immo me deus
et horrendum regis improbi compulit mandatum.

Da beneficium potentibus: tuam vero ego per Græciam
omnem] immortalem feram laudem: atque etiam tibi jam
parati sumus bello citam rependere gratiam,
sive Sauromatas cupias, sive alium quem

populum tuis imperiis subjicere.

Dixit, demulcens miti voce: hujus vero animus
duplicem versabat in pectoribus sententiam,
utrum eos adortus illico interficeret,
an periculum-faceret virium. Quod ei videbatur melius
 cogitanti: atqui illum vicissim allocutus-est.

Hospes, cur singula diligenter eloqueris?

Si enim vere estis deorum ex-genere, aut etiam alio modo
non me deteriores propter aliena venistis,
dabo tibi aureum absportandum vellus, si volueris,
pericolo-facto. Fortibus enim viris non invideo,
qualem ipsis dicitis Græciae regem.

Πεῖρα δέ τοι μένεσθε τε καὶ δλκῆς ἔσσετε' δεύλος,
τὸν δ' αὐτὸς περίειμι χεροῖν, δλούν περ ἔόντα.
Δοιαὶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήιον ἀμφινέμουνται
ταύρῳ χαλκόποδες, στόματι φλόγα φυσισάντες·
τοὺς δὲ λάζαρούς τηνακτίας στυφελὴν κατὰ νείον Ἀρηὸς
τετράγυον, τὴν αὖτις ταῦμὸν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,
οὐ σπόρον δλκοῖσιν Δηοῦν ἐνιθάλλομαι ἀκτὴν,
ἀλλ' ὅφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας δδόντας
410 ἀνδράσι τευχηστῆσι δέμας· τοὺς δ' αὐθὶ δαίζων
κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταῦδον ὄντιώντας.
Ἡέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δεῖλον ὥρην
παύομαι ἀμήτοιο. Σύ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
αὐτῆμαρ τόδε κῶντας ἀποίσσαι εἰς βασιλῆος·
415 πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδὲ ἔπτεο. Δὴ γὰρ δεικέες
ἀνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.
“Ως ἀρ' ἔφη· δὲ σίγα ποδῶν πάρος ὅμματα πῆξας
ἡσθ' αὐτῶς ἄφοιγγος, ἀμηχανέων κακότητι.
Βουλὴν δὲ ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πῃ εἴχεν
420 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·
δψὲ δὲ ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλεοῖσιν.
Αἴητη, μάλα τοι με δίκην περιπολὸν ἔέργεις.
Τῷ καὶ ἔγὼ τὸν δεύλον ὑπερφύλακόν περ ἔόντα
τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. Οὐ γάρ ἔτ' ἂλλο
425 δίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσετ' ἀνάγκης,
ἥ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραν ἐκ βασιλῆος.
“Ως φάτ' ἀμηχανήτη βεβολημένος· αὐτῷ δὲ τὸν γε
σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα.
Ἐρχεο νῦν μεδ' ὅμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
430 εἰ δὲ σύ γε ζυγὸς βουσὶν ὑποδέσσαις ἐπασίειται,
ἥ καὶ οὐλομένου μεταχάσσεαι ἀμήτοιο,
αὐτῷ κεν τὰ ἔκαστα μέλοιτο μοι, δόρα καὶ ἄλλος
ἀνὴρ ἐρρέγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.
“Ισκεν ἀπηλεγέως· δδ' ὅπὸ θρόνου ὥρνυτ' Ἰήσων,
440 Αὐγείτης Τελαμών τε παραχεδόν· εἴπετο δὲ Ἀργος
οῖος, ἐπεὶ μεσσηγγὸς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
αὐτοκαστιγνήτοις· οἱ δὲ ἡεσαν ἐκ μεγάροιο.
Θεσπέσιον δὲ ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσσονος υἱὸς
καλλεῖ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δὲ ὅμματα κούρη
445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένην θηεῖτο καλύπτρην,
κῆρ δέχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἡντ' ὄνειρος,
ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἵγνια νισσομένοιο.
Καὶ δὲ μέν ρα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἴταο
450 καρπαλίμως θαλαμόνδε σὺν υἱάσιν οῖσι βεβήκει.
Αὐτῶς δὲ αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
ῶρμαιν', δσσα τ' Ἐρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
Προπρὸ δὲ ἀρ' ὅρθαλμῶν ἔτι οἱ ἴνδαλλετο πάντα,
αὐτός θ' οῖος ἔην, οῖοις τε φάρεσιν ἔστο,
455 οῖά τ' ἔειφ', ὡς θ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ὡς τε θύραζε
ἥιεν· οὐδέ τιν' ἄλλον ὀίσσατο πορφύρουσα
ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔσαι δὲ αἰὲν δρώρει
αὐδή τε μῆθοι τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσεν.
Τάρθει δὲ ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἡδὲ καὶ αὐτὸς
460 Αἴητης φύσειεν· δδύρετο δὲ ἡντε πάμπαν

Experimentum vero virtutis et roboris erit labor,
quem ipse supero manibus, quamquam sævus est.
Duo mihi in campo Martio pascuntur
tauri æripedes, ore flammam spirantes:
hos ago junctos asperum per novale Martis
quatuor-jugera-continens, quo brevi scisso usque-ad finem
aratro,] non semen sulcis injicio Cereris frugem,
sed serpentis horribilis crescendo-se-convertentes dentes
in-viros armatos specie : quos ibi dilanians
interficio mea hasta undique circumstante adversantes.
Matutinus jungo boves, et sub vesperam
cesso a-messe. Tu vero, si haec talia perficeris,
eo-ipso-die hoc vellus asportabis in regis domos :
prius autem non dabo, neque spera. Etenim indignum
fuerit,] virum fortē natum deteriori viro cedere.
Sic dixit : ille tacite ad pedes oculis defixis
sed sit mutus, haesitans propter-miseram-conditionem.
Consilium autem huc-et-illuc diu versabat, neque potuit
audacter polliceri, quoniam magnum videbatur opus :
sero tamen respondens allocutus-est callide :
Ἄετα, sane me jure admodum circumcludis.
Quare etiam ego hunc laborem, quanvis ingens sit,
sustinebo, si vel mihi mori fatale-sit. Neque enim aliud
gravius hominibus mala imponetur necessitate,
quaε me etiam hu proficisci coēgit, rege (*Pelia*) auctore.
Sic dixit difficultate *rei* percuslus : at ille hunc
sævis verbis allocutus-est dolentem :
Abi nūc ad cœtum *tuum*, quoniam sustinere-vis labo-
rem :] si vero tu quidem juga tauris metueris imponere,
aut etiam perniciosa reformidaris messem,
ipsi haec omnia curæ-erunt mihi, ut et alias
vir vereatur fortiorem virum adoriri.
Dixit severe : de solio *autem* surrexit Jason,
juxtaque Augeas atque Telamon : sequebatur autem Argus
solus, nam, interea adhuc ibi ut-manerent, innuerat
fratribus : illi vero exierunt e palatio.
Eximie autem inter omnes splendebat *Esonis* filius
pulchritudine et gratiis : in eum autem oculos puella
obliquos juxta pulchram intendens spectabat calyptram,
cor dolore consumens : mens vero, velut somnium,
insequens volabat vestigia euntis.
Atque illi quidem ex-aedibus egressi sunt tristes.
Chalciope vero iram observans Άετα
celeriter in-thalamum cum filiis suis abiit.
Similiterque etiam Medea discessit : multa vero animo
versabat, quaε quidem Amores jubent curare.
Ante oculos igitur adhuc ei apparebant omnia,
et ipse (*Jason*) qualis fuerat, quibusque vestibus indutus,
quaε dixerat, et quomodo sederat in solio, utque foras
exierat : neque alium quem putabat conturbata
esse virum tamē : in auribus vero semper erant
vox sermonesque dulces, quos ediderat.
Metuebat vero ejus causa, ne eum boves, aut etiam ipse
Άetes perderent : deplorabat autem velut omnino

ἡδη τελινειῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμρὶ παρειὰς
δάκρυον αἰνοτάτῳ ἔλεῳ ρέει κηδοσύνησιν·
ἥκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον.

Τίπτε με δειλαίνην τόδ' ἔχει σχος; εἴο' δγε πάντων
405 φύσισται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
ἔρρετων. Ἡ μεν ὄφελλεν ἀνήριος ἔξαλασσοι.

Ναὶ δὴ τοῦτο γε, πότνα θεά Περσηή, πέλοιστο.
Οἰκαδες νοστήσεις φυγῶν μόρον· εἰ δέ μιν αῖσα
δημηθῆναι ὑπὸ βουσὶ, τόδε προπάροις δαείη,
170 οὐνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἀτη.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔδλητο νόνοι μελεδήματοι κούρη.
Οἱ δὲ ἐπει οὖν δῆμου τε καὶ ἀστεος ἔκτος ἔθησαν
τὴν ὅδον, ἣν τοπάροισθεν ἀντίλυθον ἐκ πεδίοιο,
δὴ τότ' Ἰησονα τοῖσδε προσέννεπεν Ἀργος ἔπεστιν.

175 Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὄνδροσσαι, ἣν τιν' ἐνίψω·
πείροις δ' οὐ μαλ' ξούχε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
Κούρην δὴ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
φαριάσσειν, Ἐκάτης Περσηΐδος ἐννεούσιν·
τὴν εἰς κεν πεπύθουμεν, δίομαι, οὐκέτι τάρδος
480 ἔσσετ' ἀεθελεύοντι δαμημέναι· ἀλλὰ μαλ' αἰνῶς
δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποστάτη τόγε μήτηρ.
Ἐμπτης δ' ἔζαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
ζυνὸς ἐπει πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἥμιν διεθρός.

“Ισκεν ἐύφρονέων· δ' δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεστιν.
485 Ω πέπον, εἴνυ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὐ τι μεγαίρω.
Βάσος' ἦτι, καὶ πυκνοῖσι τεκνή παρὰ μητέρα μύθοις
ὄρνυτι λισσόμενος· μελέν γε μὲν ἥμιν δρωρεν
ἐπιπωρὴ, δε νόστον ἐπετράπομεσθα γυναικίν.

“Ως ἔφατ· οὐκαδ' ἐλοις μετεκίαθον. Αὔταρ δέ ταιροι
490 γηδόσυνοι ἐρέεινον, δπως παρεόντας ἴδοντο.

τοῖσδε Ἀισονίδης τετιμένος ἐκφατο μῦθον.

“Ω φίλοι, Αἴτατος ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
ἀντικρὺν κεχωλατεῖ, ἔκαστα γάρ οὐ νύ τι τέκμωρ
οὔτ' ἐμοὶ, οὔτε κεν ὅμμι διειρομένοιτι πέλοιτο.
505 Φῆ δὲ δύο πεδίον τὸ Ἀργίτον ἀμφινέμεσθαι
ταύρῳ χαλκόποδες, στόματι φλόγα φυσιώντες,
τετράγυνος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίέτο νειδὸν ἀρόσσαι·
δώσειν δ' ἔξ δρίος γενύνων στόρον, δς δ' ἀνίστιν
Γηγενέας χαλκέοις σὸν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ

500 χρειώ τούστοις δατέσαι. “Ο δὴ νύ οἱ (οὔτι γάρ ἀλλο
βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.

“Ως ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἰσατ' ἀεθλος,
δὴ δ' ἀνεψι καὶ ἀναυδοι ἐς ἀλλήλους δρόσωντο
ἀτη ἀμηχανίη τε κατηφέες· διέ δὲ Πηλεὺς
505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήσοντις εἴτεν.

“Ωρη μητιάσαθαι δ' ξ' ἔρξουμεν. Οὐ μὲν ἔολπα
βουλῆς εἶναι σνειαρ, δσον τ' ἐπὶ κάρτει γειρῶν.
Εἰ μέν νυν τύνη ζεῦξαι βόσι Αἴτατο,
ἥρως Αἰσονίδη, φρονείς μέμονάς τε πόνοιο,
510 η τ' ἀν ὑποσγεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναι·
εὶ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐντὶ πάγχυ πέποιθεν
ἥνορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπείγεο, μήτε τιν' ἀλλον
τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. Οὐ γάρ ἔγωγε
σγήσομ', ἐπει θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσεται ἀλγος.

jam mortuum, teneraque ei circa genas
laerima præ-sumina miseratione defluebat sollicitæ :
leniter vero lugens arguta-voce protulit hæc verba :

Cur me miseram hic tenet dolor? sive ille omnium
peritrus-sit heroum præstantissimus, sive deterimus,
pereat. Utinam vero salvus evadat!
Profecto hoc, veneranda dea Persei-filia (*Hecate*), eveniat!
Domum revertatur evitata morte: si vero ipsum fatale sit
interfici a tauris, hoc antea sciat,
me quidem non ipsius tristi lætari sorte.

Sic igitur agitabatur in-animo curis puella.
Illi autem ubi e populo et urbe exierant
eadem via, qua antea advenerant ex campo,
tun Jasonem his allocutus-est Argus verbis :

Jason, consilium quidem reprehendes, quod dicam :
at experimentum non sane decet negligere in rebus-adver-
sis.] Virginem scilicet quandam antea audivisti ipse a-me
veneficia-exercere, Hecatae Persei-filiae monitis :
hanc si nobis-conciliarinus, opinor, non-amplius metus
erit, certans ne-pereas : at vehementer
timeo, ne forte non milbi pollicetur hoc mater.
Tamen iterum conveniam, rogaturus ipsam,
communis quia omnibus impedit nobis interitus.

Dixit benevolus : ille vero respondit ita :

Ο bone, si tibi ipsi placet, neutiquam adversor.
Abi, et prudentibus tuam matrem sermonibus
compelle precans : misera quidem nobis est
spes, quando redditum nostrum committimus mulieribus.

Sic dixit : celeriter autem ad-paludem pervenerunt. At
socii lati interrogarunt, ubi adesse eos viderunt :
his Εsonides afflictus protulit hæc verba :

Amici, Εετα immittis in-nos animus
aperte iratus-est; singula enim nullus finis
nec mihi (*narrandi*), nec vobis interrogantibus
fuerit.] Dixit vero, duo in campo Martio pasci
tauros æripedes ore flammam evomentes,
quatuor-verò jugerum his jussit novale perarare;
daturum autem se e serpentis maxillis semen, quod qui-
dem producat] terrigenas aereis cum armis: die vero *illo*
ipso] oportet hos interficere. Quod quidem ei (neque enim
aliud quid] melius erat cogitatu) intrepide pollicitus-sum.

Sic igitur dixit: omnibus vero non-perficiendus videba
tur labor], diuque taciti et muti se-invicem intuebantur,
ob-calamitatem et consili-inopiam mœsti : tandem Peleus
audacter inter omnes principes dixit :

Tempus est deliberandi, quid acturi-simus. Non equi-
dem spero] consilii tantam esse utilitatem, quantam in
robore manuum.] Si jam jungere boves Εετα,
heros Jason, cupis, et sustines laborem,
profecto, promissum servans, accingere :
si vero non tibi mens sua omnino confisa-fuerit
fortitudini , neve ipse propera, neve alium quem
horum virorum circumspice adsidens. Non enim ego
patiar, quoniam mors quidem ultimus erit dolor.

- 616 “Ως ἔφατ’ Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὁρίνθη·
σπερχόμενος δ’ ἀνδρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἰδας
ῶρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δὲ νῆες Τυνδαρέοι·
σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιοις αἰζηοῖσιν
ἀνδράσιν, οὐδέ περ δύσσον ἐπιγυαόντας ιούλας
520 ἀντέλλων· τοιώ οἱ ἀείτερο κάρτει θυμός.
Οἱ δὲ ἄλλοι εἰζαντες ἀκὴν ἔχον. Αὐτίκα δὲ Ἀργος
τοῖον ἔπος μετέσπειτο εἴλοδομένοισιν ἀέθλου.
- “Ω φίλοι, ήτοι μὲν τόδε λοισθιον. Ἀλλά τιν’ οἵω
μητροὶ ἐμῆς ἔστεσθαι ἐναίσιμον ὅμμιν ἀρωγῆν.
525 Τῷ καὶ περ μεμάτες ἐρητύσιθ’ ἐνὶ νηὶ^τ
τυτθὸν ἔοι, δις τοπάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
λώιον, η̄ κακὸν οὔτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
Κούρη τις μεγάροισιν ἐντρέφετ’ Αἰγάτῳ,
τὴν Ἐκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
530 φάρμακη, δο’ η̄ πειρός τε φύει καὶ νήγυτον ὕδωρ,
τοῖσι καὶ ἀκαμάτοι πυρὸς μειλίσσετ’ ἀύτην,
καὶ ποταμοὺς ὸστησιν ἀφαρ κελαδεινὰ ρέοντας,
ἀστρα τε καὶ Μήνης ιερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
Τῆς μὲν ἀπὸ μεγάρου κατὰ στίθον ἐνθάδ’ ιόντες
535 μηνσάμεθ’ εἴκε δύναιτο, καστηνήτη γεγανῖα,
μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆγαις ἀέθλων.
Εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τοῦ ἐρανδάνει, η̄ τ’ ἀν ικούμην
ηματι τῷδ’ αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰγάτου
πειρήσων· τάχα δὲ ἀν δύον δακίουν πειρήσειν.
540 “Ως φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὑμενόντες.
Τρηρῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκοι πελείας
· νψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένην ἔμπεσε κόλποις·
κίρκος δὲ ἀφλάστω πειριάπεσεν· ὥκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπῶν ἀγόρευεν.
545 “Υμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἴστηται τετυχται,
οὐδέ τη ἀλλας ἔστον ὑποκρίνασθαι ἀρειον,
παρθενικὴν δὲ ἐπέστησι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
μάτη παντοίη. Δοκέσσα δὲ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
εὶς ἐτέλον Φινεύς γε θεῖη ἐνὶ Κύπριον νόστον
550 πέφραδεν ἔστεσθαι. Κείνης δὲ γέ μειλιγος ὅρνις
πότιμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι δῶς ἐνὶ θυμῷ
τόνδε κατ’ οἰωνὸν προτιόσσεται, δῶς δὲ πέλοιτο.
Ἀλλὰ, φίλοι, Κυθέρειν ἐπικλείοντες ἀμύνειν
ηδη νῦν Ἀργοιο παραιφασίησι πίθεσθε.
555 “Ισκεν· ἐπήγησαν δὲ νέοι Φινεύος ἐφεταὶς
μηνσάμενοι· μοῦνος δὲ Ἀφαρήιος ἄνθορεν Ἰδας
δεῖν’ ἐπαλαστήσας μεγάλῃ ὅπερ φώνησεν τε.
“Ω πόποι, η̄ δρα γυναιξιν διμόστολοι ἐνθάδ’ ἔθημεν,
οἱ Κύπριν καλέσουσιν ἐπίερθοιν ἀμμοι πέλεσθαι,
560 οὐκ εἶτ’ Ἐνυαλίοιο μέγα σθένος· ἐξ δὲ πελείας
καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύσθε ἀέθλων.
“Ἐρρέτε, μηδὲ ομμιν πολεμήια ἔργα μέλοιτο,
παρθενικὰ δὲ λιτήσιν ἀνάλκιδας ἡπεροπεύειν.
“Ως ηδα μεμαώς· πολέες δὲ διμάδησιν ἔταιροι
565 ηδα μαλ’, οὐδὲ ἀρά τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
Χωρίμενος δὲ δγ’ ἐπειτα καθέξετο· τοῖσι δὲ Ιήσων
αὐτίκ’ ἐποτρύνων τὸν ἐδόν νόον ὥδ’ ἀγόρευεν.
“Αργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,

Sic dixit Αeaci-filius:] Telamoni autem animus commotus-est :] concitatus prosiluit celeriter : tertius autem Idas surrexit magna sentiens, tum filii Tyndarei :
una vero etiam Οnei-filius adnumeratus juvenibus viris, quamquam ne tantillum quidem efflorescentem lunganinem] emittens : tali ei efferebatur fortitudine animus. Reliqui cedentes his silentium tenebant. Statim vero Argus tale verbum dixit ad appetentes certamen :

Amici, profecto hoc quidem postremum erit. Verum aliquod puto] matris meae fore commodum vobis auxilium. Quare quamquam cupientes, continete-vos in navi paullulum adhuc, ut antea, quandoquidem etiam cohibere-nos tamen] satius est, quam malum interitum spernentes subire.] Puella quædam in ædibus alitur Αetæ, quam Hecate dea eximie docuit parare medicamina, quæcunque et terra profert et diffusa aqua, quibus et indomiti ignis sedat flammam, et fluvios sistit statim cum-impetu fluentes, et astra Lunæque sacrae impedit iter. Hujs quidem et palatio in via huc redeentes recordati-sumus, an-forte possit, quæ soror ejus nata est, mater nostra ei persuadere, ut-adjuvet certamen. Si vero etiam ipsis vobis hoc placet, profecto revertar hoc ipso die rursus in domum Αetæ periculum-facturus : forsitan juvante deo perculum-faciam.

Sic locutus-est : his vero signum dii dederunt benevoli. Pavida fugiens vim accipitris columba desuper in Jasonis timens delapsa-est sinum : accipiter autem in-aplustre decidit : statimque Mopsus talen sermonem inter omnes vaticinans dixit :

Vobis, amici, hoc signum deorum voluntate oblatum-est ; neque alia qua ratione licet interpretari melius, sed virginem verbis ut-oretis aggredientes arte omnimoda. Opinor autem eam non recusatram, si quidem vere Phineus deam per Venerem redditum dixit fore. Illius vero hæc placida avis mortem effugit : mens vero mihi ut intus hoc ex augurio prospicit, ita eveniat. Verum, amici, Venere invocata ut-adsit, jam nunc Argi consiliis parete.

Dixit : assenserunt vero juvenes, Phinei mandatorum memorē : solus autem Aphareūs exsiluit Idas graviter indignatus magna voce, dixitque :

Proh Dii ! profecto mulierum comites hoc venimus, qui Venerem invocant, auxilio nobis ut-sit, neque amplius Martis magnum robur : columbas vero et accipitres intuentes abhorretis a-certaminibus. Abite, neque vobis belli negotia curæ-sint, imeno virgines precibus imbelles decipere (*curæ sit*).

Ita dixit iratus : multi autem fremebant socii leniter : neque quis ei contrariam protulit orationem. Indignatus vero ille deinde consedit : his autem Jason statim concitans suum animum ita elocutus-est :

Argus quidem a navi, quoniam hoc omnibus placuit,

στελλέσθω· ἀτάρ αὐτοῦ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
670 ἀμφαδὸν ἥδη πείσματ' ἀνάψουμεν. Ή γάρ ἔοιχεν
μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας ἄτυχόν.

“Ως ἀρ’ ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προτάλλε νέσοθαι
χαρπαλίμως ἔξαυτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δὲ ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Λίστονθάο

675 τυτθὸν ὑπὲξ θεοὺς χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.

Αὐτίκα δὲ Λίστης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν ἐοῖ δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
ἀπλήκους Μυνάσι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.

Στεῦτο δ’, ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδῆλήσσωνται
680 ἄνδρα τὸν, δεῖ δὲν πέρδεκτο βαρδὺχαμέσσθαι ἁεθίον,
δρυμὸν ἀναβρῆξας λαστῆς καθύπερθε κολώνης
αὐτανδρὸν φλέξει δόρυ νῆσον, ὅφελος ἀλεγεινὴν
θύριν ἀποφλύξωντιν ὑπέρθρια μηγχανόντες.

Οὐδὲ γάρ Αἰλοίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
685 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, δεῖ περὶ πάντων
ξείνων μειδιχῇ τε θεούδειη τ’ ἐκέκαστο,
εἴ μή οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ’ οὐρανοῦ ἄγγελον ἤκεν
Ἐρμείαν, ὃς κεν προσκηθέος ἀντιάσσειν.

Μή καὶ ληστῆρας ἐνὶ ἐς γαῖαν ίόντας
690 ἔστεσθαι δηγανὸν ἀπήμονας, οἵσι μέμηλεν
δύνειος ἐπὶ χεῖρος ἐνὶ κτεάτεσσιν ἀείρειν
κρυπταδίους τε δόλους τεκτανίμενους ἡδὲ βοτήρων
οὐλία μυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσι δαΐξαι.

Νόσφι δέ οἱ αὐτῷ φάτ’ ἐσκότα μείλια τίσειν
695 υἱᾶς Φρίξοιο, κακορέξκτησιν ὀπηδοῦς
ἀνδράτοις νοστήσαντας δυμιλαδὸν, ὅφρα ἐπι τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσσειαν ἀκηδέες· ὡς ποτε βάξιν
λευγαλένην οὖ διατρόπος ἐπέκλιεν Ήελίοιο,
χρεώ μιν πυκινὸν τε δόλον βουλάς τε γενέθλης

700 σφωτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἔξαλεάσθαι·
τῷδε καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιΐδα γαῖαν
πατρὸς ἐφημοσύνη δολιχὴν ἐδόν. Οὐδὲ θυγατρῶν
εἴναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μή που τινὰ μῆτιν
φράσσωνται στυγερήν, οὐδὲν υἱός Ἀψύρτοι·

705 ἀλλ’ ἐνὶ Χαλκιόπης γενεὴ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
Καὶ δέ μὲν ἀσχετα ἔργα πικαύσκετο δημοτέροισιν
χωρίμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλεις υῆτα τ’ ἐρύσθαι
ἡδὲ αὐτοὺς, ἵνα μή τις ὑπὲκ κακότητος ἀλύξῃ.

Τόφρα δὲ μητέρ’ ἐνὶ, μετιών δόμον Αἰγαῖο,
710 Ἀργος παντοίοισι παρηγορέσκεν ἐπεστιν
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· η δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάσκε. δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μή πως ἡδὲ παρ’ αἰσχαντας μειδίζαστο
πατρὸς ἀτυχομένην δόλον χόλον, ἡδὲ λιτήσιν
715 ἐσπομένης ἀριδόλη καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.

Κούρην δὲ ἔξι ἀχέων δόδινὸς κατελώφειν ὑπνος
λέκτρων ἀνακλινθεῖσαν. Ἀφαρ δέ μιν ἡ περιποῆσες,
οἵσι τέ ἀκηχεμένην, δόλοιο ἐρέθεσκον δνειροι.

Τὸν ξείνον δὲ ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἁεθίον,
720 οὖ τι μαλ’ ὄρμαντοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοιο ἔκητι μετὰ πτόλιν Αἰγαῖο
ἐλθέμεν, ὅφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο

mittatur : verum ipsi ad terram ex fluvio
palam jam retinacula alligabimus. Profecto enim convenit
non-amplius diu occultari subterfugientes pugnam.

Sic igitur dixit, et illum statim emisit reversurum
celeriter rursus in urbem : hi vero navis
ancoris attractis jussu Jasonis
paullulum ex palude ad terram compulerunt *navem* remis.

Statim vero Αἴτες concilium habuit Colchorum,
extra suam domum, ubi etiam antea considebant,
infandos Minyis dolos atque molestias struens.
Confirmavit vero, se, quam primum boves interemerint
virum illum, qui suscepisset gravem perficiendum labo-
rem,] silva evulsa frondoso super colle
cum-ipsis-viris combusturum-esse navem, ut molestam
insolentiam deponant magna molientes.
Neque enim Αἴοιδεν Phrixum, valde quamquam deside-
rantem,] se recepturum-fuisse aedibus inquilinum, qui exi-
mie omnium] hospitum et comitate et pietate ornatus-fuis-
set,] nisi sibi Jupiter ipse cœlitus nuncium misisset
Mercurium, ut benevolum offendaret.
Neque vero latrones, qui-suam terram invaserint,
fore diu salvos, quibus curæ-sit
alienis manum suam possessionibus admovere,
occultosque dolos struere, et pastorum
stabula horrissonis incursum infestare.
Singulatim vero sibi ipsi dixit meritas placandas-iræ-pœnas
daturos] filios Phrixi, qui-maleficorum comites
virorum redierint una, ut se ab-imperio
et sceptris abigerent non-reveriti: quemadmodum olim ora-
colum] triste a-suo patre accepérunt Sole,
oportere ipsum et callidum dolum et consilia sobolis
suas et noxam multiplicem devitare :
quare etiam lubentes *illos* se misisse in Achaicam terram
patris (*Phrixi*) monitu, longum iter. Neque filiarum
esse sibi vel levissimum metum, ne quoddam consilium
excogitent acerbum, neque filii, Absyrti :
sed per Chalcopœia sobolem hæc luctuosa strui.
Atque ille non-sustinenda facinora indixit civibus,
iratus : valde enim iis minatus-jussit et navem observare,
ei ipsos (*nautas*), ne quis malum effugeret.

Interea matrem suam, reversus in-domum Αἴτε,
Argus variis cohortatus-est verbis,
Medeā ut-rogaret, quo-opem-ferret : hæc vero et ipsa
antea cogitaverat : metus vero ejus cohibuit animum,
ne forte aut inepte frustra mulceret *ipsam*
patris metuentem saevam iram, aut precibus
obsequenti manifesta et aperta facinora fierent.

Puellam vero (*Medeā*) a doloribus multus quiescere-fe-
cerat somnus] in lecto cubantem. Statim vero eam vana,
utpote tristitia-affectam, terribilia sollicitarunt somnia.
Hospitem enim somniavit suscepisse certamen,
non tamen valde cupientem vellus arietis auferre,
neque propterea in urbem Αἴτε
venisse, sed ut ipsam in suam domum deduceret

κουριδίην παράκοιτιν· δίετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτῇ ἀειθελέουσα μᾶλ' εὑμαρέως πονέεσθαι·
625 σφαιϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὖνεκεν οὐ κούρη ζεῦξαι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
προούσθεσαν ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἀμφω
τοῖς ἔμεν, ὡς καὶ ἔχσι μετὰ φρεσὶν θύσειεν.
630 Ἡ δ' ἄργω τὸν ξείνον, ἀφειδήσασα τοκήαν,
εἴλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάθεν, ἐκ δ' ἔβοσαν
χωρίμενοι· τὴν δ' ὑπνος ἄμμα κλαγγῇ μεθέρχεν.
Παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόδω, περὶ δὲ μάρτιον
πάπτηνεν θαλάμοιο· μᾶλις δ' ἐσαγέιρατο θυμὸν
635 ὡς πάρος ἐν στέρνοις, ἀδινήν δ' ἀνενείκατο φωνῇ.
Δειλὴ ἔγων, οἰόν με βαρεῖς ἐφόδησαν ὄνειροι.
Δειδία, μὴ μέγα δή τι φέρῃ κακὸν ἥδε κλεψύδος
ἡρώων. Περὶ μοι ξείνῳ φρένες ἡρέθονται.
Μνάσθω ἐδὼν κατὰ δῆμον Ἀχαιΐδα τηλόθι κούρην·
640 ἄμμι μὲν παρθενίη τε μελοι καὶ δῶμα τοκήαν.
Ἐμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνευθεν
αὐτοκατιγήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀειθῶ
χραισμεῖν ἀντιάσθητιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
παισὶ· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σῆσαι οἵλγος.
645 Ἡ δέ, καὶ δρθωθεῖσα θύρας διέκε δόμοιο,
νῆλιπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
αὐτοκατιγήτηνδε καὶ ἔρχεος οὐδὸν ἄμειψεν.
Δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμῳ
αἰδοὶ ἐργομένη· μετὰ δὲ τράπετ' αὐτὶς ὅπίσσω
650 στρεφθεῖσ· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν ἀψ' τ' ἀλέεινεν
εἶσω· τηνότιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
"Ητοι δέ" θύσειεν, ἔρυκέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
αἰδοὶ δὲ ἐργομένη θρασὺς ἔμερος δτρύνεσκεν.
Τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δὲ ἔσχετο, τέτρατον αὐθίς
655 λέκτροισιν πρηνῆς ἐνικάππεσεν εἰλιχθεῖσα.
"Ως δέ τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
μύρεται, φῦ μιν δπασσαν ἀδελφοῖο δὲ τοκῆες,
οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
αἰδοὶ ἐπιφροσύνη τε· μυχῷ δὲ ἀκέουσα θαάσσει·
660 τὸν δέ τις ὥλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
δήνειν ἀλλήλων· ή δὲ ἔνδοθι δαιομένη περ
σῆγα μάλα κλαίει χήροι λέχος εἰσορώσα,
μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοθέωσι γυνάκες·
τῇ ίκελη Μήδεια κινύρετο. Τὴν δέ τις ἄφνω
665 μυρομένην μεσσηγὸν ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόσησεν
δμωάων, η οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
Χαλκιόπη δὲ ηγγειλε παρασχεδόν· η δὲ ένι παισὶν
ηστ' ἐπιμητιώσα καστιγνήτην ἀρέσασθαι.
Ἄλλ' οὐδὲ οὐδὲ ἀπίθησεν, δτ' ἔχλευεν ἀμφιπόλοιο
670 μῦθον ἀνώιστον· διὰ δὲ ἔσσυτο θαρήσασα
ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε διαμπερές, φῦ ένι κούρη
κέχλιτ' ἀκηχεμένη, δρύκεν δὲ ἔκάτερθε παρειάς·
ώς δὲ δάκρυσιν δσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
"Ωμοι ἔγω, Μήδεια, τί δή τάδε δάκρυα λείθεις;
675 τίπτ' ἔποιθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὲ φρένας ίκετο πένθος;
η νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν δύεα νοῦσος,

juvenilem uxorem : videbatur autem cum tauris
ipsa depugnans admodum facilem laborem-subire:
suos vero parentes *somniabat* promisso non-stare,
quoniam non puellam jungere boves, sed illum ipsum
jusserant : inde igitur contentio exstiterat anceps
et patri et hospitibus : ei autem permittebant ambo
ita se-gerere, ut suo animo cuperet.

Ipsa igitur repente hospitem, neglectis parentibus,
sibi-elegit ; hos ingens dolor cepit, exclamaruntque
irati : illam vero somnum una-cum clamore reliquit.
Agitata autem exsiliit metu, et undique parietes
circumspexit thalami : ægre vero collegit animum,
ut antea, in pectore, miserabilemque emisit vocem :

Me miseram, quantum me gravia terruerunt somnia !
Metuo, ne magnum quod afferat malum illud iter
heroum. Circa hospitem mihi animus suspensus-est.
Despondeat-sibi suo in populo Achaicam procul puellam;
nobis vero et virginitas placeat, et domus parentum
Attamen deposito sævo animo non amplius absque
sorore-germana periculum-faciam, an me, certamini
ut-opem-feram, rogatura-sit, de suis sollicita
filiis : quæ-quidem res milii acerbum in pectore extinxerit
dolorem.] Dixit, et erepta fortes aperuit conclave
nuda-pedes, una-veste-induta, atque sane cupiuit ire
ad-sororem, et muri limen transiit.

Diu vero ibi commorabatur in vestibulo thalami
pudore cohibita : rediitque iterum, retro
conversa : iterumque prodiit ex-interiori, et denuo refugit
intro : frustraque-laborantes pedes ferebant *eam* huc illuc.
Etenim, quando prorumpebat, cohibuit eam intus pudor,
pudore autem cohibitam audax amor impulit.
Ter conata-est, ter retinebatur, quartum iterum
in-lectum prona delapsa-est revoluta.

Ut vero, quando sponsa quædam florentem maritum in tha-
lamis] deplorat, cui ipsam collocarant fratres aut parentes,
neque ullo modo omnibus immiscet-se ancillis
pudore et prudentia *ducta*, sed in-recessu tacita sedet;
illum vero quoddam perdidit fatum, antequam delectaren-
tur ambo] consiliis mutuis : ipsa intus, cruciata quamvis,
tacite admodum flet, viduum torum intuens,
ne ipsam deridentes convicientur mulieres :
ei similis Medea ejulavit. Eam vero quædam repente
lamentantem interim superveniens animadvertisit
ancillarum, quæ ei pedissequa erat adolescentula :
Chalcopæ autem nunciavit statim : hæc inter filios
sedebat deliberans de-sorore concilianda.
At ne sic quidem immorigera-erat, quando audierat ab-an-
cilla] sermonem inopinatum : ruit vero perculsa-stupore
e thalamo in-thalamum continuo, in quo virgo
recumbebat mœrens, et lacerabat utrimque genas :
ut vero vidit lacrimis oculos suffusos, compellavit eam :

Heu mihi, Medea, cur tandem has lacrimas fundis?
quid tandem accidit? quis tibi gravis mentem subiit dolor?
num tuos divinitus-immissus occupavit artus morbus

ἡέ τιν' οὐλομένην ἐδάγης ἐκ πατρὸς ἐνιπήν
ἀμφί τ' ἔμοι καὶ παισίν; Ὁφελλέ με μήτε τοκήνων
δῶμα τόδ' εἰσοράσαν, μηδὲ πτολιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
εῷ πείρασι ναιετάσιν, ἵνα μηδέ περ ούνομα Κολχῶν.

⁷⁰⁰ Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδὼς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμένθασθαι μεμαυῖαν.

Μῦνος δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν
γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.
⁷⁰⁵ Πολλάκι ὁ ἱμερόν μὲν ἀνὰ στόμα Οὔνεν ἐνιστεῖν·
φιογγὴ δ' οὐ προύσαινε παροιτέρω· δύψε δ' ἔειπεν
τοῖα δόλῳ· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον Ἐρωτες.

⁷¹⁰ Χαλκιόπη, περὶ μοι παῖδων σέο θυμὸς ἄνται,
μή σφε πατήρ ξείνοιτι σὺν ἀνδράσι αὐτίκ' ὀλέσσῃ.
Τοῖα κατακνώσσουσα μινυνθαδίων νέον ὅπνῳ
λεύσσω δνείρατα λυγρὰ, τά τις θεὸς ἀκράντα
θείη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' οὐδαί τοι κῆδος ἔλοι.

Φῆρα, καστιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτῇ
ἀντιάσεις πάροιθεν ἑοῖς τεκέσσιν ἀμύνειν.
⁷²⁰ Τὴν δ' αἰνῶς ἀτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνή
δείματι, τοῖ εἰσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὡδὸς ἐπέεσσιν·

Καὶ δ' αὐτῇ τάδε πάντα μετήλυθον δρμαίνουσα,
εἴ τινα συμφράσσασι καὶ ἀρτύνειας ἀρωγήν.
Ἄλλος δέ οὖν Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν, δῆτι τοι εἴπω
⁷²⁵ σγήσειν ἐν θυμῷ σύν τε δρῆστειρα πέλεσθαι.

Ἄιστομ' ὑπέρο μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἥδε τοκήνων,
μή σφε κακῆ ὑπὸ κηρὶ διαρράσθεντας ἴδεσθαι
λευγαλέων· ἢ σοὶ γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
εἴην ἐξ Ἀΐδων στυγερή μετόπισθεν Ἐρινύς.

⁷³⁰ Ὡς ἀρ' ἔφη, τὸ δὲ ποιλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·
νεισθέ δὲ ἀμφοτέρησι περίσχετο γούνατα γεροῖν,
σὺν δὲ κάρον καλποῖς περικάθαλεν. Ἔνονδ' ἐλεύσιν
ἄμφω ἐπ' ἄλληλησι θέσαν γόνον· ὕδρο δὲ ιώῃ
λεπταλένη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀγέεσσιν.

Τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀγχαλόωσα.

Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέεις ἀκος, οἵ ἀγορύεις
ἀράς τε στυγερὰς καὶ Ἐρινύας; Αὐτὸς γάρ ὄφελλεν
ἔμπεδον εἴναι ἐπ' ἄμμι τεούς υἱῆς ἔρυσθαι.

⁷³⁵ Ιστω, Κολχῶν δρκος ὑπέρβιος, δντον' δμόσσαι
αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἢ οὐ ὑπέρερθεν
Γαῖα, θεῶν μήτηρ, δσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
μή σ' ἐπιδεύξεσθαι, ἀνυστὸς περ ἀντιώσαν.

Φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ' ἡμείβετο τοῖσδε ἐπέεσσιν.
Οὐκ ἂν δὴ ξείνω τλαίς κατέσοντι καὶ αὐτῷ
⁷⁴⁰ ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι δέολου
παίδων εἴνεχ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δὲ ικάνει
Ἀργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
μεστηγῆς μὲν τὸν γε δόμων λίπον ἐνόδοις ιοῦσα.

⁷⁴⁵ Ὡς φάτο· τῇδε ἐντοσθεν ἀνέπτατο γάρματι θυμός·
φοινίχθη δὲ ἀμυδίς καλὸν γρόα, καὶ δέ μιν ἀγλὺς
εἴλεν λινομένην, τοῖον δὲ πῦθον ἔειπεν.

Χαλκιόπη, δῶς ὑμιν φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
ἢ ἔρξω. Μή γάρ μοι ἐν δρθαλμοῖσι φασίνοι
ἡώς, μηδέ με δηρὸν ἔτι ζώσυσαν ἴδοιο,
⁷⁵⁰ εἴ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἡέ τι παίδων

an saevam quandam audivisti a patre vocem
de me et filiis? Utinam nec parentum
tectum hoc conspicerem, neque urbem, sed in terrae
finibus habitarem, ubi ne nomen quidem Colchorum au-
ditur.] Sic dixit: ejus vero erubuerunt genæ, diuque i-
psam pudor] virgineus prohibuit respondere cupientem.
Sermo autem nunc ei in summa existebat
lingua, nunc imo in pectore volabat.
Sæpe vero amabili ore cupiebat profari:
vox autem non processit ulterius: sero tandem dixit
haec astute: audaces enim urgebant Amores:

Chalciope, propter filios mihi tuos animus conturbatus
-est,] ne ipsos pater peregrinis cum viris statim interficiat.
Talia, sopita brevi modo somno,
video somnia tristia, quæ deus quis irrita
reddat, neque acerbum propter filios dolorem capias!

Dixit igitur, sororem explorans, an se illa
oratura-asset prius, ipsius liberis ut-optularetur.
Illiū vero valde intolerabilis oppressit animum sollicitudo
præ-metū; talia audiverat: respondit vero his verbis:

Et ipsa hæc omnia, te-conveni, animo versans,
si quod una-excogitare et parare-poses auxilium.
At jura per-Terram atque Cœlum, quod dixero,
te-esse-servaturam animo adjutricemque futuram.
Prcor per deos teque ipsam et parentes,
ne illos malo fato deperditos videam
misere: aut tibi caris cum liberis mortua
ero ex Orco invisa postea Eriynys.

Sic igitur dixit: largasque effudit statim lacrimas :
infraque ambabus amplexa-est genua manibus,
unaque caput sinu iniecit. Tum miserabilem
utraque mutuo edidit fletum, et excitatus-est ejulatus
tenuis per domos lamentantium præ-dolore.
Hanc vero prius Medea allocuta-est moesta :

Misera, quam tandem tibi faciam medicinam, quod lo-
queris] diras horribiles et Furiæ? ultimam enim
certo-situm sit in nobis, tuos filios servare.
Testor (Colchorum jusjurandum magnum, quod jurare
ipsa jubes) magnum Cœlum et, quæ infra est,
Terram, deorum matrem, quantæ vires sunt meæ,
non tibi me defuturam-esse, quæ-effici-possint roganti.

Dixit: Chalciope autem respondit his verbis :

Nonne igitur hospiti audebis, desiderant et ipsi,
aut dolum, aut quandam rationem excogitare certaminis
propter meos liberos? et ab illo quidem missus venit
Argus, incitans me, tuum ut-solicitem auxilium :
interim illum domi reliqui huc profecta.

Sic dixit: ei autem intus exsultavit præ-gaudio animus :
erubuitque simul pulchra facie: caligo vero ipsam
occupavit exhilaratam, et hacc verba locuta-est :

Chalciope, ut vobis gratum jucundunque est,
ita faciam. Non enim meis oculis luceat
aurora, neque me diu amplius vivam videoes,
si quidpiam tua vita præstantius aut filiis

σῶν θείην, οἱ δή μοι ἀδελφεῖοι γεγάσασιν
κηδεμόνες τε φίλοι καὶ δυῆλικες. Ὡς δὲ καὶ αὐτὴν
φημὶ κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείρω μαζῷ
735 νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἔγω ποτε μητρὸς ἄκουον.
Ἄλλ' ίοι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὅφρα τοκῆας
λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἥρι δὲ νηὸν
εἰσομαι εἰς Ἐκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων
οἰσομένην ξείνω, ὑπέρ οὖ τόδε νεῖκος ὅρωρεν.
740 Ὡς ή γ' ἔκ θαλάμοι πάλιν κίε, παισί τ' ἀρωγήν
αὐτοκασιγνήτης διεπέρραδε. Τὴν δέ μιν αὐθὶς
αἰδὼς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρέξ οὖ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι. [τῷ
Νὺξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἀγέν κνέφας· οἱ δ' ἐν πόνῳ
745 ναῦται εἰς Ἐλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὄριωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὑπνοι δὲ καὶ τις δότης
ἥδη καὶ πυλαωρὸς ἔελδοτε· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.
οὐδὲ κυνῶν ὑλακή ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόσος ἦν
750 ἥγησις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχειν ὅρφνην.
Ἄλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὑπνον.
Πολλὸς γάρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἵσιν ἔμελλεν
φύσισθαι ἀεικελή μοίρη κατὰ νειὸν Ἀρηός.
755 Πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθευεν,
ἥλιον διὰ τις τέ δόμους ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὕδατος ἔξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἥὲ λέθητι
ἥ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἥ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ώκεινη στροφάλιγγη τινάσσεται ἀΐσσουσα·
760 ὃς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλεῖζετο κούρης.
Δάκρυον δ' ἀπ' δοφαλμῶν ἐλέωρον ῥέειν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ^{τεῖρ'} δόδυνη σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφὶ τ' ἀραιάς
ἶνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νειάτον ἵνον ἄχρις,
ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχρος, διπότ' ἀνίας
765 ἀκάματοι πραπίδεσσιν ἐνισκίμψωσιν Ἐρωτεῖς.
Φῆδε οἱ ἀλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἀλλοτε δ' οὔτι καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτῇ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτῶς εὔκηλος ἔην δτλησμένεν ἀτην.
770 Εὔομένη δ' ἥπειτα δοάσσεται φώνησέν τε.
Δειλὴ ἔγω νῦν ἔνθα κακῶν, ἥ ἔνθα γένωμαι;
Πάντη μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
πήματος· ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἔμπεδον. Ὡς δφελόνγε
Ἀρτέμιδος κραυπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆγναι,
775 πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιτίδα γαῖαν ικέσθαι
Χαλιώτης υῖας. Τοὺς μὲν θεός ἥ τις Ἐρινύς
ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἥγαγε κείθεν ἀνίας.
Φθίσθω ἀειθεύων, εἰ οἱ κατὰ νειὸν δλέσθαι
μοῖρα πέλει. Πώς γάρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
780 φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῆθον ἐνίψω;
τις δὲ δόλος, τις μῆτις ἐπίκλητος ἔσσετ' ἀρωγῆς;
ἥ μιν ἔνευθ' ἔτάρων προσπτύξομαι οἷον ἰδοῦσα;
Δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοι περ ἔμπης
λωφῆσιν ἀχέων· τότε δ' ἀνὰ κακὸν ἄμμι πέλοιτο,

tuis ducam, qui sane mihi fratres sunt
consobrinique cari et aequales. Sic vero et ipsa
dico me sororem tuam atque filiam esse,
quoniam aequa ac illos me tua nutriti mamma
infantulam, ut semper ego olim a-matre audivi.
Age igitur, cela meum silentio beneficium, ut parentes
lateam perficiens, quod-promisi: mane vero in-templum
vehar Hecatae, sedantia medicamina taurorum
allatura hospiti, cujus causa haec contentio exstitit.
Sic illa ex thalamo rursus abiit, filiisque auxilium
germanae-sororis nunciavit. Hanc ipsam vero denuo
pudor invisusque metus occupavit solam-relictam
talia contra suum patrem de viro quod-deliberaverit.
Nox deinde terrae induxit caliginem: at in mari
naute Helicen atque sidera Orionis
spectabant e navibus: somnum vero etiam viator quis
jam et janitor appetebat: et aliquam filiorum
matrem mortuorum altus sopor opprimebat:
neque canum latratus amplius in urbe, non fremitus erat
sonorus: silentium vero nigras tenebat tenebras.
At omnino non Medeam dulcis occupavit somnus.
Multæ enim Jasonis amore curæ excitabant eam
metuentem taurorum validam vim, per-quos erat
periturus indigno fato in novali Martis.
Sæpe vero ei cor in pectore agitabatur,
solis velut quidam in ædibus resultat radius
ex aqua repercussus, quæ modo aut lebeti
aut forte situlæ infusa-est: ille huc et illuc
celeri gyro commovet saliens:
sic etiam in pectore animus jactabatur puellæ.
Lacrimæ vero ab oculis pre-miseratione fluebant; intus
semper] conficiebat dolor perurens corpus et circa raras
fibras capitisque sub imum usque nervum,
quo tristissimus subit cruciatus, quando sollicitudines
indefessi animo immiserint Amores.
Cogitavit autem nunc se delimitia medicamina taurorum
daturam, nunc non daturam: peritaram vero et ipsam:
mox neque ipsam se moritaram, nec medicamina daturam,
verum sic quiete suum perlaturam-esse malum.
Sedens vero deinde fluctuabat, et dixit:
Misera ego, nuncne hic malorum, an illic versabor?
Undique mihi mens est perplexa: nec quoddam remedium
mali: verum sic ardet semper. O utinam
Diane velocibus prius sagittis interfecta-essem,
priusquam illum conspicerem, priusquam in Graecam ter-
ram abirent] Chalcopæ filii: quos deus aut quædam Fu-
ria] nobis flebiles huc reduxit inde cruciatus.
Pereat certans, si ei in agro Martis perire
fatale est. Quomodo enim meos lateam parentes
medicamina parans? qualem vero sermonem edam?
quis vero dolus, quæ ratio furtiva erit auxili?
num ipsum sine sociis amplectar solum conspicata?
Me-miseram! non quidem puto, ipso quamquam mortuo,
tamen] meliberam fore a-doloribus: tum vero malum no-

785 καίνος δτε ζωῆς ἀπαυείρεται. Ἐρέβετα αἰδῶς,
ἔρετω ἀγλατή· δ' ἐμῇ ὥστητι ταυθεὶς
ἀσκηθής, ἵνα οἱ θυμῷ φύλον, ἔνθα νέοιτο.
Αὐτάρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, δτ' ἔξανύσειεν ἀεθλον,
τεθναίνην, ἢ λαμπὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
790 ἢ καὶ πασσαμένη ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
Ἄλλα καὶ ὡς φιλιμένη μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
πότιμον ἐμὸν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται.
795 ήτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
κάτθανεν, ητις δῶμα καὶ οὖς ἤσχυνε τοκῆας,
μαργούσην ἐξασα. Τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἴσχος;
Ω̄ μοι ἐμῆς ἄτης. Ή τ' ἂν πολὺ κέρδοιν εἴη
τῆδ' αὐτῆ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
800 πότιμῳ ἀνωίστῳ, κακ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
πρὶν τάδε λωθήνεται καὶ οὐκ ὀνομαστὲ τελέσσαι.
Ή καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἢ ἐνι πολλὰ
φάρμακα οἱ τὰ μὲν ἀεθλὰ, τὰ δὲ ραιστήρι' ἔκειτο.
Ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. Δεῦε δὲ κόλπους
805 ἄλληκτον δαχρύοισι, τὰ δὲ ἔρρεεν ἀσταγές αὔτως,
αἴνι δολφυρομένης τὸν ἐδὼν μόρον. Ιετο δ' ἢ γε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφόρῳ, τόφρα πάσαιτο.
Ήδη καὶ δεσμοὺς ἀνέλυετο φωριαμοῖο,
ἐξελέσιν μεμανίᾳ δυσάμμυρος. Άλλα οἱ ἀφνω
810 δεῖμ' ὀλόδιν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἥλο' Ἀΐδαο.
Εσχετο δ' ἀμφασή δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἴνδαλλοντο.
Μνήσατο μὲν τερπνῶν, δοῦ ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
μνήσαθ' ὅμηλικής περιγηθέος οἴτα τε κούρη.
815 καὶ τέ οἱ ἡλίοις γλυκίων γένετ' εἰσοράσασθαι
ἢ πάρος, εἰ ἔτεον γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἔκαστα.
Καὶ τὴν μέν ρα πάλιν σφετέρων ἀποκάθετο γούνων,
Ήρης ἐννεσίστησ μετάτροπος, οὐδ' ἔτι βουλὰς
ἄλλη δοιάζεσκεν· ἔέλδετο δ' αἴψῳ φανῆναι
820 ἥδη τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
φάρμακα συνθεσθησι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπῆν.
Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῆδας ἑῶν λύσκε θυράων,
αἴγην σκεπτομένη· τῇ δὲ ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ήριγενής, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολεύθρον ἔκαστοι.
825 Ένθα καστιγνήτους μὲν ἐτ' αὐτόθι μενται ἀνώγει
Ἄργος, ἵνα φράζοιτο νόον καὶ μῆδες κούρης·
αὐτὸς δ' αὐτὸν ἐπὶ νῆα κίνει προπάροιθε λιασθεῖς.
Ή δὲ οὖν ταπτῶτα φαινομένην ἔδει ἥδη
830 παρθενική, ξανθὸς μὲν ἀνήψατο χερσὸν ἐθείρας,
αἴσι οἱ ἀτημαλήι καταειμέναι τοπέοντο,
αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηδάς· αὐτάρ ἀλοιφῆ
νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χρόι· δύνε δὲ πέπλον
καλὸν, ἔγγνάμπτοισιν ὀρηρεμένον περόνησιν·
ἀμβροσίῳ δὲ ἐφύπερθε καρήστι βάλλε καλύπτρην
835 ὀργυφένην. Αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνι δινεύουσα
στείθε πέδον, λήῃ ἀχέων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦν
θεσπέσι, ἄλλα τ' ἔμελεν ἀεξήσεσθαι διπίσσω.
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἵ οἱ δυοκαλέσα πᾶσαι

bis evenerit,] ille quando vita privatur. Valeat pudor,
valeat decus : ille meo consilio servatus
in columnis, quo ei in-animo placet, illuc abeat.
At ego illo-ipso-die, quo confecerit certamen,
moriar, aut collo suspenso de-trabe,
aut etiam degustatis perdentibus vitam venenis.
At vel sic mortuae mihi illudent postea
conviciis : longe autem omnis urbs personabit
meo fato : atque me sermonibus traduentes
Colchides alio aliæ indigne vituperabunt :
quæ-quidem curans tantopere virum alienigenam
perierit, quæ domum suosque dedecoraverit parentes,
libidini cedens. Quæ vero non mea erit infamia?
Hei mihi, propter-meum malum. Profecto multo satius es-
set,] hac ipsa nocte relinquere vitam in thalamis
morte inopinata, mala probra omnia effugientem,
priusquam hæc pernicioса et infanda perficiam.

Dixit, atque arcā allatum-abii, in qua multa
medicamina ei, alia salutaria, alia pestifera, recondita-erant.
Qua-imposita genibus lamentata-est. Rigabat vero sinum
indesinenter lacrimis, quæ defluebant effuse ita,
valde dum-deplorabat suum fatum. Cupiebat vero illa
venena seligere letifera, ut degustaret.
Jamque vincula solverat arcae
eximere illa cupiens infelix. At ei repente
timor sævus invisi mentem subiit Orci.
Tenebaturque stupore diu, et circum omnes
suaves vitae curæ ei obversabantur.
Recordata-est voluptatum, quæ inter vivos sunt,
recordata æqualis-juventutis admodum-hilaris, utpote
puella :] atque ei sol jucundior erat adspectu,
quam antea, si vere quidem mente disquirebat singula.
Atque illam (arcam) rursus de-suis depositis genibus,
Junonis consiliis mutata, neque amplius sententias
alio-atque-alio divisit : cupiit vero statim apparere
auroram exorientem, ut illi delinientia daret
medicamina ex-promisso, atque abiit in conspectum.
Sæpe autem claustra suarum solvit forium,
lucem prospectura : ei vero gratissimum misit jubar
Aurora, et agitabantur per urbem omnes.

Tum fratres quidem adhuc ibi manere jussit
Argus, ut observarent mentem et consilia puellæ :
ipse autem rursus ad navem abiit, antea ab illis separatus.

Illa ubi primum lucentem vidit auroram
virgo, flavas religavit manibus comas,
quæ ei negligenter demissæ jactabantur,
sordidasque detersit genas : at unguento
nectareo nitidum-reddidit corpus : induitque peplum
pulcrum, bene-flexis instructum fibulis :
divino autem capiti superinjecit calyptram
candidam. Ibi vero in ædibus se circumagens
calcavit solum, oblivione dolorum, qui ante pedes erant
infiniti, et aliorum, qui erant extituri postea.
Jussit vero ancillas, quæ ipsi duodecim omnino

ἐν προδόμῳ θαλάμῳ θυώδεσος ηὐλίζοντο,
 840 ἥλικες, οὕπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορτούνουσαι,
 ἐσσυμένως οὐρῆς ὑποζεύξασθαι ἀπήγνη,
 οὐ κέ μιν εἰς Ἐκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 "Ἐνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην.
 ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἔξειλετο φωριαμοῖο
 845 φάρμακον, δ' ᾧ τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.
 Τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεστάμενος θυέεσσιν
 Κούρην μουνογένειαν ἔδν δέμας ἵκμαίνοιτο,
 ἥτ' ἀν δ' οὔτε ῥητός ἔοι γαλοῦ τυτῆσιν,
 οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλλή
 850 λωτίτερος κεῖν' ἥμαρ δύμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 Πρωτορούες τό γ' ἀνέσχε, καταστάζαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὡμηστέων κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
 αἰματόεντ' ἴγνωρ Προμηθῆς μογεροῖο.
 Τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν δσον πήχυνον ὑπερθεν
 855 χροὶ Κωρυκίων ἕκελον κρόκῳ ἔξαφανθη,
 καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήρον· ή δὲν γαλή
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκήν ἐπλετο ῥίζα.
 Τῆς οἵην τ' ἐν δρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Καστίη ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
 860 ἐπτά μὲν δενάσι λοεσσαμένην ὑδάτεσσιν,
 ἐπτάκι δὲ Βριμῷ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
 Βριμῷ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνασσαν,
 λυγαίη ἐνὶ νυκτὶ σὺν δρφναίοις φαρέσσιν.
 Μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνῇ σείετο γαῖα
 865 δίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἐστενε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πάις ὁδύνη πέρι θυμὸν ἀλύων.
 Τό δ' ἥγ' ἔξανελοῦσα θυώδει ἀστέθετο μίτρη,
 ἥτε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔρτο.
 Ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεθήσατ' ἀπήνης·
 870 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἔκατερθεν ἔθησαν.
 Αὐτὴ δ' ἥνιν ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἴμασθλην
 δεξιτερῆ, ἔλαεν δὲ δι' ἀστεος· αἱ δὲ δὴ ἀλλαι
 ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν
 τρώγων εὑρεῖσαν κατ' ἀμαξιτόν· ἀν δὲ γιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος σχηρὶς ἀειρον.
 Οἴη δὲ λιαροῖσιν ἔφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἡε καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χρησείοις Λητωΐς ἔφ' ἀρμασιν ἐστητία
 ὥκειας κεμάδεσσι διεξέλασθη κολώνας,
 880 τηλόθεν ἀντιώσα πολυκνήσου ἐκατόμβης· [τῆς
 τῆς δ' ἀμα Νύμφαι ἐπονται ἀμορβάδεσ, αἱ μὲν ἐπ' αὐ-
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἀλλαι
 ἀλσεα καὶ σκοπιάς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θήρες
 κνυζηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ιοῦσαν·
 885 ὃς αἱ γ' ἐσεύοντο δι' ἀστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιλήδος δύματα κούρης.
 Αὐτὰρ ἐπει πόλιος μὲν ἐδυμήτους λίπ' ἀγιάδας,
 νηὸν δὲ εἰσαφίκανε διέκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότ' ἐντροχάλοιο κατ' αὐτόθι βίσατ' ἀπήνης
 890 ιεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν.
 Ω φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον, οὐδὲν ἐνόσα
 μὴ ἔμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐτ' ἐπὶ γαῖαν

in vestibulo thalami odorati versabantur,
 æquales, quæ-nondum torum cum viris instruxerant,
 celeriter mulos jungere curri,
 qui ipsam in Hecatæ splendidum templum veherent.
 Tum igitur ancillæ instruebat rhedam :
 illa vero interea ex-cava depromsit arca
 medicamentum, quod dicunt Prometheum appellari.
 Quo si quis, nocturnis placata sacris
 Proserpina unigenita, suum corpus madeficerit,
 certo ille nec disrumpi posset ferri ictu,
 neque urenti igni cederet : verum etiam robore
 præstantior illo die una et viribus fuerit.
 Primum-enatum id prodiit, destillante in-terram
 aquila crudivora in saltibus Caucasiis
 sanguinolentam saniem Prometheus ærumnos.
 Ejus quidem flos fere cubitalis superne,
 colore Corycio similis croco, apparuit
 caulinis geminis insistens : sed in terra
 carni recens-secte similis erat radix.
 Ejus succum, qualem in montibus nigrum succum fagi,
 Caspia concha collegat Medea ad-medicandum,
 septies perennibus lota aquis,
 septiesque Brimone juvenum-nutrice invocata,
 Brimone noctivaga, subterranea, inferorum regina,
 tenebrisca nocte cum (amicta) atris vestibus.
 Mugitu autem infra atra commovebatur terra,
 radice secta Titania (Promethea) : gemebatque ipse
 Japeti filius, præ-dolore animo deficiens.
 Illud igitur (medicamentum) depronatum odoratæ impo-
 suit mitre,] quæ ei divinum circa pectus pendebat.
 Forasque progressa celerem concendit rhedam :
 cumque ea ancillæ duæ utrimque adscenderunt.
 Ipsa autem habens sumsis et bene-factam scuticam
 dextra, vectaque-est per urbem : at reliqua
 ancillæ, arca-rhædæ prehensa a tergo,
 currebant latam per viam : tunicas vero
 tenues ad niveum genu usque sustulerunt.
 Qualis vero tepidis aquis Parthenii,
 aut etiam Amnisi lota fluvii,
 aureis Diana curribus insistens
 velocibus hinnulis vehitur per juga,
 longe ventura-ad multo-nidore-redolentem hecatombam :
 eam una Nymphæ sequuntur comites, aliae ad ipsum
 congregatae fontem Amnisium, reliquæ vero
 in-saltibus et scopulis qui-redundant-fontibus ; circaque
 ferae] gannitu blandiuntur verentes incidentem :
 sic illæ ferebantur per urbem : undique vero populi
 cesserunt, vitato regiæ conspectu puellæ.
 At postquam urbis bene-structos reliquit viros,
 et ad templum venit per campos vecta :
 tum de-volubili ibi descendit curru
 promta, atque haec ad ancillas dixit :

Amicæ, profecto magnum quid peccavi, neque sensi,
 non accedendum-esse alienigenas ad viros, qui in terra

ἥμετέρην στρωφῶσιν. Ἀμηχανή βεβοληται πᾶσα πολις· τὸ καὶ οὗ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν

805 τάουν, αἱ τοπάροισθεν ἐπηγμάτιαι ἀγέρονται.

Ἄλλ' ἐπει οὖν ικόμεσθα καὶ οὗ νύ τις ἀλλος ἔπεισιν, εἰ δ' ἄγε, μολπῇ Ουμὸν ἀρειδείνως κορεσώμεν μειδικῆ, τάδε καλὰ τερείνης ἀνθεα ποίης λεξάμεναι· τότ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὥρην.

900 Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείσιτον οἰκαδ' ἵκοισθε ἡματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.

Ἄργος γάρ μ' ἔπεισσι παρατρέπει, ὀδὲ καὶ αὐτὴν Χαλκιόπη· τὰ δὲ σίγα νόῳ ἔχετ' εἰσάισουσαι ἐξ ἐμέσουν, μὴ πατρὸς ἐς οὐδατα μῦθος ἕκηται.

905 Τὸν ξεῖνόν με κέλονται, δτις περὶ βουσὸν ὑπέστη, δῦρ' ἀποδεξαμένην δῶσιν ῥύσασθαι ἀέθλων.

Αὐτάρε ἔγω τὸν μῦθον ἐπήνεον, ἡδὲ καὶ αὐτὸν κέκλομαι εἰς ὡπῆν ἑτάρων ἀπὸ μοῦνον ἱκέσθαι,

910 δῷρα τὰ μὲν δασόμεθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν διπάσσῃ δῶρα φέρων, τῷ δ' αὔτε κακώτερον ἀλλο πόρωμεν φρόμαχον. Ἀλλ' ἀπονόσφι πελεσθέ μοι, εὗτ' ἀνίκηται.

Ως ηῦδα· πάσσηι δ' ἔπικλοπος ηῦδανε μῆτις.

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἑτάρουν ἀπὸ μοῦνον ἐρύσσας Ἀργος, δτ' ἡδη τήνδε κατιγνήτων ἐσάκουσεν

915 ηρείην· Ἐκάτης ιερὸν μετὰ νηὸν ιοῦσαν,

ἡγε διέκ πεδίου· ἀμα δὲ σφίσιν εἴπετο Μόψος

Ἀμπυκίδης, ἐσθόλος μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν

οἰωνοὺς, ἐσθόλος δὲ συνευφράσσασθαι ιοῦσιν.

Ἐνθ' οὐπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,

920 οὐδέ δοι ἔξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὐδέ δοι ἀλλων

ἀναντών ήρωες ἀρ' αἰματος ἐβλάστησαν,

οἷον Ιήσονα θήκε Διὸς δάμαρ ήματι κείνῳ,

ημένι ἐσάντα ίδειν, ἡδὲ προτιμούθησασθαι.

Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι

925 λαμπόμενον γαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ

Ἀμπυκίδης, ἡδη που διστάμενος τὰ ἔκαστα.

Ἐστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίζον ἐγγύθι νηοῦ

αἰγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόστα,

τῇ θαμά δὴ λακέρυζαι ἐπηγιλίζοντο κορώναι.

930 Τάων τις μεστηγῆς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα

ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἡρης ἡνίπαπε βουλάς.

Ἀκλειής ὅδε μάντις, δις οὐδ' ὅστα παῖδες ισασιν

οἶδες νῷρ φράσσασθαι, δοῦ οὐνεκεν οὔτε τι λαρὸν

οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμούθησατο

935 ηὔθεω, εὗτ' ἀν σφιν ἐπήγλυδες ἀλλοι ἔπωνται.

Ἐρβοις, ὡς κακόμαντι, κακοφραδές οὐδέ τε Κύπρις

οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείουσιν Ἐρωτες.

Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μειδησε δὲ Μόψος ἀκούσας

διμφήν οἰωνοῖ θεήλατον διδέ τ' ἔειπεν·

940 Τύνη μὲν νηόνδε θεῖ, τῷ ἔνι κούρην

δηεις, Αἰσονίδη· μάλισ δ' ἡπή ἀντιθολήσεις

Κύπριδος ἐννεσής, ή τοι συνέριθος ἀέθλων

ἐσσεται, οἰς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.

Νῦν δ', ἐγὼν Ἀργος τε, δεδεγμένοι εὗτ' ἀνίκηαι

945 τῷδε αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσόμεθ' οἰόθι δ' αὐτὸς

λίσσεο μιν πυκνοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.

nostra versantur. Consilii-inopia perculta-est
omnis civitas : quare etiam nulla venit huc mulierum
illarum, que ante quotidie confluebant.

At quoniam venimus *hic*, nec aliis quis accedit,
agite, cantu animum affatim saturnemus
suavi, his pulchris tenera floribus herbae

collectis : tum deinde ipso revertemur tempore-oppor-
tuno.] Atqui cum multis lucris domum redibitis
die illo, si mihi comprobaveritis hanc sententiam.

Argus enim me verbis inducit, similiter vero etiam ipsa
Chalciope : (haec autem tacite mente retinete, quae-auditis
a me, ne patris ad aures sermo perveniat.)

Hospitem me jubent, qui de tauris pactus-est,
donis acceptis, e-perniciose eripere laboribus.

At ego orationem probavi, atque etiam ipsum
jubeo in conspectum, sociis remotis, solum venire,
ut haec quidem dividamus inter nos, si præbuerit
dona afferens, ei autem nocentius aliud demus
medicamentum. Itaque discedite a me, quando venerit.

Sic dixit : omnibus vero callidum placuit consilium.

Statim vero Αἴσονιδην a sociis solum abstractum

Argus, quando jam illam a-fratribus audiverat
mane Hecatae sanctum in sanum abire,
duxit per campum : una vero eos sequebatur Mopsus
Ampyci-filius, peritus conspectas interpretari
aves, peritus bene-consulere euntibus.

Tum nondum aliquis talis inter priores extiterat viros
nec qui ex ipso Jove proles, nec qui aliorum
immortalium ex sanguine heroes prodierant,
qualem Jasonem reddidit Jovis uxor illo die,
et coram visendum et compellandum.

Quem etiam spectantes stupuerunt ipsi socii
splendentem gratiis : lætatus-autem est itinere
Ampycides, jam fere conjiciens omnia.

Est vero quædam campi in via prope templum
populus foliis innumeris comata,
cui frequenter garrulae immorabantur cornices.

Quarum aliqua interim alis motis
superne in ramis Junonis elocuta-est consilia :

Inglorius ille vates, qui ne *ea* quidem, quæ pueri sciunt,
novit mente cogitare, *scilicet* nec dulce quoddam
neque amabile puellam verbum dicturam-esse
ad-juvenem, quando ipsum alii comites sequantur.
Abi, male-vates, mala-suadens : nec tibi Venus
nec blandi faventes adspirant Amores.

Dixit objurgans : risit vero Mopsus audita
voce avis divinitus-missa, sicutque dixit :

Tu quidem in-templum deæ abi, in quo puellam
invenies : Jason : admodum facilem *eam* offendes,
Veneris consiliis, quæ tibi adjutrix laborum
erit, ut etiam olim Agenorides dixit Phineus.

Nos vero, ego et Argus, exspectantes donec redieris
hoc ipso in loco, aberimus : tantum vero ipse
precare eam prudentibus cohortans verbis.

Ἡα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἔγεον ἄμφω.
Οὐδ' ἄρα Μῆδεῖς θυμὸς τράπετ' ἀλλα νοῆσαι,
μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἥντιν' ἁδύροι
950 μολπήν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψίασθαι.
Ἄλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμφίχανος, οὐδέποτ' ὅστε
ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας ἐς δὲ κελεύθους
τηλόσε παπταίνεσκε παραχλίνουσα παρειάς.
Ὕαμας δὴ στηθέων ἔαγη κέαρ, δποτὲ δοῦπον
955 ἡ ποδὸς ἡ ἀνέμοιο παραθρέζαντα δοάσσαι.
Αὐτάρ δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλέδομένη ἐφαάνθη
ὑψός ἀναθρώσκων, ἀτε Σείριος Ὄχεανοϊ,
δις δή τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλος τ' ἐστιδέσθαι
ἀντέλλει, μῆλοισι δὲ ἐν ἀστετον ἤκεν διέν.
960 ὃς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπῆλυθεν εἰσοράσθαι
Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὠρσ φανθείς.
Ἐξ δ' ἄρα οἰκραδίη στηθέων πέσεν, ὅμματα δ' αὔτως
ἥχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηδόας ἐλεν ἔρευθος.
Γούνατα δ' οὔτ' ὅπίσαν οὔτε προπάροιθεν ἀτέραι
965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. Αἱ δὲ ἄρα τείως
ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
Τῷ δὲ ἀνεψι καὶ ἀναυδοὶ ἐφέτασαν ἀλλήλοισιν,
ἡ δρυσὶν ἡ μακρῆσιν ἐειδόμενοι ἐλάτησιν,
αἵτε παρᾶσσον ἔκχοντα ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται
970 νηνεμίη· μετὰ δὲ αὔτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
κινύμενην δημάδησαν ἀπείριτον· ὃς ἄρα τῷ γε
μέλλον ἀλις φθέξασθαι ὑπὸ πνοιῆσιν Ἐρωτος.
Γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἀτῇ ἐνιτεπτηνίαι
θευμορήῃ καὶ τοῖον ὑποσταίνων φάτο μῦθον.
975 Τίπτε με, παρθενική, τόσον ἀζεσαι οἴον ἔοντα;
Οὐ τοι ἔγων, οἶοι τε δυσαυχέες ἀλλοι ἔσαν
ἀνέρες, οὐδ', δτε περ πάτηρ ἔνι ναιετάσσον,
ἥ πάρος. Τῷ μή με λίην ὑπεράιδο, κούρο,
ἡ τι παρεξερέσθαι, δ τοι φίλον, ήέ τι φάσθαι.
980 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εύμενόντες
χώρῳ ἐν ἡγαλέω, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἰρεο· μηδέ με τερπνοῖς
φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρώτων ὑπέστης
αὐτοκαστιγήτη μενοεικέ φάρμακα δώσειν.
985 Πρόσ σ' αὐτῆς Ἐκάτης μειλίσσομαι ἡδὲ τοκήων
καὶ Διὸς, δις ξείνοις ἱκέτησι τε κείρ' ὑπερίσχει·
ἀμφότερον δ', ἱκέτης ξείνος τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,
χρειοῖ ἀναγκαίη γουνούμενος. Οὐ γάρ ἀνευθεν
990 ἕκαστον στονόντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.
Σοὶ δ' ἀνέγω τίσαιμι κάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς
ἥ θεμις, δις ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάντας,
ούνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὃς δὲ καὶ ἀλλοι
ἥρωες κλήσουσιν ἐς Ἐλλάδα νοστήσαντες,
ἥρωων τ' ἀλοχοὶ καὶ μητέρες, αἱ νύ ποτ' ἡδη
995 ἡμέας ἥιόνεσσιν ἐφεξόμεναι γοάσουσιν,
τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
Δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
παρθενική Μίνωτς ἔψφρονέουσ' Ἀριάδνη,
ἥν ὃς τε Πασιφάνη κούρη τέκεν Ἡελίοιο.
1000 Ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εύνατε Μίνως,

Dixit astute, assensit autem uterque.

Neque vero Medeae animus convertebatur ad-alia cogitanda
quamquam canentis : omnes vero ei, quemcumque ludens
-ederet] cantum, non diu placebant ad-ludendum.
Sed cessavit perplexa, neque unquam oculos
ancillarum ad cœtum *versos* tenuit quiete : in vias vero
longe circumspexit, inclinatis genis.

Profecto sæpe in-pectore frangebatur animus, quando stre-
pitum] aut pedis aut venti prætereuntem audire-sibi-vide-
batur.] At ille non diu post desideranti apparuit
alte prosiliens, velut Sirius ex-Oceano,
qui sane pulcher quidem et præclarus adspectu
exoritur, pecudibus autem plurimam immittit calamitatem.
Sic igitur illi pulcher quidem advenit visu

Æsonides, ærumnam vero ingratam attulit conspectus.

E pectore autem ei eorū excidit, oculique pariter
caligine-tenebantur ; calidusque genas occupavit rubor.
Genua nec retrorsum, neque antrorsum movere
valuit, sed subitus obrigerant pedes. Interea igitur
ancillæ ad-unam omnes ab illis discesserant.

Illi muti tacitique adstabant sibi,
aut quercubus, aut proceris similes abietibus,
quæ juxta quiete in montibus radices-egerunt
vento-silente : poste rursus impetu venti
motæ strepunt immensum : sic igitur illi
erant multum locuturi adflatu Amoris.

Intellexit autem ipsam Jason in malum incidisse
divinitus-immissum, atque talem blandiens dixit sermo-
nem :] Cur me, virgo, tantopere vereri quum-sim solus?
Non sane ego talis sum, quales male-gloriantes alii sunt
viri, nec, quando in patria habitatam,
fui antea. Quare ne nimium me verere, puella,
aut aliquid interrogare, quod tibi placeat, aut aliquid dicere.
Sed quoniam nobis convenientius faventes
loco in sacro, ubi nefas est decipere,
aperte dic atque quære : neque me suavibus
decipe verbis, quoniam primum promisi
germanæ-sorori, te idonea medicamina præbituram-esse.
Per ipsam te Hecaten precor, atque parentes
et Jovem, qui hospites et supplices manu tegit :
utrumque vero, et supplex et hospes huc venio
rei necessitate ad-supplicandum-coactus. Non enim sine
vobis luctuoso superior ero labore.

Tibi vero ego rependam gratiam postea auxiliū,
ut fas est, quemadmodum convenit diversis-locis habitan-
tibus,] nomen et præclarum efficiens *tibi* famam : ita vero
etiam ceteri] heroes celebrabunt *te* in Graciam reversi
heroumque conjuges et matres, quæ forsitan jam
nos littoribus insidentes deplorant,
quarum quidem tristes dissipabis curas.
Jam aliquando Theseum e-mailis eripuit certaminibus
virgo, Minois-filia, bene-cupiens Ariadne,
quam quidem Pasiphae filia pepererat Solis.
At illa etiam navī, postquam iram compescuit Minos,

σὺν τῷ ἐφεζομένῃ πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτὸι ἀθάνατοι φύλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέχμωρ ἀστερόεις στέψανος, τὸν τε κλείουσ' Ἀριάδνης, πάννυγος οὐρανίοισιν. Ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.

1005 Ως καὶ τοὶ θεόθεν γάρις ἔσσεται, εἴ τε ταύτης τόσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. Ἡ γάρ εἴσικας ἐκ μορφῆς ἀγανθῆσιν ἐπιτείχεισι κεκάσθαι.

“Ως φάτο κυδανῶν· ἡ δὲ ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα νεκτάρεον μειδηρόν· ἐγύθη δέ οἱ ἔνδοθι. Οὐμὸς αὐτῷ ἀειρομένης, καὶ ἀνέραχεν ὄμμασιν ἄντρην· οὐδὲ ἔχειν ὅττι πάροιθεν ἕπος προτιμοῦθεσιτο, ἀλλ' ἀμυδίς μενέσιν ἀλλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.

Προποδὸς ἀφειδῆστα θυνόδεος ἔξελε μίτρης [θώρακα, φάρμακον] αὐτάρδε δ' αὐτῷ γεροῖν ὑπέδεκτο γεγη-

1015 καὶ οὐ κέ οἱ καὶ πᾶσιν ἀπὸ στηθέων ἀρύσσαται ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένην γατεόντι· τοῖος ἀπὸ ξανθοῦ καρκάτου Αἰσονίδαο

στράπτεν· Ἔρως ἀγέταις ἀπὸ φλόγας· τῆς δὲ ἀμαρυγὰς ὁρθαλμὸν ἔπακεν· Ιαίνετο δὲ φρένας εἴσω

1020 τηκομένη, οἴνος τε περὶ ῥοδέστην ἔέρση

τήκεται ἡψίσιν Ιαίνομένη φάεεσσιν.

“Αἰδὼς δὲ ἀλιστε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον αἰδόμενοι, οὐδὲ δὲ αὐτὶς ἐπὶ σφίσι βάλλον διπωπάς, ίμερούσιν φαιδρῆστον ὑπὸ δρύσι μειδιώσατες.

1025 Οὐκέ δὲ δὴ τοίσιτι μόλις προσπτύξατο κούρη.

Φράξεο νῦν, ὃς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ· ἀρωγήν. Εἴπερ δὲ δὴ μετίοντι πατήρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ ἐξ ὅσιος γενέων δλούσις σπείρασθαι δόδοντας, δὴ τούτο μέστην νύκτα διαμμοιρήδη φυλάξας,

1030 ἀκαμάτοιο ῥοῆσι λοεσσάμενος ποταμοῖο, οἶς δέ τοι δὲ δὲντες δλῶν εὐνέ τά φάρεσι κυανέσιν βόθρον δρύζασθαι περιηγέα· τῷ δὲ ἐνὶ θῆλυν ἀρνεῖόν σφάξειν καὶ ἀδείστον ὄμμαθετῆσαι, αὐτῷ πυρκαϊήν εῦνηήσας ἐπὶ βόθρῳ.

1035 Μουνογενῆ δὲ Ἐκάτην Περιπόδιο μειλίσσοιο, λείβοντας ἐκ δέπασος σιμολήτια ἔργα μελισσέων.

Ἐνθα δὲ ἐπει τεθὲν μεμνημένος θάσσηναι, ἀπὸ δὲ πυρκαϊῆς ἀναγάγεο· μηδὲ δὲ δύσπος

1040 ηδὲ ποδῶν δρῆσι μεταπτερεύθηκαι δπίσω, ηδὲ κυνῶν θλακή, μήτρας τὰ ἔκστατα κολούστας οὐδὲ αὐτὸς κατὰ κόσμον έοῖς ἐπάροιτι πελάστης.

Ἡρι δὲ μαδήνας τόδε φάρμακον, ἡδὲ ἀλιοιδῆ γυμνωθεὶς φαίδρουν τεὸν δέματος· εὐ δὲ οἱ δλακή

1045 ἔσσεται ἀπειρεστον μέγα τε σθένος, οὐδὲ τε φαίνεις ἀνδράσιν, δλλὰ θεοῖσιν Ιαίνεμεν ἀθανάτοισιν.

Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δυυρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω καὶ ἔργος. Ἔνθ' οὐκ ἀν τε διατηρήσεισι ἀκοικεῖ

γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδὲ ἀσγετον ἀίσσουσα φύλος δλούσι ταύρων, τοῖος γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν γάζεο.

1050 Καὶ δέ τοι δλλὸ παρέξ ὑποθήσομ· δνεικρ. Αὐτίνι ἐπήν κρατερούς ζεύζης βόσι, οῶκα δὲ πᾶσιν γεροῖς καὶ ἡνορέη στυφελήν διὰ νείλον ἀρόσσης, οἱ δὲ ἤδη κατὰ ὠλκας ἀνασταγύσωτις Γίγαντες,

cum illo insidens, patriam reliquit : eam vero vel ipsi dili amarunt, medioque ei in-aethere signumstellata corona, quam vocant Atiades, per-totam-noctem cum-celestibus volvitur simulacris. Sic etiam tibi divinitus gratia erit, si servaveris tantam principum virorum cohortem. Profecto enim videris secundum formam molli lenitate ornata-esse.

Sic dixit laudans eam : illa deorsum oculis declinatis suaviter risit : effususque-est ei intus animus laude elatæ, atque suspectis oculis ex-adverso : neque habuit, quod prius verbum ad-eum-diceret, sed una cupit cuncta eloqui.

Antea vero omisso-sermone ex-odorata depromsit mitra medicamentum : at ille statim manibus accepit latus, atque ei vel omnem e pectoribus haustam animam dedisset delectata petenti : talis de flavo capite Jasonis fulgentem-emittebat Amor suavem flammam : illius autem lumina] oculorum rapuit : calebatque Medea in-animo intus] emollita, quemadmodum in rosas liquescit matutinis calefactus radiis.

Ambo vero nunc in humum oculos desigebant, pudore-suffusi , nunc rursus in se conjecterunt lumina, amabiliter hilaribus superciliis ridentes. Sero autem his verbis ægre allocuta-est puella :

Attende nunc, quomodo tibi ego molitura-sim auxilium. Quando jam advenienti pater meus tradiderit ex serpentis maxillis pestiferos seminando dentes, tum media nocte, aequaliter-divisa, observata perennis aquis ablutas fluvii solus sine aliis, in (amicus) vestibus atris, scrobem effodito orbicularē : in eaque femellam agnam mactato, integramente crudam-imponito in ipsa pyræ bene extructe fovea.

Unigenitam autem Hecaten Persei-filiam placato, libans e pater alvearii opera apum (mel).

Tum, ubi deam memor placaveris, retro a pyra recede, neque te strepitus aut pedum jubeat converti retro,

aut canum latratus, ne forte omnibus irritis-redditis ne ipse decenter quidem ad-tuos socios accedas.

Mane vero destillato hoc medicamento, tanquam unguento nudatus perunge tuum corpus : ei vero robur inherit immensum, magnaue vis, nec dices te viris, sed diis aequalem-esse immortalibus.

Sed præter ipsam hastam etiam scutum oblinatur, et ensis. Tum non te perruperint cuspides terrigenarum hominum, nec sæve irruens flamma noxiiorum taurorum. Talis quidem non diueris, verum illo-ipso-die : attamen tu nullo modo a-certamine recede. Atque tibi aliud preterea indicabo adminiculum. Statim quando validos junxeris boves, celeriterque omne manibus et virtute asperum novale peraraveris, jamque per sulcos progerminaverint Gigantes

1053 σπειρομένων ὅφιος δνοφερήν ἐπὶ βθόλον δδόντων,
αἴ κεν δρινομένους πολέας νειοῖ δοκεύσῃς,
λάθρη λάσαν ἀφες στιβαρώτερον· οἱ δὲ ἀν' ἐπ' αὐτῷ,
καρχαλέοι κύνες ὡστε περὶ βράμης, δλέκοιεν
ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγεο δηϊοτῆτος
1060 ιδοῦσαι· Τὸ δὲ κώνας ἐς Ἑλλάδα τοῦ ἔκητι
οἰσται· ἐξ Αἰγαίου τηλοῦ ποθί· νίπσεο δὲ ἔμπτης,
ἥ φιλον, ἥ τοι ἔαδεν ὀφορμηθέντι νέεσθαι.
“Ως δέρ’ ἔφη, καὶ σῆγα ποδῶν πάρος δσσες βαλοῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηδα δάκρυσι δεῦεν,
1065 μυρομένη, δέτ’ ἔμελλεν ἀπόπροθι· πολλὸν ἦτο
πόντον ἐπιπλάγασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
ἔξαυτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἰλέ τε χειρὸς
δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' δφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς.
Μνώεο δέ, ἥντα δάκρυποθί διπότροπος οἰκαδὸν ἵκηαι,
1070 ούνομα Μηδείης· ᾧς δὲ αὖτ’ ἔγω ἀμφὶς ἔοντος
μνήσομαι. Εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῆ τοιέστιν
δώματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπείρ δλα νητὶ περήστις·
ἥ νῦ που ὀφενεοῦ σχεδὸν ἴζεσι Ὁρχομενοῖο,
ἥ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
1075 ἥν τινα τήνδε διόμηνας ἀριγνώτην γεγανῖαν
Πασιφάς, ἥ πατρὸς διμόγνιος ἐστὶν ἔμοιο.
“Ως φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπῆγε δάκρυσι κούρης
οὖλος Ἐρως, τοῖον δὲ παραβλήδον ἔπος ηδόν·
Καὶ λίγην οὐ νύκτας δίομαι οὐδέ ποτ’ ἥμαρ
1080 σεῦ ἐπιλήσεσθαι προφυγὸν μόρον, εἰ ἐτέον γε
φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀγαῖον, μηδέ τιν' ἀλλον
Αἰγαίης προβάλησι κακώτερον ἀμψιν ἀεθλον.
Εἰ δέ τοι ήμετέρην ἔξιδμεναι εὔαδε πάτρην
ἔξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνύγει.
1085 Εστι τις αἰπενοῖστι περιόρομος οὔρεσι γαῖα,
πάμπαν ἔνδρηνός τε καὶ εὐθοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
δις πρώτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηὸν
ἀθανάτοις, πρώτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
1090 Αἰμονίην δὴ τὴν γε περικτίones καλέουσιν.
Ἐν δὲ αὐτῇ Ἰαωλὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἀλλαι
πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ ούνομος ἀκοῦσαι
Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν δρμηθέντα,
Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὁρχομενοῖο
1095 δὴ ποτε Καδμείοισιν δμούριον ἀστο πολίσσαι·
Ἄλλα τίν τάδε τοι μεταμώνια πάντ' ἀγορεύω,
ἥμετέρους τε δόμους τηλεκελείτην τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν ούνομα κείνην
παρθενικὴν πλαέσκον ἐπήρωτον, ἥν μὲν ἔρεείνεις;
1100 Αἴδε γὰρ, ὃς Θησηῇ τότε ἔναρέσσατο Μίνως
ἀμφ' αὐτῆς, ὃς ἀμψι πατήρ τεσδέ ἀρθυιος εἴη.
“Ως φάτο μειλιχίοισι καταφήγων δάροισιν
τῆς δὲ ἀλεγεινόταται κραδίην ἔρεθεσκον ἀνίαι,
καὶ μιν ἀκηχειμένη ἀδινῷ προσπτεύσατο μύθῳ.
1105 Ελλάδιου ποτέ καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
Αἰγαίης δὲ οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἶον ἔειτας
Μίνως Πασιφάς πόσιν ἔμμεναι· οὐδὲ Ἀριάδνη
ισοῦμαι· τῷ μη τι φιλοξενίην ἀγόρευε.

e-satis draconis atra in gleba dentibus,
si excitatos multos ex-agro observaveris,
clam lapidem immittre validum : illi vero ejus causa,
rabidi velut canes propter cibum, conficent
se-invicem : atque ipse propria in-pugnam
ruere. Vellus autem in Græciam propterea
auferes ex Αea procul : abi tamen,
qua gratum est, qua tibi placet profecto ire.

Sic igitur dixit, et tacite ad pedes oculis demissis
largiter tepidis genas lacrimis rigavit,
dolens, quod esset admodum longe a-se
per mare erraturus : mōsto igitur eum contra
iterum sermone allocuta-est, prehenditque manum
dextram : jam enim ejus oculos reliquerat pudor :

Memento, si quidem aliquando redux domum veneris,
nominis Medeae : sic vero et ego absens
recordabor. Dic vero mihi benevolē hæc, ubinam tibi sint
ædes, quo nunc hinc super mare navi abiturus-sis :
utrum ad-opulentam prope accessurus-sis Orchomenum,
an Αεαem ad insulam? Memora etiam puellam,
quam quidem illam nominasti nobilem filiam
Pasiphaes, quæ patris soror est mei.

Sic locuta-est : illum vero et ipsum subiit, lacrimis
puellæ,] sævus Amor, hoc vero vicissim verbum dixit :

Omnino nec noctu puto nec unquam interdiu
tui me obliturum-esse, evitata morte, si vere quidem
effugiam salvus in Græciam, nec quendam alium
Æetes objecerit pejorem nobis laborem.

Si vero tibi nostram cognoscere placet patriam,

edisseram : admodum enim me et ipsum animus jubet.
Est quedam celsis circumdata montibus terra,
omnimo ovibus-abundans atque pascuis, ubi Prometheus,
Japeti-filius, bonum genuit Deucalionem,
qui primus condidit urbes, et ædificavit templα
diis, primus vero etiam inter homines regnavit.

Haemoniam illam quidem vicini nominant.

In ea Ioleus, mea patria, in ea etiam aliae
multæ urbes habitantur, ubi ne nomen quidem licet au-
dere] Αεæ insulae : Minyam vero profectum,
Αoliden Minyam, inde fama est Orchomeni
aliquando Cadmeis conterminam urbem condidisse.

At quid hæc tibi frustra omnia dico,
nostras domos, et longe-celeberrimani Ariadnen,
filiam Minois, quo splendido nomine illam
virginem appellabat amabilem, de-qua me interrogas?
Utinam enim, ut cum-Theseo tum consensit Minos
de illa, sic nobis pater tuus amicus sit!

Sic dixit, blandis demulcens verbis;
illius vero acerbissimæ animum vexabant curæ,
atque eum tristis miserabilis allocuta-est sermone :

In-Græcia forte hoc honestum est, pactorum rationem
-habere :] Αetes vero non talis inter homines, qualem dicitis
Minoa Pasiphaes maritum fuisse : neque Ariadnæ
æqualis-sum : quare noli hospitalitem commemorare.

Ἄλλος τόνυν μὲν ἐμεῦ, δτ' Ἰωλκὸν ἔκχαι, 1110 μνώσοι· σεῖο δὲ ἔγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων μνήσουμαι. Εἰλθοι δὲ ἡμίν ἀπόπροθεν ἡ τις δόσσα, ἡ τις ἄγγελος ὅρνις, δτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο· ἢ αὐτὴν με ταχεῖσι τῷ πάντοιο φέροιεν ἐνθέδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάζασι ἀελλαι,

1115 δῆρα σ' ἐν δόθαλμοισιν ἐλεγχείας προφέρουσα μνήσω ἐμῇ ἴστητι πεφυγμένον. Αἴτιος γάρ εἶγη ἀποφράτας τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.

Ως δρ' ἐφ' ἐλεινὰ καταπρογέουσα παρεῶν δάκρυα· τὴν δὲ γε δῆθεν ὑποδήληδην προσέστιπν.

1120 Δαιμονίη, κενέδες μὲν ἔν πλάζεσθαι ἀέλλας, ὃς δὲ καὶ ἄγγελον ὅρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις. Εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἐλλάδα γαῖαν ἔκχαι, τιμήσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε ἔσσεαι· οἱ δέ σε πάγχυν θεὸν ὃς πορσανέουσιν, 1125 οὐνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἰκαδ' ἔκοντο σῆ βουλῆ, τῶν δὲ αὔτε κατίγνητοί τε ἔται τε καὶ θαλεροὶ κακότητος ἀδην ἐσάωθεν ἀκούται. Ἡμέτεροι δὲ λέγος θαλάμους ἔνι κουριδίοισιν πορσυνέεις· οὐδὲ ἔμμει διακρινέει φιλότητος 1130 ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμοριμένον ἀμφικαλύψαι.

Ως φάτο· τῇ δὲ ἐντοσθε κατέβετο θυμὸς ἀκούη. Εμπτης δὲ ἔργη ἀδηλητα κατεβρήγησεν ἰδεύσθαι σχετλίη· οὐδὲ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἐμέλλεν 1135 Ἐλλάδα ναιετάσιν. Ως γάρ τόδε μῆδετο Ἡρη, δῆρα κακὸν Πελὴν ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἔκχαιται

Αλαίη Μήδεια, λιποῦσ· ἀπο πατρίδα γαῖαν.

Ἡδη δὲ ἀμπίπολοι μὲν ὀπιτεύουσαι ἀπωθεν σιγῇ ἀνιδέσκον· ἐδεύετο δὲ ἡματος ὥρη ἥψη οἰκόνδε νέεσθαι ἔνην μετὰ μητέρα κούρην.

1140 Ή δὲ οὕπω κομιδῆς μημνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ θυμὸς δυῶν μορφῶν τε καὶ αἰμαλίοισι λόγοισιν, εἰ μὴ δέ· Αἰσονέτης πεφυλαγμένος δύψε περ ηδᾶ·

“Ωρη ἀποβλάσκειν, μὴ πρὶν φάσις ἡδεῖοι δύη οὐ πορθάμενον, καὶ τις τὰ ἔκαστα νοῆσῃ 1145 δύνειν· αὖτις δὲ ἀδολήσομεν ἐνθέδ' ἰόντες.

Ως τώ γέ ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσον ἐπεσσιν πείρηθεν· μετὰ δὲ αὔτε διέτυμαγεν. Ήτοι Ἰησων εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὥρτο νέεσθαι·

ἡ δὲ μετ' ἀμφιπολίους· αἱ δὲ σγεδὸν ἀντεβόλησαν 1150 πᾶσαι δμοῦ· τὰς δὲ οὐ τι περιπλομένας ἐνόρθεν.

Ψυχὴ γάρ νεφέσσει μεταχρονίη πεπότητο.

Αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεθήσατ' ἀπίνης, καὶ δέ ἐτερη μὲν χειρὶ λάβη ἥνια, τῇ δὲ ἄρδιμάστηλην δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόδινδε 1155 δύνονται ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. Τὴν δὲ ἄρδιοῦσαν Χαλκιόπη περὶ παισιν ἀκηγεμένη ἐρέεινεν·

ἡ δὲ παλιντροπίησιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων ἔχλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λειτήτο.

Τίς δὲ ἐπὶ γνησιαλῆ σφέλαι κλιντῆρος ἐνερθεν, 1160 λέγρις ἐρεισαμένη λατῆ ἐπὶ χειρὶ παρειήν.

ἔντονος ἐνί Βλεφάροις ἔχειν ὅμματα, πορφύρουσα οἷον ἐντὶ κακὸν ἔργον ἐπεξινώσατο βουλῆ.

Sed tantum tu mei, quando Iolecum redieris,
memento: tui ego, vel meis invitatis parentibus,
recordabor. Veniat vero nobis e-longinquus aut quædam
fama] aut nuncia quædam avis, quando oblitus-fueris mei:
aut ipsam me celeres super mare ferant
hinc Iolecum abreptam venti,

ut tibi, ante oculos (*coram*) probra ingerens,
in-memoriam-revocem, meo consilio *te* effugisse. Utinam
enim essem] ex-improviso tum tuis præsens in ædibus!

Sic igitur dixit, miserabiles profundens de-genis
lacrimas; eam autem ille vicissim allocutus-est:

O-bona, inanes sine vagari ventos,

item etiam nunciam avem, quoniam vana loqueris.

Si vero in-illas sedes et Græciam veneris,

honorata mulieribus et viris, venerandaque

eris, qui te omnino velut numen colet,

quod horum filii reduces domum venerint

tuo consilio, illarum rursus et fratres et cognati;

et florentes e-malisi omnino servati-sint conjuges.

Nostri vero tori thalamis in virgineis

consors-eris: neque nos distrahet ab-amore

aliud quidquam, antequam mors fatalis circumdet.

Sic dixit: illi vero intus diffluebat animus *his* auditus.

Attamen facinora atra horruit videre,

miseria: nec diu recusatura erat

In-Græcia habitare. Ita enim hoc molita-erat Juno,

ut in-exiūtum Peliae sacram in Iolecum veniret

Colchica Medea, relicta patria terra.

Jam famulæ spectantes procul

tacite mœrebant; postulabat autem diei tempus,

retro domum ut-iret suam ad matrem puella.

Illa autem nondum reditus mémor-fuissest: (delectabatur enim ei) animus simul forma et dulcibus verbis:) nisi Jason cautus, quanquam sero, dixisset :

Tempus est discedendi, ne prius lux solis

occidat præveniens, et quis omnia intelligat

alienorum: iterum vero conveniemus huc euntes.

Sic illi se-mutuo blandis tamdiu verbis
tentarunt: tum vero discesserunt. Nam Jason
ad socios et navem letus festinavit redire;
hæc ad ancillas: quæ prope occurserunt
omnes una: eas tamen nequaquam advenientes animad-
vertit.] Anima enim in-nubibus sublimis volabat.
Spontaneis autem pedibus celerem concendit rhedam,
atque altera manu prehendit habenas, altera scuticam
artificiosam, mulos ad-impellendos: hi vero in-urbem
ruebant festinantes ad palatia. Illam reversam

Chalciope de filiis sollicita interrogavit :

ipsa autem sollicitudine perplexa nec sermones

audivit, nec respondere interroganti voluit.

Sedit autem in humili scabello sellæ infra

oblique suffulciens lœva manu genam :

humidos inter palpebras habebat oculos, cogitans

quam mali facinoris suo particeps-esset consilio. .

Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἑτάροις ἔξαῦτις ἔμικτο
ἐν χώρῃ, θι τούς γε καταπρολιπὸν ἐλιάσθη,
1165 ὥρτ' ἵεναι σὺν τοῖσι, πιφαυσκόμενος τὰ ἔκαστα,
ἥρων ἐς ὅμιλον· ὅμοι δ' ἐπὶ νῆσα πέλασσαν.
Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ δὲ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δήνεα κούρης,
δεῖξε τε φάρμακον αἰνόν· δὲ δὲ οἰδένεν οἵσος ἑτάρων
1170 Ιδας ἤστ' ἀπάνευθε δακῶν γόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
γηθόσυνοι, τῆμος μὲν, ἐπὶ κνέφας ἐργαθε νυκτὸς,
εὔκηλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. Αὐτὰρ ἄμ' ήσοι
πέμποντες ἐς Αἴγατην ἵεναι σπόρον αἰτήσοντας
ἀνδρες δύνα, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρητίφιλον Τελαμῶνα,
1175 σὺν δὲ καὶ Αἴθαλίδην τία κλυτὸν Ἐρμείαο.
Βάν δὲ ἡμεν οὐδὲ ἀλίωσαν δόδον· πόρε δέ σφιν ιοῦσιν
κρείων Αἴγατης χαλεποὺς ἐς δέλθον δόδόντας
Ἄονιοι δράχοντος, δὲν Ὁγυγίη ἐνὶ Θήρῃ
Κάδμος, δὲν Ἐύρωπην διζήμενος εἰσαφίκανεν,
1180 πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνη ἐπίουρον ἔδντα,
ἔνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βόδες, ήν οἱ Ἀπόλλων
ἄπασε μαντοσύνησι προηγήτειραν δόδοιο.
Τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπὲκ γενύων ἐλάσσασα
Αἴγατη πόρε δῶρον δύμας αὐτῷ τε φονῆι.
1185 Καὶ δέ μὲν Άονιοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν
Κάδμος Ἀγγηορίδης γαιηγενῆ ἔστατο λαὸν,
Ἄρεος ἀμώντος δοῖοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο.
τοὺς δὲ τότε Αἴγατης ἐπορευ μετὰ νῆσα φέρεσθαι
προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν δίσσαστο πείρατ' δέλθου
1190 ἔξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουστί βάλοιτο.
Ἡλίος μὲν ἀπωθεν ἐρεμνήν δύετο γαῖαν
ἐσπέριος νεάτας ὑπὲρ ἀκριας Αἴθιοπάνων.
Νῦξ δὲ πποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ζυγά· τοι δὲ γαμεύνας
1195 ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. Αὐτὰρ Ἰήσων
αὐτίκ' ἐπεὶ δέ Ελίκης εὐφεγγέος ἀστέρες ὅρκτου
ἔχλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
βῆ δέ ἐς ἐρημαίην κλωπήιος ἡύτε τις φύρ
σὺν πᾶσιν γρήσεσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἔκαστα
ἥματιος· θήλουν μὲν διν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
1200 Ἀργος Ἰών ἡνεκε· τὰ δὲ ἔξ αὐτῆς ἔλε νηός.
Ἀλλ' δὲ δὴ ἴδε γῷρον, δτις πάτου ἔκτοθεν ἦν
ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδοις είαμενῆσιν,
ἐνθ' ήτοι πάμπρωτα λοέσσαστο μὲν ποταμοῖο
εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φάρος
1205 ἔσσαστο κυάνεον, τὸ μέν οἱ πάρος ἔγγυάλιξεν
Αημνιάς Υψιπύλη, ἀδινῆς μνημήσιον εύνης.
Πηγύιον δὲ ἐπειτα πέδων ἔνι βόθρον δρυζας
νήγεσεν σχύζεις, ἐπὶ δὲ ἀρνειοῦ τάμε λαιμὸν,
αὐτὸν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσαστο· δαῖε δὲ φιτροὺς
1210 πῦρ ὑπένερθεν ιεῖς, ἐπὶ δὲ μιγάδας γέε λοιβάς,
Βριμώ κικλήσκων Ἐκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
Καὶ δέ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιγεν· ή δὲ δίουσα
κευθιδῶν ἔξ ὑπάτων δεινή θεός δντεβόληγεν
ἱροῖς Αἰσονίδαο· πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο
1215 σμερδαλέου δρυνίοισι μετὰ πτόρθοισι δράχοντες·
στράπτεδ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τὴν γε

Jason autem ubi jam cum-sociis iterum convenerat
eo loco, quo illis relictis discesserat,
perrexit cum iis, exponens singula,
heroum ad cœtum: una vero ad navem accesserunt.
Illi eum amplexabantur, ut viderant, et interrogarunt.
At ipse his omnibus narravit consilia puellæ,
ostenditque medicamentum vehemens: sed seorsim solus
sociorum] Idas sedit procul mordens iram: ceteri vero
laeti tum quidem, quando tenebrae cohibebant noctis,
quieti curam-gesserunt suarum rerum: at primo mane
miserunt ad Αἴτεν, qui-irent semen petituri,
viroς duos, præcipue ipsum bellī-amantem Telamonem,
una vero etiam Αἴθαλιδην, filium nobilem Mercurii.
Iverunt igitur; nec frustra-confecerunt iter: dedit enim
ipsis euntibus] rex Αἴτες difficiles in laborem dentes
Aonii serpentis, quem Ogygias ad Thebas
Cadmus, quando Europam querens venerat,
interfecit, Marti-sacris fontis custodem,
ubi etiam habitavit, praeunte vacca, quam ei Apollo
præbuerat oraculo ducem viæ,
hos vero (dentes) dea Tritonia e maxillis evuisos
Αἴτες dedit dono simul ei ipsi (Cadmo), qui-necaverat.
Et hic quidem Aoniis insevit campis,
Cadmus Agenorides, terrigenamque condidit populum,
quotquot Marте demetente hasta superstites-erant:
Alios vero dentes tum Αἴτες dedit ad navem avehendos
lubenter, quoniam non eum putabat metas certaminis
esse-assecuturum, si vel juga tauris injecerit.
Sol quidem procul tenebriscosam subiit terram
vespertinus, ultimos supra vertices Αἴθιοπum:
Nox vero equis imposuit juga: tum strata
pararunt heroes ad refinacula. At Jason
statim, postquam Helices splendidis stellæ ursæ
inelinabantur, cœlitusque omnino Tranquillus exstitit
aether,] abiit in desertum clandestinus, veluti quidam fur,
cum omnibus rebus-necessariis; antea enim curaverat sin-
gula] interdiu: feminam quidem ovem et lac ex ovili
Argus attulerat: reliqua vero ex ipsa sunsit nave.
At quando jam vidit locum, qui extra viam-tritam erat
hominum, in-puris Tranquillus pratis-irriguis,
ibi quidem primum lavit fluvio
rite divino tenerum corpus: circum autem pallium
induit nigrum, quod quidem ei antea dederat
Lemnia Hypsipyle, crebri monumentum concubitus
Cubitali deinde in solo fovea effossa
exstruxit ligna-scissa, et agnæ secuit jugulum,
ipsamque bene superne extendit, accenditque stipites
igne subjecto, mixtaque affudit libamina,
Brimonem invocans Hecaten adjutricem laborum.
Qua invocata ille retro cessit: illa vero audiens
specubus ex imis horrenda dea accessit
ad-sacra Jasonis: undique autem eam cingebant
horribiles quernis cum ramis dracones:
coruscabat vero infinitum facium lumen: circa illam

- οξείη θλαχῆ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 Πίστει δ' ἔτρεις πάντα κατὰ στίβουν· αἱ δὲ δόλους ξανθούς φαντασίας ἀλλαγής, αἱ δὲ περὶ κείνην
 1220 Φάσιδος εἰσαμενὴν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 Αἰσονίδης δὲ ηὗτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλάς μιν οὐδὲν ὡς ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, σφρόντος δέ τάροιστι μίκτο κιών· ηδη δὲ φώνας νιφόνετος ὑπέρθεν
 Καυκάσου ήριγνης Ἡλὸς βάλεν ἀντεῖλουσα.
 1225 Καὶ τότε δέ τοις Αἰγαῖτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἔστο θωρήκα στάδιον, τόν οἱ πόρεν ἔξεναρίζας σφωτέρης Φλεγραῖον Ἀρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα· γρυσείν δὲ ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον, λαμπομένην, οἴον τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
 1230 ηελίου, δέτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὁχεανοῖο.
 Ἄν δὲ πολύρρηινον νώμα σάκος, ἀν δὲ καὶ ἔγχος δεινὸν, ἀμαιμάχετον· τὸ μὲν οὐ κέ τις ἀλλος ὑπέστη ἀνδρῶν ἡρώων, δέτε καλλίποντον Ἡρακλῆα τῆλε παρέξει, δέ κεν οἶος ἐναντίον πτολέμιξεν.
 1235 Τῷ δὲ καὶ ὁκυπόδων ἰππιων εὐπηγέα δίφρον ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιθήμεναι· ἀν δὲ καὶ αὐτὸς βήσατο, ρυπῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. Ἐξ δὲ πόλης ηλασσεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαιμάτον, ὡς κεν ἀέθλῳ παρσταίη· σὺν δέ σφιν ἀπέιριτος ἔστυτο λαός.
 1240 Οἶος δὲ Ισθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα ἄρμασιν ἐμβεβαώς ή Ταίναρον ή δύσις Λέρνης ὕδωρ ηὲ κατ' ἀλλος Ταντίου Ὄγγηστον, καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθος ἄμα νίστεται ἰπποῖς Πλέτρην ή Αίμονίην ή δενδρήνετα Γεραιστόν·
 1245 τοῖος δέ τοις Αἰγαῖτης Κόλχων ἄγος ήεν ίδεσθαι.
 Τόφρα δὲ Μηδείης ἐποθημοσύνησιν Ίησων φράμακα μαδήνας ήμεν σάκος ἀμφεπάλυνεν ηδὲ δόρον βριαρὸν, περὶ δὲ ἔιφος· ἀμφὶ δὲ ἔταιροι πειρησαν τευχέων βεβιημένοι, οὐδὲ δύνατο
 1250 κενόν δόρυ γνάμψαι τιτθόνγε περ, ἀλλὰ μάλιστας ἀνάγεις κρατερήσιν ἐνεσκλήκει παλάμησιν.
 Αὐτὸρ δ τοῖς ἀμμοτον κοτέων Ἀφαρήιος Ἰδας κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ἔιφει· ἀλτὸ δὲ ἀκωκὴ δραστήρ ἄκμονος δύνεται παλιντυπές· οἱ δὲ διμάδησαν
 1255 γηθόντους ήρωες ἐπ' ἐλπωρῆσιν ἀέθλου.
 Καὶ δὲ αὐτὸς μετέπειτα παλινέτο· δύ δὲ μιν ἀλκὴ σμερδαλένη, ἀφατός τε καὶ ἀτρομος· αἱ δὲ ἔκάτερθεν γείρες ἐπερβόσαντο περὶ σθένει σφριγόνωσαι.
 Ως δὲ οὐδὲν τοιούτος ήππος ἐελόδημον πολέμου
 1260 σκαρθιμῷ ἐπιγρεμέθων κρούνει πέδον, αὐτὸρ ὑπερθεν κυδίων δρόσισιν ἐπ' οὔσανιν αὐγένιν ἀείρει· τοῖος δέ τοις Αἰγονίδης ἐπιγαίετο κάρτει γυνών.
 Πολλὰ δὲ τοιούτα καὶ ἔνθικα μετάρσιον ἔγνος ἐπαλλεν ἀσπίδα γαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
 1265 Φάλης κεν ζοφεροῦ κατ' αἰθέρος ἀίσσουσαν χειμερίην στεροπήν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι ἐκ νεφέων, θτ' ἐπειτα μελάντατον ὅμβρον ἄγνονται.
 Καὶ τότε ἐπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων μελλον· αὐτὸρ κληῆσιν ἐπιστερὴν ιδρυνθέντες
 1270 βίμρα μάλιστας πεδίον τὸ Ἀρήσιον ηπείγοντο.
- acuto latratu inferi canes sonum-edebant.
 Prata vero tremebant omnia circa vestigium: et ululabant Nymphae paludem-incolentes fluviales, quae circa illum Phasidis palustrem-locum Amaranthi versantur.
 Jasonem quidem occupavit metus, sed cum ne sic quidem resipientem pedes ferebant, ut cum-sociis jungeretur reversus: jam vero lucem nivoso super Caucaso matutina Aurora misit exoriens.
 Et tum quidem Aetes pectoribus induit thoracem firmum, quem ei praebuerat, qui-interfecerat suis Phlegraeum Mars manibus Mimantem: auream vero capitigaleam imposuit quatuor-conis-insignem splendentem, quale orbiculare est lumen solis, ubi primum prodit ex-Oceano.
 Ac multis-coriis-constans versabat scutum, et hastam terribilem, immensam, quam quidem nemo alias sustinuisse] virorum heroum, quum reliquissent Herculem procul, qui vel solus contra pugnasset.
 Ei etiam velocium equorum bene-compactum currum tenebat juxta Phaethon condescendendum: atque et ipse condescendit habenasque manibus tenuit. Ex urbe autem agitavit currum latam per viam, ut certamini adstaret: cum illis autem infinitus ruit populus.
 Qnalis vero Isthmum abit Neptunus ad certamen curru vectus, aut Tænarum, aut idem Lernæ ad-aquam, aut per lucum Hyantii (*Bæotii*) Onchesti atque Calauream forte adit cum equis Petramque Hæmoniam, aut arboribus-consitum Geræstum:] talis igitur Aetes Colchorum dux erat visendus.
 Interea Medæ monitis Jason medicamentis destillatis et scutum undique-conspersit et hastam validam atque ensem: circaque socii tentarunt arma, vi-adhibita, neque potuerunt illam hastam flectere vel tantillum: immo adeo infracta robustis induruerat manibus.
 At his vehementer irascens Aphareius Idas feriit juxta ferratam-cuspiderum magno ense: resiluit vero acies,] velut malleus ab-incude, repercussa: ipsi fremebant] leti heroes ob spem certaminis.
 Atque ipse deinde oblinebatur, subiitque eum robur horrendum, infandumque et intrepidum, et utrinque manus induruerunt viribus valentes.
 Ut vero bellicus equus appetens proelium calcitrando hinniens pulsat solum, at superne exultans rectis auribus cervicem extollit: talis Jason exsultabat robore membrorum.
 Multum vero hinc inde sublimes pedes movit clypeum æreum et hastam manu agitans.
 Diceris atro de æthere delapsum in-tempestate fulgor frequens coruscare ex nubibus, quando deinde nigerrimum imbrem adducant.
 Atque tum deinde non dum amplius cohibituri-se a-certaminibus] erant: sed in-sedilibus ex-ordine considentes celerrime in campum Martium properarunt.

Τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἀστεος ἀντιπέρηθεν, δεσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήνδιος ἀρματι νύσσα γίγνεται, δηπότ' ἀεθλα καταφθιμένοιο ἀνακτος κηδεμόνες πεζοῖσται καὶ ἵππεσι τίθενται.

1275 Τέτμον δ' Αἰγαίην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν, τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χειλος ἐλισσόμενον ποταμοῖο.

Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσσαν ἔταιροι, δή δια τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἀεθλον

1280 νηὸς ἀποπροθορών· ἀμυδος δ' ἔλε παμφανόσαν χαλκείη πήληχα θῶν ἔμπλειον ὁδόντων καὶ ξίφος ἀμφ' ὕμοις, γυμνὸς δέμας, ἀλλα μὲν Ἀρει εἴκελος, ἀλλα δέ που χρυσαόρῳ Ἀπόλλωνι.

Πατερήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἴδε ζυγά χάλκεα ταύρων,

1285 αὐτόγυνον τ' ἐπὶ τοῖς στιθαροῦ ἀδάμαντος ἀρτορον. Χρίμψε δ' ἔπειτα κιῶν, παρὰ δ' ὅρμονον ἔγχος ἔπηξεν δρὸν ἐπ' οὐρίαχω, κυνένην δ' ἀποκάθετε' ἐρέσας. Βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων ἵχνα μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφρόστοιο

1290 κευθιδῶνος χθονίου, ἥνα τε σφίσιν ἔσκε βάσιλα καρτερὰ λιγυσάντει πέριξ εἰλυμένα κατνῷ, ἀμφα διοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνεύοντες. Ἐδοεισν δ' ἡρωες, δρπως ἴδον. Αὐτὰρ δ τοὺς γε εὗ διαβάς ἐπιόντας ἀτε σπιλᾶς εἰν ἀλι πέτρῃ

1295 μίμενοι ἀπειρεσήσηται δονεύμενα κύματ' ἀλλαῖς. Πρόσθε δέ οι σάκος ἔσχεν ἔναντιον· οἱ δέ μιν ἀμφω μυκηθιμῷοι κρατεροῖσιν ἔνέπληξαν κεράσεσιν· οὐδ' ἄρα μιν τυτθόν περ ἀνώχλισταν ἀντιώντες. Ως δ' θ' ἐν τρητοῖσιν ἐνδρίνοιο κοάνοιστιν

1300 φῦσαι χαλκήων δὲ μέν τ' ἀναμαρμαίρουσιν, πῦρ διόν πιμπράσαι, δ' αὖτης λήγουσιν ἀυτομῆς, δεινὸς δ' ἔξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, δηπότ' ἀτεξη νειόθεν· ὃς δ' ἄρα τώγε θοήν φολόγα φυσιώντες ἐκ στομάτων διάδουν, τὸν δ' ἀμφι τε δήτον αἴθος

1305 βάλλεν ἀτε στεροπή· κούρης δέ ἐ φάρμακον ἔρυτο. Καὶ δ' ὁ γέ δεξιεροὶο βοὸς κέρας ἀκρον ἐρύσσας εἶλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, δφρο πελάσση ζεύγη χαλκείη, τὸν δ' ἐν χθονι καθέβαλεν δικλάξ, δίκυρα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. Ως δὲ καὶ ἄλλον

1310 σφῆλη γνὺξ ἐπίοντα, μιῆ βεβολημένον δρυμῇ. Εὐρὺ δ' ἀποπροβαλῶν γαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἐνθα τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἀμφα ἔχε πεπτηῶτας γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἴθαρ ἔλυσθείς. Θαύμασε δ' Αἰγαίης σθένος ἀνέρος. Οἱ δ' ἄρα τείνως

1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδύμένον ἦν, ἀγχιμολον ζυγά οι πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι. Αὐτὰρ δ εὗ ἐνέδησε λόρους· μεσσηγη δ' ἀείρας χάλκεον ιστοβοῆα θοῇ συνάρασσε κορώνη ζεύγληθεν. Καὶ τὼ μὲν ὑπέκ πυρὸς ἀψ ἐπὶ νῆα

1320 χαζέσθην. Ό δ' ἄρ' αὔτις ἔλων σάκος ἐνθετο νώτῳ ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὁδόντων πήληχα βριαρήν δόρυ τ' ἀσχετον, δ' δ' ὑπὸ μέσσας ἐργασίνης ὡς τὶς τε Πελασγίδι νύσσεν ἀκανή οὐτάκων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εῦ ἀραρίαν

Tantum vero hic erat ultra urbem ex-adverso, quantum a carceribus attingenda curru meta est, cum certamina mortuo rege præsides pedestribus et equitibus constituant.

Invenerunt autem et Aeeten et aliorum gentes Colchorum, hos quidem Caucasiis insistentes scopulis, illum vero ad ipsius littus flexum fluvii.

Jason autem, quando jam retinacula alligarent socii, tum tandem cum hasta et clypeo contendit ad certamen, e-nave prosiliens : simul vero cepit undique-fulgentem aream galeam acutis plenam dentibus, atque ensem circum humeros, nudus corpore, partim Marti similis, partim ferme aureo-ense Apollini.

Circumspiciens vero novale videt juga aerea taurorum, atque cum-dentali præter illa ex-solido ferro factum aratum.] Accessit deinde proprius, validamque hastam adfixit rectam cuspidē-ferrea, galeamque depositus firmatam. Abiit autem ulterius ipso cum clypeo certa taurorum vestigia indagans : illi autem alicunde ex-improviso latibulo subterraneo, ubi etiam ipsis erant stabula firma, fuliginoso undique involuta fumo, ambo una proruperunt, ignis flammam spirantes.

Metuerunt autem heroes, ut viderunt. At ille eos, bene divaricatis-cruribus, irruentes mansit, ut prominens in mari petra] manet immensis concitatos fluctus procellis. Ante se vero scutum tenuit aduersum : illi ipsum ambo cum-mugitu validis ferierunt cornibus : neque tamen eum vel tantillum sollicitarunt irruentes. Ut autem in perforatis e-coriis-bene-compacti fornacibus folles fabrorum nunc ignis-splendorem-emittunt,

ignem vehementem accidentes, nunc cessant a-flatu, horrendus autem ex iis existit fremitus, quando eruperit ab-imō : sic igitur illi (tauri) celerem flammam evomentes oribus fremebant, illumque infesta flamma circumdedit ut fulmen : puellæ tamen eum medicamina tuebantur.] Atque ille dextri bovis cornu summum prehensum] traxit fortiter omnibus viribus, usque-dum adduxerat] ad-jugum aereum, tum eum in terram dejecit curvatis-genibus,] celeriter pede impellens pedem aereum. Sicque etiam alterum] everfit, ut-in-genua-procumberet, accedenter, uno ictum impetu.] Lato autem abjecto in-terram scuto hinc et illinc,] hac et illa-partē ingressus ambo tenebat prolapso] in genua anteriora, flamma statim obtectus.

Mirabatur vero Aeetes robur viri. Interea autem Tyndaridae (etenim iis dudum provisum erat) prope juga ei ex-campo præbebant imponenda. At ille bene alligavit cervicibus : intereaque sublatum aereum temonem acutu adaptavit annulo ex-jugo, atque illi ex-igni retro ad navem abierunt. At ille iterum sumtum scutum imposuit humeris a-tergo, receptique acutis plenam dentibus galeam validam hastamque immensam, qua media agricola velut quidam Pelasgico pupugit stimulo vulnerans latera : et firmissime bene compactam

- 1325 τυχτήν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιύνεσκεν ἔχετλην.
Οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμάνεσκον,
λάζρον ἐπιπνέοντες πυρὸς σέλας· ὥρτο δ' ἄυτην,
ἥντε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὔστε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαίφος ἀλίπλοοι ἐστελαντο.
- 1330 Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελεύσμενοι ὑπὸ δουρὶ¹
ῆσσαν· ὀκρόσεσσα δ' ἐρείκετο νεῖος ὅπίστας,
σγιζομένη ταύρουν τε βίη χρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
Δεινὸν δ' ἐμαράγευν ἀμυδις κατὰ ὠλκας ἀρότρου
βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες· εἴπεστο δ' αὐτὸς
1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδὶ· τῆλε δ' ἔειο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον δόδοντας,
ἐντροπαλίζομενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειν
Γηγενέων ἀνδρῶν δλοὸς στάχυς· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ²
χαλκεῖης χηλῆσιν ἐρειδόμενοι πανέοντο.
- 1340 Ήμος δὲ τρίτατον λάχος ηματος ἀνομένοιο
λείπεται ἐξ ἡρῶς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἔργατιναι γλυκερὸν σφιν ἀφαρ βουλυτὸν ἱκέσθαι,
τῆμος ἀρήροτο νεῖος ὑπὸ ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
τετράγυρος περ ἐοῦσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἀροτρα.
- 1345 Καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέρεσθαι·
αὐτὰρ δ' ἀψὲπι νῆα παλιν κίεν, δῷρον τ' ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ίδεν αὐλακες· Άμφι δ' ἐπιχειροὶ³
θάρσουνον μάθοισιν. Οἱ δὲ ἐκ ποταμοῖο βόσκων
· αὐτῇ ἀρυστάμενος κυνέη σέβεσσεν ὕδατι διέκαν· [μὰν
1350 γνάμικε δὲ γούνατ' ἐλαχρά, μέγαν δὲ ἐμπάνταθού-
ἀλκῆς, μαυμῶν σοὶ εἰκέλος, δες δά τ' δόδοντας
θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἀρρός ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέει χωματεῖο.
- Οἱ δὲ τῇδε κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἀρουραν
1355 Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέσσοιν
δούρασι τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσι τε λαζαπομένησιν
Ἄρηος τέμενος φιλισμέροτου· ἵκετο δ' αἴγλη
νεύσθεν Οὐλυμπονδε δι' ἡέρος ἀστράπτουσα.
Ως δὲ δόπος ἐγ γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
1360 ἀψὲπο κειμερίας νεφέλας ἐκάδασσαν ἀέλλαι
λυγαίην ὑπὸ νυκτί, τὰ δὲ ὀθόρος πάντα φαύνη
τείρεα λαμπετώντα διὰ κνέρας· ὡς ἄρα τοίγε
λάμπον ἀναλόήσκοντες οὐ πέριο γηνόν. Αὐτὰρ Ἰήσων
μηῆσατο Μήδείης πολυκερόδεος ἐννεσιάων.
- 1365 λάζετο δὲ ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
δεινὸν Ἐνυαλίου σόλον Ἀρεος· οὐ κέ μιν ἀνδρες
αἰγνοὶ πίσυρες γαίης ἀπὸ τυθὸν δειραν. Γοῖς
Τόν δ' ἀνὰ γεῖρα λαζών μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσ-
ατταξ· αὐτὸς δὲ νῷρ' ἐὸν σάκος ἔζετο λάθρη
1370 θαρσαλέως. Κολγοὶ δὲ μέγι τίχον, ὡς δτε πόντος
ἰαχεν δξείησιν ἐπιθρομέων σπιλάδεσσιν.
τὸν δὲ θίεν ἀμφασίην ῥιπῆστι στιβαροῖο σόλοιο
Αἰγάτην. Οἱ δὲ διστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
ἀλλήλους βρυγηδὸν ἐπήϊον· οἱ δὲ ἐπὶ γαῖαν
1375 μητέρα πίπτον ἔοις ὑπὸ δούρασιν, ἥντε πεῦκαι
ἢ δρῦες, διστ' ἀνέμοιο κατάκικες δονέουσιν.
Οῖος δὲ οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ,
ελκὼν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἵ μιν ίδωνται
- factam ex ferro direxit stivam.
Illi aliquamdiu quidem vehementer frascebantur,
immane spirantes ignis flammam: excitabaturque fatus,
ut explentum-vela ventorum fremitus, quos maxime
metuentes magnum velum nautæ contrahunt.
Neque tamen diu post coacti hasta
iverunt: asperum autem lacerabatur arvum pone,
scissum et taurorum vi et valido aratore.
Horrendum vero fragorem-ediderunt simul per sulcos ara-
tri glebæ fractas ingentes: sequebatur vero ipse
cultrum forti calcans pede: procul vero a-se
jecit aratam continuo in glebam dentes
retrospiciens, ne sibi prius occurreret
Terrigenarum virorum sæva seges: illi igitur ulterius
ferreis ungulis immitentes laborarunt.
Quando vero tertia pars diei confecti
relicta-est inde-ab aurora, vocantque fessi
agricolæ dulcem sibi statim vesperam ut-veniat,
tum peraratum-erat novale ab indefesso aratore,
quatuor-jugera quamquam capiebat; et boum solvebantur
aratra.] Et illos quidem perterrefecit, in-campum ut-fuge-
rent: at ipse iterum ad navem rediit, dum adhuc vacuos
a-Terrigenis viris vidit sulcos. Undique vero socii
animarunt eum oratione. Ille ex fluvii fluentis
ipsa hausit galea, et restinxit aqua sitim:
flexitque genua levia, et magnum implevit animum
robore, certaminis cupidine apro similis, qui quidem
dentes] acuit in venatores, undique autem multa
spuma de ore in-terram defluit iracundi.
Jamque per omne progerminaverant arvum
Terrigenæ: horrebantque undique validis scutis,
et hastis utrimque-acutis, galeisque splendidibus
Martis lucus homicidæ: venitque splendor
ab-imō in-Olympum-usque per aërem coruscans.
Ut vero, in terram multa nive delapsa,
iterum hibernas nubes dissipant procellæ
atra sub nocte, atque conferta omnia apparent
astra splendentia per tenebras: sic illi
fulgebant excrescentes super terram. At Jason
memor-suit Medeæ callidissimæ monitorum:
arripuitque e campo magnum rotundum saxum,
ingentem Enyalii discum Martis: non eum viri
juvenes quatuor e terra vel paullulum sustulissent.
Eum igitur manu correptum admodum procul injecit in
medios] saliens: ipse vero sub suo scuto sedit clam
audacter. Colchi autem valde inclamarunt, velut quando
mare] reboat acutis infremens scopulis:
sed cepit stupor, propter-jactum validi disci,
Aeten. Illi, ut veloces canes, circum-silentes
se-mutuo cum-fremitu aggressi-sunt: alii in terram
matrem ceciderunt suis sub hastis, tamquam piceæ
aut quercus, quas venti turbines evertunt.
Qualis autem cœlitus rutila fertur stella
tractum collustrans, portentum hominibus, qui eam vide-

μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δὶ' ἡρός αἰξάντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέσσιν.
 Γυμνὸν δὲ κολεοῖ φέρε ξύφος· οῦτα δὲ μίγδην
 ἀμώμων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηὸν λαγόνας τε
 ἥμισες τε ἀνέχοντας ἐς ἡρά· τοὺς δὲ καὶ ἄχρις
 γουνῶν τελομένους· τοὺς δὲ νέον ἐστήνωται·
 1385 τοὺς δὲ ἥδη καὶ ποσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.
 'Ὡς δὲ πότ' ἀμφ' οὐροῖσιν ἐγειρομένου πολέμοιο
 δεῖσας γειομόρος, μή οἱ προτάμωνται ἀρρύρας,
 ἔρπην εὐκαμπτὴ νεοθηγέα χεροὶ μεμαρπὼς,
 ὅμὸν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν
 1390 μίμνεν ἐς ὥραίν γε τερπήμεναι ἡελίοι·
 ὃς τότε Γηγενέων κείρει στάχυν· αἴματι δὲ ὄλκοι
 ἥντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντα δοῦσιν.
 Πᾶπτον δὲ οἱ μὲν ὀδλᾶς τετρηχότα βῶλον ἀρούρης
 λαζόμενοι προνεῖς· οἱ δὲ ἔμπτολιν· οἱ δὲ ἐπ' ἄγοστῷ
 1395 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομήν ἀτάλαντοι ἰδέσσαι.
 Πολλοὶ δὲ οὐτάμενοι, πρὸν ἀτὸν χθονὸς ἵγος λεῖραι,
 ὅσσον ἄνω προύτυψαν ἐς ἡρά, τόσον ἔραζες
 βοιθόμενοι πλαδαροῖσι καρήσαις ἡρήσειντο.
 'Ἐργεά που τοίως Διὸς ἀσπετον ὅμβρησαντος
 1400 φυταλῆῃ νεόθερεπτα κατημμύσουσιν ἔραζες
 κλασθέντα ρίζηθεν, ἀλωάριν πόνος ἀνδρῶν·
 τὸν δὲ κατηφέντε τε καὶ οὐλὸν ἀλγος ἱκάνει
 κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὃς τότε ἀνακτος
 Αἰγάτῳ βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἥλθον ἀνίαι.
 1405 'Ηιε δὲ πτολιεύθρον ὑπότροπος ἀμμιγα Κόλχοις
 πορφύρων, ἦ κέ σφι θιώτερον ἀντιόρτο.
 'Ημαρ ἔδυ καὶ τῷ τετελεσμένος ἦν τέθλος.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὔτῃ νῦν κάματόν γε, θεά, καὶ δήνεα κούρης
 Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. 'Ἡ γὰρ ἔμροιγε
 ἀμφασήη νόος ἐνδὸν ἐλίσσεται δρυαίνοντι,
 ἡέ μιν ἀτης πῆμα δυσίμερον, ἤ το γ' ἐνίσπω
 5 φῦζαν ἀειελίνην, ἢ καλλιπεν ἔννεα Κόλχων.
 'Ἔτοι δὲ μὲν δήμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἀριστοι,
 παννήγιοις δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσακεν
 οἵσιν ἐν μεγάροις στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ
 Αἰγάτης ἀμοτον κεχολωμένος· οὐδὲ δὲ γε πάμπαν
 10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἔδων τελέεσθαι ἐώλπει.
 'Τῇδ' ἀλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ὁρη.
 Τρέσσεν δ', ἥντε τις κούφη κεμάς, ἥντε βαθείης
 τάρφεσσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφέρησσεν δρυολή.
 Αὐτίκα γὰρ νημερτές δίσσατο, μή μιν ὀρωγὴν
 15 ληθέμεν, αἷψα δὲ πᾶσσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 Τάρβει δὲ ἀμφιπόλους ἐπίστορας· ἐν δέ οἱ ὅσσε
 πλῆτο πυρὸς, δενὶὸν δὲ περιθρομέεσκον ἀκουσι.
 Πυκνὰ δὲ λαυκανής ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουρτέ
 ἐλκομένη πλοκάμους γοερῆ βρυγχήσατ' ἀνίη.
 20 Καὶ νῦ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρμορον ὥλετο κούρη

ARGONAUTICORUM LIB. IV.

rint] cum-splendore obscurum per aërem ruere :
 talis Aesonis filius irruit in-Gigantes.
 Nudum e-vagina extraxit ensim, vulneravitque promiscue
 demetens, multos quidem tantum ad-usque ventrem et la-
 tera] dimidios extantes in aërem , alios etiam usque
 ad-genua prominentes , alios modo stantes ,
 alios jam etiam pedibus properantes in pugnam.
 Ut vero , quando super finibus excitatur bellum ,
 veritus agricola , ne hostes sibi præmeterent segetes ,
 falce incurva recens-acuta manibus arrepta
 immaturam festinans metit spicam, neque radiis ,
 exspectat ad usque-aestatem, ut-siccentur solis :
 sic tum Terrigenarum desecuit segetem : sanguine autem
 sulci , ut fontium alvei aquis, pleni erant.
 Concedunt autem alii dentibus asperam glebam arvi
 corripientes proni , alii retro , alii in cubitum
 et latera, cetis corporis-structura similes visendi.
 Multi autem vulnerati, priusquam a terra pedem tollerent,
 quantum sursum emerserant in auras, tantum in-terram
 gravati madidis capitibus figebantur.
 Plantæ tali fere modo, Iove affatim pluente,
 in-loco-plantis-consito nuper-nutritæ declinantur in-terram
 fractæ radicitus, olitorum labor virorum :
 ipsum vero tristitia et acerbis dolor invadit
 fundi possessorem , qui-plantas-aluit : sic tum regis
 Αἴτη graves animu subierunt dolores.
 Abiit vero in urbem reversus simul-cum Colchis ,
 meditans, qua-ratione ipsis acrius adversaretur.
 Dies occidit, atque illi peractus erat labor.

LIBER IV.

IPSA nunc laborem, dea, et consilia puellæ
 Colehicæ dic, Musa, Jovis filia. Profecto enim mihi
 fluctuans animus intus volvitur, dubitanti,
 utrum ipsum (laborem) malum ex-infelici-amore-natum,
 an hoc dicam] fugam ob-iram-(patris)-susceptam, qua de-
 seruit gentes Colchorum.] Nam ille quidem cum populi vi-
 ris, quotquot præstantissimi erant,] per-totam-noctem do-
 lum gravem in istos (Argonautas) meditabatur] suo in palat-
 io, invisum animo propter-certamen] Αἴτη valde iratus :
 neque ille omnino] sine filiabus haec suis peracta-esse existi-
 maverat.] Huic autem (Medeæ) gravissimum animo metum
 injecit Juno ;] trepidavitque, velut levis quædam dama ,
 quam profundū] in dumetis nemoris canum exterruit latra-
 tus.] Statim enim vere opinata-est, non illum (patrem) auxi-
 lium] latere, moxque oīnnum completerun-esse miseriam.
 Metuit autem ancillas rei-conscias : eique oculi
 implebantur igne, et horrendum circumsonabant aures.
 Sæpe jugulum conrectavit, sæpe a-capite
 detractis capillis lugubri ejulavit mœrore.
 Atque sane ibi tum, quod-non-in-fatis-erat, periisset puella

- φάρμακα πασταμένη, Ὡρης δ' ἀλίωσε μενοινὰς, εἰ μὴ μιν Φρῖξοι θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι ὕρσεν ἀτυχομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς λάνθη· μετὰ δ' ἥγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων 25 φάρμακα πάντ' ἀμυδίς κατεχεύατο φωριαμοῖο. Κύσσε δ' ἔνο τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν σταθμοὺς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο χεροῖς τε μαχρὸν δημιαμένη πλόχαμον θαλάμῳ μηνῆς μητρὶ κάλλιπε παρθενίης, ἀδινγὴ δ' ὀλορύρατο φωνῇ. 30 Τόνδετολ ἀντ' ἐμέθεν ταναόν πλόχον εἶμι λιποῦσα, μῆτερ ἐμή, χαῖροις δὲ καὶ ἀνδιχα πολλὸν ιούσῃ· χαῖροις Χαλκιόπη καὶ πᾶς δόμος. Αἴθε σε πόντος, ξεῖνε, διέρθασεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἐκέσθαι. "Ως δρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα 35 Οὖθ' ἀφνειοὶ διειλυσθεῖσα δόμοιο [χεῦνε. ληῆς, ἥντε νέον πάτρης ἀπενόσφιτεν αἴσα, οὐδέ νύ πω μογεροῖ πεπείρηται καμάτοι, ἀλλ' ἔτ' ἀγέθεσσουσα δύνης καὶ δούλια ἔργα εἰστον ἀτυχομένην χαλεπῆς ὅποιος δεῖται. 40 τοίη δρ' ἡμερόεστα δόμων ἔξεστο κούρη. Τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν δῆχτες, ὀκείσαις ἀψορδοῖ ἀναθρώσκοντες δοιδαῖς. Γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θένει οἵμους, λατῆ μὲν χερὶ πέποντον ἐπ' ὅφρύσιν ἀμῷο μέτωπα 45 στειλαμένην καὶ καλὰ παρήγα, δεξιτερῇ δὲ ἀκρην ὑψόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος. Καρπαλίμως δ' ἀδηλὸν ἀνὰ στίθον ἔκτοι πύργων ἀστεῖος εὐρυχόροοιο φόδρῳ ὕετε· οὐδέ τις ἔγνω τήνδε φυλακτήρων, λάθε δὲ σφέας δρμηθεῖσα. 50 Ὀνθεν ἴμεν νηὸνδε μαλ' ἐφράσατ· οὐ γάρ ἀδιρίς ἦν δόδην, θαυμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένην ἀμφὶ τε νεκρούς ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονὸς, οἷα γυναικες φραμακίδες τρομερῷ δ' ὑπὸ δείματι παλλετο θυμός. Τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένην περάτηνεν 55 φοιταλέην ἐσδόῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μήνην ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἥσιν ἔπιεν. Οὐκ ἄρ' ἔγω μούνη μετὰ Λάτμιον ἀντρὸν ἀλύσκω, οὐδὲ οἴη καλῷ περιδιάσιμοι· Ἐνδυμίωνι· η̄ θαυμὰ δὴ καὶ σειο κίον δολήσις δοιδαῖς 60 μηναμένην φιλότητος, ἵνα σκοτίη ἐνὶ νυκτὶ φαρμακίσης εὔκηλος, ἢ τοι φίλα ἔργα τέτυκται. Νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ἐμόπτης ἔμμορες ἀτης· δῶκε δὲ νητηρὸν τοι Ἰησονα πῆμα γνέσθαι δαιμῶν ἀλγινόεις. Ἀλλ' ἔρχοι, τέλαθι δ' ἔμπτης, 65 καὶ πινυτῇ περ ἐοῦσα, πολύστονον ἀλγος δείρειν. "Ως δρ' ἔφη· τὴν δ' αἴψα πόδες φέρον ἐγχονέουσαν. Αἰσπασίως δ' ὅγιησιν ἐπηέρηη ποταμοῖο, ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, δ' ἥδε τ' ἀεθλου παννύχιοι ἥρωες ἔϋφροσύνησιν ἔδαιον. 70 Ὁζείη δ' ἥπειτα διὰ κνέφας ὅρθια φωνῇ διπλάσιον Φρῖξοι περιαΐθεν ἤπιε πάιδων, Φρόντιν· δὲ ζην ἔοīσι κατιγνήτοις ὅπα κούρης αὐτῷ τ' Αἰσονίδη τεκμαίρετο· σῆγα δ' ἔταιροι θάμβεον, εὗτ' ἐνόησαν δὲ καὶ ἐτήτυμον ἦν.

veneno degustato, Iunonisque vana-reddidisset consilia, nisi eam dea Pbrixii cum filiis fugere impulisset metuentem: alatus autem ei in pectore animus resiciebatur: atque ea mutato-consilio confestim e-sinu venena omnia una defudit in-arculam.

Osculata-autem est et suum lectum et bifores utrimque postes, et parietes conrectavit, et manibus longum avulsum cincinnum in-thalamo monumentum matri reliquit virginitatis, lugubrique lamentata-est voce :

Hoc tibi pro me longo cirro abibo relicto, mater mea, valeas *mihi* admodum procul digressa: vale, Chalciope, omnisque domus. Utinam te mare, hospes, perdidisset, priusquam in Colchicam terram venires!] Sic igitur dixit : et a-palpebris plurimas lacrimas effudit.] Qualis vero opulenta clam-egressa domo captiva-puella, quam nuper e-patria abstulit fatum, neque unquam ærumnosum experta-est laborem, sed adhuc insueta miseria atque servilia opera horrens subit duras manus dominæ : talis igitur amabilis ex-aedibus exiit puella.

Ei etiam sponte-sua forium cesserunt vectes celeribus retrorsum resilientes incantationibus.

Nudis autem pedibus per angustas cucurrit vias, sinistra manu peplo superciliis circa frontem imposito et pulchras genas : dextra vero extrema in-altum oram tollens tunicae.

Celeriter vero obscuram in semitam extra muros urbis spatiose præ-metu venif: neque quis agnovit eam custodum, latuitque illos profecta.

Inde abire ad-tempulum maxime constituit: neque enim inscia] erat viarum, frequenter etiam antea pervagata et circa cadavera] et circa difficiles radices terræ, ut mulieres beneficæ solent : trepido vero pavore agitatbatur animus. Eam vero Titania modo rediens a-meta errantem conspicata dea letabatur Luna cupide, atque sic secum dixit :

Non igitur ego sola Latmum antrum adeo, neque sola *amore* pulchri excrucior Endymionis. Profecto saepè etiam tuis abii dolosis incantationibus recordata amoris, ut caliginosa nocte venena-parares quieta, quæ tibi grata opera sunt. Nunc vero etiam ipsa simile sortita-es malum : effecit autem, tristi tibi Jason cruciatui ut-essel, deus acerbus. At vade, sustine tamen, quanquam callida es, gravissimum dolorem subire.

Sic dixit : eam celeriter pedes auferebant properantem. Et cupide ripas conseedit fluvii, ex-adverso conspicies ignis jubar, quem ob certannis per-totam-noctem heroes laetitiam incenderant. Acuta deinde per tenebras vehementer voce minimum-natu Phrix ex-opposito vocavit filiorum, Phrontin : ille cum suis fratribus vocem puellæ esse, et cum-ipso Jasone, conjecit : facite vero socii stupabant, ubi senserant, quod sane etiam verum erat.

- 75 Τρίς μὲν ἀνήσυεν, τρίς δ' ὁτρύνοντος δμῆλου
Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
χρωες μετὰ τὴν γε θοῖς ἐλάσσονος ἐρετμοῖς.
Οὕπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἡπείρου περαΐης
βάλλον, δὲ κραπινοὺς χέρσαφ πόδας ἔχεν Ἰήσων
80 ὑψοῦ ἀπ' ἵκριοφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἀργος,
υἱε δύνα Φρίξου, χαμάδις θύρον· ή δ' ἄρα τούς γε
γούνων ἀμφοτέρησι περισχριμένη προσέειπεν. [τοὺς
"Ἐκ με, φίλοι, δύνασθε θεύσαμμορον, δις δὲ καὶ αὐ-
διμέας Αἰγαῖο, πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
85 πάντα μάλι, οὐδέ τι μῆχος ἱκάνεται. Ἀλλ' ἐπὶ νηῇ
φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θεῶν ἐπιθήμεναι ἥππων.
Δώσω δὲ χρύσειον ἔγῳ δέρος, εὐνήσατα
φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐν σῖσιν ἐταῖροις,
ξείνε, τεῶν μύθων ἐπιτίστορας, οὓς μοι ὑπέστης,
90 ποίησα· μηδ' ἔνθεν ἔκαστέρω δρυμηθεῖσαν
χήτει κηδεμονῶν δνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.
"Ισκεν ἀκχημένην· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
γῆθεον· αἴψα δέ μιν περι γούνασι πεπτηῆιαν
ἥκ' ἀναειρόμενος προσττύξατο θάρσυνέν τε·
95 Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὄλυμπιος δρκιος ἔστω
"Ηρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἢ μὲν ἐμοῖσιν
κουριδίην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἀκοιτιν,
εὗτ' ἀν ἐς Ἐλλάδα γαῖαν ἴκωμεθα νοστήσαντες.
"Ως ηῦδα καὶ χείρα παρασχεδὸν ἄραρε χειρὶ¹
100 δεξιτερήν· ή δέ σφιν ἐς Ἱερὸν ἀλσος ἀνώγει
νῆα θοὴν ἐλάσσαν αὐτοσχεδὸν, δρφ' ἔτι νύκτωρ
κῶας ἐλόντες ἀγοιντο παρὲκ νόνοι Αἰγαῖο.
"Ενθ' ἕπος ἡδὲ καὶ ἔργον δρυσὶ πέλεν ἐσυμένοισιν.
Εἰς γάρ μιν βῆσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
105 νῆα· πολὺς δ' δρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτησιν
ἥεν ἀριστήων· ή δ' ἔμπαλιν ἀίσσουσα
γαίη χείρας ἔτεινεν ἀμήχανος. Αὐτὰρ Ἰήσων
θάρσυνέν τ' ἔπεισσοι, καὶ ἰσχανεν ἀσχαλόωσαν.
"Ημος δ' ἀνέρες ὅπνον ἀπὸ δρθαλμῶν ἔβαλοντο
110 ἀγρόται, οὐτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
ἀγγαυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ησοῦς,
μη πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίζον ἡδὲ καὶ δόμην
θηρετην λευκήσιν ἐνισχύμψασα βολῆσιν·
τῆμος ἀρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔησαν
115 ποιήνετ' ἀνὰ γῆρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναὶ, θοὶ πρῶτον κεκμητά γούνατ' ἔκαμψεν,
νῶτοισιν φορέων Μινυστὸν υἱὸν Ἀθάμαντος.
"Ἐγγύτι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
δν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διτὶ Φυξίω εἶσατο Φρίξος,
120 ρέζων κεῖνο τέρας παγχρύσεον, δς οἱ ἔειπεν
Ἐρμείας πρόσφρων ξυμβλήμενος. "Ενθ' ἄρα τούς γε
Ἀργου φραδμοσύνησιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
Τὼ δὲ δι' ἀτραπιτοῖ μεθ' Ἱερὸν ἀλσος ἴκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσήη διέγημένω, ἢ ἐπὶ κῶας
125 βέβλητο νεφέλῃ ἐναλίγκιον, θτ' ἀνισόντος
ἥελίου φλογερῆσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
Αὐτὰρ δ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνετο δειρὴν
δῖξις ἀπνοισιν προϊδὼν ὄφις δρθαλμοῖσιν

Ter quidem exclamavit, ter autem, hortante cœtu,
Phrontis vicissim reclamavit: interea vero
heroes ad eam celeribus remigabant remis.
Nondum retinaculis navis continent oppositæ
injectis, celeres in-terrā pedes immisit Jason
alte ex tabulatis: post eum Phrontis et Argus,
filii duo Phrixī, in-terrā desiluerunt: illa igitur hos,
gena utraque-manu amplexa, affata-est:

Me, amici, eripite, miseram, simulque etiam ipsos
vos Σετεα : etenim prorita sunt
omnia omnino, neque ullum remedium superest. Verum
navi] fugiamus, priusquam iste celeres consendat equos.
Dabo vero aureum ego vellus, sopito
custode draconē: tu vero deos coram tuis sociis,
hospes, tuorum promissorum testes, quaæ mihi dedisti,
fac : neque hinc longius profectam
orbitate cognatorum vituperandam et infamem reddas.

Dixit tristis : valde vero mens Jasonis
lata-est: statimque eam ad genua prolapsam
leniter sublatam amplexus-est et cohortatus :

O bona, Jupiter ipse Olympius testis esto,
Junoque Pronuba, Jovis conjux, prefecto me in-meis
legitimam te aedibus ducturum-esse uxorem,
quando iu Græcam terram venerimus reversi.

Sic dixit, et manum statim inseruit manui
dextram : illa eos in sacrum lucum jussit
navem celerem agere statim, ut adhuc noctu
vellus captum auferrent contra sententiam Σετεα.
Tunc dictum factumque simul erat properantibus.
Nam ea imposita a terra statim depulerunt
navem : multus autem strepitus incumbentium remis
erat heroum : illa retro saliens
versus-terram manus extendit consili-inops. At Jason
et animavit verbis, et detinuit mōrentem.

Quando autem (viri) somnum ab oculis excutiunt
venatores, qui canibus confisi nunquam nocte
profunda dormiunt, vitantes lumen auroræ,
ne prius deleaf ferarum vestigia aut etiam odorem
ferinum, lucidis si-incubuerit radiis :
eo-tempore Jason et puella e nave egressi-sunt
herbosum in locum, ubi arietis appellantur
cubilia, quo-loco primuſa fessa genua inflexit,
dorso vehens Minyeum filium Athamantis (*Phrixum*).
Prope vero fuliginosa erant aræ fundamenta,
quam quidem Σετεα Jovi Phygio exerat Phrixus,
immolans illud portentum aureum, quemadmodum eum
jusserat] Mercurius benebole obviam-factus. Ibi igitur illos
Argi consilio heroes dimiserunt.
Illi vero per semitam ad sacrum nemus venerunt
fagum ingentem quærentes, in qua vellus
jacebat, nubi simile, quæ orientis
solis flammeis rubet radiis.
At ex-adverso longissimum extendebat collum
acer insomnibus prospiciens draco oculis

νιστομένους, βοῖζει δὲ πελάριον· ἀμφὶ δὲ μαχραι
130 ήτόνες ποταμοί καὶ ἀσπετον ἵαχεν ἄλσος.
Ἐκλουν οὖ καὶ πολλὸν ἔκας Τιτηνίδος Αἴγης
Κολυγίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προροήσι Λύκοι,
δεστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
Φάσιδι συμφέρεται ἵερον δύον· οἱ δὲ συνάμφω
135 Καυκασίην ἀλᾶδ' εἰς ἐλαυνόμενοι προχέουσιν.
Δειματι δὲ ἐξέγροντο λεγιώδες, ἀμφὶ δὲ παισιν
νηπιάρχοις, οἵτε σφιν ὑπὸ ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
βοῖζω παλλομένοις χείρας βάλον ἀσχαλώσαται.
Ως δὲ διε τυφωμένης ὑλῆς ὑπερ αἰθαλόσσει
140 καπνοῖ στροφοδάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
ἄλλη δὲ αἴψι ἑτέρη ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
νεισθέν εἰλίγγοισιν ἐπήρος ἔξανιοῦσα.
ῶς τότε κεῖνο πελώρων ἀπειρεσίας ὑλέλιξεν
ρύματάς ἀζαλέσσιν ἐπηρεφέας φολίδεσσιν.
Τοῖο δὲ ἐλισσομένου κατόμυκτον εἰσατο κούρη,
ὑπνον ἀσσητῆρα, θεῶν ὑπατον, καλέουσα
ἡδείη ἐνοπῆ, θεῖξαι τέρας· αὔε δὲ ἕνασταν
νυκτιπολον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
Εἴπετο δὲ Αἰσονίδης πεφοθημένος, αὐτάρ δὲ ἡδη
150 οἴμη θελγόμενος δολιγήν ἀνελύετ' ἀκανθιν
γηγενέος σπείρης, μήκυνος δὲ μυρία κύκλα,
οἶσιν διε τιθηροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσιν
κύμα μελαν κωφόν τε καὶ ἀδρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενάνιν δείρας
155 ἀμφοτέρους δλοῦσι περιπτύξαι γενέσσιν.
Ἡ δέ μιν ὁρκεύθοι νέον τετμηότι θαλλῆ
βάπτουσ' ἔκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακα· ἀοιδαῖς
ῥαίνεις κατ' ὁρθαλμῶν· περίτ' ἀμφὶ τε νήριος ὅδη
φαρμάκου ὑπνον ἔβαλε· γένουν δὲ αὐτῆς ἐνὶ χώρῃ
160 θῆκεν ἐρεισάμενος· τὰ δὲ ἀπείρονα πολλὸν διπέσσω
κύκλα πολυπρέμυνοι διέξει ὑλῆς τετάνυστο.
Ἐνθα δὲ δὲ μὲν γρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἰνυτο κώας
κούρης κεκλομένης· ἡ δὲ ἔμπεδον ἑστημία
φαρμάκῳ ἔψυχεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δή μιν
165 αὐτὸς ἐνὶ ἐπὶ νῆα παλιντροπάσσθαι Πήσων
ἡνυνεγεν, λεῖπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος· Ἄρηος.
Ως δὲ σεληναίνην διγομήνιδα παρθένος αἴγλην
ὑψήθεν ἔξανέγουσαν ὑπωρόγιον θαλάμοιο.
ἰεπταλέω ἔνων ὑποίσγεται· ἐν δέ οἱ ἥτορ
170 γαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὡς τότε Πήσων
γηθόσυνος μέγα κῶντας ἔατις ἔναιερατο χερσίν·
καὶ οἱ ἐπὶ ἔνανθησι παρητίσιν ἡδὲ μετώπῳ
μαρυσαργῇ ληγέων φλογὶ εἰκελον ἴζεν ἐρευθος.
“Οσσα δὲ βίνδος βοὸς ἦνιος ἡ ἐλάφοιο
175 γίγνεται, ἥπτ' ἀγρῶσται ἀγαῖνένην καλέουσιν,
τόσσον ἔνη πάντη γρύσεον ἐφύπερθεν ἀωτον.
Βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἥλιθα δὲ γθὺν
αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νιστομένοιο.
“Ηιε δὲ ἄλλοτε μὲν λαϊῷ ἐπιειμένος ὕψῳ
180 αὐγένος ἔξει πάταο ποδηνεκές, ἄλλοτε δὲ αἴτε
εἰλει ἀρασσόμενος· πέρι γάρ δίεν, δύρα ἐ μή τις
ἀνδρῶν ἡδε θεῶν νοσφίσσεται ἀντιθολήσας.

venientes, stridebatque horrendum: undique vero longa
littora fluvii et ingens resonuit nemus.
Audiverunt, qui etiam admodum procul a-Titania Αε
Colchicam terram incolebant, ad ostia Lyci,
qui divertens a-fluvio strepente Araxe
eum-Phaside conjungit sacrum fluxum: illi autem ambo
in-Caucasium mare in unum compulsi efflunt.
Præ-timore autem expergesfactæ-sunt puerperæ, infantes-
que] tenellos, qui ipsis sub ulnis dormiebant,
sibili exterritos, manibus amplexæ-sunt tristes.
Ut vero incensa super silva flammantia
fumi volumina immensa volvuntur,
et aliud statim alii succedit semper ulterius,
ab-imō vorticibus sublime erumpens:
sic tum illud monstrum innumerosolvebat
tortus, aridis contextos squamis.
Ei autem se-volventi in-conspectum venit puella,
somnum opitulatorem, deorum potentissimum, in vocans
suavi voce, ut-delinifret monstrum: inclamavit autem re-
ginam noctivagam, subterraneam, faustum ut-redderet
inceptum.] Sequebatur Jason timens, at ille (*serpens*) jam
cantu delinitus longam resolvit spinam
terrigena spiræ, et in-longum-extendit innumeros orbes,
veluti quin in-magnis volvitur æquoribus
fluctus ater, surdus et strepitum-edens: at tamen
in-altum horribili capite cupiebat elato
ambo funestis complecti maxillis.
Illa vero ipsi, juniperi recens cæso ramo
illinen ex potionē integra medicamina cum-carmine
destillabat in oculos: undique plurimus odor
medicaminis somnum circumfudit: maxillas eodem loco
demisit innixus: sed innumeri longe retrorsum
orbes arboribus-plenam per sylvam extendebarunt.
Tum ille quidem aureum a queru deripuit vellus
puella hortante; haec vero semper adstans
medicamine defricuit belluæ caput, usque-dum jam eam
ipse suam in navem reverti Jason
juberet, reliquit autem umbrosum nemus Martis.
Ut vero plenilunii puella lumen
ex-alto effulgens sub-tecto thalami
tenui stola excipit; intusque ei animus
gaudet, quuum-conspicit pulchrum splendorem: sic tum
Jason] laetus magnum vellus suis sustulit manibus:
atque ei in flavis genis atque fronte
fulgore lanarum flammæ similis insedit rubor.
Quanta vero pellis vaccæ anniculae aut cervæ
est, quam quidem venatores achæineam (*mollibus pilis
insignem*) appellant,] tantum erat undique aureum
superne vellus.] Grave-erat lanis obsitum: et valde terra
semper ante pedes præfulgebat euntis.
Incessit vero nunc sinistro gestans humero
collo ex summo ad-pedes-usque-dependens: nunc rursus
involvit contrectatum: valde enim metuit, ne se quis
hominum deorumve eo privaret occurrens.

- ‘Ηώς μὲν δ’ ἐπὶ γαῖαν ἔκιδνατο, τοι δ’ ἐς ὅμιλον
ἴξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶνας ιδόντες
185 λαμπόμενον στεροπῆν ἵκελον Διός. Ὄρτο δ’ ἔκαστος
ψυῖσαι ἑελόδυμενος δέχθαι τ’ ἐνὶ χερσὶν ἔῆσιν.
Αἰσονίδης δ’ ἀλλούς μὲν ἐρήτεις, τῷ δ’ ἐπὶ φάρος
καθέβαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ’ ἐνεείσατο κούρην
ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.
190 Μηκέτι νῦν γάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε γένεσθαι.
‘Ηδη γάρ χρειώ, τῆς εἰνεκα τήνδ’ ἀλεγεινὴν
ναυτιλίην ἐπλημεν δίζει μοχθίζοντες,
εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεχράνται.
Τὴν μὲν ἔγων ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ’ ἄκοιτν
195 κουριδίην· ἀτάρε ὑμεις Ἀχαιίδος οἴά τε πάσσης
αὐτῶν θ’ ὑμείων ἐσθήλην ἐπαρωγὸν ἔουσαν
σώετε. Δὴ γάρ που μαδ’ δίομαι εἶσιν ἐρύζων
Αἰγάτης ὁμάδω πόντονδ’ ἴμεν ἐν ποταμοῖο.
Ἄλλ’ οἱ μὲν διὰ νηδες ἀμοιβαδίς ἀνέρος ἀνήρ
200 ἐζόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοι δὲ βοείας
ἀσπιδίας ἡμίσεες, δηγίων θοὸν ἔχμα βολάων,
προσχόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. Νῦν δ’ ἐνὶ χερσὶν
παιᾶς ἕδος πάτρην τε φίλην γεραρούς τε τοκῆας
ἰσχομεν· ἡμετέρη δ’ ἐπερείδεται Ἐλλὰς ἐφορυῆ
205 ἡὲ κατηφείην, ηὲ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.
‘Ως φάτο· δύνε δὲ τεύχε’ ἀρήια· τοι δ’ ἱάγησαν
θεσπέσιον μεμαῶτες. Οἱ δὲ ξίφος ἐκ χολεοῖ
σπασσάμενος πρυμναῖα νεῶς ἀπὸ πείσματ’ ἔκοψεν.
‘Ἄγγι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
210 Ἀγκαίω παρέβασκεν· ἐπείγετο δ’ εἰρεσίη νηῆς
σπερχομένων ἀμοτον ποταμοῦ ἀσφαρ ἔκτος ἐλάσσαι.
‘Ηδη δ’ Αἰγάτης ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργα τέτυκτο.
‘Εξ δ’ ἀγορήν ἀγέροντ’ ἐνὶ τεύχεσσιν· δσσα τε πόντου
215 κύματα κειμερίοιο κορύσσεται· εἵξ ἀνέμοιο,
η δσα φύλλα χαμᾶς περικλαδέος πέσεν Ὁλῆς
φυλοχώρῳ ἐνὶ μηνί· τίς ἀν τάδε τεκμήραιτο;
ῶς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον δύθας,
κλαγγῇ μαιμώνωντες· δ δ’ εὐτύχτῳ ἐνὶ δίφρῳ
220 Αἰγάτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὖς οἱ ὄπασσεν
‘Ηέλιος, πνοιῆσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
σκαίη μὲν δ’ ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν ἀείρων,
τῇ δ’ ἐτέρῃ πεύκην περιμήκεα· πάρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. ‘Ηνία δ’ ἵππων
225 γέντο χεροῖν Ἀψυρτος· Υπεκπρὸ δὲ πόντον ἐταμνεν
νηῆς ἦδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτησιν
καὶ μεγάλου ποταμοῦ καταβλώσκοντι δεέθρῳ.
Αὐτάρε ἀναξ ἀτη πολυπήμονι χείρας ἀείρας
‘Ηέλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
230 κέκλετο· δεινὰ δὲ πάντι παρασχεδὸν ἤπειρος λαῷ.
Εἰ μή οἱ κούρην αὐτάγρετον η ἀνδραίαν,
η πλωτῆς εύροντες ἔτ’ εἰνὶ ἀλλος οἰδματι νῆα
ἀξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῆσιν
235 πάντα γόλον καὶ πᾶσαν ἔνην ὑποδέγμενοι ἀτην.
‘Ως ἔφατ’ Αἰγάτης· αὐτῷ δ’ ἐνὶ ἡματι Κόλχοι

Aurora jam in terram diffundebatur, quum illi ad cœtum] venirent: stupuerunt vero juvenes magno vellere conspecto] splendente, fulmini Jovis simili. Accessit autem quisque] attingere cupiens et recipere manibus suis. Jason vero reliquos prohibuit, huic (*velleri*) autem pallium injectit recens-factum; inque puppi *id* collocavit puellam apponens, atque tale verbum ad omnes locutus-est :

Non-amplius nunc dubitate, amici, in-patriam redire.
Jam enim res, cuius causa hanc molestam navigationem suscepimus, ærumnis coulstantes, facile puellæ ex consiliis peracta-est.
Hanc ego lubentem abducam domum conjugem legitimam: at vos *eam*, Achaiae utpote omnis vestrumque ipsorum bonam adjutricem, servate. Etenim, *id quod* valde suspicor, aderit prohibitus] *Æetes*, cum-multitudine in-mare exire e fluvio. Itaque alii navem, alternatim viro vir assidens, remis agite: alii bubulos clypeos, et *quidem* dimidia pars, hostilium promptum munimen ictuum,] prætententes, redditum defendite. Nunc enim in manibus] liberos nostros, patriamque caram, et venerandos parentes] tenemus: nostro vero innititur Graecia incepto,] aut ignominiam, aut etiam magnam gloriam ut-reportet.] Sic dixit, et induit arma bellica: hi fremuerunt. valde cupientes. Ille ense ex vagina extracto in-puppi navis-retinacula abscidit.

Sed prope puellam armatus gubernatori Ancæo adstitit: urgebatur autem remigio navis, festinantibus *iis* continuo e fluvio statim *eam* propellere.

Jam vero *Æetae* superbo et omnibus Colchis Medæa innotuerant amor et facinora. In concionem igitur conveniebant armati: et quot maris fluctus hiberno excitantur vento, aut quot folia in-terram ex-ramosa decidunt silva, quo-folia-delabuntur mense: (quaes quis conjectura-assequatur?) sic illi (*Colchi*) innumeri fluvii præterierunt ri-pas,] cum-clangore delati: at bene-constructo in curru *Æetes* equis splenduit, quos ei dederat Sol, flatibus similes venti, lœva quidem manu scutum orbiculare tenens, altera autem piceam (*facem*) prælongam: juxta eum hasta omniō extendebatur ingens. Habenas autem equorum tenebat manibus Absyrtus. At longius mare secabat navis jam, validis compulsa remigibus magnique fluvii decurrente fluxu. At rex propter calamitatēm gravissimam manibus sublati Solem et Jovem, malorum testes facinorum, invocavit, ac dira omni statim denunciavit populo :

Nisi ipsi filiam captam aut ad terram, aut navigabilis deprehensa in maris fluctu navi, adducturi-sint, atque animo suo se satisfacturn-esse eu-pientem] ulcisci, haec omnia *illos* (*Colchos*) experturos-esse capitibus suis,] omnem iram et omnem suam subituros pœnam.] Sic dixit *Æetes*: illo-ipso autem die Colchi

νῆστος τ' εἰρύσσαντο καὶ ἀρμενά νηυστὸν βάλοντο,
αὐτῷ δὲ οὐκέτι πόντον ἀνήστον· οὐδέ τε φαίνεται
τόσσον νητίτην στόλον ἔμμεντιν, ἀλλὰ οὐλωνᾶν
210 ίλαδὸν ἀσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.

Οἱ δὲ ἀνέμου λακψηρά θεῆς θουλῆσιν ἀέντος
“Πηρες, δρφ’ ὄκιστα κακὸν Πελίονο δόμοισιν
Αἰγαίη Μήδεια Πελασγίδων γχαῖν ἵκηται,
ἥσι ἐντὶ τριτάτῃ πρυμνήσιν νηὸς ἔδησαν
215 Περιλαγώνιον ἀκταῖσι πάροιο⁷ Ἀλυος ποταμοῖο.
Ἡ γάρ σφ’ ἐλαποθάντας ἀρέσσεσθαι οὐέσσιν
ἡνωγέτε Εχατήν. Καὶ δὴ τὰ μὲν, δσσα θυτὴν
κούρη πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
εἴη, μήτ’ ἐμέ θυμὸς ἐποτρύνειν ἀείδειν.
220 Αἴζομαι αὐδήσας· τό γε μὴν ἔδος ἔξετι κείνου,
ὅς δια θεῷς ἡρωες ἐπὶ δρηγμίσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν δύψιγνοισι μένει καὶ τῆμος ίδεσθαι.

Αὐτίκα δὲ Αἰγαίονδες ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὄλλοι
ἡρωες, Φυηῆς, δὴ πλόον ἄλλον⁸ ἔειπεν
225 ἐξ Αἴγης ἔστεσθαι· ἀνώντας δὲ τέτυκτο
πᾶσιν δύμας. “Ἄργος δὲ λιασιουμένοις ἀγρόστευτεν.
Νιστόμεο⁹ Ορχομενὸν, τὴν ἔγρακεν ὑμαι περῆσται
νημερτῆς δόθε μάντις, δτω ξυνέβητε πάροιθεν.
“Ἐστιν γάρ πλόος ἄλλος, δὲν ἀθνάτων ἱερῆς
230 πέντεραδον, οἱ Θήρης Τριτωνίδος ἐκγεγάχασιν.
Οὕπω τείρεα πάντα, τάτ’ οὐρανῷ εἰλίσσονται,
οὐδέ τί πω Δαναῶν Ἱερὸν γένος ήτεν ἀκοῦσται
πενθυμένοις· οἵοι δὲ¹⁰ ἔτην Ἀρκάδες Ἀπιδανῆς,
Ἀρκάδες, οἱ καὶ πρόσθιε Σεληναίης ήδεσσονται
235 ζώειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲν Πελασγίς
γθῶν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίόθησιν,
ἡμος δὲ¹¹ ἡερίη πολυληγίος ἐκλήσιστο
μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηδῶν,
καὶ ποταμὸς Τρίτωνος ἐύρδοος, φύπο πᾶσα
240 ἥρδεται· ἡερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δεύει
ὅμηρος. Άλις προχοήσι δὲ¹² ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
“Ενθεν δὴ τινα φρστι πέριξ διὰ πᾶσαν δεῦσται
Εὐρώπην¹³ Ἀσίην τε, βίη καὶ κάρτει λαῶν
σφωτέρων θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δὲ¹⁴ ἀστη
245 νάσσατ¹⁵ ἐποιγόμενος, τὰ μὲν ἡ ποθι ναιετάσουσιν,
ἥξε καὶ οὐ· ποιοῦντος γάρ¹⁶ ἀδην ἐπενήγοθεν αἰώνων.
Αἴτι γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον υἱωνοί τε
τῶνδε¹⁷ ἀνδρῶν, οὐδὲ δὲ¹⁸ γε καθίσσετο ναιέμεν Αἴγα.
Οἱ δὴ τοι γραπτοὺς πατέρων ἔθεν εἰρύονται
250 κύρθιας, οἵσι ἔνι πάσαι δόδοι καὶ πείρατ¹⁹ ἔστιν
νηρῆς τε τραχερῆς τε πέριξ²⁰ ἐπινισσομένοισιν.
“Ἐστι δέ τις ποταμὸς, Βύπτον κέρχας Όκεανοι,
εὑρύς τε προθελύς τε καὶ δλαδί νητι περῆσκι·
“Ιστρὸν μιν καλέοντες ἔχας διετεκμήρχατο·
255 δὲ δὴ τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνετ²¹ ἄρουραν
εῖς οἵοις· πηγαὶ γάρ²² ὑπὲρ πνοιῆς Βορέαο
Πιπαίοις ἐν δρεσσιν ἀπόπροσι μορυμένουσιν.
“Αλλ’ ὅπότεν Θρηκῶν Σκυθέων τ’ ἐπιβήσεται ούρους,
ἔνθα διχῇ τὸ μὲν ἔνθα μετ’ Ιονίην διὰ βάλλει
260 τῆλ²³ θύρωρ, τὸ δὲ²⁴ δπισθε Βαθύν διὰ κόλπον ήτσιν

et naves deduxerunt, et vela navibus imposuerunt,
eodemque die mare ingressi sunt: nec dices
tantas navales copias esse, sed avium
turmatim infinitum genus infremere maribus.

Illi (*Argonautae*) vento vehementer deae consiliis spi-
rante,] Junonis, ut celerrime exitum Peliae adibus,
Colchica Medea, in-Pelasgicam terram veniret,
aurora tertia retinacula navis alligarunt
Paphlagonum littoribus, ante Halyn fluvium.
Haec enim ipsos egressos placare sacris
jussit Hecatēn. Atqui illorum, quæ sacrificium
puella instructra paravit, nec quis conscientius
sit, nec me animus impellat ut-canam ea.
Vereor effari. At sedes (*delubrum*) etiamnum-ex illo tem-
pore,] quam quidem deae heroes in littoribus exstruxerunt,
viris posteris manet vel hodie visenda.

Statim vero Jason recordatus-est, cumque eo et reliqui
heroes, Phinei, qui navigationem aliam dixerat
ex Colchide fore: ignota vero erat
omnibus omnino. Argus igitur ad eos cupientes *cognoscere*
dixit:] Proficisciūr Orchomenū, quam jussit vos petere
veridicis ille vates, quem convenistiis olim.
Est enim navigatio alia, quam immortalium sacerdotes
monstrarunt, qui Theba Tritonia orti-sunt.
Nondum sidera omnia, quæ in-cœlo volvuntur,
neque jam Danaorum sacram gentem licebat audire
querentibus: soli erant Arcades Apidanenses,
Arcades, qui etiam ante Lunam narrantur
vixisse, glandibus vescentes in montibus: neque Pelasgica
terra tum a-gloriōsis regnabatur Deucalidis,
quando nigra segetibus-abundans celebrabatur
Ægyptus mater antiquissimorum juvenum,
et fluvius Tritonis bene-fluens, quo tota
rigatur *terra illa nigra*: a-Jove enim eam nunquam irri-
gat] imber: satis inundationum-ope fruges-emittunt arva.
Inde igitur quandam dicunt per omnem circumiisse
Europam et Asiam, robori et viribus militum
suorum et fortitudini confisum: innumerā autem urbes
incolis-frequentavit obiens, quæ aut alicubi incoluntur,
aut etiam non: satis enim multa interest annorum-series.
Æa tamen etiamnum manet constanter, nepotesque
illorum hominum, quos ille considere-jussit habitaturos
Æam.] Qui quidem scriptos patrum suorum servant
cippos, in quibus omnes viæ et limites insunt
et maris et terræ circumquaque proficiscentibus.
Est vero quidam fluvius, ultimum cornu Oceani,
et latus, et profundus, etiam onerariæ navi trajiciendus.
Istrum eum appellantes procul indicarunt:
qui quidem aliquamdiu immensam secat terram
unus solus: fontes enim ultra flatum Boreæ
Ripæis in montibus procul murmurant.
At quando Thracum Scytarumque intrat fines,
tum divisim, partim ibi in Ionium mare emittit
procul aquam, partim pone profundum per sinum mittit,

σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα, γαίη δὲ ὑμετέρη παραχέλιται, εἰ δὲ τὸν δὴ ὑμετέρην γάιην Ἀχελοῖος ἔξανίησιν.

Ως ἀρ' ἔφη· τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιζεν
295 αἴσιον, φέ καὶ πάντες ἐπευφήμουσιν ιδόντες στέλλεσθαι τὴνδὲ οἶμον. Ἐπιπρὸν γάρ δὲ λόχος ἐπύχθη οὐρανίης ἀκτίνος, θητη καὶ ἀμεύτιμον ἦν.

Γῆθόσινοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτοῖς παιδαὶ λιπόντες λαίψει τε πεπταμένοις ὑπὲρ ἀλλα ναυτίλοντο,
300 οὔρεα Παρθαγόνων θηεύμενοι. Οὐδὲ Κάραμδιν γνάμψων, ἐπεὶ πνοιαὶ τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη μεῖνεν, ἔως Ἰστροι μέγαν ύδον εἰσαφίκοντο.

Κόλχοι δ' αὖτ' ἀλλοὶ μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες, Κυανέας Πόντοι διέκα πέτρας ἐπέρησαν.
305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμοῦ μετεκάθισον, οἵσιν ἀναστεν Ἀψύρτος, Καλὸν δὲ διὸ στόμα πεῖρε λιασθεῖς. Τῷ καὶ ὑπέφθη τοὺς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γάιης, κολπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.

Ἴστρῳ γάρ τις νῆσος ἔργεται οὖνομα Πεύκη,
310 τριγλώχιν, εὗρος μὲν ἐς αἰγιαλὸς ἀνέχουσα, στεινὸν δὲ αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόν· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ σχίζονται προχοαί. Τὴν μὲν καλέουσιν Νάρηκος· τὴν δὲ ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. Τῇ δὲ διαπρὸ Ἀψύρτος Κόλχοι τε θυάτερον ὅρμηθησαν.

315 οἱ δὲ ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέόντο τηλόθεν. Εἰσαμεναῖσι δὲ ἐν ἀσπετα πώεα λεπτον ποιμένες ἄγρουλοι ηγῆν φόρον, οἷά τε θῆρας δασόμενοι πόντοι μεγαχήτεος ἔξανιόντας.

Οὐ γάρ οἱ ἀλλας γε πάρος ποθὶ νῆσος ἔδοντο
320 οὔτ' οὖν Θρήξιν μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι, οὔτ' αὖ Γραυκένιοι, οὔτ' οἱ περὶ Λαύριον ἥδη Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάντες.

Αὐτάρκε πέπειτ' Ἀγγυούρον όρος, καὶ ἀπωθεὶς ἔοντα
325 Αγγυούρου όρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,
δῆ πέρι δὲ σχίζων Ἰστρος ύδον ἔνθα καὶ ἔνθα βάλλει ἀλλος πεδίον τε τὸ Λαύριον ήμειψαντο. Δή δια τόπο Κρονίην Κόλχοι ἀλλαδὲ ἐκπρομολόντες πάντη, μή σφε λάθοιεν, ὑπετμήσαντο κελεύθους.

Οἱ δὲ ὑπίεν ποταμοῦ κατήλυθον, ἐκ δὲ ἐπέρησαν
330 δοιάς Ἀρτέμιδος Βρυγήτος ἀγγόθι νήσους. Τῶν δὲ οἵτοι ἔτέρη μὲν ἐν ἵερον ἔσκεν ἔδειθον· ἐν δὲ ἔτέρη, πληθὺν πεφυλαχμένοι Ἀψύρτοιο, βαίνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἔνδοντι νήσους αὕτως ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἀλλαὶ
335 στεινόμεναι Κόλχοισι πόρους εἴρυντο θαλάσσης. Ως δὲ καὶ εἰς ἀλλας πληθὺν λίπον ἀγγόθι νήσους μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αὐτές.

Ἐνθα κε λευγαλέη Μινύαι τότε δηϊστῆτι
παυρότεροι πλεόνεστοι ὑπείκαθον· ἀλλὰ πάροιθεν
340 συνθεσίη μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο, κῶςας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη Αἰγήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους, ἔμπεδον εὐδικήν σφέας ἔξεμεν, εἴτε δόλοισιν, εἴτε καὶ ἀμφαδίνην αὕτως ἀέκοντος ἀπηγήρων·

divisus, mari Trinacrio (*Sicula*) imminentem, quod terrae vestrae adjacet, si vere quidem ex-vestra terra Achelous erumpit.

Sic igitur dixit: his autem dea omen exhibuit faustum, quo etiam omnes acclamarunt conspecto, navigandum esse hac via. Longo-tractu enim sulcus exstitit colestis radii, qua-via etiam incedendum esset. Laeti vero Lyci filio ibi relicto velis passis super mare vecti-sunt, montes Paphlagonum contuiti. Neque Carambin circumvecti-sunt, quoniam et venti, et colestis ignis flamma] manserunt, donec Istri magnum flumen attigissent.

Colchi igitur alii quidem, frusta quaerentes, per Cyaneas ex Ponto rupes exierunt: alii contra ad fluvium contendunt, quibus praerat Absyrtus; is Calon (*Pulchrum*) per ostium (*Istri*) transiit ablatus.] Quare etiam prior-venit istis (*Argonautis*), trajiciens cervicem terrae,] sinum in ultimum maris Ionii. Istro enim insula quadam circumcluditur, nomine Peuce, triangularis, latitudinem quidem ad littus protendens, sed angustum cubitum ad fluvium: circum duo separant ostia: alterum appellant Narecis, alterum sub ima-parte Calon ostium. Huc igitur Absyrtus Colchique velocius proruperunt.

Illi vero (*Argonautae*) altius insulam ad summam tendebant] procul. At in irriguis-pratis innumeras pecudes reliquerunt] pastores agrestes navium metu, veluti belluas spectantes ex-mari cetis-referto prodeunt.

Neque enim unquam marinas antea naves viderant, nec Thracibus permixta Scythæ, nec Sigyni, nec Graucenii, nec qui per Laurium jam Sindi desertum campum vastumque habitabant.

At deinde Angurum montem, et procul situm ab-Anguro monte scopulum Cauliaci, circa quem Ister scindens fluxum huc atque illuc mittit in-mare, campumque Laurium præteriorant. Tum Saturnium Colchi in mare egressi undique, ne ipsos laterent (*Argonautæ*), præciderunt vias.] Illi pone fluvium devenerunt, et accesserunt ad-duas Dianæ Brygeas prope insulas.

Quarum in altera quidem sacrum erat delubrum; in alteram vero, multitudinem vitantes Absyrti, escenderunt: quoniam illas intra multas reliquerant Colchi insulas] sic (*vacuas*) reveriti filiam Jovis: sed reliquæ refertæ Colchis, itinera præcludebant maris. Ita etiam in aliis copias reliquerant prope insulis usque-ad Salanconem fluvium et Nestidem terram.

Ibi tristi Minyæ tum prælio pauciiores pluribus succubuisserunt: sed antea pactum, magno certamine vitato, inierunt. Vellus quidem aureum, quoniam iis ipse pollicitus-erat Εetes, si illi perficerent labores, semper jure ipsos habituros-esse, sive dolis sive etiam palam ita invito illo potiti-essent:

- 345 αὐτὰρ Μήδειάν γε , τὸ γάρ πέλεν ἀμφίριστον ,
παρθέσθαι καύρη Λητωΐδι νόσφιν δμίου ,
εἰσόκε τις δικάστης θεμιστούχων βασιλήν ,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρειών δόμον αὐτὶς ικάνειν ,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήσειν ἔπεσθαι .
- 350 Ἐνθα δ' ἐπειτὰ ἔκαστα νόμον πεμπάσσατο κούρη ,
δῆταί μιν δέξεται κρεδίνην ἐλέλιξαν ἀνίαι
νωλεμές· αἰψία δὲ νόσφιν Ἰήσονον ἑταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένην ἄγεν ἀλλυδίς , δῷρον ἐλίασθεν
πολλὸν ἔκαστον ; στονόνετα δ' ἐνωπαδίς ἔκφατο μῦθον .
- 355 Αἰσονίδη , τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενονῆν
ἀμφ' ἐμοῖς ; ήτε σέ πάγχυ λαθιροσύνατις ἐνέκχαν
ἀγλαῖαι , τῶν δ' οὐ τι μετατρέπη , δσα' ἀγόρευες
χρειοῖς ἐνισχύμενος ; ποῦ τοι Διὸς Ἰκεσίονο
ὅρχια ; ποῦ δὲ μελιχράτης ποσιγχεῖσαν βεβάσιν ;
- 360 Τίς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδῆται ίστητι
πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτούς τε τοκῆας
νοσφισάμην , τά μοι ἦν υπέρτατα· τηλόι δ' οἴην
λυγρῆσιν κατὰ πόντον ἡμί' ἀλκυόνεστι φορεῦμαι
σῶν ἔνεκεν καμάτων , ἵνα μοι σόσος ἀμφί τε βουσὶν
- 365 ἀμφὶ τι Γηγενέσσιν ἀναπλήσειςας ἀέθλους .
Ὑστετανού καὶ καὶ κῶνας , ἐφ' ἕῳ πλόδος ὑμμιν ἐπύχθη ,
εἶλες ἐμῇ ματήρ· κατὰ δὲ οὐλόδον αἰσχρὸς ἔχενα
θηλυτέραις . Τῷ φημὶ τεὴν κούρη τε δάσμῳ τε
ἀντοκαστιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἔπεσθαι .
- 370 Πάντη νυν πρόρρων υπερίστασο , μηδέ με μούνην
σείο λίπης ἀπάνευθεν , ἐποιγόμενος βασιλῆας .
Ἄλλ' αὐτῶς είρυσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
καὶ θέμις , ἣν ἀμφω συναρέσταμεν . ή σὺ γ' ἔπειτα
φραγάνων αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι ,
- 375 δῷρον ἐπίκρατα φέρωμαι εἰοικότα μαργοσύνησιν .
Σχετλίνη , εἰ καὶ δή με κατιγνήτοι δικάσσῃ
ἔμψεναι οὗτος ἀναξ , τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγενὰς
ἀμφω συνθεσίας , πῶς ἵζεμαι δηματα πατρός ;
ἡὲ μαλὶ εὐκλείης ; τίνος δ' οὐ τίσιν ἡὲ βαρεῖαν
- 380 ἄττην οὐ σμυγερῶν δεινῶν ὑπερ , οἶος ἔοργα ,
διτλήσω ; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοι .
Μή τόγε παμβασιλεια Διὸς τελέσειν ἀκοιτις ,
ἥ ἐπικυδάσιες . Μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο ,
- 385 στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον δινείροις
οἰχοῖτι εἰς ἔρεθος μεταμώνιον . Ἐκ δέ σε πάτρης
αὐτίκ' ἐμαί σ' ἀλάσσαιν Ἐριννύες· οἴα καὶ αὐτὴ
σῇ πάθον ἀτροπή . Τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράσαντα
ἐν γαῖῃ πεσέσειν . Μάλα γάρ μέγαν ἥλιτες δρόκον ,
- 390 νηλεές· ἀλλ' οὐ θήν μοι ἐπιλλίζοντες διπέσσω
δὴν ἔσσεσθ' εὔκρητοι ἔκχητι γε συνθεσιάων .
Ὄς φάτ' ἀνάκεισίστα βαρύν χόλον . Ίετο δ' ἡ γε
νῆα καταφλέξαι διά τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι ,
ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῷ πυρὶ . Τοῖα δ' Ἰήσων
μειλιχίοις ἐπέσσειν υποδέσίσας προσέειπεν .
- 395 Ἰσχεο , δαιμονίη τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδὲ ἐμοὶ αὐτῷ .
Ἄλλα τιν' ἀμβολίην διέζημεθα δηγιοτῆτος ,
διστον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδην
εἶνεκα σεῦ . Πάντες γάρ , δσοι γόνων τήνδε νέμονται ,

at Medeam (hoc enim erat controversum)
deponendam esse apud filiam Latonae seorsum a-cætu ,
dum quis judicet justorum regum ,
utrum eam in patris oporteat domum reverti ,
an in Graecam terram heroas sequi .

Ibi quum cuncta mente perpendisset puella ,
sane ejus acerbæ animum exercuerunt cura
indesinenter : statim vero seorsum Jasonem solum a-sociis
sevocatum duxit in-alium-locum , donec abessent
longissime , flebilemque coram edidit sermonem :

Jason , quamnam hanc iniustis sententiam
de me ? num te omnino oblivioni immisit
fortuna-secunda , neque eorum quidquam curas , quae dixisti
necessitate irretitus ? ubinam Jovis supplicum-præsidis
jusjurandum ? quo blanda promissa abiurunt ?
ob-quæ ego indecenter , impudente animo ,
patriam et splendorem palatii , et ipsos parentes
deserui , quæ mili erant summa : procilque sola
tristibus per mare cum aleyonibus feror
tuorum causa laborum , ut mihi salvus cum tauris
et cum gigantibus perficeret certamina .

Postremo etiam vellus , ob quod navigatio a-vobis su-
cepta-est ,] cepisti mea temeritate: ingens vero dedecus
affudi] feminis . Quare dico *me* , tuam et puellam et conju-
gem] et sororem , in Graeciam *te* comitari .

Omnino igitur benevolus defende , neve me solam
sine te relinquas , accedens ad-reges .

Verum ita tuere : jus vero tibi sanctum sit
et lex , in-quam ambo consensimus : aut tu deinde
ense statim hoc medium jugulum disseca ,
ut pretium auferam conveniens stultitiae .

O me miseram , si jam me fratris judicaverit
esse ille rex , cui committitis hæc tristia
ambo pacta , quomodo in-conspectum veniam patris ?
num admodum gloriosa? quam vero non pœnam vel gra-
vem] calamitatem non misere , propter facinora , quæ pa-
travi ,] perferam ? non jucundum redditum habueris .

Ne hoc regina Jovis ratum-faciens conjux ,
qua glorianis . Memineris vero etiam aliquando mei
confectus ærumnis : vellus autem tibi , velut somnia ,
abeat in tartara vanum ! Te vero ex patria ,
statim meæ te expellant Furiæ : quod et ipsa
tua passa-sum perversitate . Hæc non fas est irrita
in terram cadere . Admodum enim magnum violasti jusju-
randum] crudeliter ; at non tamen mihi illudentes in
-posteriorum] diu eritis quieti , pactorum causa .

Sic dixit , effervescere-faciens gravem iram , cupiuitque
illa] navem comburere , et firma omnia dissipare ,
atque irruere ipsa in furentem ignem . Ita autem Jason
blandis verbis , metuens-nonnihil , allocutus est :

Cohibe-te , o bona , illa nec mihi ipsi placent .
Sed aliquam dilationem quærimus pugnæ ,
quanta hostilium virorum nubes undique circumstat ,
tua causa . Omnes enim , quotquot terram hanc incolunt ,

Ἄψυρτω μεμάκασιν ἀμυνέμεν, δῆρα σε πατρὶ⁴⁰⁰
οἴσα τε ληῆσθείσαν ὑπότροπον οἰκαδὸν ἄγοιτο.
Αὐτὸι δὲ στυγερῷ κεν δλοίμεθα πάντες δλέθρῳ,
μίζαντες δαῖτι χείρας· διοι καὶ δίγιον ἀλγος
ἔσσεται, εἰ σε θανόντες Ἐλωρ κείνοισι λίποιμεν.
Ἡδε δὲ συνθεσή κρανέει δόλον, φί μιν ἐς ἄτην
405 βήσομεν. Οὐδὲ ἀν διώκεις περιναέται ἀντιώσιν
Κολχοῖς ἡρα φέροντες ὑπέρ δέ σέο νόσφιν ἄνακτος,
διοι καὶ δοσσητήρ τε καστίγνητός τε τέτυκται.
οὐδὲ ἀν ἔγω Κολχοῖσιν ὑπεῖξω μὴ πτολεμεῖσιν
ἀντιβίην, διτε μή με διεξ εἰλῶι νέεσθαι.
410 Ἰσκεν ὑποσταίνων· διοι δὲ οὐδόδον ἔκφατο μῆθον.
Φράξεον νυν. Χρειώ γάρ διεικελοισιν ἐπ' ἔργοις
καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπει τοτρώτον ἀάσθην
ἀμπακίη, θεόθεν δὲ κακάς ἤνυσσα μενονάς.
Τύνη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξει δύρατα Κολχῶν.
415 αὐτὰρ ἔγω κείνον γε τεάς ἐς χείρας ἱέσθαι
μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάζεο δύροις·
εἰ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
οἰδέθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
Ἐνθ' εἰ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, οὐ τι μεγαίρω,
420 κτείνε τε καὶ Κολχοῖσιν ἀείρεο δηγοτήτα.
Ὦς τώ γε ἔμυθίστε μέγαν δόλον ἥρτωναντο
Ἄψυρτω, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήια δῶρα,
οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν θερὸν Τύπιπολείης
πορφύρον. Τὸν μέν δια Ιωνύσω κάμον αὐταὶ
425 Δίη ἐν ἀμφιλᾶ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ δ παῖδι
δῶκε Θόαντι μεταῦτις· διοι αὖ λίπεν Τύπιπολείη·
ἡ δ' ἔπορ' Αἰσονίδη πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
γλήνεστιν εὐεργές ξεινήιον. Οὐδὲ μιν ἀφάσσων,
οὔτε κεν εἰσορόνων γλυκὺν ἴμερον ἐμπλήσσειας.
430 Τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίη δόμη δέλευ ἔξετι κείνου,
εἰδοῦ ἀναξ αὐτὸς Νυστήιος ἐγκατέλεκτο
ἀκρογάλιξ οἰνῷ καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπάνως
στήθεις παρθενικῆς Μινωΐδος, ἣν ποτε Θησεὺς
Κνωσθέντει ἐσπομένην Δίη ἐνι καλλιπε νήσῳ.
435 Ή δ' διτε κηρύκεστον ἐπεξινώστατο μύθους,
θελγέμεν, εὗτ' ἀν πρῶτα θεῖς περὶ νήδον ἔκηται
συνθεσίη, νυκτὸς τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλλοντι,
ἐθέμεν, δῆρα δόλον συμφράσσεται, ὡς κεν Ἐλοῦσα
χρύσειον μέγα κώνας ὑπότροπος αὐτίς διπίστω
440 βαῖη ἐς Αἰγάταιο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκη
υῆταις Φρίξοι δόσαν ξείνοισιν ἀγεσθαι·
τοῖα παραιφαμένη θελκτήρια φάρμακ' ἐπαστεν
αἰθέρι καὶ πνοιήσι, τά κεν καὶ διπώθεν δέντα
ἀγριον ἡλιοβάτοιο κατ' οὔρεος ἥγαγε θῆρα. [ποιειν,
445 Σχέλοι· Ἐρώς, μέρη πῆμα, μέρη στύγος ἀνθρώ-
πον σέθεν οὐδόμεναι τ' ἔριδες στοναχκί τε γροι τε
ἀλγεά τ' ἀλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήγχτιν·
δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο, δαιμον, δερθεὶς,
οῖος Μηδείη στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
450 Πώς γάρ δὴ μετίόντα κακῷ δόδάμασσεν δλέθρῳ
Ἀλυρτον; τὸ γάρ ήμιν ἐπισχερὼ ἦεν ἀοιδῆς.
Ήμος δτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνι τὴν γ' ἐλίποντο

Absyrtō cupiunt opitulari, ut te patri,
velut captam, reversam domum abducant.
Ipsi vero tristi peribimus omnes morte
conserentes prælio manus: qui sane vel atrocior dolor
erit, si te mortui predam illis relinquamus.
Illud vero pactum efficiet dolum, quo eum in exitium
ducamus. Neque una (*cum Colchis*) vicini invadent nos
Colchis opem ferentes pro te, sine duce,
qui tibi et adjutor et frater est:
neque ego Colchis cedam, quin pugnam
contra, quando me non sinunt præternavigare.

Dixit blandiens: illa vero perniciosum elocuta-est ser-
monem: Cogita igitur. Oportet enim indigna præter faci-
nora] etiam hoc moliri, quoniam primum noxiū-commisi
peccatum, divinitusque mala perfeci consilia.
Tu quidem in prælio defende hastas Colchorum:
at ego illum, tuas in manus ut-veniat,
alliciam: (tu vero eum splendidis excipe donis:)]
si forte praconibus abeuntibus persuaserim,
seorsum solum meis ut-conciliarem verbis.
Tum, si tibi hoc facinus placet, non repugno,
et interfice eum, et cum Coichis ini prælium.

Sic illi congressi magnum dolum struxerunt
Absyrtō, et multa donarunt hospitalia dona,
inter quae etiam peplum dederunt eximium Hypsipyleæ
purpureum. Hunc quidem Dionysο confecerant ipsæ
Dia in circumflua Charites deæ: at ille filio
dederat Thoanti postea; hic reliquerat Hypsipylæ:
ea autem dederat Jason cum multis etiam hoc auferen-
dum] ornamenti bene-elaboratum munus. Non illud con-
trectando, neque adspicio dulce desiderium impleres.
Eius etiam suavissimum odor erat ex illo tempore,
ex qua deus ipse Nyseius indormierat
semimadibus vino atque nectare, pulchris contactis
pectoribus virginis Minoïdis (Ariadnæ), quam olim Theseus
e-Cnoso secutam in Dia reliquerat insula.

Illa vero quum cum-præconibus communicasset sermonem
iis persuasura, ut, quam primum dee ad templum venis-
set] ex-pacto, noctisque atra caligo circumdeditset *ipsos*,
abirent, quo dolum una-excogitaret (*cum Absyrtō*), ut sumto
aureo magno vellere, redux iterum retro
iret in Αἰται domos: admodum enim ipsam vi
fili Phrixi dederant (*ut ajebat*) hospitibus abducendam:
haec cum-admonisset, delinquentia medicamina inspersit
ætheri et ventis, quae etiam procul versante
agrestem celo de monte deduissent feram.

Improbè Amor, magnum malum, magnum odium homi-
nibus, ex te (*te auctore*) perniciosa contentiones, et ge-
mitus et luctus] atque dolores alii præter illos innumerí
turbarunt homines.] Hostium in liberos armare, o-deus,
excitatus, qualis Medeæ menti inuisum injecisti crimen.
Quomodo enim accedentem malo perdonuit fato
Absyrtum? hoc enim nobis deinceps erat canendum.

Postquam Diana in insula illam reliquerunt

συνθεσίη, τοι μέν ρια διάνδιγχα νηυστὸν ἔκελσαν
ερωτέαρις κρινόντες· δ' ὃς λόγον ἦεν Ἰήσων
155 δέγμενος Ἀψυρτόν τε καὶ οὓς ἔξαῦτις ἑταῖρους.
Αὐτὰρ δ' γ' αἰνοτάτησιν ὑποσχεσίηις δολωθεὶς
καρπαλίμως ἦν τὴν διεξ ἀλὸς οἴδμα περήσας,
νύχῳ⁰ ὑπὸ λυγαίην ιερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
οἱούν δ' ἀντικρὺ μετιών πειρήσατο μύθοις
160 ἵνα καστιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἴλα χαράδρης
χειμερίνης, ἥν οὐδὲ δι' αἰζηνοὶ περόσων,
εἴκε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
Καὶ τὸ μὲν τὰ ἔκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκῃ δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἔξαλτο λόγοιο,
165 γυμνὸν ἀναχρύμενος παλάμη ἕριός αἴψα δέκουρη
ἔμπατιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη δόνγησιν,
μὴ φόνον ἀθρήσεις καστιγνήτοι τυπέντος.
Τὸν δ' ὅγε, βουτύπος ὡστε μέγαν κεραλχέα ταῦρον,
πληῆσιν διπιπτεύσας νηοῦ σχέδον, διν ποτ' ἔδειμαν
170 Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναίται ἀντιπέρθηεν.
Τοῦ δ' γ' ἐνὶ προδόμῳ γνὺξ ἥριπε· λοίσθια δ' ἥρως
θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρησιν
αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποίσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυρέην καὶ πέπλον ἀλευμόνης ἐρύθηνεν.
175 Οὖν δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἷον ἔρεξαν
ὅμματι νηλειής διλοφώιν ἔργον Ἐριννύς.
“Ηρως δ' Αἰσονίδης ἔξαργματα τάμνε θανόντος,
τρισδ' ἀπέλειξ φόνου, τρισδ' ἔξαγος ἐπτυσθ' ὁδόντων,
ἥ θεις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάσθαι.
180 Τγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κείσται διστέκα κείνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεύσιν.
Οἱ δ' ἄκυδις πυρσοῖ σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τὸ σῶν παρθενικὴ τέχναρ μετιοῦσιν δειρεν,
Κολχίδος ἀγγέθι νηὸς ἐήν παρὰ νῆα βάλοντο
185 ήρωες· Κολχὸν δ' διεκον στόλον, ἡντε κίρκοι
φῦλα πελειών, ἥτε μέγα πῶν λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
Οὐδὲ ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' δηιλον
πῦρ δέτε δηϊόντες ἐπέδραμον· ὅψὲ δ' Ἰήσων
190 ηντησεν μεμαύνεις ἐπαμυνέμενον οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἥδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖς μελόντο.
Ἐνθα δὲ ναυτιλίης πυκινὴν πέρι μητιασκον
έζόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἥλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῆθον.
195 Ἡδὲ νῦν κέλουμα κύνταρ ἔτι νῆ⁰ ἐπιθάντας
εἰρεσθή περάν πλόνον ἀντίον, φέ⁰ ἐπέχουσιν
δῆσιον· ἥδηθεν γάρ ἐπαθρήσαντας ἔκκατα
ἐλπουμα οὐχ ἔνα μῆθον, δ' τις προτέρωσε δίεσθαι
ἥμεας ὅτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἵα δ' ἀνακτος
200 εὔνιδες ἀργαλέησι διγοστασίης κεδόνωνται.
‘Πριθίη δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίγα λαῶν
ἥδε εἴη μετέπειτα κατεργομένοισι κέλευθος.
‘Ος ἔφατ⁰· ἥνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδος.
‘Πίμφα δὲ νῆ⁰ ἐπιθάντες ἐπερρήσοντ’ ἐλάτησιν
205 νωλεμένοις, δῷρο⁰ ιερὴν Ἡλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο
ἀλλάζων ὑπάτην, ποταμοῦ σχέδον Ἡριδανοῖο.

APOLLONIUS.

ex-pacto, ceteri quidem divisim navibus abierunt
suis separati: sed in insidiis ivit Jason,
excepturus Absyrtum et ipsius deinde socios.

At ille gravissimis promissis deceptus
celeriter sua navi maris fluctu trajepto
nocte sub atra sacram concendit insulam;
seorsum vero coram conveniens tentavit verbis
suam sororem (simplex puer velut torrentem
hibernum, quem ne adolescentes quidem transirent),
an dolum peregrinos contra homines moliretur.
Atque illi de-omnibus consenserunt inter-se:
subito vero Jason ex densis prosiluit insidiis
nudum gestans manu ensem: statimque puella
retro oculos avertit, obiecta velamine,
ne cædem conspiceret fratris percussi.

Hunc ille, veluti popa magnum cornibus-confisum taurum,
percussit oculis-lustrans prope templum, quod olim ex-
struxerant] Diana Brygi, qui-circumhabitant in-opposita
-terra.] Ejus (*templi*) ille in vestibulo in-genua procidit:
tandem heros] animam exhalans manu atrum utraque
sanguinem in vulnere exceptit, illiusque (*Medææ*) caly-
ptram] candidam et plenum aversæ rubefecit.

Acute autem omnia-domans obliquo vidit, quod patrave-
rant,] oculo immitis dirum facinus Erinnyς.

Heros vero ΑΞονίδης primitias (*extremas membrorum
partes*) exsecuit mortui,] et ter delinxit sanguinem, ter pia-
culum exspuit dentium, ut fas est homicidis dolosas-cædes
expiare.] Humidum autem in terra sepelivit cadaver, ubi
etiamnum] jacent ossa illa inter viros Absyrtenses.

Illi autem (*Argonautæ*) simul-ac facis jubar procul
conspexerunt,] quod iis virgo signum accessuris sustulerat,
Colchicam prope navem suam navem adegerunt
heroes: Colchicasque perenerunt copias, velut accipitres
agmina columbarum, aut magnum gregem leones
immites conturbant in stabula irruentes.

Nec quisquam illorum mortem effugit, omnemque cœtum
ignis instar vastantes incursarunt: sero autem Jason
accessit, cupiens opem-ferre non valde auxilio
indigentibus: jam vero etiam de ipso solliciti-erant.

Ibi igitur de navigatione cauta inierunt
sedentes consilia; et ad eos accessit puella
deliberantes: Peleus autem primus habuit sermonem:

Jam nunc jubeo noctu adhuc navem ingressos
remigando trajicere cursu adverso *illi*, cui imminent
hostes: mane enim intuitis omnia
opinor non unam sentiant, quæ ulterius persequi
nos jubeat, illis persuasuram-esse: sed utpote duce
orbiti diris dissidiis dissipabuntur.

Facilis autem nobis, dispersis populis,
hæc erit postea reversuri via.

Sic dixit: approbarunt autem juvenes dictum ΑΞαῖδε.
Statimque, navi consensa, incubuerunt remis
indesinenter, donec ad-sacram Electridis insulam perve-
nissent,] aliarum postremam, fluvium prope Eridanum.

Κόλχοι δ' ὅπποτ' ὅλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
ἥτοι μὲν δίεσθαι ἐπέχραν ἔνδοι τὰς σῆς
Ἄργῳ καὶ Μινύας Κρονίης ἀλὸς. Ἀλλ' ἀπέρυκεν
510 Ἡρη σμερδαλέησι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
Ὕστατον αὐτοὶ δ' αὔτε Κυταιίδος ἥθεα γαῖς
στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰγάτοι,
ἔμπεδα δ' ἀλλούδις ἀλλοὶ ἐφορηθέντες ἔνασθεν.
Οἱ μὲν ἐπ' αὐτάων νήσων ἔσαν, ἦσιν ἐπέσχον
515 ἡρωες, ναίουσι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύρτοι·
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῦ μελαμβαθέος ποταμοῖο,
τύμβος ἵν' Ἀρμονίης Κάδμοιο τε, πύργον ἔδειψαν,
ἀνδράσιν Ἐγγελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὁρεσσιν
ἐνναίουσιν, ἀπέρ τε Κεραύνια κικλήσκονται
520 ἔκτοθεν ἔξοτε τούς γε Δίος Κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον δρμηθῆναι.
Ἡρωες δ', δε τὴν σφιν ἐείσατο νόστος ἀπήμων,
δὴ διὰ τότε προμολόντες ἐπὶ γθονὶ πείσματ' ἔδησαν
Τύλήν. Νῆσοι γάρ ἐπιπρούχοντο θαυμεῖσι,
525 ἀργαλέην πλώσουσιν ὅδὸν μεσσηγῆς ἔχουσαι.
Οὐδέ σφιν, δις καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάσκον
Τύλης· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανώντο καὶ ευθον,
μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
Δοιοὺς γάρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖδος ἀγεσθαί
530 Αἰσονίδῃ περέρωντι κατὰ γρέος, δππότε Πυθὼ
ἵρην πευσόμενος μετεκίσθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
ναυτιλίης· πέπρωτο δ', διη γθονὸς ἐδρυνθείεν,
μή ποτε τὴν δησίουσιν ἀναστῆσθαι ίοῦσιν.
Τούνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη δῆδε κεύθεται αἴτη
535 ἀμφὶ πολὺν ἀγανὴν Τύλητίδα, πολλὸν ἔνερθεν
οὖδεος, δις κεν ἀφαντος δεῖ μερόπεσσι πέλοιτο.
Οὐ μὲν ἔτι ζώοντα καταυτόι τέτμον ἄνακτα
Τύλον, διν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆ,
δήμωρ Φαιήκων. Ὁ γάρ οἰκία Ναυσιθόοι
540 Μάρκιν τ' εἰσαρφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
νιψόμενος παίδων δλὸν φόνον· ἔνθ' δ' γε κούρην
Αἰγαίου ἐδάμαστεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο
Νηϊάδα Μελίτην· η δὲ σθεναρὸν τέκεν Τύλον
[δήμωρ Φαιήκων. Ό μὲν οἰκία Ναυσιθόοι
545 τυτθὸς ἔνων ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἐπειτα.]
Οὐδ' ἄρ' ὅγ' ἡδῆσας αὐτῇ ἐν ἔέλθετο νήσῳ
ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὀρρύσι Ναυσιθόοι.
βῆ δ' ἀλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
550 ἡρως Ναυσιθόος· τόθι δ' εἴσατο, καὶ μιν ἐπεφον
Μέντορες, ἀγρυπλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
Ἀλλὰ, θεοί, πῶντῆσδε παρέξ ἀλὸς, ἀμφὶ τε γαῖαν
Αύσονίην νήσους τε Λιγυστίδας, αἱ καλέονται
Στοιχάδες, Ἀργώης περιώσια σήματα νηὸς
555 νημερτές πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
καὶ χρειά σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἡγαγον αῦσαι;
Αὐτὸν που μεγαλωστὶ δεδουπότος Ἀψύρτοι
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάθεν, οἷον ἔρεξαν.
Αἰαίης δ' δλὸν τεκμήρατο δήνεσι Κίρκης
560 αἴμ' ἀπονυψαμένους πρό τε μυρία πημανθέντας

Colchi vero , quando interitum cognoverant ducis ,
jam investigare pergebant intra omne
Saturnium mare Argo et Minyas. At prohibuit
Juno horrendis ab æthere fulguribus.
Postremum ipsi rursus Colchicae sedes terræ
reformidabant , verentes iram sœvam ætae ,
constanterque alio alias profecti habitarunt.
Alii ipsas insulas ingressi-sunt, quas tenuerant
heroes , incoluntqo cognomines Absyrti :
alii ad Illyricum profundum fluvium ,
sepulcrum ubi Harmoniae et Cadmi est, turrim extruxerunt
viris Encheleensibus vicini : ali in montibus
habitant, qui Ceraunii appellantur ,
ex-illo-tempore, ex quo hos Jovis Saturni fulmina
insulam in oppositam coegerunt abire (*e montibus*).

Heroes autem, quando jam ipsis videbatur reditus sal-
vus,] tum sane proiecti in terra retinacula alligarunt
Hyllensem. Insulae enim prominebant frequentes ,
difficilem navigantibus transitum medium concedentes.
Neque iis, ut antea, hostilia meditabantur
Hyllenses : immo cum *iis* ipsi excogitabant viam ,
mercede accepta tripode magno Appollinis.
Duo enim tripodes procul dederat Phoebus avehendos
Jasoni proficiscenti ex necessitate, quando Pythonem
sacram oraculum-petiturus adiit hanc propter ipsam
navigationem : fatale-autem erat, in-qua terra collocentur,
nunquam eam hostibus vastatum-iri irruentibus.
Quare etiamnum in-illa hic (*tripus*) occultatur terra
circa urbem claram Hyllensem , multum infra
solum, ut invisus semper hominibus sit.
Non quidem adhuc viventem ibi offenderunt regem
Hyllum, quem formosa Melite pepererat Herculi
in-populo Phæacum. Ille enim in-domum Nausithoi
et Macrin venerat, Dionysi nutricem ,
expiaturus liberorum miseram cædem : ubi ille filiam
Ægæi subigit amore-incensus fluvii
Najada Meliten : illa autem validum pepererat Hyllum
[in-populo Phæacum , qui quidem ædes Nausithoi ,
pusillus cum-esset, olim inhabitavit; ac reliquit insulam
postea.] Neque vero ille adultus in ipsa voluit insula
habitare , imperantis subjectus superbiaæ Nausithoi :
abiuitque ad-mare Saturnium, inquilino populo collecto
Phæacum : simul enim ei rex adjuvit iter
heros Nausithous : ibi igitur consedit, et eum interfec-
runt] Mentores, in-agro-pascentibus opitulaturum bobus.

At, ο-δεῖς (*Musæ*), quomodo extra hoc mare, et circa
terram] Ausioniam, atque insulas Ligusticas, quæ appellantur]
Stœchades , Argæ magna insignia navis
vere celebrantur? quæ procul adeo necessitas
et causa eos compulit? quinam ipsis deduxerunt venti?

Ipsum , opinor , vehementer , occiso Absyrtō,
Jovem, deorum regem, ira cepit, *propriet id*, quod patra-
verant.] Et eos ab-impia significavit Άææ consiliis Circes
cæde ablutos, anteaque plurima perpresso-mala ,

νοστήσειν. Τὸ μὲν οὐ τις ἀριστήων ἐνόρτησεν·
ἄλλος ἔθον γάιν· Υλλῆδος ἔξανιόντες
τηλόδι· τὰς δ' ἀπέλειπον, θνατοῖς Κόλυγοισι πάροιθεν
ἔξεινας πλήθυντο Λιθυρνίδες εἰν ἄλλι νῆσοι,
565 Ίσσα τε Δυτικέλασδός τε καὶ ίμερτὴ Πιτύεια.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παρὰ Κέρκυραν ἴκουστο,
ἐνθα Πιοσιδίων Ασωπίδα νάσσατο καύρην,
ἡύκουμον Κέρκυραν, ἔκας Φλιουντίδος αἵγει,
ἀρπάζεις ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἔνδρες
570 νυκτίλοι ἐκ πόντοιο κελαῖνῃ πάντοθεν θλῃ
δερχόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλιναν.
Τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην, λιαρῷ περιγγήσεις οὔρῳ,
αἴπεινήν τε Κερωσὸν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἔουσαν
Νυμφάκιν παράμειθον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
575 Λελαντὶς νάστεκε· τῇ δ' ἡρεοίσεα λεύσσειν
οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. Καὶ τότε βουλὰς
ἀμφ' ἀντοῖς Ζηνός τε μέγαν γόλον ἐρράστω^ο Ἡρη.
Μηδομένη δ' ἀνυστιν τοῖο πλάσον δῆρεν ἀλλας
ἀντικρύ, ταῖς αὐτῆς ἀναρπάζεην ψορέοντο
80 νήσου ἐπὶ κρανῆς Ἡλεκτρίδος. Αὐτίκα δ' ἔργῳ
Ιχγεν ἀνδρομέη ἐνοπῆ μεστηγὴν θεόντων
αὐδῆν γλαυφυῆς νηὸς δόρον, τὸ δ' ἀνὰ μέστην
στείροις Αθηναίης Δωδωνίδος θέμοσε φρύγοι.
Τοὺς δ' δλοὸν μεστηγὴν δέος λάσσον εἰσταίστως
85 φθοργήν τε Ζηνός τε βαρύν γόλον. Οὐ γάρ ἀλλάζειν
ἐννεπεν οὔτε πόνους δοιληγῆς ἀλλὰ οὔτε θεόλλας
ἀργαλέας, έτε μὴ Κίρκη φόνον Αψύρτοιο
νηλέα νύειεν. Πολυδεύκεα δ' εὐχετάσσθαι
Κάστορερ τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἡώνες κελεύθους
500 Αύστονίς ἔμπροσθε πορεῖν ἀλλάς, οὐδὲν Κίρκην
δέρουσιν, Πέρστης τε καὶ Ἡελίοιο θύγατρα.
“Ως Ἄργῳ ιάγγησεν ὑπὸ κνέρας οἱ δ' ἀνόρρουσαν
Τυνδαρέδαι, καὶ γείρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν
εὐχόμενοι τὰ ἔκαστα· κατηρέψην δὲ τοῖς
505 ἡρωας Μινύας, Ἡ δὲ ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
λαίφεσιν, οὐδὲ τὸ ἔβαλον μύγχτον δύον Ἡριδανοῖο.
ἔνθα ποτ' αἰθαλόσεντι τυπεῖς πρὸς στέρνα κερκυνῷ
ἡμιδάκης Φαέθων πέσεν ἀρματος Ἡελίοιο
λίμνης ἐς προχολές πολυδενθέος· ή δὲ ἔτι γῦν περ
800 τραύματος αἰθομένοιο βαρύν ὀνάκηκίει ἀτμὸν,
οὐδέ τις θύωρ κείνο διὸ πτερὰ κοῦσα τανύστας
οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὑπερ· ἀλλὰ μεστηγὸς
φλογῆψη ἐπιθρώσκει πεποτημένος. Άυρι δὲ κοῦροι
“Ηλιάδες, ταναχῆσιν ἐδεμέναι καίγεροισιν,
805 μύρονται κινυρὸν μέλει γόνον· οὐδὲ φαεινὰς
ἥλεκτρου λιθάδες βλεψάρων προγένουσιν ἔραζε.
Αἱ μέν τ' ἡελίοις ψυχαθόνις ἐπὶ τερεσαίνονται·
εὗτ' οὐ δὲ κλύζησι κελαῖνῃς θύτατα λίμνης
ηὑόντας πνοιῇ πολυκήέος ἐξ ἀνέμοιο,
810 οὐδὲ τότ' ἐς Ἡριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνονται δύον. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βαζίν θέντο,
ώς ἂρ' Ἀπόλλωνος τάξει δάκρυα Λητοῖδαο
ἔμφρέσται δίναται, οὐτε μυρία γεῦσε πάροιθεν,
ηὑος Τυπερθροέων ιερὸν γένος εἰσαρχίκανεν,

reversuros-esse. Quod quidem nullus heroum intellexit,
sed vehebantur e-terra Hyllensi egressi
longe : illas autem reliquerunt, quae Colchis antea
deinceps replebantur Liburnides in mari insulae,
Issa et Dysceladus et amabilis Pityea.
At deinde post illas Coreyram præterierunt,
ubi Neptunus Asopi-filiam habitate-jusserat puellam
pulchricoram Cercyram, procul a-Pliuntide terra,
abreptam ob amorem : nigram vero illam (viri)
obscura undique silva nautæ ex mari
conspicientes, Coreyram appellant Nigram.
Post eam etiam Meliten, secundo admodum-gravisi vento,
et celsam Cerosum et superius multo sitam
Nymphæam prætervecti-sunt, ubi regina Calyo
Atlantis-filia habitavit : aerios autem se videre
montes putabant Ceraunios. Atque tum consilia
de ipsis Jovisque magnam iram comperit Juno.
Sollicita igitur de-perficienda navigatione, excitavit procel-
las] ex-adverso, quibus retro cum-impetu ferebantur
insulam ad asperam Electridem. Statim autem subito
clamavit humana voce, interim *iis* vectis,
sonorum cavæ navis lignum, quod in media
carina Minerva ex Dodonea extruxerat fago.
Hos autem vehemens interea metus corripuit audientes
et vocemque Jovis gravem iram. Neque enim eos evitatueros,
dixit *trabs*, nec ærumnas longinqui maris, nec procellas
seivas, nisi Circe cædem Absyrti
crudelem abluerit : Pollucem autem precari
Castoremque immortales deos jussit, vias
Ausonii ut-aparent maris, in quo Circen
inventuri-essent, Persa atque Solis filiam.
Ita Argo clamavit sub crepusculum : exsilierunt igitur
Tyndaridae, manusque sustulerunt ad-immortales
precantes cuncta: tristitia autem occupavit alios
heroas Minyas. Illa (*navis*) autem ferebatur longe ulterius
velis, ac penetrarunt in intimum sinum Eridani;
ubi aliquando ardenti percussus pectora fulmine
ambustus Phaethon cecidit de-currū Solis
lacus in ostia profundi : ille etiamnum
ex-vulnere ardente gravem emittit funum,
neque aliqua aquam illam levibus alis extensis
avis potest supervalore : sed in-mediam
flammam insilit volans. Circum autem puellæ
Heliades, proceris involutæ populis,
gementes-edunt querulum miseræ luctum : lucidasque
electri guttas e-palpebris effundunt in-terram
quarum aliae sole in arenis siccantur;
quando vero inundaverint nigri aquæ lacus
littora flatu *orto* multum-sonante ex vento,
tum in Eridanum volvuntur una omnes
æstuante fluxu. Celti autem famam addiderunt,
Apollinis has lacrimas Latoidæ
ferri in vorticibus, quas innumeratas effuderat antea,
quum Hyperboreorum sacram ad gentem veniret,

615 οὐρανὸν αἰγλήντα λιπόν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
χωρίμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λαχερείῃ
δῖα Κορωνὶς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῖς Ἀμύροι.
Καὶ τὰ μὲν ὡς κελνοῖσι μετ' ἀνδράσι κεκλήσται.
Τοὺς δ' οὕτε βρώμης ἥρει πόθος, οὕτε ποτοῖο,
620 οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. Ἄλλ' ἄρα τοίγε^ς
ἥματά μὲν στρεύγοντο περιθληρὸν βαρύθυντες
δῦμῇ λευγαλέῃ, τὴν δ' ἀσχετον ἔξανίσκον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιτρόξαι Ἡριδανοῖ·
νυκτὸς δ' αὖτος γόρον δῖνε δύδρομέναν ἐσάκουον
625 Ἦλιαδῶν λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν
οἶον ἐλαιηρὰ στάγες ὑδατινὰ ἐμφορέοντο.

'Ἐκ δὲ τούτου Ῥοδανοῖ βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
δοτ' εἰς Ἡριδανὸν μετανίστεται· ἀμμιγα δ' ὕδωρ
ἐν ἔνυνοῇ βέβρυχε κυκώμενον. Λύταρός δι γάιης
630 ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθιλια Νυκτὸς,
ἔνθεν ἀπορνύμενος τῇ μέν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ωκεανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ιονίην ἀλλαζει,
τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
ἐπτὰ διὰ στομάτων ἱερὸν. 'Ἐκ δ' ἄρα τοῦ
635 λίμνας εἰσέλασαν δυστεγίμονας, αἵτ' ἀνὰ Κελτῶν
ἥπειρον πέπτανται ἀθέσφατον. ἔνθα κεν οἵ γε
ἄτη ἀεικείη πέλασαν. Φέρε γάρ τις ἀπορρόως
κόλπον ἐς Ωκεανοῖ, τὸν οὐ προδάεντες ἔμελλον
εἰσβαλέειν, τόθεν οὐ κεν ὑπότροποι ἔξεσάθεν.
640 Ἄλλ' Ἡρη σκοπέλῳ καθ' Ἐρκυνίου ἴαγχησεν,
οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόρῳ δ' ἐτίναχθεν ἀύτῆς
πάντες διμῶς δεινὸν γάρ επὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρος.
Ἄψ δὲ παλιντροπώντο θεδίς ὑπο, καὶ δ' ἐνόσαν
τὴν οῖμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ιοῦσιν.

645 Δηναιοὶ δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαρίκοντο
Ἡρης ἐννεστίσι, δι' ἔννεα μυρία Κελτῶν
καὶ Αιγύνων περόνωντες ἀδήϊοι. Άμφι γάρ αἰνήν
ἥέρα χεῦσ θεδίς πάντ' ἥματα νισσομένοισιν.
Μεσσότατον δ' ἄρα τοι γε διὰ στόμα νηὶ βαλόντες
650 Στοιχάδας εἰσαπέδην νήσους σύοι εἴνεκα κούρων
Ζηνός· δὴ δη βαμοὶ τε καὶ οἱρά τοῖσι τέτυκται
ἔμπεδον· οὐδὲ οἶον κείνης ἐπίουροι ἔποντο
ναυτιλίης· Ζεὺς δέ σφι καὶ διγύρον πόρει νῆσος.
Στοιχάδας αὐτει λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
655 νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
ἰδρῷ δίλις· χροῦ δὲ κατ' αἰγαλοῖο κέχυνται
εἴκελαι· ἐν δὲ σολοὶ καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων.
ἐν δὲ λιμήν Ἀργώδις ἐπωνυμίην πεφάτισται.

Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε διεῖδες ἀλός οῖδμα νέοντο
660 Αὔστονίης, ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσοράνωντες·
Ὕζον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς [κην
πείσματ' ἐπὶ ηγείων σχεδόθεν βάλον. 'Ἐνθα δὲ Κίρ-
εῦρον ἀλός νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
τοῖον γάρ νυχίοισιν διείρασιν ἐπτοίητο.
665 Αἴματί οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρχεα πάντα δόμοιο
μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
οἴσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, δστις ἵκοιτο·
τὴν δ' αὐτὴν φονίων σθέσεν αἴματι πορφύρουσαν,

eclo fulgido relicto ob patris objurgationem,
iratus de filio, quem in divite Lacerea
divina Coronis pepererat ad ostia Amyri, (*Aesculapio*).
Atque haec quidem sic illos inter homines celebrantur.
Hos autem (*Argonautas*) nec cibi cepit desiderium, nec
potus,] neque ad gaudia convertebatur mens. Sed illi
interdiu angebantur languide gravati
odore tristi, quem intolerabilem emittebant
ex-fumante Phaethonē fluxus Eridani :
noctu vero luctum acerbum lamentantium audiverunt
Heliadum argute : lacrimæ vero lugentibus
velut oleariae guttae in-aquas inferebantur.

Exinde Rhodani profundum flumen ingressi-sunt,
qui in Eridanum illabitur : commixta autem aqua
in angustiis reboavit turbata. At ille terra
ex ima, ubi sunt portæ et sedes Noctis,
inde effluens, partim eructatur in-littora
Oceani, partim contra in Ionicum mare exit,
partim in Sardonium pelagus et immensus sinum
septem per ostia mittit aquam. Ex illo igitur
paludes intrarunt procellosas, quæ in Celerum
terra patent latissime : ubi illi
in-exiūm indignum incidissent. Ferebat enim quoddam
brachium] in sinum Oceani, quod non prævidentes erant
intraturi, unde non salvi revertissent.
At Juno scopulo de Hercynio clamavit,
cœlitus delapsa : metu autem concutiebantur vocis
omnes una : terribiliter enim magnus infremuit aether.
Retro igitur convertebantur per dcam, animadverteruntque
illam viam, qua etiam reditus erat proficiscentibus.
Diu-autem postea ad littora marina venerunt,
Junonis consiliis, per gentes innumerias Celerum
atque Ligurum trajientes non-cogniti. Nam atram
nebulam circumfuderat dea per-omnes dies navigantiibus.
Medio igitur illi ostio navi trajecto
in Stœchadas egressi-sunt insulas salvi, propter filios
Jovis : quare etiam et aræ et sacra illis sunt
semper : nec tantum illius custodes sequebantur (*erant*)
navigationis ; sed Jupiter iis etiam posteriorum commisit
naves (*tuendas*).] Stœchadibus porro relictis in Ᾱthaliam
transierunt] insulam, ubi calculis abstarserunt fessi
sudorem multum : colore illi in littore jacent
similes : in ea sunt disci et arma insignia illorum :
in ea etiam portus Argous cognomine appellatur.

Celeriter inde per maris fluctum navigarunt
Ausionii, littora Tyrrhena conspicientes :
veneruntque in Ᾱææ portum celebrem : ex navi igitur
retinacula littoribus prope injecerunt. Ibi autem Circen
invenerunt marinis aquis caput abluentem :
tantopere enim nocturnis somniis exterrita-erat.
Sanguine ei et thalami et septa omnia domus
redundare videbantur : flamma vero cuncta medicamina
consumebat,] quibus antea hospites delinierat viros, qui
cumque advenisset:] hanc ipsa cruento restinxit sanguine

χερσὶν ἀφυσταμένη· λῆξεν δὲ δόλοιο φόβοιο.
 670 Τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡδὺς νοτίεσσι θαλάσσῃς
 ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκεν.
 Θῆρες δὲ, οὐ θήρεσσιν ἔοικότες ὥμηστῆσιν,
 οὐδὲ μένονδ' ἀνδρεσσιν δύμον δέμας, ἀλλοδ' ἀπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόαι, ἡντε μῆλα
 675 ἐκ σταθμῶν ἀλλις εἰσὶν ὅπερεύοντα νομῆι.
 Τοίους καὶ προτέρης ἔξι ἰλύος ἐβλάστησεν
 χθὸν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηρωμένους μελέεστιν,
 οὔπο μιψαλέω μάλιστ' ὑπέρ πιλήθεισα,
 οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἡλίοιο
 680 ικμάδας αἰνυμένη· τὰ δὲ ἐπὶ στίχας ἡγαγεν αἰών
 συγχρίνας· τὼς οἵ γε φυὴν ἀδίηλοι εἶποντο.
 Ἡρωας δὲ ἔλε θάμβος ἀπειριτον· αἴψα δὲ ἔκαστος
 Κίρκης εἰς τε φυὴν εἰς τ' δύμματα παπτάνοντες,
 ῥεῖα κατηγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰγαῖο.
 685 Ή δὲ δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν δνείρων,
 αὐτίκις ἐπειτ' ἀψιρδὸν ἀπέστιγες· τοὺς δὲ ἄμφι ἐπεσθαι
 γειρι καταρρέεσσα διλοφροσύνησιν ἀνώγεν.
 Ἔνοι δέ τοι πληθὺς μὲν ἐφεταῖς Αἰσονίδαο
 μίμνεν ἀπηλεγένες· δὲ ἔρυστατο Κολυγίδα κούρην.
 690 Άυτῷ δὲ ἐσπέσθην αὐτὴν δόδον, ἔστ' ἀπίκοντο
 Κίρκης εἰς μέγαρον· τὸν δὲ ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἢ γε θρόνοις ἔξεσθαι, ἀμύγχνεύσουσα κιόντων.
 Τὸν δὲ ἀνειρ καὶ ἀναυδοῖς ἐψ' ἐστίη ἀπίσαντες
 ἵζανον, ἣς δίκη λυγροῖς ἱκέτησι τέτυκται,
 695 ἢ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροις θεμένη γείρεσσι μέτωπα,
 αὐτάρ δ κωπτεῖν μέγα φάσγανον ἐν γθονὶ πτῆσας,
 ἔπειρ τ' Αἰγαῖο πάνι κτάνεν· οὐδὲ ποτ' ὅσσε
 ίθυς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσγεθον. Αὐτίκα δὲ ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἴτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
 700 Τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ικεσίοιο,
 δὲ μέγα μὲν κοτέει, μέγα δὲ ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
 δέξε θυηπολίην, οίη τ' ἀπολυμάνονται
 νηλιτεῖς ἱκέται, δέ τ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.
 Ηρώτα μὲν ἀπέρπτοι λυτήριον ἢ γε φόνοιο
 705 τειναμένην καθύπερθε συὸς τέχος, ἢς εἴτι μαζοὶ¹
 πλήμυμον λοχήνες ἐκ νηδύος, αἴματι γείρας
 τέργην, ἐπιτυμήγουσα δέρην· εἴτις δὲ καὶ ἄλλοις
 μελισσεν γύπτοισι, καθάρσιον ἀγκάλεσσα
 Ζῆνα, παλαιμνάνων τιμήρον ἱκεσιάων.
 710 Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
 Νηζάδες πρόπολοι, ταῖς οἵ πόρσυνον ἔκαστα.
 Ἡ δὲ εἶσω πελάνους μειλικτρά τε νηραλίγισιν
 καίεν ἐπ' εὐγωλῆσι παρέστιος, δύρα χολοίο
 σμερδαλέας παύσειεν Ἐριννύας, ἡδὲ καὶ αὐτὸς
 715 εὐμειδές τε πέλοιστο καὶ ἡπιος ἀμφοτέροισιν,
 εἴτ' οὖν δινείω μεμικαμένοι αἴματι γείρας,
 εἴτε καὶ ἔμφύλω προσκηδέες ἀντιόωσιν.
 Αὐτάρ ἐπει μάλιστα πάντα πονήσατο, δὴ τότ' ἐπειτα
 εἴσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστῆσα θρόνοισιν,
 720 καὶ δὲ αὐτὴ πέλας ἴζεν ἐνωπαδίς. Αἴψα δὲ μύθῳ
 γρεῶν ναυτιλίην τε διακριθόν ἔξερέσινεν,
 δή δὲ πόλεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δώματ' ἴοντες

rubentem,] manibus hausto : et cessavit a-sævo metu.
 Quare etiam exorta aurora, aquis maris
 experrecta crines et vestes abluit.
 Feræ autem, non feris similes crudivoris,
 neque etiam viris pari corpore, sed aliud alias
 compositum-habentes membris ibant frequentes, ut pecu-
 des] ex stabulis confertæ excent sequentes pastorem.
 Tales etiam primo ex luto formaverat
 terra ipsa mixtis compositas membris
 nondum siticuloso aere valde compressa,
 nondum torrentis adeo raditis solis
 humores nacta : hæc tamen in ordines redigit tempus
 conjungens. Sic illæ (feræ) natura incertæ sequebantur.
 Heroas autem cepit stupor immensus : at statim quisque,
 Circes et habitum et faciem intuiti,
 facile sororem eam conjecterunt esse Αἰτæ.
 Illa cum nocturnorum terrores depulisset somniorum,
 statim deinde retrocessit : illosque una sequi
 manu contentatos dolose jussit.
 Tum tamen multitudo quidem jussu Jasonis
 mansit intrepide : ille vero secum-traxit Colchicam puellam.
 Ambo sequebantur eadem via, usque-dum venissent
 Circes in palatium : hos in splendidis jussit
 illa soliis considerare, animo-dubia ob-advenientes.
 Hi muti atque taciti ad focum confugientes
 sederunt, qui quidem mos miseris supplicibus est,
 illa (Medea) in utramque deposita manum facie,
 at liic (Jason) ansato magno gladio in terra defixo.
 quo quidem Αἰτæ filium interficerat : neque oculos
 rectos inter palpebras sustinebant. Statim autem sensit
 Circe exiliī calamitatem, et piaculum cædis.
 Quare etiam reverita Jovis jus supplicum-præsidis,
 qui valde irascitur, valde homicidis opitulatur,
 fecit sacra, quibus expiantur
 cæde-polluti supplices, quando ad-focum accesserint.
 Primum quidem manifestæ lustramentum illa cædis
 extenso desuper suis catulo, cuius adhuc ubera
 scatebant effetto ab utero, sanguine manus
 rigavit, inciso collo : rursus vero etiam aliis
 expiabat libamentis, lustralem invocans
 Jovem, cædis-causa-factarum vindicem supplicationum.
 Et illa quidem cuncta ex dominibus purgamenta exportarant
 Najades ministrae, quæ illi suppeditabant omnia.
 Ipsa vero intus placentas et placamina sobriis
 combussit additis votis foco-adstans, ut iram
 terribilium sedaret Furiarum, atque etiam ipse (Jupiter),
 placabilis esset et mitis erga-utrumque
 sive alieno polluti sanguine manus,
 sive etiam doméstico, solliciti advenerint.
 At quum omnino omnia peracta-essent, tum deinde
 collocavit in politis, postquam-surgere-eos-jussit, solis,
 atque ipsa prope consedit ex-adverso. Statim vero oratione
 de-negotio et navigatione singulatim quæsivit,
 et unde in terram suam atque aedes venientes

αῦτως ἐδρύνθησαν ἔφεστιοι. Ὡς γάρ δνείρων μνῆστις ἀεικελή δύνεν φρένας δρματίνουσαν·
725 ἵετο δ' αὖς κούρης ἐμπύλιον θύμεναι δύμφην, αὐτήγ' ὅπως ἐνόρσεν ἀπ' οὔδεος δύσσε βαλούσαν.
Πάσσα γάρ τ' Ἡελίου γενεὴ ἀριδήλος ιδέσθαι
ἥνεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλθοῖ μαρμαρυγῆσιν
οἵσιν τε χρυσέην ἀντώπιον ἴεσαν αἴγλην.
730 Ή δ' ἄρα τῇ τὰ ἔκαστα διειρουμένη κατέλεξεν,
Κολχίδα γῆρων ιεῖσα, βαρύφρονος Αἰγάταο
κούρη μεινιχίως, ἡμέν τοῦτον στόλον, ἡδὲ κελεύθους
ἥρωών, δσα τ' ἀμφὶ οοοῖς ἐμόργησαν δέθλοις·
735 ὡς τε κατιγνήτης πολυκηδέος ἥλιτε βουλαῖς,
ώς τ' ἀπονόσφιν ἀλυξεν δύπερβια δέματα πατρὸς,
σὺν παισὶν Φρίξιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἔνισπειν
Ἀψύρου. Τὴν δ' οὐ τι νόν λάθεν ἀλλὰ καὶ ἔμπτης
μυρομένην ἔλεαιρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
Σχετλίη, ἡ δα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
740 Ἐλπομαὶ οὐκ ἐπὶ δήν σε βαρύν κχον Αἰγάταο
ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἰσι καὶ Ἑλλάδος κήθεα γαῖης
τισόμενος φόνον μήσ, δτ' ἀσχετα ἔργα τέλεσσας.
Ἄλλ' ἐπεὶ οῦν ἱκέτις καὶ δυσγνιος ἔπλευ ἐμεῖο,
ἄλλο μὲν οὐ τι κακὸν μητίσουμαι ἐνθάδ' ιοῦσῃ·
745 ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνω συνοπηδός ἐοῦσα,
δντινα τοῦτον δίστον δέιραο πατρὸς ἀνευθεν·
μηδέ με γουνάσσηαι ἔφεστιος, οὐ γάρ ἔγωγε
αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν. [πέπλον
“Ως φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἀχος λάθεν ἀμφὶ δὲ
750 δρθαλμοῖσι βαλούσα γόνον χέεν, δφρα μιν ἥρως
χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἔζηγε θύραζε
δέματι παλλομένην λείπον δ' ἀποδώματα Κίρκης.
Οὐδ' ἀλογον Κρονίδαο Διδος λάθον· ἀλλὰ οὶ Ἱρις
πέφροδεν, εὗτ' ἐνόρσεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.
755 Αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευεμεν, δππότε νῆα
στείχοιεν, τὸ καὶ αὔτις ἐποτρύνουσα ἀγόρευεν.
Ἴρι φιλη, νῦν, εἰποτ' ἐμάδας ἐτέλεσσας ἐφετμάς,
εὶ δ' ἄγε, λαιψηρῆσι μετοιχομένη πτερύγεσσιν
δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἀλὸς ἔξανιοῦσαν.
760 Κείνης γάρ χρειώ με κιχάνεται. Αὐτὰρ ἔπειτα
ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς, δθι τ' ἀχμονες Ἡφαίστοιο
χάλκειοι στιβαρῆσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἀργώ
τάς γε παρεξελάσσησιν. Ατὰρ καὶ ἐς Αἰδολον ἐλθεῖν,
765 Αἰδολον, δστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέσσιν ἀνάσσει·
καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὡς κεν ἀντας
πάντας ἀπολλήξειεν δύτ' ἡρέι, μηδέ τις αὔρη
τρηγύνοι πέλαγος. Ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἀήτω,
δρφ' οἱ γ' Ἀλκινόου Φαικηίδα νῆσον ίκωνται.
770 Ωςέφατ· αὐτίκαδ' Ἱρις ἀπ' Οὐλύμπου θοροῦσα
τέμνε τανυσταμένη κοῦφα πτερά. Δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίω, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔσασιν.
Πρώτην δ' εἰσαρχίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μύθον
“Ηρης ἐννεσίης ὠρσέν τε μιν εἰς ἐ νέεσθαι.
775 Δεύτερα δ' εἰς Ἡφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τών γε
ρίματα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμῆς

sic consedissent ad-focum : profecto enim somniorum recordatio tristis subiit animum cogitantis :
cupiit porro puerilla vernacula cognoscere linguam,
statim ubi vidit humo eam oculos attollere.
Omne enim Solis genus manifesto visendum
erat, quoniam oculorum procul luminibus,
velut aureum adversum emittebant splendorem (*Solis posteri*).] Illa igitur huic omnia interroganti dixit,
Colchicum sermonem emittens, gravia-meditantis Αετα filia placide, et expeditionem et itinera
heroum, et quanta in acribus perpessi-fuerint certaminibus,
et quomodo sororis sollicitate peccaverit consiliis,
et quomodo seorsum effugerit terribiles minas patris
cum filiis Phrixi : sed cædem noluit edicere
Absyrti. Illam vero nihil mente latuit : at tamen
lamentantem miserata-est, et *talia* verba ad hæc respon-
dit :] Misera, profecto malum et indecorum molita-es abi-
tum.] Existimo non diu te gravem iram Αετæ
effugituram-esse : mox veniet vel in Græcae sedes terræ
ulturus cædem filii, quum non-ferenda facinora patraveris.
At quoniam supplex et cognata es mihi,
aliud nullum malum *in te* machinabor huc profectam :
abi autem ex ædibus peregrini comes quæ-es,
quemcunque hanc ignotum adscivisti patre invito :
noli autem me supplex-rogare, ad-focum-sedens : neque
enim ego] probabo (*adjuvabo*) et consilia tua, et turpem
fugam.] Sic dixit : illam vero immensus dolor occupavit,
peplοque] oculis tectis, lacrimas effudit, donec eam heros
manu prehensam ex-ædibus eduxit foras
timore agitatam : reliquerunt igitur domum Circes.
Neque uxorem Saturnii Jovis latuerunt : sed ei Iris
indicavit, cum animadverteret ex ædibus egredientes
Ipsa enim eam jusserset observare, quando navem
ingressuri-essent; quare etiam postea hortans dixit :
Iri cara, nunc, si unquam mea peregisti mandata ,
age, celeribus ablata alis ,
huc Thetin mihi jube venire e-mari progressam.
Ea enim opus mihi est. At deinde
abi ad littora, ubi incudes Vulcani
ferreæ duris tunduntur malleis :
jube autem *eum* quiescere-sinere folles ignis, donec Argo
hæc (*littora*) præterierit. At etiam ad Αeolum abi ,
Αeolum, qui ventis æthere-genitis imperat :
atque ei dic ineam voluntatem, ut ventos
omnes silere-jubeat sub aëre, neque ullus ventus
concitet mare : Zephyri tamen flatus spiret ,
donec illi in Alcinoi Phæaciam insulam venerint.
Sic dixit : statim igitur Iris de Olympo desiliens
secuit viam, concussis levibus alis. Subiit autem mare
Ægeum, ubi domus Nerei sunt.
Et primam convenit Thetin, atque exposuit sermonem
Junonis jussu, atque impulit eam, ad illam ut-veniret.
Deinde ad Vulcanum abiit : et jussit-cessare illum
facile a-ferreis malleis : prohibebantur autem a-flatu

αἰολέοι πρηστῆρες. Ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
Αἰδοὺς Ἰππότεω παιδά κλυτόν. Ὁφρα δὲ καὶ τῷ
ἀγγελίνῳ φαμένη θαλαϊ γούνατα παύσεν δόδιο,
780 τόρχος Θέτις, Νηρῆα καστιγνήτας τε λιποῦσα,
ἔξι ἀλός Οὐλυμπόνδε θεάν μετεκίαθεν Ὅρην·
ἥ δέ μιν ἀσσον ἔοιο παρεῖστε τε φαίνετε μῦθον.

Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τά τοι ἐπιτέλοδον' ἐνισπεῖν.

Οἶσθα μὲν, δόσον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίτεται θύρως
785 Αἰσονίδης ἥδ' ἄλλοι ἀστηρῆρες ἀέθολοι,
οἵη τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτᾶς περόνωντας
πέτρας, ἐνθε πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
κύματά τε σκληρῆσι Περιθέλνει σπιλάδεσσιν.

Νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἥδε Χάρυθδιν
790 δεινὸν ἐρευγομένην δέχεται δόδος. Ἄλλα σε γάρ δὴ
ἐξέτι νηπυτίης αὐτῇ τρέφον ἥδ' ἀγάπησα
ἔζοχον ἀλλάων, αἴτ' εἰν ἀλλὶ ναιετάουσιν,
οὐνεκεν οὖν ἔτλης εὐνῆ Διδος ιεμένοιο
λέξαπθοι. Κείνω γάρ δὲ τάδε ἔργα μέμηλεν,
795 ἡδὲ σὺν ἀθανάταις, ἡδὲ θυντῆσιν Ιαύειν.

Ἄλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
ἢλεύω· δ' ἔπειτα πελώριον δρόκον ὅμοσσεν,
μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.

Ἐμπτης δ' οὐ μεθίσκεν διπιπτεύων ἀέκουσταν,
800 εἰσόκεις οἱ πρέθειρα Θέμις κατέλεξεν ἀπαντα,
δῶς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἔοιο
παιδᾶ τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεθέκην
δείματι, μή τις ἔσου ἀντάξιος ἄλλος ἀνάστοι
ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐὸν κράτος εἰρύοιτο.

805 Αὐτὰρ ἔγω τὸν ἀριστὸν ἐπιχθονίων πόσιν εἴναι
δῶκά τοι, δῆρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας
τέκνα τε φιτύσαι· θεοὺς δὲ εἰς δαῖτα καλέσσα
πάντας διών. αὐτὴ δὲ σέλας χείρεσσιν ἀνέσχον
νυμφίδιον κείνης ἀγανόφρονος εἴνεκα τιμῆς.

810 Ἄλλ' ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω·
εὗτ' ἂν ἐς Ἡλύσιον πεδίον τεδος οὐδὲ ἵκηται,
δῆν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν θεσι Κενταύριο
Νηιάδες κομέουσι τεοῦ λίποντα γάλακτος,
γρειώ μιν κούρης πόσιν ἐμμεναι Αἰγάτο

815 Μηδείης· σὺ δὲ ἀρρηγε νυῦ ἔκυρή περ ἐσοῦσα
ἥδ' αὐτῇ Πηλῆῃ. Τί τοι χόλος ἐστήρικται;
Ἄξθη. Καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἀτη.

Ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ὅραιστον δέω

λωφῆσιν πρήσοντα πυρὸς μένος, Ἰπποτάδην δὲ

820 Αἰδοὺς ὥκειας ἀνέμων ἀίκας ἐρύξειν
νόστριν ἔսταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
Φαιήκων λιμένας· σὺ δὲ ἀκηδέα μήδεο νόστον.

Δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔσιν
μοῦνον, ἀ κεν τρέψιο καστιγνήτησι σὺν ἀλλαις.

825 Μηδὲ σύ γ' ἡδὲ Χάρυθδιν ἀμηχανέοντας ἔστης
ἐσβαλέειν, μή πάντας ἀναβρόξασα φέρησιν,
ἥδε παρὰ Σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέσθαι,

Σκύλλης Αὔσονίης ὀλοσφρονος, ἦν τέκε Φορκω

νυκτιπόλος Ἐκάτη, τήντε κλείσουσι Κράταιν,

830 μήπως σμερδαλέγησιν ἐπαίξασα γένυστιν

fulligino folles. At tertium venit ad
Æolum, Hippotæ filium elarum. Dum autem etiam illi
mandatum referens, velocia genua quiescere fecit ab itinere,
interea Thetis, Nereo sororibusque relictis,
ex mari in-Olympum ad-deam abiit Junonem;
huc eam propius sibi assidere-jussit, et edidit sermonem :

Audi jam, Theti divina, qua tibi cupio dicere.
Nostri, quantum meo animo carus-sit heros
Æsonis-filius, et ceteri adjutores certaminis,
qualisque (quomodo) eos servaverim per errantes (cyaneas)
transeuntes] petras, ubi ignita horribiles fremunt procellæ,
fluctusque rigidas undique-alluunt cautes.

Nunc vero ad Scyllæ scopulum magnum, atque Charybdin
horrendum eructantem, excipit eos via. Age, te enim jam
ab infantia inde ipsa nutriti, et amavi
præ aliis (deabus), quæ mare incolunt,
quoniam non ausa-es in-toro Jovis eupientis
concumbere. Illi enim semper hæc facta curæ-sunt,
ut vel cum deabus, vel cum mortalibus rem-habeat.

At me verita animoque timens,
effugisti: ille autem postea magnum jusjurandum juravit,
non te unquam immortalis dei vocari (fore) conjugem.

Attamen non desiit te oculis-persequi invitam,
usque-dum ei veneranda Thiemis indicavit omnia,
scilicet fato decretum-esse, præstantiorem patre suo
filium ut-pareres: quare etiam te, licet-desiderans, missam
fecit,] metu, ne quis, ipsi dignitate-par, alias regnaret
immortalium, sed ut semper suum imperium servaret.

At ego optimum hominum, maritus ut-essel,
dedi tibi, ut conjugium gratum haberes,
et liberos ederes: deos autem ad epulas invitavi
omnes una: et ipsa facem manibus sustuli
nuptiale, illius lœti causa honoris.

Age igitur, etiam quoddam tibi verum oraculum dicam:
quando in Elysium campum tuus filius venerit,
quem nunc Chironis in sedibus Centauri
Najades nutrunt, tuum desiderantem lac,
oportet eum filiae maritum esse Εετæ,

Medeæ: tu igitur opitulare nurui socrus futura
atque ipsi Peleo. Cur tibi ira firma-stat?

Deliquit. Etenim deos etiam aggreditur culpa.

Profecto jussu meo Vulcanum puto
cessaturum-esse a-suflando ignis vim, Hippotæque-filium
Æolum celeres ventorum turbines coercitum,
præter stabilem Zephyrum, interea-dum venerint
Phæacum in portus: tu vero tutum molire redditum.
Terrori vero rupes et ingentes fluctus sunt
tantum, quos quidem avertes sororibus cum aliis.
Neque tu aut in-Charybdin eos consilii-hopes patiaris
incidere, ne omnes absorbens auferat,
aut ad Scyllæ horrendum recessum venire,
Seyllæ Ausoniae crudelis, quam peperit Phorco
noctivaga Hecate, quamque appellant Crataein,
ne-forte horrendis irruens faucibus

λεκτοὺς ἡρώων δηλήσσεται. Ἀλλ' ἔχει νῆα
κεῖσ', θύι περ τυθή γε παρκίθασις ἔσσετ' δλέθρου.
὾ΩΣ φάτο τὴν δὲ Θέτις τοιῷ προσελέξατο μύθῳ.
Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖ πυρὸς μένος ἡδὲ θύελλαι
835 ζαχρησὶς ληζουσιν ἐπήτυμον, ἦτ' ἀντί ἔγωγε
θαρσαλέν φαίην καὶ κύματος ἀντιόνωντος
νῆα σωασέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοι.
Ἄλλ' ὥρη δολιγήν τε καὶ διπετον οἴμον δόειν,
δόρα κασιγνήτας μετελέσθομαι, αὐτὸν μοι ἀρωγοὶ
840 ἔσσονται, καὶ νῆος δθί πρυμνήσι' ἀνῆπται,
ῶς κεν δπηῷοι μνησάκιον νόστον ἐλέσθαι.
Ὕπει τοιοῦτον ἀλλήληστον. Θέτις δὲ ἀγόρευεν ἐρεπυμάς
Ὕρης· αἴψα δὲ λαλέσθαι μετ' Αὔσονίην ἀλλὰ πάσας.
Αὐτὴ δὲ ὁκυτέρη ἀμαργύματος ἡδὲ βολάων
ἥειον, δτ' ἀνεισι περαίνης δύσθοι γαίης,
σεύστη θεον λαψήρα δὲ δύσθατο, ἔστ' ἀφίκανεν
850 ἀκτὴν Αἰαίνην Τυρσηνίδος ἡπειροιο.
Τοὺς δὲ εὗρεν παρὰ νῆι σόλῳ διπήσῃς τ' διστῶν
τερπομένους· δὲ δισσον δρεξαμένη γερὸς ἄκρης
Αἰακίδεω Πηλήσος· δὲ γάρ ῥά οἱ θεοὶ ἀκοίτης,
οὐδέ τις εἰσιστεν δύναται ἔμπεδον· ἀλλ' ῥά τῷ γε
855 οὐδὲ ἐν δφθαλμοῖσιν ἔσιστο, φώνησέν τε.
Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἔσθε μένοντες·
ἡδίθεν δὲ θῆσης πρυμνήσια λύετη νῆος,
Ὕρη πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. Τῆς γάρ ἐρεπυμῆς
πατασσοῦντες κούραι Νηρήδες ἀντιόνων,
860 νῆα διέτη πέτρας, αἵτε Πλαγκταὶ καλέονται,
ρύσσομεναι. Κείνη γάρ ἐναίτιομος ὕμμι κελεύθος.
Ἄλλὰ σὺ μή τῷ ἐμὸν δεῖξης δέμας, εὔτ' ἀντὶ θῆδαι
ἀντομένην σὺν τῆσι· νῷ δὲ ἔχει, μή με γολώσῃς
πλεῖον ἔτ', δη τοπάροιθεν ἀπτηλέγεως ἐχθρῶσας.
865 Ὅτι καὶ ἔπειτ' ἀδιόλος ἐδύστατο βένθεα πόντου·
τὸν δὲ ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἔπειτο πάρος οὐκέτ' ιοῦσαν
ἔδρακεν, ἔξοτε πρώτα λίπεν θάλαιμόν τε καὶ εύνην,
χωσαμένη Ἀγιλῆος ὀγαυοῦ νηπιάχοντος.
Ὕπει τοιοῦτον ἀλλήληστον διάλογος· ηματα δ' αὔτε
870 νύκτα διὰ μέσοντι φλογιμῷ πυρῷς· ηματα δ' αὔτε
ἀμβροσίῃ γρίεστο τέρεν δέμας, δόρα πέλοιοτο
ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερὸν γροῦ γῆρας ἀλλάκοι.
Αὐτὰρ δὲ εὗνης ἀνεπάλιμενος εἰσενόρτεν
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἦκε δὲ ἀυτὴν
875 σμερδολένην ἔστιδῶν, μέγα νήπιος· δὲ διούσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην γαμάδις βάλε κεκληγώτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ικέλη δέμας ἡδὲ δύνειρος
βῆ δὲ θεοῖς ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἔσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δὲ οὐ τι παλίσσυτος ἔκετ' δπίσσω.
880 Τῷ μην ἀμηχανή δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπτης
πάτσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἔταιροις.
Οἱ δὲ ἄρα μεστηγῆς ληζαν καὶ ἔπασταν ἀέθλους,
ἐσσομένων δόρπον τε γαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῆς ἔνι δαιτάμενοι νύκτες ἀεσταν δια τοπάροιθεν.

præstantissimos heroum laedat. Verum dirige navea
eo, ubi exiguum saltem effugium erit mortis.

Sic dixit: eam vero Thetis hoc exceptit sermone:

Si quidem absumentis ignis vis et procellæ
vehementes cessaverint vere, profecto equidem
audacter pollicebor, etiam fluctu adversante,
navem servatum-iri, Zephyro leniter moto.

At tempus est longam immensamque viam inire,
ut sorores conveniam, quæ mihi adjutrices
erunt, et illuc abeam, navis ubi retinacula alligata-sunt,
ut (*Argonautæ*) prima-luce meminerint iter suscipere.

Dixit, et delapsa ex æthere ingressa-est vortices
cærulei maris: vocavitque in-auxilium alias
sorores Nereidas: hæc audientes
convenerunt inter-se: Thetis autem exposuit mandata
Iunonis, statimque misit in Ausonium mare cunctas.
Ipsa celerior fulmine aut radiis
solis, quando prodit ultima super terra,
ferebatur eundo cito per aquam, usque-dum attigit
littus ææum Tyrrhenæ terræ.

Illos (*Argonautas*) invenit apud navem disco et jactu sa-
gittarum] se-oblectantes: hæc propius injiciens manum
summam] æacidæ Peleo: is enim ei erat conjux,
neque quis conspicere ipsam potuit clare; sed huic quidem
soli oculis visenda-erat et dixit:

Non amplius nunc ad-littora Tyrrhena sedete commo-
rantes:] mane vero celeris retinacula solvite navis,
Junoni obsecuti adjutrici. Ejus enim mandato
omnes-una pueræ Nereides convenient,
navem per rupes, quæ Planctæ (*errantes*) appellantur,
salvam-ducturæ. Illa enim opportuna vobis *est via*.
At tu nemini meum ostendisti corpus, cum videris
occurrentem cum illis (*Nereidibus*): mente autem tene, ne
me ad-iram-concites] magis etiam, quam antea intrepide
concitasti.] Dixit, atque deinde invisa subiit profundum
mare:] eum autem dolor gravis occupavit, quoniam antea
non-amplius se convenientem] viderat, ex-quo primum reli-
quit thalamum et torum,] irata Achillis causa nobilis infan-
tis.] Ipsa enim mortales usque carnes undique comburebat,
nocte media, flamma ignis: interdiu contra
ambrosia inungebat tenerum corpus, ut fieret
immortalis, atque ei invisam a-corpore senectutem defen-
deret.] At ille (*Peleus*) e lecto prosiliens animadvergit
filium suum palpitare in flamma: emisit igitur clamorem
horrendum intuitus, valde imprudens: hæc audiens
istum quidem raptim (*raptum e flamma*) in-terram proje-
cit clamantem:] ipsa vero vento similis corpore, velut som-
nium,] abiit ex domo celeriter, et intravit mare
indignata: neque rursus reversa-est postea.
Ideo illi angor constrinxit mentem: at tamen
omne mandatum Thetidis exposuit sociis.
Illi igitur interea cessarunt et destiterunt a-laboribus,
festinanter epulas et strata sibi-pararunt,
in quibus epulati noctem dormierunt, ut antea.

885 Ήμος δ' ἀκρον ἔθαλλες φαστφόρος οὐρανὸν Ἰάδως,
δὴ τότε λαιψφοῖ κατηλασίη Ζεφύροι
βαίνον ἐπὶ κληθῆς ἀπὸ γονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
εὐναίας εῖλκον περιγγήες, ἀλλὰ τε πάντα
ἀρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὑψι δὲ λαῖφος
890 εἰρυσσαν τανύσαντες ἐν ἴμαντεσι κεραίνει.
Νῦν δ' ἔυκρατης ἀνεμος φέρεν. Λίψια δὲ νῆσον
καλὴν, ἀνθεμόσσσαν ἐσέδραχον, ἐνθα λίγειαι
Σειρήνες σίνοντ' Ἀγελωδες, ἡδείησιν
Οὐλγουσα μολπῆσιν, δτις παρὰ πεῖσμα βάλοιτο.
895 Τάς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀγελωδή εὐηθεῖσα
γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καὶ ποτε Δηοῦς
Ουγατέρ' ιφίμην ἀδμῆτ' ἔτι πορταίνεσκον
ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλίγκαιαι ἔσκον ιδέσθαι.
900 Αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐπειρωπῆς
ἡ θαμάδη πολέων μελιδέα νόστον Ἐλοντο,
τηκεδόνι φινιύθουσαι· ἀπηλεγέων δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἴσταν ἐν στομάτων ὅπα λείριον. Οἱ δὲ ἀπὸ νῆσος
ἡδη πείσματ' ἔμελεν ἐπ' ἥτισσοις βαλέσθαι,
905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάργοροι πάϊς Θρήνιος Ὄρφεὺς
Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἔαίς φόρμιγγα τανύσσας
κρατινὸν ἔυτροχάλιο μέλος κανάχησεν ἀνιδῆς,
οὕρ' ἀμυδίς κλονέοντος ἐπιέρομέωνται ἀκουαὶ
κρεγμῷ· παρθενικὴν δ' ἐνοτήτησατο φόρμιγξ.
910 Νῦν δ' δμοῦ Ζέρυρός τε καὶ ἡγῆσεν φέρε κύμα
πρυμνόθεν δργνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἴσταν αὐδῆν.
Ἄλλα καὶ ὡς Τελέοντος ἐνὶ παῖς οἶος ἔταίρων
πρωθάμενος ἔστοιο κατὰ ζυγοῦ ἐνθορε πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῆ δτὶ θυμὸν ίανθεῖς.
915 νῆσος δὲ πορφυρέοιο δ' οἰδματος, οὕρ' ἐπιθαίη,
σχέτιοις. Ή τοίσι αἵψια κατατύθι νόστον ἀπηνύρων·
ἄλλα μὲν οἰκτείρασσ θεὰ Ἐρυκος μεδέουσα
Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερέψιστο, καὶ δ' ἐσάσσεν
πρόφρων ἀντομένη Λιλιθήδηα γαιέμεν ἀκρην.
920 Οἱ δὲ ἄχεις σχόμενοι τάς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὅπαζον
κύντερα μιξοδίησιν ἀλλὸς διαισθήρια νηῶν.
Τῇ μὲν γάρ Σκύλλης λιστὴ προνθαίνετο πέτρη·
τῇ δὲ ἀμιτον βοάσσεν ἀναθλύζουσα Χάρυθδις·
ἄλλοι δὲ Πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
925 δργθεον, ἦχι πάροιθεν ἀπέπτενεν αἴθομένη φλὸδες
ἄκρων ἐκ σκοπέλων πυριθαλπέος ὑψοῖ πέτρης.
Καπνῷ δὲ ἀγλυσίεις αἴθριο πέλεν· οὐδέ τε καὶ αὐγὰς
ἔδρακες ἡλίονο. Τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ηφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος ἀτύμην.
930 Εὐθά σφιν κοῦραι Νηρήδες ἄλλοισιν ἄλλαι
ἡγητον· ἡ δὲ ὅπιθεν πτέρυγος θήγε πηδαλίοιο
δια Θέτις Πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
‘Ως δὲ δόπταν δελφῖνες ὑπεξ ἀλλὸς εὐδιόνωντες
σπεργυρομένην ἀγεληδὸν ἐλίσσωνται περὶ νῆα,
935 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν δργμενοι, ἄλλοτ' ὅπισθεν,
ἄλλοτε παρθολάδην, ναύτησι δὲ γάρμα τέτυκται·
ώς αὶ διεπεκποθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
Ἀργωη περὶ νῆι, Θέτις δὲ θύμη κέλευθον.

Cum vero summum feriret lucifera cœlum Aurora,
tum placidi descensu (*flatu*) Zephyri
abierunt in transtra a terra : ex profundo autem
ancoras traxerunt leti, aliaque omnia
armamenta *navis* laxarunt, ut necesse erat : et in-altum
velum] sustulerunt expansum loris anteūae.
Navem autem lenis ventus ferebat : statimque insulan
pulcram floridam conspexerunt, ubi arguta
Sirenes perdebat Acheloi-filiae, suavibus
delinientes cantibus, quiunque funes injecisset (*appulis-*
set).] Illas quidem formosa Acheloi ex-concubitu
peperit Terpsichore, Musarum una : et aliquando Cereris
filiam generosam innuptam adhuc oblectarunt
conjunctionem canentes : tum autem alia-ex-partē avibus
alia virginibus similes erant visenda.
Semper vero bono-portu-instructa observantes ex specula,
profecto saepe jam multis dulcem redditum ademerunt,
tabe eos conficentes. Intrepide igitur etiam his (*Argonau-*
tiis] emiserunt ex ore vocem suavem : illique a navī
jam retinacula erant littoribus injecturi,
nisi ΟἜagri filius, Thracius Orpheus
Bistoniam manibus suis citharam intendens
celerem volubilis modum edidisset cantilenæ,
ut omnes-una pulsantis tinnirent aures
cantu : virgineamque vocem superavit cithara.
Navem autem una et Zephyrus et sonorus egit fluctus
a-puppi urgens : illæ indistinctam emiserunt vocem.
Sed vel sic Teleontis strenuus filius, solus sociorum
præveniens, polito de transtro insiluit in-mare
Butes, Sirenū arguta voce animo delinitus :
natavitque concitatum per æquor, ut attingeret,
miser. Certe ei statim ibi redditum ademissem;
at illum miserata dea Erycis regina
Cypris adhuc in vorticibus corripuit, atque servavit
benevolā occurrentis, Lilybæum ut-incoleret promontorium.
Illi vero dolore correpti has quidem reliquerunt, sed alia se-
quebantur] duriora in-compitis maris, qua-perderent na-
ves.] Hac enim-partē Scyllæ præcepis eminebat rupes :
illa nunquam-non reboabat ebulliens Charybdis :
alibi vero Planctæ magno sub fluctu petræ
murmurabant, ubi antea egesta-erat ardens flamma
summis e scopulis, ignivomam supra rupem.
Fumo autem tenebriscosus æther erat : neque lumina
consperxeris solis. Tum cessante ab operibus
Vulcano, calidum adhuc emittebat mare vaporem.
Ibi ipsis puellæ Nereides aliunde aliae
occurserunt : sed a-tergo pinnam attigit gubernaculi
divina Thetis, Planctas in rupes ut-traheret.
Ut vero delphines ex mari serena-tempestate
festinantem gregatim glomerantur circa navem,
nunc ante eam conspecti, nunc a-tergo,
nunc a latere, nautisque gaudio sunt :
sic illæ (*Nereides*) procurentes confertim volvabantur
Argoam circa navem, Thetis autem regebat cursum.

Καὶ δὸς δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλον,
940 αὐτίκ’ ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
ὑψὸν ἐπ’ αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
βύσσοντ’ ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλησσιν.
Τὴν δὲ παρηροίην κόπτεν βόσι· ἀμφὶ δὲ κῦμα
λάζρου ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
945 Αἱ δὲ δέ μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ήριει κύρον,
ἀλλοτε δὲ βρύχαι νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου
ἡρήρεινθ’, δοι πολλὸν ὑπέρερχεν ἄγριον οἴδμα.
Αἱ δὲ ὥστ’ ἡμαθίεντος ἐπισχέδον αἰγαλοῖο
παρθενικαὶ, δίχα κόλπον ἐπ’ ἴερας εἰλίξασαι,
950 σφαίρη ἀλύρουσιν περιηργεῖ· αἱ μὲν ἔπειτα
ἀλλη ὑπέξ ἀλλης δέχεται καὶ ἐς ἡέρα πέμπει
ὕψι μεταχρονίην· δὲ δὲ οὔποτε πίλναται οὔδει·
ώς αἱ νῆσα θέουσαν ἀμοιβαδίς ἀλλοθεν ἀλλη
πέμπει διηρήνη ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἀπωθεν
955 πετράων· περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὅδωρ.
Τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἀκρης
δρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὕδων ἐρείσας
Ἡραίστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήνετος ὑπερθεν
οὐρανοῦ ἐστηναὶ Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δὲ Ἀθήνη
960 βάλλε χέρας, τοῖον μιν ἔχεν δέος εἰσορώσαν.
Οσση δὲ εἰαρινοῦ μηκύνεται ἡματος αἴσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, δγλίζουσαι
νῆσα διέκ πέτρας πολυηχέας· οἱ δὲ ἀνέμοιο
αὐτὶς ἀπαυρόμενον προτέρω θέον· ὅκα δὲ ἀμειβον
965 Θρινακίης λειμῶνα, βιῶν τροφὸν Ἡελίοιο.
Ἐνθ’ αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυίησιν
δῦνον, ἐπεὶ δὲ ἀλόγοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετάρας.
Τοὺς δὲ ἄμυδις βληχή τε δὲ ἡέρος ἵκετο μῆλων,
μωκηθόμος τε βιῶν αὐτοσχέδον οὔδετ’ ἔβαλλεν.
970 Καὶ τὰ μὲν ἐρσήνετα κατὰ δρία ποιμαίνεσκεν
δπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἡελίοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἔνι πηγήνουσα·
Λαμπτείη δὲ ἐπὶ βουσὶν δρειχάλκοιο φαεινοῦ
πάλλεν δπηδεύσασα καλαύροπα. Τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
975 βοσκομένας ποταμοῖο παρ’ ὅδασιν εἰσορώντο
ἄμ’ πεδίον καὶ ἔλος λειμῶνιν· οὔδετις τις ἦν
κυανέη μετὰ τῆσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράσαι κυδιάσασκον.
Καὶ μὲν τὰς παράμειδον ἐπ’ ἡματι· νυκτὶ δὲ ιούσῃ
980 πεῖρον ἀλόγοις μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, δφρακαὶ αὐτὶς
Ἡώς ἡριγενῆς φέγγος βάλε νιστομένοισιν.
Ἐστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο
ἀμφιλαφῆς πίειρα Κεραυνίη ἐν δὲ νῆσος,
985 ἢ ὑπὸ δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, Ηλατε Μοῦσαι,
οὐκ ἔθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ὃς ἀπὸ πατρὸς
μήδεα νηλεῖῶς ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἐ Δηοῦς
κλείουσιν χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἀρπην.
Δηῶ γάρ κείνη ἐν δὲ ποτε νάσσατο γαίη,
990 Τιτῆνας δὲ δέαντα στάχυν ὅμπνιον ἀμήσασθαι,
Μάκριδα φιλαμένην.) Δρεπάνη τόθεν ἔχλησται
ούνομα, Φαιήκων ιερὴ τροφός· δὲ καὶ αὐτοὶ
αἷματος Οὐρανίοιο γένος Φαιήκες ἔασιν.

Et quando jam ad-Planctas accessuri erant,
statim illae sublati candida ad genua limbis,
alte in ipsis scopulis et fluctus fractione
nibebantur huc illuc , distantes a-se invicem.
Illam vero (*navem*) sublimem pellebat fluctus, circumque
unda] vehemens sublata scopulis illisa-fremuit.
Aliæ nunc præcipitiis similes aerem attigerunt ,
nunc mersæ inio sub fundo maris
subsidebant , ubi multum eminebat sævus fluctus.
Aliæ, ut arenosum prope littus
virgines, gemino cinctu usque-ad ilia constricto ,
pila ludunt rotunda , quam haec deinde
alia ab alia excipiunt et in aerem mittunt
alte sublatam , haec nunquam attingit solum :
sic illæ navem currentem, alternatim aliunde alia ,
mittebant sublimem super fluctus , semper procul-a
rupibus : undique autem ipsis eructans ferrebat aqua.
Has vero etiam ipse deus in vertice scopuli summo
erectus , capulo mallei gravem humerum suffultus ,
Vulcanus spectavit , et sidereo super
cælo stans Jovis conjux : sed Minervam
amplexa-est manibus ; tantus eam metus cepit adspicien-
tem.] Quantum vero verni producitur diei mensura ,
tantum laborarunt ad tempus (*tamdiu*), impellentes
navem per rupes valde-sonantes : illi (*Argonautæ*) vento
iterum usi ulterius provecti-sunt : celeriterque præterie-
runt] Trinacriæ pratum , boves quod-alit Solis.
Ibi illæ profundum-mare similes mergis
subierunt, postquam uxoris Jovis peregerant mandata.
Ad-hos autem una et balatus per aerem delatus-est ovium,
et mugitus boum statim aures feriit.
Atque illas (*oves*) roscidis in pratis pascebat
minima-natu filiarum Solis Phaethusa ,
argenteum pedum manu cubito-inclinatum-gestans.
Lampetia vero in vaccas ex-orichalco splendido *falcum*
vibrabat sequens baculum. Has vero etiam ipsi
pascentes fluminis ad aquas conspexerunt
in campo et palustri prato : neque ulla erat
fusco inter eas (*vaccas*) corpore , omnes lacti
similes , aureis cornibus ornabantur.
Atque has quidem prætervecti-sunt interdiu ; nocte vero
sequente] transierunt maris magnum æquor læti , usque
-dum iterum] Aurora matutina lucem misit navigantibus.
Est vero quedam fretum ante Ionium
undique-adeunda , opulenta, Ceraunio in mari insula,
sub qua sitam-esse falcem fama fert, (ignoscite Musæ
non lubens eloquor majorum fabulam), qua patris
genitalia crudeliter abscidit Saturnus : (allii eam Cereris
narrant terrestris messoriam esse falcem.
Ceres enim in illa aliquando habitaverat terra,
Titanasque docuit spicas frumenti demetere
Macridem amans). Drepante inde appellatur
nomine , Phæcum sacra nutrix : ita vero etiam ipsi
e-sanguine Urani genere Phæaces sunt.

Τούς Αργώ πολέεσσιν ἐνισχυμένη καμάτοισιν
Θρινακίνας αὔρης ἔκετ' ἔξ αδός· οἱ δὲ ἀγωνῆσιν
1005 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολίθησιν ιόντας
δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καχγαλάσκεν
πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἕοις ἐπὶ παισι γάνυσθαι.
Καὶ δὲ αὐτοὶ ἔρωες ἀνὰ πληθὺν κεχάροντο,
τῷ δικελοι, οἵδιν τε μεσαιτήῃ ἐμβέβαντες
100 Λίμονή· μέλλον δὲ βοῇ ἔνι θωρῆσθαι·
ὅδε μαλ' ἀγγίμολον στρατὸς ἀσπετος ἐξεφανόη
Κολχῶν, οἱ Πόντοι κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυνέας μαστῆρες ἀριστήνοις ἐπέρρησαν.
Μήδειαν δὲ ἔξαιτον ὅση ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
1005 ἔντ τὸ προφάτω, τὸ δὲ στονόεσσαν ἀύτην
νωμῆσιν γαλεπῆσιν διμόχεον ἀτροπίγησιν,
αὖθις τε καὶ μετέπειτα σὺν Λίγτοι κελεύωμ.
Ἄλλα σφέας κατέρυκεν ἐπειγμένους πολέμοιο
κρίσιν Ἀλκίνοος. Λελίγτο γάρ διμφοτέρουσιν,
1010 δηϊοτῆτος ἀνευθεν ὑπέρβια νείκει λῦσαι.
Κούρη δὲ ὁδομένην ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Αἰσιονίδεων ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόγου θίγεν Άλκινόιο. [χοῖς
Γουνοῦματι, βασιλεία· σὺ δὲ Ἰλαθι, μηδέ με Κόλ-
1015 ἐκδήγεις φέρει πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴν
ἀνθρώπων γενεῖς μία φέρεισα, οἵσιν ἐς ἀτην
ωκυτατος κούφησι θέσει νόος ἀμπλακίσιν.
Ὥς ἐμοὶ ἐπι πυκναὶ ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
μαργοσύνης. Ἰστω δὲ ἵερον φάσος Ἡελίοιο,
1020 ἴστω νυκτιπόλου Περσῆδος ὅργια κούρης,
μηδὲν ἐγὼν ἀθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
κεῖθεν ἀφωρικήν· στυγερὸν δέ με τάρβος ἔπεισεν
τῆς γε φυγῆς μνήσασθαι, δέ τ' ἡλιτον οὐδέ τις ἀλλη
μῆτις ἔην. Ἔτι μοι μίτρη μένει, ὡς ἐνι πατρὸς
1025 δώμασιν, ἀχραντος καὶ ἀκρατος. Ἄλλ' ἐλέσιες,
πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δὲ διπάσειαν
ἀδύνατον βίστον τε τελεσφόρον ἀγλαίτην τε
καὶ παῖδας καὶ κύδος ἀπορθήτοι πόλησ.

Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυγέουσα·
1030 τοῖα δὲ ἀριστήνων ἐπαμοιβάδις ἀνδρα δέκαστον.

Τέμενον, δὲ πέρι δῆ μέγα φέρτασι, ἀμφὶ δὲ οἶλοις
οὐνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζουσι, ηδις ἴστητι
ταύρους τὸ ἔζενέζασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
κείρατε γηγενένων, ηδις εἴνεκεν Αἴμονίηνδε
1035 γρύσσεον αὐτίκα κῦδις ἀνάζετε νοστήσαντες,
ηδὲ ἐγὼ, ηδι πάτρην τε καὶ οὓς ἀλεσσα τοκῆς,
ηδόμον, ηδι σύμπασαν ἐνέρροσύνην βιότοιο,
ηδιμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὐτίς
ηδιστα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτι εἰσόψυσθε τοκῆς
1040 δώμασιν αὐτάρε ἐμοὶ ἀπὸ δῆ βαρὺς εἴλετο δοίμων
ἀγλαῖας· στυγερὴ δὲ σὺν δινεῖσιν ἀλαληματι·
δείσατε συνθεσίας τε καὶ δρκια, δείσατ' Ἐριννυν
Ἴκεσίνη νέμεσιν τε θεῶν, ἐς γείρας ιοῦσαν
Αἰτίτεω λώβηη πολυπήμονι δηωθῆναι.

1045 Οὐ νηδούς, οὐ πύργον ἐπιβρόθον, οὐκ ἀλεωρῆν
ἄλλην, οἰσθι δὲ προτιεύλλομαι οὐμέας αὐτούς.

Ad-hos Argo multis vexata laboribus
Trinacrio ventus *adjuta* venit e mari : sed splendidis
Alcinous et populi sacris venientes
excepérunt amice : cornique causa exsultabat
omnis civitas : diceres eos propter suos filios laetari.
Et ipsi quoque heroes in multitudine letabantur,
similiter, ac si mediam ingressi essent
Haemoniam : erant tamen ad proelium se-armaturi;
adeo proxime exercitus infinitus apparuit
Colchorum, qui Ponti per ostium et per rupes
Cyaneas investigatores heroum penetrarant.
Medeam vero exemtam ipsius in patris *domum* abducere
cupiebant aperte, aut luctuosam pugnam
se moturos esse gravi minabantur malignitate,
et nunc et postea *Æete* persequente.
At ipsos prohibuit festinantes ad-pugnam
rex Alcinous. Malebat enim utrisque
sine proelio violenta jurgia dirimere.
Puella autem sævo metu *agitata* multum ipsos
Jasonis socios precata-est, sepe manibus
Aretes genua attigit uxoris Alcinoi.
Puccor, regina, *inquit*, tu propitia-est, neque me Col-
chis] dedas, meum ad-patrem abducendam, si modo et ipsa
hominum de-genere una vivis (*es*), quibus in calamitatem
celerrima levibus ruit mens erroribus.
Sic mihi prudens excidit mens, non quidem propter
libidinem. Testor sacrum lumen Solis,
testor noctivagæ Perseidis mysteria puellæ (*Hecatae*) :
non ego lubens cum viris alienigenis
inde (*epatria*) profecta-sum; sed horribilis mihi timor sua-
sit,] hujus fugae ut-meminiisse, quando peccaram: nec
quoddam aliud] consilium erat. Adhuc mihi zona manet, ut
in patris] ædibus, intacta et integra. At miserere,
veneranda, tuumque maritum emolli : tibi vero dent
immortales et vitam longissimam, et ornamenta,
et liberos, et gloriam invictæ urbis.
Ita Aretæ supplicavit lacrimas-effundens :
sic vero heroum vicissim viro unicuique :
Vestrum, o longe præstantissimi, et certaminum
caussa vestrorum conturbor, cuius opera
et tauros junxitis, et segetem sævam virorum
desecutis terrigenarum, cuius gratia in-Haemoniam
aureum mox vellus deportabitis reversi,
illa ego, quæ patriamque et meos perdidit parentes,
quæ domum, quæ omnem voluptatem vitæ,
vos autem et patriam et domos ut-incoleretis iterum
effeci : et lati porro adspicietis parentes
oculis : at mihi sane durum eripuit fatum
ornamenta ; invisa cum peregrinis vagor.
Veremini pacta et sacramenta, metuite Erinnyn
supplicum-ultricem, et vindictam deorum, in manus re-
versa] *Æete* supplicio acerbissimo ne-peream.
Non ad-templa, non ad-arcem, quæ-præsidio-sit, non ad
auxilium] aliud, tantum confugio ad-vos ipsos.

Σχέτλιοι ἀτροπίνες καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα γείρας ἀνάστης
δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλά κε πᾶσιν
1050 κωας ἐλεῖν μεμαῶτας ἐμίζατε δούρατα Κόλχοις
αὐτῷ τ' Αἰγήτη ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε
ἡνορέης, δτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔστιν.
Ὄς φάτο λιστομένη· τῶν δ' ὄντινα γουνάζοιτο,
δς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
1055 Σείον δ' ἐγγείας εὐήκεας ἐν παλάμησιν
φάσγανα τ' ἔκ κολεον· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειν.
Στρευγομένοις δ' ἀν' θυμιλον ἐπήλυθεν εὐήκτειρα
Νῦξ ἔργων ἀνδρεσσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν
1100 γαῖαν δμῶς τὴν δ' οὔτι μίνυνθά περ εύνασεν ὕπνος.
Ἄλλα οἱ ἐν στέρνοις ἀχέων εἰδίσσετο θυμός.
Οἶον δτε κλωστῆρα γυνὴ ταλαιργὸς ἐλίσσει
ἐννυχίη· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα
χηροσύνη πόσιος· σταλάει δ' ὑπὸ δάκρυ παρειάς
1105 μυρομένης, οἵη μιν ἐπισυμψερή λάθεν αἴσα.
ῶς τῆς ἵκμαίνοντο παρηΐδες· ἐν δέ οἱ ἥτορ
δξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὁδύνησιν.
Τὸ δέντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάροιθεν,
χρείων Ἀλκίνοος πολυπότνια τ' Ἀλκινόοι
1150 Ἀρήτη ἀλόχοος κούρης πέρι μητιάσκον
οῖσιν ἐνὶ λεχέσσοι διὰ κνέφας· οἴα δ' ἀκοίτην
κουριδίον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.
Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα δύεο Κόλχων
παρθενικὴν, Μινύασι φέρων χάριν. Ἐγγύθι δ' Ἀρ-
1205 ημετέρης νήσοι καὶ ἀνέρες Αίμονιῆς. [γος
Αἰγήτης δ' οὔτ' ἄρ ναίει σχεδὸν, οὐδὲ τι ἴδειν
Αἰγήτην, ἀλλ' οἴον ἀκούμεν· ήδε δὲ κούρη
αἰνοταθής κατά μοι νόον ἔκλασεν ἀντιώσα.
Μή μιν, ἀναξ, Κόλχοισι πόροις ἔς πατρὸς ἄγεσθαι.
1250 Ἀάσθη, δτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκεν
φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν, οἴά τε πολλὰ
βέζουμεν ἀμπλακήσιν, ἀκειμένη διάλυσεν
πατρὸς ὑπερφιάλοοιο βαρὺν χόλον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
ῶς ἀιώ, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν δροῖοις,
1300 κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἀκοίτιν.
Τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἔκών ἐπίορχον δμόσσαι
θείες Αἰσιονίδην, μήτ' ἀσχετα σειο ἔκητι
παιδία πατήροι πομπή θυμῷ κεκοτήστη δηλήσαυτο.
Λίην γάρ δυσζηλοὶ εἴας ἐπὶ παισὶ τοχῆς·
1350 οἴα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεύς.
οἴα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐνὶ πήματ' ἀνέτλη
πατρὸς ἀτασθαλίησι· νέον γε μέν οὐδὲ ἀποτηλοῦ
ὑδριστῆς Ἐχετος γλήναις ἐνὶ γάλκεα κέντρα
πῆξε θυγατρὸς ἔης· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ
1400 δρφανή ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρέουσα καλιή.
Ὄς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες ιαίνοντο
ῆς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειτεν.
Ἄρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἔξελάσαιμι
Κόλχους, ήρωεσσ φέρων χάριν, εἴνεκο κούρης.
1450 Ἀλλὰ Διὸς δεῖδοικα δίκην ίθειαν ἀτίσται.

Miseri ob-duritatem, et immisericordes, ne animo quidem
reveremini me peregrinæ ad-genua manus reginæ
intuiti tendentem, inopem-consilii: verum cum-omnibus,
vellus auferre cupientes, conseruissetis hastas Colchis
ipsoque Αετα superbo: nunc vero deficitis
a-soritudine, cum soli separati (*a reliquis*) adsint.

Sic dixit orans: eorum autem quemcumque suppplex
-orabit,] is eam bono-animo-esse-jussit, vetans lugere.
Vibrabantque hastas acutas manibus,
et enses e vaginis *extractos*; nec se-defuturos auxilio
affirmabant, si iudicium iniqnum subiret.

Morantibus autem in cœtu supervenit quæ-cessare-facit
Nox opera viris, et tranquillam-reddidit omnem
terram simul: illam vero ne tantillum quidem sopivit som-
nus.] Immo ei in pectore tristis agitabatur animus.
Quemadmodum fusum mulier laboriosa versat
noctu: circum eam autem lamentantur orbati *patre liberi*
desiderio mariti, destillantque lacrimæ in genas
deplorantis, quam tristis ipsam occupaverit sors:
sic illius rigabantur genæ: intusque ejus cor
acutis agitabatur transfixum doloribus.

Illi vere intra domum in urbe, ut antea,
rex Alcinous et maxime-veneranda Alcinoi
uxor Arete de puella consultabant
suis in lectis noctu: *eumque*, ut maritum
legitimum, mollibus uxor compellavit verbis:

Recte carissime; age vero mihi sollicitam libera a Col-
chis] virginem, Minyis gratificans. Propinquai enim Argos
nostræ insulæ et viri Hæmonii (*Thessali*):

Æetes autem neque habitat prope, nec novimus
Æeten, sed tantum *de eo* audivimus: illa vero puella
dira-perpessa mili animum fregit supplicans.
Noli eam, rex, Colchis tradere in patris *αedes* abducendam.
Deliquit, quando primum tauros demulcentia dedit
medicamina illi: proxime autem malum malo, qualia multa
facimus peccando, sanans effugit
patris sævi gravem iram. At Jason,
ut audio, magno obstrictus-tenetur ab illa jurejurando,
legitimam *eam* ut-faciat domi uxorem.
Quare, carissime, noli sponte, ut-ipse falso juraverit
Jason, efficere, neque ut-crudelissime, te concedente,
filiam pater animo irato puniat.

Admodum enim acerbi suas in filias *sunt* patres:
qualia in-Antiopeñ formosam molitus-est Nycteus:
qualia etiam Danae in mari mala perpessa-est
patris recordia: nuper quidem nec procul *hinc*
scelestus Echetus pupillis-oculorum ferreos stimulos
infixit filia suæ: miserabili consumitur calamitate
tenebricoso æs molens in carcere.

Sic dixit orans: illius vero mens emolliebatur
suæ conjugis dictis, verbaque talia respondit:

Arete, vel cum armis expellerem
Colchos, heroibus gratificaturus, propter pueram.
At Jovis vereor jura justa spernere.

Οὐδὲ μὲν Λίγητην ἀθεριζέμεν, δῆς ἀγορεύεις,
λώιον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Λίγητος.
καί τὸ ἔθελον ἔκαθεν περ ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
Ἐφ' μ' ἐπέοικε δίκινη, ήτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
1105 ἔστεσσαν ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδὲ σε κεύσω.
Παρθενικὴν μὲν ἔστσαν, ἐψὶ ἀπὸ πατρὸς κομίσσαι
ιδύνων· λέκτρον δὲ σὸν ἀνέρι πορσαίνουσαν
οὐ μιν ἕστι πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
εἰ τον' ὑπὸ σπλάγχνοις φέρει, δηθίσιν ὀπάσσω.
1110 Ως ἀρ' ἐφη· καὶ τὸν μὲν ἐπιστρεψεῖν εὔνασσεν πνος.
“Η δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκνὸν βάλεσ· αὐτίκις δ' ἔρτο
ἐκ λεξέων ἀνὰ δῶμα. Συνήξαν δὲ γυναικες
ἀμφίπολοι δέσποιναν ἔην μέτα ποιπνύουσαι.
Σύγα δ' ἐδὸν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
1115 ήτιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆσαι
Αἰσονίδην κούρη, μηδὲ Ἀλκίνεον βασιλῆα
λίσσεσθαι· τὸ γάρ αὐτὸς ἡνὸν Κοδλαῖσι δικάσσει,
παρθενικὴν μὲν ἔστσαν ἕστι ποτὶ δώματα πατρὸς
ἔκαθεσιν· λέκτρον δὲ σὸν ἀνέρι πορσαίνουσαν
1120 οὐκέτι κουροδίης μιν ἀποτυμήσειν φιλότητος.
“Ως ἀρ' ἐφη· τὸν δ' αἰψὺ πόδες φέροντες μεγάροιο,
ὅς κεν Ἰήσονι μῦθον ἐναἰσιμὸν ἀγγελειν
Ἀρήτης βουλάς τε θεουδέος Ἀλκινοῖο.
Τοὺς δ' εἴρεν πορὰ νηὶ σὸν ἔντειν ἐγρήσσοντας
1125 Τύλικῷ ἐν λιμένι σχεδὸν ἀστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
πέρχονται ἀγγελίνην· γῆθησε δὲ θυμὸς ἔκάστου
ἥρων· μάλα γάρ σφιν ἔαδότα μῦθον ἔστεπεν.
Αὐτίκη δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
ἡ θύμις, εὐαγέως ἑπιθώμια καῆλ' ἔρυσαντες,
1130 αὐτονυμὶ κούρη θαλαμήιον ἔντυον εὐνήν
ἀντρῷ ἐν ἡγαθέῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρις ἔναιεν,
κούρη Ἀρισταίοι μελίφρονος, δς δα μελισσέων
ἔργα πολυκαμήτοι τ' ἀνεύρατο πιαρ ἐλαίης.
Κείνη δὴ πάμπωρωτα Διὸς Νυσήιον υῖα
1135 Εὔδοίς ἔντοσθεν Ἀθαντίδος φένει κάλπω
δέξατο καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ γεῖλος ἔδευσεν,
εὗτέ μιν Ἐρμείας φέρεν ἐκ πυρός· ἔδραχε δ' Ἡρη,
καὶ ἐγολωσαμένη πάστης ἔξηλασε νήσου.
“Η δ' ἄρα Φαιήκων ιερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἀντρῷ
1140 νάσσατο, καὶ πόρεν δέλον ἀθέσφατον ἔννεάτησιν.
Ἐνθατότ' ἐστόρεσταν λέκτρον μέγα· τοιοῦ δ' ὑπερθεν
γρύσεον αἰγῆν κῶνας βάλον, δόρφο πέλοιοτο
τιμήεις τε γάμος καὶ δοῖδιμος. Ἀνθεα δέ σφιν
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κάλποις
1145 ἐσφύρονται· πάσας δὲ πυρὸς δῆς ἀμφεπεν αἰγῆν·
τοιοῦ ἀπὸ γρυσέον θυσάνων ἀμφρύσσετο φέγγος.
Δαῖς δὲ ἐνδύθελμοις γλυκερὸν πόθον· ἵσγε δέ ἔκάστην
αἰδὼς ιεμένην περ δύμως ἐπὶ γεῖρα βαλέσθαι.
Αἱ μὲν τ' Αἰγαῖους ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες.
1150 αἱ δὲ δύρεος κορυφὰς Μελιτήιους ἀμφτνέμοντο·
αἱ δὲ ἔσχαν ἐκ πεδίων ἀλσητίδες. Προσε γάρ αὐτῇ
Ἡρη Ζηνὸς ἀκοιτις Ἰήσονα κυδαίνουσα.
Κείνο καὶ εἰσέτι νῦν ιερὸν κληῆσται ἀντρον
Μηδείης, δῃ τούς γε σὸν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,

Nec Aetene conteinnere, ut jubes,
conducit: neque enim quis potentior rex est Aeta,
atque, si vellet, quamquam procul habitans, Graecie bellum inferret.] Quare me decent sententiam, que omnibus
optima] futura-sit hominibus, ferre; neque te celabo.
Virgo si-est, sno eam patri reduci
jubeho: tori vero cum marito si-particeps-fuit,
non eam suο marito privabo; nec, foetum
si quem in utero gestat, hostibus concedam.
Sic igitur dixit, eumque statim sopivit somnus.
Illa vero dictum menti prudens immisit; statimque abiit
e lecto per aedes. Convolarunt autem (mulieres)
ancillae, dominae suas studiose-ministrantes.
Tacite igitur suo praecone vocato, eum allocuta-est,
sua prudentia jussure rem-habere
Jasonem cum-puella, neque Alcinoum regem
precibus-adire: hanc enim, inquit, sponte sua Colchis
sententiam-feret] se, virgo si-sit, ad aedes patris eam
abducendam-traditurum-esse, tori vero cum marito si-
particeps-fuerit,] non-amplius a-conjugali eam divulsurum
amore.] Sic dixit: illum statim pedes ferebant ex palatio,
ut Jasoni mandatum faustum nuntiaret
Aretes, et consilia pii Alcinoi.
Ilos invenit ad navem cum armis excubantes
Hyllico in portu, prope urbem: omnia igitur
expositum mandata: letatus-autem est animus cujusque
heroum: valde enim iis gratum sermonem dixit.
Statim igitur poculo mixto in-honorem-deorum,
ut fas est, rite in-aram pecudibus tractis,
ipsa-hac-nocte puellæ genitalem straverunt torum
antro in sacro, ubi quondam Macris habitaverat,
filia Aristei mellarii, qui quidem apum
opus (mel) multumque-subactæ invenit pinguedinem olivas
(oleum).] Illa quidem primum Jovis Nyseum filium (Dio-
nysum) intra Eubœam Abantidem suo sinu
excepérat, et melle siccum labrum rigaverat,
quando eum Mercurius eripuerat igni: viderat autem Juno,
eamque irata ex-tota ejecerat insula.
Illa igitur Phœacum in sacro antro procul
habitavit, ac præbuit opes immensas incolis.
Ibi tum straverunt torum magnum; eique superne
aureum splendidum vellus injecerunt, ut essent
honoratae nuptiae et celebres. Flores autem ipsis
Nymphae decerptos candido varios sinu
attulerunt: cunctas autem, velut ignis, circumdabat splen-
dor:] tantum ab aureis villis refusis jubar.
Accedit vero in oculis dulce desiderium: sed cohibuit
quamque] pudor, et si cupientē manus injicere.
Aliae Ἀργαι fluvii appellabantur filiæ:
aliae montis vertices Melitei incolebant:
aliae erant e campis nemorum-cultrices. Excitaverat enim
ipsa Juno, Jovis conjux, Jasonem honoratura.
Illiū eliamnum sacram appellatur antrum
Medæ, ubi illos invicem conjugio-copularunt

- 1155 τεινάμεναι ἑανοὺς εὐώδεας. Οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
δούρατα νωμήσαντες ἀρχία, μὴ πρὸν ἐς ἀλκῆν
δυσμενέων ἀδόηλος ἐπιθρίστειν δμίλος,
κράτας δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεστιν,
ἐμμελέως Ὄρρηος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος
1160 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν ἔσιδον.
Οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόῳ γάμον μενάνει τελέσσαι
ἥρως Λίσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἑστο
νοστήσας ἐξ Ἰωλὸν ὑπότροπος· δις δὲ καὶ αὐτῇ
Μήδεια φρονέσσει· τότ' αὖτις ἡγε μηῆναι.
1165 Ἀλλὰ γάρ οὐ ποτε φῦλα δυπταθέων ἀνθρώπων
τερπωλῆς ἐπέβημεν δλω ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ^{τι}
πικρὴ παραμέμβλωκεν ἔϋφοροςύνησιν ἀνή.
Τῷ καὶ τοὺς γλυκερῆς περὶ ιανομένους φιλότητι
δεῖμ' ἔχειν, εἰ τελέοιτο διάχρισις Ἀλκινόῳ.
1170 Ἡδὲς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέσσειν
λῦε κελαῖνην νύκτα δι' ἥρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
ἡγύνεις νήσοιο καὶ ἐρσαῖσσαι ἀπωθεν
ἀτραπιτὸν πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγνιαῖς·
κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀποτηλοῦ
1175 Κόλχοι Μακριδίης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
Αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθείσιν
διν νόσον ἔξερέων κούρης ὑπερ· ἐν δ' ὅγε χειρὶ^{τι}
σκῆπτρον ἔχειν χρυσοὶ δικαστόλον, διὰ πατού
ιθείας ἀνὰ στού διεκρίνοντο θέμιστας.
1180 Τῷ δὲ καὶ ἔξείνης πολεμήια τεύχεα δύντες
Φαιήκων οἱ ἄριστοι δομιλαδὸν ἐστιχόωντο.
Ἡρωας δὲ γυναικεῖς δολλέες ἔκτοθι πύργων
βαίνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροῦσται
ἥγετον εἰσαῖτοντες, ἐπει νημερέα βάζειν
1185 Ἡρη ἐπιπρόσχεν. Ἀγεν' δ' διὸν ἔχκριτον ἀλλων
ἀρνεῖον μῆλων, δ' ὁ ἀεργηλῆν ἔτι πότιν·
ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπιτσχεδὸν ἵστασαν οἴνου
κίρνασθαι· θιέων δ' ἀποτηλόθι κάκιε λιγνές.
Αἱ δὲ πολυκυμήτους ἑανοὺς φέρον, οἵα γυναικεῖς,
1190 μελιά τε χρυσοῖ καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
ἀγλατίνην, οἵην τε νεδύγεις ἐντύνονται·
Θάμβευν δὲ εἰσορώσατε ἀριτρεπέων ἡρώων
εἴδεα καὶ μορφὰς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
νιὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἔύκρέτοντα καὶ ἀοιδῆς
1195 ταρφέα σιγαλέσσειν πέδον κροτέοντα πεδίῳ.
Νύμφαι δ' ἀμμιγα πᾶσαι, δέ τι μνήσατο γάμοιο,
ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπιον· ἀλλοί τοις δ' αὔτε
οἰδένοι οἴαι δειδὸν ἐλισσόμεναι περὶ κύχλον,
Ἡρη, σειο ἔκητι· σὺ γάρ καὶ ἐπὶ φρεοῖ θήκας
1200 Ἀρήτῃ, πυκνὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόῳ.
Αὐτάρ δι' ὧς ταπτῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
ιθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐχλήστο,
ἔμπεδον δις ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἐ τάρδος
οὐλόδον οὐδὲ βαρεῖται ἐπῆλυθον Αἴγατο
1205 μήνιες, ἀρρήκτοισι δὲ ἐνιζεύξας ἔχειν δρκοῖς.
Τῷ καὶ δι' ἡλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιώντες,
καὶ σφέας ἡὲ θέμιστας ἔκα εἴρυσθαι ἀνιηγεν,
ἢ λιμενῶν γαῖης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἔργειν,

extensis peplis odoratis. Illi (*heroes*) autem manibus
hastas vibrantes hellicas, ne prius ad prælium
hostium improvisus irrueret exercitus,
capitaque frondosis redimitti ramis,
numerose, Orpheo argute cithara-canente,
nuptiales hymenæum ad aditus cecinerunt.
Non quidem in Alcinoi *terra* nuptias voluerat celebrare
heros *Æsonides*, sed in ædibus patris sui,
reversus Jolcum redux : similiter etiam ipsa
Medea sensit : tum vero necessitas eos jussit concubere.
Enimvero nunquam *nos*, genus miserorum hominum,
ad-gaudium accedimus toto pede : simul quædam semper
acerba intervenit voluptatibus sollicitudo.
Quare etiam illos dulci quamvis delinitos amore
metus tenuit, an ratum-asset-futurum iudicium Alcinoi.
Aurora vero divino exoriens lumine
discutit atram noctem per aerem : ipsaque riserunt
littora insulæ et roscidæ longe
semitæ camporum; strepitus existebat in vicis ;
movebantur incole per urbem, et procul
Colchi Macridie in finibus insulæ.
Statim vero Alcinous prodiit ex-promissso,
suam sententiam dicturus de puella : manu ille
sceptrum tenuit ex-auro *factum* judiciale, sub quo populi
justis per urbem dirimebantur sententiis.
Post-eum etiam deinceps bellica arma induit
Phæacum præstantissimi turmatim incesserunt.
Heroas autem mulieres frequentes extra mœnia
iverunt visuræ : una vero (*viri*) agricolæ
advenerunt, qui-audiverant; nam certum rumorem
Juno præmisserat. Adduxit autem hic selectum ex-alis
agnum pecudibus, ille ab-opere-immunem adhuc vitulam :
alii amphoras juxta statuerunt vini
ad-miscendum : sacrificiorum autem procul surgebat fu-
mus.] Illæ vero multo-labore-factos peplos attulerunt, ut
pote mulieres] et munera aurea, et varium præterea
ornatum, quo recens-nuptæ instruuntur :
stupuerunt autem intuitæ illustrium heroum
vultus et habitum, in ipsis autem *Œagi*
filium ad citharam bene-sonantem et cantum
frequenter splendido solum pulsantem calceo.
Nymphæ autem simul cunctæ, quando mentionem-faciebat
nuptiarum,] amabilem hymenæum cecinerunt: interdum
vero etiam solæ singulæ cecinerunt saltantes in orbem,
Juno, tua gratia. Tu enim menti inspiraveras
Aretæ, prudentem ut-indicaret sententiam Alcinoi.
At ille ut primum sententia finem edixerat
rectæ, jam vero nuptiæ peractæ innotuerant,
constanter ita tuebatur semper : neque eum metus
sævus, nec graves moverunt *Æteæ*
iræ, sed inviolabilibus constrictam tenuit sententiam sa-
cramentis.] Quare etiam cum temere Colchi intelligerent
se-adversari,] et ipsos aut jura sua observare juberet,
aut a portu terraque procul naves prohibere,

δὴ τότε μιν βασιλῆος ἔου τρομέοντας ἐνιπάς
 1210 δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας· αὖθι δὲ νήσῳ
 δὴν μᾶλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάσκον,
 εἰσόκε Βαχχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἔοντες,
 ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περικίνη
 νῆστον ἔβαν κείθεν δὲ Κερανία μέλλον Ἀλέαντων
 1215 οὐρέα Νεστάσιον τε καὶ Ὡρίκον εἰσαφικέσθαι·
 ἀλλὰ τὸ μὲν τετράγονος ἀδήνος ἐτύχη.
 Μοιράων δὲ ἔτι κεῖσε θύη ἐπέτεια δέχονται
 καὶ Νυμφέων Νομίοιο καθ' ἵερὸν Ἀπόλλωνος
 βιωμόι, τοὺς Μήδεια καθίστατο. Ποιλλὰ δὲ ίοῦσιν
 1220 Ἀλκίνοος Μινύας ξεινήια, ποιλλὰ δὲ στασεν
 Ἀρήτη· μετὰ δὲ αὔτε δυώδεκα δῶκεν ἐπεσθαι·
 Μηδέιη δυωλάς Φαιηκίδας ἔκ μεγάροιο. [ρος
 "Πηματὶ δέ ἔβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἥλυθε δὲ οὐδὲ
 ἀχρακῆς ἡώθεν ὑπέκε Διός· οἱ δὲ ἀνέμοιο
 1225 πνοιη ἐπειγόμενοι προτέρω θέον. Ἀλλὰ γάρ οὐπω
 αἰσιομον ἦν ἐπιβήναι Ἀχαιΐδος ἡρώεσσιν,
 δῷρον δέτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν διλήσειν.
 "Ιδη μέν ποτε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβραχίων,
 ἥδη Κουρῆτιν διλίπον χθόνα πεπταμένοισιν
 1230 λαίψεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχιναῖς νήσους
 ἔξεινες, Ηέλιοπος δὲ νέον κατερφάνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάγην δλοὶ Βορέα θύελλα
 μεσσηγῆς πέλαγοςδε Λιθοστικὸν ἐννέα πάσας
 νύκτας διώνες καὶ τόσσα φέρεται ἤματα, μέχρις ἵκοντο
 1235 προπόδιαλ' ἔνδοι Σύρτιν, δῆθ' οὐκέτι νόστος δέπισσω
 νησὶν πέλει, δέτε τόν γε βιψάτο κόλπον ἱκέσθαι.
 Πάντη γάρ τέναγος, πάντη μνιόντα βυθοῖο
 τάρφεα· κωφὴ δέ σφιν ἐπιβήλει θύστος ἀχνη·
 ἡερίη δὲ ἄμαθος παρακέλιται· οὐδέ τι κείτε
 1240 ἕρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν ἀείρεται. "Ενθ' ἀρά τούς γε
 πλυμαρίς (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἡ πείροιο
 ἥθαμά δή τοδε χεῦμα, καὶ ἀψὲ ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 λάθρον ἐποιχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωστε τάχιστα
 ἡῖονι, τρόποιος δὲ μάλι θύστοις παῦρον ἐλειπτο.
 1245 Οἱ δὲ ἀπὸ νηὸς δρουσαν, ἀχος δὲ ἔλεν εἰσορώντας
 ἡέρα καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἡέρι ἴσα,
 τηλοῦν ὑπερτείνοντα διηγέκες· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
 οὐ πάτον, οὐδὲ ἀπάνευθε καταγάσσαντο βοτήρων
 αὐλιον, εὐκήλω δὲ κατείχετο πάντα γαλήνη.
 1250 Ἄλλος δὲ αὗτ' ἄλλον τετημένος ἐξερέεινεν.
 Τίς χθὼν εὔγεται ἡδε; πόθι ξυνέωσαν ἀελλαι
 ἡμέας; Αἴδην ἐτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 δειματος, αὐτὰ κέλευθο διαμπερές δρμηθῆναι
 πετράων. "Ητ' ἀν καὶ ίπερ Διός αἰσιον ίοῦσιν
 1255 βέλτερον ἦν μέγα δή τι μενοινώντας δλέσθαι.
 Νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
 αὖθι μένειν τυτόθι περ ἐπὶ γρόνον, οἶον ἐρήμη
 πέζα διωλογίης ἀναπέπταται ἡ πείροιο;
 "Ως ἀρ' ἔφη· μετὰ δὲ αὐτὸς ἀμηγανή κακότητος
 1260 ίθυντὴρ Ἀγκαίος ἀκηγεμένοις ἀγόρευεν.
 Ὦλόμενος αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδὲ ίπαλυξεις
 ἔστι ἀτης· πάρα δὲ ἄμμι τὸ κύντατα πηγανθῆναι

tum jam eum, regis sui verentes minas,
 ut se-exciperet socios, orarunt : ibique in-insula
 diu admodum inter Phaeacas (viros) habitarunt,
 donec Bacchidae, genere Ephyra oriundi,
 viri eo-habitatum-venerunt, interjecto tempore : illi in-op-
 positam] insulam transierunt, indeque ad-Ceraunios erant
 Abantū] montes, et Nestæos, et Oricum venturi.
 At hæc, progreso multum tempore , evenerunt.
 Parcarum tamen etiamnum ibi victimas annuas recipiunt
 et Nympharum Nomii in templo Apollinis
 aræ, quas Medea erexit. Multa autem abeuntibus
 Alcinous Minyis dona-hospitalia , multa dedit
 Arete : postea item duodecim dedit comitaturas
 Medeama ancillas Phæacias ex palatio suo.
 At die septimo Drepanen reliquerunt, exortusque-est ven-
 tus] lenis mane de Jove : illi venti
 flatu propulsi ulterius navigarunt. Verum enim nondum
 in-satis erat, ut ingredenter Achajam heroes ,
 donec etiam Libyæ in finibus ærumnas-perfutissent.
 Jam quidem dudum sinum, cognominatum ab-Ambras-
 ciotis,] jam Curetum reliquerant terram passis
 velis, et angustas ipsis cum Echinadibus insulas
 deinceps, Pelopis autem modo conspiciebat terra :
 atque tum cum-impetu sæva Boreæ procella
 medium per-mare Libycum novem integras
 noctes una totidemque egit dies, usque-dum venerunt
 ulterius magis intra Syrtin, ubi non-amplius redditus postea
 navibus contingit, quando illum coactæ-sunt sinum in-
 trare.] Undique enim lacus, undique algosa profundi
 loca-densa (*algis*) : surda iis inhæret aquæ spuma :
 immensa autem arena adjecta-est : nec ulla illic
 bestia, nec avis surgit. Ibi igitur hos
 æstus (etenim retrocedit a-terra
 frequenter ille fluxus, et iterum eructatur in-littora
 cum-impetu irruens) in imum compulit celerrime
 littus, carinaeque admodum exigua-pars in-aquis relinque-
 batur.] Illi de navi desilierunt, dolorque occupavit intuentes
 aerem et vastæ dorsum terræ, aeri simile
 longe se-extendens continuo; nec aliquam aquationem ,
 non callem, non seorsum conspiciebat pastorum
 caulam, sed tranquillo tenebant omnia silentio.
 Alius vero alium male-affectus interrogavit :
 Quænam terra vocatur hæc? quo compulerunt procellæ
 nos? Utinam ausi-essemus, abjecto noxio
 metu, per ipsas vias medias transire
 petrarum! Certe etiam contra Jovis satum proficiscentibus
 satius erat magnum quid conatos periisse.
 Nunc vero quid faciamus, prohibiti a-ventis
 hic manere vel brevissimum tempus, quum-adeo deserita
 ora late-patentis extendatur terræ?
 Sic dixit : tum vero ipse ob-gravitate rerum-adversa-
 rum] gubernator Ancaeus ad-moerentes locutus-est :
 Perimus tristissimo sane fato, neque effugium
 est interitus; instant nobis durissima mala preferenda

- τῆδ' οὐκέτη πεπτήσας, εἰ κεν ἀῆται
χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω
1255 τῆλε περιστοπέων ἀλλα πάντοθεν· ἥλιθα δ' ὑδάτω
ξανόμενον πολιῆσιν ἐπιτροχεῖ φυμάθοισιν.
Καί κεν ἐπισμαγερῶν διὰ δὴ πάλαι ἥδε κεάσθη
νηῦς ἵερη χέρου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτῇ
πλημμυρὶς ἐκ πόντου μεταχθονίην ἔκβισσεν.
1270 Νῦν δ' η μὲν πέλαγοςδέ μετέσσυται, οἰόθι δ' ἄλιψη
ἄπλοος εἰλεῖται γαῖης ὑπέρ δέσσον ἔχουσα.
Τούνεκ' ἔγω πᾶσσα μὲν ἀπ' ἐλπίδη φημὶ κεκρύθαι
ναυτιλίης νόστου τε. Δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
φαίνεται· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσσι θαάσσειν
1275 μαιομένω κομιδῆς. Ἄλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἡμαρ
Ζεὺς θέλει καμάτοισιν ἐφ' ήμετέροισι τελέσσαι.
Ὦς φάτο δαχρυόεις· σύν ἔννεπον ἀσχαλόνωντι,
δέσσοι ἔσται νηῶν δεδημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
παγγάθη χραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
1280 Οἶον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
ἀνέρες εἴλισσονται ἀνὰ πτόλιν, η πολέμιοι
η λοιμοὶ τέλος ποτιόγμενοι, ηέ τιν' ὅμηρον
ἀσπετον, δέστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσσεν ἔργα,
η δταν αὐτόματα ξόναν ῥέη ἰδρώντα
1285 αἷματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι φαντάζωνται,
ηὲ καὶ ἥλιος μέσω ήματι νύκτ' ἐπάγγησιν
οὔρονόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δ' ἡέρος ἀστρα φαείνη.
ῶς τότ' ἀριστῆς δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
ἥλιον ἐρπύζοντες. Ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμηὴ
1290 ἔσπερος· οἱ δὲ ἐλεεινὰ γεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
δαχρυόειν ἀγάπαζον, ιν' ἀνδυχα δηθεν ἔκαστος
θυμόν ἀποφθίσειαν ἐνὶ φυμάθοισι πεσόντες.
Βάν δὲ μεν ἀλλυδις ἀλλος ἔκαστέρω αὖλιν ἐλέσθαι·
ἐν δὲ κάρῃ πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
1295 ἀκυρνοὶ καὶ ἀπαστοι ἔκειτο νύκτ' ἐπὶ πᾶσσαν
καὶ φάος, οἰκτίστω θανάτῳ ἐπι. Νόστρι δὲ κοῦραι
ἀθροῖαι Αἰήτα παρεστενάχοντο θυγατρί.
Ὦς δὲ δέ τ' ἐρημαῖοι πεπτήστες ἔκτοθι πέτρης
χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοῖ·
1300 η δτε καλὰ νάοντος ἐπ' δφύσι Πακτωλοῖο
κύνοι κινήσουσιν ἐδν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἔρσηεις βρέμεται ποταμοῖο τε καλὰ ῥέεθρα·
ῶς οἱ ἐπὶ ξανθὸς θέμεναι κονίσται ἔθείρας
παννύχιαι ἐλεεινὸν ἡγεμονὸν ὁδύροντο.
1305 Καί νῦ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἀλίασθεν
νώνυμνοι καὶ ἀφαντοι ἐπιγυθονίοισι δαχναὶ
ἥρωων οἱ ἀριστοι ἀνηνύστω ἐπ' ἀέθλῳ.
ἀλλὰ σφέας ἐλέηρων ἀμφιγχανή μινύθοντας
ἥρησσαι, Λιθῆς τιμήροι, αἵ ποτ' Αθήνην,
1310 ημος δὲ ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θύρε παμφαίνουσα,
ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὑδασι χυτλώσαντο.
Ἐνδιον ἡμαρ ἔη, περὶ δὲ δέντεται θέρον αὐγαὶ
ἥελιου Λιθῆν· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαι
ἔσται, θλον δὲ πόλη χεροὶ καρήτας ἡρέμα πέπλον.
1315 Αὐτάρ δέ εἰς ἔτέρωσε παλιμπετές δύματας ἔνεικεν
δαίμονας αἰδεσθείς· αὐτὸν δέ μιν ἀμφαδὸν οἴον

hanc in desertam-regionem dejectis, si modo venti
e-terra spirent; nam limosum video,
longe circumspiciens, mare undique; multum vero aqua
repercussa canis illiditur arenis.
Atque misere jam dudum haec diffracta-fuisset
navis sacra, a-terra admodum procul; nisi eam ipse
astus ex mari ad-terram appulisset.
Nunc autem ille in-pelagus retro-vertitur, tantumque sa-
lum] non-navigandum circumvolvit, supra terram vix
excedens.] Quare ego omnem spem ajo præcisam esse
navigationis reditusque: peritiam aliis quis
ostendat: licet enim ei ad gubernacula sedere,
si-desiderat profectionem. At non facile reditus diem
Jupiter vult laboribus nostris addere.
Sic dixit lacrimabundus: assenserunt autem mōrenti,
quotquot erant navium periti: omnibus igitur
diriguit cor, pallorque circumfusus est genis.
Sicut vero inanibus similes spectris
viri versantur in urbe, sive belli
sive pestis eventum exspectantes, sive aliquem imbre
immensum, qui boum infinita inundando-destruit opera
(segetes),] aut cum sponte-sua simulacra madeant sudantia
sanguine, et mugitus in-tempulis audiri-videantur,
aut etiam sol medio die noctem induxerit
cœlitus, splendidaque per aerem astra luceant:
sic tum heroes longum juxta littus
mōrebant repentes. Supervenit autem statim tenebricosa
vespera: illi miserabiliter manibus se amplexi
flebiliter sibi valexerunt, ut seorsum scilicet quisque
vitam perderent in arenas prolapsi.
Iabant autem alias alio ulterius, cubile ut-sibi-caperent:
et capite pallii involuto suis
jejuni impransie jacebant noctem totam
diemque, ad tristissimam mortem. Separatim vero puellæ
confertæ circum Αετæ genebant filiam.
Ut vero deserti lapsi ex petræ
caverna involucres argute pipiunt pulli:
aut pulcre fluentis ad crepidinem Pactoli
cygni emittunt suum cantum, undique vero pratum
roscidum fremit (resonat), et fluvii pulera fluenta:
sic illæ' (puellæ) flavis immissis pulveri comis
per-totam-noctem flebilem ejulatum edebant.
Atque ibi omnes vita privati-essent
inglorii obscurique hominibus cognitu (ignoti):
heroum præstantissimi non-peracto labore:
at ipsum miserte-sunt rebus-adversis deficientium
heroinæ, Libyæ præsides, quæ quondam Minervam,
quum ex patris capite proslirent splendens (armis),
obviam-factæ Tritonis ad aquas se-laverunt.
Medius dies erat, et undique vehementissimi torrebant
radij solis Libyam: tum illæ prope Jasonem
steterunt, et detraxerunt manibus de capite leniter pepuk.
At ille in aliam-partem retro oculos avertit
deas reveritus: ipsum vero eum palam solum

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυχόμενον προσέειπον.

Κάμψορε, τίππ' ἐπὶ τόσσον ἀμηχανή βεβολῆσαι;
ἴδμεν ἐποιχομένους γρύσεον δέρας; ίδμεν ἔκαστα
1320 ὑμετέρων καμάτων, θσ' ἐπὶ γθονὸς, θσσατέρ' ὑγρὴν
πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρθινα ἔργα κάμεσθε.

Οἰοπολοὶ δὲ εἰμεν γθόναι θεαὶ αὐδήσσαται,
ἥρωσσαι, Λιθύντες τιμήροι ήδε θύγατρες.

Ἄλλ' ἂνα· μηδὲ ἔτι τοῖον διέκυναν ἀκάγησο·

1325 ἄντησσον δ' ἐτάρους. Εὗτ' ἀν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
ἄρμα Ποσειδάνωνος ἐντροχον αὐτίκα λύση,
δὴ δέ τότε σφετέρη ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβὴν,
ῶν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδόνος ὅμμε φέρουσα·
καὶ κεν ἔτ' ἡγαθένην ἐξ Ἀχαιίδα νοστήσαιτε. [γε

1330 Ωςάρ' ἔφαν, καὶ ἔφαντοι ἦν ἔσταθεν ἔνθ' ἄρα ταί
φθογγῇ ἐμοῦ ἔγενοντο παρασχεδόν. Αὐτὰρ Ἰήσων
παπτήνας ἀν' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ γθονὸς, ὁδέ τ' ἔειπεν.

Ἔλατ' ἐρημονόμοι κυδναῖ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
οῦντι μάλ' ἀντικρὺς νοένω φάτιν. Ἡ μὲν ἔταιρός
1335 εἰς ἐν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἰ νῦν τι τέκμαρ
δῆμοιν κομιδῆς πολέων δέ τε μητίς ἀρέων.

Ἢ καὶ ἀναίξας ἐτάρους ἐπὶ μαχρὸν ἀύτει,
αὐταταλέος κονήστι, λέων ὅς, δες δέ τ' ἀν' Ὂλην
σύννομον ἦν μεθέπον ὥριεται· αἱ δὲ βαρείη
1340 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν' οὐρέα τηλοθι βῆσσαι·
δείματι δ' ἄγγραλοι τε βρέες μέγα πεφρίκασιν,
βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νῦ τι γῆρας ἐτύχθη
ὕγειδανή ἐτάροιο φίλους ἐπικεκλομένοιο.

Ἄγγεος δ' ἡγερέθυντο κατηφέες· αὐτὰρ δ τούς γε
1345 ἀγνυμένους δρυμοῖο πέλας μύγα θηλυτέρησιν
ἰδρύσας, μυθείτο πιφαυστόμενος τὰ ἔκαστα.

Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
στέρφεσιν αἰγίσιοις ἔζωσμεναι ἐξ ὑπάτοιο
αὐγένος ἀμφὶ τε νῦτα καὶ ἴζυται, ἥντε κοῦραι,
1350 ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἀν δ' ἐκάλυψαν
πέπλον ἐρυστάμεναι κούφη γερή, καὶ μ' ἐκέλοντο
αὐτὸν τ' ἔγρεσθαι ἀνά θ' ὑμέας δρσαι ἵοντα·
μητέρι δὲ σφετέρη μενοεικέα τίσαι ἀμοιβὴν,
ῶν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδόνος ὅμμε φέρουσα,
1355 δηπότε κεν λύστησιν ἐντροχον Ἀμφιτρίτη

ἄρμα Ποσειδάνωνος. Ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοστᾶται
τῆδε θεοπροπίης ἴσχυα πέρι. Φάν γε μὲν εἶναι
ἥρωσσαι, Λιθύντες τιμήροι ήδε θύγατρες, [γρήγ
καὶ δ' ὅπσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ γθονὸς ἡδ' ὅσ' ἐφ' ὑ-

1360 ἐτλημεν, τὰ ἔκαστα διέδμεναι εὐχετώντο.

Οὐδὲ ἔτι τάσδ' ἀνάγθρον ἐσέδραχον, ἀλλά τις ἀγάλλε
ἡδὲ νέφος μεσσηγην φαεινομένας ἐκάλυψεν.

Ωςέρχαθι· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσάκιοντες.
Ἐνθά τὸ μήκιστο τεράων Μινύαισιν ἐτύχη.

1365 Ἐξ ἀλός ἤπειρονδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
ἀμφιλαρῆς, χρυσέσι μετήρος αὐγένα χαῖται·
ἔκματα δὲ σειτάμενος γυίων ἀπὸ νήχυτον ἀλμην
ἴωτο θέειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας. Αἴψα δὲ Πηλεὺς
γηθῆσας ἐτάροισιν δημηγερέεσσι μετηύσα.

1370 Ἀρματα μὲν δὴ φημὶ Ποσειδάνωνος ἔγωγε

blandis verbis mōrentem allocutæ sunt:

In felix, quare usque adeo calamitate percusus es?

Scimus, vos petitis aureum vellus : scimus omnes
vestros labores, quæ terra quæque mari
errantes in ponto ingentia facta patrastis.

Deserta-autem incolentes sumus indigenæ dæs vocales,
heroinæ, Libyæ tutelares atque filiae.

At surge! neve amplius ita ærumnis-affectus luge;
excita socios! Quando vero tibi Amphitrite
currum Neptuni celerem statim solverit,
tum jam vestre matri persolvite vices
eorum-quæ perpessa-est, diu utero vos gestans :
atque porro divinam in Achajam redibitis.

Sic igitur dixerunt, et conspectui-subtractæ, ubi stet-
rant, ibi illæ] cum-voce simul erant statim. At Jason
circumspiciens conseruit in terra, et ita locutus-est :

Propitiæ-estote, deserta-incolentes, venerandæ dæs : de
reditu] nondum admodum clare intelligo oraculum. Pro-
fecto sociis] in unum coactis narrabo, si forte aliquod si-
gnum] inveniamus redditus : multorum enim consilium
præstat.] Dixit, et exsiliens socios magno clamore vocavit,
sordidus pulvere, ut leo, qui quidem per silvam
sociam suam sectans rugit : gravi autem

voce contremiscunt in montibus procul saltus,
et metu cum in-agris-pascentes boves valde horrent,
tum bubulei : illis (*Argonautis*) tamen nequaquam vox
erat) horribilis socii amicos inclamantis.

Prope autem convenerunt vultū-demissō : at ille hos
tristes juxta stationem permistos cum-mulieribus
sedere-jussos allocutus-est, exponens omnia :

Audite, amici ! tres mihi mōrenti dæs
pellibus caprinis cinetæ ex summa
cervice circum terga et lumbos, tanquam puellæ,
adstiterunt supra caput proxime : retexeruntque
peplum detractum levi manu, et me jussérunt
et ipsum surgere, et vos excitare aggressum,
atque matri vestræ gratas persolvere vices
eorum,-quæ perpessa-est diu utero nos gestans,
quando solverit celerem Amphitrite

currum Neptuni. Ego autem non omnino intelligere
hoc oraculum valeo. Dixerunt quidem se esse
heroinas, Libyæ præsides atque filias,
et quæ ipsi antehac in terra quæque mari
sustinuimus, omnia se-scire gloriabantur.

Neque amplius has eo loco vidi, sed quædam caligo
aut nubes in-medio conspectas cooperuit.

Sic dixit : illi igitur omnes stupuerunt audientes.

Tum maximum portentum Minyis oblatum-est.

E mari in-terrām ingens exsiluit equus,
utrimque-comatus, aureis elatam-gerens cervicem jubis :
celeriter vero excussa de membris affusa aqua-marina
coepit currere, vento similis pedes. Statimque Peleus
gavitus ad-socios congregatos dixit :

Currum quidem ajo Neptuni ego

ἡδη νῦν ἀλόγοι φίλης ἄπο χερσὶ λεύσθαι·
μητέρα δὲ οὐκ ἀλλην προτιύσσομαι ἡε περ αὐτὴν
νῆα πέλειν· ἦ γάρ κατὰ νηὸν ἅμμε φέρουσα
νωλεμές ἀργαλέοισιν διζύει καμάτοισιν.

1375 Ἀλλά μιν ἀστεμφεῖ τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὅμοις
ὑψόθεν ἀνθέμενοι φαμαθώδεος ἔνδοθι γαῖης
οἰσμεν, ἥ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασσεν ἵππος.
Οὐ γάρ δέ γε ξηρὴν ὑποδύστεαι· ἵχνια δέ ἡμῖν
σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.

1380 Ὡς ηδύα· πάντεσσι δέ ἐπήβολος ἡδανε μῆτις.
Μουσάνων δόδε μῆθος ἔγω δέ ὑπακοὸς ἀειῶ
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυσον ὁμφὴν,
ἥμεας, ὃ πέρι δὴ μέγα φέρωταιο υἱες ἀνάκτων,
ἥ βίη, ἥ ἀρετῇ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
1385 νῆα μεταχρονίην, δσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθέμενους ὅμοιοι φέρουν δυοκαίδεκα πάντα
ἥμαθ' ὅμοιού νύκτας τε. Δύνην γε μὲν ἥ καὶ διζύν
τις κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησταν μογέοντες;
Ἐμπεδὸν ἀνατάτων ἔσσαν αἴματος, οἶον ὑπέσταν

1390 ἔργον ἀναγκαήν βεβιημένοι. Αὐτάρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ῶς φέρον, ὡς εἰσθάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὅμων.

Λυσσαλέοις δέ ἥπειτ' ἔκελοι κυσὶν ἀπίσσοντες
πίδακα μαστεύσκον· ἐπὶ ἔηρῃ γάρ ἔκειτο

1395 δίψα δυηπαθή τε καὶ ἀλγεστιν, οὐδὲ μάτησαν
πλαζόμενοι· ἔξον δέ ιερὸν πέδον, ὃ ἐνι Λάδων
εἰσέτι που χθιζόν παγχρύσεος βύνετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἐσπερίδες ποίπνυον, ἐφίμερον ἀείδουσται.

1400 Δὴ τότε δέ ἥδη τῆμος ὅφ' Ἡρακλῆι δαΐχθεις
μῆλειν βέβλητο ποτὶ στύπος· οἰόθι δέ ἀκρη
οὐρῇ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
δχρις ἐπ' ἀκνηστιν κεῖτ' ἀπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὕδρης Λερναίης χλοὶς αἴματι πικρὸν διστῶν,

1405 μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἔλαστη τερπαίνοντο.
Ἄγχοι δέ Θεσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χείρας ἔχουσαι
ἀργυρέας ξανθῆσι λίγ' ἔστενον· οἱ δὲ πέλασσαν
ἄφνω δομοῦ· ταὶ δέ αἰψα κόνις καὶ γαῖα κιόντων
ἐσσυμένωντο καταυτόθι. Νώσατο δέ Ορφεὺς

1410 θεῖα τέρα, τὰς δέ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν.
Δάιμονες ὃ καλαὶ καὶ ἔνφρονες, ἔλατ' ἀνασται,
εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρθίμοιο ἔστε θεῆσιν,
εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
Νύμφαι· οἵτ' οὐδὲ Νύμφαι, ιερὸν γένος Ωκεανοῖο,
1415 δεῖξατ' ἐελδομένοισιν ἐνώπαδίς ἅμμι φανεῖσαι
ἥ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἥ τινα γαῖης
ιερὸν ἐκβλύνοντα, θεαὶ, ρόσον, φῶ ἀπὸ δύψαν
αἰθομένην ἀμοτον λωφήσομεν. Εἰ δέ κεν αὔτις
δὴ ποτ' Ἀχαιδά γαῖαν ἐκώμεθα ναυτιλήσιν,
1420 δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτησι θεάων
λοιδός τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενόντες.

Ὦς φάτο λιστόμενος ἀδινῆ δπί· ταὶ δέ ἐλέατιν
ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθοὸς ἐξανέτειλαν
ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μαχρὸ

jam nunc uxoris carae manibus solutum-esse:
matrem vero non aliam auguror, quam ipsam
navem esse : profecto enim ventre nos gestans
continuo difficilibus premitur laboribus.
Itaque eam immota vi et indomitis humeris
superimpositam, arenosam intra terram
portabimus, qua ulterius celeripes progressus-est equus.
Neque enim ille terram subibit; immo vestigia ejus nobis
significatura aliquem spero sinum imminentem mari.
Sic locutus-est : omnibus vero congrua placuit sententia.
Musarum haec est fabula : ego minister cano
Pieridum, atque hanc certissime audivi famam,
vos, longe præstantissimi filii regun
vestro robore, vestra virtute Libyæ per colles desertos
navem sublimem, et quæcumque navi vexistis,
imposita humeris, portasse duodecim integris
diebus simul noctibusque. Ερυνναν quidem aut etiam
miseriam] quis effari-possit, quam illi exantlarunt labo-
rantes?] Certo deorum erant ex-sanguine, quantum susti-
nerunt] opus, necessitate impulsi. Verum ulterius
procul admodum lubenter Tritonidis ad-aquas paludis
simulac deportarant, statim ingressi de validis deposue-
runt humeris.] Rabidis deinde similes canibus incitati
fontem quærebant : arida enim accessit
sit ad-aerumnam atque dolores, neque operam-perdide-
runt] errantes; sed venerunt ad-sacrum solum, iu quo
Ladon] adhuc pridie aurea custodierat mala
in agro Atlantis, terribilis serpens ; circa vero Nymphæ
Hesperides occupatae-fuerant suaviter canentes.
Tum vero jam hodie ab Hercule interfectus
mali jacebat ad truncum, tantumque summa
cauda adhuc palpatabat : a capite autem atram
usque ad spinam jacebat exanimis : quum-verò reliquissent
hydræ Lernæa virus amarum in-sanguine sagittæ,
muscae putrescentibus in vulneribus exarescebant.
Prope autem Hesperides capitibus manus imponentes
candidas flavis acute gemebant : illi accesserunt
repente una : haec statim pulvis et terra, venientibus illis
celeriter, factæ-sunt ibi. Agnovit vero Orpheus
divina portenta, easque pro-illis (*heroibus*) allocutus-est
precibus :] O deæ pulchrae benevolæque, propitiæ-estote
reginæ,] sive coelestibus adnumeratae estis deabus,
sive terrestribus, sive deserta-incolentes appellamini
Nymphæ : agite Nymphæ, sacra progenies Oceanii,
ostendite desiderantibus coram nobis conspectæ
aut aliquam e-saxo-promanantem scatebram aquæ, aut
aliquem e-terra] sacram ebullientem, deæ, fontem, quo
sitim] ardente omnino restinguamus. Si vero iterum
aliquando in-Achaicam terram venerimus navigando,
tum innumera dona *vobis* in primis dearum
libationesque et epulas præbebimus grati.
Sic dixit supplicans flebili voce : illæ misertæ-sunt
prope dolentium : atqui e terra produxerunt
plantam primum : ex-planta vero in-altum longi

1425 βλάστεον δρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα πολλὸν ὑπέρ γαῖης ὀρθοσταῦδν ἡέζοντο.
Ἐσπέρην αἴγιερος πτελέην δ' Ἐρυθῆς ἔγεντο,
Αἴγλη δ' ἵτείης οἰεὶν στύπος. Ἐς δέ νυ κείνων δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὔτως
1430 ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον· ἔκφατο δ' Αἴγλη μειλιχίοις ἐπέεστιν ἀμειδομένη χατέοντας.

Ἔ ξρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέρουσιν δνειαρ δεῦρ' ἔμοιλεν καμάτοισιν δκύντατος, δστις ἀπούρας φρουρὸν δφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεῶν
1435 οἵχετ' ἀειράμενος στυγερὸν δ' ἄχος ἄμμι. λέλειπται.
Ἡλυθε γάρ χθιζός τις ἀνὴρ δλούτατος θεριν καὶ δέμας· δστε δὲ οἱ βλοσφῷ ὑπέλαμψε μετώπῳ· νηλής· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἐστο λέοντος ὥμον, ἀδέψητον· στιθαρὸν δ' ἔχεν δζον ἐλάτης
1440 τοῦτο τε, τοῖαι πέλωρ τοῦ ἀπέφθισεν ιοβολήσας.
Ἡλυθε δ' οὖν κάκεινος, δτε χθόνα πεζὸς ὅδεων, διψη καρχαλέος· παίρασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον ὕδωρ ἔξερεων, τὸ μὲν οὐ ποιεῖ μέλλειν ιόέσθαι.

Ἡδε δὲ τις πέτρη Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
1445 τὴν δγ' ἐπιρραθεὶς ἦ καὶ θεοῦ ἐννεάστιν λάξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόν ἔβλυσεν ὕδωρ.
Αὐτάρ δγ' ἀμφι χείρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας δραγάδος ἐπ' πέτρης πίεν ἀσπετον, δφρα βαθεῖαν νηδῶν, φροράδι ίσος ἐπιπροπεσῶν, ἔκορέσθη. [γλη
1450 Ως φάτο· τοι δ' ἀσπαστὸν ἴνα σφίσι πέφραδεν Αἴ- πιδακα, τῇ θέοντι αψι κεχραμένοι, δφ' ἐπέκυρσαν.
Ως δ' δπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται γειουμόροι μύρηκες δμιλαδὸν, ἷ δτε μιται ἀμφ' ὀλίγην μελιτος γλυκεροῦ λίθο πεπτηται
1455 ἀπλητον μεμάσσονται ἐπήτημοι· δις τότ' ὁλλεῖς πετράη Μινύων περὶ πλάκι δικεύεσκον.
Καὶ που τις διεροῖς ἐπὶ χείλεσιν εἶπεν ιανθείς.

Ως πόποι, ἷ καὶ νόσφιν ἐών ἐσάσων ἐταίρους
1460 Ἡρακλέης δψη κεκυρήτας. Ἀλλά μιν εὶ πως δήσουμεν στείχοντα δ' ἡπείροι κιόντες.

Ἡ, καὶ ἀμειδομένων οἵτ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον, ἔκριθεν ἀλλοδις ἀλλος ἐπαίζας ἐρεέινεν.
Ἴχυια γάρ νυχίοισιν ἐπηλινόθητ' ἀνέμοισιν κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὠρμήθησαν
1465 υε δύω πτερύγεστι πεποιθότε· ποστ δὲ κούφοις Εὔρημος πίσυνος, Λυγκεύς γε μὲν ἀζέα τηλοῦ [θος. δστε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔστου Κάν- Τὸν μὲν ἄρ' αἴστος θεῶν κείνην δὸν ἡνορέη τε ὠρεῖν, ήν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγέων πεπύθοιτο,
1470 Εἰλατίδην Πολύφημον δηλίπετο· μέμβλετο γάρ οι οῖς έθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἔκστα.
Ἄλλ' δ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεές ἀστυ πολίσσας νόστου κηδοσύνησιν ἔθη διζήμενος Ἀργὸς τῆλε δι' ἡπείροι τέως δ' ἔξικετο γαῖαν
1475 ἀγκαλιῶν Χαλέψου, τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἔδιζμαστεν.
Καὶ οἱ ὑπὸ βλωθήκην ἀχερωτῶς σῆμα τέτυκται τυθὸν ἀλλὸς προτάροιθεν. Ἄτταρ τότε γ' Ἡρακλῆς μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἰσατο Λυγκεύς

progerminarunt surculi : tum rami virentes multum super tera erecti crescebant.

Hespere populus, ulmusque Erytheis facta-est, Aegle autem salicis sacer truncus. Ex illis vero arboribus, quales erant, tales iterum omnino sic apparuerunt, miraculum ingens : locuta-autem est Aegle blandis verbis respondens desiderantibus :

Profecto magno omnino vestris adjumento luc venit laboribus audacissimus ille, quisquis privato custode serpente vita, aurea mala dearum abit auferens; invitus vero dolor nobis relictus-est. Venit enim heri vir quidam saevissimus vi et corpore, (oculi ei sub torva splendebant fronte), immritis : circumdatus pelle ingentis erat leonis cruda, nondum-subacta : validum autem gestabat ramum oleæ] et sagittas, quibus monstrum hoc confecit jaculatus. Venit igitur et ille, utpote per-terram pedes iter-faciens, siti aridus : investigabatque hunc per locum aquam querens, quam tamen nusquam erat visurus. Haec vero est quædam rupes, Tritonidem prope paludem, quam ipse cognoscens, aut etiam dei monitu, calce pedis ferit imam ; et copiosa ebulliit aqua. At ille utraque manu terrae et pectore adnixus rupta ex petra bibit largissime, donec amplum ventrem, juvencæ similis procumbens, explesset.

Sic dixit : illi , optatum ubi ipsis ostenderat Aegle fontem, eo cucurrerunt statim lœti , donec attingerent. Ut vero quando angustam circa cavernam versantur laboriosæ formicæ catervatim , aut quando muscæ circum exiguum mellis dulcis guttam volantes vehementissime appetunt conferunt : ita tum frequentes Minya rupis circa fontem versabantur. Et forte aliquis humidis labris dixit exhilaratus :

Papæ, profecto etiam sejuncti servavit socios Hercules, siti fatigatos. At eum utinam inveniamus incidentem per terram euntes !

Dixit, et excipientibus illis, qui quidem apti ad hoc negotium erant,] discesserunt alio alius profectus ad-investigandum.] Vestigia enim nocturnis delecta-erant ventis commota arena. Boreæ quidem abierunt filii duo, alis confisi : pedibus autem velocibus Euphemus fretus, Lynceus acutis procul oculis mittendis : quintus cum iis abiit Canthus. Hunc quidem fatum deorum ad-illam viam et fortitudo impulit, ut ab-Hercule clare cognosceret, Elati-filium Polyphemum ubi reliquerit: nam curæ-erat ei, suo de socio exquirere omnia.

At ille quidem, Mysis celebri urbe condita , reditus cura impulsus abierat quæsitus Argo procul per terram : intreaque venerat in-terrā maritimorum Chalybum, ubi ipsum etiam Fatum perdonuit.] Illici sub procera populo sepulcrum factum-est paullulum ante mare. At tum Herculem solus immensa procul terra videbatur Lynceus

τὸς ἴδειν, ὡς τίς τε νέω ἐν ἥματι μῆνην
1480 ἢ ἴσεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἴδεσθαι.

Ἐς δ' ἔτάρους ἀνιών μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
μαστῆρα στείχοντα κιγησέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἥλυθον Εὔφημος τε πόδας ταχὺς υῖτε τε δοιώ
Θρηικίου Βορέω, μεταμώνια μοχθήσαντες.

1485 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύη ἔνι Κῆρες ἔλοντο.
Πιὼσι φερθομένοις συνήντεες· εἴπετο δ' ἀνὴρ
αἰλείτης, δ' σ' ἔων μῆλων πέρι, τῷρος ἔτάροισιν
δευομένοις κομίσεις, ἀλεξόμενος κατέπεφνεν
λᾶτι βαλών· ἐπει οὐ μὲν ἀφαυρότερός γε τέτυκτο

1490 νίνων Φοίβοι Λυκωρείο Κάφαρος

κούρης τ' αἰδοίνος Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως
ἔς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
θυγατέρα σφετέρην· ἢ δ' ἀγλαὸν οὐέα Φοίβω
τίκτεν, δν Ἄμφιθεμιν Γαράμαντα τε κικλήσκουσιν.

1495 Ἄμφιθεμις δ' ἄρ' ἐπειτα μήγη Τριτωνίδι. Νύμφη·
ἡδ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκεν κρατερόν τε Κάφαρον,
δις τότε Κάνθον ἐπεφνεν ἐπὶ δρῆνεστιν έοίσιν.

Οὐδέ δ' ἄριστην χαλεπὰς ἥλευσατο κείρας,
ὅς μάθον οἶον ἔρεξε. Νέκυν δ' ἀνάειραν δπίσσω
1500 πευθόμενοι Μίνωαι, γαΐη δ' ἔνι ταρχύσαντο
μυρόμενοι τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἴγ' ἔκδιμισαν.

Ἐνθα καὶ Ἀμπυκιδῆν αὐτῷ ἐνὶ ἥματι Μόψον
νηλειής ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἰσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπή θανάτοι.

1505 Κείτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἥμαρ ἀλέσκων
δεινὸς δφις, νωθῆς μὲν ἔκνων ἀέκοντα χαλέψαι·
οὐδέ δὲν ὑποτρέσσαντος ἐνωπαδίς ἀίζειν.

Ἄλλα μὲν ὃ ταπρῶτα μελάγχυμον ἵὸν ἐνείη
ζωντων, δσα γαῖα φερέσδιος ἔμπνοα βόσκει,
1510 οὐδέ δόπσον πήχυιον ἐ· Ἀϊδα γίγνεται οἵμος,
οὐδέ εὶ Παιήων, εὶ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
φαραράσσοι, δτε μοῦνον ἐνιχρίμψησιν δδοῦστιν.

Εὗτε γάρ ισόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς
Εύρυμέδων (καὶ γάρ τὸ καλεσκέ μιν οὐνομα μήτηρ)

1515 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆῃ κομίζων,
δσσαι κυανέου στάγες αίματος οῦδας ἵκοντο,
αὶ πᾶσαι κείνων δφίων γένος ἐθλάστησαν.

Τῷ δ' ἀκρην ἐπ' ἀκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόψος
λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτῷρο δ μέστην
1520 κερκίδα καὶ μωῶνα, πέριξ δδύνησιν ἐλιγθεῖς,
σάρκα δακῶν ἔχάραξεν. Ἀτὰρ Μήδεια καὶ ἀλλαι
ἐτρεπαν ἀμφίπολοι· δὲ φοίνιον ἔλκος ἀφασσεν
Θαρσαλέως, ἔνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
σχέτλιος· ἢ τέ οἱ ἥδη ὑπὸ χροὸ δύνετο κῶμα.

1525 λυσιμελέας, πολλὴ δὲ κατ' ὁφθαλμῶν χέετ' ἀγλύς.
Αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηστά γυῖα
ψύχετ' ἀμηχανή· ἔταροι δέ μιν ἀμφαγέροντο
ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῆ περιθαμβέες ἀτη.

Οὐδὲ μὲν οὐδέ ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελνεν
1530 κεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. Πέθεσκε γάρ ἔνδοθι σάρκας
ἴὸς ἀφαρ, μιδόνωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχην.
Αἴψα δὲ χαλκείησι βαθὺν τάφον ἔξελάχαινον

ita conspicere, ut quis novo die (*novilunio*) lunam
aut vidit, aut putat se obnubilatam vidiisse.

Ad socios igitur reversus dixit, non eum jam alium
quarentem eundo assecuturum-esse: illi vero et ipsi
redierunt, Euphemus pedibus velox, fliique gemni
Thracci Boreæ, frustra labore-suscepto.

Canthe, te vero exitiosae in Libya Parcae corripuerunt.

In-greges pascentes incidisti: insequebatur eos (vir)
villicus, qui te, suas pecudes, dum ad-socios
indigentes portares, defendens interfecit,
lapide percussum: neque enim imbecillior erat
nepos Phiebi Lycorei Caphaurus

et pueræ venerandæ Acacallidis, quam olim Minos
in Libyam transtulerat, dei gravein fetum gestantem,
filiam suam; illa vero clarum filium Phœbo
peperit, quem Amphithemis et Garamantem appellant.
Amphithemis autem postea rem-habuit cum-Tritonide
Nympha;] hæc ei Nasamonem peperit et validum Ca-
phaurum,] qui tum Canthum interermit propter oves suas.
Neque ille heroum graves effugit manus,
ut cognoverunt, quæ fecisset. Cadaver autem sustulerunt
deinceps] quæsitum Minyæ, et in terra sepeliverunt
lungenes: sed pecudes ad se illi abegerunt.

Ibi etiam Ampyci-filium eodem die Mopsum
crudele rapuit fatum; acerbamque non effugit mortem
vaticinandi-arte; neque enim ullum effugium est mortis.
Jacebat enim in arena meridiem devitans

horrendus serpens, tardus ad-lædendum sponte-sua no-
lentem:] neque in fugientem palam impetum-fecisset.

At cuicunque primum atrum virus immiserit
animalium, quæ terra frugifera viventia nutrit,
ei ne cubitalis quidem (*brevissima*) ad Orcum est via,
ne si Pæan quidem, (si mihi fas est aperte dicere)
medicamina-præbuerit, quando tantum attigerit dentibus.
Cum enim divinus Libyam supervolaret Perseus

Euryomedon (nam hoc appellarat eum nomine mater)
Gorgonis modo-amputatum caput regi allatus,
quotquot atri guttæ cruaris in-terram delapsæ-sunt,
eæ omnes istorum serpentum genus produxerunt.

Ei vero summam in spinam impressit Mopsus
lævam promovens plantam pedis; at ille medium
os-tibiae et suram, præ-dolore circumvolutus,
carnem mordens, incidit. At Medea et reliqua
trepidarunt ancillæ: ille cruentum vulnus contrectavit
animose, quoniam non eum magnopere vulnus dolebat,
miser: jam enim ejus corpus subiit sopor

solvens-membra, multaque oculis affusa-est caligo;
Statimque reclinans in-solo gravata membra
diriguit (*exspiravit*) malo-inevitabili socii: autem circa
eum congregabantur,] herosque Jason, gravi οὐstupefacti
clade.] Neque vel tantillum mortuus poterat
jacere sub sole. Nam putrescere-fecit intus carnes
venenum statim, et putres de cute defluxerunt pili.
Statim igitur æreis profundum sepulcrum effoderunt

ἐσσυμένως μακεδόνιον· ἐμοιρήσαντο δὲ γαῖας
αὐτοὶ διῆς κοῦροι τε, νέκυν ἔλειπον παλόντα
1535 μυρόμενοι· τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἑντεσι δινηθέντες
εὗ κτερέων ἰσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.

Ἄλλ' θε δὴ δέ της ἐπὶ νηὸς ἔσχεν πρήστοντος ἀγήτεω
ἀμφέλαγος νοτίοιο, πόρους τὸ ἀπετεκυήραντο
λίμνης ἔχπρομολεῖν Τρίτωνίδος, οὐ τινὰ μῆτιν
1540 δὴν ἔγον, ἀφράδεως δὲ πανημέριοι φορέοντο.

Ως δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἷμον,
εὗτε μιν δέξύταν θάλπει σέλας ἡδίοιο·
ροζώ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέψει, ἐν δέ οἱ δῆσε
1545 σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώωντι

λάμπεται, δέρρα μυχόνδε διὰ διωχμοῖο δύνηται·
ῶς Ἀργώ λίμνης στόμα ταῦπορον ἔξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναῖον ἐπὶ χρόνον. Αὐτίκα δ' Ὁρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοι τηνὸς
δαίμονιν ἔγγενέτας νόστῳ ἐπὶ μεδία θέσθαι.

1550 Καὶ τοὶ μὲν Φοῖον κτέρες θέρουν ἐν γθονί βάντες;
τοῖσιν δ' αἰζηῷ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
Τρίτων εὐρυθίης, γαῖης δ' ἀνὰ βόλον ἀείρας
ξεῖν' ἀριστήσει προΐσχετο φώνησέν τε.

Δέχθε, φίλαι· ἐπει οὐ περιώστοις ἔγγυαλίσαι
1555 ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεῖνησον ἀντομένουσιν.

Εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μάιεσθ' ἀλος, οἵα τε πολλὰ
ἀνθρώποι πατέουσιν ἐπ' ἀλλοδαπῇ περόνωντες,
ἔξερέω. Δὴ γάρ με πατήρ ἐπίτεστορα πόντου
Θῆκε Ποσειδάνων τοῦδ' ἐμψευσαι. Αὐτὰρ ἀνάσσων
1560 παραβίης, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἔνοντες
Εὐρύπουλον Λιβύην θηροτρόφῳ ἔγγεαῶτα.

Ως τηδύα πρόρρων δ' ὑπερέσγεθε βώλακι γείρας
Εὔφημος, καὶ τοῖς παραβλήδῃ προσέειτεν.
Ἀπίδα καὶ πελαγος Μινώιον εἴ νύ που, Ὡρώς,

1565 ἔξεδάνης, νημερτές ἀνειρομένουσιν ἔνισπε.
Δεῦρο γάρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρείας
γρίψαντες γαῖας ἐπὶ πείρασι τῆσδε θιέλαις
νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης
χεῦμα δ' ἡπείρου βεβηρημένοι· οὐδέ τι λόμεν,
1570 πῆ πλόος ἔξανέγει Πελοπῆδα γαῖαν ἵκεσθαι.

Ως δέ της ἕφη· δὲ γειρατανύσσατο, δείξε δ' ἀπωθεν
φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγγιθήξεις στόμα λίμνης·
Κείνη μὲν πόντοι διῆλυσις, ἔνθα μάλιστα
βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἔκάτερθε δὲ λευκαῖ
1575 ἥργημινες φρίσουσι διαυγέες· ή δὲ μεσηγὴν
ἥργημινων στεινὴ τελέθει δέδος ἔκτος ἐλάσσατι.
Κείνο δ' ὑπέρεριον θείγην Πελοπῆδα γαῖαν
εἰσανέγει πέλαγος Κρήτης ὑπερ· ἀλλ' ἐπὶ γειρὸς
δεξιτερῆς, λίμνηθεν δτ' εἰς ἀλὸς οἰδημα βάλητε,
1580 τόφρ' αὐτὴν παρὰ γέρσον ἔεργμένοι θιύνεσθε,
ἔστ' ἀνά τείνησι· περιβρήδην δ' ἔτέρωσε
κλινομένης γέρσοιο, τότε πλόος ὅμμιν ἀπήμων
ἄγκωνος τετάνυσται ἀπὸ προύχοντος ιοῦσιν.
Ἄλλ' ίτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη

1585 γηγένθων νεστήτη κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.

Ίσχεν ἔφρονεν· οἱ δὲ αὖτις ἐπὶ νηὸς ἔδησαν

festinanter ligonibus : tum divisorunt-inter-se capillos
ipsi simul et puellæ, mortuum miseram-sortem perpessum
lugentes ; terque cum armis circumacti circum eum
rite parentalia consecutum, aggestam terram adiecerunt.

At quum jam navem ingressi-essent, urente vento
per mare australi, et meatum investigarent,
e-palude quo-exirent Tritonide, nullam rationem
diu labuerunt, sed temere toto-die ferebantur.
Ut vero serpens oblique volvens-se incedit via,
quando eum vehementissimum calefacit jubar solis,
et cum-sibilo huc illuc caput vertit, eique oculi
scintillis ignis similes furenti

mican, usque-dum latibulum per foramen subierit :
sic Argo paludis ostium transeundum-navibus quaerens
oberrabat longum per tempus. Statim autem Orpheus
jussit Apollinis tripodem magnum e navi
diis indigenis, redditus causa, placabile-minus exponi.
Itaque illi Pheebei donum statuerunt in terra egressi :

iisque juveni similis obviam-venit

Triton potentissimus, terraque glebam sublatam
donum-hospitale heroibus porrexit et dixit:

Accipite, amici, quoniam non præstantius, quod-præ-
beam] huc venientibus, nunc mihi donum adest.
Si vero forte hujus meatus cognoscere-cupitis maris, qua-
lia saepe] homines desiderant in peregrina terra versan-
tes,] indicabo. Nam me pater gnarum maris
voluit Neptunus hujus esse. Impero vero
maritimæ-regioni si forte quandam audivistis, longe cum
-abesset] Eurypylum in-Libya ferarum nutrice natum.

Sic locutus-est : lubens autem extendit-versus glebam
manus] Euphemus, atque ita vicissim allocutus-est :

Apiam (*Peloponnesum*) et pelagus Minōium (*Creticum*)
si forte, heros,] cognovisti, vere interrogantibus responde.
Huc enim non lubentes venimus, sed gravibus
dejecti terre hujus ad fines procellis,
navem sublatam portavimus, ad hunc stagni
fluxum per continentem pondere-pressi : neque scimus,
quorsum navigatio extendatur, in-Pelopeiam terram ut-ve-
niamus.] Sic igitur dixit : ille manum protendit, ostendit
-que procul,] clamans, et mare et prope-terra-profundum
ostium paludis.] Ille quidem, *inquit*, maris transitus est,
ubi maxime] profunda-aqua immota nigrescit; utrimque
autem candida] littora extolluntur conspicienda; sed inter
littora angusta est via, qua-enavigetis e palude.

Illud vero nigrum ad-divinam-usque Pelopeiam terram
prominet mare, super Creta : itaque versus manum
dextram, e-palude quando maris æstum fueritis ingressi ,
tum ipsam ad terram cohibiti, dirigite cursum,
donec altius tendat : utrinque vero in-aliam-partem
vergente terra, tum navigatio vobis tuta
protenditur (*erit*), a cubito prominente abeuntibus.
Ite igitur læti, neve laboris ulla molestia
sit, qua-juventute ornata membra defatiget.

Dixit benevolus : illi statim navem concenderunt

λίμνης ἐκπρομολεῖν λελιμημένοι εἰρεσίγησιν.
 Καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμάστες· αὐτὰρ δ τείως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἴσατο λίμνην
 1590 εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὐ τις ἐσέδρακεν, οἶον ἀφαντος
 αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἐπλετο. Τοῖσι δ' ιάνθη
 θυμός, δὴ μακάρων τις ἔνασίμος ἀντεβόλησεν.
 Καὶ δέ οἱ Αἰσονίδην μῆλων δι τι φέρατον ἄλλων
 ζήνωγον ῥέζαι καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.
 1595 Αἴψα δ' ὅγ' ἐσσυμένως ἔκρινατο, καὶ μιν ἀείρας
 σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δὲ ἔννεπεν εὐχωλῆσιν.
 Δαῖμον, θτις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαύλης,
 εἴτε σύ γε Τρίτων, ἀλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,
 ή Νηρῆσ θύγατρες ἐπικλείουσ' ἀλοσύναι,
 1600 ήλιοι καὶ νόστοι τέλος θυμηδές δύπαζε.
 Ἡ δ', ἀμαδένευχωλῆσιν ἐξ ὕδατα λαιμοτομήσας
 ἔκει κατὰ πρύμνης· δὲ βένθος ἐξεφαλόνθη
 τοῖς ἐδὼν, οἵσις περ ἐτήτυμος ἦγεν ίδεσθαι.
 Ός δ' ὅτ' ἀνὴρ θόδον ἵππον ἐξ εὐρέα κύλων ἀγῶνος
 1605 στέλλῃ, δρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χατῆς,
 εἴησερ ἐπιτροχάδων· δὲ ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
 ἐσπεται, ἀργινόντα δὲν στομάτεσσι χαλινὰ
 ἀμφὶς ὁδακτάζοντι παραβλήδην κροτεόνται·
 ὡς δή' ἐπισχύμενος γλαφυρῆς δλκήσιον Ἀργοῦς
 1610 ἦγ' ὅλαδες προτέρωσε. Δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
 κράτος ἀμφὶς τε νῶτα καὶ λέξας ἐστ' ἐπὶ νηδὸν,
 ἀντικρὺ μακάρεσσι φυὴν ἐκπαγλοι τέκτο·
 αὐτὰρ ὑπάλι λαγώνων δίκραιρα οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
 κήτεος δλκαίη μηκύνετο· κόπτε δὲν ἀκάνθαις
 1615 ἀκρον ὑδωρ, αἵτε σκολοποῖς ἐπὶ νεισθι κέντροις,
 μήνης δώνα κεράστους ἐειδύμεναι, διχόνωτο.
 Τόφρα δ' ἀγεν, τείως μιν ἐπιπροέκησ θαλάσση
 νισσομένην· δῦ δὲν αἴψα μέγαν βυθόν· οἱ δὲν μάρδησαν
 ήρωες, τέρας αἰνὸν ἐν δρθαλμοῖσιν ίδοντες.
 1620 Ἔνθα μὲν Ἀργώντες τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
 ἡδὲ Ποσειδάνωνος ίδε Τρίτωνος ἔστιν
 βωμοί· ἐπεὶ κεν' ἡμαρ ἐπέσχεθον. Αὐτὰρ ἐξ ηῶ
 λαίσεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξιῇ ἔχοντες
 γαῖαν ἐρημαίην πνοιῇ Ζεφύρου θέεσκον.
 1625 Ἡρὶ δὲν ἐπειτ' ἀγκῶνά θ' δύμοις μυχάτην τε θάλασσαν
 κεκλιμένην ἀγκῶνος διπέρ προύχοντος ίδοντο.
 Αὐτίκαια δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ήλυθε δ' αὔρη
 ἀργέσταο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ήλιη.
 Ἡμος δ' ἡέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δὲν ήλυθεν ἀστήρ
 1630 αὐλίος, θς τ' ἀνέπαυσεν διζυρούς ἀροτῆρας,
 δὴ τότ' ἐπειτ' ἀνέμοιο κελαινῆ νυκτὶ λιπόντος
 ιστια λασάμενοι περιμήκεα τε κλίναντες
 ιστὸν ἐϋξέστητιν ἐπερβρώντ' ἐλάτησιν
 παννύγιοι καὶ ἐπ' ἡμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὔτις ιοῦσαν
 1635 νύχθ' ἐτέρην. Υπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
 Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἱ γε περαιώσεοθαι ἔμελλον
 Κρήτην, ήτ' ἄλλων νπερέπλετο εἰν ἀλλ ήγσων.
 Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος ἀπόστιθαροῦ σκοπέλοιο
 ῥηγνύμενος πέτρας εἴργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
 1640 Δικταίην δρμοιο κατεργομένους ἐπ' ιωγήν.

e-palude exire cupientes remigando.

Atqui procedebant alacres. At interea

Triton imposito-sibi tripode magno, videbatur paludem
 ingredi : postea autem nemo eum conspexit, utpote qui in-
 visus] ipso cum tripode statim erat. Illis vero exhilaratus-
 est] animus, quoniam deorum aliquis fausto-omine oc-
 currerat.] Atque (ii) Jasonem ovium quaæ præstantissima
 erat aliarum] jusserunt immolare, et bona-verba-dicere
 mactantem.] Statim ille celeriter selegit ovm, eamque su-
 blatam] mactavit de puppi, addiditque preces :

O-deus, quicunque in paludis hujus terminis apparuisti,
 sive tu Triton es, marinum monstrum, sive te Phorcum
 aut Nereum filia appellant marinæ,
 propitius-esto, et redditus finem optatum tribue.

Dixit, et una cum-precibus in fluctus jugulatam
 misit de puppi ovm; ille ex profundo apparuit
 talis, qualis vere erat adspiciendus.

Ut vero, quando vir celerem equum in latum stadium cer-
 taminis] mittit, tenens densa facile-obsequentem coma,
 valde festinans, ille cervice superbiens elata
 sequitur, et candida (spumantia) in ore frena
 utrinque ei mordenti vicissim crepitant :

sic ille tenens cavæ caudam Argus
 duxit eam in mare ulterius. Corpus ei ex summo
 capite et circa dorsum lumbosque usque ad ventrem
 omnino immortalibus natura mirum-in-modum erat-simile.
 at sub lateribus bifida ei hue illuc
 ceti cauda longior-exibat, et verberabat spinis
 summam aquam, quæ inflexis in imo stimulis,
 lunæ veluti cornibus similes, findebantur.

Tamdiu autem navem duxit, usque-dum eam immisit in
 -mare] ituram, subiitque celeriter ingens profundum-aequor:
 fremuerunt] heroes, monstrum terrible oculis contuiti.
 Ibi Argous portus, signaque navis,
 et Neptuni et Tritonis existant
 aræ : nam per illum diem detenti-sunt. At sub auroram
 velis passis ipsam ad dextram habentes

terram desertam, flatu Zephyri vehebantur.
 Mane deinde cubitum simul et imum mare
 inclinatum ultra cubitum prominentem viderunt.
 Statim vero Zephyrus cessavit, extitique flatus
 velocis Noti : latati-igitur sunt animo venti flatu.
 Cum vero sol occidisset, rediissetque stella
 vespertina, quæ cessare-jubet laboriosos aratores

tum deinde, vento atra nocte cessante,
 velis solutis et longissimo reclinato
 malo, politis incumbebat remis
 nocte-tota et die, atque diem insequente
 nocte altera. Excepit autem eminus aspera

Carpathus : inde illi trajecturi erant
 in-Cretam, quæ inter-alias eminebat in mari insulas.

Hos vero Talos æreus, a duro scopulo
 abrupta-jaciens saxa, prohibuit ad-terrā funes alligau e
 Dictæum stationis-navium deventuros ad præsidium.

Τὸν μὲν χαλκείης μελιηγγενέων ἀνθρώπων
ρίζης λοιπὸν ἔντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εύρωπη Κρονίδης νῆσου πόρεν ἔμμεναι οὔρον
τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δυνεύοντα.

1645 Ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυχο
χαλκεος ἥδ' ἀρρηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος
σύριγξ αἰματόσσα κατὰ σφυρὸν· αὐτῷ δὲ τὴν γε
λεπτὸς ὅμηρη ζωῆς ἔχει πείρατα καὶ θανάτοιο.
Οἱ δὲ δύῃ μάλα περ δεδημημένοι αἴψ' ἀπὸ γέρσου

1650 νῆσα περιδιδέσσαντες ἀναχρούεσκον ἐρετμοῖς.
Καὶ νῦν κ' ἐπισυμγερῶς Κρήτης ἔκαστη θρήσαν
ἀμφότερον δίψῃ τε καὶ ἀλγεστι μοχθίζοντες,
εἰ μή σφιν Μήδεια λιαζομένοι ἀγόρευσεν.

Κέκλυτέ μεν. Μούνη γάρ-θομαι ὑμμιδαμάσσειν
1655 ἀνδρα τὸν, δστις δέ ἐστι, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
δὲ δέμας, δπόπτε μή οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
Ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆσα θελημονες ἔκτος ἐρωῆς
πετράων, εἴως κεν ἐμοὶ εἶτε δαμῆναι.

1660 "Ως ἀρ' ἔφη καὶ τοὶ μὲν ἐπέκ βελέων ἐρύσαντο
νῆσον ἐπ' ἐρετμοῖσιν, δεδοκημένοι θητίνα δέξοι
μῆτιν ἀνωίστως· δέ πτύχα πορφυρέοιο
προσγομένη πέπλοιο παρειών ἔκάτερθεν
βῆσσατ' ἐπ' ἵκριψιν· χειρὸς δέ ἐ γειρὶ μεμαρπῶς
Αἰσονίδης ἔκομικε διὰ κλῆτας ιδούσαν.

1665 "Ἐνθα δὲ ἀιδητσιν μειλίσσετο, μέλπε δὲ Κῆρας
θυμοθόρους, Αἴδαο θοὺς κύνας, αἵ περ πάσσαν
ἡέρω δινεύουσαι ἐπὶ ζωῖσιν ἄγονται.

Τὰς γουναζομένη τρίς μὲν παρεκκέλετ' ἀιδαις,
τρίς δὲ λιταις θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐγθυδοποίησιν
1670 δύμασι γαλκείοι Τάλω ἐμέγηρεν δπωπάς·
λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πριεν χόλον, ἐκ δ' ἀΐδηλα
δείκηλα προίαλλεν ἐπίζαφελὸν κοτέουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἡ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
εἰ δὴ μή νούσοισι τυπῆσι τε μοῦνον δλεθρος
1675 ἀντιάτει, καὶ δή τις ἀπόρθοθεν ἀμμες γαλέπτει.

"Ως δης γάλκειος περ ἐδὲν ὑπόεις δαμῆναι
Μηδείης βρίση πολυφαρμάκου. Ἄν δὲ βαρείας
δχλίζων λαΐγγας ἐρυκέμενον δρυμον ἱκέσθαι,
πετράων στόνυχι γριψέω σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἕγδωρ
1680 τρχομένῳ ἰκελος μολίθῳ δέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
εἰστηκει προθήτος ἐπειμεθεδαώς σκοπέλοιο.

Ἄλλ' ὡς τις τ' ἐν δρεσσι πελώριαν ὑψόθι πεύκη,
τήντοις θούς πελέκεσσιν ἔθι ήμιπλῆγα λιπόντες
1685 θλιτόμοι δρυμοί κατήλυθον· δέ δὲ πόδι νυκτὶ

δίπτησιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, θστερον αὗτε
πρωμνόθεν ἔξεαγείσα κατήριπεν· ὡς δης ποστὸν
ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἡωρεῖτο,

θστερον αὕτ' ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπω.
κείνο μὲν οὖν Κρήτη ἐν δὲ κνέφας ηὐλίζοντο

1690 ήρωες· μετὰ δὲ οἱ γε νέον φαέθούσαν ἐς ἡῶ
ἱρὸν Ἀθηναῖς Μινωίδος δρύσαντο,
δέωρ τ' εἰσαρύσσαντο καὶ εἰσέθαν, ὡς κεν ἐρετμοῖς
παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπέρ Σαλμωνίδος ἄκρης.

Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπέρ μέγα λαίτμα θέοντας

Eum enim ex-aenea e-fraxinis-genitorum hominum
stirpe superstitem inter viros semideos
Europæ Jupiter dederat, insulae ut-esset custos
ter aereis Cretam pedibus oberrans.

At is reliquo corpore et membris erat
aereus et invulnerabilis; sed ei erat sub tendine
vena sanguine-plena ad malleolum : at hanc
tenuis cuticula tenebat, vitæ terminus et mortis.
Illi, adversa-re vehementer coacti, statim a terra
navem, valde metuentes, repulerunt remis.
Atqui misere a-Creta procul essent-ablati,
pariter et siti et doloribus oppressi,
nisi Medea ipsi properantibus dixisset :

Audite me : solam enim puto me vobis domitaram-esse
virum illum, quicunque iste est, etiam si totum-aereum ha-
beat] suum corpus, quandoquidem non ei immortalis est
vita.] At tenete hic navem lubentes extra jactum
saxorum, usque-dum mihi cesserit domitus.

Ita dixit : at illi quidem saxis subtraxerunt
navem remis, observantes, quodnam executa-sit Medea
consilium præter-opinonem : illa, plicas purpurei
prætendens pepli genis ex-ultraque-parte,
concedit foros : manumque ejus manu prehendens
Jason eam deduxit per transtra euntem.
Tum incantatione delinivit, invocavit Parcas
vitam-eripentes, Orci celeres canes, quae per omne
aerem versantes viventibus immittuntur.
Has supplex-venerata ter advocavit incantationibus,
ter precibus : sumto autem noxio animo infestis
oculis aerei Tali fascinavit lumina :
pestiferam vero ei afflavit bilem, et atra
simulaca objecit, vehementer infensa.

Jupiter pater, profecto magnus milii intus stupor ex-i-
tatur,] siquidem non morbis vulneribusque tantum inte-
ritus] obvenit, atque etiam quis e-longinquò nos lädet.
Sic ille, quanquam aereus, cessit domitus
Medea potentiae beneficæ. Gravesque
devolvens lapides, ut-proliberet eos in-portum ingredi,
lapidea aciei (acutæ rupi) illisit malleolum, eique crux
liquefacto similis plumbo effluxit : neque amplius diu
stetit prominenti insistens scopulo.
Sed ut quædam in montibus ingens alte picea,
quam acutis securibus semicaesam reliquerunt
lignorum-caesores e silva abeuntes; ea noctu
ventorum ictu primum concutitur, tum deinde
raciditus effracta concidit : sic ille pedibus
indefessis aliquamdiu stando erigebatur,
ad-extremum vero exanimis cum-immenso prolapsus-est
streptu.] Illam igitur in Creta noctem transegerunt
heroes : postea illi recens apparentem ad auroram
templum Mineræ Minoæ extruxerunt,
et aqua hausta ingressi sunt navem, ut remis
quam-primum superarent Salmonium promontorium.
Statim vero Creticum super magnum æquor navigantes

1595 νῦν ἔφρόσιει, τὴν πέρ τε Κατουλάδα κικλήσκουσιν· νύκτ' διλόγην οὐκ ἀστρα δίτιγχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χρός ἡεὶ τις ἄλλη ὥρωρει σκοτίη μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων.
 Αὐτὸς δ', εἰτ' Ἀΐδη, εἴθ' Ὅδασιν ἐμφορέοντο,
 1700 ἡείδεν οὐδὲ δύσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπη φέροι. Αὐτὰρ Ἰήσων
χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη δπὶ Φοῖβον ἀντει,
βύσσασθαι καλέων· κατὰ δὲ ἕρζεεν ἀσχαλώντι κλαῖσι,
δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοὶ ὑπέσχετο, πολλὰ δὲ Ἀμύν-
 1705 πολλὰ δὲ ἔς Ὁρτυγίην ἀπερίστια δῶρα κομίσσειν.
 Λητοῖδη, τύνη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκε πέτρας
ρίμφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
ῆνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν δρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑφόθι τόξον·
 1710 μαρμαρένην δὲ πέλαμψε βιός περὶ πάντοθεν αἴγλην.
 Τοῖσι δέ τις Σποράδων βαῖη ἀπὸ τόφρα φαύνθη
νῆσος ἰδεῖ διλήγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσου,
ἔνθ' εύνας ἐβάλοντο καὶ ἐσχεθον· αὐτίκα δὲ Ἡώς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δὲ ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
 1715 ἀλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκιείντα τε βωμὸν
ποίειν· Αἴγλήτην μὲν ἔυσκόπου εἴνεχεν αἴγλης
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε λισσάδα νῆσον
ίσχον, δὴ Φοῖβος μιν ἀτυζομένοις ἀνέψηνεν.
 'Ρέζον δὲ δύσσα περ ἀνδρες ἐρήματι ἔνι βέσσειν
 1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσσειν· δὴ σφέας δπόπτε δαλοῖς
ὑδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείσοντας ἴδοντο
 Μηδείης δμωαὶ Φαιτηκίδες, οὐκ ἔτ' ἐπειτα
ίσχειν ἐ στήθεσι γέλω σθένον, οῖα θαυμεῖας
αἰέν ἐν Ἀλκινόιο βοοκτασίας ὑρώσαι.
 1725 Τάξ δὲ αἰσχροῖς ἡρωες ἐπεστοθέεσκον ἐπεσσιν
χλεύη γηθόσσουν· γλυκερὴ δὲ ἀνεδαίστο τοῖσιν
κερτομίη καὶ νεῖκος ἐπεσθόδολον. Ἐκ δέ νυ κείνης
μολπῆς ἡρώων νήσων ἔνι τοῖσι γυναικες
ἀνδράσι δηρίσωνται, δτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
 1730 Αἴγλήτην Ἀνάφης τιμήροφον ἵλασκονται.
 Άλλ' δτε δὴ κακεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσατ' ἐπειτ' Εὔφρημος δνείρατος ἐννυχίοιο,
δξόμενος Μαίης υῖα κλυτόν. Είσατο γάρ οἱ
δαιμονίη βώλακες ἐπιμάστιος δὲ ἐν ἀγοστῷ
 1735 ἄρδεσθαι λευκήσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνὴ βώλοιο πέλειν διλήγεις περ ἐούστις,
παρθενικῇ ἱκέλη· μιχθῷ δέ οἱ ἐν φιλότητι
ἀσχετον ἱμερείς· δλοφύρετο δὲ ἡύτε κούρη,
ζευξάμενος, τὴν αὐτὸς ἔῳ ἀτίταλλε γάλακτι·
 1740 ἡ δέ ει μειλιχίοις παρηγορέεσκεν ἐπεσσιν·
 Τρίτωνος γένος εἰμι, τεῶν τροφός, ὁ φίλε, παῖδων,
οὐ κούρη· Τρίτων γάρ εμοὶ Λιδύη τε τοκῆες.
 Άλλα με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῆσιν
δμ πέλαγος ναίειν Ἀνάφης σχεδόν· εἷμι δὲ εις αὐγὰς
 1745 ἡελίου μετόπισθε τεοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη.

Τόδ' ἀρ' ἐπί μνήστιν κραδίη βάλεν ἔκ τ' ὀνόμηνεν
Αἰσονίδην· δ δὲ ἐπειτα θεοποτίας Ἐκάτοιο,
θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο φώνησέν τε.

nox terruit, quam Catulada (*pestiferam*) appellant: noctem exitiosam neque astra discutiebant, nec radii lunae: cœlitus enim nigra caligo, aut quædam aliæ exortæ sunt tenebrae ex-imis progressæ adytis. Ipsi autem utrum in-tartaro an aquis veherentur sciebant ne tantillum quidem: sed commiserunt mari cursum, incerti, quo ferret. At Jason manibus sublatis magna voce Phœbum imploravit, ut eriperet invocans; defluebant autem dolenti lacrima: multaque Delphis pollicitus-est, multa Amyclis, multa in Ortygiam immensa dona se deportatum. Apollo, tu vero de cœlo devenisti ad-petas. celeriter Melantias exaudiens, quæ in mari sedent; duarum vero in-unam superne insiliens dextra aureum sustinuisti alte arcum: candidumque emisit arcus undique splendorem. Illis autem una e-Sporadibus exigua tum apparuit insula adspicienda, parvæ Hippuridis e-regione insulae, ubi ancoras jecerunt et appulerunt; statimque aurora splenduit revertens: illi pulchrum Apollini luco in umbroso fanum opacamque aram extruxerunt, Aegleto (*Fulgentem*), conspicui caussa fulgoris.] Phœbum appellantes, Anaphen (*Ostensam*) autem glabram insulam] dixerunt, propterea-quod Phœbus eam sollicitis ostenderat.] Sacra-autem fecerunt, qualia quidem viri in deserto facienda] littore parare-possent: quare eos cum in-torres] aquam ardentes libare viderent Medeæ ancillæ Phœaciæ, non amplius tum continere intus risum valuerunt, utpote frequentes semper in Alcinoi *palatio* taurorum-immolationes-conspicatae.] Has procacibus heroes petierunt dictis, ludibrio læti, dulcisque excitata-est inter-eos cavillatio, atque contentio dicax. Ex illo autem lusu heroum in insula sic mulieres cum-viris altercantur, quando Apollinem sacris Aegleto Anaphes præsidem venerantur. At quando jam inde-etiam tranquillitate-aeris-usi retinacula solverunt, recordatus-est tum Euphemus somnii nocturni,] veneratus Majæ filium inclytum. Videbatur enim ei] divina gleba sub-mamma suo in cubito rigari candidis guttis lactis, atque mulier fieri e gleba quanquam exigua virgini similis: mistus-est autem cum-ea concubitu vehementi desiderio-compulsus: lamentabatur vero velut puella,] quod-eam-secum-conjunxerit, quam ipse suo nutriterat lacte; illa autem eum blandis allocuta-est verbis: Tritonis progenies sum, tuorum nutrix, amice, liberorum, non filia: Triton enim mihi et Libya parentes sunt. At me Nerei committe virginibus, in-mari ut-habitem, prope Anaphen: prodibo autem in lumen] solis postea, tuis nepotibus destinata. Ei igitur in memoriam mens revocavit, compellavitque Jasonem: ille tum vaticinia Apollinis animo perpendens, referens dixit:

Ω πόποι, η μέγα δή σε καὶ ὡγλαὸν ἔμμυρος κῦδος.
 1780 Βωλακα γάρ τε εὔσουσι θεοὶ πόντονδε βαλόντε
 νῆσον, ἵν' διπλοτεροὶ παῖδων σέθεν ἐννάσσονται
 παιδεῖς· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήιον ἐγγυάλιξεν
 τήνδε τοι ἡπάτιοιο Λιθουστίδος. Οὐ νύ τις ἀλλος
 ἀθανάτων, η κεῖνος, διὰ πόρεν ἀντιθολήσας.
 1785 Ως ἔφατ'· οὐδὲ ἀλίωσεν ὑπόπτηριν Αἰσονίδαο
 Εὔφημος· βῶλον δὲ θεοπροπίγισιν Ιανθίεις
 ἥκεν ὑποβρυχίην. Τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρθη
 Καλλίστη, παῖδων ιερὴ τροφὸς Εὐφήμουο,
 οἱ πρὶν μέν ποτε δὴ Σιντηΐδα Λῆμυνον ἔναιον,
 1790 Λήμυνου τ' ἔξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαρχίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Αὐτεσίωνος ἐնς παιᾶς ἥγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψκατο δ' οὖνομα Θήρης
 ἐξ ἔθεν. Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφήμουο.
 1795 Κεῖθεν δὲ ἀπτερέως διὰ μυρίον οἴδμα λιπόντες
 Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἴψα δὲ τοι γε
 ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 διὰ κεν ἀφυσσάμενος φθαίη μετὰ νῆσδ' ίκέσθαι.
 Άμφω γάρ γρειώ τε καὶ ἀσπετος οὖρος ἐπειγεν.
 1800 Εὐνοὶ ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν
 κούροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηρισθωται.
 Πλατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αὗτε δὲ ἀσιδαι
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτος γλυκερώτεραι εἶεν δειδεῖν
 1805 ἀνθρώποις. Ἡδη γάρ ἐπὶ κλυτοῦ πείραθοῦ ίκάνω
 διετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὅμμιν ἀεθλος
 οὖθις ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνεργομένοισιν ἐτύχθη,
 οὐτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεχροπίην παρά τ' Αὐλίδα μετρήσαντες
 1810 Εὐθοίης ἔντοσθεν, Ὁπούντιά τ' ἀστεα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκτὰς Ηγασηΐδας εἰσαπέβητε.

Papæ, certe magna te et splendida manet gloria.
 Glebam enim reddit dii, in-mare si-conjeceris,
 insulam, ubi juniores liberorum tuorum habitabunt
 filii : quoniam Triton hospitale-minus præbuit
 hanc tibi e-terra Libya glebam. Non est alius quis
 immortalium, nisi ille, qui eam dederit obviam-factus.

Sic locutus-est: neque vanum-reddidit responsum Eso-
 nidæ] Euphemus: immo glebam, oraculus delectatus,
 immisit mari immersam. Ex ea autem insula exorta-est
 Calliste (*Pulcherrima*), liberorum sacra nutrix Euphemus,
 qui antea aliquando Sintiacam Lemnum incoluerant;
 Lemnoque ejecti a viris Tyrrhenis
 Spartam devenerant, ibi-habitatūr; sed relicta
 Sparta, Autesionis bonus filius duxit Theras
 Callisten in insulam : mutavitque nomen *in nomen Theræ*
 de se (*de suo nomine*). Athæc post-ætatem evenerunt Eu-
 phemi.] Inde celerrime, immenso æquore relicto,
 Aeginæ ad-littora appulerunt; statimque ipsi
 de aquatione certamen ir reprehensum inierunt,
 quisnam hausta *aqua* prior ad-navem veniret.
 Utrumque enim, et necessitas et multus ventus urgebant.
 Unde etiamnum plenas lumeris amphoras
 impositas-gestantes levibus celeriter in certamine pedibus
 filii Myrmidonum (*Aeginetae*) de victoria contendunt.
 Propitio-estote, heroum divinorum proles; hocque carmen
 ex anno in annum jucundius sit ad-canendum
 hominibus. Jam enim ad gloriosos fines venio
 vestrorum laborum : quoniam nullus vobis labor
 iterum ex Aegina solventibus exstitit,
 neque ventorum turbines impedimento-fuerunt, sed quieti,
 terram Cecropiam (*Atticam*) et Aulida prætervecti
 intra Eubœam, atque Opuntias urbes Locrorum
 Iæti littora Pagasæa ingressi-estis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

*Ἀβάντες, οἱ, Abantes, Eubœæ incolæ, IV, 1214.
Ἀβαντιάδης, αὐ, δ, unus e posteris Abantis: 1) Canethus, I, 78; 2) Idmon, II, 815, 824, 857; vid. *Ἄεας.
Ἀβαντίς, ἴδος, ἡ, Eubœæ insulae nomen, IV, 1135.
Ἀβαρνίς, ἴδος, ἡ, urbs et promontorium Propontidi adjacentes, I, 932.
Ἄεας, αὐτος, non revera pater Idmonis, qui Apollinis potius erat filius, I, 142.
Ἀβυδος, ἡ, Troades urbs, Hellesponto adjacens, I, 931.
Ἀγαμῆστωρ, ὄρος, hoc nomine Idmon vates post mortem cultus, II, 850, conf. *Ἴρων.
Ἀγγουρον ὅρος, τὸ, Angurus, mons Scythiaæ juxta Istrum fluvium, IV, 323, 324.
Ἀγηνορίδης, αὐ, Agenoris f., Phineus, II, 178, 240, 293, 426, 490, 618; III, 934, 1186.
Ἀγήνωρ, ορος, pater Phinei, II, 237.
Ἀγκατός, δ, 1) f. Lycurgi, Alei nepos, Tegeæus (cf. I, 398), Argonauta, I, 164; hic cum Hercule in medio Argus transtro sedit, 398, 531; boum Apollini immolandorum alterum mactat, 426, 429; in Bebryces impetu dat, II, 118. 2) Neptuni f., ex Astypalæa (II, 865), Samius, Argonauta, I, 188; post Tiphys mortem se gubernaturum Peleo significat, II, 865 sqq.; quo promisso inter socios repetito, 894, plurimorum consensu gubernator creatus est, 898, 1276. IV, 210. Argonautis ad Syrtin appulsiis redditum sperandum negat, IV, 1260 sqq.
Ἀγνιάδης, αὐ, i. e. Tiphys, I, 105, 560, 1296. II, 557, 854.
Ἀγρεὺς, ἔος, δ (i. e. Agrestis), Aristæi cognomen, II, 507.
Ἀγχάλη, ἡ, nympa, Ideorum Dactylorum mater, I, 1130.
Ἀδμητος, δ, rex Pheræorum, ad Argonautarum expeditionem profectus, I, 49.
Ἀδρόστεια, ἡς, ἡ, Adrastea; 1) urbs ac regio Asiae minoris, ad Granicum fluvium, I, 1116. 2) Jovis nutrix in Creta insula, III, 133.
Ἀθαμάντιον πεδίον, τὸ, Athamantius campus Phthiotidis, II, 514.
Ἀθαμαντίς, ἴδος, ἡ, Athamantis filia, Helle, I, 927.
Ἀθάμας, αὐτος, ἈEoli f., frater Crethei, Phixi pater, II, 653, 1162; III, 360, 361; IV, 117; cujus opes petitum Phixi filii Orchomenum profecti sunt, II, 1153; III, 266.
Ἀθηναίη, ης, I, 19, 110, 527, 551, 629; II, 537, 600, 1189; III, 8, 10, 17, 91, 340; IV, 583, 1691. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ης, Minerva, Tiphyra Argonautis interesse jussit, I, 110; Argum in ædificanda Argo adjuvit, I, 19, 111; II, 1187; III, 340. I, 226, 300; in Argus carinam lignum quercus Dodonæa inseruerat, quod voce præditum Junonis voluntatem Argonautis nunciavit, I, 527; IV, 583 sqq. Jasoni lénam donavit

puream, I, 723, 768, quæ describitur 725-768. In Minervæ Jasoniae (Ιησονής) templo ancora, quam Argonautæ apud Doliones reliquerant, servabatur, I, 960. Argonautis opem latura ad mare descendit, II, 537 sqq., tum nave per Symplegades protrusa, 598, ad Olympum revertitur, 602; 612. Cum Junone de Jasone adjuvando deliberat, III, 8 sqq., 30; cum eadem ad Venerem se confert, 36 sqq.; cujus auxilio impetrato inde redit, 111. Draconis a Cadmo occisi dentium alios ipsi Cadmo, alios Φætae dñō dedit, 1183. IV, 959. Armata Jovis e capite prosiliit, 1310. Hujus (Μινωΐδος) templum Argonautæ in Creta insula exstruxerunt, 1691.

*Ἀως, ω, δ, mons, κολώνη Θρησκίη, I, 601.
Ἀία, ης, ἡ, ἈEa, urbs Colchidis, II, 417, 422; ab Ἀgypto quadam olim condita, IV, 277, 278; hinc Phrixi filii profecti sunt, Orchomenum abituri, II, 1094; huc Phrixus olim venerat, 1141. 1185; Phasin intrantibus ad sinistram sita, 1267. Αἰάνδε, III, 306. 1061; IV, 131 (Τιτηνίς); 255.
Ἀιάζιν, adj. fem. Αἰαῖα, i. e. Colchica; νῆσος, i. e. Colchis, III, 1074, 1094; Μήδεια, III, 1136; IV, 243; Κίρκη, IV, 559; ἀντὶ Αἰαῖα Τυρσνίδος ἡτείροι, de illâ regeione, ubi Circe habitabat, 850; item Αἰαίη, subst., 661.
Ἀιαξίδης, αὐ, ΑEaci f.; 1) Telamon, I, 1301, 1330; III, 382. 2) Peleus, II, 869, 886; III, 515; IV, 503, 853. Αιαξίδαι, οἱ, ΑEaci filii, Telamon ac Peleus, I, 90; in Bebryces impetu faciunt cum Jasone Ancæoque sociis, II, 122.
Αἰαχός, δ, Jovis f., pater Telamonis, III, 364.
Ἀιγαῖος, 1) adj. Αιγαῖη ἀλς, mare Εgæum, I, 831; item Αιγαῖος πόντος, in quo Nerei aëdes sunt, IV, 772. 2) subst., δ, Fluvius, pater Melites Najadis, IV, 542; cuius Nymphae ad Jasonis Medæaque nuptias celebrandas profectae sunt, 1149.
Ἀιγαῖων, ανος, δ, Εgæonis monumentum in littore Asiae minoris super Phrygiam situm, I, 1165.
Ἀιγίνη, ἡ, insula, quam Telamon ac Peleus reliquerunt imperfecto Phoco fratre, I, 92; ad quam Argonautæ postremo appulerunt, IV, 1766; quæque relicta, nullum amplius periculum perpessi, domum pervenerunt, 1777 ad fin.
Ἀιγλη, ἡ, una Hesperidum, in salicem mutata, IV, 1428, Argonauti siti cruciatis fontem indicat, quem Hercules aperuerat, 1430-1450.
Ἀιγλήτης, δ, i. e. Fulgens. Hoc nomine Argonautæ Apollinem appellarent, cui in Anapha insula templo condito sacra fecerunt, IV, 1716, 1730; conf. Απόλλων.
Ἀγύπτος, ἡ, Αgyptus, expers imbruum, a Tritone (Nilo) irrigata, cum multarum coloniarum, tum ΑEæ urbis mater, IV, 268 sqq.
Ἀτῆς, αὐ et εω, Pluto, II, 353, 609, 642, 735; III, 704, 810; IV, 1666 (vid. Κῆρες); Tartarus, 1699.

- Αἴγατης**, αο et εω, Colchorum rex, I, 175, 245, 337; II, 403, 459, 775, 890, 1094, 1143. Phrixum hospitaliter exceptit eique Chalciopeum filiam in matrimonium dedit, 1148; ejus in ædibus Phrixus mortuus est, 1151, 1164; 1197; ejus crudeles mores ab Argo, Phixi filio, Argonautis referuntur, 1202 sqq., 1207, 1221; 1279. III, 13, 27, 86, 142, 153, 177, 212, 214, 228, 240; pater Absyrti ex Asterodea nympha, 241; Chalciopeus ac Medea pater, 247, 268; 269; nepotibus de ipsorum redditu hospitumque consilio interrogatis, 302 sqq., ab Argo certior factus est, 320 sqq.; valde indignatus, 367 sqq., sed ab Jasonem aliquantum mitigans, 386 sqq., huic exponit, quibus conditionibus vellus aureum tradere velit, 401 sqq.; 427; 449; 460; 492; 508; 528; 538; concilio Colchorum habito gravissimum supplicium Argonautis indicat, populoque graviter minatur, nisi navem diligenter obseruent, 576 sqq. 609; 621; 1082; 1106; III, 1173. Telamoni Æthalidæque legatis tradit draconis dentes III, 1177, 1188, quos Minerva ipsi dederat, 1184. Splendide armatus curru ex urbe vehitur, ut certaminis Jasonis intersit, III, 1225-1245; 1275; Jasonem tauros domantem, 1315, et cum Terrigenis certantem admiratur, 1372; certamine finito valde dolens cum Colchis in urbem revertitur, 1404 seq.; de certaminis exitu iratus filias suas propterea suspicari cœpit, IV, 9, 102, 198. Facinore Medeæ cognito, 212, in concionem Colchorum venit, 220 sqq., ac dirissima populo minatur, nisi puella reducatur, 228-236. 342, 440; ejus iram verentes Colchi, qui Argonautas persecuti sunt, domum redire nolunt, 512. Ejus soror Circe erat, 684. 697; 731; 740; 814; 1007; 1044; 1051; 1076; 1077; regem eum esse potentissimum, qui vel Græciæ bellum inferre audeat, 1101, 1102. 1204, 1297.
- Αἰθαλίδης**, εω, Mercurii et Eupolemiae filius, Myrmidonis nepos, frater Eryti et Echionis, Argonauta, I, 54; praeco missus ad Lemniadas, 641-649; cum Telamone mittitur ad Æeten, dentes serpentis petitus, III, 1175. **Αἰθαλίη**, ή, Æthalia insula, cum portu Argoo, ad quam Argonautæ pervenere, relictis Stœchadibus, IV, 654 sqq.
- Αἴθιοπης**, οι, Æthiopes, III, 1192.
- Αἰμονῆς**, οι, Haemonii, i. e. Thessali, II, 507; IV, 1075.
- Αἰμόνιος**, adj. Thessalus; Πέρη Αἰμονή, III, 1244; Αἰμονή (γαῖα), Thessalia, II, 504, 690; ibi Deucalion primus urbes condidit ac tempora, III, 1090. IV, 1000, 1034.
- Αἰνήτης**, adj. Alnētōς νιὸς, Ænei f., Cyzicus, I, 948, 1053.
- Αἰνήτη**, ή, Eusori filia, mater Cyzici, I, 950.
- Αἰολίδης**, ω, 1) unus e posteris Æoli: Melampus, I, 121; Idmon, II, 849. 2) Æoli f., Athamas, III, 361; Minyas, 1094. 3) Æoli nepos, Phrixus, II, 1141; III, 584; IV, 119. Aioλίδαι, οι, Æoli posteri, quorum unus Idmon erat, I, 143; quibus Juppiter iratus erat, II, 1195. III, 335, 339.
- Αἰολος**, δ, 1) Crethei atque Athamantis pater, avus Phrixus atque Æsonis, III, 360; 2) Ventorum rex, Hippotea f. (IV, 778), cui ex Junonis voluntate, 764, 765, Thetis mandat, ut omnes ventos cohibeat præter Zephyrum, donec Argonautæ ad Phæaces venerint, 778, coll. 820. **Αἴς**, ίδος, i. q. Αἴγατης, Pluto, IV, 1510; Orcus, III, 61. **Αἴσηπος**, δ, Asiae minoris fluvius, qui in Propontidem effluit, I, 940, 1115.
- Αἴσονιδης**, εω et οι, Æsonis f., Jason, I, 33, 46, 123, 228, 407, 436, 460, 494, 854, 887, 1032, 1084, 1092, 1133, 1288, 1332; II, 437, 444, 615, 762, 1178, 1271; III, 58, 60, 86, 169, 194, 282, 288, 318, 342, 385, 475, 491, 509, 574, 752, 913, 941, 961, 973, 1017, 1142, 1163, 1214, 1221, 1262, 1278; IV, 73, 92, 114, 149, 187, 253, 355, 428, 464, 477, 531, 688, 783, 1012, 1087, 1162, 1313, 1528, 1593, 1644, 1747, 1755. Vid. Ιήσων.
- Αἴσων**, ονος, Crethei f. (III, 357), Jasonis pater, Alcimeden, Iphicli sororem, uxorem duxit, I, 47. 253, 331, 899, 1336; II, 410, 885, 1134; III, 357, 443.
- Αἴσωνις**, ίδος, adj. fem., πόλις, urbs Æsonia (i. e. Æsonis), I, 411.
- Αἴτωλις**, adj. fem. Ætolia, Αἴτη, I, 146.
- Αἴτωλοι**, οι, Ætolii, I, 198.
- Αἴχασταλλίς**, ίδος, ή, mater Geramantis s. Amphithemidis ex Apolline, quam Minos in Libyam trajecit, IV, 1491.
- Αἴχαστος**, δ, Pelia f., Argonauta, I, 224, 321; Sphodrin, unum Dolionum, interficit in pugna nocturna, 1041; cum Mopso custodiam agitat, dormientibus sociis reliquis, 1082.
- Αἴκτιος** (i. e. Littoralis), cognomen Apollinis, I, 404. Conf. Εμβάσιος.
- Αἴκτορίδης**, οι, Actoris f., Irus, I, 72; Sthenelus, II, 911, 916.
- Αἴκτωρ**, ορος, pater Menoetii, I, 69.
- Αἴλεδς**, δ, pater Amphidamantis, Cephei, Lycurgi, I, 163, 166, 170; II, 1046.
- Αἴλικμέδη**, ή, Iphicli soror, Æsonis uxor, Φυλακητή, I, 47; Clymenes filia, Minya neptis, mater Jasonis, I, 233; 251, 259; filio valebat, I, 277 sqq.
- Αἴλικνίος**, δ, Phœacum rex, IV, 769, Argonautas comiter exceptip, 995; eos cum Colchis pugnare prohibuit, 1009; Arete uxori (1013, 1076), quæ de Medeæ salute precibus eum adiit, respondit se illam, si virgo sit, redditum patri, si vero ex Jasono gravida fuerit, defensurum, 1098-1109. 1116; illa ejus sententia per Arete præconem Jasoni nunciat, 1123. 1161, 1169; in concionem prodit, judicium de Medeæ latus, 1176; cognitis nuptiis promisso stetit, nihil perterritus Ætae ira, 1200 sqq.; multa munera hospitalia Argonautis detit, 1220. 1724.
- Αἴληρμόνιος**, adj., ἄλλος Αἴληρμονιον, τὸ, lucus Alcemonius, in quo Mars cum Harmonia, Amazonum matre, conubuit, II, 992.
- Αἴληρων**, δ, pater Phaleri, I, 97.
- Αἴλοτη**, ή, urbs Thessaliae, unde Erytus, Echion et Æthærides Argonautæ venerunt, I, 51.
- Αἴλυς**, υος, δ, Fluvius Paphlagoniae et Cappadociae, II, 366; Sinope dolo deceptus, 953; hoc relicto ad Amazones Argonautæ pervenerunt, 963; cuius ante ostium redientes etiam appulerunt, IV, 245.
- Αἴλωιάδαι**, οι, Aloei filii, I, 482, 489.
- Αἴλαρδυάς**, άδος, Hamadryas, II, 477.
- Αἴλαζόνες**, οι, Amazones, II, 995 (Θεμισκύρειαι), 1173; vid. Αἴλαζονίδες.
- Αἴλαζονίδαι** et **Αἴλαζόνες**, οι, Amazones, quarum tres urbes in Dœantis campo, II, 374; quarum reginae, Otrere Antiopœque, Martis templum lapideum condidere in Aretiade insula, 386; quarum e bello revertens Sthenebas interfectus est, II, 912; Αἴλαζονίδων ἄρχοντ, Amazonum promonitorum, quod Argonautæ circumvicti sunt, relicta Assyria, 965. 985; in campo Dœantio habitabant, Martis atque Harmoniae filiae erant, 987 sqq.; his (Themiscyriis) jam se armantibus, Argonautæ prætervecti sunt, 995; harum tres erant gentes, Themiscyriæ, Lycastiae, Chadesiae, 996 sqq. In Aretiade insulam trahientes apud nigrum lapidem Martis in templo eructum equos immolabant, 1173 sqq.
- Αἴλαζόνιος**, adj.; οὐρα Αἴλαζονια, τὰ, montes Amazoniæ, e quibus Thermodon fluvius oritur, II, 977.

INDEX NOMINUM ET RERUM.

- Ἀμάραντοι, οἱ, gens Colchidis, juxta Phasidis fontes II, 399-400; hinc
 Ἀμαράντιος, adj. Φᾶσις, III, 1220.
 Ἀμέρακινης, οἱ, Ambracienses; κόλπος ἐπώνυμος Ἀμέρακινον, i. e. sinus Ambracius, IV, 1228.
 Ἀμνίστις πηγὴ, ἡ, fons Amnisius (Amnisi fluvii), prope quem Nymphae Diana congregabantur, III, 882.
 Ἀμνίστος, ὁ, amnis, in quo Diana lavari solebat, III, 877.
 Ἀμπυκίδης, εω, Ampyci f., Mopsus, I, 1083, 1106; II, 923; III, 917, 926; IV, 1502.
 Ἀμυνλαῖ, αἱ, Laconice oppidum, cum Apollinis templo, IV, 1704.
 Ἀμυκος, ὁ, rex Bebrycum, Neptuni Meliaeque Nymphae f., Argonautas ad pugilatum provocat, II, 1-19; 48; 51; ejus cum Polluce pugilatus, 67-97; 90; interfactus a Polluce, 97. 110; 136; 303; 792.
 Ἀμυμώνη, ἡ, Danai filia, mater Nauplii e Neptuno, I, 137.
 Ἀμυρος, ὁ, Thessaliae amnis, ab Argonautis trajectus, I, 596. IV, 617.
 Ἀμφιδάμαχος, αὐτος, Arcas, f. "Alei, Cephei ac Lycurgi frater, Argonauta, I, 161; quo dolo Martis aves ex Aretiade insula fugandae sint, sociis exponit, II, 1046-1067.
 Ἀμφθεμος, ὁ, s. Garamas, Apollinis atque Acacallidis f., pater Nasamonis et Caphauri ex Tritonide Nympha, IV, 1494, 1495.
 Ἀμφιτρίτη, ἡ, IV, 1325, 1355.
 Ἀμφινονος, ονος, 1) Hyperasii f., Pellæ nepos, frater Asterrii, Achæus, Argonauta, I, 176. 2) Antiope f., cum Zetho fratre menia Thebarum exstrenens in laena, quam Minerva Jasoni dederat, representatus, I, 736, 740.
 Ἀμφυστὸς, ὁ, amnis Thessaliae, I, 54.
 Ἀναιρος, Thessaliae flumen, I, 9; III, 67.
 Ἀνάρη, ἡ, (i. e. Ostensa), parva Sporadum insula, ab Argonautis ita nominata, quia Phœbus ipsis eam ostenderat, IV, 1717, 1730. 1744.
 Ἀνθεμοειδῆς λίμνη, ἡ, Asiae minoris lacus, apud Marian-dynos, II, 724.
 Ἀντιανέρη, ἡ, Eryti et Echionis mater e Mercurio, Μενετής, I, 56.
 Ἀντιόπη, ἡ, 1) Asopi filia, mater Amphionis Zethique, I, 735. 2) Nyctei filia, aspere tractata a patre, IV, 1090. 3) Amazonum regina, quæ cum Otrere Martis lapi-deum templum exstruxit, II, 387.
 Ἀξεινος, adj., Ponti epitheton, II, 984.
 Ἀόνιος, adj. Aonius (Boeotius), δράκων, Aretiadi (fontis Martii) custos, quem Cadmus interfecit, III, 1180; cuius dentium alias Άεται, alias Cadmo Minerva dedit, 1184; Αόνια πεδία, campi Aonii, in quibus Cadmus dentes illos sevit, 1185.
 Ἀπιδανῆς, οἱ, Apidanenses, Arcades cognominantur, IV, 263.
 Ἀπιδανός, Thessaliae amnis, qui cum Enipeo conjunctus in Peneum aquas emisit, I, 36, 38; II, 515.
 Ἀπίς, ιδος, ἡ, Apia, i. e. Peloponnesus, IV, 1564.
 Ἀπόλλων, ονος, Apollo; in poematis exordio invocatur, I, 1; Mopsum vaticinia docuit, 66; arcum Euryto de-dit, 88; Idemonum filium vaticinandi artem docuit, 144. 30; Apollini (Ἐμβασίω, Ἀκτίω) ara in littore exstructa Argonautæ navem consensuri sacra faciunt, 361, 403, 410; sagittam Tityo immittens videbatur in pallio, quod Minerva Iasoni dederat, 759; Apollini (Ἐκθεσίω) ara extorta Argonautæ sacra fecerunt apud Doliones, 966; item apud Mysos, 1186; Phineum vaticinandi arte do-navit, II, 181; huic Argonautæ sacra faciunt apud Phi-neum, 493; pater Aristæi e Cyrene, 502 sqq. Argonautis mane apparuit in insula Thyniade, 674-685, quam inde Apollinis Εωίου (Matutini) insulam nominarunt, deo sacra facientes, 686 sqq., 700 sqq.; prope Stheneli sepulcrum Argonautæ ei sacra faciunt, 927; dolo Sino-pes deceptus, 952; bovem Cadmo iteris ducem misit, III, 1181. 1283; duo tripodes Jasoni dederat, quos qui possidebat, populus invictus erat, IV, 528 sqq.; lacri-mas, quas effudit, quando de Άesculapio filio iratus re-licto cœlo ad Hyperboreos profectus est, in Eridani vor-ticibus volvi Celti narrabant, 612 sqq.; in Apollinis No-mii templo Medea aras extruxit in Drepana insula, 1218; pater Amphithemidis s. Garamantis ex Acacallide atque avus Caphauri, 1490, 1493; alter ejus tripus Or-phi jussu diis indigeni Libyæ dedicatur, 1548 sqq.; imploratus a Jasone, 1702 sqq., areu lucido elato spissam noctem dissipat, 1706 sqq.; propterea in insula a Deo sibi ostensa (Anaphe) sacra ipsi (Άegletæ i. e. Ful-genti) faciunt Argonautæ, 1714-1718. 1729.
 Ἀραιθυρένη, ἡ, oppidum Asopo adjacens; Ἀραιθυρένη Φhilias Argonauta venit, I, 115.
 Ἀράξης, εω, amnis Armeniæ, IV, 133.
 Ἀργανθώνειον ὄρος, τὸ, Arganthonus, mons Bithyniæ, prope sinum Cianeum, I, 1178.
 Ἀργεστος, αω, Ventus (Zephyrus), II, 961, 993.
 Ἀργος, εως, τὸ, I, 125 (Αυρχήτον); 1317; pro Graecia, IV, 1074.
 Ἀργος, ὁ, 1) Argonauta, Argo navem Minervæ ope fabri-catus est, I, 19, 111; II, 1188; Arrestoris f., I, 112, 325. 226; 321; 367; Argonautis e Lemno proficiscentibus refinacula navis solvit, 912; e vitis truncu Cybeles simulacrum elaborat, 1119. II, 613. 2) unus et Plurix filii, qui naufragio facto ad Aretiadem insulam delati erant, opem ex Argonautis petit, II, 1122-1133, 1140-1156; quanta pericula Argonautas in Colchide ma-neant, exponit, 1199 sqq. 1260; 1281; Άetæ aeo suo Jasonis Argonautarumque consilium exponit, III, 318 sqq., 367; cum Jasone ad navem revertens, 440, in itinere hinc significat, per matrem suam Medeæ per-suaderi posse, ut beneficiis ipsum adjuvet, 474 sqq.; eadem coram Argonautis fusius exponit, 521 sqq.; quo consilio commendato a Mopso, 554, probato ab omnibus, 555, ad urbem remittitur, 563 sqq., matri persuadet, ut Medeam precibus aeat, 610. 722; de Medeæ promissis a matre doctus ad navem revertitur, 826. 902; nuncio accepto Medeam ad templum esse profectam Jasonem ed dicit, 914. 946; Jasoni Hecatae sacra facturo ovem ac lac attulit, 1200; cum Jasone Phrontideque fratre e nave desilit, ut Medeam excipiat, quæ supplex accurrit, IV, 80; Argonautis ignaris via, quam Phineus oraculo significat, ex sacerdotum Άgyptiorum tabulis, quas Άæ servari dicit (coll. 279), monstrat cursum ad Istrum dirigendum esse, 256-293.
 Ἀργώ, οὖς, ἡ, Argonautarum navis, I, 4, 386, 591 (vid. Άφέται), 633, 724, 953; II, 340; IV, 509, 592, 763; ad Phæacum insulam appulit, 993; 1473, 1546, 1609.
 Ἀργώς, adj. Άργων νῆσος, Argo navis, I, 319; II, 211; IV, 554, 938; λαμὴν Άργώς, portus Argous, alter in Άethalia insula, de Argo nave cognominatus, IV, 658; alter in ostio paludis Tritonis, 1620.
 Ἀρεστορίδης, ὁ, Arrestoris f., Argus, I, 112, 325.
 Ἀρήιος, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Talai et Leodoci, Argonauta, I, 118.
 Ἀρήιος, adj. Martius. Άρήιος δρυς, δ, avium quæ Aretiadem insulam incolebant, una ad Argonautas ex adverso in-sulæ navigantes advolavit, emissaque penna acuta Oileum vulneravit, sed a Clytie infecta est, II, 1033 sqq.; άρνιθες Άρήιαι, αἱ, aves Martiæ, III, 325; πεδίον τὸ Άρήιον, campus Martius, ultra Άeam urbem situs (quan-

- tum in stadio meta a careeribus abest, III, 1271 sqq.) ubi aripedes *Ætæ tauri* pascabantur, II, 1268; III, 409, 495; huc Argonautæ navigarunt, quando Jason certamen obiturus erat, 1270.
- Ἀργάνη*, ἡ, urbs Messeniae. *Ἀργάνθεος* Lynceus et Idas Argonautæ venerunt, I, 152, 471.
- Ἀρης*, τος et εος, Mars, I, 743; huc Otrere atque Antiope, Amazonum reginae, in Aretiae insula templum lapidem condidere, II, 383; prope quod Argonautæ sacra faciunt, 1169 sqq.; cuius locus in Colchide, 404, 989; Amazonum pater ex Harmonia Nympha, 990, 991; 1205; νῆσος *Ἀρης*, 1230, vid. *Ἀρητίας*, III, 183, 393, 411; ἡ νειός *Ἀρης*, campus Martius, 704, vid. *Ἀρήιος*; Thebanorum et dentibus draconis a Cadmo satis procreatorum partem interfecit, 1187; Mimante intersecto, thoracem *Ætæ* præbuit, 1227, 1282; *Ἀρης* témeneos campus Martius vocatur, 1357, conf. *Ἀρήιος*, 1366; ἀλος *Ἀρης*, lucus Martis, in quo vellus aureum suspensus erat ex queru, IV, 166.
- Ἀρητή*, ἡ, regina, Alcinoi conjux, Medea precibus commota, IV, 1013-1029, maritum noctu rogit, ne illam Colchis dedat, 1070-1096, 1098; 1101; lecto relicto Alcinoi sententiam Jasoni per præconem nunciari jubet, 1111-1120, 1123, 1200; cum multa munera hospitalia Argonautis, tum Medea duodecim ancillas dono dedit, 1221 sqq.
- Ἀρητίας*, ἄδος, ἡ, 1) Martis filia, Melanippe, II, 966. 2) adj. fem. Martia, Mavortia; *χρήνη*, Bœotie fons Marti sacer, cuius custodem, dracouem Cadmus interfecit, III, 1180; νῆσος *Ἀρης*. Aretias (Martis) insula, ad quam Phinei jussu Argonautæ appulerunt, fugatis dolo Martis avibus, II, 1931, 1047; postridie eam relinquunt, receptis Phirixi filiis, quos ibi invenerunt, 1230, (ubi νῆσος *Ἀρης* eadem insula vocatur); vid. *Ἀρης* et *Ἀμαζονίδες*.
- Ἀρητος*, ὁ, Bebrycum unus, qui Amyco regi cæstus alligavit, II, 65; Iphito clava percusso, 114, a Clytie interficitur, 118.
- Ἀριάδην*, ἡ, Minois ac Pasiphaes filia, quæ Theseum ab interitu servavit, III, 998; Ariadnes corona, sidus de illa cognominatum, 1003, 1097, 1107; Theseum Cnosso secuta ab eo derelicta est in Dia insula, ubi Bacchus cum ea concubuit, IV, 431 sqq.
- Ἀρισταῖος*, δ, Apollinis et Cyrenes f., Agreus et Nomius a Thessalii cognominatus, II, 506; de quo plura 509-522; Macridis pater, mellarius olivæque cultor, IV, 1132.
- Ἀρκάδες*, οι, Arcades (Apidanenses) Luna antiquiores esse dicebantur, IV, 263, 264.
- Ἀρκαδίη*, ἡ, Arcadia, unde Hercules Mycenæ profectus est, intersecto apro Erymanthio, I, 125; hinc (*Ἀρκαδίην*) Amphidamas Cepheusque Argonautæ venerunt, 161; ibi Hercules aves Stymphalides vicit, II, 1052 (*Ἀρκαδίην*).
- Ἀρκτος*. *Ἀρκτων ὅρος*, τὸ, Ursorum mons, in Propontidis peninsula prope Cyzicum situs, quem terrigenæ gigantes incolebant, I, 941 sqq.; in οὐρεσιν *Ἀρκτων* Argonautæ convivium concelebrant in honorem Cybeles, 1150.
- Ἀρκτοῦρος*, δ, stella, II, 1099.
- Ἀρμονίη*, ἡ, 1) Harmonia Nympha, ex Marte Amazonum mater, II, 990. 2) Cadmi uxori. Ejus maritique sepulcrum in Illyria, IV, 517.
- Ἀρπυιαι*, αι, Phineo cibos rapiunt et contaminant, II, 188 sqq.; 264; per Boreæ filios fugate ad usque Plotas insulas, 270 sqq., in Cretam insulam abeunt, 298, 461.
- Ἀρτάκης*, εος, δ, unus Dolionum, a Meleagro in pugna occisus, I, 1047.
- Ἄρταξιν* χρήνη, ἡ, fons Artacius apud Doliones, in quo Argonautæ ancoram reliquerunt, I, 957.
- Ἄρτεμις*, ίδος, τι, Diana, I, 312; quam relicto portu Paganæ Orpheus canit, maris illius custodem, 571; in Mysia nocturnis Nympharum cantibus celebrata, 1225; in Parthenio fluvio lavatur, II, 938, III, 774; huic deæ Brygeides insulae erant sacræ, IV, 330 sqq., quarum in altera, *Ἄρτεμιδος* νῆσοφ, 452, templum deæ erat, 470.
- Ἄστιν*, ἡ, Asia, IV, 273.
- Ἄσις*, ίδος, adj. fem. ἥπειρος, Asia, I, 444; II, 777.
- Ἄσσουρίν* χών, ἡ, Assyria; huc Argonautæ appulerunt, II, 946; nec tam diu commorati abierunt, 964.
- Ἄστέριος*, δ, Achæus, Hyperasii f., Pelæ nepos, frater Amphionis, Argonauta, I, 176.
- Ἄστεριών*, δ, Cometae f., sponte venit, qui Argonautæ rum expeditioni interesset I, 35.
- Ἄστερόδεια*, ἡ, Caucasia nympha, Absyrti mater ex *Ætea*, III, 242.
- Ἄστυπλακα*, ἡ, Anæci mater ex Neptuno, II, 866.
- Ἄσωτης*, ίδος, ἡ, Asopi filia, Antiope, I, 735; Cercyra, IV, 571.
- Ἄσωπός*, δ, Fluvius Bœotiae, I, 117; pater Sinopes, II, 947.
- Ἄσταλάντη*, ἡ, hastam Jasoni hospiti dono dedit, I, 769.
- Ἄταλις*, ίδος, adj. fem. Attica; *Ἄτης* νῆσος, i. e. Salamis, ubi Telenomus habitat, I, 93.
- Ἄτλαντις*, ίδος, ἡ, Atlantis filia, Electra, I, 916; Calypso, IV, 575.
- Ἄτλας*, αντος, apud quem Ladon serpens aurea Hesperidum mala custodiebat, IV, 1398.
- Ἄγγειός*, δ, Solis filius fusse ferebatur, Eleorum rex, Argonauta, I, 172; cum Telamone ac filiis Phirixi Jasonem sequitur ad *Ætæ* aðes, III, 197, 363.
- Ἄσιλον* ἄντερον, τὸ, Aulium antrum, prope Callichorum fluvium, II, 910.
- Ἄσιλις*, ίδος, ἡ, Bœotie oppidum, IV, 1779.
- Ἄσσονιος*, adj. γαῖας Αἴσσονι, i. e. Italia, IV, 553. *Αἴσσονι* ἄλι, mare Ausonium, 590; quo trajecto Argonautæ in *Ææam*, Circes sedem, pervenerunt, 660; quo Nereides Argonautis opitulature per Thetidem mittuntur, 846; Σκύλλα Αἴσσονι, 828.;
- Ἄστεσιν*, ώνος, Theræ peter, IV, 1762.
- Ἄστόλυκος*, δ, unus e Deimachi filius, qui Assyriam incolabat, II, 956; vid. *Δημιχος*.
- Ἄσφαρτος*, adj., quo Idas, Apharei f., cognominatur, I, 485; III, 556, 1252.
- Ἄσφαρτιάδης*, οι, Apharei filii, Lynceus et Idas, I, 151.
- Ἄσπειδάντειος*, adj. ἀλήρος *Ἄσπειδάντειος*, in Arcadia, I, 162.
- Ἄστεται* *Ἀργοῦς*, αι, illud Thessalie (Dolopiae) littus appellatum est, quod inferiis Dolopii factis Argonautæ reliquerunt, I, 591.
- Ἄχαιαδες*, αι, Achiae (Græca) mulieres, I, 284.
- Ἄχαις*, ίδος, adj. fem., Achaica (pro Græca); κούρη, puella Græca, III, 639; γαῖα, i. e. Græcia, 601, 755; IV, 1419; item subst. hoc sensu: III, 1081; IV, 195, 1226, 1329.
- Ἄχελωος*, αι, Acheloi filiae, Sirenes, IV, 893.
- Ἄχελώος*, δ, Achelous, Fluvius Acarnaniae atque *Ætoliae*, IV, 293; Sirenen pater e Terpsichore Musa, 895.
- Ἄχερουσιας* ἄχερη, ἡ, promontorium Acherusium, II, 354; vid. *Ἄχερουσίς*.
- Ἄχερουσίς* ἄχερη, ἡ, promontorium Bithyniae, cum Orci introitu et Acheronte fluvio, quo Argonautæ appulerunt, fusius describitur II, 728-745, 750; 806; 844.
- Ἄχέρων*, συνος, δ, Orci fluvius, I, 644; item in Acherusio promontorio, II, 355, 743; ab Argonautis trajectus, 901.
- Ἄχιλλες*, ηος Pelei f., quem puer Chironis conjux

INDEX NOMINUM ET RERUM.

Peleo proficiscenti ex littore protendit, I, 558; apud Chironem Centaurum a Najadibus nutritus, Medeæ mariatus in Elyso futurus, IV, 810 sqq.; quem quomodo mater immortalem reddere studuerit, 868 sqq.
 Αψυρτεῖς, οἱ, Dianæ insularum (Brygeidum) incolæ, apud quos Absyrti ibi occisi ossa jacent, IV, 481.
 Αψυρτος, δ, Αἴτε f. ex Asterodea nymphæ, III, 241; Phaethon a Colchis cognominatus, 245. 604; patris currum regebat, III, 1236; IV, 225; quo duce Colchorum, qui Argonautæ persequuntur, altera pars in Calon ostium (Istri) navigat, 306, 314. 332; 399; huic insidiæ struentes Jason ac Medea dona mittunt eximia, 422. 451; falsis promissis deceptus in Dianæ insula sororem convenient, et a Jasone ex insidiæ prospilente occiditur, 455-474, occisus sepelitur, 480; ab eo Colchi illi, qui Dianæ insulas frequentabant, cognominati sunt, 515 (conf. Αψυρτεῖς); de ejus caede Juppiter ipse valde iratus est, 557; eamque per Circen expiari vult, 559, 587. 737.

B.

Βαχχιάδαι, οἱ, (i. e. Bacchi posteri), antiqui incolæ Corinthi, unde in Drepanam insulam migrarunt, IV, 1212.
 Βασιλεὺς, ἥρος, Delionum unus, quem Telamon interfecit, I, 1043.
 Βέρρυκης, οἱ, ad quos relicta Mysia Argonautæ appulerunt, II, 2; 13, 70; Amyco rege occiso in Pollucem irruentes Argonautarum ensibus excipiuntur, 98; 121; victi in interiore terram fugiunt, 129 sqq.; cum iis Mariandyni bellum diu gerebant, 758; 768; ad usque Hipium fines protulerunt, 792; 798.
 Βεβρύκη, ἡ, Bebrycia, Bebrycum terra, II, 136.
 Βέχειρες, οἱ, Ponti populus, inter Macrones Sapiresque habitans, II, 394, 1242.
 Βιαντιάδης, αἱ, Biantis f., Talaus, II, 63, 111.
 Βίας, αὐτος, ε Pero pater Talai Areiique ac Leodoci, Argonautarum, I, 118.
 Βιθυνίς, ὥρος, adj. fem. Bithynia, Νύμφη Μελη, II, 4; γαῖα, i. e. Bithynia, 177, 619; ἄλις, mare Bithynium, 730.
 Βιθυνοὶ, οἱ, Bithyni, II, 347; sub potestatem Mariandynorum redacti per Herculem, 788.
 Βιλλαῖος, δ, amnis Paphlagonia, II, 791.
 Βιστωνίς, αἱ, Bistonius, i. e. Thracius; Βιστονή φόρμιγξ Orphæi cithara vocatur II, 704; IV, 906.
 Βιστωνίς, ὥρος, adj. fem., Bistonis, Bistonia, i. q. Thracia; Πιερίη Βιστωνίς, I, 34.
 Βοιωτοὶ, οἱ, per quos Nisæosque urbem condi ejusque patronum Idmonem vatem coli Apollo jussit, II, 846 sqq.
 Βορέης, οὐ et αἱ et εῷ, Boreas, Zetæ et Calais pater ex Orithya, I, 212, 214; 652; ejus filii Herculem in Mysia relictum requiri vetant, 1300; posthac interficti ab Hercule in Teno insula, 1302-1309; columnarum ibi exstructarum alteram flatu movet, 1308; II, 234; 241; ejus filii Harpyias fugant et ad usque Plotas insulas persequuntur, 273 sqq. 362; inde redeunt ad socios 427; Phinei jussu, cum Jasone sacra Apollini faciunt, 492 sqq.; IV, 286; 1098; Argonautas per mare Libycum novem diebus totidemque noctibus egit, 1232; ejus filii cum sociorum aliis abeunt Herculem investigaturi, 1464; re infecta revertuntur, 1484.
 Βορῆτος, adj., Βορῆτοι υἱες, Boreæ filii, Zetes et Calais, I, 211; II, 492; vid. Βορέης.
 Βόσπορος, δ, Bosphorus, I, 1114; per quem non sine periculo, tamen salvi, Argonautæ navigant, II, 168 sqq.

Βούτης, δ, Atheniensis, Teleontis f., Argonauta, I, 95; solus ex Argonautis Sirenum cantu delinitus, in mare se præcipitavit, sed per Venerum servatus Lilybæum promontorium posthac incolebat, IV, 914 sqq.

Βριτῶ, οὖς, ἡ, nomen Proserpinæ vel Hecates, III, 861, 862, 1211.

Βρυγήδες νῆσοι, αἱ, in Adriatico mari sitæ, in quibus Diana celebatur (coll. IV, 452, 470), quarum ad alteram Argonautæ appulerunt, reliquis vicinis a Colchorum manu obcessis, IV, 330 sqq.

Βρύγοι, οἱ, incolæ Brygeidum insularum, IV, 470.

Βύζηρες, οἱ, Ponti populus, Colchis finitimus, II, 396, 1244.

Γ.

Γαῖα, ἡ, Tellus, Tityum, Elaræ filium, nutritiv ac denuo peperit, I, 762; II, 39; mater draconis, qui aurei velleris in Colchide custos erat, 1209; huic Jason libamina fundit, ubi in Colchidem ventum est, 1273; per eam Cœlumque Medea jurat, III, 699, 716.

Γανυμήδης, εος, quem Juppiter in cœlum olim portaverat, cum Cupidine talis ludit, III, 115.

Γαράμας, αὐτος, δ; IV, 1494; vid. Αμφίθεας.

Γενεύλιος, δ (Genitalis), epitheton Neptuni, II, 3.

Γενηταῖς, adj. (Gentilicius); Γενηταῖς ἄχρη, Genetæsum promontorium Ponti apud Tibarenos, II, 378; Γενηταῖου Διὸς ἄχρη, idem promontorium vocatur, II, 1009.

Γέφυρος, δ, Dolionum unus, quem Peleus in prelio interfecit, I, 1042.

Γηγνέες, οἱ, Terrigenæ; 1) Cyclopes ita cognominantur, I, 510; 2) gigantes, qui in montibus Cyzici habitabant, 943 sqq.; Doliones, campi isthmique incolas, multum infestabant, 951; portum axis obstruentes, cum ab Hercule, tum a reliquis Argonautis cæsi sunt omnes, 989 sqq., 1000 sqq.; 3) Gigantes illi, III, 499, 1338, 1347, qui e dentibus a Jasone satis progerminant, 1355 sqq.; ingenti saxo iicti, 1368, mutuis se cædibus conficiunt, 1373 sqq.; qui reliqui sunt, a Jasone occiduntur, 1380 sqq. 1391; IV, 365.

Γίγαντες, οἱ, Terrigenæ illi vocantur, qui e dentibus serpentis a Jasone serendis progerminatur erant, III, 1054.

Γλαῦκος, δ, Nerei vates, e mari egressus, Herculis, Polypheimi, Hylæ fata Argonautas docet, 1310-1325; II, 767.

Γοργὼ, ὥνος, ἡ, cuius (Medusæ) ex capite amputato guttae in terram delapse sunt, e quibus serpentes venefici procreabantur, IV, 1515.

Γραυκένιοι, οἱ, gens, Ponto ostiisque Istri vicina, IV, 321.

Γυρτών, ὧνος, ἡ, urbs Thessaliam, unde Coronus Argonauta venit, I, 57.

Δ.

Δάκτυλοι Ίδαιοι, οἱ, Dactyli Idæi, I, 1129; vid. Ίδαις.

Δανάη, ἡ, multa mala in mari perpessa, IV, 1091.

Δαναΐς, ὥρος, ἡ, Danai filia, Amymone, I, 137.

Δανάὸς, δ, cuius ex stirpe Nauplius Argonauta erat, I, 133; οἱ Δαναοὶ, Danai i. e. Græci, IV, 262.

Δαρδανή, ἡ, regio atque urbs Troadis, quas Argonautæ præterierunt, priusquam Abydum per venerunt, I, 931.

Δάστυλος, δ, 1) pater Lyci, regis Mariandynorum, ad quem Hercules venerat, II, 776; 2) Lyci hujus filius, quem pater Argonautis comitem dedit, 803, 814; conf. Λύκος.

Δεφίνης, δ, draco, quem Apollo puer sagittis interfecit in Parnasso, II, 706.

Δευκαλίδαι, οἱ, Deucalionis posteri, qui in Thessalia regnabant, IV, 266.

- Δευκαλίων, ὁνος, Prometheus f., Thessalus, primus urbes ac tempa aedificavit, III, 1087.
- Δημήτεων, δ, unus filiorum Deimachii, II, 956; vid. Δημήτριος.
- Δημητρίος, δ, Thessalus, cuius filii tres, Deileon, Autolytus, Philogius, in Assyria juxta Halyn habitantes, inde cum Argonautis navigarunt, II, 955-962.
- Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, I, 308.
- Δηώ, οὐς, ἡ, Ceres, III, 413; IV, 896; in Drepene insula habitans Titanas frumentum demetere docuit, IV, 986, 988 sqq.
- Δέιπον, ἡ, insula, IV, 425, ubi Theseus Ariadnen dereliquit, Bacchus cum ea concubuit, 434.
- Δικταῖος, adj., Δικταῖον σπέσις, Dictaeum (i. e. Dictes montis) antrum, I, 509; Δικταῖον ἐρύτην, Dictaeum mons (Dicte) II, 434; i. q. Creticus, IV, 1640.
- Δινδύμιος, adj.; Μήτηρ Δινδύμη, Cybele I, 1125, vid. Κύμη.
- Δινδύμον, τὸ, Phrygiae mons; quem Argonautæ ascenderunt, 985; in quo Cybelæ sacra fieri Mopsus jubet, I, 1095 (coll. 1117-1152); in quo fons per Cybelen aperitus, quem Jasonium postea appellarent, 1147.
- Διψαχός, δ, Nymphæ f., homo justissimus, qui juxta Melænam in Ponto habitans, Phrixus hospitio exceptit, II, 633-658.
- Διώνυσος, δ, Bacchus, pater Phlantis Argonautæ, I, 116; revertens ex India ad Callichorum fluvium orgia celebravit, II, 905 sqq.; pallium, a Gratiis sibi confectum, Thoanti filio dedit IV, 424 sqq.; cum Ariadne concubuit in Dia insula, 431 sqq.; ejus nutrix Macris insula vocatur, 540; per Mercurium igni eruptus, in Eubœa insula a Macride excipitur, 1134 sqq.
- Δοάντιος πεδίον, τὸ, campus Doantius, in quo Amazones habitabant, II, 988; conf. Δοίας.
- Δοίας, αντος, δ, Doas; Δοίχτος πεδίον, Doantis campus, juxta Thermodontis ostium, ubi Amazones habitabant, II, 373.
- Δολιόνιος, οι, Cyzici incolæ, I, 947; a Neptuno originera duentes, 952; Argonautas hospitaliter exceperunt, 961; Argonautas ventis adversis iterum ad se delatos noctu, 1018, haud agnoscunt, 1021, et manus cum iis conserunt, 1025 sqq.; regem mortuum plangunt ac sepelunt, 1058 sqq. (adde 1070 sqq.)
- Δολιόνιος, adj., δῆμος, populus Dolionius, Doliones, I, 1029. Δολιόναι γνωτίζεις, Dolioniæ mulieres, 1070; Κύζικος Δολιονίη, ἡ, Cyzicus Dolionia (Dolianum), II, 765.
- Δολοπτήος, adj., τύμβος, Dolopéum (Dolopis) bustum in Thessalia, ubi Argonautæ appulsi biduum transegerunt Dolopique inferias fecerunt, I, 585 sqq.
- Δολοπτής, ίδος, adj. fem. Κτιμένη, Ctimene, urbs Dolopum, I, 68.
- Δρεπάνη, ἡ, Phæacum insula (olim Macris) in Ceraunio mari, unde nomen traxerit, IV, 982-990; quam Argonautæ septimo post adventum die reliquerunt, celebratis ibi Jasonis nuptiis, 1223.
- Δρύοπες, οι, quorum rege, Theodomante, imperfecto, 1213; Hercules ipsis bellum intulit, 1218.
- Δυσκελελαδος, ἡ, Liburnarum insularum una, IV, 565.
- Δωδονοίς, ίδος, adj. fem. Dodonaë; φηγός, cuius e ligno factam trabem Minerva in Argus carinam inseruit, I, 527; IV, 583.
- E.
- Ἐγγελέες, οι, Dalmatiae populus, cuius in vicinitate Colchorum colonia consedit, IV, 518.
- Εἰδονία, ἡ, Idyia, Oceani ac Tethyos filia minima natu, Αἴτæ conjux, III, 243. 269.
- Ἐιλατίης, δ, Elati f., Polypnemus, I, 41, 1241, 1248, 1347; IV, 1470.
- Ἐιλείθια, θίτια dea (Juno Lucina Romanorum), I, 289.
- Ἐκκτη, ἡ, Hecate, cuius sacerdos Medea erat, III, 231; 478; Medeam medicamina mirifica parare docuit, 529; 738; ad eius templum Medea vehitur, 842 sqq. 915. per eam Jason Medeæ opem implorat, 985; haec quomodo placanda sit, Medea Jasonem docet, 1035; invocata ab Jasone sacrificante, appetit horronda, 1211 sqq.; huic Argonautæ in Paphlagonia littore sacra faciunt, IV, 247 sqq.; mater Scyllæ ex Phorco, 829.
- Ἐκατος, δ, Apollinis nomen, I, 958; II, 518; IV, 1747.
- Ἐκθάσιος, epitheton Apollinis, I, 966, 1186; vid. Ἀπόλλων.
- Ἐκρηθλος, δ, nomen Apollinis, I, 88, 420
- Ἐλάρη, ἡ, mater Tityi, I, 762.
- Ἐλέκη, ἡ (ἄρκτος), Helice ursa, i. e. ursa major, s. septentriones, II, 360; III, 745, 1195.
- Ἐλλάξ, ἄδος, ἡ, Gracia, I, 336, 416, 904, 1292; II, 414, 459, 637, 891, 1141, 1164, 1192; III, 13, 29, 262, 339, 356, 375, 391, 406, 993, 1060, 1105, 1122, 1134; IV, 98, 204, 349, 369, 741, 1103.
- Ἐλλην, ἡ, Helle, quæ in Hellesponto periit, I, 256.
- Ἐλλήσποντος, δ, Hellespontus, I, 935.
- Ἐμβάσιος (Conscensus præses), et Ἀκτιος (Littoralis), Apollo cognominatur, cui Argonautæ navem consensu aram exstruxerunt sacraque fecerunt, I, 359, 404.
- Ἐνδύμιον, ὁνος, cuius amore Luna excruciat, IV, 58.
- Ἐνετήιος, Henetus, epitheton Pelopis, prisci Paphlagonum regis, II, 358.
- Ἐνιπεὺς, δ, amnis, qui cum Apidano conjunctus in Peneus aquas emittit, I, 38.
- Ἐνυάλιος, δ, Martis cognomen, III, 322, 560, 1366.
- Ἐπόνυμος (observator), epitheton Jovis, II, 1123.
- Ἐρατώ, οὖς, ἡ, Musa, quam poeta invocat, Medeæ amorem canturus, III, 1.
- Ἐργῖνος, δ, 1) Neptuni f., Milensis, Argonauta, I, 186; unus eorum, qui post Tiphys mortem gubernare cipiunt, II, 896. 2) amnis Thraciæ, I, 217.
- Ἐρεχθεῖδαι, οι, Erechthei posteri, i. e. Athenienses, I, 101.
- Ἐρεχθῆς, ίδος, ἡ, Erechthei filia, Orithyia, I, 212.
- Ἐρεβώτης, δ, Teleontis f., Argonauta, I, 71, 73; penna, quain avis Aretiadis insulae in Oilei humerum demiserat, extracta vulnus obligat, II, 1039.
- Ἐρινύς, ἡ, Furia, II, 220; III, 704, 776; IV, 476; 1043 (Ιεσιτη, supplicum ultrix); αἱ Ἐρινύες, Furiae, III, 712; IV, 386, 714.
- Ἐρχόνιος, σχόπελος δ, ex quo Juno Argonautas magno in periculo versantes monet, IV, 640.
- Ἐρμείας, αο, Mercurius, pater Eryti et Echionis ex Antianira, Αἴθαλιδα ex Eupolemia, I, 51 sqq.; 642; arietem Phrixii aureum reddiderat, II, 1145. III, 197; ad Εετεν a Jove missus, qui Phrixum hospitaliter excipi juberet, 588. 1175; Phrixo mandavit, ut arietem anreum Jovi immolare, IV, 121; Bacchum igni eripuit, 1137.
- Ἐρυθής, ίδος, ἡ, Hesperidum una, in ulmum conversa, IV, 1427.
- Ἐρυθῖνοι, οι, colles Paphlagoniæ, in vicinia Sesami urbis, II, 941.
- Ἐρυμάνθιος, adj., Ἐρυμάνθιον τίφος, palus Erymanthia, in qua aper Erymanthus versabatur, I, 127.
- Ἐρύξ, υκος, Sicilie mons atque urbs, ubi Venus colebatur, IV, 917.

*Ερυτος, δι, Mercurii et Antianirae f., frater Echionis, Argonauta, I, 52.

*Ερωτος, ωτος, δι, Cupido, cum Ganymede talis ludit, III, 114 sqq., 120; a Venere blandis promissi permotus, ut Medeam sagitta feriret, per aerem abit, 129-166; Medea telo vulnerata ad cœlum redit, 275 sqq.; 297; 972; Jasoni splendorem circumfundit, 1018. 1078; IV, 445; οι *Ερωτες, Amores, Medeam sollicitant, III, 452, 687, 765; 937.

*Εσπερην, ή, una Hesperidum, in populi speciem conversa est, IV, 1427.

*Εσπεριδες, αι, IV, 1399; adventientibus Argonautis in pulvorem commutatae, 1406 sqq.

*Εσπεριος, adj., *Εσπερην χλων, ή, Hesperia, III, 311.

Εσθονα, ης, ή, Euboea insula, unde Canthus Argonauta venit, I, 77; IV, 1135 (*Λεωντις); IV, 1780.

*Εύξενος, Ηospitalis, epitheton Jovis, II, 378.

Εύπολέμεια, ή, Myrmidonis filia, mater Αethalidæ ex Mercurio, Φθικη, I, 55.

Εύρυδάμας, αντος, δι, Ctimeni f., qui Ctimenæ habitabat, Argonauta, I, 67.

Εύρυμέδων, δι, IV, 1514, vid. Περσεν.

Εύρυμενοι, αι, oppidum Thessaliæ, I, 597.

Εύρυνόμη, ή, Oceanitis, Ophionis uxor, I, 503. Vid. Όριον.

Εύρυπνολος, δι, nomen Tritonis, qui Argonautis in Libya apparuit, IV, 1560; vid. Τρίπτων.

Εύρυσθενς, ήσος, Argorum rex, quo incio Hercules ad Argonautarum expeditionem prefectus est, I, 130; cui idem duodecim labores perfecit, 1317, 1347.

Εύρυτιθης, δι, Euryti f., Clytius, II, 1043.

Εύρυτων, δι, Iri f., Argonauta, I, 71, 74.

Εύρυτος, δι, Clytii et Iphiti pater, cui Apollo arcum dedit, I, 86, 87. II, 114.

Εύρωπη, ή, 1) Tity filia, Euphemi mater e Neptuno, I, 181. 2) (Agenoris filia), quam quaerens Cadmus Thebas venit, III, 1179; huic Juppiter Talum dederat Cretæ custodem, 1643. 3) orbis terrarum pars, IV, 273.

Εύσωρος, δι, pater Αnetæ, avus Cyzici, I, 949.

Εύρημος, δι, Taenarius, Neptuni atque Europæ f., mira celeritate insignis, Argonauta, I, 179; columbam quam portavit, II, 536, consensa prora, 556, dimittit, quæ per Symplegades volet, 562. 588; inter eos est, qui post Tiphys mortem gubernationem suscipere cupiunt, 896; unus eorum, qui in Libya Herculem investigaturi abeunt, IV, 1466; infecta re revertitur, 1483; glebam a Tritone porrectam accipit, 1563; in Anaphe insula somnii memor, 1732 sqq., Jasonis monitu (1749-1754) glebam illam in mare proiecit, 1756, unde Calliste insula extitit, ab Euphemi posteris, qui initio Lemnum, tum Spartam incoluerant, postremo occupata, 1758. 1764.

*Εφύρη, ή, Ephyra, i. e. Corinthus; hinc (*Εφύρηθεν) Bacchiadæ originem ducebant, IV, 1212.

*Εχετος, δι, filium oculorum lumine orbatam in carcere congecit, IV, 1093.

*Εχναδες, αι, maris Ionii insulae, IV, 1230.

*Εχιων, δι, Mercurii et Antianirae f., frater Eryti, Argonauta, I, 52.

Εοιος, adj. (Matutinus) Εοιον Ἀπόλλωνος insulam Argonautæ Thyniam cognominarunt, II, 686, 700; conf. Ἀπόλλων.

Z.

Ζέλως, δι, Dolionum unus, a Peleo interfactus in pœlio, I, 1042.

Ζενη, Ζηνος et Διδος, Juppiter; cum Leda concubuit, I, 150. 242; infans in antro Dictæo Cretæ insulae habita

bat, 509. 511; 731; 997; 1071; 1101; 1188; 1315; 1345; II, 43; 154; Pollucus pater, 163. 181; quomodo Phineum vatem puniverit, 183 sqq. 196. 215 (*Ιχέστος); Boreadis Harpyias consequentibus opem fert, 275; Διδος κύνες, Jovis canes, Harpyiae, 289. 313; 378 (*Εύξενος); 461 (*Διόθεν); ejus jussu etesiae spirant, 499, 522 (*Ιχματος), 524, 525; 547; 905; Sinopes astutia circumventus, 948 sqq.; 993 (*Διόθεν); 1009 (*Γενηταῖος); 1098; 1120; 1123 (*Ἐπόφιος); 1130; 1131 (*Ξείνιος, Ικέστος); 1147 (*Φύξιος); 1179; 1195; Typhaonem fulmine percussit, 1211; inter Curetes educatus in Creta insula, 1234. III, 8; 11; 114; Ganymedem in cœlum abstulerat, 115. 132; 158; 193 (*Ξείνιος); 328; 337; pater Ααι, 364; Mercurium miserat, qui Αἴēten hortaretur, ut Phrixum hospitaliter exciperet, 587. 920; 922; per eum Medeæ opem Jason implorat, 986. 1399; IV, 2; 95; 96; Jovi (*Φυξιω) Phrixus aram extruxit arietemque aureum immolavit, 119. 185; 229; 270 (*Διόθεν); 334; 358 (*Ιχέστος); 382; 520; Absyrti caedem per Circei expiari vult, sed antea multa perpeti Argonautas, 558 sqq., 577, 585; 651; navium custodes fecit Tynadaridas, 653. 700 (*Ιχέστος); invocatus a Circe in iotatione Jasonis ac Medeæ (Καθάρσιος, Iustralis), 709. 753; Thetis cum eo rem habere noluit, 793. 959; 967; 1100; Bacchi pater, 1134. 1152; 1224; 1254; 1276; Europa Talum dederat Crete custodem, 1643. 1673.

Ζέφυρος, δι, Ventus; quo celarius Harpyiae volabunt, II, 276. 721; 900; IV, 768; 821; 837; 886; 910; 1624; 1627.

Ζῆθος, δι, Zethus Amphionque fratres, filii Antiopæ, Thebarum moenia exstruentes repræsentati erant in lœna, quam Minerva Jasoni dederat, I, 736, 738.

Ζήτης, δι, Boreæ et Orithyiae f., frater Calais, Argonauta, I, 211; fratres describuntur 219 sqq; Phineum jurare jubet, Deos sibi fratrique Harpyias consequentibus non iraturos, II, 243-253; cum fratre Harpyias persequitur, 282 sqq., reversus ad socios res a se fratreque gestas narrat, 430 sqq. Conf. Βορέης.

Ζύγην, ή, Junonis Pronubæ epitheton, IV, 96.

Ζώνη, ή, Thaciae oppidum, ubi arbores erant quas Orpheus canendo eo deduxisse dicebatur, I, 29.

H.

*Ηέλιος, δι, Sol, quem Augeæ patrem fuisse fama erat, I, 172, coll. III, 362; pater Αἴēta, II, 1204. III, 233; 309; Αἴēten filium oraculo olim admonuerat ut sobolis suæ devitaret dolum, 595; pater Pasiphaes, 999. 1191; Αἴēta equos dedit, IV, 221. 229; Circes pater e Perse, 591; ejus ex curru Phaethon delapsus est, 598; quicunque ex eo originem decebant, singulari quodam oculorum splendore insignes, 727; ejus boves in Sicilia pascebantur, 965; pater Phaethusæ, quæ ejus oves pascebat, 971. 1019.

*Ηέλιοι, οι, Elei, quorum rex Augeas, I, 173.

*Ηέλιτρα, ης, ή, Atlantis filia, cujus ad insulam (Samothracen) Argonautæ appulerunt, relicta Lemno, I, 916.

*Ηέλιτρις νῆσος, ή, maris Adriatici insula, ad quam Argonautæ appulerunt, relicta Diana insula, IV, 505; huc Argonautæ jam longe profecti procellis a Junone excitatis repelluntur, 580.

*Ηλεκτρώνων, ωνος, δι, cujus filii cum Telebois ac Taphiis pugnantes in Jasonis pallio, Minervæ dono, repræsentati, I, 748.

*Ηλιάδες, αι, Solis filiae, sorores Phaethontis, in arbores conversæ, electrum effundunt lacrimantes, IV, 504 sqq.; 625.

*Ηλύσιον πεδίον, τὸ, campus Elysius, i. e. Elysium, IV, 811.

*Ηρακλέης, κλῆρος, Hercules, apro Erymanthio occiso ex

Arcadia Argos, inde inceo Eurystheo ad Argonautarum cōtum profectus, I, 122, 197; expeditionis dux ab Argonautis designatus, recusato hoc honore, Jasonem creari jubet, 341 sqq., 349; ei Arcæoque medium Argus transtrum conceditur, 397, 531; boum Apollini immolandorum alterum mactat, 426; solus apud navem relinquitur, sociis ad Lemniadum ubi nō discedentibus, 855; socios inter Lemnias mulieres diu commorantes itinerisque immenses increpat, 864-875; Gigantum montes Cyzici incolentium multos interficit, 993, 997; in prelio Telecleni et Megabronten, Doliones, interficit, 1040-1041, 1163; fracto remo suo, 1168, alium sibi paraturus ingentem abiectem in silva Cii avellit, 1187-1206; 1242; de Hylas fato per Polyphemum doctus, 1253 sqq., furibundus currit, qua pedes ferunt, 1261-1272; cum Polyphemo apud Mysos relictus, 1283 (conf. II, 767), 1291; Boreæ filios interficit in Teno insula et in sepulcro eorum duas columnas exstruxit, 1303 sqq. ejus fatum futurum Glaucus Argonautis prædicti, 1316 sqq.; se Mysiam vastaturum minatur, nisi Hylas sibi redditus fuerit, 1348; obsides pro Hyla acceptos Trachinem abduxit, 1356. II, 146; 772; Asiam quum perlustraret, Titiam pugilem vicit, Mysos, Phryges Bithynorumque gentes sub potestatem Mariandynorum rededit, 774 sqq.; 793; 913; 957; Menalippem captam in libertatem restituit balteo accepto ab Hippolyte, sorore illius, 967 sqq.; quomodo aves Stymphalides fugarit, 1052 sqq.; III, 1233; pater Hylli et Melite Najade, IV, 538 sqq.; Ladonem draconem, malorum aureorum apud Hesperides custodem, interficit, 1400 sqq., malaque aurea abstulit, postquam terra pede pulsata fontem prope paludem Tritonidem aperuit, 1432-1449. 1459; eum investigaturi Argonauta nonnulli profecti sunt, 1469; quem cum longius jam remotum Lynceus conspexisset, infecta re redierunt, 1477 sqq.

Hērā, ἡ, Juno, a Pelia Diis epulas instituente neglecta, I, 14; (*Imbrasia*) in Samo insula colebatur, 178. 859; 997; II, 216; Anæo audaciam inspiravit, ut navis gubernationem susiceret post mortem Tiphys, 365; cum Minerva de Jasone adjuvando deliberat, III, 8 sqq., 10, 19, 23, 32; Venerisque auxilium petitum abit, 36 sqq.; 55, 84, 91, 106; quo impetrato inde reddit, 111; Jasonem ejusque socios ad Aætæ regiam tendentes nebula circumfudit, 210; Medeam domi detinuit illo die, quo Jason in Aætæ palatum venit, 250; Jasonem insigni pulcritudine exornavit, ad templum Hecates proficiscentem, 922. 931; in Pelia exiitum Medeum Iolum venire voluit, III, 1134, col. IV, 242; maximum metum Medeæ injicit, 11, camque impellit, ut ex patria domo aufugiat, 21 sqq.; 96 (*Zuγίη*, Pronuba); Colchos, qui Argonautas persequuntur, fulminibus impedit, 510; procellis excitatis, Argonautas ad Electridem insulam repellit, ut expiata per Circen Absytiæ cæde Jovis ira compescatur, 577 sqq.; ex Hercynio scopulo Argonautas monet, qui in paludibus Celtica terræ interituri erant, 640 sqq.; nebulam circumfundit Argonautis, per Cætorum Ligurumque fines navigantibus, 646 sqq.; Iridem mittit, quæ Thetidem accersat, Vulcanumque desistere jubeat a labore, donec Argo prætervecta fuerit, Aëlumque omnes ventos cohære præter Zephyrum, 757-769. 774; Thetidem ad se profectam, 781, orat, ut auxilium Argonautis præstet, 783-832. 846; 858; anxia contemplatur, quomodo Nereïdes Argo per Planctas vehant, 959; Macridem, Aristæi filiam, Eubœa insula expulit, 1137; Nymphasmittit, quæ Jasonis Medeæque nuptias celebrant, 1152; hujus conubii rurem dissipari curat, 1185. 1199.

Hρυγενής, ἡ, mane genita, i. e. Aurora, II, 450; III, 824.

Hριδανὸς, δ, amnis, cuius in vicinia Electris insula sita erat, IV, 506; ejus in intimum sinum Argonautæ penetrant, 596; in hunc Heliadum lacrimæ confluent, 610, 623; Rhodanus in eum labitur, 628.

Hραιστος, δ, Vulcanus, Palæmonii pater, I, 203. 851; epulis ac sacrificiis placatus a Lemniis mulieribus, 859. III, 40; 136; quatuor ante Aætæ palatum effoderat fontes, 223, qui describuntur, 223 sqq.; idem Aætæ præter alias opera mirifica tauros illos æripedes aratrumque insigne fabricaverat, 229 sqq.; Junonis voluntate, IV, 761, per Iridem nunciata, 775, coll. 818, a labore desistit, donec Argonautæ prætervecti fuerint, 929; quorum navis quomodo a Nereïdibus per rupes incolmis velhatur, spectat, 958.

Hώρæ, οὐς, ἡ, Aurora, I, 519; II, 1285; III, 1224; IV, 183; 885; 981; 1713.

Θ.

Θεοδάμας, αὐτος, Dryopum rex, Ηylæ pater, quem Hercules necavit, I, 1213, 1216; 1355;

Θεμισκύρεος, adj., ἄκρη, ἡ, Themiscyrum promontorium Ponti, juxta Thermodontos ostium, II, 371; Θεμισκύρεως Ἀμαζόνες, αἱ, Amazonum gens, cui Hippolyte regina præterat, II, 995 sqq.

Θερπναῖος, adj., Therapnæus; Θ. Διὸς γίνεται, i. e. Pollux, de Therapne, urbe Laconica, ita cognominatus, II, 163. Θερμώδων, οὐτος, δ, fluvius, juxta promontorium Themiscyrum apud Amazones in Pontum aquas emisit, II, 370; ad hunc usque Dascylus, Lyci regis f., Argonautas comitatus erat, 805; hujus singularis natura describitur 970 sqq.

Θεσπιέες, οἱ, Thespies, Thespianum incole, I, 106.

Θεσπιάδης, δ, Thesthi f., Iphiclus, I, 201.

Θέτις, ιδος, ω, Thetis, Junonis jussu, IV, 759, per Irudem arcessita, 773, ad Olympum tendit, mari relieto, 780; Junonis mandata, 783-800-832, se perfecturam pollicetur, 833-841; tum Nereïdibus in mare Ausonium missis, in Tyrrheniam profecta, Peleum maritum monet, ut ne diutius morantes Argonautæ mane solvant, 842-864; episodion de ejus ira in maritum inseritur, 865-880; ejus mandata Peleus sociis refert, 881; Argus gubernaculo attacto, 933, cursum navis regit reliquarum Nereïdum ope, 938.

Θήρη, ἡ, Thebæ, quarum mœnia Amphion ac Zethus condidere, I, 736; Ωγυών, i. e. Beotica, III, 1178; Θήρη Τριτῶν; Thebæ Ägyptiae appellantur IV, 269, vid. Τρίτων; αἱ Θήραι, ubi relictis Indis Bacchus habitat, II, 906.

Θήρας, δ, Autesionis f., Euphemis posteros Sparta in Calisten insulam duxit, eique Theræ nomen indidit, IV, 1762 sq.

Θήρη, ἡ, insula, quæ antea Calliste vocata erat, IV, 1763; conf. Θήρας.

Θησεὺς, ηος et έος, cum Perithoo in tartaro versatus, I, 101; e pernicie servatus per Ariadnen, III, 997; Ariadnen, quæ Cnosso ipsum secuta erat, in Dia insula dereliquit, IV, 433.

Θοαντιάς, ἡ, Thoantis filia, Hypsipyle, I, 637, 712.

Θόας, αὐτος, δ, Lemniorum rex, pater Hypsipylæ, quem a cæde servatum per filiam, piscatores in Cenoam (Si cinum) insulam trajecerunt, I, 621 sqq.; Sicini pater ex Cenoa Najade, 625. 718; 798; 829; pallium a Gratiis consecutum, quod Bacchus pater ei dederat, Hypsipylæ filia legavit, IV, 426.

Θρηνιος, adj., Thraciæ; Βορέης, I, 214, 1300; II, 427; IV, 1484; Θρηνες, IV, 905; λυμῆν, portus Thracius, I, 1110; Θρηνίη ἄκτη, littus Thracium, I, 29; χολῶνη

Θρηκίν de Atho monte, 601-602; Θρηκίν ἥπειρος, Thracia, 795; ἄνεμοι Θρηκίων, venti Thracii, 954; ἡ Θρηκίν, subst., Thracia, I, 614, 799, 826, 1113; vid. Θρηκήν.
 Θρηξ, ἕκος, Thrax; Θεagrus, I, 24; στρατὸς, Thracius exercitus, 678; οἱ Θρηκες et Θρῆκες, Thraeces, 632, 637, 821, 923; quorum rex Phineus olim suerat, II, 238; quorum fines Ister percurrit, IV, 288, 320.
 Θρῆκες, οἱ, Thraeces, I, 821, 923; vid. Θρηξ.
 Θρῆκη et Θρηκίν, ἡ, Thracia. Ibi Zetes et Calais, Boreæ filii, nati, I, 213; a Lemniis vastata, 614.
 Θρινάκη, ἡ, Trinacria, i. e. Sicilia, cuius in prato Solis pascebant boves, IV, 965.
 Θρινάκιος, adj.; Θρινάκη ἀλς, mare Siculum, IV, 994.
 Θυνάδες, αἱ, Thyades, i. e. Bacchae, I, 636.
 Θυνής, ἴδος, adj. sem., νῆσος, Thynias, insula littoriibus Bithyniæ adjacens, ubi Phineus vates habitabat, II, 350; ὁκτώ, littus Thyniadis, 548.
 Θυνίας, ἄδος, adj. sem., Νύμφη, Nympha Thynias, i. e. Thyniadis insulæ, II, 485; νῆσος, insula, ubi Apollo Argonautis primo mane apparuit, quam Eoi (Matutini) Apollinis insulam ideo appellarunt, ubi sacris huic deo factis Concordiæ etiam templum condiderunt, 673-719.
 Θυνίς γαῖα, ἡ, i. e. Thynias, II, 460; conf. Θυνής.
 Θυνοί, οἱ, Thyni, incolæ Thyniadis, II, 529.

I.

Ιάονες, οἱ, Iones, I, 959; de quorum sacris anniversariis in Cyzici memoriam celebratis 1076.
 Ιαπετονέδης, δ, Japeti f., Prometheus, III, 1087.
 Ιαπετὸς, δ, pater Promethei, III, 866.
 Ιακλός, ἡ, III, 1091, 1114. Vid. Ιακλός.
 Ιάσιος, adj. 1) Ιδæ, montis Trojani; Trojanus; Ιάσιη γαῖα, i. e. Troas, I, 930; 2) Ιδæ, montis Cretici; Cretenis; Μῆτηρ Ιάσιη, i. e. Cybele, I, 1125, vid. Πέρα; Δάκτυλοι Ιάσιοι, Anchiae Nymphæ filii, (Κρητέες), 1129; Κουρῆτες Ιάσιοι, II, 1234; ἄντρον Ιάσιον, antrum Idæ montis in Creta insula, III, 134.
 Ιάσα, εω, δ, Apharei f., Lyncei frater, Argonauta, I, 151; Jasonem objurgat, valde glorians, 462 sqq., item Idmonem, 485 sqq.; in pugna cum Dolonibus Promœum interficit, 1044; aprum, a quo Idmon interfectus est, hasta prostrernit, II, 830; unus eorum, qui certamina pro Jasone suscipere cupiunt, III, 516; sociis de Medea ad auxilium certaminis vocanda consentientibus solus acriter adversatur, III, 556 sqq.; 1170; ira nondum sedata, Jasonis hastam medicamente Medeae illitam ferit ense, qui incassum repercutitur, 1232.
 Ιάμψων, ονος, δ, Argivus, non Abantis, sed Apollinis f., et ab hoc vaticinia doctus, Argonauta, I, 139; Argonautarum suaque fata vaticinatur, 436 sqq.; 449; Idæ vanam ostentationem compescit, 475 sqq.; apud Mariandynos ab apo interfectus et solemani funere sepultus, quem Agamestoris nomine urbis illic conditæ patronum Bœoti ac Megarenses colebant, II 815-850.
 Ιερὴ πέτρη, ἡ, Hiera (Sacra) petra, in Cyzico, I, 1109.
 Ιέτιος, δ, Apollinis epitheton, II, 712.
 Ιηταιών, ονος, δ, epitheton Apollinis, II, 702.
 Ιησόνιος, adj. Jasonius; Ιησονή δὲ illa via vocata est, qua per Dindymum montem Cyzicus Argonautas duxit, I, 988; Ιησονίη, Jasonia, Minervæ epitheton, cuius in templo sacra Argus ancora servabatur, 960.
 Ιήσων, ονος, δ, Jason, Crethei et Clymenes nepos, ΑΞονις atque Aleimedes f., I, 233 et III, 357; altero

calceo in Anauri aquis amissio ad Pelia epulas ivit I, 8 sqq.; 206; Herculis jussu expeditionis dux al Argonautis creatus, 349, 409; lacrimabundus patiar relinquit, 534; induit pallio, Minervæ dono, quod v. 725-768 describitur, 721, sumptaque hasta, 769, ad urbem Lemniadum profectus, in Hypsipylæ regnæ aedēs ab Iphinoa introducitur, 774-790; Lemniadum imperium ab Hypsipyle sibi oblatum recusat, 836-841; reginæ sententia cum sociis communicata, 847, ad ejus regiam revertitur, 853; Hypsipylæ valedicit, 899-909, navemque consendit, 910; Cyzicum regem in pugna nocturna interficit, 1032; Mopsi vaticinio sociis exposito (1106), cum ipsis Cybelæ sacra facit in Dindymo monte, 1133; objurgatus a Telamone, 1290 sqq., huic temeritatem deprecanti, 1330 sqq., facile ignoscit, 1335-1344; cum sociis in Bebryces impetum facit, II, 122, 211; Phineum vatem interrogat de reditu, 410 sqq.; Phinei jussu Apollini sacra facit cum Boreadis, 491 sqq.; socios exploratus metum simulat, 620-638; quorum sententis perspectis ostendit, quantam in iis ponat fiduciam, 641-648; Lyco, regi Mariandynorum, sua suorumque fata inter epulas narrat, 762 sqq. 871; Phrixi filios sibi cognatos esse ac Deorum ex voluntate obviam factos, intelligit, 1158-1167; eosque hortatur, ut velleris aurei auferendi adjutores sint, 1178-1195; ubi in Colchidem ventum est, libamina fundit Telluri Diisque inquiliinis, 1271 sqq.; navem in palude ancoris stabili jubet, 1281 sqq. III, 228. Junonem anus specie indutam trans aquam de montibus se precipitante humeris olim portarat, 66 sqq. 143; communicato cum sociis consilio suo, 171-194, cum Phrixi filii cumque Telamone atque Augea ad Ξεταὶ regiam proficisciatur, 196 sqq.; Ξετον iratum blanda oratione aliquantum mitigat, 386 sqq.; labores ab Ξεταὶ sibi propositos in se recipit, 427 sqq.; cum Argo, Augea ac Telamone ex Ξεται palatio se recipit ad navem, 439, 448; 474; sociis conditiones ab Ξεται sibi factas exponit, 491 sqq.; Argum, Medeæ opem conciliaturum, remittit ad urbem, 566 sqq.; per Argum ad Hecates templum ducitur, comitante Mopso, 913 sqq., insigni pulcritudine exornatus a Junone, 922; solus (conf. 943) in templum ingressus, 955 sqq., Medeam vehementer perculsam bono animo esse jubet ejusque auxilium implorat, 975-1007; Medeæ precibus obtemperans, se nunquam illius obliturum affirmat, de patria sua, de gente Minyorum, de Ariadne narrat, 1079-1101; se Medeam in Graeciam ablaturum et uxorem ducturum promittit, 1120-1130; tandem discedendit tempus esse monet, 1142 sqq.; tum templo relicto, 1147, cum Argo Mopsoque ad navem reversus Medeæ consilia sociis narrat, 1163 sqq.; insequente nocte lustratio atroque, quod Hypsipyle ei dederat, induit pallio Hecatæ sacra facit ex praceptis Medeæ, 1194 sqq.; postquam arma sua ac se ipsum medicamento illavit, robur immensus ejus membra subit, 1246-1267; accepta galea, dentibus plena, ad subterranea taurorum stabula abit, quorum inde prorumpentium impetum clypeo sustinet, nec cornibus, nec flammis, quas evomunt, læsus, 1278-1305; jugo tauris imposito, terram aratro discindit dentesque in sulcos conjicit, 1306-1339; tertia diei parte reliqua, boves ab aratro solvit et ad fluvium revertitur, ut sitim restinguat, 1340-1353; consiliorum Medeæ memor, in gigantes, qui interea progerminarant (1354-1363), ingens saxum conjicit, 1363-1371; gigantum eos, qui ex cæde mutua (1372-1376) reliqui erant, gladio interimit, 1377-1403. IV 63; cum

Phrontide Argoque, Phixi filis, e nave desilit, ut Medeam supplicem excipiat, 79; ac valde gaudens, se in Graeciam reversum ipsam uxorem ducturum jurat, 92-99; Medeam consolatur, 107; dracone, vellus de quere ductum celeriter auferit, 162, 165, 170-182; die illucescente, ad suos venit, 183; Medeam tanquam salutis auctorem coli ac defendi, abitum quam celerrime parari, partem herorum sub armis esse jubet, 190-205; tum ipse armis induitus retinacula navis ense abscondit, 206 sqq.; Medea supplicant, ne Colchis datur (362 sqq.), ostendit, nec sibi eam sententiam esse, sed pacto cum Colchis initio dilationem pugnae queri et dolum aliquem, 393-410, 454; ex insidiis prouincipens Absyrtum in vestibulo templi Diana occidit, 464 sqq.; extremis mortui membris piaculi causa resectis cadaver sepelit, 477-481, 498. Apollo ei duos tripodes mirae virtutis olim dono dedit, IV, 530. Cum Medea Circen ad ædes ejus sequitur, 688; lustratione peracta cum Medea ad socios revertitur, 750; jurejurando obstrictus erat, ut Medeam uxorem duceret, 1083 sqq. (conf. supra, v. 92-99); Alcinoi de Medea sententia per Aretæ præconem ei nunciatur, 1122; ejus Medeæque nuptiae in Drepana insula factæ describuntur 1141-1196; 1152; in Syrtide per heroinas, Libyæ præsidæ, de salutis ratione admonitus (1318-1329), ipsis venerabundus respondet, 1331 sqq., sociisque convocatis Dearum sermonem obscurum exponit, 1336-1362; Tritoni ovem immolat, 1593 sqq.; Euphemo suadet, ut glebam a Tritone acceptam in mare projiciat, 1747 sqq.

Ικέσιος, δ, epitheton Jovis, supplicum antistitis, II, 215, 1132; IV, 358; Ικεστή, ἡ, epitheton Furiæ, ultricis supplicium, IV, 1044.

Ικμάχιος, δ, (Humidus), epitheton Jovis, II, 522.

Ιλιστός, δ, fluvius, cui Athenæ adjacebant, I, 215.

Ιλυρικὸς ποταμός, δ, juxta quem Colchorum colonia consedit, IV, 516.

Ιμβράσιος, adj.; Ιμβράσιν "Ηρη, Juno Imbrasia, quæ in Parthenia (Samō) insula colebatur, I, 187; Ιμβράσια θάλα, i. e. Imbrasus, flumen Sami insulæ, II, 866.

Ιμβρος, ἡ, insula, inter Lemnum ac Samothracen sita, I, 924.

Ινδοί, οἱ, Indi, apud quos Bacchus versatus est, II, 906.

Ιξιών, ονος, Ixion, III, 62.

Ιόνιος, adj.; Ιονίη ἄλε, mare Ionium, quo per alterum ostiorum suorum Ister effluit, IV, 289, 632; Ιόνιος πόντος, item mare Ionium, quo duce Δύσηρτο Colchi perveniunt, prævertentes Argonautas, 308; Πορθμὸς Ιόνιος, fretum Ionium, 982.

Ιπποδάμεια, ἡ, Hippodamia in Pelopis curru videbatur in pallio, quod Minerva Jasoni dono dederat, I, 754.

Ιππολύτη, ἡ, regina Amazonum Themiscyriarum, II, 999; Melanippen sororom captivam redemptura baleatum Herculi dedit, 968, coll. 779.

Ιπποτάδης, δ, Hippotæ f., Αἴolus, IV, 819.

Ιππότης, ἡ, pater Αἴoli, IV, 778.

Ιππουρίς, ιδος, ἡ, una e Sporadicis, IV, 1712.

Ιρις, ιδος, τη, 1) δ, Assyria fluvius, II, 367, 963. 2) ἡ, Iris dea; Harpyias non interfici a Boreadis jubet, neque eas unquam ad Phineum redituras per Stygem jurat, II, 286-295, 432; deinde in Olympum revertitur, 298 sqq.; Medeam Jasonemque et Circes aëdibus profectos Jnnoni nunciat, IV, 753; ad Thetidem, Vulcanum, Αἴolum a Junone missa, 757 sqq., omnia Deæ mandata persequitur, 770 sqq.

Ιρος, δ, Actoris f., pater Eurytionis, I, 72, 74.

Ισθμίος ἄγων, certamen Isthmum, III, 1240.

Ιστιμηνός, δ, amnis Bœotæ, I, 537.

Ιστσα, ἡ, Liburnidum insularum una, IV, 565.

Ιστρος, δ, Ister fluvius, qui ex montibus Ripæ ortus, percursis Thracia ac Scythia, per alterum ostium in Ioniun mare, per alterum in mare Siculum aquas emitit, ad quem cursum esse dirigendum Argus Argonautas docet, IV, 282-293; 302; ostis duobus (coll. 312, 313) Peucen insulam amplectitur, IV, 309; duobus aliis Caucliaci scopulum circumdat, 325.

Ιτυμονεὺς, ηος, δ, Bebryx, a Castore occisus, II, 105.

Ιτωνίς, ιδος, adj. fem., Itonia, Minervæ epitheton, I, 551.

Ιτσάς, ἡ, vetula quædam Diana sacerdos, I, 312.

Ιφεκλος, δ, 1) Jasonis avunculus, qui Phylace regnabat, Argonauta, I, 45; cuius in stabulis Melampus gravem ærumnam passus est, 121. 2) Thestii f., avunculus Meleagri, Argonauta, 201.

Ιτινόν, ἡ, Lemnias, missa ab Hypsiyle regina, I, 702, 703, ad Argonautas venit, 709, eosque invitat, ut in urbem Lemniadum se conserant, 710 sqq.; Jasonem in reginæ ædes introducit, 788.

Ιτιτος, δ, 1) Euryti f., Argonauta, cum Clytio fratre Εchalia venit, I, 86; ab Areto Bebryce vulneratus in prælio, II, 115. 2) Nauholi f., Phocensis, Argonauta, I, 207.

Ιωλκίς, ιδος, adj. fem., Jolciaca, γαῖα, I, 572.

Ιωλκὸς et Ιωλκός, ἡ, urbs Thessaliæ, Jasonis patria, I, 906 (Πελαγίς); III, 2, 89. 1091; 1109; 1114; hue Medeam venire in Pelia exitum Juno voluit, 1135; IV, 2 1163.

K.

Καδμεῖοι, ol, Cadmei, i. e. Thebani, III, 1095.

Κάδμος, δ, quæ Europæ quærens Thebas venisset, draconem interfecit, III, 1179; cuius dentibus terra insitis populum Thebanorum condidit, 1186; ejus Harmonieque uxor sepulcrum in Illyria fuit, IV, 517.

Καινεῖδης, Cænei f., Coronus, I, 58.

Καινεῦς, ιδος, δ, Coroni pater, cuius cum Centauris certamen describitur, I, 59 sqq.

Κάλατης, δ, Boreæ et Orithyia f., frater Zetæ, Argonauta, I, 211; fratres describuntur 219 sqq.; cum Zete fratre Harpyias persequitur, II, 282. Conf. Βορέης.

Καλλάνεια, ἡ, insula sinus Saronici, cum templo Neptuni, III, 1243.

Καλλιληπη, ἡ, Musa, Orphæi mater ex Εagro, I, 24.

Καλλίστη, ἡ, insula, quæ e gleba ab Euphemio in mare projecta exstitit, IV, 1758; postea Thera dicta, 1763; conf. Θήρας.

Καλλίχορος, δ, fluvius Paphlagoniæ, ad quem Argonautæ venerunt, relictio Acheronte, II, 904; unde nomen traxerit, 909.

Καλὸν στόμα, τὸ, alterum Istri ostium, per quod Colchi penetrant, qui Absyrtu duce Argonautas persequuntur, IV, 306, 313.

Καλυδὼν, ονος, ἡ, urbs Αἴtolæ, Meleagri patria, I, 190.

Καλυψὼ, οὐς, ἡ, Atlantis filia, in Nymphæa insula habitat, IV, 574.

Καναστράτη ἀχρη, ἡ, Canastræum Pallenes promontorium, I, 599.

Κάνθηος, δ, Abantiades, Canthum ex Eubœa misit, qui Argonautarum expeditioni interesset, I, 77.

Κάνθος, δ, Argonauta, qui ex Eubœa insula venit, in Libya perituras, I, 77 sqq.; in Libya cum aliis quatuor sociis abiit Herculem investigaturus, IV, 1467; in itinere a Caphauro interfectus est, 1485-1497.

- Κάραμδις**, ἡ, promontorium Paphlagoniae, II, 361, 943; IV, 300.
- Κάρπαθος**, ἡ, insula, unde in Cretam Argonautae trajec-
runt, IV, 1636.
- Κάστος**, adj. Caspius; Κασπίη ἐν κόχλῳ (Caspia concha)
Medea Prometheus venenum collegerat, III, 859.
- Κάστωρ**, ὄρος, δ, Ledæ f., frater geminus Pollucis, Argo-
nauta, I, 147; Talai ope Polluci adversus Amycum
certato cæstus alligat, II, 62; Itymoneum Mimantem-
que Bebryces occidit, 102 sqq.; IV, 589. Conf. Τυνδα-
ρίδης.
- Κατουλᾶς**, ἀδος, adj. fem., spissæ noctis epitheton, IV,
1693.
- Καύκασιος**, adj., Caucasius; Καυκάσια οὔρεα, τὰ, Caucasi
montes, Caucasus, II, 1247; Καυκάσιη νύμφῃ, Asterodea,
III, 242; κυριοὶ Καυκάσιοι, Caucasi montis saltus,
852; Καυκάσιοι σκότελοι, montis ejusdem scopuli,
1276; Καυκάσιη ἄλς, mare Caucasium, i. e. Pontus, IV,
135.
- Καύκασος**, δ, Caucasus mons, in quo Typhaonea rupes
est, II, 1210; ad Colchidem appellentibus ad sinistram
situs, 1267. III, 1224.
- Καύλαχος**. Καύλαχος σκόπελος, Cauliaci scopolus, inter
duo Istri ostia situs, quem Argonautæ præternaviga-
runt, IV, 324.
- Κάραυρος**, δ, Garamantis Nymphæque Tritonidis f., Apol-
linis nepos, frater Nasamonis, Canthum in Libya in-
terfecit, IV, 1490, 1496.
- Κεκροπῖη**, ἡ, i. e. Athenæ. Κεκροπίηθεν Butes et Phalerus
Argonauta venerunt, I, 95; Κεκροπίηθεν Boreas Ori-
thyiam in Thraciam abstulit, 214; Κεκροπίη γαῖα, i. e.
Attica, IV, 1779.
- Κελτοὶ**, οἱ, Celti, qualem de Apolline historiam narrave-
rint, IV, 611 sqq.; horum in terra paludes late patent,
in quas Argonautæ Rhodano trajecto pervenerunt, 635
sqq.; quorum per fines Argonautæ in Stoechades insu-
las evadunt, 646 sqq.
- Κένταυρος**, ὁ, de Chirone, IV, 812; οἱ Κένταυροι, Cen-
tauri, cum Lapithis pugnarunt, I, 42; 60.
- Κεραύνιος**, adj. Κεραύνια οὔρεα, Ceraunii montes Illyriæ
unde nominentur, IV, 519, 576; 1214; Κεραύνη ἄλς,
mare Ceraunum, IV, 983.
- Κέρκυρα**, ἡ, 1) Corcyra, insula Illyrici maris, Μέλαινα
(Nigra) cognominata, IV, 566, 571. 2) Asopi filia,
quam Neptunus Phliunte abreptam in insula illa habi-
tare jussit, IV, 568.
- Κερωστός**, ἡ, insula maris Illyrici, IV, 573.
- Κέως**, ω, ἡ, Ceos (Cea) insula, Cycladum una, ubi relicta
Thessalia Aristaeus habitabat, II, 520, et celebatur,
526.
- Κήρης**, αἱ, Deæ fatales, I, 690; IV, 1485; Αἴθαο θοαὶ κύνες,
1665.
- Κήρυνθος**, ἡ, oppidum Eubœæ, I, 79.
- Κηφεύς**, ὁ, Arcas, f. Alei, Amphidamantis ac Lycurgi fra-
ter, Argonauta, I, 161.
- Κιανὶς γαῖα**, ἡ, Cianeæ terra, Cio fluvio adjacens, ubi
Mysi Argonautas hospitaliter acceperunt, I, 1177.
- Κιανὸν**, οἱ, Ciani, Cii incolæ (Mysi), obsidibus Herculi-
datis, Hylam perpetuo quærebant, I, 1354.
- Κίος**, 1) δ, fluvius in Mysorum finibus, I, 1178, 1321.
2) ἡ, Cius, urbs fluvio illi adjacens, ubi Hercules reli-
ctus est, II, 767.
- Κίρκασις**, adj. Κίρκασιον πεδίον, τὸ, campus Circæus, per
quem Phasis fluxit, in Colchide situs, II, 400; III,
200.
- Κίρκη**, ἡ, Άετæ soror, in Solis curru in Hesperiam (Tyr-
heniam) deportata, III, 311; Solis Persæque filia, per
quam Absyrti cedem expiari Juppiter voluit, IV, 559,
- 587, 590; marinis aquis caput abluit propter somnum,
662 sqq.; quam Άετæ esse sororem Argonautæ facile
judicarunt, 683; Jasone ac Medea in ædes suas intro-
ductis, 691, cædem esse expiadam agnoscit, 699;
lustratione peracta, 700-717, de navigatione interrogat,
720 sqq.; Medæ opem suam denegat fugamque suadet,
739-749, 752.
- Κλάρος**, ἡ, urbs Ioniaz, Apollini sacra, I, 308.
- Κλεοπάτρη**, ἡ, Cleopatra, Calais Zetaque Boreadarum so-
ror, conjux Phinei, II, 239.
- Κλείτη**, ἡ, Clite; 1) Meropis filia, Cyzici conjux, I, 976;
marito in pugna occiso, mortem sibi consiscit, 1063
sqq. 2) fons, e lacrimis Nympharum exortus mortem
Clites reginæ deplorantum, 1069.
- Κλυμένη**, ἡ, Minyæ filia, Alcimedes mater, Jasonis avia, I,
233.
- Κλύτης**, ὁ, Euryti f., frater Iphiti, Argonauta, Εὐχαλία
venit, I, 86; Hyacinthum, Dolionem, in prælio interficit,
1044; Aretum, Bebrycem, in prælio occidit, II, 117;
Martis avem, quæ Oileum vulneravit, sagitta interficit,
1043.
- Κλυτόνης**, δ, Nauboli f., pater Nauplii Argonautæ, I,
134.
- Κνωσόθεν**, Cnoso Ariadne Theseum secuta est, IV, 434.
- Κοισγένεια**, ἡ, Cœi filia, Latona, II, 710.
- Κολχὶς**, ὅδος, adj. fem., Colchica. Κολχὶς γαῖα, Colchis, I,
174; II, 1277; IV, 33; item αἰσ, III, 313; et γῆ, IV,
132; Αἴα Colchica, II, 417; νῆσος, navis Colchica,
1095; IV, 484; κούρη, i. e. Medea, 2; 689; γῆς, lingua
Colchica, qua Medea usa est, quum cum Circe collo-
queretur, 731; αἱ Κολχὶδες, Colchides, i. e. feminæ Col-
chicae, III, 794.
- Κόλχος**, 1) adj., στόλος, Colchica classis, IV, 485. 2) subst.,
οἱ Κόλχοι, Colchi, I, 84, 175; II, 397, 1204, 1225; viro-
rum cadavera pellibus involuta ex arboribus suspen-
debant, feminas mortuas in terra sepeliebant, III, 203
sqq., 213; Absyrtum, Άετæ filium, Phæthonem cogni-
minarunt, 145, 341; ad concionem ab Άετæ rege convo-
cati, 576, 680; per Terram ac Cœlum Colchi sumnum
jurabant jusjurandum, 714; 1245; in Caucaso congregati
sunt, ut Jasonis certamini adessent, 1275; valde in-
clamant, Jasones saxum in Terrigenas conjiciente,
III, 1370; certamine Jasonis cum Terrigenis finito cum
Άετæ in urbem redeunt, 1405. IV, 5; facinore Medæ
cognito, ad concionem confluant, 212 sqq.; eo ipso
die Argonautas classe persequuntur, 236-240; alii per
Cyaneas rupes penetrant, alii Absyrtu duce prævertunt
Argonautas et in mare Ionum perveniunt, 303-308,
per Calon ostium Istri, 306, 314; variisque locis vias
intercludunt, 327, 335, 406; 408; 414; 420; qui Absyrtu
in Diana insulam secuti sunt, necato duce, ad
unum omnes interficiuntur, 485 sqq., reliqui Argonautas
persequentes fulminibus impediuntur, 507-510;
postremum Άετæ iram evitaturi alii insulas frequen-
tant, ab Argonautis relictas, alii Illyriæ partem, alii
Ceraunios montes, 511-521; 563; Colchorum magna
classis, Argonautas persecuta, ad Drepanen, Phæacum
insulam, appulit, IV, 1002, 1014; 1050; 1073; 1079;
1099; 1117; 1175; ad Άeten reverti nolentes petunt,
ut in Phæacum insulam recipientur, 1206 sqq.
- Κολώνης σκόπελος**, scopolus Bithyniæ, inter Rheban flu-
vium Melænamque promontorium, II, 650.
- Κομήτης**, ὁ, pater Asterionis, qui Piresis habitatbat, I,
35.
- Κορωνῖς**, ὁδος, ἡ, Άsculapii mater ex Apolline, IV, 617.
- Κορωνός**, δ, Cænei f., Gyrtone venit Argonautis interfur-
tus, 1, 57.
- Κούρη**, ἡ, Proserpina vocatur III, 847.

Kουρῆτες, *οἱ*, inter quos Juppiter educatus est in Creta insula, II, 1234 (*Ιόσιοι*).

Κουρῆτις, *ιδος*, *ν*, adj. fem.; *χθὼν*, Curetica terra, i. e. Creta, IV, 1229.

Κράταις, *ἡ*, Scyllæ cognomen, IV, 829.

Κρηθείδης, *αο*, *δ*, Crethei f., Aeson, III, 357.

Κρηθεὺς, *ησος*, *δ*, Eoli f., Athamanus frater, pater Aesonis, Jasonis avus, II, 1162, 1163; III, 358, 360.

Κρηταῖες, *οἱ*, Cretenses, Idaei Dactyli cognominantur, I, 1129.

Κρηταῖος, adj., Creticus; **Κρηταῖον** ἄντρον, in quo Jupiter educabatur, II, 1233; **Κρηταῖον λαῖτμα**, mare Creticum, IV, 1694.

Κρήτη, *ἡ*, Creta insula, cuius in speluncam Harpyiae se repperunt, II, 299. IV, 1578; hic Argonautæ trajece- runt et Carpathio insula, 1637; insulæ custos Talus erat, 1644, 1651; ibi nocte transacta Minervaque tem- plu mane exstructo, Argonautæ abierunt, 1689 sqq.

Κρονίδης, *αο*, *δ*, Saturni f., Juppiter, I, 1101; II, 524, 1083, 1137, 1211; IV, 520, 753, 1043.

Κρονίη, *ἡ*, mare Cronium (Saturnium) i. e. Adriati- cum, cuius insulas Colchi obserdunt, ut Argonautis vias intercluderent, IV, 327 (col. 334 sqq.); 509; hic Phœacum coloniam Hyllus duxit, 548.

Κρόνος, *δ*, Saturnus, cum Rhea uxore Titanibus imperabat, victis Ophione atque Eurynome, I, 505; Urani f., pater Chironis et Philyra, II, 1232 sqq.; patris (Urani) geni- tialia abscedit falce, quam sub Drepante insula sitam esse fama ferebat, IV, 986.

Κρωβίσιος, *ἡ*, oppidum Paphlagoniae juxta Pontum, Ery- thinos inter et Cromnam, II, 942.

Κρῶμνα, *ης*, *ἡ*, Paphlagonie oppidum, II, 942.

Κτιμένη, *ἡ*, urbs, Xyniadi paludi adjacens, Δολοπηγίς, I, 68.

Κτιμένος, *δ*, Eurydamantis pater, I, 67.

Κυάνειαι πέτραι, *οἱ*, rupes Cyaneæ, i. e. Symplegades, I, 3; II, 318, 770; IV, 302, 1003. Vid. Πληγάδες.

Κύπιος; 1) *δ*, Ἐнеi atque Ἑnetæ f., Dolionum rex, I, 949; oraculo monitus, Argonautas benigne exceptit, 962; in proelio nocturno a Jasone interfectus, 1030 sqq.; ab Argonautis Dolionibusque deploratus ac sepultus 1056 sqq.; cuius in memoriam sacra anniversaria Iones fecerunt, 1076. 2) *ἡ*, Cyzicus, Dolionum terra, Δο- λιονιτική, II, 765.

Κυθέρεια, *ἡ*, nomen Veneris, I, 742; III, 108, 553. Vid. Κύπρις.

Κύλλωπες, *οἱ*, I, 510; repræsentati in læna, qua Minerva Jasonem donavit, 730 sqq.

Κύλληνος, *δ*, Idæorum Dactylorum unus, I, 1126.

Κύπρις, *ιδος*, *ἡ*, Venus; Lemniis irata, I, 615; cum Martis scuto in Jasonis pallio repræsentata, 742; Lemniis calamitatem immisit, 803, 850; epulis ac sacrificiis a Lemniis mulieribus placata, 860, 1233; hujus ope Argonautarum labores perfectumiri Phineus significat, II, 424; coll. III, 549, 942. III, 25; Junoni ac Minerve, quæ Medeæ Jasonisque amores impetraturæ, ipsam adeunt, 36 sqq., ut periculum facturam pollicetur, quid a Cupidine impetrare possit, 80, 90 sqq.; Cupidini persuadet, ut Medeam sagitta vulneret, 127 sqq. 559; 936; Buten ex undis servat, IV, 918.

Κυρῆνη, *ἡ*, mater Aristæ ex Apolline, qui eam in Thessalia abreptam in Libyam duxerat, II, 500 sqq.

Κυταιεὺς, *έος*, *δ*, Cytæus, i. e. Colchicus, Αἰγαῖτης, II, 403; III, 228.

Κυταιῖς, *ιδος*, *ἡ*, adj. fem., i. e. Colchica; ηπαιρος, Colchis, II, 399; πτόλεις Αἴγας, i. e. Αἴα, 1667; γαῖα, Colchis, IV, 511.

Κυταῖος, adj., Cytaeus, i. e. Colchicus, epitheton Αἰτεών, II, 1094.

Κυτίσσωρος, *δ*, unus e Phixi filii, II, 1155.

Κύτωρος, *δ*, Paphlagoniae oppidum, II, 942.

Κύνον, *υὸς*, *δ*, Canis, pro Sirio stella, II, 527.

Κωρύκιος, adj. Coryci urbis montisque Ciliciae; κρόκος, crocus Corycianus, III, 855; **Κωρύκιαι** Νύμφαι, II, 711.

A.

Δάλων, *δ*, draco, malorum aureorum apud Hesperides custos, quem Hercules interfecit, IV, 1396 sqq.

Δαλιέρεια, *ης*, *ἡ*, urbs Thessalicae, ubi Coronis Esculapium peperit, IV, 616.

Δαμπεῖν, *ἡ*, regio Erymantho monti vicina, cuius in saltibus aper Erymanthus versabatur, I, 127.

Δαμπετήν, *ἡ*, Solis boves in Sicilia pascit, IV, 973.

Δασκόνων, *δ*, Oenei frater, Meleagri patruus et moderator, Argonauta, I, 191, 192.

Δαπιθίου, *δων*, *οἱ*, quorum cum Centauris certamen memoratur I, 41, 42.

Δάρισσα, *ἡ*, Thessalicae urbs, unde Polyphemus Argonauta venit, I, 40.

Δάτμιος, adj. Δάτμον ἄντρον, antrum Latmum (in Latmo, Carie monte), in quo Luna Endymionem con- venit, IV, 57.

Δαζρίου πεδίον, τὸ campus Laurius, Istri ostiis adjacens, in quo Sind habitabant, IV, 321; quem Argonauta preternavigavit, 326.

Δερναῖος, adj., Lernæus; θύρα Δερνοία, IV, 1404.

Δέρνη, *ἡ*, lacus Argolidis, III, 1241.

Δέρνος, *δ*, 1) Procti f., pater Nauboli, I, 135. 2) Palæmonii pater, Olenins, I, 202, 203.

Δεύδοκος, *δ*, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Talai et Areili, Argonauta, I, 119.

Δῆδη, *ἡ*, Castoris ac Pollucis mater, Αἰτωλίς, I, 146.

Δημηνᾶς, *άδος*, adj. fem., Lemnia; Υψητῶν, III, 1206; αἱ Δημηνᾶς γυναῖκες, I, 653; II, 764, et αἱ Δημηνᾶς, subst., Lemniae mulieres, 32.

Δῆμος, *ἡ*, Lemnos insula, I, 602, ad quam Argonautæ appulerunt, 603 (Συντῆς); 852; 868; 873; hinc Eu- phemi posteri ejecti a Tyrrhenis, IV, 1759, 1760.

Δητοῖδης, *αο*, Latona f., Apollo, I, 66, 144, 439, 484; II, 181, 698, 771; IV, 612, 1706.

Δητὼ, *οὐς*, *ἡ*, Latona, Apollinis mater, II, 213, 257, 674; Κοινένεια, Cœti filia, 710.

Δητωΐς, *ιδος*, *ἡ*, Latona filia, Diana, II, 938; III, 878; IV, 346.

Διεύνη, *ἡ*, Libya; ubi Canthus et Mopsus perierte, I, 81, 83; hic Apollo Cyrenen duxit et Thessalia, II, 505.

IV, 1227; Libyæ præsides, Heroïnæ, Argonautarum in Syrtide misertæ, Jasoni significant salutis rationem, 1309 sqq., 1313, 1323, 1358; per Libyam Argonautæ navem portarunt duodecim diebus totidemque noctibus, 1381 sqq.; hic Minos Acacallidem transtulit, 1492; Libyam Perseus supervolavit amputato Medusæ capite, 1513. 1561; 1742.

Διένρωμες νῆσοι, *οἱ*, Liburnæ insulæ maris Adriatici, Issa, Dysceladus, Pityea, IV, 564 seq.

Διέντστικὸς, adj. Libycus; πέλαγος Διέντστικὸν, mare Li- bycum, per quod Argonautæ procella acti sunt, IV, 1233.

Διγυστίς, *ιδος*, adj. fem., Libyca; ηπαιρος, i. e. Libya IV, 1753.

Διγυες, *οἱ*, Ligures, quorum per fines Argonautæ navigant, nebula circumdati a Junone, IV, 647.

Διγυστίς, *ιδος*, adj. fem., Ligustica; νῆσοι Διγυστίδες Stœchades insulæ, IV, 553.

Λιλυθητὶς ἄκρη, ἡ, Lilybæum promontorium, quod Butes incolebat, ex undis per Venerem servatus, IV, 919.

Δοχροὶ, ol., Locri, IV, 1780.

Λυγχεὺς, ὁ, Apharei f., Idæ frater, Argonauta, oculorum acie insignis, I, 151, 153; unus eorum, qui in Libya Herculem investigatur abeunt, IV, 1466; quem postquam longissime remotum conspexit, re infecta revertitur, 1478 sqq.

Λυκάστικαι, αἱ, una e tribus Amazonum gentibus, II, 999.

Λυκάων, ονος, ὁ, Arcadiæ rex, a quo Parrhasii originem ducebant, II, 521.

Λυκία, η, Lycia, ubi Apollo imprimis colebatur, I, 309; Λυκιάθεν, e Lycia, II, 674.

Λυκόρογος, ὁ, Lycorus, Alei f., pater Ancaei, frater Amphidamantis et Cephei, I, 164; II, 118.

Λύκος, ὁ. 1) Bithyniæ amnis, II, 724, qui cum Phaside confluit, IV, 132. 2) Dascylus f., Mariandynorum rex, qui Bebrycum terram vastat, II, 139; 752; cuius in ædibus hospitaliter excepti Argonautæ epulantur, 759 sqq.; Herculis de patre suo merita exponit, 774 sqq.; Tyndaridis templum in promontorio Acherusio se exstructurum promittit, 806; multa dona Argonautis proficiscentibus et Dascylum filium comitem dat, 813 sqq.; cum Argonautis populoque suo Idmonis exsequias celebrat, 839; ejus filius in Paphlagonia ab Argonautis relinquitur, IV, 298.

Λυκώρειος, ὁ, Phoebi epitheton, IV, 1490.

Λυκωρέως, ὁ, Amyci regis servus, II, 51.

Αὔρη, ἡ, Lyra, regio circum Stheneli tumulum vocata est, quia Orpheus lyram Apollini ibi dedicavit, II, 929.

Λυρκήιος, adj. Λυρκήιον Ἀργος a Lyreco monte cognominatum, I, 125.

M.

Μάγινης, in littore Thessaliae (Magnesiae), quod Argonautæ carpebant, I, 587.

Μαγνῆτις, ιδος, adj. fem., Magnesia; Παγασαὶ Μαγνῆτες, I, 238.

Μάια, η, ἡ, Maja, Mercurii mater, IV, 1733.

Μαινάλιος, adj. Mænali, montis Arcadiæ; Μαινάλη ἄρχος, I, 168.

Μαίναλος, mons et urbs Arcadiæ, I, 770.

Μακριάς, ἀδος, adj. fem., Μακριάδες σκοπιαὶ, scopuli in Proponte, circa Cyzicum, I, 1112.

Μακρίδιος, adj. Μακριδίη ἔρηντος, ἡ, peninsula Drepanes (Macridis) IV, 1175.

Μακριεῖς, ἑων, ol., gens Pelasgica, I, 1025.

Μάκρης, ιδος, ιδα et iv, 1) Ionii maris insula, Bacchi nutrix, ubi Phaeaces habitabant sub Nausicoo rege, IV, 540; Cereri adamata, Drepane postea vocata 990. 2) Aristae filia, cuius historia IV, 1131 — 1140.

Μάκρωνες, ol., Ponti populus, Philyres inter et Bechires habitans, II, 394; 1242.

Μαριανδύοι, ol., Bithyniæ populus, duce Lyco rege Bebrycum terram vastant, II, 140. 723; horum in terram Megareses coloniam duxerunt, 747. 753; III, 352.

Μεγαθέρνης, ὁ, unus Dolionum, ab Hercule interfactus in prelio, I, 1041.

Μεγαλοσσάκης, εος, ὁ, unus Dolionum, quem Tyndaridum alter in prelio occidit, I, 1045.

Μεγαρῆς, ol., Megarenses, quorum colonia in Mariandynorum terra, II, 747.

Μέλαινα, ἡ (Nigra); 1) ἄκρη, Melæna, promontorium Asiae minoris, II, 349, 651. 2) epitheton Corcyrae, Illyrici maris insulae IV, 571.

Μελάμπους, ὁ, in stabulis Iphieli gravem ærumnam sustinuit, Alælædæ, I, 121.

Μελανίππη, ἡ, Martis filia, in Amazonum promontorio capta per Herculem, redempta per Hippolyten sororem, II, 966 sqq.

Μελάντιοι πέτραι, αἱ, rupes Melantiæ duæ in Ἀγæo mari, IV, 1707.

Μέλας, ὁ, 1) unus filiorum Phixi, II, 1156. 2) Μέλας πόντος, ὁ, mare Nigrum, Ἀγæi maris pars juxta Thraciam, I, 922.

Μελάχαρος, ὁ, Οenei f., Calydonius, Argonauta, I, 191; Itymoneum et Artacem, Doliones, in prelio interficit, 1046; unus eorum, qui certamina ab Ἑτæ proposita pro Jasone suscipere cupiunt, III, 518.

Μελίσσα, ἡ, Magnesia urbs maritima, I, 592.

Μελίνη, ἡ, Nympha Bithyna, Amyci mater e Neptuno, II, 4.

Μελίτη, ἡ, 1) Najas, Ἀγæi filia, mater Hylli ex Hercule, IV, 538, 543. 2) insula maris Illyrici, IV, 572.

Μελιτήιος, adj.; ὥρος Μελιτήιον, Meliteus Corcira mons, cuius Nymphæ profectæ sunt, Jasonis Medæaque nuptis interfuturae, IV, 1150.

Μενετης, ιδος, ἡ, Meneti filia, Antianira, I, 56.

Μενοίτιος, ὁ, Actoris f., Opuntius, Argonauta, I, 69.

Μέντροπες, ol., iuxta Liburniam gens, Hyllum interfecunt, IV, 551.

Μέροψ, οτος, Percosius, Clites pater, I, 975.

Μήδεια, η, ἡ, III, 3; Ἑτæ filia, soror Chalciopeos, 248; Hecatae sacerdos, 251; Cupidinis telo vulnerata ardentissimo in Jasonem amore flagrat, 284 sqq.; Jason ex ædibus profecto se recipit in thalamum, a amore atque anxietate cruciata, 451 sqq., 611; e somniis, quæ ipsam exigitaverunt, excitata, ad Chalcopam sororem abire conatur, pudore tamen impedita, luctui immoderato se tradit 616-664; a sorore de doloris causa interrogata, 674, se illius filiis metuere dissimulat, 688; se et his opem laturam, 710 sqq., et Jasoni promittit, ipsa lata, 724, sqq.; insequente nocte summa sollicitudine excrucia, vix se continet, quin ipsa se veneno necet, 751 — 824; tum prima luce vestitu ornatus sumpto, 828 sqq., cum Prometheo, quod vocant, medicamine, 844 sqq., ad Hecatae templum vehitur, 869 sqq.; cum ancillis communicato consilio, has descendere jubet, quando Jason advenerit, 891—911; impatiens moræ hunc expectat, 948 sqq.; ejus adventiens aspectu vehementer percellitur, 962 sqq.; Jasoni auxilium suum implorant (975—1007) medicamentum illud dat neque habet diu, quid prius dicat, 1008—1025; tandem medicaminis usum certaminisque instituendi rationem Jasonem docet, 1026—1062; lacrimata vero, quod adeo longe a se abiturus sit, rogat, ut sui semper memor sit (coll. 1105—1117), et de patria ejus Adriadæque historia plura ex eo querit, 1063—1077; Jason promittente, se ipsam in Graeciam abductum uxoremque suam facturum, ita delectatur, 1130—1135, ut redditus plane obliscatur, 1140 sqq.; tandem ab illo monita cum ancillis domum revertitur, magis etiam animo conturbata, 1149—1162. 1246; 1364; magno metu perculta, IV, 11 sqq., Junone impellente, 21 sqq., domui patriæ valedicit, 26—33, atque inde noctu aufugit, 34—53; ubi ad fluvium accessit, Phrontis evocat, 66 sqq.; ab eo Argoque et Jason excepta petit, ut celeriter secum aufugiant, ac promittit, se, sopito dracone, vellus daturam esse, 83—91; Argonautas ad sacrum lucum navigare jubet, 100; quo ubi ventum est, draconem sopit incantementis ac medicaminibus, 145—161, 163; prima luce ad navem reddit cum Jasone 183, qui heroibus edicit, ut eam colant

ac defendant, 194 sqq. 213; 243; Argonautas ad Panphagoniae littus appulsos Hecate sacra facere jubet ipsaque mysteriis Deam placat, 245 sqq.; ut in Dianae insula deponatur, Colchi cum Argonautis paciscuntur, usque dum regum aliquis judicari, num in patriam remittenda, an in Graeciam abducenda sit, 345 sqq.; Jasonem orat maximopere, ne Colchis dedatur, 355-390; adeo navem incendere seque in flammanum conjice-re vult, 391 sqq.; a Jasone mitigata insidiarum fratri struendarum ipsa auctor est, 411-420, eumque fraudulentis promissis ac beneficiis inducit, ut in Diana's insulam veniat, 435-444, ubi se reliqui ex pacto passa est, 452; cum Jasone in Circes aedes intrat, 689; ubi Iustitiae peracta, Circe de navigatione interroganti de facinore suo fugaque narrat, 730 sqq.; Circe solatium openque denegante, summo dolore oppressa ac lacrimans e domo reducitur ab Jasone, 749-752; eam Achillis uxorem in Elysio futuram Juno Thetidi predicit, 815; hanc repetitura magna Colchorum classis ad Drepanen insulam appellat, 1004; tunc et Argonautas et Areten reginam multis precibus orat, ne dedatur Colchis, 1011-1053; si non amplius virgo sit, se ipsam defensurum, Alcinous rex conjugi sue pollicetur, 1098-1109; qua sentienti Jasoni nunciata, 1123, nuptiae factae sunt, que describuntur 1141-1196; antrum illud, in quo cum Jasone concubuit, de ea cognominatum est, 1154. 1164; aras exstruxit in templo Apollinis Nomii, 1219; duodecim ancillas Phaeacias Arete regina ei dono dat, 1222. 1521; Talum, aereum Cretæ custodem, artibus suis subigit, 1653 sqq., 1677. 1722. Mήνη, ἡ, Luna, III, 533; Medea fuga nocturna latetatur, IV, 54 sqq.

Μήτηρ Δινδυμίη, ἡ, I, 1125, sive Μήτηρ Ήδαξή, 1128, i. e. Cybele. Vid. Κύβη.

Μόδης, ἡ, urbs Jonia, Ergini patria, I, 186.

Μίμχος, ἄντος, ὁ, 1) Bebryx, a Castore occisus, II, 105. 2) Gigas (Φλεγράῖς), a Marte interfactus, III, 1227.

Μίνως, ἄσ, ὁ, cuius a filiabus Argonauta pluri-mum originem duecebant, I, 230; ΆEoli f., e Thessalia proiectus Orchomenum in Bœotia condidit, III, 1093, 1094. Μίνωτ, ὁ, Argonautæ vocabantur, quippe a Minyæ filiabus maximam partem originem ducentes, I, 229; 709; 1055; II, 97; III, 578; IV, 338, 509, 595, 1074, 1220, 1364, 1500.

Μίνυεύς, adj. Minyeus (de genere Minyæ); M. υἱὸς Ἀθέμαντος, i. e. Phrixus, IV, 117.

Μίνυτης, ἥδος, ἡ, filia Minyæ, Clymene, I, 233.

Μίνωτος, adj.; πέλαχος Μίνωτον, mare Minoium, i. e. Creticum, IV, 1564.

Μίνωτης, ἥδος, ἡ, Minois filia, Ariadne, III, 998; IV, 433, vid. Αἰριάδην; epitheton Cretæ insulæ, II, 299; Μίνωτες νῆσοι, αἱ, i. e. Cyclades, II, 516; epitheton Miner-væ, cui in Creta Argonautæ templum condiderunt, IV, 1691.

Μίνως, ως, ὁ, Ariadnae pater, III, 1098; iram adversus filiam compescuit, 1000; eo consentiente Theseus Ariadnen duxit, 1100; Pasiphaës maritus, 1107; Aca-lloidem trajecit in Libya, IV, 1491.

Μοῦτα, ἡ, Parca, Fatum, Mors, IV, 1475; Μοῦται, ἀων, αἱ, Parcae, 1217.

Μοστύνοικος, ὁ, Mosynœci, Ponti populus, in ligneis turribus habitans, II, 379 sqq., Tibarenis finitimus, de quo plura II, 1015-1029. 1117.

Μοῦτα, ἡ, a poeta invocatur, IV, 2; Μοῦται, ἀων et ἔων, αἱ, I, 22; Aristæum medicinam ac vaticinia docuerunt, II, 512. 845; quarum una, Terpsichore, Si-renum mater, IV, 896. 984; 1381.

Μόψος, ὁ, vates, Argonauta, I, 65, in Libya periurus

80; dormientibus sociis custodiam agitat cum Acasto, 1083; conspecta alcedine, 1086, Jasonem matri Deorum sacra facere jubet, 1092 sqq., 1106; Stheneli manes sacrâ placari jubet, II, 923; augurium quodam bonum de auxilio illo interpretatur, quod Venere Argonautis latarum Phineus prædixerat, III, 543 sqq.; Jasonem Argumque ad Hecates templum secutus, 916, a cornice quadam loquente monitus Jasonem solum in templum intrare jubet, memorato iterum Phinei de Venere vaticinio, 938 sqq.; serpentis ictu interfectus in Libya, IV, 1502-1518-1536.

Μυκηναῖοι, οἱ, Mycenenses, I, 128.

Μυρίνη, ἡ, urbs Lemni insulæ, I, 604, 634.

Μυρμιδῶν, ὄνος, ὁ, pater Eupolemiæ, I, 55; οἱ Μυρμιδόνες, antiqui ΑEGINÆ incoleæ, IV, 1772.

Μυρτίδος, ὁ, ΕΝομαι auriga, I, 755.

Μυρτώσιον αἴπος, τὸ, Myrtosius vertex (mons) Libyæ, II, 505.

Μύσιος, adj. Mysius; χολῶναι Μυσῖαι, αἱ, I, 1115.

Μυσίς, ἴδος, adj. fem.; γαῖα, i. e. Mysia, I, 1348-1349; item subst. II, 766.

Μύσοι, οἱ, Mysi, I, 1164; Argonautas hospitaliter excepterunt, 1179. 1298; quibus Polyphemus urbem condidit, 1322, 1345, coll. IV, 1472; Priolen, Lyci regis fratrem, interfecerunt, II, 781; sub potestatem Ma-riandyrorum reducti ab Hercule, 786.

N.

Νάρηξ. Νάρηκος στόμα, τὸ, alterum Istri ostium vocabatur, IV, 312.

Ναζάμων, ωνος, ὁ, Geramantis Nymphæque f., frater Ca-phauri, IV, 1496.

Ναυβολίζεις, ς, xo, Nauboli f., Clytoneus, I, 134.

Ναυθόλος, ὁ, 1) Lerni f., pater Clytonei, I, 135. 2) Ornyti f., pater Iphiti, 208.

Ναυπλιάνης, αἱ, Nauplii f., Prætus, I, 136.

Ναύπλιος, ὁ, 1) Neptuni et Amymones f., navigationis peritissimum, I, 138. 2) unus e posteris illius, Clytonei f., Argonauta, 134; inter eos est, qui post Tiphys mortem gubernationem suscipere volunt, II, 896.

Ναυσίθοος, ὁ, rex Phæacum in Macride insula, IV, 539, 547, 550.

Νεστάτοι, οἱ, populus, IV, 1215.

Νέστις αἴα, ἡ, Nestis terra, quoque copiae Colchorum, quæ Pontum obsidebant, extendebantur, IV, 337.

Νηῆα, ἀδος, ἡ, Najas, Φενοε, Sicini mater, I, 626; Melite, IV, 543; Νηῆάδες, αἱ, Naijades, quales Circes an-

cillæ erant, 711; Achilleum nutriverunt, quum apud Chironem degeneret, 813.

Νηλείδεια, οἱ, Nelei posteri (Iones), I, 959.

Νηλεὺς, ηρος, ὁ, Pyli rex, pater Periclymeni, I, 158.

Νηλέης, adj.; στοτε καὶ πέδιον Νηπάτοιν, in Adrastia, regione Troadis, I, 1116.

Νηρεὺς, ηρος, ὁ, I, 1309; cuius aedes in Αἴγαιο mari sunt, IV, 772. 780; 1599; 1743.

Νηρηίδες, αἱ, Nerei filiae, a Thetide in Ausonium mare missæ, Argonautis opem lataræ, IV, 844, coll. 859; duce Thetide Argo incolumem per Planctas petras ducent, 930-967.

Νισαῖα, οἱ, Nisei, de Nisæa oppido Megarenses cognominantur II, 747; 847.

Νόμοτος, ὁ (Pastoralis), epitheton Aristæi, II, 507; Apollinis, IV, 1218.

Νότος, ὁ, Notus, ventus, IV, 1628.

Νυκτεύς, ὁ, Antiopen filiam crudeliter tractavit, IV, 1090.
 Νυμφάνη, ἡ, insula maris Illyrici, ubi Calypso habitatbat, IV, 574.
 Νύμφη, ἡ, Nympha; Νήσια N., Cenoe, I, 626, Anchiale, 1130; Pegarum, fontis Mysiae, Nympha, capta Hylæ amore, in undas adolescentem trahit, 1229-1239, 1324; Melia, mater Amyci, II, 2; Ἀμαρόνας N., in Parabii historia, quam Phineus Argonautis narrat, 477, 482, 485 (Θυνάς); Nympha Cyrene facta est ab Apolline, 508; mater Dipsaci, 655; Harmonia, Amazonum mater, 991; Καυκασίη N., Asterodea, III, 242. IV, 1495, vid. Τριτωνίς. — Νύμφαι, ἑων, αἱ, I, 402; Πηλιάδες, 550; e lacrimis Nympharum Clite reginae mortem deplorantium Clite fons ortus est, I, 1066 sqq.; in Mysia Diana saltatione et canto celebrantes, 1223, 1224 sqq.; Χθόνιαι, indigenæ (Libyæ) Nymphæ, quibus Apollo Cyrenen commisit, e Thessalia abreptam, II, 504; Κυρώναι, filiae Plisti, 711, 821; Diana Nymphæ, III, 881; Nymphæ, quæ Phasidem accolunt, ululabunt, apparente Hecate terribili ad sacra nocturna Jasonis, 1219; Nymphæ a Junone missæ, flores ad Jasonis Medeæque nuptias affuerint, IV, 1144-1152; saltatione cantuque nuptias celebrant, 1196 sqq. 1218; Εσπερίδες, 1398, 1414. Νύξ, κτος, ἡ, Nox, III, 1193; cuius sedes in ima terra, IV, 630, 1059.

Νυστίος, adj. Nysæ, urbis ac montis Indorum, Nisæus; Διὸς N. νῖστος, i. e. Bacchus, II, 905; IV, 1134; N. ἄναξ, item, 431. Νυστίον πεδίον, τὸ, campus Nysæus, quo Typhaon fulmine ictus delatus est, II, 1214.

E.

Ξάνθος, ὁ, fluvius Lyciae, I, 309.

Ξείνιος, ὁ, Hospitalis, epitheton Jovis, II, 1132; III, 193. Ξυνίας λίμνη, ἡ, lacus Ätoliae, cui Ctimene urbs adiacebat, I, 68.

O.

Ογχηστός, ἡ, Bœotiae oppidum, ubi Neptunus colebatur, III, 1242.

Οθρυς, νος, υν, Thessalæ mons, II, 515.

Οἰαγρος, ὁ, Orphei pater e Calliope Musa, I, 25, 570; II, 703; IV, 905, 1193.

Οἰαξις γαῖα, ἡ, i. e. Creta, qua manibus prehensa Anchiale Nympha Idaeos Dactylos peperit, I, 1131.

Οἰνέας, ἡς, ὁ, Argonauta, I, 74; vulneratus penna acuta, quam Martis avis prætervolans in navem dimisit, II, 1037.

Οἰνεύης, ὁ, Cenæ f., Meleager, I, 190, 1046; III, 518.

Οἰνεύης, ἡς, ὁ, pater Meleagri, Laocoontis frater, I, 192, 193.

Οἰνούη, ἡ, Cenæ; 1) insula, Sicinus postea dicta, quo piscatores Thoantem, Lemniorum regem, traicerunt, e cæde servatum, I, 623 sqq.; 2) Najadum una, Sicini mater e Thoante rege, 626.

Οἰνόμαος, ὁ, cum Pelope de Hippodamia certans representans erat in pallio, quod Minerva Jasoni dono dederat, I, 756.

Οἰχαλίν, ἡ, Eubœa oppidum, unde Clytius et Iphitus Argonautæ venere, I, 87.

Οἴλυμπιος, Olympius, Jovis epitheton, IV, 95.

Οἴλυμπος, ὁ, II, 1232; vid. Οὐλυμπος.

Ομᾶλη, ἡ, Thessalæ oppidum maritimum, I, 594.

Ομόνοια, ἡς, ἡ, Concordia, cui Argonautæ templum condiderunt in Thyniade insula, II, 718.

Οπούντιος, adj., Opuntius; Οπούντια ἄστεα Λοχρῶν, IV, 1780.

Οπούς, ὄντος, Opus, urbs Locrorum, unde Menetius Argonauta venit I, 69.

Ορνυτέης, ὁ, Ornyti f., Naubolus, I, 207.

Ορνυτος, ὁ, Bebrycum unus, cum Areto caestus alligat Amyco regi, II, 65.

Ορτυγίη, ἡ, Ortigia, i. e. Delos insula, I, 419, 537; IV, 1705.

Ορφεῖος, adj.; Ορφείη φόρμαγξ, Orphei cithara, II, 161.

Ορφέն, ἥπας, ὁ, Cenæ et Calliope Musæ f., I, 23; musica arte clarus, arbores e Pieria Zonen canendo deduxit, 26 sqq.; Chironis monitu expeditionis comes a Jasone factus, 23; rex Pierie, 34; Idmonis Idaeaque jurgium compositurus rerum origines deorumque facta canit, 494 sqq.; cithara cantu remigationem Argonautarum regit, 540; portuque relicto Dianam canit, 570; ad Electrae insulam appelli jubet, 915; suadet sociis, ut armati saltatione Cybelen celebrent, 1134; Thyniadem insulam Eoi Apollinis appellari jubet, II, 683 sqq.; canta citharae sacra celebrat, que in Thyniade insula Apollini sunt, 703 sqq.; lyram suam dedicat Apollini prope Stheneli tumulum, unde Lyrae nomen illi regioni inditum est, 928 sqq.; cantu Sirenum vocem vincit, IV, 905 sqq.; Jasonis Medeæque nuptias canta celebrat, 1159, 1194; ab Hesperidibus petit, ut fontem monstrent Argonautis siti cruciatis, 1409 sqq.; alterum Apollinis tripodem diis Libyæ indigenis dono dari jubet, 1547.

Ορχομενὸς, ὁ, Orchomenus rex; II, 654, 1093, 1186; III, 265, 266; vid. Ορχομενὸς, ἡ.

Ορχομενός, ἡ, et πόλις Ορχομενός, urbs Bœotiae III, 1073; condita a Minya, 1094; unde Phrixus fugit, II, 654; quo ejus filii profecti sunt Athamantis avi opes petimus, 1093; 1153; III, 265, 266; IV, 257.

Οσσα, ἡς, Ossa, Thessalæ mons, I, 598.

Οὐλυμπος, ὁ, ("Ολυμπος, II, 1232), Olympus, mons Thessalæ, I, 598; Deorum sedes, 504, 1099; II, 300, 603; III, 113, 159, 1358; IV, 770, 781.

Οὐρανίδης, ὁ, Urani f., Saturnus, II, 1232; Οὐρανῖδαι, οἱ, Dii dicuntur II, 342.

Οὐράνιος, adj.; σίμα Οὐράνιον, Urani sanguis, IV, 992. Οὐράνος, ὁ, Uranus; per Gaem Uranumque (Terram Cœlumque) Medea jurat, III, 699, 716.

Οφίων, ὁ, Ophion et Eury nome initio Olympum tenuerunt, dein a Saturno ac Rhea victi in Oceanum delapsi sunt, I, 504 sqq.

II.

Παγασαὶ, οἱ, oppidum maritimum Thessalæ (Magnesiæ, Μαγνητίδες) cum portu, ubi Argonautæ primum ancore solvabant, I, 238; 411.

Παγασῆτος, adj., Pagaseus; λυψὴ, δ, portus Pagasarum, I, 524; conf. Παγασαὶ.

Παγασητὲς, adj. fem., ἀκτὴ, littus Pagasæum, I, 318; et Παγασητῖδες ἀκται, οἱ, Pagasea littora, ad quæ Argonauta reversi appulerunt, IV, 1781; conf. Παγασαὶ.

Πακίνω, ὁ, Paean, Deorum medicus, IV, 1511.

Πακτωλὸς, ὁ, amnis Lydiæ, cygnis abundans, IV, 1300.

Παλαιμόνιος, ὁ, Lerni, verius Vulcani f., Argonauta, I, 202.

Παλλὰς, ἀδος, ἡ, Minervæ nomen, I, 723; III, 340.

Παλλήνοις, adj., αἱτεα Παλλήναια, τὰ, clivi Pallenæ, i. e. Pallenes, I, sqq.

Παναχαῖς, ἥπας, adj. fem., γαῖα, cuncta Græcia, I, 243; III, 347.

Πανελλῆνες, οἱ, Græci universi, II, 209.

Παραίθιος, ὁ, cum accolis ad Phineum confluentibus venit, II, 456; quo ablegato ad ovem adducendam e grege, 463, fata ejus Phineus Argonautis narrat, 468-489; duas oves adducit immolandas, 490.

- Παρθενίη, ἡ, Samos insula, Ancae Argonautæ patria, ubi Juno Imbrasia colebatur, I, 188. II, 872.
- Παρθένος, δ, Asiae minoris fluvius, in quo Diana lavari solebat, II, 936 sqq.; III, 876.
- Παρνητός, δ, Parnassus mons, in quo Apollo puer Delphinen draconem interfecit, II, 705 sqq.
- Παρφάστος λαός, δ, populus Parrhasius, Parrhasii, in Arcadia habitantes, qui a Lycaone originem ducebant, quorum coloniam Aristaeus in Ceum insulam duxit, II, 521.
- Παπαζήνη, ἡ, Solis filia, soror Αἴτεω, Minois conjux, mater Ariadnes, III, 999, 1076, 1107.
- Παρλαγόνες, οἱ, quorum rex Pelops Henetus olim fuerat, II, 358; 790 (Πελοπῆται); horum ad terram Argonautæ appellunt tertio die, postquam Εάm reliquerunt, IV, 243; ubi Lyci filio relieto solvunt, 300.
- Περσειά, αἱ, Piresiae, oppidum Thessaliae, in vicinia Apidanæ et Enipei fluviorum confluentium, I, 37; 584.
- Περιθών, οὐ, δ, Pirithous, cum Theseo in orco versatus, I, 103.
- Πελασγικὸς, adj.: ἥρης, exercitus Pelasgicus, I, 1204.
- Πελασγίς, ἴδος, adj. fem., Pelasgica (Thessala), Junonis epitheton, I, 14; Ἰωλχός, 906; ἀκάνη, Pelasgicus stimulus (quo boves stimuluntur), III, 1323; γαῖα, terra Pelasgica, i. e. Thessalia, IV, 243; item χθῶν, 265.
- Πελασγοὶ, οἱ, Pelasti, i. e. Thessali, II, 1239; αἱ Πελασγῶν, i. e. Thessalia, I, 580.
- Πελίας, αἱ, δ, Pelias rex, cuius jussu Argonautarum expeditio suscepta, I, 3, 16, postquam oraculo monitus est, caveret sibi ab homine, qui uno calceo indutus esset venturus, 5 sqq.; pater Acasti, 225. 242, 279, 323, 902, 981, 1304; II, 624, 763; III, 64, 75; ejus in exitium Medea Ioleum abiit et Junonis voluntate, III, 1133, coll. IV, 242.
- Πελλήνη, ἡ, Achajæ urbs, quam Pelles condiderat, I, 177.
- Πελλης, δ, pater Hyperasii, Pellenen, urbem Achaicam, condidit, I, 177.
- Πελόπεια, ἡ, Pelias filia, soror Acasti, I, 326.
- Πελοπῆται, adj. Πελοπῆται νῶται, tergum Pelopis, I, 758; Πελοπῆται Paplagones cognominantur II, 790; conf. Παρλαγόνες.
- Πελοπῆτης, ἴδος, adj. fem., Pelepeia; γαῖα, i. e. Peloponnesus, IV, 1570, 1577.
- Πελόψ, οπος, Pelops, cuius cum Ονομαο certamen in pallio, quod Minerva Jasoni donarat, representatum, I, 753 sqq.; Henetus, antiquus Paplagonum rex, II, 359; Πελοτος γαῖα, i. e. Peloponnesus, IV, 1231.
- Περικλύμενος, δ, Nelei f. natu maximus, Argonauta, cui Neptunus magnopere favebat, I, 156.
- Περκώστος, δ, Percosius, Perctes urbis incola, Merops, I, 973.
- Περχώτη, ἡ, urbs Troadis, I, 932.
- Περσεῖς, δ, Euryomedon a matre nominatus, amputato Medusa capite, Libyam supervolavit, IV, 1513 sqq.
- Πέρση, ἡ, Circes mater ex Sole, IV, 591.
- Περσητής, ἴδος, Persei filia, Hecate, III, 467, 478, 1033; IV, 1020.
- Πέτρη, ἡ, Petra, urbs Thessaliae (Αίμονῆ), III, 1244.
- Πενήνη, ἡ, insula, inter duo Istri ostia sita, IV, 309.
- Πηγαῖ, ἔων, αἱ, nomen fontis illius, in quem Hylas tratus est, I, 1222, 1243.
- Πελείδης, δ, Pelei f., Achilles, I, 553.
- Πηλέας, τος, δ, Αἴα f., frater Telamonis, cuius ope quium Phocum fratrem interfecisset, relicta Αἴγina Phthiæ habitabat, Argonauta, I, 94; Zelyn ac Gephyrum, Doliones, in prælio nocturno interfecit, 1042; jaculum immittit apro, qui Idmonem interfecit II, 829. 838; ne
- Ἄetene nimis timeant, sociis persuadet, 1217 sqq. III, 504; 816; ad eum Thetis conjux accedit non conspecta a reliquis Argonautis, monetque ut Tyrrheniam statim relinquant, 853 sqq.; de conjugis in eum ira episodîm, 865-880; Thetidis mandata cum sociis communicat, 880 sqq.; interfictis Absyrtō ejusque copiis in Dianæ insula, suadet sociis ut ea ipsa nocte hinc proficeantur, IV, 494-502; heroinarum Libycarum sermonem obscurum sociis interpretatur navemque per terram jubet portari ea via, qua equus, qui e mari repente prosiluerat, incessit, 1368-1379.
- Πηγαῖ, adj. fem., Peliaci, Αἴρω, I, 386, 525; χωρυφ, cœcum Pelii montis, II, 1188; Πελαάδες ἐρίπναι, Peliacæ rupes, I, 581; Νύμφαι Πηγαῖ, 549-550.
- Πηλὸν, τό, Pelion mons, I, 520.
- Πηνείδης, δ, Peneus, fluvius Thessaliae, II, 500.
- Πηρώ, οὐς, ἡ, Nelei filia, e Biante mater Talai, Areïi, Leodoci Argonautarum, I, 119.
- Πιερίδης, αἱ, Musarum nomen, IV, 1382.
- Πιερίη, ἡ, Thessaliæ regio; Πιερίθεον, I, 31; ibi Orpheus regnavit, Βιστωνίς, I, 34.
- Πιμπήλης, ἴδος, adj. fem., σκοπιὴ quædam de Pimpla Musis sacra vocatur I, 25.
- Πιτνέα, ἡ, 1) urbs Troadis, I, 933. 2) una insularum Liburnidum, IV, 565.
- Πιλαγχται (πέτραι), αἱ, IV, 786, 860, 924, 939; per has quomodo Argonautæ Nereidum ope incolumes vecti sint, describitur 930-967.
- Πιλείστος, δ, pater Coryciarum Nymphaeum, II, 711.
- Πληγάδες, αἱ, Plejades, III, 226.
- Πληγάδες (πέτραι), αἱ, Symplegades, quales fuerint, per quas quomodo Argonautæ navigaverint, firmas exinde stantes, describitur II, 549-610; 596; 645.
- Πλωταὶ, αἱ, insulæ, in quibus Boreadæ Harpyias assecuti sunt, II, 285; Strophades postea dictæ, 297.
- Πολυδεύκης, εος, δ, Pollux, Jovis ac Ledæ f., Castoris frater geminus, Argonauta, I, 146; pugilatum cum Amyco rege ineundum suspicit, II, 20 sqq.; qui pugilatus describitur 67-97; rege imperfecto a Bebrycibus impetum dantibus defenditur per socios, 100; ejus victoria de Amyco reportata conviviis et cantu celebratur a sociis, 155-163; IV, 588. Conf. Τυνδαρέης et Θεραπταῖος.
- Πολυξώ, οὐς, ἡ, Hypsipela nutrix grandæva, in Lemniadum concione suadet, ut Argonautæ in urbem expiciantur, I, 668-696.
- Πολύφημος, δ, Elati f., qui olim inter Lapithas cum Centauris pugnaverat, jam senex Larissa venit, Argonautis interfuturus, I, 40; Hyla frustra quæsito, cum Hercule occurrenti communicat, quæ de fato illius conjiciat, 1241-1260; apud Mysos relictus cum Hercule, 1283; urbe ad Cium fluvium condita, apud Chalybes diem obiit, 1320 sqq., 1347; IV, 1470.
- Πόντος, δ, Pontus Euxinus, II, 346, 413 (Πόντονδε), 418, 579, 984 ("Αἴεινος"), 1246, 1261; quem Colchorum, qui Argonautas persecuntur, pars altera relinquit, navigans per Cyaneas rupes, IV, 304. 1002.
- Ποσειδάων, αὐος, δ, Neptune, cui aliisque Diis epulæ a Pelea rege instructæ, I, 13; Nauplii pater ex Amymone, 136; magno favore Periclymenum amplexus est, 158; Euphemni pater ex Europe, Tityi filia, 180; pater Ergini et Ancae, 185; ab eo Doliones originem ducebant, 951. 1158; Amyci pater e Melia Nympha, II, 3 (Γενέθλιος); pater Ancae ex Astypalaea, II, 867. III, 1240. Ceryram, Asopi filiam, Phliunte abreptam, in Coreyra insula collocavit, IV, 567. 1326; 1356; 1370; Eurypyli Tritonis pater, 1559; aræ ab Argonautis ei conditæ in littore Libyæ, 1621.

Ποσιδήνος ἄκρη, ἡ, Posideum promontorium, quod Argonautae præternavigarunt, relicta Cio, I, 1279.
 Πριόλης, ἀρ., ὁ, frater Lyci, regis Mariandynorum, a Mysis interfactus, cuius in funebris Hercules Titien viet, II, 780.
 Προῖτος, ὁ, Nauplii f., pater Lerni, I, 136.
 Προμεύς, ὁ, unus Dolionum, quem Idas interfecit, I, 1044.
 Προμάθειος, adj., Prometheus; Προμάθειον φάρμακον, medicum illud medicamen, quod invulnerabiles reddebat, quale fuerit et quomodo ejus succum Medea collegerit, describitur, III, 845-866.
 Προμάθευς, ἕος et ἥος, ὁ, Japeti f., pater Deucalionis, III, 1086; ad Caucasum alligatus, II, 1249; cuius gemitus Argonautae audiverunt præternavigantes, 1257; cuius e sanie in terram destillante pharmacon Prometheum enatum est, III, 853, coll. Προμάθειος.
 Προποντίς, ἴδος, ἡ, cui Cyzicus adjacebat, I, 936; 983.
 Ηὐθώ, οὖς, ἡ, i. e. Delphi; I, 209 (Πυθῶδες), 308, 413, 418, 536; IV, 530, 1704.
 Ηύλος, ἡ, Messeniae urbs, ubi Neleus regnabat, I, 157.

P.

Πέρα, ἔης et εἶης, Rhea (Cybele), Saturni uxor, I, 506, cf. Κρόνος; 1139, 1151; quam quomodo Argonautæ in Dindymo monte coluerint, describitur 1117-1152; Saturnum filium in Philyrae concubitu deprehendit, II, 1235.
 Πρήβαιος, ὁ, II, 789; vid. Πρήβαια.
 Πρήβαια et Πρήβαιος, ὁ, Rhellas, fluvius Bithyniæ, II, 349; quem Argonautæ præternavigarunt, 650; ad quem usque Hercules Mariandynorum fines protulit, 789.
 Πτυκτῖος, adj. Πτυκτᾶ ἔρη, Ripæ montes Scythiae, in quibus fontes Istri sunt, IV, 287.
 Ροδανὸς, ὁ, Rhodanus fluvius, qui in Eridanum illatur, ab Argonautis trajectus, IV, 627 sqq.
 Ροιτεῖας ἀκτὴ, ἡ, Rhœteum, i. e. Troadis littus, I, 929.
 Ρυνδαῖος, ἴδος, adj. fem. Ρυνδαῖδες προχοαὶ, ostia Rhynndaci, fluvii Bythyniæ ac Mysiæ, I, 1165.

Σ.

Σαγγάριος, ὁ, Ponti fluvius, II, 722.
 Σαλαγχῶν, ὄνος, ὁ, fluvius, circa Nestida terram, IV, 337.
 Σαλμωνὶς ἄκρη, ἡ, Salmonium (s. Sammonium), promontorium Cretæ insulae, IV, 1693.
 Σάπειρες, οἱ, Ponti populus, Bachiribus finitimus, II, 395, 1243.
 Σαρδόνιος, adj. Σαρδόνιον πέλαγος, mare Sardum, IV, 633.
 Σαρπηδόνιος, adj. Σαρπηδόνιη πέτρη, mons Thraciæ, in vicinitate Ergini fluvii situs, I, 216.
 Σαυρομάται, οἱ, gens Scythica, Colchis infesta, III, 353, 394.
 Σειρῆνες, οἱ, Sirenes, Acheloi ac Terpsichores filiae, IV, 893, 895-902; quarum voce Orhei cantu victa, Argonautæ salvi prætervehuntur omnes præter unum Buten, 902-914.
 Σείριος, ὁ, Sirius stella, II, 517, 524; III, 957.
 Σεληνάιη, ἡ, Luna, I, 1232; qua Arcades antiquiores esse dicebantur, IV, 264. Conf. Μῆνη.
 Σερβωνὶς λίμνη, ἡ, Serbonis, palus Aegypti, in quam submersus Typhaon jacebat, II, 1215.
 Σηπιὰς ἄκρη, ἡ, Sepias promontorium Thessaliae, I, 582.
 Σῆσαμος, ἡ, Paphlagoniæ urbs, quæ Amastris postea vocata est, II, 941.

Σθένελος, ὁ, Actoris f., ex Amazonum bello revertens interfactus ac sepultus in littore prope Callichorum amnum, cuius anima tumulum conscendens Argonautis visa est, ac Mopso jubente sacris placata, II, 911 sqq., 925 sqq.

Στγυνοι, οἱ, gens quædam circa Istri fluminis ostia, IV, 320.

Στίχνος, Sicinus; 1) ὁ, Thoantis regis Θεονæque Naja-dis f., I, 625; 2) ἡ, insula, quæ a Sieino illo nomen traxit, Θεον ante vocata, 624; vid. Οἰνοῖν.

Στνδοι, οἱ, gens, quæ campum Laurium circa Istri ostia situm inhabitabat, IV, 322.

Συντῆς, ἴδος, adj. fem., Lemni insulae epitheton, I, 608; IV, 1759.

Συνώπη, ἡ, Asopi filia, in Assyria habitans, postquam Jovem Apollinemque et Halyn dolo decepit, II, 946-952.

Συρφεὺς δῆμος Thespiensium, unde Tiphs ad cœtum Argonautarum venit, I, 105.

Σκιάθος, ἡ, Sciathus, iusula e regione Magnesiæ sita, I, 583.

Σκύθαι, ἑων, οἱ, quorum per fines Ister fluit, IV, 288; 320.

Σκύλλα, ης, ἡ, Phorci et Hecates filia, cuius per scopulos ut Argonautas ducat salvos, Juno Thetidem roget, IV, 789, 827, 828 sqq. (Κράταις); 922.

Σωναντῆς, ὁ, (servans naves), quo epitheto Megarenses Acherontem fluvium cognominarunt, II, 746.

Σπάρτη, ἡ, Sparta; Σπάρτην Castor et Pollux ad Argonautarum cœtum profecti sunt, I, 148; ab Euphemis posteris, qui ibi habitabant, IV, 1761, Thera duce relicta est, 1762.

Σποράδες, οἱ, Sporades insulae, IV, 1711.

Στοιχάδες νῆσοι, οἱ, Stoechades insulae, IV, 554; in quas Argonautæ evadunt, relictis Celerum Ligurumque gentibus, IV, 650; quibus relictis in Aethaliam insulam pervenerunt, 654.

Στροφάδες, οἱ, insulae, quæ Plotæ antea vocatae erant, II, 296.

Στυμφαλίδες ὅρνιθες, οἱ, aves Stymphalides, quomodo fugate ab Hercule, II, 1053 sqq.

Στυξ, γός, ἡ, per quam Iris jurat, II, 291.

Σύρτις, ἴδος, iv, ἡ, in Libyco mari, ad quam æstus Argonautas appulit, IV, 1235.

Σφόδρος, ὁ, unus Dolionum, quem Acastus interfecit, I, 1041.

T.

Ταῖνάριος, adj. Ταῖναρίη χθὼν, Tænarum, promontorium Laconiacæ, in quo aditus orci ferebatur esse, I, 102.

Ταῖναρος, ἡ, urbs Laconica, unde Euphemus Argonauta venit, I, 179; Neptunea sacra, III, 1241.

Ταλαξὸς, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Areïi et Leodoci, Argonauta, I, 118; cum Castore cæstus alligat Polluci adversus Amycum certaturo, II, 63; vulneratus ab Oride Bebryce, 111.

Τάλως, ὁ, Talus, æreus Cretæ custos, Argonautas ad insulam appellere prohibuit, IV, 1638; uno tantum corporis loco vulnerari poterat, 1645 sqq.; Medæ tamen artibus subactus, 1670, diem obiit, 1676 sqq.

Τάζπιοι, οἱ, Taphii ac Teleboæ cum Electryonis filiis pugnantes in Jasonis pallio, Minervæ dono, representati, I, 750.

Τεγένη, ἡ, urbs Arcadiæ, ubi Amphidamas, Cepheus, Argæus Argonautæ habitabant, I, 162, 398.

Τελαμὸν, ὄνος, ὁ, Αἴaci f., frater Pelei, quocum Phœcum fratrem interfecit, dein Αἴgina relicta, in Salamine in-

sula habitabat, Argonauta, I, 93; Basileum Dolionem in prælio occidit, 1043; Jasonem objurgat, iratus propter Herculem apud Mysos relictum, 1289 sqq.; tum temeritatem suam deprecatur, 1330, sqq.; cum Augaea ac filii Phrixi Jasonem comitatur ad ædes Aetæ, III, 196; 364; inter eos est, qui ad certamina pro Jasono suscipienda paratos se ostendunt, 515; cum Æthalide mititur petitus ab Æte serpentis dentes, 1174.

Telæcos, οντος, δ, pater Eribotæ, I, 72, 73; pater Bute, 96; IV, 912.

Tēρψιχόρη, ἡ, Musa, Sirenum mater ex Acheloo, IV, 896.

Tēρψίς, ώνος, ἡ, mater Idyæ ex Oceano, III, 244.

Tēλεβόζη, οῖ, Teleboæ ac Taphiæ cum Electryonis filiis pugnantes in Jasonis pallio, quod Minerva ei dederat, repræsentati, I, 748.

Tēλεκάλης, ς, ὁ, Dolionum unus, quem Hercules in prælio interfecit, I, 1040.

Tēρνος, ἡ, insula, ubi Hercules filios Boreæ interfecit, I, 1305.

Tēθρηνις γαῖα, ἡ, terra Tibarenorum, II, 1010-1014.

Tēθρηνοὶ, οἱ, populus in vicinia Chalybum habitans, II, 377.

Tēσαῖν ἄκρη, ἡ, Tisæum promontorium, I, 568.

Tēταρνίσος, ὁ, Mopsus cognominatur de Titareso, fluvio Thessaliæ, I, 65.

Tēτανες, οἱ, Titanes, sub Saturni Rheæque imperio, I, 507; II, 1233; quos Ceres frumentum demetere docuit, IV, 989.

Tēτανις, ίδος, adj. fem., Titania; δῆκα, radix Titania i. e. Promethea, III, 865, coll. Προμήθεος; Lunæ epitheton, IV, 54; epitheton Εἳα, urbis Colchorum, 131.

Tēτίης, ὁ, 1) unus ex Ideis Dactylis, I, 1126. 2) pugil, ab Hercule vicius in certaminibus funebris Prioleæ, II, 783.

Tēτυός, ὁ, pater Europeæ, I, 181; Elaræ f., quem Tellus denuо peperit, Apollinis sagitta ictus in pallio representans erat, quod Minerva Jasoni dono dederat, 761.

Tēтvος, ωνος, ων, ὁ, Thespensis, navigationis peritissimus, Minervæ jussu ad expeditionem Argonautarum profectus, I, 105; Argonautas navem in mare trahentes exhortatur, 381 sqq.; navis gubernator electus, 401; socios navem concendere jubet, 522. 561; 955; quo suadente Cius relinquitur, 1274. 1296; II, 175; navigationem per Symplegades summa prudentia regit, 557, 574, 584; qua perfecta Jasonem bono animo esse jubet, 610-618. 622; diem obiit apud Mariandynos, 854.

Tēтχιν, τνος, ἡ, Trachin, urbs Thessaliæ, ubi Hercules obsidebat a Cianis sibi datos collocavit, I, 1356.

Tēтххাসιος, adj., i. e. Thessalus, epitheton Deimachi, II, 955.

Tēтнáкрос πόντος, ὁ, mare Trinacrium, i. e. Siculum, in quod Ister alterum ostium emittit, IV, 291.

Tēтнáкрос, υνος, δ, 1) Tritonum unus, tripode Apollinis in littore paludis Tritonidis ab Argonautis exposito, his apparebat glebamque porrigit, IV, 1552 sqq.; qua per Euphemum accepta (1563), viaque navigationis indicata (1573 sqq.) cum tripode in paludem revertitur, 1589; invocatus dein ab Jasono, 1598, iterum apparel et navem in mare deducit, 1602 sqq.; ejus aræ tunc exstructæ, 1621. 1741, 1742, 1752; Tēтнáкрос ποταμὸς, Tritonis fluvius, i. e. Nilus, IV, 269; 2) pro ipso Nilo, cuius in aquis heroïnae, Libyæ præsides, lavabant, IV, 1311.

Tēтнáкрос, ίδος, adj. fem.; epitheton Minervæ, Αθηναίη, I, 109; item θεὰ, 721, 768; III, 1183; Θήρη, Thebae Tritoniæ (Tritoni i. e. Nilo adjacentes), IV, 260; Νύμφη, Nasamoni et Caphauri mater e Geramante, 1495; λίμνη,

palus Tritonis, ad quam Argonautæ navem portarunt humeris, 1391; Iunus in vicinia Hercules fontem pedis ictu aperuerat, 1444; 1539.

Tēνδάρεος, ὁ, Ledæ maritus, I, 148; ejus filii (Castor et Pollux) inter eos sunt, qui ad certamina pro Jasono suscipienda paratos se ostendunt, III, 517.

Tēνδαρίθης, ὁ, Tyndarei f., Pollux, II, 30, 41, 74, 798; οἱ Tēνδαρίθαι, Tyndarei filii, Castor et Pollux, Megalosacem et Phlogium, Doliones, in prælio interficiunt, I, 1045; his templum exstructum in Acherusio præmontrio a Lyco rege, II, 806; Jasoni juga afferunt tauris æreis imponenda, III, 1315; Deos orant, ut Ausonii maris vias aperiant Argonautis ad Circen navigaturis, IV, 593 (col. 588-591); navium custodes facti a Jove, 651 sqq. Conf. Tēνδάρεος.

Tēρσηνίς, ίδος, adj. fem.; ξπειρος, Tyrrenia (Etruria), ubi Circe habitabat, III, 312; IV, 850; ἀκται Tēρσηνίδες, littora Tyrrhena, quæ Argonautæ per mare Ausonium navigantes conspicunt, IV, 660. 856.

Tēρσηνοι, οἱ, e Lemno insula Euphemii posteros expulerunt, IV, 1760.

Tēρσηνος, adj. Tēρσηνόν πέτρη, ἡ, Typhaonea rupe Caucasi montis, ubi Juppiter Typhaonem fulmine percussit, II, 1210.

Tēтáшов, υνος, δ, Jovis fulmine percussus in Caucaso, in Serbonidem paludem submersus est, II, 1211 sqq.

Tēтáшев, έος, ὁ, Typhoeus, II, 38.

Y.

Yάκινθος, ὁ, Dolionum unus, occisus a Clytio, I, 1044. Yάντιος, adj., i. e. Beotus, Ογγηστὸς, III, 1242.

Yλας, α, δ, Theodamantis f., adolescentis, Herculis comes et armiger, I, 131; quem infantem olim Hercules ex ædibus Theodamantis abstulerat, 1212 sqq.; quem aquam petiturum apud Mysos Nympha quædam, fontis incola, amore capta, ad se trahit, 1207-1239. 1258; 1324; quem propter diras Herculis minas Ciani perpetuo quærebant, 1350, 1354.

Yλλῆς, οἱ, Hyllenses, ad quos Argonautæ veniunt, relicta Electride insula, IV, 524; tripode accepto heros adjuvant, 527. Vid. Yλλος.

Yλλητης, ίδος, adj. fem. Hyllensis; πόλις, urbs Hyllensium, IV, 535; γαῖα, Hyllensium terra, Hyllis, 562.

Yλλικός λιμὴν, ὁ, Hyllicus portus Drepanæ insulæ, IV, 1125.

Yλλος, δ, Herculis ac Melites f., Macride insula relicta, Phæacum coloniam (Hyllenses) in mare Adriaticum duxit, a Mentoribus interfactus est, IV, 537-551.

Yπερθρόεοι, οἱ, populus, ad quem Apollo proficisci solebat, II, 675; IV, 614.

Yπερήσιος, δ, Hyperasius, Pellæ f., pater Asterii et Amphonis, I, 176.

Yπιος, δ, fluvius, ad quem usque Bebryces fines suos protulerunt, II, 795.

Yψιπόλεια, ης, I, 621, 637, 654, 675, 848; IV, 423, 426. Vid. Yψιπόλη.

Yψιπόλη et Yψιπόλεια, ης, Thoantis, regis Lemniorum, filia, patrem ex universa virorum Lemniorum cæde servavit, I, 621; Argonautarum præcone accepto, 650, Lemniadum concione convocata, 654, sententiam fert, ut hospites muneribus donati ab urbe prohibeantur, 657-666; Polyxus tamen nutricis sententia consensu omnium accepta Iphinoam mittit, quæ Argonautas in urbem invitet, 699 sqq. 713; 718; Jasoni in ædibus suis excepto, 786 sqq., res Lemnias exponit eumque rogit, ut cum suis in insula habitet imperiumque suscipiat, 793-834. 836; 873; lacrimabunda Jasoni vale-

dicit, 886-898. 897; 900; Jasoni atrum pallium, a Thoante patre sibi legatum (IV, 426), dono dederat, quod ille induit Hecatae sacrificans, III, 1206; id Absyrtos datur a Jasone inter alia dona hospitalia, IV, 423.

Φ.

Φαέθονσα, ἡ, Solis filia minima natu, patris pecudes in Sicilia pascit, IV, 971.

Φαέθων, οὐτος, ὁ, 1) ita Absyrtus, Αἴτη f., a Colchis cognominabatur, III, 245, 1236. 2) Solis f., fulmine percussus et ambustus de patris curru in Eridanum cecidit, IV, 597 sqq.; 623.

Φαίάκες, ὄν, οἱ, Phaeaces, IV, 539, 544; quorum coloniam Hyllus e Macride insula in Adriaticum mare duxit, 554. 822; in Drepene insula, 991; ab Urano originem ducebant, 992; horum in sacre antro Macris, Aristaei filia, habitabat, ipsorumque fortunam amplificabat, 1139; ad concionem convenienti, ubi Alcinous rex judicium de Medea latus erat, 1181; inter eos recepti Colchi diu habitabant, 1211.

Φαίηλις, ἴδος, adj. fem., νῆσος, Phaeacia (Phaeacum) insula, IV, 769; δμωαι Φαιηλίδες, ancillæ Phaeaciæ, 1222, 1722.

Φάληρος, ὁ, Atheniensis, Alconis unicus f., Argonauta, I, 96.

Φᾶσις, ἴδος, δ, Phasis amnis, ex Amarantis montibus Circœaque campo ad Pontum defertur, II, 401. 506; 1261; 1278; III, 57; 1220; cum Lyco fluvio conjunctus in Pontum effluit, IV, 134 sq.

Φεροὶ, αἱ, Pheræ, Thessaliae urbs, sub Admeto rege, I, 49.

Φερεσφόνη, ἡ, Proserpina, Stheneli animam e tumulo surgentem Argonautis apparere permisit, II, 916 sqq.

Φθίας, ἀδος, adj. fem., Phthias, Εὔπολέμεια, I, 55.

Φθίη, ης, ἡ, Phthia, Phthiotidis urbs, ubi Peleus habitabat, I, 94; ubi Athamantius campus, II, 514; quæ relicta Aristæus in Ceum insulan abiit, 520.

Φάλαυρος, ὁ, Philyræ f., Chiron, I, 554.

Φίλυρες, ὄν, οἱ, Ponti populus, Macronibus vicinus, II, 393.

Φάλαρη, ἡ, Oceanitis, e Saturno mater Chironis, II, 1232, 1239.

Φάλωρής νῆσος, ἡ, in qua Saturnus cum Philyre concubuit, ad quam Argonautæ venerunt, relicta Martis insula, II, 1231.

Φινεὺς, ησ, δ, Phineus vates, Agenoris f., in opposito Bithyniae littore (in Thynia insula) habitabat, a Jove propter abusum vaticinandi artis cecitate ac victimis privatione per Harpyias punitus, II, 178 sqq.; Argonautarum adventu cognito, 194 sqq., eos rogat, ut sibi ex oraculi voce opitulentur, oraculumque ipsum exposuit, 209-236-239; olim Thracum rex fuerat, Cleopatraque maritus, 238, 239; deos Boreadis Harpyias persequentibus non iraturos jurat, 256-261. 272; 294; fugatis per Boreadas Harpyiis epulatur cum Argonautis, 305; navigationis usque in Pontum rationem exponit, 311-407; Jasoni de redditu interroganti non nisi paucis verbis significat, quid futurum sit, 420 sqq. 436. 438; Paræbii fata patrisque ejus Argonautis narrat, 468-489; Jasonem Boreadasque Apollini sacra facere jubet, 492. 530; 618; 647; 769; 1051; 1090; 1135; hunc Veneris ope Argonautis redditum fore praedicere Mopsus meminit, III, 549 sqq., 555, 943; oraculorum ejus, qui alia via redeundum esse cecinerat, heroes meminerunt, IV, 254.

Φιεγραῖος, adj. Φιεγραῖη δηιότης, Phlegræum proelium, (i. e. Gigantum cum Diis certamen), III, 234; Φιεγραῖος :

Μίμας, Mimas Gigas, 1227.

Φίλας, ὁ, Bacchi f., Argonauta, qui Aræthyreæ habitabat, I, 115.

Φιλούντις, ἴδος, adj. fem., Phliasia; αἴα, Phlius, unde Neptunus Ceryram abripuit, IV, 568.

Φιλόγοις, ὁ, 1) unus Dolionum, ab altero Tyndaridarum occisus in prælio, I, 1045. 2) unus e filiis Deimachi, qui in Assyria habitabant, II, 956.

Φοῖβος, ὁ, Apollo, I, 1, 301, 336, 353, 759; II, 216, 506, 702, 713, 847; IV, 529, 1490 (Δυσκάρειος), 1493, 1550, 1702, 1717, 1718. Vid. Ἀπόλλων.

Φόρχος, ὁ, Scylla pater ex Hecate, IV, 828.

Φόρχυς, νος, υ, ὁ, Phorcus, IV, 1598.

Φρίξος, ὁ, I, 256, 291; repræsentatus in pallio, quod Minerva Jasoni dederat, 763; ejus filii, naufragio facti, ad Aretiadem insulam delati sunt, II, 1093 sqq., 1107, 1119; e Græcia in Colchidem aureo ariete vectus, 1140, 1143; arietem dein Jovi immolavit, 1146 (conf. infra); Chalciope, Αἴτη filiam, uxorem duxit, 1149; senex in Αἴτη aëdibus mortuus est, 1151. 1194; III, 178; ab Αἴτη olim hospitaliter exceptus, 190. 196; 304; 330; Athamantis f., Αἴτοι nepos, 361. 374; 584; ejus filii, nepotibus suis, Αἴτεtes sumnum supplicium indicit, 595. IV, 22; 71; 81; Mercurii jussu Jovi Phixio aram erexit in Colchidis littore, ubi appulerat, arietemque immolavit aureum, IV, 119 sqq. 441; 736.

Φρόντις, ὁ, filius Phrixo, II, 1155, minimus natu, quem Medea evocavit, ubi ad navem Argonautarum nocte venit, IV, 72; is respondit, 76, et cum Argo fratre e nave exsiliuit, puellam supplicem recepturus, 80.

Φρύγες, οἱ, quomodo Cybelen colant, I, 1139; quos Hercules sub potestatem Mariandynorum rededit, II, 787.

Φρυγίη, ἡ, Phrygia, patria Cybeles, I, 1126. 1168; item Φρυγίη ἥπειρος, 937.

Φυλάχνη, ἡ, Thessaliae oppidum, unde Iphiclus venit ad coetum Argonautarum, I, 45.

Φυλαχής, ἴδος, adj. fem. Phylacea, Αλκιμῆδη, I, 47.

Φυλλῆτη, ἴδος, adj. fem., προχοαι Φυλλῆδες, Phyllidis (Psilolidis) fluvii ostia, in vicinia Melænæ promontorii, ubi Dipsacus habitat, II, 652.

Φυλλῆτος, adj., ἔρος Φυλλῆτον, mons Thessalæ, in vicinia Apidanî fluvii situs I, 37.

Φύζιος, ὁ (Fugalis), epitheton Jovis, adjutoris exulum, II, 1147; IV, 119; vid. Ζεύς.

Φωκῆτες, οἱ, Phocenses, I, 207.

Φῶκος, ὁ, a Telamone ac Peleo fratribus suis intersectus, I, 92.

X.

Χαλκησται, αἱ, una e tribus Amazonum gentibus, II, 1000.

Χαλκιόπη, ης, ἡ, Αἴτη filia, soror Medeæ, III, 248, filios, quos ex Phrixo habuit, domum revertentes salutat, 254 sqq. 270; III, 370; 449; 805; sororis coneroe per ancilam nunciatio, in illius thalamum se confert et de luctus causa interrogat, 667 sqq. 688; ut opem ipsius filii ferat, petit, 697 sqq., neve Jasoni auxilium suum subtrahat, 718 sqq.; quibus a sorore impetratis, 727, in thalamum suum reversa filii auxilium a Medea promissum nunciat, 740. 776; 903; 1156; huic, quamquam absenti, Medea valedicit, priusquam e patria domo au fugit, IV, 32.

Χαλκωδόνιον ὄρος, τὸ, mons in vicinitate Pherarum situs, I, 50.

Χάλυβες, οἱ, populus Ponti, Amazonibus vicinus, II, 375; apud quem Polyphemus mortuus est ac sepultus, 1322; IV, 1475; ad quem Argonautæ venerunt, relicta Amazonum terra, II, 1001; cuius mores describuntur 1002-1008.

Χάριτες, α., Gratiae, in Dia insula Baccho pallium illud confecerant, quod Hypsipyle Jasoni dono dedit, IV, 425.

Χάροβδις, ἡ, cuius per gurgitem ut salva Argonautarum navigatio sit, Juno Thetidis auxilium petit, IV, 789, 825; 923.

Χείρων, ἄνως, δ, Chiro Centaurus, Saturni ac Philyrae f., II, 1240, Jasoni suasit, ut Orpheum expeditionis comitem adscisceret, I, 33; ad mare degressus Argonautis proficiscentibus faustum redditum precatur, 554; a quo Aristaeus educatus est, II, 510; apud quem Achilles juventutem degebat, IV, 812.

Χερόνησος, ἡ, Chersonesus (Thracia), qua praternavigata, Argonauta Hellestropium intrarunt, I, 925.

Χθόνιος, adj. Χθόνιαι Νύμφαι, Nymphæ indigenæ (Libya), II, 504; vid. Νύμφη.

Χυτὸς, δ (sc. λιμῆν, structus portus), portus Cyzici, per

Gigantes, montium incolas, saxis obstructus, I, 990.

Ω.

Ωγυγίος, adj., Ogygius; Ωγυγίη Θήρη, III, 1178.

Ωκεανίς, ἡ, Oceanitis, Oceani filia; Eurynome, I, 504; Philyra, II, 1239.

Ωκεανός, δ, Oceanus, I, 506; Idyis, pater ex Tethye, III, 244, 957, 1230; IV, 282, 632, 638; cuius e genere Hesperides erant, 1414.

Ωλένιος, δ, Olenius, Oleni urbis incola, Lernus, I, 202.

Ωρείδης, δ, Bebryx, Amyci regis minister, Talaum vulnerat in pugna, II, 110.

Ωρείθυια, ἡ, Erechthei filia, e Borea mater Zetae et Calais, I, 212.

Ωρίχος, ἡ, Epiri oppidum, IV, 1215.

Ωρίων, ἄνως, δ, Orion sidus, I, 1202; III, 745.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Εἰπὲ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἔρωτῶν
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμενάιν
καὶ γάμου ἀγλυσέντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἀφιτος Ἡδός,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδόν, δπῃ γάμους ἔννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχμένον τε Λέανδρον δμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμου γαμοστόλον ἀγγειώτην,
λύχνον, ἔρωτας ἀγαλμα, τὸν ὄφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἔννυχιον μετ' ἀεθλον ἄγειν ἐς δμήγυριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλήσαις νυμφοστόλον ἀστρον ἔρωτων,
ὅτι πέλεν συνέριθος ἔρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγειήν τ' ἔφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμενάιν
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀκόμεναι ἔχθρὸν ἀγτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σθεννυμένοι καὶ δλλυμένοι Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδος ἐναντίον, ἔγγύθι πόντους
γείτονές εἰσι πόλης. Ἔρως δ' ἀνὰ τέξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσιν ἔνα ξυνέκεν δῖστὸν,
ἡζεον φλέξας καὶ παρθένον· ούνομα δ' αὐτῶν
20 ιμερόσιες τε Λέανδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἐναιεν, δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἀμφω,
εἰκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δέ, εἰ ποτε κείθι περήσεις,
δίζεο μοι τινὰ πύργον, δπῃ ποτε Σηστιὰς Ἡρώ
25 ἵστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ.
δίζεο δέ ἀρχαῖης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἄλλα πόθεν Λεάναδρος Ἀβύδοθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόδον ἥλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρός μὲν χαρίεσσα, διοτρεφές αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἔρεια, γάμους δὲ ἀδίδακτος ἐσύστα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίε θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησ γυναιξίν,
35 οὐδὲ γορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥδης,
μῶμον ἀλευομένην ζηλήμονα θηλυτεράων.
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐην ζηλήμονές εἰσι γυναικες·
ἄλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἰλασκομένη βασίλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυγατρας
40 μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλο οὐδὲ ὡς ἀλέεινε πυριπνεύοντας δῖστούς.

Δὴ γὰρ Κυπριδίη πανδήμιος ἥλθεν ἔορτή,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ὅγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρειη,
πανσεδίη δὲ ἐσπεύδον ἐς ιερὸν ἥμιαρ ἱέσθαι,
45 δισσοι ναιετάσεσκον ἀλιστεψέων σφυρὰ νήσων,

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitum tenebrosum, quem non vidit immor-
tal is Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiae nocturnæ
Herus enant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen introducere in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum solicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitatbat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amore venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitatbat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sepe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum ,

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δὲ εἰναῖτης ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνὴ τὶς ἔμιμνεν ἐνὶ πτολεῖσσι Κυθήρων,
οὐ Διβάνου θυσέντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τὶς ἐλείπετο τῆμος ἕορτῆς,
οὐδὲ τὶς ἡγεμόνος φιλοπάρθενος· ἢ γὰρ ἔκεινοι,
αἰὲν δημαρτήσαντες, δὴ φάτις ἐστὶν ἕορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλὰς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάνων.
55 Ὡς δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἡρώ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἵα τε λευκοπάρηνος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Ἄκρα δὲ χιονές φοινίσετο κύκλῳ παρεῖης,
ῶς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἢ τάχα φαῖης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροῖν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νιστομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὸς λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δὲ ἐκ μελέων Χάριτες ἔσον. Οἱ δὲ παλαιὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντα πεψυχέναι· εἰς δέ τις Ἡροῦς
εἰς δρθαλμὸς γελῶν ἔκατὸν Χάριτεσσι τεθήλει.
Ἄτρεχέως ἔρειαν ἐπάξιον εὔρατο Κύπρις.
Ἄλις δὲ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δὲ ἡγεμόνων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 ἔν, δεις οὐ μενέαιν ἔχειν διμόδεμνιον Ἡρώ.
Ἡ δὲ ρά καλιθέμεθλον δῆπτα νηὸν ἀλλάτο,
ἐσπόμενον νόον εἴχει καλίδυματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡγεμόνισιν ἔθαυμασε καὶ φάτο μῆθον.
Καὶ Σπάρτης ἐπέδην, Λακεδαιμονος ἐδραχον ἀστυ,
75 ἦχι μόθον καὶ δέθολον ἀκούομεν ἀγλαῖδαν·
τοίην δὲ οὔποτ' ὅπωπα νέην κεδνήν θεράπην τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν δπλοτεράων.
Παπτάνων ἐμδύγησα, κόρον δὲ οὐχ εὗρον δπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναΐην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἀν ἔγω κατ' Ὀλυμπὸν ἐφιμείρω θεὸς εἶναι·
ἥμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἔρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν δπάσσαις.
Τοῖς μὲν ἡγεμόνις τις ἔθωνεν· ἀλλοθεν ἀλλος
85 Εἷχος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λείανδρε, σὺ δέ, ὡς ζέες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυψίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπεύστοισι δαμεῖς ἀδόκητον δίστοις
οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δὲ ἀστίσιν ἀξέπτο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάρακεν ἀνικήτου πυρὸς δρυῆ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
δέζυτερον μερόπεστι πέλει πτερόεντος διστοῦ·
δρθαλμὸς δὲ δόδος ἐστιν· ἀπ' δρθαλμοῖο βολῶν
95 Εἷχος διλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς δδεύει.
Εἶτε δέ μιν τότε θάμνος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδὼς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἴχεν δλῶναι·
θάμβεε δὲ εἶδος ἀριστον, ἔρως δὲ πενόσφισεν αἰδὼς·
θαρσαλέως δὲ δέ τος ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum,
non Libani odoriferi in summitibus saltans;
neque accoliarum quisquam deerat tunc festo,
non Phrygiae incola, non vicina civis Abydi,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti, ubi fama est festi,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum dea per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem niveæ rubebant circuli genæ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceres,
Herus in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-induta-tunica sub talis splendebat
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellenſ feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvēnum teneras mentes; neque ullus virorum
erat, qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per aedem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque teme-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illio moriar, cubile ubi concenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,
talem mihi , Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvēnum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] noblebas occultis consumere mentem stimulis,
sed ignem-spirantibus dominus inopinato sagittis
noblebas vivere perpulcrea expers Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor servebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ietibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποστιν ἔσαιε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
 Λοξὰ δὲ διπιπτέων δολεράς ἐλέλιξεν δόπωπάς,
 νεύματιν ἀφθόγγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
 Λύτη δ', ὃς συνέχει πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλατῆσιν· ἐν ἡσυχῇ δὲ καὶ αὐτῇ
 105 πολλάκις ἴμερόσσταν ἐήν ἔχρυψεν δόπωπήν,
 νεύμασι λαλρίδοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Οὐδὲν δοῦλον θυμὸν ίάνθη,
 δέτι πόθον συνέχει καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Οφρὰ μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίζετο λαθύριον ὅρην,
 110 φέγγος ἀναστείλασα καττίεν ἐξ δύσιν Ἡώς·
 ἐκ περάτης δὲ ἀνέφαινε βαθύστοις Ἐσπερος ἀστήρ.
 Λύτρῳ δὲ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὃς ἵδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν δυμίχλην·
 ἡρέμα μὲν θιλίων διδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ή δὲ σιωπῇ,
 οἴλα τε χωμούνη, διδένη ἐξέσπασε χείρα.
 Ός δὲ ἥρατης ἐνόντες χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
 120 Ονκαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρώ,
 οἴπαπερ οὖν ἐθέλουσα, τόσην δὲ ἀνενείκατο φωνὴν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεις;
 Ξείνε, τί μαργαρίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἐλ-
 ἀλλην δεῦρο κχελευθον· ἐμὸν δὲ ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνω γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ τοι ἔοικε θεῆς ιέρειαν ἀφάσσειν·
 - παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἡπειλήσεν, ἔοικότα παρθενικῆσιν.
 Θηλείνης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύνει οἰστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆία παρθενικάνων.
 Καὶ γάρ δέ τ' ἡθέοισιν ἀπειλείωσι γυναικες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δὲ εὔδομον, ἐνχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἰστρῳ.
 135 Κύπρι φιλη μετὰ Κύπριν, Αθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γάρ ἐπιχθονίης ἵσην καλέω σε γυναιξίν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος ἔισκω.
 δέλιος, δε σ' ἐφύτευσε, καὶ δλέη, δὲ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, δὲ σ' ἐλόγευσε, μακαρτάτη. Άλλα λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκοουε, πόθι οὐ δὲ οἰκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὃς ιέρεια μετέψει, οὐ Κύπριδος ἐργα.
 Δεῦρι θι, μυστιτόλευς γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτη,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ιαίνεται. Ήν δὲ θελήστης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρέντα καὶ ὅργια πιστὲ δαίναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δέ, εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξίνων ἀγάπαζε μελίρονα θεσμὸν ἐρύτων,
 σὸν δὲ ικέτην με κόμιζε καὶ, ήν ἐθέλης, παρακοίτην,
 τόν τοι Ἑρως ἡγρευσεν ἕοις βελέεσσι κιχήσας.
 150 Ός θρασὺν Ἡρακλῆς θοός χρυσόβραχτις Ἐρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σθόρεις ἡγαγεν Ἐρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίης Αταλάντη,

tacite pedibus incessit et e-regione constituit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosus torquebat oculos ,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri ,
 gavisa-est suam ob puleritudinem ; tacite vero et ipsa
 sepe gratam suam occuluit faciem ,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro ,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat ,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebatur occultam horam ,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies ,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam ,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras :
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ ,
 ex-imō suspirabat vehementer ; illa vero silentio ,
 tanquam irascens , roseam retraxit manum .
 Ut vero amata sensit remissos nutus puellæ ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi .
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero ,
 tanquam nolens , talemque emisit vocem
 feminis verbis minans Leandro :
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deae sacerdotem contrectare ;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata-est, convenientia virginibus.
 Feminarum autem Leander ubi audivit furorem minarum ,
 cognovit persuasorum signa virginum .
 Etenim quum juvenibus minantur feminæ ,
 venerearum consuetudinum nuntiæ sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ietus furore :
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam ,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus ,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo ;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater ,
 venter, qui te enixus-est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatibus.
 Veneris upote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ :
 virginem non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et ceremonias veras scire ,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem , si amas Venerem ,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amiorum ,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem ,
 quem tibi Cupido venatus-est suis sagittis assecutus .
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mer-
 cius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta ,

ἢ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπρῳ μῆνιν ἐγέρης.
 Ὁς εἰπὼν παρέπεισε ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοις παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄρρενος ἐπὶ χόντρα πῆξεν δπωπήν,
 αἰδοῖ ἐρυθριώσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξειν ἄχρον ὑπ' ἔγνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὄμοισιν ἐνὶ συνέεργη χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή
 Ἡδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
 καλλεῖ δ' ἵμερόσεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσταν δπωπήν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὁψὲ δὲ Λειάνδρῳ γλυκερήν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Εἰεῖν, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον δρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἴ μοι! τίς σ' ἔκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφέγχασο· πῶς γὰρ δλήτης
 ξεῖνος ἐὼν καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότητι μιγένης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμους δσίοις πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. Ζην δ' ἔθελησης
 ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτεόσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον δπερ τελέει τις, ἐνὶ τρισδόσιν ἀκούει.
 185 Εἰπὲ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὖνομα καὶ σέο πατρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' δόνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 δ' ἐνὶ ναιετάουσα σὸν ἀμφιπόλιν τινὶ μούνῃ
 Σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὅχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῆσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἔγγυς ἔασιν δόμηλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 νῆιθεων παρέασιν δεῖ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἀλὸς ἡνεμόεντος ἐπιθέρμειοι οὖσιν ἥξῃ.
 Ὡς φαμένη ροδέην ὑπὸ φάρει κλέπτε παρεῖην,
 195 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.

Λείανδρος δὲ πόδου βεβολημένος δξεῖ κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἐρωτος ἀεθλεύσειν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητος· Ἐρώς βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἶσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δ' πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὁψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῆνον·
 Παρθένε, σὸν δ' ἔρωτα καὶ ἔργιον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἀπλοον ἔσσεται θόδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρύμον ἥξηντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορέύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

DE HERONE ET LEANDRO.

quæ olim Milonianis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terra radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 saepe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepserat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescerat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos,
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem *Hero*
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie :

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Haec vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus *id* placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 noui potes obtectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in trivii audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum *Hero*.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cœlum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensēm ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stculo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulneri medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardentι tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum :

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni serveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἐλλήσποντον ἀγάρδοιον· οὐχ ἔκαθεν γάρ
ἀντία σει πόλης ἔχω πτολεύθον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοὶ τίνα λύχνον ἀτ' ἡλιθάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσουμαί δικάς Ἐρωτος ἔχων σέλενην ἀστέρα λύχνον.
Καὶ μιν ὀπιτεύων δύντ' ὅψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐθαύκην Ψεύτην καὶ ἄδροχον δλκὸν Ἀμάξης·
215 πατρίδος ἀντιπόριο ποτὶ γλυκὺν δρυμὸν ἱκούμην.
Ἄλλα, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσθέσσωτι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιστοῖ φαεσφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ ἐτένε δ' ἔθελεις ἐμὸν οὐνομὰ καὶ σὺ δαχναῖ,
220 οὐνομᾶ μοι Λείανδρος, ἔυστεφάνου πόσις Ἡροῦς.

Ως οἱ μὲν κρυφίοις γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελήν νμεναίων
λύχνου μαρτυρίσουν ἐπιστώσαντο φύλαξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
225 Παννυχίδας δ' ἀνύστατες ἀκοιμήτων νμεναίων
ἄλληλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἐδὼν ποτὶ πύργον, δ' ὁρφατίν ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημηγία πύργον,
πλῶς βαθυχρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίων δ' δάρων κρυφίοις ποδέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον δρφνην.

Ἡδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς δμιγλῆ
ἀνδράσιν ὑπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἄλλα πολυφύλοισι παρ' ἥσονεσι θαλάσσης
235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένην νμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοι δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιθνη.

Ως δ' ἵδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς δμιγλῆ
Ἡρῷ, λύχνον ἔφαξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίστο· πάρ δὲ θαλάσσῃ
μανιομένων ροθίνων πολυτηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἐπειτα δὲ θάρσος δείρας
τοίσιοις προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθωις [σης

245 Δεινὸς Ἐρως, καὶ πόντος ἀμειλιχος ἀλλὰ θαλάσ-
στὸν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρωτος ἐμὲ φιλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάζεο πῦρ, κραδήν, μὴ δειδίθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεύρο μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ροθίνων ἀλεγχεῖς;
ἀγνώστεις, διτὶ Κύπρις ἀπόσπορος ἐστι θαλάσσης

250 καὶ χρατέει πόντοι καὶ ἡμετέρων δδυνάνων;

Ως εἰπὼν μελέων ἔρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέρωις παλάμησιν, ἐῷ δ' ἔστηγε καρήνῳ,
ἥσονος δὲ ἔξωρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.

Λαμπομένου δ' ἔσπειθεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου,
255 αὐτὸς ἐών ἔρετης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆσος.

Ἡρῷ δ', ἡλιθάτοι φαεσφόρος ὑψθι πύργου,
λευγαλέης αὔρησιν δθεν πνεύσειν ἀήτης,
φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπτεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμῶν Λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν.

260 Καὶ μιν ἐδὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immaculatorem tractum
Plaustri :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum extinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus:

Sic hī quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem executi insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatae ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sœpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebrae.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardentι Leandro;

sed is multifremi apud littora maris
nuntium oppriebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculanter nuntium.
Ut vero vidit nigrae luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;
lychno ardente una-ardebat: ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare in placabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capitū,
littoreque exsiluit corpuse dejicit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciose auris undecunque spirabat ventus,
veste sœpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatis Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀρροκόμους διαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἥγαγε νυμφούσιο μυχὸν ἐπὶ παρθενεῶνος,
καὶ χρόα πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειν ἔλαιο
215 εὐδόμω, ῥιδέω, καὶ ἀλίπνοον ἔσθεσεν δόμην.

Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίοι ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
νυμφίε, πολλὰ μόγησας ἀλις νῦ τοι ἄλμυρὸν ὅδωρ
270 δόμη τ' ἵχθυσεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάτθεο κόλποις.

“Ως ή μὲν ταῦδ' ἔειτεν δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
καὶ θεμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόο Κυθερεῖς.

“Ὕν γάμος, ἀλλ' ἀχρέυτος ἔην λέχος, ἀλλ' ἀτερ ὅ-
275 οὐ Ζυγῆν “Ηρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός: [μων.
οὐ διατίων ἡστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνῆν·
οὐδὲ πολυσκάρθυμα τις ἐπεσκίρτησε χορεῖη,

οὐχ ὑμέναιον δεισε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέσσας τελεστιγάμοισιν ἐν ὕδαις

280 Σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφούμησε δ' Ομήλη,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.

Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἡώς
νυμφίοι εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις:
νήχετο δ' ἀντιπόροι πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀέριδον
285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.

(285)“Ηρώ δ' ἐλκεστίπεπλος, οὖνς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἡρήσαντο κατειλέμενον ἔς δύσιν Ἡώ.

“Ως οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείη.

(290)“Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδὲν ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυτλάγκτων ὑμεναίων·

ἀλλ' ὅτε παχνήντος ἐπήλυθε χείματος ὕρη
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,

295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμελιά δ' ὑγρὰ θαλάσσης
(295)χειμερίοι πνείοντες δεῖ στυφλίζοντας ἀῆται,

λαλαπτὶ μαστίζοντες δῆλην ἀλατὶ τυπτομένης δὲ
ἡδὸν νῆσα μέλαιναν ἀνέλκυσε διγθάδι χέρσων

χειμερήν καὶ ἀπίστον ἀλυσκάζοντας δῆλα ναύτης.

300 Ἄλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
(300)κατερέθυμε. Λέανδρε· διακτορίη δέ σε πύργου,

ἡθᾶδα σημαίνουσα φρεσφορήν ὑμεναίων,
μαινομένης δύτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,

νηλειής καὶ ἀπίστος, ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρώ
305 χείματος ισταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λειάνδρου

(305)μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.

Ἄλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βικάστο· θελγομένη δὲ
Μοιράων ἀνέφασιν, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.

Νῦξ ἦν, εὗτε μάλιστα βαρυπνείοντες ἀῆται,
310 χειμερίαις πνοιῆσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,

(310)ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Δὴ τότε καὶ Λειάνδρος ἐθῆμονος ἐλπίδι νύμφης
δύσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νύτων.

“Ηδη κύματι κῦμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὅδωρο-

315 αἰθέρει μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ

DE HERONE ET LEANDRO.

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
bene-olenti, roseo, et mare-spirantem extinxit odorem.
Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quae non passus-est sponsus alius,
sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsæ aquæ
odorisque piscosi graviter-frementis maris :
agedum, tuos sudores meo depone in-siu.

Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.
Erant nuptiae, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
mnis,] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
non tædarum illuminabat splendor nuptiale lectum;
neque peragili quisquam saltavit chorea,
non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
ligo,] et nuptiae erant absque cantatis hymenæis.
Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatē
occulta delectabantur inter-se Venere.
Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
invicem fruebantur multivagis nuptiis.
Sed quando pruinosa venit hiemis hora
horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
profunditatem instabiles fundamentaque madida maris
hiemales spirantes semper quassabant venti
turbine verberantes totum mare: vapulante autem eo
jam navem nigram subduxit utramque in terram
hiemale et perfidum vitans mare nauta.
Sed non hiberni te timor coercebat maris,
magnanime Leander: nuntius vero te turris,
consuetam monstrans lucem nuptiarum,
furentis impulit securum maris,
crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
hieme instantे manere sine Leandro
non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
Sed amor et fatum cogebat; allcta autem amore
Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
hiemalibus flatibus jaculantes venti,
cunctim irruunt in littus maris.
Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aqua;
ætheri miscebatur pontus; concitatubatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ἀνέμων· Ζερύρω δ' ἀντέπνεεν Εὔρος,
καὶ Νότος ἐξ Βορέην μεγάλας ἀφέκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοι θαλάσσης.
Λινοπαθής δὲ Λέανδρος ἀκηλῆτος ἐν δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσάνην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάνωνα θαλάσσης·
Ἄτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα καλλίπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ ούτις ἀρηγεν, Ἐρως δ' οὐκ ἡρεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένου δυσαντέο κύματος δρυμῆ,
325 τυπτόμενος περόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὥκλασεν δρυμή,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὑδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήστον ἀμαιμακέτου πίεν ἀλμυρός·
καὶ δὴ λύχνον ἀπίστον ἀπέσθεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι ἐηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν δπωπταῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
Ἡλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὅμματα τίτανεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δι παραχοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν δὲ ἔδραχενεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον δῆξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
340 δοιεηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἥλιβάτου πέσε πύργου.
Καὶ δ' Ἡρὸς τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παραχοίτῃ,
340 ἀλληλῶν δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ δλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat Eurus] et Notus in Boream magnas imminisit minas ; et fragor erat continuus valde-strepentis maris. Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus sæpe quidem precabatur marinam Venerem , sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ; Attidis non Boream immemorem reliquit nymphæ : sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor, et vis fuit immobilis non-quiescentium manum. Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttar , et potum nequam impetuosi potavit salsi-maris : et jam lychnum perfidum extinxit amarus ventus , et animam et amorem multum-passi Leandri. Illa autem , eo adhuc morante , vigilibus oculis stabat fluctuans luctuosis curis. Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero. Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris sicubi conspiceret errantem suum maritum , lychno extincto. Apud fundamentum vero turris dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum , artificiosam disrumpens circa pectora tunicam violenter præceps ab excelsa cecidit turri. At Hero periit super mortuo marito , se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Αερδος, ή, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandi patria, 21, 26, 28 (**Αερδόνι**); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Αδωνις, ιδος, δ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Αθηναιη, ή, 135; vid. **Αθήνη**.
Αθήνη et **Αθηναιη**, ή, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ή, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluxerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Αμαξη, ης, δ, Plastrum sidus (**Septentrio**), 214.
Αρκαδηη, ης, ή, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Αταλάντη, ης, ή, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ατθης, ιδος, ή, adj. fem., Atthis, Attica; νύμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac **Zethæ**), 321; conf. **Βορέης**.
Αφροδίτη, ή, Venus, 6; cuius sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificii saepe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat trahans Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

Βορέης, δ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyie admonitus, 321.
Βοώτης, δ, Bootes stella, 213.

E.

Ελλήσποντος, δ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit pueræ amataæ, 208.
Ερυάης, δ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ερως, ωτος, δ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero saepe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 246, 246, 322; of **Ἐρωτες**, Amores, 307.
Ἐσπερος, δ, Hesperus stella, 111.
Εῦρος, δ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διδες, δ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, δ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ή, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ηρακλῆς, ηος, δ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ηρη, ης, ή, Juno; **Ζυγίη** (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.

Ηριγένεια, ης, ή, (mane nata), Aurora, 332.

Ηρώ, οῦς, ή, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; **Σετιας**, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, puleritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81; Leandi amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frusta expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspicto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ηώς, οῦς, ή, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ιαρδανιος, adj. **Ιαρδανη** νύμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ωνος, δ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυνέρεια, ης, ή, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. **Ἀφροδίτη**.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluxerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπριδος, adj., Venereus; **Κυπριδηη** ἔσπειρι, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; **Κυπριδιοι** ἔσπειρι, consuetudo Venereia, 132.
Κύπρις, ιδος, ή, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. **Αφροδίτη**.
Κύπρος, ή, Cyprus insula, cuius incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

A.

Αλκεδαίμων, ονος, ή, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. **Σπάρτη**.
Λέανδρος et **Λείανδρος**, δ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puella minime perterritus, 129, amore ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indiem via, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; ouomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

INDEX NOMINUM ET RERUM.

11

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turri Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. *Λέανδρος*.

Λίθωνς, δ, Syriae mons, cuius accolae Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, ἀων, αἱ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, οὐτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ολυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ομίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatis agitatum preces mittit, 320.

Π.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonis agebantur, 43; hue Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcherrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiae incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἱ, Gratiæ, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ωρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.

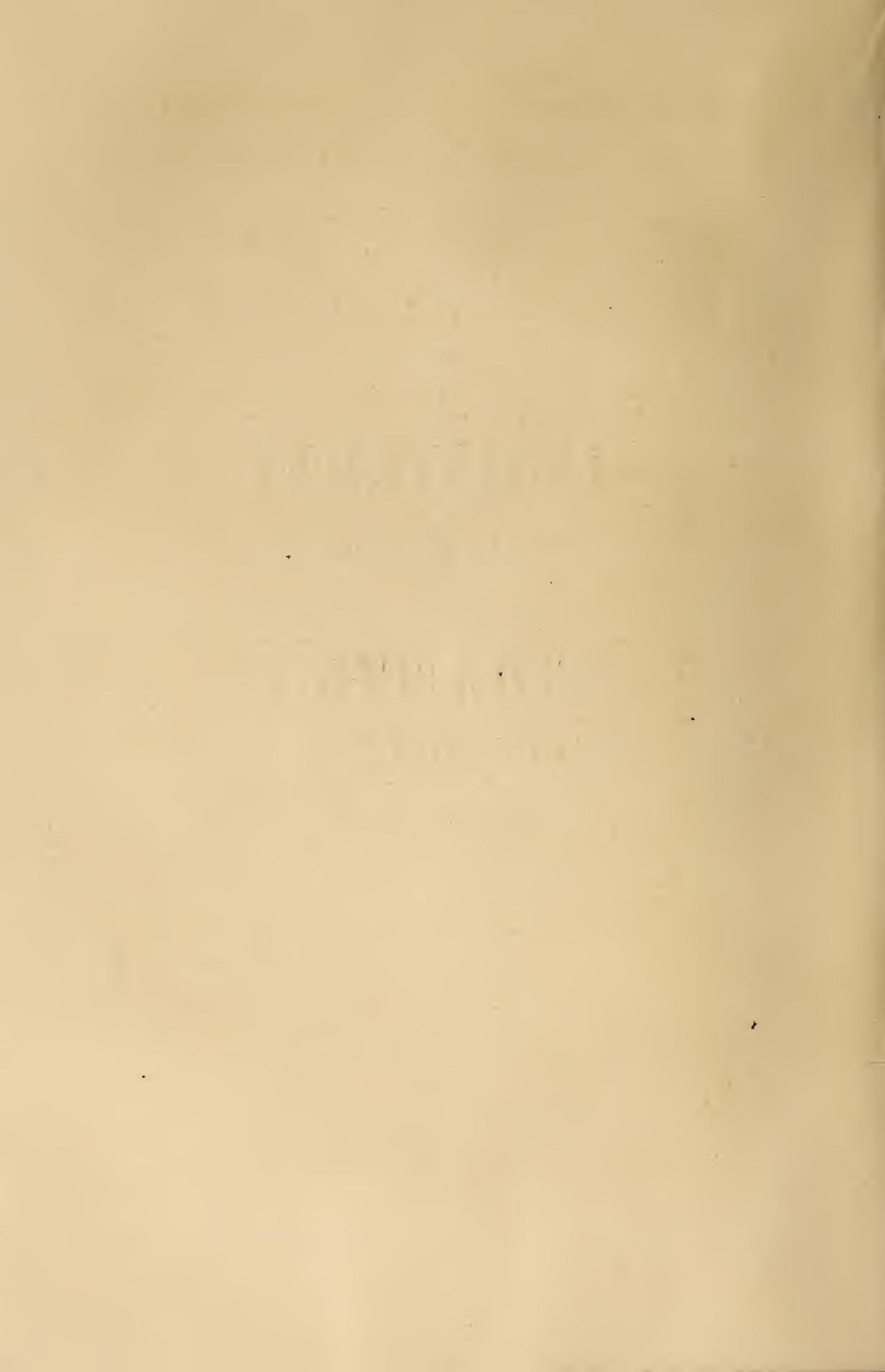

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI

RAPTUS HELENÆ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI

RAPTUS HELENÆ.

Νύμφαι Τρωϊάδες, ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη, αἱ πλοκάμων κρήδεμνα καὶ ἵερὰ παίγνια χειρῶν πολλάκι πατρῷσιν ἐπὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι ἐξ χορὸν Ἰδαιήσιν ἐπεντύνεσθε χορεῖας, 5 δεῦτε, θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος εἰπατέ μοι, κελάδοντος ἀπορνύμενος ποταμοῖο ἐξ ὀρέων πόθεν ἥλθεν ἀήθεα πόντον ἔλαυνον, ἀγνώστων ἀλός ἔργα· τί δὲ χρέος ἐπλετο νηῶν ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον δῆμον καὶ γαῖαν ὅρινη 10 βουκόλος· ὡργυγίη δὲ τίς ἐπλετο νείκεος ἀρχὴ, ὁρφα καὶ ἀθανάτοις θεμιστεύσωσι νομῆς· τίς δὲ δικασπολίη· πόθεν ἔκλευεν οὔνομα νύμφης Ἀργέντης αὐταὶ γάρ ἔθηκσασθε μολοῦσαι 15 Ἰδαιής τρικάρηνον ὑπὸ πρηῶν Φαλάκρης καὶ Πάριν οἰοπόλοισιν ἐφεδριώντα θιώκοις καὶ Χαρίτων βασιλειῶν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην. Ὡς δὲ μὲν ὑψηλόρχοισιν ἐν οὔρεσιν Αἴμονιών, 20 συμφιδίων Πηλῆος ἀειδομένων ὑμεναίων, Ζηνὸς ἐφημοσύνησιν ἔμνογχει Γανυμήδης· 25 πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἐσπευδε γενέθλη αὐτοκαστιγνήτην λευκώλενον Ἀμφιτρίτης. Ζεὺς μὲν ἀπὸ Οὐλύμπου, Ποτειδῶν δὲ θαλάσσης, 30 ἐν δὲ Μελισσέντος ἀπὸ εὐόδμου Ἐλικῶνος Μουσάνων λιγύφωνον ἄγων χορὸν ἥλθεν Ἀπόλλων· [29]25 γρυσίοις δὲ ἐκάστερθε τιναστόμενος πλοκάμοιο· [30]30 Βότρυς ἀκερεσκόμης Ζεφύρῳ στυφελέετο καίτης· [35]35 τὸν δὲ μεθ' ὑμάρτησε καστιγνήτη Δίος Ἡρῆ· οὐδὲ αὐτὴ βασιλεια καὶ ἀρμονίης Ἀφροδίτη ἐρχομένη δήθυνεν ἐς ἀστεα Κενταύρῳ· 40 καὶ στέφος ἀστάσαστα γαμήλιον ἥλυσθε Πειθὼ, τοξευτῆρος Ἐρωτος ἔλαφρίζουσα φαρέτρην· [40]45 καὶ βριταρήν τριφάλειαν ἀπὸ κροτάφιο μεθεῖσα ἐς γάμον ὑμάρτησε γάμων ἀδίδακτος Ἀθήνη· οὐδὲ κατιγνήτη Λητωΐας Ἀπόλλωνος 50 Ἀρτεμις ἡτίμησε, καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα· οἶς δὲ οὐ κυνέντι, οὐ δήιον ἔγγος ἀείρων [45]55 ἐς δόμον Ἕφαίστοιο σιδήρεος ἔρχεται Ἀρης, τοῖος ἀτερ θύρωρος, ἀτερ θυκτοῦ σιδήρου μειδίοιων ἔχρευεν. Ἔριν δὲ ἀγέραστον ἐάσας 60 οὐ Χείρων ἀλέγιζε καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεύς. Ἡ δὲ βησανήντος ἀποπλαγχθεῖσα νομοῖο πόρτις ἐρημαίησιν ἐνὶ ξυλόγοισιν ἀλάται, φοινήντι μύωπι βιοῦν ἔλατῆρι τυπεῖσα· τοῖα βαρυζήλοισιν Ἐρις πληγῆσι δαμεῖσα 65 πλάζετο μαστεύουσα, θεῶν πῶς δαῖτας δρίνοι· πολλάκι δὲ εὐλαύγγος ἀπὸ κλιτμοῖο θοροῦσα ἵστατο καὶ παλίνορδος ἐφέζετο· χειρὶ δὲ γαίης

Nymphæ Troades, fluvii Xanthi soboles, quæ capillorum vittis et sacris ludicris manuum sæpe patriis in ripis relictis ad chorum Idæis vos-consertis choreis, agite, jura-statuentis consilia opilionis dicite mihi, strepenti profectus ab-amne e montibus cur venerit insuetum pontum remis agitans, ignorans maris labores; quid autem opus fuerit navibus auctoribus-malorum, ut pontum simul et terram commoveret] bubuleus; prisca vero quæ fuerit contentionis origo, ut etiam immortalibus jus-dicerent pastores; quodnam autem judicium fuerit; unde audiverit nomen Nymphæ] Argivæ. Ipsæ enim spectavistis aggressæ, Idæae tricipiti sub vertice Phalacrae, et Paridem pastoralibus insidentem sedibus, et Gratiarum reginam superbientem Venerem. Sie igitur excelsis in montibus Hæmoniorum, sponsales Pelei dum-canuntur hymenæ Jovis jussu vinum-fudit Ganymedes. Omne autem condecorare deorum properabat genus sororem candidis-ulnis Amphitrites. Juppiter quidem de Olympo, Neptunus autem e mari, e Melisseente vero de fragrante Helicone Musarum argutum ducens chorum venit Apollo, aureis autem utrinque agitatus cincinnis capillus intonsus Zephyro concutiebatur comæ: eum autem comitata-est soror Jovis, Juno neque ipsa regina etiam conjugii, Venus, venire cunctata-est ad nemora Centauri: et corona ornata nuptiali venit Suada, sagittarii Cupidinis gerens pharetram: et valida galea de capite deposita ad nuptias secuta-est nuptiarum indocta Minerva: neque soror Latonia Apollinis, Diana, venire dedignata-est, etiamsi venatrix esset: qualis autem non galeam, non hostilem hastam gerens ad aedes Vulcani ferreus venit Mars, talis absque lorica, absque acuto ferro ridens saltabat. Eridem vero in honoram relinques non Chiro curabat neque respiciebat Peleus. Ea autem, ut herbido aberrans pascuo vitula desertis in silvis vagatur letali tabano, boum agitatori, percussa, sic Eris gravis-livoris verberibus domita oberrabat investigans, Deorum quomodo epulas turbaret: sæpe autem lapidea de sede prosiliens stabat et retroacta insidebat; manu vero terræ

- οῦδας ἀχαμπτον ἄραξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέ-
θιελεν δρφναίων γυάλων κληῆδας ἀνείσα, [τρην.
50 ἐκ γθούων Τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
ούρανόν ίνψιέδοντος ἀιστῶσα Διὸς ἔδρην·
ἡθελε δ' ἡγήνετα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν.
‘Ηφαίστω δ' ίνποιειν, ἀμαιμακέτη περ ἐσύσα,
καὶ πυρὸς ἀσθέστοι καὶ ίθυνθροι σιδήρου·
55 καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἄράτ-
(55) εὶ ποτε δειμαίνοντες ἀναθρώσκοιεν ίων· [τειν,
ἀλλὰ καὶ δπλοτέρης δολίης ἀνεχάσσατο βουλῆς
‘Αρεα δειμαίνουσα, σιδήρεον ἀσπιδιώτην.
‘Ηδη δ' Ἐσπερίδων χρυσέων ἐμήσατο μήλων·
60 ένθεν ἔριν πτολέμοιο προάγγελον, ἔριος ίδοῦσα
(60) μήλου, ἀριζήλων τ' ἐφράσσατο δήνεα μόγθων·
χειρὶ δὲ δινήσατα μόδου πρωτόσπορον ἀρχὴν
ές θαλήνη ἔρριψε χορὸν δ' ὥρινε θεάων.
‘Ηρη μὲν παράκοιτις ἀγαλλομένη Διὸς εύνη,
65 ίστατο θαμήσατα καὶ ἡθελε λητίεσθαι·
(65) πασάων δὲ τε Κύπρις ἀρειοτέρη γεγαυῖα,
μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, δτι κτέρας ἐστὶν Ἐρώτων.
‘Ηρη δ' οὐ μεθένει καὶ οὐχ ὑπόσειν Ἀθήνη·
70 Ζεὺς δὲ θεάων νείκος ίδων, δν παῖδα καλέσας
τοῖον ὑπόδρήσσοντα προσένεπεν Ἐρμάωνα.
‘Εἰ τινά που Ξάνθοι παρ' ίδαιοιο ρεέθροις
(70) παῖδα Πάριν Πριάμοιο, τίν' ἀγλαὸν ήθητῆρα,
Τροίης βουκολέοντα κατ' οὔρεα, τέκνον, ἀκούεις,
κείνω μῆλον σπαζε· διακρίνειν δὲ θεάων [πων.
κέλεο καὶ βλεφάρων ξυνοχήν καὶ κύκλα προσώ-
75 ‘Η δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπτοντον δπώρην
(75) κάροτος ἀρειοτέρης ἔχετα καὶ κόσμον Ἐρώτων.
‘Ος δ μὲν Ἐρμάωνι πατήρ ἐπέτελε Κρονίων·
αύτάρ δ πατρῷησιν ἐφημοσύνης πιθήσας
εἰς δόδην ἡγεμόνευε καὶ οὐκ ἀμέλησε θεάων.
80 Πᾶσα δὲ λωτέρων καὶ ἀμείνονα δίζετο μορφήν·
(80) Κύπρις μὲν δολμητις ἀναπτύξασα καλύπτρην
καὶ περόνη θυόντα διαστήσασα κομάων,
χρυσῷ μὲν πλοκάμους, χρυσῷ δ' ἐστέψατο χαίτην·
τοῖα δὲ παῖδας Ἐρωτας ἀνήντησεν ίδοῦσα·
85 ‘Ἐγγύς ἀγάνων φίλα τέκνα· περιπτύξασθει θήνην·
(85) σήμερον ἀγλαῖαι με διακρινέουσι προσώπων·
δειμαίνω, τίνι μῆλον δ βουκόλος οὗτος δπάσσει.
‘Ηρη μὲν Χαρίτων ιερὴν ένεποιει τιθήνην,
φασὶ δὲ κοιρανήν μεθέπειν κατσκήπτρα φυλάξσειν·
90 καὶ πολέμων βασιλειῶν δει καλέουσιν Ἀθήνην·
(90) μούνη Κύπρις ἀναλκις ζην θεός· οὐ βασιλήων
κοιρανήν, οὐκ ἔγχος Ἀρήιον, οὐ βέλος θλω.
‘Ἄλλα τί δειμαίνω περιώσιον; ἀντὶ μὲν αἴγμης,
ώς θοὸν ἔγχος ζηγουσα μελίφρονα θεσμὸν ἔρωτων,
95 κεστὸν ἔχω· καὶ κέντρον ὅγω καὶ τόξον δείρω
(95) κεστὸν, δθεν φιλότητος ἐμῆς βαρὺν οἵστρον ἐλοῦσαι
πολλάκις ὡδίνουσι καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
Τοῖον έφεσπομένη ροδοδάκτυλος έννεπε Κύ-
100 Οι δ' ἄρα μητρῷης ἔρατῆς ἀίσοντες ἔφετμῆς [πρις.
φοιτητῆρες Ἐρωτες ἐπερβρώντο τιθήνη.

solum immotum percussit neque animadvertisit saxum;
volebat tenebrosorum carcerum obicibus remotis
e subterraneis Titanes excitando voraginibus
cōlum in-alto-regnantis perdere Jovis sedem,
volebat etiam sonorum ignis turbinem quassare;
at Vulcano cessit, quamvis invicta esset,
et ignis inextincti et moderatori ferri:
et scutorum gravisom meditata est strepitum cire,
si forte formidantes retrocederent Dii fragorem;
sed etiam a-novissimo hoc doloso discessit consilio,
Martem formidans, ferreum scutigerum.
Jam vero Hesperidum aureorum meminerat malorum:
inde jurgium belli pronunciat, germea conspecto
mali, ingentiumque excogitavit consilia contentiom:
manu autem rotans belli primum-satam originem
in convivium projectit, cœtum vero turbavit Dearum.
Juno quidem conjux superbiens Jovis lecto
stetit stupefacta et voluit abripere:
omnibus autem Cypria utpote praestantior nata,
malum habere cupivit, quoniam possessio est Cupidinum:
Junoni vero non indulxit neque concessit Minerva.
Juppiter autem Dearum litem quum-vidisset, suo filio
vocato, sic dicto-audientem allocutus est Mercurium.
Si quendam forte Xanthi iuxta Idæi fluenta
filium Paridem Priami, quendam splendidum juvenem,
Trojæ pascentem in montibus, fili, audis,
illi malum præbeas, dijudicare autem Dearum
jubea eum et superciliorum nexum et orbes vultuum.
Ea autem, quæ-dijudicata-fuerit auferre insignem fructum,
victoriae praestantioris habeto et decus Amorum.
Ita quidem Mercurio pater mandavit Saturnius:
at is patriis jussis obediens
itineris dux-erat neque negligens-erat Dearum
Quæque autem gratiorem et meliorem quæsivit formam:
Cypria quidem dolosa, soluto velo
et fibula odorata diducta comarum,
auro quidem cincinnos, auroque coronavit comas;
sic autem filios Cupidines allocuta est intuita:
Prope est certamen, cari filii, adeste matri;
hodie venustates me dijudicabunt facie:
vereor, cui malum bubulcus ille oblatus-sit.
Junonem quidem Gratiarum sanctam dicunt nutricem,
dicunt autem eam imperium obtinere et sceptræ servare;
et bellorum reginam semper vocant Minervam.
sola Cypria impotens eram dea; non regum
imperium, non hastam Martiam, non telum educo.
Sed quid formido frustra? loco quidem mucronis
tanquam acutam hastam habens dulcia fædera amorum,
cestum habeo et spiculum agito et arcum tollo
cestum, unde amoris mei sævum stimulum capientes
sæpe doloribns-cruciantur, at non moriuntur mulieres.
Sic sequens Mercurium roseis-digitis dicebat Cypria.
Itaque maternum gratum audientes mandatum
strenui Cupidines sequebantur nutricem.

- (100) Ἀρτὶ μὲν Ἰδαίνην ὑπερέδρυμον οὔρεος ἄκρην,
ἔνθα λιθοχρήδεμνον ὑπὸ πρηπῶνος ἔριτνην
κουρῆων ἐνόμευε Πάρις πατρώϊς μῆλα,
ποιμαίνων δ' ἔκατερθεν ἐπὶ προχοῖσιν ἀνάχρουν
105 νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων,
νόσφι δὲ βιστοκομένων διεμέτρες πώνει μῆλων.
(106) Καὶ τις δρεσταύλοιο δορὴ μετάπισθε χιμαίρης
ἔκκρεμές ἡώρητο καὶ αὐτῶν ἀπτετο μηρῶν·
ποιμενή δ' ὑπέκειτο βιῶν ἐλάτειρα καλαύροψ.
(107) Τοῖος ἐπεὶ σήραγγος ἐς ἥθεις βαίος δεύσιοι,
χρυσοτέρων καλάμων λιγυρὴν ἐδίωκεν ἀοιδήν.
(108) Πολλάκι δ' οἰοπόλοισιν ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀείδειν,
καὶ ταύρων ἀμέλησε καὶ οὐκ ἐμπάζετο μῆλων.
Ἐνθάδ' ἔχων σύριγγα καθ' ἥθεις καλὰ νομῆναν,
115 Πανὶ καὶ Ἐρυάνων φίλην ἀνεβάλλετο μολπήν.
Οὗτοι κύνες δώρουντο καὶ οὐ μυκήσατο ταῦρος·
(110) μούνη δ' ἡγεμόδεσσα, βοῆς ἀδίδαχτος ἔουσα,
Ιδείων δρέων ἀντίθροος ἵσχεν Ἡγώ·
ταῦροι δὲ γλοερῆς κεκορητότες δύσθιτοι ποίης,
120 κεκλιμένοι βαρύγουνον ἐπ' ἵσχειον εὐνάζοντο.
Ὦς δέ μὲν ὑψορόσιοι φυτῶν ὑπένερθε καλόπτεροι
(120) τηλόθειν Ἐρυάνων διάκτορον εἶδε λιγάνιν·
δειπαίνων δ' ἀνόρουσε, θεῶν δὲ ἀλέειν δπωπήν·
καὶ γορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,
125 μῆτρα πολλὰ καμοῦσαν ἔην ἀνέκοπτεν ἀοιδήν.
Τοῖος δὲ δειπαίνοντα προσέννεπε θέσκελος Ἐρυάνης·
(125) Γαύλον ἀπορῆψας καὶ πώεις καλὰ μεθήσας
δεῦρο θεμιτεύειας ἐπουρανήστησε δικάζων·
δεῦρο διακρίνων προφερέστερον εἶδος δπωπήν,
130 φαιδροτέρη τόδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, δπάσσαεις.
Τοίον ἀνήμητσεν· δὲ ἦπιον ὅμμα τανύσσας
(130) ἥκα διακρίνειν πειρήσατο κάλλος οἱ ἔκάστης. [ρήν]
Δέρκετο μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σελίς, ἔδρακε δει-
γρυσῷ δαιδαλέην, ἐφράστητο κόσμον ἔθειρης,
135 καὶ πτέρνης μετόπισθε καὶ αὐτῶν ἔγνια ταρσῶν.
(135) Τοίον Ἀλεξάνδρῳ μιθήσατο μῆθον Ἀθήνη· [σας
Δεῦρο, τέκος Πριάμοιο, Διός παράκοιτον ἔά-
καὶ θαλάμων βασιλειῶν ἀτιμήσας Ἀφροδίτην,
(140) ἡνορέης ἐπίκουρον ἐπαινήσειας Ἀθήνη.
140 Φασὶ σεκοιρανέειν καὶ Τρώοιν ἀστον φυλάσσειν·
(140) δεῦρο σε τειρμένοισι σαύπιτοιν ἀνδράσι θήσω,
μή ποτε σοι βαρύμηνις ἐπιβήσειεν Ἐνυώ.
Πείθεο, καὶ πτολέμους σε καὶ ἡνορέην σε διδάξω.
(145) Ως δὲ μὲν πολύμητης ἀνήμητσεν Ἀθήνη.
145 Τοῖος δὲ ὑποθήδην λευκώλενος ἔννεπεν Ἡρῆ·
(150) Εἴ μεδιακρίνον προφερέστερον, ἔρνος δπάσσαης,
πάστης σ' ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω.
Ἐργά μάθων ἀθέριζε· τί γάρ πολέμους βασιλῆϊ;
[150] κοιρανὸς ἴθιμοισι καὶ ἀπτολέμοισι κελεύει·
150 οὐκ αἰεὶ θεράποντες ἀριστεύουσιν Ἀθήνης·
(150) ὀκύμοροι θνήτουσιν ὑποδρηστῆρες Ἐνυοῦς.
Τοίην κοιρανίην πρωτόθρονος ὅπατεν Ἡρῆ.
Ἡ δὲ ἔανὸν βαθύκολπον ἐς ἥερα, γυμνώσασα

Modo quidem Idæum superaverant montis cacumen ,
ubi lapidibus-cincto sub rupis jugo
adolescens pascebat Paris paternas oves ,
pascensque utrimque ad fluenta torrentis ,
seorsim quidem congregatorum armenta numerabat tau-
rorum,] seorsim vero pascentium dividebat greges ovium.
Et quædam montanæ pellis a-tergo capre
suspensa pendebat et ipsa attingebat femora
pastorale autem aderat, boum stimulus, pedum.
Talis dum antri in suetas-sedes lentus procedit ,
agrestium arundinum argutam prosequebatur cantilenam.
Sæpe vero ovibus in stabulis canens
et tauros neglexit, neque curam-gessit ovium.
Ibi gerens fistulam secundum consuetudines pulcas pa-
storum] Pani et Mercurio gratam offerebat cantilenam.
Non canes ululabant neque mugiebat taurus ;
sola autem ventosa, vocis indocta quæ-est ,
ab-Idæis montibus resonans clamabat Echo;
tauri autem viridi saturati super herba
reclinati tardam in coxam quiescebant.

Ita ille quidem alto arborum sub tegmine
eminus Mercurium nuntium vidit acute-canens :
formidans vero exiluit dearumque fugit conspectum ,
et seriem bene-sonantium arundinum (*fistulam*) in fagum
reclinata,] nondum longe productum suum abruptum cantum.
Talibus vero formidantem allocutus-est divus Mercurius :

Mulcro posito et gregibus pulcris relictis
age , jura-des cœlestibus *deabus* arbiter ,
age, discernens præstantiorem formam facie
splendidiori hocce malum, amabile germen, præbeas.

Sic locutus-est : ille vero blandum oculum intendens
sedate dijudicare tentavit puleritudinem uniuscujusque.
Vidit quidem cæsorum oculorum splendorem, vidit collum
auro arteficiose-ornatum , animadvertisit decus comæ
et calcanei a-tergo et ipsarum vestigia plantarum.

Tale Alexandro dixit verbum Minerva :

Age, fili Priami, Jovis conjugé-neglecta
et thalamorum regina contempta Venere ,
fortitudinis adjutricem probes Minervam.

Dicunt te imperare et Trojanam urbem custodire
age, te afflictis civitatis-servatorem viris faciam ,
ne quando te iracunda opprimat Bellona.

Crede *michi*, et bella te et fortitudinem te docebo.

Sic quidem sapientissima locuta-est Minerva .
Talia autem , excipiens , candidis-ulnis dixit Juno .

Si me dijudicans præstantiorem, germen præbeas ,
totius te nostræ Asiae regem faciam.

Opera pugnarum contemne : quo enim bella regi ?
imperator fortibus et imbellibus praest :
non semper cultores excellunt Minervæ ;
præmature-pereentes moriuntur ministri Bellonæ.

Tale imperium primo-throno-insidens obtulit Juno
At vestem sinuosam in aera, denudato

- [155] κόλπον, ἀνηγάρησε καὶ οὐκ ἥδεσσατο Κύπρις·
 155 χειρὶ δὲ ἐλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμὸν ἔρωταν,
 (155) στῆθος ἀπαν γύμνωσε καὶ οὐκ ἔμνήσατο μαζῶν.
 Τοῖς δὲ μειδιώσα προσέννευε μηλοδοτῆρα,
 [156] χειρῶν μειδιώντα δίκης προπάροιθεν ἔλουστα·
 Δέξο με καὶ πολέμων ἐπιλήθεος δέχγυσο μορφὴν
 160 ἡμετέρην, καὶ σκῆπτρα καὶ Ἀσίδανα κάλλιπεγαῖαν.
 Ἐργα μόθων οὐκ οἶδα· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτη;
 (160) ἀγλαΐτη πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναικες.
 Ἀντὶ μὲν ἡνορέντης ἑρατὴν παράχοιτιν ὅπασσω,
 ἀντὶ δὲ κοιρανίης Ἐλένης ἐπιβήσεο λέκτρων·
 165 νυμφίον ἀδρίσουσα σε μετὸ Τροίην Λακεδαίμων.
 Οὕπω μῦθος ἐληγνεν, δὲ δὲ ἀγλαὸν ὥπασε μῆλον,
 (165) ἀγλαΐτης ἀνάθημα, μέγα κτέρας Ἀφρογενεῖ,
 φυταλιήν πολέμοιο, κακὴν πολέμοιο γενέθλην.
 Χειρὶ δὲ μῆλον ἔγουσσα τόσην ἀνενεκάστο φωνὴν,
 170 Ὡρην κερτομέουσα καὶ ἀντιάνειραν Ἀθήνην·
 Εἴξατε μοι, πολέμοιο συνήθεες, εἴξατε νίκης!
 (170) ἀγλαΐτην ἐφίλησα, καὶ ἀγλαΐτη με διώκει.
 Φασί σε, μῆτερ Ἀρηος, ὑπὲρ ὁδίνεσσιν ἀξέειν
 ἡγούμωνα Χαρίτων ἱερὸν χορὸν· ἀλλά σε πᾶσαι
 175 σήμερον ἡρνήσαντο, καὶ οὐ μίαν εὗρες ἀργάνον.
 Οὐ σακέων βασίλεια, καὶ εἰ πυρός ἐστι τιθήνη,
 (175) οὐ σοὶ Ἀρης ἐπάρχει, καὶ εἰ δορὶ μαύνεται Ἀρης,
 οὐ φλόγες Ἡφαίστοιο, καὶ εἰ φλογὸς ἀσθμα λοχεύει.
 [183] Οἴο δὲ, χαλκείσιοι καλυψαμένη χρόα πέπλοις,
 180 οἷα σὺ κυδιάεις ἀνεμώλιος, Ἀτρυτώνῃ!
 [180] ήν γάμος οὖν ἔσπειρε καὶ οὐ μαώσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ σιδήρειη σε τομῇ καὶ δίζα σιδήρου
 (180) πατρών αλλόχευτον ἀνεβλαστησε καρνήνων·
 καὶ φεύγεις φιλότητα καὶ Ἀρεος ἔργα διώκεις,
 185 ἀριμονίης ἀδίδακτος, δυοφροσύνης ἀδάκημα.
 Ἀγνώστεις θτι μᾶλλον ἀνάλκιδές εἰσιν Ἀθήναι
 (185) τοῖαι, κυδαλίμοισιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισι,
 κεκριμένων μελέων οὔτ' ἀρσενες οὔτε γυναικες;
 Τοῖον ἐφιθρίζουσα προσέννευε Κύπρις Ἀθήνην.
 190 Ή οἱ δὲ πτολίποροθν ἀεθίλιον ὘λλαχε μορφῆς,
 Ἡρην ἔξελάσσασι καὶ ἀσχαλώσαν Ἀθήνην.
 (190) Ιμείρων δὲν ἔρωτι καὶ ἦν οὐκ εἶδε διώκων
 Δύσπαρις, ἀθρίσσας ἐπὶ δάσκιον ἡγαγεν Ὂλην
 ἀνέρας ἐργοπόνοιο δακήμονας Ἀτρυτώνης.
 195 Ἔνθα τανυπρέμνοιο δαιζόμεναι δρύες Ἰδης
 ἥριτον ἀργεχάκοι περιφροσύνησι Φερέκλου,
 (195) δὲ τότε μαργαίνοντι χαριζόμενος βασιλῆϊ
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ δρυτόμῳ τεκτήνατο χαλκῷ.
 Αὐτῆμαρ προδέσουλε καὶ αὐτῆμαρ κάμε νῆας,
 200 νῆας, δὲς οὐκ ἐνόρησε καὶ οὐκ ἤσκησεν Ἀθήνη.
 Ἀρτι μὲν Ἰδαίων δρέων ἥλλαξατο πόντον,
 καὶ λεχέων ἐπίκιουρον ἐφεσπομένην Ἀφροδίτην
 πολλάκις ἀκταίσιοις ἴλασκόμενος θυέεσσιν,
 (200) ἔπλεεν Ἐλλήσποντον ἐπ' εὐρέα νῶτα γαλήνης·
 205 τῷ δὲ πολυτλήτων σημήια φαίνετο μόχθων.
 Κυανέη μὲν ὑπερθεν ἀναθρώσκουσα θύελλα
 οὐδονὸν δοφναίων ἐλίκων ἔζωστα δεσμῷ,

RAPTUS HELENÆ.

sinu, sustulit neque pudorem-habuit Cypria
 manu vero relaxans dulcia mysteria amorum
 pectus omne nudavit neque cogitavit de mammis.
 Talibus autem subridens allocuta-est opilionem ,
 manibus subridentem ante judicium prehendens.

Accipe me et bellorum obliscere , accipe forman
 nostram, et sceptrā et Asiam mitte terram.
 Opera pugnarum non novi : quo enim scuta Veneri
 pulcritudine multo magis excellunt feminæ.
 Pro fortitudine quidem amabilem conjugem dabo ,
 pro imperio autem Helenæ condescendes lectum
 sponsum videbit te post Trojam Lacedæmon.

Nondum sermo finem-habuit, ille autem splendidum obtu-
 lit malum,] pulchritudinis donarium , magnam possessio-
 nem Spumigenæ,] semen belli, pravum belli ortum.
 Manu autem malum tenens talem edidit vocem,
 Junonem carpens et viraginem Minervam :

Cedite milii, bello adsuefactæ , cedite victoriam !
 Pulchritudinem amavi et pulcritudo me comitatur.
 Dicunt te , mater Martis, doloribus enixam-esse
 pulericomarum Gratiarum sacrum chorum; sed te omnes
 hodie deseruerunt, neque ullam invenisti auxiliatricem.
 Non scutorum regina (*Bellona*), etiamsi ignis est nutrix ,
 non tibi Mars succurrit, etiamsi hasta fuit Mars ,
 non flammæ Vulcani, etiamsi flammæ halitum gignit.
 Quomodo autem, æreis tecta corpus vestimentis ,
 quomodo tu superbis vana , Minerva !
 quam connubium non sevit, neque peperit mater ,
 sed ferreus (*ferri*) te ictus et radix ferri
 e-paterno non-partam produxit capite.
 Et fugis amore et Martis labores sectaris ,
 harmoniæ indocta , concordiæ imperita.
 Ignorasne, quod potius impotentes sunt Minervæ
 tales , gloriōsis se-delectantes bellis ,
 discrepantibus membris nec viri nec feminæ ?

Ita superbiens allocuta-est Cypria Minervam.
 Sic ea quidem urbes-evertens præmiū accepit formæ ,
 Junone expulsis et indignantī Minerva.
 Desiderans autem præ amore et, quam non norat, perse-
 quens] funestus-Paris congregatos in umbrosam duxit sil-
 van] viros laboriosæ peritos Minervæ (*architecturae*).
 Ubi proceros-stipites-ferentis resectæ ilices Idæ
 eciderunt malorum-auctoris consilio Pherecli ,
 qui tunc satuo gratificatus regi
 naves Alexandro ligna-cædente exstruxit ferro.
 Eodem-die decrevit et eodem-die fabricavit naves ,
 naves, quas non excogitavit neque compedit Minerva.

Jam igitur Idæis montibus mutaverat pontum ,
 et lectorum conciliatricem comitantem Venerem
 sæpe littoralibus cum-placasset sacrificiis,
 navigavit Hellespontum supra lata terga æquorū :
 huic autem gravium signa apparuerunt aerumnarum.
 Ater quidem sursum assiliens turbo
 cœlum obscurarum nubium-tortarum cinxit vinculo,

εῖθορ δύμιχλήντος ἀπ' ἡέρος δύμερον θεῖσα·
 (203) ἐκλύσθη δύπο πόντος ἐρεστομένων ἐρετάων.
 210 Τόρρα δὲ Δαρδάνιον καὶ Τρώον οὐδας ἀμείψας
 Ἰσμαρίδος μεθέκη παραπλώων στόμα λίμνης·
 αἴψα δὲ Θρηϊκίου μετὰ ρίζα Παγγαίου
 Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδραχε τύμβον,
 (210) καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλήμονος εἶδε κελεύθου,
 215 ἔνθα διαστείγουσα κινύρο, Φυλλίς, ἀκοίτην
 δεγχυμένη παλίνορφον ἀπήμονα Δημοφόρωντα,
 δπόπτοτε νοστήσειν Ἀθηναῖς ἀπὸ δήμων.
 Τῷ δὲ βαθυκλήροιο διὰ χθονὸς Αἰμονίων
 (215) ἔξαπτίνης ἀνέτελλεν Ἀχαιΐδος ἀστεα γαῖας,
 220 Φοίη βιωτιάνειρα καὶ εὐρυάγυιο Μυκήνη.
 Ἐνθεν ἀνερχομένοι περ' εἰλαμενάς Ἐρυμάνθου
 Σπάρτην καλλιγύναικα, φίλην πόλιν Ἀτρείωνος,
 κεκλιμένην ἐνόσην ἐπ' Εύρώταο βεέθροις.
 (220) Ἄγγι! δὲ ναιομένην ὑπὸ δάσκιον οὔρεος ὄλην
 225 γείτονα παπταίνων ἐρατὴν θηείτο Θεράπτην.
 Οὕπω κείθεν ἔην δολιγῆς πλόος, οὐδὲ γαλήνης
 δηρὸδε ἐρεστομένων ἡκούετο δοῦπος ἐρετμῶν.
 Καὶ γθονὸς εὐκόλποισιν ἐπ' ἥιστεσι βαλόντες
 (225) πείσματα νηὸς ἔδησαν, δσοις ἀλόδεργα μέμηλεν.
 230 Αὐτὰρ διγιονέοι λοεστάμενος ποταμοῖο
 φύγετο φειδούμενοισιν ἐπ' ἔγεσιν ἔγος ἐρείδων,
 μὴ πόδες ἴμερόντες ὑποχρίνοντα κονίς,
 αἱ πλοκάμων κυνέχριν ἐπιθίσαντες θείρας
 (230) διζύτερον σπεύδοντος ἀναστέλλοιεν ἀτταί.
 235 Ἀρτὶ μὲν αἰπούμητα φίλοζείνων ναετήρων
 δώματα παπταίνων καὶ γείτονας ἔγγύθι νηὸν,
 ἀστεος ἀγλαίην διεμέτρεεν, ἔνθα μὲν αὐτῆς
 γρύσεον ἐνδαπτής θηεύμενος εἶδος Ἀθήνης,
 (235) ἔνθα δὲ Καρνείοι φίλον κτέρας Ἀπόλλωνος,
 240 οἰκον Ἀμυκλαῖοι παραγνάμικας Ταχίνθου,
 240 δὸν ποτε κουρίζοντα σὺν Ἀπόλλωνι νοήσας
 ἐημος Ἀμυκλαίων ἡγάσσατο, μὴ Διὶ Λητῷ
 κυταμένη καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν. Αὐτὰρ Ἀπόλλων
 οὖν ἐδάνη Ζεφύρῳ ζηλήμονι παῖδα φυλάσσων.
 (240) Γαῖα δὲ διακρύσαντι χριζομένη βασιλῆι
 245 ἀνθίσις ἀνηξῆσε παραίρασον Ἀπόλλωνι,
 ζνήμος ἀριζήλου φερώνυμον ἥβητηρος.
 Ἡδη δ' ἀγγιπόροισιν ἐπ' Ἀτρείδαο μελάθροις
 ἵστατο, θεσπείησιν ἀγαλλόμενος γχρίτεσσιν.
 (245) Οὐ Διὶ τοῖον ἐτίκτεν ἐπίρχοτον οἷα Θύνη·
 250 ίλήροις, Διόνυσος, καὶ εἰ Διός ἐσσι γενέθλης
 καλὸς ἔην καὶ κεῖνος ἐπ' ἀγλαίησι προσώπου.
 Ἡ δὲ φιλοζείνων θαλάμων κληῆδας ἀνεῖσα
 ἐξαπίνης Ἐλένη μετεκίσθε δόμεκτος καλήν·
 (250) καὶ θαλάμου προπάροιθεν διπιπέουσα θυράων,
 255 δις ἰδεν, ὃς ἐκάλεσσε καὶ ἐς μυχὸν ἤγαγεν οἴκου,
 καὶ μιν ἐφεδρήσειν νεοπηγέος ὑψόθεν ἔδρης
 ἀργυρέης ἐπέτελε κόρον δ' οὐκ εἶχεν διπαπῆς
 ἀλλοτε δὲ γύρεσιν διταμένη Κυθερέης
 (255) κουρῶν διπιπέειν θαλαμηπόλον· διψὲ δ' ἀνέγνω,
 260 ως οὐκ ἐστιν Ἐρως· βελέων δ' οὐκ εἶδε φαρέτρην.

COLUTHUS.

subito nebuloso ex aere imbre immittens :
 æstuavit autem subtus pontus remigantibus remigibus.
 Tunc vero Dardanio et Troico solo mutato
 Ismaricæ reliquit præternavigans ostium paludis ;
 moxque Threicci post juga Pangæi
 Phyllidis surgentem virum-amantis conspexit tumulum ,
 et cursum novies-retortum erraticæ vidit viæ
 ubi obambulans lugebas, Phyllis, maritum
 expectans reducem incolumem Demophontem ,
 quando reverteretur Minervæ a populo.
 Illi vero (*Paridi*) opulentam per terram Hæmoniorum
 extemplo apparuerunt Achaicæ urbes terræ,
 Phthia virorum-altrix et latis-viis Mycenæ.
 Inde surgentis juxta pañstria-loca Erymanthi
 Spartam formosis-mulieribus, caram urbem Atridæ ,
 jacentem conspexit ad Eurotae fluenta.
 Prope autem bene-habitatas sub umbrosa montis silva
 vicinas circumspiciens amœnas contemplatus-est Therapnas.] Non-jam inde erat longa navigatio, neque aequoris
 diu agitatis audiebat sonitus remis.
 Et terræ bene-sinuata in littora injectos
 funes navi ligarunt *ii*, quibus maris opera curæ-erant.
 At ille (*Paris*) niveo ablutus fluvio
 incedebat parcis in vestigis vestigium figens,
 ne pedes amabiles contaminarentur pulvere ,
 ne cincinnorum, pileo ingruentes , caesariem
 ocius festinantis turbarent venti.
 Statim quidem excelsa hospitalium incolarum
 domicilia circumspiciens et vicina cominus templa ,
 urbis decus *oculis* dimensus-est, ibi quidem ipsius
 aureum indigenæ contemplans simulacrum Minervæ ,
 ibi vero Carnei caram possessionem Apollinis ,
 domum Amyclæi , alio-deflectens , Hyacinthi ,
 quem olim ludentem cum Apolline videns
 populus Amyclæorum obstupuit, quod-non ex Jove Latona
 gravida etiam-hunc *in lucem* edidisset. At Apollo
 ignorabat Zephyro æmulo puerum se asservare ,
 Terra autem ploranti gratificata regi
 florem produxit solatium Apollini ,
 florem præclarí ferentem-nomen adolescentis.
 Jam autem viæ-adjacentes ad Atridæ aedes
 constitut , divinis insignitus gratis.
 Non Jovi talem peperit amabilem filium Thyone :
 ignoscas, Bacche, etsi Jovis es e-prosapia :
 pulcher erat et ille splendore faciei.
 At hospitalium thalamorum foribus reseratis ,
 statim Helena transit ædifici atrium ,
 et ante ædium circumspectans fores
 ut vidit, continuo vocavit et in recessum duxit domus ,
 et eum insidere recens-constructa in sede
 argentea jussit ; satietatem vero non habuit adspectus .
 modo autem aureum putans Cytherea
 filium se conspicere thalamorum-ministrum : tandem vero
 cognovit, quod non est Cupido : sagittarum enim non vidit

16

Πολλάκι δ' ἀγλατήσιν ἔϋγλήνοι προσώπου
παπταίνεν ἔδόκευε τὸν ἡμερίδων βασιλῆα·
ἄλλοι οὐχ ἡμερίδων θαλερὴν ἔδόκευεν δπώρην
πεπταμένην χαρίεντος ἐπὶ ξυνοχῆσι καρήνου.
[265] Ὁψὲ δὲ θαμβήσασα τόσην ἀνενέκαπο φωνήν·
(266) Ξεῖνε, πόθεν τελέθεις ἔρατὸν γένος; εἰπὲ καὶ
Ἄγλατὴν μὲν ἔσικας ἀριζῆλω βασιλῆη, [ῆμιν.
ἄλλα τε τὴν οὐκ οἶδα παρ' Ἀργείοισι γενέθλην.
[270] Οὐ Πύλον ἡμαθέσσαν ἔχεις, Νηλήιον οῦδας·
270 Ἄντιλοχον δεδάρκα, τεχὴ δὲ οὐκ εἴδον δπωπήν·
(265) οὐ Φθίην χαρίεσσαν, ἀριστήν τροφὸν ἀνδρῶν·
[269] πᾶσαν Δευκαλίωνος ἀμύμονος οἶδα γενέθλην,
οἶδα περικλήστον δλον γένος Αἰακιδάων,
ἀγλατὴν Πηλῆδος, ἔϋκλείην Τελαμῶνος,
275 ζῆτεα Πατρόλοιο καὶ ηνορέην Ἀχιλῆος.
Τοῖα Πάριν ποθέουσα λιγύθροος ἔννεπε νύμφη.
(270) Αὐτὰρ δ μειλιχήνη ἡμείσθετο γῆρων ἀνοίξας·
Εἴ τινὰ που Φρυγίης ἐπὶ πειρασιγαῖαν ἀκούεις,
Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
280 εἴ τινά που πολύολον ἐνι Τροίη βασιλῆη
ἔχλιες εὐώδινος ἀπὸ Κρονίδαιο γενέθλης.
(275) ἔνθεν ἀριστεύων ἐμφύλια πάντα διώκω.
Εἰμι, γύναι, Πριάμοι πολυχρύσου φιλὸς μίσ·
εἰμι δὲ Δαρδανίδης· δὲ Δάρδανος ἐκ Διὸς ἦεν,
285 φὶ καὶ ἀπ' Οὐλύμπιοι θεοὶ ξυνήρονται ἀνδρῶν
πολλάκι θητεύουσι, καὶ ἀθάνατοι περ ἔοντες.
(280) ΖΩν δὲ μὲν ἡμετέρης δωμάτιστο τείχεα πάτρης,
τείχεα μὴ πίπτοντα, Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,

Αὐτὰρ ἔγω, βασίλεια, δικασπόλος εἰμὶ θεάων·
290 καὶ γάρ ἀκηχειμένησιν ἐπουρανίηστι δικάζων
Κύπριδος ἀγλατὴν καὶ ἐπήρατον ζεστα μορφὴν.
(285) ή δὲ περικλήστον, ἐμῶν ὄνταζιον ἔργων,
νύμφην ἴμερόσταν ἐμοὶ κατένευσεν δπάσσαι,
ἢν Ἐλένηη ἔνέπουσι, καστιγνήτην Ἀφροδίτης.
295 Ής ἔνεκεν τέληκα καὶ οἰδματα τόστα περῆσαι.
Δεῦρο γάμον κεράσωμεν, ἐπει Κυθέρεια κελευει·
(290) εἴ με καταισχύνειας, ἐμὴν καὶ Κύπριν ἔλέγειες.
Οὐκ ἔρεω· τί δὲ τόσον ἐπισταμένην σε διδάξω,
[300] εἰ τοιαὶ γεγάστιν ἐν Ἀργείοισι γυναῖκες;
καὶ γάρ ἀκιδοντέροισιν ἀξέδομεναι μελέεσσιν
(295) ἀνδρῶν εἴδος ἔχουσι, νόθοι δὲ ἔγενοντο γυναῖκες.
Ἐννεπεν· ηδὲ ἔρδεσταν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν δπωπήν
δηρὸν ἀμηχανέουσα καὶ οὐκ ἡμείσθετο νύμφη.
[305] Ὁψὲ δὲ θαμβήσασα τόσην ἀνενέκαπο φωνήν·
305 Ἄτρεχέως, ὥξεινε, τεῆς ποτὲ πυθμένα πάτρης
(300) τὸ πτίνι ἐδωμάτιστο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων;
ἡθελον ἀθανάτων δαιδάλματα κείνα νοῆσαι
καὶ νομὸν οἰονόμοιο λιγύπνονος Ἀπόλλωνος,
[310] ἔνθα θεοδμήτοισι παρὰ προμολῆσι πυλάων
310 πολλάκιειλιπόδεσσιν ἐφέστετο βουσὶν Ἀπόλλων.
(305) Ἔγρεο νῦν, Σπάρτηθεν ἐπὶ Τροίην με κομίσσον
ἔψομαι, δις Κυθέρεια γάμων βασίλεια κελεύει.
Οἱ τρομέω Μενέλαον, δέ τ' ἐν Τροίη με νοῆσῃ·

RAPTUS HELENÆ.

pharetram.] Sæpe autem ob-splendores pulcris-oculis-de-
coræ faciei] se-spectare existimabat vitium regem :
sed non vitium recentes vidit fructus
explicatos formosi in junctura capitis (*in collo*).
Tandem vero admirabunda talem emisit vocem :
Hospes, unde es amabili genere? dic etiam nobis.
Pulcritudine quidem similis-es praeclarō regi ;
verum tuum non novi inter Argivos genus.
Non Pylum arenosam incolis, Neleiam terram
Antilochum novi, tuam vero non vidi faciem :
non Phthiam amœnam, præstantissimorum altricem viro-
rum ;] omnem Deucalionis inculpati novi familiam,
novi celeberrimum totum genus Άεcidarum ,
pulcritudinem Pelei , gloriam Telamonis ,
mores Patrocli et fortitudinem Achillias.
Talia Paridi desiderio-incensa arguta dixit nympha.
At ille blandum respondit sermonem ordiens :
Si quam forte Phrygiae in finibus terram audivisti,
Ilium, quam turribus-cinxerunt Neptunus et Apollo ,
si quem forte perdivitem in Troja regem
audivisti secunda de Saturnii progenie ;
Inde excellens genti-meæ-propria omnia sector.
Sum, mulier, Priami auro-abundantis carus filius ;
sum autem Dardanides : Dardanus vero a Jove erat :
cui etiam de Olympo dii socii hominum
sæpe famulantur, licet immortales sint.
Quorum ille quidem nostræ exstruxit mœnia patriæ,
mœnia non ruentia, Neptunus et Apollo ,

At ego, regina, arbiter sum dearum ;
etenim afflictis deabus jus-dicens
Cypria pulcritudinem et amabilem probavi formam ;
ea vero praeclaram, meis dignam operibus,
nympham desiderabilem mihi promisit se daturam-esse ,
quam Helenam nominant, sororem Veneris.
Cujus gratia sustinui vel tot maria trajicere.
Agedum, nuptias conciliemus, quoniam Cytherea jubet
si me fastidieris, meam etiam Venerem redargues
Non dicam *plura*; quid vero tam-multa scientem te doceam,
si tales existant inter Argivos mulieres ?
Etenim infirmioribus crescentes membris
virorum speciem habent, degeneratae vero sunt mulieres
Dixit : at amabiles in terram defixit oculos
diu hæsitans neque respondit nympha.
Tandem vero admiratione-perculsa talem extulit vocem :
Profecto , o hospes, tuae aliquando fundamentum mœ-
nia patriæ-urbis] pridem posuerunt Neptunus et Apollo ?
Vellem immortalium egregia-opera illa cognoscere
et pascue pastoris ventosa Apollinis ,
ubi dii-exstructos ad aditus portarum
sæpe flexipedes sequebatur boves Apollo .
Age nunc, Sparta ad Trojam me transmitte .
sequar, uti Cytherea nuptiarum præses jubet.
Non tremeo Menelaum, quum Troja me viderit ;

[299] οἵσθα γάρ ὡς Μενέλαος ἀνάλκιδός ἐστι γενέόλης.
315 Τοίην συνθεσίην καλλίσφυρος ἔννεπε νήμφη.

Νῦ δέ, πόνων ἀμπαυμα μετ' ἡελίοις κελεύουσι,
(110) ὑπνοὶ ἐλαχρίζουσα παρῆρον ὥπασεν ἦσι
ἀρχομένη· δοιάς δὲ πύλας ὥτεν ὀνείρων,
τὴν μὲν ἀληθείης, κεράων δὲ πελάμψητο κόσμος,
320 ἔνθεν ἀναθρώσκουσι θεῶν νημερτέες δύμφαι·
τὴν δὲ δολοφροσύνης, κενεῶν θρέπτειραν ὀνείρων.
(315) Αὐτὰρ δ ποντοπόρων Ἐλένην ἐπὶ σέλματα νηῶν
ἐκ θαλάμων ἐκόμισσε φιλοξένων Μενελέου,
κυδιών δ' ὑπέροπλον ὑποσχεσίη Κυθερέτης,
325 πόρτον ἄγων ἐσπευδεν ἐς Ἰλιον ἰωχοῖο.

Ἐρμιόνη δὲ ἀνέμοισιν ἀπορρίψασα καλύπτρην
(330) ἵσταμένης πολύδαχρυς ἀνέστενε· Ἡριγενείς·
πολλάκι δὲ ἀμφιπόλους θαλάμων ἔκτοσθε λαβοῦσα,
δύντατον βοῶσα, τόσην ἀνενέκατο φωνήν· [τηρ.,
330] Παιᾶς, πῆ με λιποῦσα πολύστονον ὥχετο μῆτη
ἢ χοιζὸν σὺν ἔμοι θαλάμων κλητῆς εἰλοῦσα
(335) ἔδραθεν ὑπνώσουσα καὶ ἐς μίαν ἥλυθεν εὐνήν;
Ἐννεπε δακρυχέουσα, συνωδύροντο δὲ παιᾶς·

ἀγρύμεναι δὲ ἔκάτερθεν ἐπὶ προβύροισιν ἐρύκειν
335 Ἐρμιόνην στενάχουσαν ἐπειρήσαντο γυναῖκες·
Τέχνον δύρυμένη, γύρον εύνασον. Ὅχετο μῆτη
(340) νοστήσει παλίνορσος· ἔτικλαίσουσα νοστήσεις· [τηρ.
οὐχ δράσας; γοεραὶ μὲν ὑπημύνουσι παρειαί,
πυκνὰ δὲ μυρομένης θαλεραὶ μινύθουσιν δπωπατί.
340 Ἡ τάχα νυμφάων ἐς δυλήγυρην ἀγρύμενάων
ἥλυθεν, ὥειης δὲ παραπλάζουσα κελεύουσα
(345) ἴσταται ἀσχαλώσα, καὶ ἐς λειμῶνα μολοῦσα

Ωράων, δροσέντος ὑπέρ πεδίοιο θάσσει·
ἢ χρόα πατρώιο λοεσσομένη ποταμοῖο
345 ὥχετο, καὶ δῆθυνεν ἐπ' Εύρώταο βέέθορις.
Τοῖα δὲ δακρύσασα πολύστονος ἔννεπε κούρη·
(350) Οἶδεν δρός, ποταμῶν ἔδάν δόν, δῆλος κελεύθους
ἔς δόδον, ἐξειμῶνα τί μοι φθέγγεσθε, γυναῖκες;
ἀστέρες ὑπνώσουσι, καὶ ἐν σκοπέλοισιν ιάσει·
350 ἀστέρες ἀντέλουσι, καὶ οὐ παλίνορσος ικάνει.
Μῆτερ ἥμη, τίνα γῆρον ἔχεις; τίνα δὲ οὔρεα ναίεις;
(355) πλαζομένην θῆρές σεκατέκτανον; δῆλα καὶ αὐτοῦ
Οῆρες ἀριζόλιοι Διός τροπέλουσι γενέθλην.
Ἡριπες ἐξ δχέων γθαμαλῆς ἐπὶ νῶτα κονίης,
360 σὸν δέμας οἰστόπλοισιν ἐν δρυμοῖσι λιποῦσα;
ἀλλὰ πολυπρέμωνας ξυλόγων ὑπὸ δάσκιον ὑλῆν
(365) δένθροα παπτήνασα καὶ ἀντῶν ἄγρι πετήλων
σὸν δέμας οὐκ ἐνόησα· καὶ οὐ νεμεσίζομαι θύλην.
Μή διερῦν γονέντος ἐπ' Εύρώταο βέέθορις
370 νηγομένην ἐκάλυψεν ὑποδρυχίην σε γαλήνη;
ἀλλὰ καὶ ἐν ποταμοῖσι καὶ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης
(375) Νηγάδες ζώουσι, καὶ οὐ κτείνουσι γυναῖκας.

Ὦς δέ μὲν στενάχεσκεν· ἀνακλίνασσα δὲ δειρήν

Ὕπνος ἐπεὶ θανάτοιο συνέμπορος εἰπερέτύγθη,
380 ἀμφὶ σναχακάρι, ζυνήια πάντα λαγόντε

scis enim, quod Menelaus imbelli sit natura.

Talem conditionem pulchris-talis iniit nymphæ.
Nox vero, laborm sedamen post solis vias
somnum allevando inquietum exhibuit sub-Auroram
orientem: binas vero portas aperuit somniorum,
hanc quidem veritatis, cornuumque splendebat ornatus,
unde prosiliunt deorum veraces voces;
illam vero doli, vanorum altricem somniorum.
At ille pontigradarum Helenam in tabulatis navium
ex aedibus transmittebat hospitalibus Menelai,
et superbiens supra-modum promisso Cytherea,
onus ducens, properabat in Ilium, belli.

Hermione autem, ventis abjecto velo,
orientē lacrimabunda ingemuit Aurora;
sæpe autem ancillis extra aedes vocatis,
peracute clamans talem extulit vocem:

Puellæ, quo, me relicta miseranda, abit mater,
quæ heri mecum ædium clavibus acceptis
dormivit sopita et in eundem venit lectum?

Dixit lacrimas-fundens, et una-lamentabantur puellæ;
congregatae vero utrinque in vestibulo cohibere
Hermionem gemiscentem tentabant mulieres.

Filia lamentans, luctum sopito. Abiit mater;
domum-veniet redux. Adhuc plorans in-morbum-incides;
nonne vides? lacrimosæ quidem subsidunt genæ,
continuoque flentis vigentes absumuntur oculi.
Certo nympharum ad cœtum congregatarum
ivit, recta vero aberrans via
insistit mœrens et ad pratum gressa

Horarum, roscido super campo sedet:
aut corpus patrio ablutura fluvio
abiit et moratur ad Eurotæ fluenta.

Talia autem lacrimans multum-gemens dicebat puella:
Novit montem, fluviorum novit fluxum, novit vias
ad rosetum, ad pratum; quid mihi loquimini, mulieres?
stellæ dormiunt, et in scopolis pernoctat;
stellæ oriuntur, neque redux venit.

Mater mea, quemnam locum tenes? quosnam vero montes
incolis? num oberrantem ferae trucidarunt? at et ipsæ
feræ præclari Jovis tremunt sobolem.

Cecidistine e curru humili in terga pulveris,
tuum corpus desertis in querctis relinquens?
sed stipatorum arbustorum sub umbrosa silva
arbores visitans vel ipsa usque-ad folia
tuum corpus non inveni: neque indigor silvæ.
Num hunidis fecundi in Eurotæ fluentis
natantem texit submersam te aquor?
sed etiam in fluiis et in gurgite mari
Najades vivunt neque occidunt mulieres.

Ita illa quidem ingemuit, inclinata vero cervice

somnus enim mortis socius siquidem est,
ambos necesse-est communia omnia nactos

- ἔργα παλαιοτέροιο κασιγνήτοι δώκειν·
 [360] ἐνθεν ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροισι
πολλάκις ὑπνώουσιν, δέ τε κλαίουσι, γυνάῖκες.
‘Η μὲν ἀλητεύουσα δολοφροσύνησιν ὄνειρων
370 μητέρα παπταίνειν ὥτιστο· τοῖα δὲ κούρη
ἴσχε θαυμάζεται, καὶ ἀγαγμένη περ ἔοῦσα·
(365) Χθιζὸν δδυρομένην μεδόμων ἔκτοσθε φυγοῦσα
καλλιπες ὑπνώουσαν ὑπὲρ λεχέων γενετῆρος.
Ηοῖον ὅρος προλέποιπα; τίνας μεθέκα καλώνας;
375 Τοῖα δὲ φωνήσασα προσέννετε Τυνδαρέωνη·
(370) Τέκνον ἀκηχεμένη, μὴ μέμφεο δεινὰ παθοῦσα·
δὲ χθιζός με μολὼν ἀπατῆλος ἡρπασεν ἀνήρ.
Ἐννεπεν, ‘Η δ’ ἀνόρουσε, καὶ οὐχ δρόσωσα τιθή-
[380] δξυτέρη πολὺ μᾶλλον ἀνεβρυχήσατο φωνῇ· [νην
381] ‘Ηερίης ὅρνιθες ἐῦπτερα τέκνα γενέθλης,
(375) ἔσπετε νοστήσαντες ἐπὶ Κρήτην Μενελάω·
χθιζὸν ἐπὶ Σπάρτην τις ἀνήρ ἀθεμίστιος ἐλθὼν
ἀγλατήν σύμπασαν ἐμῶν ἀλάπαξε μελάρων.
[385] Οὐς δὲ μὲν πολύδαχρυς ἐς ἡέρα φωνήσασα,
385 μητέρα μαστεύουσα, μάτην ἐπλάζετο κούρη.
[395] Οὖτω καλλικούμοιο μεθ’ ἔρμονίν Ἀφροδίτης
- (380) καὶ Κικόνων πτολειθρακαὶ Λιολίδος πόρον^ο Ελλης
Δαρδανίης λιμένεσσιν δ νυμφίος ἔγαγε νύμφην.
Πυκνὸν δέτιλε κόμην, χρυσέν δὲρρηξε καλύπτερην
390 Καστάνδρη, νεόφροιτον ἐπ’ ἀκροπόληος ίδουσα.
Τροίη δὲ οὐδιόμων πυλέων κληδόας ἀνεῖσα
(385) δεξατο νοστήσαντα τὸν ἀρχέκακον πολιήτην.

officia majoris-natu fratris exsequi :
hinc mæstis gravatae oculis
sæpe obdormiscunt, quando lacrimantur, mulieres.
Illa quidem decepta dolis somniorum
matrem se-videre opinata-est : talia vero puella
clamavit stupefacta, quamvis mœsta esset :
Heri lamentantem me extra domum aufugiens
deseruiste dormientem in lecto genitoris.
Qualem montem superavi? quosnam præterii colles?
Talia vero loquens respondit Tyndaris :
Filia moerore-afflita, ne culpes me sœva patiens.
Ille heri qui-venit me fallax abripuit vir.
Dixit : illa autem prosiluit, nec videns nutricem
vehementiori multo magis clamavit voce :
Aeriae, volucres, alati nati progeniei,
dicite tendentes in Cretam Menelao :
Heri Spartam quidam vir improbus veniens
splendorem omnem mearum abripuit ædium.
Sic quidem lacrimabunda in aerem vociferans,
matrem investigans, frustra oberrabat puella.
Sic pulericomæ ad conjugium Veneris

et per Ciconum urbes et Æolidis fretum Helles
Dardaniæ portibus sponsus advexit sponsam.
Crebro autem vulsit comam aureamque laniavit vittam
Cassandra, novam-advenam ab arce videns.
Troja vero excelsarum portarum pessulis laxatis
recepit redeuntem illum auctorem-malorum civem.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀθηναῖη, ἡ, 217; vid. Ἀθῆνη.
Ἀθήνη et Ἀθηνά, ἡ, Minerva, ad Pelei nuptias profecta est, 33; bellorum regina, 90; Paridi fortitudinem bellicam se daturam promittit, 136—144; 139; 150; a Veneri victrice maledico dente carpitur, 170, 179—189, victa, 191; 186 (Ἀθῆναι, plur. num.); 200; Ἀθηνάς έχμοι, Athenienses, 217; aureum ejus simulacrum Sparta erat, 238.
Ἄλσοις, ἀνώ, οἱ, Ἀεaci posteri, 273.
Αἰμονίτες, οἱ, Hæmonii, i. e. Thessali, quorum in montibus (in Pelio) Pelei nuptiae factae sunt, 17; quorum terra Paris præternavigavit, 218.
Ἀλοίς, ἰδος, ἡ, Ἀeoli neptis, Helle, 387.
Ἀλέξανδρος, οὐ, ὁ, Alexander, alterum Paridis nomen, 136, 198; vid. Ηέρης.
Ἀμυκλαῖοι, οἱ, Amyclæi, incolæ Amyclarum, urbis Laconicæ, 241.
Ἀμφιτρίτη, ἡ, Thetidis soror, 21.
Ἀντιόχος, οὐ, ὁ, Antilochus, Nestoris filius, 270.
Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Helicone relicto ad Pelei nuptias protectus est cum Musis, 24; frater Diana, 34; Hyacintho amasio, 240, per Zephyrum æmulum amiso, 242, e flore cognomini solatium capit, 245; cum Neptuno Trojæ menia sedificavit, 279, 288, 306; boves pavit in pascuis Trojanis, 308, 310.
Ἀργεῖος, οἱ, Argivi, Graeci, 268, 299.
Ἀργεῖος, εἰς, εἴον, adj., Argivus; νῦμη Ἀργείη Helena vocatur 12—13.
Ἀρίτης, ία, ιον, adj., Martialis; ἔγχος Ἀρίτης, 92.
Ἀρης, εος, ὁ, Mars, armis depositis, qualis Venerem visitabat, in Pelei nuptiis saltavit, 37; ejus timore Eris percellitur, 58; Junonis filius, 173; 177; 184.
Ἀρτεμις, ιδος, ἡ, Diana, Latonæ filia, soror Apollinis, ad nuptias Pelei profecta, 35.
Ἀστήν, ἡ, Asia, cuius imperium Juno Paridi pollicetur, 147.
Ἀστες, ιδος, ἡ, adj. fem., γρῖα, Asia, 160.
Ἀτρεΐδης, αο, ὁ, Atrei f., Menelaus, 247; vid. Μενέλαος.
Ἀτρείων, ωνος, ὁ, Atrei f., Menelaus, 222; vid. Μενέλαος.
Ἀτροπών, ἡ, Minerva, 180; 193; vid. Ἀθῆνη.
Ἀφροδίτεα, ης, ἡ, Spumigena, Venus, 167; vid. Ἀφροδίτη.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, Gratiarum regina, 16; ad Pelei nuptias venit, 28; aureum malum, quod Eris in convivium misit, sibi dari cupit, 66; splendido ornato sumpto, 81 sqq.; Amorumque auxilio implorato, 84—91—97; Mercurium sequitur ad judicium Paridis, 98; 138; pectore denudato, 153 sqq., Paridi Helenam pollicetur uxorem, 157 sqq.; 161; pulcritudinis præmio reportata, 167, 190; Junonem ac Minervam acerbis carpit verbis, 170—189; sacrificiis crebris placata a Paride Hellespontum trajiciente, 202; ejus soror Helena dicitur, 294; 386.

Ἀχαΐς, ιδος, ἡ, adj. fem., Achaica; γρῖα, Achaia, 219.
Ἀχιλλεύς, ζηος, Achilles, Ἀeacides fortitudine clarus, 275.

Γ.

Γαῖα, ης, ἡ, Tellus, hyacinthum florem produxit Apollini pro amissio amasio cognomini solatium, 244.
Γανυμήδης, ὁ, vinum diis infundit in Pelei nuptiis, 19.

Δ.

Δαρδανίη, ης, ἡ, Dardania, i. e. Troas, 388.
Δαρδανίδης, ὁ, unus e posteris Dardani, Paris, 284.
Δαρδάνιος, adj., Dardanius; Δαρδάνιον οὖδας, Dardania, 210.
Δάρδανος, ὁ, Dardanus, Jovis f., priscus Trojæ rex, 284.
Δευκαλίων, ωνος, ὁ, priscus Thessalæ rex, 272.
Δημοφόων, ωντος, ὁ, Demophoon, Thesei f., Phyllidis maritus amatissimus, 216; conf. Φυλίς.
Διόνυσος, ὁ, Bacchus, Jovis ac Thyonæ f., 250.
Δύσπαρις, ιδος, ὁ, Paris infelix, malorum auctor, 193.

Ε.

Ἐλένη, ἡ, Helena, quam Venus Paridi pollicetur uxorem, 164, coll. 294; Paridem in ædes suas introducit, 253 sqq., summam pulcritudinem admiratur juvenis, quem Cupidinem aut Bacchum esse initio arbitratur, 258 sqq.; de ejus genere ac patria eum interrogat, 265—276; post longam hasitationem se Paridem Trojanam secuturam annuit, 302—315; noctis quiete somniis turbata, 316—321, die inseguente a sponso suo navi abducitur, 322 sqq.; Hermiona filia per somnum visa se cum Paride aufugisse narrat, 375—377.

Ἐλλάδη, ωνος, ὁ, Helicon, mons Boëtiae, Apollinis ac Musarum sedes, 23; conf. Μελισσής.

Ἐλλέποντος, ὁ, Hellespontus, a Paride trajectus, 204. Conf. Ελλη.

Ἐλλη, ης, ἡ, Helle, Ἀeoli neptis (Αἰολίς); πόρος "Ελλης, fretum Helles (i. e. Hellespontus) a Paride Trojanam redeunte trajectum, 387.

Ἐνυώ, ωνος, ἡ, Bellona, 142, 151.

Ἐρις, ιδος, η, Discordia, non invitata ad Pelei nuptias, 39, furit, 41 sqq., varis ultiōnis generibus inventis ac rejectis, 44 sqq., tandem consilio capto aureum Hesperidum malum in Deorum convivium projicit, 59 sqq.

Ἐρυάων, ωνος, ὁ, Mercurius, Jovis jussu, 69, deas de aureo malo alterantes ad Paridem ducit, 77 sqq.; huic Panique Paris cantilenam canit, 115; 122; Paridem de dearum pulcritudine sententiam ferre jubet, 126 sqq.

Ἐρυάζης, ὁ, Mercurius, 126; vid. Ερυάων.

Ἐρυόνη, ης, ἡ, Hermione, Helenes filia, matre mane frustra quæsita, summo dolore oppressa lamentatur, 326 sqq.; famularum solatio, 335—345, recusato,

- 346—362, somno succumbit, 363 sqq.; a matre, quam per somnium vidit, de ipsius fuga certior facta, 369—377, experrecta aves implorat, ut Menelao nuntium in Cretam ferant, neque desistit lacrimari matremque querere, 378—385.
 Ἐρύμανθος, δ, Erymanthus, Arcadiæ mons, 221.
 Ἐρως, ατος, δ, Amor, cuius pharetram Suada tulit ad Pelei nuptias, 31; 260; of Ἐρωτες, Amores, 67, 76; quorum auxilium quum Venus ad Paridis judicium profecta petierit, 84 sqq., matrem eo comitantur, 100.
 Εστερίδες, αι, Hesperides, quarum e malis aureis unum Eris inter deos convivantes jecit, 59.
 Εὐρώπας, αι, δ, Eurotas fluvius, cui Sparta adjacebat, 223, 345, 359.
- Z.
- Ζεὺς, Ζηνὸς et Διὸς, δ, Juppiter, Ganymedem vinum infundere in Pelei nuptiis jussit, 19; Pelei nuptiis interfuturus de Olympo proiectus est, 22; 27; 51; 64; Mercurium jubet Paridi mandare, ut Dearum litem dijudicet, 68—78; 136; 241; Baccii pater e Thyone, 249, 250; pater Dardani, 284; 353.
 Ζέφυρος, δ, Zephyrus ventus, 26; Hyacinthum amasium Apollini substraxit, 243.
- H.
- Ἡρη, ή, Juno, ad nuptias Pelei venit, 27; malum aureum, quod Eris inter deos convivantes volvit, abripare vult, 64; Gratiarum mater, 88, 173; se Paridem Asiae regem facturam promittit, 145—152; victa, 191, acerbis carpitur verbis a Venere victrice, 170 sqq.; mater Martis, 173.
 Ἡράγενεια, ης, ή, Aurora, 327.
 Ἡφαιστος, οιο, δ, Vulcanus, cuius domum Mars Venerem conventurus frequentabat depositis armis, 37; huic Eris cessit furibunda, 53; 178.
 Ἡχώ, οῦς, ή, Echo, Paridis cantu in montibus resonat, 118.
- Θ.
- Θεράπηνη, ης, ή, Therapnae, Laconicæ oppidum; haud procul a Sparta situm, 225.
 Θρήκιος, ια, ιων, adj., Thracius; Παγγάτος, 212.
 Θυάνη, ης, ή, Bacchi mater ex Jove, 249.
- I.
- Ιδαῖος, αῖνος, αῖον, adj., Idæus; Ιδαῖαι χορεῖαι, choreæ in Ida monte celebratae, 4; Ιδαῖη Φαλάρη, 14, vid. Φαλάρη; Ξάνθος Ιδαῖος, 70; Ιδαῖαι οὔρεος ἄκρη, Idæi montis cacumen, 101, Ιδαῖαι οὔρεα, Idæi montes, 118, 201.
 Ιδη, ης, ή, Ida mons, 195.
 Ιλιος, ή, Ilium s. Troja urbs, cuius moenia Neptunus et Apollo extruxere, 279; huc Paris cum Helena properat, 325.
 Ισμαρις, ιδος, adj. fem., Ismarica; λίμνη, palus ab Ismario, monte Thracio, cognominata, cuius ostium Paris præternavigat, 211.
- K.
- Κάρψειος, δ, epitheton Hyacinthi (alibi Apollinis), 239; conf. Υάκινθος et Ἀπόλλων.
- Κασσάνδρη, ης, ή, Cassandra, ubi Paridem cum Helena Trojam redeuntem vidit, mala futura præsentiens, valde lamentata est, 390.
- Κένταυρος, δ, Centaurus, pro Chirone, 29; vid. Χείρων.
- Κίχονες, οι, Cicones, gens Thracia, cuius urbes Paris Trojam revertens præternavigat, 387.
- Κρήτη, ης, ή, Creta insula, ubi Menelaus degebat, quando Helena rapta est, 381.
- Κρονίδης, αι, δ, Saturni f., Juppiter, 281; vid. Ζεύς.
- Κρονίων, ανος, δ, Saturni f., Juppiter, 77; vid. Ζεύς.
- Κυθέρεια, ης, ή, Venus, 258, 296, 312, 324; vid. Ἀφροδίτη.
- Κύπρις, ιδος, ή, Venus, 66, 81, 91, 98, 154, 189, 291, 297; vid. Ἀφροδίτη.
- Λ.
- Αλκεδαίμων, ονος, ή, Lacedæmon, Sparta, 165
- Αητὼ, οῦς, ή, Latona, 241.
- Αητωΐς, ἀδος, ή, adj. fem., Latonia, i. e. Latonæ filia, Diana, 34.
- Μ.
- Μελισσήεις, εντος, locus quidam in Helicone, unde Apollo cum Musis ad Pelei nuptias profectus est, 23.
- Μενέλαος, ου, δ, Menelaus, Spartæ regnabat, 222; quem se timere Helena negat, 313, quippe qui imbellis sit, 314; 322; cui nuntium de uxoris fuga Cretam portandum Hermione avibus mandat, 381.
- Μοῦσαι, άων, αι, Musæ, Apollinem secutæ sunt ad Pelei nuptias, 24.
- Μυκήνη, ης, ή, Mycenæ, Argolidis urbs, Paridi præternaviganti visa, 220.
- Ν.
- Νηλάδες, αι, Naiades, in fluviis marique degunt, 362.
- Νηλήτος, ία, ιον, adj., Neleus; Νηλήτον οὖδας Pylos vocatur 269.
- Νύμφη, ή, Nympha, 1; vid. Τρωΐας.
- Ξ.
- Ξάνθος, οιο, δ, Xanthus, fluvius agri Trojani, 1; 70 (Ιδαῖος).
- Ο.
- Οὐλυμπος, δ, Olympus, Deorum sedes, unde Juppiter ad Pelei nuptias proiectus est, 22; 285.
- Π.
- Παγγάτος, οιο, δ, Pangæus, Thraciae mons, cuius juga Paris conspergit præternavigando, 212 (Θρηξιος).
- Πεθώ, οῦς, ή, Suada, ad Pelei nuptias venit Cupidinis pharetram gerens, 30.
- Πάν, Πανός, δ, Pan, cui Paris cantilenam canit, 115.
- Πάρις, ιδος, ιν, δ, Paris, cuius judicio nymphæ Trojanæ interfuerunt, 15; quem dearum de malo aureo altercantum arbitrum fieri Juppiter jubet, 71; qualis in Ida monte greges pasceret et fistula canere solitus fuerit, 101—114; Pani ac Mercurio cantilenam canit, 115; Mercurii dearumque adspectu primum perterret, 121, tum auditio Mercurii mandato dearum pulcritudinem accurate investigat, 131 sqq.; Veneri malum aureum tribuit, 166 sqq.; naues extruendas curat, 193; ejus iter describitur, 201—227; Spartam appellat, 228 sq.; fluvio ablatus insignia urbis ornamenta lustrat, 230 sqq.; ante Menelai aedes consistit, summa pulcritudine splendidus, 247 sqq.; introducitur ab Helena, cui modo Cupido, modo Bacchus videtur esse, 255—264; ab Helena interrogatus de genere suo ac patria narrat, et, quo consilio venerit, exponit, 276—301; Helenam consentientem (305 seqq.) die insequente abducit, 322 sqq.; trajectoque Hellesponto Trojam appellat, 387 sqq., 391 sq.
- Πάτροκλος, οιο, δ, Patroclus, Άεacidarum genti cognatus, 275.

Πηλεύς, ἥσος, δ, Peleus, cuius nuptiæ in Thessalæ montibus apparatae, 18; Eridem ad nuptias suas non invitaverat, 40; Άaci f., pulcritudine insignis, 274.

Ποσειδῶν, ὡνος, δ, Neptunus e mari profectus est ad Pelei nuptias, 22; cum Apolline Trojæ muros exstruxit, 279, 288, 306.

Πρίαμος, οἰο, δ, Priamus, Paridis pater, 71, 137, 283; Troja rex, a Jove originem ducens, 280 sqq.

Πιλός, ἥ, Peloponnesi urbs, cui Neleus ac Nelidae praecrant, (Νηλήτον οὖδες), 269.

Σ.

Σπάρτη, ης, ἥ, Sparta, Eurotæ fluvio adjacens, ubi Menelaus regnabat, 222 sq.; hue Paris appulit, 228 sq.; insignia quadam urbis ornamenta, 235 sqq.; 311 (Στάρηθεν); 382.

T.

Τελαμών, ὄνος, δ, Άaci f., Pelei frater, 274.

Τιτῆνες, οἱ, Titanes, quos Eris e tartaris excitare vult, ut coelum oppugnent, 50.

Τροίη, της, ἥ, Troja, ubi Paris greges pascit, 72; 165; ubi Priamus regnabat, 280; 311, 313; reducem Paridem excipit, 391.

Τρωῖας, ἄδος, ἥ, adj. fem., Trojana. Νύμφαι Τρωῖαδες, Nymphae Trojanæ, Xanthi filiae, in exordio carminis invocantur, 1.

Τρωῖος, ία, ιον, adj., Trojanus; Τρωῖον ἀστυ, Ilium, 140; Τρωῖον οὖδες, ager Trojanus, Troas, 210.

Τυνδαρεώνη, ης, ἥ, Tyndaris, Tyndari filia, Helena, 376.

Υ.

Υάκινθος, ου, δ, Hyacinthus, amasius Apollinis (inde Κάρψεος) Zephyrique, cuius simulacrum Paris Spartæ vidit, cui cognominem florem Terra procreavit, 239—246.

Φ.

Φαλακρη, ης, ἥ, Phalaera, Idæi montis vertex unus e tribus, Ιδαῖη, 14.

Φέρεκλος, ου δ, Pheræclus faber, qui Paridi naves exstruxit, quibus Spartam navigaret, 196.

Φθῆν, ης, ἥ, Phthia, Thessaliæ urbs, quam praternavigando Paris vidit, 220; ibi Άacidarum gens florebat, 271 sqq.

Φρογήη, ης, ἥ, Phrygia, Asiae minoris terra, Troadi similitima, 278.

Φυλλὶς, έδος, ἥ, Plyllis, quæ Demophoontis mariti reditu frustra expectato mortem sibi consivit, cuius tumulum in Thracia exstructum Paris conspexit præterna vigando, 213, 215.

X.

Χάριτες, οἱ, Gratiæ, quarum regina Venus vocatur 16; Junonis filiae, 88, 174.

Χείρων, ὡνος, δ, Chiro Centaurus, apud quem Pelei nuptiæ factæ sunt in silvis Pelii montis, 29; Eridem non invitaverat, 40.

KOINTOY
TA MEΘ' OMHPON.

QUINTI
POSTHOMERICA.

KOINTOY

ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ ΑΟΓΟΣ Α.

Εὗδ' ὥπλο Πηλείωνι δάμνι θεοείκελος Ἐκτωρ,
καὶ ἐ πυρὴ κατέδαψε καὶ δόστεά γαῖα κεκεύθει·
δὴ τότε Τρῶες ἔμιμον ἀνὴ Πριάμοι πόλην,
δειπότες μένος ἦν θραυσύφορος Αἰακίδαο.
5 Ἡπέτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖ λέοντος
ἐλλόμενον οὐκ ἐλέουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
ιηγὸν πτώσουσι τὰν διωτήκια πυκνά·
δις οἱ ἀνὴ πτολείθορον ὑπέτρεσαν ὅριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων δόπσων ἀπέταμεν κάρηνα,
10 θύσιον Ἰδαίοιο περὶ προχοῆσι Σκαμάνδρου,
ἥδ' ὅστους φεύγοντας ὥπλο μέγα τείγος δλεσσεν,
Ἐκτορό 0' δις ἐδάμασσε καὶ ἀμφ' εἴρυσσε πόληῃ,
ἀλλοὺς 0' δις ἐδάξει δι' ἀκαμάτοι οὐκλάσσης,
δππότε δὴ ταπρῶτα φέρε Τρῷεσσιν δλεθρον·
15 τῶν οἵγε μνησάντες ἀνὴ πτολείθορον ἔμιμον·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνηρὸν πεπότητο,
δις ἦδη στονόντει καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
Καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ' εύρυποροιο ροών
ζλούθε Πενθεστεια, θεῦν ἐπιειμένη εἶδος,
20 ἄμμῳ, καὶ στονόντος ἐελδομένη πολέμοιο,
καὶ μέγ' ἀλευαμένη στυγερὴν καὶ δεικέα φήμην,
μή τίς ἐδὼν κατὰ δῆμον ἐλεγχείσι χαλέψῃ
ἄμφι καστηνήτης, ἃς εἴνεκα πένθος ἀξένεν,
Ἴππολύτης· τὴν γάρ ὅταν κατέκτανε δουρὶ κραταιῶ,
25 οὐ μὲν δὴ τὸ γ' ἔκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο.
Τούνεκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἕκετο γαῖαν.
Πρὸς δ' ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήιος δρυμανίσεκεν,
δρῷα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὴ φόνοιο,
συερδαλέας θυέσσοντ' Ἐρινύας ἐλάσσηται,
30 αἱ οἱ ἀδελφεῖς κεχολωμέναι αὐτίγ' ἔποντο
ἄρρωστοι· κεῖναι γάρ ἀεὶ περὶ ποστὸν ἀλιτρῶν
στρωφῶντ', οὐδέ τιν' ἔστι θεᾶς ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι.
Σὺν δέ οἱ ἀλλαι ἔποντο δυώδεκα, πῆσαι ἀγαυαῖ,
πῆσαι ἐελδόμεναι πολέμοιο καὶ δεικέα γάρμην,
35 αἱ οἱ δμωτίδες ἔσκον, ἀγκαλιταί περ ἔδυσαι·
ἄλλῃ ἄρα πατάσιον μέγ' ὑπέρρεχε Πενθεστεια.
Ὦς δ' δτ' ἀνὴ οὐρανὸν εύρην ἐνἀστράτι δῖα σελήνη
ἐκπρέπει, ἐν πάτεσσιν ἀριζήλῃ γεγαυία,
αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὥπλο νερέων ἐριδούπων,
40 εῦτ' ἀνέμων εὔδησι μένος μέγα λάθρον δέντων·
δις ή γ' ἐν πάσησι μετέπερπεν ἐσσυμένησιν.
Ἐνθ' ἄρ' ἔην Κλονίη Πολεμοῦσα τε Δηριόνη τε,
Εὐάνδρη τε καὶ Ἀντάνδρη, καὶ δια Βρέμουσα,
ἡδὲ καὶ Ἰπποθόνη, μετὰ δ' Ἀρμοθόνη κυανῶπις,
45 Ἀλκιβίη τε καὶ Ἀντιθρότη, καὶ Δηριψάχεια,

QUINTI

SMYRNÆI

POSTHOMERICORUM

LIBER I.

Quum a Pelei-silio superatus-esset deo-similis Hector,
et eum rogus absumpsisset et ejus ossa terra tegeter;
tum Trojani se-continebant in Priami urbe,
pertimescentes robur praestantis animosi Aecidae.
Ut in saltu boves truci leoni
venire nolunt obviam, sed fugiunt
gregatim pavitantes per virgulta densa:
sic illi intra urbem subterfugiebant fortē virum,
memores priorum; quam-multorum amputaverit capita,
ruens Idai circa fluenta Scamandri,
et quot fugientes sub magno muro perdiderit
Hectoremque ut vicerit et raptaverit circa urbem
aliasque ut subegerit per inquietum mare,
quum initio afferret Trojanis exitium:
horum illi recordati in urbe permanebant:
circa vero eos dolor tristis suspensus-erat,
quasi jam lamentabili conflagrante incendio Troja.
Ac tum a Thermodontis lativagi fluentis
advenit Penthesilea, dearum induta specie,
utrumque, et luctuosi cupida belli,
et magnopere evitans odiosam ac turpem famam,
ne qua sua in gente ipsam deformaret
ob sororem, cuius gratia dolorem sovebat,
Hippolytam: hanc enim interemerat hasta valida,
non quidem id dedita-opera, sed jaculo-petens cervam.
Idcirco igitur Trojæ illustris se-contulit in-terram
Ad hoc insuper eius animus Martius ferebatur,
ut expiata a labe tristi cædis,
terribiles sacrī furias placaret,
quæ ei sororis-causa succensentes statim sequebantur
occulta: haec enim perpetuo circa pedes impiorum
versantur, neque alicui licet peccanti Deas evitare.
Cum ipsa vero aliae venerant duodecim, omnes nobiles,
omnes cupidæ belli et infestæ pugnæ,
quæ ejus ministræ erant, licet inclytæ essent:
attamen omnes longe supereminebat Penthesilea.
Ut enim in celo lato inter stellas diva luna
eminet, inter omnes prælucida nata,
æthere circa-divulso a nubibus valde-sonantibus,
quum ventorum dormit vis magna vehementer spirantium:
ita illa inter cunctas præcellebat accelerantes.
Ibi igitur erant Clonia et Polemura et Derione,
Evandraque et Antandra et diva Bremusa,
tum etiam Hippothoe, unaque Harmothoe nigris-oculis,
Alcibieque et Antibrote et Derimachia,

ταῖς δ' ἔπι Θερμώδοσσα μέγ' ἔγχει κυδιώσα. Τόσσαι ἄρ' ἀμφιέποντο διάφρονι Πενθεσιλείη. Οἴη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται Οὐλύμποιο Ἡώς, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φένας ἶπποις, 50 Όράων μετ' ἔϋπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις ἐκπρέπει ἀγλάδων εἶδος, ἀμωμήτοις περ ἐούσαις· τούτη Πενθεσίλεια μαλεὶ ποτὶ Τρώϊον ἀστη, ἔξοχος ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες, πάντοθεν ἐσσύμενοι, μέγ' ὕδαμβον, εὗτ' ἐσίδοντο 55 Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυχνήμια θύγατρα, εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπει δέ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ, ἄμφω, σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαδὸν εἶδος δρῷσι, μειδίωσ' ἐρατεινόν· ὅπ' ὁρύσι δὲ ἡμερόεντες δρῳαλμοὶ μάρμαριν ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν, 60 συ αἰδῶς δὲ ἀμφερύθηνε παρήια, τῶν δὲ ἐψύτερθεν θεσπειόν ἐπέκειτο χάρις, καταειμένη ἀλκῆν· λαοὶ δὲ ἀμφεργάνυντο, καὶ ἀχνύμενοι τοπάροιθεν. Ὡς δὲ δόποτ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγριῶται 65 Ἰριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόρου θαλάττης, δι' ὅμιρου δέτ' ἵσχανόσι θεούδεσι, ἀππότ' ἀλωαὶ ήδη ἀπαυάνονται, ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ, δύε δὲ ὑπηχλύνθη μέγας οὐρανὸς, οἱ δὲ ἐσιδόντες ἐσθόλον σῆμ' ἀνέμιον καὶ θετοῦ ἔγγυς ἐόντος χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις. 70 ὃς δέ τοις ἄρα Τρώϊοι υἱεῖς δέτ' ἔδραχον ἔνδοθι πάτρας δεινὴν Πενθεσίλειαν, ἐπὶ πτόλεμον μεμαῖνα, γήθεον. Ἐλπωρή γάρ δέτ' ἐφένας ἀνδρὸς ἴκηται ἀμφὶ ἀγαθοῦ, στονόσσαν ἀμαλδύνει κακότητα. Τούνεκα καὶ Πριάμοιο νόος, πολέα στενάχοντος 75 καὶ μέγ' ἀκηγεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυθόν ιάνθη. Ὡς δέτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσσιν ἐπ' ὅμμασι πολλὰ μογῆσας, ἰμείρων ὕδειν ιερὸν φάος ἢ θανέεσθαι, ἢ πόνῳ ἡτῆρος ἀμύμονος, ἢ θεοῖο δηματ' ἀπαχλύσαντος, ἕδη φάος ἡριγενείης, 80 καὶ οὐ μὲν δύον τοπάροιθεν, δύμως δὲτ' ἄρα βαίον ἴάνθη πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δὲτη πήματος ἀλγος αἰνὸν ἐνδὲ βλεφάροισι λελειμμένον· ὃς δέ τοις δεινὴν οὐίον Λαομέδοντος ἐσέδραχε Πενθεσίλειαν. Παῦρον μὲν γῆθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παῖδων 85 ἄγχυντ' ἀποκταμένων ἄγε δὲτη εἰς ἐδ δώματ' ἀνασταν καὶ μιν τροφρονέως τίεν ἔμπεδον, δύστε θύγατρα, τηλόθε νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάδαντι· καὶ οἱ δόρπον ἔτευξε πανειδάτον, οἷον ἔδουσιν καδάλιμοι θασιλῆες, δέτη ἔθνες δηγόσσαντες 90 δαινυντ' ἐν θαλάττην, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης· δῶρα δέ οἱ πόρει καλὰ καὶ δέσια, πολλὰ δὲτη πάντεστη δωτέμεν, ἣν Τρώεσσι δαιζομένοις ἐπαμύνη. Ὅτι δὲτη ὑπέσχετο ἔργον, δούποτε θηνητὸς ἐώλπει, δηγόσσειν Ἀχιλῆα, καὶ εὑρέα λαὸν δέλεσσειν 95 Ἄργειων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι. Νηπή, οὐδέ τι ἔδη ἔνυμελην Ἀχιλῆα, δύσσον ὑπέρτατος ἔνειν ἐνὶ φθισήνορι γάρμη. Τῆς δὲτη οὖν ἐπάκουσεν ἔνεις πάλις Ἡετίωνος, 100 Ἀνδρομάχη, μαλὰ τοια φιλῷ προσελέξατο θυμῷ·

et cum his Thermodossa valde in-hasta glorians.
Tam-multæ igitur comitabantur bellicosam Penthesileam.
Qualis vero ab-indefesso descendit Olympo
Aurora, fulgentibus oblectans animum equis,
Horis cum pulericomis, et inter eas omnes
praestat splendida forma, quamvis non-reprehendendæ sint;
talis Penthesilea venit ad Trojanam urbem,
eximia inter omnes Amazones. Circa vero Troes,
undique accelerantes, valde stupebant, quem intuerentur
Martis indefessi profundis-tibialibus-indutam filiam,
similem deabus, quoniam ei circa vultum,
utrumque, et terribilis et venusta forma erat,
quam-rideret amabiliter : sub superciliis autem illices
oculi fulgebant ad-instar radiorum,
pudorque rubefaciebat genas, in quibus
divina residebat gratia, induta vim:
populus vero laetabatur, quamvis moestus hactenus.

Sicut, quando conspicantes de monte agrestes
Iridem exsurgentem e latifuso mari,
imbrem quum desiderant divinum, quum arva
jam penitus-arescant exoptantia Jovis aquam,
tandem vero nigrescit magnum cœlum; illi igitur, viso
bono prodigio venti et pluviae imminentis,
gaudent, qui-antehac snspiraverant propter-agros :
sic igitur Trojana proles, quum viderent in patria
acrem Penthesileam, ad bellum cupide-tendentem,
gaudebant. Spes enim ubi mentem hominis subit
de bono aliquo, tristificam extinguit molestiam.
Ideo etiam Priami animus, multum gementis
ac valde moerentis, in pectore paululum levatus-est.
Perinde atque homo, qui-caecis oculis multum laboravit,
cupidus intueri almam lucem aut mori
sive opera medici egregii, sive dei
oculos caligine-liberantis, videt lucem auroræ,
non quidem ut antea, attamen paululum recreatur
longa a calamitate, habet vero adhuc morbi cruciatum
sevum sub palpebris relictum: ita igitur fortē
filius Laomedontis intuitus-est Penthesileam.
Paululum quidem gavisus-est, sed plus adhuc ob-filos
afflictus-erat interfectorum: duxit igitur in suas ædes reginam
et eam benebole honorabat magnopere, tamquam filiam,
e-longinquò reversam vicesimo anno :
et ei cœnam instruxit opiparam, qualem edunt
magnifici reges, quum gentibus subactis
convivantur in epulis, lœti ob victoriam :
muneraque ei dedit pulera et pretiosa, multaque promisit
se-daturum, si Trojanis bello-fractis opem-ferret.
Illa vero in-se-recepit opus, quod nunquam mortalis in
animum-induxerat, debellare Achillem et numerosas co-
pias delere] Argivorum, navesque in ignem conjicere.
Fatua ! neque enim norat hasta-insignem Achillem,
quantum præstantissimus esset in exitiali-viris pugna.
Hanc ubi audivit pulera filia Eetionis,
Andromache, profecto ita carum allocuta-est animum :

100 Ή δειλή, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἔσται ἀταρβένη Πηλεύωνι
μάρνασθ', ἀλλά τοι ὥκα φόνον καὶ λοιγὸν ἐφῆσει.
Λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ή νυ τοι ἄγχι
ἔστηκεν οὐατότοι τέλος, καὶ δαίμονος αῖσα.

105 Ἐκταρῷ γάρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρὶ·
ἀλλ' ἐδάμην κρατερός περ ἔνον, μέγα δ' ἡκάκης Τρῶας,
οἱ ἐ θεόν δις πάντες ἀνὰ πτολινού εἰσορόωντο·
καὶ μοι ἔην μέγα κῦδος ιδ' ἀντιθέοις τοκέσσιν,
ζωῶν ἔων· δις εἴ με χυτῇ κατὰ γαῖα κεκένθει,
110 πρὶν σφε δι' ἀνθερώπων οὗτος ἔγγει θυμὸν δλέσσαι.

Νῦν δ' ἄρ' ἀστεπετον ἀλγος διένυρως ἐστάθρησα,
κείνον δτ' ἀμφὶ πολὴν ποδῶκες εἰρουν ἵπποι
ἀργαλέως Ἀγιλῆος, δ' μ' ἀνέρος εὔνιν ἔθηκε
κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ηματα πάντα.
115 Ως φάθ' ἔνον κατὰ θυμὸν ἐντύφυρος Ἡετώνη,
μηνησαμένη πόσιος· μάλα γάρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαύροσ θηλυτέρησιν.

'Ηέλιος δὲ θῆσην ἐλισσόμενος περὶ δίνης
δύστατ' ἐώντενοι βαθὺν ῥόν, ηνυτο δ' ἡώς.
120 Οἱ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός τ' ἐρχατειῆς,
δὴ τότε που δημωτὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα,
ἐν Πριάμοιο δόμοισι, θραυσθρονι Πενθεσιλείη·
ἡ δὲ κιοῦσ' εὔδεσκεν, ὑπνος δέ οις δόσος' ἐκάλυψεν
νήδυμος ἀμφιπετεών. Μόλις δ' αἰθέρος ἔξι διπάτοιο,

125 Πακλλάδος ἐννετίησι, μένος δολέσσεντος Ὄνειρου,
δππως μίν λεύσσουσα κακὸν Τρώεσσι γένηται,
οἱ τ' αὐτῆς, μεμαυτὰ ποτὶ πτολέμειο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν δις ὥρμαχινε δαίφρων Τριτογένεια.
Τῇ δ' ἄρα λυγρὸς Ὄνειρος ἐρίστατο, πατρὶ ἐοικών,
130 καὶ μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἀντ' Ἀγιλῆος
Οχροσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἡ δ' ἀΐουσα
γῆθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· δίσσατο γάρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον δικρούσεντα·
νηπήν, ἡ δ' ἐπίθησεν διένυρῷ περ Ὄνειρῳ

135 ἐσπεριώ, δις φύλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐνι λεχέσσιν δέην ἐπικέρτομα βάζων·
δις μιν ἄρ' ἐξαπάρχησεν, ἐποτρύνων πονέσσθαι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ δι' ἐπόρουσε διδόσσυρος Ἡριγένειαι,
δη τότε Πενθεσιλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,

140 ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἀμφ' ὕμωισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόνεντα, τά οι θεὸς ὡπασεν Ἀρης.
Πρῶτα μὲν ἄρ κνημῆσιν ἐπ' ἀργυρέσσιν ἔθηκε
κνημῖδας κρυστάς, αἵ οι ἔσαν εὖ δραρυῖαι·
ἔστατο δ' αὐτὸν ὥρηκα παναίδιον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὕμωις

145 θήκατο κυδιώσα μέγα κίρφος, φ' πέρι πάντη
κουλεός εῖδε κακητο δι' ἀργύρου ἡδὲ ἐλέφαντος·
ἀν δ' ὅλετ' ἀσπίδα διειν, ἀλίγκιον ἀντυγι μήνης,
ἡ δ' ὑπὲρ ὥκενοιο βαθὺδρόου ἀντέλλησιν,
ζημισο πεπληθυῖα περὶ γναμπτῆσι κεράνης·

150 τούτη μαρμαρίεσκεν ἀστεπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ^{τούτης}
οὐκέτε κόρυν κομδώταν ἐθέρησι κρυστάνης.
Ως δὲ μὲν μορθεντα περὶ γροτὸν θήκατο τεύχη·
ἀστεροπῆ δ' ἀτάλαντος ἐειδέστο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου

O misella, cur tanta elato animo pronuntias?
neque enim tibi vires erunt, cum-intrepido Pelida
ut-pugnes, sed tibi statim necem et exitium afferet
Infelix! quid insanis animo? sane tibi prope
instat mortis terminus et dei fatum.

Hector enim te multo prestantior erat hasta :
et-tamen succubuit, fortis quamvis esset, et valde affixit
Troes,] qui cum tanquam Deum universi in urbe suspicie-
bant;] et mihi erat magno honestamento ac divinis paren-
tibus,] vivus quum-esset : utinam me super-ingesta terra
occuluisse,] antequam ipse transfixus guttur hasta animam
efflasset!] At nunc ineffabilem miseriam magno-meo-malo
adspexi,] illum quando circa urbem celeripedes raptabant
equi] crudeliter Achillis, qui me viri viduam fecit
legitimi, id-quod mihi sævus dolor est per-dies omnes.

Sic dixit suum intra animum pulcris-malleolis filia-Eetio-
nis,] recordans mariti : valde enim magnus luctus acre-
scit] viro extincto, pudicis mulieribus.

Sol rapida se-circumvolvens vertigine
subiit oceani profundum fluxum, exactaque-est dies.

Illi vero quum desiissent a-potu ciboque suavi,
exinde famulae straverunt gratum cubile ,

in Priami ædibus, temeraria Penthesileæ :

quæ abiit cubitum, somnusque ejus oculos obtexit,

suaviter illapsus. Venit autem æthere ex summo,

Palladis instinctu, vis fraudulenti Somnii,

ut eo viso pestis Trojanis fieret

sibique ipsi, cupiens rucere ad belli phalanges.

Atque hæc quidem ita agitabat bell-i-sciens Minerva.

Illi igitur triste Somnium adstabat patri simile ,

et eam incitatbat, celeripedem contra Achillem

fiderent ut-pugnaret ex-adverso : ea vero audiens

gaudebat animo magnopere : pułavit enim magnum facinus

se-patraturam illo-die in conflietu aspero :

demens, quæ morem-gessit infelici Somnio

vespertino , quod genus ærumnosorum hominum

demulcent in lectis, assatim ludibria blaterans;

quod et ipsam delusit instigando ad-pugnandum.

At, ubi ingruit roseis-malleolis Aurora,

tum Penthesilea, magna indita animo vi,

e lecto prosiliit, et humeris induit

arma fabrefacta, quæ illi deus donarat Mars.

Primum igitur tibiis candidis applicavit

ocreas anreas, quæ ipsi erant bene apte:

induit deinde thoracem variegatum : circumque humeros

posuit gloriabunda magnum ensem, circa quem undique

vagina probe elaborata-erat argento atque ebore :

sustulitque clypeum divinum, similem orbi lunæ .

quæ super oceanō altissuo exoritur ,

semiplena circum incurva cornua;

talis ille fulgebat immensus : at capitū

imposuit galeam cristatam comis auricis.

Sic illa letalia corpori circumdedit arma :

fulguri vero similis apparebat, quod de Olympo

ἔς γαῖαν προίσται Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
 155 δεικνύς ἀνθρώποισι μένος βαρυηγέος δόμορου,
 ἡὲ πολυρρίζοις ἀνέμων ἀλλήκτον Ἰωήν.
 Αὐτίκα δ', ἔγκονέουσα διεκ μεγάροιο νέεσθαι,
 δοιοὺς εἴλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ
 ἀμφίτυπον βουπλῆγη', δὸν οἱ Ἐρις ὅπασε δεινή,
 160 θυμοδόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἀλλοκρ·
 τῷ ἐπικαγγαλόωσα τάχ' ἡλυθεν ἔκτοι πύργων,
 Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἔς κυδιάνειραν
 ἐλθέμεναι· οἱ δ' ὄπα συναγρόμενοι πεπίθοντο
 ἀνδρες ἀριστῆς, καίπερ πάρος οὐκ ἔθέλοντες
 165 στήμεναι ἔντ' Ἀχιλῆος διγέρπερὶ δάμνατο πάντας.
 'Η δ' ἀρα κυδιάσασκεν ἀάσγετον. Ὅτετο δ' ἵππῳ
 καλῷ τ' ὀκυτάτῳ θ', δὸν οἱ ἀλογοὶ Βορέας
 ὕπασεν Ὡρείθυια πάρος, Θρήκηνδε κιοῦσθη,
 ξείνιον, δὸς τε θοῆσι μετέπρεπεν Ἀρπύγην.
 170 τῷ δα τόθ' ἔζομένη λίπεν ἀστεος αἰπὰ μέλαθρα
 ἐσθλὴ Πενθεσλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
 Κῆρες, ὁμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατήν ἐπὶ δῆριν
 ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεστι
 πολλοὶ ἔποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
 175 ἥλαδὸν, ἡντε μῆλα μετὰ κτίλον, δὸς θ' ἄμα πάντων
 νιστομένων προθέστι, δαχμοσύνησι νομῆσος·
 δις ἄρα τῇ γ' ἐφέποντο βίῃ μέγα μαϊμώντες
 Τρῶες ἐνσθενέες καὶ Ἀμαζόνες δριμόδυμοι.
 Οἵτη δ' ή Τριτωνίς, δτ' ἡλυθεν ἔντα Γίγαντων,
 180 ή Ἐρις ἐγρεχυδόιμος, ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσα·
 τοίη ἐνὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσλεια.

Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
 χείρας Λαομέδοντος ἔντς γόνος ἀρνειοῖο,
 εὔχετ' ἔς ιερὸν αἰπὺν τετραμμένος Ἰδαίοιο
 185 Ζηνὸς, δς Ἰλιον αἰὲν ἔοις ἐπιόδερκται ὅσσοις·

Κλῦθι, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἡματι τῷδε
 δὸς πεσέεν διπὸ γερσὸν Ἀρηϊάδος βασιλείης,
 καὶ δὴ μιν παλίνορπον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον,
 ἀζόμενος τεὸν νῖα πελώριον, δρειμον Ἀρηνί,
 190 αὐτῆν θ', ούνεκ' ἔοικεν ἐπουρανήσι θεῆσιν
 ἐκπάγλως, ή σεῖο θεουδέος ἔστι γενέθλης·
 αἰδεσσοι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα,
 παίδων δλλυμένων, οὓς μοι περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
 Ἀργείων παλάμηστι, κατὰ στόμα δηιοτῆτος·
 195 αἰδεὸ δ', δῶς ἔτι παύροι ἀρ' αἴματος ἐσμὲν ἀγασοῦ
 Δαρδάνου, δῶς ἀδάικτος ἔτι πτολίς, δφρα καὶ ἡμεῖς
 ἐκ φόνου ἀργαλέοις καὶ Ἀρεος ἀμπνεύσωμεν.

Τὸν δα μέγ' εὐγόμενος· τῷ δ' αἰετὸς, δξὺκεληγάως,
 ἡδη ἀποπνείουσαν ἔγων ὀνύχεσσι πέλειαν,
 200 ἐσσυμένως οἰμησεν ὀριστερὸς· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
 τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτι ἀθρήσειν
 ζωὴν Πενθεσλειαν, ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσταν·
 καὶ τὸ μὲν δὲ ἡμελον ἐτήτυμον ἡματι κείνω
 Κῆρες ὑπεκτελέειν. Ο δ' ἀρ' ἄγυντο θυμὸν ἐαγώς.
 205 Ἀργεῖο δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὗτ' ἐοίδοντο
 Τρῶας ἐπεσσυμένους, καὶ Ἀρήιδα Πενθεσλειαν,
 τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἱ τ' ἐν δρεσσιν

in terram mittit Jovis potestas invicti,
 portendens hominibus vim strepitantis pluviae,
 aut multisonorum ventorum continuum fragorem.
 Mox autem festinans ex ædibus prodire
 duo sumpsit pila sub scuto : dextraque
 ancipitem bipennem, quam ei Discordia dederat sæva,
 exitiosi belli ingens ut-asset præsidium :
 hac exultans celeriter venit extra turres,
 Trojanos instigans pugnam ad gloriosam-vlris
 ut-se-conferrent : statim coeuntes obtemperabant
 viri principes, etsi antea nolebant
 stare contra Achillem : hic enim egregie domabat omnes
 Illa igitur gloriabatur effuse. Et insidebat equo
 pulcro celerrimoque, quem ei uxor Boreæ
 dederat Orithyia olim, in Thraciam venienti,
 hospitale-munus, qui etiam inter pernices eminebat Har-
 pyias :] eo igitur tunc consenso reliquit urbis celsa tecta
 fortis Penthesilea : sed tristes eam impellebant
 Parcae, primum simul ultimumque ad certamen
 ut-iret : circumque Troes non-reversuris pedibus
 multi sequebantur ad certamen propudosum patientem
 [laboris puellam] turmatim, velut oves arietem, qui una
 omnes] euntis antecedit, solertia pastoris :
 sic igitur illam sequebantur vi valde perciti
 Troes fortes et Amazones magnanimæ.
 Qualis vero aut Minerva, ubi ivit contra Gigantes,
 aut Discordia turbarum-auctor, per exercitum ruens :
 talis inter Trojanos acris erat Penthesilea.
 Tunc vero Saturnio multa-expertas attollens
 manus Laomedontis præstans filius opulent
 preces-fundebat, ad sacrum, arduum fanum conversus Idæi
 Jovis, qui Ilium perpetuo suis intuetur oculis :

Audi, pater, et populum Achaicum hoc die
 da succumbere manibus Mavortiae reginæ,
 atque ipsam reducem meis-ædibus salvam restituie ;
 honorans tuum filium egregium præpotentem Martem
 ipsamque, quandoquidem similis-est cœlestibus Deabus
 mirum-in modum, quæ tui divini est generis :
 parce etiam meo cordi, quod mala multa toleravi
 liberis deperditis, quos mihi Parcae abriuerunt
 Argivorum manibus in saucem hostici-conflictus .
 parce, dum adhuc pauci de sanguine supersumus nobilis
 Dardani, needum excisa est urbs, ut denique nos
 a cæde detestanda et bello respiremus.

Dixit, instanter precans: ei vero aquila acuto cum-clan-
 gore]jam animam-efflantem tenens unguibus columbar-
 replete advolavit a-sinistra : ex animo igitur
 consternabatur Priami mens et præsagiebat non amplius
 se-visurum] vivam Penthesileam, e bello reversam :
 et id ita erant vere die hoc
 Parcae ratum-facturæ. Ille igitur mōrebat anjmo fracto.

At Argivi procul-inde mirabantur, dum vident
 Troes irruentes, et Martis-filiam Penthesileam ,
 illos quidem feris similes, quaæ in montibus

ποίμνης εἰροπόκοισι φόνον στονόντα φέρουσι,
τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῆ ἐναλίγικιον, οὐ τ' ἐπὶ θάμνοις
21 μαίνεται ἀζαλέοισιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο.
καὶ τις ἄμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Τίς δὴ Τρώως ἄγειρε μεθ' Ἐκτορα δημοθέντα,
οὓς φαμὲν οὐκ ἔτι νῦν ὑπαντιάσειν μεμαθῶτας;
νῦν δ' ἀφαρ σύτσουσι λιλαιόμενοι μέγα γάρμης.
215 Καί νῦν τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
φαίης κεν θεὸν ἔμμεν', ἐπει μέγα μήδεται ἔργον.
Ἄλλ' ἄγε θάρσος ἀπόν τὸν στέρνοισι βχλόντες
ἀλλῆς μνησώμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γάρ ήμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἥματι τῷδε.
220 Ως φάτο. Τοι δὲ φαεινὰ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες,
νηῆν ἔξεγεντο, μένος καταειμένοι νῆμοις·
σὺν δ' ἔχαλον θήρεσσιν ἐιοκότες ὠμοβόροισι,
δῆριν ἐς αἰματόσεσσαν, δομοῦ δ' ἔχον ἔντεκα καλὰ,
ἔγγεα καὶ θώρηκας ἐϋσθενέας τε βοείς,
225 καὶ κόρυθας βριαράς, ἔπερος δ' ἐπέρου χρόα γαλοκῷ
τύπτον ἀπηλεγέως· τὸ δ' ἐρεύθετο Τρώϊον οὖδας.
Ἐνθ' ἐλε Πενθεσίλεια Μόλωνά τε Περσίνον τε,
Ειλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
Τιππαλμόν τε καὶ Αἴμονίδην κρατερόν τ' Ἐλάσιπ·
230 Δηριόνη δὲ Λαογόνον, Κλονίη δὲ Μένιππον, Γιον.
δέ φα πάρος Φυλακῆθεν ἐπέσπετο Πρωτειλάψ,
δππως κεν Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοισι·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποθιμένοιο, Ποδάρκεϊ θυμὸς δρίνθη
Ἴρικλητήδῃ· τὸν γάρ μέγα φίλαθ' ἔταιρων·
235 αἰλύα δ' ὅγ' ἀντιθήνη Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διαπρὸ
ἡλίθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδόνος· ἐκ δέ οἱ ὕκα
δουρὶ χύθη μέλλαν αἴμα· συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα.
Τῆςδ' ἄρα Πενθεσίλεια γολώσατο, καὶ φά Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶν παγῆν, περιμήκει δουρὶ,
240 γειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἷματοέσσας
κέρσε· μέλλαν δέ οἱ αἴμα δι' ἔλκεος οὐτακένοιο
ἐβλυσεν ἐσσυμένως δ' ἄρα στενάγμων ἀπόρουσεν
εἰσοπίσιον· μάλλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνή.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀπεστυμένοιο ποθῇ Φυλάκεσσιν ἐτύγθη
245 ἀσπετος δε δέ ἄρα, βαίον ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεῖς,
κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐνὶ χερσὶν ἔταιρων.
Ἴδομενος δὲ Βρέμουσαν ἐνήρχατο δούρατο μακρῷ,
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ἄφαρ δέ οἱ ἡτορ ἐλύσεν.
Ἡ δ' ἔπειταν, μελίη ἐναλίγικιος, οὐ τ' ἐν δρεσσι
250 δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπειρόγον· οὐ δ' ἀλεγεινὸν
ροῖσσον διμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προίστιν·
ὦς δὲ ἀνοιμώχαστα πέτεν, τῆς δ' ἄψεα πάντα
λῦσε μάρος, ψυγῇ δὲ ἐμίγη πολυάστιν αὔραις.
Ἐύσάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης ίδε Θερμώδοσσαν
255 εἶλεν ἀπεσυμένας δόλοην ἀνὰ δηγιστῆτα·
τῆς μὲν ἄρ' ἐς χραδίην ἐλάσσας δόρυ, τῆς δ' ὑπὸ νηδὸν
φάσγανον ἐγγρίμψας· τέλε δὲ ἐσσυμένως λίπεν ἡτορ.
Δηριόνην δ' ἐδάμασσεν Ὁιλέος σδριμος οὐδὲς,
ἔγχει δικριόνεντι διὰ κληῆδα τυγχάσας.
260 Ἀλκιθήης δὲ ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχείης
ἄμφω χρῆτ' ἀπέκοψε σὺν αὐγέσιν ἄχρις ἐπ' ὅμους

gregibus lanigeris necem tristem afferunt,
hanc vero ignis impetui similem, qui in virgultis
furit aridis, concitante vento :
et quispiam in-unum congregatos sermone tali allocutus-est:
Quis tandem Trojanos coegerit post Hectorē occisum,
quos putavimus non amplius ad-occurrentum nobis promos-fore? nunc vero repente inferuntur cupidi vehementer
proelii.] Et sane quispiam, inter medios eos extimulat ad
certandum:] dixeris deum esse, quia arduam molitur rem.
Sed agite, fiduciam firmam animis injicentes
fortitudinis memores-simus bellicæ : neque enim nos
sine diis cum-Trajanis pugnabimus hodie.
Sic dixit. At illi splendidis se armis quum-circumdedis-
sent,] e-navigibus effundebantur, robore anticti humeros,
et concurrebant, bestiis similes crudelioris,
certamen ad cruentum, et conferebant arma pulcra,
hastas et loricas validosque bubulos-clypeos,
et galeas ponderosas, alterque alterius corpus aere
feriit intrepide; rubebat (*sanguine*) Trojanus campus.
Ibi occidit Penthesilea Molonem et Persinoum,
Ilissumque et Antitheum, et fortē Lernum,
Hippalmumque et Aemonidem validumque Elasippum.
Derione vero occidit Laconum, et Clonie Menippum,
qui olim ex-Phylaca secutus-erat Protesilam,
ut cum-Trojanis robore-præstantibus pugnaret.
Ouo intersecto, Podarci animus commotus-est
Iphiclidæ: hunc enim apprime diligebat inter-socios:
extemplo igitur is divam Cloniem petuit; eique penitus
transit hasta gravis per ventrem; atque ejus statim
cum-hasta erupit ater sanguis, et secuta-sunt intestina
cuncta.] Propter-illam Penthesilea ira-exarsit, et Podarci
vulnus-inflict in musculum crassum prælonga hasta
manus dexteræ, venasque sanguine-turgidas
dissecuit; niger autem ei crux per vulnus inflictum
ebulliit confestim: ideo cum-gemitu se-proripuit
retro; nam valde dejecerat ejus animum aegritudo.
Quo abeunte desiderium Phylacensibus ortum-est
ingens; at is paululum ex acie submotus
exspiravit protinus suorum inter manus sociorum.
Idomeneus porro Bremusam interemit hasta longa
ad dexteram *ictam* mammam, statimque ei cor dissolvit.
Illa procubuit fraxini instar, quam in monte
lignatores cædunt eminentem, eaque horrificum
strepitum simul et fragorem procumbens edit:
sic illa cum-gemitu cecidit, et ejus artus omnes
solvit mors, animaque commiscebatur ventosis auris.
Evandram dehinc Meriones et Thermodossam
interemit, ruentes exitalem per conflictum;
illi in cor impacta hasta, huic in ventrem
ense infixo: quas extemplo destituit cor.
Derionem vero profligavit Oilei strenuus filius,
hasta aspera jugulum transverberans.
Alcibiæ porro Tydides et Derimachia
utruinque caput abscidit cum cervicibus usque ad humeros

ἀδορι λευγαλέω· ταὶ δ', ἥντε πόρτιες, ἀμφω
κάππεσον, ὃς τ' αἰζηὸς ἀφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσῃ,
κούψας αὐχενίους στιθαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
265 ὃς αἱ Τυδείδαι πέσον παλάψησι δαμεῖσαι,
Τρώων ἀμ πεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.
Τῆσι δ' ἐπὶ Σθένελος κρατερὸν κατέπεψε Κάβειρον,
ὅς κιέν ἐν Σηστοῖ, λιλαιόμενος πολεμῆσειν
Ἄργειοις, οὐδὲ αὖθις ἔνη νοστήσατο πάτρην.
270 Τοῦ δὲ Πάρις κραδίνην ἔχολωσατο δημάθεντος,
καὶ δ' ἔβαλε Σθένελοι καταντίον· οὐδὲ ἄρα τὸν γε
οὔτασεν, ἐσπύμενός περ, ἀπεπλάγγθι γάρ διστὸς
ἄλλῃ, δπη μιν Κῆρες ἀμειλυχοὶ θύμεσκον·
κτείνε γάρ ἐστυμένως Εὐδήνορος χαλκεομίτρην,
275 ὃς δ' ἔκ Δουλιγάριο κτεν Τρώεστι μάχεσθαι.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφιμιένοιο, πάτις Φυλῆς ἀγαυὸς
ἀρίνθη· μάλα δ' ὥκα, λέων ὡς πάντει μήλων,
ἔνθορε· τοὶ δ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὅδριμον ἄνδρα.
Κτείνε γάρ Ιτυμονῆα καὶ Ιππασίδην Ἀγέλαον,
280 οἵ δ' ἀπὸ Μιλήτου φέρον Δαναοῖσιν δμολήνην,
Νάστη δὲ ἀντιθέω, καὶ ὑπὸ Αμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
οἱ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτμοιο τε λευκὰ κάρηνα,
Βράγχου τ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ἡδέντα Πάνορμον,
Μαιάνδρου τε βέσθρον βαθυδρόου, ὃς δ' ἐπὶ γαῖαν
285 Καρῶν ἀμπελέσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι, πολυγάμπτοισιν ἐλισσόμενος προχοῆσιν.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεψε Μέγης ἐνὶ δηϊοτῆτι·
ἄλλους δὲ αὖθ' ἐδάμασσεν, δσους κτίχεις δουρὶ κελαινῷ
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
290 ὅφρα κε δυσμενέσσιν δλέθριον ἥμαρ ἐφείρη.
Δρησαῖν δὲ ἐδάμασσεν ἀρηίφιλος Πολυπότης,
τὸν τέκε δια Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
μιχθεῖσ' ἐν λεχέσσιν ὑπὸ Σιπύλων νιφόντει,
ἥχι θεοὶ Νιόδην λᾶν θέσαν, ἥς ἔτι δάκρυ
295 πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείθεται ὑσθίν πέτρης,
καὶ οἱ συστοναχθῆσι δραὶ πολυηγέος Ἐρμού,
καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, δν καθύπερθεν
ἐχθρῷ μηλονόμοισιν δεὶ περιπτάτ' δμίχλῃ·
ἥ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεστυμένοισι βροτοῖσιν,
300 οὗνεκ' ἔσικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥτις ἐπὶ λυγρῷ
πένθει μυρομένη μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῆς ἔμμεναι, δππότ' ἄρ' αὐτὴν
τηλόθεν δθρήσειας· ἐπήν δέ οἱ ἔγγνος ἔκχαι,
φάνεται αἰπήσεσα πέτρη Σιπύλοιο τ' ἀπορῷώξ.
305 Ἄλλ' ή μὲν μακάρων ὀλόδυν χόλον ἔκτελέσσα
μύρεται ἐν πέτρησιν, ἔτι δγγυμένη εἰκυῖα.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
ἀργαλέοι· δεινὸς γάρ ἐνεστρωφέτο Κυδομὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι·
310 εἰστήκει Θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφισι Κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνον στονόεντα φέρουσαι.
Πολλῶν δὲ ἐν κονίησι λύθη κέαρ ἥματι κείνω
Τρώων τ' Αργείων τε πολὺς δὲ ὀλαλητὸς δρώρει·
οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλέής,
315 ἀλλ' ὃς τίς τε βόεστι κατ' οὔρεα μακρὰ λέσινα

gladio letali. Quæ, velut vitulae, ambæ
prociderunt, quas juvenis subito anima privat,
amputans cervicales valida securi nervos :
sic illæ Tydidae procubuere manibus trucidatae,
Trojanorum in campo, a suis seorsum capitibus.
Post has Sthenelus fortē peremit Cabirum,
qui ex Sesto venerat cupiens belligerare
cum Argivis, nec rursus in suam reversus-est patriam.
Quo Paris intus ira-exarsit occiso,
telumque conjecit in Sthenelum; nec tamen illum
sanciavit, quamlibet enixus; aberravit enim sagitta
alio, quo eam Parcæ immites dirigebant:
interfecit enim illico Evenorem aero-baltheo-insignem,
qui ex Dulichio profectus-erat cum Trojanis pugnaturus.

Hoc igitur extincto filius Phylei illustris
commotus-est; et subito, ut leo in-greges ovium,
impetu-fecit; at omnes exhorrescebant fortē virum.
Necavit autem Itymoneum et Hippasiden Agelaum,
qui a Miletō afferebant Danais minas-hostiles,
cum-Naste una divino, et sub Amphimacho magnanimo,
qui Mycalen tenebant Latmique candida juga,
et Branchi valles longas ac littoralem Panormum,
Maandrique fluenta profundi, qui in terram
Carum vitiferam ex Phrygia ovibus-abundante
labitur, flexuoso se-provolvens cursu.
Atque hos quidem interfecit Meges in conflietu :
et alios insuper stravit, quotquot contigit hastā nigra:
nam ejus pectori fiduciam immiserat Minerva,
ut hostibus funestum diem afferret.
Dresæum deinde vicit Marti-carus Polypotes,
quem peperit diva Neæra solerti Thiodamanti
commixta in lecto sub Sipylo nivoso,
ubi Dii Nioben in saxum verterunt, cuius adhuc lacrima
largissima ex-rigida destillat alte petra;
et cum ipsa gemunt undæ multisoni Hermi
et cacumina Sipyli longe-protenta, super quibus
inimica pastoribus perpetuo volat nebula :
illa autem existit ingens miraculum prætereuntibus homi-
nibus,] quia refert mulierem gemibundam, quæ præ tristi
luctu lamentans infinitas lacrimas profundit
et hoc revera dixeris se-itā-habere, siquidem ipsam
a-longinquō adspexeris: si autem ad-eam prope accesseris,
apparet arduus scopulus Sipylique fragmentum.
Hæc itaque Deorum exitiale iram explens
lamentatur inter saxa, etiamnum dolenti similis.

Alii præterea aliis necem ac stragem dabant
atrocies : dirus enim versabatur Tumultus
populis in mediis : funestus autem hunc prope
stabat Mortis terminus : circaque illos Parcæ
letiferæ agitabantur, cædem luctificam apportantes.
Multorum itaque in pulvere solutum-fruit cor die illo
et Trojanorum et Argivorum; ingensque ululatus oriebatur
nullo enim modo cessabat vis acris Penthesileæ
sed ut quædam boves in montibus longis leæna

ἐνύόρη ἀῖξα βαθυσκοπέλου διὰ βῆστης,
ἀίματος ἡμέρουσα, τὸ οἱ μᾶλα θυμὸν ιαίνει·
ῶς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀργεῖας ἔνθορε κούρη.
Οἱ δ' ὅπισιν χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
320 ηδὲ ἐπεπτ', ηδὲ κῦμα βαρυγδούποιο θαλασσῆς
ιήσειν ὠκεήσιν, δοῦ λιστα λευκὰ πετάσσει
οὐρὸς ἐπειγομένος; βούσια δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοι ποτὶ χθονίς ηδόνα μαχρήν·
ῶς ηδὲ γέ σπομένη Δαναῶν ἐδάζεις φάλαγγας,
325 καὶ σφιν ἐπηπείλησε, μέγα φρεσὶ κυδιώσα.

Ὥ κύνες, ὃς Πριάμοι κακὴν ἀποτίστε λάθην
τῆμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἔξυπαλύζεις
χάρμα φίλοις τοκέεσσι καὶ οἰδίσιν ἡδὲ ἀλόχοισιν
330 οἰστεῖαι· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσὶ θανόντες
κείσετο· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἔσται αἴης.

Πῇ νῦν Τυδείδα βήν, πῃ δὲ Λακίδαο,
ποὺ δὲ Αἴαντος ἔσθι; τοὺς γάρ φάτις ἔμψεν ἀρίστους·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηρίασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχάς φιμένοιςι κεδάσσω.

335 Ηδὲ οἱ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσας ἐνόρουσε,
Οηρὶ βίην εἰκυία· πολὺν δὲ ὑπεδάμνατο λαὸν,
Ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαρυστόμῳ, ἄλλοτε δὲ αὔτε
πάλλουσα δέξιν ἀκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰδός ίππος
ιοδόκην καὶ τόξον ἀμελήγον, εἴ που ἀρ' αὐτῇ
340 χρεὼν ἀν' αίματοντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοι πέλοιο· θοοὶ δὲ μετ' ἄνδρες ἔποντο,
Ἐκτορὸς ἀγχειάλοι καστίγνητο τε φίλοι τε,
ζῷοι μὲν ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἀρηα,
οἱ Δαναῶν ἐδάζειν ἐνέστης μελίσσην·

345 τοι δὲ, θοοὶ φύλοισιν ἔοικότες ηδὲ φεκάδεσσιν,
πίπτον ἐπαστύτεροι· μέγα δὲ ἐστενεῖς ἀσπετος αἵα,
αίματι δευομένη νεκύεσσι τε πεπληθυῖα.

Ἴπποι δέ, ἀμφὶ βελέσσι πεπαρμένοι ηδὲ μελίσσην,
ὑστάτιον χρεμέτιζον ἐδόν μένος ἐκπνείοντες.

350 Οἱ δὲ κόνιν δραγμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαρέσκον·
τοὺς δὲ ἄρα Τρώϊοι ίπποι ἐπεστύμενοι μετόπισθεν,
ἄντλον διπως, στείβεσκον δομοῦ κταμένοισι πεσόντας.

Καί τις ἐνὶ Τρωεσσιν ἀγάσσατο μαχρὰ γεγηθῶς,
ῶς ίδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν δίσσουσταν,
355 λαίλαπι κυανέη ἐναλίγκιον, ηδὲ ἐνὶ πόντῳ
μανίσθ', δέ τοιοχοερῆτι συνέρχεται ἥελίου ής·
καὶ δέ διέ μαψιδήσιν ἐπ' ἐλπωρῆσιν ἔειπεν·

Ὥ φίλοι, ὃς ἀναφανδὸν ἀπὸ οὐρανοῦ εἰλήλουθε
τῆμερον ἀθανάτων τις, ήδὲ Ἀργείοισι μάχηται,
360 ήμιν ἥρα φέρουσα, Διὸς κρατερόφρονι βουλῆῃ,
δέ τοιο που μέμνηται ἔսθενέος Πριάμοιο,
δέ δέ οἱ εὔχεται εἶναι ἀρ' αίματος ἀθανάτοιο.
Οὐ γάρ τήνδε γυναικά γ' δίομαι εἰσοράσασθαι
αὕτως θαρσαλέντη τε καὶ ἀγλατὰ τεύχες ἔχουσαν,
365 ἀλλ' οὐδὲ Αθηναίην, ηδὲ καρτερόθυμον Ἐγύνη,
ἢ Ἑρίδ', ηδὲ κλειτὴν Αἴγαοίδα· καὶ μιν διω
τῆμερον Ἀργείοισι φόνον στονόντα βαλέσθαι,
νῆστος τοῦ ἐμπορήσιν διοῶ πυρὶ, τῆσι πάροιθεν
γλυθον ἔει Τροίην, νῦντιν κακὰ πολλὰ φέροντες·

invadit magno-impetu scopulis-praecipitem per vallem,
sanguinem appetens, qui ejus animum valde exhilarat;
ita tunc in-Danaos Martia irruerat virgo.

Qui retro cedebant attonitum animum habentes,
ipsa vero instabat, ut fluctus horrisoni maris
navibus citis, cum vela candida explicat
ventus-secondus eas impellens: et mugunt undique pro-
montoria,] mari eructante ad terræ crepidinem longam.
Sic illa insequens Danaum dirumpit phalanges,
et eos minis-incessit, valde animo glorians:

Proh Canes! quomodo Priami tetram luctis injurian
hodie! neque enim quisquam, meum robor evadens,
gaudium caris parentibus et liberis atque uxoribus
referet; sed alitibus epulum et bestiis mortui
jacebitis, nec tumulus super vos aggeretur terræ.
Quo nunc Tydidæ vis, quo Αεacidæ,
quo Ajacis abiit? hos enim fama est esse fortissimos:
sed non audebunt mecum manus-conserere;
ne illorum e membris animas ad-inferos depellam.

Sic fata-est, et in-Argivos magno animo impetum-fecit,
feræ viribus similis: numerosamque dejecit turbam,
nunc securi acuta, nunc rursus
vibrans acutum pilum: gestabat etiam ipsi velox equus
pharetram et arcum immitem, si uspiam illi
opus in cruento conflictu sagittis vulnificis
atque arcu foret. Acres vero viri sectabantur,
Hectoris bellicosi fratres et amici,
rigidum pectore spirantes Martem,
qui Danaos transfodiebant levigatis hastis:
hi itaque citis foliis similes aut guttis-pluvialibus
cadabant conferti; et valde ingemebat vasta tellus,
sanguine humectata et cadaveribus oppleta.
Equi etiam, sagittis confixi aut hastis,
ultimum edebant-hinnitum suas vires exhalantes.
Alii pulverem morsibus corripientes palpitabant;
aliοs equi Trojani irruentes a-tergo,
velut manipulos (*in area*), calcabant simul cum-mortuis
prolapsos.] Et quispiam inter Trojanos obstupuit maxime
laetus,] ut vidit Penthesileam per aciem grassari,
turbini atro similem, qui in mari
furit, quando in Capricornum ingreditur solis vis;
et is vana spe *inflatus* dixit :

O amici, quam manifeste e cælo venit
hodie Dearum quæpiam, ut cum-Argivis depugnet,
nolis opem ferens, Jovis magnanimo decreto,
qui forte reminiscitur præpotentis Priami,
qui gloriatur se-ortum-esse ab ejus sanguine immortali.
Non enim hanc feminam puto me-intueri,
tam animosam et tam splendida arma gestantem:
sed Minervam, vel magnanimam Bellonam,
vel Discordiam, vel præclaram Latonæ-natam; et eam
opinor] hodie Argivis cædem luctuosam allaturam,
navesque crematuram exitiali igne, quibus olim
venerunt ad Trojam, nobis mala multa afferentes.

- 370 [ἡλυθον δσχετον ἄμμιν ἐπ' Ἀρεὶ πῆμα φέροντες.]
 Ἄλλοι δὲ μάν παλίνορφοι εἰς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀργεῖ.
 Ὡς δέ τοι ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγκυ γεγηθώς·
 νήπιος οὐδὲ δέ τοι ἔφράσσατ' ἐπεσύμενον βαρὺ πῆμα
 375 οἱ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῇ Πενθεστείῃ·
 οὐ γάρ πώ τι μόθιοι δυστηχέοις ἀμφὶ πέπυστο
 Αἴας δέριμοθυμος ίδε πτολίπορθος Ἀγιλλεὺς,
 ἢλλος ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
 μνησάμενοι ἐτάροιο· γόρος δ' ἔχειν ἀλλούδις ἄλλον.
 380 Τοὺς γάρ δὴ μακάρων τις ἐρήτε νόσφι κυδομοῦ,
 δέρροις δέλεγεινὸν ὀλεθρὸν ἀναπλήσωσται δαμείνετες
 πολλοὶ ίπδ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεστείῃ·
 ή σφιν ἐπεσυμένη κακὰ μήδετο· καὶ οἱ αἰεῖν
 385 ἀλκὴν δυώς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέοις αἰγαμῇ
 μαψιδῇ ποτὲ θύνεν, δεῖ δ' ή νῶτο δάιξε
 φευγόντων, ή στέρνον καταντίον διεσπόντων·
 θερμῶν δ' αἴματι πάμπαν ἐδύετο, γυῖα δ' ἐλαφρὰ
 ἐπλετ' ἐπεσυμένης· κάματος δ' οὐ δάμναντο θυμὸν
 χτρομον, ἄλλος δέδαμαντος ἔχειν μένος εἰσέτι γάρ μιν
 390 Αἴας λυγρὴ κύδαινεν, ἀπόπροθι δ' ἐστηνία
 χάρμης, κυδιάσκεν δέλεθρον, ούνεκ' ἔμελλε
 κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ίπτ' Αἰακίδαο χέρεσσι
 δάμνασθο· ἀμφὶ δέ μιν ζόρος ἔκρυψε· τὴν δ' δρόθυνεν
 αἰεὶν αἴστος ἔοσσα, καὶ ἐς κακὸν ἥγεν ὀλεθρὸν
 395 Ήστατα κυδαίνουσ· ή δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.
 Ής δ' δόποτ' ἐρσήνετος ἔσω κήποιο θοροῦσα
 ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἰσαρι πόρτις,
 ζνέρος οὐ παρέοντος, ἐπέσσυται ἀλλοθεν ἄλλη,
 σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθύντα,
 400 καὶ τὰ μὲν ἀρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγαλάδυνεν·
 δές δέ τοι Ἀχαιῶν οὐας ἐπεσυμένη καθ' θυμίλου
 κούρην Ἐνυαλίη, τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε.
 Τρωΐαδες δ' ἀπάνευθεν Ἀργεῖα ἔργα γυναικὸς
 θαυμάζον, πολέμῳ δ' ἔρως λάθεν Ἰπποδάμειαν,
 405 Αντιμάχοιο θύγατρα, μενεπτολέμοιο δ' ἀκοιτιν
 Τισιρόνου· κρατερῆσι δ' ίπδ φρεσὶν ἐμμεμαῖα,
 θαρσαλέον φάτο μῦθον, δημήλικας δτρύνουσα
 δηρὶν ἐπὶ στονόστασαν· ἔγειρε δέ οἱ θάρσος ἀλκῆν.
 Οἱ φιλαι, ἀλκιμον ἡτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
 410 ἀνδράσιν ἡμετέροισι δμοῖον, οἱ περὶ πάτρης
 δυσμενέσιν μάρνανται ίπτε τεκέων τε καὶ ήμῶν,
 οὔποτ' ἀναπνεόντες διέζυος — ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
 παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν, ίσης μνησώμεθα χάρμης.
 Οὐ γάρ ἀπόπροθεν εἰμὲν ἔυθενέων αἰζην·
 415 ἄλλος οἶον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ήμιν·
 ίσοι δ' θρθαλμοὶ, καὶ γούνατα, πάντα δ' δμοῖα·
 ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάσος, καὶ νήγυτος ἀργρ·
 φορδὴ δ' οὐχ' ἔτερη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώιον ἀλλο
 θῆκε θεός; τῷ μή τι φεβώμεθα δηιοτῆτος.
 420 Ή οὐχ δραῖτε γυναικα, μέγ' αἰζην προρέρουσαν
 ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὕτι πέλει σχεδὸν, οὔτε γενέθλη,
 οὐτ' ἄρ' ἐδὼν πτολίεθρον· ίπτερ ξείνοιο δ' ἀνακτος
 μάρνανται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,

[venerunt insuperabile nobis cum Marte damnum afferentes.] Sed nequaquam, denuo in Græciam reversi, patriam gaudio-afficient, quoniam Deus nobis præsidio-est.
 Sic dixit igitur Trojanorum quispiam, in animo omnino latus :] stolidus! non enim perpendit imminens grave malum] sibimet et Trojanis et ipsi Penthesilea : nondum enim quidquam prælio de infeli cognoverat Ajax magnanimus, et vastator-urbium Achilles ; sed ambo ad tumulum Menetiadæ fusi-jacebant, memores amici, et luctus detinebat alibi alium. Hos enim Deorum quispiam remorabatur a pugna, ut tristi exitio perfungerentur trucidati multi (*Græcorum*) a Trojanis et Penthesilea strenua : quæ in-eos impetu-facto dira meditabatur ; ejusque augebatur] robur simul et fiducia magis : neque ejus hasta incassum unquam irruit , sed semper vel terga fudit fugientium, vel præcordia contra venientium ; et calido sanguine undique conspergebatur, membraque agilia] erant grassantis : nec labor defatigabat animum intrepidum, sed adamantis habebat vim; adhuc enim ipsam Parca funesta decorabat; procul autem stans extra-pugnam, exultabat letaliter, quia erat puellam non multo post *Zacide* manibus domitura ; et eam caligo obtexerat: illam autem incitabat nunquam visa, et ad funestum ducebat interitum, novissimum illi honorem-addens: hæc vero alibi alium perimebat.] Ut, quando roscidum in hortum irrupens herbæ cupida dulcis verno-tempore juvenca, vir (*villicus*) dum abest, fertur aliunde alio, vastans plantas omnes, recens læte florentes, et alias depascitur, alias pedibus conculcat : sic igitur Achivum filios, invadens in aciem, virgo Martia, partim occidit, partim in-fugam egit.
 Troades autem procul Mavortia facinora mulieris admirabantur: belli vero cupidio incessit Hippodamiam, Antimachi filiam, bellicosī uxorem Tisiphoni ; fortique animo percita plenam-fiducie habuit orationem, æquales exhortans ad certamen tristisonum : excitabat enim illi audacia vires : O amicæ, forte animum pectoribus infigentes virorum nostrorum instar, qui pro patria contra-hostes pugnant parentum gratia et nostra nunquam respirantes ab-ærumnis, agedum et ipsæ, indita pectoribus fiducia, de-simili cogitemus pugna. Non enim procul absumus a-robustis juvenibus, sed quale ipsis est robur, est etiam nobis, paresque oculi, et genua, et omnia similia; communis etiam omnibus lux, et liquidus aer, nec nutrimentum diversum est: at quid viris præstantius aliud] apposuit Deus? Ideo nequaquam defugiamus certamen.] Nonne videtis feminam longe viris præstare bellicosis? cuius non in-propinquo est, neque familia, neque ipsius urbs : sed pro externo rege belligerat ex animo , nec magnificat viros ,

ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νότια·
 125 ήμιν δὲ ἀλλοθεν ἄλλα παρὰ ποσὶν ἀλγεα κεῖται·
 τῆς μὲν γάρ φύλα τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ ποληγὶ
 ὅλλυνθ', αἱ δὲ τοκῆς ὁδυρῷμελ' οὐν ἐπ' ἐόντας·
 ἀλλαι δ' αὗτ' ἀκάρχηνται ἀδελφεῶν ἐπ' ὀλέθρῳ
 καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις διέκρητις κακότητος
 130 ἀμμοῦρος· ἔλπωρῇ δὲ πέλει, καὶ δουύλιον ἥμαρ
 εἰσιδέειν. Τῷ μη τις ἐπ' ἀμβολίη πολέμιο
 εἴη τερομένησιν· ἔοικε γάρ ἐν δαὶ μᾶλλον
 τεθνάμενη, η̄ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἀγεσθιει,
 νηπάλχοις ἄμα παισὶν, ἀνηρῷ ὑπ' ἀνάγκῃ,
 135 ἀστος αἰθομένιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἐπ' ἐόντων.

“Ως ἡρ’ ἐφη· πάσησι δὲ ἔρως στυγεροῖ μόθιο
 ἔμπεστεν· ἔστουμένως δὲ πρὸ τείχεος ὠρμασίνεσκον
 βρήμεναι ἐν τεύχεσσιν, ἀρρήμεναι μεματίζει
 ἀστεῖ, καὶ λαοῖσιν· δρίνετο δὲ σφίσι θυμός.
 140 Ως δὲ ὁτὲ ἔσω σιμβολοι μέγ' ίύζωσι μελίσσαι,
 χείματος οὐκ ἐπ' ἐόντας, δέτ' ἐξ νομὸν ἐντύνονται
 ἔλλεμεν, οὐδὲ ἡραὶ τῆσι φύλον πέλει ἔνδοι μίμνεν,
 ἀλλὴ δὲ αὖθ' ἐπέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἀγεσθιει·
 ὡς ἡραὶ Τρωϊάδες ποτὶ φύλοποιν ἔγκονέουσται,
 145 ἀλλήλας ὅτρυνον· ἀπόπροθι δὲ εἵρια θέντο
 καὶ ταλάρους· ἀλεγενὶδὲ ἐπ' ἐντεκ χείρος ἔχαλον.

Καὶ νῦ κεν ἀστεος ἐκτὸς ἄμα σφετέροισιν ὅλοντο
 ἀνδράσι καὶ σθεναρῆσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαὶ κείνῃ,
 εἰ μὴ σφέας κατέρρεξε πύκα φρονέουσα Θεανῶ
 150 ἔστουμένως, πινυτοῖσι παραυθῆσαι· ἐπέστους·

Τίπεται ποτὶ κλόνον κίνδυν, ἔελδόμεναι πονέεσθαι,
 σγέταιαι, οὔτι πάροιθε πονητάμεναι περὶ χάρυπης,
 ἀλλ' ἡρα νηῆδες, ἔργον ἐπ' ἀτλητον μεματίαι,
 δρυσθῇ ἀρραδέως; οὐ γάρ σθένος ἔστεται ίσου
 155 ήμιν καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμελιγος ἴππασιαι τε
 εὐχάρον ἐξ ἀργῆς, καὶ δέτ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
 τοῦνεν ἡρα σφίσι θυμός· Ἀρήιος αἰὲν δρωρεν,
 οὐδὲ ἀνδρῶν δεύονται, ἐπει πόνος εἰς μέρα κάρτος
 160 θυμὸν ἀνηρέζεισε, καὶ ἀτρομα γούντετ' ίθηκε.

Τὴν δὲ φάτις καὶ Ἀρηος ἔμεν κρατεροῖ ίύγατρα·
 τῷ οἱ θηλυτέρην τιν' ἐριζέμεν οὔτι έσοικεν.

ἡὲ τάχ' ἀθναγάνων τις ἐπ' ἀλυσθεν εὐχρημένοισιν.
 Πάσι δὲ ἡρ' ἀνθρώποισιν δόμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
 165 στρωαφῶντ', ἀλλοις ἐπ' ἔλλαξ· πέλει δὲ ἡρα κείνο φέρι-
 ἔργον, δὲ τι φρεσιν ἡσιν ἐπισταμένος πονέτοις [στον
 τούνεκα δηιοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς;
 ίστον ἐπεντύνεσθαι ἐῶν ἐντοσθε μελάθρων·
 ἀνδράσι δὲ ἡμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.

170 Ἐλπωρῇ δὲ ἀγαθοῖ τάχ' ἔστεται, ούνεκ' Ἀχαιοὺς
 δεροκόμει δὲλλυμένους· μέγα δὲ κράτος δρυνται ἀν-
 ἡμετέρων. Οὐδὲ ἔστικακῶν δέος· οὐτιγάχραστου [δρῶν
 δήιοις ἀμφὶς ἔχουσιν ἀγηλέες, οὐτ' ἀλεγενὴ
 γίγνετ' ἀναγκάνη καὶ θηλυτέροις μάχεσθαι.

175 Ως φάτο· ταὶ δὲ ἐπίθιντο πάλαιστέρη περ ἐόντη
 ισμήνην δὲ ἀπάνευθεν ἐσέδραχον. Ή δὲ ἔτι λαοὺς
 δάμνυκτο Πενθεσίλεια, περιτρομέόντο δὲ Ἀχαιοῖ,

complexa pectore virtutem atque imperterritum animum:
 nobis autem aliunde aliae ante pedes miseriae objectae sunt;
 aliis enim cari liberi et mariti ante urbem
 perierunt, aliae parentes deploramus non ultra superstites;
 aliae etiam cruciantur fratrum ob necem
 ac propinquorum. Nulla enim a calamitosissima infelicitate
 immunis est· metuendum vero est, ne etiam servitutis
 diem] videamus. Ideo nulla amplius mora pugnandi
 sit nobis afflictis: satius est in proelio potius
 occumbere, quam postmodum ab alienigenis abduci,
 infantibus una cum liberis, tristi necessitate,
 urbe incendio-absunta, et viris non amplius superstibus.

Sic dixit. Universas igitur cupido tristis pugnæ
 incessit; et continuo extra mœnia conabantur
 prorumpere in armis, suppetias-ferre properantes
 urbi et civibus: commotusque erat illis animus.
 Ut cum in alveariis apes magnopere fremunt
 hyeme jam exacta, cum in pascua se-accingunt
 nit-evolent, nec amplius ipsis amicum est intus manere,
 sed alia aliam provocat ad exeundum:
 sic Troades ad conflictum festinantes
 se-mutuo instigabat; at procul lanam seposuerunt
 calathosque; et saeva ad arma manus adjecerunt.

Et ante urbem una cum-suis periissent
 viris et strenuis Amazonibus in conflictu illo,
 nisi eas cohibuissest prudens Theano
 impetum-facientes, prudentibus affata verbis:

Quare ad pugnam gravem, ardentes bellare,
 infelices, non prius expertæ bellum,
 sed plane rudes, ad rem vobis intolerabilem properantes,
 ruitis insipienter? Non enim vires erunt pares
 vobis et Danais peritis belligrandi.

At Amazonibus certamen infestum et equitandi-studium
 cordi-sunt a principio, et quæcumque virorum opera sunt:
 propterea igitur in-istiis animus Martius semper est
 neque viris indigent, quoniam labor ad magnum robur
 animum provexit et intrepida genua fecit.

Istam vero fama est etiam Martis esse robusti natam;
 quare cum ea feminam aliquam certare non par-est:
 aut forte Deorum quispiam adest vota facientibus.

Universis quidem hominibus eadem origo est, sed circa
 opera] versatur alias alia: est vero illud potissimum
 opus, quod mente sua cognitum quis exercet.

Idcirco a-pugna desistentes clamosa,
 telam instaurate vestris in aedibus:
 viris autem nostris de bello cura-erit.
 At spes boni mox aderit, quia Achivos
 videmus succumbere: magnumque robur oritur virorum
 nostrorum. Neque est malorum metus: non enim urbem
 hostes circa obsident infesti, neque tam acerba
 est necessitas, ut-etiā feminis pugnandum-sit.

Sic ait: illæ vero morem-gessere seniori:
 et pugnam e-longinquo spectarunt. Nam adhuc populos
 prostravit Penthesilea, et undique-trepidabant Achivi;

οὐδές σφιν θανάτου πέλε στονόντος ἀλυξις·
 ἀλλ' ἄτε μηκάδες αἴγες ὑπὸ βλοσυρῆσι γένυσσι
 480 παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκ ἔτι χάρμης
 ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοι, καὶ ἀλυδίς ηἷον ἀλλοι,
 οἱ μὲν ἀπορρίψαντες ἐπὶ χόνα τεύχεις ἀπ' ὕμων,
 οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι· καὶ ήγιοχῶν ἀπάνευθεν
 ἵπποι ἔσταν φεύγοντες· ἐπεσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
 485 ἐπλετ', ἀπολυμένον δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
 γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πλέοντο
 πάντες, δσους ἐκίχνην ἀνὰ κρηερὸν στόμα χάρμης.
 Ως δ' ὅτ' ἐπιερίσαστα μέγα στονόντοι θύελλα,
 490 ἀλλα μὲν ἐκ ῥίζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
 ἀνθεστη τηλεθώαντα, τὰ δὲ ἐκ πρέμυνοι κέασσεν
 θύελλον· ἀλλήλοισι δὲ ἐπὶ κλασθέντα κέχυνται·
 δις Δαναῶν κεκύλιστο πολὺς στρατὸς ἐκονήσι
 Μοιράων ίστητι καὶ ἔγχει Πενθεσιλέης.
 Άνταρ ἐπει καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
 495 χερσὸν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
 οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
 Ω Αἰχλεῦ, περὶ δή μοι ἀπειρίτος ηλυθεν αὐδὴν
 οὔσαν, ὡς πολέμου συνεστάστος μεγάλου·
 500 ἀλλ' Ίομεν, μὴ Τρώες, ὑποφθάμενοι παρὰ νησίν,
 Αργείους δέστασι, καταφλέωσι δὲ νῆας.
 Νῦν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείν ἀλεγεινὴ
 ἐσσεται· οὐ γάρ ἔοικε Διὸς μεγάλους γεγανῆτας
 αισχύνειν πατέρων οἰρὸν γένος, οἵ δια καὶ αὐτοὶ
 505 Τρώων ἀγλαδὸν ἀστυ διέπραθον, ἔγχείσται
 τὸ πρὶν ἄμ' Ἡραλῆῃ δαιφρονι Λαομέδοντος **
 δισπερ νῦν τελέσσθαι οὐδὲ ήμετέρησιν δῖον
 χερσὸν, ἐπει μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
 Ως φάτο· τῷ δὲ ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο
 κλαγγήν γάρ στονόσσαν ὑπέκλυεν οὔσαν οῖσιν.
 510 Αὔμω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντει μαρμαρίοντα·
 καὶ τὰ μὲν ἐστάμενοι κατεναντίον ἔσταν δύμιλου·
 τῶν δὲ ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε μαίνετο δέ σφιν
 ισσον θυμὸς Ἀρηῇ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
 δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη.
 515 Αργείοι δὲ ἐχάρησαν, ἐπει ἴδον ἄνδρε κραταίω,
 εἰδομένω παιδίσσεστον Ἀλωῆος μεγάλου,
 οἵ ποτ' ἐπ' εὑρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὐρεα μακρά,
 Οσσαν τ' αἰτεινὴν καὶ Πήλιον ύψικάρηνον,
 δπικας δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
 520 τοῖοι δέ τοιστησαν ἀταρτηροῦ πολέμου
 Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
 ἀμφω ἐπειγόμενοι δηνῶν ἀπὸ λαὸν δλέσσαι.
 Πολλοὺς δὲ ἔγγειησιν ἀμαιμακάτησι δάμασσαν.
 Ως δὲ πίστα μῆλα βοοδητῆρε λέοντε
 525 εύροντ' ἐν ξυλόχοισι φιλῶν ἀπάνευθε νομῆων,
 παναυδήη κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἴμα πιύντες
 σπλάγχνων ἐμπλήσωνται ἐν τοισι πολυχανδέα νηδύν·
 δις οἶγ' ἀμφω δλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἄνδρῶν.
 Ενθ' Αἴας έλε Δηϊοχόν τ' ιδ' Ἀρήιον Υλλον,
 530 Εύρυνομόν τε φιλοπτόλεμον καὶ Ενυέα δῖον.
 Αντάνδρην δέ ἄρα Πηλείδης έλε καὶ Πολεμοῦσαν,

nec illis interitus erat lamentabilis effugium :
 sed veluti balantes caprae sub immanibus maxillis
 pardalis conficiebantur, nec cupiditas tenuit amplius bellum
 viros, sed fugae, et alio se-subducunt aliis,
 partim rejectis ad terram armis ab humeris,
 partim cum armis : et aurigis destituti
 equi erant fugientes : apud-infestantes quidem gaudium
 erat, at apud-intereunte multum gemitus; nec quidquam
 opis] dabatur afflictis : sed brevis-vita erant
 omnes, quos illa comprehendit in horrenda fauce conflis-
 ctus.] Sicut ubi ingravescens vehementer murmurans pro-
 cella] alias radicibus humi prosternit arbores longas,
 cum-floribus virescentes, partim a trunca jacent :
 ita Danaum prostratus-erat ingens exercitus in pulvere
 Parcarum numine et hasta Penthesilea.

Sed cum etiam naves incendiae essent
 manibus Troum, tum forte bellicosus Ajax
 clamorem audivit et Ξαίδην sic compellavit :

Heus Achilles, sane mihi ingens pervenit strepitus
 ad aures, ac si-proclium committitur grande :
 eamus ergo, ne Trojani praeoccupantes apud naves
 Argivos cädant, atque incendio-vastent naves.
 At nostrum utriusque ignominia turpis
 erit. Non enim decet a Jove-magno progenitos
 de honestare parentum sacrum genus, qui et ipsi
 Troum splendidam urbem expugnarunt hastis
 olim cum Hercule bellicoso Laomedontis **
 ut nunc effectum-iri nostris confido
 manibus, cum ingens robur vigescat utriusque.

Sic dixit; eique morem-gessit audax vis Ξαίδη :
 clangorem enim lamentabilem percepérat auribus suis.
 Ambo igitur properarunt ad arma fulgentia :
 quibus induti ex-adverso constiterunt exercitiū :
 horumque arma insignia valde resonabant, furebatque
 ipsis] animus æque-ac Marti : tantum robur utriusque
 dederat festinanti clypei-agitatrix Minerva.
 Argivi autem læti-erant, cum conspicerent viros fortes,
 similes filiis Aloei magni ,
 qui quondam super latum Olympum jactitabant se imposi-
 turos montes arduos,] Ossamque excelsam et Pelion altiju-
 dum,] ut connixi etiam in cœlum pervenirent :
 tales igitur se-objectarunt terribili pugnae
 Ξαίδη, magnum gaudium expertibus Achivis ,
 ambo festinantes hostium turbam pessundare.
 Multos vero hastis invictis peremerunt.
 Ut quando pingues oves boum-domitores duo-leones ,
 inventas in saltu amicis sine pastoribus ,
 confertim trucidant, usque-dum nigro sanguine hausto
 visceribus expleverint suum capacissimum ventrem :
 sic illi duo interemerunt innumerabijlem turbam virorum.
 Ibi Ajax occidit Deiochum et Mavortium Hyllum ,
 Eurynomumque belli-amantem et Enyeum divum.
 Antandren vero Pelides interfecit et Polemusam ,

γῆδε καὶ λυτιθρότην, μετὰ δὲ Ἰπποθόνην ἐρίθυμον, τῆσι δὲ ἐφ' Ἀρμούθόν· ἐπὶ δὲ ϕύχετο λάὸν ἀπαντά σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορει· τῶν δὲ ὑπὸ γερσὶ πυκνάτι τε σθεναράτι τε κατηρείποντο φάλαγγες ῥεῖα καὶ στρατέις, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὅλη οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπιστέρχοντος ἀήτεω.

Τοὺς δὲ δόπτ' εἰσενόησε δεξιώφων Πενθεστεία
θῆρας δύπως θύνοντας ἀνὰ μόθον δρυσύεντα,
510 ἀμροτέρων ὄρμησε καταντίον, ἥπτε λυγρὴ πάρδαλις ἐν ξυλόχοισιν, δλέθριον ἦτορ ἔχουσα, αἰνὰ περιστάνουσα, θόρη κατέναντι ἐπιόντων ἀγύρτων, οὐπερ μιν ἐν τεσι θωρηγθέντες, ἐστυμένην μίμουσι, πεποιθότες ἐγχείσιν·

515 ὡς ἄρα Πενθεστείαν Ἀργίοι ἀνδρες ἔμιμον, δύορχας ἀειράμενοι· περὶ δὲ σφισι χαλκὸς ἀντει κινημένων· πρώτη δὲ ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος ἐσθλὴ Πενθεστεία· τὸ δὲ σάκος Αἰακίδαο ἔτιν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὗτ' ἀπὸ πέτρως·
550 τοὶ δέσπαι Ήχαίστοιο περίρρονος ἀμέροτα δῶρα. Η δὲ ἔτερον μετὰ γερσὶ τιτύσκετο θῦρον ἀκοντα Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμροτέροισιν ἀπελει·

Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγγος ἀλλ' ὅτια τάχικ τῷδε μένος καὶ θυμὸν δλέστειν
555 ὑμένων ἀμροτέρων, οὐ τ' ἀλλιμοι εὐχετάσθε ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο ἔστεται ἵπτοδάμουσι μετὰ Τρώεσσιν δίζεν·

Αλλά μοι ἀστον ἱεσθον ἀνὰ λάὸν, ἄρρον δέσπεσθε,
560 δέσπον Ἀμαζόσι κάρτος ἐν στήθεσσιν ὅρωρεν·

καὶ γάρ μεν γένος ἐστίν Ἀργίον· οὐδέ με θνητὸς γείνατ' ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἀρης ἀκόρητος δμοιλῆς· τούνεκά μοι μένος ἐστὶ ποιὸν προφερέστατον ἀνδρῶν.

Τοὺς δὲ ἄρα τοὶ δὲ ἐγέλασσαν ἄφαρ δέοι ηλασεν αἰχ-
Αἴαντος κνημιδὰ πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω [μὴ]
565 ηλυθεν ἐς χρόα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἱεσθαι· οὐ γάρ δὴ πέρωπτο μιγήμεναι αἷματι κείνου δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δὲ οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
570 ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δὲ ἄρρη Πηλείωνι οἰω Πενθεστείαν, ἐπει δέοι ἐν φρεσὶ θυμὸς ήδεεν, ὡς Ἀχιλῆς, καὶ ιρθίμη περ ἐσύσα,
ρηίδιος πόνος ἐστεθ', δύπως ἥρηκι πέλεια.

Τοῦ δὲ μέγα στονάκησεν, ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα· καὶ μιν κερτομένων προσεφύνεε Πηλέος υἱός·

575 Ω γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλομένη ἐπέεσσιν ήμένους ηλυθες ἄντα, λιλαιομένη πολεμίζειν, οὐ μέγα ϕέρτατοι εἰμένεν ἐπιγιθονίων ἡρώων· ἐκ γάρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης εὐγόρεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσσε δὲ καὶ θοὸς Ἐκτωρ ἡμέας, εἰ καὶ ἀπωθεν ἐσέδραχεν ἀίσσοντας δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμή δέ μιν ἔχτατεν αἰγυὴ, καὶ κρατερόν περ ἐσόντα. Σὺ δὲν φρεσὶ πάγγυ μέμη-
75 η μέγ' ἐπῆλης, καὶ νῦν ἐπηπεληγας ὅλεθρον [νας, στήμερον· ἀλλά σοι εἴθαρ ἐλεύσεται θυτατον ημαρ·
855 οὐδὲ γάρ οὐδὲ αὐτὸς σε πατήρ εἴτι δύστεται Ἀρης

atque Antibroten, et deinde Hippothoen acris-animi, et post has Harmothoen : et invasit exercitum totum cum Telamoniade magnanimo, horumque manibus densa et valida sternebant agmina facile et sine-mora, quasi igni opaca silva montis in saltu , urgente vento.

Hos itaque cum animadverteret belli-gnara Penthesilea ferarum instar grassantes per aciem horrendam, utrige tetendit obviam , ut luctuosa pardalis in silva, perniciari animo prædita , terribiliter cauda-mota , insilit in invadentes venatores , qui eam in armis loricati , approparentem præstolantur, confidentes hastis : sic igitur Penthesileam Martii viri expectabant hastis sublatis, circumque eos æs crepabat dum-se-movent. Prima autem emisit prælongam hastam fortis Penthesilea, quæ in scutum Αειδα pervenit, sed resultavit distracta tanquam a lapide : talia erant Vulcani solertia coelestia munera. Ipsa vero alterum manibus direxit acre jaculum aduersus Ajacem , et utrige minabatur :

Nunc quidem mea ex manu irritum exiliit hastile : sed confido me statim hoc robur et vitam eversuram vestrum utrige, qui fortissimi gloriamini esse inter Danaos : et levior belli erit equum-domitoribus Trojanis calamitas. Verum ad-me proprius accedite per aciem, ut cognoscatis, quanta Amazonibus vis in præcordiis existat : etenim mihi genus est Martium, nec me mortalis creavit vir, sed ipse Mars , insatiabilis belli : ideo mihi robur est longe præstantius quam-viris.

Dixit ligitur : at illi riserunt; et confessim ejus transadegit hasta] Ajax ocream omnino-argenteam ; nec-tamen in ejus penetravit cutem pulcrum, cupida quilibet penetrandi: non enim in-fatis-erat, ut-miseretur sanguini ejus hostium luctificus in pugnis muero.

Ajax itaque non curabat Amazonem , sed Troum in globum abscessit, permisitque Pelidæ soli Penthesileam , quia penitus ejus animus norat, Achilli eam, quantumlibet fortis esset, facilem labore fore, ut accipitri columbam.

Illa vero valde ingemuit, incassum hastis evibratis : et eam dictis-incessens affatus-est Pelei filius :

Mulier , quam futilibus exultans verbis adversum nos venisti, cupiens dimicare , qui multo excellentissimi sumus terrestrium heroum : nam ex Jovis valde-tonantis prosapia gloriāmur nos ortos-esse: et formidabat etiam velox Hector nos , si vel procul videbat accelerantes certamen ad funestum , meaque illum peremit cuspis, utut fortis erat. Ατ tu mente prorsus insanis , quæ magna ausa-es , et nobis interminata-es interitum hodie : verum tibi jamjam veniet ultimus dies : neque enim sane ipse te pater deinceps eripiet Mars

εξ ἐμέθεν τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὗτ' ἐν δρεσσι
κεμάδες ἀπαντήσασα βοοδημητῆρι λέοντι.
*Η οὖπω τόδ' ἀκουσας, θσων ὑποκάππετες γυῖα
Ξάνθου πάρ προχοήσιν δφ' ἡμετέρης παλάμησιν;
600 ή σεῦ πευθομένης μάκαρες φρένας ἔξελοντο
καὶ νόν, δφρα σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιγάνωσιν.
Ως εἰπὼν οὔμησες, κρατιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μαχρὸν ὑπαὶ Χείρων πονθέν·
αἴψα δ' ὑπέρ μαζοὶ δαίφρονα Πενθεσίλειαν
595 οὔτασε δεῖτεροι· μέλαν δέ οἱ ἔρδεεν αἴμα
ἐτσυμένω· ή δ' εἴθιρε πεπλάσθη μελέστιν.
ἐκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
δρθαλμοὺς ἥγχισε, καὶ ἐς φρένα δύσαν ἀνίαι.
Ἄλλὰ καὶ ὃς δύπνυε, καὶ εἰσίδε δήμιον ἄνδρα,
600 ηδη μιν μέλοντα καθελκέμεν ὄντες ἵππου·
ῶρμην δ', ή χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσσασα
αεῖναι ἐπεσυμένου θοοῦ Ἀχιλῆος ἐρώην,
ή κραιπνῷς ἵπποιο κατ' ὀκυτάσιον θοροῦσα
λίστεσθ? ἀνέρα διον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ἄνκα
605 καλαχὸν ἀλις καὶ χρυσὸν, δ' τε φρένας ἔνδον ιαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, καὶ εὶ μᾶλα τὶς θρασὺς εἴη·
τοῖς ήν πως πεπίθουτ' ὀλόδον σθένος Αἰακίδο·
ή καὶ δυμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
δώρη νόστιμον ηδη μαρτίδομένη περ ἀλέξαι.
610 Καὶ τὸ μὲν ὃς ὥρμαινες θεοὶ δ' ἔτέρων περιβάλοντο.
Τῇ γάρ ἐπεσύμενος μέγ' ἔχωσατο Πηλέος υἱὸς,
καὶ οἱ ἄφαρ σὺν ἐπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου·
εὗτέ τις ἀμφ' διβελοῖσιν ὑπέρ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαιμπειρησὸν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
615 η δις τις στονόντα βαλὼν ἐν δρεσσιν ἀκοντά
Θηρητὴρ ἐλάφιο μέσην διὰ νηδύνα κέρητο
ἐσσυμένως, πταμένοι παρέρες δέριμος αἰχμὴ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοι πάγη δρυὸς, ή ἐνὶ πεύκῃ·
ηδη μάρα Πενθεσίλειαν δρῦν περικαλλέι ἵππῳ
620 ἀντικρὺ διάμησεν ηδ' ἔγχει μαρμώνωντι
Πηλείδης. *Η δ' ηδα μίγη κονίη καὶ δλέθρω,
εὐσταλέων ἐριπούσα κατ' οὐδέος· οὐ δέ οἱ αἰδὸν
ἥσχυνεν δέμας ηδ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύνα μαχρῆν,
δουρὶ περιπαίρουσα, οὐδὴ δ' ἐπικελιτο ἵππῳ·
625 εὗτ' ἐλάτη κλασθεῖσα βίη κρυεροῦ Βορέοι,
ηδη τέ που αἰπυτάτην ἀνὰ τ' ἄγκεα μαχρὸν καὶ ὥλην,
οἱ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα, τρέφει περὶ πίδαν γαῖα·
τοίην Πενθεσίλεια κατ' ὀκεῖος ἥριτεν ἵππου
Θηητή περ ἔδυσα· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκη.
630 Τρῶες δ' ηδης ἐσίδοντο διακταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
παντοδή τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
ἀστετ' ἀκηχέμενοι μεγάλω περὶ πένθει θυμόν.
Ως δ' δτ' ηδης εὐρέα πόντον ἐπιθρίσαντος ἀγήτεω
ναῦται νηδ' διέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν δλεθρον,
635 παύοι, πολλὰ καμόντες διῆρης ἀλός εἰσω, .
δηδε δ' μάρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν, ηδε καὶ ἀστυ,
τοι δὲ μόγω στονόντι τετρυμένοι ἀψεα πάντες
ηδης ἀτσουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ ηδης
ηδης ἐτάρων, οὐδὲ αἰνὸν ηδης ζύφον ηλασε κύμα·

mihi; sed lues infelici fato, veluti in montibus
cerva obviam-facta boum-domitor leoni.

Utrum nunquam hoc audivisti, quam-multorum succu-
buerint membra] Xanthi ad fluenta nostris manibus?
an tibi audienti Dii mentem ademerunt
et rationem, ut te Parcae immites absorberent?

Sic fatus irruit, valida manu protendens
letalem hastam prolixam, a Chirone fabricatam:
ac subito supra papillam bellicosam Penthesileam
vulneravit dexteram; nigerque ejus profluit crux
repente, subitoque debilitata-est membris:
at dimisit e-manu bipennem grandem; circumque ei nox
oculos tenebris-obtexit, et pectus subiere dolores.
Sed vel sic respiravit atque intulta-est infestum virum,
qui-jam ipsam erat abstracturus ex-celeli equo.
Ergo deliberavit, utrum manu ingenti gladio educto
expectaret advenientis rapidi Achillis impetum,
an subito equo ex velocissimo desiliens
supplicaret viro divo, promitteretque ei mox
affatim aēs et aurum, quæ mentes penitus oblectant
mortaliū hominū, etiamsi quis valde ferox sit:
si his forte moveretur sāeva vis Aeacidæ;
aut etiam æqualis-ætatis rationem habens in animo,
concederet redditus diem cupienti evadere.

Et hæc quidem ita versabat: sed Dii alio rejecerunt.
Illi enim irruens graviter succensuit Pelei filius,
et subito una-cum ipsa transverberavit celeripedis corpus
equi,] veluti quis veribus super ignem flammantem
viscera transfigit festine apparans coenam,
aut ut quispiam sonoram ejaculatus in monte tragulam
venator cervi medianum alvum trajicit
raptim, pervolansque penitus acuta cuspis
in trunco alticomæ infigitur quercus, aut in viceam:
sic etiam Penthesileam una-cum insigni equo
penitus transadegit hasta furenti
Pelides. Illa autem mox commista-est cum-pulvere et morte,
composite cadens ad terram; nec ei pudor
dedecoravit corpus formosum: sed extendebat in
trem latum,] circa hastam palpitan, celerique incubuit
equo:] veluti abies fracta vi horridi Boreæ,
quam alicubi procerissimam in vallibus longis et silva,
sibimet ingens decus, nutrit juxta fontem tellus:
talis Penthesilea veloci defluxit equo,
admirabilis etiamnum; et fractum-est ipsius robur.

Troes autem, ut viderunt occisam in pugna,
gregatim trepidantes ad urbem fugerunt,
valde conturbati ingenti luctu animum.
Ut cum in lato mari, ingravescente vento,
nautæ navi amissa effugerunt exitium,
pauci, multa perpessi in calamitoso mari,
tandemque eis terra apparet prope, atque oppidum:
tum labore acerbo confectis membris omnes
e mari properant, valde mōrentes propter navem
et socios, quos horrendam sub caliginem impulit unda:

640 ὁς Τρῆς ποτὶ ἀστυ πεφυζότες ἔκ πολέμου,
χλαδὺν πάντες Ἀρηὸς ἀμαιμακατού θύγατρα,
καὶ λαοὺς, οἱ δῆριν ἀνὰ στονόστασαν δλοντο.

Τῇ δὲ πεικαγχαλών μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱός.

Κείσο νῦν ἐν κονίησι, κυνῶν βόσις ἡδὸν οἰωνῶν,
645 δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπατεν ἀντὶ ἐμεῖο
ἐλθέμεν; ἥποι ἔφησθε, μάχης ἀπονοστήσασα,
οἵσειν ἀσπετα δῶρα παρὸ Πηλάμοιο γέροντος,
κτείνασθ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόδε σοι γε νόημα
ἀθάνατοι ἐτέλεσταν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
650 ήρώων, Δαναοῖσι φάσις μέγα, Τοωστὶ δὲ πῆμα
ἥδε σοὶ αἰνουμόρω, ἐπειὴν νῦ σε Κῆρες ἐρεμναῖ,
καὶ νόος ἐξορθύσεν, γυναιῶν ἔργα λιποῦσαν,
βῆμεναι ἐς πολεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.

Ὄς εἰπὼν, μελίην ἔξειρυσε Πηλέος υἱὸς

655 ὥκεις εἶ πποιο καὶ αἰνῆς Πενθεστείης·

ἀμφῷ δὲ ἀσπαίρεσκον, ὑψ' ἐν δορὶ δημοθέντες·
ἀμφὶ δὲ οἱ κρατὸς κόρυν εἴλετο μαρμαίρουσαν,
ηὲλιού ἀκτίσιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγλη.

Τῆς δὲ, καὶ ἐν κονίησι καὶ αἰματὶ πεπτηνίης,
660 ἔξεφάνη ἐρατῆσιν ὑπ' ὅρρουσι καλὰ πρόσωπα,
καὶ περ ἀποκταμένης οἱ δὲ ήδον ἴδον ἀμριέποντες
Ἀργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἔψει.

Κείτο γάρ ἐν τεύχεσσι κατὰ γύνοντος, ἦντος ἀτειρῆς
Ἀρτεμίς οὐπνώσα, Διὸς τέκος, εὗτε κάμησι
665 γυῖα, κατ' οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἔϋστέψανος, κρατεροῦ παράκοιτος Ἀρηὸς,
ὄρρα τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος οὐδὲν ἀκαγγήσῃ.

Πολλοὶ δὲ εὐγετώντο, κατ' οἰκίαν νοστήσαντες·
670 τοίνις καὶ ἀλόγοι παρὰ λεγέσσιν ιαῖσαι·

καὶ δὲ Ἀγαλεὺς ἀλίστατο ἔῷ ἐνετέρετο θυμῷ,
οὔνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἀγε διαν ἀκοιτιν
Φθίην εἰς εύπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἰδός
ἔπλετ' ἀμώμητός τε καὶ ἀθανάτησιν δροίη.

675 Ἄρει δὲ ἐμπεσε πένθος θρέψας ἀμφὶ θυγατρὸς
θυμὸν ἀκηγεμένῳ· τάχα δὲ ἔκθορεν Οὐλύμποιο,
σμερδαλέῳ ἀταλαντο, ἀγακτυπέοντι κεραυνῷ,
ὅν τε Ζεὺς προΐσιν, δὲ ἀκαμάτης ἀπὸ ζειρὸς
ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπειρίτον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
680 μαρμαίρων, τῷδε ἀμφὶ μέγας πελεμίζετο· Οὐλυμπος·
τοίος Ἀρης ταναοῖο δὲ ήρος, ἀσχαλόων κῆρ,
ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἀκούσετε
παιδὸς ἔτη· τῷ γάρ δα, κατ' οὐρχὸν εὐρὺν ἔοντι,
Αὔραι μυθήσαντο, θοοὶ Βορέοι θύγατρες,

685 κούρης αἰνὸν διεθρον. Ο δέ, ήδον κίεν, ίσος ἀέλλῃ,
Ιόαινων δρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δὲ οὐπό ποσσιν
ἀγκεα κίνυτο μακρὰ, βαθύρρωγμοι τε γαράδραι,
καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες· Ιόης.
Καί νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύτονον ὕπαστεν ἥμαρ,
690 εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησεν
σμερδαλέης στεροπῆσι καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
οἱ οἱ πρόσθιε ποδῶν θαμέες ποτόντο δὲ αἴθρης,
δεινὸν ἀπαιθόμενοι· δὲ δέ ἄρδενοι εἰσορόων ἐνόησε

ita Trojani ad urbem fuga-elapsi e prolio ,
deplorabant omnes Martis invicti filiam ,
et milites , qui conflixi in luctuoso perierant.

Illi autem insultans multum gloriabatur Pelei natus
Jaceto nunc in pulvere, canum esca et volucrum ,
infelix. Quis enim te seduxit contra me
ut-venires? an-forte putasti, e-pugna reversam
te-asportarunt infinita præmia a Priamo grandævo ,
interfectis Argivis? sed nequaquam hoc tibi propositum
dii secundarunt, cum longe pollutissimi sinus
heroum, Danais lumen ingens, et Trojanis pestis
ac tibi infortunatae, quandoquidem te Parcae nigrae
et animus concitarunt, seminarum operibus relictis
ut-venires ad bellum, quod extimescunt etiam viri.

Sic fatus , hastam extraxit Pelei filius
rapido ex equo et misera Penthesilea :
et uterque palpitarunt una hasta trucidati :
eique de capite cassidem detraxit micantem ,
solis radii similem aut Jovis fulguribus.
At ejus, etiam in pulvere et sanguine jacentis ,
reluxit amibili ex fronte pulcra facies ,
quamvis extinctæ. Atque ut viderunt obeunte
Argivi, obstupuerunt, quoniam Deabus similis-erat.
Jacebat enim in armis humi, ut invicta
Diana dormiens, Jovis nata, cum defatigata-habet
membra, in montibus arduis rapidos sternendo leones :
ipsa enim eam reddiderat etiam inter mortuos spectabilem
Venus coronigera, strenui concubina Martis ,
ut aliquo etiam Pelei non-culpandi filium mœrore-afficeret.
Multi autem optabant, ut-domum reversi
tal is etiam uxor in lecto dormirent.
Imo etiam Achilles graviter suo excruciatu r animo ,
quod eam necasset, nec duxisset divam uxorem
in Phthiam equis-fœcundam; quandoquidem statura et
formæ] esset inculpabilis et Deabus similis.

Marti autem incidit luctus in pectus propter filiam
animum excrucianti : confessimque erupit ex Olympo ,
horrendo par tonanti fulmini ,
quod Jupiter ejaculatur, quodque invicta e manu
evolat, aut super mare immensum, aut super terram ,
candens, eoque vastus concutitur Olympus :
• talis Mars patulum per aera indignans corde
grassatus-est cum armis, postquam de fato tristi cognovit
filiaue sua. Ei enim, in coelo amplio quum-esset ,
auræ renunciarunt, prepropera Boreæ natæ ,
filiaue lamentosum exitium. Ipse igitur cum delapsus-esset ,
similis turbini,] in Idaieis jugis constitut, ejusque pedibus
convalles tremuere longæ, præruptaque voragine
amnesque, et cunctæ profundissimæ radices Idæ.
Et sane Myrmidonibus querulum attulisset diem ,
nisi eum Juppiter ipse de coelo exterruisset
horribilis fulgetris et infestis fulminibus :
que ejus ante pedes crœbra volitabant per æthram
graviter flagrantia. Ipse igitur videns agnovi

πατρὸς ἐριγδούπιο μέγα βρομέουσαν δυκολήν·
οὐδὲ ἔστη δ', ἐστύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδούμον·

“Ως δ' ὅτ' ἀπ' ἡλιθάτου σκοπῆς περιψηκέα λᾶσαν
λάζρος δυμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρίζῃ Διὸς δύμβρος,
δύμδρος ἄρ' ήτε κεραυνὸς, ἐπικυτπέουσι δὲ βῆσσαι
λάζρα κυλινδομένοιο, δ' ὁ ἀκαμάτῳ ὑπὸ δύοιδων
700 ἔσσοντ' ἀναθρώσκων μᾶλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
χῶρον ἐπ' ἵσπεδον, σταῖδὴ δ' ἄφραξ οὐκ ἐθέλων περ-
ῶς Διὸς δέριμος υἱὸς Ἀρης δέκοντί γε θυμῷ
ἔστη, ἐπειγόμενός περ· ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
πάντες δυμῶς ἔικουσιν Ὄλύμπιοι, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῶν
705 πολλὸν ὑπέρτατός ἔστι, πέλει δέ οἱ ἀσπετος ἀλκῆ·
Πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόρος ὡτρύνεσκεν,
ἀλλοτε μὲν, Κρονίδα μέγ' ἀσχαλόντος ἐνιπήν
σμερδαλένην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέσθαι,
ἀλλοτε δὲ οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆι
710 μίξαι ἐν αἰματὶ χείρας ἀτειρέας· δύψει δέ οἱ κῆρ
μνήσαθ', δοῖο καὶ Ζηνὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
υἷες, οἵς οὐδὲ αὐτὸς ἐπήρχεται δλυμένοισιν.
Τούνεκ' ἀπ' Ἀργείων ἔκας ξίεν· ἦ γάρ εἴμαλεν
κεῖθαι δυμῶς Τιτῆσι, δαμειές στονόντι κεραυνῷ
715 εἰ Διὸς ἀκαμάτοιο παρέκ νόνος ἀλλα μενόνα.

Καὶ τότ' Ἀρήιοι μίες ἔυσθενέων Ἀργείων
σύλεον ἐστυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
πάντη ἐπεστύμενοι· μέγα δ' ἄγχυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίσιν·
720 τούνεκαί οἱ κραδίην δλοιαὶ κατέδαπτον ἀνέιι,
ἐππόστον ἀμφ' ἔταροι πάροις Πατρόκλοιο δαμέντος.

Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ μέγα νείκεσε μύθῳ·
“Ω' Ἀχιλεῦ, φρένας αἰνὲ, τίν νύ σεν ἥπαφε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος εἴνεκα λυρῆς,
725 ἢ νῶιν κακῷ πολλὰ λιλαίστο μητίσασθαι;
καί τοι, ἐνὶ φρεσὶ σῆσι γυναιμανὲς ἥτορ ἔχοντι,
μέμθεται ὡς ἀλόγιο πολύφρονος, ἢν τ' ἐπὶ ἔδνοις
κουριότην μνήστευσαι, ἐξελόμενος γαμέεσθαι.

“Ως σ' ὅφελον κατὰ δῆριν ὑπογθαμένη βάλε δουρὶ,
730 οὐνεκαὶ θηλυτέρησιν ἀδηνὸν ἐπιτέρπεαι ἥτορ·
οὐδέ νυ σοὶ τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένησιν
ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὶν ἐπιδηθσα γυναικα.
Σχέτλιε, ποὺ νύ τοι ἔστι πέρι σθένος, ἡδὲ νόμηα;
πῆγε δὲ βίη βασιλῆος ἀδύμονος; οὐδέ τι οἰσθα,
735 δσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυχται.

Οὐ γάρ τερπωλῆς δλούτερον ἀλλο βροτοῖσιν
ἐξ λέγος ιεμένης, ητ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
καὶ πινυτόν περ ἔοντα· πόνων δ' ἄρα κῦδος δπηδεῖ.
Ἀνδρὶ γάρ αἰγμητῇ νίκης κλέος ἔργα τ' Ἀρης
740 τερπνά· φυγοπτολέμων δὲ γυναικῶν εὐαδεν εὐνή.

“Η, μέγα νεικείων· δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἀφραδέ ἐ κείρι κραταῖῃ
τύψε κατὰ γναθοῦσι καὶ οὐατοῖς· οἱ δὲ ἀμά πάντες
745 ἐζεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσσος δὲ αὐτὸς
πρηγής· ἐκ δέ οἱ αἴμα διὰ στόματος πεφόρητο
ἀθρόον· αἴψα δὲ ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο. Χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·

patris altitonantis valde sonantem fremitum,
et restitit, quamlibet festinans ad belli strepitum.

Ac veluti quando de excelsa specula ingens saxum
vehemens simul cum-ventis abrupit Jovis imber,
imber aut fulmen, intonantque valles,
impetuose dum-volvitur; id continuo fragore
ruit subsultans quam creberrime, donec venerit
locum ad planum, et consistat statim vel invitum:
sic Jovis strenuus filius, Mars, invito quamquam animo,
substitit, quamlibet concitatus. Namque Deorum regi
omnes pariter cedunt Olympii, quod inter-ipsos
longe supremus est, atque est ei infinita potestas.
At multa versantem celer animus impulit,
nunc, Jovis valde indignantis minas
terribiles formidantem, ad cœlum remeare;
nunc, non vereri suum patrem, sed cum-Achille
committere in sanguine manus indomitas: tandem vero
ejus mens] recordata-est, quot etiam Jovis in pugnis inter-
emti-fuissent] filii, quibus neque ipse subsidio-venisset
pereuntibus.] Ideo ab Argivis procul se-recepit: profecto
erat] jacitrus inter Titanes, prostratus fulmine luctisono.
si Jovis indefessi contra voluntatem alia decrevisset.

Et tune Martii filii fortium Argivorum
spoliabant extemplo cruenta arma mortuorum,
υαδικε grassantes. At valde contristabatur Pelei filius,
puellæ contuens delectabilem speciem in pulvere
ideò ipsius cor perniciosi edebant dolores,
non minus-quam ob amicum nuper Patroclum interfactum.

Thersites autem eum coram improba valde objurgavit
oratione:] Heus Achilles vecors, quare tuum fessellit
malus-genius] animum in pectore, Amazonis causa infelici-
cis;] quae nobis mala multa avebat conciscere?
Ac tibi, in pectore tuo mulierosum cor habenti,
curæ-est haec ut uxor cordata, quam sponsalibus-donis
virginem ambieris, cupiens domum-ducre.
Utinam te in pugna præveniens trajecisset hasta,
quia ad-feminas supra-modum te-convertis animo;
nec tibi ullum curæ-est in mente corrupta
virtutis egregium opus, quam-primum intuitus-es semi-
nam.] Degener, ubi tibi est amplius fortitudo, vel ratio?
ubi strenuas principis boni? nec dum novisti,
quantum luctus Trojanis effeminatis extiterit.
Non enim voluptate pernicioseius aliud quid est hominibus
in venerem ruente, quæ dementem virum reddit,
etiamsi cordatissimus est: labore vero gloria comitatur.
Viro enim pugnaci victoriæ laus operaque Martis
delectationi sunt: imbelli autem mulierum perplacet torus.

Dixit magnopere objurgans: itaque in-ipsum exarsit ira
Pelides magnanimus, statimque eum manu valida
percussit secundum maxillam et aurem: tum pariter omnes
effusi-sunt dentes ad terram, et lapsus-est ipse
pronos, atque ei sanguis per os erupit
copiosus, subitoque imbecillis e membris fugit animus
viri nullius-prei: et lætabatur populus Achivorum;

τοὺς γάρ νείκες πάμπαν ἐπεσθολίησι κακῆσιν,
αὐτὸς ἔνν λαθητός· διὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
750 Καὶ φά τις δύ' εἴπεσκεν ἀργεῖον Ἀργείον·

Οὐδὲ ἀγαθὸν βασιλῆς ὑβρίζεμεν ἀνδρὶ χέρῃ
ἀμφαδὸν, οὔτε χρυσὴδὸν, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς δπτεῖ.
Ἐστι Θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται Ἀτη,
ἥτις αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ' ἄλλεσιν ἀλγος ἀλέται.

755 Ὡς ἀρ' ἔφη Δαναῶν τις· δύ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·

Κεῖσθαι νῦν ἐν κονίησι, λελασμένος ἀφροσυνάων.
Οὐ γάρ ἀμεινόνι φιτεὶ χρεὸν κακὸν ἀντισερῆσιν·
δεῖ καὶ που τοπάροισιν Ὄδυσσος ταλαὸν κῆρ
760 ἀργαλέων ὥρινας, ἐλέγχεις μυρία βάζων.
Ἄλλ' οὐ Πηλείδης τοι δυοῖσιν ἔξαρχανθην,
δεῖ τοῦ θυμὸν ἐλυσα, καὶ οὐδὲν ἐπεὶ βαρεῖη
πληγάμενος· σὲ δὲ πότιμος ἀμειλιγος ἀμφεκάλυψεν.
σῆ^η δὲ λιγοδρανή θυμὸν λίπει· ἀλλ' ἂπ' Ἀγαθῶν

765 ἔρδει, καὶ ἐν φιμένοισιν ἐπεσθολίας ἀγρόρευε.

Ως· ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἀτρομος οὐδός:
Τυδείδης δ' ἀρρ μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀγιλῆτη
γένετο, Θερσίταο δέδουπότος, οὐνεκ' ἀρ' αὐτοῦ
εὐχετ' ἀφ' αἰματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν δεῖ μὲν ἀγαυοῦ
770 Τυδέος δέριμος; οὐδὲ, δ' Ἀγρίου ίσοθέοιο,
Ἀγρίου, δε τ' Οἰνῆος ἀδελφέος ἐπλετο δίου,
Οἰνεὺς δ' οὐέα γενίνται, ἀρήιον ἐν Δαναοῖσι,
Τυδέας τοῦ δὲ ἐτέτυκτο πάτις σθεναρὸς Διομήδης.
Τούνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέψθη.

775 Καὶ νῦν κε Πηλείωνος ἐναντίον ἥρατο γείρας,
εἰ μή μιν κατερύξῃν Ἀγαθῶν φέρτατοι οἵτε,
πολλὰ παρηγορέοντες δημιλαδόν· δεῖ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἐτέρωθεν ἔρήτυσον· δη γάρ ἔμελον
ἥδη καὶ ξιφέσσιν ἐριδματίνειν οἱ ἄριστοι

780 Ἀργείων· τοὺς γάρ δέ κακὸς γόλος ὁτρύνεσκεν.
Ἄλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίσσειν ἔταίρων.

Οἱ δὲ μέρ' οἰκτείραντες ἀγρυπήν Πενθεσίλειαν
Ἀτρεῖδαι βασιλῆτες, ἀγαστάμενοι δὲ καὶ αὐτοῖς,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἀστυ φέρειν ἐρικυδέοντος· Πλου
785 σὸν σφοῖσιν τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάκουοι νόνταν
ἀγγελίνην προιέντος· δη γάρ φρεσὶν ἦσι μενοίνα
κούρην δέριμοθυμὸν, δημῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ,
ἔς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀσθειοῦ Ἀκομήδοντος·
καὶ οἱ πυρκαϊήνην νηήσατο πρόσθιε πολῆος

790 ὑψηλὴν, εύρεισαν· ὑπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, δσα κταμένη ἐπεώκει
ἐν πυρὶ συγγένεσθαι ἔύκτενων βασιλείη.

Καὶ τὴν μὲν κατέδακε μέγα σθένος Ἡφαίστοιο,
φλόξ διον· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἀλλοθεν ἀλλοι
795 πυρκαϊήνην σθέσσαντο θιώς εὐδηδεῖ οἴνῳ.

δστέα δὲ ἀλλεξαντες ἀδην ἐπέγειαν ἀλειφαρ
ἥδη, καὶ ἐς κοιλην γηλὸν θέσσαν· ἀμρὶ δ' ἀρ' αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὑπερθε δέχαλον βοὸς, δη τ' ἀγέλησιν
Ἴδαιοις ἐν ὅρεσσι μετέπρεπε φερθούεντησι.

800 Τρωες δὲ ὥστε θύγατρα φίλην περικωνύσαντες,
ἀγνύμενοι τάρχυσσαν ἔδημητον περὶ τείγος,

Hos enim impetebat prorsum conviciis acerbis,
ipse cum-esset vituperandus. Hic enim Danais erat pudori.
Et quispiam sic dixit Marte-expeditorum Argivum :

Non conductit reges detrectare viro malo,
neque aperte, neque occulte, quoniam ira gravis comitatur.
Est Themis, et lingam effrenem punit Ate,
quaē perpetuo mortalibus ad dolores dolorum accumulat.

Sic dixit Danaum aliquis : at indignans animo
Pelides animosus sermone hoc affatus-est Thersiten :

Jaceas nunc in pulvere oblitus dementiae.
Non enim meliori viro deceat malum se-oppонere :
qui et antehac Ulyssis patiens cor
graviter commovisti, probra plurima deblaterans.
Sed non Pelides tibi talis cognitus-sum,
qui tibi vitam solvi, et quidem non valida manu
seriens, et te fatum immite obexit ;
tuaque ignavia vitam destituisti. Sed ab Achivis
abi-in-malam-rem, et inter mortuos contumelias dicio

Sic dixit Εαίδα audaciis impavidus natus.

Tyrides autem solus inter Argivos Achilli
succensebat propter-Thersiten interemptum, quia eadem
gloriabatur de stirpe esse; nam erat hic illustris
Tydei praestans filius, ille vero Agrii divini,
Agrii, qui Ενει frater fuerat generosi;
Εneus autem filium procrearat, Martium inter Danaos,
Tydeum, cujus erat filius fortis Diomedes.
Ideo propter Thersiten cæsum graviter-commotus-est.
Et quidem contra Peliden sustulisset manus,
nisi eum inhibuissent Achivum præstantissimi filii,
multum exhortantes verbis catervatim : sicut et ipsum
Peliden ex-alia-partē retinebant. Namque in-animo-habebant
jam etiam gladiis *inter se* contendere fortissimi
Argivum. Eos enim maligna ira incitabat.
Sed tamen obtemperarunt monitis amicorum.

Cæterum valde miserti illustris Penthesileæ
Atridae imperatores, quam-demirabantur et ipsi,
Trojanis reddiderunt ad urbem auferendam magnifici Ili
cum ipsius armis, cum de Priami voluntate cognovissent,
legationem mittentis. Is enim animo suo destinarat
puellam magnanimam, una-cum armis et equo,
in magnificum tumulum inferre opulentī Laomedontis.
Ideo ei rogum construxit ante urbem
excelsum, amplum : cui super imposuit viraginem
multis cum opibus, quas cum-defuncta decebat
in ignem congeri prædivite regina.
Eam itaque absumpsit magna vis Vulcani,
flamma edax; et populi circumstantes, aliunde alii,
pyram extinxerunt propere fraganti vino,
et ossibus sublatis satis admiscuere unguenti
dulcis, et in cavam urnam condiderunt; undique etiam
ipsis pingue sevum insuper imposuerunt vaccæ, quæ in-
ter armenta] Idæis in montibus eximia-fuerat pascentia.
Trojani autem ipsam ut filiam caram deplorantes,
mōrentes sepelierunt bene-structa juxta mœnia,

πύργῳ ἐπὶ προύχοντι, παρ' ὅστεά Λαομέδοντος,
ἥρᾳ φέροντες Ἀρηὶ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ.
Καὶ οἱ πάρκατέθαψαν ἀμαζόνας, δσσαι ἡμ' αὐτῇ
805 ἑσπόμεναι ποτὶ δῆριν ὑπὸ Ἀργείοισι δάμησαν·
οὐ γὰρ σφίν τύμβοιο πολυχλαύτοιο μέγηραν
Ἀτρεῖδαι, Τρώεσσι δὲ ἔϋπτολέμουσιν δπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι, δμῶς κταμένουσι καὶ ἄλλοις.
Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεινοὶ
810 δῆροι οὐκ ἔπ' ἔντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς δῆλται.
Ἀργείοι δὲ ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἥρων, οἱ δῆρ σφίν δρυμοῦ κτάθεν ἥδ' ἔδαμησαν
Τρώων ἐν παλάμησιν, ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος, [Λων
πολλὰ μάλλ' ἀγνύμενοι κταμένων ὑπερ, ἔξοχα δὲ ἄλλα
815 ἀμφὶ ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρεος· οὐ γάρ ἐπ' ἔσθλος
δεύετ' ἀδελφειοῦ μάχῃ ἔνι Πρωτεσιλάου·
ἀλλ' δὲ μὲν ἥδη πρόσθεν ὑφ' Ἐκτορὶ κεῖσο δαῦχθεὶς
ἡδὺς Πρωτεσιλαος· δὲ δὲ γῆγει Πενθεσιλείης
βλήμενος, Ἀργείοισι λυγρὸν περικάθαλε πένθος.
820 Τούτεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
τεθνεώτων· κείνῳ δὲ πέριξ ἔβαλοντο καμόντες
οἴωσ σῆμα δρίδηλον, ἐπει θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
Νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
θάψαντες, ποτὶ νῆσος ἔϋπρώρους ἀφίκοντο,
825 Αἰακίδην Ἀχιλῆνα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
Ὕμοις δὲ αἰγλήσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
ἡδὼς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσὴν νῦν,
δὴ τότ' ἀρ' ἐν κλισίνῃς Ἀγαμέμνονος ἀφίειο
διάνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δὲ ἄλλοι ἀριστοὶ
830 τέρποντ' ἐν θαλίης, μέχρις ἡδὸν διαν ἰκέσθαι.

ΛΟΓΟΣ Β.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς δρέων ὑπέρ ἡγηέντων
λαμπρὸν ὑπέρ φάσις ἡλθεν ἀτειρέος ἡελίοιο,
οἱ μὲν ἀρ' ἐν κλισίσιν Ἀχαιῶν δέριμοιο υἱες
γῆθεον, ἀκαμάτῳ μέγῃ ἔπευχόμενοι Ἀχιλῆι·
5 Τρώες δὲ αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
ἔζόμενοι, σκοπίαζον, ἐπει φόδος ἔλλασθε πάντας,
μὴ δήπου μέγα τείχος ὑπερθύρη δέριμος ἀνήρ,
αὐτούς τε κτείνη, κατὰ τε πρήση πυρὶ πάντα.
Τοῖσι δὲ ἀρ' ἀγνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
10 Ω φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὸν οἵδα νοῆσαι,
δππως ἔσσεται ἀλιαρ ἀντηροῦ πολέμοιο,
Ἐκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, δὲς μέγα Τρώων
κάρτος ἔην τοπάροιθε· καὶ οὐδὲ δ γε Κῆρας ἀλυξεν,
ἀλλ' ἔδαμη παλάμησιν Ἀχιλλέος, ὃ περ δίω
15 καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἔνι δηωθῆναι·
οἴην τήνδ' ἔδαμαστεν ἀνὰ κλόνον, ἢν περ οἱ ἄλλοι·
Ἀργείοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσιλεάν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος. Ἐγωγέ μιν ὡς ἐνόστα,
δισάμην μακάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνάδ' ἰκέσθαι,
20 διμῆν χάρμα φέρουσαν. Ο δὲς οὐκ ἀρ' ἐτήτυμον ἦν.
Ἄλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λώιον ἀμμι γένηται,

in turri edita, juxta ossa Laomedontis,
officium præstantes Marti et ipsi Penthesileæ.
Et prope eam sepelierunt Amazones, quæ ipsam
comitatæ ad conflictum, ad Argivis peremtæ-erant.
Neque eis sepulcrum flebile inviderunt
Atridæ, sed Trojanis bellicos reddiderunt
ex telis eripiendas una-cum interfictis aliis.
Non enim contra mortuos est ira; imo misericordia-digni
sunt] hostes non amplius superstites, cum animus extin-
ctus-est.] Argivi etiam seorsum tradiderunt igni multa ca-
pita heroum, qui cum-illis una interfici succubuerant
Trojanorum manibus, in fauce conflictus,
maxime affliti de mortuis; præ cæteris autem
strenuum lugebant Podarcem; non enim forti
deterior-erat fratre in pugna Protesilao:
sed jam antea ab Hectorē obtruncatus jacebat
egregius Protesilaus; ipse vero hasta Penthesileæ
iactus, Argivos funesto affecit luctu.
Idcirco multitudinem ab eo procul sepelierunt
mortuorum; ipsi autem multo aggerarunt labore
soli monumentum insigne, quod interrito fuisse animo.
Seorsum quoque Thersitæ deforme cadaver imbellis
cum-humasset, ad naves firmis-proris se-recepérunt,
Æacidæ Achilli magnum ex-animo deferentes-honorem.
Cum vero clarus in Oceanum descendisset
dies, et telluri circumfunderetur nox divina,
tunc in tabernaculis Agamemnonis opulent
cibum-capiebat Pelidæ vis, simulque alii optimates
oblectabantur in epulis, usque-dum Aurora diva adveniret.

LIBER II.

At cum juga montium altisonorum
splendidum jubar superasset indefessi solis ,
in castris Achivum validi nati
laetabantur, de invicto valde gloriantes Achille.
Trojani vero lugebant per urbem : et turribus
insidentes custodias-agebant; nam timor invaserat omnes,
ne quando ardua mœnia transiliret immanis vir ,
ipsoque interimeret ac devastaret igni cuncta.
Inter-hos igitur mœrentes senex locutus-est Thymoetes :

Amici, non amplius equidem animo queo concipere
quomodo futurum-sit remedium tristi bello ,
cum-Hector pugnax cederit, qui ingens Trojanorum
præsidium fuit antehæc; nec tamen Parcas evitavit ,
sed succubuit manibus Achilli, cui arbitror
etiam Deum congressum in prælio superari;
quomodo hanc vicit in conflictu, quam tamen alii
Argivi formidarunt, bellacem Penthesileam :
erat enim stupenda. Ego-certe illam ubi conspexi ,
putavi Dearum aliquam ex celo hoc venisse ,
nobis laetitiam afferentem: quod tamen minime verum erat.
Verum agite consilium-capiamus, quid præstabilius nobis

ἡ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέσσιν ,
ἡ ἡδη φεύγωμεν ἀπ' ἀστεος δλυμένοιο.
Οὐ γάρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμει ἀντιφερίζειν ,
25 μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκου τὸν Αχιλῆος.

“Ως ἄρ’ ἔφη· τὸν δ’ οὐδὲς ἀμειβέτο Λαομέδοντος·
Ως φίλος ἡδὲ ἄλλοι Τρῶες σθεναροί τ’ ἐπίκιουροι ,
μὴ νῦ τι δειμαίνοντες ἔτης χαζώμεθα πάτερης ,
30 μήδ’ ἔτι δυσμενέσσι μαχώμεθα τῇλε πόληος ,
ἄλλας που ἐκ πύργων καὶ τείχεος , εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων δέρματος , ἄγων ἀπερέσια φῦλα
λαῶν , οἱ ναίουσι μελάκρυτον Αἴγιοπειον .

“Ηδη γάρ δα καὶ αὐτὸς δίομαι ἀγχόθι γαῖς
ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεικήν νῦ οἱ οὔτι νέον γε
35 ἀγγελίην προέκαν , μέγ’ ἀγχύμενος περὶ θυμῷ·
αὐτῷρ δή ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσται ,
ἔλθων ἐς Τροίην· καὶ μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι .
Ἄλλ’ ἄγε τλῆτ’ ἔτι βαίον , ἐπεὶ πολὺ λώιον ἔστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον , ηὲ φυγόντας
40 ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ’ ἀνδράσιν , αἰσχεῖ ἔχοντας .

“Η δ’ γέρων ἀλλ’ οὔτι σασφρονι Πουλυδάμαντι
ἥνδανεν εἰσέτι δῆρις· ἔνφρονα δὲ ἔκφατο μῆθον .

Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριρραδέως κατένευσεν
ἥμέων αἰνὸν διείθρον ἀπωτέμεν , οὔτι μεγαίρω
45 μίμνεν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν , ἀλλ’ ἄρα θυμῷ
δεῖδω , μὴ σὺν ἕοτις κιῶν ἐτάροισι δαμείη
κείνος ἀνὴρ , πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις . Δεινὸν γάρ ἐπὶ σθένος ὥρνυτ’ Αχαΐῶν .
Ἄλλ’ ἄγε , μηδὲ πόληος ἔης ἀπὸ τῇλε φυγόντες
50 αἰσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλακεῖη ὑπὸ λυγῆ ,
ἀλλοδαπὴν περόντες ἐπὶ χόνα , μηδὲ ἐνὶ πάτρῃ
μίνωντες κτεινώμεθ’ ὑπ’ Ἀργείων δρυμαγδοῦ ,
ἀλλ’ ἡδη Δαναοῖσι , καὶ εἰ βραδὺν , λώιον εἴη
εἰσέτι κυδαλίμην ‘Ελένην καὶ κτήματ’ ἔκεινης ,
55 ημὲν δσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν , ηδὲ καὶ ἄλλα ,
διττάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιος τε καὶ αὐτῶν ,
ἔκδομεν , ἔως οὐ κτήσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην , οὐδὲ ἀστυ κατήνυκε πῦρ ἀιδηλον .

Νῦν δὲ ἄγ’ ἐμοὶ πείθεσθε μετὰ φρεσίν· οὐ γάρ διώ
60 ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσι φράσασθαι·
αἰοῦ ὁφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουστεν ἐφετυῆς
“Ἐκτωρ , δπότε μιν κατερήτυνον ἔνδοθι πάτρης .

“Ως φάτο Πουλυδάμαντος ἔν σθένος . Ἄμφι δὲ Τρῶες
ἥνεον εἰσαίσιοντες ἐνὶ φρεσίν· οὐδὲ ἀναφανδὸν
65 μῆθον ἔφαν· πάντες γάρ ἐδὲν τρομέοντες ἀνακτα
ἀζόντ’ , ἡδὲ ‘Ελένην , κείνης ἔνεκ’ δλυμένοι περ .
Τὸν δὲ , καὶ ἐσθόλων ἔντα , Πάρις μέγαν νείκεσεν ἀντην .

Πουλυδάμα , σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος καὶ ἀναλ-
ούδε τοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ , [κις-
70 ἄλλα δέος καὶ φύζα . Σὺ δὲ εὔγεσαι εἶναι ἀριστος
ἐν βουλῇ· πάντων δὲ γερέοντα μήδεα οἰδας .
Ἄλλ’ ἄγε δὴ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχει δηϊοτῆτος·
μίμνε δὲ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτῷρ οἱ ἄλλοι
ἀμφ’ ἐμὲ θωρήζονται ἀνὰ πτόλιν , εἰσοχει μῆχος
75 εὑρώμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμου .

sit ,] utrum amplius cum-infestis decertemus hostibus ,
an jam fugiamus ex urbe pessum-eunte .

Non enim ultra Argivis poterimus resistere ,
certante in acie sævissimo Achille .

Sic dixit ; eumque filius exceptit Laomedontis :

Amice cæterique Trojani et fortis socii ,
ne queso praemetu e-nostra discedamus patria ,
neve porro cum-hostibus pugnemus longius ab urbe ,
sed et turribus et muro , donec venerit

Memnon magnanimus , adducens infinitas cohortes
gentium , qua incolunt nigros-homines - producentem
Æthiopiam .] Jam enim etiam hunc spero non-longe a-terra
abesse nostra ; siquidem ad-ipsum non ita nuper
legationem misi , valde discurciatus animi .

Atqui ille benigne mihi promisit , omnia se-confeturum ,
quam-primum-venisset Trojam : et eum in-propinquo con-
fido esse .] Agitatedum durate adhuc paulisper , cum multo sa-
tis sit fortiter occumbere in acie , quam fuga-arrepta
vivere exteros inter homines , probris affectos .

Dixit senex : nequaquam vero sapienti Polydamanti
cordi-erat ultra bellum . Ideo prudentem edidit orationem :

Siquidem Memnon tibi diserte promisit ,
a-nobis dirum excidium se-propulsaturum , non invideo ,
quo-minus-præstolemur virum excellentem in urbe : sed
tamen apud-animum] vereor , ne cum suis veniens militi-
bus occumbat] ille vir , multisque etiam aliis exitio sit
nostratum . Valde enim vires confirmantur Achivum .
Quare agite , nec ex patria nostra procul fugientes
oppobria multa sustineamus ignaviam ob foedam ,
peregrinam transgressi in regionem , nec in patria
subsistentes trucidemur in Argivum conflictu ;
sed jam Danais , etiamserum , tamen satius fuerit
nunc-etiam nobilem Helenam et opes ejus ,
tum quas Sparta avexit , tum etiam alias ,
bis tantum offerentes pro urbe et nobismet ipsis ,
tradere , dum facultates hostica turba nondum divisis
nostras , neque urbem absumpsit ignis funestus .

Nunc igitur mihi obsequimini in animis : non enim arbi-
tror ,] alium utilius consilium inter Trojanos excogitaturum .
Utinam vero et antea meo obsecutus-esset præcepto
Hector , cum eum retinerem in patria-urbe !

Sic fata-est Polydamanis præstans virtus . Ac Troes
approbarunt audita intra animos : sed-non aperte
sententiam dicebant ; omnes enim suum cum-trepidatione
principem] reverebantur et Helenam , illius causa quamvis
pereunte .] At hunc , quanlibet probum , Paris vehementer
objurgavit coram :] Polydama , tu equidem es imbellis et
ignavus ,] nec tibi in pectore existit fortis animus ,
sed pavor et fuga . Tu quidem jactas te-esse optimum
in senatu ; sed deteriora quam-omnes consilia scis .
Agedum ergo tu ipse abstinetο a-pugna ,
et contine-te domi deses : alii autem
circa me armabuntur in urbe , donec machinamentum
inveniamus optatum crudelis belli .

Οὐ γάρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμου
ἀνθύρωποις μέγα κῦδος δέξεται ἡδὲ καὶ ἔργον·
φύζα δὲ νηπιάχοισι μᾶλ’ εὔαδεν, ἡδὲ γυναιξί.
Κείνης θυμὸν ἔικας, Ἐγώ δέ τοι οὕτι πέποιθα
80 μαρναμένω πάντων γάρ ἀμαλδύνεις θρασὺν κάρτος.

“Η μέγα νεικείων. Ό δέ χωρόμενος φάτο μῦθον
Πουλυδάμας. Οὐ γάρ οἱ ἐναντίον δίζετ’ ἀδύσαι
κείνος: ἐπει στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἥδ’ ἀεσίφων,
δεὶς φύλα μὲν σαίνησιν ἐνωπάδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
88 πορφύρει, καὶ κρύθια τὸν οὐ παρέοντα χαλέπτει.
Τῷ δέ καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄγακτα·

“Ω μοι ἐπιχθονίων πάντων δλοώτατε φωτῶν,
σὸν θράσος ηγαγε νῦν δίζετα· σὸς νόσι ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσται, εἰσόκε πάτρην
90 σὸν λαοῖς σφετέροισι δαιζομένην ἐσίδημαι.

Αλλ’ ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάθοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλές αἰὲν ἔχουμι: σόνον δέ μοι οἶκον δρέλλοι.

“Ως δ’ ἔψη δ’ ἀρ’ οὔτι προσέννετε Πουλυδάμαν-
Μνήσατο γάρ, Τρώεσσιν διασεξέφηκεν ἀνίας, [τα.
95 δή] διπόσας ἔπ’ ἐμπελλεν· ἐπει δέ οἱ αἰθόμενον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρματινεν θανέειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
ἀντιθέης Τελένης, ἃς εἴνεια Τρώϊοι υῖες
νψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ’ διπτοσιν αἰπεινοῖο,
δέγμενοι Ἀργείους δήδ’ Αἰακίδην Ἀχλῆα.

100 Τοισιδ’ ἀρ’ οὐ μετὰ δηρὸν ἀρφίος κῆλυσθε Μέμνων,
Μέμνων, κυανέοισι μετ’ Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
δεὶς κεί λαὸν ἄγων ἀπερείσιον. Αμφὶ δὲ Τρώες
γηθόσυνοι μιν ἰδοντο κατὰ πτόλιν, ἡδὲ ναῦται
χείματος ἔξι δλοοῖο δὲ αἰθέρος ἀθρήσθωσιν.

105 δήδε τειρόμενοι, Ἐλίκης περιηγέοις αἰγλην.
δές λαοὶ κεχάροντο περισταδὸν, ἔρχοχα δὲ δλαῶν
Λαομεδοντιάδης. Μάλα γάρ νύ οἱ ἡτορ ἐώλπει,
δηγώσειν πυρὶ νῆας ὑπ’ ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν.
οὐνεκ’ ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

110 πολλοὶ ἔσταν, καὶ πάντες ἔεις Αρεα μαϊμώνωντες.
Τῷ δέ ἀμοτον κύδαινεν ἔῦν γόνον Ἡριγενεῖς
δωτίνης ἀγαθῆσι καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλήνη
ἀλλήλοις δ’ ὀάριζον ἐπ’ εἰλαπίνη καὶ ἐδωδῆ,
δεὶς μὲν ἀριστῆς Δαναῶν, καὶ δέσ’ ἀλγεῖ ἀνέτλη,
115 ἔξενέπων· δὲς πατρὸς ἕσον καὶ μητέρος Ἡοῦς
ἀθάνατον βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ρέεθρα
Τηθύος, ὧκεανοῦ τε βαθυρρόου ιερὸν οἴδμα,
ἡδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίας τε
ἡελίου, καὶ πάσσαν ἀπ’ ὥκεανοιο κέλευθον,

120 μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρώνας Ἰδης·
ἡδὲ καὶ ὡς ἐδάιξεν ὑπὸ στιθαρῆσι χέρεσσιν
ἀργαλέων Σολύμων ιερὸν στρατὸν, οἵ μιν ἴοντα
εἰργον δικαί σφισι πῆμα, καὶ ἀσχετον ὥπασε πότμον.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἀγόρευε, καὶ ὡς ἵδεν ἔθνεα φωτῶν
125 μαρία. Τοῦ δέ ἀντονος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς,
καὶ ἐ καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεψώνεις μύθῳ·

“Ω Μέμνων, τὸ μὲν ἀρ’ με θεοὶ πούησαν ἰδέσθαι
σὸν στρατὸν ἡδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
ῶς μοι ἔτι κρήνειαν, ήν’ Ἀργείους ἐσίδωμαι

Non enim sine labore ac gravi bello
viris ingens gloria accrescit, atque etiam opus:
fuga autem pueris valde placet et mulierculis;
quibus tu animo similis-es. Ideo ego tibi minime confido
pugnanti: cunctorum enim deprimis animosos spiritus.

Dixit valde objurgans. Iratus vero redditit *hæc* verba
Polydamas: non enim ei verebatur reclamare
ille; nam odio-dignus, sceleratus et malignus *est*,
qui amice blanditur coram, sed diversa animo *suo*
cogitat, et clam absentem rodit.

Propterea aperte recriminabatur generosum principem.

Heu in-terris-viventium omnium perditissime hominum,
tua temeritas attulit nobis calamitatem; tuus animus su-
stinet] *hoc* bellum infinitum et sustinebit, donec patriam
una-cum incolis suis devastari cernas.

Ne vero me talis capiat temeritas; sed metum
tutum perpetuo habeam, qui salvam mili domum augeat.

Sic ille dixit: at is nihil respondit Polydamanti;
meminerat enim, Trojanis quantum conciliasset curarum,
et quantum adhuc esset *conciliaturus*: nam ipsius flagrans
animus] potius properavit mori, quam separari
divina ab-Helena, propter quam Trojogenæ
alte speculabantur ex urbe sublimi,
exspectantes Achivos et ΑΞαδίνη Achillem.

His autem non multo post bellipotens venit Memnon,
Memnon, nigros inter ΑΞθιόπες imperium-tenens,
qui accessit copias ducens maximas. Et undique Troes
lati illum spectabant per urbem, ut-cum nantæ
tempestatem post sœvam in æthere vident,
jam fatiscentes, Helices circumvolubilis sidus.

Sic populū lœtabatur circumstans (*Memnonem*), præ aliis
autem] Laomedontiades. Maxime enim ejus animus sper-
bat,] se-deleturum igni classem (*Græcorum*) per viros
ΑΞθιόπicos:] nam habebant imperatorem egregium; atque
et ipsi plurimi erant, et omnes ad Martem adspirantes.

Ideoque impense honestabat fortē natum Auroræ
muneribus pæclaris et convivio lauto.

Inter-se vero colloquia-miscebant inter epulas ac dapes;
alter enim proceros Danaum, et quantas ærumnas per-
pessus-esset,] recensebat; alter patris sui et matris Auroræ
vitam perpetuo immortalem, et immensæ fluxus

Tethyos, et Oceani profundi sacrum æustum,
atque invicta fines terræ, ortumque

solis, et totum ab oceano iter,
usque ad Priami urbem et radices Idæ;
ad hæc, quemadmodum contudisset validis manibus
pugnacium Solymorum sacras copias, qui ipsi in-itinere
obstiterant; quod illis et cladem et ineluctabile attulisset
fatum.] Et hæc quidem ita narrabat, porro, quod vidisset
nationes hominum] innumerās. Illius igitur audientis in-
tus oblectabatur animus,] et ipsum manu-demulcens hono-
rifīca compellabat oratione:] Memno, nunc quidem Diū con-
cesserunt videre] tuum exercitum et te ipsum in nostris
ædibus.] Utinam mihi etiam *hoc* effectum-reddant, ut Achi-

130 ὀλλυμένους ἄμα πάντας ὑπ' ἐγχείησι τεῖσιν·
καὶ γὰρ δὴ μαχάρεσσιν ἀτειρέστι πάντα τοῖχας
ἐκπαγλίως, ὡς οὕτις ἐπιχθόνιων ἡρώων.
Τῷ σ' διὸ κείνοισι φόνον στονόντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐν εἰλαπίνησιν ἔμησιν
133 σῆμερον. Αὐτάρ εἴπειτο μαχήσει, ὡς ἐπέσικεν.
“Ὡς εἰπὼν, παλάμησοι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο χυπέλλῳ
γρυσσεύω, τό δέ δῶκε περίφρων ἀμφιγυνήεις
“Πραστος, χλυτὸν ἔργον, δέ τηγέτο Κυπρογένειαν,
140 Ζηνὸν μεγασθενέτ· δέ τ' ἄρδεις τοῖς εἰσὶ δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέω· δέ δέ τοις Ἐριχθονίῳ πόρει παιδί·
Τρωὶ δέ τοις Ἐριχθονίῳ μεγαλήτορι· αὐτάρ δέ τοις
χαλλίπει σὺν κτεάτεσσιν· δέ δέ τοῖς Λαομέδοντι·
αὐτάρ δέ τοῖς Λαομέδοντι Πριάμῳ πόρει, δέ μιν ἔμελλεν
145 εἰσὶ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεστεν.
Κεῖνο δέπας περικαλλές ἔθαμψεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
ἀμφιχρόων, καὶ τοῖον ηποθλήδην φάτο μῦθον.
Οὐ μὲν γρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐγετάσθαι,
οὐδέ τὸν ποσχεστήν κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἔχηλον
150 δαινύσθ· ἐν μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάσθαι.
Εἴτε γὰρ ἐσθόλος τὸν εἰμὶ καὶ ἀλκιμος, εἴτε καὶ οὐκλ.,
γνώσῃ ἐν πτολέμῳ, δπότ' ἀνέρος εἰδέται ἀλκή·
νῦν δέ ἄγε δὲ κοίτοι μεδώμεθα· μηδέ ἀνά νύκτα
πίνωμεν. Χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μάχεσθαι
155 οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀπύνοστήν ἀλεγεινή. [πεν·
“Ως φάτο. Τὸν δέ τοις γεραῖς ἀγαστάμενος προσέει-

Αὐτὸς δῆπως ἔθελεις μεταδαίνουσο· πείθεο δ' αὐτῷ·
οὐ γὰρ ἔγρα σ' ἀξέκοντα βίησομαι. Οὐ γὰρ τοῖχεν
οὔτ' ἀπίοντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυχέμεν, οὔτε μένοντα
160 σεύειν ἐκ μεγάροι· θέμις νῦν τοι ἀνδράσιν αὔτως.
“Ως τάχ. Ο δέ ἐκ δόρποιο μεθίστατο βῆδε πρὸς εὐ-
ντατάτην. Ἀμα δέ ἀλλοι εἴδαν κοίτοι μέδεσθαι [γὴν
δαιτυμόνες· τοῖς δέ σφιν ἐπῆλυθε νήδυμος ὑπνος.

Αὐτάρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγέρεταιο
165 ἀθόνατοι δαίνυντο· πατήρ δέ ἐν τοῖσι Κρονίων
εὗ εἰδὼς ἀγόρευε δυστηχέος ἔργα μόθοι·

“Ιστε θεοὶ πέρι πάντες ἐπεστόμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γάρ πολέων μένος ἵππων
δύεσθ· ἀμφ' ὅχεσσι δαιζομένων ἐκάτερθεν,
170 ἔνδρας τὸν δλυμένους. Τὸν καὶ περὶ κηδόμενός τις
μιμέντω νμειῶν μηδέ ἀμφ' ἐμὲ γούναθι ἵκανων
λιστέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμειλιγοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

“Ως τέλετος ἐν μέσσοισιν, ἐπιταμείνοισι καὶ αὐτοῖς,
ὅφρα καὶ ἀπαλόων τις ἀπὸ πτολέμου τράπηται,
175 μηδέ εἰ λισσόμενος περὶ οὐεῖς τὸ φίλοιο,
μαχιδίων ἀψίκηται ἀτειρέος ἔνδον Όλύμπου.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
τλῆσσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
μῆθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
180 ἀγνύμενοι δέ ἵκανον δῆπη δόμος ἦεν ἐκάστου
καὶ λέγοις· ἀμφὶ δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοις περ ἐσῦσιν,
ὑπνον βληγχὸν ὄνειρα ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.

“Ημος δέ ἡλιοβάτων ὁρέων ὑπερέσσυται ἀκρης

vos videam] excendi una omnes hastis tuis.
Etenim diis immortalibus per-omnia similis-es
mirifice, ut nemo in-terra-degentium heroum.
Idcirco auguror illis necem luctificam te-allaturum.
Quare age nunc refice animum epulis meis
hodie; at deinde preliaberis, ut te dignum-est.

Ita locutus, manibus poculum capax attollens,
Memnonem liberaliter grandi accepit cyatho
aureo, quem dederat solers, utroque-pede-claudus
Vulcanus, praelarum opus, cum uxorem-duceret Venerem,

Jovi magnipotenti: is rursus donarat filio donum *hoc*
Dardano divino; qui Erichthonio *id* tribuit filio:
Troi porro Erichthonius magnanimo; at hic Ilo
reliquit *alias* inter opes: is dedit Laomedonti;
hinc Laomedon *id* Priamo concessit, qui cogitarat
filio tradere: sed hoc ipsi Deus non ratum-fecit.

Hoc poculum insigne demiratus-est apud animum Memnon
contrectans, et talem vicissim edidit sermonem:

Non decet in convivio magnifice gloriari,
nec pollicitando se-obstringere, sed quiete
cibum-capere in aedibus, et quae-res-postulat machinari.
Utrum enim frugi sim et fortis, nec ne,
cognosces in praetio, ubi viri spectatur virtus.
Nunc vero agedum jam de-somno cogitemus; nec per no-
ctem] bibamus. Molestum enim est se-accingenti ad-pu-
gnam] vinum immodice-sumptum, et vigilia noxia.

Sic dixit; at hunc senior demirans *ita* affatus-est:

Ipse, uti vis, nobiscum-epulare, et, morem-gere *tibi* ipsi;
non enim ego te invitum detinebo: nam minime decet,
neque discedentem e convivio remorari, neque manentem
pellere e domo. Regula sane viris ita *est*.

Sic ait. Ille igitur e coena surrexit, et se-recepit cubitum
postremum; unaque alii abierunt, ut-quieti se-traderent,
convivæ; quos invasit dulcis somnus.

Interea in aula Jovis fulgurantis

Dii convivabantur; et pater inter hos Saturnius,
probe gnarus *sic* verba-fecit horrisoni operum belli:

Bene scitis, Dii universi, impendere gravem cladem
cras in bello: plurimorum enim vim equorum
cernetis ad currus mactari utrinque,
et viros occumbere. De quibus etiamsi anxius quis
vestrum, se-contineat, nec ad mea genua accidens
supplicet: fata enim implacabilia sunt etiam nobis.

Sic memorabat in medio-iporum, non-ignorantibus
etiam ipsi,] ut vel indigne-ferens quis a pugna sese-aver-
teret,] neve ipsum deprecaturus pro filio aut amico,
frustra se-conserret aeternum in Olympum.

Hæc autem ubi audiverunt ex-altitonante Saturni-filio,
tolerarunt in animo, nec contra regem
verbum locuti-sunt: valde enim ipsum immodice tremebant.] Tristes igitur se-receperunt, ubi domus erat *sua* cui-
que] et lectus; ubi illorum, quamvis immortales essent,
somni suave oblectamentum palpebris se-circumfudit.

Sed quo-tempore arduorum montium super-emicat ca-

λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εύρὺν Ἐωσφόρος, δεῖτ' ἐπὶ ἔρ-
 185 ἥδη μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγίρει [γον, τῆμος ἀρήιον υῖος φαεσφόρου] Ἡριγενείς
 θέστατος ὑπνος ἀνῆκεν· δοῦ ἐν φρεσὶ κάρτος ἀξέων,
 ἥδη δυσμενέεσσι λιλαίστο δηριάσθαι.
 Ἡδος δ' οὐρανὸν εύρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
 190 Καὶ τότε Τρῶες ἔσαντο περὶ χροὶ δήτα τεύχη,
 τοῖσι δ' ἄμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁππόστα φῦλα πέλοντο
 ἀμφὶ βίην Πριάμοι συναγρομένων ἐπικούρων
 πανουδῇ· μάλα δ' ὥκα πρὸ τείχεος ἐσεύοντο,
 κυανέοις νεφέσσσιν ἔοικότες; οἶος Κρονίων,
 195 χείματος ὀρυμένοιο, κατ' ἡέρα πουλὺν ἀγείρει.
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον πᾶν· τοι δ' ἐκέχυντο
 ἀκρίσις πυροβόροις ἐναλίγιοι, αἵ τε φέρονται,
 ὃς νέφος ἢ πολὺς ὅμερος, ἐπέρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
 ἀπλητοι, μερόπτεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἀγουσται.
 200 ὃς οἱ ἵσαν πολλοὶ τε καὶ ὅθριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιὰ
 στείνετ' ἐπεσυμένων, ὑπὸ δ' ἔγρετο ποστὶ κονίη.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὗπ' ἐσίδοντο
 ἐπεσυμένους. Εἴθαρ δὲ περὶ χροὶ χαλκὸν ἔσαντο,
 κάρτει Πηλείδα πεποιθότες· δες δ' ἐνὶ μέσσοις
 205 ἡίεις, Τιτήνηεσσι πολυσθενέεσσιν ἔοικῶς,
 κυδιῶν ἴπποις καὶ ὅχεσφιν· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
 πάντη μαρμαρέσσον ἀλίγιον ἀστεροπῆστιν.
 Οἶος δ' ἐκ περάτων γαιηρόχου ὀκεανοῖο
 ἔρχεται ἥλιος φαεσίμερος οὐρανὸν εἴσω,
 210 παμφρίνων, τραφερὴ δὲ γελᾶ πέρι γαῖα, καὶ αἰθήρ.
 τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔστυντο Πηλέος υἱός.
 Οὓς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήιος ἡίεις Μέμνων,
 Ἀρεὶ μαιμώντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ¹
 προφρονέων ἔρπεποντο παρεστάμενοι βασιλῆϊ.
 215 Αἴψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων δολιχοὶ πονέοντο φάλαγγες,
 Τρώων καὶ Δαναῶν· μετὰ δ' ἐπρεπον Αἰθίοπῆες·
 σὺν δ' ἐπεσον καναχῆδον δυνῆις, ἀτε κύματα πόντου,
 πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ κέματος δρη·
 ἀλλήλους δ' ἐδάξιον, ἐξέστης μελίσσην
 220 βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόρος καναχή τε δεδήει.
 Οὓς δ' ὅτ' ἐρίγουσποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν,
 εἰς δέλτα χευμένοι, δέτε λαβρότατος πέλει ὅμερος
 ἐκ Διὸς, εὗπ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κυτπέωσι
 θεινόμεν' ἀλλήλοισι, πυρὸς δ' ἐξέστητ' ἀύτη.
 225 ὃς τῶν μαρναμένων μέγ' ὑπὸ ποσὶ γαῖα πελώρῳ
 ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἡέρος ἔστυντ' ἀντὴ²
 σμερδαλέ· δεινὸν γάρ δύτεον ἀμφοτέρωθεν.
 "Ἐνθ' ἔλε Πηλείδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
 ἀμφὶ ἀριγνώτῳ· βάλε δ' ἀλλων πολλὰ κάρηνα·
 230 εὗπ' ἀνεμος μελάνθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούσῃ
 λάθρος, ἀφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέται
 ἐκ θεμέθλων· μάλα γάρ ῥα πειρτρομέει βαθὺν γαῖα·
 ὃς οἶγ' ἐν κονίησι κατήριτον ὥκει πότμῳ,
 αἰχμῇ Πηλείωνος· δ γάρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
 235 Οὓς δ' αὔτως ἐτέρωθεν ἔնτις πάτης Ἡριγενείς
 Ἀργείους ἐδάξιε, κακῇ ἐναλίγιοις αἰσχῇ,
 ἢ τε φέρει λαοῖσι κακόν καὶ ἀεικέα λοιγόν.

cumen] nitidus in cœlo amplio Lucifer, qui ad opus suavissime dormientes messores suscitat;
 eo bellicosum natum luciferæ Aurora
 ultimus sopor dimisit: hic igitur animi robur confirmans,
 jam cum-hostibus cupiebat pugna-disceptare.
 Sed Aurora cœlum spacious concendit haud volens.
 Et tunc Troes circumdabant corporibus bellica arma,
 unaque cum-illis Αἴθιοπες, et quæcunque agmina erant
 circa potentem Priamum congregatorum sociorum,
 ad-unum-omnes; propereque e mœnibus sese-proripie-
 bant,] atris nubibus similes, quales Jupiter,
 tempestate imminente, in aere denso cogit.
 Statim ergo repletus-est campus totus: nam effundebant
 -se] locustarum frugivorum ritu, quaæ feruntur,
 ut nubes aut immodicus imber, super terram latipaten-
 tem,] innumeræ, hominibus tetram famem allatura: tam illi incedebant multi ac fortes, circumque via
 ingemiscebant irruentibus *iis*, atque excitabatur a pedibus pulvis.] Argivi autem procul stupuerunt, dum vident *illos*
 impetum-dare: statimque corpus ære circumdederunt,
 fortitudine Pelidæ confisi, qui per medios
 ibat, Titanes prævalidos equiparans,
 insignis equis et currū: ejusque arma
 longe-lateque rutilabant ad-instar fulgurum.
 Qualis ex finibus terram-ambientis Oceani
 evehitur sol mortalium-illustrator in cœlum,
 ubique-conspicuus, almaque ridet circum tellus et aether.
 talis inter Argivos tunc ferebatur Pelei filius.
 Pari-modo etiam inter Trojanos Martius incessit Memnon,
 Marti ruenti-in-proelium omnino similis: circumque mili-
 tes] magno-studio securi-sunt accurrentes regem.
 Mox igitur utrorumque extenta certamen inierunt pha-
 langes,] Troum et Danaum, interque *alias* eminebant Αἴθιο-
 pes:] et concurrerunt cum-strepitu inter-se, veluti fluctus
 ponti,] undique coeuntibus ventis, hyemis tempore,
 alterque-alterum confudit, politis fraxinis
 impetens, interque eos gemitus et strepitus feruebat.
 Ut quando sonori amnes valde strepitant,
 in mare dum-se-exonerant, cum densissimus est (*præci-
 pitat*) nimbus] a Jove, quando gravissimum nubes frago-
 rem-excitant,] collisæ inter-se, ignis autem erumpit vapor:
 ita illorum dimicantium sub pedibus valde terra ingens
 resonuit, et divinum per aera ruit clamor
 terribilis; immane enim vociferabant utrinque.
 Ibi necavit Pelides Thalium et egregium Mentam,
 ambos nobilissimos, et dejecit aliorum multa capita:
 non-secus-ac-si ventus aedibus subterraneus adoritur
 cum-impetu; at mox totæ ad terram profligantur
 ex fundamentis; valde enim quassatur alte terra:
 ita illi in pulverem corriebant repentina fato,
 hasta Achillis *confossi*. Hic enim vehementer percitus-erat
 furore.] Nec segnius ex-altera-partē prestans natus Aurora
 Argivos trucidabat, funestæ similis Parcae,
 quæ affert populis calamitosum foedumque exitium.

Πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοι τυχήσας
δούρατι λευγαλέω, ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἐρευθόν,
240 ἥμερα ἑλδομένω πόλεμον καὶ δεικέα γάρμην,
οἱ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖς ἡσεύροις,
καὶ δ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἰλίου ἵερὸν ἄστυ.
Τούσδε δπότ' ἔξανάριξεν, ἐπιψήστο Νηλέος υἱὸν,
κτείναντι μιν μεμαώς· τοῦ δ' Ἀντιλοχος θεοειδῆς
245 πρόστιον ἔλθον, θύμεν μαχρὸν δόρυ, καὶ οἱ ἥμαρτε
τυθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δὲ οἱ εἴλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Ηυρέβασιδην. Οὐ δὲ γωσάμενος κταμένοιο,
Ἀντιλόχῳ ἐπισπλέτο, λέων ὃς δέριμψθυμος
καππίριψ, δι' ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον σίδε μάχεσθαι
250 ἀνδράσι καὶ θήρεσσι, πέλει δὲ οἱ ἀσπετος ὄρμη·
ὣς δὲ θοῖν ἐπόρουσεν. Οὐ δὲ εὐρέη μιν βάλε πέτρῳ
Ἀντιλοχος· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὐνεχ' ἄρ' αὐτὸν
ἀλγινόντεντ' ἀπάλλαχε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ητορ ἐνὶ στήθεσσιν δρίνηθη,
255 βλημένου. Αὔχει δέ οἱ κόρυς ἄσχε· καί δ' ἔτι μᾶλλον
μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔξειν ἀλκή·
τούνεκα Νέστορος υῖα, καὶ αἰγμητήν περ ἔοντα,
τύχεν ὑπὲρ μαζίον· δινήλασε δὲ δέριμψον ἔγγος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν δηπη πέλει ὠκὺς δλεθρος.
260 Τοῦ δὲ ὑπόδημαθέντος, ἄγος Δαναοῖσιν ἐτύχη
πᾶσι, μαλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἡλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἕοιο παρ' ὁρθαλμοῖσι δαμέντος.
Οὐ γάρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἀλγος ἐπεισιν,
ἢ δειπνοῖς παιδεσ δωνται ἐοῦ πατρὸς εἰσορόντος.
265 Τούνεκα, καὶ στερεῆσιν ἀρρράμενος φρεσι θυμὸν,
ἄγνυτο, παιδὸς ἕοιο κακῇ περὶ Κηρὶ δαμέντος.
Κέκλετο δὲ ἐσσυμένως Θρατυμῆδες, νόστιν ἔσντα·
Ὄρσο μοι, ὦ Θρατυμῆδες ἀγκαλεές, ὅφρα φονῆα
σειο καταγνήτου καὶ μέσος ἡμετέρῳ
270 νεκροῦ ἔκας σεύωμεν δεικέος, ἡὲ καὶ αὐτοὶ¹
ἄμφ' αὐτῷ στονόδεσσαν ἀναπλήσωμεν διῆκνον.
Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύ γ' ἐμετο
υῖος ἔψυς, οὐδὲ ἐστὶ Περικλυμένοιο γενέθλιας,
δε τε καὶ Ἡρακλῆι καταντὸν ἐλθέμεν ἔτλη.
275 Ἄλλ' ἄγε δὴ πονημένθι, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη²
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν δπάζει.
Ὄς φάτο. Τοῦ δὲ ἀντονέοντο φρεσι σύγκυτο θυμὸς
πένθεται λευγαλέοισιν· ἄφαρ δὲ οἱ ἡλυθε ἄγγι.
Φρενὲς, δι' ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἀνάκτος
280 εἶλεν ἄγος· κρατεροῖο δὲ ἐναντίον δηριάσθαι
Μέμνωνος δρυμήθησαν ἀν' αἰματόντα κυδοιμόν.
Ὄς δὲ ταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχης θλήσσας
οὔρεος ἡλιθάτοι, λιλαιόμενοι μέγα θήρης,
ἢ σὺδες δὲ ἀρκτοιο καταντὸν ἀίσσουσι,
285 κτεινέμεναι μεμάδτες· δὲ ἀμφοτέρων ἐπορούστας
θυμῷ μαιμώωντι, βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν.
ὣς τότε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα. Τοὶ δέ οἱ ἄγγι
ἡλυθον ἀλλά μιν οὔτι κατακτανέειν ἐδύναντο
μαχρῆσι μελίσσον ἀπέπλαγμεν δὲ οἱ αἰγυαὶ
290 τῆλε γρόσις μαλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἡριγένεια.
Δούρατα δὲ οὐχ ἔλιως γαμάδις πέσεν ἀλλ' ὁ μὲν ὅκα

Primum autem interfecit Pheronem, pectus transverberans
hasta letali, cumque eo occidit eximium Ereuthum,
ambos amantes bellii et truculenti conflictus,
qui Thryon incolebant, prope Alphei amnem,
et sub Nestore venerant ad Ilii sanctam urbem.
Quos cum spoliasset, aggressus-est Nelei filium,
perimere cum conans: sed hunc Antilochus, Diis-forma-si-
miliis,] protegens, direxit longam hastam, atque ab eo aber-
ravit] paululum declinante, carumque ejus stravit sodalem
Æthopa Pyrrhasiden. Ille igitur iratus ob-interfectum,
in-Antilochum exsiliit, ut leo magnanimus
in-aprum, qui tamen et ipse cominus scit pugnare
cunν-viris et bestiis; est enim ei rapidus impetus:
ita ille subito ingruit. At vastum in eum conjecit molarem
Antilochus: ejus tamen non solutum-est cor, quod ab ipso
tristem avertit cædem valida galea:
horrendum igitur ejus animus in pectore effebuit
icti. Circumcirca galea crepuit; atque etiam majore
furore-irruit in Antilochum, ac fortis in-eo aestuabat ani-
mus:] ideo Nestoris filium, licet bellator-strenuus esset,
percussit supra manum, et impegit rigidam hastam
in cor, ubi mortalibus repentinus est interitus.

Hoc cæso, moeror Danais obortus-est
universis, maxime autem patri animum invasit luctus
Nestori, filio ante oculos trucidato.
Nunquam enim hominibus acerbior dolor accidit,
quani si nati necantur genitoris sub-aspectu.
Quare, etiamsi solida confirmatum-haberet ratione animum,
moerabat, filio funesta a Parca peremto.
Et invocabat continuo Thrasymedem, seorsum qui-erat:
Appropera ad-me, Thrasymedes inclyte, ut percussorem
tui germani et filii miei
a cadavere procul abigamus tristi, aut etiam ipsi
propter illum acerbam oppetamus mortem.
Quod si tuo pectori inest metus, non tu ex-me
natus es, neque es ortus de Periclymeni prosapia,
qui etiam Herculi obviam ire non-expavit.
Quare age connitamur; nam ingens robur necessitas
sæpe in-conflictu etiam nauci-hominibus addit.

Sic ait. Illius autem audientis imo pectore conturbatus
-fuit animus] dolore acerbissimo; ocyusque ad eum accu-
rit prope] Phereus, quem et ipsum imperfecti principis causa
corripuit dolor; et adversus fortē ut-pugnarent
Memnonem, properarunt in cruentum prælium.
Ut quando venatores in anfractibus silvosis
montis ardui valde cupiditate-accensi prædæ,
aut aprum aut ursum contra tendunt,
interficere conantes; is autem ambobus sese-opponens
animo irritato, robur propulsat virorum:
ita tunc quoque Memnon spiritus-gerebat altos. Illi vero
ad-eum prope] accesserunt: attamen eum perimere non
potuerunt] prælongis hastis: deflexerunt enim cuspides
procula-corpore ejus; enixe enim alio ipsas avertit Aurora.
Hastæ tamen non incassum humi ceciderunt; sed statim

έμυμεμαίς, κατέπεφνε Πολύμυνιον, υῖα Μέγητος,
Φηρεὺς δέριμόθυμος· δ' ὁ ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος δέριμος οὐδὲς, ἀδελφειοῖο χολωθεὶς,
295 δὲ Μέμνων ἐδάίξει κατὰ μόθον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτησι λύειν παγχάλκεα τεύχη,
οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος. Οἱ δὲ θύε,
ἀμφὶ ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
300 οὔτε πρόσω μεμαῶτες ἐπελθέμεν. Αἰνὰ δὲ Νέστωρ,
ἔγγυθεν εἰσορών, δλοφύρετο· κέκλετο δὲ ἄλλους
σφόδρας ἐτάρους δηγίοισιν ἐπελθέμεν ἢν δὲ καὶ αὐτὸς
δῆμαινεν πονέεσθαι ἀφ' ἀρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
παιδὸς ἀποφθιμένοι ποθῇ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
305 πᾶρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὸς
κεῖσθαι δημῆς κταμένοις ἐναλίγχιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
Μέμνων δέριμόθυμος ἐπεσπύμενον προσέσειπεν,
αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν δυμηλίκα πατρὸς ἕοις.

Ὥ οὐρόν, οὐ μοι ἔσικε καταντία σεῖο μάχεσθαι,
310 πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπει γε μὲν οἴδα νοῦσται.

Ὕπερ γάρ τινας ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήιον ἀνδρα
ἀντιάναν δηγίοισι· θρασὺς δέ μοι ἐλπετο θυμὸς,
χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἐμμεναι ἔργον·
ἄλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόθον στυγεροῦ τε φόνοιο·
315 χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἔθέλων περ ἀνάγκη,
μηδὲ τεῦ περὶ παιδὶ πέσῃς, μεγ' ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μὴ δὴ σε καὶ ἀφρονα μυθήσωνται
ἀνέρες. Οὐ γάρ ἔσικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάσθαι.

Ὥ οὐρότα τὸν δέ τέραθι γέρων ήμειθετο μύθῳ·
320 Ὥ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ' που ἐτῶσια πάντ' ἀγορεύ-
ού μὲν γάρ δηγίοισι πονεύμενον εἴνεκα παιδὸς [εἰς:
ἀφράντεν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
νεκροῦ ἔκαστα σεύνοντα κατὰ μόθον. Ὡς ὅφελόν μοι
ἀλλή ἔτ' ἐμπεδος ἦν, ἵνα γνώης ἐμὸν ἔγχος.

325 Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
θαρσαλέος νέον ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόμα·
τῷ δὲ καὶ νψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζεις.

Εἰ δέ μοι ήβδωντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἔοντι·

330 νῦν δέ ὡς τίς τε λέων ὑπὸ γήραχος ἀχθομαι αἰνοῦ,
δῆν τε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται
θαρσαλέως· δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
οἶ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἐμπεδοι εἰσὶν δόδοντες,
οὐδὲ βίην, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἥτορ·
335 δις ἐμοὶ οὐδὲ ἔτι κάρτος ἐν στήθεσσιν ὅρωρεν,
οἰόν περ τοπάροιθεν. δμως δέ ἔτι φέρτερός εἴμι
πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.

Ὥ οὐπών ἀπὸ βαίδον ἔχάσσατο· λεῖπε δέ ἄρ' υῖα
κείμενον ἐν κονίησιν, ἐπει νύ οἱ οὐκ ἔτι πάμπαν
340 γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροιθεν.
γήρας γάρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.

Ὥ οὐς δέ αὐτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεὺς τ' δέριμόθυμος, ιδὲς ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
δειδιότες. Μάλα γάρ σφιν ἐπώγχετο λοιγίος ἀνήρ.

345 Ὢς δέ δέ τοι μεγάλων δρέων ποταμὸς βαθυδίνες

vires-intendens, necavit Polymnium, prolem Megetis ,
Phereus magnanimus : interfecit vero Laomedontem
Nestoris strenuus filius, propter-fratrem iratus ,
quem Memnon obtruncarat in pugna, jamque ab ipso
manibus indecessis laxabat ænea arma ,
neque vim pensi-habens Thrasymedis , nec boni
Pherei : nam longe præstabat. Illi igitur, ut duo-thoës,
qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem
(Memnonem),] non ausi ulterius progredi. Misere autem
Nestor] e-propinquo intuitus, plorabat, hortabaturque alios
suos familiares, hostes ut-invaderent : quin et ipse
festinabat pugnare e curru; namque ipsum
filiū extinti amor in proelium trahebat
præter vires. Et evenisset, ut-dilectum prope filium et ipse
occubuissest inter mortuos eodem-modo, nisi illum
Memnon magnanimus irruentem compellasset ,
venerans ex animo æqualem patris sui :

Senex, non mihi honestum-est aduersus te pugnare
natu-grandior qui-es, quoniam novi sapere.
Profecto enim equidem putaram te juvenem et aptum-bello
virum] occurrere hostibus; promptusque mihi sperabat
animus,] manu mea et hasta dignum fore certamen.
Verum excede procul acie et horrifica strage ,
cede, ne te feriam, etiamsi invitus, necessitate *adactus*,
neu tuum juxta filium cadas, longe præstantiori cum-viro
pugnans, neve te mente-captum dicant
viri. Non enim decorum contra præstantiorem contendere.

Sic dixit; at huic contra senex *hoc* respondit sermone :
O Memnon, haec fere vana omnia loqueris :
non enim cum-hostibus dimicantem pro filio
desipere me dicet quisquam, truculentum filii-interfecto-
rem] a cadavere dum-arceo in conflictu. Utinam mihi
vires adhuc integræ forent, ut experireris meam hastam !
Nunc vero tu admodum alte te-effers; nam animus
temerarius est junioris viri, et levior mens :
quare et tu nimium tibi-arrogans vana loqueris.
Quod si mihi pubescenti obviam venisses ,
non tua-causa lætati-essent amici , quamlibet fortis :
at nunc ut leo aliquis senio gravor molesto ,
quem canis a-caula agnis-repleta fugat
confidenter ; qui nullo-modo, licet cupiat , vindicat
sese : non enim ipsi amplius solidi sunt dentes ,
neque vires , sed validum tempore (*senectute*) marcescit
cor :] sic mihi non amplius vis in pectore se-exserit,
quomodo olim : et tamen adhuc præstantior sum
multis hominibus , et paucis senectus *mea* cedit.

Sic fatus paululum recessit, et reliquit filium
stratum in pulvere, cum ipsi non amplius integra
flexibilibus membris inesset virtus , ut antea :
senectute enim ærumnosa oppressus-erat.
Sic quoque re-infecta abiit hasta-spectatus Thrasymedes ,
Phereusque magnanimus , et alii omnes familiares ,
metu-perculsi. Acriter enim eos urgebat perniciosus vir.

Ac velut ab altis montibus amnis vorticous

καχλάζων φορέσται ἀπειρεπίω δρυμαγδῷ,
δηπότε συννεφὲς ἥμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύσση
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα περικυπέουσι δὲ πάντῃ
βρονταὶ δικῆς στεροτῆσιν, ἀδην νεφέων συνιόντων

350 θεσπειών, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι,
δύμερου ἐπεσσυμένοι δυστηχός, ἀμφὶ δὲ μαχρά
σμερδαλέον βοῶσι κατ' οὐρέα πάντα γαρδάραι·
ὣς Μέμνων σευστενὴν ἐπ' ἡρόνας Ἐλλησπόντου

Ἀργείους· μετόπισθε δὲ ἐπιστόμενος κερδίζε.

355 Πολλοὶ δὲ ἐν κονίσιοι καὶ αἰματὶ θυμὸδελειπτον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσὲ· λύθρῳ δὲ ἔφορύνετο γαῖα
δλαμένων Δαναῶν· μέγα δὲν φρεσὶ γῆθες Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσυμένος δηίων στήχας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν

360 στείνετο Τρώων οὐδας· δὲ δὲν ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
Ἐπεπτο γάρ Τρώεσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἐσσεσθ'. Άλλα ἐ Μοῖρα πολύτονος ἡπερόπτευεν
ἔγγυθεν ἰσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον δτρύνουσα.

Ἄμφι δὲ οἱ θεράποντες ἔϋσθενέες πονέοντο,
Ἄλκυονες Νύχιοις τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος,
365 αἰγαλητῆς τε Μένεχλος Ἀλέξιππος τε Κλάδων τε,
ἄλλοι τι ἵνα μοιοι μεμαστέοις, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ^{τοι}
καρτύναντ' ἀνὰ δηρίουν, ἐῷ πίσυνοι βασιλῆς.
Καὶ τότε δὴ δια κατέπεψαν. Ο δὲ ἀγχαλόνων ἑτάροι

370 Μέμνων δριμύθυμος ἐνήρατο πουλὺν δμιλον.
Ως δὲ τις κραπινῆσιν ἐπιθρίσῃ ἐλάφοισι^{τοι}
Θηρητὴρ ἐν δρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμῶν,
Διαδὸν ἀγρομένησιν ἐς οντάτιον δόλον ἀγρης
αἰζηῶν ίτεται, κύνες δὲ ἐπικαγγαλώσαντι,

375 πυκνὸν ὑλακτιώντες· δὲ δὲ μεμεκάνων δέν ἀκοντι
κεμμάσιν ὑκυτάτησι φόνον στονόντα τίθησιν.
ὣς Μέμνων ἐδάξιε πολὺν στρατον· Αμφὶ δὲ ταῖροι
γῆθεον· Ἀργείοι δὲ περικλυτὸν ἀνδρ' ἐφέθοντο.

Ως δὲ δόπον ἐξεριπόντος ἀπ' οὐρέος δηλιδάτοιο
380 πέτρου ἀπειρεσίοι, τὸν ἔνθεν δικάματος Ζεὺς
ῶσῃ ἀπὸ κρημνοῦ, βάζοντα στονόντι κεραυνῷ,
τοῦ δὲ δηλιδάνη δύρυμα πυκνὰ καὶ ἀγκεαμαχρά δηγέν-
βησσαι επικυπέουσι, περιτρομέουσι δὲν ὅλην, τος
εἰ που μῆλον πένενθε κυλινδομένοιο νέμονται,

385 ή βρέει, ηὲ τι ἄλλο, καὶ ἐξαλέονται ίόντος
ριπήν ἀργαλένην καὶ ἀμειλίχον· δις ἀρ' Ἀγαιοὶ^{τοι}
Μέμνονος δόριμον ἐγγος ἐπεσσυμένοιο φένοντο.

Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μολε σχεδὸν Λακίδαων
Νέστωρ ἀμφὶ δὲ πατὶδι μέσ' ἀγνύμενος φάτο μῆδον·

390 Ως Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρχος ἔϋσθενέων Λαργείων,
ῶλετο μοι φίλος θύσος, ἔγει δέ μοι ἐντεκ Μέμνων
τεθνεώτος· δεῖδα δὲ κυνῶν μὴ κύριμα γένηται.

Άλλὰ θοῦ δηπάμυνον, ἐπει γῆλος, δις τις ἐταίρου
μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἀγνυται οὐκ ἔτ' ἔντος.

395 Ως δητον δὲν δηνοτούπο φρένας ἐμπεισε πένθος·
Μέμνων δὲ δις ἐνόσησεν ἀνὰ στονόντα κυδοιμὸν
Ἀργείους ίληδὸν ὑπὸ ἔγχει δηίωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρώας, θσους δηπὸ χερσὶ δάιξεν,

ἀμφὶ δηλησι φάλαγξι, καὶ ίσχανόνων πολέμοιο

murmurans desertur ingenti strepitu,
cum nubilum diem mortalibus obtendit
Juppiter, glomerans magnam tempestatem; at reboant ubique] tonitrua cum fulguribus, vehementer nubibus concurrentibus] cœlestibus, et cavi passim-inundantur agri imbre ruente cum-sonitu, et circumquaque longi horrendum mugunt in montibus cunctis torrentes:
ita Memnon pellebat ad littora Hellestonti Argivos , et a-tergo imminentis strages-edebat.

Plurimi igitur in pulvere et cruento animam exspirabant Εθιοπum sub manibus; et sanguine stœdabatur tellus percutientium Græcorum ; ac valde exultabat Memnon , subinde irruens in hostium ordines ; et cadaveribus arctabatur Trojanum solum : nec tamen destitit a-pugna. Sperabat enim se Trojanis lumen, Danaisque exitium fore : sed eum Fatum lugubre falsa-speludebat , juxta assistens et ad certamen instigans.

Atqui circa ipsum ministri robore-præstantes occupati-erant,] Alcyoneus Nychiusque et Asiades animosus, hastipotensque Menecles Alexippusque Cladonque , aliique pugnae percupidi , qui et ipsi fortiter-se-gerebant in conflictu , suo freti rege.

Et tunc Meneclum , incubentem Danais , Nelides neci-dedit. Commotus igitur ob-socium Memnon cordatus sustulit numerosam turbam.

Non-secus, ac-si quis celeres obruit cervas venator in montibus , retibus in nigris, gregatim coactas in extremum dolum venationis juvenum sagacitate , canesque exsultant , crebro latrantes; ipse vero strenuus venabulo cervis velocissimis necem tristem infert :

sic Memnon concidit magnam multitudinem. Commilitones] gaudebant; Argivi autem insignem virum fugitabant.

Ut fit, si-ruit ex monte arduo saxum immensum, quod deorsum invictus Juppiter trudit a rupe divulsum horrisono fulmine, quo per arboreta densa et devixa longa ruinam-factitante, valles fragorem-reddunt , trepidantque in silva , sicubi oves infra rotatum illud pascuntur , aut juvenæ, aut aliud animans, et evitant imminentis impetum violentum et sœvum : non-aliter Argivi Mennonis acrem hastam irruentis formidabant.

Tunc vero prævalidum adit Εαcidē Nestor, et propter filium valde mērens hæc profatus-est veriba :] O Achilles, ingens propugnaculum fortium Argivorum,] cæsus-est milii dilectus filius, et obtinet arma Memnon] defuncti ; metuo etiam , ne canibus præda fiat.

At e-vestigio succure : nam is demum amicus, qui amici meminit extinti, ejusque causa dolet, non amplius superstitis.] Sie status-est : illius vero audientis animo incidit mōror;] et Memnona ut conspexit in tristisono conflictu, Argivos catervatim hasta truecidantem , confessim omisit Troas , quos manibus suis conficiebat , inter alias aciei-series ; et ardens pugnat

τοῦ ήλυθεί οἱ κατέναντα χολούμενος Ἀντιλόγοιο
ἥδ' ἀλλων κταμένων. Ὁ δ' ἄρ' εἴλετο γείρεσι πέτρην,
τήν ῥα βροτοὶ θέσταν οὔρον ἐϋστάχυος πεδίοιο,
καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος
δῖος ἀνήρ. δ' ἄρ' οὕτι τρέσας περιμήκεα πέτρην,
405 αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἥλθε, μαχρὸν δόρυ πρόσθετιαίνων,
πεζὸς, ἐπεὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι εἶσαν μετόπισθε κυδομοῦ·
καὶ οἱ δεξιῶν ὅμοιον ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν.
δε δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρθεῖ μαίνετο θυμῷ,
τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταῖ·
410 τοῦ δ' ἔχυθη φίλον αἷμα, χάρη δ' ἄρ' ἐτώτιον ἥρως,
καὶ μιν ἄρχαρ προσέειπεν ὑπερχιάλοις ἐπέστος·

Νῦν σ' δία μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπὸ δλέθρῳ,
χερσὶν ἐμῆστο δαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῶλον δλένει.
Σχέτλει, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως δλέσσεις,
415 πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν.
μητρός τ' ἀθανάτης Νηρῆδος; Ἀλλὰ σοι ηδη
ἥλυθεν αἰτιμον ἥμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμι,
'Ηοῦς δόριμος μίδος, διν ἔκποθι λειρίσσεσαι
Ἐπερθίδες θρέψαντο παρὰ βόνον ὕκεανοι.
420 Τούνεκά σει καὶ δῆριν ἀμειλίχον οὐκ ἀλεείνω,
εἰδὼς μητέρα διαν, δσον προφερεστέρη ἐστὶν
Νηρῆδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεσαι ἔχγονος εἶναι.
'Η μὲν γάρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποις φαίνει·
τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀτείρεος ἔνδον Ὀλύμπου
425 ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τα τ' ἀνδράσι γίνεται
ἥ δ' ἐν ἀλόδιοι κευθυμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισιν,
ναίει διμῶς κήτεσσι, μετ' ἡδύσι κυδιόωσα,
ἀπρηκτος καὶ δίστος· ἔγω δὲ μιν οὖν ἀλεγίζω,
οὐδὲ μιν ἀθανάτησιν ἐπουρανίσσων εἶσκω.

430 "Ως φάτο. Τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς πάις Αἰακίδαο.
ζΩ Μέμνον, πηγὴν σε κακοὶ φρένες ἔζορθύνων
ἐλθέμεν ἀντί ἐμειο καὶ ἐς μόθον ισοφαρίζειν;
δε σέο φέρτερός είμι βίη γενεῆ τε φυῆ τε
Ζηνὸς ὑπερθύμουο λαχῶν ἀριδείκετον αἷμα,
435 καὶ σιθεναροῦ Νηρῆος, δε εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρῆδας, τὰς δὴ ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
ούνεκα που Διόνυσον εοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
διπότε δειμανέσκε βίην δόλοιο Λυκούργου·
440 ήδε καὶ ώς "Ἡφαιστον, ἔνφρονα χαλκεοτέχνην,
δέξατο οῖτι δόμοισιν ἀπ' Ὀλύμπου ποτεσόντα·
αὐτὸν τ' Ἀργικέραυνον δπωας ὑπελύσατο δεσμῶν·
τῶν μιμηνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες,
μητέρ' ἐμήν τίουσι Θέτιν ζαθέω ἐν Ὀλύμπῳ.
445 Γνώσῃ δ' ώς θεός έστιν, ἐπήν δόρυ χάλκεον είσω
ἔς τεὸν ηπαρ ίκηται, ἐμῆ βεβλημένον ἀλκῆ.
"Ἐκτορα γάρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθεὶς
τίσομαι: οὐ γάρ μλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἔταιρον.
Ἄλλα τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
450 ἔσταμεν, ήμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων,
ἥδ' αὐτῶν; "Εγγὺς καὶ Ἀρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκῆ.
"Ως εἰπῶν παλάμησι λέθεν πολυμήκετον ζῶρ,
Μέμνων δ' αῦθ' ἔτέρωθε, καὶ δτραλέως συνόρουσταν·

tetedit contra illum ira-percitus propter-Antilochum ,
aliasque interfectos. Ille vero corripuit manibus saxum ,
quem agricolae posuerant terminum spiciferi ruris ,
et conjecit invicti in scutum Achillis ,
divinus vir. Ille tamen nihil abhorrens immane saxum
statim ad-eum propius accessit, longam hastam præten-
dens,] pedes : nam ei equi relieti-erant post aciem :
et ipsi dextrum humerum supra scutum perculit.
Hic vero, quanquam saucius, intrepido furuit animo ,
sauciatique Αεacidae brachium hasta violenta ,
ex quo emicuit carus sanguis ; ideo gestivit nequequam
heros,] atque illum statim compellavit superbis dictis :

Nunc te spero fatum luctuosum oppetituru morte ,
manibus meis victum, neque ultra belli-discrimen evas-
rum.]Improbe, eur tu Trojanos crudeliter exitio-multabas,
omnibus jactans te multo meliorem esse viris ,
matreque immortali Nereide natum? Sed tibi jam
venit fatalis dies, namque a-Diis genus duco ,
Auroræ strenuus filius , quem procul floridæ
Hesperides nutrivenunt juxta fluenta Oceani.
Ideo tuum etiam certamen immite non evito,
sciens , mater diva quanto potior sit
Nereide, ex-qua ipse gloriariς te natum esse.
Illa enim Diis et hominibus lucem-præbet ,
illa exorta omnia perficiunt aeternum int'a Olympum
bona et præclara opera, quæ hominibus afferunt utilitatem:
haec autem in Ponti latebris residens infructuosis
vitam-degit cum cetis, inter pisces dominans ,
otiosa et ignobilis : egoque ipsam nibili aestimo ,
nec eam deabus cælestibus parem-censeo.

Sic ait : hunc contra increpuit audax natus Αεacidae :
Memnon, quorsum nunc te lœva mens exagitavit ,
ut-venias obviam mihi et in acie compares ?
qui te potentior sum viribus genereque et forma ,
Jovis fortissimi sortitus nobilem stirpem
et potentis Nerei , qui marinas procreavit puellas
Nereides , quas etiam Dii honorant in Olympo ,
ante-omnes vero maxime Thetin præclara consilia-dantem ,
propterea-quod olim Bacchum suis suscepit laribus ,
cum expavesceret violentiam crudelis Lycurgi ;
et quod etiam Vulcanum , ingeniosum æris-artificem ,
recepit sua domo , Olympo dejectum ;
ipsumque Tonantem quod solvit e-vinculis :
liorum memores omnia-lustrantes Dii ,
matrem meam venerantur Thetin beato in Olympo .
Et experieris Deam esse , quando liasta ænea penitus
in tuum jecur intraverit, mea percussum virtute .
De-Hectore enim ob-Patrocum *sumpsi*, de-te ob-Antilo-
chum iratus] vindictam-sumam : non enim occidisti im-
bellis viri amicū.] Sed quid infantium more in imperitorum
stamus, nostrorum verbis-extollentes facinora parentum ,
nostraque ipsorum? Adest Mars; adsit etiam virtus .
Sic fatus manibus corripuit longumensem ,
Memnon item ex-alia-partē, et ardenter concurrerunt ;

τύπτον δ' ἀλλήλων ἄμοτον, φρεσὶ χυδιόωντες,
455 ἀσπίδας, ἢς Ὡραιστος ὑπ' ἀμφιροσίη κάμε τέγνη,
πυκνὰ συναίσσοντες ἐπέψυχον δὲ λόροισιν

ἀλλήλαις ἔκστερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι. [τος,
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρ-

τεῦξ δ' ἥρ' ἀκαμάστους καὶ μείζονας, οὐδὲν δμοῖσις
460 ἀνδράσιν, ἀλλὰ οἰστίν.] Ἐρις δ' ἐπεγήθεεν ἀμφοῖν.

Οἱ δ' αἰχμὴν μεμαῖτες ἀφαρ χρόδες ἐντὸς ἐλάσσαι,
μεστηγῆς σάκεσς τε καὶ ὑψιλόρου τρυφαλεῖης,

πολλάκις ὕδνεσκον ἐν μένος· ἀλλοτε δ' αὖτε
βιαὶὸν δέπερ κνημίδος, ἔνερθος δὲ δαιδαλέοι

465 οὐρηκος, βριαριστὸν ὀρηρότος ἀμφὶ μελέστιν,
ἀμφὶ ἐπειγόμενοι περὶ δέ σφισιν ἀμφοτα τεύχη
ἀμφὶ ὄμοις ἀράθησε· βοὴ δ' ἵκητ' αἰθέρα δῖον

Τρωῶν Λιθίόπων τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
μαρναμένων ἔκστερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποστὸν ὀρώρει

470 ἄγρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπει μέγα κίνυτο ἐργον.
Ἐντ' διμήλῃ κατ' ὅρεσφιν ὀρινομένου νετοῖο,
διππότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθυνται ἔναυλοι.

Σύδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἀρα πᾶσα καράδρη
ἀσπετον, οἱ δ' ἥρα πάντες ἐπιτρομέουσι γομῆες

475 γειμάρδον, διμήληη τε, φίλην ὀλοοῖτι λύκοισιν

ἡδὲ ἀλλοις θήρεσσιν, δσους τρέψει ἀσπετος θλη·
ῶς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπτότης ἀλεγεινή,
ἡ δρά τε καὶ φάσις ἡδὲ κατέκρυψεν ἡελίοιο,

αἰθέρ' ἐπιτσικάσουσα· κακῇ δὲ ὑπεδάμνατ' δῖζες
480 λαοὺς ἐν κονίῃ τε καὶ αἰνομόρῳ θυμίνη.

Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
ἐσσυμένως· δλοιαὶ δὲ θοὰς ἔκστερθε φάλαγγας

Κῆρες ἐποτρύνεσκον ἀπειρέστον πονέσθαι
δῆριν ἀνὰ στονόεσταν. Ἀρης δὲ οὐ λῆγε φόνοιο

485 λευγαλέουν, πάντη δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
αἴματος ἐκχυμένοιο· μέλας δὲ ἐπετέρπετ· Ὁλεθρος·

στείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέγε θ' ἱππόστοτον τε,

διππόσον ἀμφὶ βοαῖς Σιμοεις καὶ Ξάνθος ἔργει,
Ἴδηθεν κατιόντες ἐς οἴρον Ἐλλήσποντον.

490 Ἄλλ' δτε δὴ πολλὴ μὲν ἀδην μηκύνετο δῆρις
μαρναμένων, ἴσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,

δη τότε τούς γ' ἀπάνευθεν Ὄλύμπιοι εἰσορόωντες,
οἱ μὲν θυμὸν ἔτερον διτειρεῖ Πηλείωνι,

οἱ δ' ἥρα Τιθωνοῖ καὶ Ἡοῦς υἱεῖ διώ.

495 ὑψύθε δὲ οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν ἀμφὶ δὲ πόντος
ίχγε· κυανέη δὲ πέριξ ἐλείζετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποστοῖ· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι

ἀμφὶ θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
δέριμου ἀμφ' Ἀγιλῆος, δὲ ἀσπετα δειμαίνοντο.

500 δεῖδεις δὲ Ἡριγένεια φίλω περὶ παιδὶ καὶ αὐτῇ,
ἴπποις ἐμβεβαῖνα δὲ αἰθέρος· αὶ δέ οἱ ἄγριοι
Ἡλιόιο θύγατρες ἐθάμβεον ἐστηρῖαι
θετέστον περὶ κύκλον, δη ἡελίω ἀκάμαντι

Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐν δρόμον, δὲ πέρι πάντας
505 ζώει τε φθινύθει τε, περιπλομένοι κατ' ἡμαρ-

νωλεμένως αἰλōνος, ἐλισσομένων ἐνιαυτῶν.

Καὶ νῦ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμειλιγος· ἔμπεσε δῆρις,

tutuderunt alternatim avide, animis studio-gloria-elatis,
clypeos, quos Vulcanus divina elaborarat arte,
crebro irruentes; et contigerunt crista
sese-invicem utrinque collise galeae.

Juppiter autem utrique bene cupiens adjectit robur,
reddiditque eos indefatigabiles et proceriores, nec-quic-
quam similes] viris, sed Divis. Discordia vero gaudebat
utroque.] Qui cum mucrones cuperent citissime in corpus
adigere,] inter scutum et cristatum galeam,

crebro intenderunt suas vires, alias etiam
paulum supra oreas, et infra varium
thoracem, validis aptatum membris,
ambō festinantes: interim illis divina arma

circum humeros crepue; et clamor ascendit ad-aethera
divinum] Troum Αἴθιοπνκη et Argivorum fortium,
pugnantium utrimque, pulvisque sub pedibus se-sustulit
usque ad cœlum altum: nam ingens commotum-erat ne-
gotium.] Ut nebula in montibus excitato nimbo,

quando strepitantes replentur fluminum-alvei
aqua ruente, et fremit omnis vorago
immensem; at cuncti metuunt pastores
torrentes, et caliginem gratam permittialibus lupis
aliisque feris, quas nutrit vasta silva:

ita illorum circa pedes pulvis volitabat molestus,
qui etiam lucem claram obtexit solis,
aethera obumbrans; et dira affligebat calamitas
populos in pulvere et infelici pælio.

Et illum quidem deorum quispiam dispulit a-certamine
repente: sœvæ interim strenuas utrinque phalangas
Parcae instigabant ad-indefesse pugnandum

conflictu in tristi; nec Mars finem-faciebat eædis
funestæ: circumquaque igitur polluebatur tellus
cruore effuso, atraque oblectabatur Pernicies;
arctabaturque mortuis campus vastus et equestris,
quantum hinc-et-illinc alveo Simois et Xanthus includunt,
ex-Ida recurrentes in sacrum Hellespontum.

Cum itaque sat longa extracta-asset pugna
certantium, et aequæ vires intendereunt utrinque;
tum hos procul Dii intuentes,
ali animis voluptatem-percipiebant de invicto Pelida,
ali de Tithoni et Aurora nato divino.

Tum desuper cœlum arduum immugiit, et undique mare
resonuit, et nigra in-orbem concussa-fuit tellus,
utriusque sub pedibus. Trepidarunt vero omnes
circa Thetim Nerei cordati filiae,

strenui Achillis causa, ac vehementer timuere:
timuitque Aurora caro nato et ipsa,
equis invecta per aethera, et prope illam
Solis filiae stupuerunt stantes,

divino in circulo, quem Soli indefatigabili
Juppiter dedit, aūnum pulerum cursum, sub quo universa
vivunt et intereunt, dum-circumvertitur in dies
absque-intermissione ævum, circumvolventibus annis.

Tum certe Diis acerbissima incidisset contentio,

εὶ μὴ ὥπ' ἐννεσήσι Διὸς μεγαλοθρεμέται
δοιαὶ δέρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἔκάτερθε παρέσταν

510 Κῆρες· ἐρεμανθή μὲν ἔηνη ποτὶ Μέμνυνος ἦτορ,
φαιδρή δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα δαίφρονα· τοὶ δ' ἐτιδόντες
ἀθάνατοι μέρ' ἔσταν· δέρφαρ δ' ἔλε τοὺς μὲν ἀνήν
λευγαλένη, τοὺς δ' ἡνὸς καὶ ἀγλαὸν Ἐλλαῖς γάρμα.
“Ἡρωες δ' ἐμάρχοντο καθ' αἰματόντα κυδοιμὸν,
515 ἐμπεδον, οὐδέ τε τοι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόσταν,
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες.
Φαίνεις κε στονόντα κατὰ μόθον ἥματι κείνῳ
μάρνασθ' ἡὲ Γίγαντας ἀτειρέας, ἡὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ δ' ἄρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὁρώμει,
520 ἡμὲν θε τειφέσσι συνέδραμον, ἡδ' θε λάας
βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
χάζετο βαλλομένων, οὐδὲ ἔτρεσαν, ἀλλ' ἀτε πρῶνες
ἔστασαν ἀδύπτετες, καταείμενοι ἀσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γάρ μεγαλοι Διὸς γένος εὐχετώντο·

525 τούνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἵστην ἐτάνυσσεν Ἐνυδ,
πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαὶ κείνῃ,
αὐτοῖς ἡδ' ἐτάροισιν ἀταρέστιν, οἱ μέτ' ἀνάκτων
νωλεμέως πονέοντο μεμαστές, ἀχρι καμόντων
αἰγματὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἡεν
530 θεινομένων ἐκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
ἐκ μελέων εἰς οῦδας ἀπέρθενεν αἴμα καὶ ἰδρῶς,
αἰὲν ἐρειδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
οὐράνὸς ὡς νεφέσσιν, ἐς αἰγοχερῆ κιόντος
ἥλιου, δτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναυτῆς·

535 τοὺς δ' ὥπποι χρεμέθοντες, ἐπεσσύμενοις ἀμαλαοῖς,
τεθνεῶτας στείβεσκον, δτ' ἀσπετα φύλλα κατ' ἀλσος
χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεύωσαν δπάρων.
Οἱ δέ που ἐν νεκύσσι καὶ αἴματι δηριώντο
υῆρες μακάρων ἐρικυδέες, οὐδὲ ἀπέληγον

540 ἀλλήλοις κοτέοντες. “Ἐρις δ' θύμε τάλαντα
ντημίνης ἀλεγεινά· τὰ δ' οὐκ ἔτι ἵσα πέλοντο·
ἀλλ' ἄρα Μέμνυνοα διον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν αἴμα
ἐξέθορε· τοῦ δ' αἴψα λύθη πολυνήρατος αἰών·

545 κάππεσε δ' εἰς μέλαν αἴμα· βράχε δὲ οἱ ἀσπετα τεύχη·
γαῖα δ' ὑπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόδηθεν ἐταῖροι·
τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον ἀμφὶ δὲ Τρῷες
φεῦγον· δ' δ' αἴψα δίωκε, μένος μέγα λαλαπτε ἵσος.
“Ἡδὸς δ' ἐστονάγησε, καλυψαμένη νεφέσσιν,
550 ἥγλυνθη δ' ἄρα γαῖα· θοοὶ δ' ἄμμα πάντες ἀῆται,
μητρὸς ἐφημοσύνησι, μήν φορέοντο κελεύθω
ἐς πεδίον· Πριάμοιο καὶ ἀμφεχέντο θανόντι·
οἱ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ἡώιον υῖα,
καὶ ἐ φέρον πολιοι δ' ἥερος· ἀγνυτο δέ σφι

555 θυμὸς ἀδέλφειο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθήρ
ἔστενε· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν θσαι πέσον αἴματόεσσαι
ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γάρ θεοὶ, ἀλλοιθεν ἀλλην,
εἰς ἐν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἥχηντα,
560 τὸν δέ τε Παρλαχόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
πάντες, δσοι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ δειράσιν Ἰδης·

ni consilio Jovis altifrementis,
duae illis subito utrinque adstitissent
Parcae: altera atra adiit Memnonis cor,
altera lucida Achillem fortē. Quibus visis
superi valde clamarunt; et statim occupavit alios mœstitia
Inugubris, alios dulcis et nitida complexa-est lætitia.
Heroes interea confligebant in cruento prolio
pertinacissime, nec Parcas accedere animadverterunt,
animum ac suminam vim in se-mutuo intendentes.
Dixeris lacrimoso in conflictu die illo
inter-se-disceptasse aut Gigantes indomitos, aut robustos
Titane: nam validum inter eos certamen incruderat,
tum ubi gladiis concurrebant, tum ubi lapides
rotabant, impetu-facto, prægrandes; neuterque horum
recessit, licet-ictus, nec tremuit; sed veluti cautes
steterunt immota, armati invicto robore:
ambo enim magni Jovis familia se ortos profitebantur.
Ideo ipsi Martem æquum suspendit Bellona,
longum ut-collectarentur ad tempus, in prolio isto,
ipsis et amicis impavidis, qui cum ducibus
constanter labore-subibant magno-nixu, donec fessorum
mucrones reflecterentur in scutis: nec quisquam erat
se-verberantium invicem absque-vulnere, sed omnium
e membris ad solum manabat crux et sudor,
pertinaciter nitentium: opertaque-erat tellus cadaveribus,
ut cœlum nubibus, ægocerotem cum-intrat
sol, ubi pontum reformidat valde nauta.
Equi autem hinnientes, cum-ingruentibus una catervis,
exanimis proculcabant, ceu densa folia in silva,
hieme ineunte post florentem autumnum.
At in strage et tabo decertabant
filii Deorum percelebres, nec desinebant
in-se-mutuo iris-exasperari: Contentio tandem libravit lan-
ces] pugnae ferales, eaque non amplius æquilibres erant.
Ergo Memnoni divo in pectoris ima
Pelides vulnus-inflixit, et ex-adverso ater sanguis
erupit, ejusque protinus abruptum-erat jucundum ævum:
procubuit igitur in nigram saniem, et intonuerunt ipsius
vasta arma,] tellusque reboavit, et passim-consternati-sunt
socii.] illum quidem Myrmidones spoliavere; at undique
Troes] fugerunt; is (Achilles) rapide insecurus-est, acri
impetu turbini par.] Tum Aurora gemuit, sese-condens
nubibus,] tenebrisque-inhorruit tellus, et præpetes simul
omnes venti,] matris jussu, uno deferebantur itinere
in campum Priami ac circumfundebantur mortuo:
iique arriperunt extemplo Auroræ natumi,
et eum auferebant canum per aera: sed moestus-erat ipsi
animus ob fratrem cæsum: et circumquaque æther
ingemuit. Ejus vero in terram quotquot cædabant cruentæ
e membris guttae, inter homines factæ-sunt
signum etiam posteros; has enim Dii, aliunde alias,
in unum collectas, fluvium fecerunt undisonantem,
quem Paphlagonium mortales vocant
omnes, quotquot habitant longæ sub jugis Idæ;

ὅς τε καὶ αἰμάτοις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἷλαν,
δόποτε Μέμυνονς ἡμαρ ἔῃ λυγρὸν, φῶν
κάθοντες· λευγαλέη δὲ καὶ ἀσχετος ἔσταται ὁδὺ⁶⁰⁵
ἔξι ὑδατος· φαίνεις κεν ἔοι θλικεος οὐλομένοιο
πυλομένους ἵψωρας ἀποπνείειν ἀλεγεινόν.

Ἄλλὰ τὸ μὲν βουλῆσι θεῶν γένεθλος· οἱ δὲ ἐπέτοντο
Πούσις ὅδριμον υῖα θοοι φορέοντες ἀζται
τυτοῦλον ὑπέρ γαίης, δυνοφερῆ κεκαλυμένον ὄρφνη.

670 Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆς ἀποκταμένοιο ἄνακτος
νόστριν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπει τοιούς αἴψα καὶ αὐτοὺς
ἥγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἵον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες ὑπέρειροι φορέεσθαι.

Τούνεγκ' ἔποντ' ἀνέμοισιν, δύρομένοι βασιλῆα.
675 ὡς δὲ ὅταν ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος,
ἡ σύδες ἡὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῆσι γένυσσι,
σῶμ' ἀναιειρόμενοι μογερὸι φορέουσιν ἔταιροι
ἀχγύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες, ποθέοντες ἄνακτα,
κνυζηθμῷ ἐφέπονται, ἀνηρῆς ἔνεκ' ἄγρης.

580 ὡς οἱ γε προλιπόντες ἀνηλέα δηιοτήτα
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀζται,
ἀχγύλι θεσπεστή κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
καὶ Δαναοὶ θάμβησαν, ἀμα σφετέρῳ βασιλῆῃ
πάντας ἀστωθέντας· ἀπειρεσίῃ δὲ ἀνὰ θυμὸν

585 ἀμφασίῃ βεβόληητο. Νέκυν δὲ ἀκάμαντες ἀζται
Μέμυνονς ἀγγειμάχιο θέσαν, βαρέα στενάχοντες,
πάρ ποταμοῖο ῥέθρῳ βαθυρρόου Αἰσήποιο,
ἥξι τε Νυμφάν καλλιπλοκάμων πέλει ἀλσος
καλὸν, δὴ μετόπισθε μαχρὸν περὶ σῆμ' ἔβαλοντο
590 Αἰσήποιο θύγατρες, ἀδην πεπυκασμένον θῆλη
παντοίῃ· καὶ πολλὰ θεαὶ περικαύσαντο,
υἷεα κυδαίνουσαι ἔθρονον Ἡριγενέης.

Δύστο δὲ ἡελίοι φάσι, κατὰ δὲ ἡλιθεν Ἡώς
οὐρανόθεν, κλαίουσα φίλον τέκοις· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῇ
605 κοῦραι ἔπλοκαμοι δυοκαίδεκα, τῆσι μέμηλεν
αἰὲν ἐλιτσομένου Τυπερίονος αἰτὲ κέλευθα,
νῦξ τε καὶ ἡριγένεια, καὶ ἐν Διος διπόσα βουλῆς
γίγνεται, οὖν περὶ δῶμα καὶ ἀρρήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πέρικ' λυκάθαντα φέρουσαι
610 καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλου
χειμῶνος κρυστοῖ καὶ εἰδροῖς ἀνθεμέντος;
ἡδὲ θέρευς ἔρατοι πολυσταφύλοι τ' ὄπωρης·
αὶ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἡλιβάτοιο,
ἀσπετ' δύρομένοι περὶ Μέμυνον, σὺν δὲ ἄρᾳ τῆσι

615 Πληγίδες μύροντα, περιάρχε δὲ οὔρεα μαχρὰ,
καὶ ἕρος Αἰσήποιο, γόρος δὲ ἀλληκτος δύρωει.
‘Η δὲ ἄρη ἐνι μέσσησιν, ἔψι περὶ παιδὶ χυθεῖσι,
μαχρὸν ἀνεστονάγγησε πολύστονος Ἡριγενεια·

‘Ωλεό μοι, φῦλε τέκνουν ἔηδες ἄρα μητέρι πένθος
620 ἀργαλέον περιθηκας· ἐγὼ δὲ οὐ, σεῖο δαμέντος,
τλήσομαι ἀνανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαίνειν,
ἀλλὰ καταγθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
ψυχὴ δηνού σέο νόσφιν ἀποφιμένου πεπότηται,
πάντ' ἐπικιδναμένου γάεος καὶ δεικέος ὄρφνης,
625 δόρα τι καὶ Κρονίδα περὶ φρένας ἀλγος ἵκηται.

qui et sanguinolentus per-benignam labitur terram,
quando Memnonis dies est funestus , quo ille
mortem-obiit : et tetra atque ingens exhalatur Mephitis
ex unda : dixeris etiamnum e vulnere letali
putridam saniem exhalare-odorem fœdum.

Hæc itaque consiliis Deorum acciderunt: volabant autem,
Auroræ rigidum natum ferentes, celeres venti
paululum supra terram, nubila involutum caligine.

At nec ΑEthiopes a-caso ductore
procul vagati-sunt : nam Deus repente etiam ipsos
duxit , exoptantibus adjiciens celeritatem , qua erant
non multo post prædicti in-aëre-sublimes ferendi.
Ideo sequebantur ventos , deplorantes regem :
ut cum venatoris in saltu prostrati,
vel apri vel leonis mortiferis faucibus ,
cadaver sublatum laborum-patientes auferunt socii ,
dolentes; pone vero canes, desiderantes herum ,
cum-gammitu sequuntur, tristificam propter vanationem :
ita illi, relicto sævo conflictu ,
rapidos secuti-sunt magno cum-gemitu ventos ,
nebula divina involuti; passimque Troes
et Græci stupebant, una cum suo-rege
cunctos disparuisse; et profundo animos
silentio percellebantur. Cadaver autem indefessi venti
Memnonis bellicosi reposuerunt gravi cum-gemitu ,
juxta amnis undas altiflui ΑEsepi ,
ubi Nympharum pulchre-crinitarum exstat lucus
amoenum, in quo postea arduum tumulum eduxerunt
ΑEsepi filiæ, satis opacum arboribus
omnis-generis; multumque Divæ planxerunt ,
filium honorantes pulcrithronæ Auroræ.

Occidit tum solis lumen, et descendit Aurora
de-cælo, lugens natum carum , circumque illam
puellæ pulcricomæ duodecim, quibus curæ-sunt
semper circumvolventis Solis arduæ viæ ,
noxque et dies, et Jovis quæcumque voluntate
funt, cuius circa aulam et non-dirumpenda vestibula
versantur huc atque illuc, annum circumferentes
fructibus prægnantem, dum-se-circumvertit circulus
hyemis gelidae et veris floridi
atque aestatis jucundæ racemosique autumni :
hae tunc descenderunt ab æthere excelsø ,
graviter lugentes propter Memnonem , et cum illis
Plejades flebant, circumsonabant vero montes alti
et fluenta ΑEsepi, luctusque indesinens se-commovit.
Ipsa igitur in medio-ipsarum, suo nato circumfusa ,
magno ejulatu-exclamavit lamentabilis Aurora :

Interiisti mihi, cara soboles, tuæque matri luctum
inextricabilem injecisti ! ego nunquam, te sublato,
sustinebo immortalibus Diis lucem-reddere;
sed inferorum subibo tetræ barathra ,
quo anima a-te procil extincto avolavit ,
per-omnia ut-diffundatur Chaos ac tristis caligo ,
ut aliquis etiam Saturnii animum dolor occupet.

Οὐ γάρ ἀτιμοτέρη Νηρῆιδος, ἐκ Διὸς αὐτοῦ πάντ' ἐπιδερκουμένη, πάντ' ἐς τέλος δύχρις ἄγουσα· μαψιδίως· οὐ γάρ καὶ ἐμὸν φάσις ὑπίστατο Ζεύς.
Τούνεχ' ὑπόζόρον εἴμι· Θέτιν δὲ τούτον Ολυμπον ἀγέ-
620 ἐξ ἀλός, δῆρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνη· [σθω
αὐτῷρ ἐμοὶ στονόσσος μετ' οὐρανὸν εὔαδεν δρφνη,
μη ἵνα σεῖο φονῆς φάσις περὶ σῶμα βάλοιμι.

Ὦς φαμένης δέ δάκρυ κατ' ἀμβροσίοι προσώπου
ἀενάω ποταμῷ ἐναλίγικον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
625 δεύετο γαῖα μέλανα· συνάχυντο δὲ ἀμβροσίη Νῦξ
παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸς ἀστρα
ἄχλυτοι καὶ νεφεσσι, φέρων χάριν Ἡριγενέη.

Τρέως δὲ ἀστέος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονοι θυμῷ
δχνύμενοι· πόθεον γάρ διμῶς ἐτάροισιν ἄνακτα·
630 οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ,
ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὐλιν ἔχοντες,
ἀμφω, ἐύμελένην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον, [θος.
Ἀντιλοχὸν δὲ] ἄρα κλαῖον ἔχον δέ μάραχματι πέν-

Παννυχίη δὲ ἀλεγεινὸν ἀνεστονάγχε τοῦσα
635 Ἡώ· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόρος· οὐδὲ ἔτι θυμῷ
ἀντολίης ἀλέγιε, μέγαν δὲ ἥχθηρεν Ολυμπον·
ἄγκι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκες ἔστενον ἴπποι,
γαῖαν ἐπιστείθοντες ἀνανθέα, καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην δρόωντες, ἐλδόδυμενοι μέγα νόστου.

640 Ζεὺς δὲ ἀμοτον βρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
κτινήθη πέρι πᾶσα· τρόμος δὲ ἐλεν ἀμβροτον Ἡώ.
Τὸν δὲ ἄρα καρπαλίμας μελανόγροις Αἰθιοπῆς
θάψαν δόυρόμενοι. Τὸν δὲ Ἡριγενεια βοῶπις,
πολλὴ δλοφυρομένους, κρατεροῦ περὶ σῆματι παιδὸς
645 οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἡει δῶκε φέρεσθαι.

τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερεῖσια φύλα
Μέμνονας· οἵ δὲ ἔτι τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος
ἔσσυμενοι γοσώσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
σῆματος· ἀλλήλοις δὲ περικλινέουσι κυδοῦμὸν,
650 Μέμνονι ἡρα φέροντες· δὲ εἰν Ἀΐδας δύμοισιν,
ἥε που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἡλύσιον πέδον αἴτης,
καγχαλά· καὶ θυμὸν ιαίνεται ἀμβροτος Ἡώς
δεροκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
εἴτι ἔνα δηγῶσσωνται ἀνά κλόνον, ἥε καὶ ἀμφω
655 πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμφὶς ἀνακτη.

Καὶ τὰ μὲν ἔνεστήσι φαεσφόρου Ἡριγενέης
οἰωνοὶ τελέουσι θοοῖ. Τότε δὲ ἀμβροτος Ἡώς
οὐρανὸν εἰσανόρουσεν διδὺς πολυαλδέσιν Ωραις,
αἵ δέ μιν οὐκ ἔθλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὐδας,
660 παρφάμεναι μύθοισιν, θσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
καὶ περ ἔτ' ἀχνυμένην· δὲ δὲ οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο·
δειδιε γάρ δη Ζηνὸς ἀδην ἀλληκτον ἐνιτήν,
ἔξ οὖ πάντα πέλονται, δέ δὲ κεκνοιο δέεθρα
ἔντος ἔχει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἔδος ἀστρων.
665 Τῆς ἄρα Πληγάδες πρότεραι ίσαν· δὲ καὶ αὐτὴν
αἰθερίας ὥιζε πύλας· ἔκέδασσε δὲ τούτην αἴρην.

Non enim indignior sum Nereide, ex Jove ipso,
omnia quæ-collustro, omnia ad finem usque perduco.
nequicquam! non enim meam lucem magni-fecit Juppiter.
Ideo tenebras peto; Thetin vero in Olympum evehat
e mari, ut Diis et mortalibus lumen-exhibeat.
At mihi tristis, posthabito celo, cordi-est caligo,
ne unquam tui interactoris circa corpus radios spargam.

Sic querenti promanabant lacrimæ ab immortalí vultu,
perenni fluvio similes, et circa mortuum
madebat tellus nigra, condoluitque ambrosia Nox
cum-nata dilecta, et omnia obduxit celum astra
caligine et nubibus, faciens gratiam Aurora.

Cæterum Troes intra urbem erant, propter Memnonem
animis] ægri; desiderabant enim una-cum sociis
ducem:] nec tamen Argivi admodum lætabantur; verum et
ipsi,] in campo caeos juxta commilitones castris positis,
utrumque agebant, hasta-clarum enim Achillem laudabant,
Antilochumque plangebant, habebant igitur cum gaudio lu-
ctum.] Totam autem-noctem vehementer suspirabat flens
Aurora, et circa ipsam sparsæ-erant tenebrae; nec ultra
animo suo] ortus curam-agebat, magnumque odio-habebat
Olympum.] Et prope illam plurimum alipedes gemebant
equi,] solum fodientes infloridum, quamvis reginam
moestam viderent, magnopere tamen appetentes redditum.
Juppiter ergo inquietum detonabat iratus, et undique terra
concutiebatur valde universa; pavor vero corripuit im-
mortalem Auroram.] Illum (Memnonem) statim nigro-
lores Æthiopes] sepelierunt cum-planctu. Hos Aurora bo-
vinis-oculis] multum lamentantes, strenui ad monumen-
tum filii,] in-aves vertit, aerique dedit ferendos :
quas etiamnum vocant hominum innumere gentes
Memnonides; illæ adhuc bustum sui principis
frequentantes plangunt, cinerem superinspergentes
sepulcro, mutuoque-inter-se pugnant certamen
Memnonis in-honorem, qui in Plutonis aula,
aut forte inter beatos in Elysio campo terræ,
exsultat; et animum suum solatio-fovet celestis Aurora,
dum-cernit: illis autem durat certamen, usque-dum post
-multum-laboris] altera alteram conficerit dimicando, aut
etiam ambæ fatum expleverint, decertantes pro rege.

Hæc itaque nutu luciferæ Aurora
aves peragunt citæ. Tunc vero diva Aurora
in celum properavit, una cum-almis Horis,
quæ ipsam invitam eduxerunt in Jovis solum,
iis appellantes verbis, quibus gravis luctus cedit,
quamvis adhuc moestam: sed-tamen non est-oblita sui
cursus:] horrebat enim vehementer Jovis rigidas minas,
ex quo omnia existunt, quæ Oceani fluxus
intus complectitur, ac tellus, et flammantium sedes a-
strorum.] Hanc igitur Pleiades antcesserunt: tum ipsa
ætherias aperuit portas, diffuditque lumen.

ΑΟΓΟΣ Γ.

Αὐτάρες ἐπεὶ φάσις ἥλοιεν ἔυθρόνου Ἱριγενείης,
δὴ τότε ἄρ' Ἀντιλόχῳ νέκυν ποτὶ νῆσας ἔνεικαν
αἰγαμπται Πύλιοι, μεγάλα στενάχοντες ἀνακτα·
καὶ μιν ταρχύσαντο παρ' ἡσίον Ἐλλησπόντου,
5 πολλὰ μάλι ἀχνύμενοι περὶ δὲ στενὸν δέριμοι νῆες
Ἀργείων· πάντας γάρ ἀμειλχον ἀμφεγε πένθος.
Νέστορι ἦρα φέροντας δὲ οὐ μέγα δάμνυτο θυμῷ.
Ἀνδρὸς γάρ πινυτοῖ, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἀλλος
θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηριώντ' ἀκαχῆσθαι.
10 Πηγείδης δὲ ἐπάροιο χολούμενος Ἀντιλόχῳ,
συμερδὺν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ,
καὶ περ ὑποτρομέοντες ἔϋμμελίην Ἀγιλῆα,
τείχεος ἔξεγένοτα μεματότες, οὐνεκ' ἄρα σφι
Κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλον. Ἡ γάρ ἔμελλον
15 πολλοὶ ἀνοστήτοι κατελθέμεν Αἰδωνῆος,
χερσὶν ὅπ' Αἰακίδαο δαίφρονος, δεὶς δέ καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι δυῶς ἡμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
Αἴψα δὲ ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἔνα γῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ' Ἀργείων,
20 μακιμώντ' ἐς Ἀρηα διεγρομένου πολέμοιο.

Πηγείδης δὲ ἐν τοῖσι ποιὸν περιδάμνυτο λαὸν
δυσιενέων· πάντη δὲ φερέσθιος αἰματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· δὲ δὲ στόμενος κερδίῃε
25 μέγρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόρος ἀμφεγε λαούς.
Καί νῦ κε πάντας δλεσσε, πύλας δὲ εἰς οὐδας ἔρεισε
Οαιρῶν ἔξερύσας, ἢ καὶ συνέκεν δχῆας
δόγμιος ἐγγριψφθεις, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κελευθον
ἐς Πριάμοιο πόληα, δέπραθε δὲ δλειον ἄστυ,
30 εἰ μή οἱ μέγα Φοίδηος ἀντλεῖτο κύρσατο θυμῷ,
ὅς τιδεν ἀσπετα φύλα δακταμένων ἥρωών.
Αἴψα δὲ ἀπ' Οὐλύμπιο κατήλυθε θηρὶ οἰκών,
ἰδούκον ὕμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ιούς·
ἔστη δὲ Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτοῦ
35 γωρυός καὶ τόξα μέγ' ἵσχεν· ἐν δέ οἱ δσσων
πῦρ ἀμοτον μάρμαρε· ποσὶν δὲ ὑπεκίνυτο γαῖα·
συεοδάλεον δὲ ήσε μέγας θεός, δφρ' Ἀγιλῆα
τρέψη ἀπὸ πτολέμιοι, θεοῦ δτο ταρβήσαντα
θεοπεσίν, καὶ Τρώως ὑπὲκ θανάτοιο σαύστη·
40 Χάζεο, Πηγείδη, Τρώων ἔχας, οὐ γάρ ἔσκεν,
εἰσέτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμπιοιο γαλέψη·
“Ως δέ τις ἔφη δὲ δέ τις οὔτε θεοῦ τρέσεν ἀμβροτοναύ-
ηδη γάρ οι Κῆρες ἀμειλιγοι ἀμφεποτῶντο· [δήν-
45 τούνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγησε θεοῦ· μέγα δὲ ἵσχεν ἀντηγ-
Φοίδη, τίη με θεοῖσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μέγεσθαι
δτρύνεις, Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
“Ηδη γάρ καὶ πρόσθε μὲν ἀποστρέψας δρυμαγδοῦ
ἡπαρες, δππότε πρώτον ὑπεξεσάωσας δλεθρου
50 Ἐκτορα, τῷ μέρᾳ Τρόδες ἀνὰ πτολιν εὐγετόνωντο.
‘Αλλ' ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἔδος ἀλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατον περ ἐόντα.

LIBER III.

Cum igitur jubar venisset pulcre-sedentis Aurora, protinus Antilochi cadaver ad naves portarunt hastigeri Pylii, magnopere plangentes ducem: atque ipsi justa-fecerunt in littore Hellesponti, maximo moere-perculsi: et circumquaque suspirabant strenui filii] Argivum; omnes enim acerbus occuparat luctus,] Nestori officium præstantes, qui non prorsus frangebatur animo.] Virinem prudentis est, animo sustinere dolorem] fortiter, nec afflictum se-exscruciare.

Pelides autem propter-sodalem ira-inflammatus Antilochum,] horrendum in Trojanos se-accingebat, qui et ipsi, quamvis exhorrescentes hasta-clarum Achillem, e-moenibus erumpabant prompti, quoniam ipsis Deæ-fatales in pectora confidentiam injecerant. Namque erant] plurimi ad-expertem-reditus descensuri Orcum sub manibus Αειδα belliscentis, qui tamen et ipse interiturus simul erat juxta Priami urbem.

Statim igitur utrinque congregabunt in unum locum Trojanorum gentes variae et bellicosorum Argivum, magno-fervore-ruentes ad Martem excitati prælii.

Pelides autem inter hos numerosam profligabat turbam hostium, et undique ferax sanguine tellus madescabat, et cadaveribus arctabantur fluenta Xanthi et Simoentis. Ille autem persequens strages-faciebat usque ad urbem, quia pavor occuparat homines. Et forte omnes exitio-tradidisset, portasque in solum de-jecisset] cardinibus emotis, aut etiam perfregisset repagula, ex-obliquo incumbens, Danaisque patefecisset viam in Priami urbem, et expugnasset opulentam civitatem; nisi in-eum graviter Phœbus implacabili exarsisset ira, ut vidit densas cohortes leto-sterni heroum. Quare extemplo de celo descendit feræ in-morem, pharetram humeris gestans et immedicabiles sagittas, et stetit Αειδα ex-adverso; circumque eum corythus et arcus immane resonabant; ex illius vero oculis ignis magna-vi emicabat, et sub pedibus movebatur terra, horrendumque clamavit potens deus, ut Achillem averteret e bello, dei voce consernatum prodigiosa, et Troas e pernicie liberaret:

Subducito-te, Pelida, a-Trojanis procul, non enim aequum est,] amplius hostibus sævam mortem afferre, ne te vel deorum quispiam ex Olympo pessundet.

Sic dixit; at ille nihil dei extimuit immortalem vocem: jam enim ipsum Parcae severa circumvolabant.

Ideo non curabat deum, sed valde vociferatus-est contra :

Phœbe, cur me cum-diis, etiam invitum, ad-pugnandum lacessis, Trojanis foedifragis auxilium-præstans? Jam enim et antea me avertens a-conflictu fefellisti, quando primum subtraheres exitio Hectorem, quo magnifice Troes in urbe se-jactabant. Sed abscede hinc et ad deorum sedem cæterorum te-recipe, ne te feriam quantumvis immortalem.

[¶]Ως εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δὲ ἐπὶ Τρῶας,
οἵ δέ εἴτι που φύγεσκον ἀεὶ προπάροιθε πόληος,
ταῦτα τοὺς μὲν σεύεται· δέ δὲ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἐδόν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·

[¶]Ω πόποι, ὁσὶς μαίνετ’ ἀεὶ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτε
οὔτ’ αὐτὸς Κρονίδης ἔτ’ ἀνέζεται, οὔτε τις ἄλλος,
οὔτω μαργαρίνοντα καὶ ἀντιώντα θεοῖσιν.
60 Ως δέ τοι ἔφη, καὶ διστος δύοιν νερέεσσιν ἐπύθη·

ἡέρα δὲ ἑστάμενος στυγερὸν προέκηε βλέμενον·
καὶ εἰ θοῦσι οὔτης κατὰ σφυρόν· αἴψα δὲ ἀνίαι
δύταν ὑπὸ κραδίην· δέ δὲ ἀνετράπετ’ ἥτε πύρος,
ὅν τε βίη τυφῶνος ὑπογθυνή στροφαλίγγη
65 ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοι, κραδανομένης βαθὺν γαῖας·
ῳδὲ ἔκλιθη δέμας ἦν κατ’ οὔδεος Λακαίδα·
ἀψφι δὲ παπτήνας δλὸδι καὶ ἀκρατον δμόκλα·

Τίς νῦ μοι αἰνὸν διστὸν ἐπιπρόσκεκρυψηδόν;
Στήτω μειο κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανὸν ἵκέσθω,
70 δρόφα κέ οἱ μέλαν αἴμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἥμετέρω περὶ δουρὶ, καὶ Ἄιδα λυγρὸν ἱκήται·
οἰδα γάρ οἱ οὔτις με δυνήσεται, ἔγγύθεν ἐλθὼν,
ἔγχειη δαμάστασθαι ἐπιγθυνίων ἡρώων,
οὐδὲ δὲ περ στέροισι μᾶλις ἀτρομον ἦτορ ἔχησιν,
75 ἀτρομον ἦτορ ἔχησι λίην, καὶ γάλακτος εἶν.

Κρύθδα δὲ ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυστέρους λογόωσι·
τῷ μειο ἵτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὐχεται εἴναι
χωμένος Δαναοῖς, ἐπειή νῦ μοι ἦτορ ἐόλπεν
ἔμπεναι Ἀπόλλωνος λυγρῆ κεκαλυμένον δρφη·
80 Ως γάρ μοι τοπάροιθε φίλη διεπέφραδε μάντηρ,
κείνουν ὑπαὶ βελέεσσιν διέζηρῶς ἀπολέσθαι·

Σκαμῆς ἀμφὶ πώλησι· τὸ δὲ οὐντανέμωλιον ἦεν.
[¶]Η, καὶ λυγρὸν διστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
Θάλεος ἔξειρυσσεν ἀναλθέος, ἔκ δέ οἱ αἴμα
85 ἔστυτο τειρομένου· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἔδεμνα·
ἀσχαλόων δὲ ἔρδιψε βέλος· τὸ δὲ ἀρέτα κιοῦσαι
πνοισιν ἀνηρεύκατο, δόσταν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἔς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γάρ ἔώκει
ἀμβροτον ἴον δέσθαι ἀπ’ ἀθανάτοιο μολόντα.

90 Δεξάμενος δὲ δύγε κρατινὸς ἀφίκετο μαχρὸν Ὁλυμ-
πίαλων ἀθανάτων ἔς δμήγυρον, ἔχι μάλιστα [πον.,
πανσυδήη ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν γάρ Τρώεσσι μενούσιον εὐχός δρέξαι,
οἱ δὲ ἀρέτας Αχαιοῖσιν, τοὶ δὲ αὖ δίχα μητιώντες
95 δέρκοντο κτείνοντας ἀνά μόθον δλυμένους τε.

Τὸν δὲ δόποτ’ εἰτενόρησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνηροῖς ἐπέεσσιν·

Φοῖβε, τὴν τόδ’ ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε;
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθανάτοιο γάμον αὐτὸν
100 ἀντιθέψει Πηλῆη συνάρσαμεν, ἐν δὲ σὺ μέσσοις
δαινυμένοις ἤειδες, δπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ’ ἀκοιτιν, ἀλλος μέγα λαῖτμα λιποῦσαν,
καὶ σει φορμίζοντος ἐπήιν δθρόα φύλα,
θῆρές τ’ οἰωνοί τε βαθύσκοπελοί τε κολῶνται
105 καὶ ποταμοί, καὶ πάσα βαθύσκοιος ἤειν θλη·
ἀλλὰ τά γ’ ἔξελθου, καὶ ἀμειλιγχον ἔργον ἔρεξας

Sic fatus seorsum deum liquit et tetendit in Trojanos,
qui adhuc fugiebant semper ante urbem:
hos itaque propulit. At excandescens in pectore
Phœbus, suum ad animum haec verba locutus-est:

O Dii! quantum hic furit perpetuo mente: at eum mi-
nime,] nec ipse Juppiter deinceps sustinebit, nec quisquam
alius,] adeo dum-luxuriat et adversatur diis.
Sic ait, et non-amplius-visus inter nubes erat,
aeraque praetendens inimicum emisit telum,
et eum continuo sauciat in-malleolum-pedis; statimque
agritudo] subiit cor, et subversus-est, velut turris,
quam violentia typhonis subterranea vertigine
evertit supra solum succussa alte tellure:
sic prostratum-fuit humi corpus pulcrum Σεαcidæ;
et circumspiciens misere et immoderate clamavit:

Quis in-me pestiferum jaculum contorsit occulte?
Stet mihi cominus et aperte aggrediatur,
ut ipsi ater crux et viscera cuncta effundantur
nostra hasta, et ad-Orcum tristem migret:
scio enim, quod nemo me possit, cominus adortus,
hasta superare in-territ-degentium heroum,
ne si quis quidem in-pectore satis intrepidum cor habeat.
intrepidum cor habeat omnino, atque aereus sit.

At furtim imbelles semper fortiores insidiis-excipiunt:
ideo mihi procedat obviam, etiamsi deum gloriatur se
esse] infensum Danais: nam mihi animus auguratur
esse Apollinem, horrida involutum caligine.
Sic enim mihi olim dilecta prædicta mater,
illius jaculis calamitose me-periturum-esse
Scæam ad portam: neque hoc cassum fuit.

Dixit et letalem sagittam duris manibus
e-vulnere evulsi immicabili, et ejus sanguis
erupit cruciati, letumque ejus cor subegit:
magna-indignatione igitur abjecit telum, quod illico ad
volantes] auræ corripuerunt reddideruntque Apollini,
in Jovis remeanti sacrum campum: non enim fas-erat,
ut-immortale jaculum interiret, a Deo profectum.
Quo accepto is festinus rediit in-spatiosum Olympum
aliorum deorum ad concionem, ubi potissimum
ad-unum-omnes coibant, pugnam spectatum mortalium:
alii enim Trojanis studebant gloriam præbere,
alii contra Achivis, alii etiam dubie sentientes
intuebantur trucidantes in acie et occumbentes.

Illum (*Phœbum*) vero ubi conspexit Jovis prudens uxor,
statim eum objurgavit molestis verbis:

Phœbe, quare istud patrasti scelus hoc die?
oblitus illius connubii, quod dī ipsi
semiōdeo Peleo conciliavimus, tuque in medio
epulantium cantabas, quo-pacto Thetin argenteis-pedibus
Peleus ducere uxorem, maris vastum gurgitem cun-dese-
ruisset,] et te citharam-feriente accurrebant densa agmina,
bestiae volucresque et profundis-scopulis montes
et fluvii, et omnis opaca veniebat silva:
ed hæc oblitus-es, et crudele facinus peregisti

χτείνας ἀνέρχ διον, δν, ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων, ἡρήσαο παιδά γενέσθαι
ἐκ Θείδος Ηλῆη· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἄρτης,
110 ἥρα φέρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος,
ῷ πάρο βουκολέεσκες· δ' ἀθανάτον περ ἐόντα,
θνήτος ἐών, ἀκάγκε· σὺ δ' ἀρρονέων ἐνὶ θυμῷ
ἥρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμούγησας.
Σχέτλιος, οὐ νύ τοι οἰδας ἐνὶ φρεστι λευγαλέησιν,
115 οὐδ' διτις ἀργαλέος καὶ ἐπάξιος ἀλγεα πάσχειν,
οὐδ' διτις ἀθανάτοισι τετιμένος· ἦ γάρ Ἀγιλλένς
ἥπιος ἄρμι τέτυκτο καὶ εἴ μηλων γένος ἦν.
Ἄλλος οὐ μάλι Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω
ἔστεσσος· Αἰαχίδιος δέσουπότος· οὐνεχ' ἄρ' αὐτοῦ
120 οὐδὲς ἀπὸ Σκύρου θοῶς ἔεις ἀπηνέα δῆριν
Ἄργειοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, εἴκελος ἀλκην
πατρὶ ἐῇ· πολέσιν δὲ κακὸν δηγοῖσι πελάσσει.
Ἡ νύ σοι οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Ἀγιλῆ
ἄργ' ἀρετῆς ἐμέγηρας, ἐπει πέλε φέρταος ἀνδρῶν.
125 Νήπιε, πῶς ἔτι τοῖσιν ἐν δύμασι Νηρήνην
δύει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ίοῦσαν,
ἢ σε πάρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἐδρακεν υῖα;
Ὕπη, μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υῖα,
Ὕρη ἀκτηγεένετο· δ' ἄρ' οὐν ἀπαιμέδετο μύθῳ.
130 Ζέστο γάρ παράκοιτιν ἕον πατρὸς ἀκαμάτοιο·
οὐδέοις δέ φθιαλμοῖσι καταντίον εἰσοράσθαι
ἐσθίενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν διληκτον ἐόντων
ἥστο κατωπίουν· ἀμυτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
ἀθανάτοι κατ· Ὁλυμπον, δσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
135 δσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὗγος δρέξαι,
κείνοι μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσι καγγαλώντες,
κρύθδ· Ἡρης· πάντες γάρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
δέσοντ' ἀσχαλόωσαν. Ο δ' οὔπω λήθετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις
140 ἔξειν αἴμα κελαινὸν ἐελδομένοι μάχεσθαι·
οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἵκεσθαι
βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ὀρέστασαν, εἵντε λέοντος
ἀγρόται ἐν ξυλούσιοι τεθηπότες, δν τε βάλῃσι
θηρητήρ· δ' ἄρ' οὐτι, πεπαρμένος ἥτορ ἄκοντι,
145 λήθεται ήγορέτις, ἀλλὰ στρέψετ' ἄγριον δύμα,
σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπαὶ γενέσσι βεβρυχώς·
ῶς ἄρα Πηλείδαο κχόλος καὶ λοίγιον ἔλκος
θυμὸν ἀδηρόθυμε· θεοῦ δέ μιν ίὸς ἐδάμνα·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε δυστμενέσσι
150 πάλλων δριμοῖον ἔγχος· ἐλεν δ' Ὁρυθάονα διον,
Ἐκτορος ἐσθόλων ἑταίρον, ἐπὶ κροτάρου τυγχασ·
οὐ γάρ οἱ κόρως ἔσχε μαχρὸν δόρυ, καὶ μεμαύτος,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἴγια καὶ δστέον ἔνδον ἵκανεν
ἶνας ἐγκεφάλοιο· κέασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ.
155 Ἰππόνοον δ' ἐδάμασσε, κατ' ὀρφύος ἐνδον ἐρέσσας
ἐξ θέμεολ' δριθαλμοῖο· κχαμι δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεψάρων· ψυγὴ δέ κατ· Ἄιδος ἔξεποτήθη.
Ἄλκιθόν δ' ἄρ' ἐπειτα διὰ γναθμοῖο περήσσας
γλῶσσαν δηλη ἀπέκερεσν· δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
160 ἐκ πνείων· αἰγμὴ δέ δι' οὐστος ἔξεφράνθη.

interficiens hominem divinum, quem, Diis cum aliis
nectar libans, precatus-es filium nasci
ex Thetide Peleo, tuique oblitus-es voti,
openi dum-fers populis validi Laomedontis,
apud quem armenta-pavisti, isque te immortalem
mortalis acrumnis-affecit; tu tamen insipiens animo
openi fers Trojanis, oblitus quanta perpessus-sis.
Improbe, nondum cognitum-habes mente vesana,
neque quis impius et dignus tristia pati,
neque quis apud Deos honorabilis sit: enim vero Achille
benignus in-nos erat, et a nobis genus ducebat.
Attamen non propterea Trojanis levius negotium arbitror
fore, Αεαida occiso: nam hujus
natus e Scyro propediem ad immite bellum
Argivis praesidio veniet, æquiparans robore
patrem suum, et plurimi malum hostibus afferet.
Nec adeo tibi Trojanorum cura-est, verum Achilli
virtutem invidisti, quod eset præstantissimus hominum.
Stulte, quomodo in-posterum tuis oculis Thetini
aspicies, inter immortales Jovis ad ædes euntem,
quaes te prius coluit et tanquam carum suspexit filium?

Dixit, magnis probris-incessens præpotentis Jovis natum,
Juno animi-cruciat. At is nullo respondit verbo,
reverebatur enim uxorem sui patris invicti,
nec eam oculis exadversum obtueri
potuit, sed seorsum a-Diis æternis
resedit, dejectis-humi-oculis. Graviter vero illi successe-
bant] dii in Olympo, qui Danaos tutabantur,
qui vero Trojanis cupiebant palmarum tradere,
ii ipsum laudabant, intimo pectore latentes,
clam Junone: cuncti enim palam Coelites
formidabant iratam. At nondum remiserat ferociam
Pelides; nam adhuc ejus vastis in membris
fervebat sanguis ater, cupientis pugnare:
nec ad-ipsum Trojanorum ullus audetab propius accedere
prostratum, sed procul absistebant, velut a-leone
rustici in silva perplexi, quem perculit
venator; isque nequaquam, transfixus cor venabulo,
obliviscitur fortitudinis, sed torquet truculentos oculos,
tremendum inmani rictu infrendens:
ita Pelidae et ira et extitale vulnus
animu acriter stimulabant, sed Dei eum sagitta deprime-
bat;] nihilominus tamen raptim-surrexit et incurrit in ho-
stes] quassans validam hastam; confuditque Orythaona ex-
mīum,] Hectoris probatum socium, ad tempora forte-ictum:
non enim ipsius cassis impedit oblongam hastam quanlibet
cupientis,] sed per eam subito etiam trans ossa penetravit
in fibras cerebri, et diffidit ei floridum cor.
Hipponoum dein profligavit, circa superciliū *hasta* in
fixa] in fundamenta oculi, humique ipsi decidit pupula
e palpebris, et anima ad Orcum evolavit.
Alcithoi posthac mala transverbata
linguam totam præcidit, qui in solum procubuit terræ
exspirans; mucroque per aurem eminebat.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καταντίον δίσσοντας,
δῖος ἀνήρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλισε
φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
Ἄλλ' οἵτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπῆγε θυμὸς,
105 ἔστη ἐρεισάμενος μελίῃ ἐπί. Τοὶ δὲ ἐφέθοντο
πανσυδῆ τρομέοντες, δέ σφις τοῖον δόμολα·
Ἄλλοι δέ τοι Τρῷες καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμειλιχον, ἀλλ' ἂμα πάντες
αἰνὸν τίσετ' ὅλεθον· Ἐρινύσιν ἡμετέρησιν.
170 Ως φάτο· τοὶ δὲ ἀπόντες ὑπέτρεσαν, εὗτ' ἐν δρέσσι
φθόργον ἐριθρύρῳ νεβρῷ τρομέωντι λέοντος,
δεῖλαιοι, μέγα θῆρα πεφύζοτες· ὃς ἀρέα λαοὶ
Τρώων ἵπποποδῶν ἦδε ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέεσκον δμοκλήνη,
175 ἐλπόμενοι μιν ἔτ' ἔμμεν' ἀνούστατον· δεῖ δὲ ὑπὸ πότημῳ
θυμὸν τολμήντα καὶ ὅδριμα γνία βαρυθεῖς
ἥριπεν ἀμφὶ νέκυστον, ἀλίγκιος οὐρεῖ μακρῷ·
γαῖα δὲ ὑπεπλατάγησε, καὶ ἀσπετον ἔρραχε τεύχη,
Πηλεῖδα πεσόντος ἀμύμονος. Οἱ δὲ έτι θυμῷ,
180 δῆγιον εἰσορόωντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
Ως δὲ οἵτε θῆρα δαφοιγὸν, ὃν' αἰζησοις δαμέντα,
μῆλα πειτρομέοντα, περὶ σταθμὸν ἀθρήσαγτα
βλημένοι, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεράστιν,
ἀλλὰ καὶ ὃς ζώωντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·
185 ὃς Τρῷες φοβέοντο καὶ οὐκ ἔτ' ἔστιν Ἀχιλῆα.
Ἄλλὰ καὶ ὃς ἐπέεστι Πάρις μέγα θαρσύντεκε
λαὸν, ἐπεὶ φρεσὶν ἥσιν ἐγήθεεν· ἢ γὰρ ἐώλτει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαίμακέτοι κυδοιμόσθ,
Πηλεῖδα πεσόντος· δὲ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·
190 Ός διλοί, εἰ τεόν μοι ἀργήσοιτ' εὐμενέοντες,
σήμερον ἡδὲ θάνατον διπέπειται, δαμέντες,
ἡδὲ σωμάτες ποτὶ Ιλιον εὐρύσωμεν
ἴπποις Ἐκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα,
οἱ μὲν δὲ δημιούροις οὐ μέντοι τοιούτοις
195 ἀγνύμενοι φορέουσιν, ἐν τοιόντες ἄνακτα.
Τοῖς εἰς πῶς ἐρύσαιμεν Ἀχιλέα δημιθέντα,
ἴπποις μὲν μέγα κῦδος δρέξομεν, ἡδὲ καὶ αὐτῷ
Ἐκτορί, εἰ γε τις ἔστι κατ' Αἴδος ἀνθρώποισιν
ἢ νόος, ἡδὲ θέμιστες· δὲ γὰρ κακὰ μήστοι Τρῷας·
200 καὶ μιν Τρῳϊάδες, μεγάλα φρεσὶ καγχαλόσται,
ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτολιν., ἡδὲ λυγραὶ¹
παρδάλιες τεκέων κεχολωμέναι, ἡδὲ λέαιναι,
ἀνδρὶ πολυκυμήτῳ μογερῆς ἐπιτύστοι θήρης·
ὡς Τρώαι περὶ νεκρῶν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
205 ἀθρόαι ἀτέξουσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσι·
αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἱ δὲ ὑπὲρ παιδῶν, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
Γηθήσει δὲ μάλιστα πατήρ ἐμὸς, ἡδὲ γέροντες,
δσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἀστεῖ γῆρας ἐρύκει,
210 τόν δὲ ἡμεῖς εἴπερ τε ποτὶ πτολιν εἰρύσαντες
θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀεριπέτησιν ἐδωδήν.
Ως φάτο· τοὶ δὲ νέκυν χρατερόφρονος Λιακίδαο
ἀμφέβων ἐσσυμένως, οἱ μιν φοβέοντο πάροιθεν,
Γλαῦκος τ' Αἰνείας τε καὶ ὁδριμόθυμος Ἀγήνωρ

Et hos quidem occidit, ex-adverso irruentes,
divinus vir; sed multorum etiam aliorum vitam solvit
fugientium: adhuc enim ipsi in pectore ferrebat sanguis.

At cum ejus frigescerent artus, et abscederet spiritus,
constitit innixus fraxino. Illi (*hostes*) interim fugerunt
confertim trementes; is vero ipsos ita increpuit:

Vah timidi Troes et Dardani! ne extincti quidem
hastam meam evadetis immitem, sed simul omnes
persolvetis atrocem interitum Furiis nostris.

Sic aiebat; at illi audientes pavitabant, perinde-ac-si
in monte] rugitum frementis hinuli tremiscant leonis
imbelles, immanem belluam fugientes: sic agmina
Trojanorum equestrium et alienigenarum sociorum
ultimum Achillis expavescerant clamorem,
rati ipsum adhuc non-vulneratum esse, qui fato
animum audacem et fortia membra gravatus,
procubuit inter cadavera, similis monti magno;
tellus intremuit, magnunque fragorem-dederunt arma,
Pelida cadente eximio. Illi autem adhuc animo,
hostem respicientes, vehementer trepidabant.

Perinde-ac-si belluam cruentam, a juvenibus confectam,
oves circumtrepidant, juxta ovilia ubi-viderint
stratam, nec ad-eam prope accedere audent,
sed etiam tanquam vivam, mortuam exhorrunt;
ita Trojani formidabant, etiam non superstitem, Achillea.

Attamen nihilominus dictis Paris non-parum acuebat
exercitum, cum animo suo exultaret; namque sperabat
Argivos quieturos-esse a cruento bello,
Pelida everso. Hic enim Danaum erat columen.

Amici, si vere mihi auxilium-præstatis benevolentes,
hodie aut moriamur ab Argivis debellati,
aut sospites versus Ilium raptemus
equis Hectoris interemptum Pelidam,
qui me ad certamen, fratre extincto,
moesti ferunt, suum desiderantes herum.
Quibus si forte abstraxerimus Achillem cæsum,
equis grande decus conciliabimus, et ipsi
Hectori, si ullus est in Orco mortalibus
sensus jurisve-respectus. Ille enim dira meditatus-fuit
in-Trojanos; et ipsum Troades, magna animos lætitia-per-
fusa,] circumstabunt in urbe, cœn feroceis
panthere ob-catulos sævientes, vel leænae,
virum exercitatum, operosæ peritum venationis :
sic Trojanæ circa cadaver confossi Achillis
magna-frequentia confluent ingenti ira-percīte,
aliae propter parentes indignatae, aliae propter maritos,
aliae etiam super filiis, aliae super honoratis fratribus.
Gaudebit vero maxime pater meus, et seniores,
quos nolentes in urbe senectus retinet.
hunc si nos in urbem tractum
proponemus avibus altivolantibus escam.

Sic ait: illi igitur cadaver fortis Αἰακίδαι
corona-cinxerunt repente, qui eum horruerant antea,
Glauces et Αἴανες et firmo-pectore Agenor

215 ἄλλοι τ' οὐλομένου δακήμονες ἰωγυμοῖ,
εἰρῆσται μεμαῶτες ἐς Πάίδον ιερὸν ἀστοῦ.
Ἄλλα οἱ οὐκ ἀμέλητες θεοῖς ἐναλίγκιοι Λίας,
ἄλλα θοῦς περίθη· πάντας δὲ ἀπὸ δούρατι μαχρῷ
ὤθει ἀπὸ νέκυος· τοὶ δὲ οὐκ ἀπέληγον δυμοκλῆς,
220 ἄλλα οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδόν, ἀίσσοντες
αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὗτε μέλισται,
αἴ δέ οὐδὲν περὶ σιμβλον ἀπειρέσται ποτέονται,
ἀνδρὸς ἀπαμυνόμεναι, δὲ ἀρρώστοις ἀλέγων ἐπιούσας,
κηροὺς ἔκταμνης μελίγροας, αἱ δὲ ἀκάγονται
225 καπνοὺς ὑπὸ διπῆς ἥδ' ἀνέρος, ἄλλ' ἄρα καὶ ὡς
ἀντίας ἀίσσονται, δὲ οὐκ θετεῖ, οὐδὲ ἄρα βαιόν·
ὅς Λίας τῶν οὐτὶ μάλισται ἐσσυμένων ἀλέγειν,
ἄλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήραθ', ηπέρ μαζοῖ τυγχάσας,
Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θέστορα διον·
230 εἶλε δέ ἄρρ' Ἀρχύθουον καὶ Ἀγέστρατον ἥδ' Ἀγάνιππον,
Ζωρόν τε Νίσσον τε περικλειτόν τ' Ἐρύμαντα,
δὲ Λυκίνθεν ἵκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ·
ναῖς δὲ ἦγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἵρον Ἀθήνης,
ἀντία Μαστικύτοιο, Χελιδονίης σχέδον ἄκρης,
235 τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν δὲ λινάνται,
εὗτε περιγάμπτωσι μάλα στυφελᾶς περὶ πέτρας·
τοῦ δὲ ἄρρ' ἀπορθιμένοι κλυτὸς πάις Ἰππολόγιοι
παγκάνθη κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ δέ οἱ ἔσκεν ἐτάιρος·
καὶ δέ θοῦς Λίαντα κατ' ἀσπίδα πουλυθόειν
240 οὔτασεν· ἄλλα οἱ οὐτὶ διγλασσεν ἐς γρόα καλόν·
ὕιοι γάρ μιν ἔρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θύρῃξ,
ὅς δέ οἱ ἀκάματοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δὲ οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῦ κυδούμου,
Αἰαχίδην Λίαντα δαμαστέμεναι μενεαίνων,
245 καὶ οἱ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπέλεεν ἄφροι θυμῷ·
Αἴτιν, ἐπεὶ νῦ σε φασὶ μέγ' ἔγχοιον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, τοὶ δὲ αἰὲν ἐπὶ φρονέουσι μάλιστα
ἀσπετον, ὃς Ἀγιλῆς δαίφρονι, τῷ σε θανόντι
ποιῶν συνθανέσθαι ἐπ' ἥματι τῷδε καὶ αὐτόν.
250 Ως ἔφατ' ἀκράντον ιεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἥδη,
ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐνάντιον ἔγχος ἐνώμα.
Τὸν δὲ ὑποδερκόμενος προσέφη μενεδήϊος Λίας·
Ἄδειλ, οὐτοὶ οὐδα, δσον σέο φέρτερος· Ἐκτωρ
ἐπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι; μένος δὲ ἀλέεινε καὶ ἔγχος
255 ἡμέτερον· πινυτὸν γάρ δύως ἔχει κάρτεϊ θυμὸν·
τοὶ δὲ ἥτοι νόσος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, δέ δέ μοι ἔτλης
ἔς μοιν ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονι περ γεγωντι.
Οὐ γάρ μεν ξεῖνος πατρώιος εὔχειται εἶναι,
οὐδέ με δωτίνησι παραιψάμενος πολέμοιο
260 νόστους ἀποστρέψεις, ὃς Τυδέος οὐριψον μῆτι·
ἄλλα καὶ εἰ κείνοιο φύγεις μένος, οὐ σέ τ' ἔγω γε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθίσομαι ἀπονέεσθαι.
*Η ἄλλοισι πέποιθες ἀνὰ κλόνον, οἱ μετὰ σεῖο,
μηίσις οὐτιδανῆσιν ἐοικότες, ἀίσσοντιν
265 ἀμφὶ νέκυον Ἀγιλῆος ἀμύμονος; ἄλλ' ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεστραμένοις θάνατον καὶ κῆρας ἐρεμνάς.
*Ως εἰπὼν Τρώεσσιν ἐγεστρωφῆτο, λέων ὃς
ἐν κυστὶν ἀγρευτῆσι κατ' ἄγκεα μαχρὰ καὶ ὅλην·

atque alii pernicialis periti belli,
abripere cum conantes ad Ilii augustam urbem.
Verum eum nou neglexit diis aequiparandus Ajax ,
qui subito propugnaret : omnes igitur hasta longa
repulit a cadavere , qui tamen non intermisserunt impres-
sionem,] sed ipsum impugnarunt circumquaque, irruentes
subinde densiores , veluti protensis-labiis apes,
quæ suum circa alveare innumeræ volitant,
virum ut-arceaut, qui tamen non magnificas invadentes,
fatos castrat mellitos, atque illæ cruciantur
fumi impetu et viri; tamen nihilominus
contra tendunt; is vero nullam ipsarum rationem-habet, ne
minimam quidem:] sic Ajax hos irruentes nihil fecit :
sed primum necavit, supra mammam contingens ,
Μεσονιδημ Αγελαον, et deinceps Thestora divum ,
stravitque Arcythoum et Agestratum atque Aganippum ,
Ζορομη et Nissum praelustumque Erymantem ,
qui ex-Lycia venerat sub (duce) magnanimo Glaucō ;
accolebat autem is celsum Melanippium, fanum Minervæ,
e-regione Masicyti, Chelidonium juxta promontorium ,
quod magnopere formidant attoniti in mari nautæ ,
quando inflectunt naves asperrimas circum petras :
hoc itaque extincto, illustris filius Hippolochi
mœrore-diriguit animi; nam ejus erat contubernalis ;
et protinus Ajacis scutum e-multis-boum-corriis-confectum
verberavit, sed non impegit ejus in corpus venustum ;
tergora enim illum tutabantur boum et sub clypeo thorax ,
qui ejus indefessis membris circumhaerebat.
Glaucus vero non destitut a-nocivo confliktu ,
Æacidam Ajacem debellare contendens ,
et ipsi glorians admodum minabatur insipienti animo :
Ajax, quandoquidem te ferunt valde excellere præ-aliis
Argivis, et ob te semper superbunt potissimum
supra-modum, non-minus-quam Achillem bella-edoctum ,
cum-quo mortuo te] faciam mori hoc die et ipsum.
Sic loquebatur irritum edens verbum, nec perpendebat,
quanto superiorē contra virum hastam vibraret.
Quem limis-intuitus-oculis, sic compellavit fortis Ajax :
O miser, nonne cognitum-habes, quanto te potior Hector
fuerit in bello? et-tamen vim subterfugit et hastam
nostram; prudentem enim conjunxerat cum virtute men-
tem,] at tibi sane animus tendit ad tenebras, qui mihi non
-vereris] in certamen venire, quamvis longe præstantior
sim.] Non enim mei hospes patris jactas te-esse,
nec me muneribus demulsum a-bello
procul avertes, ut Tydei fortē natum :
sed, etsi illius effugisti vim, non tamen te ego
vivum ex prælio sinam redire.
An aliis confidis in acie , qui tecum,
muscis vilibus comparandi , vagantur
circa cadaver Achillis laudati? sed et hos
donabo, si-appropinquent , morte et Parcīs nigris.
Sic fatus inter Trojanos se-vertebat, tanquam leo
inter canes venaticos per convales longas et silvam;

πολλοὺς δ' αἴψ' ἐδάμασσε, μεμαύτας εὗχος ἀρέσθαι,
 270 Τρῶας ὅμῶς Λυκίοις· περιτρομέοντο δὲ λαοὶ,
 ἵχοντες δὲ ἀνὴρ πόντον, ἐπερχομένοι ἀλεγεινοῦ
 κήτεος ἡ δελφῖνος ἀλιτρεφέος μεγάλοιο·
 δὲ Τρώες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδοι,
 αἰὲν ἐπεσυμένοι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
 275 μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀγχιλέος ἀλλοιθεν ἀλλοι
 μυρίοις ἐν κονίσιν, δπως σύνες ἀμφὶ λέοντα,
 κτείνοντ· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὁρώει.
 "Ἐνθα καὶ Ἰππολόχιος διάτρονα δάμνατο παῖδα
 Αἴας δρεριμόθυμος· δὲ ὑπτίος ἀμφὶ Ἀχιλῆα
 280 κάπτεσεν, εὗτ' ἐν δρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
 δις δγε δουρὶ δαμεις, περικάπτεσε Πηλείωνι
 βλήμενος· ἀμφὶ δὲ οἱ κρατεροὶ πάϊς Ἀγχίσαο
 πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀργίφιλοις ἑτάροισιν
 εἵρυσεν εἰς Τρώας, καὶ ἐς Ἰλίου ξερὸν ἀστυ
 285 δῶκε φέρειν ἑτάροισι, μέγ' ἀχυμένοις περὶ θυμῷ·
 αὐτὸς δὲ ἀμφὶ Ἀχιλῆη μαζίσκοτε· τὸν δὲ ἄρα δουρὶ¹
 μυῶνδος καθίπερθεν ἀρρήιος οὔτασεν Αἴας
 χειρὸς δεξιτερῆς· δὲ δέ τοι ἐσταμένως ἀπόρουσεν
 εὖ δὲροῦ πολέμοιο, κιεν δέ τοι ἄρας ἀστεος εἰσώ·
 290 ἀμφὶ δὲ οἱ πονέοντο περιφρόνες ἰητῆρες,
 οἵ δοι οἱ αἷμα καθηραν ἀψ' ἔλκεος, ἀλλὰ τε πάντα²
 τευχον, δοσ' οὐταμένων δλοὶς ἀκέονται ἀνίας.
 Αἴας δὲ αἰὲν ἐμάρναντ', ἀλγήκιος ἀστεροπῆσι,
 κτείνων ἀλλοιθεν ἀλλον, ἐπει μέγα τείρετο θυμῷ,
 295 ἀχύμενος κῆρι αἰὲν ἀνέψιο δαμέντος.
 "Ἄγηι δὲ Λαέρτῳ δαίρονος οὐδὲς ἀμύμων
 μάρνατο δυσμενέσσι· φοβοῦντο δὲ μιν μέγα λαοί·
 κτείνειν δὲ Πείστανδρόν τε θοὸν, καὶ Ἀρήιον υῖα
 Μαινάλου, δὲ ναίστεκε περικλατὸν οῦδας Ἀεύδου·
 300 τῷ δὲ ἐπὶ διον ἐπεφενεν Ἀτύμνιον, δν ποτε Νύμφη
 Ηγαστὶς ἡνύκομος σθεναρῷ τέκεν Ἡμαλίωνι,
 Γρηγίνου ποταμοὶ παρὰ δόνον· ἀμφὶ δὲ ἀρ' αὐτῷ
 Πρωτέος υῖη δάκτεν Ὁρέσθιον, δς τε μακεδονῆς
 "Τόης ναιετάσασθεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ε ἀμήτηρ·
 305 δεξατο νοστήσαντα περικλετῇ Πανάκεια,
 ἀλλ' ἐδάμην παλάμησιν Ὄδυσσεος, δς τε καὶ ἀλλων
 πολλῶν θυμὸν ἔλιπεν δέ τοι ἔγγει μαιμωῶντι,
 κτείνων δν κε κίηση περὶ νέκυν· ἀλλὰ μιν Ἀλκων,
 οὐδὲς ἀργίθοιο Μεγακλέος, ἔγγει τύψε
 310 πάρο γόνον δεξιτερὸν, περὶ δὲ κονημιδᾶ φαεινὴν
 ἔθλισεν αἷμα κελαινόν· δὲ δέ ἔλκεος οὐδὲ ἀρέγιζεν,
 ἀλλ' ἄρας οὐτήσαντι κακὸν γένεθ, οὐνεθ' ἀρ' αὐτὸν,
 ιέμενον πολέμοιο, δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρὶ·
 ὥστε δέ μιν μεγάλη τε βίη καὶ κάρτει κειρός
 315 οὐδετον ἐς γαίαν· κανάκησε δέ οἱ περὶ τεύχη,
 βλημένου ἐν κονίσι· περὶ μελέεσσι δὲ θύρης
 δεύετο φοινήντι λύθρῳ· δὲ λοίγιον ἔγχος
 ἐκ χροὸς ἔξειρυσσε καὶ ἀσπίδος· ἔσπετο δὲ αἰγμῆ
 θυμὸς ἀπὸ μελέων, ἔλιπεν δέ μιν ἀμβροτος αἰών·
 320 τοῦ δὲ ἑτάροις ἐπόρουσε καὶ οὐταμενός περ Ὄδυσ-
 οῦδ' ἀπέληγε μόθιοι δυστηχέος· οὐδὲ καὶ ἀλλοι[σεὺς,
 πάντες διώνδις ἐπιμιξὶ Δαναοι μέγαν ἀμφὶ Ἀχιλῆα

et plurimos statim prostravit, cupidos gloriam reportandi,
 tam Troas quam Lycios; et contremuerunt cohortes,
 ut pisces in ponto, adveniente tristi
 ceto aut delphino maris-alumno grandi:
 ita Troes metuebant robur Telamoniadæ,
 pertinaciter instantis in conflictu; sed tamen etiam sic
 pugnam-capessabant, et circa cadaver Achillis alibi aliis,
 sine-numero, in pulvere, velut sues circa leonem,
 trucidabant, ac funesta inter eos contentio existebat.
 Ibi etiam Hippolochi pugnacem stravit natum
 Ajax magnanimus, qui supinus prope Achilleum
 procubuit, sicut in silvis juxta duram quercum virgultum:
 ita is hasta ictus lapsus-est-juxta Pelidam:
 confossus; proque illo validus filius Anchisæ
 multis laboribus-exhaustis, Mavortiorum ope commilito-
 num] traxit cadaver ad Trojanos, et in Ilii sacram urbem
 dedit asportandum amicis, magno cruciatu-affectis animi:
 ipse vero pro Achille propugnabat; sed illum hasta
 supra muscularum martius percussit Ajax
 manus dexteræ; quare continuo abscessit
 e perniciari bello, ac se-recepit mox in urbem:
 circaque ipsum occupati-erant periti medici,
 qui sanguinem exterserunt ex vulnere, et alia cuncta
 peregerunt, quæ vulneratorum saevas sanant ægritudines.
 Ajax autem semper pugnabat, similis fulgetro,
 interficiens alibi alium: nam valde angebatur animi,
 dolens in-corde perpetuo ob-patrualem caesum.
 Et prope Laertæ prudentis filius egregius
 contendebat cum-hostibus, eumque formidabant valde a-
 gmina: interemit autem Pisandrum celerem et Areium,
 natumj Mænali, qui incolebat nobile solum Abydi:
 post quem præstantem morte-afficit Atymnum, quem olim
 Nymphæ] Pegasus pulericoma forti enixa-est Emalioni,
 Granici amnis ad fluentum; juxtapaque illum
 Protei natum tranfixit Oresbium, qui altae
 Idæ habitat sub striis; nec eum mater
 exceptit reducem præclara Panacea,
 sed succubuit palmis Ulyssis, qui et aliorum
 complurium vitam rupit hasta saeviente,
 trucidans quemcumque offendit prope cadaver. Sed ipsum
 Alcon,] filius bello-expediti Megacles, pilo percussit
 in genu dextrum: circa igitur splendidam ocream
 effluit sanguis niger: verum hic vulneris nullam curam
 habuit,] quin subito vulneris-autori pernicem creavit;
 nam ipsum,] avidum pugnae, per scutum vulneravit hasta,
 et impulit eum magna vi ac robore manus
 supinum ad terram, strepueruntque circa ipsum arma
 stratum in pulvere, et circum membra lorica
 maduit puniceo cruento. Ille autem ferale hastam
 ex corpore evellit et scuto, et secuta-est cuspidem
 anima ex artibus, et deseruit illum divina vitæ.
 Inde ejus socios invasit, quamvis saucius, Ulysses,
 nec finem-fecit pugnae turbulentæ. Ita vero et alii
 omnes simul promiscue Danai magno pro Achille

προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χείρεσι λαὸν ἐσυμένων ἐδάίζον ἔνξεστης μελίσσουν.

325 Εἴδ' ἀνεμοὶ θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται, λάρθρον ἐπιθρίσαντες ἐπ' ἄλσεα θλήνεντα, ἀρχομένου λυκάβαντος, δτε φθινόθουσιν δτῷραι· ὡς τοὺς ἐγχείσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρματι· μέμβλετο γάρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,

330 ἐκπάγλως δ' Λίαντι δαίφρονι· τούνεκ' ἄρ' ἔμπης Τρῶας ἀδην ἐδάίζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἰσῃ.

Τῷ δ' ἐπὶ τοῦ ἐπίταινε Πάρις· τὸν δ' αἴψα νοήσας κάθεαλε χερμαδίνῳ κατὰ κράτος· ἐν δ' ἄρα θλάσσεν ἀμφίραλον κυνέντον δλοὸς λίθος· ἀμφὶ δὲ μιν νῦν

335 μάρψεν· δ' δ' ἐν κονίῃσι κατήριπνεν, οὐδέος οἱοὶ ἡρκεσαν ιεμένων· ἐκέχυντο δ' ἄρ' ἀλλυδις ἥλαιοι ἐν κονίῃ· κενεῇ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη· τόζον δ' ἔκφυγε χείρες· φιλοὶ δὲ μιν ἀρπάζαντες,

340 ήπποις Ἐκτόρεοισι φέρον ποτὶ Τρώον ἀστού βαίον ἔτ' ἀμπνείοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα· οὐδὲ μὲν ἔντε' ἀνακτος ἔκας λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἐῷ βασιλῆι φέροντες.

Τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μαχρὸν ἀτενεν ἀσχαλῶν κῆρο·

345 Ζ οὐν, οἵς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας σῆμερον· ἀλλὰ σοι εῖθαρ ἐλέύσεται θετατον ημαρ,

ἡ τινος Ἀργείων θνπὸ χείρεσιν, ἡ ἐμεῦ αὐτοῦ·

νῦν δ' ἐμοὶ ἀλλα μέμηλε περὶ φρεσὶν, οἵς Ἀχιλλέος ἐκ τόνοιο ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.

Ως εἰπὼν, δηίσιτι κακάς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν,

350 οἵ τ' ἔτι δηριώντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.

Οἱ δέ οἵ οἵς ἀρησαν θνπὸ σθεναρῆσι χέρεσσι

πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν, οὐδὲ ἔτι μίμνον,

οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οἵς τε φοβήσῃ αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὗτ' ἐν δρεσσι

355 πώας δαρδάπτωται λύκοις θνπὸδηθέντα·

ως τοὺς, ἀλλυδις ἀλλον, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας γερμαδίοισι θοοῖσι καὶ δορὶ καὶ μένει φ·

οἵ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέροντο παναυδή, ψύρεσσιν ἐοικότες, οἵς τε δαίζων

360 κίρκον ἐπισεύει· τοι δ' ἵλαδὸν ἀλλος ἐπ' ἄλλω ταργέες ἀίσσουσιν, ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·

ως οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα φεῦγον διέκυροις ἐπιειμένοι ἀλλέα φύζαν,

Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες δμοκλήν,

365 οἵ δ' ἔπειτ' ἀνδρομέω πεπαλαχμένος ἀίματι χεῖρας.

Καὶ νῦν κε δημάλα πάντας ἐπαστύρους ἀπόλεσσεν, εἰ μὴ πεπταμένησι πύλης ἐσέγυντο πόληα,

βαίον ἀναπνείοντες, ἐπεὶ φέροις ἡτορ ἔχανεν.

Τοὺς δ' ἐλεσσας ἀνὰ ἀστού, νομεύς οἵς αἰολα μῆλα,

370 ητεν οἵς πεδίον, χθόνα δ' οἵ ποι μάρπτεν ἐοισιν,

ἐμβαίνων τεύχεσσι καὶ αἴματι καὶ κταμένοισι· κείτο γάρ εὐρὺς δμιλος ἀπειρείη ἐπὶ γαῖῃ

ζερις ἐφ' Ἐλλήσποντον ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος αἰγῆνων κταμένων, δπόσους λάχε δαίμονος αἴσα.

375 Ως δ' θε λήιον αὖν θνπὸ ἀμητῆρσι πέσσηι,

πυχνὸν ἔνν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κείται

studiose propugnarunt, et numerosam manibus turbam rapide trucidarunt lævibus fraxinis.

Sicut venti levia folia humi dispergunt, magnō-impetu incumbentes in nemora silvosa,

incipiente anno, quando exit autumnus: ita illos hastis straverunt Danai martipotentes:

solicitudi enim-erat omnibus de Achille defuncto, insigniter autem Ajaci belli-gnaro; ideo acriter

Trojanos pro-libitu cædebat, letali assimilis fato.

In hunc vero arcum tetendit Paris, quem subito, re-anima-versa] percussit lapide in caput, et fregit

cristatam galeam tristis silex: statim igitur illum nox corripuit, qui in pulverem collapsus-est, neque ipsi sagittæ

succurrerunt pro-votis; disiectæ-verò fuerant alio aliae in pulverem, et inanis prope-extensa-erat pharetra:

arcus etiam exciderat e-manibus. Amici igitur eum abreptum] equis Hectoreis asportabant ad Trojanam urbem,

modice adhuc spirantem et tristia suspiria-ducentem: nec tamen arma domini posthabuerunt; sed et ipsa

e campo retulerunt ad-suum principem (portantes). Quem Ajax magnopere increpuit indignans animo :

O canis, quomodo mortis grave robur evasisti hodie! sed tibi statim adferetur novissima dies, aut alicuius Argivum manibus, aut meis ipsius.

Nunc autem mihi alia curæ-sunt apud animum: quomodo Achillis] corpus e strage funesta Danais servem.

Hæc locutus, hostibus sævum fatum injecit, qui adhuc certabant circa cadaver Achillis.

Sed ut ipsius viderunt robustis manibus multos expirare, tremebant nec amplius resistebant,

ignavis vulturibus similes, quos terret aquila volucrum præstantissima, quando in collibus

oves dilacerant a-lupis occisas: sic illos, alio alium, dissipavit animosus Ajax

lapidibus rapidis et ense et fortitudine sua:

quare valde consternati ex acie fugiebant turmatim, sturnis similes, quos infestans

accipiter persecutus; hi gregatim alias post aliū

frequentes avolant, devitantes grave exitium:

non-aliter illi e pugna ad Priami urbem fugiebant misere induti turpem timorem,

Ajacisque magni expavescentes minas, qui sectabatur humano pollutus cruento manus.

Ac tum jam omnino omnes, unum-post-alium, delevisset, nisi per-apertas portas infusi-essent in-urbem,

vix spiritum-ducentes, quod metus cor circumvenerat.

Hos igitur cum-propulisset in urbem, ut pastor varias oves,

redit in campum, nec solum pedibus attigit suis, incedens per-airma et sanguinem et cadavera.

Jacebat enim diffusa turba spatiose in terra, usque ad Hellespontum ab latipatente oppido,

juvenum cæsorum, quibus obvenerat dæmonis fatum.

Ut, cum seges arida a messoribus dejicitur,

densa quæ-est, multique illic manipuli jacent

βριθόμενα σταχυέσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
ἀνέρος εἰσορόωντος, δι τις κλυτὸν οὐδᾶς ἔχεσιν·
δις οἶγ' ἀμφοτέρωθε κακῷ δυνθέντος διέθορ
380 κείντο, πολυκλαύτοι λελασμένοι ἵωχμοιο,
πρηνέας· οὐδέ τι Τρῶαις Ἀχαιῶν φέρτατοι οἵτε
σύλεον ἐν κονίσῃ καὶ ἀμάτι δηθιέντας,
πρὶν Πηλήκιον υῖα πυρῇ δόμεν, δις σφιν ὄνειρο
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν, ἐῷ μέγα κάρτει θύων.
385 Τούνεκά μιν βασιλῆς ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπειρίτον, εὖ τε φέροντες
κάτθεσαν ἐν λαίσιζσι, νεῶν προτάροιθε θάσων·
ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι στενάχοντο,
ἀγνύμενοι κατὰ θυμόν· διὸ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν·
390 δὴ τότ' ἐνὶ κλισίσῃ λελασμένος ἐγγειάων,
κείτο βαρυγδούποιο παρ' ἥσσιν Ἑλλησπόντου·
οἶος ὑπερφίαλος Τίτυδος πέσεν, δππότε Λητῶ
ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καὶ ἐν χολωθεῖς,
ἀκάματόν περ ἔόντα, θώας ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
395 λαϊψηροῖς βελέεσσιν, διὸ ἀργαλέων ἐνὶ λύθρῳ
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ θυνός εὐρυπέδοιο
μητρὸς ἔης· διὸ υῖα περιστονάχησε πεσόντα,
ἐγθύμενον μακάρεσσι, γέλασσος δὲ πόντια Λητῶ·
τοῖος δέ; Αἰαχίδης θῆρίων ἐπικάππεσε γαίη,
400 γάρμα φέρων Τρώεσσι, γόνον δ' ἀλίαστον Ἀχαιοῖς,
λαῶν μυρομένων· περὶ δὲ ἔρεμε βένθεα πόντου·
θυμὸς δὲ αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν δλέσθαι·
μνησάμενοι δὲ σφι τοίγε φίλων παρὰ νησὶ τοκήων,
405 τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τα γυναικῶν,
αἱ που δύρομεναι μίνυθον κενοῖς λεχέσσιν,
νηπιάρχοις σὺν παισι, φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρες,
μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόνον δὲ ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
κλαῖον δὲ αὐτὸν ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείσαις
410 πρηνέας ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὸ πηλέωνι,
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προελύμνους δημόνωτες·
χευάμενοι δὲ ἡσυχναν δῦνην φαμάθοισι κάρτηνα.
Οἴη δέ, ἐκ πολέμου βροτῶν ἐξ τείχους ἀλέντων,
οἰμωγὴ πέλεται, δέ δῆριοι ἐμμεμαῶτες
415 καίωσιν μέγα ἀστο, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς·
πανσοδίη, πάντη δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
τοίη τις παρὰ νησοῖς Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀυτή,
οὖνεκ' ἀσσητήρ Δαναῶν, πάις Αἰαχίδοι,
κείτο μέγας παρὰ νησοῖ θεοκυμήτοισι βελέμνοις,
420 οἶος Ἀρης, δέ μιν δεινὴ θεὸς διριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχθεῖ κάθεται πέτρῃ.
Μυρμιδόνες δὲ ἀληκτον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα,
εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷος ἄνακτος,
ἡπίου, δις πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦν ἐταῖρος·
425 οὐδὲ γάρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδὲ διοσφρων,
ἀλλὰ σαοφροσύνη καὶ κάρτει πάντ' ἐκέκαστο.
Αἴας δὲ ἐν πρώτοισι, μέγα στενάχων, ἐγεγώνει,
πατροκαστιγνήτοι φίλον ποθέων ἀμά παιδα,
βλήμενον ἐκ θεόφυ· θητῶν γε μὲν οὖ τινι βλητὸς
430 ἦν, δσι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·

gravati spicis, oblectaturque animus opere
viri contuentis, quicunque præclarum arvum tenet
ita illi utrobiique funesta subacti morte
jacebant, flebilis cibliti pugnae,
proni. Nec tamen Troas Graecorum fortissima pubes
spoliabat in pulvere et cruce stratos,
priusquam Pelei natum rogo tradidissent, qui ipsius præ-
sidium] fuerat in bellis, suo strenue robore grassans.
Ideo eum principes et bello extrahentes,
circa cadaver occupati-erant procerum, beneque portatum
deposuerunt in tentorio, naves ante festinas:
circumque eum graviter omnes cœtu-facto planxerunt,
dolentes ex animo : is enim fuerat robur Graecorum;
tunc in castris oblitus hastarum
jacebat, horrisoni prope littora Hellesponti.
Qualis superbus Tityus procubuit, quando Latona,
iter-faciens Pythonem-versus, vim-intentavit, ipsumque
exardescens-ira] quamlibet indomitum, subito edomuit
Apollo] rapidis sagittis ; funesto igitur in tabo
ad-multa-jugera-porrectus jacebat per campum spacious
matris suæ , quæ filium ingemuit cæsum
invisum superis ; risit autem veneranda Latona :
talις Σεαίδειοι hostium procubuerat in terra,
gaudium afferens Trojanis, et luctum perpetuum Achæis,
populis eum deplorantibus. Infremuerunt gurgites ponti ;
et animus statim cunctis infractus-erat carus intus,
augurantibus, in acie a Trojanis se-occisum-iri :
cumque-memini-sentient dulcium ad naves parentum,
quos reliquissent domi, et recens-ductarum uxorum,
quæ tunc moerore contabescerent in-vacuis thalamis,
parvulis cum natis, dilectos expectantes viros,
eo-magis suspirabant : nam luctus amor illapsus-fuerat
animis :] flebant igitur continue, per arenas profundas
in-ora effusi, magnum iuxta Peliden ,
pilos e capite radicitus evellentes ,
infusoque turpabant valde pulvere vertices.
Qualis autem , a pugna hominibus in moenia inclusis,
ploratus existit, ubi hostes concitati
incendunt magnum oppidum et trucidant populum
ad-internecionem, et undique facultates diripiunt :
talis apud naves Achivum erat vociferatus ,
quod opifer Danaum , filius Σεαίδειοι ,
stratus-esset ingens ante naves divini telis ,
non-secus-atque Mars, cum ipsum potens Dea, forti-patre-
nata [Minerva)] Troum in campo ponderoso profligasset
saxo.] Myrmidones vero indesinenter desfabant Achillem,
se-voluntates circa cadaver eximii sui principis ,
benigni, qui omnibus aequalis antea fuerat socius.
Non enim superbus erat erga-homines, nec crudelis ,
sed prudentia ac fortitudine in-omnibus-rebus pollebat.
Cæterum Ajax in primis, valde ingemiscens, vociferat-
tus-est,] patrui carum se-perdidisse moerens simul filium ,
percussum a Deo : mortalium enim nemini vulnerabilis
erat, quicunque inhabitant terram latepatentem :

τὸν τότε κῆρο ἀχέων διοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
Ἄλλοτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο δχμέντος
ἐσφριτῶν, δτε δ' αὖτε παρὸ φυμάθοισι θαλάσσης
ἐκγύμενος μάλος πουλὺς, ἔπος δ' διοφύρατο τοῖον.

435 Τοῦ Ἀγιλεῦ, μέγα ἔρχος ἐσθιενέων Ἀργείων,
καθάνας ἐν Τροίῃ Φθίης ἔκδες εὐρύπεδοιο,
ἔκποισν ἀπροζάτοι λυγρῷ βεβλημένος ἥδι,
τὸν δα ποτὶ κλόνον ἀνδρες ἀνάλκιδες ὕδενουσιν.
Οὐ γάρ τις πισυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
440 ηδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἀρηα
εὗ θέσθαι πτήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
καὶ γαλκὸν δησίσι περὶ στέρνοις δατέσαι,
ἰοῖσιν γ' ἀπάνευθεν ἀφιστάμενος πολεμίζει.

Εἰ γάρ τις πισυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
445 οὐκ ἀν ἀνοιτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγγεος δρμήν.

Ἄλλα Ζεὺς τάχα που τάδε μήδετο πάντ' ἀπολέσσαι,
ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν.

ἥδη γάρ Τρώεσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
νεύσει, ἐπεὶ τόσον περ' Ἀχαιῶν ἔρχος ἀπηγρά.

450 Τοῦ πόποι, ὡς ἄρα πάγκυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
δηλήσει μέγα πένθος ἀτερπεῖ γήραι κύρσας·
αὐτῇ δισυνφήμημιν ἀπορράσσει τάχα θυμόν·
ῶδε δέ οἱ καὶ ἀμεινον διένυσος αἴψα λαθέσθαι·
εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἐ κακὴ περὶ μέσος ὅσσα,
455 ἂ δειλὸς, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἵσκει,
αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόσιν βίστον κατέδων δύδνησι,
Πηλεὺς, δις μαχάρεσσι φίλος περιώσιον ἔν·
ἄλλ' οὐ πάντα τελοῦστι θεοὶ μοιχεροῖσι βροτοῖσιν.

Ως δι μὲν ἀγγαλῶν διοφύρετο Πηλείωνα.

460 Φοῖνιξ δ' αὔθ' δι γεραῖος ἀσπεπτα κωκύεσκεν,
ἀμφιγυθεὶς δέμας ἡδι θρασύφρονος Αἰακίδαο·
καὶ δ' διοφυδὸν ἄσσε μέγ' ἀγνύμενος πινυτὸν κῆρ.

Τοῦ λεόμοι, φύλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἀφυκτον
καλλιπετες· ὃς διφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κακεύθει,
465 πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμειλίχον· οὐ γάρ ἔμοι γε
ἄλλο γερειτερὸν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδὲ δτε πατρός δι μὴν λιπόμην γεραρούς τε τοχῆας,
φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, δις μ' ὑπέδεκτο,
470 καὶ μοι δύρα πόρεν, Δολόπεστο δὲ θῆκεν ἀνάστειν.

καὶ σέ γ' ἐν ἀγκονήσι φορένυμενος ἀμφὶ μέλαχρον,
κολπῷ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέων ἐπέτελλεν
νηπίαγον κομέειν, οἵσει φίλον μῆτρα γεγῶτα.

Τῷ πιθόμην· σὺ δ' ἔμοισι περὶ στέρνοις γεγηθὼς,
πολλάκι παπτάζεσκες, ἔπ' ἄκριτα γείθει βάζων,
475 καὶ μει νηπίεσσιν ὑπ' ἀλγεινῆσι δίγνας
στήθεα τ' ἡδὲ γιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὸν ἐμῆσι
πολλὸν καγγαλῶν, ἐπειή νύ μοι ἥτορ ἐώλπει
ὑρέκειν κηδεμονῆτα βίου καὶ γήραος ἀλκαρ.

Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ βιαὸν χρόνον ἐπλετο πάντα·
480 νῦν δ' οἰγή μὲν ἄστος ὑπὸ ζόφρον ἀμφὶ δ' ἐμόν κῆρ
ἀχγυτ' διεύρως, ἐπειή νύ με θυμὸν ἱάπτει
πενθός λευγαλέον· τὸ καταφίσεις γοῶτα,
πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τὸν περ διώ
κωκύεσιν ἀλίαστον, δι' ἀμφὶ ἐ φῆμις ἔκηται·

hunc tum ex-animo cuni-gemitu plangebat nobilis Ajax,
nunc tabernaculum Pelidae exanimis
intrans, nunc rursus in arena maris
stratus procerus, verbaque singultans-edidit hæc :

Heu Achilles, ingens columen fortium Argivorum,
occubisti ad Trojam, a-Pthia procul late-patente,
ex improviso ferali confixus sagitta,
qualem in conflictu homines ignavi ejaculantur.
Nemo enim, qui-confidit scutum grande se-versare-posse,
et temporibus perite ad bellum
accommodare cassidem, inque manu pilum vibrare,
et æs hostico in pectore transadigere,
sagittis eminus stans pugnat.

Si enim tibi cominus tunc se-obtulisset, qui tibi vulnus-in-
flixit,] non sane sine-vulnere tuæ effugisset hastæ impetum.
Sed Juppiter forte hæc in-animo-habuit omnia perdere,
nostrisque in conatibus vana opera reddit.

Jam enim Trojanis contra Græcos fortassis victoriam
annuet, cum tantum Achivis propugnaculum abstulerit.
Eheu, quam graviter senex in aula Peleus
affligetur, immanem luctum in-molesta senectute sortitus,
qui ipso cum nuncio ei auferet fortasse vitam.
Sic ipsi etiam consultius, ut-calamitatis repente obli-
viscatur ;] nisi vero conficiet ipsum maia de nato fama,
heu miser molestis in luctibus senium afflictabit
perpetuo, ad focum vitam depascens cruciatibus,
Peleus, qui Diis amicus admodum fuit.

Sed non cuncta ad-finem-perducunt dii ægris hominibus.

Ita quidem ille stomachabundus deslebat Pelidam.

At Phœnix grandævus supra-modum lamentabatur,
amplexus corpus insigne magnanimi Æacidæ

et lugubre exclamavit ingenti mœrore-excrucians sapiens
cor :] Occidisti mihi, care fili, mihiique luctum usque inevi-
tabilem reliquisti. Utinam me super-injecta humus occu-
lisset,] priusquam tuum satum vidisse crudelē! Non enim
mihi] ulla atrocior unquam incessit animum calamitas,
ne quidem cum-patriam meam desererem venerandosque
parentes,] confugiens ad Pelea per Helladem, qui me suscep-
pit,] et mihi munera dedit, Dolopibusque me præfecit re-
gem,] atque te in ulnis gestans per aulam,

gremio meo reposuit, et solicite jussit

infantis curam-agere, tanquam dilecti filii.

Cui obtemperavi: tu vero meo in sinu lœtus,
crebro patrem-me-vocitabas, adhuc indistincta labiis bal-
butiens,] et meum pueritia molesta mafestabas
pectus et tunicam; tenebam vero te manibus meis
valde gavisus, nam meum cor sperabat
me educaturum curatorem vita et senectutis praesidium.
Et hæc quidem speranti exiguo tempore durabant cuncta:
nunc enim abiisti ex-conspectu ad tenebras, et meum cor
angitur miseri-modis, siquidem meum animum confecit
luctus funestus: qui ultinam me extinguat lamentantem,
antequā Peleus hoc resciscat præclarus, quem existimo
lacrimaturum supra-modum, cum ad ipsum rumor perf-

485 οἰκτιστον γάρ νῦν ὑπέρ σέθεν ἔστεται ἀλγος,
πατρί τε σῷ καὶ ἐμοὶ, τοὶ περ μέγα σεῖο θανόντος
ἀχνύμενοι τάχα γαῖαν ὑπέρ Διὸς ἀσπετον αἴσαν
δυσόμεθ' ἔστυμένως· καὶ κεν πολὺ λώιον εἴη,
ἡ ζώειν ἀπάνευθεν ἀσσητῆρος ἐοῖο.

490 Ἡ δ' ὁ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
πάρ δὲ οἱ Ἀτρείδης δλοφύρετο δάκρυα γεύων·
ῶμαξεν δ' ὀδύνησι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἐνδον·

Ὄλεο, Πηλείδη, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὦλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερέας θῆκας Ἀχιζῶν·
495 ῥήτεροι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένου πελόμεσθα
δυσμενέστιν· σὺ δὲ χάραμα πεσὸν Τρώεστιν ἔθηκας,
οἵ σε πάρος φθένοντο, λέονθ' ὃς αἰολα μῆλα·
νῦν δ' ἐπὶ νησὶ θοῆσι λιλαιόμενοι μαχέονται.

Ζεῦ πάτερ, ἡ δὰ ν καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέστι λόγοισι
500 θέλγεις, δις κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἀνάκτος
ἄστον διαπραθέειν· νῦν δ' οὐ τελέεις δοῦντεστης,
ἀλλὰ λίγην ἀπάγησας ἐμάς φρένας· οὐ γάρ διὼ
εὑρέμεναι πολέμου πολέμῳ φθιμένου Ἀχιλῆος.

“Ως ἔφατ’, ἀχνύμενος κέαρ ἐνδοθεν ἀμφὶ δὲ λαοὶ⁵⁰⁵
κώκουν ἔκ θυμοί θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παρὰ μυρομένοισιν·
ἡγή δ' ἀσπετος ὥρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο.
Ως δ' ὅτε κύματα μαχρὶ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
δρυνύμεν’ ἐκ πόντοιο, πρὸς ἡγίονας φορέονται
510 σμερδαλέον, πάντη δὲ, προσαγυνμένης ἀλὸς αἰεὶ,
ἀκταὶ ὅμῶς ῥήγμισιν ἀπειρέσιαι βοδωσι·
τοῖς ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὁρώει,
μυρομένων ἀλληκτον ἀταρέα Πηλείωνα.

Καὶ σφιν δύνομενοισι τάχ' ἡλυθε κυανέντι νῦξ,
515 εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδην προσεφύνεις Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, δις δά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἀλγος,
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐνύφρονος Ἀντιλόχου·

Ἄργειων σκηνητοῦχε μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχύμεσθα δυσηγέος αἴψα γόροιο
520 στήμερον· οὐ γάρ ἔτ' αὖθις ἐρώησει τις Ἀγαιοὺς
κλαυθυμοῦ ἀδηνον κορέσασθαι εἶπ' ἡματα πολλὰ γοῶν-
ἀλλ' ἔγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρέος Αἰακίδαο [τας·
λούσαντες, λεχέεστ' ἐνὶ θεούμεν· οὐ γάρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείτησι θανόντας.

525 Καὶ τὰ μὲν ὅς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱὸς·
αὐτὰρ δγ' οἵς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν,
ἥδατος ἐν πυρθέντας ἄφαρ κρυστοίο λέβητας
θερμήναι, λοῦσαί τε νέκυν, περὶ θ' εἵματα ἔσσαι
καλὰ, τά οἱ πόρει παιδὶ ψίλω ἀλιπόρφυρα μήτηρ
530 ἐξ Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἀνακτα·
ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον,
κάτθεσαν ἐν κλισίσῃ δεδουπότα Πηλείωνα.

Τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἔλέσης περίφρων Τριτογένεια·
στάζε δ' ἄρ' ἐμβροσίην κατὰ κράτος, θνάτῳ τε φασὶ⁵³⁵
δηρὸν ἐρυκαέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ' ἄρ' ἐρσήντα καὶ εἴκελον ἀμπνείοντι·
σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦζεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ,
οἷον τ' ἀμφὶ ἑτάροιο δαΐκταμένου Πατρόκλοιο

retur.] Miserrimus enim nobis propter te erit cruciatus,
patri tuo et mihi, qui nimio tui defuncti *causa*
mærore-confecti forte terram, Jovis immutabili fato,
subibimus repente: et quidem multo satius fuerit,
quam vivere sine protectore nostro.

Dixerat senior, infinitum in pectore luctum cumulans:
juxta quem Atrides plangebat lacrimas profundens,
singultusque edebat, dolore valde succensus cor penitus:

Interiisti, Pelida, inter-Danaos longe præstantissime omnes!] interiisti, et castra lata sine-munimento reliquisti
Græcorum] faciliores (*superatu*) sane te extincto sumus
hostibus; tuque lætitiam succumbens Trojanis conciliasti,
qui te antea fugerunt, ut leonem discolores oves,
et nunc ad naues subitas cupidi inibunt-prælia.

Juppiter pater, sane tu etiam mortales mendacibus verbis
decipis, qui annuisti mihi, Priami *te* regis
urbem excisurum. Nunc vero non præstas, quæ recepisti,
sed valde feſelliſti meam mentem: non enim arbitror
me-inventurum bellī finem, defuncto Achille.

Sic ait perturbatus corde intimo. Tum undique populus
deplorabat ex animo fortē Pelidam,
hisque naues fremitu-respondebant plangentibus,
clamorque ingens surgebat per æthera indefessum.
Ut cum fluctus vasti, vi magni venti
commoti, e mari ad littora feruntur
horrendum-in-modum, passimque, alliso mari semper,
promontoria simul cum-crepidinibus immensa reboant:
tam circa cadaver Danaum lamentatio horrenda excitabatur,] dum deplorant sine-fine imperterritum Pelidam.

Et plorantes forte oppressisset fusca nox,
nisi Atriden allocutus fuisset Nelei filius,
Nestor, qui tamen gerebat in animo infinitum luctum,
reminiscens sui filii, cordati Antilochi :

Argivum imperator potentia excellens Agamemnon,
nunc desistamus a-lamentoso confestim planctu,
hodie. Nemo enim posthac inhibebit Achivos,
quominus-fletu se-exsatient, per multos dies lamentantes.
Sed agedum, cruro fœdo intrepidi ΑΞαῖδε
abluto, lecto *eum* imponamus; non enim decet
dehonestare diurna neglitione mortuos.

Et hæc quidem ita præcepit prudens Nelei filius.
At ille (*Agamemnon*) familiares suos sine-mora jussit,
aque igni appositæ frigidæ ollas mox
calefacere, et abluere cadaver vestibusque amicire
pulcris, quas dederat filio caro purpura-tinctas mater,
Trojam proficiscenti. Celeriter itaque paruerunt regi:
cumque studiose omnia administrassent, ut decebat,
deposituerunt in tabernaculo cæsum Pelidam.
Cujus visi miserta-est solers Pallas,
stillavitque ambrosiam in caput, quam perhibent
diu servare recens corpus morte extinctorum,
fecitque rorulentum et similem spiranti;
truculenta etiam reddidit supercilia in mortuo,
qualia *ei*, ob sodalem interfectum Patrocolum

χωμένῳ ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖ προσώπου·
510 βριθύερον δὲ ἄρα θῆκε δέμας καὶ ἔρειον ιδέσθαι·
Ἄργειος δὲ ἔλε θάμβος δμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην ζώντι πανείκελον· δέκτη ἐπὶ λέκτροις
ἐκχύμενος μάλα πουλὺς ἀδην εὑδοντι ἐψέκει.

Λαμφὶ δέ μιν μογεραὶ λητίδες, δέκτη ποτὶ αὐτὸς
515 Λῆμνόν τε ζαθένην Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολεύρον,
Θείνων Ἡείνων, θλῶν λητίσατο κούρας,
ιστάμενοι γοάσσακον, ἀμύσσουσα γρόα καλόν·
στήθεα τ' ἀμφοτέρησ πεπληγυῖαι παλάμησιν
ἔχ θυμοῦ στενάγξεσκον ἔνθρονα Πηλείωνα·

520 τὰς γὰρ δὴ τίσκε, καὶ ἔκ δηίων περ ἐσύτας.
Πασάων δὲ ἔκπαγλον ἀκήγεμένη κέαρ ἔνδον
Βριστῆς, παράκοιτις ἔϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
ἀμφὶ νέκυν στρωφάτο, καὶ ἀμφοτέρης παλάμησι
δρυπτομένη γρόα καλὸν, ἀντεν· ἔκ δὲ παλοῖο
525 στήθεος αἰματόστοι ἀνὰ σμόδιγγες δέρθεν
θεινομένης· φαίνει κεν ἐπὶ γλάγος ἀλμα γέασθαι
φοίνιον· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀγνυμένης ἀλεγεινῶς
ἰμερόεν μάρμακρε· γάρις δέ οἱ ἀμφεγεν εἶδος·
τοῖον δὲ ἔκφατο μῆθον δίξυρὸν γοώσα·

530 Ω μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὲ παθοῦσα·
οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἀλλοτε πῆμα,
οὔτε κατιγήτων οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
δέσσον σειο θανόντος· ἐπει σύ μοι ιερὸν ἥμαρ
καὶ φόος ἡελίοιο πέλεις καὶ μείλιχος αἰών
535 ἐλπωρῇ τ' ἀγαθοῖο καὶ ἀσπετον ἀλκαρ ἀνίης·
πάστης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος ἡδὲ τοκήνων
ἔπλεο· πάντα γάρ οἶος ἔης δμωῆη περ ἐούσῃ·
καὶ δέ μ' Ἐθηκας ἀκοιτιν ἑλὼν ἀπὸ δούλια ἔργα·
νῦν δὲ τις ἐν νήσεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἀλλος
540 Σπάρτην εἰς ἐρίθωλον, ἢ ἐς πολυδίψιον Ἀργος·
καὶ νῦ κεν ἀμυριπολεῦσα, κακᾶς ὑποτλήσου· ἀνίας
σεν ἀπονοσφισθεῖσα, δυσάμμυρος· δές δφελόν με
γαῖα γυνὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότυον ιδέσθαι.

Ως δὲ μὲν δυηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
545 δυωῆς σὺν μογερῆσι καὶ ἀγνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,
μυρομένη καὶ ἀνάκτα καὶ ἀνέρω· τῆς δὲ ἀλεγεινὸν
οὐ ποτὲ ἐτέρσετο δάκρυ, κατείθετο δὲ ἀγριεπίονδες
ἔκ βλεφάρων, ὧσει τε μέλαν κατὰ πιόακος ὕδωρ
πετραίης, ἦς πουλὺς ὑπερ παγατος τε χίων τε
550 ἐκκέγγυται στυφελοῖο κατ' οὐδεος, ἀμφὶ δὲ πάχυν
τήκει· δύων Ἑρύρω τε καὶ ἡελίοις βολῆστι.

Καὶ τότε δή δέ ἐσάκουσαν δρινομένοιο γόοιο.
θυγατέρες Νηρῆος, δσται μέγα βένθος ἔχουσι·
πάτησιν δὲ ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἀλγος·
555 οἰκτρὸν δὲ ἐστονάγησαν, ἐπίχαγε δὲ Ἐλλήσποντος·
ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι γρόα πέπλοις,
ἐσσυμένων οἰμησαν, δπη στόλος ἐπλετ' Ἀγχιῶν,
πανσυδίη πολιοῖο δὲ οἴδματος· ἀμφὶ δὲ ἄρα σφιν
νιτσουμένης θάλασσα διέστατο· ταὶ δὲ ἐφέροντο
560 κλαγγηδῶν, κραυτνῆσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν,
δστομένης μέγα γεῖμα· περιστενάγοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένησιν· ἔθαν δὲ ἀφαρ ἤγιοι νέοντο,

irato., residencebat in atroci vultu;
ac magnificientius exhibuit corpus et præstabilis visu.
Argivos igitur subiit stupor catervatim spectantes
Pelidam viventi similem , qui in lecto
experrectus admodum procerus, omnino dormienti similis
-erat.] Et circa illum laboriosæ ancillæ, quas quondam ipse
Lemnum sacram et Cilicium altam urbem,
Theben Eetionis, expugnans ceperat pueras ,
stantes lugebant, lacerantes corpus formosum,
et pectora utraque tundentes palma
ex animo deflebant benevolum Pelidam :
has enim honestaverat, quamvis ex hostibus natas.
Ante-omnes autem mirifice conturbata pectore intimo
Briseis , uxor bello-probat Achillis ,
circa cadaver versabatur, et utrinque manibus
lanceinans corpus honestum vociferabatur , eque tenero
pectore cruentæ vibices turgescabant
plangentis-se : diceres in lac sanguinem infusum-esse
rubrum : venustas verum ejus, quamvis excruciatæ mi-
sere,] amabiliter eluebat, et gratia ipsius amplectebatur
vultum.] Haec autem edidit verba, miserabiliter ingemi-
scens:] Heu milii, quæ-omnium longe tristissima perpessa
-sum;] non enim me tanta invasit unquam calamitas ,
nec germanorum nec amplæ causa patriæ ,
quanta te mortuo. Nam tu mihi festa dies
et lumen solis eras jucundumque ævuni ,
spes etiam boni et ingens levamen curarum ,
omnique splendore multo optabiliac et parentibus
eras : omnia enim milii solus fuisti, licet serva essem,
ac me habuisti uxorem exemptam servilibus ministeriis :
at nunc in navibus quispiam Achivum me abducet alius ,
Spartam in ferilem, aut in siticulosum Argos ,
atque ancillæ-officio-fungens tristes perferam dolores ,
te orbata , infelix. Utinam me
terra effossa obtexisset, antequam tuum fatum vidisset.

Ita haec caesum deplorabat Peliden
ancillis cum miseri et moestis Achivis ,
plangens et dominum et virum; ejusque acerba
nunquam siccabatur lacrima, sed destillabat usque ad so-
lum] e palpebris , veluti nigra de fonte unda ,
qui-ex-petra-scaturit, supra quem multa glacies et nix
effunditur duram ad terram, et circumquaque humor
-concretus] liquefactatur pariter Euro et solis radiis.

Tunc vero exaudierunt increbrescentem planetum
filiae Nerei, quæ vastum maris-gurgitem tenent ,
omnibusque amarus in pectus incubuit dolor ,
et miserabiliter ingemuerunt, resonuitque Hellespontus :
cærules igitur velatae corpora peplis ,
raptim contenderunt, ubi classis stabat Achivum ,
toto-agmine canos per fluctus , circumquaque illas
viam-faciientes mare discessit; ipsæque latæ-sunt
cum-clangore, citarum instar gruum ,
quæ-præsentisunt duram hyemem, ac gemuerunt triste
balenæ circum plorantes : veneruntque statim quo conten-

παῖδα καστιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. Μούσαι δὲ θιῶς Ἐλικῶνα λιποῦσαι
695 ήλυθον, ἀλγος ἀλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ἀρνύμεναι τιμὴν Ἐλικώπιδι Νηρητῆν.
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἀτρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὅφρα μὴ ἐσθλὸν δημιλον ὑπόδεισσοι θεάων,
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἱ δὲ Ἀχιλῆος
600 ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθανάτοι περ ἕοῦσαι,
πᾶσαι δημῶς· ὀκταὶ δὲ περίαχον Ἐλλησπόντου·
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
δάκρυσι, καὶ μέγα βένθος ἀνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων, δάκρυσσι φορύνετο τεύχεα πάντα
605 καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος δρώρει.
Μήτηρ δὲ ἀμφιχυθεῖσα κύσε στόμα Πηλεύνος,
παιδὸς ἔοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·

Γῆθείτω δοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἡριγένεια,
γῆθείτω φρεσὶν ἥσι, μεθεὶς χδλοι Ἀστεροπάίου,
610 Ἄξιος εὐρυρέθρος, ἵδε Πριάμοιο γενέθλιο·
αὐτάρ ἐγὼ πρὸς Ὀλυμπον ἀφίζομαι· ἀμφὶ δὲ ποστὶ¹
κείσομαι ἀθανάτοι Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὖνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν δὲνέρι δάκρυναι,
ἀνέρι, τὸν τάχα γῆρας ἀμελιγχον ἀμφιμέμαρφε,
615 Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔσαι, τέλος θανάτοι φέρουσαι.
Ἄλλα μοι οὐ κείνοι μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλῆος,
δην μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
ἴθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἤγδανεν εὐνή·
ἀλλ' ὅτε μὲν ζαῆς ἄνεμος πέλον, ἀλλοτε δὲν ὅδωρ,
620 ἀλλοτε δὲν οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἢ πυρὸς δρυμῷ·
οὐ μοι θηντὸς ἀνήρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
γιγνομένη, δῆτα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἔέργει,
μέσφ' δὲ μοι κατένευσεν Ὄλυμποιος, υεῖσα δῖον
ἔκπαγλον θήσειν καὶ ἀργίον· ἀλλὰ τὰ μὲν που
625 ἀτρεκέως ἐτέλεστεν· δὲν γάρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
ἀλλὰ μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καὶ μ' ἀκάργησεν.
Τούνεκ' ἐς οὐρανὸν εἴμι· Διὸς δὲν ἐς δώματον ιοῦσα,
κωκύσω φίλον νῖσα, καὶ, διπόσα πρόσθ ἐμόγησα
ἀμφὶ αὐτῷ καὶ παισὶν ἀεικά τειρομένοισιν,
630 μνήσων ἀκήχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν δρίνω.

“Ως ἔφατ’ αἰνὰ γῶσ’ ἀλη Θέτι· δέ οἱ αὐτῇ²
Καλλιόπη φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρεσὶ θυμόν·

“Ισχεο κωκυτοίο, θεά Θέτι, μήδ' ἀλύουσα
εἶνεα παιδὸς ἔοι θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
635 σκύζεο· καὶ γάρ Ζηνὸς ἐριθρεμέτας ἀνακτος
νῖες δημῶς ἀπόλοντο κακῆ περὶ κηρὶ δαμέντες·
κατθανε δὲν οὐδὸς ἐμείο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοι,
Ὀρφεὺς, οὐδὲ μολτῆσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὅλη,
πᾶσα δὲν ἀρρύσσεσσα πέτρη ποταμῶν τε ῥέεθρα·
640 πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
οὐνοι τε θοῆσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν.
‘Αλλ’ ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτιν’ ἔοικεν
πένθεσι λεγαλέοισι καὶ ἀλγεῖ θυμὸν ἀχεύεν.
Τῷ σε καὶ ἀγνυμένη μεθέτω γόος υεῖος ἐσθλοῦ·
645 καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ³
καὶ μένος ἀείσουσιν, ἐμῆι ιοτῆτι καὶ ἀλλων

debant,] filium sororis fortē lugentes
admodum. Musæ etiam, subito Helicone relicto,
accesserunt, dolorem magnum in corde gestantes,
ut deferrent honorem Thetidi teretibus-oculis.
Juppiter vero magnam Argivis et securam indidit fiduciam,
ut ne insigne agmen formidarent Dearum,
aperte visum in castris : quæ Achillis
circa cadaver suspirabant, quamvis immortales essent,
omnes simul ; littoraque circum-fremebant Helleponi.
Immaduit vero solum omne circa cadaver Aeacidæ
lacrimis, et valde pontus ingemuit; ac populi circumqua-
que] lugentis lacrimis foedabant arma tota
et papilioes et naves, siquidem ingens luctus commotus
-erat.] Porro mater amplexa, osculata-est os Pelidæ,
filii sui, et hunc sermonem dixit lacrymans :

Lætetur roseo-insignis-peplō per cœlum Aurora,
lætetur animo suo, valedicens iræ propter-Asteropæum,
Axius latifluus, et Priami genus.

At ego ad Olympum me-conferam, et ad pedes
procidam immortalis Jovis magno cum-gemitu,
quod me invitam viro dedit comprimendam,
viro, quem subito senectus tristis corripuit,
fataque pro-foribus adstant finem mortis adduentia.
Verumtamen non hujus cura-afficior tam, quam Achillis,
quem mihi Juppiter promisit in Aeacidæ aula
forte se-redditurum , cum mihi displiceret connubium.
Sed nunc nimbosus ventus eram, nunc aqua,
modo volueri similis, aut ignis aestui ;
nec mihi mortalis vir poterat thoro jungi,
transformatae in omnia, quæ tellus et cœlum in-se com-
plectuntur,] donec mihi nutu-confirmavit Olympius filium
meum divinum] admirabilem se-redditurum et belli-poten-
tem. Atque hec quidem] vere præstītit: nam evasit præstan-
tissimus virorum.] At illum subito fato-obnoxium fecit,
meque luctu-affectit.] Ideo cœlum peto, Jovisque palatium
ingressa] deplorabo carum natum, et quanta antea susti-
nuerim] pro ipso filiisque indigna sorte-vexatis,
memorabo moestissima, ut ipsius etiam animum moveam.

Sic ait, graviter queritans æquore-nata Thetis. Tum ei
ipsa] Calliope reddidit haec verba, suffultum-habens sa-
pientia animum :] Cohibe ejulatum , Diva Thetis, nec dol-
oris-impatiens] propter filium tuum , in Deum regem homi-
numque] exacerbare. Nam et Jovis altitonantis domini
filii non-minus interiere iniquo fato extincti.

Mortuus-est etiam filius meus, et ipsius Deæ immortalis,
Orpheus , cuius carmina insecura-est omnis silva,
et omnis horrida petra, amniumque fluenta,
atque auræ stridulorum ventorum, violenter flantum,
et volucres subitis aera trajicientes pennis.
Sed fortiter-sustinui ingentem luctum, quoniam Deorum
nulli fas-est] luctu tristi et mœrere animum excarnificare.
Ideo a-te, quantumvis perturbata, facessat mœror super
-filio strenuo.] Nam ipsius gloriam perpetuo inter-mortales
poetae] et virtutem celebrabunt meo instinctu et aliarum

Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πενθεῖ θυμὸν
δάμνασο, θηλυτέρησον ἵστον γοσώσα γυναιξίν·
ἢ οὐκ αἰτεῖς θτὶ πάντας, δσοι χθονὶ ναιετάσουσιν,
650 ἀνθρώπους, ὅλοὶ περιπέπταται ἄσχετος Λίσα,
οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλλαχε μούνη·
ἢ καὶ νῦν Πριάμῳ πολυχρύσοιο πολῆα
ἐκπέρσει, Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσσασα
ἀνέρας, δττε θέλησι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύζει.

655 Ζες φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
ἡλίοις δ' ἀπόρουσεν ἐξ ὥκεανοϊ δέεθρα·
ώρτο δὲ νῦξ μεγάλοι κατ' ἡρός δρψνήσσα,
ἢ τε καὶ ἀγνυμένοις πέλει θνητοῖσιν ὄνειρα.
Αὐτοῦ δ' ἐν φωμάδοισιν Ἀχαΐον ἔδραθον μέσες
660 ίλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
ἄλλοι οὐχ ἡπνος ἔμαρπτε θεῶν Θέτιν ἄγγι δὲ παιδὸς
ἥστο σὺν ἀθανάτῃς Νηρήσιν· ἀμφὶ δὲ Μούσαι
ἀγνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδίς, ἀλλοθεν ἀλλη,
πολλὰ παρηγορέσσον, δπως λελάθοιτο γροι.

665 Ἄλλ' ἔτει καργαλόωσα δι' αἰθέρος ἥλυθεν Ἡδὼς,
λαμπρότατον πάντεσσι φάσις Τρώεσι φέρουσα,
καὶ Πριάμῳ· Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀγνύμενοι Ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ' ἥματο πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ¹
ἡίσινες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς,
670 ἦρα φέρων κούρη Νηρηΐδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
εἰνάλιοι μύροντο θεοί, φθιμένου Ἀχιλῆος·
καὶ τότε δὴ μεγάλους νέκυν Πηληϊάδαο
Ἀργείοι πυρὶ δύναν, δάσπετα νηήσαντες
δοῦρα, ταὶ οἱ φορέσσοντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
675 πάντες διμῶς ἐμόργησαν, ἐπει σφέας δτρύνοντες
Ἄτρειδαι προέκκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὑλην,
δφρα θῶμις καίνιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος.
Ἄυφι δὲ τεύχεις πολλὰ πυρή περινήσαντο
αἰζηνάν κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
680 Τρώων διηώσαντες διμῶς περικαλλέας υῖας,
ἴππους τε χρεμέθοντας ἔϋσθενέας θ' ἀμά ταύρους,
σὺν δ' ὀίας τε σύνας τ' ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῇ·
φάρες δ' ἐκ γηλῶν φέρον δάσπετα κωκύουσαι
διμωῆάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
685 χρυσὸν τ' ἥλεκτρον τ' ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·
καὶ δ' αὐτὴ Βριστής, ἀκχεμένη περὶ νεκρῷ,
κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δύνοντας ἄνακτι.
Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
690 ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῆ μελιτος θέσαν, ἥδε καὶ οἴνου
ἥδεος, οὖ μέθιν λαρὸν δύωδες νέκταρι ἴσον·
ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα, θυμά προτοῖσιν,
δσσα γηῶν φέρει ἐσθλὰ, καὶ δπόσα δια θάλασσα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγγυ πυρῆν διεκομήσαντο,
695 πεζοὶ ἀμ' ἱππήσσοι, σὺν ἔντεσιν, ἔρρωσαντο
ἀμφὶ πυρῆν πολύδαχρυν· δ' ἐκποθεν Οὐλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
ἀμβροσίας, δίη τε φέρων Νηρηΐδι τιμὴν
Ἐρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, δφρα καλέσση
700 λαυψηρρῶν ἀνέμων ιερὸν μένος· ἢ γὰρ ἔμελλεν

Pieridum. Tu vero nequaquam atro luctu animum
submittas, mortalium exemplo ejulans feminarum.
Nonne audis, quod omnes, quotquot in-terra habitant,
homines, sæva circumdet et invicta Necessitas,
ne Deos quidem observans? tantum virium sortita-est sola:
quæ et propediem Priami divitis urbem
exscindet, ubi-Troum et Argivum exitio-dederit
juvenes, quando voluerit; Deorumque nullus eam remo-
rabitur.] Sic dixit Calliope, prudentissima animo consilia
-tractans.] Interim sol deproperaverat in Oceani gurgitem,
et inguebat nox spacioum per aera opaca,
quæ etiam anxiis est mortalibus levamen.

Ilic igitur in arenis Achivum somnum-capiebant nati
gregatim circa cadaver, magna lassati calamitate :
nec vero somnus complexus-est divam Thetin; sed juxta
natū] sedis cum immortalibus Nereidibus; circumque
Musæ] se-discurciantem animi per-vices, aliunde alia,
multum consolata-sunt, ut oblivisceretur ægritudinis.

At ubi ridens per æthera venit'Aurora,
serenissimam omnibus lucem Trojanis afferens
et Priamo : (Danai autem magno moerore-perculsi Achillem
deplorabant per dies multos, circunque gemitus-reddebat
longa] littora ponti; et magnus lamentabatur Nereus
obsequium prestans filia Nereidi; cumque ipso caferi
marini lugebant Dii, ob-intererum Achillem :)
ac tunc quidem grandis cadaver Pelidae
Argivi igni tradiderunt, permultis congestis
lignis, quibus ad-ipsum advehendis ex monte Idæo
omnes simul laborabant, cum illos instigantes
Atridae emisissent, copiosam allatum materiem,
ut statim cremaretur cadaver caesi Achillis.
Arma ergo multa rogo accumulatorunt
juvenum interfectorum, multosque super injecerunt
Troum quos obruncaverant una forma-insignes natos,
equosque hinnientes fortesque simul tauros
simulque oves et porcos adjecerunt onustos pinguedine ·
vestes præterea ex capsis attulerunt inumeras plorantes
ancillæ, omniaque pyre desuper immiserunt:
aurumque et electrum coacervarunt : capillos autem
Myrmidones abraserunt, et cadaver his cooperuerunt regis
atque ipsa Briseis, dum-morēt mortuum,
detonsam caesariem ultimum exhibuit munus domino.
Hinc multas amphoras adipis affuderunt,
alias insuper rogo apposuerunt mellis et vini
suavis, cuius dulce merum olebat nectaris instar;
aliaque multa addicuerunt fragrantia, admiranda homini-
bus,] quæ tellus producit eximia, et quæ divinum mare.
Cum itaque satis superque rogum adornassent,
pedites cum equitibus armati circumierunt
pyram lacrimosam. Tunc ex Olympo
Juppiter guttas effudit super corpus Αεacidæ
ambrosias, divæque deferens Nereidi honorem
Mercurium amandavit ad Εολον, ut exciret
præpetum ventorum sacrum robur. Nam prope-erat,

καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἴψα μολόντος,
Αἴολος οὐχ ἀπίθησε· καλεσμάμενος δ' ἀλεγεινὸν
καρπαλίμως Βορέην Ζεφύρου τε λάθρον ἀγήνην
ἔς Τροίην προέκηε, θοῇ θύοντας ἀλλήλη·
οἵ δὲ θῶντος οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ριπῆ ἀπειρεσίη· περὶ δ' ἵσχεν ἐσσυμένοισι
πόντος δμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὑπερθε
πάντα νέφη, μεγάλοιο δι' αἰθέρος δίσσοντα·
οἱ δὲ, Διὸς βουλῆσι, δαικταμένους Ἀχιλῆος
αἴψα πυρῆ ἐνόρουσαν ἀλλέες· δρτο δ' ἀτύμη
Ἡραίστου μαλεροῖο· γάρ δ' ἀλίστος ὀράρει
Μυρμιδόνων· ἀνεμοὶ δὲ, καὶ ἐσύμενοι περ ἀλλήλη,
πανῆμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιηνύοντες,
καὶ οἱ εὖπνειόντες δμως· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἡέρα δῖον, ἐπέστενε δ' ἀσπετος ὅλη
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίγνετο τέφρη.
Οἱ δὲ μέγ' ἔκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀγῆται,
εἰς ἐνὸν ἄντρον ἔκαστος δμοῦ θυφέεστι φέροντο.
Μυρμιδόνες δ', δτ' ἀνακτα πελώριον ὕστατον ἀλ-
720 ἡνυσε πῦρ ἀτόληλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ, [λων
ἴππων τ' αἰζηῶν τε καὶ ἄλλ' δσα δρακυρχέοντες
θριμόν ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχιλοῖ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἰνῷ σθέσαν· δστέα δ' αὐτοῦ
φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἔτεροισι δμοῖα
ἢν, ἄλλ' οἴα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπεὶ βόες ἥδε καὶ ἵπποι
καὶ παῖδες Τρώων μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις
βοιὸν ἀπωθε κέοντο περὶ νέκυν· δο δ' ἐνὶ μέσσοις,
ριπῆ νφ' Ἡραίστοιο δεδμημένος, οἴος ἔκειτο·
730 τοῦ δὲ καὶ δστέα πάντα περιστενάγοντες ἔταιροι
ἀλλεγον ἐς ζηλὸν πολυχανδέο τε βριαρήν τε,
ἀργυρένην· χρυσῷ δὲ διαυγεῖ πᾶσ' ἔκέκαστο·
καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίη καὶ ἀλειφασι πάγχυ δίναν
κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι·
735 ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀλθρόν ἔγχρισται
σὺν μέλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ώπασε, τόν δο πάροισε Διώνυσος πόρε δῶρον,
Ἡραίστου κλυτὸν ἔργον ἐνύφρονος· φ' ἐν θῆκαν
δστέ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
740 Ἀργείοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἀκτῇ ἐπ' ἀκροτάτη παρὰ βένθεσιν Ἐλλησπόντου,
Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες.
Οὐδὲ μὲν ἀμβροτοι ἵπποι ἀταρέδεος Αἰακίδαο
μίμονον ἀδάκρυτοι παρὸ νησίν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ^{οἱ}
745 μύροντο σφετέροιο δαικταμένουν βασιλῆος·
οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
μίσγεσθ' Ἀργείων, διοδὸν πέρι πένθος ἔχοντες,
ἀλλ' ὑπὲρ ὥκεανοιο δοῦς καὶ Τηθύος ἄντρα,
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν διζυρῶν, φορέεσθαι,
750 ἦγι σχέας τοπάροιθεν ἔγεινατο δῖος Ποδάρηη,
ἄμφω ἀλλόποδας, Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα.
Καὶ γύ κεν αἴψ' ἐτέλεσσαν δσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, δφρ' Ἀχιλῆος
Ἐλθοι ἀπὸ Σκύρου θοὸς πάīς, δν δα καὶ αὐτοὶ

ut-combureretur Αειδα cadaver; illo igitur statim adventante,] Αεolus non difficilem-se-præbuit, sed advocatos asperum] continuo Aquilonem et Zephyri rapidum flatum ad Trojam misit, subita baccantes procella;
qui mox arripue-viam, super mare ut-ferrentur impetu magno, et his infremuit accelerantibus pontus simul terraque, glomerabanturque in alto cunctæ nubes, per magnum aethera volitantes.

Illi igitur, Jove sic-volente, cæsi Achillis celeriter in-rogum involarunt conjuncti; attollebatur vero flamma] Vulcani ardantis, planctusque infinitus se-commovit] Myrmidonum. At venti, quamvis irruentes turbine, integrum-diem et noctem cadaver sedulo-obeuntes, urebant validis-flatibus nihilominus. Surgebat ergo densus fumus in aera divinum, crepitabatque ingens materia, dum-absumitur igni tota, et nigra inde fiebat favilla. Cum vero magnum confecissent indefatigabiles negotium venti,] in suum quisque antrum cum nubibus se-receperunt.

Porro Myrmidones, ubi regem vasti-corpis ultimum post-alios] consumperat ignis funestus, qui-necati-erant circa mortuum,] equos virosque et quæcunque alia lacrimantes] augusto cadaveri pretiosa adjecerant Achivi, tandem pyram vino restinxerunt. Ossa autem illius extabant insigniter, quia cæteris non æqualia erant, sed tanquam gigantis invicti; nec alia cum his permixta erant; nam boves et equi et filii Troum promiscue mortuis cum aliis paululum seorsum jacebant circa cadaver, quod in mediis illis] æstu Vulcani consumptum, separatim jacebat: illius autem ossa omnia, cum-gemitu, amici collegerunt in urnam capacem et ponderosam, argenteam, quæ auro fulgido tota insignita-erat; et hæc ambrosia atque unguento penitus humectarunt filiae Nerei, magno Achillem honore-afficientes, boumque arvinam indiderunt, multam illinentes cum melle dulci: mater autem ipsius amphoram præbuit, quam olim Bacchus dederat dono, Vulcani insigne opus benevoli, in qua recondiderunt ossa Achillis magnamini: circumque eam bustum Graeci et monimentum ingens aggerarunt liture in summo juxta profunda Hellesponti, Myrmidonum regem audacem deplorantes.

Neque immortales equi impavidi Αειδα manserunt lacrimarum-expertes juxta naves, sed etiam ipsi] flebant ob-suum in-bello-peremtum dominum, nec volebant amplius laboriosos inter-homines, aut equos versari Argivum, immani luctu affecti, sed trans Oceanus fluxus et Tethys antra, ab hominibus procul ærumnosis, se-transferre, ubi eos quondam pepererat divina Podarge, utrumque procellam-cursu-aequantem, Zephyro sonoro mista.] Atque sine mora perfecissent, quæ ipsi destinabat animus,] nisi eos retraxisset Deorum decretum, donec Achil lis] veniret e Scyro impiger filius, quem ipsi etiam

735 δέχυνο', δππότ' ἵκοιτο ποτὶ στρατὸν· ούνεκ' ἄρα
Οέσφατα γιγνομένοισι Χάους λεροῦ θύγατρες [σφιν
Μοιραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοις περ ἔσυσι,
πρῶτα Ποσειδάνιοι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα
Οαρσαλέω Πηλῆι, καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆι·

740 τέττατον αὐτὸν ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμῳ μεγαλύμῳ,
τὸν καὶ ἐς Ἡλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπὲννεσίης φέρειν, μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
τούνεκα, καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνή,
μίμην πάρ τηνέστιν, ἐὸν κατὰ θυμὸν ἀνακτά

745 τὸν μὲν ἀκηγέμενοι, τὸν δ' ἂν ποιέοντες ἴδεσθαι.

Καὶ τότε ἐριδούπιοι λιπῶν ἀλλοδότριμον οἰδημα,
ἥλυσθεν Ἐννοσίγαϊος ἐπ' ἥρόνας· οὐδὲ μιν ἀνδρες
ἔδραχον, ἀλλὰ θεστοι παρίστατο Νηρήνης·

καὶ ρά Θέτιν προσέειπεν ἐπ' ἀχυμένην Ἀχιλῆο·

750 Ἰσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γούωσα·

οὐ γάρ δις φύιμενοισι μετέσταται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
ὧς ἡδὸς Διόνυσος ἴδε σθένος Ἡρακλῆος.

Οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸν ἐπὸς ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
οὐδὲ Ἄιδης, ἀλλ' αἴψα καὶ ἐς Διὸς ἔσται αὐγάς·

755 καὶ οἱ δῶρον ἔγω γε θεούδεα νῆσον ὀπάσσω

Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπη θεός ἔστεται αἰὲν
σὸς πάσι· ἀμφὶ δὲ φύλα περικτιώνων μέγα λαῶν
κείνον κυδαίνοντα θυηπολίγης ἐρατεινῆς

ἴσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' Ἰσχεο κωκύουσα

760 ἐστυμένως, καὶ μή τι καλέπτεο πένθει θυμόν.

Ὦς εἰπὼν ἐπὶ πόντον ἀπῆγεν εἰκελος αὔρῃ,
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δὲ ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαίον ἀνέπνευσεν· τὰ δὲ οἱ θεός ἔξετέλεσσεν·

Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπῆγον, ἤχι ἐκάστῳ

765 νῆσος ἔσταν, τὰς ἥγον ἀφ' Ἑλλάδος· αἱ δὲ Ἑλικώνα
Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς θλα Νηρήναι
δῦσαν, ἐὸν στενάχουσαι ἐνέφρονα Πηλείωνα.

ΑΟΓΟΣ Δ.

Οὐδὲ μὲν Ἰππολόχοιο δαίζοντος δότριμον οὐδὲν
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ⁵
Δαρδανίτης προπροΐσθη πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δὲ αὐτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐστυμένως ἀναστίρας
δῶικε θοοῖς Ἀνέμουσι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἵης.
οἱ δέ μιν αἴψι ἀπένεικαν ὑπὸ ἄγκες Τήλανδροιο
γῆρων ἐς ιμερόεντα, πέτρην δὲ ἐφύπερθε βάλοντο
ἀρρήγητον. Νύμφαι δὲ περίθλουσαν ιερὸν ὕδωρ

10 ἀενάουον ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φύλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείοισιν ἐνέρρον· ἀλλὰ τὰ μὲν που

ἀθάνατοι τεύχοντο γέρας Λυκίων βασιλῆι·
Ἀργεῖοι δὲ ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα

15 νησοῦ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλένη καὶ πένθος, ἐπειράρχα μιν ὡς ἐὸν υῖα
δίζοντ', οὐδέ τις ἥγεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἀδακρυς·

Τρῶες δὲ αὐτὸν ἀλίσαστον ἐγύθεον, εἰσορόωντες
τοὺς μὲν ἀκηγέμενους, τὸν δὲ ἐν πυρὶ δημιύεντα.

exspectabant, si-quando veniret ad exercitum. Nam illis
hoc fatum nascentibus Chai sacri natae,
Parcae, agglomerarant, licet immortales essent,
ut-primum a-Neptuno domarentur, atque deinde
a-forti Peleo, et tertio invicto ab-Achille,
quarto autem post hos a-Neoptolemo magnanimo,
quem etiam in Elysium campum posthac erant
Jovis consilio deportaturi, beatorum ad-terram;
quamobrem acerbo sauciati cor mædere,
manebant apud naves, suum in animo dominum,
alterum quudem deplorantes, alterum vero cupientes videre.

Et tunc horrisoni linquens æquor tumidam undam
venit Neptunus ad littus, nec ipsum homines
viderunt, sed deabus adstitit Nereo-satis,
et Thetin allocutus-est, adhuc mœrentem ob-Achillem :

Desine tandem ob natum nimio indulgere-luctui :
non enim hic cum inferis deget, sed cum-Diis ;
ut mitis Bacchus et robur Herculis.

Non enim eum fatum lugubre tenebris perpetuis præpediet,
nec Pluto, sed mox ad Jovis evehetur lucidas-sedes ;
atque ipsi dono ego divam insulam dabo
Euxinum ad pontum, ubi deus erit perpetuo
tuus natus; et circumquaque gentes finitimorum hominum
insigniter] illum venerantes sacrificiis gratis
non minus quam-me colent. Tu igitur desine lamentari
confestim, nec conficito luctu animum.

Sic fatus in æquor discessit, similis auræ,
consolatus his verbis Thetidem, cujus in pectore animus
non nihil respiravit; illa autem ei Deus adimplevit.
Argivi autem gementes se-retulerunt, ubi cujusque
naves erant, quas adduxerant e Græcia; ad-Heliconem
etiam] Pierides redierunt, et mare Nereides
subiere, suum desentes cordatum Peliden.

LIBER IV.

INTERIM nec Hippolochi bellicosī fortē filium
Troes indeploratum miseri reliquerunt; verum et ipsi
Dardaniam ante portam præclarum virum
rogo imposuerunt. Hunc vero ipse Apollo,
ex flamma ardente præpropere sublatum,
dedit rapidis Ventis portandum Lyciam ad terram :
qui eum protinus abstulerunt, sub valles Telandri,
locum in ameum, et saxum super imposuerunt
durissimum. Nymphæ autem elicuerunt sacrum liquorem
perennis fluvii, quem etiamnum gentes hominum
Glaucum appellant largiliuum. Hoc itaque
Dii effecerunt in-honorem Lyciorum regi.
Argivi autem animosum deflebant Achillem,
ad naves cito-meantes, vexabatque omnes agrimonias
acerba et luctus, quoniā ipsum ut suum filium
requirebant, nec quisquam fuit in castris latis sine-laci-
mis.] Troes contra ingenti afficiebant-gaudio, ubi-vide-
runt] hos mœre-se-afflictantes, illum igni consumptum;

καὶ τις ἐπευχόμενος μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 20 Νῦν πάντεσσιν ἀελπίτον ἀπ' Οὐλύμπιο Κρονίων
 ἡμῖν ὅπασε χάρμα, λιλαιομένοισιν ἴδεσθαι
 ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γάρ δίω
 βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φύλα,
 αἰματος ἐξ δλοοιο καὶ ἀνδροφόνου ὑμίνης·
 25 αἰεὶ γάρ οἱ χερσὶν ἐμάνιστο λοίγιον ἔγχος,
 λύθρῳ δὲ ἀργαλέω πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
 κείνῳ ἔναντα κιῶν, ἐπ' ἐσέδρακεν Ἡριγένειαν·
 νῦν δὲ δίω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν δέριμα τέκνα
 νησὶν ἔπρωροισι, δαΐκταμένου Ἀχιλῆος·
 30 ὡς ὁφέλον μένος ἦν τὸν Ἑτορος, ὁφ' ὅμια πάντας
 Ἀργείους σφετέρησιν ἐνὶ κλισίγισιν δλέσση·
 Ως δέ? ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγήθως·
 ἀλλος δ' αὐθὶ? ἔπερωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον.
 Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν δλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῷν
 35 πόντον ἐπ' ἡερόεντα πεφύζατας αἴψα νέεσθαι·
 ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι, λιλαιομενοι μέγα χάρμης·
 εἰσὶν γάρ κρατεροί τε καὶ δέριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
 Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρέος δέριμοι υῖες·
 τοὺς ἐπ' ἔγω δείδοικα, κατατακταμένου Ἀχιλῆος.
 40 Τοὺς εἰθὲ? ἀργυρόδοξοι ἀναιρήσειν Ἀπόλλων,
 καὶ κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ δεικέος οἵτου
 ἡμῖν εὐχομένοισιν ἔλευσται τῆματι κείνῳ.
 Ως ἔφατ? ἀθάνατοι δὲ κατ' ὄρανὸν ἐστενάχοντο,
 δτσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐσθενέεστιν ἀργοῖ·
 45 ἀμφὶ δὲ κράτη? ἔκαλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέσσι,
 θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἔπερωθε δὲ γῆθεον ἄλλοι,
 εὐχομενοι Τρώεστι πέρας θυμηδές δρέξαι.
 Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτῇ προσεφύνεεν Ἡρῷ·
 Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίνη Τρώεστιν ἀρήγεις,
 50 κούρης ἡγύκομοιο λελασμένος, ἥν δια πάροιθεν
 ἀντιθέω Πηλῆι πόρες θυμήρε? ἀκοιτιν
 Πηγίου ἐν βῆστησι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
 ἀμβροτον· οἱ δέ νυ πάντες ἔδαινυμεθ' ἥματι κείνῳ
 ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
 55 ἀλλὰ τὰ γ' ἔξελάθουν μέγα δ' Ἐλλάδι μῆσα πένθος·
 Ως δέ? ἔφη τὴν δόσιτι προσέννενεπεν ἀκάματος Ζεύς·
 ἥστο γάρ ἀχνύμενος κραδίνη καὶ πολλὰ μενοινῶν,
 οὔνεκεν ἥμελλοι Πριάμου πόλιν ἔξαλαπάξειν
 Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν δπάσσαι
 60 ἐν πολέμῳ στονέσσι καὶ ἐν βαρυηγέη πόντῳ·
 καὶ τὰ μὲν ὅις δρματιν, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν.
 Ἡδος δ' ὀκεανοῖο βαθὺν δύον εἰσαφίκανεν·
 κυανένην δὲ ἄρα γαῖαν ἐπήιεν ἀσπετος ὄρφνη,
 ἥμος ἀναπνείσιοις βροτοι βαίὸν καμάτοιο·
 65 Ἀργεῖοι δὲ ἐπὶ νησὶν ἐδόρπεον, ἀχνύμενοι περ.
 Οὐ γάρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
 λιμὸν ἀταρτηρὸν, δόπταν στέρνοισιν ἵκηται,
 ἀλλ' εἴθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
 γίγνεται, ἥν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
 70 τούνεκα δαῖτ' ἐπάσσαντο, καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
 αἰνὴ γάρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
 Τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νηδύμοις ὑπνος,

et quispiam vota-concipiens verba talia edidit:

Nunc omnibus insperatum ecolitus Saturni-filius
 nobis exhibuit gaudium, cupidis videndi
 ad Trojam Achillem intersectum. Hoc enim spero
 extincto respiraturas Trojanorum nobiles gentes
 nece a crudeli et mortifero prelio.

Semper enim ejus in-manibus furebat pestilens hasta,
 cruore tristi polluta, nec nullus e-nobis
 illi obviam factus amplius vidit Auroram.

Ergo nunc puto fugam-arrepturos Achivum fortes natos
 navibus rostratis, in-pugna-confosso Achille.

O utinam robur esset superstes Hectoris, ut simul omnes
 Argivos ipsorum in castris interneconi-daret!

Sic dixit Troum quispiam pectore toto lētus;
 alius autem aliunde, rem penitus considerans, his disseruit
 verbis:] Putas tu quidem, Danaum infestas copias in na-
 vibus] mare per cæruleum arrepta-fuga statim vela-daturas.
 At nequaquam fugient, cum-cupiant valde bellum ;
 sunt enim validi et constantes viri alii,
 Tydides Ajaxque et Atrei strenui filii,
 quos adhuc ego pertimesco, occiso Achille.

Hos utinam argenteo-decorus-arcu e-medio-tollat Apollo,
 forte quies a-bello indignaque caede
 n̄ibis pro-votis continget die illo.

Sic ait. At Dii in celo ingemuerunt,
 qui erant Danais præpotentibus fautores ,
 et capita velarunt immensis nubibus ,
 animum contristati : contra autem lætati-sunt alii ,
 qui-optabant Trojanis finem belli gratum afferre.
 Atque tunc Jovem inclita allocuta-est Juno :

Juppiter pater fulminator, cur Troum partes-tueris,
 pueræ pulcricomæ oblitus, quam superiori-tempore
 generoso Peleo sociasti optatam uxorem
 Pelii in vallibus? et nuptias ei ipse instruxisti
 divinas ; cuncti sane epulo-interfuimus die illo
 immortales, multaque obtulimus insignia munera.

Sed horum oblitus-es, magnumque Græciae destinasti lu-
 cūtum.] Sic ait; huic vero nihil respondit invictus Juppiter;
 sedebat enim se-excrucians animi et multa secum-voluntans,
 quod essent Priami urbem eversuri

Argivi , quibus triste cogitabat exitium inferre
 in bello luctifico et in horrisono mari :
 atque haec quidem ita meditabatur , qua deinde peregit.

Interea Aurora Oceani ad-altum gurgitem pervenerat,
 et nigram terram invaserant densæ tenebrae,
 cum respirant homines nonnihil a-labore :
 tunc Argivi in navibus cænam-sumpserunt, quamvis moesti.
 Non enim a-ventre licet propulsare avido
 famem diram, quando viscera subit ;
 sed mox velocia membra gravantur, nec ullum remedium
 occurrit, nisi quis satiaverit aegrificam alvum :
 propterea escam carpserunt, tametsi lugerent Achillem;
 prædura enim omnes urgebat necessitas.
 Hos igitur saturatos oppressit dulcis sopor ,

λῦσε δ' ἀπὸ μελέων δδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὅρσεν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρχτοι,
75 δέγμεναι ἡελίοιο θόὸν φάσι, ἔργετο δ' Ἡὸς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Ἀργείων,
πορφύρων Τρώεστι φόνον καὶ κῆρ' ἀδήλον,
κίνυτο δ' ἥντε πόντος ἀπειρίτος Ἰκαρίοιο,
ἥς καὶ αὐαλέον βαθὺν λήιον, δηπότ' ἵκηται
80 διπήλη πειρεσθή νεφεληγέρεος Ζεφύροιο.
ὣς ἀρά κίνυτο λαὸς ἐπ' ἥστιν Ἐλλησπόντου.

Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν.

὾ φίλοι, εἰ ἔτεον γε μενεπόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
85 μὴ πῶς θαρσήσωσιν, Ἀχιλλέος οὐκ ἐπ' ἔντος·
ἀλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι καὶ δρμαστιν ἥδε καὶ ἵπποις
ἴσμεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἀρά κῦδος ὁρέει.

Ὦ Ως ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἀμειβέτο δ' ὅριμος Αἴας·

Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
90 δτρύνων Τρώεστιν ἔϋπτολέμουσι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναοὺς, οἵπερ μεμάσαι καὶ αὐτοῖς·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήσσοις μένειν, ἀχρις ἐξ ἀλδὸς ἐλθῃ
διὰ Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεστὶν ἐλθεται ἦτορ
νίεος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἀεθλα·

95 ὡς χοίζῃ μοι ἔειπεν, δτ' εἰς δλὸς ἥστε βένθος,
νόστῳ ἀλλων Δαναῶν· καὶ ἐ σχεδὸν ἐλπομαι εἶναι
ἐστυμένην. Τρώες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱὸς,
οὐ μᾶλα θαρσήσουσιν, ἔτι ζώντος ἐμεῖο,
καὶ σεθενήδε καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρέιδος.

100 Ὡς ἄρ' ἔφη Τελαμώνος ἐνὶ πάϊς, οὐδὲ τι ἥδη
δττι βά οι μετ' ἀεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμονα
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμειβέτο Τυδέος υἱὸς·

὾ φίλοι, εἰ ἔτεον Θέτις ἔργεται ἡματι τῷδε
νίεος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἀεθλα,
105 πάρη νήσσοις μένωμεν, ἐρυκανώντε καὶ ἀλλους·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσστ θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·
καὶ δ' ἀλλως Ἀχιλῆϊ, καὶ ἀθανάτων δέκητι,
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμῆν.

Ὦς φάτο Τυδείδαο δαίτρονος ὅριμον ἦτορ·
110 καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλήδος ἀκοιτις,
αὔρη ὑπηρῷ ἐναλίγκιος· αἴψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων ἐς δμιλον, δπη μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίην ἐν ἀγῶνι,
οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆσιν ἰῆναι·

115 τοῖτο δ' ἄμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοχρήδεμνος
θῆκεν ἀεθλα φέρουσα, καὶ δτρύνεσθεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοι δ' ἀθανάτη πεπίθοντο.

Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱὸς,
οὐ μὲν πυγμαχίησι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
120 οὔτε παλαιτμοσύνη πολυτερέει· τοῦ γάρ ὑπερθε
γυῖα καὶ ἄψει πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
ἀλλά οἱ ἐ στέρνοισιν ἐπ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
καὶ νόος· οὐδέ τις ἀλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
κείνων, δτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
125 τῷ καὶ Λαέρτῳ κλυτὸς πάϊς εἰνεκα μύθων
εἰν ἀγορῇ ὑπόσεικε, καὶ δε βασιλεύτατος ἦν

laxavitque membra curis, vigoremque renovavit.

At cum capita ad ortum vertissent ursae,
exspectantes solis rapidum jubār, et surget Aurora;
tunc etiam se-commovit exercitus præpotentum Argivorum;
] meditans Trojanis cædem et perniciem funestam,
et fluctuavit non-alter-quam mare vastum Icarii,
aut etiam arida et profunda seges, ubi ingruit
flatus immodicus nubes-cogentis Zephyri:
sic etiam movebatur exercitus ad littora Helleponsi.
Et tunc Tydei filius ad-*Græcos hujus rei* cupidos dixit:

Amici, si revera bellica-virtute præstamus,
nunc acrius cum-infestis pugnemus hostibus,
ne unquam animum-recipiant Achille non amplius superstitio.] Ergo agite instruti armis et curribus atque equis,
cingamus urbem. Labor enim gloriam exhibebit.

Sic ait inter Danaos; sed *ita eum* excepit procerus Ajax:

Tyrida, tu quidem bene et non incassum mones,
instigans cum Trojanis Marte-valentibus pugnare
pugnaces Danaos, qui illuc-feruntur sponte-sua.
Verum est in navibus commorandum, dum e mari venerit
diva Thetis, cuius magnopere in pectore cupit animus
nati ad tumulum pulcherrima proponere præmia,
ut heri mihi retulit, cum mari subiret profundum,
seorsum a-caeteris Danais; eamque prope auguror esse
properantem. Troes autem, etiamsi obiit Pelei natus,
non multum fiduciæ-habebunt, adhuc superstite me,
et te, atque etiam ipso inculpato Agamemnone.

Ita dixit Telamonis egregius filius, nec præscivit,
quod sibi post certamina atrocem mortem pararet satum
crudelem: eique respondit Tydei natus.

Amice, si haud-dubie Thetis veniet hoc die,
ut-nati ad bustum pulcra instituat certamina,
ad naues praestolemur, inhibentes etiam alios.
Etenim aternis Divis parere decet;
et alioquin Achilli, etiam Deorum sine-monitu,
ipsi constituamus, ut deferamus gratum honorem.

Talia verba-dabat Diomedis bellisci animosum coi
Et tunc ex ponto sese-extulit Pelei uxor,
auræ matutinæ similis, et statim venit
Argivum in cetum, ubi promti remanserant,
alii, ut-decertarent frēquenti in ludo,
alii, ut mentem et animum athletis spectandis oblectarent.
Quibus in-unum coactis Thetis cœrulea-redimita-vitta
depositus præmia allata, et hortata-est Argivos,
ut-protinus certamen-inirent: et hi Divæ paruerunt.

Princeps igitur in medium prodiit Nelei filius,
non pugillatu cupiens contendere,
nec lucta plurimum-defatigante: desuper enim
membra et artus cunctos molesta gravabat senectus;
sed ei in pectore adhuc vegetus erat animus
et intellectus, nec quisquam alijs contendebat Achivum
cum-ipso, si in concione de facundia certamen motum-esset.
Idecirco et Laertæ clarus natus eloquentia
in concione illi cedebat, et qui summo-imperio-præditus

πάντων Ἀργείων, μέγ' ἔϋμμελήις Ἀγαμέμνων· τούνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν ἔϋφρονα Νηρηΐνην
ὅμνεεν, ὃς πάσησι μετέπρεπεν εἰναλίγησιν,
130 εἴνεκ' ἔϋφροσύνης καὶ εἰδεος· ή δ' ἀίουσα
τέρπεο· δ' δ' ἴμερόντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τὸν δι' οἱ ἀθάνατοι μάχαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα· καὶ ἀμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαιτα παρ' εἰλαπίνησιν, δτ' εἰδάτα θεῖα φέρουσαι
135 χερσὸν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θειαὶ παρενήνεον Ὄραι
χρυσείσις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καγγαλώσα
ἀργυρέας ἐτίτανεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
πῦρ δ' Ἡφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέραιρον ἐνὶ χρυσείσι κυπέλλοις,
140 αἱ δ' ἄρ' ἐς δργηθμὸν Χάριτες τράπεν ἴμεροεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολτὴν, ἐπετέρπετο δ' οὐρα πάντα,
καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, λαίνετο δ' ἀφθιτος αἰθήρ,
ἀντρο τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
Καὶ τὰ μὲν ἄρα Νηλῆος ἐνὶ πάσι Ἀργείοισι
145 πάντα μάλ' ιερένοις κατελέξατο· τοι δ' ἀίοντες
τέρπονθ· δς δ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀρθίτα ἔργα
μέλπε μέσω ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίσχε λαὸς
ἀσπασίως· δ δ ἄρ' ἐνθεν ἐλῶν ἐρικύδεα φῶτα
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσιν.
150 δώδεχ' δπως διέπερσε κατὰ πλόσον ἀστεα φωτῶν,
ἔνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπέιριτον· ὡς δ' ἐδαίξεν
Τήλεφον, ἥδε βίην ἐρικυδέος Ἡείωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ,
սῖα Ποσειδάνων, ίδε ἀντίθεον Πολύδωρον
155 καὶ Τρώιλον Θηηὸν ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον·
αίματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἀδην ποταμοῖο ῥέειρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
πάντα βόον κελάδοντα, Λυκάνον δπόπτε θυμὸν
νοσφίσατ' ἐν μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἡγένετος·
160 Ἐκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἔλε Πενθεσίλειαν,
ἥδε καὶ νίεα διον ἔϋθρονος Ἡριγενείης.
Καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισι ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέυκτο πελώριος, ὡς τέ οἱ οὔτις
ἐσθενε δηριάσθαι ἐναντίον, οὗτ' ἐν δέθοις
165 αἰζην, δτε ποσοὶ νέοι πειριθριώνται,
οὐδὲ μὲν ἵππασίη, οὐδὲ σταδίη ἐνι χάρμη·
καλλεῖ θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπερέγεν, ὡς τέ οἱ ἀλκη
ἐπλετ' ἀπειρεσίη, δπότ' Ἀρεος ἴστατο δηρις·
εύγετο δ' ἀθανάτοισι, καὶ νίεα τοιον ίδεσθαι
170 κείνου, ἀπὸ Σκύροι πολυκλύστοιο μολόντα.
Ἀργείοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευρήμησαν ἐπεσσιν,
αὐτῇ τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ οἱ πόρεν ίππους
ώκυποδας, τοὺς πρόσθεν ἔϋμμελήι Ἀχιλῆι.
Τήλεφος ὕπατε δῶρον ἐπὶ προχοήστη Καίκου,
175 εὔτε ἐ μογθίζοντα κακῷ περὶ ἐλλει θυμὸν
ἡκέσατ' ἐγγείη, τῇ μιν βάλε δηριώντα
αὐτὸς ἔσω μηροῖο· δηλασε δ' δηριμον αἰχμήν.
Καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλῆος οἵς ἐτάροισιν
ώπασσεν· οἱ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
180 ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσσον ἀγῶνα

erat] inter-omnes Argivos, hasta-præstans Agamemnon.
Ideo in medio-agmine sapientem Nerei-filiam
celebrabat, quod omnes præcelleret Deas-maris ,
animi-virtute et formæ-decore. Quæ cum-audiret ,
laetabatur. Ille autem de gratis nuptiis Pelei verba-fecit ,
quas immortales Dii confecissent
Pelii in jugis, et ut ambrosium sumpsiscent
cibum in conviviis, ubi escas divinas afferentes
palmis cœlestibus divæ accumulateunt Horæ
aureis canistris , et Themis laetabunda
argenteas posuit sine-cunctatione mensas ,
ignemque Vulcanus accendit purum, et juxta Nymphae
ambrosiam miscerunt in aureis scyphis ,
atque ad saltationem Gratiae se-converterunt amabilem ,
et Musæ ad cantum, unde oblectabantur cuncti montes ,
et amnes et bestiæ, et exultavit æternus æther ,
antraque Chironis amœna et Dii ipsi.
Et hæc quidem Nelei egregius filius Argivis
omnia pro-votis-ipsorum memoravit, qui hæc audientes
oblectabantur. Item Achillis præstantis immortalia facta
celebravit medio in circo, numerosusque acclamavit ex-
ercitus] benevolenter. Inde igitur exordio-ducto, illustrem
virum] mirum-in-modum laudavit convenientibus verbis :
ut duodecim excidisset inter navigandum oppida homi-
num,] et undecim in continente spaciosa; ut percussisset
Telephum, et robur nobilis Eetionis
Thebes in solo; et ut Cyenum peremisset hasta
ortum Neptuno , atque Diis-similem Polydorum ,
Troilum etiam speciosum et fortē Asteropæum;
et ut sanguine rubefecisset prorsus fluminis undam
Xanthi, et cadaveribus innumeris obtexisset
totum fluvium strepitantem , quando Lycaonis animum
exterminavit e corpore, amnem prope sonorum :
et ut Hectora stravisset, et viciisset Penthesileam ,
atque etiam filium divum pulcrithronæ Auroræ.
Atque hæc Argivis, qui-non-ignorabant et ipsi ,
memoravit, et quam fuisse procerus, utque cum-ipso nemo
valuisse contendere cominus, neque in certamine
juvenum, cum pedibus (*cursu*) juniores disceptant ,
neque in ludo-equestri, neque stataria in pugna ;
et ut forma Danaos longe superasset; et quæ ipsi fortitudo
fuisse excellens, cum Martis exorta-esset contentio .
Orabat igitur immortales, ut-etiam filius talis videretur
illi, e Scyro fluctuosa profectus.
Argivi autem singula secundo-rumore-excepserunt verba ,
ipsa etiam argenteip Thetis : et ipsi obtulit equos
alipedes , quos olim hasta-valenti Achilli
Telephus dederat dono apud ostia Caici ,
cum eum ægrum, malum propter vulnus, animi ,
curasset hasta, qua eum percusserat in-conflictu
ipse in femur, infixeratque validam cuspidem.
Atque hos quidem Nestor Neleius suis sociis
tradidit, qui ad naves deduxerunt honorifice prædicantes
similem-Diis regem. Thetis autem in medium arenam

Οὐκεν δέρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέχεται· τῆσι δὲ πάσης καλαὶ πόρτες ἡσάν οὐδὲ μαζοῖσιν ιοῦσαι· τὰς ποτε Πηλείδα θρασύν σθένος ἀκαμάτοιο ἤλασεν ἐξ Ἰδης, μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς.

185 Τῶν πέρι δοιοὶ ἀνέσταν, ἐεἰδόμενοι μέγα νίκης Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαχώνιος, ἥδε καὶ Αἴας, Αἴας, δέ τε Λοχροῖσι μετέπρεπεν ιοῦδοιοισιν· ἀμφὶ δέ ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μῆδες χεροῖν φάρεται· πάντα δέ ἔνερθεν, ἀπέρ θέμις, ἔκρυψαντο, αἰδόμενοι Πηλῆος ἔυτσθενός παράκοιτιν

ἀλλας τὸ εἰναλίας Νηρηΐδας, δσται δέ μὲν αὐτῇ ἤλυθον Ἀργείων χρατερούς ἐσιδέσθαις ἀείθους. Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὀκυτάτοιο Ἀτρείδης, δέ πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἄνασσε·

195 τοὺς δέ Ερις ὁτρύνεσκεν ἀκήρωτος· οἱ δέ ἀπὸ νύσσης καρπαλίμως οἰμησαν, ἐοικότες ἱρήκεσσιν· τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔγη δρόμος· οἱ δέ ἔκάτερθεν Ἀργείοις λεύσσοντες ἐπίχρυον, ἤλυθοις ἀλλοις.

200 Ἄλλη δέ τέρματ' ἔμελλον ίκανέμεναι μεμαθεῖς, δὴ τότε που Τεῦκροιο μένος καὶ γυνὶ πέόησαν ἀθάνατοι· τὸν γάρ δέ θεὸς βάλεν, ἥτις τις ἄτη, δέον ἐξ ἀλγινούσητα βαθυβρύζοιο μυρίκης. [νῶς τῷ δέ ἄροτρον υποβάθεις χρυσάδις πέσεται· τοῦ δέ ἀλεγει- ἀκρον ἀνεγνάυσθη λαϊοῦ ποδὸς, αἱ δὲ ὑπανέσταν

205 οἰδαλοῖσι ἔκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δέ ιάγησαν Ἀργείοις κατ' ἀγῶνα· παρήκεν δέ μιν Αἴας γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέρχαμον, οἵ δὲ ἐποντο, Λοχροί· αἴψα δὲ γέρμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων ἐκ δέ ἔλασαν μετά νῆτας ἀγενιοῖς βόας, δρφα νέμανται.

210 Τεῦκρον δέ ἐστημένως ἔταξοι περιποιηύοντες, ἦγον ἐπιτικάζοντα· θοῶς δέ οἱς ἵτηρες ἐκ ποδὸς αἴκινοντο, θέσσον δέ ἐφύπερθε μοτάνων εἵρια, συνέδεσαντες ἀλείρατον· ἀμφὶ δὲ μίτρην δήσαντο· ἐνδυσάσθεν· διλοκὲς δέ ἐκέδασσαν ἀνίας.

215 Ἀλλοι δέ αἴθιοτεροις παλαιστούσης οὐ περόπλου καρπαλίμως μνώντο δύω κρατερόφρονες φύτε, Τυδεός ιπποδάμωιο πάτες καὶ θερέθριος Αἴας, οἱ δέ ισταν ἐξ μέσσον· θάμβος δέ ἔχειν ἀθρήσαντας Ἀργείοις· ἀμφῶ γάρ ἔταν μακάρεσσιν δύοισι·

220 σὺν δέ ἔθαλον θήρεστιν ἐοικότες, οἱ τὸ ἔγορεσσιν ἀμφὶ ἔλαφοιο μάχονται, ἔδητύος ἴσχυανόντες· Ίστον δέ ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν λείπεται οὐδὲ ἡβαῖον, ἀταρτηρῶν μᾶλλον ἔοντων· θῶς οἶγεται Ίστον ἔχον χρατερὸν μένος· δῆλος δέ ἄροτρον Αἴας

225 Τυδείδην συνέμαρψεν ἐνὶ στιθαρῆσι γέρεσσι ἄγεται ἐπειγόμενος· δέ δέ ἄροτρον ἰδεῖται τε καὶ ἀλλῇ πλευρὸν ὑποκλίνας Τελαχώνιος θρίμιον υῖται ἐστημένως ἀνάειρεν, ὑπέρ μυῶνος ἐρείτας

230 ὕμον καὶ ποσὶ μηρὸν ὑποπλήκτας ἐτέρωτε, [τῷ κάθεισαν δέριμον ἀνδρα κατὰ γένοντος ἀμφὶ δέ ἄροτρον ἔτετο· τοὶ δέ δέδησταν· δέ δέ ταχαλόνων ἐνὶ θυμῷ Αἴας δέριμον μένος ἀνίστατο, δεύτερον αὔτις δρμαίνων ἐξ δηθρίν ἀμειλίγον· αἴψα δὲ γεροῖ σμερδαλέησι κόνιν κατεχεύατο· καὶ μέγχα θύων,

statuit in-præmium cursus vaccas decem, quibus omnibus insignes vitulae erant, ubera adhuc subeunte; quas olim Pelidae animosa vis invicti abegerat ex Ida, magna in hasta fiduciam-habens.

Propter quas duo surrexerunt, magna cupidine-accensi palmae,] Teucer primus Telamonius, atque Ajax, Ajax, qui Locros eminebat inter sagittarios.

Itaque religarunt mox circum inguina manibus feminalia, omniaque subtus, quæ velari decet, velarunt, verecundia-dignantes Pelei potentis uxorem cæterasque marinas Nereides, quæ cum ipsa venerant Argivum fortia spectatum certamina.

His igitur statuit cursus metam velocissimi Atrides, qui omnes in Græcos imperium-tenebat: eosque lis impulit incruenta. Quare a carceribus rapide evolarunt, similes accipitribus; eorum vero etiam ambiguis erat cursus; utrinque autem Argivi spectators acclamabant, aliunde alias.

Ast ubi metam erant attacturi magno-nixu, tunc Teuci vires et membra impedierunt

dii: hunc enim Deus impegit aut quædam sors-noxia ramum in tristem alta-radice-hærentis myricæ; huic implicitus humili cecidit, magnoque dolore extremum luxatum-est lœvi pedis, atque intumuerunt turgidae utrinque venæ. Tum clamorem-extulerunt

Argivi in circu, et antevertit eum Ajax latus, militesque concurrerunt, qui eum sequuti-erant, Locris, et mox lætitia animos incessit omnium.

Abegerunt autem ad naves ducendas vaccas, ut pascerentur.] Teucrum vero subito amici circumstantes abduxerunt claudicantem, ac protinus medici ex planta sanguinem exterserunt, et imposuerunt peniculorum] lanas illitas unguento, circumque fasciam ligarunt diligenter sævosoque dispulerunt cruciatus.

Alli dehinc ex-alio-loco prævalidæ luctæ non-segniter animum-adjecerunt duo fortis viri, Tydei equum-domitoris filius et præstans-viribus Ajax, qui processerunt in medium; stuporque tenuit spectantes Argivos: ambo enim erant Diis similes.

Congressi-sunt igitur ferarum more, quæ in monte de cervo pugnant, victus cupidæ; et par utrique vis est, neutraque ipsarum concedit ne-minimum quidem, ferocissimæ quum-sint:

sic hi par habebant validum robur; tandem vero Ajax Tydiden corripuit robustis manibus angere studens: sed hic perititia ac robore coxendicem retrahens Telamonis fortem filium

continuo elevavit, supraque brachiorum pulpam connixus humero et genu femur impellens altrinsecus, prostravit fortem virum humili, eique insedit. Illi (*Græci*) igitur conclamarunt: at iniquo ferens

-animo] Ajax cordatus surrexit, denuo festinans ad certamen implacabile, ac subito manibus tremendis pulverem dispersit, et magna rabie-percutis

- 235 Τυδείδην ἐς μέσσον ἀνύτεεν· δις δέ μιν οὔτι ταρβήσας οἴμησε καταντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ ποστὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὥρνυτο· τοὺς δ' ἔκάτερθεν ταῦροι δύπας συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ' ἐν δρεσσι θαρσαλέους μένος πειρώμενοι εἰς ἦν ἔκωνται,
 240 ποστὶ κονιόμενοι· περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι βρυχμῇ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοὶ δ' ἀσχετα μαιμώντες, κράτα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος, θυμῷ ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο λάθρον ἀνασθμαίνοντες ἀμελιχα δηϊόνται·
 245 πουλὸς δ' ἐκ στομάτων χαμαδίς καταχεύεται ἀφρός· ὃς οἶγε στιβαρῆσιν ἀδην πονέοντο χέρεσσιν· ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῦντα καὶ αὐχένες ἀλκήντες χερσὶ πειρικτυπέοντο τετριγύτες, εὗτ' ἐν δρεσσι δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλωντ' ἐριθηλέας ὅζους.
 250 Πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαρούς ὑπὸ μηροὺς καθέβαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλά μιν οὔτι ἀψώσαι δύνατο στιβαροῖς ποστὶν ἐμβεβαῖται· τὸν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεστύμενος ποτὶ γαῖαν ἐξ ὡμῶν ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρέδων·
 255 ἀλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηριόωντο.
 Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἵαχον εἰσορόντες, οἱ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες, οἱ δὲ βίην Αἴαντος· δ' ἀλλικαὶν ἀνδρα τινάξας ἐξ ὡμῶν ἔκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χείρα,
 260 ἐστομένως ἐφένηκε κατὰ χθονὸς, ἡύτε πέτρην, ἀλλήν ὑπὸ σθεναρῆ· μέγα δ' ἵαχε Τρώιον οὖδας Τυδείδαιο πεσόντος· ἐπηγήτησε δὲ λαός.
 Ἀλλὰ καὶ ὃς ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονεύσθαι τὸ τρίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
 265 ἔστη ἐν μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροις μετηγύνα· "Ισχεσθ", ἀγλα τέκνα, παλαισμοσύνης ὑπερόπλου· ἴδμεν γάρ δὴ πάντες, δύον προφερέστεροι ἔστε Ἀργείων, μεγάλοι καταφυιμένοι Ἀχιλῆος. [πων
 Ὁς φάτο· τοὶ δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώ-
 270 χερσὶν ἀδην μόρξαντο κατεστύμενόν περ ἕδρωτα· κύσσαν δ' ἀλλήλους, φιλότητι δὲ δηῆριν ἔθεντο.
 Τοῖς δ' ἄρα ληγάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων δια Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἔθηγάσαντο ἰδόντες
 ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὐνεκα πασέων
 275 ληγάδων προφέρεσκον ἐύφροσύνη τε καὶ ἔργοις νόσφιν ἐύπλοκάμου Βριστίδος· ἂς ποτ' Ἀχιλλεὺς ληγίσατ' ἐκ Λέσβου, νύόν δ' ἐπετέροπετο τῆσι· καὶ δ' ἡ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
 δι' δ' ἄρα δαινυμένοις παροινοχόει μέθον λαρόν·
 280 ἀλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὑδωρ ἐπέχειε χέρεσσι· δι' δ' ἔτερη ἀπὸ δαιτὸς δεῖ φορέεσκε τράπεζαν· τὰς δ' ἄρα Τυδείδαιο μένος καὶ ὑπέρθιος Αἴας δαστάμενοι προέρχαν ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆσα.
 Ἀμφὶ δὲ πυγμαχήσις πρώτον σθένος Ἰδομενῆος
 285 ὥρνυτ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἕδρις πέλε παντὸς ἀεθλοῦ· τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἀπαντες αἰδόμενοι ὑπέρειξαν, ἐπεὶ διὰ γεραίτερος ἦν· τῷ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι Θέτις πόρεν ἄρμα καὶ ἱππους

Tydidem in medium provocavit, qui eum nihil expavescens ruit adversum, circumque multum pedibus amborum pulveris excitatum-est. Hi igitur utrinq[ue] ut tauri concurrerunt intrepidi, qui in montibus audacis roboris facturi-periculum congregariunt, pedibus arenam-spargentes; et undique reboant scopuli mugitu amborum; illi vero truci connixu capita committunt indomita et magnas vires, cum-furore in se-invicem certantes, praeque labore valde anhelantes crudeliter belligerant; multum etiam ex ore ad-terram profunditur sputa: similiter illi validis decertabant manibus, amborumque terga et cervices firmæ manibus *ictu* resonabant stridentes, ut-cum in silvis arbores inter se concutint floridos ramos. Sæpe Ajacis proceri valida in femora injicit Tydides fortes manus; sed eum nullo-modo retro movere potuit firmis pedibus insistentem. Hunc vero Ajax superne irruens ad terram ex humeris (*humeris incumbens*) quassavit, in terræ solo nixus; et alias aliter manibus certabant. Hominesque hic et illic valde acclamabant spectantes, alii Tydiden gloria-insignem exhortantes, alii robustum Ajacem, qui tandem fortē virum quatiens ex humeris utrinque, admotaque ventri manu, repente deject humi, non-secus-ac saxum, viribus prævalidis, et valde immugit Trojanus campus Tydida cadente, acclamavitque populus. Sed nihilominus surrexit cupiens certare tertium in Ajacem magnum. At Nestor prodiit in medium et utrumque affatus-est:
 Compescite, illustres filii, luctam nimis-violentam; scimus enim cuncti, quanto præstantiores sitis Argivis, magno defuncto Achille.
 Sic ait: ast illi destiterunt a-labore, deque frontibus manibus crebro absterserunt distillantem sudorem, osculaque-dederunt mutua et amice certamen deposuerunt. His ergo captivas quatuor dedit veneranda inter-Deas, sancta Thetis, quas ipsi stupere intuentes heroes validi et intrepidi, quod inter-omnes captivas præstabant hilaritate et operibus præter conspicuam-crine Briseiden. Has olim Achilles rapuerat ex Lesbo, animumque oblectarat eis: et una quidem convivii erat procuratrix et ferculorum, altera epulantibus infundebat vinum dulce, alia (*tertia*) in convivio aquam affundebat manibus alia (*quarta*) a convivio semper tollebat mensam: has igitur fortis Tydides et violento-corpore Ajax partiti præmisere rostratas ad naves.
 Ad pugilatum deinceps primum robur Idomenei surrexit, nam illi animus peritus erat omnis certaminis. Sed nemo hunc contra venit; namque illi omnes reverentiam-præstantes cesserunt, quia annis-grandior erat. Propterea ei in media-corona Thetis dedit currum et equos

ώκυποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
280 ήλασσεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον δλέσσας·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἔγεσθαι
Ίδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοίνιξ δὲ Ἀργείοσιν ἔρισθενέσσι μετηνύδα·

285 Νῦν μὲν ἄρ' Ίδομενῆι θεοὶ δόσσαν ἐσθόλον ἀεθόλον
αὖτας, οὐ κάμνοντι βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ὥμοις,
ἄλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄδρα τίοντες·
ἄλλ' ἄλλοι νέοι ἀνδρες ἐπεντύνεσθε ἀεθόλον,
χειράς ἐπ' ἀλλήλοισι δαχίμονας ὕποντες
πυγμαχήνες, καὶ θυμὸν ἴηνται Πηλείωνος.

290 Ως φάτο· τοι δὲ ἀτίοντες ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν
ῆκα δὲ πάντες ἐμιψυνον ἀναινόμενοι τὸν ἀεθόλον,
εἰ μὴ σφέας ἐνένισπεν ἀγαυοῦ Νηλέος οὐδός·

295 Ω φίλοι, οὕτι ἔσαιε δαχίμονας ἄνδρας ἀυτῆς,
πυγμαχήνη ἀλέασθαι ἐπήρατον, η τε νέοισι

300 τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δὲ ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ.
‘Ως εἰοῦ ἐν γυλοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἶον δέ τ' ἀντίθεον Πελίην κατεβάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἀκαστος ἀνεψιοὶ, εἰς ἦντος,

310 διπότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδευκεῖ δῶλ

315 πυγμαχήνη γενούμην, ἐλαθον δέ οἱ ίσοι ἀεθόλον·
ἐν δὲ παλαιστούνη με καὶ δικρατερώτατος ἄλλων
Ἄγκαρος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλύσμεναι νίκης ὑπερ, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἥδη που τοπάρισθε παρ' ἀγγεμάχοισιν Ἐπειοῖς

320 315 νίκησ' ἡδὲ ἐόντα· πεσὼν δὲ ἐκονίσσατο νῶτα
σῆμα πάρα φιλιμένον Ἀμαρυγχέος, ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ
πολλοὶ Οηγάστον βίην καὶ κάρτος ἐμείο·
τῷ νῦ μοι οὐκ ἔτι καίνος ἐναντίον ἥρατο χειράς,
καὶ κρατερός περ ἐών· ἔλαθον δὲ ἀκόνιτος ἀεθόλον.

325 Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι καὶ ἀλγεα· τούνεκ' ἀνωγα
οὐδέας, οἶσιν ἔοικεν, ἀεθλία χεροὶ φέρεσθαι·
κῦδος γάρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἀεθόλον.

Ως φρεμένοι γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φῶς,
οὐδὲς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέον Πανοπῆς,

330 325 δέ τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληι
ὑστερον· ἀλλ' οὐδὲ οἵ τις ἐτόλμα ἔγγυς ἰκέσθαι
εἴνεκα πυγμαχήνη· πολέμου δὲ οὐ πάγχυ δαχίμων
ἔπλετο λευγαλέουν, διπότ' Ἀρεος ἔσσυτο δῆρις.

Καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Ἐπειός
335 330 ἥμελλεν τότε ἀεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ σχεδὸν ἥλθεν ἀγαυοῦ θησέος υδός,
αἰχμητῆς Ἀκάμας· μέγα δὲ ἐν φρεσὶ κάρτος δέξων
ἀεθαλέους ιμάντας ἔχειν περὶ χεροῖς θοῆσι,
τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος

340 335 ἀμφέθαλεν παλάμητιν, ἐποτρύνων βασιλῆα·
ὅς δὲ αὖτας ἔταροι Πανοπηίαδαο ἀνακτος
θαρσύνεσκον Ἐπειόν· δέ δὲ ἐν μέσσοισι, λέων ὁς,
εἰστήκει, περὶ χεροῖν ἔχων βοὸς ἵψι δαμέντος
χινοὺς ἀεθαλέας· μέγα δὲ ἵαχον ἔνθα καὶ ἔνθα
345 λαὸν, ἐποτρύνοντες ἐρισθενέων μένος ἀνδρῶν
μίζαι ἐν αἴματι χειράς ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἔσταν μακιώνωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,

celeripedes, quos ante vis magni Patrocli
abegerat ex Troibus, Sarpedone divo peremto.
Hos igitur famulo tradidit ad naues ducendos
Idomoneus; ipse vero in celebri ludorum-consessu mansit.
Tum Phœnix ad Argivos strenuos ita disseruit

Nunc Idomeneo Dii tribuerunt egregium præmium
gratis, non laboranti vi et manibus atque humeris,
sed citra-sanguinem, aetate-provectorem virum honorantes.] Verum alii juniores viri vos-accingite ad-certamen,
manus vobis-mutuo intentantes gñaras
pugillatus, et manes exhilarate Pelidæ.

Sic ait: at illi, his auditis, aspiciebat se-mutuo,
et intra-silentium omnes se-tenuissent detrectantes certamen,
meni nisi eos objurgasset illustris Nelei filius:

O amici, non decet viros peritos belli
pugillatum defugere amabilem, qui juvenibus
delectamento est, et post laborem gloriam assert.
O si in membris meis adhuc vis inesset,
qualis erat, ubi eximio Peliae justa-fecimus nos,
ipse ego et Acastus patruelles, in unum-locum congressi;
quando ancipi-victoria ego cum-Polluce divo
pugillatu decertavi, et accepi par, atque-ipse, præmium;
adhæc in palæstra me validissimus etiam aliorum
Ancæus stupuit et formidavit, nec mihi ausus-fuit
obviam ire victorie spe; namque ipsum
jam antea inter pugnaces Epeos
superaveram, quamvis-fortis esset, et cadens pulvere-fos-
daverat tergum,] juxta tumulum defuncti Amaryncei, in-
que eo sternendo] multi admirabantur vim et robur meum;
ideo posthac ille contra me non sustulit manus
quamlibet viribus excellens, et accepi citra-pulverem præ-
mium:] at nunc me senectus opprimunt et ærumnae. Ideo ad-
hortor] vos, quibus id congruit, ut-præmia manibus vindice-
tis:] decus enim est juveni viro referre ex certamine palmam.

Hæc loquente sene prodit audax vir,
filius magnanimi et dei-instar-habentis Panopei,
qui et equum fabricatus-est in-pernititem Priami urbi
postea. Sed nemo ei ausus-fuit prope accedere
ad pugillandum: bellum autem non ita solers
erat cruenti, quando Martis saeviret contentio.
Et absque-sudore pulcherrima excellens Epeus
erat tunc præmia ablaturus ad naues Achivum;
nisi ad-eum prope accessisset prelustris Thesei filius
hasta-strenuus Acamas, et magno animi robore aucto-
sicca lora habuit circa manus agiles,
quibus ei scite Euenorides Agelaus
evinxerat palmas, instigans dominum.
Eodem etiam modo socii Panopidae principis
adhortabantur Epeum, qui in medio, cœu leo,
stabat, circa manus gerens bovis violenter cæsi
tergora arida: magno igitur clamore-fremebat hinc atque
illinc] exercitus, incitans fortium vim virorum,
ut-tingerent sanguine manus invictas. Qui tamen per-se
stabant ferociam-spirantes intra septa ludorum,

ἀμφω χεῖρας ἔδις πειρώμενοι, εἴπερ ἔστιν
ὅς ποτ' ἐντρόχαλοι, μήδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν.
345 αἰψία δ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντίς χεῖρας κειραν
ταρφέν παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες, κατὰ βαιὸν ἐδον γόνυ γουνὸς ἄμεινον,
ἄλληλων ἐτὶ δηρὸν ἀλευθέροις μέγα κάρτος·
σὺν δ' ἔβαλον νεφέλησιν ἐιούτες αἰψήρησιν,
350 αἴτ' ἀνέμων ριπῆσιν ἐπ' ἀλλήλησι θοροῦσαι,
χτενεροτὴν προΐσται, μέγας δ' ὀρθούνται αἰθήρ
θεινομένων νεφένων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἀελλαι·
ῶς τῶν ἀζαλέησι περικτυπέοντο γένεια
ρινοῖς· αἴμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων
355 ἰδρῶς αίματοίς θαλερᾶς ἔρούθινε παρεάς.
οἱ δ' ἀμοτον πονέοντα μεματότες· οὐδὲν ἄρ' Ἐπειὸς
ληγεν, ἐπέστατο δ' αἰὲν ἐῷ περὶ κάρτοι θύνων·
τὸν δ' ἄρα Θησέος υἱὸς, ἐϋφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
πολλάκις ἐς κενὸν κρατερᾶς χέρας θύνεσθαι
360 θήκε· καὶ ἴδρειησι διατιμήξας ἔκάτερθε
χεῖρας, ἐς δφύνα τύψεν ἐπάλμενος, ἀχρις ίκέσθαι
ζτέον· ἐκ δὲ οἱ αἴμα κατέρρεεν δφθαλμοϊ·
ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀκάμαντα βαρείη χειρὶ τυχῆσας
τύψε κατὰ κρατάφοιο· χαμαὶ δέ οἱ ὠχλασε γυῖα·
365 αὐτάρδη δ' αἴψ' ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταῖ·
πλήξε δέ οἱ κεφαλήν· δ' ἄρ' ἐμπαλιν ἀισσοντος,
βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χειρὶ τύψε μέτωπον,
ἀλλη δ' ἥλασε βίνας ἐπάλμενος· οἵ δὲ καὶ αὐτὸς
μήτι παντοὶ γέρας ὠργες· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
370 ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατῆς· τῶν δ' ἐστυμένων θεράποντες
ρινοὺς αίματούντας ἀφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λύσαν· τοι δ' ἄρα τυθόν ἀνέπνευσαν καμάτοι,
μορξάμενοι σπόργυιοι πολυτρήτοις μέτωπα·
375 τοὺς δ' ἐταροὶ τε φλοι τε παρηγορόντες ἀγεσκον
ἀντικρυς ἀλλήλων, ὡς κεν χδλοι ἀλγινόντος
ἐστυμένω λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητι·
ἀλλ' οι μὲν πεπίθοντο παραιφασήσιν ἑταίρων·
ἀνδράσι γάρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
380 κύσσαν δ' ἀλλήλους· ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
λευγαλέης. Τοῖς δ' αἴψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρητῆρας ἐελδομένουσιν ὅπασσεν
δοιώ, τοὺς Εὔνηος Ἱήσονος δόριμοις υἱὸς
ῶνον ὑπὲρ κροτεροῖο Λυκάδονος ἐγγυαλίξεν
385 ἀντιθέψ Ἀχιλῆι περικλύστω ἐνὶ Αἵμανῳ·
τοὺς Ἡφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπεῖ Διονύσω
δῶρον, δτ' εἰς Οὐλυμπον ἀνήγαγε διαν ἀκοιτιν,
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα, τὴν ποτε Θησέος
κάλλιπεν οὐκ ἔθλων γε περικλύστω ἐνὶ Δίῃ·
390 τοὺς δ' ἦντις Διόνυσος ἐῷ πόρεν υἱεῖ δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας· δ' ἄρ' ὧπασεν Ὄψιπυλείη
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας· ή δ' υἱεῖ διώ
καλλιπεν· δες δ' Ἀχιλῆι Λυκάδονος εἶνεκα δῶκε.
Τῶν δ' ἐτερον μὲν ἔχεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς,
395 διλλον δ' ἦντις Ἐπειὸς ἔδας ἐπὶ νῆσας ἵαλεν
γηθόσυνος· τῶν δ' αἴψα τεθρυμμένα τύμματα πάντα

ambo manus suas periclitantes, an essent,
ut olim, flexibiles, nec bello segniores:
extemulo igitur contra se-mutuo palmas extulerunt
acute se-observantes; et in digitos pedum
arrecti, sensim genu suum genu commutarunt,
alter alterius diu evitans magnam vim;
concurserunt tandem nubium instar velocissimarum,
quae ventorum agitatione inter se commissae,
fulgor elidunt; et vastus se-commovet æther
collisione nubium, graviterque strepant procellæ:
ita horum rigidis crepitabant malæ
cæstibus, et sanguis ubertim profluebat, deque frontibus
manans] sudor cruentus floridas colorabat genas;
jugi tamen decertabant mixu, neque Epeus
desistebat, sed irruerat semper suo robore furens;
at huic Thesei natus, imprimis-callens certamen,
sæpe in vanum ut-robustas manus dirigeret,
efficit, et arte divisus utrinque
manibus, supercilios iustum-intulit irruens, ut-penetraret
usque] ad ossa; ejusque crux manavit de oculo:
nihilominus ille Acamantem dura manu contingens,
plagam-inflixit temporibus, humique ejus conserderunt
membra:] verum hic continuo se-levavit et impetum-fecit
in-virum fortē,] pulsavitque ejus caput, qui vicissim irru-
entis,] paulum declinans, læva manu percussit frontem,
alteram impedit in-nares assiliens: ita et *Acamas* ipse
industria omni manus jactabat. Sed hos tandem Achivi
a-se-mutuo diremerunt, volentes *ulterius* certare
de victoria dulei: quibus cupidis (*certaminis*) famuli
lora cruenta sine-mora robustis de manibus
relaxarunt; ipsique pauxillum sese-recrerebat a-labore,
abstergentes spongiis foraminosis facies.
Hos igitur socii et amici verbis-mulcentes ducebant
obviam alterum-alteri, ut ira acerbæ
statim obliviscerentur, resarta *inter se* gratia:
hi itaque obsecuti-sunt monitis amicorum;
viris enim cordatis est mens placida semper;
osculaque-dederunt mutua, et litis oblitus-est animus
funestæ. Illisque subito *Thetis* cœruleo-redimicula
argenteos crateras pro-desiderio-ipsorum dedit
duos, quos Euneus, Jasonis acer filius,
pretrum pro forti *Lycaone* obtulerat
semideo Achilli circumflua in Lemno:
hos *Vulcanus* fabricarat spectabili *Baccho*
donum, cum ad Olympum evehieret divam uxorem,
Minois natam nobilem, quam pridem *Theseus*
destituerat præter voluntatem-suam circumflua in Dia:
eos autem strenuus *Bacchus* suo dederat filio dono
nectare repletos, concessitque *Hypsipylæ*
multis cum opibus *Thoas*, haec vero filio divo
reliquit, qui eos Achilli pro *Lycaone* tradidit.
Horum igitur alterum obtinuit illustris *Thesei* proles,
alterum præstans *Epeus* suas ad naves misit
laetus: quorum statim inflicta vulnera cuncta

ἡκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, ούνεκ' ἄρ' αὐτὸς πρῆτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χεροῖν ἔησιν ῥάψεν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακα θήκε

400 κείνα, τὰ οἱ τοπάροις πατήρ ἦσαν ἐγγυάλιξε·

τοῖτι δ' ἄρ' ἐστυμένως καὶ ἀναλόεα τύμπανα φωτῶν αὐτῆμαρ μορόντος ὑπὲκ κακοῦ λαίνονται·

τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὔκομπάντα κάρηνα τύμπανατ' ἀπαλθαίνοντα· κατηπιώντο δὲ ἀντία.

405 Ἀμφὶ δὲ τοξούντης Τεῦχρος καὶ Όιλέος οὐδὲς ἔστασαν, οἱ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο·

τῶν δ' ἄφαρ τηλόπεις θήκεν ἐῦμπελίης Ἀγαμέμνων ἴπποσκομον τρυφάλειαν· ἔφη δέ κε πολλὸν ἀμείνων ἔστεσο', δες κέρσειν ἀπὸ τρίχας δέξει γαλαχῶ·

410 Άλιας δ' αὐτίκα πρῶτος ἔδων προσέκει βέλευμνον· πλήκει δέ ἄφαρ τρυφάλειαν· ἐπηγέρτησε δὲ γαλαχῶς δεύτατον· Τεῦχρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ δεύτερος ἤκειν διέστον· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας δὲν βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἤσχον ἀθρήσαντες·

415 Καὶ οἱ τεύχεια καλὰ πόρεν Πηλεῖος ἀκούτις ἀντιέινον Τρωίοιο, τὸν ἡθέων μέγ' ἄριστον πληγὴν ἔπειτα τρυφάλειαν διέστησε·

βλάψεν ὑπαὶ παλάμησι θύδον βέλος θύμοντα.

Καὶ οἱ τεύχεια καλὰ πόρεν Πηλεῖος ἀκούτις

ἀντιέινον Τρωίοιο, τὸν ἡθέων μέγ' ἄριστον

420 Τροίην ἐν ἡγαθέῃ Ἐκάβῃ τέκετ', οὐδὲ ἀπόνητο

ἀγλατῆς δὲν γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος

ἔγγος δυοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·

δις δὲ πόδοι, ἕρσηντος καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὴ κῆπον

ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλα ἀγγόθι τηλεθάνοντα

425 Η στάχυν η μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσσαι,

κέρση τις δρεπάνῳ νεοθηγέει, μῆδ' ἄρ' ἔαστη

ἐς τέλος ἡδὺ μαλεῖν, μῆδ' ἐς σπόρον ἀλλον ἵξεσθαι,

ἀμήσας κενέον τε καὶ ἀσπορον αἴθοτι γαλαχῶ, μέλλονθ' ἕρσηντος ὑπ' εἰαρος ἀλδαίνεσθαι·

430 δις οὐδὲν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,

Πηλεῖοης κατέπεφνεν ἔπειτα καὶ εἰσέτι νύμφης

νηίδα, νηπιάχοισιν δυῶς ἔτι κουρίζοντα·

ἀλλὰ μιν εἰς πόλεμον φθισίμεροτον ἡγαγε Μοῖρα

ἡῆς ἀργόμενον πολυγηθέος, δππότε φῶτες

435 θαρσαλέοι τελέθουσιν, δτ' οὐκέτι δεύεται ἥτορ.

Αὐτίκα δ' αὐτε σόλον πειρικήσε τε βριαρόν τε

πολλοὶ πειρήσαντο θῆτις ἀπὸ χειρὸς ἤηλαι·

τὸν δ' οὐτίς βαλέειν δύνατο στιβάρὸν μάλα ἔόντα

Ἀργείων· οἷος δὲ ἔβαλεν μενεδήτος Άλιας

440 γειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, νασεὶ δρύδες ἀγρονόμοιο

δζον ἀπαυανθέντα, θέρευς εὐθαλέπος ὄρη,

δππότε λήια πάντα κατὰ γθονὸς αὐδινηται·

θάμβησαν δὲ ἄφαρ πάντες, δσον γειρὸς ἐξεποτήθη

γαλαχῶς, διν ἀνέρες γερστ δύω μογέοντες ἀσιραν·

445 τὸν δια μιν Ἀνταίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθεν

ρηγέων ἀπὸ γειρὸς, ἔης πειρώμενος ἀλκῆς,

πρὶν κρατερῆσι γέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·

Ἡρακλέης δέ μιν ἡδὺς ἐλόν σὺν ληίδι πολλῇ

ἀκαμάτης ἔχε γειρὸς ἀξθλιον· ἀλλὰ μιν ἐσθλῷ

450 βετερον Λιακίδη δῶρον πόρεν, δππότ' ἄρ' αὐτῷ

curavit accurate Podalirius; nam ipse ea primum exsuxit, postea manibus suis consuit solerter, et medicamenta imposuit illa, quae ipsi olim parens suppeditarat, quibus continuo etiam insanabiles plagæ hominum uno-die agrifiso ab malo relevantur.

Ilorum igitur statim in facie et crinitis capitibus vulnera sanabantur, et mitius-habebant dolores.

Cæterum ad sagittarum-certamen Teucer et Oilei natus se-obtulerunt, qui et antea cursu inter-se-contenderant. A quibus procul statuit hasta-bonus Agamemnon equinis-setis-insignem galeam, et edixit longe superiorem fore eum, qui resecaret cristam acuto aere.

Ajax ergo statim prior suum ejaculatus-est telum, et percussit galeam, tinnitumque-reddidit aës acutissimum : Teucer vero valde promptus animi posterior emisit sagittam, et protinus abscedit pilos acutum telum : ac populi valde acclamarunt spectatores, et illum laudarunt supra-modum, quod eum plaga adhuc dolore-afficeret velocis pedis, et tamen ipsi nihil officeret, manibus volucrem sagittam dirigenti.

Quare ei arma pulra dedit Pelei conjux præstantis Troili, quem juvenum longe optimum in Troja sacra Hecuba peperit, nec fructum-cepit formæ; jam enim eum sœvi Achillis hasta simul ac robur spoliarunt vita : ceu roscido et florenti in horto aquosam juxta fossam crescentem vel spicam vel papaver, antequam fructum consequatur, resecat quispiam falce recens-acuta, nec sinit ad finem dulcem pervenire, nec ad sementem alteram durare] metens inanem et seminis-expertem splendido aere, quæ esset rorifluo a vere nutrimentum captura : sic natum Priami, Deos æquiparantem forma , Pelides obtruncaverat adhuc impubem, adhuc sponsæ ignarum, cum pueris adhuc ludentem ; sed eum ad bellum perniciale-hominibus abstraxerat Parca pubertatem ingredientem lætam, quando virilis-sexus audacior fit, nec amplius viribus destituitur cor.

Protinus etiam discum amplum et gravem multi tentarunt agili ex manu projicere , quem nemo mittere poterat, valde ponderosus cum-esset, Argivum : sed solus rotatabat hostes-sustinetis Ajax manu e valida, velut quercus silvestris ramum arefactum, æstatis calidae tempore, quando fruges cunctæ in agro siccescunt. Stupebant igitur omnes, quam-longe e-manu evolasset discus-aereus, quem viri manibus duo magno-labore tulissent.] Hunc Antæus violentus jaculabatur olim sine-negotio e manu, sni periculum-faciens roboris, priusquam inter-validas manus elitus-fuit Herculis ; Hercules autem hunc strenuus adeptus cum multa præda invictæ obtinuerat manus præmium; sed eum fortis postea Eacidae (*Telamonii*) munus tribuit, quando cum

Τίνου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἀστυ·
κατηνός δ' υἱεῖ δῶκεν· δ' ὁ ὀκυπόδροις ἐν νησὶν
ἔς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
μυωόμενος Τρώεστιν ἔσθενέεσσι μάχοιτο
455 προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
τὸν δ' Λίας μᾶλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
Καὶ τότε οἱ Νηρήτες ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
Μέμνονος ἀντιθέοι, τὰ καὶ μέγα θηῆσαντο
Ἀργετοῖς λίην γάρ ἔσταν περιψήκεα πάντα·
460 καὶ τάγε καρχαλῶν ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
οἰω γάρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖς μέλεσσιν
ἥρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάστειρε μέγαν σὸλον, δρόφα οἱ εἶη
τερπωλὴ, μένος δὲ λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
465 Οὐδὲ δάρα δηριώντες ἐφ' ἄλματι πολλοὶ ἀνέσταν·
τῶν δέρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἔϋμμελῆς Ἀγαπήνωρ
σήματα· τοὶ δ' διμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θορόντι·
καὶ οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλοιο Κύκνοιο
δια Θέτις· τὸν γάρ δια φόνῳ ἐπὶ Πρωτειάδου
470 πολλῶν θυμὸν ἐλόντα, κατέκτανε Πηλέος οὐδὲς
πρῶτον ἀριστήν· Τρῶας δέ ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
Αἰγανέη δέ δάρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριώντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἵσχον· οὐδὲ γάρ ἔφαντο
κείνον ὑπερβάλλειν, οὐδὲ πτερόντι βελέμνῳ·
475 τοῦνεκά οἱ φάληρη πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ Αἰακίδος δαΐφρονος, δὴν ποτ' Ἀχιλλεὺς
ἀργυρένη κτεάτισσε βαλῶν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
ἐππότε Λυρηνησσοὶ διέπραθε Τρώϊον ἀστυ.

Αἴας δέ δέριμόθυμος, ἐξελόμενος πονέεσθαι
480 χερσὶν δμῶς καὶ ποσὶν, ἀνιστάμενος καλέσκεν
ἔς μέσον ἥρωών τὸν ὑπέρτατον· οἱ δέ δρόωντες
θάμβεος δέριμον ἄνδρα καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
ἄντα μολεῖν· πάντων γάρ ὑπέκλασε δεῖκμ' ἀλεγεινὸν
ἥνορένη· φοβέοντο δέ ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
485 τύφας ἀκαμάτησιν, ὑπὸ πληγῆσι πρόσωπον
συγχέη ἐσσυμένως, μέγα δέ ἀνέρι πῆμα γένηται·
δῆλε δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ,
ἴδμονι παμμαχήτης, εὗ εἰδότες· δέ δέ τις μέσσοις
τοῖον ἔπος προέκην, ὑποτρομεων θρασὺν ἄνδρα·
490 Ως φαμένοι γέλασσαν· δέ ἐν φρεσὶ πάρμπαν
τλήσομαι ἀντιθώντα, μέγαν δέ Αἴαντα τεθῆπα·
πολλὸν γάρ προδέθηκε· διαρράσιει δέ μοι ἥτορ,
δὴν μιν ἐπιερίσαντα λάθη χόλος· οὐδὲ γάρ οἴω
ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόσος ποτὶ νῆσος ἱέσθαι.
495 Ως φαμένοι γέλασσαν· δέ ἐν φρεσὶ πάρμπαν
Αἴας δέριμόθυμος· δειρεῖ δὲ δοιάς τάλαντα [ιάνθη
ἀργύρου αἰγλήντος, ἢ οἱ Θέτις εἰνεκ' ἀέθλου
δῶκεν ἀτερ καμάτοιο· φίλου δέ ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γρός δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
500 Οὐ δέ αὖθ' ἐπιπασίῃ μεμελημένον ἥτορ ἔχοντες,
ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
πρῶτος μὲν Μενέλαος, ὁ δέ Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
Εὔμηλός τε Θόας τε καὶ ισόθεος Πολυποίτης. [σαν
Ἴπποις δέ ἀμφὶ λέπαδνα βάλον καὶ οὐδὲ δάρματ' ἔρυσ-

-ipso] Ilii turrigeri expugnaverat famigeratam urbem; ille filio dedit, qui citis in navibus ad Trojam eum attulit, ut sui parentis monumentum-habens cum-Trojanis robustis pugnaret alacrius, essetque exercitamentum periclitanti vires: hunc ergo Ajax longissime e valida torquebat manu. Et tunc ei Thetis insignia arma tradidit Memnonis praeclari, quæ etiam multum admirabantur Argivi: valde enim erant magna cuncta: illa ergo gaudio-exultans suscepit inclitus vir; solius enim hujus crassis membris congruebant, enormi corpori cum-applicarentur. Ipse vero rursus sustulit ingentem discum, ut sibi foret oblectamento, vim strenuam si-cuperet exerceri.

Tum certaturi saltu multi surrexerunt, quorum transiliit longe hasta-fortis Agapenor signa: illi (*Græci*) igitur acclamarunt viro longe salienti: et ei arma pulcra dedit ingentis *Cycni* diva Thetis. Hunc enim, post cædem Protesilai multis vitam cum-eriperet, interemit Pelei natus primum heroum, Troasque luctus cooperuit.

Tragula deinceps longe superavit certantes *Euryalus*, populusque valde acclamavit: non enim ajebant illum *quenquam* superaturum-esse vel pennigera sagitta. Ideo ei phialam capacissimam dedit auferendam mater *Aeacidæ* pugnarum-periti; quam olim Achilles argenteam acquisivit, cum-stravisset hasta Mynetem, quo-tempore *Lyrnessum* evastavit, *Trojanum* oppidum.

Porro Ajax magnanimus, cupiens decertare manibus simul et pedibus, surrexit-et provocavit in medium heroum excellentissimum quemque, qui ut -viderunt,] stupuere immanem virum et robustum; nec quisquam ausus-est] obviam *illi* procedere; omnium enim infregerat metus tristis] vires, et verebantur apud animum, nisi-quem manibus] percuteret indefessis, ictibus faciem contunderet repente magnoque *ei* viro nocumento esset: tandem vero omnes innuerunt *Euryalo* pugnaci, perito pancratii, bene gnari; is vero in media-corona hujusmodi verba emisit, formidans audacem hominem:

Amici, alium quem Achivum, quemcunque volueritis, excipiāt ocurrentem, sed magnum Ajacem exhorresco; longe enim antecellit; eripet mihi vitam, si eum mole-incumbentem-vasta ceperit ira; non enim arbitror] viro ab invicto *me* salvum ad naves redditurum.

Sic dicente eo riserunt, et pectore toto lästatis-est Ajax animo-pollens; accepit igitur duo talenta argenti lucidi, quæ ipsi Thetis præmi loco dedit citra laborem; et cari recordata-est filii, Ajacem dum-intuetur, ac mœror ejus incidit animo.

Alli deinceps equestri-studio addictum animum habentes] sine-cunctatione surrexerunt, instigante præmo. Primus Menelaus, deinde Eurypylus, audax-pugnato, tum Eumelus Thoasque et par-Diis Polypœtes. Et equis lora-jugalia injecerunt atque sub currus traxerunt

- 505 πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθέος εἶνεκα νίκης·
αἴψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν βεβαῶτ' ἐν δίφοροις
χῶρον ἀν' ἡμαζόσεντ'· ἐπὶ νύστης δ' ἔσταν ἔχαστοι·
καρπαλίμως δ' εὐληρα λάδον κρατερῆς παλάμησιν·
ἵπποι δ' ἐγχριμφόντες ἐν ἄρματι ποιπνύσκον,
10 διππάς τις προσάστοι· πόδας δ' ὑπεκίνυν αὔτως·
οὐατά δ' ὅριώσαντο καὶ ἀμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ·
οἱ δ' ἀφρῷ ἐγκονέοντες ἐλαφροτόδων μένος ἵππων
μάστον· οἱ δὲ, θοὴσιν ἐοικότες Ἀρπυίσιοι,
καρπαλίμως ζεύγλησι μέγ' ἔκθορον ἀσχαλόντες·
515 ἄρματα δ' ὥκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς ἀσσοντα·
οὐ δ' ἄρματροχίας ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖν
ἐν χθονὶ σήματα· τόστον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
πουλὺς δ' αἰοέρ' ἵκανε κονίσταλος ἐκ πεδίοιο,
καπνῷ ἢ διμίχλῃ ἐναλίγικος, ἦν τ' ἐν ὕρεσσιν
520 ἀμφιχέη πρώνετοι· Νότον μένος ἢ Ζεφύροι,
γείματος ἐγρομένου, δόπτ' οὔρεα δεύεται διμέρῳ.
Ἴπποι δ' Ἐυμήλοιο μέγ' ἔκθορον· αἱ δ' ἐφέποντο
ἀντιθέοι Θόαντος· ἐπ' ἀλλῷ δ' ἀλλος ἀντει
ἄρματι· τοι δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο.
*
525 ὄντινα δῆγοις ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα
*
"Ηλίδος ἐκ δίης, ἐπειὴ μέγα ἔργον ἔρεξεν
παρφθάμενος θοὸν ἄρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς διὰ τότ' ἥγιόσιν ἀνηλέα τεῦχεν διεθρον,
κούρης ἀμφὶ γάμιοι, περίφρονος Ἱπποδαμεῖνς·
630 ἄλλ' οὐ μὲν κεῖνός γε καὶ ἱππασίησι μεμηλὼς,
ἵππους ὄκκυποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
ποστὶν ἀφαυροτέρους· οἱ γάρ τ' εἰδοντ' ἀνέμοισιν.
"Η, μέρα κυδαίνων ἵππων μένος ἡδὲ καὶ αὐτὸν
Ἄτρειδην· δ' ἄρ' ἥσι τε περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
535 τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας ἀφρῷ θεράποντες ἐλυσαν
ζεύγλης· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ δειλόποδας λύνον ἵππους
πάντες, δοσις ἐν ἀγώνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύχθη.
Ἄντιθεον δὲ Θόαντα καὶ Εύρυπυλον μενεχάρμην
ἡκέστατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἔλκεα πάντα,
540 δόσσα περιδύρφθησαν ἀπὲκ δίφροι πεσόντες.
Ἄτρειδης δ' ἀλίαστον ἐγγέθεεν εἶνεκα νίκης·
καὶ οἱ ἐϋπλόκαμος Θέτις ὕπασε καλὸν ἀλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοι μέγα κτέαρ 'Ηετίωνος,
πρὶν Θήρης κλυτὸν ἀστο διαπραθέειν Ἀγιλῆα.
45 "Αλλοι δ' αὖθ' ἐτέρωθε μονάμπτυκας ἄντουν ἵππους
ἐς δρόμον θύνοντες· ἐλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας· καὶ πάντες ἀνατίξαντες ἐψ' ἵππων
ἔζοντ'· οἱ δὲ γαλινὰ γενεάσιν ἀφρίζοντες
δάπτον καὶ ποσὶ γαίαν ἐπέκτυπον, ἐγκονέοντες
550 ἔκθορέειν τοῖς δ' αἴψα δρόμος τέταο· οἱ δ' ἀπὸ νύστης
καρπαλίμως οἴκησσαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
εἴκελοι ἢ Βορέαο μέγα πνεόντος ἀέλλης,
ἢ Νότου κελάδοντος, δτ' εὐρέα πόντον δρινεν
λαζλαπι καὶ βιπῆσι, θυτήριον εὗτ' ἀλεγειγὸν
555 ἀντέλλῃ, ναυτῆσι φέρον πολύδαχρυν διζύν.

cuncti festinantes laetificae gratia victoriae.
Mox igitur ad certamen convenerunt consensim curribus
loco arenoso, et intra carcera se-continuerunt quisque;
ac protinus habens sumpserunt validis manibus:
equi autem adjuncti curribus, id operam-dabant,
quo-pacto quis ante-alios-exsiliret, et pedes movebant inter-
rim,] auresque arrigebant et phaleras rigabant spuma.
Illi(cerlatores) extemplo impetu-facto perniciem viam equo-
rum] flagris-incitarunt; qui volucribus similes Harpyiis,
raptim cum-jungis excurrerunt valde indignantes,
et currus velociter abstulerunt a tellure subsultantes,
nec rotarum-vestigia conspicere licuit, nec pedum
humī notas; adeo abripuerunt cursum equi,
densusque ad-auras surgebat pulvis e campo,
fumi aut nebulæ instar, quam in montibus
spargit-circum juga Austri vis aut Zephyri,
hieme exorta, cum montes permadescent imbre.
Equi autem Eumeli longe antevolabat; et insequebantur
divini Thoantis equæ: tum alii clamore-savebat
currui. Ipsi interim ferebantur per latum campum.
*
quem hostici viri formidant maxime
*
Elide e sacra, siquidem ingens facinus edidit
prævertens volucrem currum maligni Ενομαι
qui tunc juvenibus crudelem parabat necem,
filiae ob nuptias, prudentis Hippodamiæ:
sed tamen nec ille, quamvis rei-equestris studiosissimus
equos tam velocios habebat, sed longe
pedibus infirmiores; hi enim æquabant ventos.
Dixit, valde collaudans equorum virtutem atque ipsum
Menelaum, qui suo in pectore lœtum-habebat animum.
Illos itaque vehementer anhelantes statim famuli exsolve-
bant] jugo: tum cæteri etiam procellipedes laxabant equos
omnes, quibus in circa de cursu contentio fuerat.
Eximio autem Thoanti et Eurypylō forti-in-præliis
medicabatur mox Podalirius vulnera omnia,
quibus attriti-suerant, e curru dum-prolaberentur.
Cæterum Atrides immensum gaudebat propter victoriam:
et ei pulcricoma Thetis tradidit elegans poculum
aureum, nobilis non-vulgare peculium Eetionis,
antequam Thebae celebrem urbem excinderet Achilles.
Tum alii ex-alia-partē singulos instruxerunt equos,
ad cursum dirigentes, et corripuerunt manibus bubulas
scuticas, atque omnes consensim equis
sedebant; hi autem frena mandibulis spumantes
mordebant et ungulis terram tundebant properantes
excurrere: quibus extemplo cursus intendebatur. Ex car-
ceribus igitur raptim evolabant, contentionis cupidissimi,
similes aut Boreæ acriter flantis procellis,
aut Noti sibilantis, quando latum mare ciet
turbine et aestu, cum thuribulum horrificum
oritur, nautis afferens fleibile calamitatem:

ώς οὐ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ χαρπαλίμοισιν
ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἔλατῆρες
ἢ ποιοὶ οἵσιν ἔκαστος ἔκέλετο, τῇ μὲν ἴμασθλην
ταρρέα πεπληγός, ἑτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ τινάσσων
560 νωλεμές ἀμφὶ γένυσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
ἴποι δ' ἔρδρώντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν δρώρει
ἀσπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατεός πεδίου.
Καὶ νῦν κεν ἐστομένως ἔξ Ἀργεος αἰδός ίππος
565 νίκησεν μάλα πολλὸν, ἐφεζύμενος Σθενέλοιο,
εἰς εἰ μὴ ἄρ' ἔκήρπαξε δρόμον, πεδίον δ' ἀφίκανε
πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐնι· Καπανήϊος οὐδὲς
χάμψαι ἐπέσθεντα χερσῖν, ἐπεὶ δὲ τῇ μῆτρᾳ δέθλων
ἴππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακός, ἀλλὰ θυοῖο
θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος, διὸ τέκεν ὥπων
570 Ἀρπυια Ζεφύρω πολυυηχή φέρτατον ἄλλων
πολλῶν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδμαίνετε πόδεσσι
πατρὸς ἕοιο θυῆσι καταιγίστη· καὶ μιν Ἀδρηστος
ἔχ μακάρων ἔχει δῶρον, δινεν γένος ἔπλετο κείνου·

* * * * *

καὶ μιν Τυδέος οὐδὸς ἔδη πόρε δῶρον ἑταίρῳ
575 Τροίη ἐνὶ ζαθέῃ· δέ δὲ οἱ μέγα ποστὶ πεποιθὼς,
ῶκν ἐόντ' ἔξ ὀγώνων καὶ εἰς ἔριν ἡγαγεν ὥπων,
αὐτὸς ἐνὶ πρώτων διόμενος μέγα κύδος
ἴππασίνης ἀνέλεσθαι· δ' οὐδὲ οἱ ήτορ ἦνεν
ἄμφ' Ἀχιλῆος ἀεθλα πονεύμενος· ἢ γὰρ ἤκανεν
δευτέρος· Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὧκν ἐόντα
ἰδρείη· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον
ἴππον τε Σθενέλοιο θρασύφρονος ἥδε καὶ αὐτὸν,
οὖνεκα δευτέρος ἥλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
ἔξεθορεν, μεγάλω περὶ κάρτει οἵσι ποσὶ θύων.
585 Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρεΐδη Θέτις ὥπασε καγχαλόντι
ἀργύρεον θάρηκα θεγγενέος Πολυδώρῳ·
δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρήν κόρων Ἀστεροπαίου
χαλκείην καὶ δοῦρε δύω καὶ ἀτειρά μίτρην·
ἄλλοις δ' ίππήσεστι, καὶ διπόσοι ηματι κείνω
590 ἥλθον δεθλήσοντες Ἀχιλῆος ποτὶ τύμβῳ,
δῶρα πόρεν τετεστον· Ἐπὶ σφίσι δ' ἀχυτο θυμὸν
οὐδὲς Λαερτοῖο δαΐφρονος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν,
ἀλκῆς ἔμενον, κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀεθλῶν
ἔλκος ἀνιηρὸν, τό μιν οὔτασεν δέριμος Ἀλκων,
595 ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΑΟΓΟΣ Ε.

Ἄλλ' ὅτε δήρ' ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἀεθλοι,
δὴ τότ' Ἀχιλῆος μεγαλήτορος ἀμέροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσοσι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντη
δαιδαλα μαρμαίρεσκεν, δσα σθένος Ήφαίστοιο
5 ἀμφὶ σάκος ποιήσει θρασύφρονος Αἰακίδαο.
Καὶ τὰ μὲν εῦ ήσκητο θεοκαήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
οὐρανὸς ἥδη αἰθήρ, γαίη δ' ἀμα κείτο θάλασσα·
ἐν δ' ἀνεμοι νεφέλαι τε σελήνη τ' ἡέλιος τε,
κεχριμέν' ἄλλαδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,

ita illi ruebant, pulverem pedibus rapidis
in campo glomerantes infinitum. Rectorum autem
equos suos quisque hortabatur, altera scuticam
crebro agitans, altera manu agitans
indefesso circa mandibulas valde crepitans frenum :
equi interim ruebant, ac clamor in populo exortus-est
vehemens, illis volitantibus per latum campum.
Et continuo velocissimus ex Argis equus
vicisset longe *alias*, insidente Sthenelo;
nisi abripiisset cursum, et in-campum evagatus-esset
crebro; neque eum, fortis quanvis-esset, Capanei filius
flectere potuit manibus; namque adhuc ruditis certaminum
equus erat, origine vero néquam vitiosus, sed celeri
divinum genus trahebat ab-Arione, quem edidit equorum
Harpyia Zephyro multisono optimum aliorum
multo, siquidem rapidis contendebat pedibus
cum-patris sui velocibus procellis; atque hunc Adrastus
a superis accepit dono, unde ortus erat illius :

* * * * *

ataque eum Tydei natus suo dedit dono amico (*Sthenelo*)
in Troja diis-cara : qui ejus pedibus magnopere confusis,
pernix quod-esset, in circum et certamen *eum* adduxerat
equorum,] ipse in primis sperans insignem palnam
de-equorum-cursu se-relaturum: verum is nihil ipsius animum oblectavit,] in Achillis funebris certans; rediit enim
secundus, Atridesque *eum* prævertit quamlibet velocem
arte. Spectatores igitur Agamemnonem collaudabant
equumque Stheneli pugnacis et simul ipsum,
quod secundus venisset, etsi sæpenumero extra-terminos
exiliisset, ingens propter robur pedibus dum-frociret.

Et tunc Atridae Thetis tribuit exsultanti
argenteum thoracem a-diis-oriundi Polydori;
deditque Sthenelo gravem cassidem Asteropæi,
æream et hastilia duo et durabilem balteum.
Reliquis vero equitibus, et quotquot die illo
convenerant certatum Achillis ad bustum,
dona præbuit omnibus. Inter hos vero tristis-erat animo
filius Laertæ prudentis, quod se,
fortitudinis studiosum, a-strenuis prohibuisset ludis
vulnus moestificum, quod ipsi inflixerat acer Alcon,
pro cadavere validi propugnanti Ξειδα.

LIBER V.

SED cum cetera confecta-essent certamina,
tandem Achillis magnanimi cœlestia arma
collocavit in medium diva Thetis. Undique autem
variae-figuræ renidebant, quas ingenium Vulcani
in clypeo fecerat audacis Ξειδα.
Haec vero egregie efficta-erant divino in opere :
cœlum et aether, cumque terra inerat pontus,
inerant etiam venti nubesque ac luna et sol,
distincta alibi alia; et exsculpta-erant signa omnia,

- 10 δππόστα δινήνετα κατ' ούρανόν ἀμφιγέρονται.
 Τῶν δ' ἄρ' ὅμῶς νπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἄντρος
 ἐν τῷ δ' ὄρνιθες τανυγειλέες ἀμφεποτῶντο·
 φαῖται κεν ζώντας ἀμα πνοῆσι φέρεσθαι.
 Τηθὺς δ' ἀμφετέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺς ἔσυμα·
 15 τῶν δ' ἄρα ἔξεζόντο ροᾶι ποταμῶν κελαδεινῶν,
 κυκλόθεν ἀλλοὶς ἀλλῃ ἐλίσσομένων διὰ γαῖας.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εὗ ησκηντο κατ' οὔρεα μαράχ λέοντες
 σμερδαλέοι καὶ θῶνται ἀναιδέες· εὖ δ' ἀλεγειναὶ
 ἄρκτοι παρδαλίες τε, σύες δ' ἀμα τῆσι πέλοντο
 20 δόριψοι, ἀλγινόντας ὑπὸ βλοσυρῆσι γένυσται
 θήγονται καναχῆδον ἔυκτυπέοντας δδόντας·
 εὖ δ' ὄγροται μετόπισθε κυνῶν μένος θήνοντες·
 ἀλλοὶ δ' αἴ, λάεσται καὶ αἰγανέσσι θοῆσι
 βάλλοντες, πονέοντα κατατίον, ὡς ἐτον περ.
 25 Ἐν δ' ἄρα καὶ πολεμοὶ φιθιγνορες· εὖ δὲ κυδοιμοὶ¹
 ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ²
 μήδην οἵ τι ποιοιτι· πέδον δ' ἀπαν αἴματι πολλῷ
 δευομένῳ ήγικτο κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτῳ·
 εὖ δὲ Φόρδος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόεστά τ' Ἔνω,
 30 αἴματι λευγαλέω πεπαλαγμένη ἄψει πάντα·
 εὖ δ' Ἡρίς οὐλομένη καὶ Ἐριννύες δόριμάθυμοι,³
 τι μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἀσχετον ἄνδρας
 ἐλέουμεν, αἱ δὲ δλοῖο πυρὸς πνείουσαι αὐτούμνη·
 ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμειλίγοι· εὖ δ' ἄρα τῆσι
 35 φοίτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τομεῖται ἐνέκειντο δυσηγέες· δῶν πέρι πάντη
 ἐκ μελέων εἰς οὐδᾶς ἀπέρρεεν αἴμα καὶ ίδροις·
 εὖ δ' δρά Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες ἀμφὶ δ' ἄρα σφίν
 σμερδαλέοι πεπόνητο περὶ πλογμοῖς δράκοντες,
 40 αἰνὸν λιγμώντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
 διαδίκαια κεῖνα πελοντο, μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
 οὐνεχ' ἔσται ζωστιν ἐοικότα κινυμένοισι.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ πολέμοιο τεράτα πάντα τέτυκτο·
 εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
 45 ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
 ἀστεα καλλὲ νέμοντο· Δίκη δ' ἐπίκειτο πάντα·
 ἀλλοὶ δ' ἀλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωσι
 καρποῖσι βρίθοντο· μελαίνα δὲ γαῖα τεθῆλει·
 αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδημήτων ἐπὶ ἔργῳ
 50 καὶ τρηγὴν ζαθέης ἀρετῆς δρος· εὖ δὲ καὶ αὐτὴ
 εἰστήκει φοίνικος ἐπεμβεζαυίκα κατ' ἄκρης,
 οὐψηλή, ϕάνουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
 ἀτραπιτοι θαμέστει διειργόμενοι σκοπέλοισι
 ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἔνν πάτον· οὐνεκα πολλοὶ
 55 εἰσοπίσων γέζοντο, τεθηπότες αἰπά κέλευθα,
 παύροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ίδρωντες.
 Ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλαταῖν δγμον ιόντες,
 σπεύδοντες δρεπάνησι νεκρέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ⁴
 πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀεξετο δ' εἰς μέγα ἔργον·
 60 εὖ δὲ βρέες ζεύγλησιν ὑπ' αὐγένας αἰὲν ἔχοντες·
 οἱ μὲν ἀπήνας εἰλικριν ἔυσταχγέσσιν ἀμαλλαῖς
 βοιθομένας· οἱ δ' αἴθιοι ἀρτορεύεσκον ἀρούρας·
 τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέποντο

quotquot versatile per cœlum circumferuntur.
 Infra quæ simul infinitus diffusus-erat aer ,
 inque eo alites rostris-porrectis circumvolitabant :
 dixisses, vivas una cum-flamīnibus ventorum ferri.
 Tethys circum-expressa-erat, et oceani profundus aestus,
 e-quibus celeriter effundebant fluxus annum susurrantium,] in-orbem , alio aliis, se-volventium per terram.
 Passim etiam fabrefacti-erant in montibus altis leones
 terrifici et thoës audaces ; atque truces
 ursæ pardalesque et apri cum illis inerant
 feroce, qui-vulnificos sub noxiis genis
 acuebant cum-stridore frementes dentes :
 inerant etiam venatores a-tergo canum vim regentes ,
 allii autem lapidibus et venabulis citatis
 jaculando rem-gerebant contra feras, tanquam vere :
 inerant præterea bella homicidalia, et pugnae
 difficiles insculptæ-erant, ac trucidabant homines
 promiscue suis-cum equis ; et campus omnis cruce largo
 imbuti speciem-referebat in scuto firmissimo :
 porro Metus et Timor inerant et luctifera Bellona ,
 tabo funesto fœdata membra omnia :
 inerant Lis perniciatis et Erinnyses feroceis ,
 illa incitans ad prælium violentum viros
 ut-coirent , hæ exitialis incendi exspirantes flammam :
 et circum Parcae cursitabant implacabiles, inter quas
 incedebat pestifera Mortis vis; et prope illam
 Pugnae elaboratae-erant horrisonæ , quarum undique
 e membris ad solum destillabat sanguis et sudor :
 præterea Gorgones inerant efferæ, et undique ipsi
 tremendi excusi-erant circa cincinnos dracones ,
 horrendum linguis-exsertantes : incredibile autem miraculum] simulacra illa præbebant, magnum hominibus pavorem
 injicientia,] quia erant animantibus similia motu-præditis.
 Et hæc quidem belli monstra omnia erant.
 Pacis autem separatim erant pulcræ opera :
 passim enim innumeræ nationes calamitosorum hominum
 urbes insignes incolebant, et Justitia obibat cuncta :
 allii autem officiis manus adhibebant ; et passim agri
 fructibus gravescabant, nigraque tellus florescabit .
 celissimus porro formatus-erat divino in opere
 et asper sanctæ Virtutis mons, in quo ipsa
 stabat palmæ pedibus-innitens vertici ,
 ardua, pertingens ad cœlum, circumque undique
 viae , crebris interclusa scopulis ,
 hominum arcebant facilem accessum ; nam plurimi
 retro cedebant , absterriti arduo itinere ,
 et pauci per-sacram viam adscendebant sudantes :
 inerant messores, secundum latum ordinem procedentes,
 properantes falibus recens-acutis, eisque ad manus erant
 multi mergitum-ligatores, et promovebatur maxime opus :
 inerant boves, sub jugis colla continenter habentes ;
 allii plaustra trahebant spiciferis fascibus
 onusta , alii contra aratris-invertebant rura ,
 quorum a-tergo ager nigrescebat; et insequabantur

αἰξησι μετὰ τοῖς, βοσσόσα κέντρα φέροντες
65 χερὸν ἀμοιβαδῆς· ἀνεφαίνετο δὲ ἀσπετον ἔργον.
Ἐν δὲ ὅλοι κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνησι πέλοντο·
ἐν δὲ χοροὶ ἴσταντο νέων παρὰ ποσὶ γυναικῶν·
αἱ δὲ ἄρ' ἔσαν ζωῆσιν ἀλίγικα ποιπνύουσαι·
ἄγγι δὲ ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
70 ἀρόδων ἐτ' ἀμφὶ κόμησιν ἔχουσι, ἀνεδύετο πόντου
Κύπριας ἔυστέφανος, τὴν δὲ Ἰμερος ἀμφεποτᾶτο,
μειδιών ἐρατεινὰ σὺν ἡκόμυοις Χαρίτεσσιν.
Ἐν δὲ ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
ἔξι δὲ λός εὐρυπόροιο καστιγνήτην ἀνάγουσαι
75 ἐς γάμον Αἰακίδαο δαίψιρον· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μαρκήν ἀνὰ Ηγείου ἄκρην·
ἀμφὶ δὲ ἄρ' ὑδρολοὶ τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
ἔσκον, ἀπειρεσίσι τε κεκατμένοι ἄνθεσι ποίης·
ἀλλεά τε κρῆναι τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
80 Νῆες δὲ στονόσται ὑπέρ πόντοι φέροντο,
αἱ μὲν ἄρ' ἔστυμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ' ῥοὺς
νιστόμεναι· περὶ δέ σφιν δέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν,
ὅρνυμενον· ναῦται δὲ τεθῆπτοες ἀλλοθεν ἀλλοι
85 ἔστυμένας φοδέντο καταιγίδας, ὡς ἐτέον περ,
λαίφεα λευκά ἔρυντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
οἱ δὲ ἔζοντ' ἐπὶ ἔρετμά πονέμενοι· ἀμφὶ δὲ νησοῖς
πυκνὸν ἐρεσομένησι μέλας λευκαίνετο πόντος·
τοῖς δὲ ἐπὶ κυδίων μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
ἡσκετ' Ἐννοσίγαιος· δελλόποδες δέ μιν ἱπποι,
90 ὡς ἐτέον, σπεύδοντες ὑπέρ πόντοι φέρεσκον,
χρυσείη μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στόρυντ' ἐπεσυμένων· δυαλῇ δὲ ἄρα πρόσθε γαλήνη
ἔπλετο· τοι δὲ ἔκατερθεν ἀλλοέες ἀμφὶς ἀνακτα
ἀγρόμενοι δελφίνες ἀπειρεσίον κεχάροντο,
95 σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἡρόεν δὲ ἀλός οἴδμα
νηγομένοις εἶδοντο, καὶ ἀργύρεοι περ ἔοντες.
Ἄλλα δὲ μυρία κείτο κατ' ἀσπίδα τεγνηέντως
χερὸν ὑπ' ἀθανάτης πυκνόφρονος Ἡφαίστοιο.
Πάντα δὲ ἄρ' ἔστεφάνωτο βασίλις ῥόος ὠκεανοῖο·
100 οὐνέκ' ἔην ἔκτοτε κατ' ἄντυγος· ἢ ἐνὶ πᾶσι
ἀσπὶς ἔνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
Τῇ δὲ ἄρα πάρα κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθια·
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέυκτο, μέγ' ἀσχαλόντι ἐοικώς,
οὐρανῷ ἐμβεβάως· περὶ δὲ ἀθάνατοι πονέοντο,
105 Τιτήνων ἐριδαινομένον, Διὶ συμμεμαῶτες·
τοὺς δὲ ἡδὸν κρατερὸν πῦρ ἀμφεχεν· ἐδὲ κεραυνοὶ¹
ἀλληκτοι, νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἔξεχόντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γάρ δάσπετον ὥρυντο κάρτος·
οἱ δὲ ἄρ' ἔτ', αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείσκον.
110 Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέλιτο καλὸν,
ἀρρηκτὸν βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
Κνημίδες δὲ ἡσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δὲ ἐλαρραὶ
μούνω ἔσαν Ἀχιλῆι, μάλα στιβαράπερ ἔοῦσαι.
Ἀγχόθι δὲ ἀσχετον ἄστρον ἀστὸν περιμαρμάρισκε,
115 χρυσείω τελαμῶνι κεκατμένον ἀργυρέω τε
κουλεῷ· ὡς ἐπὶ κώπη ἀρρημάνη ἐλέφαντος
θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανόωσα.

juvenes pone, boum-agitatores gerentes stimulos
manibus alternis; et apparebat ingens opus.
Illic tibiae citharaeque conviviis adhibebantur;
illic choreæ instituebantur juvēnum sub pedibus mulierum,
quæ erant vivarum instar sese-exercentes;
et prope saltationem et latitiam festivam
spumam adhuc in capillis habens, emergebat salo
Venus corolligera, quam Cupido circumvolabat,
ridens suaviter cum pulricomis Gratias.
Inerant etiam Nerei magnanimi natæ,
ex ponto lativago germanam deducentes
ad connubia Pelei bellisci; et una omnes
dii epulabantur in longis Pelei cacuminibus:
ac passim irrigua et florida prata
erant, innumeris consita floribus graminis,
saltusque et fontes perspicui aqua pulra.
Naves præterea gemebundæ super mare ferebantur,
aliae properantes in-obliquum, aliae in directum
procedentes, et circa illas tumescet fluctus asper
dum-sese-commovet; nautæ autem consternati hic illuc
imminentes formidabant procellas, tanquam vere,
vela candida dimittentes, ut mortem effugerent;
alii sedebant ad remos occupati, et circa naves
crebro remis-agitatas nigrum albescebat mare:
quibus super exultans cum monstris pontivagis
elaboratus-erat Neptunus, et procellipedes eum equi,
tanquam vere, properantes super mare vehebant,
aurea scutica stimulati, et fluctus
sternebatur circa-ruentes, et æquabilis ante eos tranquillitas
erat: utrinque autem frequentes circa regem
congregati delphines effuse lætabantur,
blandientes regi, et per nigram maris undam
natantium speciem-habebant, argentei quamquam erant.
Alia præterea innumera impressa-erant scuto artificiose
manibus divinis solertis Vulcani.
Cuncta autem coronabat altus fluxus Oceani;
nam erat extimus in ora, qua totus
clypeus obfirmabatur, et concludebantur artificiosa-opera
omnia.] Juxta illum jacebat galea magnæ molis,
in qua Juppiter effictus-erat, valde irascenti similis,
cœlo insistens; et undique Dii occupati-erant,
Titanibus litem-moventibus, Jovi auxiliū-ferendo:
hos jam vehemens flamma cinxerat, et fulmina
sine-fine, nubium instar, erumpabant
cœlitus; Jovis enim insuperabile se-exserebat robur;
at illi conflagrantibus similes adhuc anhelitum-ducebant.
Prope etiam thoracis sinus reclinatus-erat pulcer,
infragilis ac firmus, qui capax-erat Pelidæ.
Ocreæ etiam efformatae-erant grandes, et utrinque leves
soli erant Achilli, gravissimæ quamvis essent.
Nec-procul invictus ensis magnum fulgorem-reddebat,
aureo cingulo ornatus et argentea
vagina: in quo manubrium constans eboris
preciosis segmentis excellebat insigni-nitore.

Τοις δὲ παρεκτενύστο κατὰ χυόνος δέριμουν ἔγχος,
Πηλίας, ὑψικόμησιν ἐειδομένη ἐλάτγισι,
120 λύθρου ἔτι πνεύστα καὶ αἴματος Ἐκτορέοι.
Καὶ τότ᾽ ἐν Λρείσιοι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θεσπέστιον φάτο μῆθον, ἀκηγεμένη Ἀχιλῆος·

Νῦν μὲν δὴ κατ᾽ ἀγῶνος ἀέλια πάντα τελέσθη,
ὅσσος ἐπὶ παιδὶ θανότι μέργ' ἀγχυμένη κατέθηκα·
125 ἀλλ᾽ ἵνα δέ τι ἐσάωτε νέκυν καὶ δριστος Ἀχαιῶν,
καὶ νῦ κέ οἱ θητὰ καὶ ἄμβροτα τεύχε' ἐσεθκι
δώτω, καὶ μακάρεσσι μέργ' εὔαδεν ἀθανάτοιτιν.

Ὄς φάτο· τοὶ δὲ ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεστιν,
υῖος Ααέρταο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος

130 Αίας, δες μέγα πάντας ὑπείρεγχεν ἐν Δαναοῖσιν·
ἀστὴρ δέ ἀρίθλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήνεται

Ἐσπερος, δες μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησται·
τῷ εἰκὼν τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·

ἔτες δέ Ιδομενῆς κλυτὸν καὶ Νηλέος υῖα

135 ἥδες ἄρα μητιόνετ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γάρ ἐώλπει
ἴδενται ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθιοι.

Ὄς δέ αὐτῶς Όδυσσες κείνοις ἐπι πάχυν πεποίθει·
οἱ γάρ ἔσαν πινυτοι καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.

Νέπτωρ δέ Ιδομενῆς καὶ Ἀτρέος υἱεῖ δίψ,

140 ἄμψω ἐειδομένοισιν, ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἀλλων·

Ω φίλοι, ἡμέγα πῆκα καὶ δισχετον ἤματι τῷδε
ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοι περιφραδέος τοῦ Όδυσσηος
ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν δισχετον ἀργαλένην τε·

145 τῶν γάρ θ' ὁ πποτέρῳ δύνη θεὸς εὐήγος ἀρέσθαι,
γγῆθει κατὰ θυμον· δ' ὁ αὖ μέγα πένθος δέξει,
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς· περὶ δέ εὗοχα πάντων
ἡμέας· οὐδὲ ἔτι κείνοις ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
στήσεται ἐν πολέμῳ μέγα δέσσεται ἄλγος Ἀγαιοῖς,

150 κείνοιν δύτινα δεινός ἐληγόλος· οὐνέκο πάντων
ἥρωων προφέρουσιν, δὲ μὲν πολέμῳ, δὲ δὲ βουλῇ.
Ἄλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθον, ἐπεὶ δέ γεραίτερος εἰμι
λίγην, οὐκ δὲνίγον περ· ἔχο δέ εἴτη γήραχι πολλῷ
καὶ νόνον, οὐνεκεν ἐσθίλα καὶ ἄλγεα πολλὰ μόργησα·

155 αἰεὶ δέ ἐν βουλῇσι γέρων πολύτιδρις ἀμείνων
δπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἰδε·
τούνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐνθροτος τήνδε δικάσσαι
ἀγτιθέω τούτοις· Αἴαντι φιλοποτολέμῳ τούτῳ Όδυσσῃ,
ἥδες δέ τοις ἔζεσάωσε νέκυν Πηληγίαδαο

160 ἔξ διοιού πολέμῳ· δορύκτητοι γάρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ Τρωες ἔστι νεοδμήτω δέ τοις ἀνάγκη·
οἱ δέ δύκην θεῖαν ἐπὶ σφισ ποιήσονται,
οὐτινὶ δέρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀγαιοὺς
τούτοις ἀπεγχαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἀτης.

165 Ὄς φάμενον προσέειπεν ἐῦμαελίνης Ἀγαμέμνων·
Ω γέρον, οὓς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
τειο πέλει Δαναῶν, οὐτ' ἄρα νέος, οὔτε παλαιός,
δέ φῆς Ἀργείοισιν ἀνηλεγένως γιαλεπῆναι,
δύτινά κεν τοῦνδε ἀνδρα θεοὶ μετέπισθε βάλωνται

170 νίκης· οἱ γάρ ἄριστοι ἐνὶ σφισ δηριόνται·
καὶ δέ μοι ἐνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενονά,

Et iuxta haec porrecta-erat humi valida hasta,
Pelias, alticomantium referens-magnitudinem abiectum,
cruorem adhuc exhalans et sanguinem Hectoreum.
Atque tunc inter Argivos Thetis cæruleo-reticulo
divina protulit verba, mœrens super-Achille :

Nunc equidem ludorum numerā cuncta finem-habent,
quae pro nato defuncto, graviter dolens, exhibui.
At procedat, qui servavit cadaver et optimus est Achivum,
et illi spectabilia et coelestia arma induenda
tradam, quae etiam immortalibus valde arrident diis.

Sic ait : at surrexerunt disceptaturi verbis
filii Laertæ, et eximii Telamonis
Ajax, qui longe omnes superabat inter Danaos,
ut sidus conspicuum in cœlo splendido,
Hesperus, qui maximo omnes inter stellas fulgore-præstat:
hunc referens, armis adstitit Pelidae,
et petiit ea ab-Idomeneo claro et Nelei filio
consultoque Agamemnōne : hos enim persuasum-habebat
cognitas-habere certo gloriose res pugnae.
Nec minus Ulysses his omnino confidebat :
erant enim sapientes et integri inter Danaos.

Nestor igitur cum-Idomeneo et Atrei filio nobilissimo,
ut-ambo cupiebant, *haec* verba communicavit, seorsum ab
alii:] Amici, profecto ingens malum et intollerabile hodie
nobis conciliant curarum-expertes Cœlites,

Ajace magno prudentique Ulysse
ruentibus ad certamen vehemens et difficile :
horum enim utricumque dederit deus palma potiri,
gaudebit is apud animum, alter vero magnum *sibi* luctum
cumnlabit, Jomnes incusans Græcos, maxime vero omnium
nos; nec amplius ille nobiscum , ut prius ,
stabit in pugna : sed ingens erit dolor Achivis ,

illorum utrumvis sœva subegerit ira, quoniam præ-cæteris
heroibus pollut, alter virtute-bellica, alter consilio.

Agitedum, mili obsequimini, cum ætate-provectior sim
multo, non exiguo-spatio, et habeam cum senio prolixo
peritiam quoque, siquidem secundaset adversas-res multas
expertus-sum :] semper autem in conciliis senex peritus
potior] juniore est homine, cum plurima noverit :

idcirco Trojanis permittamus prudentibus hanc *item* dis-
ceptandam, jinter-diis-comparandum Ajacem et belli-aman-
tem Ulyssem,] uter nimirum eripuerit cadaver Pelidae
ex funesta dimicione; captivi enim inter nos
multi Trojani sunt, recens-subacti necessitate ,
qui sententiam justam de illis pronunciabunt,
nullius gratiam captantes, cum simul universos Achivos
æquali odio-prosequantur, diræ memores calamitatis.

Taliter orantem affatus-est hasta-pollens Agamemnon :
O senex, quam neino consultior alius inter nos
te est Danaum, neque juvenis, neque ætate-provectus ,
qui præsagis Argivis atrociter offendit-iri ,
utrumcunque virum ex-his dii postposuerint
victoriae : nam præstantissimi inter sece litigant;
et sane mili intus mens in pectore eadem suadet ,

δύρα δορυκτήτοισι δικασπολίην δπάσωμεν·
τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις δλέορια μῆσται ἔργα
Τρωὸν ἐπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν δπάσσει.
175 Ὡς φάτο· τοὶ δὲ ἔνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,
ἄμφοδὸν ἡνῆναντο δικασπολίην ἀλεγεινήν·
τῶν δὲ ἄρ' ἀναινομένων, Τρώων ἐριχυδέες υἱες
ἔζοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτητοι περ ἐόντες,
δύρα θεύμιν καὶ νεῖκος ἀργήσιον ιθύνωσιν.
180 Αἰας δὲ ἐν μέσσοισι, μέγ' ἀσγαλόν, φάτο μῆθον·
Ὄδουσεν φρένας αἰνὲ, τί τοιόνδινον ἥπαφε δαίμων
ἴσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκμήτοιο;
ἢ φῆς αἰνὸν δυμιλον ἐρυκαχέειν Ἀγιλῆς
βληγμένου ἐν κονίσιν, δτ' ἀμφὶ ἘΤρῷες ἔθησαν,
185 δπτότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόντ' ἐφέρηκα
αει καταπτώσσοντος; ἐπεὶ νῦ σε γείνατο μήτηρ
δεῖλαιον καὶ ἀναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμειο,
δσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος·
οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδήσιον ἥπτο,
190 ἀλλά σοι ἀμφιμέμηλη τρόμος καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
Ἡ τόδ' ἔξελάθου, δτ' ἐς Ἰλίου ιερὸν ἀστυ
ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἀμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
καὶ σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι
ἥγανον Ἀτρεῖδαι; οὐδὲ μὴ ὥφειλες ἱερέσθαι·
195 σῆς γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐννεεσήσηι κλυτὸν Ποιάντιον υῖα
Ἀήμηνῳ ἐν ἡγαβέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
Οὐκ οὐδὲ ἄρα τῷγε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
ἀλλὰ καὶ ἀντιθέω Παλαιμήδει θῆκας δλεθρον,
δς σέο φέρτερος ἔστε βίη καὶ ἐνύφωνι βουλῆ·
200 νῦν δὲ ἥδη καὶ ἐμείο καταντὸν ἐλθέμεν ἔτλης,
οὐτ' εὐθεργεσίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῷ
ἀζομένος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· δς σ' ἐνὶ χάρμῃ
ἔξεσάστα πάροιιν, ὑποτροφέοντα κυδοιμὸν
δυσμενέων, δτε σ' ἀλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
205 καλλιπόν ἐν δηήινον δμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτόν.
Ως ὅφελον καὶ ἐμείο θρασὺν σθένος ἐν δατι κείνη
αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, δύρα σε Τρῷες
ἀμφιτόμοις ἔιφέεστι διαμελεῖστι κέδασσαν
δαίτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἐν ἐμείο μενοίνας
210 ἐλθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνησι πεποιθώς.
Σχέτλει, τίπτε βίη πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἀλλων
εὐχόμενος μέσσοισιν ἔχεις νέας, οὐδὲ τι θυμῷ
ἔτλης, ὥσπερ ἔγωγε, θοάς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
νῆσας; ἐπεὶ νῦ σε τάρβος ἐπῆγεν· οὐδὲ μὲν αἰνὸν
215 πῦρ νηὸν ἀπάλακες· ἐγὼ δὲ ὑπὸ ἀταρβέει θυμῷ
ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἐκτορος, δς μοὶ ὑπεικε
πάντη ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν περιδεόδιες αἰεί·
οὐδὲ ὅφελον τόδε νηὸν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἀεθλον
θῆκεν, δτ' ἀμφ' Ἀχιλῆι δεδουπότε δῆρις δρώρει,
220 δφρ' ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοις κυδοιμοῦ
ἔδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
αὐτῷ δμῶς Ἀχιλῆι δαίφρονι· νῦν δὲ ἄρα μύθων
ἰδρείη πίσυνος μεγάλων ἐπιμαίειαι ἔργων·
οὐ γάρ τοι σθένος ἔστιν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν
225 δύμεναι Αἰακίδαο δαίφρονος, οὐδὲ μὲν ἔγκος

ut captivis dijudicandi-arbitrium tradamus :
a-quibus injuria-affectus alteruter perniciale parabit cladem] Trojanis bellacibus, nec bilem in-nos effundet.
Sic dixit: illi igitur unam sententiam in animis habentes
publice detrectabant dijudicationem molestam :
quibus recusantibus, Troum præclari nati
concederunt in medio, bello-capti quamvis essent,
ut jus in controversia militari recte-administrarent.
Ajax igitur in medio-concessu, valde indignatus, *hanc* ha-
buil orationem:] Hei Ulysses mentis improbae, cur tuum ani-
mum seduxit dæmon,] ut-pariter mecum contendas de ro-
bore invicto?] num jactas, hostium globum te-repulisse ab
-Achille]projecto in pulverem, cum undique ei Troes immi-
nerent,] quo-tempore ego illis necem luctificam intuli ,
te pavitante? quoniam te edidit mater
timidum et invalidum, tanto quidem debiliorem me,
quanto canis aliquis horrendum-frementi leone *deterior est*:
non enim tibi in-pectore est intrepidus animus ,
sed tibi cordi-sunt metus et scelerata res.
An hoc oblitus-es, quod ad Ilii sacraν urbem
proficiere verebaris cum consociatis Achivis ,
et te fugitantem et recusantem comitari
adduxerunt Atridæ? utinam vero non venisses :
tuis enim consiliis celebrem Poeantis filium
Lemno in grata-Diis reliquimus magnos edentem-gemitus.
Nec soli huic tristem machinatus-es injuriam ,
verum etiam divino Palamedi auctor-suisti interitus ,
qui te superior erat fortitudine et prudenti consilio.
Nunc jam etiam mihi adversus tendere audes ,
nec beneficii memor, nec quicquam apud-animum
honoris-tribuens te multo superiori , qui te in pugna
servavi olim , consternatum impressione
hostium, cum te alii in conflictu desertum
reliquisten in hostium globo, fugientem et ipsum.
O utinam etiam meam audacem vim in discrimine illo
ipse Juppiter consternasset ex cœlo , ut te Troes
ancipitibus gladiis lancinatum disjecissent
escam canibus suis! ita non mecum auderes
descendere in-certamen , subdola-calliditate fretus.
Improbæ, quare viribus te longe præpollere alii
jactans in-medio tenes navigia, nec tan̄a animi
es-fiducia, ut, quemadmodum ego, celeres ad-extrema sub-
ducas] naves? quippe te pavor invasit : at nec hosticum
ignem a-navibus prohibuisti; ego autem impavido animo
me-objeci et incendio et Hectori, qui mihi cedebat
ubique in prælio, quem tu exhorrusti perpetuo.
Utinam quis hoc nobis in pugna præmium
proposuisset, quando circa Achillem prostratum certamen
gliscerat,] ut ex hostibus me et difficiili pugnæ-tumultu
vidisses arma *haec* pulera ad papilioes referentem
cum- ipso una Achille pugnaci. At nunc verborum
solertia confidens ad-magnas adspiras res :
non enim tibi vis est , arma invicta
ut-inducas *Aeacidæ* bellicos, aut hastam

νωμῆσαι παλάμησιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
ἀρτια, καὶ μοὶ ἔσικε τορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
οὐτὶ καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλές δῶρα.

Ἄλλδ τίν μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν

230 ἐσταμεν ἀμφ;" Ἀχιλῆς ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη;

* * * * *

δε τις φέρτερος ἐστιν ἐνὶ φιλόνορι κάρμη·

ἀλκῆς γάρ τοδ' ἀειλὸν ἀρήιον, οὐκ ἀλεγεινῶν

θῆκεν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·

μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρεώ πέλει ἀνθρώποισιν·

235 οἶδα γάρ νῶς σέο πολλὸν ἀγανάτερος καὶ ἀρέιν

εἰμι· γένος δέ μοι ἐστιν, θεον μεγάλω Ἀγιλῆϊ.

"Ος φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήθην ἐνένισπεν

υἱὸς Λαέρτῳ, πολύτροπα μήδεα νωμῶν.

Αἴτιν ἀμετροπέες, τίνυ κοι τόσα μάψι γορεύεις;

240 ταρβαλέον τε μ' ἔφησθα καὶ οὐτιδανὸν καὶ ἀναλκιν

ἔμμεναι, δε σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἰναι

μῆδεσι καὶ μύθοισι, τά τ' ἀνδράσι κάρτος ἀεῖει·

καὶ γάρ τ' ηλίσατον πέτρην, ἀρρήκτον ἐδυσαν,

μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες

245 ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυτῆσα πόντον

ναῦται ὑπεκπερώσιν, δτ' ἀσπετα κυμαίνηται·

τέκηγησος δ' ἀγρόταις κρατεροὺς δαμάσιας λέοντας

παρδάλιας τε σύας τε καὶ ἄλλων ἔθνα θηρῶν·

ταῦροι δ' δρεμιδύμυοι ὑπὸ ζεύγλης δαμόνωται

250 ἀνθρώπων ίότητι· νόν δέ τε πάντα τελεῖται·

αἰεὶ δ' ἀρραχέος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοις

πᾶσι καὶ ἐν βουλῆσιν ἀνήρ πολύτιδρος ἀμείνων.

Τούνεκ' ἔυρονέοντα θρασὺς πάις Οἰνείδαο

λέξατο μ' ἔκ πάντων ἐπιτάρθοιον, δφρ' ἀρίκωμαι

255 ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον δμᾶς ἐτελέστακεν ἄμφω.

Καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος ἔϋσθενέος κλυτὸν υῖα

ηγαγον· Ἀτρεΐδησιν ἐπίρροθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου

ἥρωος χρεώ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,

οὐδὲ δηγε χερσὶ τεχησιν ἐλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων

260 Αργείων βουλῆσιν· ἔγω δέ ἐ μοῦνος Ἀχαιῶν

ἄξω, μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι,

δηριν ἐς αἰζηῆν· μέγα γάρ κράτος ἀνδράσι μύθος

γίνεται εὑροτύνησι μεμιγμένος· ἡνορέη δὲ

265 ἀπηρκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀεῖει

ἀνέρος, εὶ μήδι πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἐπηται.

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος δμῶς καὶ μῆτιν ὅπασσαν

ἀθάνατοι· τεῦξαν δὲ μέντ' Ἀργείοισιν ὄνειρα.

Οὐδὲ μὲν, ὃς σύ μ' ἔφησθα, πάρος φεύγοντα σάωσας

δηίους ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γάρ φύγον, ἀλλ' ἀμά πάντας

270 Τρῶας ἐπεσυμένους μένον ἐμπεδον· οὶ δ' ἐπέχυντο

δικῆ ματιμώωντες· ἔγω δ' ὑπὸ κάρτεῃ χειρῶν

πολλὸν θυμὸν ἐλυσα· σὺ δ' οὐκ ἀρ ἐτήτυμα βάζεις·

οὐ γάρ ἔμοιγ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ

275 ἐστης ἥρωις φέρων, μή τις νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ

φεύγοντ' ἔκ πολέμου· νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα,

οὐ τι περιτρομέων δηίων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος

αἰεὶ ἄμ' Ἀτρεΐδησιν ὑπὲρ πολέμου φέρωμαι·

καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήτας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε,

vibres manibus; mihi vero omnia sunt
apta, et me decet gestare splendida haec arma
qui-neutiquam dedecorem Dei pulcherrima munera.
Sed quid verbis altercantes ignavis
stamus de Achillis generosi nitidis armis?

* * * * *

uter nostrum melior sit in exitiali pugna:
fortitudinis enim hoc praeium militare, non molestae
depositus in medium garrulitatis Thetis argenteipes:
verbis autem in foro opus est hominibus.
Scio equidem, quod te longe nobilior et fortior
sim, siquidem genus inde mihi est, unde magno Achilli.
Sic ait: hunc vero amaris-verbis e-regione adortus-
filius Laertæ, versuta consilia agitans.

Ajax nugator, cur mihi tantum temere peroras?
timidum me dicas et nullius-pretil atque imbellem
esse, quem te longe superiori ausim-dicere esse
consilio et eloquo, quæ hominibus vires augent:
etenim excelsam petram, quæ frangi nequit,
ingenio succidunt in montibus lapidum-sectores viri
facile, ingenioque magnum horrisontum mare
nautæ transmittunt, cum magno æstu-fluctuat;
arte venatores validos domant leones,
pardalesque et apros et aliarum genera bestiarum;
tauri fortes jugo subjiciuntur
hominum industria; ratione denique omnia perficiuntur,
et semper inconsulto est homine in negotiis
cunctis et in deliberationibus homo peritus præstabilior.
Ideo ingenio-valentem audax filius Οenidae
delegit me ex omnibus socium, ut accederem
ad vigiles, ubi ingens facinus conjunctim peregrimus ambo.
Adhæc ipsum Pelei fortis inclytum natum
adjunxi Atridis socium: quodsi etiam alio
heroë opus inter Græcos fuerit
neque ille manibus tuis adactus veniet, neque aliorum
Argivorum consiliis, sed ego ipsum solus Achivum
adduxero, blandis adhortatus verbis,
ad certamen juvenum; magno enim præsidio hominibus
oratio] est cum-sapientia temperata: at robur-virile
inefficax est, et proceritas ad nihil conducit
viri, nisi eum prudens consilium comitetur.
Atqui mihi juxta robur ac consilium suppeditarunt
immortales, et fecerunt insigne me Græcis emolumentum.
Nec vero, ut tu affiras, me nuper fugientem servasti
hostili ab fremitu; non enim fugi, sed simul omnes
Trojanos irruentes sustinui fortiter: qui licet irruerent
violento impetu, ego tamen robore manuum
multis animis dissolvi: tu igitur non vera jactitas:
non enim me protegebas in acie, sed tibi ipsi
stabas opem ferens, ne quis te hasta configeret
fugientem ex conflictu. Naves autem in medium substraxi,
non quod-extimescam hostium vim, sed ut ingeniosam-ope-
ram]assidue una cum-Atridis huic bello impendam:
tu sane extremo-loco statuisti naves; at ego

αντὸν ἀεικίσσας πληγῆς ὑπὸ λευγαλέησιν,
 280 ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐστήλυθον, σφρα πύθωμαι
 δόπτόσα μητιώνται ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ·
 οὐδὲ μὲν Ἐκτορος ἔγχος ἐδεῖδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἐν πρώτοις ἀνόρουστα, μαχέσσασθαι μενεαίνων
 κείνῳ, δτ' ἡνορέη πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
 285 Νῦν δέ σευ ἄμφ' Ἀχιλῆῃ πολὺ πλέονας κτάνον ἀνδράς
 δύσμενών· ἐσδωσα δ' διώδης τεύχεστο θανόντα.
 Οὐδὲ μὲν ἔγχειν τρομέω σέθεν, ἀλλὰ με λυγὸν
 ἔλκος ἔτ' ἄμφ' δόδυνης περινίσσεται, εἴνεκα τεύχέων
 τῶνδε περ οὐτηθέντα, δαίκταμένου Ἀχιλῆος.
 290 Καὶ δέ μοι, ὃς Ἀχιλῆη, πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.
 “Ως ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμειβέτο καρτερὸς Αἴας·
 “Ως Ὁδυσεῦν δόλομῆτακαὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
 οὐ νῦ σ' ἔκειτο” ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἀλλος
 Ἀργείων, ὅτε Τρώες Ἀχιλλέα δηγωθέντα
 295 ἔλαχέμεναι μενέανιν· ἔγω δ' ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ
 τῶν μὲν γούνατ' ἔλιπτα κατὰ μάθον, οὐδὲ δ' ἐφόρθησα
 αἰὲν ἐπεστύμενος· τοι δ' ἀργαλέως φοβέοντο,
 χήνεστιν ἢ γεράνοισιν ἐουκότες, οἵς ἐπορούσῃ
 αἰετὸς ἥγεον πεδίον κάτα βοσκομένουσιν.
 300 ὃς ἡ Τρώες, πτώστοντες ἐμὸν δόρον καὶ θόὸν ἁσορ,
 “Ιλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
 τοι δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπῆλυθεν, οὔτι μεῦ ἄγγι
 μάρναο δυσμενεέστιν· ἔκας δέ που ἡσθα, καὶ αὐτὸς
 ἄμφ' ἀλλησι φαλαγξὶ πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
 305 ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μᾶλα δῆρις δρύρει.
 “Ως φάτο· τὸν δ' Ὁδυσῆος ἀμειβέτο κερδαλέον κῆρη·
 Αἴαν, ἔγων οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
 οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μᾶλις φαίδιμός ἐστι·
 ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἴμι
 310 σεῖο μετ' Ἀργείοισι, βίη δέ κεν ἀμφήριστος,
 ἢ καὶ ἀγανότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἵσταιν,
 οἱ μεγά τρομέουσι, καὶ ἦν ἀπάτερον θῶνται.
 Καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἰδας ἐμὸν μένος, ἥδε καὶ ἀλλοι,
 ἄμφι παλαισμούσιν πολυτειρέει πολλὰ μογήσας,
 315 δπτόπτε δὴ περὶ σῆμα δαίκταμένου Πατροκλοι
 Πηγειδῆς ἐρίθυμος ἀγαλυτὰ θῆκεν δεόλα.
 “Ως φάτο Λαερταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέου·
 καὶ τότε Τρώῳοιο σῆες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
 αἰζηνῶν· νίκην δὲ καὶ ἀμβροτα τεύχα δῶκαν
 320 πάντες διμοφρονέοντες ἐϋπτολέμῳ Ὅδυστῃ·
 τοῦ δ' ἄμυτον γήθησε νόος· στονάκησε δὲ λαός·
 παχνόθη δ' Αἴαντος εὐ σθένος· αἴψα δ' ἄρ' αὐτῷ
 ἀτη ἀνιηρὴ περικαπτεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
 ἔξεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέθλυσεν αἰνή·
 325 ἥπατι δ' ἔγκατ· ἔμικτο· περὶ κραδίη δ' ἀλεγεινὸν
 ἔξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι' ἔγκεφάλοιο θεμέθλων
 ἐσσύμενον μάνιγγας ἀδην ἀμφήλυθεν ὅλγος·
 σὺν δ' ἔχειν νόον ἀνδρός ἐπὶ χθονὶ δ' διμματα πήξας
 ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἄμφι δ' ἔταιροι
 330 ἀγνύμενοι μιν ἀγεσκον ἐϋπτώρους ἐπὶ νῆας,
 πολλὰ παρηγγορέοντες· δ' δ' ὑστατήην ποσὶν οἴμον
 ἦιεν οὐκ ἐθέλων· σχέδοθεν δέ οἱ ἔσπετο Μοῖρα.

me-ipsum cum-deformassem plagis foedis ,
 Troum urbem ingressus-sum, ut explorarem
 quae consilia-tractarent de bello tristi.
 Neque Hectoris hastam pertimui; quin etiam ipse
 inter primos me-accinxī, ad-pugnandum promtus
 cum-illo, quando virum fiducia provocabat omnes.
 Jam vero propter Achillem multo plures quam-tu peremī
 viros] de-hostibus, et eripui una cum-armis extinctum.
 Nec hastam reformido tuam; sed me tabiscum
 vulnus adhuc doloribus angit, propter arma
 haec percussum, cæso Achille.
 Denique etiam in-me, utin-Achille, est Jovis excellens san-
 guis.] Sic dixit: cui *haec* contra reddidit fortis Ajax :
 O Ulysses dolose et nequissime omnium ,
 nequaquam te isthic vidi dimicantem, nec quisquam alias
 Argivum , ubi Troes Achillem peremut
 abstrahere nitebantur : ego vero hasta ac viribus
 aliorum genua enervavi in eo conflietu, alios in-fugam-egi
 pertinaciter urgens. Qui turpiter fugiebant ,
 anseribus aut gruibus similes , in-quos impetum-fecit
 aquila, in campo juxta-ripas pascentes:
 ita Troes, metuentes meam hastam et rapidum ensem ,
 in Ilium sese-recepunt, sibi-caventes a-magna clade :
 te vero licet tum fortitudo incesserit, tamen-non prope me
 contendisti cum-hostibus , sed longe alicubi aberas, et ipse
 inter alios ordines pugnans, non pro cadavre
 præclarari Achillis, ubi maxime certamen incrudeiscebat.
 Sic inquit: cui Ulysses *ita* respondit astuto animo :
 Ajax, ego non te inferiorem *me* confido esse ,
 neque mente, neque viribus, etiamsi valde clarus existas :
 imo ingenio ego longe præponendus sum
 tibi inter Argivos , et robore par ,
 aut etiam insignior ; id-quod etiam Trojani norunt ,
 qui me valde trepidant, si vel procul conspexerint.
 Atque ipse probe expertus-es meas vires, æque ac aliū ,
 qui-lucta laboriosa multum *mecum* certabas
 quem ad monumentum trucidati Patrocli
 Pelides fortis magnifica statuisset *praemia*.
 Ita dixit Laertæ nobilis natus egregii :
 et tunc Trojani litem dijudicarunt acerbam
 heroum , palmamque ac coelestia arma tribuerunt
 omnes unanimi bellaci Ulyssi :
 cuius immense lætata-est mens; sed ingemuit populus ,
 et congelatus-est Ajacis strenuus vigor : statim igitur ipsum
 noxa aegra circumplexa-est; omnisque in eo
 effebuit puniceus sanguis, bilisque exuberavit atra,
 cum-epate visceribus commixtis; circumque cor sævus
 subsedit mœror, et acerbus per cerebri fundamenta
 penetrans meninges etiam incessit dolor ,
 ac conturbavit mentem viri : humi igitur oculis fixis
 stabat tanquam immotus. Sed contubernales
 anxi eum deducebant rostratas ad naues ,
 multum consolantes. Ipse vero ultimam pedibus viam
 calcabat invitus: nam proxime eum subsequebatur Mœra.

Ἄλλ' θε δὴ μετὰ νῆας ἔβαν καὶ ἀτειρέα πόντον
Ἀργείοις, δόρποιο μεματόες ἡδὲ καὶ ὑπνου,
δὴ τὸτε ἔσω μεγάλοι Θέτις κατεδύσετο πόντου·
σὺν δέ οἱ ἀλλαι ἵσαν Νηρήδες· ἀμφὶ δὲ σφίν
νήχετο κήτεα πολλά, τά τε τρέφει ἀλμυρὸν οἶδμα.
Αἱ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέη μητιόεντι,
μυνώμεναι, ὃς κείνοιο θεοποτίησι Κρονίουν
310 δῶκε Θέτιν Πηλῆῃ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν, ἁγεσθαι.
Κυμοθόη δὲ ἐν τῇσι μέγ' ἀσχαλόωστ' ἀγόρευεν.
὾ Πόποι, ὃς ὅγε λυγρὸς ἐπάξιος πήματος ὑπέτλη
δεσμῷ ἐν ἀδρήντῳ, δητε οἱ μέγας αἰετὸς ἥπαρ
κείρεν ἀξόμενον κατὰ νηδύνος, ἔγγυθι βάινων.
315 Ὡς φάτο Κυμοθόη κυανοτολοχάμοις ἀλίγησιν·
ἥλιος δὲ ἀπόρουσεν, ἐπεσκιώντο δὲ ἀλωαὶ
νυκτὸς ἐπεστυμένης, ἐπεκίδνατο δὲ οὐρανὸν ἀστρα·
Ἀργεῖος δὲ ἐπὶ νησὶ τανυπρώροισιν ἴσχον,
ὑπνῷν δὲ ἀμφιροστῷ δεδμημένοι ἡδὲ καὶ οἴνῳ
320 ἡδεῖ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκύλυστοι φέρεσκον.
Λίας δὲ Ἀργείοις χολούμενος, οὔτ' ἄρα δόρπου
μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιτέος, οὔτε μιν ὑπνος
ἀμφεγεν, δὲλλ' ὅγ' ἐσίσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
325 εἰλέστε δὲ ξίφος δῖξιν καὶ ἀσπετα πορφύρεσκεν,
ἡ δὴ ἐνιπρήση νῆας καὶ πάντας ὀλέσση
Ἀργείους, ἢ μούνον ὑπὸ ξίφεως στονόνετι
ἢ γάρ μελεῖστὶ θῶσι δολέστεντ' Ὁδυσσεα.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὠρμαίνε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
330 εἰ μὴ οἱ Τριτανῆις ἀστετον ἔμβαλε λόστον·
κήδετο γάρ φρεσὶν ἥσιοι πολυτλήγου Όδυσσης,
ἱρῶν μνωμένην, τὰ οἱ ἔμπεδα κείνος ἔρεξεν·
τούνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδοι
τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· δὲ δέρος ἥσιοι λαλαπτι ίσος
335 συμφραλέη, στυγερῆσι καταγίται βεβριθύη,
ἥτε φέρει ναύτησι τέρας κρυεροῖο φόροιο,
Πληγίας εὗτ' ἀκάμαντος ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύσθι, ὑποπάθσουσα περικυλυτὸν Όριωνα,
ἥρα συγχλονέουσα, μέμηνε δὲ κείματι πόντος·
340 τῇ εἰκὼν οἰμησεν, δῆπε μιν γυῖα φέρεσκον·
πάντη δὲ ἀμφιέσκεν, ἀναιδέσι θηρὶ ἐοικόνει,
δέ τε βαθυτοκοπελοίο διέσταται ἄγκες βήσσας,
ἀρρώσια γενέσται καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοιῶν
ἢ κυστὶν ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηγώσανται
345 ἀντρῶν ἐξερύσαντες· δὲ δέρος ἀμφιέσητο βεβρυγώς,
εἴπου ἔτ' ἐν ξυλόγοισιν ἰδοι θυμῆρας τέκνα·
τῷ δὲ εἰ τις κύρσεις, μεμηνότο θυμὸν ἔχοντι,
αὐτὸν οἱ βιώτοιο λυγρὸς περιτέλλεται ἥμαρ·
ὦς δέρος ἀμειλιγχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔεεν ἥτορ,
350 εὗτε λέθης ἀλίστον εἶπ' ἐσχάρη Ήραίστοιο
βοιθηδὸν μαίνηται ὑπὰ πυρὸς αἰθομένοιο,
γάστρην ἀμφὶ γε πᾶσαν δέ τε δύλα πολλὰ θέρηται,
ἐννεάστις δρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
εὐτραχέος σιάλοιο περὶ τρύγας ὡς κεν ἀμέρστη·
355 ὡς τοῦν ὑπὸ στέρνοισι πελάριοις ἔζεε θυμός·
μαίνετο δὲ ἡύτε πόντος ἀπείριτος ἡὲ θύελλα,

Porro cum ad naves se-recepissent et indomitum mare
Argivi, cibi appetentes atque somni
tunc in vastum Thetis se-demisit pontum,
cumque ea cæteræ abierunt Nereides : et circa illas
natabant balænae multæ, quas alit salsus aestus.
Illæ autem valde iratae-erant Prometheo sagaci,
recordantes, quod ejus oraculus *motus* Saturnius
dedisset Thetin Peleo, quamvis recusantem, ducendam.
Quare Cymothoe interillas magna cum-indignatione locuta
est:JO Dii! quam hic sceleratus dignum supplicium luit
vinculis in tenacissimis, quando ei ingens aquila jejur
laniabat renascens in ventre, prope accedens.
Hæc dixit Cymothoe cæruleo-capillamento-decoris *Nym-*
phis marinis.] Interea sol abscessit, et umbras-induerunt
agri,] nocte accelerante, ac dispergebantur per cælum si-
dera.] Argivi autem in navibus longiproris cubabant,
somno dulci superati atque vino
jucundo, quod ex-Creta ab Idomeneo illustri
nautæ trans mare fluctisomum advexerant.
Sed Ajax in-Græcos exacerbatus, neque coenæ
memor-erat in tabernaculo gratae, neque ipsum somnus
amplectebatur, sed suis armis se-induit furiatus,
arripuitque ensem acutum et atrocia deliberavit,
utrum ipse incenderet naves et omnes exitio-traderet
Argivos, an solum gladio tristisico
concederet membratim sine-mora dolosum Ulyssem.
Hoc ita secum-agitabat, quæ e-vestigio omnia perfecisset,
nisi ei Minerva rapidum immisisset furem :
solicita enim-erat in-pectore suo de-patienti Ulysse,
sacrorum memor, quæ ipsi perpetuo ille faciebat.
Ideo proceri robur Telamoniadæ
avertit ab Argivis : is vero ibat turbini similis
horrisco, tristibus procellis gravato,
qui affert nautis prodigium gelidi pavoris ,
Plejas quando indefatigabilis in Oceani gurgitem
mergitur, fugiens celebratum Oriona ,
aera perturbans, furitque hieme pontus :
huic similis ruit, quounque ipsum membra serebant
et circumquaque cursitavit, impudenti feræ comparandus,
quæ per scopulosas grassatut anfractus vallis ,
spumans rictu et tristia multa destinans
aut canibus aut venatoribus, qui ei catulos infestarunt
e-fovea extractos; ideo circumcursat infrendens ,
sicubi adhuc in silvis cernat caros foetus :
cui si quis occurrat, rabie-percutit animum habenti,
tunc ei vitæ funestus circumvertit dies :
tam ille ferociter cursitabat, et atrum ipsi servebat cor ,
sicut ahenum graviter ad focum Vulcani
magno-sonore furit igne ardenti ,
ventrem circa totum cum ligna multa uruntur ,
industria ministri, id agentis in animo ,
saginati porelli undique setas ut evellat :
ita illius in pectore magnum æstuabat cor ,
et sæviebat tanquam mare latifluum aut procella ,

ἢ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὗτ' ἀλίστον
μαίνηται κατ' ὅρεσφι βίη μεγάλου ἀνέμου, οὐ
πίπτῃ δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἀσπετος ὅλη.
380 ὡς Αἴας δδύνησι πεπαρμένος ὅρημον ἦτορ
μαίνετο λευγαλέως· ἀπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἄφρος
ἔκ στόματος· βρυχῇ δὲ περὶ γναθοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεις δ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐπέβραχε· τοι δ' ὀρῶντες
πάντες δμῶς ἐνδὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέσκον δμοκλήν.
385 Καὶ τότ' ἀπ' ὀκεανοῖο κίνεν χρυσήνιος Ἡώς·
Ὑπνος δ' οὐρανὸν εὑρὺν ἀνήγειν εἰκέλος αὔρῃ·
Ἡρῆ δὲ ζύμελητο νέον πρὸς Ολυμπον ὤντος
Τηθύος ἔξιερῆς, δθι που προτέρη μόλεν ἥτοι·
ἥ δέ ἐκύστεν ἔλοῦσ', δτοι οἱ πέλε γαμερὸς ἀμύμων,
400 ἔξι οὖς οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέσσοσιν
Ίδης ἀμφὶ κάρηντα, κολούμενον Ἀργείστοιν·
αἷψα δ' ἄρ' ή μὲν ἔη Ζηνὸς δόμον, δέ δ' ἐπὶ λέκτρα
Πατεύθης οίμησεν· ἀνένγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτῳ ἐναλίγχιος Ὄριωνι
405 φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων δλόσφρονα λύσσαν·
ἐν δ' ἔθορε μήλοισι, λέων δὲ δρημόθυμος,
λιμῷ δέπ' ἀργαλέω δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
καὶ τὰ μὲν ἐν κονήσιν ἐπασσύτερ' ἀλλοθεν ἀλλα
καθέβαλεν, ἥτε πώλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
410 χεινύ, δτοι ἀνομένου θέρεος μετὰ χειμα τραπήται·
ὡς Αἴας μήλοισι μέγ' ἀσχαλών ἐνόρουσεν,
ἐπιπόμενος Δαναοῖσι κακᾶς ἐπὶ κῆρας ίάλλειν.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφῷ ἄγρι παραστάς,
κρύβδ' ἀλλων Δαναῶν, τοιον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
415 Σήμερον ἡ τάχα πᾶσιν ὀδέθριον ἔσσεται ἥμαρ,
Αἴαντος μεγάλου περὶ φρεσὶ μαινομένου,
δε τάχα νῆσας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ήμᾶς
πάντας ἐνὶ κλισίγησι, κοτεσσάμενος περὶ τευχέων.
Ώς δέφελον μη τῶνδε Θετίς πέρι δῆριν ἔθηκε,
420 μήδ' ἄρα Λαέρτῳ πάϊς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάσθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
νῦν δὲ μέγ' δασάμεσθα, κακὸς δέ τις ἡκαχε δαίμων·
ἔρχος γάρ πολέμοιο, δεδουπότος Αἰακίδο,
μυῶν τούτων ἔτη ἦν Αἴαντος ἐν σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
425 ήμιν ἔζολέσσους θεοῖ, κακὸς νῦν δγοντες,
ὅς κεν πάντες δίστον ἀναπλήσωμεν δλεθρον.
Ώς φάμενον προσέειπεν ἔϋμπλελίης Ἀγαμέμνων·
Μή νῦν, ὁ Μενέλαος, μέγ' ὅχνυμενος περὶ θυμῷ,
σκύζεο μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆϊ·
430 οὐ γάρ δ' αἴτιός ἐστιν, ἐπει μάλα πολλάκις ήμιν
γίγνεται ἐσθλὸν δνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέσσιν.
Ώς οἱ μὲν, Δαναῶν ἀκαχήμενοι, ἡγορόωντο.
Μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὸς Ξάνθοιο δεεύροις
πτῶσσον δπαλ μυρίχησιν, ἀλευάμενοι βαρύν πῆμα.
435 Ώς δ' δταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσωσι λαγωο
θάμυνοις ἐν λαστοιν, δ' ἐγγύθεν δέν κεκληγῶς
πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν.
ώς οἴλ' ἀλλοθεν ἀλλος ὑπέτρεσαν ὅρημον ἀνδρα.
Ώψε δ' δ' δ' ἀρνεῖον κατακταμένου σχεδὸν ἔστη,
440 καὶ δ' δλοὸν γελάσας, τοιον ποτὶ μῦθον ἔειπε·

aut ignis violenti rapida vis, quando acriter
furit in monte vis magni venti,
et sternitur combusta flammis undique densa silva :
ita Ajax, doloribus sauciatus ingens cor,
furore-agitabatur letali, et larga ei fluxit spuma
ex ore, ac stridor inter dentes ortus-est ;
arma etiam in humeris resonabant: illi (*Gracci*) autem vi-
dentes] cuncti simul unius viri exhorrescebant fremitum.

Et tunc ab Oceano prodiit aurifrenis Aurora,
et Somnus in-cœlum altum abiit similis auræ,
Junonique occurrit denuo ad Olympum revertenti
Tethye a sacra, quo pridie profecta-erat :
haec igitur illum osculo exceptit, quod ipsi esset gener
bonus,] ex quo Jovem sopiverat in lecto
Idæ super vertice, irascentem Argivis :
statim vero hæc concessit Jovis in-aedes, at ille ad torum
Pasithææ volavit, et expurgiscebant gentes hominum.

Ajax interim, invicto similis Orioni,
ibat, in pectore gestans crudelem rabiem :
tandem impetum-fecit in oves, ceu leo ferox,
fame malesuada subactus efferum cor,
atque eas in pulvrem confertim alibi alias
dejecit, ut frondes impetus validi Boreæ
decutit, cum finita æstate hiems revertitur :
sic Ajax in-oves magna indignatione incurrit,
putans Danais triste exitium se inferre.

Atqui tunc Menelaus ad fratrem accedens,
clam aliis Græcis, his *eum* verbis affatus-est :

Hodie procul dubio omnibus funesta aderit dies,
Ajace magno mentem lymphatam-habente,
qui mox naves succendet trucidabitque etiam nos
omnes in tentoriis, dum-iratus-est ob arma.
O utinam non de his Thetis certamen instituisse,
nec Laertæ filius longe præstantiori viro
ausus-esset litem-movere insipiente animo !
nunc igitur magno malo-obnoxii-sumus, et malus quis nos
afflitit Genius,] propugnaculum enim belli, cæso Achille,
solum restabat Ajacis præstans virtus : sed et hunc
nobis interitem Dil, mala nobis accumulantes,
ut cuncti ignobili poenæ-luamus exitio.

Ita dicentem allocutus-est hastatus Agamemnon :
Ne jam, mi Menelae, nimis mœrori-submittens animum,
succenseas prudenti Cephalenum regi :
non enim hic in-culpa est, cum sæpenumero nobis
sit insigni emolumento, damno contra hostibus.

Talia hi, de-Danais mœsti, inter-se-conferebant.
Pastores autem procul ad Xanthi alveum
præ-metu-delitescebant sub myricis, ut-evitarent grave
exitium.] Ceu fit, ubi aquilam celerem formidant lepores
fructices inter densos, is vero prope acutum clangens
volitat hoc illuc expansis alis ;
ita illi alio aliis fugitantes-extimure immanem virum.
Tandem is prope arietem cæsum adstitit,
et funestum ridens, his dictis allocutus-est :

Κεῖσθν ύπαν κονίησι, κυνῶν βόσις ἡδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὔτ' Ἀχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
διὰ δένεκ' ἀφραδένων μέγ' ἀμείνονι δηριάσσεται·
κεῖσθ, κύνον· σὲ γάρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦστα
145 κουρδίη μετὰ παιδὸς ἀσχετον ἀσχαλόωσα,
οὐ τοκεές· τοῖς οὔτι μετέσσεας ἐλδομένοισι
γίραος ἐσθόλων ὄνειρα, ἐπεὶ νύ σε τῇλ' ἀπὸ πάτρης
οἴωνοι τε κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν.

*Ως ἀρ' ἔφη, δολέστα μετὰ κταμένοις Ὄδυσσῃ
150 κεῖσθαι δίόμενος, μεμορυμένον αἷματι πολλῷ.

Καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἡδὲ καὶ δσσων
ἐσκέδασεν Μανίην, βλοσυρὸν πνείουσαν δλεθρον·
ἡ δὲ θοῦς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ βέεθρα,
ῆγι· θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες, αἵ τε βροτοῖσιν
155 αἰὲν ὑπερφάλοισι κακᾶς ἐρύστιν ἀνίας.

Αἰας δ', ὁς τὸς μῆλα κατὰ γθονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· δίσσατο γάρ δόλον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
βλήμενος ἀλγεστι θυμὸν ἀργίουν οὐδὲ ἄρα πρόσσω
160 ἐσθενεας ἀσχαλόων ἔτι βήμεναι, οὔτ' ἀρ' ὅπισσω,
ἄλλη ἔστη σκοπητή ἐναλίγικος, η τ' ἐν ὅρεσσι
πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτέρη ἐρρίζωται.

Ἄλλ' δτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
λυγρὸν ἀνεστονάγησεν· ἔπος δὲ δλοφύρετο τοῖον·

165 Ω μοι ἔγών, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
οἱ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δὲ πέπι λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσται αἴτια θυμῷ;
ὣς δρέλον τίσσαθαι Ὄδυσσεος ἀργαλέον κῆρ
χερσὶν ἐμάξις, ἐπειτὴ με κακὴ περικαθέβαλεν ἀτη,
170 λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δὲ καὶ ἀλγεα θυμῷ,
δππότος μητιώνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλέοις· δοῖεν δὲ καὶ ἀλλοις Ἀργείοισιν
νσμίνας δλοδες καὶ πένθεα δακρυόσεντα
αὐτῷ τ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονι· μῆδ' δες ἀπήμων
175 ἔλθοι ἐδν ποτὶ δῶμα, λιλαιόμενός περ ἱκέσθαι.

Άλλα τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι, ἐσθόλων ἔόντα;
ἐρρέτω Ἀργείων δλοδες στρατός· ἐρρέτω αἰών
ἀσχετος οὐ γάρ εἴ τ' ἐσθόλος ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
τιμησιες τε πέλει καὶ φίλτερος· η γάρ Ὄδυσσεος
180 τίετ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δὲ πέπι πάγχυ λάθοντο
ἔργων, δππότος ἔρεξα καὶ ἔτλην εἶνεκα λαῶν.

*Ως εἰπόνι πάτις ἐσθόλως ἐսτθενέος Τελαμῶνος
Ἐκτόρεον ξίφος οὐσε δὲ αὐγένος· ἐκ δέ οι αἷμα
185 ἐσσύμενον κελάρυζεν· δὲ δένε κονίησι τανύσθη
Τυφῶν δις, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κερχυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μελαινα μέγα στονάγησε πεσόντος.

Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίονις ἀθρόοι, ὁς ἐσίδοντο
κείμενον ἐν κονίησι· πάρος δέ οι οὔτις ἵκανεν
ἔγγυς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχει δέος εἰσορόωντας·
190 αἴψαδ' ἀρα κταμένου περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρῆτα
πρηνέες ἐχγύμενοι κόνιν ἀσπετον ἀμφεγέσοντο,
καὶ στον δύρομένων γός αἰθέρα δῖαν ἵκανεν.
*Ως δὲ σταν εἰροπόκων δίων ἀπὸ νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐκελάσωσιν, ἵνα σρίσι δικτα κάμωνται,

Jaceto nunc in pulvere, canum cibus et volucrum;
nec enim te ipsius Achillis defenderunt præclara arma
quorum causa satius cum-multa fortiori contendisti;
jaceto, canis : te enim non lugebit amplexa
uxor cum filio immoderate dolens,
neque parentes, quibus nequaquam aderis, cupientilus
senectutis commodum levamen, cum te procul a patria
aves et canes obtruncatum sint-devoraturi.

Sic dixit, veteratorem inter cadavera Ulyssem
jacere autemans, fædum sanguine multo.

Et tunc ipsi Minerva a mente et oculis
discussit Rabiem, sævum spirantem exitium,
quæ confessim se-recepit ad Stygis dirum amnem
ubi rapidæ versantur Furyæ, quæ mortalibus
perpetuo superbis diros immittunt angores.

Ajax igitur, ut vidit oves humi palpantes,
obstupuit pectore toto: sensit enim fraudem esse
a superis, et omnibus elanguit membris,
percussus doloribus cor Martium, neque igitur antevorsum
potuit indignatus adhuc incedere nec retrorsum;
sed constitit speculæ similis, quæ in montibus
cunctis longe altior radicibus-hæret.
Cum vero ejus iterum animus in pectore se-collegisset,
miseris-modis ingemuit, et verbis lamentatus-est his :

Hei mihi! cur adeo exossum superis,
qui me ratione privarunt et tristi rabie affecerunt,
oves ut-interficerem, quæ mihi non erant in-culpa iræ
utinam vindictam-sumpsissim de Ulyssis maligno pectore
manibus meis, quod me in-atrocem conjecit calamitatem,
pestifer cum-sit omnino: patiatur autem cruciatus animi,
quos decernunt Furyæ hominibus
flagitosis, dentque hæc etiam cæteris Argivis
pugnas exitiales et luctus lacrimarum-plenos
ipsique Atridae Agamemnoni, neque is incolumis
redat suam domum, ut-cupit redire.
Sed quid me jurat sceleratis interesse virtute præstanter?
male-pereat Argivum pestilens exercitus, valeat ævum
irrevocabile: non enim amplius vir bonus fert præmium,
sed deterior jet honoratus-est et amatior, siquidem Ulysses
in-pretio-est apud Graecos, meorum vero prorsus oblitus
-sunt] facinorum, quæ gessi et toleravi pro popularibus.

Hæc ubi-dixerat filius præstans strenui Telamonis,
Hectoreum ensem adegit per jugulum: illique sanguis
erupit cum-sibili, et ipse in pulverem extensus-est,
ut Typhon, quem Jovis adusserunt fulmina,
et circum terra nigra valde ingemuit, eo cadente.

Atque tunc Graeci accesserunt frequetes, ut consipiciati
-sunt] jacentem in pulvere: antea vero ad-ipsum nemo ac-
cesserat] prope, quod ad-unum omnes cepit metus eum vi-
dentes;] extemplo autem circum-cadaver se-prostraverunt
et capitibus] pronis in terram effusi pulverem densum in-
spergebant, jet horum lamentantium ploratus ad-aethera di-
vinum ascendit.] Sic ut ubi a lanigeris ovibus teneros agnos
pastores abigunt, ut sibi epulum parent,

495 αἱ δὲ μέγ' ἀσκάριουσι διηνεκέως μεμακοῦται
μητέρες ἐκ τεκέων συκούς πέρι χηρωθέντας·
ῶς οἱ γ' ἄμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἥματι κείνῳ
πανσυδῆη· μέγα δέ σφι ἐπέθραχε δάσκιος Ἰδη,
καὶ πεδίον καὶ νῆσος ἀπειρεσίν τε θάλασσα.
500 Τεῦχος δ' ἄμφ' αὐτῷ μαλαχήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ἔρφεος μεγάλοιο
εἴργον· δ' δ' ἀσχαλόων περικάππεσε τεθνεῖωτι
δάκρυα πολλὰ γένονται, ἀδινώτερα νηπιάρχοιο,
δεὶς τε παρ' ἐσχαρεοῦντι τέφρην περιεμένος ὅμοις
505 κακκεφαλῆς, μάλιστα πάμπταν διδύρεται δραγανὸν ἥμαρ,
μητρὸς ἀποφθιμένης, ή μιν τρέψε νητίδα πατρός·
ῶς δῆγς κωκύεσκε, κασιγνήτοι δαμέντος,
ἐρπύζων περὶ νεκρὸν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

Αἴαν καρτερόδυμε, τίνη νύ σοι ἔσλαβέν ἦτορ,
510 οἱ αὐτῷ στονόντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἢ ἵνα Τρώϊοις μίες δίζουσι ἀμπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι σέθεν κταμένοι κιόντες;
οὐ γάρ τοῖς δ' ἔτι θάρσος, δύον πάρος, δῆλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γάρ ἐπλεο πήματος ἄλλαχρ·
515 οὐδέ τ' ἔμοις νόστοιο τέλος σέδερο θανόντος
ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δύομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
δόρφ' ἔμις σὺν σοὶ γαῖα φέρεοδις ἀπφικαλλίπτη·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσον μέλει, εἴ που ἔτ' εἰσὶν,
εἴ που ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωὶς Σαλαμῖνα,
520 δύον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σὺ μοι ἐπλεο κῦδος.

Ἡ δάκρυμά στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενεδία Τέκμηστα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἦν περ ἔονταν
ληιδήνη, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καὶ μιν ἀνασσαν
τεῦξεν ἀπάντων ἔμμεν, δύον ἀνὰ δῶμα γυναικίκες
525 ἐδνωταὶ μεδέσουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίουσιν·
ἡ δέ οἱ ἀκαμάτησιν ὑπ' ἀγκοίησι δαμεῖσα
Εὐρυσάκην τέκεθ' οὐδὲν, ἐοικότα πάντα τοκῇ·
ἀλλ' δ' μὲν οὖν ἔτι τυτθός ἐνὶ λεχέσσι λέλειπτο·
ἡ δὲ μέγα στενάχουσα φύλω περικάππεσε τεκρῷ
530 ἐντυπάτεις ἐν κονίσι καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
καὶ δ' ὀλοφυδὸν ἄσσε, μέγ' ἀχρυμένη κέαρ ἐνδον·

Ὥα μοι ἔγω δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαῦχθεὶς
δυσμενέων παλάμησιν ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·
τῷδη μοι πένθος ἀλαστὸν ἐποίχεται· οὐ γάρ ἔώλπειν
535 σεῖο καταφθιμένοι πολύστονον ἥμαρ ὃδέσθαι
ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακοὶ διὰ Κῆρες ἔχειν.
Ως μ' ὅφελον τοπάροιθ' ἀμφὶ τραφερὴ γάνε γαῖα,
πρὶν σέο πότυμον ὃδέσθαι ἀμειλίχον· οὐ γάρ ἔμοιγε
ἄλλο γερειότερόν ποτ' ἐστήλυθεν εἰς φρένα πῆμα,
540 οὐδὲ δέ με πρώτιστον ἔμῆς ἀποτηλόθι πάτρης
καὶ τοκέων εἰρυσσας ἀμ' ἄλλης ληιδέσσι,
πολλὸν ὀλοφυρομένην, ἐπειή νύ με, τοπρὶν ἀνασσαν
αἰδοίη περ ἔονταν, ἐπήγει δούλιον ἥμαρ.
Ἄλλοδ μοι οὕτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκήων
545 μέμβλεται οἰχομένων, δόπον σέο δηγωθέντος,
οὐνεάδη μοι δειλῆ θυμήρεα πάντα μενόνας,
καὶ δέ μ' ἔθηκας ἀκοιτιν δμόφρονα· καὶ γάρ ἔφηθα
τεῦξεν αὐτίκ' ἀνασσαν ἔκτιμενης Σαλαμῖνος,

valde subsiliunt continuo cum-balatu
matres propter parvulos caulis in orbatis
ita illi (*Graci*) circa Ajacem valde plangebat die illo,
totis-castris, magnumque ipsi remittebat sonitum umbrosa
Ida,] et campus atque naves ac lativagum mare.

Teucer vero propter ipsum volebat mortem sibi-consci-
scere] funestam, sed eum ali ab gladio ingenti
prohibebant; is igitur præ-dolore se-prostravit in-mortuum
lacrimas multas fundens, largiores quam-infans,
qui juxta focum cinere conspersus humeros
desuper-a-capite, vehementer deplorat orbitatis tempus,
matre defuncta, que eum educavit orbatum patre:
sic ille ejulabat, fratre confosso,
reptans circa cadaver , et verba lugens-emisit hæc :

Ajax magnanime, cur tibi *ita* corrupta-est mens,
ut-tibi ipsi lamentabilem mortem et exitium afferres?
ideone, ut Trojogenæ a-calamitate respirarent,
et Argivos pessumdarent te sublatō irruentes?
non enim his ultra fiducia, ut prius, pereuntibus
erit in prælio : tu enim eras adversus-cladem præsidium.
Ac nec mihi reditus maturatio te hic extinto
grata-est, sed etiam me-ipsum spero hic interitrum-esse,
ut me tecum tellus frugifera operiat :
non enim de-parentibus tam sollicitus-sum, si forte adhuc
supersunt,] si forte potiuntur adhuc vivi Salamine,
quam de-te mortuo ; nam tu mihi eras ornamento.

Dixit *hæc* magno gemitu : et simul suspirabat nobilis
Tecmessā,] Ajax conjux strenui, quam, licet esset
captiva, suam uxorem duxit, ipsamque dominam
fecit omnium-rerum esse, quas in aedibus matronæ
dotatae gubernant, cum maritis in-virginitate-desponsatis:
hæc autem ejus fortibus brachiis compressa
Euryzacem peperit filium, similem omnia patri,
verum hic tum adhuc tener in cunabulis relictus-erat;
sed illa valde ingemiscens prope amicum se-prostravit ca-
daver,] membris-impressis pulvere, elegans corpus defor-
mans,] atque lugubrem extulit-vocem, valde moesta corde
intimo:] Heu me infelicem, postquam occidisti, non-quidem
confectus] hostium manibus in prælio, sed a-te ipso.
Ideo me luctus intolerabilis invadit: non enim sperassem,
te extincto me lugubrem diem visuram-esse
ad Trojam; sed hæc omnia malignæ Parcae dissipaverunt.
Utinam me olim penitus alma deglutiisset tellus,
antequam tuum fatum spectassem atrox; non enim mihi
alia acerbior unquam invasit pectus miseria,
ne-tum-quidem, quum me primum longe mea patria
et parentibus raptares inter alias captivas,
valde plangentem, quod-me , quæ-prius regina
magnifica fuisse, oppressisset servilis dies.
Sed-tamen nec propter-patriam jucundam , nec propter
-parentes] tam curis-afficior amissos, quam ob-tuum inter-
itum,] quod mihi miserae grata-animo omnia cupiebas,
et me constitueristi uxorem unanimem; ac pollicebaris.
te-facturum esse propediem reginam cultæ Salaminis,

νοστήσας Τροίηθε· τὰ δ' οὐ θεὸς ἄκμαι τέλεσσον·
οὐδὲ ἀλλὰ σὺ μέν μοι αἴστος; ἀποίχεαι, οὐδέ νύ τοι περ
μέμβλετ' ἐμέο καὶ παιδίος, διὸς πατρὶ τέρψεται ήτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιθήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
διώσα λυγρὸν τεῦζουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκ ἔτ' ἔόντος,
νηπίαχοι κομέσσονται ὑπὸ ἀνδράσι οἱ μάλα πολλὸν
55 γειτοτεροῖς· διλοὶ γάρ θ' ὅρφανήθερὸς αἰῶν
παισὶ πελεῖ, καὶ πήματ' ἐπὶ ἄλλοιθεν ἄλλα γένονται.
Καὶ δέ με δειλαίνην τάχα δούλιον θέσσατο θῆμαρ,
τίχομένου σέο πρόσθεν, δ' μοι θεὸς δις ἔτεντος.

“Ωξεραμένην προσέειπε φίλα ψρονέων· Ἀγαλμάτων·
600 Ω γάναι, οὐ νύσσε τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος,
Τεύχρου ἔτι ζώντος ἀμύμονος, ήδ' ἐμέο ἀθοῦ,
ἄλλας σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράσσει,
τίσομεν δις τε θεάν, καὶ σὸν τέκος, δις ἔτ' ἔόντος
ἀντιθέου Αἴαντος, δις ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
555 Αἴν' ὅρελον μήδ' ἀλγος· Ἀγαλάδη θήκατο πάσῃ
αὐτὸς ἔτῇ ὑπὸ γειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαβὼς θ' Ἀρεὶ δηγώσασθαι.

“Ωξερατ' ἀγνύμενος κέραρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστονάγχησαν, ἐπίαχε δ' Ἐλλήσποντος
600 μυρωμένων, ὅλοι δὲ περὶ σφις πέπτατ' ἀνίη·
καὶ δὲ αὐτὸν λάθε πένθος Ὄδυσσεα μητιδεύτα
κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀγνύμενος κατὰ θυμὸν
τοῖον ἔπος μετέστητεν ἀκηγεμένοισιν Ἀγαιοῖς·

“Ω φίλοι, δις οὐ πώ τι κακώτερον ἄλλο γόλοιο
675 γίγνεται, δις τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δηρὶν ἀεξεῖ·
δις καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἔξορθύσεν,
ἀμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν θῆσι χολούμενον· Ως δέρελον μοι
μή ποτε Τρώιοι υἱες Ἀχιλλέος εἰνέκος τευχέων
νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
680 ἀγνύμενος πάντες ἐσθίολος ἔϋσθενέος Τελαμῶνος
ἀλετο γερσὸν ἔησι· γόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
αἰτίος, ἀλλά τις αἴτια πολύστονος, ή μιν ἐδάμνα·
εἰ γάρ μοι κέραρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κείνον ἀλαστήσειν καθ' ἐὸν νόον, οὔτ' ἀντὶ ἔγωγε
555 θῆλθον ἐριδμαίνων νίκης ὑπερ, οὔτε τιν' ἄλλον
ἐν Δαναοῖσιν ἔστα, μεμάστα δηριάσθαι·
ἀλλά οἱ αὐτὸς ἔγωγε θεούδεα τεύχε' ἀειράς
προφρονέως ἀν διπασσα, καὶ εἴ τι περ ἄλλο μενοίνα·
νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀγνύμενον γαλεπῆναι
600 ὡςάμαην μετόπισθεν, ἐπεὶ δέος οἱ οὔτε γυναικός,
οὔτε περὶ πτώλιος μαχόμην, οὔτ' εὐρόσις δλεού,
ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ήσις πέρι δηρὶς
τερπνὴ γίγνεται αἰὲν ἔնδροισιν ἀνθρώπωισι·
κείνος δὲ ἐσθίθεις ἐὼν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
605 θηλίτεν· οὐ γάρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάν θνηθεῖ·
ἀνθρός γάρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πόλλῃ ἔπιστα
τλῆναι ὑπὸ κραδῆη στερεῇ φρενὶ, μηδ' ἀκάγησθαι.

“Ως φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάξις ἀντιθέοι·
ἀλλ' δέ τε δὴ κορέσσαντο γόνου καὶ πένθεος; αἰνοῦ,
650 δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀγνύμενοισιν ἔειπεν·

“Ω φίλοι, δις ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔγουσται
ἡ μὲν αἴλυκα βίλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεῖ πένθος,

reversum a-Troja; quæ deus nobis haud perfecta-debit:
sed tu meo e-conspectu discedis, nec te
cura-tangit mei et pueri, qui patrī non exhibilabit animum,
nec tuum in-regnum succedet, sed ipsum alii
mancipium vile facient: nam patre non amplius superstite
infantes subjecti-sunt-curæ hominum illo proh longe
deteriorum; funesta enim orbitate molesta vita
infantibus existit, et aerumnæ aliunde alia accumulantur.
Quin et mili miserae mox servilis eveniet dies,
abrepto te ante, qui mili Dei instar eras.

Ita dicentem affatus-est amice affectus Agamemnon :

Heus puella, non te ullus servam deinceps addicet alias,
Teucro adhuc superstite forti et me ipso;
sed te prosequemur assidue multis muneribus,
et honoribus divæ loco, tuamque sobolem, acsi adhuc
supersit] semideus Ajax, qui erat robur Græcorum.
Utinam non luctum Graeciæ creasset toti,
dum-ipse sua manu se-peremit: nec enim eum innumerabile] hostium valuisse agmen Marte profligare.

Sic ait anxius pectore intimo; et passim milites
misere plangebant, repercutiebatque Hellespontus
planctus, sæva enim inter eos grassabatur ægritudo;
ipsumque etiam prehendit luctus Ulyssem consultum,
illi trucidati-causa , tristitiaque gravatus animum
hujusmodi verbis disseruit ad-mœrentes Argivos.

Commitones, quam nihil unquam pernitosius aliud ira
est! quæ inter homines turpem litem excitat,
quæ etiam nunc Ajacem procerum ad-furorem-impulit,
in me animo suo exacerbatum. Utinam mihi
nunquam Trojani captivi Achillis de armis
victoriam tribuissent insignem, propter quam animo
perturbatus natus fortis robusti Telamonis
periit manibus suis : iræ autem ipsius nequaquam ego
in-culpa sum, sed fatum quodpiam triste, quod eum everlit.
Si enim mihi mens intus in pectore præsagiisset,
ipsum id laturum-tam-immoderato animo, non certe ego
suscepisse certamen de victoria, nec quemquam alium
inter Danaos passus-essem, qui-voluisse litigare ,
sed illi ipse ego divina arma sublata
ultra permissem, et si quid aliud expetivisset :
jam vero ipsum nunquam ego adeo dolori succubiturum
existimavi deinceps, quando cum ipso nec de-uxore,
nec de urbe controversarer, nec de-ampla possessione;
sed mihi de virtute contentio erat, cuius nomine certamen
jucundum exsistit perpetuo inter-cordatos homines.
Ideo ille quamvis virtute-præstans iniqua Dei sorte
peccavit: non enim decet nimis iræ-submittere animum;
nam viri prudentis est res-adversas etiam confertim in-
gruentes] tolerare animo forti in-pectore, nec mœrori suc-
cumbere.] Sic ait Laertæ celeber filius præstantis.

Ubi vero satietas-eos-ceperat gemitus luctusque queruli ,
tandem Neleo satus adhuc contrastatis verba-fecit :
O amici, quam Parcae immisericordem animum habentes
nobis repente cumularunt funesto luctui luctum ,

- Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
ἀλλων τ' Ἀργείων ἡδ' υἱος ἡμετέροιο
- 605 Ἀντιλόχου· ἀλλ' οὐτὶ θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
κλαίειν ἥματα πάντα καὶ ἀσχαλάν τὸν θυμῷ,
ἀλλὰ γόνοι λήγασθαι ἀεικέος· οὖντες ἀμεινον
ἔρδειν, διστα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔσικεν,
πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὅστεα ταρχύσασθαι·
- 610 νεκρὸς δ' οὐτὶ γόνισιν ἀνέγρεται, οὐδὲ τι οἶδε
φράσσασθε, εὗτέ ἐν Κῆρες ἀμειλίχοι ἀμφιχώνωσιν.
- Ἡ δὲ παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
ἀθρόοι αἰψὺ ἀγέροντο μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον,
καὶ ἐξ, μέγαν περ ἔοντα, θοάς ποτὶ νῆσας ἔνεικαν
- 615 πολλοὶ δεῖραντες· κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν
αἷμ' ἀποφαιδρύναντες, δοις βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο σὺν ἔντεσι καὶ κονίστι·
καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων δρέων φέρον ἀσπετον ὅλην
αἰζηνοί· πάντη δὲ νέκυν περινήσαντο·
- 620 πολλὰ δ' ἄμφ' ἀντῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
φάρεά τ' εὐποίητα βοῶν τὸν ἐρικυδέα φῦλα,
ἡδέοις ὁκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους,
χρυσόν τ' αἰγλήντα καὶ ἀσπετα τεύχεα φωτῶν,
διστα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαῖδμος ἀνήρ·
- 625 ἡλεκτρόν τὸν ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τὸν δέ τε φασὶν
ἔμμεναι Ἡελίοι πανομφαίοι θυγατρῶν
δάκρυ· τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπέρ κταμένοιο χέαντο
μυρόμεναι μεγάλοι παρὰ δρόν Ήριδάνου·
καὶ τὸ μὲν Ἡέλιος γέρας ἀφιθιτον μέτι τεύχων
- 630 ἡλεκτρόν ποίησε, μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
τὸν δέ τὸν εὑρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργείοι, κλυτὸν ἀνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντ'· ἀμφὶ δέ οἱ μέγαλα στενάχοντες ἔθεντο
τιμήντεν ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἡμερόεντα,
- 635 ἡδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀλλὰ τε πάντα,
διππόσι κυδήντα καὶ ἀγλαὸν ὅλον δρέψας.
Ἐν δὲ ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἥλθε δὲ πνοιῇ
ἔξ ἀλλος, ἦν προέκητο θεὰ Θέτις, δῆρα θέροιτο
Αἴαντος μεγαλοιο βίη· δὲ νύκτα καὶ ἡῶ
- 640 καίστο πάρ τηςτιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
οἵσις που τοπάροιθε Δίος στονόεντι κεραυνῷ
Ἐγκέλαδος δέδομητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Θρινακίης ὑπένερθεν, δῆλη δὲ ὑπέτύφετο νῆσος·
ἢ οἶσις ζώντα μέλη πυρὶ δῶσκε θέρεσθαι
- 645 Ἡρακλέτος Νέσσοιο δολοφορσύνησι χαλεφθεῖς,
διππότ' ἔτλη μέγα ἔργον, δῆλη δὲ ἀμφέστενεν Οἴτη
ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς
ἀνδρα λιπῶν ἀριδόληλον, ἐνεχρίνθη δὲ θεοῖσιν
αὐτὸς, ἐπει οἱ σῶμα πολύκμητον χάδε γαῖα·
- 650 τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κείτο λελασμένος ἰωχυμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δὲ ἐστείνετο λαὸς
χιριαλοῖς· Τρῶες δὲ γάνυντ', ἀκάχοντο δὲ Ἀχαιοί.
Ἄλλ' δέ τοι δέμας ήν κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἰνῳ σβέσαν· δοτέα δὲ αὐτοῦ
- 655 χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δὲ σφις γαῖαν
χεῦναν ἀπειοεστήν 'Ροιτηίδος οὐχ ἔκας ἀκτῆς·

quando Ajax interiit et prævalidus Achilles,
aliique Argivi ac filius meus
Antilochus! at neutquam fas cæsos in bello
deplorare in-tempus omne et impatienti-esse animo
sed fletus oblitisci indecori: nam satius est
facere ea, quæ hominibus defunctis debentur,
pyram et tumulum, et ossa terræ-inandare:
mortuus enim nunquam lamentis revocatur, nec quidquam
novit] ad rationem-exigere, simulacrum Parcae immites
absorberunt.] Dixit consolans eos. Divini ergo reges
frequentes statim convenerunt valde mœrentes in animis,
et illum (*Ajacem*), quamlibet magnum, citas ad naves por-
tarunt] multi levantes, linteisque involverunt
cruore abluto, qui ejus validis membris
siccus adhærebat una-cum armis et pulvere.
Et tunc ex Idæis montibus detulerunt multum materiæ
juvenes, et undique circa cadaver aggesserunt:
multa igitur circa eum posuerunt ligna, multasque oves
et vestes bene-contextas boumque eximia genera,
atque ejus citissimis exultantes pedibus equos,
aurumque lucidum et innumera arma virorum,
quæ quondam tricidatis detraxerat illustris vir,
et electrum post hæc translucidum, quod ajunt
esse Solis omnia-præsagientis filiarum
lachrimam, quam Phæthonte super extincto fuderunt
lugentes magni apud amnem Eridani:
et hanc Sol in-honorem immortalem filii transmutans
electrum fecit, preciosam rem inter-homines:
quale tunc spacio rogo super injecerunt
Argivi, præclarum virum post-necem honorantes,
Ajacem: ipsi etiam magnis cum-suspiniis apposuerunt
preciosos ebur et argentum optabile,
porro etiam amphoras adipis cæteraque omnia,
quæ magnifica sunt et splendidas opes augent.
Tandem subdiderunt rapidi ignis vim; et venit flatus
e mari, quem excivit diva Thetis, ut cremaretur
Ajacis magni robur, qui per-noctem atque diem
confagrabat juxta naves accelerante vento,
qualiter olim Jovis tristifico fulmine
Enceladus conficiebatur in indefesso mari
subter Trinacriam, et tota succendebatur insula;
aut qualis viventia membra igni dedit torrenda
Hercules Nessi dolo oppressus,
ubi admisit ingens facinus, totaque ingemiscebant Ετα,
dum-vivus arderet, et immiscuit-se ætheri ejus animus
virum relinquens insignem, insertusque-fuit Diis
ipse, cum ejus corpus laboriosum exceperisset tellus:
taliter in pyra jacebat oblitus pugnæ
Ajax cum armis; multis autem se-urgebat populus
in-littore, et Troes lataabantur, at moesti-erant Graeci.
Cæterum ubi corpus grande consumpsisset ignis funestus,
tandem rogum vino restinxerunt, ossa autem ipsius
urna in aurea condiderunt, ipsisque aggerem
circumfuderunt immensum a-Rhœteo non procul promon-

αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
Οὐιὸν ἀκηγεμένοι· τὸν γὰρ τὸν ἴσον Ἀχιλλεῖ.
Νῦν δ' ἐπόρουσε μέλαινα μετ' ἀνέρας ὑπὸν ἄγουσα·
οἱ δὲ ἄρα δαίτα πάσαντο, καὶ ἡριγένειαν ἔμιψον
βαῖον ἀποθρίζαντες ἀραιοῖσιν βλεφάροισιν·
αἰνῶς γὰρ φοβέστον κατὰ φρένα, μή σφισι Τρῶες
νυκτὸς ἐπελθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος.

ΑΟΓΟΣ ΣΤ.

"Ἡδε δ' ὠκεανοῖο ρόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
κιδνατο παμφανώσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ.
Τοι δὲ εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φύινύθοντες·
δὲ ἄλλοι δὲ ἀλλοίσιν ἐπάγχοντ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
εἰς ἀγορὴν ἔχεοντο καλεσσαμένου Μενέλαο.
Καὶ δέ τοι δὴ μᾶλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἡγερέθοντο,
δὴ τότε ἐνι μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηνίδα·

Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεγγενέες βασιλῆες,
οἵς ἔρεω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἥτορ
λαῶν δλλυμένων, οὐδὲ δὲ ἥλυθον εἶνεξ ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην· τοὺς οὐχ' ὑποδέξεται οῖχος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἴτα.
·Ως δρελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ μοι ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλλήτοις ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμον,
δῆρ' δρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειν,
εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθιοι;
ἀλλ' ἀγεῖος δέσσοι εἴπειν, ἐπ' ὠκεανοῖσι νέεσσι
20 καρπαλίμως φεύγωμεν ἐὴν ἐπὶ γαῖαν ἔκαστος,
Αἴαντος φθιμένοι πολυσθενέος τὸν Ἀγιλῆος,
τῶν ἔγων οὐκ δίω κταμένων ὑπαλύξαι διεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρώων δαυμῆμεναι ἀργαλέοισιν,
εἴνεκ' ἐμεῦ Ἐλένης τε κυνύπιδος, τῆς νῦ μοι οὔτι
25 μέμιδεται, οἵς ὑμέων, δπότε κταμένους ἐστῶματι
ἐν πολέμῳ· κείνη δὲ διλαπαδνοτάτη σὺν ἀκοίτῃ
ἔρρετω· ἐκ γάρ οἱ πινυτάς φρένας εἰλετο δαίμον
ἐκ κραδίης, δέ δὲ ἐμεῖο λίπεν δόμον ἥδε καὶ εὐνήν.
·Ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρώωι μελήσει·
30 ήμείς δὲ αἴψα νεώμεθ, ἐπει πολὺ λώιόν ἔστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυστηχέος, η ἀπολέσθαι·

·Ως ἔφατ', Ἀργείων πειρώμενος· ἀλλὰ δέ οἱ κῆρ
καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
Τρῶας διέστη καὶ τείχεα μαχρὸ πδλος
35 ἐγένετο θεμέθλων, μάλα δὲ αἴματος ἀση τὸν Ἀρηα,
οἷον Ἀλεξανδροι μετὰ φθιμένοισι πεσοντος·
οὐ γάρ τοι ζύλιο πέλει στυγερώτερον ἀλλο.

Καὶ τὰ μὲν οἵς ὅρμαινεν· ἐη δὲ ἐπιτίχανεν ἔδρη·
καὶ τότε Τυδείδης ἐγγέσπαλος δῆρ' ἐνὶ μέσσοις
40 καὶ δέ τοι δημάστησεν ἀρήψιλον Μενέλαον·

·Α δεῖλ' Ἀτρέος οὐέ, τίν νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖς μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
οἵς πάξις ηὲ γυνὴ, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν·
ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι οἵες,

torio.] Et protinus dilabebantur agiles ad naves,
animo perturbati: illum enim coluerant juxta-atque Achil-
lem.] Tunc nox ingruerat atra hominibus somnum afferens:
illi igitur conani suniebant, diemque expectabant
modicum nictantes fessis palpebris;
graviter enim metuebant in animis, ne in-ipsos Troes
noctu impressionem-facerent Telamoniae mortuo.

LIBER VI.

AURORA autem, Oceani fluxu et lecto relicto
Tithoni, ascendit spacio sum cœlum, et circumquaque

se-diffudit omnibus-illucescens, risitque tellus et aether.
Atque ad opera sese-convertebant homines facile inter-
euntes] aliique alia aggrediebantur; verum Achivi
in concionem sese-effundebant vocante Menelao.

Cum igitur universi in castris coiissent,
ibi in medio-cœtu congregatorum ita verba-facit.

. Audite orationem meam, Diis-nati principes,
ut dicturus-sum: valde enim mihi in pectore affligitur cor
ob-milites pereunte, qui venerunt mea causa
ad certamen arduum; nec eos recipiet domus sua,
nec parentes; multos enim infregit Dei fatum.

Utinam mortis grave robur intolerandæ
ipsum me invasisset, priusquam luc exercitum contrahe-
rem :] nunc vero mihi perpetuos dolores imposuit sors-fa-
talis, ut videam adversa multa. Quis animo-esset læto
intuens tam diu ineluctabiles labores belli ?

sed agite quotquot adhuc sumus, in velocigradis navibus
raptim fugiamus suam in terram quisque,
Ajace extincto et præpotente Achille ,
quibus interfectis ego non arbitror subterfugituros exitium
nos, sed Trojanis succubituros-esse bellicosis ,
propter me et Helenam impudentem, cuius ego neutiquam
cura-afficior, ut vestri, quando interfectos video
in bello. Illa igitur effeminatissimo cum adultero
male-pereat, quoniam ei sanam mentem abstulit Daemon
e corde, ubi meam deseruit domum et torum.

Atqui res illius Priamo et Troibus cordi-erunt:
nos vero subito revertamur, quoniam multo satius est
fugere-ex-bello horrisono, quam in eo perire.

Sic dixit Græcos tentans; alia vero ipsi ratio
et cor versabat apud zelotypum aninum ,
Trojanos quomodo perdat et muros ingentes urbis
eruat ex fundamentis, et plane sanguine exsaturnet Martem,
si-nobilis Alexander inter cæsos occubaret:
non enim profecto zelotypia infestius est quicquam.

Et hæc quidem ita secum agitabat, suaque residebat
sellæ :] atque tunc Tydides vibrator-hastæ surrexit in me-
dio] et contiuno objurgavit bellicosum Menelaum.

Proh meticulose Atrei fili! quid-itā te timor corripit
anxius, et talia inter Argivos concionaris ,
ut puer aut femina, quorum vires sunt imbecillæ?
verum tibi non parebunt Achivum præstantissimi filii ,

45 πρὸν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γάρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
Εἰ δ' ἀρά τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέων ἴσοντι σιδήρῳ,
ὕψῳ δ' οἰωνοῖσιν δερσιπέττησιν ἐδωδήγην.

50 Ἀλλ' ἀγεός οἶσι μέμηλεν δρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας δτρυνάντων κατὰ νῆκς
δούρατα θηγέμεναι, παρὰ τ' ἀσπίδας ἀλλατε πάντας
εὗ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι ἀπαντας
αὐτοῖς ἥδ' ἐπποιεῖς, οὔτ' ἐς πόλεμον μεμάσας·

55 ἐν πεδίῳ δ' ὀκιστα διαχρινέει μένος Ἀργείων.

Ως φάτο Τυδέλης· κατὰ δὲ ἔξετο, ἦγι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔσπειν,
ἀντας ἐν μέσσοισιν, ὅπτη θέμις ἐστ' ἀγορεύειν.

Κέλυτε μεῦ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·

60 ἵστε γάρ, ὃς σάρφα οἴδα θεοπροτίς ἀγορεύειν
ἥδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάδεσσι
πέρσειν Ἄιλιον αἰτύν· τόδε δὴ νῦν ἔκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποστὸν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἀγε Τυδέος υῖα μενεπτόλεμόν τ' Ὁδυσσῆα

65 πέμψωμεν Σκύρουδε θῶσις ἐνὶ νηὶ μελανῃ,
οἵ τα παραιπεπίθυοντες Ἀχιλλέος δέρματον υῖα
δέξουσιν· μέγα δ' ἀμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.

Ως φάτο Θέστορος υἱὸς ἔνδρονος· ἀμφὶ δὲ λκοὶ
γηθόσυνοι κελάδησσαν, ἐπεὶ σφισιν ἦτορ ἔνδηπει

70 Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὃς ἀγόρευε.

Καὶ τότε Λαέρτῳ πάτερ μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔσικε μερῷ δῆμην πολλὴ ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γάρ δὴ κάματος πέλει ἀχυνμένοισιν·
οἴδα γάρ ὃς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὐδὲ ἀγορητῆς
75 ἀνδάνει, οὔτ' ἀρ' ἀσιδός, δὲν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δὲ ἔπειν ἔρος ἀνθρώποις·
νῦν δ', δπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοις,
Τυδείδαι μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·
ἄμφω γάρ καν ίόντε φιλοποτόλεμου Ἀχιλῆος
80 ἀξόμεν οὔρματον υῖα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἰ καὶ μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν· ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἔλπομ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀρήγοιον ἔμμεναι υῖα.

Ως φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·

85 Ό ώδυσεῦ, μέγ' θνειαρ ἔϋσθενέων Ἀργείων,
ἥγωπερ Ἀχιλῆος μεγαλόδρονος δέρματος υἱὸς
ἔθλοι οἱ ἀπὸ Σκύροιο, πάροι δὲ τις οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἐλλάδας γιανταίσθαι·
δῶσα οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην,
90 Ἐρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ δλεια δᾶρχα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· οὐ γάρ μιν δίοματοι οὔτε γυναικα,
οὔτ' ἀρά πενθερὸν ἐσθύλον ὑπερφάλως ὄντασθαι.

Ως ἀρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἐπεσσι·
Καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοι δὲ ἔσκιδναντ' ἐπὶ νῆκα,
95 ιέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράτι ἀλική.
Καὶ δὲ δέ δὴ παύσαντο κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τοῦ δημοίς Ὅδυσσης περιφρόνι Τυδέος υἱὸς
νῆκα θοὴν εἰρυσσεν ἀπειρεσίης ἀλὸς εἰσω·

antequam Trojæ pinnacula ad terram cuncta dejecerint :
fortitudo enim hominibus gloria ingens, sed fuga dedecus.
Quod si quis etiam horum morem-gesserit, ut imperas,
mox ei caput præcidam nigricante ferro,
ac projiciam illum avibus altivagis escam.

Verum agite, quibus curæ-est stimulare animos virorum,
milites mox omnes jubetote in navibus
hastas acuere, et juxta clypeos aliaque omnia *arma*
bene collocare, et prandium apparare cunctos
sibi et equis, qui ad bellum promptis-sunt-animis :
in campo autem quamprimum discernet fortitudinem Mars.

Sic fatus-est Tydides, et resedit, ubi antea *sederat* ;
illis autem Thestoris filius sermonem talem habuit,
exsurgens in medium , ubi fas est concionari :

Auscultate me, cari nati bellipotentium Argivorum ,
nostis enim, quod perspicue sciam Deum-monita effari,
siquidem jam etiam olim praedixi decimo anno *vos*
expugnaturos-esse Ilium altum , quod quidem ad exitum
-perducunt]Dii, et victoria ante pedes (*in propinquuo*) est
Achivum.] Sed agite Tydei filium belloque-fortem Ulyssen
mittamus ad-Scyrum continuo in navi nigra ,
qui persuasum-hortationibus Achillis strenuum filium
adducant; ingens enim nobis lumen universi exhibebit.

Sic locutus-est Thestoris natus sapientis, circumque populus]laetabundus acclamabat; ipsorum enim animi confidebant] Calchantis effatum esse verum, uti disseruerat.
Et tunc Laertæ filius *sic* verba-fecit Achivis :

Amici, non amplius decebat apud vos multa verba-facere
hodie : namque lassitudo subiit mōrentes ;
novi autem, quod hominibus defessis neque orator
volupe-sit, neque poeta, quem immortales amant
Pierides; sed paucorum *tunc* verborum cupidus est hominibus.] Nunc autem, quod placet omnibus in castris Achivis,] maxime si-Tydides itineris-comes-sit, perficiamus :
ambo (*simul*) enim profecti bellicos Achillis
adducemus strenuum natum inflexum verbis ,
etiam si ipsum multis querelis remoratur
mater in aula , quandoquidem fortis parentis
persuasum-habeo meo animo mavortium esse natum.

Ita disserenti respondit *rem* probe perpendens Menelaus:
Ulysses, ingens emolumentum validorum Argivum ,
si Achillis magnanimi strenuus filius
venerat a Scyro, et dederit quispiam coelitum
victoriam exoptantibus et in terram Graecam redditum ,
dabo ei uxorem meam nobilissimam filiam ,
Hermionen, multaque ac preciosa munera cum illa
propenso-animo : non enim ipsum arbitror tum uxorem ,
tum sacerum bonum superbe repudiaturum-esse.

Sic ait, ac Danaï fausta-acclamatione-consenserunt in
-hæc-verba.] Atque tunc dimissa-fuit concio : illi autem dis-
gregabantur ad nave,] appetentes cibum, qui est hominum
robur.] Postquam vero finem-fecissent bene saturati edendi ,
tunc cum Ulysse solerti Tydei filius
navem velocem protraxit infinitum in mare ,

καρπαλίμως δ' ἥσια καὶ ἀρμενα πάντα βάλοντο,
 100 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔσαν, μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες,
 ἴδμονες εἰρεσίνες, ὅπότ' ἀντιώσιν ἀέλλαι,
 ἦδ' ὅπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέησι γαλήνη.
 Καὶ δέ δέ τοιούτοις εἴκοσι καθίσσαν,
 τύπτον ἀλὸς μέγα κύμα· πολὺς δ' ἀμφέξεν ἀφρός·
 105 ὑγραῖ δ' ἄμφ' ἐλάτησι διεπρήσσοντο κέλευθοι
 νηὸς ἐπεστυμένης· τοὶ δ' ἴδρωντες ἔρεσσον.
 Ως δ' οὐδὲν πόδες ζεύγλησι· βόσις μέγα κεκμηθεῖς
 δουρατένην ἔρυσσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην
 ἄχθει τετριγυίαν ὑπὲρ· ἀξονὶ δινήνετι,
 110 τειρόμενοι, πουλὺς δὲ κατ' αὐχένας ἡδὲ καὶ ὠμούς
 ἴδρως ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἀχρις ἐπ' οὐδαές·
 ὃς τῆμος μογέσσον πόδες στιβαρῆς ἐλάτησιν
 κιζησί· μάλα δ' ὄπα διήνυν εὐρέα πόντον·
 τοὺς δέ ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀπὸ σκοπίαζον ιόντας·
 115 οὐγον δέ αἰνὰ βέλεμνα καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοιντο.
 Τρῶες δέ ἀστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοτο
 ἐς πόλεμον μεμαῶτες, ίδιοι εὐχόμενοι μακάρεσσι
 λωρῆσται τε φύνοι καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
 Τοῖσι δέ εἱλοδομένοισι θεοὶ μέγα πῆματος ἀλκαρ
 120 ἥγανον, Εὔρυπυλον, κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
 καὶ οἱ λαοὶ ἐποντο δακήμονες ἰωχμοῖο
 πολλοὶ, δοσοὶ δολιχοῖο παρὰ προχοήσι Καίκου
 ναίστοκν, κρατερῆσι πεποιθότες ἔγχείσιν.
 Λαυρὶ δέ οἱ κεχαρόντο μέγα φρεσὶ Τρῶοις υἱες.
 125 Ως δέ, διότι ἔρχεος ἐντὸς ἔεργμένοι ἀθρήσσωσιν
 ζημεροὶ ἀνέρα γῆνες, δτις σφίσιν εἰδάτα βάλλοι,
 σαίνουσιν, τοῦ δέ ἥτορ Ιαίνεται εἰσορόωντος·
 ὃς ἄρα Τρῶοις υἱες ἔγκλεον, εὗτ' ἐσίδοντο
 δριμοῖμον Εὔρυπυλον· τοῦ δέ ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
 130 τέρτοτετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναικες
 θάμβονος ἀνέρα διον· δέ δέ ἔξοχος ἔπλετο λαῶν,
 ἥντες τις θωεστι λέων ἐν ὅρεσσι μετελθόν.
 Τὸν δέ Πάρις δειδέκτο, τίεν δέ μιν Ἐκτορὶ Ίσον·
 τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἦσι δέ ἐτέυκτο γενέθλιος·
 135 τὸν γὰρ δὴ τέκε δια καταγνήτη Πριάμοιο
 Ἀστούχη, κρατερῆσιν ὑπ' ἀγκοίησι μιγεῖσα
 Γηλέφου, ὃν δέ καὶ αὐτὸν ἀταρβέες Ἡρακλῆι
 λάθρῳ ἐοῖο τοκῆσις ἔϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
 καὶ μιν τυτθὸν ἔντοντες καὶ ισχανθόντας γάλακτος,
 140 θρέψει θοή ποτε κεμμάς, ἐῷ δέ ίσα φίλατο νεθρῷ,
 μαζῶν ὑποσχομένην, βουλῆ Διάς· οὐ γὰρ ἔψκει
 ἔχγονον Ἡρακλῆος διῆνυρῶν ἀπολέσθαι.
 Τοῦ δέ ἄρα κύδιμον μία Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
 ἥγεν ἐδόποι δῶμα δι' εὐρυχόροις πόλησος,
 145 σῆμα παρ' Ἀσταράκοιο καὶ Ἐκτορος αἰπάλελαθρα
 νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγγι·
 δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἐρέκειο·
 καὶ μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ' ὑπερ ἥδε τοκήων
 εἵρετο προφρονέων· δέ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
 150 ἄμφω δέ οἱς δάριζον ἀμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
 ἥλθον δέ ἐς μέγα δῆμα καὶ διλέιον, ἔνθα δέ ἄρ' ἥστο
 ἀντιθέηται Ελένη Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·

et e-vestigio conimeatum et necessaria omnia imposuerunt,
 et ipsi ingressi sunt, cumque ipsis viginti viri
 guari remigationis, quando adversæ flant procellæ,
 et quando amplum mare sternit tranquillitas.
 Atque ubi in transitis bene-fabricatis conederant,
 pulsabant maris vastos fluctus; multaque circumseruebat
 spuma, Jluminidæque utrimque abiegnis-remis sulcabuntur
 viæ navi doproperante; ipsi vero sudantes remigabant.
 Veluti si sub jugo boves valde laborantes
 lignum trahant porro nitendo plastrum
 præ-onere stridens sub axe circumvolubili,
 dum-vexantur, largusque per vertices et armos
 sudor utrique defluit usque ad terram:
 ita tunc laborabant ad validos remos
 juvenes, et valde properanter transmeabant latum mare:
 quos reliqui Græci visu-prosequebant abeentes,
 acuebantque noxia jacula et hastas, quibus pugnarent.
 Contra Trojani in urbe intrepidi armabantur
 ad pugnam properantes, et vota-facientes Diis,
 ut-quiescerent a-cade et respirarent a-labore.
 Quibus, ut-desiderabant, Dii ingens clavis præsidium
 adduxerunt, Eurypylum, fortissimi de-prosapia Herculis.
 Atque ipsum homines secuti-sunt scientes belli
 multi, quotquot longi fluenta Caici
 accolebant, validis confidentes hastis
 Quem propter lætabatur magnopere animis Troica pubes.
 Ut, quando caveæ inclusi viderint
 mansueti virum anseres, qui eis pabulum projicit,
 abblandiuntur, ejusque animus oblectatur videntis :
 sic et Troum nati gaudebant, cum viderent
 fortem Eurypylum, cuius in pectore fiducie-plenus animus
 oblectabatur confluxu-illorum: a vestibus etiam feminæ
 suspiciebant virum nobilem, qui eminebat in-exercitu,
 veluti cum-thoibus leo quispiam in montibus congressus.
 Hunc autem Paris exceptit, et coluit pariter-atque Hectorem:
 ejus enim consobrinus erat, et ex-eadem natus stirpe :
 nam illum peperit generosa soror Priami
 Astyocha, fortibus brachiiis conserta
 Telephi, quem et ipsum ex-imperterritio Hercule
 clam suo patre crine-decora suscepit Auge;
 et hunc, parvulus cum-esset et indigens lactis,
 nutrit velox olim cerva, et suum tanquam amavit hinnum,
 libra præbens, decreto Jovis. Nec enim fas-erat,
 ut-prognatus Hercule misere interiret.
 Hujus ergo magnificum filium Paris cupidissimo animo
 deduxit suas ad ædes per amplam urbem,
 prope monumentum Assaraci et Hectoris celsam domum
 fanumque sacrum Minervæ, ubi ei in-vicinia
 palatium erat et ara intaminata Hercei (Jovis);
 et ipsum super germanis cognatisque ac parentibus
 rogitatbat studiose, is vero ei cuncta narrabat;
 ita vero ambo confabulantur inter se procedentes,
 venerunt autem in magnum palatium ac fortunatum, ubi
 sedebat] deabus-similis Helena Gratiarum induta form: m :

καὶ ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιηνύεσκον,
ἀλλαι δ' αὐτὸν ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμου,
155 ἕργα τιτυσκόμεναι, δόπσα δμωῆσιν ἔοικεν.
Εὔρυπυλον δ' Ἐλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορώσα,
κεῖνος δ' αὖτον Ἐλένην μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
ἄμφω δεικνανόντων δόμῳ ἐνὶ κρήνεστι.
δόμῳς δ' αὗτε θρόνους δοιῶν θέσαν ἔγγυς ἀνάστης·
160 αἴψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρεῖστο, πάρ' ὅρᾳ τῷγε
Εὔρυπυλος· λαοὶ δὲ πρὸ ἀστεος αὖλιν ἔθεντο,
ἥχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν δόριμούσιμοι·
αἴψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χόνα, πάρ' δὲ καὶ ἓπιους
στήσαν ἔτι πνεόντας διζυροῖο μόργοι·
165 ἐν δὲ φάτνησι βάλοντο, τὰ τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Κατότε νῦν ἐπόρουσε, μελαίνετο τ' αἴλακαί αἰθήρ·
οἱ δὲ ἄρα δαῖτ' ἀπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖ
Κήτειοι Τρῶες τε· πολὺς δ' ἐνὶ μῆσις δρώρει
δαινυμένων· πάντη δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
170 δαίστεο πάρ' κλισίσιν· ἐπίλαχε δ' ἡπύτα σύριγξ,
αὐλοὶ τε λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν,
ἄμφι δὲ φορμίγγων ἴαχὴν πέλεν ἰμερόεσσα.
Ἄργειοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσαΐοντες
αὐλῶν φορμίγγων τ' ἴαχήν, αὐτῶν τε καὶ ἵππων,
175 σύριγγος θ', ἢ δαῖτι μεταπρέπει ηδὲ νομεῦσι·
τούνεκ' ἄρ' οἵσιν ἔκκαστος ἐπὶ κλισίσι κέλευσε
νῆσας ἀμοιβάσισι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἥν,
μὴ σφέας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἱ δὲ τότ' αἰπεινοῖ πρὸ τείχους εἰλαπάνιαζον.
180 Ὡς δ' αὐτῶς κατὰ δώματ' Ἀλέξανδροι δαίφων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετ' ἀγακλειτῶν βασιλήων·
πολλὰ δὲ ἄρα Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρώιοι μῆς
ἔξείσις εὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
αἰσην ἐν ἀργαλέῃ· δὲ δὲ ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
185 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔθαν ποτὶ δώματ' ἔκκαστος·
Εὔρυπυλος δὲ αὐτοῦ κατελέξατο βαίον ἀπωθεν
ἐς τέγρος εὐποίητον, δηπτὸς πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἥνδ' Ἀλέξανδρος μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
κείνο γάρ ἔκπαγλόν τε καὶ ἔζοχον ἐπλετο πάντων·
190 ἔνθ' διγε λέξατ' ἴων· τοι δὲ ἄλλοσε κοῖτον ἔλοντο
μέγχρις ἐπ' Ἡριένειαν ἐύθρονον· αὐτὰρ δέ τοι
Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἴκανεν
σύν τ' ἄλλοις βασιλεύσιν, θσοι κατὰ τὸν Ἰλιον ἦσαν·
λαοὶ δὲ αὐτίκα δῦσαν ἐν ἔντεις μαϊμώντες,
195 πάντες ἐνὶ πρωτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
ώς δὲ καὶ Εὔρυπυλος μεγάλοις περὶ κάθετο γυίοις
τεύγεα μαρμαρέγησιν ἐειδόμενα στεροπῆσι·
καὶ οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔχειτο,
ἐπιπόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος·
200 ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῆσι γενείασι λιχμώντες
δοιῶν κινυμένοισιν ἔοικότες οἷμα δράκοντες,
σμερδαλέον μεμαῶτες· δέ σφεας ἀλλοθεν ἀλλον,
νηπιαγός περ ἐών, ὑπεδάμνυτο· καὶ οἱ ἀταρθῆς
ἔσκε νόος καὶ θυμός, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐψύχει
205 ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος οὐρανιώνων
ἀπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήγανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ

ac circa illam famulæ quatuor in-opere-erant,
cæteræ vero extra magnificum erant thalamum,
operibus intentæ, quæ ancillas decent.
Eurypylum autem Helena valde admirabatur intuens,
et ille contra Helenam, mutuoque sese verbis
ambo excipiebant in thalamo suaveolenti.
Servæ autem thronos duos posuere prope dominam,
moxque Alexander resedit et juxta illum
Eurypylus. Milites interim ante urbem castra metabantur,
ubi vigiles Troum erant magnanimi;
et statim arma deposuerunt ad terram, ac prope equos
statuerunt adhuc anhelantes ex-tristi labore,
et præsepibus injecerunt ea, quibus celeres equi vescuntur.
Atque tunc nox appetebat, nigrescebatque tellus et æther:
cibum igitur sumebant ante moenia ardua
Cetei Troesque, et prolixæ sermocinatio orta-est
inter-coenantes; ac passim ignis vis ardentis
accendebatur juxta tentoria, resonabatque canora fistula,
tibiæque stridulis compactæ canis,
ac passim cithararum strepitus erat jucundus.
Argivi itaque procul stupescabant audientes
tibiarum cithararumque vocem, ipsorum etiam et equorum,] ac fistulæ, quæ inter convivia excellit et pastores:
propterea suos quisque apud castra jussit
naves alternis tutari usqne ad lucem,
ne eas Troes incenderent irrumptentes,
qui tunc excelsum ante murum genio-indulgebant.
Eodem tempore in ædibus Alexandri bellicosus
epulabatur Telephides cum inclytis regibus,
et multum sane Priamus et alii Troum filii
suo-quisque-loco exoptabant, ut-manum-consereret cum
[Argivis] fortuna in adversa. Is vero promisit omnia-se con-
feturum.] Porro cum cænati-fuissent, se-contulerunt do-
mum singuli:] Eurypylusque ibidem cubuit paulo seorsum
in conclavi affabre-facto, ubi prius ipse dormiebat
insignis Alexander cum famigeratissima uxore:
illud enim admirabile et excellens erat præ-omnibus:
huc ille se-conferens requievit. Alii vero alibi cubile sum-
pserunt] usque ad Auroram pulcrithronam; at prima luce
Telephides surrexit et ad exercitum late-diffusum pervenit
cum aliis proceribus, qui intra Ilium erant:
milites autem continuo induerunt arma magna-alacritate,
omnes inter primores percupidi rem-gerendi.
Ita et Eurypylus vastis circumdedit membris
arma, splendidis adspectu-similia fulgetis.
Cæterum varie-efficta multa ipsius in clypeo divino inerant,
quæcumque olim efficerat audax robur Herculis:
inibi erant noxiis maxillis lambentes
duo se-moventibus assimiles ferociæ dracones,
truculentum quippiam comantes; verum ille alibi alium,
infans quantumlibet, elidebat, et illi intrepidus
erat mens et animus, namque Jovi viribus par-erat
ab ineunte-estate: nequaquam enim deorum suboles cœ-
lestium] inefficax est et ignava, sed ei robur

ἔπειτ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἔνδον ἔόντι.
 Ἐν δὲ Νεμειάσιο βίῃ ἐτέτυχο λέοντος,
 δρόμου Ήρακλῆς ἥπα στιβαρῆσι χέρεστι
 210 τειρομένου κρατερῆς βλοσυρῆς δέ οἱ ἀμφὶ γένυστιν
 αἰματέσις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνεόντι δὲ ἔώκει.
 Ἀγχὶ δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Ὑδρῆς,
 αἰνὸν λιχμώσας· καρήτα δὲ ἀλγινόσηντα
 ἄλλα δάσις δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δὲ ἀεξεν
 215 ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δὲ ἔχειν Ήρακλῆς
 θρασαλέον τ' Ἰόλαον· ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
 ἀμφῷ, δὲ μὲν τέμεντες καρήτα μαῖμώντα
 ἀρπη ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς, δὲ καὶς σιδήρῳ
 αἰθούμενῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς δύμοκλῆς.
 220 Εἴξιης δὲ ἐτέτυχο βίῃ σὺδες ἀκαμάτοιο
 ἀφρίδων γενύεσσι φέρειν δέ μιν, ὡς ἔτεόν περ,
 ζωὸν ἐξ Ἑδύρουσθῆ μέγα σθένος Ἀλκειδόσ·
 κεμμὰς δὲ εὗ ἡσκητο θοῇ πόδας, οἵτινες
 ἀμφὶ περικιτίων μέγι ἐίνετο πᾶσαν ἀλωήν·
 225 καὶ τὴν μὲν χρυσέσιο κεράτοιο δέριμος ἡρῶς
 ἀμφέχειν οὐλομένοι πυρὸς πνεύσισαν ἀτύμην.
 Ἀμφὶ δὲ ἄρα στυγεραὶ Στυμφαλίδες, αἱ μὲν δύστοις
 βλήμεναι ἐν κονίσιν ἀπέτυνον, αἱ δὲ ἔτι φύζης
 μυώμεναι πολιοῦ δὲ ἡρός ἐστεύοντο·
 230 τῆσι δὲ ἐρψί Ήρακλέης κεχολωμένος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
 λὸν ἐπιπροτίαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
 Ἐν δὲ καὶ Αὔγειασ μέγας σταθέοις ἀντιθέοις
 τεγνήσις ἡσκητο κατ' ἀκαμάτοιο βοείης·
 τῷ δὲ ἄρα θετεπεστοιο βαθὺν ῥόν Ἀλφειοῦ
 235 δέριμος Ήρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 θάμβεον ἀσπετον ἔργον· Ἀπόπροθι δὲ ἔπλετο ταῦρος
 πυρηνός, δὸν δα καὶ αὐτὸν, ἀμφιμάκετόν περ ἔόντα,
 γνάμπτε βίῃ, κρατεροὶο κεράτοις οἱ δέ οἱ ἀμφῷ
 ἀκαμάτοιο μυῶνες ἐρειδομένοι τέταντο·
 240 καὶ δὲ διέμένως μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν ἄγχι· δὲ ἄρ' αὐτοῦ
 ἀμφὶ σάκοις πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένην εἶδος
 Ἰππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῆσι χέρεστι,
 δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμφερσέμεναι μενεαίνων,
 εἴλικε κόμης Ἱπποιο κατ' ὠκέος· αἱ δὲ ἀπάτερθεν
 245 ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. Ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
 Θρηικίην ἀνὰ γαῖαν ἔσταν Διομήδεος Ἱπποι
 ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ἐπὶ στυγερῆσι φάτνησι
 αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὸν φρονέοντι δάσιξεν.
 Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρουοῦνος
 250 τεθνεῦτος παρὰ Βουσί· κάρη δέ οἱ ἐν κονίσιν
 αἰματέντα κέχυντο βίῃ δροπάλοιο δαμέντα·
 πρόσθιε δέ οἱ δέδμητο κύνων δλούτατος ἄλλων,
 Ὅρθιος, ἀνιηρῷ ἐναλίγχιος, δέριμος ἀλκήν,
 Κερβέρῳ, δὲ δάσιος οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δὲ ἔκειτο
 255 βουκόλος Εύρυτίω μεμορυγμένος αἴματι πολλῷ.
 Ἀμφὶ δὲ γρύσεο μῆλο τετεύχατο μαρμαίροντα
 Ἐσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ
 σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δὲ ἄλλοιεν ἄλλαι
 πτώσσουσαι θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέροντο.
 260 Ἐν δὲ ἄρ' ἔην, μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ιδέσθαι,

adjunctum-est ingens etiam in utero *adhuc latenter*.
 In eo etiam Nemei vis expressa-erat leonis,
 strenui Herculis validis manibus
 afflicti duriter, saevasque ejus circum maxill
 cruenta spuma erat, et expirantis formam-habebat.
 Prope hunc elaborata-erat vis multicipitis Hydræ
 truculonter linguas-exsertans, capitaque dolorifica
 partim ei decussa-erant ad terram, partim renascebantur
 ex paucis admodum multa; et labor tenebat Herculem
 audacemque Iolaum, quoniā forti-animo
 ambo, alter detruncabat capita dirum-quid-molientia
 falce adunca celeriter, alter urebat ferro
 candenti; valide ergo conficiebantur belluae minae.
 Deinde fabricata-erat violentia suis indomiti ,
 spumans genis; et portabat hunc, ceu reapse
 vivum ad Eurystheum ingens robur Alcidæ :
 cerva etiam bene elaborata-erat cito pedibus, quæ miserorum
 vicinorum valde infestabat totum agrum :
 et hanc aureo cornu fortis heros
 tenebat, perniciosi ignis efflantem vaporem
 Prope quam invisa Stymphalides, quædam sagittis
 confixæ in pulvere animam-exhalabant, quædam adhuc de
 -fuga] cogitantes incanum per aera volabant ,
 in quas Hercules iratus aliam post aliam
 arundinem ejaculabatur, valde properanti similis.
 Inibi etiam Augeæ ingens stabulum præstantis
 artificiosum efformatum-erat in invicto scuto ,
 cui divini profundum annem Alpheï
 fortis Hercules derivabat; et passim Nymphæ
 stupebant ingens opus. Seorsumque erat taurus
 ignem-spirans, quem et ipsum, licet insuperabilis esset ,
 friget violenter valido cornu *comprehensum*; amboque
 ipsius]invicti brachiorum-musculi connitentis intendebar-
 tur,] et hic quidem tanquam mugitus edens erat. At juxta
 eum] in clypeo fabricata-erat dearum vestita specie
 Hippolyte ; et hanc validis manibus
 varie-texto cingulo spoliare dum-cupit
 detrahebat coma *arreptam* equo ex celeri; seorsum vero
 aliæ pavitabant Amazones. Ibi etiam saevæ
 Thracia in terra erant Dionedis equæ
 virivoræ, quas ad detestanda præsepio
 ipso cum rege maligne affecto trucidavit.
 Eliam invicti corpus inerat Geryonis
 extinti juxta boves, capitaque ejus in pulvere
 cruenta hic-illic-jacebant vi clavæ subacta :
 ante quem domitus-fuerat canis exitiosissimus aliorum ,
 Orthrus, tristem æquiparam, vasto robore ,
 Cerberum, qui ejus erat frater; ac prope jacebat
 bubulcus Eurytion fœdatus cruore multo.
 Passimque aurea mala efficta-erant rutilantia
 Hesperidum per stipitem intactum, ad quem
 horrendus prostratus-erat draco : illæ autem luc illue
 trepidantes audacem natum Jovis magni fugiebant.
 Adhæc inerat, ingens terror etiam deorum in-oculis ,

Κέρθεος, δν δ' ἀκάμαντι Τυφωῖ γείνατ' Ἐχιδνα
ἀντρῷ δπ' ὀκρυσόντι, μελαίνης ἄγχοῦ. Νυκτὸς,
ἄμφ' ὀλοῆσι πύλησι πολυκλαύτου Ἀΐδαο
εἵργων νεκρὸν δμιλὸν δπ' ἡερόντι βερέθρῳ.
205 δεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς δπὸ πληγῆσι δαμάστας
ἡγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὲ δέεθρα,
Θίκων οὐν ἔθλοντα βίῃ πρὸς ἀγέθεος χῶρον
θαρσαλέως. Ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθεός ἀλλούδις ἄλλα
210 αὐτῆς σὺν πέτρησιν ἀναρρήξας δμα γίνοις
λὺς μέγαν Τινῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἄγχοῖς κείτο
αἰετός ἀλγινόντι δέμας βεβλημένος ἵψη.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενών μέγα κάρτος
ἄμφι Φθοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος
215 ἀντίον Ήρακλῆι τεράτα κείνα μάχεσθαι·
καὶ δ' οἱ μὲν πεύκησι περὶ δμηθέντες ἔκειντο,
τὰς ἔχον ἐν χείρεσι μάχης ἀκος οἱ δ' ἔτι μακρῆς
δηριώντων ἐλάτησι μεματότες, οὐδὲ ἀπέληγον
δισμίνης· πάντων δὲ καρήκατα δεύτεροι λύθρῳ
220 θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμειλίχον, ὃς ἔτεον περ·
οἶνωρ δ' ἀλμα μέμικτο, συνηλλοίωτο δὲ πάντα
εἴδατα, καὶ κρητῆρες ἔնξεστοι τε τρόπτειαι·
Νέσσον δ' αὐθὶ ἐτέρωθε παρὰ ῥόν Εὔηνοιο,
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' δίστῳ,
225 ἀμφὶ ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. Ἐν δ' ἐτέτυκτο
δέριμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὃν δα καὶ αὐτὸν,
ἀμφὶ παλαισμούνης ἀμοτον περιδηριώντα,
ὑψοῦ δειράμενος κρατερῆς συνέαξε χέρεσσι.
Κείτο δ' ἐπὶ προχοήσιν ἐϋρθρόν Εἵλησπόντου
230 ἀργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλίκτοισιν δίστοις
βιβήμενον· Ησιόντος δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς.
Ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαιο θρασύφρονος ἀσπετα ἔργα
ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εύρυ.
Φαίνετο δ' Ἰσος Ἀρηὶ μετὰ στίχας ἀσσοντι·
235 Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγρήθεον, εὖδ' ἐσίδοντο
τεύχεα τ' ἡδὲ καὶ ἀνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων προσέειπε·
Χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεὶ νῦ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἀργείους μάλα πάντας δίζυρῶς ἀπολέσθαι
240 αὐτῆς σὺν νήσοσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὐποτε τοῖον
ἔδρακον ἐν Τρώεσιν ἐύπτολέμοισι τ' Ἀχαιοῖς·
ἄλλὰ σὺν, πρὸς μεγάλοιο καὶ δέριμου Ήρακλῆος,
τῷ μέγεθός τε βίῃ τε καὶ ἀγλαῶν εἶδος ἔσικας,
κείνου μνωμένος φρονέων τ' ἀντάξια τέργα
245 θαρσαλέως Τρώεσι δαιζομένους ἐπάμυνον,
ἥν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σέ γε μοῦνον διώ
ζοτεος ὀλλυμένοιο κακᾶς ἀπὸ κῆρος ἀλέξαι.
Ἢμέγ' ἐποτρύνων· δέ μιν προσεφύνεε μύθῳ.
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἔοικώς,
250 ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
ὅς τε θάνη κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἦε ταυθῆ·
ἥμετος δ', ὥσπερ ἔοικε, καὶ οὐσι σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἐπειτα δὲ καὶ τοδὶ ὁμοῦμαι,
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἡ κτάμεν ἡ ἀπολέσθαι·

Cerberus, quem indefeso Typhoeo edidit Echidna
sub antro horribili, nigram prope Noctem,
ad exitiales portas lamentosi Orci
coercens exanimem turbam in tenebris barathro :
sed facile eum Jovis filius plagis subactum
duxit ægro-capite-nutantem præter Stygis vasta fluenta,
trahens nolement vi ad insuetum locum
fortiter. Excusæ-erant etiam procul convalles longæ
Caucasi; et Hercules vinea Promethei hinc et illinc
ipsis cum scopulis abrumpens simul et membris
solvit magnum Titanem ; infestaque prope illum jacebat
aquila vulnifico corpus transfixa jaculo.
Centaورorum etiam efficta-erat prævalidorum magna vis ,
ad Pholi aedes ; lisque incitabat et merum
monstra illa adversus Herculem ut-pugnarent:
et pars quidem inter piceas prostrati jacebant ,
quas tenuerant in manibus ut pugnæ remedium, pars ad
huc longis] certabant abietibus connientes, nec desiste-
bant] precio, omniumque capita humectabantur cruroe
sauciatorum in conflictu crudeli, tanquam reapse ;
vinoque sanguis miscebatur, et alterabantur-simil cuncta
fureula crateresque et politæ mensæ.
Nessum autem alibi ad undam Eveni
fuga-elapsum-ex hac pugna, conficiebat sagitta ,
ob venustum conjugem successus. Porro insculptum-erat
violentι Antæi ingens robur, quem etiam ipsum,
secum lucta ferociter contendentem ,
alte sublatum validis confregerat manibus
Jacebat porro ad ostia undosi Hellesponti
sæva et immanis balæna rigidis sagittis
confixa , Hesionesque dura resolvebat vincula Hercules.
Alia insuper Alcidæ magnanimi ardua facinora
continebantnr Eurypyli , a-Jove-nutriti, scuto amplio
Videbatur autem per Marti ad ordines militum festinanti :
Trojani vero stipantes eum lætabantur, cum viderent
arma et virum Deorum indutum forma.
Quem Paris ad certamen instigans ita affatus-est :
Gaudeo te abeunte, quoniam mihi animus sperat fore
ut Argivi universi miserima intercione-deleantur
ipsis cum navibus, quandoquidem virum nunquam talem
vidi inter Trojanos et bellicosos Achivos :
sed tu, per magnum et fortē Herculem ,
quem magnitudine viribusque et spectabilī forma refers ,
illius memor et animo-concipiens digna illo facinora
fortiter Trojanis bello-attritis succurrito ,
si forte respirare-possimus ; siquidem te solum confido
urbis pessum-euntis triste fatum avertere-posse.
Dixit non-leve calcar-*ipsi-addens*. Is vero eum *tali* al-
locutus-est sermone:] Priamide animose , corpore diis si-
milis,] haec nempe Deorum in genibus firmiter-reposita-sunt
quis occubiturus-sit in precio violento vel salvus-evasurus :
nos vero , ut decet et ut possumus pugnare ,
stabimus pro civitate. Deinde et hoc juro ,
non prius me-reversurum, quam aut cædem-fecerim aut

315 ος ράτο θρεσαλέως· Τρούεις δ' ἐπὶ μακρὰ γάροντο·
καὶ τοῦ Ἀλέξανδρόν τε καὶ Λινέαν ἐρίθυμον,
Πουλούδαμαντα τὸ ἔνημελίγνη καὶ Πάμμονα δῖον,
Δηίφορόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἴθιον, δὲ περὶ πάντων
Παρθαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἐν τῇδηναι δύμιλον,
τοὺς ἄμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,

διππως δύσμενέστειν ἐνὶ πρώτοις μάχωνται
ἐν πολέμῳ μάλα δ' ὅκα κίον προπάροιθεν δυμίλου·
προρροένων δ' οἵηταν ἀπ' ἀστεος ἀμφὶ δὲ λαοὶ¹²⁵
πολλοὶ ἔπονθ', διεῖ τε μελισσάνων κλυτὰ φύλα
ἥγεινόντεςτιν ἑοῖσι διηρεζέος σικελοιο

ἐκχύμεναι καναγηδόν, δέ? εἰκρος ἡμαρτήται·
δις ἀρχα τοῖσιν ἔποντο βροτοῖ ποτὶ δηριν ιοῦσι·
τῶν δ' ἀρχα νισσομένων πολὺς αἰθέραδοῦπος δρώρει,
αὐτῶν τ' ἡδ' Ἰππων· περὶ δ' ἔθρεμνεν ἀσπετα τεύχη.

320 ος δ' ὀπόταν μεγάλοι βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήση προθέλυμνον ἀλός βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὅκα κελαινὰ πρὸς ἥγιόνας βοώντα
φύκος ἀποπτώντιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἡγή δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν δρώρεν·

325 ὡς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέρρραχε γαῖα πελῷρη.

Ἄργειοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἔξεγέοντο
ἀμφ' Ἀγριμένονα δῖον· ἀύτη δ' ἔπλετο λαῶν,
ἄλληλοις ἐπικεκλομένων δλοῦσ πολέμοιο
ἀντιάν καὶ μῆ τι καταπτώσσοντας ἐνιπήν

330 μίμνεν πάρα νήεσσιν ἐπειγομένων μηχέεσθαι.

Τρωοὶ δ' ἀρ' ἐσσυμένοισι συνήγετον, εὔτε βόεσσι
πόρτιες, ἐκ ἑυλόγων ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένησιν
ἐκ νομοῦ εἰλαρινοὶ κατ' οὔρεος, ὀππότ' ἀρουραὶ¹³⁰
πυκνὸν τηλεθάσουτ, βρύει δ' ἀλις ἀνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὔτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἥδε καὶ οἰῶν,
μυκηθμός τε πολὺς μάλ' ὀρίνεται ἐνθα καὶ ἐνθα
ιστομένων, γάνυται δὲ μετά σρισι βουκόλος ἀνήρ·
δις τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων δρυμαγδὸς
ώρωρει· δεινὸν γάρ ἀντεον ἀμφοτέρωθεν.
Σὺν δὲ μάχῃ ἐτάνυσσαν ἀπέριτον· ἐν δὲ κυδομὸς

στρωψᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
σὺν δ' ἔπεσον διοῖ τε καὶ ἔγγει καὶ τρυφάλειαι
πληγοῖν· ἀμφὶ δὲ γαλκὸς ἵσον πυρὶ μυρμαρίστεκνεν
οὐρίζει δ' ἀρ' ἐγγείσι μάχῃ· περὶ δ' αἰματι πάντη
345 δεύετο γαῖα μέλαινα δαίζομένων ἡρώων
Ιππων τ' ὁ δικυπόδων, οἱ δ' ἀρματιν ἀμφεκέχυντο,
οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαλίροντες ὑπ' ἔγγεισιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἡρος ἔσσεται ἀύτη·
ἐν γάρ δὴ γαλκειος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι.

350 Καὶ δ' οἱ μὲν λάσσοιν ἀταρτρῶν ἐμάχοντο·
οἱ δ' αὖτ' αἰγανέησι νεγκέσσιν ἥδε βέλεσσιν·
ἄλλοι δ' ἀξίνησι καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
καὶ χρατεροῖς ἔσσεσσι καὶ ἀγγεμάχοις δορχτεσσιν·
ἄλλοι δ' ἄλλο γέρεσσι μάχης ἀλκτήριον ἔχει.

355 Πρῶτοι δ' Ἄργειοι Τρώων ὠσαντο φάλαγγας
βασίλειον ἀπὸ σφείων· τοὶ δ' ἐμπαλιν δρυμήσαντες
αἰματι δεῦσον Ἀρηα, μετ' Ἄργειοισι θορόυτες·
Εδρύπυλος δ' ἐν τοῖσι, μελαίνη λαλαπτὶ ἴσος,

mortem-oppetierim.] Sic ait fidenter, Troesque super hoc valde gaudebant.] Et tunc Alexandrum et Aeneam cordatum ac Polydamantem hasta-bonum Pammonaque clarum, et Deiphobum cum his Aethicumque, qui prae omnibus Paphlagonibus pollens-erat in pugna sustinere agmen hostile,] hos simul legit omnes guaros pugnandi, ut hostium cum primoribus dimicarent

in pugna : citato igitur praecesserunt in-primam aciem, promptisque-animis eruperunt ex urbe, ac cohortes plurimae securae-sunt, ceu apum nobiles gentes reges suos sequuntur ex bene-tectis alvearibus effusae cum-strepitu, ubi veris tempus advenit ita illos securi-sunt viri ad conflixtum egressos.

Quorum incessu ingens ad-aethera frager surgebat, ab-ipsis et equis, circunque strepitabant firmissima arma

Ut, cum magni vis venti ingruens
moverit ex-imō maris gurgitem infrugiferi,
fluctusque subito nigri ad littora cum-sonore
fucum-marinum exspuunt, eructante fluctuum-aestu,
fremitusque undarum inculta juxta littora oritur :
sic illis imminentibus valde resonabat tellus vasta.

Argivi autem alibi ante murum confluebant circa Agamemnonem praeclarum, clamorque erat hominum sese-invicem exhortantium, saevum belli-conflixtum ut-capesserent et ne trementes minas manerent apud naves impellentium ad-pugnam. Trojanis igitur irruentibus occursarunt, ceu vaccis vituli, e silva ad stabulum redeuntibus ex pascuis vernis de monte, quando arva confertim germinant, et scatet copiose floribus terra, plena-reddit etiam cymbia vaccarum lac atque ovium, mugitusque ingens oritur hic et illic, dum-coeunt; exultat igitur inter illas armentarius vir : ita illis inter-se congregentibus fremitus excitatus-est; horrendum enim vociferabant utrinque. Pugnam itaque conserebant ingentem, et tumultus versabatur in medio cum atroci cæde, concursabantque clypei et hastæ et galeæ cominus, et undequaque aës velut ignis fulgebat, inhorrebatque lanceis pugna, et sanguine circumquaque rigabatur tellus nigra trucidatorum heroum equorumque velocipedum, qui curribus circumfusi-jacebant,] alii adhuc palpitantes sub hastis, alii super strati, fœdusque per aera circumferebatur vapor nam ænea lis invaserat utrosque.

Pars equidem lapidibus ferociter pugnabit, pars rursus jaculis acutis et sagittis, alii asciis et quæ-utrinque-feriunt securibus, validisque gladiis ac cominus-pugnam-cientibus hastis : aliusque aliud manibus pugnæ tutamen tenebat.

Primi autem Argivi Troum repulerunt phalanges pauxillum a sese : verum hi vicissim impetu-facto sanguine madefecerunt Martem, in Argivis cum-irruissent Eurypylus autem inter hos, nigro turbini similis,

λαδὸν ἐπώγχετο πάντα καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
 370 θαρσαλέως· μᾶλα γάρ οἱ ἀσγέτοντος ὥπασε κάρτος
 Ζεὺς ἐπίηρος φέρων ἔρικυδεῖ Ἡρακλῆι.
 Ἐνθ' διγε καὶ Νιρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,
 μαρνάμενον Τρωεσσι βάλεν περιμήκει δουρὶ¹
 βαίὸν ὑπὲρ πρότμησιν· δ' ἐς πέδον ἡριπε γαῖης·
 375 ἔχ δέ οἱ αἷμ' ἔχιθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
 δεύετο δ' ἀγλαὸν εἰδός ἀμὲν εὐθαλέεσσι κόμησι·
 κεῖτο γάρ ἐν κονίησι καὶ αἰματὶ σὺν κταμένοισιν,
 ἔρνος ὅπτας ἐριθηλές θλαιής εὐκεάτοιο,
 ἦν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ρόν ἡχήνετα
 380 σύν τ' ὁχθης ἐλάσσηι, βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
 διέζοθεν· ἡ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθια·
 ὡς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἀσπετον οὐδας
 ἐξεχύθη δέμας ἦν καὶ ἀγλατὴ ἐρατεινή·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἐρύπυλος μεγάλ' ἐύχετο δημαθέντι·
 385 Κεῖσον νῦν ἐν κονίησιν, ἐπει τοι εἴδος ἀγητὸν
 οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
 νοστρισάμην βιστοι, λιλαιομενόν περ ἀλύξαι·
 σχέτλιος, οὐδὲν ἐνόρσας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθύν·
 οὐ γάρ κάρτει κάλλος ἀνὰ κλόνον ισοφαρίζει.
 390 Ως εἰπὼν κταμένοιο περικυλτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
 μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων,
 χωρόμενος Νιρῆος, δ' οἱ σχεδὸν αἴσαν ἀνέτλη·
 δουρὶ δέ μιν στονόντι κατ' εὐρέος ἥλασεν ὥμου
 δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἷμα, πολυσθενέος περ ἔοντος·
 395 ἀλλ' οὐδὲν ὡς ἀπόρουσεν ἀταρτηροὶ κυδοιμοῦ,
 ἀλλ' ὡς τίς τε λέων ἢ ἄγριος οὐρεστ κάπρος
 μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἔως κ' ἐπιόντα δαμάσση,
 δεῖ δέ μιν οὔτασε πρῶτος ὑποφθάμενος δί' δμιλου·
 τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι· καὶ ῥά μιν ὕκα
 400 οὔτασεν ἐγχείη περιμήκει τε στιβαρῇ τε,
 δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν. Ό δ' οὐκ ἀνεγάζετ' ὀπίσσω,
 οὐδὲν ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἰματος ἐσσυμένοιο·
 ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεια λάσιν ἀείρας
 κάθισαλε κακὸν κεφαλὴν μεγαθύμου Τηλεφέδα·
 405 τοῦ δὲ κόρυς στονόντα φύνον καὶ κῆρ' ἀπάλακνεν
 ἐσσυμένως. Ό δ' ἐπειτα κραταιῶ γύναστο φωτὶ²
 Εύρυπυλος μεγάθυμος, δέδει ἀσχαλών ἐνὶ θυμῷ
 ὕκαν διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἥλασεν ἔγχος·
 αἰχμὴ δ' αἵματος μετάφρενον ἀχρις ἵκανεν·
 410 ἡριπε δ' ὡς δέ ταῦρος ὑπὸ γναθομοῖο λέοντος·
 ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔπραχεν αἰδίλα τεύχη.
 Εύρυπυλος δέ οἱ αἴψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
 ἐκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος μέγ' ἀντεῖ·
 Ἄ δεῖλ', οὐ νύ τοι ἱητὸρ ἀρράμενον φρεσὶ πάμπαν
 • 415 ἔπλετ', δε οὐτιδανός περ ἐնν, μέγ' αἵμεινοι φωτὶ³
 ἀντα κίεις· τῷ καὶ σε κακὴ λάχε δαίμονος αἴσα·
 ἀλλά σοι ἐσσετ' ὄνειρα, δέ τ' οἰωνοὶ δατέονται
 σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἢ ἔπλη⁴
 νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χειρας ἀλύξειν;
 420 ἐστι μὲν ἱητὴρ, μᾶλα δ' ἡπτια φάρμακα οἰδας·
 τοις πίσυνος τάχ' ἔσληταις ὑπεκρυγέειν κακὸν ἥμαρ·
 ἀλλ' οὐ μάλι οὐδὲν ἀντὸς ἀπ' ἡρόεντος Όλυμπου

exercitum aggrediebatur totum et Argivos trucidabat
 strenue: valde enim ei concitatum dederat robur
 Juppiter, gratum-officium præstans nobilissimo Herculi.
 Hic idem etiam Nirea, Diis similem virum,
 dimicantem cum-Trojanis trajecit longa hasta
 paululum supra umbilicum : qui ad solum procubuit terræ;
 eique sanguis effusus-est, et conspersa-sunt insignia arma;
 maduit etiam splendida facies cum florida cæsarie ;
 jacebat enim in pulvere et sanguine inter mortuos,
 planta ceu florida oleæ fissilis ,
 quam impetus fluvii vortice sonoro
 una-cum ripa abripit , scrobem totam dissipans
 radicibus, illaque jacet floribus onusta :
 non-aliter tune Nirei ad telluris vastum solum
 prostratum-erat corpus insigne, et pulcritudo amabilis ;
 cui Euryplus admodum insultabat cæso :
 Jaceto nunc in pulvere, siquidem tibi forma suspicienda
 nihil, quamlibet exoptanti, profuit ; sed te ego
 spoliavi vita, utut cuperes elabi.
 Improbè, non animadvertisisti te cum præstantiore congres-
 sum :] non enim cum-robre pulcritudo in conflictu paria
 -facit.] Ita fatus cæsi pœcilla arma auferre
 destinabat irruens: sed contra eum venit Machaon
 ira-commotus ob-Nireum, qui illum proxime fato conces-
 serat :] hasta igitur eum luctifica in lato perculit humero
 dextro, emanavitque crux ejus, quamvis fortissimus esset;
 sed-tamen ne-sic quidem profugit ex-prælio atroci ;
 imo, ut leo quispiam aut agrestis in montibus aper
 sævit inter medios venatores, donec invadentem straverit,
 qui eum vulneravit princeps prævertens in turba :
 ita affectus irruit in-Machaonem , atque eum subito
 sauciavit hasta prælonga gravique
 dextera in clune. Neque is tamen pedem-tulit retro ,
 nec adorientem declinavit, tametsi sanguis copiose-proflue-
 ret ;] sed extemplo grandem lapidem sublatum
 rotavit in caput magnanimi Telephidæ ,
 cuius galea luctuosam necem et pestem repuli
 continuo. Inde forti succensuit viro
 Euryplus magnanimus, graviterque-commotus animo
 statim per pectus Machaonis aedit hastam;
 et cuspis cruenta ad-dorsum usque pervenit,
 ac stratus-est veluti taurus maxilla leonis ,
 circumque ejus membra valde crepitare varia arma.
 Euryplus autem illi statim luctificam extraxit hastam
 e corpore sauciato, et jactabundus magna voce-exclamavit :
 Infelix ! nequaquam tibi animus firma ratione
 constitit, qui invalidus cum sis, longe fortiori viro
 occurristi : ideo et te infelix sibi-vindicavit genii fatum.
 Sed hic tibi erit fructus , quod alites devorabunt
 carnem tuam cæsi in acie ; an adhuc speras
 te-reversurum et meam vim atque manus effugiturum ?
 es quidem medicus, et mitissima remedia novisti ,
 quibus fretus forte speras te-evasurum exitiale diem :
 verum prolecto nec ipse ab aero Olympo

σεῖ πατήρ τεν ἥτορ ἔτ' ἐκ θανάτοι σαώτει,
οὐδέ εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμύδροσήν καταχεύῃ.

425 Ὡςφάτο· τὸν δὲ δγεβαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
Ἐύουσπυλ', οὐδέ ἄρα σοί γε πολὺν χρόνον αἰτιμόν
ζόειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένην Κήρηστι
Τρώϊον ἀμ πεδίον, τῷ περ νῦν αἰσυνα ρέζεις.

430 Ως φάμενον λίπε θυμός· ἔτη δ' ἄφαρ Ἀΐδος εἶσω.
Τὸν δέ, καὶ οὐκ ἔτ' ἔόντα, προστήνα κύδιμος ἀνήρ·

Νῦν μὲν δὴ σύ γε κεῖσθαι κατὰ χθονός· αὐτάρε ἔγωγε
ὑστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἴ παρὰ ποσσὸν διελθος
σήμερον ἡμετέροις πέλει λυγρός· οὔτι γάρ ἀνδρες
ζώμενοι ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

435 Ως εἰπὼν οὐταζε νέκυν· μέγα δὲ ἵαχε Τεύχρος,
ὅς ἴδεν ἐν κονίησι Μαχάονα· τοῦ γάρ ἀπωθεν
εἰστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος. Ἐν γάρ ἔκειτο
δῆρις ἐν μέσσοισι· ἔτη δὲλλω δὲ ἀλλος δρώρει·
ἀλλ' οὐδέ ὃς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ,
440 Νιρῆνος τ', δε κείτο παρ' αὐτόθι· τὸν δὲ ἔνόησεν
ὑστερον ἀντιθέσιο Μαχάονος ἐν κονίησιν.

Αἴψα δ' ὅγ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο μαχρὰ βοήσας·

*Ἐσσυσθ' Ἀργείοι, μήδ' εἴκετε δυσμενέσσιν
ἐσσυμένοις· νῦν γάρ ἀσπετον ἔσσετε' θνείδος,
445 αἵκε Μαχάονα διον ἄμ' ἀντιθέω Νιρῆη
Τρῶες ἐρυσσάμενοι ποτὶ Ἰλιον ἀπονέωνται.

Ἄλλ' ἄγε δυσμενέσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
σφρα δακτηταμένους εἰρύσσομεν, η̄ ρα καὶ αὐτοὶ^{τοι}
κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπει θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
450 οἵστιν ἀμυνέμεναι, μήδ' ἀλλοις κύρια γενέσθαι·
οὐ γάρ ἀνιδρωτή γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀξέει.

“Ωςἄρ’ ἔφη Δαναοῖσι δὲ ἄγος γένετ’· ἀμφὶ δὲ ἄρ’
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ἐπ’ Ἀρεὶ δῆιωθέντες [αὐτοὶς
μαρναμένων ἐκάτερθεν· ἵστη δὲ ἐπὶ δῆρις δρώρει.

455 Οὐέ δὲ ἀδελφειοι φόνον στονόντα νόησεν
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὐνεκα νηστὸν
ῆστο παρ' ὀκυπόροισι, τετυμμένα δούρατι φωτῶν
Ἐλκη ἀκειόμενος· περὶ δὲ ἔντεα δύσσατο πάντα^{τα}
θυμὸν ἀδελφειοι φολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
460 σμερδαλέον στέργοισιν ἀξέετο μαιμώντι
ἔς πολεμον στονόντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάθρον ὑπὸ κραδῆη· τάχα δὲ ἔνθορε δυσμενέσσι,
γεσοὶ θοῆσιν ἀκοντα ταυνγλώχινα τινάσσων.

Εἴλε δὲ ἄρ’ ἐσσυμένως Ἀγαμῆστορος υἱεα διον
465 Κλείτον, διν ἡκνομοις Νύμφη τέκεν ἀμφὶ διεέθροις
Παρθενίου, δε τ' εἴσι διὰ χθονὸς, η̄τ' ἔλαιον,
πόντον ἐπ’ Εὔξεινον προχέων καλλίδροιν ὑδωρ·
ζῆλον δὲ ἀμφὶ κατιγνήτω κτάνε δήιον ἀνδρα.

Λάσσον, διν ἀντιθέσιος Προνόη τέκεν ἀμφὶ διεέθροις
470 Νυμφάιον ποταμοῖο, μάλα σγεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρον θητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων, δόσται περὶ μαχρὰ νέμονται
οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ δσται περὶ βοτρυόεσσαν
ναῖουσ’ Ἡράκλειαν· ἔοικε δὲ κείνο θεοῖσιν

475 ἄντρον, ἐπει δέ τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
λαίνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὑδωρ,

tuus pater (*Aesculapius*) tuum cor amplius a morte servabit, et etiam tibi nectar et ambrosiam affundat.

Sic ait. Huic vero ille *ad hoc* modicum spirans respondit:

Eurypyle, nec tibi longum tempus a-fatis-concessum est
vivere, sed tibi prope adstat letalis Mors

Trojano in campo, in quo nunc nefaria committis

Ita fantem deseruit animus, et migravit subito in Orcum.
Quem, licet non jam superstitem, compellavit præclarus vir:

Nunc tu quidem jaceas in terra; ego vero
de-futuris non sum-anxius, etiam ante pedes exiūtū
nostros hodie sit funestum: non enim *nos* homines
vivimus omni tempore, sed mors cunctis destinata-est.

Sic locutus vulnus-intulit cadaveri. Exclamavit autem
Teucer, ut vidit in pulvere Machaonem, a quo procul
stabat admodum strenue rem-gerens. Incumbebat enim
contentio in-media-acie-versantibus, et in alium aliis inf-
ferebatur :] at nec ita neglexit interfectum virum nobilem,
Nireumque, qui jacebat prope, quem cognovit
post egregium Machaonem in pulvere.

Statim igitur Argivos exstumulavit magno clamore :

Properate Argivi, neve cedite hostibus
ingruentibus; nobis enim enormi erit probro,
si Machaonem divum cum formosissimo Nireo
Troes abstraxerint et ad Ilium redierint.
Verum agite cum hostibus pugnemus impenso studio
ut caesos eripiamus, aut ipsi etiam
pro illis occumbamus, quia lex hominibus hæc est,
ut-suos defendant, ne alii prædæ fiant:
non enim absque-sudore inter homines gloria paratur.

Sic ait. At Danai ægre tulerunt, et circum illos
multi terram *sanguine* tinxerunt Marte (*in bello*) trucidati
pugnant utrobique, et æqua pugna fuit.

Tandem fratris necem luctificam rescivit
dejecti in pulverem Podalirius, quia naues

residebat ad veloces, inflcta hastis militum
vulnera medicans. Quare arma induit omnia

ira propter-fratrem inflammatus; et ei robur
immane in-pectore crevit festinantι

ad bellum triste, nigerque ipsi aestuavit sanguis
vehementer in corde, subitoque irruit in-hostes,
palmis agilibus pilum longa-cuspide crispans.

Atque necavit statim Agamestoris filium nobilem,
Clitum, quem pulcricoma Nympha peperit ad fluenta
Parthenii, qui labitur per terram, tanquam oleum;

in pontum Euxinum exonerans pulcriflum undam;
alterum etiam prope fratrem trucidavit inimicum virum,
Lassum, quem deæ-similis Pronoe edidit juxta alveum

Nymphæ amnis, proxime capacem specum,
specum *illam* mirabilem, quam fama *refert* esse ipsarum

templum Nympharum, quotquot in arduis versantur
montibus Paphlagonum, et quæ circum racemosan

degent Heracleam; et convenit illud dii

antrum, quia est vasto adspectu,

lapideumque, et frigida per speluncam labitur unda,

κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντη λαίνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῆσι πέτρησιν, αἰζηῶν ὡς χερὸι τετυγμένοι, ἵνδαλλονται·

480 ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες δμῶς Νύμφαι τ' ἔρατειναι, ἵστοι τ' ἥλακάται τε καὶ ἄλλ' ὅσα τεγχνέντα ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ πέρι θαῦμα βροτοῖσιν εἴδεται ἔρχομένοισιν ἔσω ιεροῖο μυχοῖο· τῷ δὲ διοιαὶ ἔνεισι καταβασίαι τ' ἄνοδοι τε,

485 ἡ μὲν πρὸς Βορέαο τετραμμένη νῆγέντος πνοιάς, ἡ δὲ Νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος· τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων, ἡ δὲ ἔτερη μακάρων πέλεται δόδος, οὐδὲ μιν ἄνδρες ρήγδιών πατέουσιν, ἐπεὶ χάρος εὐρὺ τέτυκται·

490 μέχρις ἐπ' Ἀΐδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον· ἀλλὰ τὰ μὲν μαχάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράσθαι.

Ἄμφι Μαχάδονα δὲ ἐσθόλων ίδε Ἀγλαίης κλυτὸν υἷα μαρναμένων ἔκατερθεν ἀπέφριτο πουλὺς δμιλος· δψὲ δὲ δὴ Δαναοὶ σφεας είρυσαν, ἀλήσαστες

495 πολλά περ· αἴψα δὲ νῆσας ἐπὶ σφετέρας ἔκόμισσαν παῦροι· ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' διζὺς ἀργάλεου πολέμου· πόνῳ δὲ ἐνέμιμνον ἀνάγχη· Ἄλλ' θτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελανὰς Κῆρας ἀν' αἰματόσεντα καὶ ἀλγυνόσεντα κυδοιμὸν,

500 δὴ δια τότ' Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν, δσσους Εύρύπυλος μέγ' ἐπύχετο πῆμα κυλίνδων· παῦροι δὲ ἀμφ' Αἴλαντα καὶ Ἀτρέος υἱες κραταὶ μίμων ἐν ὑσμίνῃ. Καὶ δὴ τάχα πάντες δλοντο δυσμενέων παλάμησι περιστροφέοντες δμιλω, δωδε εἰ μη Ὁϊλέος υἱὸς ἔνδρφονα Πουλυδάμαντα

505 ἔγχει τύψε παρ' ὤμον ἀριστερὸν ἀγχθι μαζοῦ· ἐκ δὲ οἱ αἴμ' ἐχύθη· δὲ δὲ ἔχασσατο τυτθὸν δπίσσω. Δηϊφορον δὲ οὔταξε περικλειτὸς Μενέλαος δεινετερὸν παρὰ μαζόν· δὲ δὲ ἔκψυχε ποσσὶ θοοῖσιν.

510 Ἐνθ' Ἀγαμέμνων διος ἐνήρατο πουλὺν δμιλὸν πληθύος ἔξ δλοης· μετὰ δὲ Ἀΐθικον ὧχετο διον θύων ἐγχείσιν· δὲ δὲ εἰς ἔταρους ἀλέεινε.

Τοὺς δὲ διότ' Εύρύπυλος λαοσσός εἰσενόσεις χαζομένους ἀμά πάντας ἀπὸ στυγεροῦ κυδοιμοῦ,

515 αὐτίκα κάλλιπε λάδν, δσον κατὰ νῆσας ἔλασσεν· καὶ δια θωῶς οἰμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἱες κραταὶ παϊδὸς τε καρτερόθυμον Ὁϊλέος, δς περὶ μὲν θεῖν ἔσκε θοὸς, πέρι δὲ αὐτε μάχη ἐνι φέρτατος ἦν. Τοὶς ἐπὶ κρατηνὸν δρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγ-

520 σὺν δέ οἱ ἥλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἔριθυμος, [χος· δς δια θωῶς Αἴλαντα βάλεν περιμήκει πέτρῃ καὶ κόρυθα κρατερήν· δὲ δὲ ἐν κονίησι τανυσθεὶς ψυχὴν οὐτὶ κάπυσσεν, ἐπεὶ νῦ οἱ αἰτιμον ἥμαρ ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρησι·

525 καὶ δια μιν ἀρπάξαντες ἀρπάξιλοι θεράποντες βαῖον ἐπ' ἀμπτείοντα φέρον ποτὶ νῆσας Ἀχαιῶν. Καὶ τότ' ἔρ δὲ οἰωθησαν ἀγακαλειτοι βασιλῆες Ἀτρεῖδαι· πάρ δέ σφιν δλέθριος ήσταθ' δμιλος βαλλόντων ἔκάτερθεν, δτι σθένε χερσὶν ἐλέσθαι·

530 οἱ μὲν γὰρ στονόσεντα βέλη χέον, οἱ δὲ νι λᾶς,

glaciei comparanda, inque penetralibus passim saxei crateres super rigidis scopolis, hominum tanquam manibus facti, conspicuntur; et prope hos Panes simul Nymphæque amabiles, fusique colique et si-quae alia fabrefacta opera sunt mortalibus, quæ magnum miraculum hominibus videntur descendantibus in sacrum penetrale, in quo duo sunt descensus et ascensus, alter ad Aquilonis spectans sonori flatum, alter Austro obversus humide spiranti, ubi mortales subeunt lustrum latipatens Divarum, alter autem Deorum est via, nec illum homines facile calcant, cum vorago profunda illuc sit usque ad Plutonis severi barathrum: hoc igitur Divis tantum est fas contemplari.

Circa Machaonem autem bonum et Aglaiae clarum natum pugnantium utrobique occumbebat magna caterva: sero tandem Danai ipsos extorserunt, luctati multum, et statim ad naves suas transtulerunt pauci; nam plerosque improba circumvolabat ær umna difficilis conflictus, inque labore persistebant necessitate adacti.] Cum igitur permulti exsatiassent atras Deas-fatales in sanguinolento et luctificeo prælio tum Argivum multi fugam-ceperunt in naves, quos Eurypylus valde urgebat cladem advolvens, paucique circa Ajacem et Atrei natos fortis manserunt in acie. Et sane omnes periissent hostium manibus, versantes in-turba illa, nisi Oilei filius consultum Polydamantem hasta percussisset in humerum dextrum juxta papillam, ita-ut ejus sanguis erumperet, ipseque cederet paululum retro.] Deiphobum etiam vulneravit gloria-præstans Menelaus] dexteram circa mammam, qui effugit pedibus citatis.] Ibi Agamemnon illustris trucidavit magnam catervam de multitidine hostili, et Ethicum adortus-est nobilem ferociens hasta; sed is inter socios se-abscondidit. Quos ubi Eurypylus populi-servator vidit excedere simul universos infelici conflikti, repente reliquit agmen, quod ad naves depulerat, et subito impetum-secit in Atrei natos fortes prolemque animosam Oilei, qui imprimis ad-currendum erat velox, longeque etiam in pugna præstantissimus erat. In hos rapide incurrit gerens prælongam hastam; cumque eo venerunt Paris et Aeneas acer, qui statim Ajacem perculit grandi saxo in galea firmata; is igitur in pulverem extensus animam nondum effavit, quia ipsi fatalis dies in reditu destinata-erat Caphareas juxta rupes: atque ipsum tollentes Mavortii satellites modice adhuc spirantem portarunt ad naves Achivum. Et tunc præsidio-nudabantur illustres imperatores Atridae, eisque pernicialis instabat globus jaculantium utrinque, quodeunque poterat manibus comprehendere:] pars enim stridentia tela fundebant, pars lapides,

ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἔοντες
στρωφῶντ', εὗτε σύες μέσῳ ἔρκει ἡὲ λέοντες
ἡματὶ τῷ, δτ' ἄνακτες ἀολλίσσωστ' ἀνθρώπους
ἀργαλέως τ' εἰλῶσι, κακὸν τεύχοντες ὀλευρον
635 θηροῖσιν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ' ἔρκεος ἐντὸς ἔοντες
δημῶς δαρδάπτουσιν, δτις σφίσιν ἔγγυς ἔκηται.
ὣς οὐγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσυμένους ἐδάιτον.
Ἄλλος οὐδ' ὡς μένος εἶχον, ἐλεόδομενοί περ, ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεύχρος ἴκανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρήθυμος
640 Μηριόνης τε Θάσας τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·
οἱ δια πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὔρυπτολοιο,
καὶ κε φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρτ' Ἀτρεδήσι περιδέεσταντες ἴκοντο
ἀντην Εὔρυπτολοιο· μάχη δ' ἀδήλος ἐτύχθη.
645 Ἔνθα τότ' Λινέιο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεύχρος ἐῦμεμλίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἵψεν.
ἥρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖσας ἀνεχάστατο τυθὸν δπίσσω.
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόβωντι
650 Παιονίδη, τὸν ἐγείνατ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη
Ἀξιος ἀμφὶ δέεθρο· κίεν δ' ὅγ' ἐς "Ιλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρχέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ' ἄρτα Μηριόνης νῦν? ἔγχει δικριόνετι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
655 ἔγκατα· τοῦ δ' ὄνκιστα ποτὶ ζόφον ἔσυντο θυμός.
Αἴγαντος δ' ἄρτ' ἑταῖρος Οἰλιάδαο δαίφρων,
Ἀλκιμέδης, ἐς δύμιλον ἐυσθενέων βάλε Τρώων·
ἥκε δ' ἐπευξάμενος δηίων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνη ἀλγινόντα λίθον· διὰ δ' ἐτρεσαν ἀνδρες,
560 ῥίζοιν δυῶς καὶ λᾶξ περιδέεσταντες ἴοντα·
τὸν δ' δλοὶ φέρε Μοίρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἰππασίδην· τὸν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα
πλῆῆς κατὰ κροτάφιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρων
πρόσθεν ἐοῖ τροχοῖο, θοῶν δέ οἱ ἄρμα περόντος
565 λυγρὸν ἐπιστροφοισι δέμας διελίστετ', δπίσσω
ἴππων ιεμένων θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐστυμένως, μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα.
Πάμμονι δ' ἐμπεισε πένθος· ἄφαρ δέ ἐθήκεν ἀνάγκην
ἄκμων, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡγοοχεῖν θοῶν ἄρμα·
570 καὶ νῦ κεν ἀποῦ κῆρα καὶ ὑστατον ἡμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἰματόντα
ἡνία δέξατο χερσὶ καὶ ἔξεστάσεν ἀνακτα,
ἥδη τειρόμενον δηίων δλοῖσι δέρεσιν.
Ἀντίθεον δ' Ἀκάμαντα καταντίον δίσσοντα
575 Νέστορος δέριμος οὐδὲς ὑπὲρ γόνου δούρωχι τύψεν.
ἔλκει δ' οὐλομένῳ στυγεράς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
γάστατο δ' ἐπολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
δικρυόντ· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
Καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εύρυπτολοιο
580 τύψε Θάσαντος ἑταῖρον, Εγέμυμονα δηριώντα,
ῶμου τυθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἴζεν ἀνιηρόν· σὺν δ' αἴματι κάκιεν ἰδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καὶ μιν στρεψθέντα φέρεσθαι
εἰς δπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εύρυπτολοιο.

nonnulli tragulas. Ipsi igitur in medio inclusi
obversabantur, ut apri in-medio circo vel leones
die illo, quo principes congregant homines
sæviterque includunt, dirum illis apparantes exitum
inter bestias validas, que in septo versantes
servos dilaniant, quicunque eis propinquarit:
ita illi in media-corona invadentes trucidabant.
At neque sic facultas erat, quamlibet cupientibus, evadendi,
nisi Teucer venisset, et Idomeneus animosus
Merionesque Thoasque et diis-par Thrasymedes,
qui prius horrebant audax robur Eurypyli,
et fugissent ad naves, declinantes grave nocumentum,
nisi Atridis metuentes venissent
adversus Eurypylum. Pugna igitur exitialis excitata-est.
Ibi tunc Aeneas in scutum hastam impegit
Teucer lancea-præstans: nec tamen ejus pulchrum corpus
læsit;] depulit enim ab eo noxam clypeus ingens quadru-
plex-bubulus:] sed sic etiam terrore-injecto, cessit aliquantum retro.] Meriones autem aggressus-est probatum Lao-
phantem] Pæoniden, quem enixa-est insignis-capillo Cleo-
mede,] Axii ad fluenta: profectusque-erat hic in Ilion sa-
cram,] Trojanis ad-optulandum cum strenuo Asteropæo :
hunc igitur Meriones pupugit hasta aspera
supra genitalia, et mox illi extraxit cuspis
intestina, celerrimeque ad tenebras avolavit ejus anima.
Ajacis etiam comes Oilidæ hellicosus,
Alcimedes, in agnen fortium jaculatus-est Troum,
et torsit facta-prece hostium in aciem sævam
funda tristisū lapidem: diffugiebant igitur viri,
stridorem pariter et saxum expavescentes adveniens,
quod letalis tulit Parca in audacem aurigam
Pammonis Hippasiden: quem habenas manu tenentem
percult secundum tempora, subitoque eum exturbavit
curru] ante suam rotam, et velox ejus currus prolapsi
per exsangue corpus canthis volvebatur, retro
equis properantibus, et mors eum lugubris confecit
extemplo, scuticam et frenos procul linquentem.
Quare Pammona invasit moeror: et subito ipsum fecit ne-
cessitas] utrumque, et dominum et aurigam rapidi currus:
atque ibi mortem et novissimum diem expertus-fuisse,
nisi ei Troum quisquam in conflictu cruento
frena suscepisset manibus et servasset principem,
qui-jam vexabatur hostium sævis manibus.
Egregium porro Acamantem, ex-adverso se-inferentem,
Nestoris acer filius supra genu hasta verberavit;
a quo vulnere noxio acerbos subiit dolores,
et excessit acie, reliquitque sociis pugnam
lacrimosam: non enim ei amplius bellum cordi-erat.
Et tunc satelles celebris Eurypyli
seruit Thoantis commilitonem Echemmona præliantem,
infra humerum paulum, et ad cor ejus iasta
penetravit tristisū, cumque sanguine ebullit sudor
frigidus e membris, ipsumque aversum ut-fugeret
retro, comprehendit ingens vis Eurypyli,

αστούς κοψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, δῆγη μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.

Ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὁστέον δουρὶ¹
δεξιτερὸν κατὰ μηρὸν· δ' ὅχετο τυτθὸν δπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα, τὰ οἱ μετόπισθε λέλειπτο.

500 Ίδομενεὺς δ' ἄρα λᾶπαν, δσον σθένε, χερσὶν δεῖρας,
καθέβαλεν Εὔρυπλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμάζε
καππίπεστε λοιγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεγάσσατ' ὀπίσσω
[οἰσόμενον ἔγχειν· τὴν γάρ δ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρός.]
Ἄτρεῖδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.

505 Τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδὸν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
ἀγαγές δόρυ μακρὸν, δ' πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
δεξιάμενος δ' δῆγε λαὸν ἐπώχετο κάρτει θύων,
κτείνων δν κε κίγησε· πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' θμιλον.

Ἐνθ' οὐτ' Ἄτρεῖδαι μένον ἔμπεδον, οὔτε τις ἀλλος
600 ἀγγεμάχων Δαναῶν· μάλα γάρ δέος ἔλλαβε πάντας
ἀργαλέον· πάσιν γάρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπλος· μετόπισθε δ' ἐπιστόμενος κεράζε·
κέκλετο δ' αὖ Τρώεστι καὶ ἵπποδάμοις ἔταροισιν·

Ω φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες
615 τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ' ἀτίθλον,
οἱ δὴ νῦν, μήλοισιν ἐοικότες, ἀπονέονται
νῆας ἐπι σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
νημάτης δλοῖς, ἃς παιδίσθεν ἴδμονες είμεν.

Ως φάτο· τοι δ' ἐπόρουσαν δολλέες Ἀργείοισιν·
620 οἱ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπ' ἀργαλέοις κυδομοῦ
φεῦγον· τοι δ' ἐφέποντο, κύνες ὡς ἀργιδόντες
κεμμάσιν ἀγροτέργησιν ἐπ' ἄγκεα μαχρὰ καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ' ἐν κονίησι βάλον, μάλα περ μεμάῶτας
ἐκφυγέειν δλοῖο φόνον στονόσσαν δμοκλήν.

625 Εὐρύπλος μὲν ἐπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα
Νῆσον τε Χρόμιον τε καὶ Ἀντιφόν· οἱ δὲ Μυκήνην
ψήκεον εὐκτέανον, τοι δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
τοὺς δρ' δγ' ἔξενάρκεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας.
Ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἴλεν ἀσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,

630 δσσα οιοι οὐ σθένος ἐστι λιλαιωμένω περ δεῖσαι,
οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἥτορ ἐνείη.

Αἰνείας δὲ Φέρητα καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἀμ' Ίδομενῆι κιοντας.

Αὐτάρ Αγήνωρ διος ἀμύμονα Μῶλον ἐπεφνεν,
635 δσπερ ἀπ' Ἀργεος ἥλθεν ὑπὸ Σθενέλω βασιλῆϊ·
τὸν βάλεν αἰγανένη νεοθηγεῖ πολλὸν ὀπίσσω
φεῦγοντ' ἐν πολέμοιο, τυχώντων ὑπὸ νείσατα κνήμης
δεξιτερῆς· αἰγανή δὲ διὰ πλατὺν νεῦρον ἔκερσεν
ἀντικρὺν ἱεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀπτέα φωτὸς

640 ἀργαλέως· δδύνη δ' ἐμήγη μόρος, ἔφθιτο δ' ἀνήρ.
Ἐνθα Πάρις Μόσυνον τ' ἔβαλεν καὶ ἀγήνορα Φόρ-

ἄμφω ἀδελφειοὺς, οἱ τ' ἐν Σαλαμῖνος ἴκοντο [καὶ],

Αἴαντος νήεστι, καὶ οὐκέτι νόστον ἔλοντο.

Τοῖσι δ' ἔπι Κλεόδαλον ἔνν, θεράποντα Μέγητος,
645 εἴλε βαλόν κατὰ μαζὸν ἀριστερὸν· ἀμφὶ δέ μιν νῦξ
μάρψε κακὴ, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέν-

ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔπι κραδίη ἀλεγεινή [τος,

ταρφέα παλλομένη πτερόν πελέμιξε βέλεμνον.

ac dissecavit ei agiles nervos, et pedes inviti læserunt
illuc, ubi eum perculerat, ac defecit illum divina vita.

Hinc subito Thoas sauciavit Parin acuta hasta,
dexterum in femur, qui cessit paululum retro
allatus levem arcum, quem a-tergo liquerat.
Cæterum Idomeneus lapidem, quantum poterat, manibus
tollens,] pulsavit Eurypyli brachium; cuius humi
decidit pestifera hasta, statimque vestigia-torsit retro,
fallaturus hastam novam: quam enim habuerat, ea exci-
derat manu.] Atridæ igitur paulum respirarunt a-pugna.

Ad illum vero mox famuli accesserunt, qui ei attulerunt
non-fragilem hastam et longam, quæ multorum genua
enervavit:] qua accepta copias invadebat robore concitatus,
cædens quemcumque prehendit; magnamque subigebat ca-
tervam.] Ibi nec Atridæ locum-tuebantur firme, nec quis-
quam alias bellacium Danaorum. Ingens enim terror cepit
omnes] anxius; nam omnibus imminebat cladem excitans
Euryplus, et pone insequens percutiebat;
adhortabatur etiam Trojanos et equum-domitores socios :

Amici! agite quæso, audacia præcordiis injecta
creemus Danais stragem ac pernicem atram,
qui nunc ovium more discedunt
ad naves suas. Ideo memores-simus omnes
pugnæ exitiosæ, cuius a-pueris gnari sumus.

Sic inquit. At hi irruerunt globo-facto in-Argivos;
illi autem (*Græci*) magna trepidatione ex infelici pugna
fugiebant, et hi (*Troes*) instabant, ut canes albis-dentibus
cervis agrestibus, in vallibus porrectis et nemore;
multosque in pulvere profligabant, quantumvis conantes
effugere funestæ occidionis tristes minas.

Euryplus ergo neci-dedit honestum Bucolianem ,
Nesumque Chromiumque et Antiphum , quorum illi My-
cenæ] incolebant opulentas, hi vero Lacedæmonie habita-
bant:] quos ille vita-et-armis-spoliavit, nobiles quantumvis
essent.] Ex grege autem *militum* leto-dedit infinitum a-
gmen hominum,] quos mihi facultas haud suppetit quamlibet
cupienti canendi,] etiam si mihi pectori ferreum cor inesset.

Aeneas autem Pheretem et Antimachum sustulit ,
qui-ambo ex-Creta cum Idomeneo venerant.
Cæterum Agenor eximius Molum haud-vituperabilem per-
mit,] qui ab Argis venerat sub Sthenelo principe :

hunc feriit venabulo recens-cote-subacto, longe retro
fugientem ex acie, contactum in infimis-partibus suræ
dexteræ , cuspisque latum nervum dirupit
in-adversum penetrans, simulque diffregit ossa hominis
atrociter, et cum-dolore conjuncta-erat mors, atque interiit
vir.] Ibi Paris Mosynum transfixit et virtute-insignem Phor-
cyn,] duos germanos, qui ex Salamine advecti-erant
Ajacis navibus, nec reditu potiebantur.
Et super his Clelaum probatum, ministrum Megetis,
stravit ictum circa mammam sinistram; eum igitur mox
corripuit dira, et animus avolavit, ejusque exspirantis
in pectore adhuc cor cum-dolore-luctans
crebro motu volatile vibrabat telum.

Ἄλλον δ' ἤν δρόντες τούς δέ πάντας τὸν Ηετίωνα
εἶσσον μένων· τοῦ δέ αἴψα διὰ γναθούσιο πέρησε
χαλκός· δέ στονάκησε· μήτη δέ οἱ αἰματι δάκρυ.
Ἄλλος δέ ἀλλον ἐπεφυε· πολὺς δέ εἰστείνετο γῶρος
Ἄργειών ὥηδον ἐπ' ἀλλήλουσι πεσόντων.

Καὶ νῦν κε δὴ τότε Τρῷες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νῦν ἐπόρουσε θοὴ βαθὺν ήερ' ἄγουσα.

Χάσσατο δέ Εὔρυπολος, σὺν δέ ἀλλοι Τρῷοις υἱες
νηῶν βαῖον ἀπωθε, ποτὶ προχοὰς Σιμόσεντος,
ἥγιος περ ἀλλιν ὕθεντο γεγήθοτες· οἱ δέ ἐνι νησὶν
Ἄργειον γούστον, ἐπὶ ψαμμάθιοις πεσόντες, [τῶν
550 πολλὰ μαλά ἀγνύμενοι κταμένων ὑπερ, οὐνεχ' ἀρ' αὐτοὶ^{πολλοὶ}ς ἐν κονίησι μέλας ἔκιγκτατο πότμος.

ΑΟΓΟΣ Ζ.

Ἔμος δέ οὐράνος ἀστρα κατέκρυψεν, ἔγρετο δέ τὸς
λαμπρὸν παυμφανόστα, κνέφας δέ ἀνεχάσσατο νυ-
δὴ τότε' ἀρχῖοι υἱες ἔϋσθενέων Ἄργειων, [κτὸς,
οἱ μὲν ἔδιν προπάροιθε νεῶν κρατεροῖν ἐπὶ δῆριν,
5 ἀντίον Εὔρυπολοι μεματότες, οἱ δέ ἀπάτερθεν
αὐτοῦ πάρ νηστοι Μαχάροντα ταρχύσαντο,
Νιρέα θ', δις μαχάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώκει
καλλεῖ τ' ἀγλαΐη τε· βίη δέ οὐκ ἀλκιμος ήεν·
οὐ γάρ ἀμένθρωποις θεοὶ τελέουσιν ἀπαντα·
10 ἀλλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγγι παρίσταται ἔκ τινος αἰτης.
“Ως Νιρῆι ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
κεῖται ἀλαπαδνοτύνην. Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
ἀλλὰ ἐ ταρχύσαντο καὶ ὠδύρχοντ' ἐπὶ τύμβῳ,
ὅσσα Μαχάροντα διον, διν ἀθνάτοισι θεοῖσιν
15 ἵσον δει τίσκον, ἐπει πυκνὰ μήδες ηδει·
ἀλλὰ γάρ ἀμφοτέροις ταῦτὸν πέρι σῆμ' ἐσάλοντο·

Καὶ τότε' ἀρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λογίος Ἄρης·
ἄρτος δέ ἀρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναρος καὶ ἀυτὴ,
ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἔγχεσσι βοειῶν.

20 Καὶ δέ οἱ μὲν πονέοντο πολυκυμήτῳ διπ' Ἄρηϊ·
νωλεμέως δέ ἀρ' ἀπατος ἐδητήνος ἐν κονίησι
κείτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδέ δύγε σῆμα
λείπει κατιγνήτοι· νόρος δέ οἱ ὠρμαίνεσκε
γερσὶν ὑπὸ σφετέρησιν ἀνηλεγέων ἀπολέσθαι·

25 καί δέ τε μὲν βάλειχειρας ἐπὶ ξίφος, ἀλλοτε δέ αὖτε
δίζετο φάρμακον αἰνόν· οἴοι δέ μιν εἵρογνον ἑταῖροι,
πολλὰ παρηγορέοντες· δέ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίτης,
καὶ νῦν κε θυμὸν ἔχσιν ὑπὸ παλάμησιν δλεσσεν,
ἐσθοῦσι ἀδελφειοῖο νεκυμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,

30 εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλινεν, οὐδέ ἀμέλησεν
αἰνός τειρομένοιο· κίγεν δέ μιν ἀλλοτε μέν που
ἔχγύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἀλλοτε δέ αὖτε
ἀμφὶ κάρη γεύοντα κόνιν καὶ στήθεα γερσὶ^{θεινόμενον} κρατερῆσι καὶ οὐνομα κικλήσκοντα
35 οὗτοι κατιγνήτοι· περιστενάχοντο δέ ἄνακτα
δμῶες δομῆς ἑτάροισι· κακὴ δέ ἔχει πάντας διζύς.
Καὶ δέ δύγε μειλιχίοισι μέγ' ἀγνύμενον προσέειπεν·
“Ισχειο λευγάλειοι γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,

Alium dehinc calamus elisit in temerarium Eetionem
derepente, ejusque subito mandibulam perrupit
as: ille vero ingemuit, et permiscebatur ejus cum-sanguine
lacrima.] Alius itaque alium necabat, et spacious coar-
ctabatur locus] Argivis catervatim inter se collapsis.

Et jam tunc Trojani incendissent igni naves,
nisi nox ingruisset subita spissum aera afferens.
Abscessit igitur Eurypylus, cumque eo cætera Trojana pu-
bes] a-navibus non-ita longe, ad ostia Simoentis,
ubi castra metabant laeti. Sed in navibus
Argivi lamentabantur super arenis strati,
maximo se-mœrore-affligentes propter caesos, quod eorum
plurimos in pulvere nigrum comprehendisset fatum.

LIBER VII.

Cum vero cœlum astra occultasset, et orta-esset Eos
clare omnibus-illucescens, tenebræque discessissent noctis;
tunc Martii nati strenuorum Argivorum
partim processerunt ante naves validum ad certamen,
contra Eurypylum tendentes, partim se junctim
ibi juxta naves Machaoni exequias-peregerunt,
Nireoque, qui diis aëternis similis-erat
formæ-honestate et nitore; sed vi pollens non erat:
non enim hominibus dī simul perfecte-donant omnia,
sed bono malum prope adstat fato quodam.

Sic in-Nireo principe cum formæ-splendore amabili
erat imbecillitas. Danai tamen eum non neglexerunt,
sed ei funebria-persolverunt et deplorarunt ipsum ad tu-
mulum,] non-minus-quam Machaona divinum, quem im-
mortalibus deis] pariter semper honorabant, quod pruden-
tia consilia sciret.] Sedenim ambobus unum monimentum
circumdederunt.] Atque tunc in campo adhuc furebat leta-
lis Mars,] excitabatur vero utrinque ingens strepitus et
clamor,] cum-frangerentur lapidibus et hastis clypei.
Et hi quidem ita rem-gerebant difficulti Marte
at continenter expers cibi in pulvere
volvēbatur, magno cum-gemitu, Podalirius, neque sepul-
crum] relinquēbat fratri, animoque suo moliebatur
manibus suis crudeliter semet-interficeret;
et nunc quidem injiciebat manus ensi, nunc vero
quærebatur venenum letale; verum ejus ipsum inhibebant
familiares] multum consolantes; attamen non-sibi tem-
perabat ab angore] et vitam suis manibus perdidisset
strenui fratri recenti super tumulo,
nisi Nelei proles id cognovisset; quare-non post-habuit
efflictum se-excruciantem; atque offendit ipsum alias
prostratum circa monimentum lugubre, alias rursus
caput conspergentem cineribus et pectus manibus
plangentem validis ac nomeu vocantem
sui germani: at suspiria-ciebant-circum dominum
servi una cum-amiciis, et iniqa tenebat omnes calamitas.
Ille (Nestor) ergo lenibus-verbis lugentem compellavit:
Cohibe funestum planctum et luctum molestum,

ώ τέκος· οὐ γάρ ἔσικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
10 μύρεσθ' οἴα γυναικα, παρ' οὐκ ἔτ' ἔντι πεσόντα·
οὐ γάρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάσ, οὔνεκ' ἄστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς τίερα, σῶμα δ' ἀνευθεν
πῦρ διοὸν κατέδαψε, καὶ δοτέα δέξατο γαῖα·
αὔτως δ', ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἐφύιτο· τέτλαθι δ' ἀλγος
15 ἀσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χερείω
παῖδ' ὀλέσας δητοιν οὐτ' ἀνδράσιν, εῦ μὲν ἄκοντι,
εῦ δὲ σαφοροσύνησι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηνῶν φιλέεσκεν ἐδόν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος·
κάθθανε δ' εἶνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεάνινων
20 οὐ δόν πατέρ'. ἀλλὰ οἱ εἴθαρ ἀποκταμένοι πάσασθαι
τίτον ἔτιλην καὶ ζωδές ἔτ' ἡριγένειαν ιδέσθαι,
εῦ εἰδὼς, διτι πάντες δμὴν Ἀΐδαο κέλευθον
νισσόμενού ἀνθρωποι, πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόντος· ἔσικε δὲ θνητὸν ἔντα
25 πάντα φέρειν, δόπος' ἐσθλὰ διδοῖ θεδς ήδ' ἀλεγεινά.
“Ωςράο! Ό δ' ἀχνύμενος μιν ἀμείθετο· τοῦ δ' ἀλε-
ἔρρεεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαδ' δεῦ γένεια. [γεινὸν
“Ω πάτερ, ἀσχετον ἀλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοι περίφρονος, δς μ' ἀτίταλλεν,
30 οὐχομένοι τοχῆς ἐς οὐρανὸν, ὡς ἐδόν οὐα
σφῆσιν ἐν ἀγκοίνησι, καὶ ἱητήρια νούσων
ἐκ θυμοὶ δίδαξε· μῆτρ' δὲν δαιτὶ καὶ εὐνῆ
τερόμεθα, ξυνοῖτον ιανόμενοι κτεάτεσσι.
Τῷ μοι πένθος ἀλαστον ἐπούχεται· οὐδέ τι κείνου
35 τεθνεώτος φάσος ἐσθλὸν ἔέδομαι εἰσοράσθαι.
“Ωςφάτο· τὸν δ' ἕγεραὶδε ἀκηγέμενον προσέειπεν·
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ίσον κακὸν ὥπατε δαίμων,
δρφανίην, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἴσα καλύψει,
οὐ μὲν ἀρ' ἔκτελέσαντας δμὴν βιότοιο κέλευθον,
40 οὐδ' ἦν εἰς τις τις ἔκκαστος ἔέδεται· οὐνεκ' ὑπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ κέρεια θεῶν ἐνὶ γούνασι κεῖται
Μοίρηγ' εἰς ἔν πάντα μεμιγένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίοπτα τέτυκται
ἀγλύθι θεσπεσίη κεκαλυμμένα, τοῖς δ' ἐπὶ χεῖρας
45 οἴη Μοίρα τίθησι, καὶ οὐχ δρώσατ' ἀπ' Όλύμπου
ἐς γαῖαν προΐηστ· τὰ δ' ἀλλοιδις ἀλλὰ φέρονται
πνοιῆς δμῶς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῶ
ἀμφεγύθη μέγα πῆμα, λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν δλέος

οὔτι εκών· ἀλαδὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
50 τούνεκ' ἀρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰολὸν ἴγνος,
ἀλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἀλλοτε δ' αὔτε
εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανδένιος οὔτις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἐτέρῳ δ' ἐτερ' ἀντιόσισ.
55 Παῦρον δὲ ζώντας ἐν ἀλγεσιν οὔτι ἔσικε
ζωέμεν· ἔλπειν δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῷ
θυμὸν ἔχειν. Καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὸν μὲν νίσσεσθαι εἰς οὐρανὸν ἀφθιτον αἰεὶ,
ἀργολέον δὲ ποτὶ στυγερὸν ζόφον· ἐπλετο δ' ἀμφω
60 σειο κασιγνήτῳ· καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ πάις ἀθανάτοι· θεῶν δ' εἰς φύλον δίω

mi fili; non enim convenient, ut qui-cordatus vir est,
ejulet ut mulier, juxta defunctum prostratus:
nec enim revocabis ipsum in lucem, cum non-apparens
anima ipsius avolari in aera, et cadaver seorsum
flamma rapax depasta-sit, et ossa excepere humus
ita autem, ut effluerit, etiam periit. Quare toleres dolorem
immensem, quemadmodum ego, Machaone nihil inferio-
rem]filium qui-amisi hostiles inter viros, insigniter jaculo,
insigniter etiam prudentia ornatum. Nec alias quisquam
juvenum dilexit suum patrem, ut me ille;
et occupuit mea causa, servare emitens
suum patrem: at statim illo extincto capere
cibum non-detrectavi vivusque etiam-deinceps lucem in-
tueri,] bene perspectum-habens, quod omnes communem
Orci viam] ingrediamur nos homines, et omnibus metā
fixa-sint] tristes fati acerbi: sed par est mortalis qui-sit,
-eum]cuncta tolerare, quae prospera det Deus et adversa.
Sic ait: ille vero animi-cruciatus huic respondit; illique
tristes] manabant adhuc lacrimæ splendidasque hume-
ctabant genas:] Mi pater, vehemens cruciatus meum subi-
git cor] propter germanum prudentem, qui me educavit,
translato patre in cœlum, tanquam suum filium,
suo in sinu, et remedia morborum
fideliter docuit, unaque in mensa et cubili
nos-recreavimus, communibus fruentes bonis.
Ideo me luctus intolerabilis invadit, nec illo
mortuo lucem benignam cupio videre.

Sic dixit; quem senex mōrentem ita affatus-est :
Universis hominibus idem malum tribuit deus
orbitatem, et omnes quoque nos terra operiet,
non quidem ita-ut-confecerimus eundem vitæ cursum,
nec quem unusquilibet sibi exoptat: namque supra
tum bona tum mala deorum in genibus recondita sunt
Fato in unum omnia permixta, atque ea nemo
continet immortalium, sed ex-improviso adsunt
caligine profunda obtecta, quibus manus
solum Fatum admovet et ne prospiciens-quidem de cœlo
in terram demittit, eaque alio alia deferuntur
cum flatu venti: ideo viro saepe bono
circumfunditur ingens dannum, et misero accedit felicitas

haud sponte-sua, cæaque est vita hominum :
quare sine-offensione non procedit, sed pedibus
crebro impingit, et alteratur varium ejus vestigium,
interdum in calamitatem lacrimosam, interdum vero
in prosperitatem. Mortalium enim ab-omni-parte-beatus
nemo est] ad-usque exitum a-primordiis vitæ, aliisque alia
obveniunt.] Homines itaque exiguo-tempore cum-vivant, in
mōrere non par-est] vitam-transigere, sed sperare semper
meliora, nec tristitia]animū deditum-habere. Etenim fama
est inter-hominēs,] virtute-præditum migrare in cœlum du-
rans perpetuo,] sceleratum vero ad invisas tenebras. Conti-
git autem utrumque] tuo fratri: et benignus erat erga-homi-
nes,] et soboles dei: quo circā deum in familiam spero

κείνον ἀνέλθευσαν σφετέρου πατρὸς ἐννεσήγιν.

“Ως εἰπόν μιν ἔγειρεν ἀπὸ χρονὸς, οὐχ ἔθελοντα,
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ’ ἀπὸ σῆματος αἰνοῦ
105 ἐντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ’ ἀργαλέα στενάχοντα.

Ἐξ δ’ ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ’ ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ¹
ἀργαλέον, καὶ Γρᾶες δρινομένου πολέμοιο.

Εὔρυπύλος δ’, ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηι,
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτησι καὶ ἔγχει μαιμώωντι
150 δάμνατο δῆτα φῦλα· νεκρὸν δὲ στετίνετο γαῖα
κτεινομένων ἐκάτερθεν· δὲ δὲ ἐν νεκύσσι τεθῆκως
μάρνατο θαρσαλέως, πεπαλαγμένος ἀματι κείρας
καὶ πόδας· οὐδὲ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
195 ἀλλ’ ὅγε Πηγηλέων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν
τοὺς ἀντισώντ’ ἀνὰ δῆριν ἀμειλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν. Οὐδὲ ὅγε κεῖρας ἀπέτρεπε δηϊοτῆτος,
ἀλλ’ ἐπετ’ Ἀργείοισι χολούμενος, εὗτε πάροιθεν
200 δέρμιος Ἡρακλέης Φοιλόντος ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν, ἐδι μέγα κάρτει θύων, [τας
110 τοὺς δίμα πάντας ἔπεφνε, καὶ ὀκυτάτους περ ἐόν-
καὶ κρατεροὺς δῶσσον τε δαήμονας ίωχμοῖο.

“Ως δ’ ἐπαστύτερον Δαναῶν στρατὸν αἴχμητάνων
205 δάμνατ’ ἐπεστύμενος· τοὶ δὲ ἵλαδόν, ἀλλοθεν ἄλλος,
χθροῖσι ἐν κονίσι δεδουπότες ἔξεχέοντο.

115 “Ως δ’ ὅτ’ ἐπιθέριστας ἀτειρέσιον ποταμοῖο
σχθει ἀποτυμήγονται ἐπὶ Φαιμώδεις χώρῳ
μυρίκι αἱματορέωθεν, δὲ δὲ εἰς ἀλός ἔσσυται οἰδίμα,
παφλάξων ἀλεγεινὸν ἀνὰ βόσον, ἀμφὶ δὲ πάντη
210 κρηηνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δὲ ἄρα μακρὰ ῥέε-
τοις δίειν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἔρκεα πάτα· [θρα
δις ἄρα κύδιμοι μίες ἐϋπτολέμων Ἀργείων
πολλοὶ ὑπ’ Εὔρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίσι,
τοὺς κίγεν αἷματόντα κατὰ μάδον· οἱ δὲ ὑπάλυξαν
215 δόσσους ἔξεστας ποδῶν μένος· ἀλλ’ ἄρα καὶ ὡς
Πηγηλέων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ δημάδοιο

νῆας ἐπὶ σφετέρας, καὶ περ ποσὶ καρπαλίμοισι
220 Κῆρας δλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνηλέα πότμον·
πανσυδίῃ δὲ ἐντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέα τι θυμῷ
ἔσθενον Εύρυπύλοιο καταντίς δηριάσθαι,
225 οὐνέντος ἄρα σφίσι φύκαν διζυρήν ἐφέηκεν
Ἡρακλέης, οὐνόντος ἀτειρέα πάμπαν δέξων.

Οἱ δὲ ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
αἴγες διπλῶς ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀγήτην,
230 δὲ τε φέρει νιφετόν τε πολὺν κρυερήν τε χάλαζαν
ψυχῆδες ἐπάτσων, ταὶ δὲ ἐς νομὸν ἔστυμεναι περ,
ρίπης οὕτι κατιθῶν ὑπερκύπτουσι κολώνης, [γος
235 ἀλλ’ ἄρα κείμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἡδὲ φάραγ-
γρόμεναι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἵλαδόν, δρφ’ ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν δέλλαι·

240 ὡς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον,
Τηλέφου δέριμον μῆτεσσύμενον τρομέοντες.

Αὐτάρ δὲ νῆας ἔμελε θοὰς καὶ λάὸν δλέστειν,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλειν Ἀργείοισιν
250 δῆψε περ. Οἱ δὲ ἀλληκτον ἀφ’ ἔρκεος αἰπεινοῖο
δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέσσει

illum esse-evectum vestri patris monitis.

Ita fatus illum levavit humo nolentem,
deumlsum verbis, duxitque a monumento tristi
aversum , et adhuc misere suspirantem.

Atque ad naues venerunt : negotium autem habebant alii
Archivi] ardum, itidemque Troes, incurvante pugna.

Euryplusque, comparandus indomito animo Marti
manibus indefessis et hasta immaniter-grassante
sternebat hostica agmina, ita-ut corporibus arctaretur tellus
caesis utrobius. Ipse vero per cadavera incendens
pugnabat fortiter , contaminatus cruento manus
et pedes , nec finem-statuebat calamitosæ grassationis :
sed Peneleum fortem hasta confudit
obviam-factum in pugna crudeli , et passim multos *alias*
cedidit , nec manus avertit a-conflictu ;
sed urgebat Argivos bile-tumens , ut quondam
acer Hercules Pholoes per longa cacumina
in-Centauros impressionem-fecit , suo robore furens ,
quos ad-unum omnes trucidavit , quamvis velocissimos
ac robustos pernicialisque peritos belli.
Sic is confertum Danaum agmen hastipotentum
confecit irruens , qui gregatim , aliunde alias ,
magno-numero in pulverem cæsi sternebantur.

Ut sit, cum exundante immenso fluvio
ripæ avelluntur in arenoso loco ,
innumeræ utrinque, ille vero in maris præcipitatur æstum
exæstuans horrendo fluxu , ac circumquaque
prærupta dant-fragorem , infremuntque longa fluenta
subinde ruentibus illis , seduntque ei septa cuncta :
non-aliter celebres filii bellipotentum Argivum
multi ab Eurypylo profligabantur ad terram ,
quos consequebatur sanguinolenta in acie; elabebantur
autem,] quos servabat pedum vis : sed tamen nihiloninus
Peneleum abripuerunt clamosa ex turba
ad naues suas , quanquam ægre pedibus citis
Parcas evitarent inimicas et crudele fatum.
Tum præcipiti-cursu in naues fugiebant , nec animo *illo-*
rum] vires suppetebant , ut Eurypylo resisterent ,
quia videlicet ipsis fugam calamitosam immiserat
Hercules , nepotem invictum eximio robore-mactans.

Quare intra murum trepidantes se-continuerunt ,
ut capellæ sub scopulo formidantes gravem ventum ,
qui assert nivem densam et frigidam grandinem
gelido afflatu, illa igitur ad pascua quamvis properent ,
tamen adversus turbinem non attollunt-se-supra jugum ,
sed tempestatem (*tempestatis finem*) expectant sub te-
gmine, et vallis] conglomeratae sub virgultis umbrosis pa-
scuntur]gregatim; donec venti iniquæ transient procellæ:
sic Danai in turribus suis manebant ,
Telephi fortem natum jamjam-irruptum formidantes.

Et-sane is naues constituerat veloce exercitumque pes-
sundare,] nisi Minerva fiduciam adjeccisset Argivis
quamvis sero. Hi ergo sine-intermissione ab propugnacu-
lis altis¹ hostes impentes luctificis telis

κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
λευγαλέῳ· στοναχῇ δὲ δαικταμένων πέλε φωτῶν.
Αἴτως δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡματα δηριώντο
Κῆτειοι Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρματι,
150 ἀλλοτε μὲν προπάροιθε νεῦν, δὲ δ' ἀμφὶ μακεδὸν
τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος δάσσητος. Ἄλλ' ἄρα καὶ
ἡματα δοιά φόνοι καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης [ῶς,
παύσανθ', οὐνεχ' ἵκανεν ἐς Εὔρυπυλὸν βασιλῆα
ἀγγελή Δαναῶν, ὡς κεν πολέμοιο μεθέντες
155 πυρκαϊῇ δώσωτι δαικταμένους ἐνν̄ χάρμῃ.
Ἄντερ δ' αἰνὺ ἐπίθητε, καὶ ἀργαλέοις κυδοιμῷ
παυσάμενοι ἔκπτεροθε νεκρὸς περιταρχύσαντο
ἐν κονίῃ ἐριπόντας. Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
160 εὑρὺ μαλ' ὑψηλὸν τε, καὶ ἐστορένους ἀριδηλον.
Πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαικταμένων ἥρων
θάψαν, ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεθε θυμὸν,
πυρκαϊῇ δύμα πᾶσι μίαν περινηῆσαντες
καὶ τάφον. Ως δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρῶοιοι υἱες
165 τάρχυσαν κταμένους. Ολοὶ δ' Ἐρις οὐκ ἀπέληγεν,
ἀλλ' ἔτ' ἐπιτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὔρυπύλοιο
ἀντιάναν δηῖοισιν· δ' ὁ οἶπων χάζετο νηῶν,
ἀλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆρην ἀξέων.
Τοι δ' ἐς Σκύρον ἴκοντο, μελανή νῆτη θέοντες·
170 εὗρον δ' οὐτ' Ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
ἀλλοτε μὲν βελέσσι καὶ ἔγχείσιν ἴεντα,
ἀλλοτε δ' αὐτὸν ἴπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι.
Γῆθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμου
ἔργο μετοιχόμενον, καὶ περ μέγα τειρόμενον κῆρ
175 ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο τὸ γάρ τοπάροιθε πέπυστο.
Αἴψα δέ οἱ κίον δάντα τεθηπότες, οὐνεχ' ὀρῶντο
θαρσαλέων Ἀχιλῆη δέμας περικαλλὲς δύοιον·
τούς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος τοῖον ποτὶ μῆθον ἔειπεν·
Ως ξεῖνοι, μέρα χαρέτ', ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιοντες·
180 εἴποτε δ' ὅποιόνεν ἐστὲ καὶ οἱ τινες ἡδ' δι τι χρειω
ἥλθετ' ἔχοντες ἐμεῖο δι' οἰδηματος ἀτρυγέτοι.
Ως ἔφατ' εἰρόμενος δ' ἀμειβέθει δῖος Οδυσσεύς·
Ημεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἔπιπτολέμου Ἀχιλῆος·
τῷ νύ σε φασὶ τεέσθωι εὔφρονα Δηϊδάμειαν·
185 καὶ δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐτοκμεν ἀνέρι κείνῳ
πάμπαν· δ' δ' ὀθανάτοισιν ἔσθεννέσσιν ἔψκει.
Εἴμι δ' ἐγὼν Ιθάκηθεν, δ' Ἀργεος ἵπποδότοιο,
εἰ ποτε Τυδείδαο δαΐφρονος οὐνομ' ἀκουστας,
ἢ καὶ Οδυσσῆος πυκιμήδος, δες νύ σοι ἄγκῃ
190 αὐτὸς ἐγὼν ἔστηκα θεοπροπίνες ἔνεκ' ἔλθων.
Ἄλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
ἔλθων ἐς Τροίην· δις γάρ τέλος ἐσσετ' Ἀρηϊ.
Καὶ τοι δῶρ' διπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγώγε τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοι
195 δώσω, ἀπερ φορέων μέγα τέρψει. Οὐ γάρ ἔοικε
θνητοῖς τεύχεα κείνα· θεοῦ δέ που Ἀρεος δπλοις
ἴσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφισι πάμπαν ἀρηρε
χρυσὸς δαιδαλέοισι κεκάσμενος· οἵσι καὶ αὐτὸς
Πηραιστος μέγα θυμὸν ἐν ὀθανάτοισιν ίαθη,

nebant confertos, adeo-ut aspergerentur muri tabo
funesto, gemitusque occumbentium existeret hominum.
Sic igitur noctes atque dies certamen-agebant
Cetei Troesque et Argivi pugniperentes,
interdum ante naves, interdum circa longe-ductum
murum, quandoquidem erat bellum irrequietum. Nihilominus tamen] per-dies duos a-cede et laborioso confliktu
feriati-sunt: nam venerat ad Eurypylum regem
legatio Danaum, ut bello intermisso
rogo traderent occisos in acie.
Ipse igitur statim annuit, et a-duro conflictu
abstinentes utrobique mortuis justa-fecerunt
humi profligatis. Achivi autem prae omnibus
Peneleus lagebant, et aggresserunt monimentum defuncto
amplissimum editumque, posteris etiam conspicuum.
Turbam contra separatim interfectorum heroum
sepelierunt, conscientes ingenti luctu animum,
pyram simul omnibus unam construentes
ac bustum. Sic etiam ipsi seorsum Trojagenae
funerarunt interfectos. At saeva Lis non cessabat,
sed porro incitabat audax robur Eurypyle
ad-occursandum adversariis: ideo nusquam abscedebat a
navibus, sed perseverabat in-Danaos infestum certamen in-
staurens. Illi interim (*legati*) in Scyrum appulerunt nigrae
navis cursu, ἢ offenduntque filium Achillis suum ante
palatum,] nunc quidem sagittas et pila ejaculantem,
nunc vero equis sese exercitantem citatis.
Et lætabantur, ubi-viderunt eum terribilis bellum
studia tractare, licet supra-modum excruciatetur animi
propter patris interitum: hoc enim jam-pridem cognoverat.
Statim igitur illi processerunt obviam admirabundi, quod
viderent] cordato Achilli corpus formosum simile.
Quos præveniens tali orationecepit:
Hospites, plurimum salvete, meas ad ædes profecti,
ac significate cujates et qui sitis, et qua-in-re operam
veneritores requirentes meam per sterile salum.
Sic aiebat sciscitans; respondit autem divinus Ulysses:
Nos amici sumus belligeri Achillis,
cui te aiunt edidisse prudentem Deidamiam.
Atque ipsi tuam formam comparamus viro isti
per-omnia, qui diis præpotentibus simulis-erat.
Sum ego ex-Ithaca, hic vero ex-Argis equorum-altrice,
si quando Tydidae pugnacis nomen audiisti,
atque Ulyssis prudentis, qui nunc prope tibi
egomet adsto oraculi monitu huc-profectus.
Quare miserere quamprimum, et Achivis succurre
profectus ad Trojam: sic enim finis erit bello.
Atque tibi munera largientur inæstimabilia nobiles Achivi;
armaque ipse ego tui parentis divini
reddam, quibus gestandis valde oblectaberis. Non enim
conferenda-sunt] humanis arma illa, sed dei fere Martis
armaturæ] paria sunt, et multum circumquaque illis ad-
aptatum-est] auri variis-simulacris insigniti: quibus et ipse
Vulcanus magnopere animum inter cœlites exhilarabit,

τεύχιν ἀμέριτα κείνα, τά σοι μέγα θαῦμα ἰδόντι
ἔσσεται, οὐνέκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα
ἀμφὶ σάκος πεπονήται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
ζῶν πέριξ ἥσκηνται, ἐσικότα κινυμένοισι,
θαῦμα καὶ ἀλινάτοισι· βροτῶν δ' οὐ πώποτε τοῖα
οὔτε τις ἔδραχε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόρη-
ει μὴ σὸς γε πατήρ, τὸν ἵστον Διὺς τίον Ἀχαιοῖ [τεν],
πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον,
καὶ οἱ ἀποκταμένοι νέκυν ποτὶ νῆσας ἔνεικα,
πολλοῖς δυσμενέστιν ἀνηλέα πότυμον διάσσασι.

Τούνεκά μοι κείνοι περικλυτὰ τεύχα δῶκε
διὰ Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὖθις, ἐελδόμενός περ, ἔγωγε
δώσω προφρονέως, δπότ' Ἰλιον εἰσαρθίκηαι.

Καὶ νῦ σε καὶ Μενέλαος, ἐπήνη Πριάμοι πόληα
πέρσαντες νήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
215 αὐτίκα οἱ γαμβρὸν ποιήσεται, ἦν κ' ἔθλησθα,
ἀμφ' εὐεργεσίῃς· δώσει δέ τοι ἀσπετ' ἀγεσθαι
κτήματά τε χρυσόν τε μετ' ἡγεκόμοιο θυγατρὸς,
ὅσσος ἐπέοικεν ἐπεσθαι ἔυκτελῶν βασιλῆϊ.

Ως φάμενον προσέειπεν Ἀγιλέως δόριμος ιός·

Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοτροπίησιν Ἀχαιοῖ,
αὔριον αἴψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
ἡν τι φάσι Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωματι·
νῦν δ' ἴμεν ποτὶ δώματ' ἐνίσεινόν τε τρόπεζαν,
οἵγεν περ ξένοισι θέμις προπάροιθε τανύσσαται·

225 ἀμφὶ δ' ἕμοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.

Ως εἰπὼν ἡγεῖθ· οἱ δ' ἐσπόμενοι μέγα χαῖρον·
καὶ δὴ δέ τ' ἐς μέγα δῖμοι κίονις καὶ κάλλιψον αὐλήν,
εῖνον Δηϊδάμειαν ἀχγεμένην ἐνι θυμῷ,
τηκομένην θ', νόσει τε χιῶν κατατήκετ' δρεσσιν

230 Ήρυρον ὑπαὶ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἡελίοιο·

ὅς ή γε φθινύθεσκε δῖδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ.
Καὶ μιν, ἔτ' ἀχγυμένην περ, ἀγαχλεῖτοι βασιλῆes
ἀσπάζοντ' ἐπέεσσι· πάις δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν
μυθεῖτ' ἀτρεκέων γενεὴν καὶ οὐνομ' ἔκάστου·

235 γρειν δ', ἦν τιν' ἵκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἡῶ,
ὅφα μὴ ἀχγυμένην μιν Ἐλη πολύδαχρος ἀνή,
καὶ μιν ἀπεσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκη.
Αἴψα δὲ δαΐτ' ἐπάσαντο, καὶ ὑπνῷ θυμὸν ἴηναν

πάντες, δοῖο Σχύροι πέδον περιναειτάσκον

240 εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιθρομέουσι θαλάσσης
κύματα, δηγυμένοι πρὸς ἥραντο Αἰγαίοιο.

Ἀλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπήρατον ὑπνος ἔμαρπτεν,
οὐνομα κερδάλεον μιμητοκομένην Ὄδυσσος,
ἡδὲ καὶ ἀντιέσθιον Διομήδεος, οἵ δέ μιν ἄμφω
245 εὗνην ποιέσαντο φιλοπτολέμου Ἀγιλῆος,

παρφάμενοι κείνοι θρασὺν νόσον, ὅφ' ἀφίκηται
δῆιον εἰς ἐνοπήν· τῷ δ' ἀτροπος ἥντετο Μοῖρα,
ἥ οἱ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πατρὶ πόρεν Πηλῆῃ καὶ αὐτῇ Δηϊδαμείῃ.

Τούνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀσπετον ἀμφεγε δεῖμα,
παιδὸς ἐπεσυμένοι ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
μή οἱ λευγαλέω ἐπὶ πένθει πένθος ἵκηται.

Ἔτοις δὲ εἰσανέθη μέγαν οὐρχανόν· οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων

qui-cudit divina illa : quae tibi magno miraculo intuenti
erunt: nam tellus et cœlum atque mare
in scuto elaborata-sunt immensum circa orbem
et animalia undique expressa-sunt perinde-ac-si moveant
-sese,]miraculum ipsis diis; nec hominum unquam talia
aliquis vel vidit antea inter viros, vel gestavit ,
nisi tuus pater, quem perinde-ac Jovem coluerunt Achivi
universi, ego autem imprimis , bene ei cupiens, amore
-prosecutus-sum,]et cæsi ejus cadaver ad naves portavi,
multis hostibus sævam necem cum-intulisse.

Quamobrem mihi ejus præclara arma concessit
diva Thetis, quæ rursus, quamvis exoptata-mihi, ego
tradam lubens, quando Ilium veneris.

Adhæc te Menelaus , posteaquam Priami urbe
evera navibus in Græciam remeaverimus ,
statim suum generum faciet, si modo volueris ,
pro his meritis , et dabit tibi magnas asportandas
opes aurumque una-cum pulericoma nata ,
quantas dotis loco par-est comitari opulentum regem.

Sic locuto respondit Achillis strenuus filius:

Si ergo me advocant deum-responsis moniti Achivi ,
eras sine-mora abeamus super latum gurgitem ponti ,
si quid lucis Graecis exoptantibus afferam :
nunc vero conferamus-nos domum et ad hospitalem men-
sam,] qualem hospitibus decet apponere :
de meo autem matrimonio Diis in-posterum cura-erit.

Hæc fatus præcessit : illi autem subsequentes valde gau-
debant,] et cum in magnificas aedes venissent ac pulceri-
man aulam,jinvenerunt Deidamiam sese-angentem animi ,
et liquefiantem, veluti nix liquitur in-montibus
Euri vi striduli et indefessi solis :

ita hæc contabescet post-casum mariti illustris.

Eamque adhuc mōrentem famigerati principes
salutarunt-amicis verbis, et filius ad-ipsum accedens
retulit non-dissimulante familiam et nomen singulorum:
causam autem, quare venissent, suppressit usque ad Auro-
ram,] ne tristem eam corriperet flebilis solicitude ,
ipsumque properantem multis precibus retardaret.

Mox coenam sumperunt, et somno animum refecerunt
omnes , qui Scyri solum inclebant

in-mari-sitæ , quam magna circumfremunt maris
undæ, alliso ad littora Αἴγæo.

Verum non Deidamiam pulcram somnum cepit ,
nomen fraudulenti recordantem Ulyssis ,
atque etiam semidei Diomedis, qui ipsam duo
viduassent bellorum-studiose Achille ,
adhortati illius intrepidum animum , ut abiret
hostile ad bellum : cui inevitabilis obvenisset Parca ,
quæ ejus interrupisset redditum; unde infinitum luctum
genitori conciliaverat Peleo et ipsi Deidamie.

Ideo ejus animum incredibilis tenebat metus ,
filio festinante ad belli discrimen ,
ne sibi ferali luctu luctus cumularetur.

Aurora interim ascendit in-magnum cœlum , illique

καρπαλίμως ὥρνυντο· νόρησε δὲ Δηϊδάμεια·
 255 αὐτὴν δὲ οὐδοῦ στέρονται περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα,
 ἀργαλέως γούσασκεν ἐς αἰθέρα, μακρὰ βοῶσσα.
 Ἡύτε βοῦν ἐν δρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακοῦα
 πόρτιν ἐήν δίζηται ἐν ἄγκεστιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 οὔρεος αἰπεινοῖο περιθρομέουσι κολῶναι·
 260 διὸς ἄρα μυρομένης ἀμφίσχεν αἰπὸν μέλαθρον
 πάντοθεν ἔκ μυχάτων, μέγα δὲ ἀσγαλόσω' ἀγρόευε·
 Τέκνον, ποιὲ δὴ νῦν τοι ἔντις νόος ἔκπεπτηται,
 Ἰλιον ἐς πολύδαρκον μετὰ ξείνοισιν ἔπεσθαι,
 ἥκι πολεῖς δλέκοντο καὶ ἀργαλέας ὑσμίνας,
 265 καὶ περ ἐπιστάμενοι πόλεμον καὶ ἀεικά χάρυπνη;
 νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐστι, καὶ οὐπά δῆμα ἔργα
 οἴδας, ἀ τ' ἀνθρώποισιν ἀλάχουσιν κακὸν ἡμαρ.
 Ἀλλὰ σὺ μέν μεν ἄκουστον, ἔτοι δὲ μίμην δόμοισι,
 μὴ δὴ μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὐαὶ! ἵκηται
 270 σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόδον· οὐ γάρ δὲ
 ἐλθέμεναι σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐς δμάδοιο.
 Οὐδὲ γάρ οὐδὲ πατήρ τεὸς ἔκρυγε κῆρ' ἀδηλον,
 ἀλλ' ἐδάμην κατὰ δηριν, δπερ καὶ σεῖο καὶ ἀλλων
 ἡρώων προφρέσεις, θεὰ δὲ οἱ ἔπλετο μῆτηρ,
 275 τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ τε καὶ αὐτὸν
 δηριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐπιτρύνουσι νέσσθαι.
 Τούνεκ' ἔγω δεῖδοικα περὶ κραδίη τρομέουσα,
 μὴ μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοι πέληται
 εὗνην καλλειφθεῖσαν ἀεικά πήματα πάσχειν.
 280 Οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἀλγος ἔπειται,
 η δτε παῖδες ὅλωνται, ἀποφθιμένοι καὶ ἀνδρὸς,
 κηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπὸ ἀργαλέου θανάτοιο.
 Αὐτίκα γάρ πέρι φῶτες ἀποτυήγουσιν ἀρούρας,
 κείρουσιν δέ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεμιτας·
 285 τούνεκεν οὐτὶ τέτυκται δίξυρωτερον ἀλλο
 γήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερον τε γυναικός.
 Ἡ μέγα κωκύουσα· πάις δὲ μιν ἀντίον ἡύδα·
 Θάρσει, μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δὲ ἀποτέμπετο φῆμην·
 οὐ γάρ ὑπὲρ Κῆρας τις ὑπὸ Ἀρεὶ δάμναται ἀνήρ·
 290 εὶ δέ μοι αἰτιμόν ἐστι δαμῆμεναι, εἶνεκ' Ἄχαιων
 τεθναίην φέξας τι καὶ ἀξιον Αἰακίδησιν.
 Ος φάτο· τῷδ' ἀγχιστα κίν γεραρὸς Λυκομῆδης,
 καὶ δέ μιν ἰωχυοῖο λιλαιούμενον προσέειπεν·
 Ὡ τέκος δόριμόθυμον, ἔῳ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς,
 295 οἰδ' δτι καρτερὸς ἐστιν καὶ δόριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
 καὶ πόλεμον δεῖδοικα πικρὸν καὶ κῦμα θαλάσσης
 λευγαλέον· ναῦται γάρ ἀεὶ σχεδὸν εἰσὶν δλέθροι.
 Ἀλλὰ σὺ δεῖδε, τέκνον, ἐπήν πλόον εἰσαφίκηαι
 300 θυτερον η̄ Τροίηθεν η̄ ἀλλοθεν, οἰά τε πολλὰ

lectis] propere surrexerunt, idque animadvertisit Deidamia·
 confessim igitur filii pectoribus latis circumfusa
 miseris-modis lamentata-est ad cōlum, alte vociferans
 Sicut vacca in montibus indesinēt mugitu
 vitulam suam quærat per convales, et passim longa
 montis editi circumfremunt juga :
 ita illa plangente circumsomuit ardua donus
 undique ex penetralibus, valdeque indignata dixit :

Fili, quo nunc tibi sana mens avolavit,
 ut-Ilion ad lacrymosum hospites comitari-velis,
 ubi multi perierunt in infelicibus prœliis,
 quamvis edocti bellum et tetrum conflictum?
 adhuc vero tu adolescens es, nec dum bellicas res
 nosti, quæ ab-hominibus propulsant exitiale diem.
 Quare tu mihi auscultato, tuisque maneto in aedibus,
 ne mihi a-Troja funestum nuncium aures feriat,
 te extinctum-esse in acie : nec enim spero
 reversurum-esse te amplius hoc reducem e bello.
 Nec enim ipse parens tuus effugit pestem exitiosam,
 sed occubuit in certamine, qui et te et alios
 heroas longe-antecellebat, et Dea ejus erat mater,
 idque horum dolo et consiliis, qui te etiam ipsum
 bellum luctificum urgent adire.
 Ideo ego trepido corde-anxio metuens,
 ne mihi te quoque, fili, extincto contingat,
 ut-orba relicta indignissimas calamitates perpetiar.
 Non enim unquam feminæ pejor luctus accidit,
 quam si liberi intereunt, mortuo etiam marito,
 et viduatur domus funesta nece.
 Statim enim vicini resecant agros,
 abraduntque omnia, nec reverentur leges :
 idcirco non est miserius quicquam,
 quam vidua in aedibus mulier, atque infirmius.

Dixit vehementer ejulans; filius contra haec ipsi retulit:
 Bono-animo-esto, mater mea, et malum mitte omen ;
 non enim praeter Fata ullus in bello occumbit vir :
 quod si mihi fatale est occumbere, pro Achivis
 moriar edito facinore aliquo digno Άecidis
 Sic ait: at ad-eum proxime accessit senex Lycomedes
 atque eum belli cupidum ita compellavit:
 Fili cordate, tuum patrem fortitudine repræsentans
 scio quod fortis sis et validus; sed tamen etiam sic
 et bellum metuo acerbum, et fluctum maris
 periculosum: nautæ enim semper vicini sunt morti.
 Ideo tu cave-tibi, fili, cum navigationem institues
 postmodo vel a-Troja vel aliunde, ut multa

tum, quando cum Capricorno congreditur nebuloso
 sol, post-tergum rejecto ejaculatore sagittarum ,
 arcitenente, cum hyemem saevam concitant nimbi
 et quando Oceani in latam undam rapiuntur
 sidera, descendente ad occasum Orione :
 reformida etiam in animo tuo æquinoctium triste ,
 in quo committuntur per latum fundum ponti

Ἐκποθεν ἀίστους ται νπὲρ μέγα λαῖτημα θύελλαι,
ἡ δτε Ηληϊάδων πελεται δύσις, οἵ τοι καὶ αὐτὴν
δεῖδιν μακρώταν ἔσω μάλος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
310 ἄστρα, ταὶ που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
δυόμεν· τοῖς δὲ ἀνιόντα κατὰ πλατὺν χεῦμα θυλάσσης.

Ὕπειπάντι κύτε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
ιμείροντα μόδιοι δυστηγέος· δις δὲ ἐρχατεινὸν
μειδιόνων ἐπὶ νῆα θύεις δύρματις νέεσθαι.

315 Ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνι μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις δαριτυμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν.

Ὦς δὲ τις θύεις ἐπὶ δρόμον ἰσχανόντα
εἰργει ἐρεζόμενος, δις δὲ ἐρυκανόντα καλινὸν
δάπτει ἐπιγεζεύθων, στέρνον δὲ οἱ ἀρριώντος

320 δεύεται, οὐδὲ ἵτανται ἐελόδημενοι πόδες οἴκης,
πουλὺς δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐλαφροτάτοις ὑπὸ πόστι
ταρφέα κινημένοι πέλει κτύποις, ἀμφὶ δὲ χαῖται
βύνοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δὲ εἰς ὕψος ἀείρει
φυτιόνων μάλα πολλὰ, νόος δὲ ἐπιτέρπετ' ἄνακτος.
325 ὃς ἄρα κύδιμον υῖον μενεπτολέμου Ἀχιλῆος

μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέσκον·

ἥ δὲ, καὶ ἀγρυμένη περ, ἐῶ ἐπιαγάλλετο παιδί.

Ὦς δέ μιν ἀμφικύντας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην
μυριομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δύματα πατρός.

330 Οἵ δὲ ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλώτα γελιόνων
μύρεται αἰδίλα τέκνα, ταὶ που μάλιστα τετριγῶτα
αἰνὸς δσις κατέδαψε, καὶ τὴν κατέρυκε μητέρα κεδονὴν,
ἥ δὲ δέ μεν γῆρην περιπέπταται ἀμφὶ καλίην,
ἄλλοτε δὲ εὐτύχοτοις περὶ προθύροισι ποτίσται,

335 κινὰ κινηρομένης τεκένων ὑπέρ· ὃς ἄρα κενὸν
μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ νίσσος ἀλλοτε μέν που
εὐνὴν ἀμφικυθείσα μέγ' ἤσχεν, ἀλλοτε δὲ αὔτε
κλαιεῖς ἐπὶ φλῆστη· φίλῳ δὲ ἐγκάτθετο κολπω,
εἰ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦν ἀθυρμα,

340 φῷ ἔπι, τυθός ἐών, ἀταλάς φρένας ἴχνεσκεν·
ἀμφὶ δὲ οἱ καὶ ἀκόντα λειειμένον εἰ που ἔδοιτο,
ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἴ τι περ ἄλλο γοῦντα
ἐδρακες διόδος ὁδίφρονος. Οὐ δέ γε μητρὸς
345 ἀσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλινεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θύὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὀκάνα γυῖα
ἀστέρι παμφανόντας πανείκελον ἀμφὶ δὲ ἄρδ' αὐτῷ
ἔσπειθ' δυῶν Ὄδυστῆς δαίτερον. Τυθός νίσσος,
350 ἀλλοι δὲ εἰκοσι φῶτες, ἀρηράμενοι φρεστὸν θυμὸν,
τοὺς ἔχεις κεδνοτάτους ἐνὶ δύμασι Δηϊδάμεια·
καὶ σφεας δὲ πόρες παιδὶ θύοις, ἔμεναι θεράποντας,

οἱ τότε Ἀγιλέος υῖοι θρασὺν περιποιηνέσκον
ἐτσύμενον ποτὲ νῆα δι' ἀστεοῖς· δις δὲ ἐνὶ μέσσοις
τῆς κατγαλόνων· κεχάροντο δὲ Νηρόνιαι
ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δὲ αὐτὸς ἐγρήθεε Κυανογαίτης,

355 εἰσορόσιν Ἀγιλέος ἀμύμονος δέριμους υῖα·
δις δὲ τῇδη πολέμοιο λικαίεται δακρυόντος,
καίπερ ἐῶν ἔτι παιδὸν, ἔτ' ἄγνοος· ἀλλὰ μιν ἀλχὴ
καὶ μένος δτρύνεσκεν τῆς δὲ ἐξέσσυτο πάτρης,

οῖος Ἀρης, δτε μῶλον ἐπέργεται αίματόντα

360 χωρόμενος δητοισι, μέμηνε δέ οἱ μέγα θυμὸς,

undecimque exortae in vasto aequore procellæ,
aut cum Pleiadum est occasus, quem et ipsum
suspectum-habe concitatum in mare, ibique etiam alia
astræ, qua ærumnosis incutunt terorem mortalibus,
dum-occidunt vel oriuntur circa spaciosum gurgitem maris.

Sic fatus osculum-dedit nepoti, nec retraxit ab itinere
cupidum belli clamosi : is igitur festivum
ridens ad navem statim festinabat ire.

Sed ipsum adhuc matris in ædibus moratus-est
lacrimabilis sermo, properantem pedibus.

Ut cum quis celerei equum ad cursum tendentem
cohabet insidens, is, quo-definetur, frenum
mordet adhinniens, et pectus spumantis
rigatur, nec consistunt pedes prompti ad-erumpendum,
atque ingens utrinque dum-levissimis pedibus
subinde se-agitat, existit strepitus, circumque jubæ
fluctuant concitati, et caput in altum effert
anhelans identidem, animus vero oblectatur domini :
sic igitur nobilem filium bellipotentis Achillis
mater quidem definebat, sed pedes ei accelerabant.
Illa igitur, quamvis anxia, suo lactabatur super-silio.

Qui cam osculatus plus millies reliquit solam,
se-adfllictantem-luctu acerbo cari in aula patris.

Non-secus-ac circum ædes ingenti modestia hirundo
luget picturatos pullos, quos misere stridentes
trux serpens devoravit, et contrastavit matrem solicitam,
quæ nunc vacuum se-expandit circa nidum,
nunc bene-fabricatum circa vestibulum volat,
miseros ploratus-ciens natorum causa : sic illum
deplorabat Deidamia, ac filii modo
lecto circumfusa alta-voce lamentabatur, modo
slebat ad postes, caroque imposuit gremio,
si quod in domo reliquam-erat ludicum,
quo, infans cum-esset, tenellam mentem oblectaverat,
sive ejus etiam jaculum relictum alicubi videbat,
crebro osculabatur, sive quidquam aliud inter-lugendum
conspexit filii sui animosi. Non vero is matris
graviter ejulantis amplius dicto-audiens-erat, sed procul
abiit citam ad navem, ferebantque eum festina membra,
stellæ lucidissimæ persimilem ; utrumque autem ipsum
comitatus-est simul cum-Ulysse bellaci Tydei natus,
aliisque viginti viri, instructi prudentia animum,
quos habebat maxime-industrios in ædibus Deidamia ;
et illos suo dederat nato expediti ut-essent ministri,
qui tunc Achillis filium audacem stipabant
properantem ad navem per urbem : qui in medio-illorum
incedebat lætus ; lætabantur vero Nereides
circum Thetin, atque ipse gaudebat Nereus,
conspiciens Achillis probati strenuum natum,
qui jam belli percupidus-erat lamentabilis,
quamvis esset adhuc adolescentulus, adhuc imberbis ; sed
ipsum robur] ac vis incitabant, et e-sua discedebat patria
instar Martis, cum ad-pugnam se-confert cruentam
succensens hostibus, et furit ejus valde animus,

καὶ οἱ ἐπισκυνίουν βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δὲ ἄρ’ αὐτῷ
δύματα μαρμαίρουσιν ἵσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειὰι
κάλλος δύμοι κρύσεντι φόβῳ καταειμέναι αἰεὶ[·]
φάνιοντ’ ἐσσυμένου· τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοῖ·
τοῖος ἦγεν Ἀχιλῆος ἔντος πάτης. Οἱ δὲ ἀνὴρ
εὔχοντ’ ἀθανάτοιςι σωστέμεν εὐθὺλὸν ἄνακτα,
ἄργαλέου παλινορσον ἀπ’ Ἀρεος· οἱ δὲ ἐσάκουσαν
εὐχομένων· δὲ πάντας ὑπέρεχεν, οἱ οἱ ἐποντο·
Ἐλόντες δὲ ἐπὶ θίνα βαρυγδύουποι θαλάσσης,
εὗρον ἐπειτ’ ἀλατῆρας ἔүξόον ἔδοθι νῆσος
ιστία τ’ ἐντείνοντας ἐπειγομένους τ’ ἀνὰ νῆα.
Αἴψα δ’ ἀν’ αὐτὸς ἔθη· οἱ δὲ ἔχτοι πεισματ’ ἔλυσαν
εὐνάς θ’, αἱ νήσεις μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται.
Τοῖοι δὲ ἄρ’ εὐπλοίην πόσις ὕπαστεν Ἀμφιτρίτης
375 προφρονέως μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμιθετ’ Ἀγαῖων
τειρομένων ὑπὸ Τρωστὶ καὶ Ἐύρυπύλῳ μεγαθύμῳ.
Οἱ δὲ Ἀγιλήτιον υῖα, παρεζόμενοι ἐκάτερθεν,
τέρπεσκον μύθουσιν, ἔοῦ παταρὸς ἔργη ἐνέποντες,
δσσα τ’ ἀνὰ πλόου εὐρύν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ
380 Τηλέφου ἀγγελάχοι, καὶ διπόστα Τρώας ἐρεξεν
ἀμφὶ πόλιν Πριάμῳ, φέρων κλέος Ἀτρεΐδῃσι.
Τοῦ δὲ ιαίνετο θυμὸς ἐελδομένοι καὶ αὐτοῦ
παταρὸς ἀταρβήτου μένος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἡ δέ που ἐν θαλάσσαισιν ἀκηγεμένη περὶ παιδὶ[·]
385 ἐσθὴτη Δηϊδάμαια πολύστονα δάκρυον χεῦεν·
καὶ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπὸ ἀργαλέησιν ἀνίης
τήκεθ’, δπως ἀλαταπόδης ἐπ’ ἀνθρακίησι μόλιθδος
ἥξε τρύφος κηροῖο· γύρος δέ μιν οὐποτ’ ἔλειπε
δερομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὐνεκα μήτηρ
390 ἀγρυθὸς ἐῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἦν ἐπὶ δαῖτ’ ἀρίκηται·
καὶ βά οἱ ιστία νῆδος ἀπότροποι πολλὸν ιούστης
ἥδη ἀπεκρύπτοντο καὶ ἥρι φαίνεθ’ δυοῖσα.
Ἄλλ’ ή μὲν στονάκιζε πανημερίη γόρωσα·
νηῆς δὲ ἐθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο
395 τυτθὸν ἐπικαύνουσα πολυορθοῖο θαλάσσης,
πορφύρεον δὲ ἐκάτερθε περὶ τρόπιν ἔθραχε κῦμα.
Αἴψα δὲ νηῆς μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοποροῦσα·
ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἡ δὲ ὑπὸ ἀγήτη
πλῶε κυθερήτη τε διαπήσσουσα θαλάσσης
400 βένθεα. Θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἡώς·
τοῖοι δὲ ἄρ’ Ίδαιων δρέων φαίνοντο κολῶναι
Χρύσα τε καὶ Σμίνθειον ἔδος καὶ Σιγίλιας ἀκρη
τυμβίος τ’ Αἰακίδαο διάφρονος· ἀλλά μιν οὐτὶ[·]
սῆδε Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
405 δεῖξε Νεοπτολέμῳ, θίνα οἱ μὴ πένθοις ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσι. Παρημείθοντο δὲ νήσους
αἴψα Καλυδναίας· Τένεδος δὲ ἀπελείπετ’ ὀπίσσω·
φαίνετο δὲ αὖθ’ Ἐλεοῦντος ἔδος, οὗ Ηρωτειλάδου
σῆμα πέλει πτελέησι κατάσκιον αἰπεινῆσιν·
410 αἵ δὲ ὅπότ’ ἀθρήσωτιν, ἀνερχόμεναι δαπέδοιο,
Πλιον, αὐτίκα τῆσι θοδὸς αδάνεται ἀκρα.
Νῆα δὲ ἐρεσσομένην ἀνεμος φέρεν ἀγρόθι Τροίης·
ἔκει δὲ ἥχι καὶ ἀλλὰ ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἱ τῆσιος δίκυνος πονέοντο

ataque ipsi supercilium truculentum existit, et utrinque ei
oculi fulgent non-aliter-quam ignis, illiusque genae
puleritudine simul horrificoque terrore vestitæ perpetuo
videntur, dum-ruit, horrentque etiam Dii ipsi:
talis erat Achillis egregius filius. Illi (*cives*) autem in urbe
vota-faciebant superis, ut servarent bonum principem
a difficulti reducem bello: qui exaudierunt
precantes. Ille vero supra omnes eminuit, qui eum seque-
bantur.] Hinc progressi ad littus acrisoni maris,
offenderunt tum remiges navem intra politam
carbasa explicantes et impigre occupatos in navi.
Statim igitur ipse concendit; illi autem extrinsecus reti-
nacula laxarunt et ancoras, quæ naves, ingens robur, per-
petuo comitantur.] His igitur secundum-cursum maritus
dedit Amphitrite] benigne: magna enim ipsi in animo cu-
ra-erat Achivum,] qui premebantur a Trojanis et Eurypylo
magnanimo.] Cæterum illi Achillis filium, assidentes hinc
inde,] mulcebant colloquio, patris ipsius facinora memo-
rantes,] quæ in navigatione longa edidisset et in ditione
Telephi pugnacis, et quæ in-Trojanos designasset,
circa urbem Priami, ferens gloriam Atridis.
Illi itaque oblectabatur animus, cum-speraret et ipse
patris intrepidi fortitudinem et gloriam se-adepturum.
At in thalamo anxia de filio
praestans Deidamia cum-multis-suspiriis lacrimas funde-
bat,] et ejus in visceribus cor molestis curis .
liquescet, ut molle super prunis plumbum
aut frustum ceræ; mœrorque illam nunquam deserebat
prospectantem in mare vastum: namque mater
solicita-est suo de filio, si vel ad epulum se-contulerit.
Et ipsi lintea navis nimis longe abeuntis
jam abscondebant aerique apparebant similia.
Atqui haec mœrebant, totum-diem lamentans :
navis autem currebat per pontum secundo vento,
leviter perstringens fluctuosum mare,
purpureusque utrinque carinam circumstrepuit fluctus.
Statim igitur navis magnum æquor emensa-est pontigrada;
eique circumfundebar noctis tenebrae; tum ductu venti
navit et magistri transmissura maris
profundum. Hinc alma ad cœlum concendit Aurora,
illisque Idaeorum montium apparebant vertices
Chrysaque et Sminthium delubrum ac Sigeum promonto-
rium] tumulusque Achillis strenui. At hunc nondum
filius Laertæ, rem altius considerans apud animum ,
ostendit Neoptolemo , ne ipsi luctum conciperet
animus in pectore. Praeterierunt etiam insulas
subito Calydnas, et Tenedos relicta-est a-tergo ,
apparebat porro Eleuntis sedes, ubi Protesilai
monumentum exstat ulmis opacum proceris :
qua ubi viderint, promissæ a-tellure ,
Ilium, mox illis subito arescunt cacumina.
Tandem navem remis-promotam ventus appulit ad Trojam,
peruenitque, ubi etiam aliae erant in littore naves
Argivum , qui tunc infeliciter bellum-gerebant

μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, διπερ πάρος αὐτὸς ἔδειμαν
νηῶν ἐμμεναι ἔρχος ἔυσθενέων θάμα λαῶν
ἐν πολέμῳ. Τὸ δ' ἄρ' ήδη ὥπ' Εύρυπούλιοι χέρεσσι
μελλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ·

εἰ μὴ ἄρ' αἴψι' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος οὔδες
βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ, θοῆς δ' ἀφαρ ἔχοθε νηὸς,
θαρσιλέως δ' ἐβόητεν, ὅσον γάδε οἱ κέχροι ἔνδον·

Ω φίλοι, η μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
στήμερον ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἴουντος ἐς πολέμοιο πολυκιμήτοι κυδοιμόν·

415 ήδη γάρ πύργοισιν ἔψ' ήμετέροισι μάχονται
Τρῷες ἔϋπτόλεμοι, τοι δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
ρηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνῶς·
νῦν δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὴ θυμὸν
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον αἴψια δαμέντες
430 κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ τεκέων ἔκας ήδε γυναικῶν.

Ως φάτο· τοι δ' ὧκιστα θοῆς ἔκ νηὸς δρουσαν
πανυδίη· πάντας γάρ ἐλε τρόμος εἰστάντας
νόστῳ Νεοπτολέμοιο δαίρονος, οὐνεκ' ἐώκει
πατρὶ φίλω μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε γάρμης.
435 Καρπαλίμος δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίν· Οδυσσῆος·
ἡ γάρ ἔη ἄγριστα νεὸς κυανοπρώρῳ·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔηνοισθά παρ' αὐτόθι τεύχεα κείτο,
ημὲν Οδυσσῆος πυκιμήδος, ήδε καὶ ἀλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, δόπσα κταμένων ἀφέλοντο.

440 Ενδ' ἐσθίδες μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοι δὲ χέρεια
δύσαν, δσοις ἀλαπαδὸν ὑπὸ κραδίη πέλεν ήτορ·
αὐτὰρ Οδυσσεὺς δύσαθ' οἱ Ιθάκηθεν ἔποντο·
δῆκε δὲ Τυδεΐδης Δεομήδει καλλιμα τεύχη
κείνα, τὰ δὴ Σώκοι βίην εἵρυσσε πάροιθεν.

445 Μίδης δ' αὐτὸς Ἄγιλης ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
καὶ οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δὲ ἀλαφρὰ
Ἡράκιτου παλάμησι περὶ μελέσσοις ἀρήρει,
καίπερ ἔονθ' ἐτέροισι πελώρια· τῷ δὲ ἀμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ μιν οὕτι βάρυνε
150 πηλῆς *
* * ἀλλὰ ἐ γεροί, καὶ ἡλικατόν περ ἔδυσαν,
ρηϊδίων ἀνάστερον, ἔθ' αἴματος ίσχανόωσαν.

Αργείων δέ μιν δσοι ἐπέδραχον, οὔτι δύναντο,
καίπερ ἐελδόμενοι, σχέδον ἐλθέμεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πᾶν περὶ τεῖχος ἐτείρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός.
455 Ως δ' θτ' ἀνὴ εὐρέα πόντον ἐρημαίη περὶ νήσων
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι ἀσχαλόωσιν
ἀνέρες, οὓς τ' ἀνέμοιο κατατιγίδες ἀντιόωσαι
εἵργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ γρόνον, οἱ δὲ ἀλεγεινοὶ
νηὶ περιτρωγῶσι, καταφθινύθει δὲ ἄρα πάντα

460 ήδα, τειρομένοισι δὲ ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος·
ώς ἄρ' Ἀγαῖων θύνος, ἀκηγέμενον τοπάροιθεν,
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίη κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοι.

Οσσε δέ οἱ μάρμαρεν ἀναίδεος εὗτε λέοντος,
465 δὲ τε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ἔσσεται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἱ τε οἱ ήδη
ἀντρῷ ἐπεμβαίνωσιν ἐρύσσασθαι μεμάθετες

QUINTUS.

propugnantes pro muro, quem antea ipsi eduxerant,
navium ut-esset munimentum et fortium simul militum
in bello. Sed jam Eurypyli manibus
futurum-erat, ut-destrueretur æquatus solo ,
nisi propere animadvertisset fortis Tydei natus
dejici propugnacula ardua, et voluci repente exilusset e
-navi :[animosam igitur vocem-sustulit, quantam capiebant
ejus præcordia intus :] Commitltones, certe ingens clades
advolvitur Archivis]hodie; quare agite ocyus variis armis
indutis] ineamus bellī laboriosi conflictum :
jam enim sub turribus nostris proeliantur
Troes belligeri, qui sane mox mœnibus longis
perfractis igni naves succendent immaniter :
tum nobis haud amplius redditus pro-desiderio animi
continget ; quin etiam ipsi præter fatum subito victi
jacebimus ad Trojam , a liberis procul et uxoribus.

Hæc ait : ast illi celerrime cita ex navi eruperunt
toto-agmine ; omnes enim ceperat pavor audientes
excepto Neoptolemo forti, qui similis-erat
patri caro magna vi ; quin cupido illum incessit pugnae.
Confestim igitur venerunt ad papilionem Ulyssis ;
is enim erat proxime navem cærulea-prora-insignem,
multaque ac varia inibi arma posita-erant ,
cum Ulyssis solertis , tum et aliorum
diis-similium sociorum, quibus caesos exuerant.
Tunc strenuus induit pulcra arma , deteriora autem
sumpserunt, quibus infirmus in pectore erat animus :
Ulysses vero se-accinxit illis, quæ eum ex-Ithaca secuta
-erant,] et tradidit Tydidae Diomedi pulcra arma
illa, quæ Soco violento detraxerat olim.
Filius porro Achillis munivit-se armis patris ,
eique videbatur omnino similis; undique enim illa levia
per-Vulcani manus membris ejus conveniebant ,
quamvis essent aliis grandia ; huic tamen simul omnia
videbantur arma levia : caput enim ejus nilil gravabat
galea, *
* * sed hanc manibus , quamvis ardua esset ,
facillime sustulit , adhuc sanguini inhantem.

Argivum autem quotquot eum conspexerunt, non pola
rant,] quanquam cuperent , procul accedere, quod ipsos
omnem circa murum vexaret gravis pugnae perplexitas.
Sicut in late-patenti mari desertam ad insulam
ab-hominibus procul interclusi ægo-sunt-animo
nautæ, quos ventorum turbines adversi
detinent nimis longo tempore , miserique
per navem cursitant , ac deficiunt interim omnia
alimenta , afflictis vero tandem aspirat secundus ventus
non-secus Achivum gens, mœrere-adfecta antea ,
ob Neoptolemi virtutem gaudebant adventantis ,
sperantes, molestissimo fore-ut-resipient a-labore.
Oculi autem ipsi fulgebant pervicaci tanquam leoni ,
qui in montibus arduis valde indignatus in animo
ruit contra venatores , qui ipsius jam
antrum subeunt , abstrahere conantes

σκύμνους οἰωθέντας ἔῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων
βήσση ἐνὶ σκιερῇ· δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἀκρης
ἀθρόσας δλοῖσιν ἐπέσυται ἀγρευτῆσι,
470 σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπαὶ γενύεστι βεθρυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρέος Αἰακίδο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσιν ἐπτολέμοισι σρίνεν.
Οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, δπῃ μάλα δῆρις δρώρει
475 ἀμ̄ πεδίον· τῇ γὰρ σφίσιν ἐπλετο τείχος Ἀχαιῶν
δητέρον δηίοις μετὰ κλόνον ἐσυμένοισιν,
οὖνεκ' ἀκιδνοτέρησιν ἐπάλξεσιν ἡρήσιστο.
Σὺν δὲ οἱ ἀλλοι ἔδων μέγα μαιμώντες Ἄροι· [ρους
εῦρον δ' Ἐύρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἄμ̄ ἑταί-
480 πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, διομένους περὶ θυμῷ
ρήζειν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
πανσυδίην· Τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσσον ἐλέωρ·
ἄλλας σφέας Ὁδυσεύς τ' ἡδὲ σθεναρὸς Διομήδης
ἰσόθεος τε Νεοπτόλεμος δίσις τε Λεοντεύς
485 ἄψ ἀπὸ τείχεος ὥσταν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοίο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτει καὶ φωνῇ κρατερούς σεύουσι λέοντας
πάντοθεν ἐστύμενοι· τοὶ δ' δύμασι γλαυκίοντες
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, ληλαίμενοι μέγα θυμῷ
490 πόστιας ἡδὲ βράσας μετὰ γαμφολῆσι λαφύζαι,
ἄλλα καὶ ὡς εἰκουσι κυνῶν ὑπὸ κρατερούμων
σεύμενοι· μάλα γάρ σφιν ἐπαίσσουσι νομῆες·

* * * * *

βιάνον, δσον τις θησι γερὸς περιμήκεια λάσαν·
οὐ γὰρ Τρώας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέθεσθαι
495 Εύρυπυλος, δηίοιν δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσσε
μίμενιν, εἰσόκε νῆσας Ἐλη καὶ πάντας δλέσση
Ἀργείους. Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος.
Αὐτίκα δ' ὀκριέσσαν ἐλῶν καὶ ἀτειρέα πέτρην
ῆκεν ἐπεσυμένως κατὰ τείχεος ἡλιβάτοιο·
500 σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
ἔρκεος αἴπεινοι· δέος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιούς,
τείχεος ὡς ἥδη συνογκάρτος ἐν κονίσιν.
Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἄλλ' ἔμενον θώεσιν ἐοικότες ἡὲ λύκοισι,
505 μήλων ληστῆριν ἀναιδέσιν, εὗτ' ἐν δρεσσι
ἀντρῶν ἔξελάσωσιν δμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
ιέμενοι σκύμνουσι φόνον στονόντα· βαλέσθαι
ἐσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
χάζοντ', ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσιν τεκέεσσιν.
510 ὃς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὑπερ ἡδὲ καὶ αὐτῶν
μίμινον ἐν θυμίνῃ· τοῖς δ' Ἐύρύπυλος θρασυχάρμης
ἡπειλει μέγα πᾶσι νηῶν προπάροιθε θοάων·

Ἄ δειλοι καὶ ἀναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὐκ ἀν δὴ με βέλεστι νεῶν ἀπὸ ταρέσσαντα
515 ἡλάσατ', εἰ μὴ τείχος ἐμήν ἀπέρυκεν δμοκλήν·
νῦν δέ μοι, εῦτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὅλῃ,
μάρνασθ' ἔνδον ἔσντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν.
Ὕν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώϊον οῦδας ἐκησθε,
ῶς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μάσθοι, οὐ νύ τις θυμέας
520 δύσσεται ἐν θανάτοιο δυστηγέος, ἀλλ' ἄμα πάντες

catulos desertos onge ipsorum a parentibus
in valle umbrosa; ille igitur alte e quaquam specula
prospiciens in-crudeles impetum-facit venatores,
immanem exitiali rictu rugitum-edens:
sic igitur alacer filius interriti ΑΞαίδε
iram in Trojanos Martipotentes acuit.

Properabat igitur primum eo, ubi maxime pugna exasperata-erat] in campo: ibi enim ipsi imminebat murus Achivum] facilius expugnatū hostibus ad oppugnationem concitatis, quod minus-validis propugnaculis fultus-esset.

Cumque eo alii accesserunt valde cupidi belli, et deprehenderunt Eurypylum fortē, cumque eo amicos turrim condescendentes, qui-sperabant apud animum fore-ut-frangant murum spaciose et Argivos delerent ad-internecionem. Sed illis minime Dii explerunt votum: quin ipsos Ulysses et validus Diomedes divinusque Neoptolemus eximiusque Leontes retro a muro pepulerunt innumeris jaculis.

Haud-secus-ac quando a caula canes operosique pastores vi et clamore validos abigunt leones undique incurrentes; illi igitur oculis glaucis-rutilantes obversantur huc et illuc, cupientes valde in-animis vitulos et boves maxillis suis discerpere, at nihilominus cedunt, a canibus magnanimis depulsi; acriter enim ipsis instant pastores:

* * * * *

ad-exiguum-spatium, quo quis jaciāt manu grandem lapidem.] Non enim Troas patiebatur a navibus fugari Eurypylus, sed apud-hostes quam proxime jubebat consistere, donec navibus potiretur omnesque interimeret Argivos: Juppiter enim ei infinitum suppeditarat robur Statim igitur asperum corripiens solidumque saxum rotavit magno-impetu in murum excelsum; unde horrendum omnia circum-strepuerunt fundamenta munitionis arduæ, et pavor ingruit omnibus Achivis, ceu muro jam considente in pulverem. Nec tamen idcirco excessere Græci adversa pugna, sed restiterunt theos imitantes aut lupos, ovium prædones impudentes, quando in montibus e-lustris eos exigunt canum ope agrestes conantes catulis necem tristem inferre e-vestigio, illi autem minime, quamvis obruti jaculis, cedunt, sed resistentes defendunt parvulos: ita et Græci propugnantes pro navibus et se ipsis, manebant in acie. Quibus Eurypylus audax-pugnator minatus-est atrociter universis ante naves subitas:

Vah timidi et imbellem in animis spiritum habentes. nequaquam me telis a navibus perterrefactum repulissetis, nisi murus meæ obstitisset impressioni: nunc igitur mecum, ut cum-leone canes trepidantes in silva, dimicatis intus vos-continentes, subterfugientes stragem funestam.] Quod si aliquando e navibus in Trojanum cam-pum prodieritis, ut prius, tendenfes ad pugnam, nemo vos defendet a morte querula, sed simul omnes

χείσεσθ' ἐν κονίγησιν ἔμου ὑπὸ δῆμωθέντες.

Ὕλες ἔρχατ' ἀκράσιον τοῖς ἔποις· οὐδὲ τὶ οὐδεὶς
δέται ἡρά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαῦδην ἀπωθεν
χεροῖς Νεοπτολέμου θραύστρονος, ὃς μιν ἔμελες
525 δάμνυνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπὸ ἔγχει μαῖψιώντι.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότε ἔσκεν ἀπέρι χρατεροῦ πόνοιο,
ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀρ' ἔρχεος· οἱ δὲ ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλινέοντο δὲ ἀνάγκη
Εὔρυπνῷ· πάντας γάρ ἀνιηρὸν δέος ήρει.

530 Ὡς δὲ οὗτοι νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἔσιο
πτώσουσι· βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ρήγγυμένην, οὗτοι δεινὸν ἐπιστονᾶχτεσται αἰθήρ·
ὧς ἄρα Τρῶοι μίες ἐν ἀνδράσι Κητείσισιν,
ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμου φοέσοντο
535 πᾶν, διτε χερσὶν ἔγκεν· ἐξ θύν γάρ ἐπτατο πῆμα
δυσμενέων κεφαλῆσι φέρον πολύδαχρον Ἀρη·
οἱ δὲ ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες ἔφαντ' ἀγαλῆα πελώριον εἰσοράσθαι
κύντον δύμας τεύχεστι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
540 κεύθοντο ὑπὸ κραδίη, ἵνα μηδέσος αἰνὸν ἰκηται
ἐξ φρένα Κητείων, μήδεν Εὔρυπνοι ἀνακτοῖ·
κύντο δὲ ἀλλοθεν ἀλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
μεστηγὸς κακότηος ἔσαν κρευροῦ τε φόβοι·
αἰδὸνς γάρ κατέρυκεν δύμας καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν.

545 Ὡς δὲ οὗτοι παιπαλέσσταν δόδον κάτα ποστὸν ἴοντες
ἀνέρες ἀθρήστων ἀπ' οὐρεος αἴσσοντα
γείμαρδὸν, καναχῆ δὲ περιθρομέει πέρι πέτρη,
οὐδὲ τί οἱ μεμάστιν ἀνὰ βόνον ἥγηντα
δύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπει παρὰ ποστὸν δύλεθρον
550 δερκόμενοι τρομέοντι καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
ὧς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον, ἔελδόμενοι περ ἀτῆς,
τείγος ὑπὸ Ἀργείων. Τοὺς δὲ Εὔρυπνοι θεοειδῆς
αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὲ κλόνον· ἢ γάρ ἐώλπει
πολλοὺς δηϊόνωτα πελώριον ἐν δαι τῷτα
555 γεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· δὲ δούκις ἀπέληγε μόθιο.

Τὸν δὲ ἄρ' Ἀθηναίην κρατερὸν πόνον εἰσορώσα
καλλιπεν Οὐλύμποιο θυμάδεος αἰπὲ μέλαθρα·
βῆ δὲ ἄρ' οὐ πέρι κεφαλῆς δρέων· οὐδὲ ἥγεσι γαίης
ψυκῆς μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ιερὸς ἄληρ,
560 εἰδομένην νεφέσσισιν, ἐλαφροτέρηη δὲ ἀνέμοιο.
Τροίην δὲ αἰψὲ ἔκιγανε, πόδας δὲ ἐπέθηκε κολώνη
Σιγέου ηνεμόσεντος· ἐδέρκετο δὲ ἔνθεν ἀτῆν
ἀγγειμάργων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀγαιούς.
Γίδη δὲ αὖτ' Ἀγαλῆος ἔγεν πολὺν φέρτατον ἀλλοι
565 θάρσος δυμοῦ καὶ κάρτος, ἢ τὸ ἀνδράσιν εἰς ἐν ἴοντα
τεύχουσιν μέγα κύδος· δὲ δὲ ἀμφοτέροισι κέχαστο,
ούνεκτὸν δέ θεος Διὸς αἴμα, φύλῳ δὲ ἥγκτο τοκῆ·
τῷτο καὶ ἀτρεστος ἔνων πολέας κτάνεν ἀγχότι πύργων.

570 Ως δὲ ἀλιεὺς κατὰ πόντον ἀνήρ λελημένος ἀγρης,
τεύχουν ἥγιθύσι πῆμα, φέρει μένος Ηφαίστοιο
νηὸς ἔῆς ἔντοσθε, διεγρομένη δὲ δὲ ἀτημῆ
μαρμαρίει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαῖνης
ἔξ ἀλλος αἴσσοντι μεμάστες θετανον αἴγλην
εἰσιέειν· τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριανη

jacebitis in pulvere a me contrucidati.

Sic ait vacuu effutius verbuu , nec sciebat
quod sibi funesta calamitas volveretur non-tam longe
manibus Neoptolemi fortis , qui ipsum erat
transfixurus non multo post hasta prompta.

Nec vero tum is erat absque forti labore
sed Troas ezebebat de muro , qui fugitabant
iici desuper, et glomerabant necessitate urgente
circum Eurypylum : omnes enim anxius timor incesserat.

Ae veluti pueruli circum genia patris sui
horrescent tonitu magni Jovis e nubibus
elisum , cum terrificum reboat æther :
hoc-modo Trojana pubes inter milites Ceteos
circum magnum regem , Neoptolemi extinuerunt
quicquid manibus torsit, recta enim in perniciem volavit
hostium capitibus afferens lacrimosam bellum-stragem ;
itaque angustia-rerum perculti penitus cor
Troes putarunt Achillem immanem se-conspicari
ipsum cum armis ; sed hanc perplexitatem moestam
preamebant animo , ut ne formido gravis subiret
pectus Ceteorum atque Eurypyle principis.

Ipsi interim, aliunde alius, supra-modum trepidantes
inter cladem conclusi erant horridumque metum ;
verecundia enim detinebat eos et simul consternatio anxia
Non-aliter, quam-si scrupulosam viam pedibus calcantes
homines vident de monte præcipitari
torrentem, strepitque circumsonat undique scopulus ,
neque ejus audent fluxum sonorum
subire festinantes, siquidem ante pedes exitium
videntes contremiscunt, nec ullam rationem-habent viæ :
ita Trojani subsistebant, quamvis cupidi irruptionis ,
sub muro Argivum. Quos tamen Eurypylus divinus
semper incitabat ad conflictum : sane enim sperabat
multis trucidatis immanem in pugna virum
manibus fatigata-iri et viribus : sed is non desistebat a
-prælio.] Horum itaque Minerva strenuum laborem con-
spicata] reliquit Olympi fragrantis sublimes ædes ,
venitque super cacumen montium, nec vestigiis terram
attigit valde festinans, portavitque ipsam sacer aer ,
assimilem nubibus et leviorē vento.

Trojan itaque cito pervenit et pedes imposuit colli
Sigei ventosi , unde spectabat conflictum
cominus-pugnantium virorum , sed decorabat insigniter
Achivos.] Cæterum filius Achillis habebat longe-præstan-
tissimam inter alios] audaciam simul et vim, quæ viris, si
jungantur, conciliant magnam gloriam: ipseque utraque
prædictus-erat, quia erat Jovis propago, et cari instar-ha-
bebant parentis :] quare etiam imperterritus multos interfe-
cit prope turrem.] Veluti piscator in mari vir cupidus prædæ,
dum-struit piscibus exitium, desert vim Vulcani
in navem suam ; tum excitato flatu
coruscat circa navem ignis fulgor ; illi (pisces) igitur nigro
e salo properant gestientes ultimam lucem
intueri ; hos enim protensæ-cuspidis tridente

575 κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἡτορέπ' ἄγρη·
ὦς ἄρα κύδιμος υἱός ἔϋπτολέμου Ἀχιλῆος
λαίνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήϊκ φῦλα
ἀντί' ἐπεσσυμένων· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ¹
ἄλλοι δρῶσις ἀλλήσιν ἐπάλξεσιν· ἔθραχε δὲ εὔρυς
580 αἰγιαλὸς καὶ νῆσος ἐπεστενάχοντο δὲ μαχρὰ
τείχεα βαλλομένων· κάματος δὲ ὑπεδάμνατο λαοὺς
ἀστετος ἀμφοτέρωθε· λύνοντο δὲ γυναὶ καὶ ἀλκὴ
αἰγῶν· ἀλλ' οὕτι κόρος πολέμου Ἀχιλῆος
ἀμφρεχεν οὐέα δῖον, ἐπει δέ οἱ ὅδριμον ἡτορ
585 πάμπαν ἔην ἀτρυτον· ἀνηρόν δέ οἱ οὔτι
ἥψατο μαρναμένοιο· μένος δὲ ἀκάμαντι ἔοικως
ἀνάρι ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίην πυρὸς δρμῆ
οὐ ποτ' ιούσ' ἐφόρθησε, καὶ ἦν μέγα μανίτ' ἀγήτης
Ἡραΐστου κλονέων τερόν μένος· ἦν γὰρ ἵκηται
590 ἐγγὺς ἐπὶ προχόῆσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἔψασθ' ἀργαλέη σθένει θύσατος ἀκαμάτοιο·
ὦς ἄρα Πηλείδαο δαίφρονος οὐέος ἐσθόλου
οὔτε μόγος στονόεις, οὐτ' ἀρ δέος ήψατο γούνων
αἰὲν ἐρειδομένου καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους.
595 Οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου γρόσι καλὸν ἴκανε
πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ', ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
πολλάκις ἥμητσαν ἐτάσσα· πάντα γὰρ εὔρη
εἰργε σάκος Βριαρή τε κόρυς, κλυτὸς δῶρα θεοῖο.
Τοῖς ἐπικαγχαλών κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
600 φοίτα μαχρὰ βῶν περὶ τείχει, πολλὰ κελεύων
ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρέοις· οὖνεκα πάντων
πολλὸν ἔην δέριστος, ἔχεν δὲ ἔτι θυμὸν δμοκλῆς
λευγαλέης ἀκόρητον· οὖν δὲ ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσεσθ' ἀλγινόνετα φόνον. Κεχάροντο δὲ ἄνακτι
605 Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τείχος ἀυτῆς.
Ἐνθα δύω κτάνε παΐδες πολυχρύσοιο Μέγμητος,
δες γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δὲ ἐρικουδέας υῖας
εἰδότας εῦ μὲν ἀκοντα βαλεῖν, εῦ δὲ ἱππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμῳ καὶ μακρὸν ἐπισταμένων δόρυ πῆλαι·
610 τοὺς τέκε οἱ Περίθοιο μῆτραι δόδινι παρ' ὅχθης
Σαγγαρίου, Κέλτον τε καὶ Εύδιον· οὐδὲ ἀπόναντο
ὅλου ἀπειρεσίοι πολὺν γρόνον, οὖνεκα Μοῖραι
παῦσιν ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιστοιο βαλοντο.
Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἥμαρ δόμοι, ὡς κάτθανον ἀμφω
615 χερσὶ Νεοποτέλουμοι θρασύφρονος, ὡς μὲν ἀκοντι
βλήμενος ἐς κραδίην, δὲ δέ χερμαδίη ἀλεγεινῷ
καὶ κεφαλῆς· βριαρὴ δὲ πετριθυροφύλεστα καρήνῳ
ἐθραύσθη τρυφάλια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
Ἄμφι δέ ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
620 μυρία δυσμενέων· μέγα δὲ Ἀρεος ἔργον δρώρει,
μέσφρ' θε δὴ βουλυτος ἐπήλυθεν, ἤνυτο δὲ ἡδὲς
ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρέος Εύρυπόλοιο
γάστατο τυτθὸν ἀπωθε νεῶν· οἱ δὲ ἔνδοθι πύργων
βαίον ἀνέπνευσαν· καὶ δὲ αὐτοὶ Τρώοιοι υεῖς
625 ἀμπαύνοντο μόθοι δυσαλγέος, οὖνεκ' ἐνύθη
φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχει· καὶ νύ γ' ἀπάντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σρετέρησιν ὅλοντο,
εἰ μὴ Ἀχιλῆος κρατερὸς πάις ἥματι κείνῳ

conficit assultantes, et letatur ipsius cor super captura:
ita et nobilis filius feliciter-belligerati Achillis
lapideum circa murum prostravit hostium agmina
obviam ruentium. At occupati-erant omnes Achivi
alii simul circa-alia propugnacula; hinc remugiebat spacio-
sum] littus, atque naves, et resonabant-gemitu longa
mœnia vulneratorum, laborque delassabat homines
indesinens utrobique; resolvebantur denique membra et
vires] juvenum, sed nullo-modo satietas belli Achillis
complexus-est filium divum, nam ejus strenuum cor
prorsus erat indefatigabile, molestiaque eum nihil
attigit pugnantem. Quin impetu indefessum æquabat
et perennem fluvium, quem rapida ignis violentia
nunquam territat imminens, etiamsi graviter insaniat ven-
tus] Vulcani agitans sacrum robur; quando enim accesserit
propius ad alveum, extinguitur, nec ejus vires
contingere vehementes valent aquam indomitam:
sic etiam Pelidae pugnacis nato generoso
neque labor tristis, neque metus apprehendit genus,
semper commitenti et instiganti socios.
Nec vero telum illius corpus pulcrum perstringebat,
multa quamvis-jacerentur: verum, ut nives circa petram
crebro strepitabant incassum; omnia enim latus
arcebat clypeus firmaque galea, præclara munera dei.
Quibus exultans validus filius ΑΕαcidæ
obibat magno clamore murum, multis-verbis cohortans
in pugna Argivos intrepidis; nam inter-omnes
longe erat praestantissimus, habebatque adhuc animum
belli] tristis inexsatiabilem: sui etiam cogitabat patris
vindicare dolendam caudem. Lætabantur igitur de-principe
Myrmidones. Horrendus interim erat circa murum confli-
ctus.] Ibi duos peremit filios auro-ditissimi Megetis,
qui soboles erat Dymantis, et habebat illustres natos,
scientes perite jaculum torquere, perite etiam equum agi-
tare] in bello et longam soleter hastam vibrare,
quos edidit ipsi Periboea uno parti in ripis
Sangarii, Celtum et Eubium; nec fructum-ceperunt
fortunæ immensæ ad-longum tempus, quod Parcae
plane brevem ipsis terminum vitæ prestituissent.
Amboque uti conspexerant lucem simul, ita oppetterunt
ambo] manibus Neoptolemi audacis, alter pilo-
ictus in cor, alter lapide tristi-
in caput; gravisque illisa crano
distracta-est galea ac cerebrum confudit.
Juxtaque hos colortes cæsi-sunt etiam aliorum
innumeræ hostium, et ingens Martis negocium ortum-est,
donec vespera ingrui, et finem-habuit dies
almus, ac manus imperterriti Eurypyli
recessit modicum a navibus. Illi (Græci) autem intra tur-
res] paulum recreabantur; atque etiam ipsi Troum nati
requiescebant a-pugna tristi, quia fuerat
certamen operosum circa murum. Ac sane omnes
Argivi tunc cum navibus suis interiissent,
nisi Achillis fortissimus filius die illo

δύσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν ἥδε καὶ αὐτὸν
330 Εὔρυπυλον. Τῷ δ' αἴψα γέρων σγεδὸν ἡλυσίς Φοῖνις
καὶ μιν ἵδων θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·

ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα καὶ ἀσπετον ἄλγος ἴχανεν·
Δῆμος μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἀντ' Ἀγιλῆος,
χάρμα δ' ἄρ, οὐνεκά οἱ κρατερὸν παιδίον εἰσενόησε·
335 κλαίει δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπει οὐποτε φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφι γόρον ζώουσι, καὶ εἰ ποτε χάρμα φέρονται·
ἀμφεγύθη δέ οἱ, εὗτε πατήρ περὶ παιδὶ γυθείη,
ὅς τε θεῶν ἴστητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀντατλάς
ἔλθοι εἰδὼν ποτὶ δῆμα, φιλῷ μέγα χάρμα τοκῆι·

340 ὧς δ Νεοπτολέμῳ κάρη καὶ στήθεις κύσσεν
ἀμφιγυθείς· καὶ τοῖον ἀγαζόμενος φάτο μῆθον·

Χαίρε μοι, ὦ τέκος ἑσθόλον Ἀγιλέος, δὲν ποτ' ἔγωγε
τυτθόν ἔοντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνησιν ἐμῆσι
προφρονέως· δ' ὁρ' ἔπει τοῖον ἔρικυδεῖν βουλῆι
345 ἔρονος ὅπως ἐριθηλές ἀξέτεο· καὶ οἱ ἔγωγε
γῆθεον εἰσορόων δημάς ἥδε καὶ αὐδῆν·

ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειρο· ἵσον δέ ἐπι παιδὶ τίεσκον
τηλυγέτῳ· δ' ὁρ' ἔπον ἔπι πατήρ τείνειν ἐμὸν κηρ·
κείνων μὲν γάρ ἔγωγε πατήρ, δ' ὁρ' υἱὸς ἐμοιγε
350 ἔσκεν, ὅπως φάνης κεν ἵδων ἔνδες αἰματος εἶναι
εἰνεγ' ὀμορφοσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε πέρτερος ἡγε
πολλὸν, ἐπει μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἔώκει.
Τῷ σύγε πάμπαν ἔσικκας· ἔγὼ δ' ἄρχο κείνον διώ
ζωντος ἔτι· Ἀργείοισι μετέμεναι· οὐδ' μ' ἄγος δέξι
355 ἀμφέχει τηματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γῆραι θυμὸν
τείσομαι· ὡς δημέλον με γυντὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
κείνου ἔτι ζώντος· δ' γάρ πέλει ἀνέροι κῦδος
κηδεμονῆος ἔσιν ὑπὸ χείρεοις ταρχυθῆναι.

Ἄλλα, τέκος, κείνου μὲν ἔγὼ οὐ λήσσωμαι, ἡτορ
360 ἀγγύμενος· σὺ δὲ μή τι γαλεπέπει πένθει θυμόν·
ἄλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι καὶ ἐποδάμοισιν Ἀγαιοῖς
τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
χωρίουν δητοις· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἑσθόλον
Εὔρυπυλον δαμάσκαντι, μάγης ἀκόρθοτον ἔσντα·
365 τοῦ γάρ οὐ πέρτερος ἔστι καὶ ἔσσεται, ὅστον ἀρείων
σεῖο πατήρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.

Ὥς φάμενον προσέσσει πάξις ξανθοῦ Ἀγιλῆος·

Ὥς γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δητοτῆτα
Αἴτοι διαχρινέει κρατερὴ καὶ οὐ πέρθιος Ἀρης.

370 Ὥς εἰπὼν αὐτῆιμαρ ἔλλειπε τείγεος ἐκτὸς
σεύσθι ἐν τεύχεσσιν ἔσι πατρός· ἄλλα μιν ἔτγε
νῦξ, ή τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
ἔσσουτ' ἀπ' ὀκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὅρφη·

Ἄργεινον δέ μιν νῦες ἵσον κρατερῷ Ἀγιλῆῃ
375 θύδαινον παρὰ νησοῦ γεγηθότες· οὐνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
θρησκαλέουσι κατέτευξεν ἵων ἐπὶ δῆριν ἐτοίμως·
τούνεκά μιν τίεσκον ἀγαχλειτοῖς γεράσεσσιν,
[ἀσπετα δῶρα διδόντες, ή τ' ἀνέρι πλούτον δημέλλει·]
οἱ μὲν γάρ χρυσόν τε καὶ ἀργυρόν, οἱ δὲ γυναῖκας
380 δημοίδας, οἱ δ' ἄρα γαλκὸν ἀσπετον, οἱ δὲ σιδηρον,
ἄλλοι δ' οῖνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν δπασσαν
ππούσις τ' ὥκυποδας καὶ ἀρήτα τεύχεις ςωτῶν

hostium repulisset numerosas copias atque ipsum
Eurypylum. Ad illum igitur statim senex accessit Phœnix
eumque videns obstupuit similem Pelidae,
et ipsum magnum gaudium atque ingens dolor occupavit,
dolor recordantem citissimi Achillis,
gaudium vero, quod ipsius fortē filium agnosceret.
Flevit itaque non-illubenter: nam nunquam genus homi-
num] absque luctu vivit, etiam si quandoque gaudio frui-
tur:] complexusque-est eum, tanquam pater filium am-
plicatatur,] qui deum voluntate longo tempore dolores pas-
sus] reddit suam domum, caro magnuni gaudium parenti :
ita ille Neoptolemi caput et pectus osculatus-est
amplexus, et haec admirabundus edidit verba :

Salve mihi, proles præclara Achillis! quem aliquando
ego,] tenellus cum-esset, educavi in ulnis meis
sedulo, quique subito deorum magnifico consilio,
planta tanquam florida, succrevit; et illius ego
gaudebam respiciens tum corpus tum loquela, -
et erat magno mihi emolumento. Nam parem ipsum cole-
bam filio] unico, et ipse loco sui parentis colebat meum
cor (me).] Illi enim ego pater, et ipse filius mihi
erat, ut dixisses *haec intuitus nos ejusdem sanguinis esse*
propter concordiam: virtute autem ille præstantior erat
longe, quoniam dii corpore ac robore par-erat.
Huic vero tu prorsus similis-es, ita ut ego illum opin-
vivum adhuc inter Argivos versari, propter-quem me do-
lor acutus] angit perpetuo, et misera insuper senectute
animum] confectum-habeo: utinam me infusa humus
obruisset] eo adhuc vivente! hoc enim est homini decus,
curatoris sui manibus sepeliri.
Propterea, fili, ejus ego non obliviouscar, cor
dolore-afflictus. Tu vero ne conficias luctu animum;
sed age Myrmidonibus et equum-domitoribus Achivi
infractis *bello* succurre, valde ob egregium parentem
iratus hostibus. Gloria vero tibi erit singularis
Eurypylum vincenti, qui-pugnae inextarabilis est:
hoc enim superior es et eris, quanto præstantior
tuis pater illius erat ærumnoso parente.

Hæc dicentem interpellavit filius rufi Achillis:

O senex! nostram virtutem in acie
Fatum dijudicabit præpotens et violentus Mars.

Ita fatus eodem-die gestiebat ante nūrum
excurrere in armis sui patris: sed ipsum impediti
nox, quæ hominibus relaxationem a-labore afferens
ruit ab Oceano, obvelata corpus tenebris.

Cæterum Argivum nati illum æque-ac strenuum Achil-
lem] honorabant apud naves læti, quia ipsi
fiduciam injecerat procedendo ad certamen alacriter;
idecirco illum condecorarunt magnificis præmiis,
[infinita munera dantes, quæ homini divitias accumulant:]
ali enim aurum et argentum, alii feminas
servas, alii etiam æs plurimum, alii ferrum,
alii vinum rubrum in amphoris donarunt
equosque volucripedes et Martia arma virorum

φάρεα τ' εύπορίτα, γυναικῶν καλλιμα ἔργα·
τοῖς ἔπι θυμὸν ζωντες Νεοπτολέμοι φύλον κῆρο.
εσοὶ Καὶ δὲ οἱ μὲν δόρποι ποτὶ κλισίγησι μέλοντο
υὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαχίνοντες
ζῶντες ἐπουρανίοισιν ἀτειρέστι· τῷ δὲ Ἀγαμέμνων
πόλλῳ ἐπικαγγαλόων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ἄτρεξέως πάτις ἐστὶ θρασύφρονος Αἰαχίδαο,
εβροῦ τέκος, οὐνεκά οἱ κρατερὸν μένος ήδε καὶ εἴδος
καὶ μέγεθος καὶ θάρσος ίδε φρένας ἔνδον ἔοικας·
τῷ δὲ οἷς ἔγα μέγα θυμὸν ιανόμοιαι· οὐ γὰρ ἔολπα
σήσιν οὐπαὶ παλάμησι καὶ ἔγκει δήνα φύλα
καὶ Πριάμοι πόλην περικλειτὴν ἔναρξει,
οὐνεκά πατρὶ ἔοικας· ἔγα δὲ ἄρα κείνον οἴω
εἰσοράταν παρὰ νησὸν, δτε Τρώεσσιν δύσκλα
χωόμενος Πατρόκλοι δεδουπτότος· ἀλλ' δὲ μὲν ηδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοις· σὲ δὲ ἐκ μαχάρων πρόσχει
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
700 Τοιούτοις θεοῖς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος δέριμος οὐδές·
Εὖθε μιν, οὐ Ἀγαμέμνονον, ἔτι ζώοντα κέχανον,
ὅφρα καὶ αὐτὸς ἀθρησεν ἐδὼν θυμήρεα παῖδα
οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρὸς, δισπερ δίω
ἔσσεσθ', ηγούμενος οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε.
705 Τοιούτοις θεοῖς ἔφη πινυτῆσιν ἀργάραμενος ψρετοὶ θυμὸν
λαοὶ δὲ ἀμφιέποντες ἔθάμενον ἀνέρα δῖον.
Ἄλλος δὲ δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ' ἄρ' Αἰαχίδαο θρασύφρονος δέριμος οὐδὲς
ἀνοτάτας ἐκ δόρποιο ποτὶ κλισίγην ἀφίκανεν
710 πατρὸς ἔσθι· τὰ δὲ πολλὰ δαικταμένων ἡρώων
ἔντεον οἱ παρέκεινθ'. αἱ δὲ ἀμφὶ μιν ἀλλοθεν ἀλλαι
χηροὶ ληγάδες κλισίγην ἐπιπορσύνεσκον,
ώς ζώοντας ἀνακτος. Ό δὲ οὓς ἔντεον Τρώων
καὶ διμώας, στονάκησεν· ἔρως δέ μιν εἴλε τοκῆσο.
715 Ως δὲ δτ' ἀνὰ δρυμὸν πυκνὰ καὶ ἄγκεα ρωπήνετα
σμερδαλέοι λέοντος ὑπ' ἀγρευτῆσι δαμέντος
σκύμνος ἐς ἀντρὸν ἵκηται ἔσσικον, ἀμφὶ δὲ πάντη
ταρφέες παπταίνει κενέον σπέσος, ἀθρόος δὲ αὔτε
δοτέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ δλίγων περ
720 Λίππων ἡδὲ βιῶν μεγάλος ἀγχυται ἀμφὶ τοκῆσο·
οὐδὲς δέρο θαρσαλέοι πάτις τότε Πηλείδο
θυμὸν ἐπαγγώθη. Διμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
καὶ δὲ αὐτὴ Βριστής, δτ' ἔδρακεν οὐδὲν Ἀχιλλῆος,
ἀλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεν, ἀλλοτε δὲ αὔτε
725 ἀγχυται Ἀχιλλῆος μεμνημένη ἐν δέ οἱ ητορ
ἀμφασίῃ βεθόλητο κατὰ φρένας, οὐδὲ τενὸν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντας ἀταρέοις Αἰαχίδαο.
Τρώες δὲ αὐτοὺς ἀπάνευθε γεγηθότες δέριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίγησι καὶ αὐτοὶ,
730 διπόσον Ἐκτορα δῖον, δτ' Ἀργείους ἔδραῖς
ρυόμενος πτολίεθρον ἐδὼν καὶ κτῆσιν ἀπασαν.
Ἄλλος δὲ δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ήλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρώϊοι οὐεις δὲ Αργείοι μενεχάρμαται
νόσφι φυλακτήρων εὔδον βεθαργότες ὕπνῳ.

ac vestes elaboratas, mulierum pulca opera.
Quibus animum oblectavit Neoptolemi benevolum cor.
Hi itaque cœne in papilionibus operam-dederunt
filium Achillis divinum celebrantes
æque-ac cœlites immortales. Quem Agamemnon
magna voluptate-perfusus his verbis compellavit :

Haud-dubie proles es audacis ΑΞαίδα,
mi fili, quia hunc valido robore et forma
ac statuta-procera fiduciaque et animo intus refers.
Ideo de-te magnam animi voluptatem-capio: namque spero
tuis manibus et hasta hostium agmina
et Priami urbem famosam me-dispoliaturum,
quoniam patrem aequas : ego enim illum milii-video
cernere apud naves, quomodo Trojanis minabatur,
ardens-ira propter-Patrocolum necatum. Verum hic jam
versatur cum diis , et te e superum-cœtu misit ,
hodie Argivis pereuntibus opem-ut-feras.

Hæc oranti respondit Achillis acer natus :

Utinam illum, mi Agamemnon, adhuc vivum offendissem,] quo et ipse conspexisset suum dilectum filium
nihil dedecorantem virtutem patris, ut spero
futurum-esse, si me salvum-prætent securi Cœlites.

Sic dixit prudentibus confirmatus consiliis animum ,
populus autem circumfusus admirabatur virum divinum.
Postquam vero cœna et convivii satiati-sunt ,
tunc Achillis animosi strenuus natus
surgens ex epulo ad tabernaculum se-contulit
patris sui, ubi multa bello-interfectorum heroum
arma juxta illum reposita-erant, circaque eum alibi aliae
viduum captiæ tentorium adornabant ,
ceu vivo rege. Ille vero ubi conspexit arma Troum
et servas, ingemuit, et desiderium eum cepit parentis.
Veluti cum in querctis densis per valles fruticosas
truculentī leonis a venatoribus occisi
catulus in antrum venerit opacum, circumquaque vero
diligenter lustrat viduam speluncam, congesta vero
ossa videns dilaniatorum quandam non paucorum
equorum et boum magno dolore-afficitur ob parentem :
ita magnanimi tunc filius Pelidae
animo diriguit. Famulæ vero ipsum admirabantur :
etiam ipsa Briseis , ubi asperxit natum Achillis ,
nunc animo ingens gaudium-sensit, nunc vicissim
dolet Achillis memor, illique animus
stupore percellebatur in pectore , quasi revera
ipso adhuc superstite intrepido Achille.

Troes autem separatis exultantes strenuum virum
Euryptylum honorabant in castris etiam ipsi ,
non-minus-quam Hectorem divinum , ubi Argivis profili-
gasset] servans civitatem suam et possessiones cunctas.
Sed cum mortalibus dulcis adventasset somnus ,
tunc Trojana pubes et Argivi bello-fortes
præter excubidores quiescēbant gravati sopore.

ΑΟΓΟΣ ΙΙ.

Ἴμιος δ' ἡελίοιο φάσις περικιδόνατο γαῖαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, δθι σπέος Ἡριγενέτης,
δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὅδρικοι υἱοι
Ουρήσσοντο¹ ἔκατερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν.
5 Τοὺς μὲν δὴ πάις ἑσθόλος Ἄχιλλέος δτρύνεσκεν
ἀντιάν τρώεσσιν ἀταρέαν θυμὸν ἔχοντας·
τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδα μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τείχος μὲν χαυάδις βαλέειν νῆστος τ' ἀμαθύνειν
ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δὲ ὑπὸ χερσὶ δατίξαι.
10 Ἀλλάς οἱ ἐλπιωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγικοις αὔρῃ
μαριδίῃ· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηκυῖαι
πολλὸν καγχαλάσκον ἐτώσια μητιδιώντι.
Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἄχιλλέος ἀτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·
15 Κέκλυτέ μεν θεράποντες ἀρχίον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἦν Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέσσι δὲ πῆμα γενυμεθα· μηδέ τις ἡμέων
ταρθεῖσιν· κρατερὴ γὰρ ἀδηνὴ ἐν θάρσεος ἀλκῇ
γίγνεται ἀνθρώποισι· δέος δὲ βίην ἀμαθύνει
20 καὶ νόον. Ἀλλ' ἀγε πάντες ἐς Ἀρεα καρτύνεσθε,
ὅφρα μὴ ἀμπνευσθῇ Τρώων στρατός, ἀλλ' Ἄχιλῆ
φαίη ἔτι ζώντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
“Ως εἰπὼν ὄμοισι πατρώϊα δύστατο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἡγάλλετο θυμῷ
25 ἐξ ἀλλοὶ εἰσορόσσα μέγα σθένος υἱωνοῖο.
Καὶ ῥα θιῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰτειοῖο
ἐμβεβαῖνος ἵπποισιν ἕοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
Οἵος δ' ἐπεράτων ἀμφαίνεται ὥκεανοῖο
‘Ηλίος θηγητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
30 πῦρ, δέος τοι πωλώσι καὶ ἀρματὶ συμφέρετ’ ἀστήρ
Σείριος, δε τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἦγεν ὅδριμος ἥρως,
υἱὸς Ἄχιλλῆς· φόρον δὲ μιν ἀμβροτοι ἵπποι,
τούς οὶ ἐελδομένων νηῶν ἀπὸ λαὸν ἐλάσσαι
35 ὠπασεν Λύτομέδων· δες γὰρ σφέας ἡνιόχευεν·
ἴπποι δ' αὐτὸν ἐγάρησαν ἔνον φορέοντες ἄνακτα
εἰκελον Αἰακίδης· τῶν δ' ἀφίτον ἦτορ ἐώλπει
εμμεναν ἀνέρα κείνον Ἄγχιλέος οὔτι χερέιω.
“Ως δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλώντες ἔγερθεν
40 ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίην, ἀμοτον μεμάθτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτε κλονήσει
γηραιοῦ ἐκποτέονται· ἐελόδυμενοι γρόσα θείνειν
ἀνδρόμενον, πάντες δὲ περὶ στένος δρμαίνοντες
τεύχουσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
5 δὲ οἴγ' ἔν νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαριμώντες Ἀρηὶ· πολὺς δ' ἐστείνετο γῶρος·
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεις φωτῶν,
ἥελιον καθύπερθεν ὑπ' αἰθέρι μαρμαίροντος·
οἶον δὲ νέφος εἶσι δὲ ἥρεος ἀπλήτοιο
50 πνοιῆσιν μεγάλησιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,
ἥμος δὴ νιψετός τε πέλει καὶ γείματος ὥρη

LIBER VIII.

Porro cum solis jubar diffunderetur per-terram,
ex finibus regressi, ubi antrum est Aurora,
tunc Trojani et Achivum acres filii
armabant utrobique properantes ad certamen.
Hos quidem filius fortis Achillis stimulabat
ad-occurredum Trojanis, intrepidos animos habentes;
illos autem Telephidae magna vis: sperabat enim
murum terre se-afflicturum et naves abolitum
igni exitioso populosque manibus suis trucidaturum.
Verum ei spes erat similis auræ
vana, et Parcae quam proxime adstantes
effuse cachinnabantur, quod-vana sibi-proponeret.
Et tunc ad-Myrmidones Achillis imperterritus filius
animosam habuit orationem exhortans ad-pugnandum :

Attendite me, clientes, Mavortio pectoribus animo
indito, ut Argivis remedium belli tristifici
et hostibus noxam præbeamus: nec quis nostrum
pavitet; nam pervalidum ex fiducia robur
nascitur hominibus, sed timiditas vires attenuat
et mentem. Verum agite omnes ad bellum roboramini,
ut ne respiret Troum exercitus, sed Achille
existimet adhuc vivum versari-inter Argivos.

Sic fatus humeris paterna induit arma
undique fulgentia. At Thetis exultavit animo,
e mari prospiciens magnam fortitudinem nepotis.
Atque mox erupit extra murum præcelsum
conscensis equis sui parentis immortalibus.
Qualis vero ex terminis appetet oceani
Sol admirando super terra igni radians,
igni, quando cum illius equis et curru circumfertur sidus
Sirii, qui hominibus affert sollicitum morbum:
talis in Trojanorum copias tendebat fortis heros,
filius Achillis, et ferebant illum immortales equi,
quos ipsi, cupienti a navibus hostes repellere,
adduxerat Automedon: is enim illos gubernabat
equi autem rursus gaudebant suum ferentes dominum
similem Αεcidæ, horumque immortale cor sperabat
fore virum illum Achille nihil inferiorē.
Ita etiam Argivi magna lætitia-affecti conglomerabuntur
circa Neoptolemi vim, immense cupidi pugnae
trucibus vespis non-absimiles, quæ agitatione

caverna evolant, dum-cupiunt corpus pungere
humanum, et omnes circa angustum-locum ruentes
inferunt magnam cladem prætereuntibus hominibus:
sic illi ex navibus et propugnaculis effundebantur
concitati ad-bellum, et spaciosus arctabatur locus,
totusque campus procul coruscabat armis virorum,
sole desuper ab æthere rutilante.
Qualiter nubes fertur per aera vastum
flatibus magnis agitata Boreæ,
cum nix existit et hiemis tempus

ἀργαλέην, πάντη δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὅρφνη·
ῶς τῶν πλήθεο γαῖα συνερχομένων ἔκάτερθεν
νηῶν βαίνον ἀποθετούσι κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὔρυν
55 πέπτατ' ἀειρομένην κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν,
σὺν δὲ καὶ ἄρματα πολλά· διεστόμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
Ἴπποι οἱ πεγχερμέτιζον· ἥη δ' ἔκθευεν ἔκαστον
ἄλκην ἀνιηρὴν ἐς φύλωπιν ὀτρύνουσα.

‘Ος δ' ὅτε κύματα μαχάρι δύο χλονέουσιν ἀῆται
60 σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατύν χεῦμα θαλάσσης,
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιβρήγγυντες ἀέλαχα,
διπότε γεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνεται· ἀμαίμακτη δὲ περιστένει Ἀμφιτρίτη
65 κύματα λευγαλέοισι, τὰ δὲ ἀλλοθεν ἀλλὰ φέρονται
οὐρεσινὰ ἡλιθάτοισιν ἐοικότα, τῶν δὲ ἀλεγεινὴ
ὅρυνμένων ἔκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ιώνῃ·
ῶς οὖν ἀμφοτέρωθεν ἐπ' Ἀρεα συμφορέοντο
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἐρις δὲ δρόθινος καὶ αὐτή·
σὺν δὲ ἔβαλον βροντῆσιν ἐοικότες ἢ στεροπῆσιν,
70 αἵ τε μέγα κτυπέονται δι' ἥρεος, διπότος ἀῆται
λάχροι ἐριδυμαίνωσι, καὶ διπότε λάχρον ἔντες
σὺν νέφεσι βῆξωσι Διὸς μέγα γωμόμενο
ἀνδράσιν, οἱ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ Θέμινέργαχαμωνται·
ῶς οὖν ἀλλήλοισιν ἐπέχρονον ἔγγει· δὲ ἔγγος
75 συμφέρετ, δασπίδι δὲ ἀσπίδες ἐπ' ἀνέρα δὲ ἕτεραν ἀνήρ.

Πρῶτος δὲ δέριμος οὐδὲς ἐππτολέμου Ἀγιλῆς
δάμνατ' ἐνν Μελανῆα καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
υἷας Ἀλεξινούμοιο δαίφρονος, δις τ' ἐνι κοιλῇ
Καύνῳ ναιετάσκε διειδέος ἀγγόθι λίμνης
80 Ἰμβρῷ ὑπαὶ νιφόνεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλῳ·
κτεῖνε δὲ Καστάνδροι θοὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
δι τέκε δια Κρέουσα παρὰ προχοῖς ποταμοῖο
Λίνδου ἐϋρρείταο, μενεππτολέμων δηι Καρῶν
πείρατα καὶ Λυκίης ἐρικύνδεος ἄκρα πέλονται·
85 εἴλε δὲ ἀραιούμενος Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
τῷ δὲ ὅμως Πιλωνύτεκαί Ιππομέδοντα κατεκτά,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δὲ κληρῶδα τυγχάσας·
δάμνατο δὲ ἀλλοθεν ἀλλον· ἐπέστενε δὲ αἴσα νέκυσσι
Τρώων· οἱ δὲ ὑπέκειντο ἐοικότες αὐλαλέοισι
90 θάμνοις, οὓς δλοσιο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀυτῷ
ρηγιῶνας ἐπίοντος δπωρινοῦ Βορέαο,
ῶς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρείποντο φάλαγγες.

Αἰνείας δὲ ἐδάμασσεν Ἀριστόλογον μενεχάρυν
πλήξας κερμαδῶν κατὰ κράτος· ἐν δὲ ἀνέβλασσεν
95 δστέα σὺν πήληκι λίπεν δὲ ἀφαρ δστέα θυμός.

Τυδείδης δὲ Ἐμύμαιον ἔλεν θαὸν, δις ποτ' ἔναιεν
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
εύναι, δπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίησι δάμασσεν. [κηγ
‘Εν δὲ Ἀγαμέμνων κτείνεν ἐν Στράτον οὐδὲ δέγε Θρή-

100 ίκετ' ἀπὸ ππολέμοιο, φίλης δὲ ἔκάς ἔψθιτο πάτρης.
Μηριόνης δὲ ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υῖα,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἔταιρον,
δις δέ τε ναιετάσκε παρὰ προχοῖς Λιμυροῖο,
καὶ δις μιν ὃς βασιλῆα πεικτίονες τίον ἄνδρες,
105 Γλαύκου ἀποκταμένοιο καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,

iniquum, et ubique coronant cœlum tenebrae:
ita illis repleta est tellus coeuntibus utrinque
a-navigibus non-ita procul, et pulvis ad cœlum latum
volavit sublatu, ac strepuerunt arma virorum
simulque currus multi: et ruentes ad prælium
equi hinniebant, et sua exhortabatur quemque
virtus curis-plenam ad aciem extimulans.

Ut cum fluctus vastos duo conturbant venti
horrendum frementes in lato stagno maris,
undecunque inter-se collidentes procellas,
quando hiems tristifica in spacio profundo ponti
furit, et immensa circum-gemit Amphitrite
fluctibus sævis, qui aliunde alii feruntur
montibus arduis pares, horridusque illis
commotis utrinque existit in ponto fremitus:
ita illi utrinque ad bellum concurrebant
horrendo motu-perciti. Eris autem stimulabat et ipsa:
conflixerunt autem tonitruum instar aut fulgurum,
quaē magnum fragorem-excitant per aerem, ubi venti
rapidi collectantur, et quando impetuose flando
nubes perfringunt Jove graviter irascente
hominibus, qui severam contra Justitiam facinora patrant:
ita illi se-invicem aggrediebantur, et hastæ hasta
committebatur, scuto scutum, ac virum invadebat vir.

Primus igitur strenuus natus belligeri Achillis
subegit fortem Melanea et formosum Alcidamantem,
filios Alexinomī pugnacis, qui in depressa
Cauno habitabat pellucidum juxta lacum
infra Imbrum nivosum ad radices Tarbeli
interemit etiam Cassandri celerem pedibus filium Menetem,
quem edidit nobilis Creusa juxta alveum fluvii
Lindi pulcrissimi, bellipotentium ubi Carum
fines et Lyciae illustris promontoria existunt.
Sustulit etiam hasta-pugnacem Moryne Phrygia profectum,
et cum hoc Polynum et Hippomedontem leto-dedit,
illum in cor, hunc in jugulum saucians;
et prostravit alibi alium, ingemuitque tellus cadaveribus
Trouw, qui succumbebant more aridorum
virgultorum, que rapidi ignis conficit aestus
facile, cum-grassatur autumnalis Boreas:
ita hoc irruente profligabant phalanges.

Aeneas autem subegit Aristolochum pugnacem
ictum lapide in caput, et confregit
ossa cum casside, reliquitque statim ossa animus.

Tyrides porro Eumaeum interfecit acrem, qui quondam
incolebat Dardanum sublimem, ubi Anchise exstant
cubilia, qua Cytheream brachis suis domuit.

Porro Agamemnon occidit egregium Stratum; nec is
in-Thraciam] rediit a bello, sed procul a-cara interiit patria.
Meriones vero superavit Chleum Pisenorū filium,
egregii Glauci dilectum et fidum sodalem
qui habitabat prope undas Limyri,
eumque juxta-ac regem finitimi colebant homines,
Glauco cæso nec amplius regnante

πάντες, δοῖσι Φοίνικος ἔδος περὶ πάγχυ νέμουνται αἰπὺ τε Μασσικύτοι δίον βωμόν τε Χιμαίρης.
 Ἀλλος δ' ἄλλον ἐπερνε κατὰ μόδον ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Εὐρύπυλος πολέεσσι κακάς ἐπὶ Κῆρας ἵαλε
 110 δυσμενέσιν πρῶτον δὲ μενεπτολεμον κατέπεφνε
 Εὔρυτον, αὐτὰρ ἐπείτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
 ἀντιθέους ἑτάρους· Εἰλεφήνορος διμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Ἀρταλον, δις δ' Ὁδυσσῆος ἐχέφρονος ἐσκενεν ἑταῖρος·
 ἀλλ' δι μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον οὐδὲν ἐπακμάνειν
 115 ἐσθενεν δὲ θεράποντι δεδουπόστι τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
 Ἀντιφός διβριδόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη
 καὶ βάλλεν Εὐρύπυλοιο καταντίον· ἀλλὰ μιν οὔτι
 οὔτεσεν, οὐνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἀπωθεν
 120 ἐμπεσε Μειλανίων δαίροντι, τὸν ποτε μητῆρ
 γείνατο πάρα προχοῦσιν ἔνδρείτα Καίκου,
 Κλειτὴ καλλιπάρησ, ὑποδιμηθεῖσ; Ερυλάω.
 Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολισάμενος κταμένοιο
 Ἀντίφῳ αἴψι' ἐπόρουσεν· δ' ἔκφυγε ποστὶ θοοῖσιν
 125 ἐξ πληθὺν ἑτάρων κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
 ἔγγος Τηλεφίδαο δαίρονος, οὗνεκ' ἔμελλεν
 ἀργαλέως δλέεσθαι οὐν' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
 θυτερον· οἵς γάρ που στυγερῇ ἐπιγένδανε Μοίρῃ.
 Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπάνηγετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
 130 αἰὲν ἐπεσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
 Ἡντε δένδρεα μαχρὰ βίη δημηθέντα σιδήρου
 οὔρεσιν ἐν λασίσιν ἀναπλήσωσι φάραγγας,
 κεκλιμέν' ἀλλοθεν ἄλλα κατὰ γυθονός· οἵς ἄρ' Ἀγαῖοι
 δάμναντ' Εὐρύπυλοιο δαίρονος ἔγχείσιν,
 135 μέσφ' δτε οἱ κίεν ἀντὰ μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 οἵδες Ἀγιλλῆος· τῷ δ' ἄμφω δούρατα μαχρὰ
 ἐν παλάμησι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μακιμώντες.
 Εὐρύπυλος δέ εἰ πρῶτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
 Τίς; πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
 140 η̄ σε πρὸς Ἀιδά Κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
 οὐδὲν γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ θυμίνῃ·
 ἀλλὰ μοι δσσοι ἔναντα λιλαιομένοι μαχέσασθαι
 δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόντεντ' ἐφέρηκα
 ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο δέεθρα
 δτεά τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο.
 145 Ἀλλά μοι εἰπὲ, τίσεσθ, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις;
 Ος φάμενον προσέειπεν Ἀγιλλέος διβριδος οἵδες·
 Τίπτε μ' ἐπισπεύδοντα ποτὶ κλόνον αίματόσεντα,
 ἐγθρὸς ἐδὼν, διεσε τε φίλα φρονέων ἐρεείνεις
 εἰπέμεναι γενεὴν, οἵνπερ μάλα πολλοὶ ἴσσασιν;
 150 οἵδες Ἀγιλλῆος κρατερόφρονος, δις τε τοχῆα
 σεῖο πάροιο ἐφέρητε βαλῶν περιψήκει δουρὶ·
 καὶ νῦ κέ μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
 εἰ μή οἱ στονόεντα θοός ήγειτον ὅλεθρον.
 Ήπποι δ', σι φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
 155 οἵδες τέκεος Ἀρτυιο Ζεφύρω πάρος εὐνηθεῖσα·
 οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποστὶ θέουσιν
 ἀκρόνυχοι φαύοντες, ισον δ' ἀνέμοισι φέρονται.
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάπης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
 καὶ δόρατος πειρήσαι ἀτειρέος ἡμετέροιο

omnes, qui Phoenicis solum undique circumhabitant et ardua Massicyti juga aranque Chimærae.
 Alius autem alium peremit in acie, inter quos Eurypylus multis funestas Parcas immisit hostibus. Primum itaque bello-acrem occidit Eurytum, at deinde Menetium vario-baltheo-ornatum, eximios amicos Elephenoris, et juxta illos Harpalum, qui Ulyssis prudentis erat socius: verum ille alibi habebat negocium neque opitulari poterat suo ministro occurrenti: at propter-hunc sodalis Antiphus cordatus necatum ira-inflammatus-est et emisit-telum in Eurypylum, sed eum neutiquam saucivit, quia valida hasta ab eo non-ita procul incidunt in-Milanionem belli-peritum, quem olim mater peperit ad amnem pulcrissui Caici, Clite facie-insignis, compressa ab-Erylao. Eurypylus autem propter-amicum iratus cæsum Antiphum e-vestigio adortus-est; at hic effugit pedibus citis in turbam sociorum, nec rigida eum confecit hasta Telephidæ bellacis, quia erat crudeliter interitus per homicidam Cyclopem postmodo: sic enim tristi placebat Parcae. Eurypylus autem ab-alia-partē se-inferebat, ejusque hasta pertinaciter incumbens fundebatur ingens caterva. Veluti arboreæ procerae violentia dejectæ ferri montibus in densis implent valles, prostratae alibi aliæ humi: sic etiam Achivi sternebant Eurypyli bellicosi hastis, donec contra eum venit ardua spirans in animo filius Achillis. Hi igitur ambo hastas longas in manibus quassabant ad se mutuo tendentes. Eurypylus autem prior sciscitando compellavit alterum. Quis es? unde venisti nobiscum pugnatum? certo te ad orcum Parcae implacabiles auferunt; nemo enim me effugit in aspero conflictu, sed quotquot mihi obviam prompti ad-pugnam hue venerunt, his omnibus necem luctificam attuli truciter, et omnium ad Xanthi fluenta ossa et carnes canes omnino disperserunt. Verum mihi expone, quis sis, et cujus te-efferas equis. Haec locutum affatus-est Achillis strenuus filius: Quare me festinantem ad conflictum cruentum, hostis cum-sis, perinde-ac bene mihi cupiens interrogas, ut-indicem genus, quod perquam plurimi norunt? filius sum Achillis magnanimi, qui parentem tuum quondam in-fugam-vertit ictum prælonga hasta, ubi eum mortis diræ Parcae corripuerint, nisi ei funestam protinus sanasset plagam; equi autem, qui me portant, sunt egregii mei patris, quos peperit Harpyia cum-Zephyro olim lecto-commista, qui etiam sterile pelagus pedibus transcurrunt extremis-unguis stringentes, et aequæ-ac venti seruntur. Nunc autem postquam de-genere edoctus-es et equorum et de meo ipsis,] etiam hastæ pericitate invictæ meæ

160 γνώμεναι ἄντα βίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
Πήλιον αἰπεῖνοι, τομὴν δθὶ λείπει καὶ εὐνῆν.
Ὥ^ν ρα καὶ ἔξ^η πίπων χαμάδις θύρε κύδιμος ἀνήρ
πάλλων ἐγχείην περιμήκετον. Ὁς δὲ ἑτέρωθεν
χερσὶν ὑπὸ κρατερῆσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην
165 καὶ ῥά Νεοπτολέμου κατ' ἀσπίδος ἦκε φέρεσθαι
χρυσείης τὸν δὲ οὔτι προσεσυμένη στυφλίξεν,
ἀλλὰ ἀτε πρῶν εἰστήκει ἀπείριτος οὐρεὶ μακρῷ,
τὸν ῥαδίπιπτέων ποταμῶν μένος, οὐδὲ^ν ἄμα πάντων,
ἀψιώσαι δύναται· δὲ γάρ εἴμεπδον ἐρρίζωται·
170 ὡς μένεν ἄτρομος οὐδὲς Ἀγιλλέος δόριμοθύμου.
Ἄλλ' οὐδὲς ὡς τάρσης θρασὺ οὐθένος Εὐρυπύλοιο
ἀσπετον υἱὸν Ἀχιλῆος, ἐπειὶ ῥά μιν δτρύνετε
θάρσος ἐδὼν καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίσσι τε θυμὸς
ἔζεν ἀμφοτέροισι περὶ σφίσι δὲ αἰολα τεύχη
175 ἐρραχεῖν· οἱ δὲ ἀτε θῆρες ἐπήξεαν ἀλλήλοισι
συερδάλεοι, τοισίν τε κατ' οὐρεα δῆρις ἀξεῖ,
δηπότε λευγαλέων λιμῷ βεβολημένοι ἤτορ
ἢ βοὸς ἢ ἐλάφιο πέρι κταμένου πονέωνται,
ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικυπέουσι δὲ βῆσσαι
180 μαρναμένων· οἵσι γε συνήσεαν ἀλλήλοισι
δῆριν συμφορέοντες ἀμειλιχούν ἀμφὶ δὲ μακρὰ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἀδην πονέοντο φάλαγγες
ἔει μόθον, ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις δρώρει·
οἱ δὲ ἀνέμων ῥιπῆσιν ἐοικότες αἰψυηρῆσι
185 σὺν δὲ ἔβαλον μελήσι μεματότες αἴμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δὲ αἰὲν ἐπιτρύνεσκεν Ἐνώ
ἐγγύθεν ισταμένη· τοι δὲ οὐκ ἀπέληγον δμοκλῆς,
ἀλλὰ σφεας ἀδάιζον ἔει ἀσπίδας· ἀλλοτε δὲ αὐτε
οὐταζον κνημιδας ιδὲ νψιλόφους τρυφαλείας·
190 καὶ τις καὶ γροὸς ἥψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἐπειγε
θαρσαλέους ἥρωας. Ἐρις δὲ ἐπετέρπετο θυμῷ
κείνους εἰσορώσα· πολὺς δὲ ἐξέρρεεν ἱδρῶς
ἀμφοτέρων· οἱ δὲ αἰὲν ἐκαρτύνοντα μένοντες·
ἀμφω γάρ μακάρων ἔσαν αἴματος· οἱ δὲ ἀπὸ Ολύμπου

195 οἱ μὲν γάρ κύδαινον Ἀγιλλέος δόριμον υῖα,
οἱ δὲ αὖτ' Εὐρυπύλον θεοειδέα. Τοι δὲ ἐξάτερθεν
μάρναντ', ἀκμήτοισιν εειδόμενοι σκοπέλοισιν
ἥλικάτων δρέων· μέγα δὲ ἐρραχεῖν ἀμφοτέρωθεν
θεινόμενα μελήσι τότ' ἀσπίδες. Οψὲ δὲ μακρὴ
200 Πηλίας Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος
πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δὲ ἐκχυτο φοίνιον αἴμα
ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἐλκεος ἐξεποτήθη
ἐκ μελέων, δλοὴ δὲ κατ' ἀπόθαλμῶν πέσεν δρφη.
Ἡριπε δὲ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἥντε βλωθρὴ
205 ἢ πίτυς ἢ ἐλάτη κρυεροῦ Βορέαο βίηφι
ἐκ διζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπὶ κάππεσσι γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δὲ ἐρραχεῖ Τρώϊον οῦδας
καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θώῶς κατεχεύατο νεκρῷ
ἀγροίν καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος.
210 Τῷ δὲ ἐπικαγγαλάδων μεγαλ' εὔχετο καρτερὸς· ἥρως·
Εὐρυπύλη, ηπου ἔρης Δαναῶν νέας ἥδε καὶ αὐτοὺς
δηγωστεν καὶ πάντας διζυρδῆς ἀπολέσσειν

cognoscere ex-adverso vim. Origo autem ejus in vertice
Pelii excelsi, ubi truncum reliquit et stationem suam.

Inquit et ex equis ad-terram desiliit paeclarus vir
vibrans hastam prolixam. Ille autem ex-altera-parte
manibus validis ingentem corripuit petram
et Neoptolemi in clypeum torsit ferendam
aureum, quem tamen irruens lapis neutiquam concussit,
sed veluti rupes stabat vasta in-monte arduo,
quam de-Jove-fluentium fluminis vis, nec simul omnium,
retro movere potest, siquidem firmissimis radicibus-hæret:
sic manebat intrepidus natus Achillis fortis.
Atqui nec hoc-pacto extimuit audax robur Eurypyli
rapidum filium Achillis, namque eum impellebant
temeritas ac Parcæ. In corde vero animus
fervebat utriusque, et circum illos varia arma
sonabant. Ipsique ut bestiæ invehebantur in-sese-mutuo
truces, quibus in montibus certamen surgit,
quando tristi fame stimulatae cor
aut de bove aut cervo interemto contendunt,
ambæ irruentes, ac fremitu-resultant valles
pugnant: ita hi concurrerunt inter-sese
certamen committentes implacabile; circumque illos longe
populorum utrinque strenue rem-gerebant acies
in conflictu, atroxque inter eos certamen incrudescebat.
Ipsi autem ventorum flatibus similes subitis,
conflictabantur hastis cupientes sanguinem dispergere
mutuum, eosque indesinenter exacuebat Bellona
prope adstans. Ideo non destitere a-conflictu,
sed suos mutuo tundebant clypeos, quandoque etiam
pulsabunt ocreas celsisque-conis galeas,
et erat qui etiam corpus stringeret; nam labor gravis ur-
gebat] magnanimos heroas. Discordia interim oblectabatur
animō] eos intuens, plurimusque manabat sudor
utriusque, qui eo-magis confirmabantur in pugna durantes;
uterque enim deorum erat ex-sanguine. Hi vero de Olympo

alii enim honorari-volebant Achillis fortē filium,
alii Eurypyllum divina-forma. At isti inter-se
dimicabant, præduri similes scopulis
celsorum montium, et ingentem strepitum-reddebant utrin-
que] pulsata hastis tunc scuta. Tandem vero longa
Pelias Eurypyli penetravit mentum
multo labore-connixa, unde erupit puniceus sanguis
continuo, animaque per vulnus evolavit
e membris, letalisque oculis offusa-est caligo
Prolapsus-est itaque cum armis in terram, ut viridis
vel picea vel abies horridi Boreæ vi
ex radicibus evulsa; tantum occupavit telluris
Eurypyli corpus, et magnum edidit-fragorem Trojana tellus
ac campus, lividusque statim circumfusus-est cadaveri
pallor et honestum extinxit ruborem.
Super-hoc exultans magnifice gloriabatur fortis heros.
Eurypyle, sane jactitasti Danaum naves atque ipsos
te-vastaturum et omnes misere perditurum-esse

ἡμίας ἀλλά σοι οὐτὶ θεοὶ τελέστον ἔέλθωρ,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ σ' ἀδόκασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἔόντα,
216 πατρὸς ἐμοῖς μέγ' ἔγγος, δπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν
ἥμιν ἄντα μολὼν, οὐδὲ εἰ παχγάλκεος ἦεν.

“ Ή ρα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἵρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσορώντες
ἄνερα καρτερόλυμον· δ' ἀντίκα τεύχε' ἀπούρας
220 δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δὲ εἰς θοὸν ἀρμα θορῶν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἔκ Διὸς ἀκαμάτοι σὺν ἀστεροπῆσι κεραυνὸς,
ὅν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα,
225 νόσφι Διὸς μεγάλοιο· δ' ἐστυμένως ποτὶ γαῖαν
δένδρεα τε ῥήγνυσι καὶ οὔρεα παιπαλόντα·
ὅς δ' θοῦς Τρώεστιν ἐπέσεστο πῆμα κορύσσων [ποι·
δάμνινατο δ' ἀλλοθεν ἀλλος, δσους κίχον ἀμβροτοι ἵπ·
πλήθετο δὲ γθονὸς ὕδας, ἀδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρω.
230 ‘Ως δ' θτε μαρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν Βῆσσησι
ταρφέα πεπτηντὰ γύδην κατὰ γαῖαν ἐρένῃ·
ὅς Τρώων τότε λαός ἀσπετος ἐν γθονὶ κείτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
ῶν ἀπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἴμα κελαίνων
235 αὐτῶν ἡδ' ἵππων· μάλα δ' ἀντυγες ἀμφ' ὅχεσσι
κινύμεναι δεύοντο περὶ στροφάλγιξιν ἔστι.

Καὶ νῦ κε Τρώϊοι υἱες ἔσω πυλέων ἀρίσκοντο,
πόρτιες εὗτε λέοντο φοβεύμεναι, η σύες δύδρον,
εἰ μὴ Ἀρης ἀλεγενες ἀργγέμεναι μενεαίνων
240 Τρώασι φιλοπτολέμοισι κατῆλυθεν Οὐλύμποιο
κρύθε' ἀλλων μακάρων· φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποιο
Αἴθων καὶ Φλόγιος, Κόναρος δὲ ἐπὶ τοῖσι Φόδος τε·
τοὺς Βορέη κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐριννὺς
πῦρ δλοὸν πνείοντας δέστενε δ' αἰδόλος αἰθήρ
245 ἐστυμένων ποτὶ δῆριν. ‘Ο δ' δτραλέως ἀρίσκανεν
ἔς Τροίην· ὑπὸ δὲ αἴα μέγ' ἔκτυπε θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφ'. πόδεσσι. Μολὼν δὲ ἄγγιστα κυδοιμοῦ
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δὲ ἱσχες Τρώασι κελεύων
ἀντιάνων δητοισι κατὰ κλόνον. Οἱ δὲ ἀτοντες
250 θεσπεσίην σπα πάντες θάμβεον· οὐ γάρ ἴδοντο
ἀμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἥρι γάρ κεκάλυπτο· νόσης δὲ θέσκελον αὐδήν,
ἐκποθεν δίσσουσαν ἀδην εἰς οὐσατα Τρώων,
ἀντιθέουν Ἐλένοι κλυτὸς νόσος· ἐν δὲ ἄρα θυμῷ
255 γῆθσεν καὶ λαὸν ἀπεστύμενον μέρ' ἀπει.

Ἄλι δειλοί, τι φεβεσθε φιλοπτολέμου Ἀγιλῆος
υἱεα θαρσαλέον; θνητός νῦ τες ἔστι καὶ αὐτός·
οὐδέ οἱ ίσον Ἀρηὶ πέλει οθένος, δι μὲν ἀρήγει
ζμιν ἐελδομένοισι· βοζ δὲ ὅγε μακρὰ κελεύων
260 μάρνασθ' Ἀργείοισι κατὰ κλόνον. Άλλ' ἄγε θυμῷ
τλῆτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνι στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γάρ ἀμείνονα Τρώασι δίομαι ἀλλον ἵξεσθαι
ἀλκηρᾶ πτολέμοιο· τι γάρ ποτὶ δῆριν Ἀρηος
λώιον, εὗτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει,
265 ώς νῦ ήμιν ἵκανεν ἐπίρροθος; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ^{μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δὲ ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.}

nos : verum tibi nequaquam dii expleverunt cupidinem,
sed per me te profligavit, quamlibet indomitum,
patris mei ingens hasta, quam mortalis nullus evitavit
nobis obviam veniens, nec si totus-aheneus'esset.

Dixit et e cadavere praelongam evulsit hastam
raptim : Troes autem valde expaverunt consipaci
yirum fortis-animi. Qui mox arma hosti detracta
dedit expeditis sociis asportanda ad naues Achivum.
Ipse autem in celerem currum insiliens et indefessos equos
ferebatur, qualis ruit per aethera vastum
ab Jove invicto cum fulgetris fulmen,
quod exhorrescut etiam dii delabens,
præter Jovem magnum ; præcipitans autem ad terram
arbores perfringit et montes asperos :
sic ille celeriter in-Troas ferebatur exitium struens ;
ac sternebatur alibi alias, quot assequebantur immortales
equi,] opplebaturque telluris solum multoque rubuit cruce.

Ut quando innumera folia de monte in valles
conserfim delapsa cumulatim tellurem obtiegunt :
sic Troum tunc multitudine innumerabilis strata-erat
manibus Neoptolemi et Argivum fortium,
quorum inter manus permultus demanabat sanguis niger
ipsorum et equorum, et abunde canthi ab-utroque-latere
curruum] moti rigabantur circa curvaturas suas.

Et sane Troum filii intra portas venissent,
ut vitulæ leonem fugientes, aut sues imbre,
nisi Mars tristificus, auxiliari cupiens
Trojanis bellicosis, delapsus-esset Olympo
clam aliis diis; portabant autem illum ad prælium equi
Æthon et Phlogius, et Conabus cum his Phobusque,
quos Boreæ gravisono peperit truci-vultu Erinnys
sævum ignem efflantes ; et ingemuit varius aether
ruentibus his ad conflictum. Propere ergo devenit
ad Trojam, terra autem valde insonuit divinos
equorum circa pedes. Et provectus quam-proxime confli-
ctum] quassavit hastam validam, ac valde clamavit Troja-
nos jubens] occurrere hostibus in conflictu. Qui auditæ
divina voce omnes stupuerunt : non enim contuebantur
ambrosium immortalis Dei corpus, neque equos ;
aere enim obtectus-erat. Animadvertis autem vocem di-
vinam,] undecunque delatam satis-clare ad aures Troum,
divini Heleni celebris mens: ex animo igitur
gravitus-est et populum diffugientem alta voce-revocavit.

Heu timidi, quid fugitis bellicosí Achilli
filium temerarium? mortalís certe est et ipse,
nec ipsi par Marti est robur, qui opitulatur
nobis desiderantibus, vociferatur enim is valde nos exhor-
tans] ad-dimicandum cum-Argivis acie. Verum agite animis
durate, amici, et fiduciam pectoribus injicite :
non enim meliorem Trojanis existimo alium affore
propulsatorem belli. Quid enim ad conflictum Marte
præstabilius, cum mortalibus armatis fert-suppetias,
ut nunc nobis venit opitulatur? sed-tamen etiam ipsi
memores-estote belli, et formidinem procul abjicitote.

“Ως φάτο· τοι δ’ ἵσταντο καταντίον Ἀργείοισιν.
 ‘Ηύτ’ ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοι,
 φεύγοντες τοπάροιθε, βίνη τρέψωσι μάχεσθαι,
 270 ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν.
 ὃς ἄρα Τρώοις υἱες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἀρηὸς
 δεῖματος ἐκτὸς ἔσταν· κατὰ δὲ ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
 μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δὲ ἔκτυπτεν ἔντεα φωτῶν
 θειώμενον ξιφέεστος καὶ ἔγχεις καὶ βελέεσσιν.
 275 αἰχματὶ δὲ ἐς χρόα δύνον· ἐδένετο δὲ αἴματι πολλῷ
 δεινός Ἀρης· δλέκοντο δὲ ἀνὰ μόθον ἀλλος ἐπ’ ἀλλῳ
 μαρναμένους ἑκάτερος· μάχῃ δὲ ἔχεν ἵσα τάλαντα.
 ‘Ως δὲ διπότ’ αἰχνήοι μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
 ὅρχατον ἀμπελόνετα διατμῆζωσι σιδήρῳ
 280 σπερχόμενοι, τῶν δὲ ἵσοι ἀέρεται εἰς ἔριν ἔργον,
 οὐνεκὲν ἵσοι τελέθουσιν διμηλικήν τε βίη τε.
 ὃς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
 ἵσα πέλεν. Τρῶες γάρ οὐ πέρβοιο ἐνθέμενοι κῆρ
 μίμονον ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἀρεος ἀλλῆ,
 285 Ἀργείοις δὲ ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἄχιλῆος·
 κτείνον δὲ ἀλλήλους. ‘Ολοὶ δὲ ἀνὰ μέσσον Ἐνύδ
 στρωφάτ’ ἀλγινόστι λύθρῳ πεπαλαγμένη δύμους
 καὶ χέρας· ἐν δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἴδρως·
 οὐδὲ ἔτεροισιν ἀμυνεν, ἵση δὲ ἐπετέρπετο χάρημη
 290 ἀζομένη φρεσὶν ἥσι Θέτιν καὶ διον Ἀρηα.

Ἐνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
 δάμναθ’, δεις οἰκτί? ἔναιε παρὰ Σμινθίον δάσος·
 τῷ δὲ ἔπι Κέστρον ἔπεφνε μενεπτολέμεμόν τε Φάληρον
 καὶ κρατερὸν Περίλαον ἐμμελίην τε Μενάλκην,
 295 δὲ τέχετ’ Ἰφιάναστα παρὰ ζάθεον πόδα Κιλῆς
 τεχνήνετι Μέδοντι, δακίμονι τεκτοσυνάνω·
 ἀλλ’ δὲ μὲν οἵκοι ἔμιμνε φῦλη ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
 παιδὸς δὲ οὐκ ἀπόνητο· πόνον δὲ οἱ ἔγρα τε πάντα
 χρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοις δάσαντο.
 300 Δηϊφόρος δὲ Λυκῶνα μενεπτολέμεμόν κατέπεφνε
 τυτόθν οὐ πέρι βουδῶνα τυχών περὶ δὲ ἔγχεις μαρκῷ
 ἔγκατα πάντ’ ἔχθυσαν· δηλοὶ δὲ ἔξεσσοτο νηδύς.
 Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέκτανεν, δεις τοπάροιθεν
 Αὐλίδα ναιετάστηκε, συνέσπετο δὲ Ἀρκεσιλάω
 305 ἐς Τροίην· ἀλλ’ οὖτι φίλην πάλιν ἔδραχε γαῖαν.
 Εὑρύαλος δὲ ἔδάμασσε βαλῶν ἀλεγεινὸν ἄκοντι
 Ἀστραῖον· τοῦ δὲ αἰψία διὰ στέρνοιο ποτήρη
 αἰχμῇ ἀνιηρῇ, στομάχου δὲ ἀπέκερσε κελεύθους
 ἀνέροι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἰδότα λύθρῳ.
 310 Τοῦ δὲ ἄρα βαῖλον ἀπώθεν θλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
 Ἰππομένην, Τεύχροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἔταῖρον,
 τύψας ἐς ληγῆδα θοῦδες· σὺν δὲ αἴματι θυμός
 ἔκθορεν ἐκ μελέων· δηλοὶ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
 Τεύχρω δὲ ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἔτάροιο,
 315 καὶ βάλεν ὡκὺν διστὸν Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·
 ἀλλά οἱ οὖτι τύχησεν ἀλευμένου μαλα τυθόν·
 ἔμπεσε δὲ ἔγγυς ἔοντι δαΐφρονι Δηϊορόντη
 λαιὸν ἐς δρθαλμὸν, διὰ δὲ οὔκατος ἔξεπέρησεν
 δεξιτεροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν· οὐνεκα Μοῖραι
 320 ἀργαλέον βέλος ὁσταν δηπη θέλον. ‘Ος δὲ ἔτι ποστὶν

Sic dixit: at illi stabant aduersus Argivos.
 Veluti in silvis canes aduersus lupum,
 fugientes antea, vires convertunt ad-pugnandum,
 identidem ovium-pastore exstimulante verbis :
 sic igitur Trojogenæ in tumultu acerbo Martis
 extra metum erant, et contra virum vir
 pugnavit fidenter, increpaueruntque arma virorum
 pulsata gladii et hastis ac jaculis;
 at cuspides in corpus penetrabant, ac maduit multo cruento
 acer Mars, dum trucidant in conflictu alius post alium
 dimicantium utrinque: nam pugna habebat æquas lances.
 Ut cum juvenes ingentis in fertili-solo vineæ
 ordines vitibus-consitos amputant ferro
 festinantes, horumque æquale increscit certatim opus,
 quandoquidem pares sunt ætate atque robore :
 ita illorum utrobique pugnae tristes lances
 æquæ erant. Troes enim temerarium induiti cor
 resistebant, imperterriti confisi Martis ope,
 Argivi contra filio bellipotentis Achillis confisi,
 et trucidabant se-mutuos. Sævaque in medio Bellona
 versabatur tristi sanie polluta humeros
 ac manus, eique teter a membris defluebat sudor;
 et neutros adjuvabat, sed ex-æqua voluptatem-capiebat
 pugna,] dum-reveretur animo suo Thetin et divum Marten.

Ibi Neoptolemus celebrem Perimedem
 dejeicit, qui ædes tenebat juxta Smiitheum lucum ;
 et post eum Cestrum obtruncavit bellacemque Phalerum
 ac fortē Perilaum hastaque-bonum Menalcam ,
 quem edidit Iphianassa ad sacras radices Cillæ
 artificios Medonti , perito fabricatura.
 Is quidem domi manserat dilecta in patria terra
 de filio autem non cepit-fructum: nam laborem ejus opera-
 que cuncta alieni-hæredes postea, extincti, diviserunt.

Deiphobus autem Lyconem bellicosum iatermit,
 paulum supra inguen feriens , et circa hastam longam
 intestina cuncta effundebantur, totusque erupit venter.

Hinc Æneas Damantem occidit, qui olim
 Aulidem incolebat, et comes-fuerat Arcesilai
 ad Trojam. Sed minime carum denuo vidit solum .

Euryalus porro subegit ictum miserabiliter jaculo
 Astræum, cuius subito trans pectus volaverat
 hasta lucria, et stomachi præciderat vias
 homini mortem afferens; miscebanturque illi cibi cum-san-
 guine.] Ab eo vero non-ita procul profligavit magnanimus
 Agenor] Hippomenem, Teucer pugnacis bonum sodalem ,
 percussum in jugulum subito; cumque sanguine animus
 exiliit e corpore , et letalis ei offusa-est nox.
 Teucro itaque ohortus-est mœror interfecto amico ,
 et emisit citum telum in Agenorem intendens :
 verum hunc non contigit declinantem pauxillum ,
 sed cecidit prope stantis bellicosí Deiphontis
 laevum in oculum , et per aurem penetravit
 dexteram pupillamque diffidit; quia Fata
 sævum telum impulerant quo volebant. Ille autem adhuc

ὅρθος ἀνεσκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἵὸν λαιψῷ ἐπερδόιεδησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἵνας ἀντικρὺς ἀτέξας· τὸν δ' ἀργαλέη κήγε μοῖρα.

Ἄλλος δ' ἄλλω τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
225 καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' "Ἐρις μέγα μακιώσα
ἥσσεν μάλα μαχρόν· Ἀρης δέ οἱ ἀντεβόσε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν· ἀφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας.

Ἄλλος δέ οὐχ υῖα φόρθησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ' ὅγε μίμων
330 μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ.
"Ως δέ στε τις μίμησος περὶ γλάρου ἐρχομένησι
χείρα περιρρήψῃ κοῦρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πληγῆ
τυτῷδη δαμναμένειν σχεδὸν ἀθρόαις ἄλλοισιν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνεύσουσι, πάις δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
335 ὃς δέρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
γῆθεν ἀμφὶ νέκυστοι, καὶ οὐκ ἀλέγειν Ἀρης
Τρωὸν ἐποτρύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοισιν ἄλλον
λαοῦ ἐπαίσσοντος· δπως δ' ἀνέμοιο θύελλας
μίμην ἐπεσυμένας ὅρεος μεγάλοιο κολώνη,

310 ὃς δέρα μίμην ἀτρεστος· Ἀρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
γάρτο, καὶ οἱ ἔμπλειν ἐναντία δηριάσασθαι
αὐτὸς ἀπορρίψας ιερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἐκποθεν Οὐλύμπου θύρεν ποτὶ δάσκιον Ἰδην·
ἐτρεμει δὲ θύρων δια καὶ ἡχήντα βέεθρα
315 Εάνθου· τόσσον ἔστεις· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
τεύχεστο δ' ἀμβροσίοισι πέρι στεροπῶι ποτέοντο·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ' ἀστίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἀμοτον πνείσκον· ἀνώς δ' ἔψαυε νέφεσσι
350 θετεστο τρυφάλεια· θοῷ δ' ἥμελεν Ἀρηΐ
μάρνασθ' ἐστυμένως, εἰ μὴ Δίος ἡν νόμηα
ἀμφοτέρους ἐφόρθησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεῖνοι
βροντήστας ἀλεγεινόν· Ἀρης δ' ἀπεγάζετο χάρμης,
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Δίος διεφαίνετο θυμός·
355 ἵκετο δ' εἰς Θρήκην δυσχείμερον, οὐδὲ ἔτι Τρώων
μέμβλετο οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρθιον. Οὐδὲ μὲν ἐσθόλη
Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἵεν Ἀθηναίων ιερὸν πέδον. Οὐδὲ ἔτι χάρμης
μνύοντο οὐλομένης, δεύοντο δὲ Τρώϊοις μίες
360 ἀλλῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἔμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἔγινον, ἥττος ἀηται
νήσιν ἐστυμένης ἀμά λαίφεσσιν εἰς ἀλὸς οἴδμα,
σέρρυμον ἦ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἦ κεμάδεσσιν
δτρηροὶ κατ' ὅρεσφι κύνες λελιημένοι ἀγρης·
365 ὃς Δαναοὶ δηίοισιν ἐπήκιον, οὐνεχ' ἄρ' αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλέος μεγάλωι δορὶ θαρσύνεσκε,
κτείνων δὲ καίγησε κατὰ κλόνον· οἱ δὲ ὑπὸ φύζαν
χαστάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολεύθρον.

Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
370 ἐλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτολιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας δπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰστόδοισι νομῆσε.
"Ως δ' ἐπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκυηθτες,
ζήθος ἀνειρύσσαντες ἀνω ποτὶ δύσσετον ἀκρην,

in-pedes] erectus subsiliebat. Ejaculatus igitur alteram sagittam] in-faucem cum-stridore-inficit, et dissecuit cervicis nervos] ex-adverso irruens, cumque triste apprehendit fatum.] Porro aliis alii crebat exitium. Ideo lactabantur Parcae ac Fatum, tristisque Discordia magno ardore-percita clamorem-tollebat immensum : cui Mars respondit horrendum, et Trojanis inspiravit magnam fiduciam Argivisque fugam, et subito retro-egit phalanges. Sed-tamen silium non consternavit Achillis; imo hic subsistens] pugnavit fortiter et interfecit alium post alium. Ut si quispiam muscis lac obeuntibus manum injiciat puer tenellus, ae plaga exigua contritæ prope omnes alibi aliae animam exhalant, at puer delectatur studio isto : sic etiam eximius filius implacabilis Achillis gaudebat strage cadaverum, et nihil pendebat Martem Trojanos incitantem ; sed puniebat alibi alium multitudinis ingruentis. Ceu venti procellis resistit incumbentibus montis vasti jugum,

ita ille persistebat intrepidus. Quare Mars ei irruenti successebat, jamque erat contra ipsum certaturus ipse abjecta sacra nube, nisi Minerva ex Olympo desiliisset ad opacam Idam.

Intremuit autem tellus alma et sonorus alveus Xanthi ; adeo concussit; timororque infregit animum Nympharum : timebant enim Priami civitati : armaque divina fulgura circumvolabant, ac horreendi dracones a scuto insuperabili ignem rapidum spirabant, ac superne attingebat nubes divina cassis : cum-veloci igitur erat Marte certatura repente, nisi Jovis alma providentia utrumque deterruissebat, ab æthere excenso intonans terrificum. Mars igitur abscessit proelio, jam enim ipsi magni Jovis apparebat animus, et recepit-se in Thraciam brumalem, neque amplius Troum cura-erat ei in animo temerario. Neque industria Pallas in campo Troum mansit, sed etiam ipsa se-contulit Atheniensium sacram in-terram. Nec amplius de-pugna] solliciti-erant pernicioса : substituti-sunt igitur Trojorum natij viribus. Argivi autem magna cupiditate-succensi belli] cedentibus instabant e vestigio, tanquam venti navibus, quae-procurrunt cum (erectis) velis in maris fluctum.] aut validum virgultis ignis robur, aut cervis impigri in montibus canes appetentes prædam : ita Danai in-hostes invehebantur, quoniam ipsi filius Achillis immanni hasta fiduciam-addebat, perimens quemcumque deprehendit in pugna. At hi in fumgam] conversi subierunt altiportam urbem.

Interim Argivi palisper respirabant a-proelio, cum-inclusissent Priami in urbe gentem Trojanorum, ut agnos in caulis desertis pastores includunt. Ac veluti boves respirant admodum defessi, onere tracto sursum in difficilem-accessu arem,

πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὡς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 375 ἀμπνεον ἐν τεύχεσσι κεχυμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
 μάρνασθαι μεμαῦτες ἔκυκλώσαντο πόληα·
 οἱ δ' ἄφαρ ἦσι πύλησιν ἐπειρύσσαντες δχῆας
 ἐν τείχεσσιν ἔμιμνον ἐπεστυμένων μένος ἀνδρῶν.
 'Ως δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
 380 λαῖπασι κυανέντιν, δέτε χείματος ἥμαρ ἔκτηται
 λάδρον ὄμοιο στεροπῆσι καὶ ὑδατὶ καὶ νιφάδεσσι
 ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔτι, λιλαιούμενοι πέρι ἵκεσθαι,
 ἐς νομὸν ἀίσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσεις
 γείμα καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
 385 ὡς οἴγ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὄμοκλὴν
 δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῦς ἐπέχυντο πόληι.
 'Ως δ' δόπτε ψῆρες τανυσίπτεροι ήδε κολοιοὶ
 καρφῷ ἐλαῖνεψ θαμέεσ περὶ πάγχυ πεσώσι,
 βρώμης ἕμενοι θυμηδέος, οὐδὲ ἄρα τούς γε
 390 αἰζηνοὶ βοώντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
 πρὶν φαγέειν, λιμὸς γάρ ἀνατέα θυμὸν ἀέξει·
 ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληι
 δόριμοι· ἐν δὲ πύλησι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
 ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοστιγαίου.
 395 Τρῶες δ' οὐ ληθόντο μάχης, μάλα περ δεδιώτες,
 ἀλλὰ καὶ ὡς πύργοισιν ἐφεστῶτες πονέοντο
 νωλεμέως· ιοὶ δὲ πολυκυμήτων ἀπὸ τειχῶν
 θρῶσκον διώμας λάεσσι καὶ αἰγανέστι θοῆσι
 δυσμενέων ἐς διμίλον, ἐπεῑ σφισι τλήμονα Φοῖβος
 400 ἡρεὶς βίην· δὴ γάρ οἱ ἀμύνετος ἥθελε θυμὸς
 Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, καὶ Ἐκτορος οἰχομένοιο.
 'Ἐνθ' ἄρα Μηρύόνης στυγερὸν προέκει βέλεμνον
 καὶ βάλε Φύλοδάμαντα, φύλον κρατεροῦ Πολίτου,
 τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγχυ δ' ὑπὸ λαυδὸν δύστος·
 405 κάπτεσσε δ' αἰγυπτῷ ἐνολίγκιος, δὸν τ' ἀπὸ πέτρης
 ἵδη ἔυγλώχινι βαλῶν αἰζηνὸς δλέσσῃ·
 ὡς δ θωῦς πύργοιο κατήριτον αἰπεινοῖο.
 γυῖο δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκροῦ.
 Τῷ δ' ἐπικαγγαλώνινος οὐδὲς κρατεροῖο Μόδοιο
 410 ἀλλον ἐφῆκεν δύστὸν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
 σῖα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
 ἀλλ' δ' μὲν αἴν' ἀλέσινε παραχλίνας ἐτέρωσε
 δὴ δέμας, οὐδέ οἱ ἴδες ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν.
 'Ως δ' δὸν ἀλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ
 415 ναύτης παιπαλόσσαν ἴδων ἐνὶ χεύματι πέτρην
 νῆα παρατρέψῃ, λελημένος ἔξυπαλύζαι,
 χειρὶ παραχλίνας οἰκήσον, ἥχι ἐ θυμὸς
 ὅτρύνει, τυτθῇ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
 ὡς ἄρ' ὅγε προϊδὼν δλοὸν βέλος ἔκφυγε πότμον.
 420 Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη
 πύργοι οὐδὲν οὐρηλοὶ καὶ ἐπάλξεις, ἥχι τε Τρῶες
 ιοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων οὐπ' Ἀχαιῶν.
 Οὕτι μὲν οἴγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
 πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· δρώρει δ' αἰπὺς δλεθρος
 425 βαλλομένων ἔκάτερθε· λυγρῇ δ' ἐπετέρπετ' Ἐννῷ
 δῆριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτη Πολέμοιο·
 καὶ νῦ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τροίης

crebro anhelantes sub jugo : ita Achivi
 respirabunt in armis defatigati. Hinc circa turres
 pugnare cupidi corona cinxerunt urbem.
 Illi autem statim suis portis obdentes repagula
 inter muros præstolabant ingruentium impetum viro-
 rum.] Ut cum opiliones in stabulis remanent expectantes
 turbinis cærulei *fīnem*, quando hiemis dies ingruit
 vehemens simul cum fulgetris et aqua ac nivibus
 crebris, ipsique neutiquam, cupidi quamvis exeundi,
 ad pascua procedunt, donec ingens desævierit
 tempestas, et latiflui torrentes multum strepitantes :
 ita illi intra muros se-continebant extimescentes impres-
 sionem] hostium, *quorum* catervæ subito circumfunde-
 bantur urbi.] Ac veluti sturni lativolantes aut graculi
 fructui oleagino frequentes undique incumbunt,
 escæ cupidi jucundæ, neque vero eos
 juvenes clamando vertunt in-fugam ,
 priusquam comedenter ; esuries enim impudentem animum
 auget:] ita Danai Priami tunc circumglorierantur urbi
 fortes, inque portas impetum fecerunt conantes evellere
 opus immane magnanimi Neptuni.
 Trojani contra non detrectabant pugnam, quamvis timo-
 re-perculsi,] sed nihilominus propugnaculis insistentes la-
 borem-sustinebant] continuum ; sagittæque operose-factis
 de-mœnibus] exsiliebant simul-cum lapidibus atque hasti-
 libus citis] hostium in agmen , quia ipsis fiducia-plenum
 Phœbus] indidit robur. Namque ipsius opitulari cupiebat
 animus] Trojanis bellicosis , etiam Hectore sublatu.
 Ibi igitur Meriones infestum emisit jaculum
 et percussit Phylodamanem, amicum fortis Politæ,
 paullum infra maxillam, et infixæ-est jugulo sagitta;
 ac decidit vulturis in-modum, quem de saxo
 telo acuto dejectum juvenis exitio-mittit
 ita ille cito de-turri delapsus-est ardua ,
 membraque ejus deseruit animus; et insonuerunt arma
 super-cauavere.] De quo exultans filius fortis Moli
 alteram ejaculatus-est arundinem , gestiens valde animo
 filium ferire Priami ærumnosi Politen :
 verum hic statim sibi cavit declinans alio
 suum corpus, nec telum ejus cuti formosæ noxam-intulit.
 Ac sicut maris in salo impulsa navi secundo-flatu
 nauta asperum conspicatus in fluctu scopulum
 navem avertit , cupiens evadere ,
 manu inclinans gubernaculum, quo ipsum animus
 jubet, exiguaeque vis ingens damnum avertit :
 sic ille prævidens perniciale telum effugit letum.
 Illi autem pertinaciter configabant, ac cruce rubescen-
 tiant moenia] turresque celsæ et propugnacula, ubi Troes
 jaculis conficiebant prævalidis ab Achivis.
 Nec tamen hi absque cladibus erant : sed enim eorum
 multi terram cruentabant, et oriebatur dira strages
 profligatorum utrinque, sævaque oblectabatur Bellona
 contentionem concitans, soror Martis :
 et certe perpurrissent portas et moenia Trojæ

Ἄργειοι, μάλα γάρ σφιν ἀσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἴψ' ἔβοσην ἀγαχλειτὸς Γανυμῆδης,
καὶ οὐρανοῦ ἐκκατιδών· μάλα γάρ περιθείδιε πάτρῃ.

Ζεῦ πάτερ, εἰ ἔτεον γε τεῆς ἐξ εἰμὶ γενέθλης,
οἳσι δὲ ὑπ' ἐννεσήσι λιπῶν ἐρικυδέα πάτρῃ
εἰμὶ μετ' ἀλκανάτοισι, πέλει δέ μοι ἀμέροτος αἰών.
τῷ μεν νῦν ἐστάχουσαν ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ.

Οὐ γάρ τλήσομαι ἀστον καταίδουμένον προστέσθαι,
οὐδὲ ἄρ' ἀπολυμένην γενεὴν ἐνὶ δηϊοτῆτι
λευγαλέην, τῆς οὔτι χεριότερον πέλει ἀλγος.

Σὸι δὲ καὶ εἰ μέμονε κραδίη τάδε μηχανάσθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἀπὸ νότριν· ἐλαφρότερον δέ μοι ἀλγος
ἐσσεται, ἢν μὴ ἔγωγε μετ' ὅμματιν οἶσιν θῶμαι·
κείνῳ γάρ οἰκτιστον καὶ κύντατον, διπότε πάτρῃν
δυσμενέων παλάμησιν ἐρεπομένην τις ἰδηται.

Ὕπαρχα μέγα στενάχων Γανυμῆδεος ἀγλαὸν ἔτορ·
καὶ τότε ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίοις νεφέσσοι

νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πιράμοιο πόληα.

ἡγλύνθη δὲ μάχη φιοιμέροτος, οὐδέ τις αὐτῶν
εξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἥχι τέτυχτο·
ταρρέστις γάρ νεφέσσοι διηγεκέως κεχαλύπτο·
ἀμαζὶ δὲ ἄρα βρονταῖ τε καὶ ἀστεροπαῖ κτυπέοντο
οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαίσθαις
Οὐαμέσον· ἐν δὲ ἄρα τοῖσι μέγ' ἵκε Νηλέος θύδος·

Ωἱ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶιν
ἐσσεται εἵμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωαῖν ἀμύνοντος· μάλα γάρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε Οὔπτον ἔτις ἐπὶ νῆσαι ἴόντες

παυσώμεσθα πόνοιο καὶ ἀργαλέοις κυδοικοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρίσῃς μάλα περ μενεαίνων.

Τοίσιν μὲν τεράσσοις πιθώμεθα· τῷδε γάρ ἔοικεν
πάντ' ἐπιπέθεσθαι, ἐπειὴν μάλα φέρτατός ἐστιν
ἰφθίμων τε θεῶν δλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·

καὶ γάρ Τιτῆνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεῖς
οὐρανόθεν κατέχειν πυρὸς μένος· ἡδὲ ὑπένερθεν
καίστο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῦ πλατεῖς γεῦμα
ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐξ πέρατ' ἀχρις ικέσθαι·

450 καὶ ποταμῶν τέρσοντο ροᾶι μάλα μαχρὰ δεόντων·
δάμνατο δὲ ὑπόπτας φῦλα φερέσθιος ἔτερεφε γαῖα,
ἥδε πόντος ἐφερθεῖν ἀπειρίτος, ἥδε δέπος' ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δέ σφισιν ἀσπετος αἰθήρ
τέρρη οὐκερύθη καὶ λιγνύ· τείρετο δὲ γλών.

470 Τούνεκ' ἔγνη δείδοντα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.

Ἄλλ' οὐμεν ποτὶ νῆσαι, ἐπειὴν Τρώεσσιν ἀρήγει
στήμερον· αὐτάρκ ἐπειτα καὶ ἡμῖν κύδος δρέσει·
ἄλλοτε γάρ τε φύλη πέλει ἡδος, ἄλλοτε δὲ ἔχθρή·
καὶ δὲ οὐτα τοι μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἀστυ,

475 εἰ ἐτέοντος Κάλχαντος ἐπήτυμος ἔπλετο μῦθος,
τόν ἔτις πάρος κατέλεξεν δύμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς,
δηγῆσσαι Πιράμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ. [τες]

Ωφάπατο· τοι δὲ ἀπάνευθε περικλυτὸν ἀστυν λιπόν-
γάσταντ' ἔκ πολέμου, Διὸς τρομέοντες δύμοκλήν·
480 ἀνέρι· γάρ πεπίθοντο παλαιῶν ἶστορι μύθων.

Ἄλλ' οὐδὲ ὡς ἀμεληταν ἀποκταμένων ἐνὶ γάρμῃ·

Argivi: plane enim eis inexsuperabile erat robur :
nisi extemulo vocem-sustulisset percelebris Ganymedes
celo despiciens : valde enim timebat patriæ :

Juppiter pater, si vere ex tua procreatus sum stirpe,
et tuo consilio relicta nobilissima patria
versor inter Deos, et est mihi perennis vita;
nunc me exaudi affectum-aegritudine magna animi.

Nec enim sustineam urbem conflagrare intueri,
nec extingui familiam meam in bello
funesto, quo nullus acerbior est cruciatus.

Tibi vero si cupit cor haec moliri,
perficias a me procul : mitior enim mihi dolor
erit, si modo ego oculis meis non aspexero :
illud enim imprimis-miserabile et teturum est, si patriam
hostium manibus excindi quis viderit.

Dixit haec valde suspirans Ganimedis nobile pectus
ataque tunc Juppiter ipse densissimis nubibus
continenter occultabat inclytam Priami urbem,
et tenebris-involvebatur prelium exitiale, nec ullus eorum
videre moenia amplius poterat, ubi essent :
spassis enim nubibus perpetuo obducta-erant;
circumquaque etiam tonitrua et fulgura fremebant
e-cœlo. Danaique Jovis strepitum audientes
stupebant. Inter quos alta voce-clamavit Nelei filius :

O clari Argivum ductores, non amplius nobis
erunt firma membra, Jove potenter animosis
Trojanis opitulante; maximam enim cladem advolvit
nobis. Sed agite mox nostras ad naues reversi
supersedeamus labore et difficili prolio,
ne universos igni-absumat vehementer iratus.
Atque his portentis fidem-habeamus : huic enim decet
omnia parere, siquidem longe præstantissimus est
et potentum deum et infirmorum hominum.

Etenim Titanibus perfidis iratus
cœlitus effudit ignis vim, infraque
exarsit undique tellus, et Oceani latus fluxus
efferbuit abimo, ut-vel ad extrema usque perveniret,
et amnium exaruerunt fluenta latissime undantium,
ac peribant quæcumque animantium genera alma nutrit
vit tellus,] et quæ pontus aluit immensus, et quæ unda
perennium fluminum, et super his spaciois aether
favilla obtectus-erat et fuligine, ac vexabatur orbis-terra-
rum.] Ideo ego reformido Jovis potentiam hoc die.

Verum corripiamus-nos ad naues, cum Trojanos defendat
hodie; deinceps vero etiam nobis gloriam exhibebit:
quandoque enim amicus est dies, quandoque inimicus :
nec dum in-fatis est, ut-evertamus celebrem urbem,
si haud-dubie Calchantis verum-est oraculum,
quod olim prodidit congregatis Achivis,
nos-excisiuros Priami urbem decimo anno.

Hæc memoravit. Ipsi igitur longe famigerata urbe relicta
recesserunt a pugna, Jovis contremiscentes fremitum :
viro enim parebant vetustorum perito sermonum.
Nec tamen propterea neglexerunt cæsos in conflictu,

ἀλλὰ σφέας τάρχυσαν ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες.
Οὐ γάρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεγεν, ἀλλὰ πόλην
διψήλην καὶ τείχος ἀνάμβατον, δῆ πέρι πολλοὺς
485 Τρώων υἱες Ἀρηὶ καὶ Ἀργείων ἐδάμυσαν.
Ἐλθόντες δὲ ἐπὶ νῆας ἀρήια τεύχε' ἔθεντο,
καὶ ἥα κόνιν καὶ ἴδρωτα λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο
κύμασιν ἐμβεβαῖντες ἔνδρόσους Ἐλληστόντου.
Ἡέλιος δὲ ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
490 νῦν δὲ ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δὲ ἀνέρας ἔργων.
Ἀργεῖοι δὲ Ἀχιλῆος ἔπιπλέμου θρασύν υἷα
ἴσα τοκῆγε τίσκον· δὲ δὲ ἐν κλισίησιν ἀνάκτων
δαινυτο καγγαλόσων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
οὖνεκά οἱ στονόντα Θέτις μελεδήματα γύνων
495 ἔξελετ', ἀκμήτων δὲ ἐναλίγικον εἰσοράσθαι
τεῦξεν. Οὐ δὲ δόρποιο, κορεστάμενος κρατερὸν κῆρ,
ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἕσυ πατρὸς, ἔνθα οἱ ὑπνος
ἀμφεχύθη. Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἱαυον,
αἰὲν ἀμειθόμενοι φυλακάς φοβέοντο γάρ αἰνῶς
500 Τρώων μὴ ποτε λαὸς ἡ ἀγχυμάχων ἐπικούρων
νῆας ἐνιπρῆσην, νόστου δὲ ἀπὸ πάντας ἀμέρση.
Ως δὲ αὐτῶς Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων
ἀμφὶ πύλας καὶ τείχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώσκον
Ἀργείων στονόσταν ὑποτρομέοντες ὄμοκλῆν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

Ἔτιμος δὲ ἦνυτο συκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δὲ ἡώς
ἐκ περάτων, μάρμαριψ δὲ ἀπείριτον ἀσπετος αἰθήρ.
δὴ τότε ἀτειρέες υἱες ἔսτιθενέων Ἀργείων
ἀπὸ πεδίον πάτταινον. Ἰδούτο δὲ Ἰλίου ἀκρηγ
5 ἀννέφελον, θιτίδην δὲ τέρας μέγα θαυμαζέσκον.
Τρῷες δὲ οὐκ ἔτεντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλια γάρ δέος ἐλλαβε πάντας.
Ἄντινωρ δὲ ἐν τοῖσι θεῶν ἡρήσαται ἀνακτή.
Ζεῦ, Ἰδης μεδέων ἡδὲ οὐρανοῦ αἰγλήντος,
10 κλύθη μεν εὐχωμένοιο, καὶ δρῖμον ἀνδρα πόληνος
τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, δλοὰ φρεσὶ μητιόωντα.
εἴθ' δγ' Ἀχιλλεὺς ἐστὶ καὶ οὐ κίε δῶμα. Αἴδαο,
εἴτε τις ἀλλοὶς Ἀχαιοὶς ἀλίγιοις ἀνέρι κείνω.
Λαοὶ γάρ κατὰ ἀστυ θεηγενέος Πριάμοιο
15 πολλοὶ ἀποφινύθουσι, κακοῦ δὲ οὐ γίνεται ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἵτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀεῖσει.
Ζεῦ πάτερ, οὐδέν νύ σοὶ τι δαιζομένων ὅπ' Ἀχαιοῖς
μέμβλεται, ἀλλὰ ἄφα καὶ σὺ λελασμένος μίος ἔστο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀφήγεις.
20 Ἀλλὰ σοὶ εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
Τρῷας δέ οἱ Ἀργείοισιν δίζυρῶς ἀπολέσσαι,
ἔρξον ἀφαρ, μήδε ἀμμι μπολὸν χρόνον ἀλγεα τεῦχε.
Ἔτιμα μέγ' εὐχόμενος τοῦ δὲ ἔλευν οὐρανόθι Ζεύς·
καὶ τὸ μὲν αἰψὺ ἐτέλεσσε τὸ δὲ οὐκ ἡμελλε τελέσσειν.
25 Δῆ γάρ οἱ κατένευσεν, δπως ἀπὸ πολλοὺς διλωνται
Τρῷας δμῶς τεκέσσει· δατφρονα δὲ υἱὸς Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,

sed eos terrae-mandarunt, ex pugnae-loco relatos.
Nou enim eos nubes obtegebat, sed urbem
arduam et murum insuperabilem, juxta quem numerosa
Trouw pubes et Argivum Marte profligata-erat.
Regressi itaque ad naues Martia arma deponebant,
tum pulverem et sudorem cruentoq; eluebant
undas ingressi fluidi Helleponi.

Sol autem infatigatos sub caliginem præcipitavit equos
et nox fusa-est circa terram avertitque homines ab-operibus.] Cæterum Argivi Achillis boni-bellatoris audacem natum] juxta-ac patrem honorabant, qui in tentoriis regum cibum-sumebat effuse-lætus. Nec labor eum gravarat, quia tristem Thetis curarum-molestiam ejus membris exemerat, et infatigabili similis ut-videretur efficerat. Is vero ex coena, cum-explevisset fortē animum, in tabernaculum rediit sui patris, ubi eum somnus amplectebatur. Græci autem ante naues somnum-ceperunt subinde permutantes-vices excubiarum: verebant enim anxie,] Troum ne forte exercitus aut pugnacium sociorum naives incenderet redditum universos privaret. Sic etiam Priami per urbem gentes Trojanorum circa portas et menia alternis-vicibus somno-vacabant Argivum tristificam formidantes impressionem.

LIBER IX.

Cum autem exacta-esset noctis caligo, et se-excitatet Aurora] ex finibus Oceanī ac resplendesceret per-infinitum vastus æther:] exin indefessi filii prevalidorum Argivum campum perlustrabant et conspiciebant Ilii verticem nube-destitutum hesternumque prodigium valde demirabantur.] Trojani vero decreverunt non amplius extra mœnia ardua] se-staturos in pugna; magnus enim timor corriuerat omnes.] Itaque Antenor inter eos deorum imploravit reg m Juppiter, Idæ præsidens et cœlo lucido, exaudi me precantem, et impetuosit virum urbe averte nostra, pernicialia nobis animo destinantem, sive hic Achilles est nec dum subiit aulam Plutonis, sive quis alius Achivus similis viro illi. Milites enim in civitate generosi Priami multi intereunt, calamitatis vero non est modus, sed caedes et strages magis subinde increscant. Juppiter pater! non te ulla nostrum, qui-trucidamur a Græcis,] cura-tangit, verum etiam tu oblitus filii tui, Dardani deos-æquiparantis, magno Achivis auxilio-es. Atqui si tibi hoc animus in pectore statuit, ut-Troas per Achivos misere perdas, perfice id sine-mora, neve nobis longo tempore ærumnas fabrica.] Dixit enixe supplicans; quem audivit cœlitus Juppiter,] et alterum quidem continuo perfecit, alterum vero non erat perfecturus.] Namque ei annuit ut plurimi pessumarent] Troes una-cum sobole; bellacem vero filium Achilli ut-averteret a spaciosa urbe, non annuit,

ἀλλά εἰ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεὶ νῦν ἐθυμὸς ἀνώγει
ἥρα ρέρειν καὶ κῦδος ἔνυφον Νηρήινη·

20 Καὶ τὰ μὲν δις ὥρμανε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
μεστογῆς δὲ πόληος οὐδὲντος Ἐλλησπόντου
Ἀργείοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
καὶ τὸν ἐμῶν ἵπποισι· μάχῃ δὲ ἐπέπαιτο φόνοιο,
οὐνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενόίτην
35 εἰς Λαγαμένυνα πέμψε καὶ σῆλλους πάντας Ἀχαιοὺς,
λιστόμενος νέκυας πυρὶ καίεμεν· οἱ δὲ ἐπίθυντο
αἰδούμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις διπήδει.
Ἴημος δὲ φύιμένοισι πυράς ἔκάμοντο θαμεῖς,
δῆ δὲ τότε Ἀργείοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
40 Τρῶες δὲ ἐς Πριάμοιο πολυχρύστοι μελάθρα·
ἀγνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὔρυπνοι·
τὸν γάρ δὴ τίεσκον οὖσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τούνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἔκδες ἄλλων
Δαρδανίης προπάροισε πύλης, θοι μακρῷ δέσθρᾳ
45 δινήσεις προτίησαν, δεξιόμενος Διός οὐδέρῳ.

Τίος δ' αὗτ' Ἀχιλῆς ἀταρέός ήκετο πατρὸς
τύμβουν ἐς εὑρώνετα· κύσεν δὲ γάρ δάκρυα χεύων
στήλην εὐποίητον ἀποφιμένοις τοκῆσ·

καὶ δια περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·

50 Χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ θύονός· οὐ γάρ ἔγωγε
λήσουμαι οἰχομένοι σέθεν ποτὶ δῶμα· Αἴδαο.

‘Ως εἴθε ζωόν σε μετ' Ἀργείοισι κίχανον·
τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθεῖντ' ἐνὶ θυμῷ,
Τίλιον εἶς ιερῆς ληγίσταμεθ' ἀσπετον δλεον·

55 νῦν δὲ οὐδὲντος σὺ γ' ἐσείδες ἐὸν τέκος, οὔτε σ' ἔγωγε
εἶδον ζωὸν ἐόντα, λιλαιόμενός περ ίδεσθαι.

Ἄλλα καὶ δις, σέο νόστῳ καὶ ἐν φύιμένοισιν ἐόντος,
σὸν δόρυ καὶ τεὸν μία μέγ' ἐν δαῖ περφρίκασι
δυσμηνέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰστορόωσι
60 σοὶ δέμας ἡδὲ φυὴν ἐναλίγικιον ἡδὲ καὶ ἔργα.

‘Ως εἰπὼν ἀπὸ θερμὸν θυμόρχατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῖς· ἐπὶ νῆκας ὑπερθύμοιο τοκῆσ·
οὐκ οἶσος· ἀμα γάρ οἱ ίσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δὲ δέ γέρων μετὰ τοῖσιν διπήδει
65 λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος.

Νῦξ δὲ ἐπὶ γαῖαν ἴχανεν, ἐπέσευτο δὲ οὐρανὸν ἀστρα·
οἱ δὲ ἄρα δορπήσαντες θλονθ' ὑπνον· ἔγρετο δὲ ἡώς·
Ἀργείοις δὲ ἄρα δύσαν ἐν ἔντεσι· τῇλε δὲ ἀπ' αὐτῶν
αἴγλη μαρμαρίσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ίσουσα.

70 Καὶ δια θοῖς ἔκτοσθε πυλάων ἐσεύνοντο
πανσυδήη, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
ταρρέες ἐκ νεφέων κρυερῆ θυπὸ γέιματος ὥρῃ·
δις οἴγ' ἔξεχεντο πρὸ τείχεος, ὥρτο δὲ ἀστὴ
σμερδαλέη· μέγα δὲ αἴλα περιστενάχετερ' ίσων.

75 Τρῶες δὲ εὗτ' ἐπίθυντο βοὴν καὶ λάὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάθη κέαρ ἔνδον,
πότυνον διομένων· περὶ γάρ, νέφος δις, ἐφανθη
λάὸς δυσμενέων· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἀμοτος δὲ κονίσσαλος ὥρτο ποδοῦν.

80 Καὶ τότε ἄρ' ἡδὲ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
Δηϊρόδωρ καὶ θῆκε μάλ' ἀτρομον, ἡδὲ καὶ αὐτοῦ

sed illum magis excitavit, quandoquidem animis ipsum
inbebat] officium exhibere et honorem cordatae Nereidi.

Atque hæc ita destinabat deorum potentissimus aliorum.
Ceterum inter urbem et longe-porrectum Hellespontum
Achivi et Troes caeos in prælio
cremabant una-cum equis, et pugna destitit a-cæde,
propterea-quod Priamus potens præconem Menetem
ad Agamemnonem legarat et ceteros universos Graecos,
petens, ut mortuos igni comburere liceret. Qui concesserant
reverentes defunctos: non enim hos ira comittatur.
Cum itaque cæsis rogoz adornassent frequentes,
tandem Achivi ad tabernacula redierunt,
Troesque ad Priami auro-abundantis ædes,
mœrore-affecti maximo propter-occisum Euryplum.
Hunc enim in-pretio-habuerant aequæ-ut Priami filios:
ideo ipsum humarunt ab interfectis seorsum aliis
Dardaniam ante portam, ubi magna fluenta
Xanthus vorticatos promovet, augescens Jovis pluvia.

Caterum filius Achillis interriti se-contulit parentis
ad sepulcrum spaciosum, et exosculabatur lacrimis pro-
fusis] columnam fabrefactam defuncti genitoris,
et juxta-edens-suspria tali eum oratione allocutus-est:

Salve pater etiam subter terra. Non enim ego
obliviscar tui profecti ad domum Ditis.
Utinam vivum te inter Argivos offendissem,
quo confestim mutuo animis oblectatis in corde
Ilio ex sacro prædati-fuissemus immensas opes.
Jam vero neque tu vidisti tuam prolem, neque te ego
vidi superstitem, quamvis percupidus tui videendi.
Nihilominus etiam te procul et inter manes versante
tuam hastam et tuum filium acriter in conflictu exhorre-
scunt] hostes, Danaique cum-gaudio intuentur me,
tibi corpore et forma similem atque etiam facinoribus.

Ita fatus tepidas abstersit lacrimas a genis
et abiit cito ad naves animo-præstantis genitoris,
non solus, nam una cum-ipso ibant duodecim viri
ex-Myrmidonibus, et Phœnix senex inter hos secutus-est
flebiliter ingemiscens præclarum propter Achillem.
Nox autem super terram venit et invaserunt cœlum sidera:
illi itaque cœna-peracta ceperunt somnum. Hinc surgebat
Aurora:] tum Argivi induerunt arma, et longe ab illis
splendor radiabat ad æthera usque pertingens.
Ac continuo e portis eruperunt
omnibus-copiis, nivium in-morem, quæ feruntur
densæ et nubibus horrido brumæ tempore:
taliter hi sese-effuderunt extra murum, et ingruit clamor
horrendus, maximeque tellus gemuit eorum-incessu.

Trojani igitur ubi audierunt clamorem et viderunt exer-
citum,] obstupere, et cunctis infractus-fuit animus penitus
fatum præsentientibus. Circumquaenque enim, ut nubes,
apparebat] agmen hostium, et insonabant arma viris
se-moventibus, ingensque pulvis excitatus-est pedibus.
Atque tunc vel deorum quispiam animo injecit fiduciam
Deiphobi et fecit eum prorsus intrepidum, vel etiam suus

θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὅφελόποτε πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπὲγγει λαὸν ἔλασση·
Οὐαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔσπεν·
85 Ω φίλοι, εἰ δὲ ἄγε θυμὸν ὀρήγιον ἐν φρεσὶ θέσθε,
μνησάμενοι, στονόντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν.
Οὐ γάρ Ἀλεξάνδροι πέλει πέρι μοῦνον ἀεθλος,
οὐδὲ Ἐλένης, ἀλλὰ ἔστι περὶ πτολέμιος τε καὶ αὐτῶν
90 ἥδ' ἀλόγων τεχέων τε φίλων γεραρῶν τε τοκήων
πάσσης τ' ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἥδ' ἐρατεινῆς
γαίης, η̄ με δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
μᾶλλον, η̄ ἀθρησαμι ϕίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακότερον ἔλπομαι ἄλλο
95 πῆμα μετ' ἀνθρώποισι διζυροῖσι τετύχθαι.
Τούνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμφ' ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γάρ Ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ὄντα μαχήσεται, οὔνεκ' ἀρ' αὐτὸν
πῦρ δλοὶ κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
100 ὅς γῦν λαὸν ἄγειρεν. "Εοικε δέ μήτ' Ἀγιλῆα
μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν, περὶ πάτρης
μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἀρηος,
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες.
"Η οὕπω τόδε οἴδετ' ἀνὰ φρένας, ὃς ἀλεγεινοῖς
105 ἀνδράσιν ἐκ καμάτοι πέλει θαλίη τε καὶ δλοῖς,
ἐκ δὲ ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ ζειματος αἰνοῦ
Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἡρός εῦδινον ἦμαρ,
ἐκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἐκ τε μάθοιο
εἰρήνης; τὰ δὲ πάντα γρόνω μεταμείθεται ἔργα.
110 "Ως φάτο· τοι δὲ ἔς Ἀρηα μεμαότες ἐντύνοντο
ἐσσυμένως· κανακὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντη,
μῶλον ἐς ἀλγινόντα κορυσσομένων αἰζηῶν.
"Ἐνθ' ἄρα τῷ μὲν ἀκοιτὶς ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
ἐντελέχειν παρενήνετε δακρυχέουσα·
115 τῷ δὲ ἄρα νήπιοι υἱες ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ^ν
τεύχεια πάντα φέρεσκον· δὲ σφισιν ἀλλοτε μέν που
ἀχνυτ' δύυρομένοις· δὲτε δὲ ἔμπαλι μειδίασκεν
παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ ἐν δατὶ μῶλον
ῶρμαινεν πονέσθαι ὑπὲρ τεχέων τε καὶ αὐτοῦ.
120 Ἀλλῷ δὲ αὐτες γεραίος ἐπιτακμένης παλάμησιν
ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτήρια χάρμης,
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱεα, μηδενὶ εἰκειν
ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμένα δείχνεις παιδὶ,
ταρρέα σῆματ' ἔχοντα παλαῖς δηϊστήτος.
125 Ἀλλ' ὅτε δὴ μᾶλα πάντες ἐντεσι θωράγγθησαν,
ἀστεος ἐξεγένοντο μέγ' ἔμενοι πολέμοιο
λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἵππήσιν ὅρουσαν
ἵππης· πεζοῖσι δὲ ἐπέγρασον ἔθνεα φωτῶν·
Ἄρμασι δ' ἄρμαθ' ὑκοντο καταντίον· ἔθραχε δὲ γθὸν
130 ἐς μῦθον ἐσσυμένων. ἐπαύτες δὲ οῖσιν ἔκαστος
κεχλόμενος· τοι δὲ αἴψα συνήιον· ἀμφὶ δὲ ἄρα σφι
τεύχεις ἐπεσμαράγησε· μίγη δὲ ἔκατερθεν ἀυτὴ
λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θιωῖς ποτέοντο βέλευνα,
βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπὲγγεισι δὲ σπιδες ἀνδρῶν
135 θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀσχετον, αἱ δὲν' ἀκόντων

ipsius] animus incitavit ad pugnam, ut a patria
hostium sævas copias hasta repelleret:
animosam igitur orationem inter Trojanos habuit:

Amici, agendum fiduciam bellicam animis inserite,
memores, quantas funesti belli exitus
ærumnas hominibus captivis imponat.
Non enim de-Alexandro est solum certamen,
aut Helena, sed geritur pro urbe et *nobis* ipsis
atque uxoribus liberisque caris et venerandis parentibus
omnique splendore et opibus atque-amabili
terra, quæ me cæsum in pugna operiat
potius, quam aspecturus-sim dilectam patriam sub jugo
hostium: nullum enim atrocius existimo aliud
malum inter homines miseros existere.
Ideo depulso tristi pavore, circum me omnes
confirmate-vos ad certamen infestum: nec enim Achilles
vivus deinceps contra nos pugnabit, siquidem ipsum
ignis funestus consumpsit. Sed est alius quispiam Achivum,
qui nunc exercitum coegit. Decet vero neque Achillem
nec quemquam alium Graecorum metuere *nos*, pro patria
propugnantes. Quocirca ne fugiamus labore Martis,
etiamsi multa pridem toleravimus laborantes.
An nondum compertum-habetis animo, quod ærumnosi
viris ex labore orientur florentes-res ac fortuna,
et post noxios ventos et tempestatem malignam
Juppiter afferat hominibus in aere serenum diem,
et e periculoso morbo prodeat vis, atque ex bello
pax? hæque omnes temporis-successu *ita* commutantur res.

Ita verba-fecit. Illi igitur ad bellum prompti armabantur
citissime, ac strepitus per urbem extitit ubique,
ad pugnam mœstificam se-accingentibus viris.
Hic alii uxori timens bellī-discrimen
arma abeunti congressi lacrimans,
alii parvuli nati cursitantes eirca patrem
instrumenta cuncta apporuntarunt: qui propter-illos nunc
doluit plorantes, nunc iterum risit
de filiis latus; animusque eum in acie tanto-magis
impulsi-ad labores-obeundos pro sobole et seipso:
alii pro senecte doctis manibus
applicavit-circa membra diræ præsidia pugnæ
multis cohortans dilectum natum, ut-nemini cederet
in prælio; et pectus vulneratum ostentavit filio,
plurima indicia representans pristini conflictus.

Cum itaque universi armis se-communiissent,
ex-urbe eruperunt magna cupidine pugnæ
exitialis; inque celeres equites inventi-sunt
equites, in pedites vero irrerunt agmina virum *pedestrium*
et curribus currus tetenderunt obviam, insonuitque tellus,
ad-pugnam dum concitantur. Tum acclamavit suis quisque
exhortans. Qui statim pedes contulerunt, circumque illos
arma crepuerunt, et mixtus-est utrinque clamor
atrox, et multa subito evolarunt tela
emissa utrinque, hastisque scuta virorum *alia*
percussa fragorem-dederunt ingentem, alia pilis

καὶ ξιφών· πολέες δὲ καὶ δεξίνησι θοήσιν
ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δὲ ἔντες φωτῶν
αἰματι. Τρωϊάδες δὲ ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰγῶν στονόντα μόθον· πάσησι δὲ γυῖα
140 ἔτρεμεν, εὐχομένησιν ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἀνδρῶν
ἡδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δὲ ἄμα τῆσι γέροντες
ἴζοντες εἰσορόωντες· ἔχον δὲ ὑπὸ κήδεσι θυμὸν
παῖδων ἀμφὶ φιλιῶν· Ἐλένη δὲ ἐνὶ δώμασι μίμνεν
οἴη ἄμφι ἀμφιπόλοισιν· ἔρυχε γάρ ἀσπετος αἰδός.
145 Οἱ δὲ ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος ἀμφὶ δὲ Κῆρες
γῆθεον· οὐλομένη δὲ ἐπαύτεεν ἀμφοτέροισι
μαχρὸν· Ἐρις βοῶσα· χόνις δὲ ἐρυθαίνετο λύθρω
κτεινομένων ὀλέκοντο δὲ ἀνὰ κλόνον ἀλλοθεν ἄλλος.
*Ἐνοὶ δέρα Δηϊσόδος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
150 ** Ἰππασίδην· δὲ δέρα ἀμφατος αἰγῆροιο
ἥριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δεΐδιες γάρ μη δὴ μιν ἐφ' ἡνία γείρας ἔχοντα
νίὸς ἔνδις Πριάμοιο κατατείνησι καὶ αὐτὸν·
ἄλλας οἱ οὐκ ἀμβλήσει Μελάνθιος, ἄλλας δὲ δίφρον
155 ἄλτο θοῖς· ἵπποισι δὲ ἐκέχελετο μαχρά, τινάσσων
εὐληρόν, οὐδὲ ἐγένετο μάστιν· Λαυρενὲ δὲ δούρατε θείων.
Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάτες λίπεν· ἵκετο δὲ ἄλλων
ἔς πληθύν· πολέεσσι δὲ ὀλέθριον ὥπασεν ζυμαρ
ἔτουσμένως· διοῃ γάρ ἀλίγικοις αἰὲν ἀέλλῃ
160 θαρσαλέως δηίοισιν ἐπώγετο· τοῦ δὲ ὑπὸ γερσὶ¹
μαριοὶ ἔκτείνοντο· πέδον δὲ ἐστείνετο νεκρῶν.
*Ος δὲ δέρα ἀνὸς οὐρεα μαχρὰ θορῶνεις ἄγκεα βῆστης
δρυτόμος ἐγκονέων νεοθήλεα δάμνυνται θληγη,
άνθρακας ὄφρα κάμησι, κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
165 σὺν πυρὶ δούρατα μαχρά, τὰ δὲ ἄλλοθεν ἄλλα πετόντα
πρῶντας ὑπερθε καλυψαν, ἀνὴρ δὲ ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
δις δέρα Δηϊσόδοιο θοῆς ὑπὸ γερσὶν Ἄχιοι
λασὸν ὀλλύμενοι περικάππεσσον ἀλλοθοῖσι·
καὶ δέρα οἱ μὲν Τρώεσσιν διμίλεον· οἱ δὲ ἐζέδοντο
170 εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ρόον· τοὺς δὲ ὑδατος εἶσα
Δηϊσόδος συνέλασσε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο.
*Ος δὲ δόποτε ἱγνούσεντος ἐπ' ήσσιν Ἐλλησπόντου
δίκτυον ἔξερνωτα πολύχυμητοι ἀλιτῆσι
κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δὲ ἀλὸς εἰσέτε² ἐόντος,
175 ἐνθόρη αἰζήσος γναμπτὸν δόρον γερσὶ μεμαρπὼν,
αἰνὸν ἐπὶ ξιφίησ φέρων φόνον, ἀλλοθε δὲ ἄλλον
δάμνυνται, διν κεκίγησι, φόνῳ δὲ ἐρυθίνεται θάρωρ·
ῶς τοῦ διπολάμητοι περὶ Ξάνθοιο ρέεθρα
αἰματα φονικήθουν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
180 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ δέρα Τρῶες ἀναιμωτι πονέοντο,
ἄλλα σφέας ἐδάξιεν Ἀχιλλέος δριμυος υἱὸς
ἀμφὶ ἄλλησι φάλαγξι· Θέτις δὲ που εἰσορόωσα
τέρπετ³ ἐφ' οὐνόη, δῖσον ἄχυτο Ηηλείων.
Τοῦ γάρ ὑπὸ μελίη πουλὺς στρατὸς ἐν κονίησι
185 πίπτεν διμῶς ἵπποισιν· δὲ δὲ ἐσπόμενος κεράζειν·
ἔνθι Ἀμίδην ἐδάξιε περικλυτὸν, δις δέρα οἱ ἵππω
ἔζομενος συνέκυρσε, καὶ οὖς ἀπόνητ⁴ ἔρατεινῆς
ἱππασίης· δὲ γάρ μιν διπολής ἔγγει τύψε φαεινῷ
ἔς νηδύν· αἰγῆμη δὲ ποτὶ ράχιν ἔξεπέρησεν.

et gladiis; multi etiam bipennibus acutis
viri sanciati sunt, sed ab anturque arma virorum
sanguine. Trojanae autem de muro prospiciebant
juvenum mestificum conflictum, unde omnibus membra
tremebant, vota-facientibus pro liberis et maritis
atque germanis: incanique inter illas senes
sedebant spectantes, et subiecibant curis animum
caros propter filios. Helena vero intra aedes se-continebat
sola cum famulis: nam retrahebat ingens eam pudor.

Illi autem acriter in-opere-erant sub mœnibus, et circum
Parœ] gaudebant, letalisque acclamat utrisque
Discordia immane vociferans, ac pulvis rubescet cruore
interactorum, dum exitio-datur per aciem alibi aliis.

Ibi Deiphobus fortē obruncavit aurigam

* * Hippasiden, qui ex curru veloci
decidit in cadavera, mœstitia vero ejus occupavit dominum;
metuebat enim, ne se in habenis manus habentem
filius fortis Priami leto-daret etiam ipsum.

Verum eum non neglexit Melanthius, sed in currum
insiliit celeriter et equis acclamat alta-voce concutens
habenas, nec tenebat flagellum, sed eos agitabat hasta
feriens.] Hos itaque Priami filius reliquit et intulit-se ali-
orum] in turbam et plurimis letiferum adduxit diem
deregente. Perniciose enim semper turbini similiis
animose in hostes invehebatur, adeo-ut illius manibus
innumerī trucidarentur, campusque arctaretur cadaveri-
bus.] Ac veluti per montes longos descendens in convales
saltus] lignator festinus fruticantem prosternit silvam,
carbones ut faciat, ubi-condiderit terra
cum igni ligna prolixa, quæ hic illic prolapsa
juga desuper operiunt; vir autem ille delectatur opere:
sic etiam Deiphobi festinis manibus Achivi
gregatim cæsi procubuerunt inter-se.

Atque alii cum-Trojanis rem-gesserunt, alii fugerunt
ad latum Xanthi fluxum, quos in aquam
Deiphobus coegit; nec sinem-fecit cædendi.

Non-secus-ac si pisciferi in littore Helleponi
rete extrahunt multo-labore-exerciti piscatores
sinuatum ad terram: quod cum-in mari adhuc est,
insilit juvenis inflexo conto manibus comprehenso,
tristem xiphis afferens necem, et alibi alium
intermit, quemcunque nactus-fuerit, strageque cruentator
unda:] sic illius (Deiphobi) manibus passim Xanthi fluenta
sanguine rubescabant, arcteque-se-premebant cadavera.

At nec Troes incurvantem gerebant-pugnam,
sed eos trucidabat Achillis violentus filius
inter alias phalanges. Thetis itaque procul conspiciens
tantum latetabatur de nepote, quantum lugebat de Achille.
Eius enim hasta ingens-numerus exercitus in pulvere
occupuit una cum-equis, ipseque insequens strages-edidit.
Ibi Amiden obruncavit nobilem, qui ipsi equo
insidens occurrit, nec fructum-cepit ejucunda
arte-equestri; namque illum hasta percult fulgida
in ventrem, ita-ut mucro per spinam-dorsi penetraret:

- 190 ἔγκατα δ' ἔξεχύθησαν· ἔλεν δέ μιν οὐλομένη Κήρ
ἔστησεν, ἵπποιο θοῦσ παρὰ ποσὶ πεσόντα.
Ἐπλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιόν τε καὶ Οἴνοπα, τὸν μὲν ἐλάσσας
δουρὶ μέγα στομάχῳ ποτὶ στόμα, τὸν δ' ὑπὸ λαιμὸν,
καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
195 Ἄλλους δ' ἔκτανεν αἰὲν, δόσους κλίξε. Τίς κεν ἔκεινους
ἀνδρῶν μυθήσαιτο, κατὰ κλόνον δέσσοι ὅλοντο
γερσὶ Νεοπτολέμῳο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα.
Ως δ' δπότ' αἰζήνων τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάνοντι
πᾶν ἡμαρ κρατερῆστι πονησάμενος παλάμῃσιν
200 ἐς γαῖαν κατέγευεν ἀπειρόνα καρπὸν ἐλάίης
ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ κῶρον ὑπερθεν.
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμησι κατήριτε πουλὺς ὅμιλος.
Τυδείδης δ' ἔτέρωθεν ἔϋμπελίης τ' Ἀγαμέμνων
ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆς πονέοντο
205 προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμειλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ¹
ἐκ θυμοὶ μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυχον
χαζομένους· πολέες δὲ καὶ οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτουν
ἐκ πολέμοιο φέθοντο, μένος τρομέοντες Ἀγαῶν.
210 Όψὲ δ' ἄρ' εἰσενόρησε περὶ προχοήσι Σκαμάνδρου
οὐλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάτις Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασπυτέρους· λίπε δ' οὐδὲς πάρος αὐτὸς ἔναιρεν
φεύγοντας πρὸτι ἀστυ, καὶ Αὔτομέδοντι κέλευεν
κειστὴν ἐλάαν, δῇ ποιλὺς ἐδάμναντο λαὸς Ἀγαῶν.
215 αὐτὰρ δ' αἴψα πίθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
τεύσεκεν μάτινηι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
βίνφα διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἀνακτα.
Οἶος δ' ἐς πόλεμον φθισίμεροτον ἔρχεται Ἀρης
ἐμβεβαῶς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
220 ἐστυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοντι θεοῖο
τεύχη ἐπιβρομέουσιν ἵστον πυρὶ μαρμαρίσοντα.
τοῖος Ἀχιλλῆσ κρατεροῦ πάτις ηγενέντην
ἐσθλοῦ Δηϊφόροιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ ποδέσσιν, ἰδὼν δέ μιν ἀλλικος ἀνήρ
225 Αὔτομέδων ἐνόρησεν δτις πέλεν· αἴψα δ' ἀνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε, περιχλυτὸν ἀνδρα πιφάσκων.
Ὥς δια, Δηϊφόροιο πέλει στρατὸς, ἥδε καὶ αὐτὸς,
σειο πάροιθε τοχὴ δ' ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἥ θεδς ἡ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε Θάρσος. [λον
230 Ως ἄρ' ἔφη τὸν δ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἴππους ὁτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, δρφα τάχιστα
ολυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλλήλοισι,
Ἄλλ' δτε δή δ' ἀρίκοντο μαλα σγεδὸν ἀλλήλοισι,
δῆ τότε Δηϊφόρος, μαλα περ γατέων πολέμοιο,
235 ἔστη, δπως πῦρ αἰνὸν, δῇ δύστος ἔγγυς ἔκηται·
θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος. Αἰακίδαο
ἴππους ἥδε καὶ σῆια πελώριον, οὔτι τοκῆος
μείονα· τοι δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεστὸν ὥρμανεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, δτε δ' ὀνέρος ἄντα μάχεσθαι.
240 Ήτε δ' δτε σῆις ἐν δρεστοι νεγγενέων ἀπὸ τέκνων
θδίας ἀποσεύγησι, λέων δ' ἔτέρωθε φανείη
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἀσπετος δρμὴ,
οὔτε πρόσω μεμαῶτο; ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,

ilia itaque effusa-sunt, cepitque eum letalis Parca
confestim, velocis equi ad pedes delapsum.
Peremit etiam Ascanium et Cenopem, illum feriens
hasta patulum stomachi in orificio, hunc in gulam,
certissima ubi est mors hominibus.
Alios etiam interfecit semper, quoscumque assecutus-est.
Ecquillos] vir enumeret, in conflictu quo necati fuerint
manibus Neoptolemi[nec desatigabantur ejus unquam mem-
bra.] Veluti cum juvenum quispiam in agro florenti
toto die validis laborans manibus
ad terram decutit infinitum fructum olea-
pertica verberans, et operit loci superficiem
ita illius manibus prostrata-est ingens turba.
Caeterum Tydides alia-partē et hasta-pollens Agame-
mnon] aliquie inter Danaos optimates negotium-obibant
alacriter in certamine sævo, nec interim strenuis
Trojanorum ducibus metus incidit, verum et ipsi
ex animo pugnabant et viros semper retrahebant
terga-dantes. Multi tamen sine respectu ducum
ex proelio refugiebant, robur formidantes Achivum.
Tandem cognovit ad alveum Scamandri
profligari Danaos fortis natus Αεαίδαι
subinde densiores. Ideo reliquit eos, quibus antea ipse in-
stabat, fugientes ad urbem, et Automedonti praecepit,
illuc ut-impelleret equos, ubi magna sternebatur multitudo
Achivum.] Is igitur mox paruit et immortalium robur
equorum] concitatut scutica ad turbatam-aciem. Hi volabant
subito per cadavera fortem ferentes dominum.
Ac qualis ad bellum letiferum proficiscitur Mars
conscensis equis, passimque-tremiscit tellus
eo properante, et divina circum præcordia Dei
arma intonat ignis instar fulgentia :
talis Achillis robusti natus tendebat contra
præstantem Deiphobum, et pulvis attollebat frequens
equorum circa pedes. Conspicit igitur illum fortis vir
Automedon sensit, quis esset, et statim ad-principem
hunc sermonem edidit, insignem virum indicans :
Rex, Deiphobi iste est globus, atque etiam ipse,
tuum antea parentem qui expavit; nunc vero ipsi egregiam
aut deus aut genius quispiam in cor misit fiduciam.
Sic dixit : cui is nihil respondit, sed eo magis
equos jussit incitari, ut quam-primum
succumbentibus a-Dānais indignum fatum propulsaret.
Cum itaque coivissent quam proxime inter-se ,
exin Deiphobus , quamvis admodum cupidus belli ,
restitut, velut ignis rapidus , quando aquam contigerit ,
et obstupuit videns magnanimi Αεαίδαι
equos et filium procerum , nihilo parente
inferiorem : ejusque animus in pectore destinabat
nunc fugere , nunc rursus cum viro dimicare.
Ut quando sus in montibus recens-natis a catulis
thoas abigit , leo autem ex-alia-partē se-ostendit
alicunde irruens, illius itaque subsistit vehemens impetus ,
nec porro audentis pedem-movere, nec retro;

Θήγει δ' ἀρριώντας ὑπὸ γναθοῖσιν ὅδόντας·
245 ὡς οὐδὲ Πριάμοι σὺν ἄρμασι μίμνε καὶ ἵπποις,
πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ὁμφαρόν δόρυ χερσί.
Τὸν δ' οὐδὲ προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·

Πριαμίδη, τί νυ τόστον ἐπ' ἀργείοις μέμηνας
κειροτέροις, οἱ σειο περιτρομέοντες δμοκλήν
250 φεῦγον ἐπεσυμένοι, σὺ δ' ἥλπε πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; ἀλλά σοι εἴπερ ὑπὸ κραδίη μένος ἔστιν,
ἥμετέρης πειρηταὶ ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς.

“Ως εἰπὼν οἴμησε λέων ὃς ἀντ' ἔλαφοι,
ἐμβεδῶν ἕπποισι καὶ ἄρμασι πατρὸς ἔοι·

255 καὶ νῦ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
εἰ μὴ οἱ μέλαν αἰψία νέφος κατέχειν Ἀπόλλων
ἔκποθεν Οὐλύμπιο καὶ ἐξ δλοοί μόθιο

ἥρπατε καὶ μιν ἔθηκε ποτὶ πτοδιν· ἤχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἔσαν φύγοντες· δ' ὁ ἐς κενεὴν ὅρῃ τύφας
260 Ηγλείδα πάτες τοῖν ποτὶ μῆθον ἔειπεν·

“Ω κύνον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος ὑδὲ σοι ἀλκὴ
ἰεμένῳ περ ἀλαλκε· θεῶν δὲ τις δόσ' ἔκαλψε
νύκτος βαλῶν καθύπερθε καὶ ἔκ κακότητος ἐρύξας.

“Ως ἄρ' ἔφη· μνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων,
265 εὗτ' ὁμύχλην, διέχειε λύθη δ' εἰς ἡέρα μαρχήν·
αὐτίκα δ' ἔξεράνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθών·
Τρῶας δ' εἰενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἔσοντας
Σκαῆς ἀμφὶ πυλῆσιν· ἔθη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικῶς
ἀντία δυσμενῶν, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα.

270 Ήντο κύν' ἀλεγεινὸν ἐπεσύμενον τρομέουσι
ναῦται, δτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρύμενον φορέται
εὑρὶ μάλ' ὑψηλὸν τε, μέμηνε δὲ λαίπαπι πόντος·
ῶς τοῦ ἐπερχυμένου κακὸν δέος ὁμφεχε Τρῶας·
τοῖον δ' ἔκφατο μῆθον ἐποτρύνων ἔταροι·

275 Κλῦτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθόλους,
νίκην ιεμένους ἐρικυδένα χερσὶν ἀρέσθαι
καὶ κλέος ἐκ πολέμου δυστηχέος· ἀλλ' ἀγε θυμὸν
παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίης
280 πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἔέλδωρ·
αἰδὼς γχρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάλκιδας, οἵα γυναικας·
τεθνάκην γάρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.

“Ως φάτο· τοὶ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐς Ἀρεοεργὸν ὅρουσαν
285 θαρταλέως, Τρώεσσι δὲ ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο περὶ πτοδιν ἀλλοὶ δὲ αὔτε
ἔντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδὲ ἀπέληγε
θειώς Ἀρης, Τρώων μὲν ἐλδομένων ἀπερύζαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνὸν, οὐσθενέων δὲ Ἀργείων
290 ἄστυ διαπραθέειν· δλοὶ δὲ ἔχε πάντας διέζονται.

Καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀργημέναι μενεαίνων
ἔκθορεν Οὐλύμπιο, καλυψάμενος νεφέσσαι,
Αητοίδης· τὸν δ' αἴψα θοὰι φορέεσκον ἀλλαι
τεύχειτο γρυποίσιτο κεκατυμένον· ἀμφὶ δὲ μαχράι
295 μάρμαριον κατιόντος ἴσον στεροπῆσι κέλευθοι·
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπτεν· ἔθραγε δὲ αἰθήρ
θεσπέσιον, καὶ γαῖα μέγ' ἵσχεν, ἐνθ' ἀκάμαντας

sed acut spumantes sub maxillis dentes :
ita filius Priami cum curru restitit et equis,
versans animo multa et tractans hastam manibus.
Eum igitur affatus est natus ferocis Achillē :

Priamido, quid adeo in Argivos furis
imbecilliores, qui tuam reformidantes impressionem
irruentis fugiunt, tu ergo putasti longe præstantissimum
te esse? verum si tibi in corde vires sunt,
nostræ periculum-fac in pugna invictæ hastæ.

Ita fatus irruit tanquam leo in cervum,
invectus equis et curru patris sui,
et sane eum mox hasta una-cum auriga confixisset,
nisi ei nigram statim nubem offudisset Apollo
desuper-ex Olympo et e perniciari conflixi
abreptum ipsum transtulisset ad urbem, quo etiam alii
Trojani se-subduxerant fuga : itaque in vacuum hasta fe-
riens] aera Pelidae filius ad illum verba dixit :

Proh canis, evasisti meam vim ; neque vero tibi forti-
tudo] quamlibet comanti opem-tulit, sed deorum aliquis
oculos mihi praestrinxit,] nocte missa desuper teque exitio
subtracto.] Sic dixit : nigram vero nubem desuper Saturnius
velut nebulam dissipavit, eaque resoluta-fuit in aera va-
stum,] moxque apparuit campus et omnis circum tellus.
Trojanos vero ille cognovit valde procul abesse
Scæas ad portas; contendit igitur, patri similis ,
adversum hostes, qui eum extimuerunt accendentem.
Ut undam mœstificam ingruentem exhorrescent
nautæ, cum a vento excitata fertur
lata admodum et ardua, et saevit turbine pontus :
ita illo adventante improbus terror incessit Trojanos.
Talem vero edebat sermonem exhortans socios :

Audite, amici, et fiduciam animis immittite
intrepidam, qualem decet ferre viros strenuos,
qui-victoriam cupiunt celebrem manibus reportare
et gloriam ex bello turbulentio. Ergo agite animis
promptis laboremus supra vires, donec Trojae
capiamus inclytam urbem et compotes-siamus voti.
Pudendum enim, longissimum ad tempus hic manentes
nos-esse inertes et imbellies, ut mulieres :
emoriar enim potius, quam ignavi nomen-geram.

Sic ait : ast illi tanto majori ad Martis opus ferebatur
fiducia, Trojanosque incursabant, qui tamen et ipsi
impenso-ardore pugnabant circa urbem, et quandoque
intra portas de muris. Nec finem-grassandi-fecit
impetus Mars, Trojanis interim cupientibus arcere
hostium exercitum infestum validisque Argivis
urbem expugnare : pernicialis itaque tenebat omnes aeru-
mna.] Exinde dum-Trojanis opem-ferre instituit,
desiliit ex-Olympo, velatus nubibus,
Apollo, quem celeriter præproperi ferebant turbines
armis aureis insignitum, et circumquaque latae
micabant descendantis instar fulgorum viæ,
et circa illum pharetra strepebat, fragoremque-dabat aether
immensus, ac tellus valde resonabat, ubi infatigatos

Θῆκε παρὰ Ξάνθιοι ρόον πόδας· ἐκ δ' ἔβόσης [οῖς, σμερδαλέοντι] Τρωστὸν δὲ θράσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς μίμνενι αἰματόεντα κατὰ κλόνον. Οὐδέ τ' Ενοσίγθων δέριμος ἡγνοίησε· μένος; δ' ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς ἥδη τειρουμένοισι· μάργη δ' ἀδίηλος ἐπύχθη ἀθανάτων βουλῆσιν· δόλοντο δὲ μαρίν φῦλα αἰζηῶν ἑκάτεροι. Κοτεσάμενος δ' ὅρ' Ἀπόλλων

305 Ἀργείοις ὄρμανε βαλεῖν θρασὺν υἱὸν Ἀχιλῆος αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν οἰωνὸν κατέρυκον ἀριστερὰ κεκληγῆτες ἀλλὰ τε σήματα πολλάχις γόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ' ἔμελλε πείθεσθαι τεράσσειν. Τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην

310 ἡρέι θεσπεσίη κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποστὶ νιστομένοιο ἀνακτος ἐρεμνῇ κίνυσι· τοῖον δὲ ἔκφατο μυθὸν ἐξελόμενός μιν ἔρυξαι·

315 Ισχε, τέκος, καὶ μή τι πελώριον υἱὸν Ἀχιλῆος κτείνης· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὁλύμπιος δλυμένοιο γῆθεις· μέγα δ' ἄλλος ἐμέρος ἔποιος ἀμφ' Ἀχιλῆα· ἀλλ' ἀναγάγειο διον ἐπι αἰθέρο, μὴ με γολωτῆς, αἴσιο δ' ἀναρρήξας μεγάλης γθυνὸς εὑρὺν βερέθρον, αὐτὴν Ἄιτον ἔθιστον ἔοις ἀμά τείχεισι πάσσαν

320 θήσαν ὑπὸ ζόφον εὑρύν· ἄχος δέ τοι ἔστεται αὐτῷ.

325 Ως φάθ'. Ο δέ ἀδόμενος μέγ' ἀδελφὸν οἶο τοκῆος δείσας τ' ἀμφὶ πόληος ἔυσθενέων θ' ἄμμα λαῶν γάστατ' ἐξ οὐρανὸν εὑρὺν, δ' ἐις ἄλα τοι δέ μαργάροντο ἀλλήλους δλέκοντες· Ἐρις δέ ἐπετέρπετο γάρμη· μέσφ' δτε δὴ Κάλχαντος θν' ἔννεστίσιν Ἀχαιοὶ

330 εἰς νῆας γάσσαντο καὶ ἔξελάθοντο μόθοιο.

Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δακημέναι Πίτου δστυ, πρὸν γε Φιλοκτῆτο βίην ἐς δμιλον Ἀχαιῶν Ἐλέμεναι, πολέμοιο δακήμονα δαχρυσέντος·

335 καὶ τὸ μὲν ἡ ῥα θοοῖσιν ἐπεφράσται οἰωνοῖσιν, ἡὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδραχεν· οὐ γὰρ ἀϊδρις μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' θὲς ἥδες πάντα.

Τῷ πίσυνοι στονόνετος ἀποιγόμενοι πολέμοιο,

340 Ἀτρεΐδαι προσέρχαν ἔυκτιμένην ποτὶ Αἴγανον Τυδεός δέριμον μία μενεπτόλεμόν τ' Οδυσσῆα νηὶ θοῆ. Τοὶ δ' αἴψα ποτὶ πτολινὸν Ἡφαίστου ηλυθον Αἴγαιοιο διὰ πλατυνὸν χεῦμα θαλάσσης, Λημνον ἐς ἀμπελόσεσσαν, δπη πάρος αἰνὸν δλεθρον ἀνδράτι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναικες,

345 ἔκπαγλον κοτέουται, ἐπει σφεας οὔτι τίσκον, ἀλλὰ δμωιάδεσσι παρευνάζοντο γυναιξι;

Θρηκίης, τὰς δουρὶ καὶ ἡνορέη κτεάτισσαν πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηψίων Θρηκίων· αὶ δὲ μέγα ζῆλοιο περὶ κραδίησι πεσόντος

350 θυμὸν ἀνοιδήσαντο, φίλους δὲ ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας κτεῖνοι ἀνηλεγέων ὑπὸ γείρεσιν· οὐδὲ ἐλέσαν κουριδίοις περ ἐόντας· ἐπει δέ ἀπαναίνεται ητορ ἀνέρος ἥδε γυναικες, δτε ζηλήμονι νούσῳ ἀμφιπέσῃ· κρατεράι γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνίαι·

355 ἀλλ' αἵδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράτι πῆμ' ἐξάλοντο νυκτὶ μιῇ καὶ πᾶσσαν ἐχηρώσαντο πόληκ;

imposuit Xanthi ripæ pedes; tum vociferatus-est immaniter, Trojanisque fiduciam adjectit, sed pavorem Achivis,] persistendi cruenta in acie. Nec Neptunus violentus *id ignoravit*; quin vires inspiravit Achivis jam labascentibus. Hinc pugna exitialis commissa-est immortalium consiliis, perieruntque innumeræ cohortes juvenum utrobique. Iratus itaque Apollo Argivis, animum-induxit tracicer ferocem filium Achillis eo-loco, ubi et antea Achillem; sed ipsius propositum prepetes destituebant a-sinistra clangore-edenentes aliaque portenta multa. Attamen ira ejus non amplius erat cessura prodigiis. Hoc autem non sefelliit Neptunum, aere divino obseptum, circumque pedes adventantis domini obscura movebatur tellus. Hunc igitur edidit sermonem, cupiens ipsum retrahere:

Desiste, fili, neve stupendum filium Achillis neci-trade. Nec enim ipse Olympius occiso *illo* lactabitur; ingens præterea luctus milii et omnibus diis futurus-est marinis, ut antehac propter Achillem. Quapropter abscide divinum in æthera, ne mihi iram-mo-veas,] et mox, ubi-diruperim magnæ telluris profundam voraginem,] ipsum Ilium sine-mora suis cum mœnibus totum] immergam tenebris vastis; dolorque te incesset i-psum.] Ita fatus-erat: ille autem reveritus valde fratrem sui patris] et metuens urbi validisque simul civibus recessit in cœlum spatiōsum, at hic in mare. Cæterum illi dimicabant] se-mutuo cædentes, et Discordia oblectabatur pugna,] donec tandem Calchantis monitu Achivi in naves se-receperunt et oblii-sunt pugnæ Non enim in-fatis-erat capi Illi urbem, priusquam Philoctetes violentus in castra Græcorum venisset, belli peritus lacrimabilis. Hoc enim aut ex velocibus observarat alitibus, aut in extis perspexerat: non enim ignarus artis-vaticinandi fuit; imo ut Deus prenovit cuncta.

Huic morigeri a-tristi digressi prælio, Atridæ ablegarunt bene-habitatam in Lemnum Tydei fortē filium et bellipotentem Ulyssem navi citata. Qui celeriter ad urbem Vulcani appulerunt *Egæi* per latum fluxum maris, in Lemnum vitiferam, ubi olim funestum interitum viris legitimis machinatæ-fuerant mulieres, supra-modum iratae, quod eas nullo honore-afficerent, sed servis toro-commiscerent mulieribus Thraciis, quas armis ac fortitudine in-potestatem-vindicabant] populantes olim terram belli-studiosorum Thracum. Illæ igitur atrociter zelotypia cordibus incumbente ira intumuerunt, carosque in ædibus maritos trucidarunt immaniter *suis* manibus, nec misertæ-sunt horum] quamvis geniali-toro junctorum, quia alienatur animus] viri et muleris, quando in zelotypiæ morbum inciderit: validissime enim impellunt ægritudines. Quapropter illæ suis maritis mortem intulerunt nocte una totamque viduarunt urbem,

παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρέει καὶ μέγα κάρτος.

Οἱ δὲ δὴ δὴ Λῆμνον κίον ήδε καὶ ἄντρον ἔδυνον λαίνεον, τόθι κείτο πάις Ποιτίανος ἀγαυόν,
355 δὴ τότ' ἄρα σφίσι οὔμοιος ἐπήλυθεν, εὗτ' ἐσίδοντο ἀνέρα λευγαλέησιν ἐπιστενάχοντ' ὁδύνησι,
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὐδέος· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ οἰωνῶν πτερά πολλὰ περὶ λεχέσσι κέχυντο·

ἄλλο δέ οἱ συνέραπτο περὶ γροῦ, γείματος ἄλκαρ
360 τού λευγαλέου. Δὴ γάρ μιν ἐπήν ἐλε λυμὸς ἀτερπῆς,
βάλλων ἀσχετον ἴον, ὅπη νόος, θύνεσκεν·

καὶ τὸ μὲν ἄρα κατέδαπτε, τὸ δὲ ἐλκεος οὐλομένοιο
χυμετίθει καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐλέατι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
365 Οηρὸς δπως δλοοι, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄγρης
μάρψη νυκτὸς ιόντα θοοῦ ποδός· δε δὲ δὲ οὐ πάντας
τειρούενος, ποδὸς ἀκρὸν ἀταρτηροῖσιν ὁδοῦσι
κόψαι εἰς ἐὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τείρει δμοῦ λιμός τε καὶ ἀργαλέαι μελεδῶνται·

370 Ως τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη·
καὶ οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δὲ δστέα μοῦνον
βινὸς ἔην, δλοὶ δὲ παρηδας ἀμφέχυτ' αὐχμὴ
λευγαλέον ρυπόντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἀλγος
δάμνατο· κοῖλαι δὲ ἔσκοντον ὑπὸ δφρύσιν ἀνδρὸς δπωπατ
375 αἰνῶς τειρούενοι· γύρος δέ μιν οὔποτε λεῖπεν,
οῦνεκά οἱ μέλαν ἔλκος ἔς δστέον ἄγρις ίκανε
πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δὲ δὲ περέπτον ἀνίαι.

‘Ως δὲ δὲ προθοδῆσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παπαλόσσαν ἀπειρεσίης ἀλὸς ἀλμη
380 δάμνατ' ὑποτυρήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
θειομένης δὲ ἄρα τῆς ἀνέμω καὶ κύματι λάθρῳ
γηραμὰ κοιλαίνονται ὑποθρώθεντα θαλάσση·
ώς τοῦ ὑπίγυιον ἔλκος ἀζέπτο πυθούενοι
ιοῦ ἄπο, στυφελοῖς τόν οἱ ἐνομόρχατ' ὁδοῦσι
385 λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε στυγερόν τε
ἔμμεναι, ὑππότε μιν τέρηγ περὶ γέρσον ιόντα
ἥσλιο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἀνδρα
τείρε δυσαλθύτοισιν ὑποδηθέντ' δόνησιν·
ἐκ δέ οἱ ἔλκεος αἰλὲν ἐπὶ γέρνα λειθούενοι
390 ιγώρος πεπάλαχτο πέδον παλυχανόεος ἄντρου,
θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὑστερον ἔστομένοισι.
Καὶ οἱ πάρ κλισίν φαρέτρη παρεκέλιτο μακρῇ
ιῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δὲ ἄρ' οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην,
οἱ δὲ ἐδυσμενέας, τοὺς ἀμπετε λοίγιον ὕδρου
395 φάρμακον αἰνομόροιο· πάροισι δέ οἱ μέγα τόξον
κείτο πέλας, γναυπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράσσι,
γερσὶν ὑπὸ ἀκαμάτησι τετυγμένον ‘Πρακλῆς.

Τούς δὲ δπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας,
400 ἔστομένων οἴκησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι ταύνται
ἀλγινόεντα βέλεμνα, γόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οῦνεκά μιν τοπάροισι μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἔρημαίσιν ἐπ' αἰγαλοῖσι θαλάσσης.

Καὶ νῦ κεν αἴψι ἔτελεσσεν δὲ οἱ θρασὺς ζύθεις θυμὸς,
εἰ μή οἱ στονόεντα γόλον διέχευεν Ἀθήνη,
405 ἀνέρας εἰσορώντος δμήθεας. Οἱ δέ οἱ ἄγριοι

concipientes animo spiritus hūtrepidos et ingens robur.

Illi itaque cum in Lemnum venissent et antrum intrassent] saxum, ubi decumbebat filius Poecantis elari ; exi eos stupor incessit, ubi viderunt virum inter s̄enos suspiria-ducentem cruciatus , reclinatum rigido in solo : circae ipsum avium pluma multa in toro stratae-erant, aliae autem ejus concinnatae-erant circa corpus contra hīmem presidium] gelidam. Quando enim illum invadebat fames ingrata, lejaculans rapidum telum, quo mens juberet direxit; jet illas quidem (aves) esitavit, has vero (plumas) vulneri pernicioso] superimposuit, atri levamen doloris; squalidae vero illius utrimque comae circa caput sparsae erant,] ut feræ pernicialis, quam infesta dolum venationis comprehendit noctu accedentem veloci pede : haec itaque necessitudine] contrita, pede summo s̄avis dentibus amputato, in suum lustrum reddit, et ejus conficit simus fames, et acerbi dolores : ita illum in specu vasto maligna subigebat aegritudo.

Atque ei totum macie-confectum-erat corpus, adeo-ut in ossibus sola] cutis laeretur ; ac fetidus genas ambibat squalor] tetra illuvie-diffluentis, aegerque illum cruciatus oppimebat ; concavi igitur erant sub ciliis viri oculi] graviter afflitti, nec gemitus eum unquam deserebat, quia ipsi lividum vulnus ad ossa usque penetraverat putrescens desuper; unde miserabiles eum arrodebat cura.

Veluti cum in littore fluctuosi maris cautem asperam immensi maris salsugo vincit subsecando, ut ut dura exsistat, cuius verberata a-vento et fluctu tempestuosu foramina excavant arrosa a-mari : ita illius sub-planta vulnus serpebat putrescentis ob virus , duris quod ipsi inflixerat dentibus s̄avis natrix , quem ajunt incurabilem et funestum esse , quando eum siccari in terram egressum solis vis; propterea et longe optimum virum absumebat , immedicabili oppressum cruciati. Cujus e vulnere perpetuo ad terram destillante sanie contaminatum-erat solum capacis antri , miraculum ingens hominibus etiam posteris.

Et ei juxta tabernaculum pharetra adjacebat ampla sagittis referta : erant autem aliæ ad venationem , aliæ in hostes, quas amplectebatur exitiale hydrae venenum pestiferæ : et ante ipsum immanis arcus depositus-erat prope , inflexis cohærens cornibus , manibus indefatigatis fabricatus Herculis.

Cæterum illos cum animadvertisset ad speluncam vastam accedere,] confessim properavit in utrumque torquere vulnifica tela , ira affectus gravissima , quod ipsum antea magnos inter-gemitus reliquisten solum deserto in littore maris.

Et sine-mora perfecisset, quod ei ferox destinarat animus, nisi ejus tristem iram diluisset Minerva , viros videntis familiares. Qui ad-illum propius

ἡλυσίον ἀγγυμένοισιν ἐοικότε· καὶ ῥά μιν ἄμφω
ἀντρου ἔσω κοῖλοι παρεξόμενοι ἐκάτερθεν
ἔλκεος ἀμφ' δλοιοι καὶ ἀργαλέων ὅδυνάνων
εἵροντ· αὐτὰρ δ τοῖσιν ἔνας διεπέφραδ' ἀνίας.
 410 Οἱ δέ ἐθαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἔλκος
ἔς δλοιοι μόγοιο καὶ ἀλγεος ἵησασθαι,
ἥν στρατὸν εἰσαρκίηται Ἀχαιῶν, δῆν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ' ἀσχαλέαν παρὰ νῆστιν ἥδε καὶ αὐτοὺς
Ἀτρεΐδας ἄμα τοῖσι· κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν
 415 αἴτιον ἔμμεν· ἔφαντο κατὰ στρατὸν, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας, δῆν ἑκάς οὕτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἴσιαν,
ἀλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίσποι [που
στρωφῶντ· ἡματα πάντα, βροτῶν μένος ἀλλοτε μέν
βλάπτουσα κατὰ θυμὸν ἀμειλύγον, ἀλλοτε δ' αὔτε
 420 ἔκποθε κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μᾶλα πάντα βροτοῖσι
κεῖναι καὶ στονόντα καὶ ἤπια μηγκανόνται,
αὐταὶ δπως ἔθελουσιν. 'Ο δ' εἰσάιων 'Οδυσῆος
ἥδε καὶ ἀντιθέους Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
ἥηδίων κατέπαυσεν ἀνηροῖο γόλοιο,
 425 ἔκπαγλον τοπάροισε χολούμενος, θσσ' ἐπεπόνθει.
Οἱ δέ μιν αὖψ' ἐπὶ νῆρα καὶ ἡγόνας βαρυδούπους
καγγαλώντες ἔνεικαν δυνῆς σφετέρους βελέμνους·
καὶ ῥά οἱ ἀμφαράσαντο δέμας καὶ ἀμειλύγον ἔλκος
στόργηψ ἔυτρήτω, κατὰ δ' ἔλκυσταν ὑδατι πολλῷ.
 430 ἀμπονύνθη δ' ἄρα τυτθόν. 'Αρχαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες
δόρπον ἔντευξαντο μεμαότι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ^{τοι}
δαίνυντ· ἔνδοθι νῆρος. 'Ἐπηλυσθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
τοισι δ' ἔψ' ὕπνος ὅρουσε· μένον δ' ἔχρις ἡριγενείης
ἀμυριάλου Αἴγινοι παρ' ἥρτιν. Αὐτὰρ ἀμ' ἦρι
 435 πεῖσμα θιώς εὐνῆσιν ἔγγαμπτοισιν αἰειραν
ἐκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροσέκε δ' Ἀθηνή
ἐξόπιθεν πνεόντα τανυπρώρου νεὸς οὔρον.
'Ιστια δ' αἰψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι
ῆνα κατιθύνοντες ἔγγυγον· ή δ' ὑπ' ίωη
 440 ἔσσευτ· ἐπὶ πλατη γεῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
ῥηγνύμενον, πολιὸς δὲ περίζες πάντοθεν ἀφρός·
ἀμβρι δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἔσσεύντο
κῦμα διαπρήσσοντες, ἀλός πολιοι κέλευθα.
 Οἱ δ' ἄρχαρ Ἐλλήσποντον ἐπ' ἰχθύσεντ' ἀρίσκοντο,
 445 ἥγιι καὶ ἀλλαι νῆρες ἔσχαν· κεγάροντο δ' Ἀγαιοί,
ώς ίδον οὓς ποθεέσκον ἀνὰ στρατόν. Οἱ δ' ἄρα νῆρος
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα γείρας ἀραιάς
Ποίκινος θρασὺς υδος ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ χόνα δίσαν ἄγεσκον
 450 ἀμφοτέρων κρατερήσιν ἐπικλινθέντα γέρεσσιν.
'Ηντ' ἐνὶ ξυλόγοισιν ἐς ἥμισυ μέρη κοπεῖσαν
φηγὸν δι' ὑλοτόμοιο βίνες ή πίονα πεύκην
τυτθόν ἐφεστηκύιαν, διον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
πρέμνον ύποτμήγων λιπαρὸν, δάος δραρ πέληται
 455 πίσσα πυρὶ διμηθεῖσα, κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
θγιθομένην ἀνεμος τε καὶ ἀδρανή ποτικλίνη·
ώς ἀρ' ὑπ' ἀτλήτω βεβηρημένον ἀλγεῖ φῶτα
θαρσαλέοις ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Ἄργειων ἐς δύμιλον ἀρήιον. Οἱ δ' ἐσιδόντες

accesserunt moerentibus similes, ipsumque ambo
in antro convexo assidentes utrinque
de vulnere pestifero et acerbissimis cruciatibus
percunctabantur: hic autem eis suas commemorabat æru-
mnas.] Qui ipsum bono-animo-esse-jubebat, promittebant-
que flebile vulnus] post funestam calamitatem et cruciatum
se-sanatuos, si-modo ad-exercitum se-conferat Græcorum,
quem etiam ipsum] ajebant ægerrime-id-ferre apud classem
atque ipsos] Atridas una cum-illis. Infortunii vero ipsi nem-
inem Achivum] in-causa esse confirmabant in castris, sed tri-
stes] Parcas, sine quibus nemo vir venit-in orbem-terrarum:
sed semper laboriosos inter homines extra-conspectum
versantur per-dies omnes, mortalium vires interdum
deprimentes pro-arbitrio animi-immittis, quandoque rursus
alicunde efferentes, siquidem omnino omnia hominibus
hætum tristia tum læta fabricantur,
quomodo ipsæ volunt. Ille igitur auditis Ulysse
et diis-æquando Diomede statim animum
ac facile desistere-jussit ab-acerba ira,
supra modum quamvis antea iratus ob ea, quæ percessus
erat.] Hi itaque eum mox ad navem et littus horisonum
laeti transtulerunt una-cum ejus telis,
ipsique absteserunt corpus ac sævum vulnus
spongia cavernosa, et eluerunt multa aqua:
hinc respiravit paulum. Mox illi properabundi
cœnam lautam apparabant esurienti, simulque ipsi quoque
cibum-capiebant in navi: tum appetebat ambrosia nox,
eosque sopor invasit; manebant itaque usque-ad auroram
salo-circumdatae Lemni in littore. At prima luce
retinacula celeriter cum-ancoris aduncis sustulerunt,
extra navem sedulo-laborantes, et immittebat illis Minerva
a-puppi spirantem rostratae navis ventum.
Vela igitur subito extendebant utroque ab pede
navem dirigentes bene-compactam, quæ flatu impulsa
ferebatur in latum mare, nigerque circumstridebat fluctus
sulcati, et incana aestuabat undequaque spuma:
circumque eam delphines gregatim ruebant
undam secantes, maris cani vias
 Hi igitur mox ad Hellespontum piscesum redierunt,
ubi etiam aliae naues erant. Lætabantur igitur Argivi,
dum vident quos desideraverant in castris. Qui e navi
cupide exscensionem-fecerunt. Fulciebat autem manus ma-
cilentas] Poantis audax filius in viris, qui eum ambo
misere claudicantem ad terram sacram deducebant,
utriusque validis innitentem manibus.
Ut in saltu ad medium usque succisam
fagum frondatoris robore, aut resinosam pinum
paululum subsistentem, quantum reliquit lignator homo
caudicem succidens pingue, ut fax fiat
pix ignis subacta, in montibus; illam (arborem) autem mi-
sero] gravatam ventus et infirmitas acclinant:
sic intolerabili depresso cruciatu virum
animosi heroes incubentem-sibi deduxerunt
Argivum ad cœtum Martium. Qui ubi-viderunt,

160 ἔντειραν μάλα πάντες ἐκηθδόλον ἀνέρα, λυγρῷ
ἔλκεῖ τειρόμενον· τὸν δὲ στερέον καὶ ἄνουσον
ἀνύπερον ποίησε νοήματος αἰψὺοιο
ἴσος ἐπουρανίος Ποδαλείριος, εὐ μὲν ὑπερθεν
πάσσων φάρμακα πολλὰ καὶ ἔλκεος, εὐ δὲ κικλήσκων
165 οὖν μα πατρὸς ἕοιο. Θοῖς δὲ ιάγχοσαν Ἀγχιοὶ
πάντες κυδίνοντες ὅμῶς λασκηποιοῦνται.
καὶ μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφὶ ἐγρίσαν ἐλαίῳ
προφρονώντων· δῆλος δὲ κατηφέντη καὶ δίζης
ἀλανάτων ἴστητι κατέψθιτο· τοι δὲ ἀνὰ θυμὸν
170 τέρποντ' εἰσορόωντες· δὲ δὲ ἀμπνευε ἐκ κακότητος
ἀγροίη γάρ ἔρευθος ἐπήλυεν, ἀργαλήη δὲ
ἀδρανή μέγα κάρτος· ἀξέπτο δὲ ἄκεα πάντα.
Ως δὲ δόπτης ἀλδανίηται ἐπὶ σταγήστιν χρούρα,
ἢν τοπάρος φθινύθουσαν ἐπέκλυσε γείματος αἰνοῦ
175 δῆμβρος ἐπιθρίσας, καὶ δὲ ἀλθομένη ἀνέμοισι
κειδίζα, τεθαλυΐα πολυκυμήτῳ ἐν ἀλωῆῃ.
ῶς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήτου πάροιθε
πᾶν δέμας αἰψὺ ἀνέθηλεν· εὔτρογχάλω δὲ ἐνὶ κοιλῇ
καλλιπε κήδεις πάντα, τοιοὶ περιδάμνυτο θυμὸν.
180 Ἀτρεῖδαι δὲ δρόντες ἤτε ὄνταντο ἀνιόντα
ἀνέρα θυμαζεσκον· ἔραντο γάρ ἔμμεναι ἔργον
ἀλανάτων· το δὲ ἄρτην ἔτητυμον, ὡς ἐνόησαν·
καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε καὶ ἀγλαΐην κατέγευεν
ἐσθιλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ εἰ, οἶος ἦν περ
485 τοπρίν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητη διμῆναι.
Καὶ τότε ἄρτην κλιτίην Ἀγχαμέμνονος ἀργειοῖο
πάντες ὅμῶς οἱ ἀριστοι ἄγον Ποιαίντιον μένται.
καὶ μιν κυδίνοντες ἐπ' εἰλαπινῆσι γέραιρον.
Ἄλλη δὲ δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἀδηποῦς ἐσθιλῆς·
490 δὴ τότε μιν προσέειπεν ἔμμειλίης Ἀγχαμέμνων·
“Ω φύλον, ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἴστητι πάροιθεν
Αήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαχθέντε νόντα,
μηδὲ δέ μην γόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῆσαι βαλέσθαι·
οὐ γάρ ἔνευ μακάρων τάδε ἔρεξαμεν, ἀλλά που αὐτοῖς
495 ἔθελον ἀλάνατοι νοῦν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι
σεῦ ἀπὸ νόστιν ἔόντος, ἐπεὶ περίοιδας δίστοις
δυτιμενέας δάμνασθαι, δὲ δὲ τίς σειο μάχονται.

πᾶσαν ἀντὶ τοιούτων πέλαγος τούτῳ
500 Μοιράων ἴστητι πολυσγηλέες τε πέλονται,
πυκναῖ τε σκολιαῖ τε, τετραμμέναι ἀλλοδις ἀλλητη·
τῶν δὲ δὲ αἰχνηοὶ φορέοντο διάμονος αἰσχυνή,
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοίης ἀνέμοιο
τευομένοις· ἀγαθήσονται κακῆς ἐνέκυρτες κελεύθῳ
505 πολλάκις, οὐκ ἔσθιλὸς δὲ ἀγαθῆς τάδε δὲ οὐτὲ δέασθαι
οὐτὲ ἄρτης ἔκών τις ἐλέσθαι ἐπιγιθόνιος δύναται· ἀνήρ·
μηδὲ συσφρονα ρῶτα, καὶ ἦν φορέοντο διάλλης
οἰμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλήναι δίζην.
Ἄλλη ἐπεὶ κατάμεσθαι καὶ ἥλιτουεν, τόδε ἔργον
510 ἔξατης δύρωταις ἀρεσσόμενος ἀπλήτοισι,
Τρώων ἦν ποιοὶ ἐλαμψεν ἐντάμενον πτολεύθρον·
νῦν δὲ λάθε ἔπτα γυναικας, ἐείκοσι δὲ διώκεις ἵππους
ἀληφόρους τρίποδάς τε διώδεκα· τοιοὶ ἐπὶ θυμὸν

miserti-sunt vehementer omnes jaculatoris viri, acerbo
vulnere confecti. At illum firmum sanumque
ocius reddidit cogitatione subita
requalis coelicolis Podalirius, scite desuper
illimens medicamenta multa vulneri pieque invocans
nomen patris sui. Subito igitur lati Argivi acclamabant
omnes celebrantes simul Aesculapii natum.
Hinc illum mundarunt et undique eum perunxerunt oleo
animis-propensis, funestaque aegritudo et calanitas
deorum numine evanuit: hi (*Græci*) vero ex animo
gaudebant intuentes, cum ipse respiraret a morbo;
pallori enim rubor successit, languidaque
infirmitati vegetum robur: reflorueruntque membra omnia.
Ut quando augetur-incremento spicarum arvum,
quod prius peremptum inundaverat tempestatis sævæ
imber ingraescens; illud autem sanatum a-ventis
ridet, efflorescens bene-subactum per agrum:
ita etiam Philoctetae, malehabentis prius,
totum corpus subito florem-recepit, et in convexa specu
reliquit curas omnes, quæ ipsi confecerant animum.

Atridæ igitur, cum-viderent veluti ab orco redeuntem
virum, demirati-sunt; asserebant enim *id* esse opus
deorum, quod et suit verum, ut existimabant:
etenim ipsi proceritatem et formæ-nitorem affuderat
benigna Minerva, *talemque* exhibuit eum, qualis fuerat
antea inter Argivos, quam infortunio opprimeretur.
Atque tunc in prætorium Agamemnonis opulentí
omnes simili optimates deducebant Poantis filium,
et eum honorantes epulo dignabuntur.
Sed ubi satiat-erant potu et cibo almo,
tandem eum compellavit hasta-probatus Agamemnon:

Amice, quandoquidem te deorum voluntate olim
in Lemno circumflua deseruimus mente capti,
ne *propterea* in-nos iram atrocem cordi tuo insigas;
non enim sine diis hoc patravimus, sed ipsi
decreverant immortales nobis dama plurima accumulare
te summoto, quoniam apprime-nosti sagittis
hostes prosternere, cum adversus te pugnant.

Omni in continente et in pelago vasto obscuræ,
Parcarum arbitrio, et multisidæ existunt *vixæ*,
crebraeque et oblique, conversæ alio alia :
per has juvenes auferuntur dei sorte,
instar foliorum flatibus venti
agitatorum. Quo-fit-ut bonus matam incidat in viam
sæpenumero, et improbus in bonam: easque nec devitare,
nec volens quis eligere terrenus potest homo
Oportet igitur prudentem virum, etiamsi abripiatur a pro-
cella] in-viam difficilem, firmo pectore perferre infelices
-casus.] Quare cum noxa-admissa in te deliquerimus, hoc ta-
cinus] deinceps muneribus pensabimus cumulatissimis,
Trouw si quando capiamus munitam urbem :
nunc vero accipe septem puellas, et viginti celeres equos
palmani-ferentes et tripodes duodecim; quibus animalum

τέρψεις ἡματα πάντα· καὶ ἐν κλισίγησιν ἐμῆσιν
515 αἰεὶ τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήιον ἔσται.

Ὡς εἰπὼν ἥρωι πόρεν περικαλλέα δῶρα·

τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη χρατερόφρονος νιός·

Ωφίλος, οὐ τοι ἔγων ἔτι χώροιαι, οὐδὲ μὲν ἀλλω
Ἀργείων, τῶν εἴ τις ἔτ' ἥλιτεν εἶνεν ἐμεῖο.

520 Οἰδα γάρ, ὃς στρεπτὸς νόος ἀνδράτι γίνεται ἐσθολοῖς,
οὐδὲ αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἐμμεναι, οὐδὲ ἀσύφηλον·
ἀλλ' δὲ μὲν σμερδὸν τελέθειν, ὅτε δὲ ἥπιον εἶναι.
Νῦν δὲ οὐμεν ποτὶ κοῖτον, ἐπὲι κατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνῶειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.

525 Ὡς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐξ κλισίγης ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἷψα φιλοποτέμωι βασιλῆῃ
εὐνὴν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ καγγαλόωντες·
αὐτάρ δ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἥρω.

Νῦν δὲ ἀνεχάσσατο δια· φάος δὲ ἐρύθηνε κολώνας
530 ἡελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίηνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δὲ δλοοιο μέγ' ιέμενοι πολέμοιο,
οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἔνζοχον, τοι δὲ βέλεμνα,
ἄλλοι δὲ αἰγανέας· ἄμα δὲ ἥροι δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς ἥδε πόποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
535 Τοῖσιν δὲ Ποίαντος ἀμύμονος δόριμος οὐδὲς
τοῖον ἔπος μετέπειπεν ἐποτρύνων πονέσθαι·

Εἰδὲ ἀγε νῦν πολέμοιο μεδώμεθα· μὴ δέ τις διμέων
μιμέντων ἐν νήσεσι, πάρος κλιτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο καταπρῆσαι τε πόληα.
540 Ως φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίη μέγ' ιάνθη·
δῦσαν δὲν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν ἐκ δὲ ἄρα νηῶν
πανσοδίη βελέεσσι κεχασμένοι ἐστεύοντο
καὶ βάσοις σακέεσσι καὶ ἀμφιφάλοις κορύθεσσιν·
ἄλλοι δὲ ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδὲ κε φαίης
545 κείνων ἐστυμένων ἕκας ἐμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
ἥς ἄρ' ἔσταν θαμινοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΑΟΓΟΣ I.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἀρμασιν ἥδε καὶ ἵπποις
ώκυτάτοις· καίον γάρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειν Ἀχαιῶν.
5 Τούς δὲ ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν δίσσοντας
ἐσσυμένως, κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμ' ἐξάλοντο
σπερχόμενοι· δεινὸν γάρ οὐποτρομέεσκον ιδόντες.
Τοῖσι δὲ ἄρ' ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῆνον ἔειπε
Ποουλδάμας, δὲ γάρ ἔσκε λίγην πινυτὸς καὶ ἔχερων·
10 Ωφίλοι, οὐκ εἴ τ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἥμιν μαίνεται Ἀρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζάμεθ' ὅπως πολέμοιο τι μῆχος
εὑρωμεν· Δαναοὶ γάρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
Νῦν δὲ ἀγε δὴ πύργοισιν ἔνδμήτοις ἐπιβάντες
μίμωμεν νύκτας τε καὶ ἡματα δηριώντες,
15 εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίθωλον ἴκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τείχος ἀκηδήσωσι μένοντες,
ἀκλέες ἐζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν

POSTHOMERICORUM LIB. X.

oblectabis perpetuo: et in tabernaculis meis
perpetuo tibi inter convivandum honos regius habebitur.

Sic fatus heroī tradidit elegantissima munera:
cui igitur Peantis respondit animosi filius:

Amice, nec tibi ego amplius succenso, nec alii cuiquam
Argivum, quorum si quis peccarit mea causa.
Scio enim, quod mutabilis mens viris sit bonis;
neque semper rigidum esse fas est, nec semper remissum,
sed interdum severum existere, interdum comem esse.
Nunc vero eamus cubitum; nam quem-oportet pugnare,
hunc satius est dormire, quam prolixus convivari.

Sic fatus se-abripuit et in tentorium concessit
suorum comitum. Qui statim bellico regi
cubile instruxerunt magno animum gaudio-delibuti;
ipse vero lubens quiete-fruebatur usque ad auroram.

Exinde nox abscessit divina, et jubar rubefecit juga
solis, et ad-omnia homines se-accingebant opera.
Argivi autem exitialis valde cupidi belli
partim lanceas acuebant politas, partim sagittas,
nonnulli etiam frameas, et cum lucis-exortu jentaculum
parabant] sibimet et equis, sumebantque omnes cibum.
Quos Peantis generosi fortissimus natus
his verbis allocutus-est excitans ad-rem-gerendam :

Nunc agite belli in-euram-incumbamus; neve quis ve-
strum]subsistat in navibus, priusquam clara moenia dirue-
rimus] Troja turritæ incenderimusque urbem.

Sic ait, at illis animus in pectore valde oblectabatur :
indutis igitur armis atque clypeis, e navibus
confertis-agminibus telis instructi eruperunt
ac bubulis scutis cristatisque galeis :
et aliis alium fulsit in suo-quisque-ordine, nec dixisses
illis incidentibus distare alterum ab altero :
tam erant densi et coaptati inter-se.

LIBER X.

TROES autem erant extra Priami urbem
universi cum armis curribusque et equis
velocissimis. Cremabant enim peremtos in pugna,
timentes, ne exercitus impressionem-faceret Achivum.
Hos igitur ubi viderunt ad urbem tendere
raptim, mortuis effossæ-telluris monimentum aggerarunt
festinantes : valde enim tremebant visis hostibus.
Quibus afflictis in animis verba fecit
Polydamas, qui erat apprime prudens et cordatus :

Amici, non amplius tolerandus in nos furit Mars :
verum agite consilium-ineamus, qua-ratione belli aliquem
modum]inveniamus. Danai enim nos vincunt perseveran-
tia.] Nunc igitur turribus munitis consensis
perseveremus noctes diesque propugnantes,
donec Danai ad-Spartam fertilem remearint,
aut hic ad moenia taedium-ceperit subsistentes
ingloriae obsessionis, quoniam facultas non erit ipsis

ἡ ἔται τείχεα μαχρά, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
οὐ γάρ ἀδληγάρα θεοῖσι τετεύχαται ἀρθίτα ἔργα.
20 Οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδεύμεισθ, οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γάρ ἐν Πριάμοι πολυγρύσσοι μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κείται, ἀπερ πολέσσι τοι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ γρόνον ἔστετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
εἰς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἀλλος ἐλλοδεύοντος ἕκται
25 τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀργημένοις μενεαῖνον.

Ἄς φάτο· τὸν δὲ ἐνένιστε θρασὺς πάτεις Ἀγγίσαο·
Πουλυδάμα, πῶ; γάρ τε σεσάρχοντα φασι τετύθαι,
δε κελευσι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἀλγεα πάσχειν;
οὐ γάρ ἀκηδήσουσι πολὺν γρόνον ἐνθάδ' Ἀγαῖοι,
30 οὐδὲ ἐπιερίσουσιν μέγ' ἀλευομένους ἐσδόντες·
νῦν δὲ ἔστεται ἀλγος ἀποθημένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἥ πως ἐνθάδε πουλὺν ἐπὶ γρόνον ἀμφιμάχωνται.
Οὐ γάρ τις Θήβης μελίφρονα σίτον δόπασσει
ἥμιν, ἐπὴν εἰργάθην ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἵσει
35 οἶνον Μαιονίθεν· ἀνιτηρῷ δὲ ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τείχος ἀμύνει.
Ἄλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύσαι,
μήδ' ἡρ' δίξυρδες θανέειν πολυάγθει λιμῷ
μέλλομεν, εἰν ἐντεσσι σὸν ἡμετέροις τεκέεσσι
40 χαῖ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καὶ ἥτοι Ζεὺς
γραιτικήσει· κείνου γάρ ἀρ' αἴματος εἰμέν ἀγαυοῦ.
Εἰ δέ κεν ἡρ καὶ κείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
εὐχαίειν μέγ' δλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ή μενεαῖντας δίξυρδες ἀπολέσθαι.

45 Ός φάτο· τὸν δὲ ἄρα πάντες ἐπίαίνοντες·
ἄιψα δὲ δὴ δὴ κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
φράγθεν ἐπ' ἀλλήλους. Ἐπὶ δὲ ἀκαμάτου Διὸς δόσσε
δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμπου χορυσσομένους ἐς Ἀρηα
Τρῶας ἐπ' Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἔκαστου,
50 δῆρα μάγην ἀλίσαστον ἐπ' ἀμφοτέροις τανύσση
λαοῖς· ἦ γάρ ἔμελλον Ἀλέξανδρος θανέσθαι
χεροῖ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφὶ ἀλόγοιο. [μοῦ,

Τοὺς δὲ ἄγεν εἰς ἔνα γῆρον· Ἐρις μεδέουσα κυδον-
ούτινι φαινομένη· περὶ γάρ νέφος ἀμφεχεν ὅμοιος
55 αἴματον· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν,
ἀλλοτε μὲν Τρώων ἐς δυκήγυριν, ἀλλοτε Ἀγαῖον·
τὴν δὲ Φόδος καὶ Δεῖμος ἀταρέες ἀμφεπένοντο,
πατροκαστιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες.
Ἔτοι μέγ' ἔξ διλόγοις κορύσσετο μαυμώσα·

60 τεύγεα δὲ ἔξ ἀδάμαντος ἔγενε πεπαλαχμένα λύθρῳ,
πάλλε δὲ λοιχοῖς ἔγγος ἐς ἡερα· τῆς δὲ ὑπὸ ποσσι
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δὲ ἀμπτυνεν ἀύτημὴν
σφερδαλέον, μέγα δὲ αἰὲν ἀύτεεν διτρύγουσα
αἰζηρούς· οἱ δὲ αἴψα συνήιον ἀρτύσθοντες

65 θυμίνην· δεινὴ γάρ ἄγεν θεός ἐς μέγα ἔργον.
Τὸν δὲ ὃς η ἀνέμων ιαγή πέλε λάθρον ἀέντων
γείματος ἀργομένου, δύτε δένδρα μαχρά καὶ ὥη
φύλλα γέει, η δις δέ τ' ἀν' ἀζαλέην ἔνδογον πῦρ
βρομέει αἰδόμενον, η δις μέγα πόντος ἀπείρων
70 μαίνεται ἔξ ἀνέμοιο δυστηγέος, ἀμφὶ δὲ ῥοΐδος
γίγνετ' ἀπειρέσιος, τρόμειε δὲ ὑπὸ γούνατα ναυτῶν·

perrumpendi muros altos, etiam si permultum laborarint :
non enim infirmiter a-Diis fabricata sunt aeterna opera.

At neque alimonia nos-deficit, neque potus ;
nam magna-vis in Priami opulentii adibus
annonae tuto reposita-est, quae multis etiam aliis
prolixum ad tempus congregatis praeberunt escam
ad satietatem, si vel alius nobis expetentibus adventet
triplo majori luci exercitus ad-suppetias-ferendum promptus.

Sic ait; hunc autem increpuit animosus filius Anchise:

Polydama , quonam-pacto te prudentem ajunt esse ,
qui jubes diuturnum per urbem mororem nos-pati ?
non enim tedium-afferet longinquitas temporis hic Achivis :] sed eo-gravius-incumbet, valde pugnam-detectare
nos videntes;] nobis etiam erit cruciatus contabescitibus
in patria,] si forte hic longum in tempus nos oppugnabunt.
Nemo enim a-Thebis dulce frumentum suppeditabit
nobis, postquam inclusi-fuerimus urbi, nemo adveat
vinum ex-Mæonia , sed ægra fame
deficiemus misere, etiam si satis moenia hostem-areant.
Idecirco si mortem funestam et fatum evitaturi,
neque infelicer perituri molestissima fame
sumus, armati una-cum nostris liberis
et honorandis parentibus proclifemur: atque alicubi Juppiter
opem-feret : hujus enim ab sanguine propagati-sumus illu-
stri.] Quod si etiam luctu invisi moreremur,
cum-gloria magna occumbere armis-tutantes patriam
satus est, quam desidentes domi miserabiliter interire.

Sic dixit, eique cuncti applaudebant, qui-audiebant ;
quare confestim galeis et scutis hastisque
confirmabant se-mutuo. Tum invicti Jovis vultus
despexit ex Olympo accingentes-se ad bellum
Troas contra Achivos, et excitavit animum ejusque,
ut pugnam pertinacem utrique intenderet
exercitui. Namque erat Alexander moriturus
manibus Philoctetæ, laborem-suspiciens pro conjugi.

Illos itaque perduxit in unum locum Contentio domina-
trix pugnae,] nulli apprens. Nubes enim amplectebatur
lumeros] cruenta, et incessit magnum ciens tumultum,
nunc Trojanorum in agmen, nunc Achivorum.
Quam Metus et Terror intrepidi stipabant,
patris-germanam magnanimam venerantes ,
quæ in-immensum ex parvo se-extulit concitata ,
et cumque ex adamante habebat foedata tabo ,
et vibrabat perniciosa hastam in aera, ejusque sub pedi-
bus] commota-est tellus atra ; ignis etiam expirabat vapo-
rem] horrendum, magnumque semper edebat clamorem
exhortans] juvenes. Qui statim gradum-contulerunt in-
struentes]conflictum; nam sæva eduxit dea in arduum ne-
gotium.] Atque horum velut ventorum fremitus erat procaci-
ter spirantium]hieme ineunte, cum arbores proceræ et silva
frondes sternunt, aut velut quando in arido fruteto ignis
crepitat ardens, aut ut infinitum mare magnopere
sævit a vento sonoro exagitatum, et circumquaque stridor
oritur immanis, adeo-ut contremiscant genua naufragi :

ἥς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέρρραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἀλλῷ δ' ἄλλος ὄρουσε.
Πρότος δ' Αἰνείας Δαναῶν θλεν Ἀρπαλίνων
75 υἱὸν Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῆ ἐνι Βοιωτῶν· δ' ἄμα Προθοίνορι διώ
ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι.
Τόν δα τότ' Αἰνείας ἀπαλήν ὑπὸ νηδύα τύψας
νοσφίσατ' ἔκ θυμοῖο καὶ ἡδεῖς ἔκ βιότοιο.
80 τῷ δὲ ἐπὶ Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἱὰ δάμασσεν
Ὦλλον, ἔνγλωγινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἀκοντί,
δὲν τέκε δι' Ἀρέθουσα παρ' ὕδατι Ληθαίοιο
Κρήτη ἐν ἀμφίαλῳ· μέγα δὲ ἡκάχεν Ἰδομενῆ.
Αὐτὰρ Πηλείδα πάϊς δυοκαίδεκα φύτας
85 Τρώων αὐτίκ' ὁλεσσεν ὑπ' ἔγχει πατρὸς ἑοίο·
Κέρον μὲν πρῶτον, καὶ Ἀρίονα Πασίθεον τε
Ὕσμινόν τε καὶ Ἰμβράσιον Σχεδίον τε Φλέγην τε,
Μνήσαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Εὔνομον Ἀμφίνομόν τε
καὶ Φάσιν ἡδὲ Γαληνὸν, δὲς οἰκία ναιετάσσεν
90 Γαργάρῳ αἴπεινη· μετὰ δὲ ἐπρεπε μαρναμένοισι
Τρώων ἐρισθενέσσι, κίνεν δὲ ἄμα ἀπέιρον λαῷ
ἐς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
νήπιοις οὐ γάρ ἐφράσσαθ' ἐὸν μόρον· ἢ γάρ ἐμελλεν
95 ἐσσυμένως δλέεσθι τὸν ἀργαλέου πολέμοιο,
πρὶν δόμου ἐπιράμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.
Καὶ τότε Μοῖρ' ἀιδηλος ἐπέτραπεν Ἀργείοισιν
Εύρυμένην, ἔταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ῶρες δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
100 πολλοὺς αἴσιμον ἥμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
δάμνατο δὲ ἀλλοθεν ἄλλον, ἀνγλέει θηρὶ ἐικών·
οἱ δέ οἱ αἴψι ὑπόσεικον, ἐφ' θντατίη βιότοιο
αἰνὸν μαιμώνωνται καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόθιοι.
Καὶ νῦ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαιτὶ κείνῃ,
105 εἰ μή οἱ χειρέες τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμῇ
πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξέφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπη
ἔσθενεν, ἄλλα μιν αἴσια διέκλασε· τὸν δὲ ὑπ' ἀκοντί^{τύψε} κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δὲ ἐζήσευσεν αἴμα
ἐκ στόματος· τῷ δὲ αἴψια σὺν ἀλγεῖ Μοῖρα παρέστη.
110 Τοῦ δὲ ἀρ' ἀποκταμένου δύνα θεράποντες^{Ἐπειοῦ},
Δηιέλεων τε καὶ Ἀμφίων, ἀπὸ τεύχεις^{θέλεσθαι}
ῶρμανον· τοὺς δὲ αὗτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώνωνταις διζυμῶνις περὶ νεκρῶν.
‘Ως δέ τ' ἐν οἰνοπέδῳ τις ἐπαίσσονταις δόπωρῃ
115 σφῆκας τεροσμένησι παρὰ σταψυλῆσι δαμάσσῃ,
οἱ δὲ ἀρ' ἀποκνείουσι πάρος γεύσασθαι δόπωρης·
ῶς τοὺς αἴψι ἐδάμασσε πρὶν ἔντει ληίσσασθαι.
Τυδείδης δὲ Μένοντα καὶ Ἀμφίνον τατέπεφνεν,
ἀμφῷ ἀμύμονε φύτε· Πάρις δὲ ἐλε Δημολέόντα
120 Ιππατείδην, δὲς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
πάρ προχοῆς ποταμοῖο βαθύρρον Εὔρώταο,
ἡλυθε δὲς Τροίην ὑπ' ἀρηίθόω Μενελάῳ·
καὶ δέ^ρ Πάρις κατέπεφνε τυχόν γενόν διεστῶ
δεξιόν· ἐκ δέ οἱ ἡτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.
125 Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἶλε περικλυτὸν, υἱὰ Μέδοντος,

ita illis irruentibus magnum fragorem-reddidit tellus vasta.
Illi itaque incubuit certamen, et in alium alias impetum
-fecit.] Primusque Αeneas ex-Danais stravit Harpalionem,
filium Arizeli, quem Amphione edidit mater
in terra Boeotorum: is cum Prothoenore insigni
ad Trojam venerat opem-latus Achivis.
Hunc ibi Αeneas molli in ventre percussum
spoliavit anima et dulci vita;
et post eum Thersandri pugnacis filium oppressit,
Hyllum, acuto transfixum per guttur hastili:
quem peperit generosa Arethusa ad undas Lethai,
in Creta mari-cincta. Ideo valde afflxit Idomeneum.
Cæterum Pelida filius duodecim viros
ex-Trojanis continuo interfecit hasta patris sui,
Cebrum principio, deinde Arionem Pasitheumque
Hysminumque et Imbrasium Schediumque Phlegamque,
Mnesæumque post illos et Eunomum Amphinomumque
ac Phasim, denique Galenum, qui domum habitat
in-Gargaro excelsa, et eminebat inter pugnantes
Trojanos validos: venerat autem cum ingenti agmine
Trojam, siquidem illi promiserat plurima atque insignia
Dardanides Priamus se-daturum per purpura munera.
Imprudens! non enim animo-perpendit suum fatum: nam
erat] repente periturus in adverso prælio,
antequam ex aula Priami præclara illa dona auferret.
Atque tunc Parca funesta convertit in-Argivos
Eurymenem, familiarem fortis Αeneæ;
nam excitavit magnam fiduciam ipsius in pectore, ut de-
jectis] compluribus fatalem diem completer interitu suo:
proinde sustulit alibi aliū, effera belua similis,
illiisque (hostes) ei subito locum-dederunt, extremo-momento
vita:] ferociter grassanti nec ullum curanti pugnæ-discri-
men.] Et sane facinus edidisset inumensum in conflictu isto,
nisi ejus manus desatigata, et hastæ mucro
nimium retusus-fuisset, ensisque non amplius capulus
vires-habebat, verum ipsum sors-fatalis enervavit: ideo
hunc jaculo]percussit in stomachum Meges, tum ebulliit san-
guis] ex ore, eique drepente cum dolore Fatum adstitit.
Cui interemto duo ministri Epei,
Deileon et Amphion, arma adimere
properabant; sed eos audax vis Αeneæ
trucidavit irruentes misere juxta cadaver.
Ut cum in vinea quis impelentes fructum
vespas murentes prope uvas occidit,
quæ exspirant, antequam gustarint vindemiam:
sic illos celeriter obtruncavit, priusquam armis spoliassent mortuum.] Tydides autem Menontem et Amphinoum
necavit,] ambos egregios viros. Ac Paris trajecit Demoleonem
tem] Hippasiden, qui olim in-Laconica regione habitarat,
ad ostia amnis profundi Eurotæ,
venerat autem ad Trojam ductu bellicosi Menelai:
atque eum Paris leto-dedit transacto per mamillam telo
dexteram, ejusque animam e membris exigit.
Atqui Teucer Zeclium confecit nobilem, filium Medontis,

ος ἡ δέ τε ναιετάσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
ἄντρον ὑπὸ ζάλεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἥγι/ ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώντα βόεσσιν
ὑψόσιν ἀθρήσασι κατήλυσε δια Σελήνη
130 οὐρανόθεν δριμὺς γάρ ἄγεν πόθος ἥπιόειο,
ἀθανάτην περ ἐοῦσαν * * * ἡς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυχται ὑπὸ δρυσίν ἀμφὶ γάρ αὐτῇ
ἐκκέχυτ' ἐν ἕυλόχοιστι βοῶν γάλαγος· οἱ δέ νυ φύτες
θησύντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γάρ μάλα τηλότι φαίης
135 ἐμμενεῖ εἰσορόπων πολιὸν γάλα· εἰ δὲ ἐπίγεσθι,
λευκὸν ὑδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροβεν δππού' ἵκηται,
πήνυνται ἀμφὶ γέεθρος· πέλει δὲ ἀρά λάίνον οὔδας·
Ἀλκαλίψ δὲ ἐπόρουσε Μέγης Φυλήσιος οὗός·
καὶ δέ μιν ἀσπαρούσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
140 ἐγχείη· τοῦ δὲ ὥκα λύθη πολυκήρατος αἴών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμου πολυλακάτοιο μολόντα,
καίπερ ἐελόδουνοι, μογεροὶ δέξαντο τοκῆς,
Φύλλις ἔζωνος καὶ Μάργαρος, οἵ δὲ ἐνέμουντο
Ἄρπασου ἀμφὶ γέεθρος διειδέοντο, οὖν ἀλεγεινῷ
145 Μαϊάνδρῳ κελάδοντα δόνον καὶ ἀπείριτον οἰδίμα
συμφέρετο· ἡματα πάντα λάδρῳ περὶ χεύματι θύων.
Ἔλακον δὲ ἐσθόλον ἑταῖρον, ἔϋμμελίην Σκυλακῆα,
νήσος Οἰλῆσος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα
βαιὸν ὑπέρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἡλασεν ὄμον
150 αἰγαλὴ ἀνιηρή· περὶ δὲ ἔβλυσεν αἷμα βοείη.
Ἀλλά μιν οὕτι δάμασσεν ἐπειδὲ δέ μόρσιμον ἥμαρ
δέχυντο νοστήσαντα φύλης παρὰ τείχεις πάτρης.
Εὗτε γάρ Πίλιον αἴτην θοοὶ διεπερσαν Ἀχαιοῖ,
δὴ τότε ἀρέτην πολέμου φυγὼν Λυκήνη ἀφίκανεν
155 οἶς ἁνεύοντες· τὸν δὲ δύτεος ἄγγι· γυναῖκες
ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὑπερ ἥδε καὶ ἀνδρῶν
εἰρονθί· δε δέ ἀρά τῆσι μόρον κατέλεξεν ἀπάντων·
αἱ δέ ἀρά γερυμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δέσμωναντ', οὐδὲ ἀπόνητο μολὼν ἐξ πατρίδα νόστου,
160 ἀλλὰ δὲ λαζες ὑπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καὶ δέ οἱ ἐκ βελέων δλόδος περὶ τύμβος ἔπυχθη
πάρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
τῷ δὲ οὐνού κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγγέῳ πέτρης.
Ἀλλ' δὲ μὲν, αἴτιοι δέ μαρ ἀναπλήσας ὑπὲρ ὅλεθρου,
165 ὑστερον ἔννεστήσιν ἀγαυοῦ Δητοῖδαο·
τίεται δέ τε θεός, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή.
Ποιάντος δὲ ἐπὶ τοῖσι πάις κτάνε Δηγίονηα
ἥδε Ἀντήνορος οὐδὲν ἔϋμμελίην Ἀκάμαντα·
ἀλλ' αὐτὸν δὲ αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν διμίλον·
170 θύεν γάρ ἐν διηστοιν ἀτερέτει ἴσος Ἀρήι,
ἡ ποταμῷ κελάδοντι, δε ἔρκεα μακρῷ δαιτεῖ
πληγματύρων, δτε λάδρον δρινόμενος περὶ πέτρης
εξ δρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται δύμρῳ,
δέναος περ ἐών καὶ ἀγάρθος, οὐδέ νυ τὸν γε
175 εἰργουσιν προβλῆτες ἀσπετα παφλάζοντα·
δέ οὐτις Ποιάντος ἀγακλειτοῦ θρασύν οὐα
ἔσθενεν δριθαλμοῖσιν ιδών καὶ ἀπιώθε πελάσσαι.
Ἐν γάρ οἱ στέρονοι μένος περιώσιον ἥεν·
τεύξει δὲ ἀμφεκέαστο δαίφρονος Ήραχλῆος

qui domicilium-habebat in Phrygia ovium-fecunda ,
infra antrum consecratum pulericomis Nymphis ,
ubi olim Endymionem dormientem-prope boves
ab-alto cum-videret, denisit-se dia Luna
cœlitus; acerbum enim *eam* attrahebat desiderium juvenis,
immortalis quamquam erat. ***Hujus etiamnum
tori monumentum existit sub quercubus. Circa enī eum
effusum-est in nemore boum lac; et mortales
admirantur adhuc illud : nam id a longinquo dixeris
aspiciens esse canum lac, si vero accesseris
candidam aquam, ac non-it a procul *inde* quando veneris,
concrescunt ex-omni-parte fluxins, est vero lapideum solum.

Porro in Alcaēum irruit Meges , Phyleia proles ,
et eum palpitanti sub corde transadegit
hasta ; ejus igitur statim dissolutum-fuit amabile ævum ,
nec eum a bello lacrimoso reversum ,
quamvis exoptantes , ær ummosi exceperunt parentes ,
Phyllis bene-succinta et Margasus, qui vitam-degebant
Harpasi ad undas pellucidi , ubi cum-sonoro
Mæandro resonantem fluxum immodicumque æstum
committit, per-dies omnes tumido torrente furens.

Glauci deinde fidem socium , hasta-probatum Scy-
ceum,] filius Oilei cominus sauciat congressum ,
paulum supra scutum, et latum transfixit humerū
cuspis ægrifica , et manavit cruar circum tergora-bubula.
Verum ipsum non interemit: nam eum fatalis dies
exspectabat reversum caræ sub mœnibus patriæ.
Cum enī Ilium arduum acres evertissent Achivi ,
ibi e bello elapsus in-Lyciam rediit
solus absque sociis. Eum itaque prope urbem matronæ
concursu-facto super natis suis et maritis
rogitabant; quibus ipse fata commemorabat omnium :
at hiæ circumstantes lapidibus virum illum
obruerunt, nec fruebatur reversus in patriam rediit :
sed illum saxa magnos inter-gemitus cooperuerunt ,
atque ei ex missilibus illis funestum sepulcrum est-fa-
ctum] juxta lucum et monumentum fortis Bellerophontis ,
in quo situs-est famosam juxta Titanidem petram.
Attamen hic, fatali die completa *hoc* exitio,
posthac monitu celebrati Apollinis
colitur ut Deus , et abolescit nunquam ipsius honos.

Pœantis autem filius post illos occidit Deioneum
et Antenoris filium, hasta-potentem Acamantem ,
aliorumque juvenum profligavit magnam catervam.
Currebat enim inter hostes invicto similis Marti ,
aut amni sonoro , qui septa magna evertit
exundans, quando tempestuose concitatus circa petras
de montibus calamitose commixtus precipitat pluviae ,
perennis cum-sit ac rapidus , nec illum
cohibent objecta-moles vehementer æstuantem :
sic nemo Pœantis incliti audacem filium
poterat oculis intuitus vel eminus, propius-accedere.
In ejus enim pectore robur excellens erat.
Armis autem instuctus-erat bellicosi Herculis

- 180 δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῷ
ἄρκτοι ἔσαν βλοσυροὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι καὶ λυγρὸν ὑπ' ὁρύσι μειδίωσαι
παρδάλιες· τῶν δ' ἄγκῃ λύκοι ἔσαν ὅδριψθυμοι
καὶ σύες ἀργιόδοντες ἐνσθενές τε λέοντες,
185 ἔκπάγλως ζωϊστιν ἐικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
νομινῖαι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοι φόνοι.
Δαιδαλα μέν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο·
ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπέιριτος ἀμφεκέκαστο·
ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελοπόδης Ἐρυείνης
190 Ἰνάρχου ἀμφὶ φρέσθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
Ἄργον, δὲ ὀρθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώσεκεν·
ἐν δὲ βίᾳ Φαέθοντος, ἀνδρὸν Ἡριδανοῦ
βλήμενος ἐκ δίφροι· καταθομένης δ' ἄρα γαίης,
ώς ἐτεὸν, κεκέδαστο μέλας ἐνὶ ἥξει καπνός.
195 Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἔδαΐζει Μέδουσαν,
ἀστρων ἥχι λοετρὰ πέλει καὶ τέρματα γαίης,
πηγαὶ δ' ὕκεανοιο βαθυδόσου, ἔνθ' ἀσκαμαντι
ἥξει δύνοντι συνέρχεται ἐσπερίη νῦν.
Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάις Ἰαπετοῖο
200 Καυκάσου ἡλιεύστοι παρηγώρητο κολώνῃ
δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ· κείρεν δέ οἱ αἰετὸς ἥπαρ
αἰεὶ αἰξόμενον· δ' ἄρα στενάχοντι ἔχει.
Καὶ τὰ μὲν ἀρ τεύξαντο κλυτὰ κέρες Ἡραίστοιο
ὅδριψιν Ἡρακλῆς· δ' ὧπασε παιδὶ φορῆγαι
205 Ποιάντος, μᾶλα γάρ οἱ δμωρόφιος φίλος ἦν.
Αὐτὰρ δ' χυδιῶν ἐν τεύχεσι δάμναντο λαούς·
δόψει δέ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόνενται δίστοὺς
νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναψπτοῖο βιοῖο
θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήνειν ὑστατὸν ἥμαρ·
210 ἥκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θύδον βέλος· ή δ' ἴαχησεν
ἰοῦ ἀπεσυμένοιο· δ' ὃ οὐχ ἀλιον πύγε χειρῶν·
ἄλλ' αὐτοῦ μὲν ἀμαρτεν ἀλευομένου μάλα τυθόν,
καὶ δ' ἔβαλεν Κλεόδωρον, ἀγαχκειτόν περ ἔόντα,
βαίνον ὑπὲρ μαζοῖ, διῆλαστο δ' ἄγκριας ἐς ὥμον·
215 οὐ γάρ ἔχειν σάκος εὐρὺν, τὸ οἱ λυγρὸν ἔσχεν δλεθρον·
ἄλλ' ὅγε γυμνὸς ἐών ἀνεγάζετο· τοῦ γάρ ἀπ' ὥμων
Πουλαδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμῶνα δατίας
βουπλῆγι στιβαρῷ· δ' ὁ ἔχαστοτο μαρμάνενός περ
αἰγμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἵδε
220 ἄλλοθιν δίξας· ώς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν δλεθρον ἔνφρονος νιεῖ Λέρνου,
δη τέκετ' Ἀμφιάλη Ροδίων ἐν πίονι γαῖῃ.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἔδάμασσε Πάρις στονόνεντι βελέμνῳ,
δη τότε δὴ Ποιάντος ἀμύμονος ὅδριμος υἱὸς
225 ἔμμεμαντος θοὸς τόξα τιταίνων οἱ μέγ' ἀντεῖ·
“Ω κύν, ώς σοὶ ἔγωρε φόνον καὶ κῆρ' ἀτόλην
δώσω, ἐπεινόν μοι ἀντα λιλαίεισι ίσοφαρίζειν.
Καί κεν ἀναπνεύσουσιν, δοσοι σέθεν εἰνεκα λυγρῷ
τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γάρ λύσις ἔστετ' δλέθρου
230 ἐνθάδε σειο θανόντος, ἐπει σφισι πῆμα τέτυξαι.
“Ως εἰπών νευρήν τάχ' ἔνστροφον ἄγκρι μαζοῦ
εἴρυσε· κυκλώθη δὲ κέρας καὶ ἀμειλιγχος ἵος
ιθύνθη· τόξον δ' αἰεὶ ὑπέρεσσεν ἀκωκῇ

varie-elaboratis : nam circum-circa in balteo splendenti
ursa inerant feroce et impavidæ, juxta theos
horrendi ac truculentum superciliis ridentes
pantheræ, quas juxta lupi aderant feroce
et sues albis-dentibus robustique leones,
mirifice viventium instar-efficti. Præterea undique
conflictus inibi-continebantur cum funesta cede.
Simulacra igitur tot ejus in cingulo efformata-erant;
aliis autem ejus pharetra prægrandis exornata-fuit
inerat enim Jovis filius, pernix Mercurius,
Inachi apud fluenta mactans procerum Argum,
Argum illum, qui oculis alternatim somnum-capiebat.
Inerat etiam violentus Phaethon, super unda Eridani
excessus curru, et de-conflagrante terra,
ceu vere, niger dispergebatur in aere fumus.
Porro Perseus deo-similis horrendam cædebat Medusam,
siderum ubi lavaera existunt et fines terræ
fontesque Oceani profundi, ubi cum-indefatigabili
sole quando-occidit congregatur Hesperia nox.
Inibi etiam invicti magnus filius Japeti
Caucasi ardui suspensus-erat ad rupem
vinculis validissimis, et exedebat aquila ejus jejur
subinde renascens, unde ipse ingemiscenti similis-erat.
Atque haec quidem fabricaverant celebres manus Vulcani
forti Herculi, qui illa dedit nato ferenda
Poeantis, cum admodum familiaris ei amicus esset.
His igitur se-magnifice-ostentans armis dejiciebat agmina.
Tandem in-eum invectus-est Paris tristificas sagittas
versans manibus una-cum flexili arcu
confidenter; huic enim imminebat ultimus dies:
emisit igitur a nervo citum telum, qui stridorem-dedit
sagitta evolante, qua nec incassum fugit e-manibus.
Ab ipso (*Philocteta*) quidem aberravit devitante paululum,
at feriit Cleodorum, quamvis nobilem,
aliquantulum supra papillam et adegit usque in humerum;
non enim habebat scutum latum, quod ei tristem avertisset
necem,] sed inermis quam-esset pedem-referebat: ejus enim
ab humeris] Polydamas avulserat scutum loro dirupto
securi ponderosa: retrocessit igitur, licet præliaretur *ad-huc*] hasta vulnifica, sed tristis eum incessit sagitta
aliunde advolans. Sic enim volebat fatalis-genius
imponere acerbum vitæ-exitum prudentis filio Lerni,
quem pepererat Amphiale Rhodiorum in opulenta terra.
Hunc cum itaque prostravisset Paris lugubri telo,
mox Poeantis egregii strenuus filius
impetu-facto rapidum arcum intendens illum magno cla-
more-incessit: Proh canis! quam subito tibi ego necem cum
fato exitiali] inferam, dum me cominus contendis æquipa-
rare!] At respirabunt, qui tua causa tristissimo
vexantur bello; statim enim finis erit calamitatis
hic te interemeto, quia illis perniciem affers.
Sic fatus nervum mox tortilem usque-ad papillam
adduxit; hinc in-circuli-modum-circumactum cornu sæva-
que arundo] directa-est: ex-arcu vero semper prominebat

τυτθὸν ὑπ' αἰγηοῖς βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ²³⁵
ἰοῦ ἀπεσσυμένοι δυσηχέος· οὐδὲ ἀφάμαρτε
δῖος ἀνήρ. Τού δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἐμπεσεν ἴος,
ἀλλὰ παρέθισε φωτὸς ἐπιγράθην χρόνος καλόν.
Ἐξαυτὶς δ' ὅγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς
210 ἴον ἐγλώχινι βάλεν θουδῶνος ὑπερθε
Ποίαντος φίλος οὗτος· δ' οὐκ ἔτι μίμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύνων ὥς, εὔτε λέοντα
ταρβήσας κάστηται, ἐπεσσύμενος τοπάροιθεν.
ὡς δίγε λευγαλέησι πεπαρμένος ἦτορ ἀνῆς
245 χάζετ' ἀπὸ πτολέμου. Συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ²⁵⁰
ἀλλήλους δλέκοντες· ἐν αἰματι δ' ἔπλετο δῆρις
κτεινομένων ἕκάτεροι· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυστι
πανσυδίη, φεκάδεσσιν ἐιούκτες ἡὲ χαλάζη
ἢ κιονὸς νιφάδεσσιν, δτ' οὔρες μαχρὸ καὶ ὥλην
255 Ζηνὸς ὑπ' ἐννετήνες Ζέφυρος καὶ κεῖμα παλύνει·
ὡς οἴγ' ἀμφοτέρωθεν ἀνὴλεῖ Κηρὶ δαμέντες,
ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεγέοντο.
Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιες Πάρις· περὶ δ' Ἐλκεῖ θυμὸν
τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ' ἀμφεπον ἵητῆρες·
260 Τρῷες δ' εἰς ἑὸν ἀστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆσας
κυνανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺς γάρ ῥα κυδοιμοῦ
νῦξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόγον δ' ἐξείλετο γυίων,
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι, πόνου ἀλκηῆρα, κέασα.
Ἄλλ' οὐχ ὑπὸς ἔμαρπτε θύὸν Πάριν ἄχρις ἐξ ἡρῶ·
265 οὐ γάρ οἱ τις ἀλακτε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
παντοίοις ἀκέσσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἰσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ γερσὶ μόρον καὶ κῆρας ἀλύξαι,
ἢ ἑθέλη· δ' ἄρ' αἴψα θεοπορίηστο πιθήσας
ἡὲν οὐκ ἑθέλων· δλοὴ δὲ μιν ἦγεν ἀνάγκη
270 κουριδίης εἰς ὕπα. Λυγροὶ δὲ μιν ἀντιώντες
κάκι κορυφῆς ὅρνιθες ἀύτεον, οἱ δ' ἀνὰ κεῖρα
σκαιήν ἀίσσοντες· δ' δέ σφεας ἀλλοτε μέν που
δειδίεν εἰσορόων, δτέ δ' ἀχράντα πέτεσθαι
ἔλπετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἀλγεσι φαῖνον δλεθρον.
275 Ἡε δ' ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
ἀμφίπολοι θάμνησαν ἀολλέες, ἥδε καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· δ' ἄρ' αἴψα πέσεν παρὰ ποστοὶ γυναικοῖς·

* * * * *

ἀμφὶ μέλαινιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι
μυελὸν ἐς λιπόντα δ' δστέον, οὐνεκα νηδὸν
280 φρέμαχον αἰνὸν ἐπιυθε κατ' οὐταμένου χρόνος φωτὸς·
τείρετο δὲ στυγερῇ βεβολημένος ἤτορ ἀνήρ.
‘Ως δ' δτε τις νούσων τε καὶ ἀργαλέη μέγα διψὴ²⁸⁵
αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,
δν τε περιζείουσα γολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθῆς
ψυγῇ οἱ πεπότητ' ἐπὶ γείλεσιν αὐαλέοισιν,
ἀμφότερον, βιότου τε καὶ θύσιος ιμείρουσα
ὡς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταθέτο θυμὸς ἀνήρ·
καὶ δ' ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
‘Ω γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
290 ἐχθίρης, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
γῆρην, οὐκ ἑθέλων περ· ἄρον δέ με Κῆρες ἀφυκτοὶ

mucro] paululum juvenis vi : tum valde insonnit chorda
telo erumpente cum-strepitu, neque aberravit
præstans vir. Atqui illius nondum dissolvetur cor, sed ad-
huc animo] valebat : non enim ipsi tum opportuno-loco infi-
gebatur sagitta,] sed sauciaverat strictim hominis corpus
formosum.] Contra vero ille arcum direxit : sed eum præ-
veniens] telo acuto verberavit supra inguen
Pœantis dilectus filius. Qui diutius haud morabatur ad con-
fligendum,] sed subito aufugit, ut canis, quando leonem
pavitans retrocedit, quamquam-impetum-fecerat antea :
sic ille (*Paris*) acerbissimo transfixus pectus cruciatu-
se-proripuit ex-acie. At turbabantur-inter-sese exercitus
mutuas strages-edentes. Sanguine itaque inundabat con-
flictus] cadentium utrinque, et cadavera incumbebant ca-
daveribus] acervatim, pluviae in-modum aut grandinis
aut nivis guttarum, cum montes editos et silvam
Jovis nutu Zephyrus et hiems conspergunt:
ita hi utrinque a-sæva Parca profligati
dense inter-sese prolapsi conglomerabantur.
Graviter autem ingemiscerat Paris, et ob vulnus animi
aagebatur; quem languentem valde obibant medici.
At Troes in suam urbem redierunt, Danai contra ad naveς
cærueas recesserunt statim. Eos enim a-prelio
nox avocavit nigra, et lassitudinem exemit membris,
somno palpebris laboris depulsore infuso.
Verum sopor haud corripuit celerem Parin usque ad auro-
ram:] non enim ipsi ullus medebatur, quamvis-studerent
opitulari] omnis-generis remedii, siquidem ei fatale erat,
ut-*Œ*nones manibus fatum ac mortem evitaret,
simodo *ipsa* vellet. Quocirca statim oraculis morem-gerens
iter-suscepit invitū; tristis enim eum adduxit necessitas
uxoris in conspectum. Infaustæque ei occursantes
e vertice alites accantarunt, aliæ ad manum
sinistram volantes. Ipse vero illas modo
formidabat suspiciens, modo temere vagari
sibi-persuasit. Qnæ tamen ei funestam inter cruciatus porten-
debant mortem.] Venit igitur ad-*Œ*nones nobilem. Quem cum
-videren] ancillæ, demirabantur simul-omnes, atque etiam
ipsa-*Œ*none. Ipse vero statim se-abjecit ad pedes uxoris:
* * * * *circumquaque lividus superne, et intrinsecus dum veniret
(*livor*)] ad medullam pingue per ossa, quia stomachum
venenum exitiale putrefecerat in sauciati corpore viri;
et angebatur tristi ictus animum cruciati.
Non-secus-ac si quis morbo et aspera siti valde
succensum-habens cor, toto pectore arescit,
quem effervescens bilis inflammat, languida igitur
anima ipsi volitat circum labia sicca
duabus-de-causis, et vitam et aquam appetens:
ita illius in pectore exurebatur cor a-gritudine,
atque invalidus hoc sermone *illam* affatus-est:
Uxor honoranda, ne quæso me afflictum tantopere
odio-prosequaris, quia te olim deserui in aedibus
viduam, haud equidem volens : adegerunt enim me Fata

- εἰς Ἐλένην, ἦς εἴθε πάρος λεχέσσοις μιγῆναι
σῆσιν ἐν ἀγκοίνησι θανὼν ἀπὸ θυμὸν δλεσσα.
Ἄλλ’ ἄγε, πρός σε θεῶν, οἵ τ’ οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
290 πρός τε τεῶν λεχέων καὶ κουριδίης φιλότητος,
ἡπιον ἔνθεο θυμόν· ἄχος δ’ ἀλεγεινὸν ἀλαλκε,
φάρμακον ἀλεξήσοντα καὶ ἐλέκτεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἀλγεα θυμοῦ,
ἢν ἐθέλης· σῆσιν γάρ ἐπὶ φρεστὶν, εἴτε σαῶσαι
295 μῆδεσαι ἐν θανάτῳ δυσῆγεας, εἴτε καὶ οὐκί·
ἄλλ’ ἐλέαιρε τάχιστα καὶ ὀκυμόρων σθένος ἴων
ἔπακεσ, ὡς μοι ἐπ’ ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τεθῆλε·
μὴ δέ τι με, ζήλοι λυγροῦ μεμνημένη ἔμπτης,
καλλεύης θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπὸ πότμῳ,
300 πάρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ’ ἀποθύμια ῥέζεις,
αἴρα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδόνυποι θύγατρες
εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι
ἔξπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννύν
καὶ χόλον. Ἀλλὰ σὺ, πότνα, κακᾶς ἀπὸ Κῆρας ἔρυχε
305 ἐσσυμένως, εἰ καὶ τι παρήλιτον ἀφραδίησιν.
- Ὡς ἄρ’ ἐφη· τῆς δ’ οὐτὶ φρένας παρέπειτε κελαινὸν,
ἄλλα ἐ κερτομέουσα μέγ’ ἀγνύμενον προσέειπεν·
Τίπτε μοι εἰλήνουθας ἐναντίον, ἢν δα πάροιθεν
καλλιπετες ἐν μεγάροισι ἀστεπετο κωκύουσαν
310 εἰνέκα Τυνδαρίδος πολυκήδεος, ἢ παριανῷν
τέρπεο καγχαλόνων, ἐπειὴ πολὺν φερτέρη ἐστὶν
τῆς σέο κουριδίης· τὴν γάρ φάτις ἔμμεν ἀγήρῳ·
κείνην ἐστυμένως γουνάζεο, μηδὲ νῦ μοι περ
δακρύσεις ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινδεντα παραύδα.
315 Αἴ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπὰτι κραδίη μένος εἴη
δαρδάκαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ’ αἴμα λαφύξαι,
οἴδα με πῆματ’ ἔσοργας ἀτασθαλίγοι πιθήσας.
Σχήτειο, ποῦ νῦ τοι ἐστὶν ἐϋστέφανος Κυθέρεια;
πῆ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
320 τοὺς δέ τοι δαστητῆρας· ἔμῶν δ’ ἀπὸ τῆλε μελάθρων
χάζεο, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ’ ἀλεγεινόν.
Σείο γάρ εἰνέκ, ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους ἔλε πένθος,
τοὺς μὲν ἐφ’ οὐνοῖς, τοὺς δ’ οὐάστοις δλλυμένοισιν.
Ἄλλα μοι ἔρρε δόμοιο καὶ εἰς Ἐλένην ἀφίκηνε,
325 ἢς σε χρεὸν νυκτὸς τε καὶ ήματος ἀσχαλόνων
τρύζειν πάρ λεχέσσοις, πεπαρμένον ἀλγεῖ λυγρῷ,
εἰσόκε σ’ ἕπεινεν ἀνιηρῶν δούνάων.
- Ὡς φαμένη γούσσωντα φιλωνἀπέπειπε μελάθρων·
νηπίῃ οὐ δ’ ἄρ’ ἐφράσασθ’ ἐὸν μόρον· ἢ γάρ ἔμελλον
330 κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῇ Κῆρες ἐπεσθαι
ἐσσυμένως· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς αἴσα.
Τὸν δ’ ἄρ’ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ἰδης,
λυγρὸν ἐπικάζοντα καὶ ἀγνύμενον μέγα θυμῷ,
“Ηρη τ’ εἰσενόησε καὶ ἀμβροτὸν ἦτορ ιάνθη,
335 ἐζομένη κατ’ Ὀλυμπον, δητη Διὸς ἐπλετ’ ἀλωή·
καὶ δά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἐδριώντο,
τάς ποτ’ ἄρ’ Ἡελίω χαροπῆ δυηθεῖσα Σελήνη
γείνατ’ ἀν’ οὐρανὸν εύρυν ἀτειρέας, οὐδὲν δυοῖς
ἀλλήλαις· μορφῆ δὲ διέκριθεν ἀλλη ἀπ’ ἀλλης·
340 [ἢ δ’ ἐτέρη χειμῶνι καὶ αἰγοκερῆι μέμηλε.]

inevitabilia] ad Helenam. Utinam, hujus priusquam lecto me
-admiscerem] tuis in brachiis extinctus animam exhalassem!
Verum age, per Deos te imploro, qui coelum incolunt,
perque tuum thalamum et maritalem amorem,
mansuetum in due animum, doloremque tristem abige,
medicamina salutaria vulneri exitiali
imponens, quæ mihi fatis-decretum-est ut-depellant angores
animo,] si-modo velis : tuo enim in arbitrio, sive servare
me constituas a morte lamentabili, sive non.
Quin miserere mei quamprimum, et mortiferam vim sagit-
tarum] medendo-expugna, dum mihi adhuc vires et membra
vigent,] neve me, zelotypæ tristis memor pertinaciter,
sinas mori crudeli leto
ad pedes tuos prostratum ; Litisque ita offensionem afferes,
quaet et ipse Jovis altitonantis filiae
sunt, et hominibus superbis iratae
in-posterum luctuosam immittunt Errynn
et ultiōnem. Verum, o veneranda, malignas Parcas averte
repente, etiamsi quid deliquerim per-stultitiam ;
Sic dixit : illius vero mentem non inflexit turbidam ;
quin eum conviciis-incessens magno dolore-affectum sic
compellavit :] Quomodo mihi occurrere-audes? quam olim
deseruisti in ædibus gravissimo luctu-percitam
ob Tyndaridem tot-malorum-conciliatricem, cuius concu-
bitu] fruebare gaudens, quandoquidem longe præstantior est
tua legitima-uxore; eam enim fama est esse senectæ-haud-ob-
noxiam.] Huic illlico ad-genua-accidas, neve mihi
lacrismis-oppletus miserabilia et tristia oggannias.
Utinam enim magna beluae meo cordi vis subasset
ut-dilaniarem tuas carnes et insuper sanguinem exorberem
ob-mala quibus me affecisti stultitia morem-gerens.
Perfide, ubi nunc tibi est coronigera Venus?
ubi est generi oblitus immortalis Juppiter?
hos habe tibi opitulatores, ac meis procul ab ædibus
recede, et diis et hominibus noxa dolenda.
Nam tua causa, o scelus, etiam Deos apprehendit luctus,
alios propter nepotes, alios propter filios exitio-datos.
Quin apage meis e tectis et ad Helenam contendere,
cujus te oportet diu noctuē summa-cum-indignatione
quiritari juxta lectum, coniectum dolore acerbo,
donec te level molestis cruciatibus.
Ita fata plorantem a-caris dimisit ædibus;
stolida! non enim perpendebat suum fatum: namque erant
illo extincto ipsam quoque Parcae secuturæ
e-vestigio; ita enim ei telam-texebat Jovis sors.
Illum igitur properantem hirsutæ super juga Idæ,
miserabiliter claudicantem ac valde perturbatum animo
Juno animadvertisit, et immortali in-pectore gaudebat,
sedens in Olympo, ubi Jovis existit campus,
et famulæ quatuor juxta eam sedebant,
quas quondam a Sole compressa venusta Luna
peperit in celo amplio infatigabiles, nulla-in-re simili
sibi-mutuo : forma enim diversa-est alia ab alia;
[altera hiemis et Capricorni curam-agit ;]

τετρασι γάρ μοίρησι βροτῶν διαμείθεται αἰών,
Ἄς κεῖναι ἐρέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μέν που
αὐτῷ Ζηνὶ μελοιτο κατ' οὐρανόν· αἱ δ' δάριζον,
δπτωα λογίος Λίσα περὶ φρεσὸν οὐλομένγοις
245 μήδετο Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηϊφόρῳ, καὶ μῆτιν ἀνιηρὴν Ἐλένοιο
καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός· δπτωτε μὲν υἱες Ἀχαιῶν
ἥμαλον μάρφαντες ἐν ὑγλοῖσιν ὁρεστοι,
χωρίουν Τρώεστοι, θοὰς ἐπὶ νῆσας ἄγεσθαι·
350 ὡς τε οἱ ἐννετίσιοι κραταιοὶ Τυδέος υἱὸς
ἔσπομένου· Οδυσσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὁρούσας
Ἀλαζόνῃ στονόντα φέρειν ἥμελην διέθρον,
δρπτᾶξας ἔθέλουσαν ἔψφρον Τριτογένειαν,
ἢ τ' ἔρυμα πτολίος τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων.
355 οὐδὲ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
ἀνέρες, ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλόμυποιο Κρονίων
360 κάθεται τοιούτοις Πριάμοιο πολυχρύσοις πόληαι.

Καὶ τὰ μὲν ὅς δάριζε Διὸς δάμαρα διμητόλοισιν,
ἄλλα δὲ πολλὴ ἐπὶ τοῖσι. Ήσάριν δὲ πρά θυμὸς ἐν Ἰδῃ
κάλλιτεν, οὐδὲ Ἐλένη μιν ἐστράπη νοστήσαντα.
Ἄμφι δὲ μιν Νύμφαι μέγ' ἔκώνυμον, οὔνεκ' ἀρ' αὐτοῦ
365 εἰσέτι που μέμνητο κατὰ φρένας, δόσσα πάροιθεν
ἔξετι νηπιάρχοι συναγρομένης δάριζε·
σὺν δὲ σῷ μύροντο βωνὸν θοοὶ ἀγροῦται
ἀγνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάγοντο δὲ βῆσσαι.

Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτάχτοιο γυναικὶ¹
370 δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
τῆς δὲ φράχρ, νέστεσκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς,
γυίᾳ δὲ οὐελάστηκεν· ἐπος δὲ διοφύρατο τοῖν·
“Ωλεσ μοι, φίλε τέκνον· ἐμοὶ δὲ ἐπὶ πένθει πένθος
κάλλιτες αἰὲν ἄφρυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
375 παιδῶν ἔσκες ἐμεῖο μεθ'” Ἐκτορα· τῇ νύ σε λυγρὴ²
κλαύσουμαι, εἰσόκε μοι κραδίην πάλλεται ἥτορ·
οὐ γάρ ἀνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις Λίσα
μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μηδὲ φέλον ἐνήστα,
ἄλλ' ἔθανον τοπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ δλῶ,
380 ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηγασθεῖ,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραΐζομένην δὲ πόληα
καὶ πυρὶ διοιμένην Δαναῶν ὑπὸ καρτερούμων·
σύν τε νυοὺς θύγατράς τε μετὰ Τρωῆσται καὶ ἄλλαις
385 ἐλκομένης ἄμα παισὶ δορυκτήτων ὑπ' ἀνάγκῃ.

390 “Ως φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὐ τι πέπυστο·
ἄλλ' δὲ γάρ Ἐκτορος ἥστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
οὔνεκ' ἄριστος ἔην καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ πέρι πευκαλίμαχος ἀχέων φρένας οὐ τι πέπυστο.

Ἄλλ' Ἐλένη μάλα πολλὰ διηγεκέως γρώσα,
395 ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν ἀύτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίη μενέατε· φίλον δὲ ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·

“Ἄνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῷ τοι μέγα πῆκα,
ἄλεο λευγχαλέως· ἐμὲ δὲ ἐν στυγερῇ κακότητι
κάλλιτες, ἐλπομένην δλούτερα πήματ' ιδέσθαι·

quatnror enim partibus hominum permittatur vita,
quas illae obeunt per-vices. Vermi haec quidem
ipsi Jovi cura-sint per colun. Illae autem inter-se-concie-
rebat,] ut funesta Sors consilio exitali
destinasset Helenam incestas mptias conciliare
Deiphobo, atque indignationem acerbam Heleni,
et stomachum propter uxorem istam, utque illum filii
Græcorum] essent abreptum in excelsis montibus,
irascentem Trojanis, citas ad naves abducturi,
ut denique ejus instinctu robusti Tydei filius
comitate Ulysse super ardua moenia irrumpens
Alcathoo flebilem allatus esset interitum
ubi-abstraxerit non-invitat sapientem Minervam (*Miner-
va simulacrum,*)] qmæ munimentum urbis et ipsorum erat
Trojanorum.] Neque enim Deorum ullus, *lacet* maxima ira
exardescens,] valebat opulentam urbem excindere Priami,
Dea intus curarum-experte versante;
neque ejus divinum simulacrum fabricati-fuerant ferro
viri, sed illud ipse ex Olympo Satarnius
demiserat in Priami auro-abundantis urbem.

De-his ergo ita confabulabatur Jovis uxor cum-ministris
et de-alii pluribus insuper. Parin interim anima in Ida
destituit, nec Helena illam vidit reducem.
Ac circa illum Nymphæ valde plangebant; nam ejus
etiamnum memores-erant apud animum, quæ olim
a pueri cum congregatis *ipsis* confabulatos-fuisset.
Et cum his lugebant boum celeres pastores
mōrentes ex animo, lamentisque-respondebant valles.

Et tunc Priami ærumnosi uxori
funestum Alexandri obitum nunciavit bubulus vir:
cujus statim, ubi audivit, animus tremore concutiebatur,
membraque infracta-lababat, et in verba querula-erupit
haec:] Occidisti mihi, care fili, mihique cumulatum luctu
luctum.] reliquisti quoque-ratione inevitabilem, cum longe
præstantissimus aliorum] liberorum fueris meorum post
Hectorem. Ideo te miserrima] deplorabo, quonsque mihi
in corde movebitur animus.] Nec enim sine Deum-numine
haec patimur, sed fatum aliquod] destinavit funestos hosce
casus, quos utinam non cognovissem,] sed diem obiissem
ante in pace et felicitate,] metuens ne-adhuc alia graviora
spectem,] filios interfectos et devastatam urbem
ignique succensam a Danais fortissimis,
simil etiam nurus et filias inter Trojanas etiam alias
in servitatem abstractas una cum-sobole bellica necessitudine.] Ita ait plorans. Maritus autem ejus nihil dū resciverat,] verum is ad Hectoris sedebat tumulum lacrimas fundens,] quod optimus fuisse et defendisset hasta patriam:
de hoc igitur prudens mōrere-affligens cor nihil dū au-
dierat.] Sed Helena magnopere sine-intermissione lamentans
alia quidem interTrojanos exclamat, alia vero ejus animus
in corde volvebat, dilectumque animum *sic allocuta-est*:

Mi-vir, mihi et Trojanis tibique ipsi magna pernicies,
oppetiisti-mortem acerbam meque in horrenda calamitate
reliquisti, quæ-præsagio graviora mala me-intuituram.

395 ὡς ὅφελόν μ' Ἀρπιαι αὖτε ψίφαντο πάροιθεν,
διππότε σοι ἐπάμην ὅλοῃ ὑπὸ δαίμονος αἰσῆ·
νῦν δ' ἄρα καὶ σοι πῆμα θεοὶ δύσαν, ἥδ' ἐμοὶ αὐτῇ
αἰνομόρῳ· πάντες δέ μ' ἀσπετον ἔρδιγασι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδὲ τη ὁδὰ
400 ἐκρυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς δμιλον,
αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμων,
Τρωαὶ καὶ Τρῷες με περισταδὸν ἀλλοιεν ἀλλαι
αἴψα διαρράισουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάκφουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
405 ὡς ὅφελόν μ' ἔδαρ' αἴσα πάροιτάδε πήματ' ἰδέοιται.
Ωςέφατ', οὔτι γοῦσα πόσιν τόσον, δισσον ἄρ' αἰνῆς
μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένην. Ἀμρὶ δὲ Τρωαὶ
ώς κενον στενάχοντο μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων·
αἱ μὲν ὑπέρ τοκέων μεμνημέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
410 αἱ δὲ ἄρ' ὑπέρ παιδῶν, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
Οὕτι δ' ἔκ θυμοὶ δαίζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρωῆσιν ἔοῦσα
κάκωσ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοὶ λέκτρον ἀκοίτεω.
415 Οὕτι δ' ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
αἰπτατῶν δρέων, ἦ τ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
χειραμένη Ζεφύριο καταιγίσιν· ἀμφὶ δὲ μακραὶ¹
ἄκρεις ὑδρολήσοις κατειθμέναι λιθάδεσσι
σισύνθη, ἦ δὲ νάπτησιν, ἀπειρεσίη περ ἔοῦσα,
420 πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν πέριτήκεται ὕδωρ·
ὅς ή γ' ἀσχαλόωσα μέγα στυγερῇ ὑπὸ ἀνή
τήκετ', ἀκηγεμένη πόσιος; πέρι κουριδίοιο·
αἰνά τ' ἀναστενάχουσα φίλον προσελέξατο θυμόν·
“Ω μοι ἀτασθαλίης, ω μοι στυγεροῦ βιότου,
425 ἦ πόσιν ἀμφαγάπτησα δυσάμμορος, ἦ σὺν ἐόληπεν
γῆραις τειρομένην βιότου κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι,
αἰὲν διμορφονέουσα· θεοὶ δ' ἐτέρω τε βάλοντο·
ώς μ' ὅφελον τότε Κῆρες ἀνηρέψαντο μέλαιναι,
διππότε νόσφιν ἔμελον ἀλεξάνδροι πλεσθαῖ·
430 ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσουμαι ἔργον,
ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἡώς.
Ως φαμένης ἔλεειν κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
δάκρυα, κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος ὅλεθρον
μνωμένη, ἀτε κηρὸς ὑπὰ πυρὶ, τήκετο λάθρη·
435 ἀλλετο γάρ πατέρα σφὸν ἵδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
μέχρις ἐπὶ χθόνος δίαν ἀπ' εὐρέος ὄγκεανοιο
νῦν ἐγύθη μερόπεσσος λύσιν καρπάτοιο φέρουσα.
Καὶ βά τοθ', ὑπνώντος ἐνὶ μεγάροισι τοχῆος
καὶ διμώνων, πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάθρων
440 ἔχθορεν, ἥντ' ἀελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα. [ρου,
Ως δ' ὅτ' ἀνθύρεα πόρτιν, ἐρασταμένην μέγα ταύ-
θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἦ δ' οὔτι, λιλαιομένη φιλότητος,
ταρβεῖ βουκόλον ἀνδρα, φέρει δέ μιν ἀσχετος δρυὴ,
445 εἴ ποι ἐνὶ ξυλόχοισι δικήθεα ταῦρον ἴδοιτο·
ώς ή διμφα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα,
διζομένη τάχα ποσὶ πυρῆς ἐπιθήμεναι αἰνῆς·
οὐδέ τι οἱ κάμε γούνατ', ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο

O utinam me Harpyiae abripuissent jam-pridem
cnam te sectarer perniciali dei fato.
Nunc vero et tibi malum dii dederunt, et mihi ipsi
infortunatae : omnes enim me magnopere detestantur
omnes aversantur meum cor, nec habeo quo
effugiam; nam si me-proripero in Danaum frequentiam,
statim contumeliose-tractabunt corpus meum; sin man-
sero,] Trojades et Trojani me circumstantes alibi ali
subito diserpent, nec cadaver humus obteget,
sed canes dilaniabunt et volucrum rapide gentes.
Utinam vero me subegisset fatum, priusquam haec mala
adspexissem.] Sic fata-est, non deplorans tam virum, quam
gravis] lugebat memor delicti : et passim Trojanae
quasi ob-illum gemitus-ducebant, sed mente alia versabant,
aliae de parentibus memores, aliae etiam de viris ,
aliae de filiis, aliae de fratribus honoratissimis.
Sola autem ex animo discruciatatur generoso
Enone, at minime inter Trojanas versans
plangebat, verum separatim in suis ædibus
jacebat, graviter-ingemiscens pristini thalamum mariti.
Quemadmodum vero in silvis obducit glacies
præcelos montes, quæ valles copiose consergit
effusa Zephyri procellis, et circumqueaque alta
montium-juga aquosas distillantia guttas
concutiuntur : illa autem in saltibus , quamvis spississima
existat,] fontis scaturientis gelida liquitur aqua :
ita haec perturbata magnopere tristi ægritudine
liquescet, cum-se-afflictaret ob virum, cui-virgo-nupse-
rat,] graviterque suspirans carum alloquebatur animum :
Heu mihi ob-stultitiam! proh mihi acerbam vitam !
qua maritum amore-complexa-sum misera, cum quo spe-
rabam] me senio confectam vitæ præclarum ad limen per-
venturam,] perpetua concordia-fruentem : sed dii alio de-
torserunt.] Utinam me tunc Parcae abripuissent nigræ,
quando futurum-erat, ab-Alexandro ut-divellerer.
Verum etiamsi vivus me repudiavit, magnum audebo fa-
cinus,] ut-propter ipsum moriar, quia non amplius mibi
grata-est lux.] Ita loquentis miserabiles de palpebris effun-
debandunt lacrimæ, ac mariti defuncti fato
memoria-revocata, uti cera igni, liquescet tacite,
reverebatur enim patrem suum et ancillas decore-vestitas
donec super terram almam a lato Oceano
non diffusa-esset, mortallibus relaxationem laboris afferens.
Tunc ergo, dormientibus in aula patre
ac famulis, foribus perruptis domus
exsiluit, procellæ instar, et abripuerunt eam citæ membra.
Ut cum in montibus juvencam correptam-amore tauri
animus extimulat, pedibus rapidis ut-feratur
concitat, haec nihil præ desiderio coitus
metuit bubulcum virum, sed aufert eam non-restringendus
impetus,] sicubi in saltu familiarem taurum conspiciat :
sic illa raptim currens perficit longum iter ,
cupiens confessim pedibus rogum descendere funestum.
Nec ei deficiebant genua, sed levitate-subinde-majori fere-

ἐστομένως πόδες αἰὲν· ἔπειγε γάρ οὐλομένη Κήρ
 450 καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδε λαχνήνειας
 ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖς·
 πᾶσα δέ οἱ λασίνιον ὅρειν ἐστείθετο πέτρη,
 καὶ κρημνοὶ, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο γαράδραι.
 Τὴν δέ που εἰσορώσα τόθ' ὑψόθι δῖς Σελήνη,
 455 μνηστικένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος,
 πολλὰ μάλ' ἐστομένην δλορύρατο· καὶ οἱ ὑπερθε
 λαμπρὸν παμφαίνουσα μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
 Ὁικετο δὲ ἐμβεβανία δι' οὔρεος, ἥϊ καὶ ἄλλαι
 νύμφαι Ἀλεξάνδροι νεκρόπερι κιωκύεσκον.
 460 Τὸν δὲ ἔτι πουκρατερὸν πῦρ ἀμφεγεν, οὔνεκ' ἄρ' αὐτῷ
 μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὔρεος ἀλλοθεν ἄλλαι
 ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ἥρα φέροντες
 θυστάτιον καὶ πένθος δυώς ἔταρι χαὶ ἄνακτι,
 κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν. Ή δέ μιν οὔτι,
 465 ἀμφαδὸν ὡς ἀθρητε, γοήσατο τειρομένη περ,
 ἀλλὰ καλυψυχεντη πέρι φάρει καλὰ πρόσωπα,
 αἴκα πυρῆ ἐνέπαλτο· γόνον δὲ ἄρα πουλὺν ὅρινε·
 καίστο δὲ ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δὲ μιν ἀλλοθεν ἄλλαι
 θάμβεον, εὗτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηνίαν.
 470 καὶ τις ἐὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 Ἄτρεκέως Πάρις ἦε ἀτάσθαλος, δες μάλα κεδνὴν
 κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάργον ἀκοιτιν,
 οἱ αὐτῷ καὶ Τρωτὴ καὶ ἀστεῖ λογίον ἀλγος·
 νήπιος· οὐδὲ ἀλόχοιο περίφρονος ἀζετο θυμὸν
 475 τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπέρ φασις ἡελίοι,
 καίτερ ἀπεγνθαίροντα καὶ οὐ φύλεοντα, τίεσκεν.
 Ως ἄρ' ἔη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἱ δὲ μέσση
 πυρκαΐη καίσοντο λελασμένοι ήριγνενείς·
 ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἀνδρες ἐθάμβεον, εὗτε πάροιθεν
 480 Ἀργείοι θάμβησαν ἀλλέες, ἀθρήσαντες
 Εὔαδην Κατανῆος, ἐπεκχυμένην μελέσσοιν
 ἀμφὶ πόσιν δυμήντα Διὸς στονόντη κεραυνῷ.
 Ἀλλ' ἔτε δὲ ἀμφοτέρους δλοὶ πυρὸς ἤνυσε ριτή,
 Οἰνώνην τε Πάριν τε, μιῇ δὲ ὑποκάθιδα τέφρῃ,
 485 δὴ τότε πυρκαΐην οἰνῷ σόρεσαν· δστέα δὲ αὐτῶν
 χρυσέων ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δὲ σφισι σῆμα
 ἐστομένως τεύχαντο· θέσαν δὲ δοιὼν ὑπερθεν
 στήλας, αἴπερ ἔστι τετραμέναι ἀλλυδις ἄλλη.

ΑΟΓΟΣ ΙΑ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτολιν, οὐδὲ ἐδύναντο
 ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόβ' ἔκειτο
 ἀστεος αἰπεινο· νέοι δὲ ἔκτοτε πόληος
 νωλεμέως πονέοντο· μάζῃ δὲ οὐ λῆγε πόνοιο,
 5 καίπερ Ἀλεξάνδροι δεδουπότος, οὔνεκ' Ἀγχιοὶ
 Τρωτὴν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτολιν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 τείχεος ἤιον ἔκτὸς, ἐπεὶ σφεας ἥγεν ἀνάγκη·
 ἐν γάρ δὴ μέσσοισιν Ἐρίς στονόεσσά τ' Ἔνυδ
 . στρωφῶντ, ἀργαλέσιν Ἐριννύσιν εἰκελκι ἀντην,
 10 ἀμφῷ ἀπὸ στομάτων δλοὸν πνείουσαι δλεθρον·

bantur] quam-oocyssime pedes. Urgebat enim exitalis Parca] et Venus. At nec feras timebat hirsutas obviam-facta illis sub noctem, antea multum eas exhorrescens :] omnisi vero ipsi densorum montium calcabatur scopolus] et fossæ omnesque penetrabantur cavernæ. Hanc ubi-intuita-est ex alto divina Luna, memor apud animum honesti Endymionis magna festinatē miseratione-prosecuta-est, eique de-super] splendide affulgens longas ostendit vias. Venit autem progressa per montem eo, ubi etiam aliae nymphæ Alexandri circa cadaver plorabant. Hunc autem jam rapidus ignis cinxerat, quia ipsi opiliones congregati e monte aliunde ali lignorum-struem incredibilem aggresserant, officium exhibentes] postremum et luctum sodali simul et principi, ac-plorabant magnopere circumstantes. Illa vero eum minime,] coram ubi vidit, deploravit quamlibet afflita : sed involuta pallio decora facie subito in pyram se-conjecit, luctumque excitavit magnum, et conflagravit juxta maritum. Nymphæ autem alibi aliae stupuerunt, quando illam viderunt cum viro mortem-oppetere,] nec deerat-quæ suum animum verbis his compellaret.] Profecto Paris erat insanus, qui honestissimam repudiavat uxorem et duxit luxu-perditam pellicem, sibimet et Trojanis et urbi pestilentem cruciatum. Fatuus! nec conjugis cordate respexit affectionem in-aerumnis : quæ illum plus-quam lucem solis, quamvis odisset ipsam, non amaret, colebat. Sic loquebatur Nympha aliqua intra animum. Illi interim in medio] rogo cremabantur obliiti auroræ. Et circumquaque armentari viri mirabantur, ut olim Argivi demirati-sunt catervatim, ubi cernerent Euadnen Capanei uxorem prostratam membris juxta maritum ictum Jovis luctifico fulmine. Cæterum ubi utrumque rapidus ignis consumpsit astus, Cœnon simus et Parn, et in unum redigit cinerem : tandem pyram vino restinxerunt, et ossa eorum aureo in cratere condiderunt, circumque illa monumentum continuo eduxerunt et superimposuerunt duas columnas, quæ sunt conversæ in-alteram-partem altera.

LIBER XI.

TROJANÆ autem suspiria-ducebant per urbem, nec poterant] venire ad tumulum, cum nimis procul situs-esset ab-urbe celsa; juvenesque extra urbem continenter in-opere-erant. Pugna enim non finem-habebat laboris,] quamvis Alexandro extincto, cum Achivi Trojanos invaderent prope urbem, et hi etiam ipsi e mœnibus erumperent, quoniam eos urgebat neccesitas : in medio igitur-eorum Contentio et tristisonans Bellona versabantur, saevis Furiis plane assimiles, ambæ et faucibus funestam spirantes necem,

ἀμφ' αὐτῆσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαί
ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δὲ ἐτέρωθε καὶ Ἄρης
λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖπος
φοινήντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, δόρα τοῦ φῶτες
15 οἱ μὲν καρτύνονται δρώμενοι, οἱ δὲ φέρωνται.
Πάντη δὲ αἰγανέατε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν
ἄλλωδις ἄλλα γένοτο, κακοῦ μεμαῶτα φόνοι·
ἀμφὶ δὲ ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδόμενοις δρώρει
μαρναμένων ἐκάτερος κατὰ φθισήνορα χάρμην.
20 Ἐνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεψεν·
δις τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου παρὰ καλὰ δεέθρα,
ὄν ποτε ἐριγδούποιο Δίδες δάκμαρ ἀνθρώποισι
Λητῷ δὲ ἀνέφηνεν, ἀναρρίζασα χέρεσσι¹
τρηχὺ πέδου Λυκίης ἐρικυδέος, διπόπο' ἑοῖο
25 δάκμαντον ὑπ' ὁδίνεσσι πολυτήρησιν ἀνήνε
θεσπεσίου τοκετοῖο, δεσην διδίνεις ἔγειρον.
Τῷ δὲ ἐπὶ Νίρον διεσσε βαλλὼν ἀνὰ δηϊστῆτα
δουρὶ διὰ γναθούποιο πέρησε δὲ ἀνὰ στόμα χαλκὸς
γλῶσσαν ἐπ' αὐδῆσταν· δὲ ἔγγειος δύσχετον αἰγαλὴν
30 ἀμπεχεις βεθρυγώς· περὶ δὲ ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῆς γερὸς ἀλκῆ
ἔγκειν στονόεσσα ποτὶ γθονὸς οὐδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖν· βάλεν δὲ Εὐήνορα διον
τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δὲ ἥλασεν ἐς μέσον ἡπαρ
35 αἰγαλὴν· τῷ δὲ ἀλεγεινὸς ἄρχαρ συγέκυρτεν διεθρος·
Εἴλε δέ ἄρε τοιτίνα, καὶ Ἰππομέδοντα δάμασσε
Μαίναλου δῆριμον υῖα, τὸν Ωκυρόν τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμούποιο παρὰ ῥόν· οὐδέ νυ τὸν γε
δεξιατο νοστήσαντα· κακαὶ δέ εἰ Κῆρες ἀμερσαν
40 παιδὸς ἀνιηρῶς· μέγα δὲ νίεος ἔλλασθε πένθος.
Αἶνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ανδρόμαχον κατέπεψεν,
δις τράφη ἐν Κνωσῷ, δὲ ἄρα ζαθέη ἐνὶ Λύκτῳ·
ἀμφω δὲ εἰς ἔνα γῦρον ἀπὸ ὀκυπόδων πέσον ἵππων·
καὶ δέ μὲν ἀσπαρέσκε πεπαρμένος ἔγχει μαρχῷ
45 λαιμόν· δὲ ἀλγινόντος ἀνὰ κροτάφοι τούθοιλα
χερυμαδιῶν στονόντει μάλα κρατερῆς ἀπὸ γειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἀμπεχεις πότμος·
ἵπποι δὲ ἐπτοίηντο, καὶ ἡνύόγων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
50 καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἴνειο
μάρψαντες κεχάροντο φίλη περὶ ληῆδι θυμόν.
Ἐνθα Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Πειράστον ἴῷ
φεύγοντ' ἐκ πολέμου· διέθριστος δὲ ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἔξπιθεν· κατὰ δὲ ἥλασεν ἀνέρος δρμῆν.
55 Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις δέ τοιτίνης γιωθέντα,
ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρήτας ἀσρὶ τύψας
ἀλγινόντα τένοντες· δλοὶ δὲ ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δὲ ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
φωνῆς ιεμένοιο, ταχὺς δὲ μὲν ἀπέπτατο θυμός.
60 Πουλυδάμαξδὲ Κλέωνα καὶ Εύρυμαχον βάλε δουρὶ,
οἱ Σύντηθεν ἔναντον ὑπαὶ Νιρῆτι δινακτι,
ἀμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἤθυσι μητίσασθαι
αἰνοῦ ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἄλα διαν
δίκτυα καὶ παλάμησι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς

et iuxta eas Deæ-letales, impudentem animum præferentes
atrociter bacchabantur. Terror vero aliunde et Mars
cohortes extimulabant, et comitabatur ipsos Timor
cruento tabo pollutus, ut milites
partim vires-colligant eum videutes, partim in-fugam
agantur.] Tum quaquaversum jacula et hastæ telaque viro-
rum] huc illuc spargebantur, diræ percupida stragis,
et circum illos fragor conitentes oriebatur
contentientium utrinque in exitiali pugna.

Ibi Laodamantem Neoptolemus interfecit,
qui educatus-erat in Lycia Xanthi juxta amœna fluenta:
quem olim grandisoni Jovis uxor hominibus,
Latona diva, produxit dirumpens manibus suis
asperum solum Lyciae celebris, cum sui
premeretur doloribus laboriosis ægritudinis
divini partus, quantam parturientis-dolores excitabant.
Post hunc Nirum exitio-dedit sauciatum in conflictu
hasta per mandibulam, adeo-ut penetraret in ore ferrum
linguam adhuc loquentem. Tum ipse hasta rapidam cu-
spidem] impactam-gerebat frendens, et manabat sanguis
circum genas] loquentis; et hunc quidem strenua manus vi
hasta tristis ad terræ solum affixit,
destitutum vita. Sed percussit Euenora generosum
paulum infra ilia, et adegit in medium hepar
hastam; cui dolendus mox contigit interitus.
Stravit etiam Iphitionem, et Hippomedonta necavit,
Mænali fortē filium, quem Ocyroe enixa-est nympha
ad Sangarii amnis decursum, nec eum
suscepit reducem, sed infestæ ipsam Parcae orbarunt
filio crudeliter, gravemque de nato concepit luctum.

Porro Aeneas Bremontem-et Andromachum occidit;
hic nutritus-erat in Gnosō, ille sacra in Lycto;
amboque in unum locum ex velocibus deciderunt equis,
atque unus palpitabat transfixus hasta longa
jugulum, alter circa doloribus-obnoxiorum temporeū funda-
menta] saxo tristi valde valida ex manu eliso
ictus animam - exhalabat, nigraque eum amplectebatur
mors:] equi autem consternati-erant, aurigisque excussis
fugientes in multis errabant cadaveribus:
quos famuli præstantis Aeneas
cum arripuisse, gaudebant dulcem obprædam ex-animo.

Ibi Philoctetes exitiali percussit Pirasum jaculo
fugientem ex acie, et disrupti curvatis nervos,
poplitis in-posteriori-parte, ac fregit hominis impetum.
Atqui hunc Danaum quispiam ut vidi mutilatum,
statim privavit capite ense feriens
in tristes cervicis-nervos, funestaque suscepit tellus
truncum, caput vero procul devolutum ferebatur
loqui adhuc gestientis, et celer una avolabat animus.

Hinc Polydamas Cleonem et Eurymachum trajecit hasta.
qui ex-Syma venerant sub Nireo principe,
ambo docti insidias piscibus struere
exitiali hamo, et demittere in mare sacrum
retia et manibus scitis de navi

εαὶ δὲ καὶ αἰψία τρίαιναν ἐπ' ἡδύσι νωμήτασθι·
ἀλλ' οὐ σὺν τότε πῆμα Өαλάσσαις ἡρκεσεν ἔργα.

Εὔρυπολος δὲ μενεπτολεμος βάλε φαίδημον Ἐλλον,
τὸν δια παρὰ λίμνην Γυγάην γείνατο μήτηρ
Κλειτών καλιπάρχης· δ' ὁ δέ εἰναις τανύσθη

το πρητής· τοῦ δέ ἀπάτερθεν δυῶν δορὶ κάππεσε μακρῷ
ἄμουν ἀπὸ βριαροῦ κεκομμένη ἄσπι λυγρῷ
γέλρι, ἔτι ματιμώσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀειραι
μακριδίων· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ ἔστι ἔργον ἐνώμαχος,
ἀλλ' οὐτως ἡσπαριφεν, ἀπε βλοσυροῖ δράκοντος
οὐρῇ ἀποτμηθεῖσ' ἀνκαπάλλεται, οὐδὲ οἱ ἀλκή
ἔσπεται εἰς πόνον αἰπὺν, ίνα γράσσαντα δαιτζή·
δις ἄρα δεξιερὴ κρατερόσφρονος ἀνδρὸς εἰς αἴγυμὴν
δρμανινεν πονέσθαι· ἀτάρε μένος οὐκέτ' ὀπήδει.

Αὐτάρε Όδυσσεος Αἴγον ἐνήρχατο καὶ Πολύδινον,
εῷ ἀμφῷ Κητείους· τὸν δούρατο, τὸν δέ ἀλεγεινῷ
ἄσπι δηρώσας. Σθένειος δέ ἐλει διον Ἀθαντα
αἰγανένην προσεις· δέ δέ ἀστροφράγοιο διαπρὸ
ἔστουλένην ἀλεγεινὸν εἰς ινίου θήθε τένοντα·
λῆσε δέ ἄρε ἀνέρος θητορε ὑπέκλασε δέ ἄψε πάντα.

85 Τυδείης δὲ ἐλει Λαοδόκον, Μελιόντα Ἀγαμέμνων·
Δηγίροδος δὲ Δρύνατα καὶ Ἀλκιμον· αὐτάρε Ἀγγήνωρ
Ἴππασον ἔξενάρχειν, ἀγαλειτον περ ἔντα,
δέ δέ ποταμοῦ κίεν· οὐδέ ἔρχεταιν
Ορέπατα τοκεστιν ἔδιωκεν, ἐπειρέ ήναντος δαίμων.

90 *Εὐθαθόας ἐδάμασσε Λάχλον καὶ ἀγγήνορα Λύγχον,
Μηριόντας δὲ Λυκόνην καὶ Ἀργείονος Μενέλαος,
δέ δέ τε Κωρυκίην διπό δειραδὸν ναιετάσκεν
πέτρην θ' Ἡραίστοιο περίφρονος, ηδε βροτοῖσι
Οικῦμα πέλει· οὐδε γάρ μιν ἐναίθεται οὐκάμπτον πῦρ,
95 ἀσθετον νυκτός τε καὶ ἥματος ἀμφὶ δέ ἄρε ἀντῷ
φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δέ ἀπειρόνα καρπόν,
βίζης καιομένης ἀμα λάστιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
αθάντοι τεύχατο καὶ ἐσσομένοισιν ιδέσθαι.

Τείχερος δέ Ἰπποκέδοντος ἀμύμονος οὗτος Μενοίτην
100 ἐστυμένων ὕδρωμαν βαλειν ἐπιόντα βελέμνῳ·
καὶ δια νάρο καὶ γερσὶ καὶ δύμασιν θύνεσκεν
ἴον ἀπὸ γναψυπτοῦ κεράτος· δέ δέ ἀλεγεινὸς
ἄλτοι θοῦς ὅπερ γειρὸς εἰς ἀνέρος· τοῦ δέ διπὸ νευρὴ
εἰσέτι που κανάχηζεν· δέ δέ ἀντίον ἀσπαύρεσκεν
105 βλήμενος, οὐνεκα Κῆρες δυῶν φορέοντο βελέμνῳ
καρίοιν εἰς κραδίν, θύοι περ νόσος ἔζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, δτραχέλαι δὲ ποτὶ μέρον εἰσὶ καθευθοῦ.

Εὐρύαλος δέ ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιθαρῆς βάλε γειρὸς
λᾶξ ψέγχαν, Τρώων δὲ θοῦς ἐλέιξε φάλαγγας·

110 Ως δέ διε τις γεράνοισι τανυζόργοισι γολωθεὶς
οὔρος ἀνὴρ πεδίον μέρη ἀσγαλῶν ἐπορούσῃ,
δινήσας περὶ κρατὶ θοῦς μάλιν νέρπη βόεια,
λᾶξ βάλη κατενάντα, διασκεδάση δέ διοίζω
ἡέρι πεπταμένας δολιγής στίγξας, αἵ δέ φέβονται,
115 ἀλλη δέ εἰς ἐπέρην εἰλεύμεναι ἀίσσουσι
κλαγγήδον μάλα πάγγυ, πάρος κατὰ κόσμου λοῦσαι·
ῶς ἄρα δυτιμενέες φοθερὸν βέλος ἀμφερόθητον
δέριμου Εὐρυάλοιο· τὸ δέ οὐκ ἀλιον φέρει δαίμων,

directe et expedite tridentem in pisces vibrare:
verum non eis tunc pernittem maritimæ averterunt res.

Euryplus autem bellax conficit insignem Helium,
quem prope paludem Gygam peperit mater
Clito pulcris-genit: is igitur in pulvrem extensus-fuit
prono-corpore, et ab eo procul cum hasta decidit longa
ex humero valido abscissa gladio tristi
manus, etiamnum cupiens ad conflictum lanceam attollere,
sed frustra, non enim *amplius* illam vir ad opus dirigebat,
sed incassum palpitavit, ceu saevi draconis
cauda resecta subsilit, neque eam vires
sequuntur ad certamen arduum, quo sauciatorem pungat:
sic etiam dextra fortis viri ad hastam
tendebat pugnatura, sed vis non amplius comitabatur.

Cæterum Ulysses Ξενον sustulit et Polyindum,
ambos Cetæos, illum hasta, hunc dolorifico
ense confodiens. Sthenelus autem necavit egregium Aban-
tem] pilum ejaculatus, quod penitus-per guttur
adactum letaliter in occipitis pervenit nervum,
et dissolvit viri cor infregitque membra omnia.

Tum Tydides prostravit Laodcum, Meliumque Aga-
memnon,] Deiphobusque Dryantem et Alcimum. Atque
Agenor] Hippaso spolia-detraxit, quamlibet nobili,
qui a Peneo fluvio advenerat, nec amabilem
nutrictionis-mercedem parentibus repedit, quando eum
fregit sors.] Ibi Thoas superavit Lalum et fortem Lyncum,
Merionesque Lyconem et Archelochum Menelaus,
qui Corycio sub vertice habitabat
et rupe Vulcani solertis, quæ mortalibus
admirationi est: hanc enim inurit perennis flamma,
inextincta tam diu quam noctu, et circa ipsam
palmae florent feruntque uberem fructum,
radice *licet* ardente cum saxis: sed hoc ita
dii fecerunt etiam posteris-spectandum.

Teucer porro Hippomedontis egregii filium Menoiten
impetuosis inventum constituit serire telo;
mente igitur et manibus oculisque direxit
sagittam a flexibili cornu: quæ cruciatus-plena
exsiluit et cita manu in virum; ejusque chorda
adhuc stridebat, cum ille e-regione palpitaret
ictus; nam Parcae una serebantur cum-jaculo
ad morti-obnoxium cor, ubi mens sedet hominum
et *vitalē* robur, maturaque ad mortem sunt via.

Adhæc Euryalus ex prævalida emisit manu
saxum immane, et Troum celeres loco-dimovit phalanges.
Ut cum quispiam gruibus querulis iratus
vir custos arvorum magna indignatione *eas* invadit,
rotansque circum caput rapidissime nervos bubulos (*fun-*
dum,) lapidem mittit obyiam, et dissipat cum-stridore
per-aera volitantes longos ordines; hæ autem fugiunt,
atque alia inter alias implicatae feruntur
clangore maximo, cum-prīcō bono ordine incederent:
sic etiam hostes formidabile jaculum expaverunt
validi Euryali, neque hoc incassum tulit Deus,

ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη χρατεροῖς Μέλητος
 120 θλάσσει περὶ πληγῆσι· μόρος δὲ ἔκιγανεν ἀρητός.
 Ἄλλος δὲ ἄλλον ἐπεφνε, περιστεναχίζετο δὲ αἷς.
 Ὡς δὲ τὸν ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
 λάθρον, ὑπὸ βιτῆς βαρυηχέος ἀλλυδίς ἄλλα
 δένδρεα μαχρὰ πέσησιν ὑπὲκ τίζων ἐριπόντα
 125 ἄλλος εὐπεδίοιο, βρέμει δὲ τε πᾶσα περὶ χιών.
 ὡς οἶγ' ἐν κοινίσι πέσον· κανάγησε δὲ τευχὴ¹
 ἀσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔστραχεν· οἵ δὲ κυδοῦμοι
 ἀργαλέους μνώντο, μετά σφισι πῆμα τιθέντες.
 Καὶ τότε ἄρα Λίνεία μόλε σχεδὸν ἥντις Ἀπόλλων
 130 ἥντις Ἀντηνορίδα δαίφρονος Εὔρυμάχῳ·
 οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέστερον Ἀχαιοῖς,
 ἄγχι μάλιστας κατὰ φύλοιν, εὐθὲν δὲ πάρηγη
 δοιοὶ δυρηλική κρατεροὶ βόσει, οὐδὲ δὲ πέληγον
 νησιμίνης· τοῖς δὲ αἴψῃ θεός ποτὶ μῆθον ἔσιπνεν,
 135 μάντει εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μῆτηρ
 γείναται ἐπὶ Ξάνθοιο δῆντις, θεράπονθ' Ἐκάτοι·
 Εὔρυμάχη Λίνεία τε, θεῶν γένος, οὕτι εἰσικεν
 θμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 θυμινὸν ὑπαντιάσας κεχαρήστει τοῖς θριμοῖς Ἀρητοῖς,
 140 ἦν ἐθέλητο μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· οὐνέκα Μοίραι
 μαχρὸν ἐπὶ ἀμφοτέροισι βίσου τέλος ἐκλώσαντο.
 Ὡς εἰπὼν ἀνέμοισι μίγη καὶ δίστος ἐτύχθη·
 οἱ δὲ νόῳ φράσταντο θεοῦ μένος· αἴψῳ δὲ ἄριτοῖς
 θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύετο· μαίνετο δὲ σφι
 145 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἐνθορὸν Ἀργείοισιν,
 ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐσικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν
 ἐξ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιθρίσωσι μελίσσασι,
 εὗται περὶ σταφυλῆς αὐλονημένης ἐν δόπῳρῃ
 ἐρχομένας ἐσίδωσιν ἢ ἐκ σιμέλοιο θορούσας·
 150 ὡς ἄρα Τρώιοι υἱες ἐπιτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
 ἐνθορὸν ἐστυμένων· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
 μαρναμένων, ἐγέλασσε δὲ Ἀρητοῖς, ίάχησε δὲ Εὐνῷ
 σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέστραχεν αἰόλα τεύχη·
 οἱ δὲ ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φύλα δάζουν
 155 χερσὶν ἀμαιμακέτησι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
 αὖτας, ἥντις ἀμαλλὰ θέρευς δυσθαλπέος ώρῃ,
 ἥν δέ τὸν ἐπισπέρχωσι θεοὶ κέρας ἀμητῆρες,
 δασσάμενοι κατὰ ἀρουραν ἀπετέρονα μαχρὰ πέλεθρα·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
 160 μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιτεπλοῦτα
 αἴματι πλημμύρεσκεν· Ἐρις δὲ ιαίνετο θυμῷ
 δλλυμένων. Οἱ δὲ οὔτι κακοῦ παύοντο μάθοιο,
 ἀλλ' ἀτε μῆλα λέοντες ἐπήσιον· οἱ δὲ ἄρα φύζης
 λευγαλέης μνώντο· καὶ εἰς ὅλον πολέμοιο
 165 φεῦγον, δοσις ἀδάίκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο.
 Γίδες δὲ Ἀγχίσαο δαίφρονος αἰὲν δημήδει
 δυσμενέων μετόπισθεν ὑπὸ ἔγχει νῶτε δαίζων,
 Εὔρυμάχος δὲ ἐτέρωθεν· ιαίνετο δὲ ἀμβροτον ἦτορ
 νψόθεν εἰσορόωντος ιητοῦ Ἀπόλλωνος.
 170 Ως δὲ τις τισαίσιοι ἀνήρ ἐς λήιον αὖν
 ἐργομένοις, πρὶν ἀμάλλαν ὑπὸ ἀμητῆροις δαμῆναι,
 ἀντὶ ἐπισσεύη κρατεροὺς κύνας, οἱ δὲ δρόωντες

sed una cum casside caput fortis Meletis
 comminuit plaga; et fatum eum comprehendit detestabile.

Alius autem alium trucidavit, unde circum-ingemuit telus.] Ut sit, quando ingravescente valido vento
 tempestuose, impetu horrisono alibi aliae
 arbores longe prostrantur, radicibus erutae
 in loco fertili, unde fremit omnis circum regio :
 ita hī in pulvere sternebantur, et crepitabant arma
 immaniter, et undique terra magnum fragorem-reddebat:
 aliis autem pugnæ operas intenti-erant, mutuas-sibi clades
 inferentes.] Et tunc ad Aeneam prope accessit mitis Apollo
 et ad Antenoris-natum bellicosum Eurymachum ;
 hi enim dimicabant prævalidis cum-Achivis,
 valde cominus stantes in acie, velut ante plastrum
 duo ejusdem-ætatis robusti boves, nec remittebant-qui-
 quam] de-pugna. Quos statim deus hoc sermone compellavit,] auguris faciem-indutus Polymestoris, quem olim
 mater] edidit ad Xanthi undas, ministrum Phœbē :

Eurymache Aeneaque, Deum genus, nullo-modo par-est
 vos Argivis cedere. Nec enim ipse
 vobis occurrens gaudebit præpotens Mars,
 si vobis-libeat pugnare in acie, quia Parcae
 longum utriusque vitæ terminum agglomerarunt.

Hæc fatus ventis se-commiscuit nec amplius conspectus
 est:]at illi mente sua deprehenderunt Dei potentiam; nam
 derepente ipsis] fiducia immensa infundebatur, furorē-
 que-concepit eorum] animus in pectore, atque exiluerunt
 in Argivos,] acribus vespis non-absiniles, quæ tristifica
 ex animo ira-percitæ invadunt apes,
 quando circum uvas siccantes autumno
 volitare vident aut ex alveolis erumpere :
 non-secus Troum nati bello-spectatos in-Achivos
 inventi-sunt cum-impetu. Lætabantur autem Parcae nigrae
 pugnantibus iis, ridebatque Mars, et clamabat Bellona
 horrificum : magnum insuper illorum strepitum-excitatabant
 varia arma:]ibi ergo hostium innumeræ catervas perpurrerunt] manibus invictis, et profligati-sunt milites
 non-aliter, quam seges æstatis fervidae tempore,
 quam gnavoriter-obeyunt impigris manibus messores
 partiti-inter-se per arvum late-patens longa jugera :
 sic illorum manibus fundebantur phalanges
 infinitæ, adeo-ut terra cadaveribus obsita-undique
 sanguine inundaret. Contentio igitur gaudium-concepit
 animo]ex-illorum-interitu.Hi tamen infestam non intermittebant
 pugnam,] sed, ut oves leones, Græcos invadabant,
 qui fugam]tristem circumspectabant, et ex funesto prælio
 se-tollebant, quibuscumque integra adhuc vis in pedibus
 residebat.] At filius Anchise bellicosus usque sectabatur
 hostium pone terga hasta cædens,
 Eurymachusque aliunde.Hinc laetitiam-hausit divinum cor
 ex-alto despiciens jaculatoris Apollinis.

Ac veluti vir quispiam in porcellos, in segetem aridam
 irruentes, antequam manipuli a messoribus fuerint-pro-
 strati,] obviam concitat robustos canes, illique intuiti

ἔστι μένος τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται κύτως εἰδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνηρήν ἐπὶ φύζαν

175 πανταδήν, τοὺς δ' αἴψα κύνες κατὰ ποσά κιγόντες ἔξπιθεν δάπτουσιν ἀμειλιγχα, τοι δὲ φέρονται μαχρὸν ἀνιέζοντες, ἄνακτος δὲ πιτέρητες ἀρούρης· δις δὲ ιαίνετο Φοῖος, ἐτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο φεύγοντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν· οὐ γάρ ἔτι αὐτοῖς

180 ἔργα γερῶν μεμελητο· πόδας δὲ εὔχοντο θεοῖσιν ὡκα φέρειν· μούνοις γάρ ἔτιν ποσὶν ἔπλετο νόστου ἐλπωρή· πάντας γάρ ἔπικτεν ἔγκειτο θύμων Εύρυμαχος τε καὶ Αἰνείας, σὺν δέ σφιν ἔταιροι.

Ἐνθα τις Ἀργείων, ἢ κάρτες πάγκυν πεποιθώς, 185 ἢ Μοίρης ίστητι λιλαιομένης μιν δλέσσαι, φεύγοντ' ἔκ πολέμοιο δυσηγέος ἵππον ἔρυκε γνάψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, δρόρα μάχηται ἀντία δυσμενέων· τὸν δὲ δριμοῦμος Ἀγήνωρ παρθέμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόσντα δάκτεν

190 ἀμφιτόμῳ βουτλῆγηι, βίη δὲ θπάτεις σιδήρου δστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα δηιδίων ἥμησεν φλέβες δὲ δηπερέθλυσταν αἷμα· ἀμφεγύθη δὲ ἵπποιο κατ' αὐγένος· αἴψα δὲ δρόποτος κάππεσσεν ἀμφὶ νέκυσι λεπεν δὲραγείραχεμαστὴν

195 στερβὸν ἔτι ἔκπετυσιαν ἔγναμπτοιο χλινοῦ, οἵα ποτε ζώοντος ἔην· μέγα δὲ ἔπλετο θαῦμα, οὐνεκα δὴ δυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἴματοσσα, Άρεος ἐννεσίησι, φόβον δητοισι φέρουσα· φαίης κεν γχτέουσαν ἔθιππατή πονέσθαι·

200 σῆμα δέ μιν φέρειν ἵππος ἀποκταμένοιο ἀνακτος.

Αἰνείας δὲ ἔδάμασσε βαλὸν θπέρ ιένα δουρὶ Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' δμφαλὸν ἔξεπέρησεν ἔγκατ' ἔφελκομένη· δὲ δὲ ἐν κονίῃσι τανύσθη συμμάρψας γείρεσσιν δημης γολάδεσσιν ἀκοκήν, 205 δεινὰ μάλια στενάγων· γαῖη δὲνέρεσσιν δδόντας βεβρυγώς· ψυγὴ δὲ καὶ ἀλγεα κάλλιπον ἀνδρα.

Ἀργείοις δὲ βρέσσιν ἔοικότες ἐπτοίητο, οὓς τ' ἀμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλη καὶ ἀρότρῳ τύκεν ὑπὸ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ γείλεσιν οἰστρος 210 αἴματος ἱέμενος, τοι δὲ ἀσπετον ἀσχαλώσιν ἔργου ἑκάς φεύγοντες, ἐπὶ σφισι δὲ ἀγγυται ἀνήρ ἀμφὶ δρότρον πονέων τε πόνον τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ, μηδὲν δέπου κατόπισθιν ἐπατίσσοντος ἀρότρου κέρση νεῦρα σθήρος ἀμειλιγχος ἐν ποσὶ κύρσας·

215 δις Δαναοὶ φοέσθοντο· περὶ σφισι δὲ ἀγγυτο θυμὸν υδος Ἀγιλλῆνος· μέγα δὲ ιάχε λαὸν ἔεργων·

Ἄ δειλοι, τι φέρεσσε ἔοικότες οὐτιδανοῖςι φύρεσιν, οὓς τ' ἔφειθησεν ίών κατενατίτα κίρκος; ἀλλὰ δέξεσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπει πολὺ λώιόν ἔστι

220 τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν θλέσθαι.

Ως φάτο· τοι δὲ ἔπιθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέν- 225 ἔστι μένων· δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων θνόρουσε [τες πάλιων ἐν γείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δὲ δρά λαοὶ Μυρμιδόνων ἐφέποντο βίην ἀτάλαντον ἀέληγ Αργείοι· Ο δὲ δρά αἴψα φίλω πατρὶ θυμὸν ἔοικὼς

irruentes expavescunt, nec amplius curae-est ipsis pastus, sed vertuntur tristem in fugam gregatim, quos subito canes pedibus insecuri a-tergo lacerant crudeliter; illi autem fugiunt alto cum-grunnu, unde dominus voluptatem-capit agri: sic et oblectabatur Phœbus, cum cerneret e prelio fugere Argivum numerosas copias; non enim ultra eis negotia manuum studio-erant, sed orabant Deos, ut pedes ocios sese auferrent; solis enim adhuc in pedibus erat redditus] spes, quandoquidem omnes invadabant hasta debacchans] Eurymachus et Aeneas, unaque cum-illis bellis-socii.

Ibi quidam Argivum, aut robore nimium fretus, aut Fati instinctu cupientis ipsum extinguerere, fugientem ex pugna clamiosa equum inihibebat reflectere properans in aciem, ut confligeret cum hostibus: hunc autem magnanimus Agenor præveniens in-muscule, non-sine-magno-cruciato, vulneravit] ancipiū securi, violentiaeque cessit ferri os sauciati brachii, et undique nervos facili-negotio præsecuit, venaque ebullierunt cruorem, qui circumfusus-est equi collo; statim vero ille procubuit in cadavera destitutique manum suspensam, tenaciter adhuc adhærentem flexibili freno, qualis vivente illo fuerat; et magnum erat miraculum, nam ex-habenā dependebat sanguinolenta, Martis nutu, terrorem hostibus afferens: dixisses illi-opus-esse adhuc ut-equitationi operam-navet; et indicium eam gestabat equus trucidati domini.

Cæterum Aeneas dejicit ictum supra lumbum hasta æthaliden, et cuspis juxta umbilicum exiit, intestina secum-trahens: is igitur in pulvere stratus-est corripiens manibus una-cum intestinis cuspidem, immā cum-gemitu, inque terram impressit dentes rugiens; anima vero et cruciatus deseruerunt hominem.

Tum Argivi boum more attoniti-erant, quos graviter connitentes sub jugo ad aratrum pupugit subter ilia extento rostro œstrus sanguinem appetens; hi igitur supra-modum indignantur ab-opere procul fugientes, ac propter illos vir (rusticus) animi-discreciatur,] tum aratri occupatus labore, tum metuens bobus,] ne forsitan assultantis aratri secat nervos ferrum rigidum pedibus illis: ita Danai consternati-erant; quorum causa discriuabatur animi-filius Achillis, ac valde clamavit exercitum a fuga cohicens: Proh timidi! quid trepidatis non-alter-quam imbelles] sturni, quos territat veniens ex-adverso falco? verum verecundia-vobis-sit in animo, nam multo præstabilis est] occumbere in bello, quam imbellem fugam capessere.] Sic ait: at illi morem-gerebant, cum-audacem animum pectori indidissent] continuo. Ipse igitur in-Trojanos magno animi-spiritu irrupti] quassans in manibus rapidum hastile, eumque cohortes] Myrmidonum sectabantur, vim patrem turbini] in pectoribus gerentes, respirabantque a -conflictu] Argivi. Ille vero mox carum patrem animo re-

ἀλλον ἐπ' ἄλλω ἔπειφενε κατὰ μόθον· οἱ δὲ πιόντες
χάζουντ', ἡὗτε κύματ' ἀτ' ἐκ Βορέωυ θυελλῆς
πολλή ἐπιπαρθλίζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
230 δρύμεν' ἐκ πόντοιο, τὰ δὲ ἔκποθεν ἀλλος ἀγήτης
ἀντίος ἀτίξας, μεγάλη περὶ λαλαπτὶ θύων
ώση ἀτ' ἥτονων Βορέου εἴτε βαιδὸν ἀέντος.
ῶς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιγούμενους τοπέροισιν
νίδος Ἀχιλλῆς θεοειδέος ὥστεν δπίσσω
235 τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ήτο θρασύφρονος Αἰνείαο
φευγέμεν οὐκ εἴσασε, μένεν δὲ ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
υαρσαλέων· ἐκάτερθε δὲ τηνὶ ἐπάνωστεν Ἐνυὸν
νειμίνην. Ἀλλ' οὕτι καταντίον Αἰνείαο
νίδος Ἀχιλλῆς πήλεν δόρυ πατρὸς έστο,
240 ἀλλ' ἀλλη τρέπει θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαπεπλος
ἀζορένη Κυθέρειν ἀπέτραπεν μίνωνοιο
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἀλλων δὲ ἔθνεσι λαῶν
δάμνατο μυρία φυλα· δαικταμένων δὲ ἐνὶ γάρμῃ
οἰωνοὶ κεχάροντο μεμυκότες ἔγκετα φωτῶν
245 δαρδάνων καὶ σφράκας· ἐπεστενάγμοντο δὲ Νύμφαι,
καλλιρόου Σιμόδεντος ήδε Ξάνθοιο θύγατρες.
Καὶ δὲ οἱ μὲν πονέοντο κόνιν δὲ ἀκάμαντες ἀηται
θροαν ἀπειρεσίν· ἡγλυσε δὲ πᾶσαν ὑπερθεν
ἡέρα θεσπείην, δις τ' ἀπροτίποτος δυλήῃ.
250 οὐδὲ ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δὲ ἀμάθυνεν διπωάδες.
Ἄλλα καὶ ὁις μάρναντο· καὶ ἐς χέρας δύντεν' ἐλοντο,
κτείνον ἀνηλεγων, καὶ εἰ μάλα φιλτατος ἦεν
οὐ γάρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπιόνται
δήϊον, οὔτ' ἄρ' ἐταῖρον· ἀμηγανίη δὲ ἔχει λαούς.
255 Καί νῦ κε μίγδ' ἐγένοντο καὶ ἀργαλέωνς ἀπόλοντο
πάντες δμῶς, δλοσσοῖς περὶ ξιφέσσοι πεσόντες
ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμπου Κρονίων
ἡρκεσε τειρουμένοισι, κόνιν δὲ ἀπάτερθεν ἐλασσεν
νειμίνης, δλοδὲς δὲ κατεπρήγνεν ἀέλλας.
260 Οἱ δὲ τε δηριώντο· πόνος δὲ ἄρα τοῖσιν ἐπύχθη
πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γάρ εἴτε δαίξαι
χρεων δήϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι.
Καί δὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον δμιλον,
ἀλλοτε δὲ αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπειτο δὲ αἰνὴ
265 νειμίνη· νιφάδεσσι δὲ ἐοικότα πίπτε βέλεμνα
ἀμφοτέρωθεν ιόντα· δέος δὲ ἔχει μηλοβοτήρας
ἔκποθεν Ίδαιων δρέων δρόντωντας ἀτήην.
Καὶ τις ἐς αἰθέρα χειρας ἐπουρανίοισιν ἀείρων
εὔχετο δυσμενέας μὲν ήπ' Ἀρεὶ πάντας δλέσθαι,
270 Τρῶας δὲ στονόντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
ἡμαρ δὲ εἰτιδέειν πότ' ἐλεύθερον. Ἀλλά δὲ οὔτι
ἐκλυσον. Αἴσα γάρ ἀλλα πολύστονος δηρματίνεσκεν
ἀζετο δὲ οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλων
ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
275 κείνης, δύντινα πρῶτον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
ἀνδράσιν δὲ πολίεσσιν, ἐπικλήσηται ἀργύτω
νήματι· τῇ δὲ πάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δὲ ἀείξει.
Τής δὲ ἄρ' ήπ' ἐννεσίγιης πόνος καὶ δηρις δρώρει
ἱππομάχοις Τρώεσσι καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς,
280 οἱ φέροντες ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλέα πότυον

præsentans,] alium super alium neci-tradidit in conflictu. Pars obversis-tergis] retro-cesserunt, ut fluctus a Boreæ procella] magno cum-aestu advolvuntur litoribus concitati e mari; hos autem alicunde aliis ventus adversum ruens et magno turbine grassans depellit a littore Aquilonem adhuc parum spirante: ita Trojanos in-Danaos invectos prius filius Achillis divina specie-prædicti compulit retro paululum; nam constantia eximia fidentis Αἰνεα fugere non permisit, sed ut-persistenter in pugna sæva fortiter auctor fuit, utrinque autem aqualem intendit Bellona] pugnam; verum neutiquam adversus Αἰνεα filius Achillis vibravit hastam patris sui sed alio convertit animum, quia Thetis peplo-insiguis honorans Venerem avertit nepotis animum et ingens robur: inter aliorum vero greges hominum] prosternebat innumerabilia agmina. Tum de-cæsis in acie] alites gaudebant cupientes viscera hominum laniare et carnes, ingemiscabant vero Nymphæ, pulcriſlui Simoentis et Xanthi filiae. Atque illi quidem contendebant: at pulverem indefessi venti] immensum excitabant, qui tenebris-prætexuit totum superne] aera divinum, tanquam visui-non-pervia nebula, nec apparuit tellus; nam mortalibus ademerat prospectum. Nihilominus tamen pugnabant, et quemcunque manibus suis obviam-habebant,] trucidabant sine-respectu, etiamsi amicissimus esset: non enim licebat discernere in isto tumultu, nec occurrentem hostem] nec amicum: tanta perplexitas præpediebat homines.] Et commixti-inter-se fuisserent foedaque occidione-periissent] omnes simul, mortiferos in gladios illapsi] mutuo, nisi ipsis de Olympo Saturnius] opem-tulisset afflictis, et pulverem longe dispulisset a-conflictu, dirasque sedasset procellas. Illi igitur certamen-instaurarunt, et labor iis tum erat multo facilior; cernebant enim utrum vulnerandus esset hostilis vir in acie, an cavendus. Nunc vero Danai Troum reprimebant agmen, interdum rursus Troes Danaum series, eratque gravissimus confliktus, niviumque instar cadebant tela utrinque emissa, et metus corripiebat opiliones, ex Idæis montibus videntes prælium. Et quispiam ad æthera palmas cœlitibus tendens precabatur ut-hostes Marte omnes interirent, Troesque a-lamentabili respirarent bello et lucem intuerentur tandem liberam. Sed illi nequaquam exaudiverunt, Fatum enim lacrimabile alia moliebatur, et curabat nec Jovem magnum, nec quemquam aliorum immortalium: nulla-enim in-re mutatur decretum rigidum ejus, quod primum hominibus in-lucem-natis, hominibus sive civitatibus, agglomeravit non-fugiendo filo; et per eam cuncta partim intereunt, partim crescunt. Hujus etiam nutu labor et contentio exorta-fuerat inter Trojanos ex-equis-pugnantes et minus-congredientes Graecos,] qui afferebant sibi-mutuo stragem et crudele

νωλειμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο προφρονέως· θάρσος γάρ ἐχέλκεται ἀνδρασέσαιγμήν.
 Ἀλλ' θτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέζθισεν ἐν κονίσι,
 δὴ τότ' ἄρ' Ἀργείσισιν ὑπέρτερον ὥρυτο θάρσος
 235 Πιλλάδος ἐνεσίσησι δαίφρονος, οὐ δέ μολοῦσα
 ὑσμίνης ἀγχιστα, μεγ' Ἀργείσισιν ἄμυνεν,
 ἐκπέρστα μεμαυῖα κλυτήν Πριάμοιο πόληα·
 οὐ δέ μέγα στενάζεται Ἀλεξάνδροι δαμέντος.
 Καὶ τότ' ἄρ' Λινέιαν ἐρικυδέντος δὲ Ἀρφοδίτη
 240 αὐτῇ ἀπὸ πτολέμου καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
 ἕρπασεν ἐστυμένως· περὶ δὲ ἡρά κεύατο πουλύ.
 Οὐ γάρ εἶτ' αἰσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
 μάρναντος· Ἀργείσισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖ·
 τῷ καὶ ἀδην ἀλέσινε περίρρονα Τριτογένειαν,
 245 ἐν θυμῷ Δαναοῖσιν ἀρργημεναι μεμαυῖαν,
 μή καὶ οὐπέρ Κῆρας μιν Ἐλη θεός· οὐδὲ γάρ αὐτοῦ
 φείσατο πρόσθεν· Ἀρηος, θπερ πολὺ φέρτερος ἦεν.
 Τρῶες δὲ οὐκ εἶτ' ἐμιμνον ἀνὰ στόμα δηϊότητος,
 ἀλλ' ὅπισα χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔγοντες·
 250 ἐν γάρ σφιν, θήρεσιν ἐοικότες ὁμοδόροισιν,
 ἐνθορον Ἀργείοις, μέγα μακιώντες Ἀρη.
 Τῶν δὲ πάρα δαμνυμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
 κατε πεδίον· πολλοὶ γάρ ἀδην πέσον ἐν κονίσιν
 ἀνέρες ηδὲ ἵπποι· μάλα δὲ ἄρματα πολλά κέχυντο
 255 βαλλομένων· πάντη δὲ ἀπεργείσιον ἔρρεεν αἷμα,
 νετὸς ὅς· δλον γάρ ἐπήγειν Λίσα κυδομόν.
 Καὶ δὲ οἱ μὲν ξιφέσσι πεπαρμένοι ή μελίσσι
 κείνο παρ' αἰγαλοῖσιν, δλίγκιον ἐκχυμένοισι
 δούρασιν, εὗτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
 260 ἀνέρες ἀσπετα δεσμὰ πολυκυμήτων ἀπὸ γόμφων
 λυσάνενοι, σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὑλην
 ἥλιβάτου σχεδίης, πάντη δὲ ἀναπλήθεται εύρης
 αἰγαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἰδμα·
 δις οἴγ' ἐν κονίσι καὶ αἴματι δηιοθέντες
 265 κείνο, πολυκλάυτοι λελασμένοι ιωγυοῖο.
 Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα
 δῦσαν ἀνὰ πτολείθορον, δλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
 τῶν δὲ ἀλογοὶ καὶ παῖδες ἀπὸ γροδὸς αἰματόεντος
 τεύχεα πάντα δέγοντο κακῶ πεφορυγμένα λύθρῳ·
 270 πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δὲ ἀνὰ ἀστυ
 ἐσσυντ' ἱτήρες ἐς οὐταμένων αἰζηδῶν
 οἰκία ποιπνύοντες, ίν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
 τοὺς δὲ ἀλογοὶ καὶ τέκνα περιστενάγοντο μολόντας
 ἐκ πολέμου πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀδεύεν,
 275 καὶ δὲ οἱ μὲν, στυγερὴ βεβολημένοι ήτορ ἀνή,
 κείνοι βαρυτενάγοντες ἐπ' ἀλγεινοὶ δὲ ἐπὶ δόρπον
 ἐκ καμάτοι τρέποντο· θοοὶ δὲ ἐπαύτεον ἵπποι
 φορθῆ ἐπιγρεμέθοντες ἀδην· Ἐτέρωθε δὲ Ἀγαοὶ
 πάρα κλισίης νήσεσι οὐ δμοῖσι Τρωσὶ πένοντο.
 280 Ἡμος δὲ ὁ ωκεανοῖο ρόδας ὑπερήλασεν Ἡώς
 ἵππους μαρμαρόντας, ἀνέγρετο δὲ ὕνεα φωτῶν·
 δὴ τότ' Ἀρηοιο υῖες ἔϋσθενέων Ἀργείοιν,
 οἱ μὲν ἔειν Πριάμοιο ποτὶ πτολίν αἰπήσεσαν,
 οἱ δὲ ἄρ' ἐνὶ κλισίησιν ἄμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι

saturni] absque remissione. Neminem enim corripiebat metus: sed pugnabant] promptissime, fiducia enim pertrahit viros ad hastam.] Cum itaque plurimi interissent in pulvere,] tandem Achivos major incessit fiducia, Minerva suggestio bellacis, quae cum se contulisset ad conflictum proxime, fortiter pro Argivis propugnavit, exscindere cupiens celebrem Priami urbem, quae magno in-luctu versabatur Alexandro sublato. Tunc vero Aeneam illustrem diva Venus ipsa e belli-discrimine et perniciose conflictu eripuit subito, nebulamque circumfudit densam. Non enim in-satis erat, ut amplius in conflictu vir iste pugnaret cum Argivis pro moenibus arduis; idcirco etiam impense cavebat sapientem Minervam, ex animo Danais opitulari conantem, ne et præter Fata ipsum tolleret-e-medio dea, cum nec ipsi pepercisset antea Marti, qui longe præstantior erat. Troes ergo non amplius persistebant in prima-acie conflitus,] sed retro se-verterunt attonitis mentibus: in eos enim, beluis similes crudivoris, incur sarunt Argivi, valde grassantes Marte. Occubentium itaque amnes applebantur cadaveribus per campum; multi enim sternebant in pulvere viri atque equi, ac plurimi currus passim-fusi-jacebant interemitorum, et ubique magna-vis dimanabat ei uoris pluviae in-morem. Exitiale enim oberrabat Fatum per-pugnam.] Illi ergo gladiis confixi aut hastis jacebant in littore, non-aliter-quam disiectæ tabule, cum in crepidine horrisoni maris homines, tenacibus vinculis firmorum clavorum resolutis, dispergunt ligna longa et materiam arduam ratis, et passim repletur vastum litus, illaque (*ligna*) nigra alluit unda: ita illi in pulvere et tabo trucidati jacebant, lacrimose non-amplius-memores pugnæ. Pauci tandem elapsi ex-infesto pœlio subierunt urbem, cum-devitassen grave exitium Quorum uxores et liberi a corpore sanguinolento arma omnia recipiebant fœdo polluta cruento, cunctisque tepida lavaca apparabantur, et totam per urbem] discurrebant medici sauciatorum juvenum ædes sedulo-obeuntes, ut vulneratos curarent; at uxores et nati cum-gemitu-circumstabant reversos a bello: multos etiam non præsentes inclamabant. Hi ergo acerbissimis sauciati cor curis jacebant, et graviter suspirantes ob cruciatus; reliqui ad cœnam] a labore se-convertebant, celeresque acclamabant equi] pabulum poscentes hinnitu crebro. Alibi autem Achivi in tabernaculis et navibus eadem, -qua Trojani, exsequabantur.] Postquam vero Oceani gurgitem transmisit Aurora equis rutilantibus, et surrexerunt gentes mortalium: exin Mavortii nati fortium Argivorum partim contenderunt ad Priami urbem altam, partim in tabernaculis apud milites saucios

335 μίμον, μήποτε λαὸς ἐπιθρίσας ἀλεγεινὸς
νῆσας ἔλη, Τρώεσσι φέρων χάριν· οἱ δὲ ἀπὸ πύργων
μάρναντ' Ἀργείοισι· μόθος δὲ ἀλεγεινὸς δρόντει.

Σκαιῆς μὲν προπάροισε πύλης Καπανήϊος νῆδος
μάρνανθ' ἄμφ' ἀντιθέψι Διομήδει· τοὺς δὲ ἄρετος
340 Δηΐφορός τε μενεπτόλεμος κρατερός τε Πολίτης
σύν τ' ἀλλοις ἑτάροισιν ἐρητυέσκον δῖστοῖς,
ἡδὲ ἄρα γερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες, αἵ τ' ἀλεγεινὸν
αιζηῶν δύοντο μόρον καὶ ἀμειλιχον αἴσαν.

345 Ἄμφι δὲ ἄρετος Ἰδαίησιν ἐριδυματίνεσκε πύλησιν
υῖδος Ἀχιλλῆς· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες, κρατεροῖ δακτύμονες ἵνα μοιόι.
Τοὺς δὲ ἀπὸ τείχεος εἴργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
θαρσαλέως Ἐλενός τε καὶ δέρικαθυμος Ἀγήνωρ,

350 Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόρον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φύλης περὶ τείχεσι πάτρης.

Ἐξ πεδίον δὲ πύλησι καὶ ὁκυπόρους ἐπὶ νῆσας
νισσομένης Ὁδυσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νωλεμέως· τοὺς δὲ ἄρετος ἔρχεος ὑψηλοῖο

355 Αἰνείας λάσεσι μέγα φρονέων ἀπέρυκε.

Πρὸς δὲ δύον Σιμόεντος ἔχειν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦχος ἐῦμελίης· ἀλλῃ δὲ ἔχειν ἀλλος δῖζύν.

Καὶ τότε ἄρετος Ὅδυσης δαίφρονα κακίδαιοι ἀνδρες
κείνου τεγγίνεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἀρηός
360 ἀσπίδας ἐντύνοντο, βάλον δὲ ἐφύπερθε καρήνων
Θέντες ἐπ' ἀλλήλησι· μίη δὲ ἀπαν ήρμοσεν ἄρμη.
Φαίης κεν μεγάρου κατηρεψές ἐμμεναι ἔρχος
πυκνὸν, δοῦτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀεντος
ριπῆι ἀπειρεσίη, οὐτὸν δὲ Διός ἀσπετος δύμορος·

365 τοῖαι δέ τοις Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δὲ ἔνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν
εἰς ἐν ἀρράμενοι. Καθύπερθε δὲ Τρώωις υἱες
βάλλον γερμαδίοισι· τὰ δὲ ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαίαν ἐπὶ τραχερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα
370 καὶ βέλεα στονόντα καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σκαέσσοι, τὰ δὲ ἐν χθονὶ, πολλὰ δὲ πάθεν
μακρίδιως φρέοντο περιγγαμφέντα βοείαις,
πάντοθε βαλλομένων. Οἱ δὲ κτύπον οὐτὶ φέροντο
375 ἀσπετον, οὐδὲ ὑπόσικον, ἀτε ψεκάδων ἀοντες
δοῦρον· ἔσω δὲ ὑπὸ τείχος δύμῶς ἴσταν οὐδέ τις αὐτῶν
νόστιν ἀφειστήκει· συναργηράμενοι δὲ ἐφέποντο,
ώς νέφος ἡερόεν, τό δέ που περὶ γείματι μέσσω
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.

Πουλὺς δὲ μφὶ φάλαγγι θρόσος καναγήθ' θύπο ποστὶ¹
380 νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δὲ ἀπάτερθεν ἀγῆται
δρυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αιζηῶν μετόπισθε· περίαχε δὲ ἀχριτος αὐδῆι,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιθρομέουσι μέλισσαι·
ἄσθμα δὲ ἀνήσις πουλὺ χύδηη, περίχευε δὲ ἀυτοὺν
385 λαοῦ ἀποπνείοντος. Ἀπειρέσιον δὲ ἄρα θυμῷ
Ἄτρειδαι κεγάροντο περὶ σφισι κυδιώντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηγέος ἀτρομον ἔρχος·
ἄρμηνται δὲ πύλησι θεγγενέος Ηριάρυοιο

remanserunt, ne quando exercitus hostilis facta-impres-
sione] haves caperet, Trojanis navans operam. Qui de tur-
ribus] decernebant cum-Argivis: nam conflictus asperrimus
excitatus fuerat.] Scæam equidem ante portam Capanei-
natus] pugnabat una-cum eximio Diomede : quos desuper
Deiphobus bellipotens fortisque Polites
una-cum aliis sociis validis arcebant telis
atque lapidibus. Hinc sonitum-reddebat virorum
percussæ galeæ et scuta , quæ dolorificam
a juvenibus propulsabant necem et immite fatum.

Ad Idæam vero certamen-habebat portam
natus Achillis, et in-operæ-erant juxta illum cuncti
Myrmidones , strenui haud-ignari conflctus.
Quos a muro repellebant infinitis jaculis
audacter Helenus et magnanimus Agenor ,
Troas excitantes ad pugnam, qui tamen ipsi
promtissime propugnabant caræ pro muris patriæ.

In portis vero quæ-in campum et citas ad naves
tendunt, Ulysses et Eurypylus occupati-erant
continenter ; illos præstans ab propugnaculo excelo
Aeneas axis magnanimus abigebat.

Versus undam Simoentis habebat negotium molestum
Teucer hasta-præstans, alibique habebat alias ærumnam.

Tunc circa Ulyssem bellicosum illustres viri ,
eius solerti consilio , contra difficultates Martis
scuta instruxerunt et extulerunt supra capita .
conserta inter se, unaque totum cohæsit textura.
Dixeris sane id domus opacum esse tectum
densum, quod nec venti penetrat humidum flantis
vis ingens, nec e cœlo cadens largus imber :
taliter itaque Argivum condensatis undique scutis
se-roborarunt phalanges , gerebant autem unum animum
ad-perrumpendum] in unum conserti. Desuper autem Tro-
janorum natū] impetebant illos axis, quæ tanquam duris-
sima a petra ad terram almam devolvebantur: multa etiam
hastilia] et sagittæ tristificæ ac vulnifica pila
infibebantur clypeis, quædam etiam telluri, multaque pro-
cul] incassum ferebantur circumflexa scutis ,
ex-omni-parte cum-jacerent. Atilli fragorem nihil extime-
scebant] immensum, neque cedebant, tanquam stillarum
-pluvialium audientes] strepitum : subtus vero ad murum
uno-agmine grassabantur, nemoque illorum] sejunctus sta-
bat, sed conferti comitabantur :] ut nubes tenebris cosa,
quam hieme media] ex cœlo summo late distendit Juppiter.
Multus autem circum phalangem fragor strepitusque sub
pedibus] grassantium erat, pulveremque seorsum venti
obortum paululum supra terram attollebant
a-tergo juvenum, et circumsonabat confusa vox ,
uti in alveario susurrant apes ;
et anhelitus efferebatur magnus prolixus , et circumfunde-
bat vaporem] agmine respirante: ac supra-modum animo
suo] Atridæ lætabantur apud se gloriante,
cum-viderent pugnae tristisonæ securum munimentum.
Properarunt itaque, ut-in-portas Jove-sati Priami

διθρόσι ἐγχρυπάθέντες, ὑπ' ἀμφιτούμοις πελέκεσσι
 390 δῆναι τείχεα μακρὰ, πώλας δ' εἰς οὐδας ἔρειται
 θαυμῶν ἔξερύσαντες· ἔχει δὲ ἄρα μῆτις ἀγανὴ¹
 ἐλπωρήν. Άλλ' οὐ σφιν ἐπήρκεσταν οὔτε βόειαι
 οὔτε θοοὶ βουτηῆγες, ἐπεὶ μένος Λινέιαο
 δρόψιμον ἀμφοτέρης ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶν
 395 ἐμμεμαὶς ἐφένηκε· δάμαστος δὲ τλήμοι πότιμῳ
 ἀνέρᾳ, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὗτ' ἐν ὅρεσσι
 φερθομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
 αἴγας· ὑποτρομέουσι δὲ σοις σχεδὸν ἀμφιέμονται·
 ὡς Δαναοὶ θάμβησαν· δέ δὲ εἰστί τι λᾶς ὑπερθεν
 400 βάλλεν ἐπασστέρους, κλονέοντο δὲ πάγυν φάλαγγες.

“Ως δ' θ' ἐν οὐρεσι πρῶνας Ολύμπιος οὐρανού Ζεὺς
 ἀμφὶ μηῆ κορυφῇ συναρηρότας ἀλλοδις ἀλλον
 δῆτην ὑπὸ βρονῆσις καὶ αἰθαλόσεντι κεραυῷ,
 ἀμφὶ δὲ μηλονόμοι τε καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέρονται·
 405 ὡς δέ τοι Ἀγανῶν οἵτε οὐρανοῖς πάντας φέρειν
 Λινέιας συνέχειν θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
 ἀσπίσιν ἀκαμάτησι τετυγμένον, οὐνεχ' ἄρ' αὐτῷ
 θάρσος ἀπειρέσιον θεδες ὑπατεν· οὐδέ τις αὐτῶν
 ἔσθενε οἱ κατὰ δῆριν ἔναντιόν δέσσε βαλέσθαι,
 410 οὐνεκά οἱ μάρμαρις περὶ βριαροῖς μελέεσσι
 τεύχει θεσπεσίστιν ἐειδόμενα στροπῆσιν.
 Εἰστήκει δέ οἱ ἄγχι, δέμας κεκαλυμμένος ὅρφην,
 δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
 η̄ μάρον η̄ δέος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέρονται·
 415 μάρνατο δ' ὡς δπότ' αὐτὸς Ολύμπιος οὐρανού Ζεὺς
 ἀσχαλόνων ἐδάιζεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
 σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε
 Τηθύν τ' Ὁκεανόν τε καὶ οὐρανὸν, ἀμφὶ δὲ πάντα
 γη̄ ἐλελέζετ' Ἀτλαντος δέ πάντας δόρυν·
 420 δέ τοι δέ τοι Λινέιαο κατηρείποντο φάλαγγες
 Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· δέ γάρ περὶ τεῖχος ἀπάντη
 ἔσσυτο δυσμενέσσι γολούμενος, ἐν δέ ἄρα γειρῶν
 πᾶν δ, τί οἱ παρέκυρσεν ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
 βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκήτηρια γάρμης
 425 κείτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεις Δαρδανιώνων·
 τοῖσι περ Λινέιας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεῃ θύων
 δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατόν ἀμφὶ δέ ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καρτύναντο. Κακὴ δὲ ἔχει πάντας δίζην
 ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν ἡμέν Αγανῶν
 430 ηδέ τε καὶ Τρώων· μέγα δὲ ἵσχον ἀμφοτέρωθεν,
 Λινέιας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
 μάρνατο δέ τοι πόληος ἔης τεκέων τε καὶ αὐτῶν
 προρχρονέως· οὐδέ δὲ μενεπτολέμου Αγαλήσος
 Αργείους ἔκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
 435 μίμενιν, ἄγρι οὐδηνα πυρὶ πρήσαντες ἐλωσι.
 Τοὺς δέ ἀμφω στονόεσσα καὶ ἀσπετος ἀμπεγ̄, δύτη
 μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦν
 ἀμπνευστις πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ ουμὸν
 τῶν μὲν ἐλεῖν πτολείθρον δέ τοι Αρεῖ, τῶν δὲ ταῦσσαι.
 440 Αἰας δὲ αὐτὸν ἀπάτερθε θρασύρρονος Λινέιαο
 μαρναμένος Τρώεσσι κακές ἐπὶ κῆρυς ἵαλλεν
 σφῆσιν ἐκηθολίγησιν, ἐπεὶ δέ οἱ ἀλλοτε μέν που

denso-cum-agmine impressione-facta, vi ancipitum secūrium] perfringerent murum longum, et portas solo affligent] cardinibus evulsa, nec-carebat commentum *hoc speciosum* spe. Sed ipsis nec sufficerunt scuta, nec rapidi bipennes, quoniam vis Αενεα grave utraque comprehensum manu saxum connixus dejicit, et oppressit miserabili morte viros, quos deprehendit sub scutis, sicut in montibus pascentes sub scopulo-exstanti moles rupis avulsa capellas; trepidantque cæteræ-quæ prope gramina-carpunt: sic Danai consternabantur. Ille vero adhuc lapides desuper jaetabat frequentiores, et destruebantur prorsus ordines.

Non-secus acsi in monte rupes Olympius in-celō Juppiter] circa unum verticem coherentes diversis partibus abrumpit tonitribus et corusco fulmine passimque ovium-magistri et cætera cuncta fugitant: sic et Achivum nati trepidabant, quod ipsum Αeneas confudisset subito præsidium bellicum scutis validis confectum. Nam huic fiduciam summam Deus suppeditarat, ita-ut nemo illorum auderet ipsi in certamine oculos obvertere, quandoquidem ipsi rutilabant in robustis membris arma divinis similia fulguribus. Stetitque juxta ipsum, corpus obtectus umbra, truculentus Mars, et omnia in-directum-egit jacula, aut mortem aut formidinem terram Argivis inferentia, pugnavitque, ut quando ipse Olympius in-celō Juppiter iratus strage-dejicit violentas cohortes gigantum horrenda et terram ingentem concussit ac Tethym Oceanumque et cœlum; circumquaque vero omnia] membra commovebantur Atlantis invicti Jovis im-petu:] non-aliter ab Αenea prosternebant agmina Argivum in ista dimicatione. Nam per murum hue illuc ruebat hostibus succens et e manibus, quicquid ipsi offerretur concitato ad pugnam, vibrabat, quia permulta in-hostilem præsidia (*missilia*) impressionem] reposita-erant bellipotentium in muris Dardanidarum.] His tum Αeneas magno robore furens hostium inhibuit numerosum exercitum, et circa ipsum Troes confirmabantur. Hinc maligna vexabat omnes diffi-cultas] circa urbem; multique trucidabantur tum Achivorum,] tum etiam Troum, et magnum extollebant-clamorem utrobique,] Αeneas quidem Trojanos bellaces hortans, ut-propugnarent pro urbe sua liberisque atque semetipsis alacriter; filius vero armipotentis Achillis Argivos jubebat ad clara mœnia Trojæ durare, donec urbem igni incensam expugnasset. Utrosque igitur lamentabile et atrox distinebat prælium certantes totum diem in conflictu, nec ulla erat respiratio a-prælio, quod-eupiebant ex animo hi, ut-expugnarent urbem vi Martia, illi, ut-servarent. Cæterum Ajax sejunctim a-forti Αenea pugnans Trojanis funestum exitium afferebat sua jaculatione-a-longinquo: nam ei interdum

ιοὺς βέλος πεπότητο δὶς ἡέρος, ἀλλοτε δὲ αὔτε
ἀλγινέσνετες ἀκοντες· ἐπ' ἀλλωφ δὲ ἄλλον ἔπεφνεν.
Οἱ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκήν
ἔς μόθον οὐκ ἔτ' ἔμιμον· ἐλειπε δὲ τείχεα λαός.
Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαῖ Λοχρῶν
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἔπι πίσυνος βασιλῆῃ
Θάρσετε τε σφετέρῳ καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
ἔμμεμαντας πολέμοιο θοοῖς ἐπεβήσατο ποσὶ¹
κλίμακος, δῆρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείῃ
λευγαλένην· σφετέρου δὲ καρήτας ἔμμεναι ἀλκαρ
ἀσπιδία θείς καθύπερθεν ἀνήις λυγρὰ κέλευθον,
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἐν δὲ ἄρα χειρὶ²
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμελίγχον, ἄλλοτε δὲ αὔτε
εἵρπεν ἄνω· τὸν δὲ αἴψα διηερίη φέρεν οἷμος.
Καὶ νῦ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένεται, εἰ μὴ ἄριτρο
ἡδη ὑπερκύποτοντι καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὅστάτιον καὶ πρῶτον ἀρ' ἔρχεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεὶ δέ τινι οὐ λάθε χάρμη,
οὐδὲ ἀπάτερθεν ἔσοντα· βάλεν δέ μιν ὕερει πέτρῳ
καὶ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακα οἱ συνέαξεν· δὲ δ' ὑψόθεν ἡὗτ' διστάς
ἔσσεται· ἀπὸ νευρῆς· δλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότυμος
ἀμφελελξαμένω· στονόεις δέ οἱ ήέρι θυμὸς
αἴψα μήγιν, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελῆν ἀφιέσθαι.
Ὕριπε δὲ δὲ θώρηκι κατὰ γθονὸς, οὐνεκ' ἄρ' αὔτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὑρὼν
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια. Ηεριστονάχησε δὲ Λοκρῶν
λαὸς, δέ τ' ἔδρακον ἀνδρὸς κακῇ δεδμημένον ἄτη·
δὴ γάρ οἱ λασίοι καρήτας ἀλλυδις ἀλλῃ
ἐγκέφαλος κεκέδαστο· συνηλοίηντο δὲ πάντα
ὅστα καὶ θοὰ γυια λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος ἔնς πάτις ἀντιθέοι,
Ἄινείας δὲ ιδεν περὶ τείχεα μαυμώντα
θηρὶ βίνη ἀτάλαντον, ἀφαρ προέκνεν διστὸν
ιθύνων ἔς φῶτα περικλυτόν· οὐδὲ ἀφάμαρτεν
ἀνέρος· ἀλλά οἱ οὐτὶ δὲ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἔς χρόα καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε γάρ Κυθέρεια
καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυθὸν ἐπέχρας δέρμα βοείης.
Οὐ δὲ ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μένοντα
μεσσηγῆς σάκεός τε καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης
τύψεν· δὲ δὲ πύργοιο κατήριπεν· εὗτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἴγα βάλγησιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ,
Ἄινείας δὲ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ιερὸς αἰών.
Αἰνείας δὲ ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην,
καὶ δέ τις Φιλοκτήτας κατέκτανεν ἐσθλὸν ἐταῖρον
Τοξαίχυμην· Θλάσσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα³
ὅστα σὺν πήληκη· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἥτορ.
Τῷ δὲ ἐπὶ μαχρὸν ἄυτε πάτις Ποίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῆσιν ἀριστος
ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέσιν μάρνανται ἀνάλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσι,
ἔρχεο τείχεος ἔκτὸς ἐν ἔντεσιν, δῆρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υῖα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν.
Ως δέ τον δέ οὐτὶ θρασὺς πάτις Ἀγγίσαο,

directa sagitta volabat per aerem, interdum rursus
vulnifica pila, et post aliud alium necabat.
Idcirco illi (*Trojani*) extimescentes præstantis viri fortitudinem, in confliktu non amplius persistebant, sed destituit muros populus.] Atque tunc ipsius minister longe
optimus in confliktu Locorum] Alcimedon animosus, suo
fretus rege] et temeritate propria audaciique juventute,
cupiditate-aestuans belli subitis conscedit pedibus
scalas, ut viam in urbem viris sternet
exitiale, suique capitis ut-foret munimentum,
scuto superinjecto, ascendit periculosa via
intrepida indita animo fiducia , inque manu
nunc hastam vibravit sœvam, nunc iterum
reptavit sursum, eumque sine-mora aerium efferebat iter.
Et sane Trojanis luctus exitisset , nisi ipsi
jam super-eminenti intuentique urbem
postremum ac primum de propugnaculo excelo
Æneas occurrisset : nam *haec* illum non latebat pugna
etiamsi procul agentem : perculit ideo eum vasto saxo
in caput, et ingens robur fortis viri
scalas illius confregit. Is e-sublimi ceu sagitta
precipitatus-est a nervo , et exitiale ei aderat fatum
circumagitato , et cum-gemitu aeri ejus anima
statim permista-est, antequam tellurem rigidam attigisset.
Delapsus-est ergo in solo thorace ad humum; nam ab eo
procul aberraverat gravis hasta et immane scutum
firmaque cassis. Gemitum-itaque edidit Locorum
manus, cum viderent virum tristi dejectum casu:
nam ejus ex-hispido capite luc illuc
cerebrum dispergebatur, et comminuta-erant omnia
ossa agiliaque membra tristi fœdata tabo.
Atqui tunc Poëantis generosa soboles eximii,
ut conspexit Æneam circa muros ruentem ,
bestiæ robore similem, subito intorsit sagittam
directam in virum nobilem, nec aberravit
ab homine: verum nequaquam ejus per scutum insuperabile
in corpus pulcrum penetravit, avertit enim Venus
et clypeus , sed nonnihil strinxit corium scuti-bubuli.
Nec tamen frustra humili-cessidit, sed Menontem
inter clypeum et juba-equina-insignem galeam
attigit. Qui de turri delapsus-est ; veluti de rupe
silvestrem capram dejicit vir stridula arundine,
ita ille lapsus exorrectus-est , reliquitque ipsum sacra
vita.] Quare Æneas propter-socium indignatus ejaculatus
-est saxum] ac Philoctetæ peremit eximium amicum
Toxæchmen : contuderat enim illi caput confregeratque
omnia] ossa cum galea , unde resolutum ipsi nobile cor.
Illum igitur magno clamore-incessit filius Poëantis clari :
Ænea, nunc persuades animo tuo strenuissimum
te esse , dum-e turri rem-geris, unde etiam feminine
hostibus repugnat imbelles : si vero quid vales,
procede extra moenia armatus, ut cognoscas
Poëantis audacem filium et hastis et sagittis.
Sic ait : huic vero nihil intrepidus natus Anchises

καλύπερ ἐελδόμενος, προσεφύνεν, οὐνεκ' δρώρει
σῆρις οἰζυρῇ περὶ τείχεα μαχρά καὶ ἀστυ
νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοι·
θω σύδε σφιν μάλα δήρὸν ὑπ' Ἀρεῖ τειρομένοισιν
ξε λύσις καμάτοιο, πόνος δὲ ἀπρηκτος δρώρει.

ΑΟΓΟΣ ΙΒ.

Ἄλλοτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
αἰγμηταὶ Δαναοὶ, πολέμου δὲ οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότε ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κέλχας,
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ' ἔννεσίης Ἐκάτοι
πτήσιας οἰωνῶν ἥδ' ἀστέρας ἀλλα τε πάντα
σημαῖ, ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ιότητι πέλονται,
καὶ σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·

Μηκέτι πάρ τείχεσσιν ἐφέζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ' ἀλληγ τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάσθε
10 ἢ δόλον, ὃς νήσεστι καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειρα.
Ἡ γάρ ἔγωγε γθιζὸν ἐσέδραχον ἐνθάδε σῆμα·
ἱρῆς σεῦς πέλειαν· ἐπειγομένη δὲ ἀρά κείνη
γηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δὲ διολωθεὶς
ἀργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόνι μίμνε
15 γηραμοῦ· ἢ δὲ ἀλέσινεν· δὲ ἐνθέμενος γχολον αἴνον
θάμνῳ ὑπεκρύψθη· ἢ δὲ ἐκθορευ ἀφράσιτον
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δὲ ἐπαερθεὶς
δειλαίῃ τρήρων φόνον στονόεντ' ἐφένε.

Τῷ νῦν μῆτι βίᾳ πειρώμεθα Τρύιον ἀστυ
20 περσέμεν, ἀλλ' εἴ τις γε δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσῃ.

“Ως δέρ’ ἔηρ· τῶν δὲ οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἀλλαρ ὁιζυροῖ μάθου· δίζοντα δὲ μῆτρος
εὐρέμεναι· μούνος δὲ σαοφροσύνης νόησεν
νίος Λαέρτω, καὶ ἀντίον ἔκρατο μῆδον·

25 Ω φιλ’, ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐπέὸν πέπρωται ἔυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνησι πόληα,
ἴππον τεκτήναντες ἀριστέες ἐς λόχον ἀνδρες
βησόμεθ’ ἀστασίως· λαοὶ δὲ ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
30 ἐς Τέλειας, ἵνα Τρῶες ἀπ’ ἀστεος ἀθρήσαντες
ἐς κλιείας, ἵνα Τρῶες ἀπ’ ἀστεος ἀθρήσαντες
ἐς πεδίον προγένεται ἀταρέες· ἀλλά τις ἀνήρ
θαρσαλέος, τότε οὐ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσι,
μιμέντω ἔκποθεν ἵππου, ἀρήιον ἐνθέμενος κῆρο,
35 δέστις ὑποκριθείσητο βίην ὑπέροπον Ἀγαθῶν,
ἥξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιορένων μιν, ἀλλέξαι
ἴππων ὑποπτήζεις εὐεργέτης· τὸν δὲ ἐκάμυοντο
Παλλάδι, γηραιόνη Τρώων ὑπερ αἰγμητάων·
καὶ τὰ μὲν θεοὶ ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
40 εἰσόκει οἱ πεπίθωνται, ἀταρτηροὶ περ ἔοντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς θλεεινὸν ἔοντα,
δέρ’ ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Ἀρεα σῆμα πέληται,
τοῖς μὲν δέρ’ αἰθαλόεντα θοῶς ἀνὰ πυρεσὸν ἀείρας,
τοὺς δὲ δέρ’ ἐποτρύνας ἐκβήμενα εὑρέσος ἵππου,
45 διππότε Τρύιοι οἵες ἀκηδέες ὑπνώστιν.

quamlibet cupiens, respondit, quia coortum-fuerat
certamen ærumnosum circum mœnia longa et urbem
indesinenter. Nec enim infesta quicquam-remittebant de
pugna,] nec ipsis diutissime bello vexatis
erat relaxatio ærumnarum : labor tameū inefficax erat.

LIBER XII.

SED cum jam valde diu bellum-gessissent ad mœnia
Trojæ bellicosi Græci, nec dum belli esset finis,
tandem optimatum concilium coegit Chalcas,
probe sciens in animo impulsu Apollinis
volatus avium et astra cæteraque cuncta
signa, quea hominibus deorum voluntate fiunt,
atque ipsis congregatis orationem tales habuit :

Nē-amplius ad muros desidentes bellum-ducati,
sed aliud quoddam consilium in animo versate
aut dolum, qui navibus ac nobis sit emolumento.
Etenim ego heri oculis-notavi hic signum:
accipiter fugabat columbam; agitata autem illa
recessum antri subiit, cui ira-accensus
vehementer, valde longum ad tempus prope manebat
antrum, ipsa vero sibi-cavebat : at ille inflammatuſ sœva
ira] sub dumeto latuit : tum ipsa prosiluit stulticia
abesse existimans illum longe; is vero sublatus
miserae columbae exitium luctuosum attulit.
Ideo nunc ne amplius vi tentemus Trojanam urbem
vastare, verum si quis dolus et consilium conficiat.

Sic dixit: horum vero nemo dicebat animo se-invenire
finem tristis belli, sed solliciti-erant de-remedio
inveniendo; solus autem prudentia sua reperit
filius Laertæ, ac contra edidit hunc sermonem :

O dilecte, cœlestibus valde honorate diis,
si vere fatale-est bellicosis Græcis,
ut-excidant dolis Priami urbem,
equo fabricato optimates in insidias (*alvum*) viri
consendamus celeriter, exercitus autem seorsim secedat
in Tenedum cum navibus, atque incendant omnes
sua tentoria, ut Trojani ex urbe spectantes
in campum effundantur intrepidi. Verum vir quispiam
audax, quem nemo noverit inter Trojanos,
maneat extra equum, Martium assumens animum,
qui simulevit vim crudelē Græcorum,
immolare pro redditu ipsum volentium, se-effugisse,
cum-sub equum se-timide-recepisset fabrefactum, quem
ædificarint] Palladi offensæ propter Trojanos bellicosos.
Et haec quidem ita prolixe sciscitantibus commemoret,
donec illi crediderint, difficiles quamvis sint,
inque urbem ipsum ducant celeriter miserabilem existen-
tem,] ut nobis tristem ad conflictum signum det,
aliis quidem (*in Tenedo*) ardenter celeriter facem attol-
lens,] alios vero excitans ut-exeant ex-ingenti equo,
quando Trojani viri securi dormiunt.

“Ως φάτο· τὸν δ’ ἄρα πάντες ἐπήγνεον· ἔξοχα δ’ ἀλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, δπως ὁ πειθήκατ· Ἀχαιοῖς
μῆτην καὶ δόλον ἐσθόλων, δς Ἀργείοισιν ἐμέλλεν
νίκης ἔμμεναι ἀλκαρ, ἀτάρ μέγα Τρώεστ πῆμα.
50 Τούνεκ’ ἀριστήστεν τούπτολέμουσι μετηδύα·
Μηκέτι νῦν δόλον ἀλλον ἐν φρεσὶ μητιάσθαι,
ῶ φιλοι, ἀλλὰ πίθεσθαι τούπτολέμων Ὄδυσση·
οὐχὶ οἱ ἐσσετ’ ἀπρηκτον τούφρονέοντι νόνμα·
ἡδη γάρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
55 σῆματα δ’ οὐκ ἀτέλεστ’ ἀναφαίνεται ἀλλοθεν ἀλλα·
Ζηνὸς μὲν γάρ ὑπερθε μέγα κτυπέουσι δι’ αἰθρης
βρονταὶ διμῶς στεροπῆσι· παροίσσουσι δὲ λαοὺς
δεξιοὶ δρυθες ταναῆ δπι κεκληγόντες.
Ἄλλ’ ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
60 μίμωμεν· Τρωσὶν γάρ ἐνέπνευσεν μέγ’ ἀνάγκη
θάρσος, δπερ πρὸς Ἀρηκα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει
κάρτιστοι δὲ τότ’ ἀνδρες ἐπὶ μόθον, ὀππότε θυμὸν
παρθέμενοι στούρεντος ἀφειδήσθωσιν δλέθρου·
ώς νῦν Τρώϊοι υες ἀταρέες ἀμφιμάχονται
65 ἀστο πέρι σφέτερον μέγα δέ σφισι μαίνεται ἥτορ.
“Ως φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος δέρμιος οὐδές·
“Ω Κάλχαν, δηοῖσι καταντίον ἀλκιμοι ἀνδρες
μάρνανται· τοὶ δὲ ἐντὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, δσων φρένα δεῖμα καλέπτει.
70 Τῷ νῦν μή τι δόλον φράζωμεθα, μήτε τι μῆχος
ἀλλο· πόνῳ γάρ ἔσικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἀνδρας
καὶ δορι· θαρσαλέοι δὲ ἄρ’ ἀμείνονες ἐν δαὶ φῶτες.
“Ως φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδα·
“Ω τέχος δέρμιούμυμον ἀταρέος Αἰακίδαο,
75 ταῦτα μὲν, ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ καὶ ἐσθλῷ,
θαρσαλέως μάλα πάντα δίκεο, χερσὶ πεποιώς.
Ἄλλ’ οὐδὲ ἀκαμάτοι τεοῦ πατρὸς ἀτρομος ἀλκὴ
ἔσθενεν δλιον ἀστο διαπραθέεν Πριάμοιο,
οὐδὲ ήμεις μάλα πολλὰ πονεύμενοι. Ἀλλ’ ἄγε θάσσον
80 Κάλχαντος βουλήσης θοδὲς ἐπὶ νῆας ιόντες
ἴππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμησιν Ἐπειοῦ,
δς δά τε πολλὸν ἀριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
είνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.
“Ως φάτο· τῷ δὲ ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο
85 νόσφι Νεοπτολέμῳ δαίφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πεῖθε Φιλοκτήτῳ νόνον κρατερὰ φρονέοντος.
“Τσμίνης γάρ ἔτ’ ἔσκον διζυρῆς ἀκόρητοι·
ῶρμανιν δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωτέρους ἐκέλευσον ἀπειρέστον περὶ τέχος
90 πάντα φέρειν, δσα δῆρην ἐνι πτολέμουσιν δφέλει,
ἐλπόμενοι πτολειθρον ἐύκτιτον ἔξαλαπάξαι·
ἄμφω γάρ βουλήσης θεῶν ἐς δῆριν ένοντα.
Καὶ νῦ κεν αῖψα τέλεσσαν, δσα σφίσιν ηθελε θυμὸς,
εὶ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ’ αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
95 Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δὲ ἐτίναξεν
ἥρα πτεσσαν ὑπερθε, βάλει δὲ ἀκάμαντα κεραυνὸν
ἥρων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανή. Τοὺς δὲ αῖψα μετετράπετ’ ἡδη νόνμα
ἐς φόδον· ἐκ δὲ ἐλάθοντο βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·

Sic dixit, atque eum omnes laudabant, prae aliis vero Calchas ipsum admirabatur, quod suggestisset Græcis consilium ac dolum utilem, qui Græcis erat victoriae futurum auxilium, sed magnum Trojanis malum. Ideoque principibus bellicos verba fecit :

Ne-amplius nunc dolum alium in animis versate,
o dilecti, sed obtemperate bellico Ulyssi
Non ipsi erit irritum prudenti inventum;
jam enim Græcis dii perficiunt votum,
signa enim non vana conspicuntur alibi alia :
Jovis enim desuper valde resonant per aethera
tonitrua cum fulguribus, praetervolantque populum
dextræ aves intensa voce clangentes.
Verum age ne-amplius longum ad tempus ad urbem
maneamus; Trojanis enim inspiravit magnum necessitas
robur, quod ad proelium quamvis inbellem excitat :
fortissimi enim tunc viri sunt in pugna, quando animum
colligentes tristem non-metuant mortem ;
quemadmodum nunc Trojani intrepidi depugnant
pro urbe sua, ac valde ipsis furtus animus.

Sic loquentem interpellavit Achillis fortis filius :
O Calcha, cum-hostibus cominus strenui viri
pugnant, intus vero campum-declinantes de turribus
imbellies dimicant, quorum animum timor infringit.
Ideo nunc ne quem dolum excogitemus, neve machinam
quamdam] aliam; labore enim decet excellere viros
ac hasta, fortes enim præstantiores sunt in proelio viri.

Sic loquentem compellavit constans Laertiades :
O fili magnanime imperterriti ΑΞαίδαε,
haec quidem, ut convenit honesto viro ac bono,
audacter plane omnia exposuisti, manibus tuis fretus.
Sed neque invicti tui patris intrepida virtus
potuit fortunatam urbem expugnare Priami,
neque nos potuimus valde multa periclitati. Verum age
ocius] Calchantis monitis celeres ad naves profecti
equum fabricemus manibus Epeι,
qui sane multo optimus inter Græcos est
causa architecturæ: docuit enim eum opus Minerva.

Sic dixit, ei vero omnes proceres obtemperarunt
præter Neoptoleμum bellicosum, neque forte
movit Philoctetæ mentem excelsa spirantis.
Pugnæ enim adhuc erant tristis insatiabiles,
ac cupiebant certare in conflictu; milites itaque
suos jubebant immensum ad murum
cuncta ferre, quæ expugnationem in bellis adjuvant,
sperantes urbem munitam se-occupaturos;
ambo enim consiliis deorum ad bellum venerant.
Atque illiœ perfecissent, quæ ipsis cupiebat animus,
ni Juppiter invidisset de celo, nam ubique terram
Græcorum concurrit sub pedibus, simul etiam commovit
aerem omnem desuper, ac dejecit indesinenter fulmen
ante heroas; resonuit autem universa
Dardania. Horum vero extemplo commutatum est audax
propositum] in metum; oblii autem sunt roboris et auda-

100 καὶ διὰ κλυτῷ Κάλχαντι καὶ οὐκ ἔθέλοντε πίθοντο·
ἔς δὲ ἄρα νῆσας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις,
μάντιν ἀγαστάμενοι, τὸν ἄρ' ἐκ Διός ἔμψεν ἔγρασαν,
ἐκ Διὸς η Φοίεσσοι· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.

Ἔπιος δ' αἰγλήντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἀστρα
105 πάντοις μαρμαρίοντα, πόνου δὲ πειλήθεται ἀνήρ,
δὴ τότ' Ἀθηναῖν μακάρων ἔδος αἰπὺ λιποῦσα
ἥλυθε παρθενικῇ ἀταλάφροι πάντ' εἰκοῖα
ἔς νῆσας καὶ λαὸν· ἀρητῷλου δὲ ἄρ' Ἐπειοῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν δινείρᾳ καὶ μιν ἀνώγει
110 τεῦξαι δούριον ἴππον· ἔφη δὲ οἱ ἔγχονέοντι
αὐτῇ συγκαμέειν, αὐτῇ δὲ ἄφαρ ἀγχόθι βῆναι,
ἔργον ἐποτρύνουσα. Θεῆς δὲ δέ μούνον ἀκούσας,
καγχαλόνων ἀνὰ θυμὸν ἀκηδέος ἔκθορεν ὑπνον·
ἔγνω δὲ ἀθάνατον θεὸν ἀμβροτον· οὐδέ οἱ ἥτορ
115 ἄλλο παρέξ ὥρμανε, νόον δὲ ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
θεσπεσιών· πινυτὴ δὲ περὶ φρένος ήσε τέχνη.

Ἔπιος δὲ διπόδοι' ἵκανεν ἀπωσαρένην κνέφας ἡδ
εἰς ἔρεθος, χαροπὴ δὲ δι' ἡέρος ήσεν αἴγλη,
δὴ τότε θείον ὅνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
120 ὃς ἴδεν, ὃς ἤκουσεν, ἐελδούμενοισιν ἔειπεν·
οἱ δέ οἱ εἰσακίοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρέος υἱες ἐς ἄγκες τηλεθόντα
Ἴδης ὑψικόμοιο θούσιον προσέηκαν ἱέσθαι
ἀνέρας· οἱ δὲ ἐλάτησιν ἐπιβρίσαντες ἀν' ὅλην
125 τάξιν δένδρες μακρά· περικτυπόντο δὲ βῆσσαι
θειομένων· δολιγάλι δὲ κατ' οὔρεα μακρὰ κολῶναι
δεύοντ' ἐκ ξυλόγοιο· νάπη δὲ ἀνεφαίνετο πᾶσα,
Οήρεσιν οὐκ ἔτι τόσον ἐπήρατος, ὃς τοπάροισε·
πρέμνα δὲ ἀπαυξάνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο.

130 Καὶ τὰ μὲν ἄρι πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ¹
ἐτσυμένως φορέσκον ἐπ' ἡόνας Ἐλλησπόντου
ἔξ ὅρεος λασίοι· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
αἰζηδῶν τε καὶ ημιόνων· πονέοντο δὲ λαὸι
μύριοι, ἀλλοιον ἄλλοις, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ.
135 Οἱ μὲν γάρ τέμνεσκον ὑπ' ὁδρίοντι σιδήρῳ
δούρατα καὶ σανίδας διεμέτρον· οἱ δὲ ἄρ' ἀπ' ὅζους
λείαινον πελέκεσσιν ἔτι ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
ἄλλοι δὲ ἄλλοι τι βέρε πονεύμενος· αὐτὰρ Ἐπειὸς
ίππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα

140 νηλύα, τῇ δὲ ἐργάπερε συνήρμοσε νότα καὶ ἴξν
ἔξοπιθεν· δειρήν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ καίτην
αὐγένος ὑψηλοῖ καθήρμοσεν, ὃς ἔτεόν περ
κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη καὶ ἔντριχον οὐρὴν,
οὐσατα δὲ δρυθαλμούς τε διειδέας ἄλλα τε πάντα,
145 οἵτις ἐπικίνυται ἴππος. Λέξετο δὲ ἰερὸν ἔργον
ὅς ἔτεδον ζώντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκε ἐρατήν· τετέλεστο δὲ ἐπὶ τρισιν ημασι πάντα
Παλλάδος ἐννεσίησι. Πολὺς δὲ ἐπεγήθει λαὸς
Ἀργείων· θαύμαζε δὲ δύπισι ἐπὶ δούρατι θυμὸς.
150 καὶ τάχις ἐκπεπόνητο ποδῶν γρεμέθοντι δὲ ἔώκει.
Καὶ τότε διος Ἐπειός ὑπὲρ μεγακήτεος ἴππου
εὐγεῖος δὲ ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι γείρας δρέζεις·
Κλῦθι, θεὰ μεγάθυμε σάσου δὲ μέκε καὶ τεὸν ἴππον.

ciae magnae,] et in clyto Calchanti etiam nolentes obtinerunt,] atque ad naues recesserunt cum Gracis una ceteris] vates suspicentes, eumque ex Jove esse dicebant, ex Jove aut Apolline, et obtinerabat ipsi in omnibus

Cum vero fulgida volvuntur-in celo astra
undique splendentia, ac laboris oblivia sit homo,
tum Minerva Deorum sede alta relicta
venit, pueræ teneræ omnino similis,
ad naues et exercitum, bellicosique Epeii
stetit supra caput in somnio atque ipsum jussit
fabricare ligneum equum, ac dixit ei opus-urgentis
se ipsam opitulaturam ipsamque celeriter prope aggressuram,] ad opus incitans. Dece vero sermone audito,
laetus in animo seculo subsiliit e-somno,
et agnitus immortalem deam ac eccllestem, neque ipsi cor
aliud praeterea versabat, sed animum habebat semper in
opere] divino, ac sapiens versabatur circa ejus mentem ars.

Aurora vero cum oriretur pulsis tenebris densis
ad Erebum, et clarum spargeretur per aera jubar,
tunc divinum somnum apud Gracos Epeus,
quomodo vidisset, quomodo audivisset, cupidis exposuit;
hi vero ipsum audientes immensum gavisi sunt
Et tunc Atrei filii ad valles nemoras
Idae alticomantis celeres jusserunt abire
viros, qui abietibus totis-viribus-incumbentes in silva
cædebant arbores proceras, ac resonuerunt fragore valles
cæsarum, longique in montibus magnis vertices
nudabant silva, saltusque patebat omnis,
feris non amplius tam dilectus, quam antea,
trunci vero exarescebant flatum desiderantes venti.
Atque eos quidem securibus dissecitos Graeci
festinanter ferebant ad littora Hellesponti
de monte frondoso; sudabat autem animus in opere
juvenum ac mulorum, occupabanturque homines
innumeris, aliunde alias, ministrantes Epeo.

Alii enim secabant acuto ferro
ligna et asseres dimetiebantur, alii vero ramos
poliebant securibus de nondum fissis stipitibus,
alius vero aliud quid operabatur laborans; verum Epeus
equi lignei pedes fabricavit, ac postea
ventrem, cui desuper adaptavit tergum et lumbum
posteriori, cervicem anterius, ac jubam super
cervicem arduam adaptavit, ac si vere
moveretur, hirsutumque caput ac pilosam caudam
auresque et oculos pellucidos cæteraque cuncta,
quibus movetur equus. Crescebat autem sacrum opus
ut vere viventis equi, quia dea viro artem
dederat amabilem, ac perfecta-sunt tribus diebus omnia
Minervæ auxiliis. Ingens itaque gandebat exercitus
Græcorum, ac mirabatur, quomodo in ligno animus
et celeritas fabricata-esset pedum, hinnientique similis
-esset.] Ac tunc divinus Epeus pro stupenda-magnitudinis
equo] supplicabat ad indefessam Minervam manibus sub-
latis:] Audi, dea magnanima, serva me ac tuum equum

“Ως φάτο· τοῦ δ’ ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
 155 καὶ ᾧσι οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
 πᾶσιν, θσοι μιν ἴδοντο καὶ οἱ μετόπισθε πύθοντο.
 Ἀλλ’ ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγγέθεον ἔργον Ἐπειοῦ
 δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων
 μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα.
 160 δὴ τότε ἐπ’ Ὁκεανοῖο ρόας καὶ Τήδυος ἄντρα
 Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτεροις μολόντος,
 ἐμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφισι θυμὸς
 ἐπλετ’ ὀρινομένων· ἀνέμων δὲ πιβάντες ἀλλάσσους
 οὐρανοθεν φορέντο ποτὶ γόνα· τοῖσι δὲ νῆποι αἰθήρ
 165 ἔβραχεν. Οἱ δὲ μολόντες ἐπὶ Ζάνθοιο ρέειρα
 ἀλλήλων ἵσταντο καταντίον, οἱ μὲν Ἀγαῖοιν,
 οἱ δὲ ἄρετοι Τρώων· πολέμου δὲρος ἐμπεσεν θυμῷ·
 τοῖσι δὲ δμῶς ἀγέροντο καὶ οἱ λάχον εὐρέα πόντον.
 Καὶ δέ οἱ μὲν δόλεόντα κοτεσσάμενοι μενέαινον
 170 ἡπτπον ἀμαλδῦναι σύν νήστιν, οἱ δὲ ἔρατεινήν
 “Πλιον· Λίσα δὲ ἔρυκε πολύτροπος, οἱ δὲ κυδοιμὸν
 τρέψε νόνον μακάρεσσιν. Ἀρης δὲ ἐπῆρχε μόθοιο·
 ἄλτο δὲ Ἀθηναῖς κατεναντίον· δις δὲ καὶ ἄλλοι
 σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφισι δὲ ἀμβροτα τεύχη
 175 χρύσα κινυμένοισι μέγ’ ἵαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 εὐρὺς ἐπεσμαράγησε, κελαινὴ δὲ ἔτρεμε γαῖα
 ἀθανάτων ὑπὸ ποστί· μακρὸν δὲ ἄμα πάντες ἀσταν·
 σμερδαλέη δὲ ἐνοπῇ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
 μέγρις ἐπ’ Ἀΐδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων.
 180 Τιτῆνες δὲ ὑπένερθε μέγ’ ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
 “Ιδη ὑπέστενε πᾶσα καὶ ἡχήντα ρέειρα
 ἀενάων ποταμῶν δολιχαὶ δὲ ἀρια τοῖσι καράδραι
 νῆσες τ’ Ἀργείων Πριάμοιο τε κύδιμον ἄστοι.
 Ἀλλ’ οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδὲ ἐνόρσαν
 185 αὐτῶν ἐννεσίγιοι θεῶν ἔριν. Οἱ δὲ κολώνας
 χερσὸν ἀπορρήξαντες ἀπ’ οὔρεος Ἰδαίοιο
 βάλλον ἐπ’ ἀλλήλους· οἱ δὲ ψαμάθοισιν δύοισι
 δεῖται διεισκόλωντο θεῶν ἀμφὶ ἀσχετα γυῖα
 ῥηγνύμεναι διὰ τυτθά. Διὸς δὲ ἐπὶ πείρασι γαίης
 190 οὐ λάθον ἦν νόνημα· λιπὼν δὲ ἄσφαρ ὥκεανοιο
 χεύματ’ ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήσε· τὸν δὲ φέρεσκον
 Εὔρος καὶ Βορέης, Ζέψυρος δὲ ἐπὶ τοῖσι Νότος τε·
 τοὺς δὲ ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰδοῖος ἤγγαγεν Ἰρις
 ἀρματος αἰὲν ἐόντος, δοι κάμεν ἀμέροτος Αἴλων
 195 χερσὸν δὲ ἀκαμάτησιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος.
 “Ικετο δὲ Οὐλύμπιοι δίον μέγα· σὺν δὲ ἐτίναξεν
 αἰθέρα πᾶσαν ὑπέρθε γολούμενος· ἀλλοθεν ἀλλαι
 βρονται δμῶς στεροπῆσι μέγ’ ἔκτυπον ἐν δέκερανοι
 ταρφέες ἔξεχέοντο ποτὶ γόνα· καίετο δὲ ἀήρ
 200 ἀσπετος· ἀθανάτοισι δὲ ὑπὸ φρένας ἐμπεσε δεῖμα·
 πάντων δὲ ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων.
 Τῶν δὲ περιόδεισασ κλυτὴ Θέμις εὗτε νόημα
 ἄλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
 οἵη γὰρ στονόντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοι.
 205 τοῖον δὲ ἔχφατο μῆθον ἐρυκανόντα μάχεσθαι·
 “Ισχεσθι ἰωχημοῖο δυστηχέος· οὐ γὰρ ἔοικεν,
 Ζηνὸς χωματένοιο, μινυνθαδίων ἔνεχ’ ἀνδρῶν

Sic oravit: ipsum vero exaudivit Dea ingeniosa Minerva,
 ejusque opus effectis terrigenis admirandum
 omnibus, qui id viderunt, ac qui postea audiverunt.

Verum cum Graeci gaudent opus Epeii
 videntes, Trojani vero trepidantes intra turres
 manerent, fugientes mortem ac saevum fatum,
 tunc ad Oceani fluenta ac Tethys antra
 Jove magnanimo a-dii procul prefecto,
 incidit diis contentio, divisusqne ipsis animus
 erat concitatis. Ventorum igitur ascendentibus turbines
 cœlitus ferebantur in terram; sub ipsis autem æther
 sonuit. Qui cum-venissent ad Xanthi flumina,
 contra se-invicem stabant, alii quidem pro Graecis,
 alii vero pro Trojanis; bellique desiderium incidit animo,
 hisque se-adiungebant etiam qui sortiti-fuerant vastum
 mare.] Et alii quidem dolosum ira-perciti cupiebant
 equum demoliri cum navibus, alii contra amabile
 Ilium. Sed Fatum obstabat varium et ad bellum
 convertit mentem cœlestibus. Mars itaque exorsus-est pro-
 lium] prosiliisque contra Minervam; ita etiam alii
 concurrerunt inter-se. Circum vero illos immortalia arma
 aurea commotos valde sonuerunt, circumque mare
 magnum resonuit, et obscura tremuit terra
 deorum sub pedibus, ac magnum simul omnes clamorem
 -edebant,] horrendaque vox usque-ad cœlum amplum penet-
 trabat,] usque ad Plutonis violenti barathra;
 Titanes autem infra valde tremuerunt, circum etiam longa
 Ida ingemuit universa, ac sonora fluenta
 perennium fluviorum, ac longæ cum his voragine
 navesque Graecorum Priamique inclyta urbs.
 Verum hominibus non erat metus, neque senserunt
 deorum consiliis ipsorum pugnam, qui juga
 manibus abrupta de monte Idaeo
 jaculabantur in se-invicem; ea vero arenis similia
 facile dispergebantur, deorum circa immensa membra
 comminuta in exiguae partes. Jovis vero in finibus terræ
 non sefellerunt præstantem mentem; relictis itaque celeri-
 ter Oceani]undis in cœlum amplum rediit, eumque ferebant
 Eurus et Boreas, ac Zephyrus cum his Notusque,
 quos sub divinum jugum versicolor duxit Iris
 currus sempiterni, quem ipsi fabricarat immortalis ætas
 manibus indefessis solido ex adamante.
 Rediit itaque ad Olympi verticem magnum ac concussit
 æthera universum desuper iratus, aliunde alia
 tonitrua cum fulguribus valde tonabant, ac fulmina
 densa effundebantur in terram, ardebatque aer
 immensus; deorum vero mentes subiit metus,
 omniumque tremebant membra, quamvis immortales es-
 sent.] His itaque valde-metnuis inclyta Themis, tanquam co-
 gitatio,] desiliit per nubes, celeriterque ad ipsos peruenit;
 sola enim a-luctuoso procul manserat prælio;
 hanc vero habuit orationem cohibens pugnare:
 Abstinet a-pugna tristi; non enim deceat,
 Jove irato, caducorum causa hominum

μάρνασθ' αἰὲν ἔοντας, ἐπεὶ τόχα πάντες δῖστοι
ἔσσεσθ' ἡ γάρ μπερθεν ἐφ' ὑμέας οὔρεα πάντα
εἰς ἓν ἀναρρίξεις οὐδ' οὐλῶν οὔτε θυγατρῶν
φίσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας δημῶς ἐρύπερθε καλύψει
γαῖη ἀπιειρείη· οὐδὲ ἔστεται οὐκινὶς ἀλλοῖς
ἔς φάσι· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόρος αἰὲν ἐρύζει.

“Ως φάτο· τοῦ δὲ πιθόντο Διὸς τρομέοντες δυοκλήν·
215 ὑστίνης δ' ἔσχοντο· χολὸν δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο
ἀργαλέον· φιλότητα δ' δημηθέα ποιήσαντο.
καὶ δὲ οἱ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανὸν, οἱ δὲ ἀλός εἰσω,
οἱ δὲ ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον. Ἐπιτολέμουσι δὲ Λγαῖος
νίδε Λαέρτα πύκα φρονέων φάτο μῦθον·

220 Ω κλιτοί Ἀργείων σημάντορες διριμόθυμοι,
νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινές ἔστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἡ γάρ ικάνει
ἔργον ἀναγκάσιη· ἀλλὰ μνησώμεθ' Ἀρηος,
ἔς δὲ ίππον βαίνωμεν ἔύζον, δῆρα κε τέκμωρ
225 εὑρώμεν πολέμοιο δυσηγέος· ὃς γάρ ἄμεινον
ἔστεται, ἤν κε δόλῳ καὶ μήδεσιν ἀργαλέοιν
ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὖν εἴνεκα δεῦρο μολόντες
πάσχομεν ἀλγεα πολλὰ φύλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
Ἄλλ' ἄγε δὴ μένος ἥν καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·

230 καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῇ ὑπὲρ ἀνάγκῃ
θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν ἀμείνονα φῶτα κατέκτα,
γειρότερος γεγανές· μᾶλα γάρ μέγα θυμὸν ἀζεῖ
θάρσος, διπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λώιον ἀνθρώποισιν.
Ἄλλ' ἄγ' ἀριστῆς μὲν ἔνν λόγον ἐντύνεσθε·
235 οἱ δὲ ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς οἰρὸν ἄστυ μολόντες
μιμνέμεν, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύστωσι
δῆροι ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἀγεσθαι.
Αἰζηνῶν δέ τις ἐσθόλος, δῆν οὐ σάφα Τρῶες ἵσασι,
μιμνέτω ἄγχ' ίπποιο σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
240 καὶ οἱ πάντα μελοιτο μᾶλ' ἐμπεδον, διπόσδ' ἔγωγε
πρόσθι ἐφάμην καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἀλλο νοήσῃ,
δῆρα μὴ ἀμφαδὴ Τρωσὶν Ἀχαιῶν ἔργα πεληταί.

Ως φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείθετο κύδιμος ἀνήρ
ἄλλων δειδιότων· μᾶλα γάρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
245 ἐκτελέειν· τῷ καὶ μιν ἔϋφρονεοντ' ἀνὰ θυμὸν
ἥντος ἀγάσσατο λαος· δέ δὲ ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·

Ως Ὁδυσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι οἵτε,
ἔργον μὲν τοῦτο ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέστω,
εἴ κε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιώνται
250 βάλλειν ζωὸν ἔοντα· τὸ γάρ νῦν μοι εὔκαδε θυμῷ,
ἡ θανέειν δητοίσιν ὑπὲρ ἀνδράτιν ἡ θυταλέει
Ἀργείοις μέγα κύδος ἐελδομένοισι φέροντα.

Ως φάτο θερσαλέως· μέγα δὲ Ἀργείοις κεγάροντο·
καὶ τις ἔρη· Ως τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἐδώκε
255 σήμερον· οὐ γάρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἐδαίμων
δὲ τύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι
ἥ νῶν· νῦν γάρ που δίομαι εἶστυμένως περ
ἀργαλέου πολέμου τέκμωρ εὔδηλον ἔσεσθαι.

Ως ἄρ' ἔστι κατὰ λαὸν ἀρητέρων τις Ἀχαιῶν·
260 Νέστωρ δὲ αὐτὸς ἐπέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν·

Νῦν γρειώ, φιλα τέχνα, βίης καὶ θάρσεος ἐσθίον·

pugnare immortales. Alias mox omnes evanidi eritis, etenim desuper super vos montes omnes in unum confundens neque filii neque filiabas parcer, sed cunctos simul desuper adoperiet tellure immensa; neque erit vobis effugium ad lucem, sed tristis firmiter caligo semper detinebit.

Sic dixit; hi vero morem-gerebant Jovis formidantes minas,] et a-pugna desistebant iramque procul abiecabant gravem atque amicitiam concordem inierunt. Et alii quidem redibant ad cœlum, alii vero intra mare, alii contra in terra manebant. Cæterum bellicosus Gracis filius Laertæ prudens *hanc* habuit orationem :

O clari Græcorum duces et magnanimi,
nunc mihi cupienti ostendite qui sitis
valde fortes et strenui : etenim incumbit
opus necessitatibus. Itaque recordemur Martis
et in equum condescendamus dedolatum, ut exitum
inveniamus bellī tristis. Sic enim satius
erit, si etiam dolo atque artibus periculosis
urbem magnam excindamus, cujus causa luc profecti
patimur mala multa a cara procul patria.
Sed age robur magnum ac validum animis indatis
etenim aliquis in pœlio tristi necessitate *adactus*
sumpta-audacia in animo praestantiorem virum interfecit,
deterior existens; valde enim animum confirmat
audacia, quaæ robore longe potior est hominibus.
Verum agite principes callidas insidias adornate,
alii vero ad Tenedi sacram urbem profecti
manete, donec nos ad urbem trahant
hostes putantes Minervæ donum adduci.
Juvenum vero quispiam præstans, quem non certo Troja-
ni norunt,] maneat prope equum, ferreo assumpto animo,
eique omnia curæ-sint valde diligenter, quæcumque ego
antea dixi, nec quid aliud in mente volutet,
ne manifesta Trojanis Græcorum consilia fiant.

Sic locutus-est; ipsi vero Sinon respondit, inclytus vir,
aliis trepidantibus. Valde enim magnum opus erat
perfecturus; ideo etiam ipsum ardua-spirantem in animo
strenuus admirabatur populus. Is igitur inter medios dixit:

O Ulysses et omnes Græcorum præstantissimi viri,
rem hanc ego cupientibus perficiam,
etiamsi me ignominia-afficiant atque igni statuant
injicere viventem. Id enim mihi placet in-animo,
ut-aut moriar hostiles inter viros, aut effugiam
Græcis magnam gloriam cupientibus acquires.

Sic dixit audacter : valde vero Græci gavisi-sunt,
et aliquis dixit : Quam huic Deus magnum robur addidit
hodie; non enim antea erat audax, sed ipsum Deus
excitat omnibus exitium Trojanis ut-afferat
aut nobis. Nunc enim spero celeriter
longi belli exitum manifestum fore.

Sic dixit in populo bellicosorum aliquis Græcorum ;
Nestor vero ab-alia-partē extimulans verba-fecit :

Nunc opus est, dilecti filii, viribus et audacia magna;

νῦν γάρ τέρμα πόνοιο θεὸν καὶ ἀμύμονα νίκην
ἥμην ἐλδομένοισι φίλας ἐς γεῖρας ἄγουστιν.
Ἄλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἐνδόθεν ἵππου
265 βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος δπάξει.
‘Ως δρέλον μέγα κάρτος ἐμοὶς ἐπὶ γούναις κεῖτο,
οἶον δτ' Αἴσονος υἱὸς ἔστι νεὸς ὠκυπόροιο
Ἀργήνης καλέστεκεν ἀριστέας, δππότ' ἔγωγε
πρῶτος ἀριστῆνας καταβήμεναι δρμαίνεστον,
270 εἰς μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίνης ἀέκοντά μ' ἔρυξε.
νῦν δὲ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον ἄλλ' ἄρα καὶ ὡς,
ἥς νέος ἥβώνων, καταβήσομαι ἐνδόθεν ἵππου
θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς καὶ κῦδος δπάξει.
‘Ως φάμενον προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
275 Ω Νέστορ, σὺ μέν ἐστινώρ προφερέστερος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλὰ σε γῆρας ἀμειλιγχον δμφιμέμαρπεν
οὐδέ τοι ἐμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
τῷ σε γρὴ Τενέδοι πρὸς ἥδας ἀπονέεσθαι·
ἐς δὲ λόγον νέοι ἀνδρες ἔθ' θυμίνης ἀκόρητοι
280 βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιε λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
‘Ως φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κιῶν Νηλήιος υἱὸς
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσε γέρας κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
οὔνεκ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὑρέα δύμεναι ἵππον
285 αὐτὸς, τὸν δὲ κέλευν γεραίτερον ἔκτοι μίμενι
ἀλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἔέλεδετο γάρ πονέεσθαι·
καὶ ἥτι μιν ἰωγυοῖο λιλαιομένον προσέειπεν.
‘Εσοι πατρὸς κενοῖο βίη καὶ ἔύφρονι μύθῳ,
ἀντιθέος Ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῆσι γέρεστιν
Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἀστού.
290 Οψὲ δ' ἄρ' ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔστεται ήμην
πολλὰ πονησαμένοισι κατά κλόνον ἀλγεα λυγρά.
Ἀλγεα μὲν παρὰ ποστὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἀπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἐλασταν·
τούνεκκ δηδίν μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
295 αἰζηστοις κέλευθος, ἀνιηρῇ δ' ἐπὶ κῦδος,
μέσφ' δτε τις στονόνετα πόνον διὰ ποστὶ περήσῃ.
‘Ως φάτο· τὸν δ' Ἀγιλῆος ἀμείθετο κύδιμος υἱὸς·
‘Ω γέρον, ὡς σύ γ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, τοῦτο πέλοιο
ἥμην εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὔτως.
300 Εἰ δ' ἐτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχω·
βουλοίμην κεν ὑπ' Ἀρει ἔύκλεως ἀπολέσθαι,
ἡὲ φυγὴν Τροίηθεν δνεῖδε πολλὰ φέρεσθαι.
‘Ως εἰπὼν ὄμοιοις κατ' ἀμβροτα θήκατο τεύχη
πατρὸς ἔοι· τοὶ δ' αἴψα καὶ αὐτοὶ θωρήγθησαν
305 ἡρώων οἱ ἀριστοι, δσοις θρασὺς ἐπλετο θυμός.
Τούς μοι νῦν καθ' ἔκαστον ἀνειρομένω σάρξα Μούσαι
ἐσπερ', δσοι κατέβησαν ἔστι πολυχανδέος ἵππου·
νμεῖς γάρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀσιόην,
πρὶν μοι ἀμῷ παρήια κατασκίδνασθαι ιουλον,
310 Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτά μῆλα νέμοντι,
τρὶς τόσον Ἐριοῦ ἀπωθεν, δσον βοώνατος ἀκοῦσαι,
Ἀρτέμιδος περὶ νηὸν, ἐλευθερίω ἐνὶ κήπῳ
οὔρει τ' οὔτε λίνη γχαμαλῶ οὐδ' θύροι πολλῶ.
Πρῶτος μὲν κατέβαινε ἐς ἵππον κητώντα
315 υἱὸς Ἀχιλῆος, σὺν δὲ κρητερὸς Μενέλαος

nunc enim finem laboris dii et egregiam victoriam
nobis cupientibus dilectas in manus adducunt.
Agite itaque confidenter capacem intra equum
conscendite. Nam hominibus gloriam magnam audacia
præbet.] Utinam magnum robur meis in genibus positum-es-
set,] sicut quando ΑΞονις filius in navem celerem
Argoam convocabat principes, quando ego
primus principum conscendere contendebam,
nisi divinus Pelias invitum me detinuisse.
Nunc vero me senectus opprimit tristis, verum tamen etiam
sic] ut juvenis ætate-florens conscendam intra equum
intrepide : fiduciam enim Deus ac gloriam præbebit.
Sic loquentem affatus-est filius flavi Achillis:
O Nestor, tu quidem es sapientia præstantior viris
omnibus, verum te senectus immitis occupavit,
neque tibi firmum inest robur cupidus laboris :
ideoque te oportet ad Tenedi littora discedere,
in insidas vero viri juvenes adhuc pugna non-satiati
conscendemus, ut tu senex cupientibus præcipis.
Sic dixit : ad-eum vero proxime accedens Nelei filius
ambas ipsi osculatus-est manus ac caput desuper,
quia suscepit primus in amplum intrare equum
ipse, sed jubebat senem extra manere
cæteris cum Græcis. Cupiebat enim laborem-subire ;
ideo ipsum prælii cupidum sic affatus-est :
Es patris illius *filius* et fortitudine et prudenti oratione,
divini Achillis. Speravi vero tuis manibus
Græcos Priami vastaturos inclytam urbem.
Sero autem ex labore magna gloria perveniet nobis ,
qui-multas sustinuimus in conflitu ærumnas tristes.
Mala enim ante pedes Dii posuerunt hominibus ,
bona vero valde procul, ac laborem in-medio constitue-
runt :] ideo facilis quidem ad triste malum
juvenibus via est, difficilis vero ad gloriam ,
donec quis molestum laborem pedibus superarit.
Sic fatus-est. Ipsi vero Achillis respondit inclytus filius:
O senex, ut tu spem-concepisti in animo, id eveniat
nobis optantibus, quandoquidem multo melius *est* sic.
Si vero aliter decreverint Dii, et id eveniat :
malim in prælio gloriose occumbere ,
quam fugiens a-Troja probra multa reportare.
Sic fatus humeris splendida imposuit arma
patris sui ; mox vero etiam ipsi armati-sunt
heroum præstantissimi, quibus intrepidus erat animus.
Eos vero nunc mihi singulatim querenti diserte , Musæ ,
commemorate, qui conscenderint in capacem equum ;
vos enim omne mihi in corde posuistis carmen ,
antequam mihi circa genas spargeretur lanugo ,
Smyrnæ in agris inclytas oves pascenti ,
ter tanto-spacio ab Hermo, quanto clamantem audias ,
Diane prope templum , libero in horto
monteque neque admodum humili neque perinde arduo.
Primus quidem ascendit in equum ingentem
filius Achillis, simulque præstans Menelaus

ἡδ' Ὀδυσσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε καὶ Ἀντικλος ἡδὲ Μενεσθεὺς,
σὺν δὲ Θόρας ἐρίθυμος ίδε ξανθὸς Πολυποίτης,
Αἴας τ' Εύρυπολός τε καὶ ισόθεος Θρασυμήδης·
320 Μηρίόντης τε καὶ Ίδουμενές, ἀριδεικέτω σκύρῳ,
σὺν δ' ἄρ' ἐγγυειλίης Ποδαλείριος Εύρυμαχός τε
Τευχρός τ' ἀντίθεος καὶ Ἰάλμενος ὁδριμόθυμος,
Θαλπῖος Ἀμφίλοχός τε μενεπτόλεμος τε Λεοντεύς·
σὺν δὲ Εὔμηλος ἔβη θεοίσκελος Εύρυαλός τε [νωρ,
325 Δημοφόνων τε καὶ Ἀμφίμαχος χρατερός τ' Ἀγαπῆ-
σὺν δ' Ἀκάμας τε Μέγης τε χραταιοῦ Φυλέος μίος.
Ἄλλοι δ' αὖτε κατέβαινον, δύοις ἔστιν ἔξοχοῖς ἄριστοι,
θεοῖσις χάραντες ίπποις ἐντὸς ἐέργειν·
ἐν δέ σφιν πύματος κατεβήσατο δῖος Ἐπειός,
330 δές δια καὶ ίππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δὲ φέρεται
ἥνιν οὐδιέσται κείνου πτύχας ἡδὲ ἐπερεῖσαι·
τούνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἰρύσε δὲ εἰσω
κλίμακας, ἥσανένησαν δὲ εῦ μάλα πάντ' ἐπερείσας
αὐτοῦ πάρ πληντὶ καθέζετο· τοι δὲ σιωπῆ
335 πάντες ἔστιν μεστηγὸς δμῶς νίκης καὶ δλέρου.

Οἱ δὲ ἄλλοι νήσοις ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,
Ἄς κλιτίας πρήσαντες, δηπη πάρος αὐτοὶ ίαυον.
Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες δύω χρατερόφρονες φῶτε
σήμαντον, Νέστωρ τε καὶ αἰχμητῆς Ἀγαμέμνον·
340 τοὺς δὲ καὶ ἐλδομένους κατεβήμεναι ἔνδοθεν ίππου
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ίν' ἐν νήσοισι μένοντες
ἄλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον ἀνδρες
ἔργον ἐποίησανται, δόπτ' εἰσορόσωντι ἀνάκτες·
τούνεκα δὲ ἔκτοις μίμνον, ἀριστῆς περ ἐόντες.

345 Οἱ δὲ θοῖνς ἀφίκοντο πρὸς ἡδόνας Τενέδιο·
εὐνάς δὲ ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δὲ ἔβαν αὐτοὶ¹
νηπον ἐσσυμένως· ἀπὸ δὲ ἔκτονι πείσματος ἔδησαν
ἡδόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτῷθι μίμνοι ἔχηλοι,
δέγμενοι δηπότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανέντες.

350 Οἱ δὲ ἄρ' ἐνίππω φέσαν δηγίων σγεδόν, ἀλλοτε μέν που
φθείσθαι διέρμενοι, δὲτε δὲ ίερὸν ἀστο δαΐζαι·
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπῆλυθεν ἡριγένεια.

Τρόδες δὲ εἰσενόησαν ἐπ' ἡδόνας Ἐλλησπόντου
καπνὸν ἔτ' ἀίσσοντα δι' ἡέρος· οὐδὲ δὲ ἄρα νῆας
355 δέρκονται σφιν ἔνεικαν ἄρ' Ἐλλάδος αἰνὸν δλεθρον·
γηθόσυνοι δὲ ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι
τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γάρ δέος ἀμφεγε θυμόν·
“Ιππον δὲ εἰσενόησαν ἔύσον· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ
θάμβεον ἐσταύτες· μάλα γάρ μέγα ἔργον ἐπύχη·
360 ἀγγόθι δὲ αὐτεῖ Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
καὶ μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὑπερ ἀλλοθεν ἄλλοις
μέσσον ἔκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μεινυγίοις εἴροντο πάρος· μετέπειτα δὲ δύσκολῃ
σμερδαλέῃ καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δαΐζον
365 πολλὸν ἐπὶ γρόνον αἴεν· “Ο δὲ ἐμπεδον ἡδύτε πέτρη
μίμνεν, ἀτειρέα γηῖ ἐπιειμένο;· δὲψε δὲ ἄρ' αὐτοῦ
οὔσεθ δμῶς καὶ δίνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
πάμπαν ἀεικίζοντες, δηπος νημερτά εἴπη,
σπηπη ἔβαν Δαναοὶ σὺν νήσειν, ἡ τι καὶ ίππος

et Ulysses Sthenelusque ac divinus Diomedes;
ascendit etiam Philoctetes et Anticlus et Menestheus,
simulque Thoas magnanimus ac flavus Polypætes,
Ajax et Eurypylus et deo-par Thrasymedes
Merionesque et Idomeneus, illustres ambo,
simul etiam bellicosus Podalirius, Eurymachusque
Teucerque divinus et Ialmenus magnanimus,
Thalpius Amphiliusque ac strenuus Leonteus;
simul porro Eumelus intravit deo-similis Euryalusque
et Demophoon et Amphimachus ac præstans Agapenor,
simul etiam Acamas Megesque, fortis Philei filius.
Aliisque postea subierunt, quotquot erant longe optimi,
quam-multis sufficiebat equus bene-politus intus capiendis;
atque inter eos ultimus condescendit divus Epeus,
qui quidem equum fabricaverat, noveratque suo in animo
et aperire illius recessus et claudere:
ideo emnium subiit postremus; traxit autem intro
scalas, quibus condescenderant, ipseque diligenter cunctis
occlusis] ibi juxta seram considebat. Hi vero taciti
cuncti erant in-medio victoriae et mortis constituti.

Alli vero navibus innavigabant vastum mare,
suis tentoriis incensis, ubi prius ipsi quiescebant.
Istis vero imperantes duo præstantes viri
præerant, Nestor et hastipotens Agamemnon.
Eos enim tametsi cupientes condescendere in equum
Graci prohibuerant, ut in navibus manentes
aliis præessent, quandoquidem multo melius viri
opus obeunt, quando inspicunt reges:
ideo extra manebant, principes quamvis essent.
Illi vero celeriter abibant ad littora Tenedi,
ancoras ubi jecerunt in profundo, et exierunt ipsi
enavibus festinanter, et extra funes alligaran
littori. Ipsi vero ibidem manebant taciti,
expectantes quando fax cupientibus ostenderetur.

Illi vero in equo erant prope hostes, modo
perituros-se putantes, modo sacram urbem vastaturos:
et hæc quidem sperantibus exorta-est aurora.

Trojani vero cognoverunt in littoribus Hellesponti
fumum adhuc subsilientem per aerem, neque tamen naves
videbant, quæ ipsis attulerant de Græcia triste exitium:
laetabundi itaque omnes concurrerunt ad littora
armis induti; adhuc enim metus occupabat animum.
Equum vero viderunt bene-politum, ac circa ipsum
obstupescerant stantes; valde enim ingens opus erat.
Prope autem etiam Sinonem infelicem conspererunt,
et ipsum interrogantes de Græcis, aliunde alius,
medium cingebant circumstante: hinc-inde autem sermo-
nibus blandis rogabant primo, postea etiam increpatione
terribili, ac multum dolosum hominem caedebant,
longum ad tempus continuo. Is vero firmiter veluti rupes
manebat, indefessa membra gerens. Tandem autem ejus
aures simul et nares a membris resecabant
omnino indignis-modis-tractantes, ut vera diceret,
quo abiissent Græci cum navibus ac quid etiam equus

370 ἔνδον ἐρητύεσκεν. Ό δέ ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος λώρης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐν τυμῷ ἔτλη, καὶ πληγῆσι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ ἀργαλέως· Ἡρῷ γάρ ἐνέπνευσε μέγα κάρτος· τοια δέ ἄρ' ἐν μέσσοις δολοφορούέων ἀγρόευεν.

375 Ἀργεῖοι μὲν νησὶν ὑπέρ πόντοι φέύονται, μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀντί· Κάλχαντος δέ ἵστητι δαΐφορον Τριτογενείην ἕπτον ἐπεκτήναντο, θεῆς χόλον ὅφρ' ἀλέωνται πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὑπέρ· ἀμφὶ δὲ νόστου 380 ἐννεάτης Ὁδοσῆνος ἐμόι μενέαινον δλέθρον, δφρα με δηῶστωσι δυστηχέος ἄγχι θαλάσσης δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δὲ οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς σπονδάς τ' οὐλοχύτας τε μᾶλλ' ἐσσυμένων ὑπαλύξας ἀθανάτων βουλήσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἕπτου·

385 οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθόλοντες, ἀναγκαίη με λίποντο δέξομενοι μεγάλοι Διὸς κρατερόρρονα κούρην.

Ὦς φάτοκερδοσύνησι καὶ οὐκάμεν ἀλγεστι θυμόν· ἀνδρὸς γάρ κρατεροί κακὴν ὑποτλῆνται ἀνάγκην. Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν οἱ δέ ἄρ' ἔφαντο

390 ἐμμεναι ἡπεροπῆα πολύτροπον, οἵς δρά βουλὴ ἥνδανε Λαοκόντος· δέ γάρ πεπνυμένα βάζων φῆ δόλοι ἐμμεναι αἰνὸν ὑπὲννεσίησιν Ἀχαιῶν· πάντας δέ δτρύνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ὑππον, ἕπτον δουράτεον, καὶ γνῶμεναι εἴ τι κέκευθε.

395 Καὶ νῦ κέ οι πεπίθοντο καὶ ἔξηλυχαν δλέθρον, εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ αὐτῷ καὶ Τρώεσσι καὶ ἀστεῖ, γαῖαν ἐνερθεν θεπεσίην ἐλέιξεν ἑπαὶ ποσὶ Λαοκόντος.

Τῷ δέ ἄφραρ ἐμπεσε δεῖμα· τρόμος δέ ἀμφέλασε γυῖα

400 ἀνδρὸς ὑπερβύμοιο· μέλαινα δέ οι περὶ κρατὶ νῦξ ἔχυθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεψάρων πέσεν ἀλγος, σὺν δέ ἔχεεν λασίησιν ὑπ' ὀδρύσιν ὅμματα φωτός· γλῆναι δέ ἀργαλέητι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνησι ρίζουν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δέ διπωπαὶ

405 τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δέ ἀλεγεινὸν ἔκανεν ἀλέρι καὶ ἐς μήνιγγας ιδὲ ἐγκεφάλοιο θέμεθλα· τοῦ δέ δὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἴματι πολλῷ ὀφθαλμοὶ, δὲ δὲ αὖτε δυσαλέα γλαυκιώντες· πολλάκι δέ ἔρρεον, οἷον ἀπὸ στυφελῆς δέ πέτρης

410 εἰθεται ἔξ ὁρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὅδωρ· ματινομένω δέ ἥκτο· καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα, αἰνὰ μάλι στενάχων· καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν, οὐδέ ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οι ἐσθόλον ἀμερσε δια θεά· γλαυκαὶ δέ ἄρ' ὑπὸ βλέφαρ' ἔσταν ὀπωπαὶ

415 αἴματος ἔξ δλοοῖο· περιστενάχιε δέ λαὸς οἰκτείρων φύλον ἀνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην ἐρριγώς, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίηστον.

Καὶ σφιν ἐς αἰνὸν δλεθρον ἀνεγνάμφη νόος ἔνδον, οὔνεκα λωβήσαντο δέμας μοιγεροί Σίνωνος,

420 ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν· τούνεκα προφορούέωντος μιν ἄγον ποτὶ Τρώϊον ἀστυ, δψέ περ οἰκτείραντες. Ἀγειρόμενοι δέ ἄφρα πάντες σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκει ὑπποι

intus contineret. Ipse vero assumpta in-corde fiducia injuriam nihil aestimabat indignam, sed in animo tolerabat, quamvis plagis atque igni contritus immaniter : Juno enim inspirabat magnam vim. Talia vero in medio dolos-nectens locutus-est :

Græci quidem cum navibus trans mare fugiunt, diuturnum affecti-tædio ob bellum ac calamitatem ; Calchantis autem consilio bellico Minervæ equum fabricarunt, deæ iram ut evitarent valde succensentis propter Trojanos. Pro redditu autem consilio Ulyssis mili parabant exitium, ut me hostiliter-mactarent undisonum prope mare diis marinis. Me vero non latuerunt, sed tristibus libaminibus ac molis-salsis valde celeriter evitatis deorum consiliis ad pedes procubui equi. Illi igitur, etiamsi non volentes, necessitate *adacti* me reliquerunt reveriti magni Jovis potentem filiam.

Sic dixit dolose, nec succubuit doloribus animo : viri enim est fortis malum patienter-ferre inevitabile. Illorum in exercitu alii fidem-habuerunt *Sinoni*, alii vero dixerunt] eum-esse impostorem versutum, quibus scilicet consilium] placebat Laocoontis. Is enim sapienter locutus dixit dolum inesse exitiosum consiliis Græcorum : omnes itaque hortabatur ut-celeriter incenderent equum, equum lignueum, ac cognoscerent, si quid abscondere.

Atque ipsi obtemperassent et effugissent excidium , nisi Minerva, irata in animo ipsi et Trojanis et urbi, terram penitus divinam concussisset sub pedibus Laocoontis. Ipsi autem subito ingrui timor, ac tremor confregit membra] viri temerarii, et atra ipsi circa caput nox fundebatur, ac tristis palpebris incubuit dolor et conturbavit hirsutis sub superciliis oculos viri, pupillæ etiam vehementibus compunctæ doloribus radicitus movebantur, circumagebantur etiam lumina confecta intrinsecus, dolorque sævus penetrabat usque adeo ad meninges ac cerebri bases ; ejus itaque nunc quidem videbantur suffusi sanguine copioso] oculi, nunc vero incurabilis glaucomate-laborare, crebroque fluxu destillabant, veluti de dura quando petra stillat ex montibus nivibus temperata aqua : furenti autem similis-erat, ac cernebat duplicita omnia, misere valde gemiscens; attamen adhuc Trojanos instigabat neque rationem-habebat doloris. Lumen vero ipsi carum eripuit] coelestis dea, glaucique sub palpebris erant ipsius oculi de sanguine purulento. Circum-gemebat itaque populus miseratus carum virum, et immortalem Minervam formidans , ne quid peccarent imprudentia. Atque ipsis ad triste exitium cor declinabat intus, quod inhumaniter-tractassent corpus miseri Sinonis, statuentes in animo vera cuncta eum-dixisse ; ideo libenter ipsum duxerunt ad Trojanam urbem , tandem miserati. Congregatique omnes catenam circumjecerunt celeriter immenso equo,

δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεί δά τοι ἐσθλός Ἐπειοῦ;
 125 ποσὶν ὑπὸ βριχαροῖσιν ἔντροχα δούρατα θῆκεν,
 δέρφα κεν αἰζηροῖσιν ἐπὶ πτολεύθρον ἐπητει
 Θλόμενος Τρώων ὑπὸ γείρεσιν. Οἱ δὲ ἄμυντες
 εἶλκον ἐπιθρίσαντες ἀολλέες, ἡντε νῆα
 Θλουσιν μογέσοντες ἔσω ἀλὸς τὴ γένεσις
 130 αἰζηροί, στιβαροὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες
 τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτεργιγοῖς,
 ἀμφὶς διλοχίνουσα κατέρχεται εἰς ἀλὸς οἴδμα.
 Ὡς οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτολιν, ἔργον Ἐπειοῦ,
 πανσυδή μογέσοντες ἀνέριμον· ἀμφὶ δὲ ἄρη αὐτῷ
 135 πολλὸν ἀδήν στερέων ἐριθλέας κοσμον ἔθεντο.
 αὐτοὶ δὲ ἐστέψαντο κάρη· μέγα δὲ πυε λάδος
 ἀλλήλοις ἐπικελομένουν. Ἐγέλασσε δὲ Ἔνω
 δερκούμενη πολέμοι κακὸν τέλος· ὑψόθι δὲ Ἡρη
 τέρπετ· Ἀθηνάι δὲ ἐπεγήθεεν. Οἱ δὲ μολόντες
 140 ἄστυ ποτὶ σρέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόλης
 λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἱ δὲ δλόλυξιν
 Τρωιάδες πᾶσαι δὲ περιστεδὸν εἰσορώσαι
 θάμβεον δέριμον ἔργον· δὲ σφίσιν ἔκρυψε πῆμα.
 Λαοκόων δὲ ἔπ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
 145 ἵππον μαχαλδύται μαχερῷ πυρί· τοι δὲ οἱ οὔτι
 πειθον, ἀθυνάτων γάρ ὑποτροφεέσκον δυολήν.
 Τῷ δὲ ἐπὶ κύντερον δλλο θεὸν μεγάλυμος Ἀθήνη
 δυστήνοις τεκέσσσιν ἐμήδετο Λαοκόντος.
 Δὴ γάρ που πελεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδει πέτρῃ
 150 ἡρόεν, θητοῖσιν ἀνέμβατον, δὲν θῆρες
 σμερδαλέοι ναίσκον ἔπ' οὐλομένοι γενέθλης
 Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε Καλύδνην
 λασι ἐπικλείουσιν, ἔσω ἀλὸς ἀντίκη Τροίης.
 Ἔνθεν ἀνατησάστα βίην καλέσκει δραχόντων
 155 ἐς Τροίην· οἱ δὲ αἴψα θεῆς ὑπὸ κινηθέντες
 νῆσον ἐγένετον ἐτίναξιν· ἐπεσμαργάγησε δὲ πόντος
 νισσούμενος, καὶ κῦμα δίστατο· τοι δὲ ἐζέροντο
 αἰλὸν λιγυώντες· ἔργες δὲ κήτες πόντου·
 ἀμφὶ δὲ ἄρη στενάγοντο μέγα Ξάνθοιο θύγατρες,
 160 Νύμφαι, καὶ Σιμόεντος ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
 ἀγνυτο· τοι δὲ ἄρχαρ ίζον δέπτη δτρύνετες,
 θηγονοις βλοστρησι γενειάστι λοιγὸν δδόντων
 δυστήνοις ἐπὶ πακιστ· κακὴ δὲ πενίσσατο φύζα
 Τρωᾶς, δὲ εἰσενόρχων ἀνδ ποδιν αἰλὰ πέλωρα.
 165 οὐδέ τις αἰζηδῶν, οὐδὲ εἰ μένος ἀτρομος ήνεν,
 μεναι κέλη· πάντας γάρ ἀμειλήγον ἀμφεχε δείμα
 θῆρας ἀλευομένους, δδύνη δὲ ἔχεν· ἐν δὲ γυναικες
 οἴμωζον· καὶ πού τις ἔνον ἐπελήσατο τέκνων,
 αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
 170 ἔστεν· ἐπεστυμένον· πολλοὶ δὲ ἄρχαρ εἰς ἐν ἴοντες
 γυῖα περιδρύσθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ ἀγυιαῖς
 ἀμφιπεριπτώσαντες. Ἐλειπτο δὲ μοῦνος ἀπωθεν
 Λαοκόων ἀμά πακιστ· πέδησε γάρ οὐλομένη Κήρ
 καὶ θεός· οἱ δὲ οἱ μῆτρες ποτρούμεντας διεθρον
 175 ἀμφοτέρους δλοζησιν ἀνηρείψαντο γένυται,
 πατρὶ φιλιῷ δρέγοντας ἔκας γέραχ· οὐδὲ δέρη ἀμύνειν
 ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρωῖς ἀπόπροσθεν εἰσορώσαντες

religantes desuper, quandoquidem ipsi praestans Epeus
 pedibus validis versatiles rotas subjecerat,
 ut juvenes ad urbem sequeretur
 tractus Trojanorum manibus, qui simul omnes
 traxerunt incumbentes frequentes, sicuti navem
 trahunt annitentes in mare sonorum
 juvenes, ac validi circumgemiscunt cylindri
 pressi, graviterque carina circumstridens,
 utrinque labens, descendit in maris undam.
 Ita illi sibi-ipsis exitium ad urbem, opus Epei,
 ceteratim laborantes atrahebant, ac circa ipsum
 valde copiosum coronarum floridum ornatum posuerunt,
 ipsique coronarunt capita: valde vero vociferabatur po-
 pulus,] se-invicem dum-adhortantur. Risit autem Bellona
 videns bellī tristem finem, atque ex-alto Juno
 oblectabatur, Minerva etiam arridebat. Ipsi vero pergentes
 ad urbem suam, magnæ mœnibus urbis
 divisis exitiosum equum introduxerunt. Ulularunt autem
 Trojanæ-feminæ, omnesque circumstante intuentes
 stupebant ingentem machinam, quæ ipsis occultabat exi-
 tium.] Sed Laocoön adhuc perseverabat adhortando socios
 equum ut-perderent sævo igni. Qui tamen ipsis minime
 obtemperarunt, deorum enim metuebant indignationem.
 Insuper autem tristius aliud *guid* dea magnanima Minerva
 miseric filiis meditabatur Laocoontis.
 Alicubi enim erat antrum sub aspera petra
 obscurum, mortalibus inaccessum, in quo feræ
 horrendæ habitabant adhuc de-exitiosa sobole
 Typhonis, insulæ in recessibus, quam Calydnam
 homines cognominant, in mari e-regione Trojæ
 Unde excitatam vim evocabat draconum
 ad Trojam. Illi vero celeriter a Dea commoti
 insulam suam concusserunt, insonuitque mare
 festinantibus ipsis, et unda sulcabantur, ipsique ferebantur
 horribiliter linguis-vibrantes; horruerunt etiam balenæ ma-
 ris,] circaque gemebant valde Xanthi filiae,
 Nymphæ, et Simoentis; at de Olympo *videns* Cypris
 indoluit. Illi vero celeriter venerunt, quo Dea jubebat,
 acutes horribilibus genis exitium dentium
 miseros in filios: malus autem invasit metus
 Trojanos, cum conspexissent in urbe horrenda monstra,
 nec quisquam juvenum, licet animo intrepidus esset,
 manere sustinuit; cunctos enim horrendus occuparat me-
 tus,]feras dum-fugiunt, et dolor corripiebat; inter-quos mul-
 lieres]plorabant, atque nonnulla suorum oblita-est libero-
 rum ipsa fugiens odiosam mortem. Ubique vero Troja
 gemebat irrentibus *draconibus*: multis ideo in unum
 coeuntibus] membra sauciabantur, premebantur enim in
 plateis]hinc-inde-trepidares. At relictus-erat solus seorsim
 Laocoön cum filiis, impediverat enim exitiosum Fatum
 ac Dea; verum illi (*dracones*) ipsius filios metuentes mor-
 tem] ambos exitiosis corripuerunt genis,
 patri dilecto porrigentes suas manus, neque vero ille opitu-
 lari] valebat. Circum vero Trojani eminus videntes

χλαῖον ὑπὸ κραδίγησι τεθηπότες· οἱ δὲ ἄρ' Ἀθήνης προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετυὴν
 480 ἀμφῷ ἀστεύθησαν ὑπὸ γθόνα· τῶν δὲ ἔτι σῆμα φωνεῖθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ιερὸν Ἀπόλλωνος.
 Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώϊοι υἱοίς παιδίον Λαοκόντος ἀμείλιχα δηραθέντων τεῖξαν ἀμφὶ ἀγρόμενοι κενέον τάφον· διὰ τοῦτο δάκρυ
 485 χεῦς πατήρ ἀλλοῖσιν ὑπὸ δύμασιν ἀμφὶ δὲ μῆτηρ πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαύτε τύμβῳ,
 ἐλπομένη τι καὶ ἀλλο κακώτερον· ἐστενε δὲ ἀτην ἀνέρος ἐν κραδίῃ, μακάρων δὲ ὑποδείδιε μῆνιν.
 Ως δὲ τὸ ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιήν
 490 πολλὰ μαλ' ἀγχυμένη κατὰ δάσκιον ἀγκος ἀηδῶν,
 ἥς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν δεῖσιν,
 δάμναθ' ὑπὸ γναθοῖσι μένος βλοσυροῖ δράκοντος,
 μητέρι δὲ ἀλγεα θῆκε, καὶ ἀσπετον ἀσχαλώσα
 μύρεται ἀμφὶ δόμον κενέον μάλα κεκληγυῖα·
 495 ὡς ἥγε στενάχιζε λυγρῷ τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
 μυρομένη κενεῷ περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἀλλο
 πῆμα μαλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφὶ ἀλαστοῖ.
 Καὶ δέ ή μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκεν,
 τὸν μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δὲ ἄμμορον ἡλίοιο·
 500 Τρῶες δὲ ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλᾶς
 λείθοντες μέθυ λαρὸν, ἐπει σφισιν ἦτορ ἐώλπει
 λευγαλέουν πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύζειν.
 Ιερὸς δὲ οὐ καίοντο, πυρὸς δὲ ἐσβέννυντ' ἀυτῷ,
 ὅμβρου δπως καθύπερθε δυσηγέος ἐστυμένοι·
 505 καπνὸς δὲ αἰματέοις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
 πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρέποντο δὲ βωμοῖ·
 σπονδαὶ δὲ αἷμας γένοντο· θεῶν δὲ ἔξερρέες δάκρυ,
 καὶ νηὸς δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δὲ ἐφέροντο
 ἐκποθεν ἀπροφάτοι· περισσείοντο δὲ μακρὰ
 510 τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἔκτυπον, ὡς ἐτέον περ·
 αὐτόματοι δὲ ἄρ' ὅχθες ἀνωγύνυτο πυλάων
 αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
 ἐννύχιον ὅρνιθες ἐρημαῖον βούνυτες.
 ἀστρα δὲ πάντα ἐφύπερθε θεοκμήτοι πόληος
 515 ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
 οὐρανοῦ αἰγλήνετος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
 πάρο νηὸν Φοίσθοι, πάρος θαλεράι περ ἐσῦσαι·
 ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσσαντο
 ἔντοσθεν πυλέων· μάλα μυρία δὲ ἀμφεράνθη
 520 σήματα Δαρδανίδησι καὶ ἀστεῖ πῆμα φέροντα.
 Ἄλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ Τρώων φρένας ἵζε
 δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράστα πάντα κατ' ἀστού·
 Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὅφρ' ἐπὶ δαιτὶ^τ
 πότυμον ἀναπλήσωσιν ὑπὸ Ἀργείοισι δαμέντες.
 525 Οἴη δὲ ἔμπεδον ἦτορ ἐχεν πινυτόν τε νόημα
 Κασσάνδρη, τῆς οὖποτ' ἐπος γένετ' ἀκράντον,
 ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δὲ ἐκ τινος αἰστῆς
 ὡς ἀνεμώλιον αἰὲν, ἵν' ἀλγεα Τρώσι γένηται.
 Ή δέ τε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
 530 εἰς ἐν ἀμφὶ ἀποσοντα, μέργ' ἵσχεν, εὔτε λέαινα,
 ἢν δέ τ' ἐνι ἔυλόρχοισιν ἀνήρ λελημένος ἀγρῆς

plorabant in cordibus stupore-perculsi : illi autem Minervae
 prompte persecuti invisus Trojanis jussum
 ambo evanuerunt sub terram. Horum vero adhuc vestigium
 apparebat, ubi subiissent in templum Apollinis
 in Pergamo sacra : ante id autem Trojani
 filiorum Laocoontis crudeliter necatorum
 excitarunt simul collecti cenotaphium, super quod lacrimas
 fudit pater cæcis oculis, materque circum
 multum questa vacuum ejulabat-ad sepulcrum,
 expectans aliud etiam tristius. Lugebat autem calamitatem
 viri in pectore ac deorum formidabat indignationem.
 Ut cum vacuum queritur circa nidum
 valde multum dolens in umbrosa valle luscina,
 cuius adhuc implumes pullos, priusquam suaviter canerent,
 peremit maxillis vis horrendi draconis,
 matrique dolorem peperit, eaque immensum dolens
 luget circa nidum vacuum magno clangore :
 sic illa lugebat miseram ob filiorum necem,
 lacrimans inane ad monumentum, et simul ipsi altera
 afflictio valde gravis propter maritum erat cæcum.
 Et hæc quidem caros filios et maritum deplorabat,
 illos extinctos, hunc privatum sole (*lumine*) :
 Trojani contra dii adornabant sacra
 libantes vinum dulce, quandoquidem ipsis cor sperabat
 tristis belli grave onus se-effugituros.
 Verum victimæ non comburebantur, ignisque extingueba-
 tur flamma] veluti imbre sonoro desuper effuso,
 ac fumus sanguinolentus sursum-ferebatur, femoraque
 cuncta] cadebant in-terrā trementia, lababant etiam aræ,
 ac libamina sanguis siebant, et ex-diis (*deorum simulacris*)
 fluebat lacrima] ac templa rigabantur sanie gemitusque
 edebantur] alicunde ex-improviso et concutiebantur alti
 muri, ac turrēs ingentem reddebant-fragorem, tanquam
 vere.] Ac sponte repagula se-aperiebant portarum
 horribiliter sonantia ; ululabant etiam horrende
 nocturnæ aves in-solitudine vociferantes,
 astra que cuncta super ædificatam-a-diis urbem
 caligo obtexit, licet sine-nubibus esset
 cœlum splendidum, atque exarescebant lauri
 ad templum Apollinis, quamvis antea floridæ fuissent.
 Ad-hæc etiam lupi et thoes efferi rugiebant
 intra portas, ac plane innumera apparuerunt
 prodigia Trojanis et urbi exitium denunciantia.
 Nec tamen metus tristis in Trojanorum corda pervenit,
 videntium tristia signa cuncta per urbem.
 Parca enim omnium mentem excusserant, ut in convivio
 fatum *suum* explerent a Græcis cæsi.
 Sola vero immotum cor tenebat ac sapientem mentem
 Cassandra, cuius nunquam oraculum fuerat vanum,
 sed verum erat, audiebatur autem quodam fato
 ut vanum semper, ut dolores Trojanis evenirent.
 Illa igitur cum prodigia tristia in urbe observasset
 in unum simul concurrentia, alte exclamavit veluti leæna,
 quam in saltibus vir cupidus prede

οὐτάση ἡὲ βάλη, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ πάντη ἀν' οὔρεα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἀσχετος ἀλκή·

δις ἄρα μακιμώστα θεόπροπτον ἔνδοθεν ἦτορ
διαδούσθεν ἐν μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο

λωμοὶ ἀργυρέοισι, μετάφρενον ἀχρίς ιοῦσαι·
δόστε δέ οἱ μάρμαριν ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ,
ἐξ ἀνέμων ἀτε πρέμνον, ἀδηρὶ ἐλελίζετο πάντη.

Καὶ ἡα μέγα στενάχιζε καὶ ιαχε παρθένος ἐσθλή·

διαδούσθεν ἐν μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ἔμπτειον πυρὸς ἀστυ καὶ αἴματος ἡδὲ καὶ οίτου
λευγαλέους· πάντη δὲ τεράστια δακρυόνεντα

ἀθανάτοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κείμεο δλέθρου.

Σχέτλιοι, οὐδέτε τι ιστε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἄμα πάντες

χαίρετ' ἀρὲ ἀρφαδέοντες· ὁ γάρ μέγα πῆμα κέκενθεν.
Ἄλλα μοι οὐ πειθεσθ', οὐδὲ εἰ μάλα πόλλῳ ἀγρεύσω,

οὐνεκ' Ἐριννύες ἄκρα γάμου κεχολομέναι αἰνοῦ
ἀμφ' Ἐλένης καὶ Κῆρες ἀμελιχοὶ ἀστουσι

πάντη ἀνὰ πτολεύθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ

δαίνισθ' ὑστατα δόρπα κακῷ πεφορυγκένα λύθρῳ

ἡδὴ ἐπιψάνοντες δμὴν δόδον εἰδῶλοισιν.

Καὶ τις κερτομέων δλοφῶιον ἔκφατο μῦθον·

Ω κούρη Πριάμοιο, τίν νύ σε μάργος ἀνώγει
γλῶσσα κακοφραδίη τ' ἀνεμώλια πάντ' ἀγρεύειν;
οὐ δέ σε παρθενική καὶ ἀκήρατος ἀμφέγει αἰδὼς,
ἀλλά σε λύσσ' ὀλοή περιδέδρομε· τῷδε νύ σε πάντες

αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἔουσαν·

ἔρξε, καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φῆμην
ἡδὴ αὐτῆς· τάχα γάρ σε καὶ ἀργαλεύτερον ἀλγος

μίνειν Λαοκόνωντος ἀναιδέος· οὐ γάρ ἔοικεν
ἀθανάτων φίλα δῶρα δαιζέμεν ἀρφαδέοντα.

Ως ἀρ' ἔφη Τρώων τις ἀνά πτολιν· οὐδὲ καὶ ἄλλοι
κούρην μωμήσαντο καὶ οὐ φάσαν ἀρτια βάζειν,
οὐνεκ' ἄρα σφισι πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴστης

ἄγγι παρειστήκει· τοι δ' οὐ νοέοντες ὀλεθρον,
κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ήππου.

Η γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι
ἡὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί· τούνεκα πεύκης

αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεώνος ἐλοῦσα

ἔσσυτο μακιμώστ· ἔτερη δ' ἐνι χειρὶ φέρεσκεν
ἀμφίτυπον βουτῆγα· λυγρῷ δ' ἐπεμαίνετο ήππῳ,

δρόχα λόγον στονόντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι

Τρώες. Τοι δέ οἱ αῖψια γερῶν ἀπὸ νόστῳ βαλόντες
πῦρ δλούν τε σύληρον ἀκηδέες ἐντύνοντο

δαιτα λυγρήν· μάλα γάρ σφιν ἐπήγειν ὑστατήν νύξ.

Ἀργείοι δ' ἔντοσθεν ἐγκήθεον εἰστάοντες
δαινυμένων δμαδὸν κατὰ Ίλιον οὐδ' ἀλεγόντων

Καστανόδρης, τήν δ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, δις ἐτέτυκτο
ἀτρεχέως εἰδὺνον νόστον καὶ μῆτην Ἀγαῖων.

Η δὲ πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσιν ἀσχαλόωσα,
ἥν τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροί τε νομῆσες

ειύοντ' ἐσσυμένως, δ' ἀργιον ἦτορ ἔχουσα,
ἐντροπαλιζούμενη ἀναχάζεται ἐσσυμένη περ·

δις δὲ εὐρέος ήππου ἀπέσυτο, τειρομένη κῆρ

Τρώων ἀμφὶ φόνῳ μάλα γάρ μέγα δέγνυτο πῆμα.

vulnerarit aut jaculo-fixerit, ejus vero in pectore fuit cor
vbique per montes vastos, atque est ejus non-colibenda

vis:] sic etiam furore-perita fatidico in corde,
proruit e domo, comæ vero ipsi diffusa-fuerant

per-humeros argenteos ad-dorsum usque protensa,
et oculi radiabant impudenter; ejus autem cervix
quasi a ventis ramus, valde agitabatur huc-illuc.

Et vehementer gemuit ac clamavit virgo eximia:

Heu miseri, nunc subimus tenebras; undique enim nobis
plena igne urbs et sanguine atque exitio
tristi, et ubique prodigia luctuosa
dii exhibent, atque inter pedes jacemus exitii.

O miseri, plane ignoratis triste fatum, sed simul omnes
gaudetis insipientes: hic (*equus*) enim magnum malum
occultat.] Verum mihi non obtemperabit, neque si valde
multa dixerim,] quia Furiae graviter propter-nuptias iratae
horrendas] Helenæ ac Parcæ immites ruunt
ubique per urbem. In convivio autem tristi
epulamini postremas epulas turpi inquinatas tabo,
jam attingentes viam communem umbris-mortuorum.

At quispiam cavillans exitiosum protulit verbum :

O filia Priami, quare te effrenis jubet
lingua ac stultiloquentia vana omnia dicere?
neque te virgineus et intactus retinet pudor,
sed te rabies pernitosia circumcursitat: ideo te omnes
nullo-unquam honore-dignantur homines, loquacem existentem.] Abeas-in-malam-rem, ac Græcis funestum edas
oraculum] ac tibi-ipsi. Forte te etiam acerbior calamitas
manet Laocoonte impudente: non enim decet
deorum cara dona impetrare dementem.

Sic dixit Trojanorum quispiam in urbe, sic etiam ali
puellam objurgarunt ac negarunt sana *eam* loqui,
quia ipsis malum et ineluctabilis vis Fati
prope astabant. Ipsi vero non cogitantes de-interitu,
illam conviciis-petentes depellebant ab-immenso equo.
Etenim instituerat ejus ligna cuncta dissipare,
aut comburere saeo igni, ideoque piceæ
ardentis adhuc titione de foco correpto
irruerat furore-perita, altera vero manu serebat
ancipitem bipennem, funestumque rabide-impetebat equum
ut insidias luctiferas etiam aperte contemplarentur
Trojani. Sed hi ipsis celeriter e manibus excutientes
ignem ac pernitosum ferrum, hilares adornabant
convivium triste. Valde enim ipsis inguebat postrema nox.

Cæterum Græci intus gaudebant exaudientes
convivantium strepitum per Ilium, neque curantium
Cassandram, quam ipsis admirabantur, quod fuisse
vere edocta mentem et consilium Græcorum.

Illa vero ruebat ut pardalis in montibus irritata,
quam a stabulo canes sedulique pastores
propulsarunt festinante; ea vero saevum cor habens
aversa retrocedit, quamvis incitata:
sic illa ingenti ab-equo recedebat, cruciata cor [perniciem.
Trouw proper cædem; valde enim magnam expectabat

ΑΟΓΟΣ ΙΓ.

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ διμῶς σύριγξι μέγ' ἡπυον· ἀμφὶ δὲ πάντη
μολτὴ ἐπ' ὅρχηθιοῖσι καὶ ἄκριτος ἔσκεν αὔτῃ
δαινυμένων, οἵη τε πέλει παρὰ δαιτὶ καὶ οἰνῳ·
5 ὅδε δέ τις χειρέσσι λαβὼν ἔνι πλειὸν ἀλεισον
πίνεν ἀκηδέστως· βαρύθυντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅρθιαλιμοὶ στρεφοδίνεον· ἀλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
ἔκ στόματος προΐσκεν ἔπος κεκολουμένα βάζων·
καὶ ἦρ οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια καὶ δόμοις αὐτὸς
10 φαίνετο κινυμένουσιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
ἄμφιπεριστραψθαι ἀνὰ πτολίν· διστο δ' ἄρ' ἄγαλν
ἄμφεχεν· ἀκρήτῳ γάρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
καὶ νόος αἰζηῶν, δόπτ' ἐς φρένα γανδὸν ἔκηται·
καὶ ἥρα καρηβάρεων τοῖον ποτὶ μῆθον ἔειπεν·
15 Ἡράλιον Δαναοὶ πουλὸν στρατὸν ἐνθάδ' ἀγειραν,
σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσταν ὅσα φρεσὶ μηχανόντο,
ἀλλ' αὐτῶς ἀπόρουσαν ἀπ' ἀστεος ἡμετέροιο,
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες ἡδὲ γυναιξίν.
Ὦς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἔεργμένος φρένας οἴνῳ,
20 νηπίος οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὅλεθρον.
Εὗτε γάρ θυνος ἔρυκεν ἀνὰ πτολίν ἀλιθοθεν ἄλλον,
οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσιῷ καὶ ἐδωδῆ,
δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλέντα Σίνων ἀνὰ πυρὸν ἀειρεν
δεικνὺς Ἀργείοις πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
25 ἀσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴωνται
Τρώες ἔսθιενες, τάχοι δ' ἀμφαδὸν πάντα γένηται.
Ἄλλ' οἱ μὲν λεχέεσσι πανύστατον θυνον ἵαυον
πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἐκ Τενέδου νήσεσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
30 Αὐτὸς δ' ἄγγη ἱπποι Σίνων κίεν· ἥκα δ' ἁσσεν,
ἥκα μάλ', ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρώεστι πύληται,
ἄλλ' οἴοι Δαναῶν ἡγήτορες, δῶν ἀπὸ νόσφιν
θυνος ἀδηνή πεπότητο λιαιοιμένων πονέσθαι.
Οἱ δέ οἱ ἐνδὸν ἐόντες ἐπέκλυον· ἐς δ' Ὁδυσῆα
35 πάντες ἐπ' οὐατ' ἔνευσαν· δὲ δέ σφεας ὀτρύνεσκεν
ἥκα καὶ ἀτρεμέως ἐκβήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι καὶ ἐξ ἱπποι χαμάζε
ζόρμαιον πονέσθαι· δ' δ' ἰδρείησιν ἔρυκε
πάντας ἐπεσυμένους· αὐτὸς δέ ἄρα χεροὶ θοῆσιν
40 ἱππον δουρατέοι μάλ' ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἐνθα
πλευρὰ διεξώγεν ἐϋμμελίνη ὑπ' Ἐπειῷ·
βαίνον δ' ἐξανέδυν σανίδων ὑπερ, ἀμφὶ δὲ πάντη
Τρώας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ' εἴτου ἴδοιτο.
Ὦς δ' θταν ἀργαλέω λιμῷ βεβολημένος ἥτορ
45 ἐξ δρέων ἐλθησι λύκος χατέων μάλ' ἐδωδῆς [τας
ποιμνης πρόξ σταθμὸν εύρην, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶ-
καὶ κύνας, οἱ δέ τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάσι,
βαίνη ποστὶν ἔχηλος ὑπέρ ποιμνήιος ἔρχος·
δέ οὐδυσεὺς ἱπποι κατήιεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
50 ὅδριμοι ἄλλοι ἔποντο Πανελάρην βασιλῆες]

LIBER XIII.

ILLI igitur (*Trojani*) in urbe convivabant, interque eos
tibiæ cum fistulis valde sonabant, et circumquaque
cantus cum tripudiis et indiscretus erat sonitus
convivantium, qui solet esse in convivio et compotione.
Ibi vero quis in manibus accepto pleno poculo
bibebat secure, gravabatur autem ipsi mens intus,
atque oculi vertigine-corripiebantur, aliudque super alio
ex ore emittebat verbum impedita loquens,
et ipsi in domo repositæ res ipsaque domus
videbantur commotis similia, omniaque putabat
circumferri in urbe, oculos enim caligo
circumsepiebat; nam mero hebetabantur oculi
et mens juvenum, cum in præcordia copiose descenderit;
ac caput-gravatus tale verbum protulit:

Certe frustra Græci immensum exercitum hic contraxerunt, miserij, neque complerunt quæ in animis machinabantur, sed re-infecta refugerunt ab urbe nostra, parvis pueris similes ac mulieribus.

Sic dixit Trojanorum quispiam impeditus mentem vino, stolidus, neque advertit præ foribus exitium. Postquam enim somnus opprescit alibi alium, vino impletos nimis-multa et cibo, tunc dumem ardentes Sinon faciem sustulit ostendens Græcis ignisflammam. Ipsius autem cor valde sollicitum-erat in pectore, ne ipsum viderent Trojanū strenui, ac celeriter palam cuncta fierent. Verum illi in toris postremum somnum carpebant, multo mero gravati; hi (*Græci*) autem conspiciunt ex Tenedo, navibus navigationem adornarunt. Ipse vero prope-ad equum Sinon accessit ac submissis clavatis, submissis valde, ne forte quis Trojanorum audiret, sed soli Græcorum duces, a quibus procul valde somnus avolarat, cupientibus pugnam-inire. Hi vero inclusi qui-erant eum exaudierunt, et ad Ulyssem omnes aures inclinarunt. Is autem illos jussit tacite et sine-strepu exire, qui etiam obtemperabant ad bellum excitanti, et ex equo in-terram festinabant ad-pugnandum. Verum ipse prudenter cohibebat cunctos cum-impetu-erupturos, et ipse manibus expeditis equi lignei perplacie hinc et illinc latera aperuit bene-hastato cum Epeo, ac paulum emersit supra valvas et circumquaque Troas circumspexit, vigilantem num forte videret aliquem.] Ut cum tristi fame stimulatus cor, ex montibus proruit lupus valde expetens prædæ ad gregis amplum stabulum, sed devitans viros et canes, qui oves custodire prompti-sunt, incedit pedibus tacitus ad pastorale septum: sic Ulysses ex-equo descendit. Post ipsum autem fortes cæteri sequebantur Græcorum duces,

νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἀσπερ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριστήσεσιν ἔυσθενέσσι κέλευθα
ἴππον ἐσερχομένοις καὶ ἐξ ἵπποιο κιούσιν·
οἱ δὲ τότ' ἀμφ' αὐτῆσι κατήιον ἄλλοι,
διασταλέοι, σφήκεσσιν ἐοικότες, οὓς τε κλονήσῃ
δρυτόμος, οἱ δὲ ἄρα πάντες δρινόμενοι πέρι θυμῷ
ὅσου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαίουσιν·
δις οἶγ' ἐξ ἵπποιο μεμαρτέος ἐξεχέοντο
ἐξ Τρώων πτολείθρον ἕύχτιτον· ἐν δὲ ἄρᾳ τοῖσι
πάλλεται ἐνὶ στέροισι κέαρ· τάχα δὲ οἱ μὲν ἔναιρον
δυσμενέας· τοι δὲ ἐσκον ἔσω ἀλός, αἱ δὲ ἔφροντο
νῆσες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτιος δὲ θύνει κέλευθα
οὐρῶν ἐπιπροεῖσται· νόος δὲ λαίνετ' Ἀχαιῶν.
Καρπαλίμως δὲ ἐλθούντες ἐπ' ἥρας Ἐλλησπόντου
οἱ ἔνθι αὐθίς στήσαντε νέας, σὺν δὲ ἀρμενα πάντα
εἴλον ἐπισταμένως, δόσα νήσειν αἰὲν ἔπονται·
αὐτοὶ δὲ αἰψὺ ἐκβάντες ἐξ Πλιον ἐσεύοντο
ἄθρομοι, ἡύτε μῆλα περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
ἐκ νομοῦ ὄληντος διπρωνῆν ὑπὸ νύκτα·
70 δις οἶγ' αὐταῖχοι Τρώων ποτὲ ἀστυ νέοντο
πάντες ἀριστήσειν ἀργηγέμεναι μεμάῶτες.
Οἱ δὲ ὡς παρδάλιες λιμῷ περιπαιφάσσοντες
σταθμῷ ἐπιβρίσσωσι κατ' οὔρα παχρὰ καὶ ὄλην
εὐδόντος μογεροῦ σημάντορος, ἀλλὰ δὲ ἐπ' ἄλλοις
75 δάμνανθ' ἔρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
* * * * *

αἴματι καὶ νεκύεσσιν, δρῷρεις δὲ αἰνὸς διεθρος,
καίπερ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἔοντων.
Αλλ' θε δὴ μᾶλα πάντες ἔδαν ποτὲ τείχεα Τροίης,
δὴ τότε μαιμώνωντες ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
80 οἱ Πριάμοιο πόλης μένος πνεύοντες· Ἀρης·
πᾶν δὲ ἔρον πτολείθρον ἐνίπλειον πολέμου
καὶ νεκύων, πάντη δὲ πέρι στονόντα μέλαθρα
καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶ λαίνοντο.
Ἐν δὲ καὶ αὐτῷ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες δρουσαν·
85 μανέτο δὲ ἐν μέσσοισιν Ἀρης στονόντα τὸν Ἔνυών·
πάντη δὲ αἴμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύτερο δὲ χθὼν
Τρώων δλυμένων ἦδ' ἀλλοδαπῶν ἐκικούρων·
τῶν οἱ μὲν θανάτῳ δεδμημένοι διρυσάντι
κείντο κατὰ πτολείθρον ἐν αἴματι· τοι δὲ ἐφύπερθε
90 πίπτον ἀποπνεύοντες ἔδον μένος· οἱ δὲ ἄρα κειρὶ¹
δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες διζύρως ἀλλάληντο
ἀμφὶ δόμους· ἀλλοι δὲ ποδῶν ἔκάτερος κοπέντων
ἀμφὶ νεκροὺς εἰρπυζον ἀστεπτα κωκύοντες·
πολλῶν δὲ ἐν κονίσι μαχήσασθαι μεμαώτων
95 γείρες ἀπηράχθησαν ὅμῶς κεραλῆσι καὶ αὐτῆς·
φευγόντων δὲ ἑέρων μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
ἀντικρὺς ἐς μαζούς, τῶν δὲ ἰξύας, ἀχρις ικέσθαι
αἰδοῖον ἐφύπερθε διαμπερές, ἥχι μάλιστα
Ἀρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰγακή.
100 Πάντη δὲ ἀμφὶ πόληρι κυνῶν ἀλεγεινὸς δρῷρει
ῶρυθμός· στονάκῃ δὲ δαΐσταμένων αἰζηόν
ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δὲ λαίγε πάντα μέλαθρα
ἀσπετον· οἰμωγῇ δὲ πέλειν στονόντα γυναικῶν

descendentes scalis gradatim, quas Epeus
fabricarat principibus streuuis vias,
in equum consequentibus et ex equo descendantibus:
hi igitur tunc per ipsas descendebant aliunde alii
intrepidi, vespis similes, quas turbat
lignator; ipsae vero cunctæ percitæ vehenienter ira
ex-ramo effunduntur, cum strepitum exaudiunt:
sic etiam illi ex equo prompti effundebantur
in Trojanorum urbem munitam; at ipsis
palpitabat in pectoribus cor. Mox itaque hi trucidabant
hostes, illi vero erant in mari, ac cerebantur
naves super vastum æquor, Thetisque dirigebat cursum
ventum-secundum immittens, unde mens oblectabatur
Græcorum.] Celeriter autem profecti ad littora Helleponsi
ibi iterum constituerunt naves, et armamenta cuncta
contraxerunt scienter, que naves semper sequuntur:
ipsi vero celeriter egressi in Ilium impetuose-ferebantur
cum-fremitu, veluti oves ad stabulum properantes
e pascuis nemoris autumnalem sub noctem;
sic etiam illi strepentes Troum ad urbem contendebant,
omnes principibus auxilio-venire parati.
Illi vero, ut pardi fame in-rabiem-acti
stabulo ingruunt per montes arduos et silvam
dormiente desfatigato pastore, aliasque post alias (oves)
mactant intra septum per caliginem, circum autem ubique
*
sanguine et cadaveribus, atque oriebatur saeva cædes,
quamquam adhuc plures Græcorum extra urbem erant.
Verum cum jam cuncti accessissent ad muros Trojæ,
tunc magno-impetu temere infundebantur
in Priami urbem robur spirantes Martis,
totamque invenerunt urbem repletam bello
et cadaveribus, ac circumquaque luctuosas domos
ardentes terribiliter: valde autem in animis oblectabantur.
Inde etiam ipsi in Trojanos hostili animo irruerunt;
furebat autem inter medios Mars ac Iuctifica Bellona,
et ubique sanguis ater inundabat, ac rigabatur terra
Trojanis pereuntibus et alienigenis auxiliariis,
quorum alii quidem morte prostrati horrenda
jacebant per urbem in sanguine, alii super
cadavera efflantes suam animam, alii etiam manu
collectim intestina tenentes misere errabant
per domus, alii vero pedibus utrinque resectis
inter mortuos serpebant horrendum ululantes,
multorum etiam in pulvere pugnare cupientium
manus amputatae sunt cum capitibus etiam ipsis
fugientibus contra alii hastæ per dorsa transierunt
usque ad papillas, aliorumque ad lumbos, usque dum pe-
ntranrent supra pubem penitus, ubi maxime
Martis indefessi hasta est dolorifica.
Ubique porro circa urbem canum tristis excitatus-est
latratus, ac gemitus caesorum juvenum
erat miserabilis, circumque sonuerunt cunctæ domus
valde, ploratus etiam erat tristissimus mulierum

ειδομένων γεράνοισιν, δι' αἰετὸν ἀθήνασσιν
 105 οὐδέ στονα δί' αἰθέρος, οὐδὲ ἄρα τῆσι
 θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἐ μοῦνον
 μαχρὸν ἀνατρίζουσι φοβεύμεναι ἕρόν δρών.
 Ως ὅρα Τρωϊάδες μέγα κώκουν ἀλλοθεν ἀλλαι,
 αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λεχέων ἀπο, ταὶ δὲ ἐπὶ γαῖαν
 110 θρώσκουσαι τῆς δούτηι μίτρησσί τι μέμβλετο λυγρῆς,
 ἀλλ' αὔτως ἀλληληντο περὶ μελέσσειχι τῶν [πτηρην,
 μοῦνον ἑφεσάδεμεναι· ταὶ δὲ οὐ φθάσαν οὔτε καλύ-
 ούτε βαθὺν μελέσσειν ἔλειν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
 δυσμενέας τρομέουσαι ἀμφιχανή πεπέδηντο,
 115 παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δὲ ὄρα χερὶ θοήσιν
 αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμυμοροι· αἱ δὲ ἀλεγεινῶς
 ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερὶ^{της}
 θεινόμεναι γοδάσκον ἀδην· ἔτεραι δὲ κυδομὸν
 δυσμενέως ἐτλησαν ἐναντίον, ἐκ δὲ ἐλάθοντο
 120 δειματος, δλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαῖαι
 ἀνδράσιν ή τεκέσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
 ὥπασεν· οἰμωγὴ δὲ ἀταλάρφρονας ἔκβαλεν ὅπνον
 νηπιάχους, τῶν οὕπω ἐπίστατο κήδεα θυμός.
 Ώλλοι δὲ ἀμφ' ἀλοίσιν ἀπέπνεον· οἱ δὲ ἐκέχυντο
 125 πότμον δρμῶς δρόντες δνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγρὰ
 Κῆπες δίζυρῶς ἐπεγήθεο δλυμένοισιν·
 οἱ δὲ ὥστ' ἀφνειοι σύες κατὰ δώματ' ἀνακτος
 εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπειριτον ἐντύνοντος
 μυρίοις ἐκτείνοντο· λυγρῷ δὲ ἀνεμίσγητο λύθρῳ
 130 οἵνος ἔτ' ἐν κρητῆσι λελειμμένοις· οὐδὲ τις ἦνε,
 δς κεν ἀνευθε φόνοι φέρε στονόντα σίδηρον,
 οὐδὲ εἴ τις μάλι ἀναλκις ἔνη· δλέκοντο δὲ Τρῶες·
 ως δὲ ὑπὸ θεοὶ μῆλα δαιτεῖται ηὲ λύκοισι,
 καύματος ἐσσυμένοι δυσαέος ηματι μέσσω,
 135 ποιμένοις οὐ παρεόντος, θτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
 ιλαδὸν ἀλλήλοισιν δρμῶς συναρρότα πάντα
 μίμωσιν, κείνοι γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,
 *
 νηδόνα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες
 αἴμα μέλαν πίνουσιν, ἀπαν δὲ δλέκοντι μένοντες
 140 πῶς, κακήν δὲ ἄρα δαιτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆται·
 ως Δαναοὶ Πριάμοι κατὰ πτολιν ἀλλον ἐπ' ἄλλῳ
 κτείνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνδηστήτα·
 οὐδὲ δέ την Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
 γναμπτὰ μέλη πεπάλαχτο μελαινόμεν' αἴματι πολ-
 145 ούδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτητος πέλε δηρις, [Λῷ.
 ἀλλ' οἱ μὲν δεπάσσει τετυμμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
 οἱ δὲ ἔτι καιομένοισιν ἐπ' ἐσχαρεώσι τυπέντες
 δαλοῖς ηδέ δελοῖσι πεπαρμένοι ἐκπνείεσκον,
 οἵς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
 150 ዘφαίστου μαλεροι περιείοντος ἀτμῆ·
 ἄλλοι δὲ αὖ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι θοήσιν
 ησπαιρον δηηθέντες ἐν αἴματι τῶν δὲ ἀπὸ χειρῶν
 δάκτυλοι ἀτμήθησαν, ἐπὶ ἔρος εῦτε βάλοντο
 χειράς ἑελδόμενοι στυγερᾶς ἀπὸ Κῆρας ἀμύνειν·
 155 καὶ ποὺ τις βρεχμόν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχει
 λᾶξ βαλὼν ἔταροι κατὰ μόδον. Οἱ δὲ ηῆρες

quaesimiles-erant gruibus, quando aquilam conspexerint
 ex-alto irruentem per æthera; neque enim ipsis
 intrepidum in-pectoribus est robur, sed in ipsam tantum
 multum strident metuentes sacram avem:
 sic etiam Troiades valde plorabant aliunde aliae,
 aliae quidem excitatae de lectis, aliae vero in terram
 prosilentes, quibus non mitra amplius cura-erat tristibus,
 sed temere errabant, circa membra subducas
 tantum induitæ; aliae vero non prius-poterant, neque ca-
 lyptram] neque demissum membris circumdatre peplum,
 sed irruentes] hostes trementes perplexitate fuerant obvin-
 ctæ.] turbatae animo, solum itaque manibus celeribus
 pudenda tegebant infelices; aliae misere
 e capite vellebant comam ac pectora manibus
 plangentes plorabant admodum; aliae vero pugnam
 contra hostes sustinuerunt et obliviscebantur
 timoris, pereuntibus auxiliari paratae
 viris aut liberis, quia magnam fiduciam necessitas
 præbuerat. Cæterum ploratus teneros excitabat e-somno
 infantes, quorum mens nondum norat curas:
 alii vero juxta alios expirabant, aliique sternebantur
 exitium una consipientes cum-somniis. Undique autem
 tristes.] Parcat terribiliter gaudebant ob-pereuntes.
 Illi vero (*Trojani*), ut porci opulent in ædibus regis
 convivium populo splendidum apparantis,
 innumerū trucidabant, ac fœdo misciebatur cruento
 vinum adhuc in crateris reliquum; neque quisquam erat
 qui absque cæde gestaret luctificum ferrum,
 neque si quis valde imbellis esset. Prosternebant autem
 Troes.] Sicuti vero thoibus oves laniantur aut lupis,
 æstu solis grassante molesto die medio,
 pastore non præsente, quando umbroso in loco
 gregatim inter-se simul conjunctæ omnes
 manent, illo lac domum ferente,
 *
 ventrem implentes multivorum, cunctas adorti
 sanguinem atrum bibunt, totumque interimunt morantes
 gregem, sed triste epulum misero parant pastori:
 sic Graeci Priami in urbe alium post alium
 trucidabant irruentes in extremo prælio,
 nec erat Trojanorum quisquam sine-vulnere, sed omnium
 flexibilia membra foedata-erant, atrata sanguine multo.
 Neque tamen Graecis incurvatum erat prelium;
 verum alii quidem poculis icti, alii contra mensis,
 alii etiam adhuc ardentibus a focis percussi
 titionibus ac verubus transfixi animam-effabant,
 in quibus (*verubus*) etiamnum viscera porcorum calida
 relicta-fuerant] Vulcani calidi circumferventis vapore;
 alii contra securibus ac ascis acutis
 casi palpitabant in sanguine; aliorum vero de manibus
 digitii resecti-fuerant, ad ensem cum admoverent
 manus cupidi tristia Fata abigere;
 et quispiam forte occiput ac cerebrum confregit
 alterius, saxum jacens in prolio. Illi autem veluti feræ

οὐτάμενοι σταθμοῖς ἔνι ποιμένος ἀγραύλοιο
ἀργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοι χόλοιο,
νυχὸν ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ισχανώντες Ἀρηος
160 ἄμει δόμους Πριάμοιο κυδοίμενον ἀλλοιεν ἄλλον
τεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγγείησι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γάρ δοῖς φθάσαν ἐκ μεγάροιο
ἢ ξίφος ἢ δόρον μακρὸν ἔτις ἀνὰ γερσὸν ἀειραι,
δυσμενέας δάμναντο καὶ ὃς, βεβαρηότες οἴνῳ.
165 Αἴγλη δ' ἀσπετος ὥρτο δι' ἀστος, οὔνεκ' Ἀχαιῶν
πολλοὶ ἔχον χειρέσσι πυρὸς σέλας, ὅφρ' ἀνὰ δῆριν
δυσμενέας τε φλοιους τε μάλι' ἀτρεκείνος δρόσωι.
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιώντα
αἰχμητῆρα Κόροινον, ἀγασοῦ Μύγδονος υῖα,
170 ἐγγείη κοιλοὶ διὰ στομάχοιο πέρτεσν,
ἥγι! θοὰ πόσιος τε καὶ εἰδάτος εἰσ τε κέλευθοι·
καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκιγήσατο πότμος·
κάππεσε δὲ μέλαν αἷμα καὶ ἀλλων ἔνεα νεκρῶν,
νήπιος· οὐ δὲ ἀπόνητο γάμων, ὃν οὔνεγχ' οἴκανεν
175 χιλίος ὑπὸ Πριάμοιο πολιν, καὶ ὑπέσχετο Ἀχαιοὺς
Ἴλιον ἀψὲ ὡσαί· τῷ δὲ οὐ θεὸς ἔξετέλεσσεν
Ἐλπωρήν· Κῆρες γάρ οἱ προέκαν δλεθρον.
Σὺν δὲ οἱ Εὐρυδάμαντα χατέκτανεν ἀντιώντα,
γαμβρὸν ἔμμελίην Ἀντήνορος, ὃς ῥα μαλιστα
180 θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαφροσύνησ' ἐκέκαστο.
Ἐνθα καὶ Ἰλιονῆς συνήντετο δημογέροντι,
καὶ οἱ ἐπὶ ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δὲ ἄρα πάγκυ
γηραλέου κλάσθησαν ἀδηνὶ εἰτὶ σώματι γυῖα·
καὶ ῥα πειριτομέων μάλα χειρεσιν ἀμφοτέρησι,
185 τῇ μὲν ἄρο τοντος θοὸν, τῇ δὲ ἥκιτο γούνων
ἀνδροφόνου θρωσκος· δὲ δὲ μόθον ἐσσύμενος περ
ἡ χόλου ἀμβολῆρη ἢ καὶ θεοῦ δτρόναντος
βαίνων ἀπέσχε γέροντος ἐὸν ξίφος, ὅφρα τι εἴπη
λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ δρέπιμον· δὲ δὲ ἀλεγεινὸν
190 ἵαχεν ἐστυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἀμφεγε δείμα.

Τουνοῦμαί σ', θτις ἔστοι πολυσθενέων Ἀργείων,
αἴδεσσαι ἀμφὶ γέροντος ἔνας χέρας, ἀργαλού τε
ληγε χόλοιο· καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος
ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ δρέπιμον· ἦν δὲ γέροντα
195 κτείνης, οὐ νύ τις αἴνος ἐψέψεται εἰνεκεν ἀλλῆς·
τούνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζηνὸς τρέπε χεῖρας
ἐλπόμενος ποτε γῆρας δομοῖον εἰσταψικέστα.

Ὥς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός.

Ω γέρον, ἔλπομεν γέρυγος ζεῦδόν ποτὶ γῆρασκεσθαι·
200 ἀλλά μοι οἵς ἔτι κάρτος ἀξέσται, οὕτων ἐάσω
ἔχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' Ἄιδι πάντας ιάψω,
οὔνεκ' ἀρέτησθαι δέ τοις ἀνήρ καὶ δήμονος ἄνδρος ἐπαμύνει.

Ὥς εἰπὼν λαμποῖ διήλατε λοίγον ἄρο
δεινὸς ἀνήρ· θύμει δὲ δηπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος

205 ψυχῆς εἶτι τάχιστα καὶ αἴματος αἰνὰ κέλευθοι.
Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέλατε δημοθέντα
Τυδεῖδος χέρεσσιν· δὲ δὲ εἰς θρωνας ἐναίρων
ἐσσοτε ἀνὰ πτολειθρον, ἐῷ μέγα κάρτει θύμῳ·
210 ἐάμνατο δὲ ἥν τοις Αθαντα· βάλεν δὲ πόδον ρατιμακρῷ
υῖα Περιμνήστοι περικλυτὸν Εὐρυκόντων.

sauciatae in stabulis pastoris rustici
immaniter grassabantur, commota bile
per noctem funestam, valdeque cupidi Martis
circa aedes Priami pugnam ciebant aliunde alium
concitantes, ubi multi etiam hastis interficti-suunt
Græcorum. Troum enim quicunque potuerunt ex ædibus
aut ensem aut hastam longam suis manibus effere,
hostes occidebant etiam sic, gravati vino.

Splendor autem immensus excitatus fuerat per urbem,
quia Græcorum] multi gestabant manibus ignis flammam,
ut in prælio] hostes et amicos vere discernerent.
Ac tunc Tydei filius in pugna occurserent
bellicosum Corœbūm, clari Mygdonis filium,
hasta per cavum stomachum transfixit,
ubi celeres potus ac cibi sunt viæ,
et hunc quidem in hasta atra apprehendit mors;
procidit autem in atrum sanguinem aliorumque acervos
cadaverum,] stolidus, non enim fructum-percepit ex-nu-
ptiis, quarum causa venerab[ilis] in Priami urbem, et rece-
perat Græcos] ab Ilio depellere. Ei vero Deus non perficit
votum. Fata enim ipsi prius-immiserunt mortem.
Cum eo vero Eurydamanta intererit occurserent,
generum hastipotentem Antenoris, qui maxime
animi inter Trojanos integritate excelluit.
Ibi etiam Ilioneo occurrit senatori,
et in ipsum ensem sævum strinxit : ejus autem omnino
senis fracta erant prorsus in corpore membra
ideoque contremiscens admodum manu utraque,
altera ensem corripuit acutum, altera contigit genua
sanguinarii herois : at ille ad cædem quamvis festinas,
aut iræ remissione, aut etiam Deo monente,
paulum cohibuit a-sene suum ensem, ut aliquid diceret
precans virum acrem ac fortē; ille igitur misere
clamabat extemplo, nam tristis eum occuparat metus :

Supplex-le-rogo, quisquis es prepotentium Græcorum,
parce contra senem manibus tuis, sævamque
mitte iram, namque est ingens viro gloria
virum juvenem interficien ac fortē; si vero senem
interimas, non ulla laus insequetur ob fortitudinem:
ideo a me procul in juvenes converte manus,
si-speras olim ad senectutem similem te-perventurum.

Sic loquenter affatus-est praestantis Tydei filius :

O senex, spero ego quidem bonam ad senectam me-per-
venturum:] verum dum milii robur suppeditatur , nullum
relinquam] hostem mei capitis, sed Plutoni omnes mittam,
quia vir strenuus etiam hostilem virum ulciscitur.

Sic locutus per-guttur impulit letalem ensem
sævus vir; direxit autem eo, ubi hominibus mors
ad animam penetrat celerrime ac sanguinis funestæ viæ
sunt.] Ac hunc quidem mors tristis prostravit hostiliter-æ-
sim] Tydidae manibus. Porro is in heroas grassans
cum-impetu-ferebatur per urbem, suo robore valde furens:
intererit egregium Abantem , ac prostravit hasta longa
filium Perimnesti, inclytum Eurycoontem.

Αλας δ' Ἀμριμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Ἀγαμέμνων,
Τίδομενεὺς δὲ Μίμαντα, Μέγης δ' Ἐλε Δηϊσπίτην.
Τύπος δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμυνακεῖται ὑπὸ δουρὶ¹
Πάρμυνον διὸν δλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην,
215 Τισίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἄμα πάντας
υῆτας Πριάμοιο· καὶ ἀντιώντ' ἀνὰ δῆριν
δάμνατ' Ἀγήνορα διὸν· ἐπ' ἀλλοὶ δὲ ἀλλον ἔπειρεν
ἡρώων· πάντη δὲ μέλας ἀνεραίνετ' δλεθρος
δλλουμένων· δὲ δὲ πατρὸς ἕοῦ καταειμένος ἀλλήν,
220 μαιμώνων ἔδιζεν δσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ
δυσμενέων βασιλῆι κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν,
Ἐρκείου ποτὶ βωμόν. Οὐ δὲ ἵδεν μὲν Ἀχιλῆος,
ἔγνω ἄρα τὸν ἔοντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸς
θυμὸν ἔξιδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισι δλεσσαι·
τούνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέσθαι·
225 Ως τέκος δόριμοθυμον ἔϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
κτείνον, μηδὲ ἔλεαιρε δυσάμμορον· οὐ γάρ ἔγωγε
τοια παθόν καὶ τόσσα λιλαιόματι εἰσοράσθαι
ἥελιοι φάσος πανδερκέος, ἀλλά που ἥδη
230 φθείσθαι δύμας τεκέσσοι καὶ ἔκλειλαθέσθαι ἀνήρες
λευγαλέης δμάδου τε δυσηγέος. Ως δρελόν με
σείο πατήρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἔσιδεσθαι
Πιον, δππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Ἐκτορος, δν μοι ἔπειρε πατήρ τεος· ἀλλὰ τὸ μέν που
235 Κῆρες ἔπεκλωσαντο· σὸν δὲ ἡμετέροιο φόνοιο
ἄκαστον δόριμον ἥτορ, δπωα λελάθωμ' δδυνάων.
Ως φάμενον προσέειπεν Ἀχιλέος δόριμοις γόρ
Ως γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσύμμενόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ σ' ἔχρον δόντα μετὰ ζωοῖσιν ἔάστω.
240 Οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἀλλο.

Ως εἰπὼν ἀπέκοψε κάρην πολιοῖο γέροντος
ρήγδίωνα, δια εἰ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσηται
λήγιου ἀζαλέοι θέρευες εὐθαλάπεος ὥρη·
ἢ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πουλὺν ἐπ' αἴγαν
245 νόσφ' ἄλλων μελέων, δόποις ἐγκίνυται ἀνήρ· [δρῶν,
κεῖτο δὲ ἄρ' ἐς μέλαν αἴμα καὶ εἰς ἐτέρων φόνον ἀν-
*
δλωκ καὶ γενεὴ καὶ ἀπειρεσίοις τεκέσσοιν·
οὐ γάρ δὴν ἐπὶ κύδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα που καὶ ὅνειδος ἔπεσσται ἀπροτίσπον.
250 Καὶ τὸν μὲν πότμοςεῖλε· κακῶν δὲ δγελήσατο πάντων.

Οἱ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀρ' ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἥτορ διεσταν,
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκούνησιν ἔοντα,
Ἐκτορὶ γιώμενοι, ἐπειή σφισι πῆμα κόρυσσε
255 ζωὸς ἔον· τῷ καὶ οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλιην,
καὶ οἱ παιδὶ ἔβάλοντο καθ' ἔρκεος αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὐπω δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.

Ἡύτε πόρτιν δρεσφι λύκοι γατέοντες ἔδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἥγκεντα κακοφραδῆστι βάλωνται
260 μητρὸς ἀποτμήξαντες ἔγγλαχέων ἀπὸ μαζῶν,
ἢ δὲ θέη γοσῶστα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μακρὰ κινυρούμενη, τῇ δὲ ἔξοπιθεν κακὸν ἀλλο
ἔθη, ἐπειὲ λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτὴν·

Ajax vero Ampliomedontem, Damastoridem autem Agamemnon] Idomeneusque Mimantem, Meges porro sustulit Deiopiten.] Hinc filius Achillis indomita hasta Pammonem divinum interemit, ac percussit irruente Politen,] Tesiphonumque posthos interfecit, hos simul omnes] filios Priami, atque occursantem in proelio interemit Agenorem nobilem, ac post alium alium leto-dedit heroum: ubique autem atra conspiciebat mors pereuntium, ille enim patris sui instructus robore magno-impetu sternebat quoscumque prehendit. Ibi etiam ipsi hostium regi infesto animo occurrit, Hercei Jovis ad aram. Is vero ut vidit filium Achillis cognovit celeriter ipsum esse, nec refugit, quia ipse vitam cupiebat post filios suos perdere: ideo illum compellavit, promptus ad moriendum:

O fili violente bellicosi Achillis,
occide me, neve miserare infelicem, non enim ego talia passus ac tanta cupio intueri
solis lumen cuncta-lustrantis, sed jam perire cum liberis atque oblivisci calamitatis tristis bellique luctuosi. O utinam me tuus pater interficisset, priusquam accensum vidi sem Ilium, cum redētionis-premium pro cæso ferrem Hectore, quem mihi interemit pater tuus: verum id ita Fata decreverant: tu vero nostra cæde exsatia fortem animum, ut oblivia dolorum.

Sic locutum interpellavit Achillis fortis filius:

O senex, cupidum ac properantem incitas,
non enim te hostem existentem inter vivos relinquam. Non enim quicquam vita est hominibus carius aliud.

Sic fatus desecuit caput cani senis
tam facile, quam si quis spicam demessuerit
segetis aridae, aestatis calidissimæ tempore.

Illud vero magno cum-gemitu provolvebatur multam in terram] procula-cæteris membris, quibus commovetetur homo, jacebatque in atro sanguine et in cæterorum strage virorum.

*
opulentia et genere et innumeris liberis:
non enim diu gloria viget hominibus,
sed forte etiam dehestatio ingruit ex-improviso.

Et hunc quidem fatum sustulit, malorumque oblitus-est omnium.] At etiam Astyanactem præcipitarunt Graeci equis-citis-clari] de turri edita, ac caram ipsi vitam extinxerunt] abstracto eo, matris in ulnis cum-esset, Hectori succentes, quandoquidem ipsis malum intulerat vivus existens. Ideo etiam ipsius odio-habuerunt sobolem, et ejus filium præcipitarunt de muro edito, infantem, nondum certaminum gnarum belli.

Veluti vitulum in-montibus lupi indigi victus in rapem ventosam malo-consilio adiungit a matris avulsum fecundis uberibus; ipsa vero currit lugens carum vitulum huc et illuc, valde quiritans, ei autem exinde malum aliud accedit, quando eam leones abripuerint etiam ipsam:

ώς τὴν ἀσχαλόωσαν ἀδην περὶ παιδὸς ἑοῖο
265 ἦγον δῆιοι ἀνδρες ἄμ' ἀλλης ληγάδεσσι
κούρην Ἡετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
ἥ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο καὶ ἀνέρος ἥδε τοκῆος
μηνησαμένη αἰνὸν ϕόνον ἐπέσφυρος Ἡετίωνη
ἀρμηνεν οὐανέσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἀμεινον
270 τεθύμανεν ἐν πολέμῳ ἢ γείροιν ἀμφιπολεύειν·
καὶ δὲ ὀλοφυδὸν ἀὔσε, μέγ' ἀγνυμένη κέαρ ἔνδον·
Εἰδ' ἄγε νῦν καὶ ἡμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
ἢ κατὰ πετράων ἢ καὶ πυρὸς αἴψα βάλεσθε,
Ἄργειοι· μάλα γάρ μοι ἀστεπτα πήματ' ἔστι·
275 καὶ γάρ μει πατέρε' ἐσθόλων ἐνήρατο Πηλέος αἵδες
Θήρη ἔνι ζαθένη, Τροίη δὲ ἔνι φριδίουν ἀνδρα,
δεις μοι ἔνην μάλα πολλὰ, ταῦτ' ἐλδετο θυμὸς ἡμεῖον·
καὶ μοι καλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
ῷ ἐπι κυδιάσκον ἀπέσιτον, δι' ἐπι πολλὰ
280 ἐλπιορένην ἀπάρησε κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἴτα·
τῷ νῦν μὲν ἀκηγεμένην πολυτειρέος ἐκ βιτόιο
νοσφίσατ' ἐστυμένως, μηδὲ δὲ εἰς ἑὰ δώματ' ἀγεσθε
μήδα δερυκτήτοισιν, ἐπεὶ νῦν μοι οὐδὲ ἔτι θυμῷ
ενάδεν ἀνθρώπωισι μετέμμεναι, οὐνέκα δαίμων
285 κηδεμονῆας ὀλέσσεν· ἀγος δέ με δέργυνται αἰνὸν
ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἀλγεσιν οἰωθεῖσαν.
Ὥα δρα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γάρ ἔοικεν
ζωμέναι κείνοισιν, δσων μέγα κυδὸς ὄνειδος
ἀμφιχάνη· δεινὸν γάρ θνάτιον ἔμμεναι ὀλλων.
290 Οἱ δὲ βίη ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἥμαρ.
Ἄλλοι δὲ αὖτ' ἀλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἐλειπον
ἀνέρεσ· ἐν δὲ ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς δρῷρει·
ἄλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἄργειοι μηνησαντο φιλοξενίης ἐρχατεινῆς,
295 ὡς ζείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἥδε ἐσάωσεν
ἰσθεον Μενέλαον δμῶς Ὁδυσθῇ μολόντα·
τῷ δὲ ἐπίνερα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι οἵες,
αὐτὸν μὲν ζώντα λίπον καὶ κτῆσιν ἀπασαν,
καὶ Θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἀνδρα.
300 Καὶ τότε δὴ πάτις ἐσθόλος ἀμύμονος Ἀγγίσαο
πολλὰ καμών περὶ ἀστυ θεγγενέος Πριάμοιο
δουρὶ καὶ ἡνορέῃ, πολλῶν δὲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
ώς ἴδε δυσμενεών ὑπὸ γείρεσι λευγαλέησιν
αἰθόμενον πτολείθρον ἀπολυμένους θέμα λαοὺς
305 παντούθι καὶ κτῆσιν ἀπέσιτον, ἔκ τε μελάθρων
ἔλακομένας ἀλόγους ἀμα παίδεσιν, οὐκ ἐπ' ἄρ' αὐτῷ
ἔλπωρὴν ἔχει θυμὸς ἴδειν εὐτείχεα πάτρην,
ἄλλα οἱ ὑρματίνεσκε νόρος μέγα πῆμ' θναλύζαι.
Ὦς δὲ δηλὸς κατὰ βένθος ἀνήρ οἰήτα νωμῶν
310 νηὸς ἐπισταμένως ἀνειμον καὶ κῦμα ἀλεείη
πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δὲ ὑπὸ γείματος ὅρη
γείρα κάμη καὶ θυμὸν, θνατορυχίης δὲ ἄρα νηὸς
ἀλλυμένης, ἀπάνευθι λιπῶν οἰήτα μοῦνα
τυτθὸν ἐπὶ σκάρος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
315 φορτίδος· οὓς πάτις ἐσθόλος ἀμύμονος Ἀγγίσαο
ἀστυ λιπῶν δητοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ
υίέα καὶ πατέρωρ σῷὸν ἀναρπάξας φορέσκε,

sic hanc dolentem valde ob filium suum
abduxerunt hostiles viri cum aliis captivis-mulieribus ,
filiam Eetionis inculpati misere clamantem;
namque filii sui ac viri et patris
recordata necem crudelem pulra Eetionis-filia
cupiebat mori, quia regibus satius est
mori in bello, quam deterioribus servire.
Ideoque lugubriter vociferata-est , magno dolore-confecta
cor intus :] Agitedum nunc etiam meum corpus de muro
funesto,] aut de petris, aut etiam in ignem continuo prae-
cipitate,] Graeci. Plane enim intolerabilia mihi mala praesto
-sunt:] etenim meum patrem probum interemit Pelei filius
in Thebe sacra, in Troja vero illustrem maritum
qui mihi erat valde multa, quæ desiderabat animus meus,
ac mihi reliquit parvulum in aedibus nostris adhuc puerum,
quo me extollebam magnifice, de quo multa
sperantem me sefellit improbum et iniustum Fatum.
Ideo nunc me dolentem afflictissima ex vita
exterminate celeriter, neve in vestras domus abducite
simul-cum aliis bello-captis, quia meo non amplius animo
placet inter homines degere, quoniam malus-genius
curatores sustulit, dolor autem me excipit gravis ,
e Trojanis summis cum cruciatibus solam-relictam.
Sic dixit cupiens terram subire. Neque enim decorum
est] vivere illis, quorum magnam gloriam opprobrium
absorpsit. Grave enim est despiciui esse aliis.
Illi tamen recusantem vi abduxerunt ad servilem vitam.
Alii porro aliis in domibus vitam relinquebant
viri, inter quos clamor flebilis excitabatur,
sed non in aedibus Antenoris; nam ejus
Graeci recordati-sunt hospitalitatis benignæ,
quomodo hospitio-excepisset olim in urbe ac servasset
eximium Menelaum cum Ulysse venientem :
ei itaque gratiam referentes Graecorum præstantissimi filii
ipsum vivum reliquerunt ipsique facultates omnes ,
et Themidem reveriti omnia-lustrantem et amicum virum.
Ac tunc sane filius præstans inculpati Anchise, ,
multos labores-cum-sustinuisse pro urbe a-diis-oriundi
Priami] hasta ac fortitudine, multisque vitam eripuisse,
ut vidi hostium manibus crudelibus
incensam urbem ac peremptos simul populos
confertim et opes immensas, et ex aedibus
raptatas uxores cum liberis, non amplius ipsi
spem fovebat animus videndi munitam patriam ,
verum ipsi destinabat animus ingens malum subterfugere.
Ut vero cum in mari alto vir gubernacula administrans
navis perite, ventum ac fluctus devitat
undique insurgentes, sed tristi hiemis tempore
manu defatigatur et animo, et undis-oppresa navi
pereunte procul relinquens gubernacula sola
pusillam in scapham descendit, nec cura-est ipsi amplius
navis] onerariae : sic filius præclarus præstantis Anchise
urbem relinquens hostibus conflagrantem igne multo ,
filium ac patrem suum ereptos auferebat,

τὸν μὲν ἐπὶ πλατεύν ὥμον ἐφεσάμενος κρατερῆσι
χερσὶ πολυτλήτῳ ὑπὸ γηραῖ μοχθίζοντα,
320 τὸν δὲ ἀπαλῆσι μᾶλα χειρὸς, ἐπικαύοντα πόδεσσι
γαῖας, οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μόσιοι
ἔξηγεν πολέμοιο δυστηχεῖσος· δὸς δὲ ὑπὸ ἀνάγκης
ἐκρέματ’ ἐμπεψυῶς ἀπαλὸς πάτης, ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατο οἱ ἀπαλῆσι παρήσιν· αὐτὰρ δὲ νεκρῶν
325 σώματ’ ὑπέρθυρε πολλὰ θοοῖς ποσὶ, πολλὰ δὲν ὅρφην
οὐκ ἔθελων στείεσκε· Κύπρις δὲ δόδων ἡγεμόνευεν,
νιώνων καὶ παιδα καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων ρυομένη· τοῦ δὲ στοματὸν ὑπὸ ποσὶ¹
πάντη πῦρ ὑπόσικε· περισχίζοντο δὲ ἀύτματι
330 Ἡφαίστου μαλεροῦ· καὶ ἔγχεα καὶ βέλη ἀνδρῶν
πίπτοντας πάντα κατὰ χθονὸς, δππός· Ἀχαιοὶ²
κείνων ἐπέρδιψαν πολέμῳ φύν δακρυόσεντι.
Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ’ ἵσχε λαὸν ἔέργων·
“Ισχεσθ’ Αἰνείασι κατ’ ἱρθίμιοι καρήνου
335 βάλλοντες στονόντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα·
τὸν γάρ δὲ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικύδεϊ βουλῆς
Θύμριον ἐπ’ εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
τευχέμεν ιερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
340 κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
ἄχρις ἐπ’ ἀντολήν τε καὶ ἀκάματον δύσιν ἔληγο·
καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὐνεκα δὴ πάτης ἐστὸν ἐπλοχάμου Ἀφροδίτης.
Καὶ δὲ ἀλλωτοῦδ’ ἀνδρὸς ἔας ἀπεχώμενα κείρας,
345 οὐνεκα καὶ χρυσοῦ καὶ ἀλλ’ος ἐνὶ κτεάτεσσιν
ἀνδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν,
τῶν πάντων προβέσσουλεν ἐνὶ πατέρῃ ἥδε καὶ νῖσ·
νὺς δὲ μιᾶς ἡμίν τοφέντε καὶ νίσα πατρὶ γέροντι
ἡπιον ἐκπάγλως καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα.
350 “Ως φάτο· τοι δὲ ἐπίθυοντο καὶ ὃς θεὸν εἰσοράσκον
πάντες· δὸς δὲ στομάχειν· οἶος οὖτος βεβήκει,
ἥξει· εἰ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἱ δὲ ἔτι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολεύθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξύφει στονόντει
355 Δηῆφοβον κατέπειφεν, καρηβάρεοντα κιχήσας
ἀμφὶ Εὔλενης λεχέεστι, δυσάμμορον· ἦδε δὲ πούζη
κεύθετ’ ἐνὶ μεγάροισιν· δὲ δὲ αἴματος ἐχυμένοιο
γῆθεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δὲ ἐπὶ μῆθον ἔειπεν·
“Ω κύνον, ὃς τοι ἔγωγε φόνον στονόντει· ἐφέηκα
360 στήμερον· οὐδέ τε σε διὰ κιχήστεται· Ἡριγένεια
ζωὸν ἔτ’ ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Δίος εὐχεῖαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράργοιο, μέλας δέ τε δέξατ’ ὀλεθρος,
ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα
ἀργαλέως· ὃς εἴνε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
365 θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μόσθιν ἀντιόωντος
νοσφισάμην· καὶ κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἀλγος·
ἀλλ’ δὲ μὲν ἥδη ἴκανεν ὑπὸ ζύφων ὀλεθρόντα
τίσας αἰσημα πάντα· σὲ δὲ οὐκ ἄρα μέλλεν ὄντεσιν
ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ’ ἀλιθοὶ
370 ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὐνεκ’ ἀρέτην
εἰσοράα νυκτός τε καὶ ἥματος· ἀμφὶ δὲ πάντη

alterum quidem lato humero impositum validis
manibus misera senectute gravatum,
alterum vero tenerrima manu *prehensum*, stringentem
pedibus] terram dirique formidantem labores certaminis,
eduxit e-bello tumultuos; ipse vero necessitate *adductus*
pendebat adhaerens *patri* tenellus puer, et lacrima
fundebatur ipsi per teneras genas. Interim ille (*Aeneas*)
cæsorum] corpora transiliit multa celeribus pedibus, mul-
taque in tenebris] invitus calcabat. Venus autem viæ dux-
-erat,] nepotem et filium et maritum e-tristī malo
libenter eripiens. Properantis autem sub pedibus
ubique ignis locum-dabat, ac diffidebantur flammæ
Vulcani sævi, et hastæ telaque virorum
cadabant irrita omnia in-terram, quæcunque Græci
in ipsum conjecerunt in bello lamentabili.

Ac tunc Calchas valde clamabat populum cohibens :

Desinite in *Aeneas* fortis caput
mittere stridentia jacula et exitiosas hastas,
eum enim in-satis-est deorum inclyto consilio
ad Tibrim latiflum a Xantho profectum
extructurum sacram urbem, etiam posteri stupendam
mortalibus, ipsum vero diversis gentibus
imperaturum , ejusque gentem postea regnaturam ,
donec ad orientem et indefessum occidentem fines-exten-
dat :] etenim ipsi fas est interesse immortalibus ,
quia filius est pulericomæ Veneris.

Et alias etiam ab-hoc viro nostras abstineamus manus ,
quia et auro et quæcunque alia inter divitias
virum servarint fugientem etiam longinquam in terram ,
his omnibus prætulit suum patrem atque filium ,
noxque una nobis ostendit et filium patri seni
mirifice pium et inculpatum filio patrem.

Sic locutus-est : ipsi vero obtemperarunt et ut Deum
suspicio-bant] cuncti *Aeneam*; sed ille festinanter ex urbe
sua abiabat, [quo ipsum properantem pedes ferebant. Adhuc
autem Trojæ] Græci urbem munitam vastabant.

Ac tunc Menelaus ense tristifico
Deiphobum interemit, quem-capite-gravato deprehendit
in Helenæ toro, miserum : ipsa vero fuga
se-abdiderat in ædibus : at ille sanguine effuso
gaudebat de-cæde, ac tale verbum extulit :

O canis, sic ego tibi necem flebilem attuli
hodie, neque te diva deprehendet Aurora
vivum adhuc inter Trojanos, etiamsi Jovis gloriari te-esse
generum tonantis. Nam atrum te exceptit exitium
nostræ conjugis in lecto cæsum
misere. Utinam etiam pestilentis antea
animam Alexandri in prolio occurritis
a corpore separassem, jam mihi levior esset dolor :
verum is jam subiit tenebras horrendas ,
luens, quæ-fas-erat, cuncta; tibi autem non erat profutura
nostra conjux, quia Themidem nunquam scelerati
homines effugiant incorruptam , quoniam ipsos
observat per noctem ac diem, et circum ubique

ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται
τινούμενή σὺν Ζῆνι κακῶν ἐπιστορας ἔργων.
Ὦς εἰπὼν δηοῖσιν ἀνηλέα τεῦχεν ὅλευρον.
375 μαίνετο γάρ οἱ Ουμὸς ὑπὸ κραδίη μεγ' ἀξῶν
ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θωρακαλέσσοι
Τρωσὶ κακὰ φρονέσσει, τὰ δὴ θεός, ἔξειλεσσεν
πρέσβει Δίκη· κείνοι γάρ ἀτάσθαλο πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ' Ἐλένης, πρῶτοι δὲ καὶ θρκια πημήναντο
380 σέξτιοι, διπότε κείνοι διέκα μέλαν αἷμα καὶ ἱρὰ
ἀνακάτων ἐλάθοντο παρκιθασίσης νόοιο.
Τοῦ καὶ σφιν μετόπισθεν 'Εριννές ἀλγεα τεῦχον·
τοῦνεχ' ἄρ' οἱ μὲν δοντο πρὸ τείχους, οἱ δὲ ἀνὰ στυν
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἡγκόμοις ἀλλορίσιν.
385 Όψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
εἶρεν ἦν παράχοιτιν ὑποτρομέουσαν δρυοκλήν
ἀνδρὸς κουριδίον θρασύθρονος· δὲ μιν ἀθρήσας
ἄρμηντε κτανέειν ζηλημοσύνησι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἔροεσσ' Ἀφροδίτη,
390 οὐδὲ οἱ ἔκ χειρῶν ἔβαλε λίχιφος, ἔσχε δὲ ἐραήν·
τοῦ γάρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπίστατο καὶ οἱ ἔνερθεν
ἡδὺν ἔφ' ἵμερον ἔρσε κατὰ φρενὸς ἥδε καὶ στσων·
τῷ δὲ ἄρα θάμβος ἀελπιτον ἐπίγλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
κάλλος ιδὼν ἀριδηλον ἐπὶ λίχιφος αὐχένι κυρσαῖ,
395 ἀλλ' ὕσπερ ξύλον αὖν ὃν οὔρει ὑλήντι
εἰστήκει, τὸ μὲν οὔτι θοχὶ Βορέαο θύελλαι
ἔσσυμεναι κλονέουσι δι' ἡρέος, οὔτε Νότοιο·
δές δ ταφῶν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ
δεροκομένου παράχοιτιν ἄρα δὲ γελήσατο πάντων,
400 δέσσα οἱ ἐν λεγέεσσι παρήλιτε κουριδίοισι·
πάντα γάρ ηγαλδούνε θεὰ Κύπρις, ἥπερ ἁπάντων
ἀνθυάτων δάμνηντις γόδον θυτῆν τὸ ἀνθρώπων·
ἀλλὰ καὶ δις θοὸν ἄσορ ἀπὸ γθονὸς αἴθιος ἀείρας
κουριδίη ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἀλλ' ἐνι θυμῷ
405 δρωμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλωφ δὲ ἄρα θελγεν Άγαίους.
Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδέλφεος ἰευενόν περ
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραδήσας ἐπέεσσι·
δείδιες γάρ μὴ δή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
Ἴσχεον νῦν Μενέλαος κολούμνεος· οὐδὲ γάρ ἔοικε
410 κουριδίην παράχοιτιν ἐναιρέειν, οἵς πέρι πολλὰ
ἀλγεῖ ἀνέτλημεν Πριάμῳ κακὰ μητιώντες·
οὐδὲ τοι 'Ελένη πέλει αἰτίη, οὓς σύγ' ἔολπας,
ἀλλὰ Πάρις, ξενίοι Διὸς καὶ σειο τραπέζης
λητάμενος· τῷδε καὶ μιν ἐν ἀλγεσι τίσατο δαίμονι.
415 Ως τέλθι· δοῦλον ἀλψ' ἐπίθησε· θεοὶ δὲ ἐρικυδέξιος Τροίην
κυανέοις νερέεσσι καλλιψάμενοι γούσσασκον,
νόστιμον ἐύπλοκάμου Τριτωνίδος ἥδε καὶ Ήρης,
αὐτὸν μέγα κυδιάστακον ἀνὰ φρένας, ειπτὸν
περθόμενον ακλυὸν ἀστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
420 ἀλλ' οὐ μὴν οὐδὲ αὐτὴ ἐնφρων Τριτογένεια
πάμπαν ἀδικχρως ἔην, ἐπειγὴ δέοις ἔνδοθι νηοῦ
Καστανόδρη τηγανην· Οὐδέος δέριμος μίδες,
θυμοῦ τὸ δέος νόοιο βεβλαμμένος· δέοις οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσια βάλε πῆμα καὶ ἀνέρα τίσατο λόγης·
425 οὐδὲ τῇγε ἔργον δεικές ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδόντες

hominum ad nationes per-aerem volitat
puniens cum Jove malorum conscos operum.

Sic locutus hostibus immite parabat exitium.
furebat enim ipsius animus in pectore valde intumescentis,
zelotypus, ac multa in mente intrepida
Trojanis mala meditabatur, quae dea perficit
veneranda Justitia. Illi enim iniqua primi patrarent
in Helenam, primique etiam fœdera violarant
scelerati, quando illum atrum cruentum et sacra
deorum oblitio-tradiderant transgressione mentis.
Ideo etiam ipsis postea Furyæ calamitates pararunt,
idcirco alii occubuerunt ante moenia, alii in urbe
oblectantes-se in convivio et cum pulericomis uxoribus.

Tandem autem Menelaus in penetralibus domus
invenit suam conjugem pertimescentem increpationem
viri legitimi animosi: qui ipsam conspicatus
irruit ut-interficeret zelotypia mentis *impulsus*,
nisi ipsius cohibuissest violentiam blanda Venus,
qua ipsi e manibus excussit ensem, ac colibuit impetum;
ejus enim zelotypiam tristem depulit et ipsi intus
dulcem amorem excitavit in corde et oculis:
eum igitur stupor insperatus invasit, neque amplius su-
stinxit,]formam videns eximiam, ensem cervici admovere,
sed ut lignum aridum in monte silvoso
stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ flatus
conciunt concitati per aerem, neque Noti:
sic ille attonus manebat diu, ac fractum-est ipsi robur
aspicienti conjugem. Statim itaque oblitus-est omnium,
qua ipsi in toro deliquerat conjugali;
omnia enim oblitteraverat dea Venus, qua cunctorum
deorum domat animum ac mortalium hominum.
Verum etiam sic acuto ense de terra iterum sublatlo
uxorem aggressus-est: mens vero ipsi alia in pectore
meditabatur festinanti: dolo enim imponebat Græcis.
Ac tunc ipsum cohibuit frater, cupientem quidem *per se*,
valde blandis multum interpellans verbis,
metuebat enim ne ipsis irrita cuncta fierent:

Desine nunc, Menelae, irasci: non enim decet
legitimam uxorem interfere, cuius gratia multas
ærumnas sustinuimus Priamo mala meditantes;
non enim Helena tibi est causa, ut tu censes,
sed Paris, hospitalis Jovis ac tuæ mens æ
oblitus, ideoque ipsum inter dolores puniit Deus.

Sic dixit: ille vero illico obtemperavit. Dii autem incly-
tam Trojam] atris nubibus obiecti deflebant
præter pulericomam Minervam et Junonem,
qua valde efferebantur animo, cum viderent
solo-aequatam inclytam urbem divini Priami:
veruntamen neque ipsa sapiens Minerva
omnino sine-lacrimis erat, nam ejus intra templum
Cassandram vitiavit Oilei fortis filius
animo ac mente captus. Illa vero ipsis grave
postea immisit malum, ac de viro pœnam-sumpsit stupri.
Neque ea facinus scelestum aspexit, sed ipsis pudor

καὶ χόλος ἀμφεγύθη, βλοσυρὸς δὲ τρέψεν δπωπὰς νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δὲ ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα, καὶ δάπεδον νηὸι μέγ' ἔτρεμεν· οὐδὲ δύση λυγοῆς ληγεν ἀτασθαλίης, δτι οἱ φρένας ἀσε Κύπρις.

430 Πάντη δὲ ἀλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνειμίσγετο καπνῷ· ὥρτο δὲ ἄρα κτύπος αἰνός· δμοῦ καίοντο δὲ πάντα Αντιμάχιο μελαθρα, καταθετο δὲ ἀσπετος ἄκρη Πέργαμον ἀμφ' ἔρατήν περὶ θερὸν Ἀπόλλωνος 435 νηὸν τε ζάθεον Τριτωνίδος ἀμφὶ τε βαμὸν Ἐρκείου· θάλασσαι δὲ κατεπρήθοντ' ἔρατεινοι σινῶν Πριάμοι· πόλις δὲ ἀμαθύνετο πᾶσα. Τρῶες δὲ οἱ μὲν παιστὸν ὑπ' Ἀργείων δέκοντο, οἱ δὲ ὑπὸ λευγαλέους τε πυρὸς σφετέρων τε μελαθρων, 440 ἔνθα σφι καὶ μοῖρα κακὴ καὶ τύμφος ἐπύθη· ἄλλοι δὲ ξιφέσσιν ἔνον διὰ λαυρὸν Ἐλασσαν, πῦρ ἀμφὶ δυσμενέσσιν ἐπὶ προθύροις ιδόντες· οἱ δὲ ἄρα δμῶς τεκέσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν καππετον, ἀσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκη. 445 Καί δέ τις οἰδέμενος δηῶν ἔκας ἔμμεναι αὐτὸς, ἔκποθεν Ἡραίστοι θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας θρυμην πονέσσθαι ἐφ' ὑδατι· τὸν δὲ παραρύθας Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχει καὶ οἱ διεστε θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ηρίπε δὲ εἰσώ 450 δώματος· ἀμφὶ δὲ οἱ κενεὴ περικάππετες κάλπις. Ἀλλω δὲ αὖτε φεύγοντι διὰ μεγάροιο, μεσθόμη ἔμπετες καιομένην, ἐπὶ δὲ ἔρριψεν αἴπον δλεθρον. Πολλαὶ δὲ αὔτε γυναῖκες ἀντηρήν ἐπὶ φύξαν 455 ἐσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματοι παίδων, οὓς λίπον ἐν λεγέσσιν· ἄφαρ δὲ ἀνὰ ποστον ιοῦσαι παιστὸν δμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐρύπερθε πεσόντων. "Ιπποι δὲ αὔτε κύνες τε δι' ἀστεος ἐπτοίντο φεύγοντες στυγεροὶ πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποστοὶ στείδον ἀποκταμένους, ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες 460 αἰὲν ἐπερρήγηντο· βοῇ δὲ ἀμφίκυνεν ἄστοι. Καὶ τινος αἰζησοι διὰ φλογὸς ἐσσύμενοιο *

* * * * *

φεγγομένου· τοὺς δὲ ἔνδον ἀμειλιγχος Αἴσα δάμασσεν· ἄλλον δὲ ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόντος δλεθρον. Φλόξ δὲ ἄρ' ἐς ἡρά διαν ἀνέγρετο· πέπτατο δὲ ἀγλη 465 ἀσπετος· ἀμφὶ δὲ φύλα περικτιόνων δρόωντο μέγρις ἐπ' Ἰδαίων δρέων ὑψηλὰ κάρηνα Θρηϊκής τε Σάμου καὶ ἀμφιάλου Τενέδοιο· καὶ τις ἀλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῆθον· "Ηνυσαν Ἀργείοι κατατερόφρονες ἀσπετον ἔργον, 470 πολλὰ μάλι ἀμφ' Ἐλένης ἐλικοθλεφάροιο καμόντες, πᾶσα δὲ ἄρι ή τοπάροιθε πανόλιος ἐν πυρὶ Τροίη καίσται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἀμυνεν· πάντα γάρ δισχετος Αἴσα βροτῶν ἐπιοέρχεται ἔργα· καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα καὶ οὐκ ἀρίσηλα γεγῶτα 475 κυδήνεντα τίθησι, τὰ δὲ ὑψόθι μείονα θῆκε· πολλάκι δὲ ἐξ ἀγαθοῖο πέει κακὸν, ἐ δὲ κακοῖο ἐσθλὸν, ἀμειθομένοιο πολυτάπου βιότοιο. [γλην

"Ως ἄρ' ἐφημερόπων τις, ἀπόπροθεν ἀσπετον αἴ-

et ira offusa-erant, ac truculentos avertebat oculos in templum sublime, circumstrebat autem divinum simulacrum, Iac solum templi valde contremuit; nec tamen ille a tristis destitut scelere, quia ejus mentem decept Venus.

Ubique autem alibi alia conveltebantur tecta ex-alto, siccus vero pulvis commiscebatur fumo, et exortus-est fragor vehemens, simulque conflagrabant totæ] Antimachi aedes, ardebat etiam celsa arx circa Pergamum amabilem ac circa delubrum Apollinis templumque sacrum Minervæ, circumque aram Hercui Jovis, thalami etiam comburebant dulces nepotum Priami, et urbs in-cinerem-redigebatur cuncta. At Trojanorum alii a filiis Græcorum leto-dabantur, alii vero sævo igne ac suis ædibus, ubi ipsis et mors sæva et sepulchrum contigit: alii vero gladiis suum guttur transfixerunt, ignem cum hostibus in vestibus videntes, alii etiam cum liberis imperfecta uxore procubuerunt, immane facinus exequentes necessitate. Ac quispiam existimans ab-hostibus procul esse se, alicunde-ex igni celeriter urnam tollens contendebat rem-gerere aqua; eum vero prævertens Græcorum quispiam percussit hasta et ipsi eripuit animam mero gravatam; collapsus-est igitur intra domum, propeque ipsum inanis decidit urna. Alii porro fugienti per domum media-columna incidit ardens, et injecit sævum exitium. Multæ etiam mulieres tristem in fugam concitatæ recordatae-sunt carorum in domo liberorum, quos reliquerant in lectis, celeriterque pedibus regressæ cum-liberis una perierunt, ædibus desuper collapsis. Equi etiam canesque per urbem consternati-vagabantur fugientes sævi ignis vim, pedibus autem calcabant cæsos, vivis etiam malum inferentes semper perrumpebant. Clamor vero perstrepebat urbem. Ac quodam juvene, per flammam dum-ruit,

* * * * *

vociferante, alios vero intus sævum Fatum domuit, aliumque aliae viæ rapiebant luctuosi exitii. Flamma interim in aerem sublimem surgebat volabatque splendor] immensus, circum autem gentes finitimorum videbant] usque ad Idæorum montium altos vertices Threiciamque Samum et mari-cinctam Tenedum; et aliquis maris super æquore in navi hunc edidit sermonem:] Perficerunt Græci magnanimi immensum opus, valde multum propter Helenam formosam laborantes, universa enim, antea opulentissima, igni Troja conflagrat, neque deorum quisquam exoptantibus opem -tulit.] Cuncta enim insuperabile Fatum hominum intuetur facta, atque ignobilia omnia et obscura quæ-sunt illustria reddit, sublimia autem humiliora facit: sæpe autem ex bono nascitur malum, contra ex malo bonum, alternante-vices ærumnosa vita.

Sic dixit hominum quispiam, e-longinquo immensum

εἰσορόων· στονόσσα δ' ἔτ' ἄμφεγε Τρῶας διῆς.
 480 Ἀργεῖοι δ' ἀνὰ ἄστυ κυδοίμοιν, ηὗτ' ἀγῆται
 λάβροι ἀπείρονα πόντον δρινόμενοι κλονέουσιν,
 δππότ' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσαέος Ἀρχτούρῳ
 βηὴλὸν ἐς ἀστερόεντα Ουτήριον ἀντέλλησιν
 ἐς νότον ἡερόεντα τετραμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 485 πολλαὶ ὑπόδρυχα γῆς ἀμαλδύνοντες ἐνι πόντῳ
 ὁρυμένων ἀνέμων· τοῖς εἰκελοὶ μέσες Ἀχαιῶν
 πόρθεον Πλιον αἰπύν· τὸ δὲ ἐν πυρὶ καίστο πολλῷ,
 ηὗτ' ὅρος λασίγησιν ἀδην καταείνενον Θλῆς
 ἐσσυμένως καίται ὑπάλ πυρὸς ἀνυμένοιο
 490 ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιθρηματουσι κολῶναι,
 τῷ δὲ ἄρα λευγαλέως ἐνι τείρεται ἄγρια πάντα
 Ήφαίστοι βίηφι περιστρεψθέντα καθ' Θλῆν·
 ὃς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτοὺς
 δύετ' ἐπουρανίων· περὶ γαρ λίνα πάντοθε Μοῖραι
 495 μακρὰ περιστήσαντο, τά περ βροτόσούποτ' ἀλυξε.

Καὶ τότε Δημοφόνιμοντι μεντοπλέμω τ' Ἀκάμαντι
 Θησῆος μεγάλοιο δὲ ἀστεος ἡντετο μήτηρ,
 καίπερ ἑελδομένη· μακάρων δὲ τις ἡγεμόνευεν,
 δις μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον· ή δὲ ἀλλάπτο
 500 φεύγοντος ἐκ πολέμοιο καὶ ἔκ πυρός· οἱ δὲ ἐσιδόντες
 αἴγλη ἐν Ηφαίστοι δέμας μέγεθός τε γυναικός,
 αὐτὴν ἔμμεν' ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
 ἀντιθέντη παράκοιτιν· ἀφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες
 γείρας ἐπερδίψαντο λιλαιόμενοι μιν ἀγεσθαι
 505 ἐς Δαναούς· ή δὲ αἰνὸν ἀναστενάγουσα μετήδα·

Μήνυμε, κύδιμα τέκνα φιλοπολέμων Ἀργείων,
 δήιον δις ἐρύοντες ἔδας ἐπὶ νῆας ἀγεσθε·
 οὐ γάρ Τρωϊάδων γένος εὔγχυαι, ἀλλά μοι ἐσθόλὸν
 αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἔϋκλεες, ούνεκα Πιτθεὺς
 510 γείνατο μ' ἐν Τροϊζήνῃ· γάμῳ δὲ ἐδύνσατο δῖος;
 Αἴγενς· ἐκ δὲ ἄρ' ἐμειο κλυτός πάϊς ἐπλετο Θησεύς·
 ἀλλάμε, πρὸς μεγάλοιο Διός τερπνῶν τε τοκήων,
 εἰ ἐτέθη Θησῆος ἀμύμονος ἐνθόδ' ἵκοντο
 515 υἱες ἄδει· Ατρεΐδησι, φίλοισι γε παίδεσι κείνου
 δεῖξατ' ἑελδομένοισι κατὰ στρατὸν, οὔστερ διώ
 ὑμαὶ δυμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύεις δέ μεν ητορ,
 ἣν κείνους ζώντας ἴδω καὶ ἀριστέας ἄμφω.

“Ω; φάτο· τοὶ δὲ ἀιόντες ἕοῦ μνήσαντο τοχῆς,
 ἀμφὶ ‘Ἐλένης δο’ ἔρετε, καὶ δις διέπερσαν Ἀφίδνας
 520 κοῦροι ἐριγδούποιο Διός πάρος, δππότ' ἄρ' αὐτοὺς
 ὑσμίνις ἀπάνευθεν ἀπεχρύψαντο τιθῆναι,
 νηπιάχους ἐτ' ἔοντας· ἀνευηγήσαντο δὲ ἀγαυῆς
 Αἴθρης, δόστ' ἐμόγησε δορυκτήψιν πέπ' ἀνάγκη,
 525 ἄμφω διμῶις ἔκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγανία
 ἀντιθέντης Ἐλένης· σὺν δὲ ἀμφασίῃ κεχάροντο.

Δημοφόνων δέ μιν ηὗτ' ἑελδομένην προσέειτεν·
 Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδέες ἑέλδωρ
 αὐτίκ', ἐπει δέδορκας ἀμύμονος υἱές τε
 530 ημέας, οἱ σε φίλης συναειράμενοι παλάμησιν
 κέζομεν ἐς νῆας καὶ ἐς Ἐλλάδος οερὸν οὖδες
 κέζομεν ἀσπασίων, δθιπερ πάρος ἐμβασιλεύες. [τηρ
 “Ως φάμενον μεγάλοιο πατρὸς προσπτυζατο μή-

fulgorem] intuens. Interim flebilis adhuc tenebat Trojanos
 calamitas.] Graci autem per urbem tumultabantur, veluti
 venti] impetuosi immensum mare concitati turbant,
 quando e-regione tempestuosi Arcturi
 in celo astrifero thuribulum oritur
 ad austrum obscurem conversum, ac propter ipsum
 multæ submersæ naves absuntur in mari
 concitatis ventis : his similes filii Graecorum
 vastabant Ilium sublime; id vero in igni conflagrabat eo-
 piso,] velut-quando mons valde densis vestitus silvis
 celeriter comburitur igni excitato
 a ventis, ac longæ circumstrepunt rupes,
 in eo igitur misere conficiuntur ferae cunctæ
 Vulcani æstu hinc-inde-circumactæ per silvam :
 ita Trojani moriebantur in urbe, neque quis ipsos
 eripiebat Deorum, namque fila undique Parcae
 longa circumduxerant, quæ homo nunquam effugit.

Ac tunc Demophoonti et bellicosco Acamanti
 Thesei magni in urbe obviam-veniebat mater,
 id quidem expetens. Deorum autem quispiam præibat,
 qui ipsam duebat illis obviam, namque errabat
 fugiens e bello et ex incendio ; illi autem consipientes
 in splendore Vulcani corpus ac magnitudinem mulieris,
 ipsam esse putabant incliti Priami
 eximiam uxorem : celeriter itaque in-ipsam impetu-facto
 manus injecerunt volentes eam abducere
 ad Graecos. Ipsa autem misere ingemiscens eos affata-est :

Ne me, præclari filii bellicosorum Graecorum ,
 ut hostem abripienes vestras ad naves ducatis;
 non enim Trojanarum genus jacto, sed mihi clarus
 sanguis est Graecorum, valde nobilis: nam Pittheus
 genuit me in Træzene, conjugio autem sibi-junxit divinus
 Aegeus, et ex me inclitus filius natus-est Theseus.
 Itaque me, per magnum Jovem ac dilectos parentes ,
 si vere Thesei fortis huc venerunt
 filii cum Atridis , caris filiis illius
 ostendite desiderantibus id in exercitu, quos quidem puto
 vobis ætate-pares esse. Refocillabitur autem meum cor ,
 si illos viventes video ac virtute-præstantes ambos.

Sic locuta-est. Illi vero audientes sui sunt-recordati pa-
 rentis,] propter Helenam quæ fecisset, ac quomodo populati
 essent Aphidnæ] filii tonantis Jovis olim, quando ipsos
 a-pugna procul abscondissent nutrices ,
 parvulos adhuc existentes , meminerant etiam inclityæ
 Athiræ, quot mala-sustinuissest captivitatis necessitate,
 utrumque simul , socrus et serva , facta
 formosæ Helenæ , et cum stupore gavisi-sunt.

Demophoon vero ipsam præstans expectantem affatus-est :
 Tibi quidem implent dii gratum votum
 nunc, quoniam vides præstantis filii tui filios
 nos, qui te amicis sublatam manibus
 feremus ad naves atque ad Graecia sacrum solum
 ducemus libenter , ubi etiam prius regina-eras.
 Sic loquentem magni patris amplexa-est mater

χείρεσιν ἀμφιθαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὄμους
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα γένειά τε λαχγήντα·
535 ὃς δ' αὔτως Ἀκάμαντα κύσεν· περὶ δέ σητιδάκρυ
ἥδιν κατὰ βλεφάροιν ἐγεύσατο μυρομένουσιν.
Ὥς δ' ὅποις αἰγῆοι μετ' ἀλλοδάποισιν ἐόντος
λαοὶ φημίζωσι μόρον, τὸν δὲ ἔκποθεν υἱες
ὑστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα
540 αλαίουσιν μᾶλα τερπνόν· δὲ ἔμπατλι παισι καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
ἥδιν κινυρομένων γοερῇ περιπέπτατ' ἵνῃ·
ὅς τῶν μυρομένων λαρὸς γόρος ἀμφιθέσῃ.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτῳ θύγατρα
545 Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς κιθέρα χείρας δρέξα·
εὐγομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, δρόφα ἐς γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χειρά βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα·
τῆς δὲ θεῶν τις ἀκουσει καὶ αὐτίκα γαῖαν ἐνερθεν
δῆξεν ἀπειρεσίην· δὲ δὲ ἐννεστήσι θεοῖο
550 κούρην δέξατο δικαῖον ἔσω κούλιοι βερέθρου
Τάιου δλυμένης, τῆς εἶνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἡλέκτρην βαθύπεπλον ἐὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀγλαῖ καὶ νεφέσσιν, ἀπεθομένην κορὸν ἀλλων
Πληγάδων, αἱ δὲ οἱ ἀδελφειαι γεγάχασιν·
555 ἀλλ' αἱ μὲν μορεροῖσιν ἐπόνται ἀνθρώποισιν
ἴλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανὸν· δὲ ἂρα μούνη
κεύθεται αἰὲν ἀστος, ἐπεὶ δέοις οὐέοις ἐσθοῦσι
Δαρδάνου ιερὸν ἀστο κατέριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς πατος γράισμησεν ἀπ' αἰέρος, σύνεκα Μοίραις
560 εἰκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἐνὶ γόρος, τῇ καὶ οὐκί·
Ἄργειοι δὲ ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν δρύνον.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

Καὶ τότε ἀπ' ὁκεανοιο θεὰ γρυπόθρονος Ἡώς
οὐρανὸν εἰσανθόρουσε· Χάρος δὲ διπεδέξατο Νύκτα.
Οἱ δὲ βίη Τροίην εὐερκέα δηγώσαντο
Ἀργείοι καὶ κτήσιν ἀπείρονα ληίσσαντο,
5 γειμαρύσιοι ποταμοῖσιν ἐσικότες, οἵ τε φέρονται
ἐξ ὁρέων κανακῆδον δρινομένου θετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ διπόστα φύετ' ὅρεσφιν,
αὐτοῖς σὺν πρωνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης·
ὅς Δαναοὶ πέρσαντες διπάτη πυρὶ Τρώοιν ἀστυ
10 κτήματα πάντα φέρεσκον ἐστακάρθουσις ἐπὶ νῆσαι·
σὺν δὲ ἄρα Τρῳαδάς καταγίνεον ἀλλοθεν ἀλλας,
τὰς μὲν ἔτ' ἀδυήτας καὶ νηίδας ἀμφὶ γάμοιο,
τὰς δὲ ἄρ' οὐδὲν αἰγῆοισι νέον φύλασσητι δαμεισας,
ἀλλας δὲ αὖ πολιοτοκάμους, ἐτέρας δὲ ἄρ' ἔκεινων
15 ὑποτέρας, ὡν παιδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτων γείλεσσι γλάγος περιμακώντας.
Τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἥγεν ἐὴν παράκοιτις ἀπ' ἀστεος αἰθομένοιο,
εξανύσας μέγα ἔργον ἔχει δέ ἐς γάρμα καὶ κιδώς·
20 Κασσάνδρην δὲ ἄγε δικαίον ἐσμελίης Ἀγαμέμνων·

POSTHOMERICORUM LIB. XIV.

manibus circundans, et osculata-est ei latos humeros
et caput et pectus et mentum hispidum;
eodem modo etiam Acamanta osculata-est; at ipsis lacrima
suavis de palpebris fundebatur flentibus.
Ut cum juvenis apud peregrinos agentis
vulgus disseminavit obitum, eum autem alicunde filii
postea conspicati domum redeuntem
flent valde suaviter, isque vicissim cum-liberis et ipse
flet in aedibus inter-complexus, ac per domum
suaviter lacrimantium flebilis circum-extenditur vox :
sic horum flentium dulcis ploratus circumsparsus-est.

Ac tunc Priami opulentι filiam
Laodicen perhibent ad aethera manus sustulisse
vota-facientem diis immortalibus, ut ipsam terra
liatu-absorberet, priusquam manum admoveret ad servilia
opera.] Eam vero Deorum quispiam exaudivit ac continuo
terram subtus] rupit immensam, quae voluntate Dei
puellam exceptit formosam intra cavam voraginem
Ilio pereunte : cujus causa ferunt etiam ipsam
Electram prolixo-peplō suum corpus obduxisse
caligine ac nubibus, perosam chorūm reliquarum
Plejadum, quae ipsius sorores sunt ;
verum ista quidem laboriosis conspicue hominibus
gregatim oriuntur in celo, illa vero sola
occultatur semper inconspicua, quia ejus filii praestantis
Dardani sacra urbs corruit ; neque illi ipse
Juppiter summus opem-tulit de celo, quoniam Parcis
cedit etiam magni Jovis robur. Atqui hoc forte
deorum subito peregit sapiens mens aut etiam non.
Græci autem adhuc animum in Trojanos concitatabant.

LIBER XIV.

Ac tunc ab Oceano dea aurithrona Aurora
in-cœlum erecta-est, Chaosque exceptit Noctem.
Vi autem Trojam munitam hostiliter-vastarunt
Græci et opes immensas exspoliarunt ,
torrentibus fluvili similes, qui deferuntur
de montibus cum-sonitu ingruente pluvia ,
multasque arbores proceras ac quacunque nascentur in
-montibus] ipsis cum verticibus deferunt in mare :
sic Græci vastata igni Trojana urbe
opes universas serebant agiles ad naues ;
una etiam Trojadas abducebant aliunde alias ,
partim adiuc innuptas et expertes conjugii ,
partim a juvenibus recens amore subjugatas ,
alias etiam cano-capillo-obsitas , alias vero his
juniores, quarum liberos abstraxerant ab uberibus
ultimum labiū lac appetentes.

Horum vero Menelaus in medio etiam ipse
abduxit suam uxorem ab urbe ardente ,
executus magnum opus, tenebatque ipsum gaudium et pu-
or.] Cassandraν vero fatidicam abduxit fortis Agamemnon,

Ανδρομάχην δ' Ἀγιλῆος ἐνὶ πάτεις χύταρ' Οὐδυσσεὺς
εἶλκε βίῃ ἔκθηνταις δ' ἀλρός δάκρυ' ἀπὸ στων,
πίσσακος δις, ἐγένοτο περιτρομέστηκε δὲ γυῖα,
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ, δεδαίκτο δὲ γαίτεις
κράτεις ἐκ πολιοῖο· τέρρη δὲ ἐπιπέπτατο πολλή,
τὴν που ἀπὸ ἑσγαρεῶνος ἀδην κατεγένετο γερσῖν,
δόλυμένου Πριάμοιο καὶ ἀστεῖος αἰλούμενοι·
καὶ ἦταν μέγα στονάγκεν, δὲ τὸ θύρεγος δούλιον ἦμαρ
μάκρη ἀεκαζομένην ἔτερος δὲ ἔτερην γοσώσαν
ἦγεν Τρωΐζων σφετέρας ἐπὶ νῆσοις ἀνάγκη·
αἱ δὲ ἀδηνοὶ γοσώσαται ἀντίχειον ἀλλοι, τοι
νηπιάγοις ἀμαὶ παισὶ κινυρόμεναι μάλα λυρῷ.
Ως δὲ δόπος ἀργιόδουσιν ὑμῶν συῖται νήπια τέκνα
σταθμῷ ἀπὸ προτέρου ποτὶ σταθμῷ ἄλλον χρωστει
ἀνέρες ἐγρομένων ὑπὸ γεινατη, ταῖς δὲ ἀλεγεινὸν
μάγδας περιτρύζουσι διηγεκές ἀλλήλοισιν·
δις Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπὸ ἐστενάγκοντο δαμεῖσαι·
ἴστην δὲ καὶ ξανθασσα φέρεν καὶ δυωτὶς ἀνάγκην.

Ἄλλοι δὲ μάκρη Ελένην γόρος ἀμαρτεῖεν, ἀλλὰ οἱ αἰδῶς
οἱ μαστοὶ κυανεῖσιν ἐφίξαντε· καὶ οἱ ὑπερθεν
καλλές ἀμφερύθηνε παρηγίδας· ἐν δὲ οἱ θήρ
ἀσπιτα πορφύρετε κατὰ φρένα, μηδὲ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆσοις ἀεικίστσανται Ἀγασιό·
τούνεχ' ὑποτρομένους φιλοὶ περιπάλλετο θυμῷ·
καὶ ἦταν καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτει
ἐσπετο νιστορένοιο κατ' ἔγινον ἀνδρὸς ἕοισο,
αἰδοὶ πορφύρουσα παρθίον, ἡύτε Κύπρις,
εὗτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγρούνησιν Ἀρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόρτσαν, ἐν δέ λέγος αἰσχύλουσαν,
δεσμοῖσις ἐν θαυμιστοῖς δαχήμονος Ἡραίστοι,
τοῖς ἐνι κεῖται ἀγένουσα περὶ φρεσὶν, κιλομένη τε
ὑλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἥδε καὶ αὐτὸν
Ἡραίστον· δεινὸν γάρ ἐν δρυθαλμοῖσιν ἀκοίτεω
ἀμφαδὸν εἰσοράσασθαι ἐπ' αἰσχεῖ θηλυτέρησι·
αἱ τῇ Ελένῃ εἰκονία δέμας καὶ σίκηροτον αἰδῶς
ἥισ σὺν Τρωῆσι δορυκήτοισι καὶ αὐτὴ
νῆσος ἐπ' Ἀργείων εὐηρέξας ἀμφὶ δὲ λαοῖ
θάμβεον ἀθρήταντες ἀμωμήτοι γυναικάς
ἀγλατίην καὶ κάλλος ἐπίφρετον· οὐδέ τις ἔτλη
εὐ κείνην οὔτε κρυπτὸν ἐπεσθολίησι γαλέψαι,
οὐδὲ οὖν ἀμφαδίην, ἢλλ' δις θέον εἰσοράσαντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γάρ ἐελδομένοισι φασάνη.
Ως δὲ δέ ἀλωμένοισι δὲ ἀκαμάτοι θαλάσσης
πατρὶς ἐνι μετὰ δηρὸν ἐπευχρημένοισι φανεῖη,
οἱ δὲ καὶ ἔκ πόντοιο καὶ ἔκ θανάτοιο φυγόντες
πάτρη γεῖρ' ὀρέγουσι γεγνότες ἀσπετα θυμῷ·
δις Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γάρ ἐτείτοις
μνηστοὶ ἐνι καμάτοι δυσταλγέος, οὐδὲ κυδομοῦ·
τοῖον γάρ Κυθέρεια νόσον ποίησατο πάντων,
τὸ δέ τοις ζέρουσ' Ελένῃ ἐλικώπιδει καὶ Διὶ πατρόι.

Καὶ τότε ἔρη, οὐδὲ ἐνόρτες φίλον δεσπαῖγμένον ἀστεῖον
Ξάνθιος ἔθιται κίματόν τος ἀντιπεινών δρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν Νύμφησιν, ἐπεὶ κακὸν ἐμπεισε Τροίη
ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλωνε πόλην.

Andromachen autem Achillis præstans filius; verum Ulysses abstrahebat vi Hecubam, cuius large lacrimæ ab oculis fontis instar deluebant, ac tremore-concubitabant membra, et cor trepidabat metu; dilaniaverat autem capillos a capite cano, ac cinis inspersus erat multus, quem aliebi de foco copiose affuderat manibus, interfecto Priamo atque urbe incensa; valde etiam ingeniuit, quod cepisset se servilis dies frustra renitentem. Alius autem aliam plorantem abducebat Trojadum suas ad naves vi: quæ ubertim plorantes clamabant aliunde aliae, parvis cum liberis querulantes valde miserabiliter. Veluti quando cum-albidentibus simul suis teneros fetus a stabulo priori ad stabulum aliud abducunt pastores advenientem proper hiemem, ipsi vero misere mixtum grunniunt continue inter-se: sic Trojanæ a Græcis captæ ingemiscebant. Aequaliter vero et regina sustinebat et famula necessitatem.

Nec tamen Helenam luctus detinebat, sed pudor ipsius oculis nigris insidebat, et ipsi desuper pulchras rubore-suffudit genas, intus autem ejus cor multa volvebat in pectore, ne se pergentem nigras ad naves crudeliter-tractarent Græci; ideoque trepida caro concubitatur pectore, et obvoluta caput superne velo sequebatur procedentis vestigia viri sui, pudore purpurata genam, veluti Venus, quando ipsam cœlites in brachiis Martis palam viderunt suum torum dehonestantem in vinculis densis industriae Vulcani, in quibus jacebat dolens corde, reverita turmatim congregatorum deorum genus atque ipsum Vulcanum: grave enim est in oculis mariti manifeste deprehendi in adulterio mulieribus: ei Helena similis corpore et integro pudore ibat cum Trojadibus bello-captis etiam ipsa ad naves Græcorum bene-constructas; undique autem populi stupebant spectantes inculpatæ feminæ splendorem ac formam amabilem, neque quisquam sustinuit illam, ne-occulte quidem, convicio lædere, nedum manifeste, sed ut deam intuebantur libenter; cunctis enim exoptantibus apparuit. Ut quando errantibus per indefessum mare patria sua tandem exoptantibus apparuerit, hi vero tum e mari, tum e morte elapsi patriæ manum porrigunt gavisi magnopere animo: sic Græci valde cuncti gaudebant. Non enim amplius ipsis memoria erat laboris molesti, neque belli: taleum enim Venus mentem efficerat omnium, gratificans Helenæ formosæ ac Jovi patri.

Ac tunc, cum cognovisset caram vastatam-esse urbem Xanthus adhuc a-cruenta respirans pugna, lugebat cum Nymphis, quia calamitas incubuisset Trojæ alicunde ac Priami delevisset urbem.

- 75 ‘Ος δ’ ὅτε λήιον αὖν ἐπιθρίσασα γάλαζα
τυτθὰ διατημῆη, στάγυας δ’ ἀπὸ πάντας ὁμέρσῃ
βίπῃ ὑπ’ ἄργαλέη, καλάμη δ’ ἄρα χεύατ’ ἔραζε
μαψιδίη, καρποῖο κατ’ οὐδεος δλλυμένοιο
λευγαλέως, δλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἀνακτί·
80 ὡς ἄρα καὶ Ξάνθιο περὶ φρένας ἥλυθεν ἀλγος
‘Πλίου οἰωνέντος ἔχεν δέ μιν αἰὲν δίζεν,
ἀθάνατον περ ἐόντα· μαχρή δὲ ἀμφέστενεν “Ιδη
καὶ Σιμόεις· μυρόντο δὲ ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
‘Ιδαιοὶ Πριάμοι πόλιν περικαλύοντες.
85 Ἀργεῖοι δ’ ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλώντες,
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος δριμιον ἀλκήν,
ἀλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος ἡδὲ καὶ αὐτῶν
θυμὸν τολμήντα καὶ ἀφίθιον ἔργον “Ἐπειοῦ·
μοληὴ δὲ οὐράνον ἔνε δι’ αἰθέρος, εὗτε κολοῶν
90 κλαγγὴ ἀπειρεσίη, δόπτ’ εὔδιον ἥμαρ ἕκηται
γέιματος ἐξ δλοοιο, πέλει δὲ ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
δῶς, τῶν πάρ νήσσι μέγ’ ἔνδοι γηθομένων κῆρ,
- ἀθάνατοι τέρποντο κατ’ οὐρανὸν, δσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπολέμων Ἀργείων·
95 ἀλλοι δ’ αὐτὸν καταθύμενοι πτολίεθρον·
δερκόμενοι Πριάμοι καταθύμενον πτολίεθρον·
ἀλλ’ οὐ μὰν ὑπὲρ αἴσαν, ἐελδόμενοι περ, ἀμύνειν
ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
ρήιδίως δύνατ’ αἰσαν ἀπωσέμεν, δς περὶ πάντων
100 ἀθάνατων γένος ἐστί, Διὸς δὲ ἐπὶ πάντα πέλονται
Ἀργεῖοι δὲ ἄρα πολλὰ βων ἐπὶ μηρίᾳ θέντες
καὶν δμῶς σχίζεσι, καὶ ἐστύμενοι περὶ βωμοὺς
λείθεσκον μέθυν λαρὸν ἐπ’ αἰθομένησι θυτλαῖς,
ἥρα θεοῖσι φέροντες, ἐπει μέγα ἤνυσταν ἔργον·
105 πολλὰ δὲ ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέει κυδαίνεσκον
πάντας, δσους ὑπέδεκτο σὺν ἐντεσι δούριος Ἰππος·
θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτὸν, ούνεχ’ ὑπέστη
λόγθην δυσμενέων πολυκηδέα· καὶ δέ εἰ πάντες
μοληὴ καὶ γεράσσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
110 αἰεν· δὲ ἐν φρεσὶν ἥσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ·
νίκη ἐπ’ Ἀργείων· σφετέρη δὲ οὐκ ἀχνυτο λώβῃ·
ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπιφρονι πολλὸν ἀμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἰδος ἡδὲ καὶ ἀλλων
ἔσθιον, δπόστος ἄρ’ ἐστί καὶ ἐσσται ἀνθρώποισιν.
115 Οἱ δὲ ἄρα πάρ νήσσιν ἀταρέεα θυμὸν ἔχοντες
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνέκέων ἐνέποντες·
‘Ηνύσαμεν πολέμοιο μαχρὸν τέλος· ἥραμεθ’ εὐρὺ^ν
κῦδος, δμῶς δηίοιστ μέγα πτολίεθρον ἔλόντες·
ἀλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον.
120 ‘Ος ἔφαν· ἀλλ’ οὐ πᾶσι πατήρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν·
Τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος * * * * *
* * * * * * * * * οὐ γὰρ ἔτ’ αὐτοῖς
δειμα πέλεν πολέμοιο δυσηγέος, ἀλλ’ ἐπὶ ἔργα
εύνομίης ἐτρέποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς.
125 ‘Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἀειδεν·
λαοὶ δπως συνάγεθεν ἐς Αὐλίδος ιερὸν οῦδες,
ἡδὲ ὡς Ηγελείδο μέγα σθέος ὀκαμάτοιο

Ut cum segetem maturam opprimens grando
minutatim dissecat spicasque omnes decutit
impetu violento, ac calamus sternitur humili
inanis, grano in solo pereunte
misere, tristis autem est ac magnus luctus domino :
sic etiam Xanthi cor occupavit dolor
Ilio vastato, tenebat autem ipsum semper tristitia,
immortalis quamvis esset. Longa etiam circumquaque-ge-
miscebat Ida] et Simois; lugebant etiam procul omnes
speluncæ] Idææ Priami urbem deflentes.

Græci autem naves condescenderunt, valde gaudio-exulta-
entes,] celebrantes victoriae illustris validum robur,
quandoque etiam divinum deorum genus ac suum-ipsorum
animun intrepidum et aeternum opus Epei;
cantus autem coelum attigit per æthera, velutigraculorum
clamor immensus, cum serenus dies venerit
post hiemem sœvam ac tranquillus est æther;
sic his apud naves valde intimo gaudentibus corde,

dii lætabantur in cœlo, quotquot adjutores
ex animo fuerant bellicosorum Græcorum ;
alii contra indignabantur, qui Trojanis opitulati-erant,
videntes Priami conflagrare urbem ,
non tamen præter fatum, tanetsi cuperent, opem-ferre
poterant. Neque enim ipse contra fatum Saturnius
facile potest sortem abigere, qui omnes
deos genere præstat, nam ex Jove omnia existunt.

Græci autem multa boum femora *aris* imposita
cremabant una-cum fissis-lignis, et circumeuntes altaria
libabant merum dulce super accensas victimas,
gratias diis agentes, quod magnum perfecissent opus.
Multum etiam in convivio hilari honorabant
cunctos, quos suscepserat cum armis ligneus equus ,
admirabant etiam Simonem inclytum, quod sustinuissest
mutilationem hostium gravissimam , ideoque ipsum cuncti
carmine ac muneribus innumeris honorabant
semper; ipse vero in corde suo gaudebat tolerante animo
de victoria Græcorum, nec sua tristabatur mutilatione.
Viro enim prudenti et cordato multo potior
gloria est et auro et forma et aliis
bonis, quæcumque sunt atque erunt hominibus.
Illi igitur apud naves intrepidum animum habentes
convivabant *haec* inter-se continue memorantes :

Imposuimus bello serum finem, retulimus amplam
gloriā, cum hostibus ingenti urbe expugnata :
verum Juppiter, etiam redditum cupientibus concede.

Sic loquebantur; verum non omnibus pater redditum an-
nuit.] Horum vero quispiam in medio peritus * * * * *
* * * * * * * * * non enim amplius ipsis
metus erat belli tumultuosi , verum ad opera
concordie convertebant ac laetitiae amabilis.
Is igitur primum desiderantibus canebat ,
quomodo exercitus convenerint ad Aulidis sacrum solum,
ac quomodo Pelidae ingens robur invicti

δύοδεκα μὲν κατὰ πόντον ὥν διέπερσε πόλης,
ἔνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· δύστα τ' ἔρεξεν

130 Τήλεφον ἀμφὶς ἀνάκτα καὶ ὅδριμον Ἡετίωνα·

ὅς δὲ Κύκνου κατέπειρνεν ὑπέρδιον, ἡδ' ὅσ' Ἀχαιοὶ¹
μαργάριμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο·

Ἐκτορὸς δ' ὃς εἴρυσεν ἦγε περὶ τείχεα πάτρης·
ῶς θ' ἐλεῖ Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὃς τ' ἐδάμασσεν

135 υἱέα Τιμωνοῖο· καὶ ὃς κτάνει καρτερὸς Αἴας
Γλαυκὸν ἔϋμπελινην, ἡδ' ὃς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπειρνε θοοῦ πάσις Αἰακίδαο·

ῶς τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήτοι βέλεμνα·
ἡδ' ὅποσι δολόντος ἐστήλυθον ἔδοθεν ἕπιπου

140 ἀνέρες, ὃς τε πόλης θειγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν.
[Ἄλλη δ' ἄλλος ἀειδεν, δ τι φρεσὶν ἥσι μενοίνα.]

Ἄλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περίετέλλετο νυκτὸς,
ἢ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρητοίο πότοιο

145 παυσάμενοι πάντες λαθικηδέα κοίτον ἔλοντο·
χοῖςδὲν γάρ καμάτοι μένος κατεδάμνατο πάντας·

τῷδε καὶ παννύγιοι λελιπένεινοι εἰλαπινάζειν,
παύσανθ', οὐνεκεν ὑπνος ἀδηνά δέκοντας ἔρυκεν.

Ἄλλη δ' ἄλλος ἵαεν· δ' ἐν κλισίησιν ἔησιν
150 Ἀτρεΐδης δάριζε μετ' ἡγύκομοιο γυναικός·

οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὅμμασιν ὑπνος ἔπιπτεν,
ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, σφρα παλαιοῦ
λέκτρου επιψυνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται.

Πρώτη δ' αὖθ' Ἐλένη τοῖον ποτὶ μόθον ἔειπεν·

155 Μή νῦ μοι, δὲ Μενέλαος, χόλον ποτιθάλλεο θυμῷ·
οὐ γάρ ἔγων ἔθελουσα λίπον σέο δᾶμα καὶ εὐνὴν,
ἀλλὰ μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώοιο υἱές
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρεῖψαντο κιόντες·

καὶ με μέγ' ἐμμεμαῖαν δίξυρων ἀπολέσθαι
160 ἢ βρόχῳ ψηφαλέων ἢ καὶ ξίφει στονόντει

εἰργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι
σεῦ ἔνεξ' ἀγνυμένην καὶ τηλυγέτοι θυγατρός.

τῆς νῦ σε πρός τε γάμου πολυγηθέος ἡδέ σευ αὐτοῦ
λιτσομαι ἀμφ' ἐμμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνήσ.

165 Οὐς φαμένην προσέσειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
Μηκέτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ισχέμεν ὀλγεα θυμῷ·

ἀλλὰ τὰ μὲν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἔργει
λήπτης· οὐ γάρ ἔουσι κακῶν μεμνῆσθαι ἐξ' ἔργων.

Ως φάτο· τὴν δ' ἔλεγχάρμα, δέος δ' ἐξέσστο θυμοῦ·

170 Ἐλπετο γάρ παύσασθαι ἀντιροϊο γόλοιο
δι πόσιν ἀμυνὶ δέμιν βάλε πήγεε καί σφιν ἀμφ' ἀμφοῖν

δάκρυ κατὰ βλεφάροιη ἐλείθετο ἡδὺ γονῶντων·
ἀσπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε

σφωτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο.

175 ὃς δ' ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερίς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὔποτε ἴς ἀνέμοιο

σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὃς δ' ἄρα τώγε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαίομενοι φιλότητος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὑπνος ἀπήμων,
180 δὴ τοτὲ Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρι ἰσοθέοι

ἔστη ὑπέρ κεφαλῆς οὖν οἵσος οἶης περ

duodecim per mare grassans vastarit urbes,
undecim præterea per terram immensam, ac quæ fecerit

circa Telephum regem et fortē Eetiona,
quomodo Cycnum prostraverit violentum, ac quæ Graeci

pugnantes, commota ira Achillis, facta ediderint,
Hectoremque quomodo raptaverit ipsius circa murum pa-

triae,] ac quomodo interficerit Penthesileam in prolio, et
quomodo ceciderit] filium Tithoni, et quomodo occi-

derit robustus Ajax] Glaucum bellicosum, et quomodo illus-

trem virum] Eurypylum sustulerit velocis filius Αειδα, et
quomodo Paridem domuerint Philoctetae jacula,

ac quot dolosum ingressi-fuerint in equum
viri, et quomodo urbe divini Priami

excisa convivati-fuerint malis procul a tumultibus.

[Alibi autem alius canebat quod animo suo volvbat.]

Postquam vero convivantibus medium transactum-est
noctis,] tunc cœnæ et meraci potus

fine-facto, omnes securum somnum capiebant;

hesterni enim laboris vis oppressit cunctos.

Ideoque, etiamsi per-totam-noctem cuperent convivari,
desinebant, quia somnus *quamlibet* nolentes valde gra-

vabat.] Alibi autem alias cubabant, at in tentoriis suis
Atrides confabulabatur cum pulericoma uxore;

nondum enim horum oculis somnus inciderat,
sed Venus obversabatur animis, ut veteris

tori recordarentur ac mœrorem procul abjicerent.
Prior autem Helena tali oratione compellavit *maritum*:

Ne mihi, ο Menelae, iram servato in animo;
non enim ego volens reliqui tuam domum et lectum,

sed me Alexandri violentia et Trojani filii
te procul absente abripuerunt *illuc* profecti,
ac me valde cupientem misere perire

aut laqueo tristi aut etiam ense mortifero
cohiebant in ædibus, demulcentes *me* verbis
tui causa dolentem et unicæ filiae.

Per quam te conjugiumque *nostrum* dulce ac te ipsum
obseero, tristis de me ut-obliviscaris sollicitudinis.

Sic loquentem compellavit prudens Menelaus :

Ne-amplius nunc *horum* memento, sed cohibe dolores
in-animo;] verum hæc omnia atra domus intus coereat
oblivionis. Non enim decet malorum recordari amplius ope-

rum.] Sie dixit; illam autem corripuit gaudium, ac metus
fugit-ex animo,] sperabat enim finem-facturum sœvæ iræ
suum maritum. Ideo ei circumdedit brachia, ac simul

utriusque] lacrima e palpebris destillabat suaviter ploran-

tiū;] libenter autem ipsi in mutuis complexibus-cubantes
sui ex animo recordati-sunt conjugii.

Ut cum hedera et vitis amplexantur
se-mutuo circa ramusculos, quos nunquam vis venti

a se divellere potest : sic etiam hi-duo
mutuo complexu-hærebant appetentes concubitum.

Verum cum et his subiisset somnus placidus,
tunc Achillis præstans anima divini
stetit supra caput sui filii, qualis quidem erat

ζωὸς ἐών, δτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, γάρμα δ' Ἀχαιοῖς
κῦσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάε μαρμαίροντα
ἀσπασίως, καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπεν·

185 Χαῖρε, τέκος, καὶ μή τι δαιᾶξο πένθει θυμὸν
εἶνεν' ἔμειο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἥδη διμέστιος εἴμι· σὺ δὲ ἵσχε τειρόμενος κῆρ
ἄμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἀρήτον ἐνθεο θυμῷ·
αἰεὶ δὲ Ἀργείων πρόμος ἴστασο μηδενὶ εἰκῶν
190 ἡνορῆ· ἀγορῆ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πείθεο· καὶ νῦ σε πάντες ἐνύφρονα μυθήσονται·
τις δὲ ἀμύμονας ἀνδρας, δοσὶς νόος ἐμπεδός ἐστιν·
ἐσθλῷ γάρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ, χαλεπῷ δὲ ἀλεγεινός·
ἢν δὲ ἀγαθὸν φρονέης, ἀγαθῶν καὶ τεύξεων ἔργων·
195 κεῖνος δὲ οὐποτὸς ἀνήρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἱκανεν,
ὅτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὐνεκ' ἀρ' αὐτῆς
πρόξινον δύσθατόν ἐστι, μακρῷ δὲ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην
δῖοι ἐπηένηνθ'. ὑπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
200 εἰς ἀρετῆς ἀναβάντες ἐντεράνου κλιτὸν ἔρον.
Ἀλλ' ἄγε κύδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμησι
μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαιᾶξο θυμὸν ἀνίη,
μήτ' ἐσθλῷ μέγα καῖρε· νόος δέ τοι ἡπιος ἐστω
ἔς τε φίλους ἐπάρους ἔς θ' οὐδέας ἔς τε γυναικας,
205 μνωμένῳ κατὰ θυμὸν, δτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐδομένοιο μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γάρ γένος ἐστὶν δυοῖσιν ἀνθει ποίης,
ἀνθειν εἰλαριοῖσι, τὰ μὲν φινύθει, τὰ δὲ ἀξέει·
τούνεκα μειλιχος ἔσσο· καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
210 Ἀτρετὴ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι, εἰ γε τι θυμῷ
μέμνηνθ', δοσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληη,
ἥδη στα λητάσμην πρὶν Τρώϊον οῦδας ικέσθαι,
τῷ μοι νῦν, κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων,
ληδόος ἐκ Πριάμοιο Πολυξένην εὔπεπλον
215 ὅφρα θοῖς δέξωσιν, ἐπεὶ σφισι κύδιμοι ἐμπῆς
μᾶλλον ἔσ' ἡ τοπάρος Βεισῆδος ἀμφὶ δὲ ἀρ' οὐδιμα
κινήσω πόντοιο, βαλὼ δὲ ἐπὶ κέίματι κέιμα,
ὅφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίησιν ἔησι
μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ γρόνον, εἰσόρ' οὐδοι γε
220 λοιδὸς ἀμφιχέωνται ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δέ, εἰ καθέλωσιν, ἐπήν ἀπὸ θυμὸν ἐλωνται,
κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὐδὲ μεγαίρω.
Ως εἰπὼν ἀπόρουσε θοῖη ἐναλίγχιος αὔρη,
αἴψα δὲ ἐς Ἡλύσιον πεδίον κίεν, ἦγε τέτυκται
225 οὐρανοῦ ἔξιντατοι καταβασίη τ' ἀνδρὸς τε
ἀθανάτοις μακάρεσσιν· δοσ', διπότε μεν λίπεν ὑπνος,
μνήσατο πατρὸς ἔοιο· νόος δέ οἱ ἥντις ἰάνθη.
Ἀλλ' δέτ' ἐς οὐρανὸν εὑρὺν ἀνήιεν Ἡριγένεια
νύκτα διασκεδάσασ', ἐφάνη δὲ ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
230 δὴ τότ' Ἀχαιῶν μῆτες ἀπέκει λεχέων ἀνόρουσαν
ἰέμενοι νόστοι· νέας δὲ ἐς βένθεα πόντου·
εἰλκον καγγαλόντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ δέρ' αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀγιλλέος δύριμος νῖδος,
εἰς ἀγορὴν τε καλεσσε καὶ ἐκράτω πατρὸς ἐφετμήν·
235 Κέκλυτέ μει, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,

vivus cum-esset, ubi Trojanis dolor erat ac gaudium Graecis;
osculabatur autem ipsi cervicem et oculos coruscantes
placide, ac talibus eum demulcens compellabat :

Salve, fili, ac nequaquam conficias luctu animum
propter me defunctum, quia beatis diis
jam familiaris sum, tu vero desine consumere cor
propter me ac robur Martium injice tuo anino;
semper autem Graecorum primus stato nulli cedens
fortitudine; in-concione autem senioribus viris
obtempera, ac te omnes prudentem dicent;
cole etiam præstantes viros, quibus mens firma est :
boni enim amicus est bonus vir , injusti vero improbus :
si bono dederis-operam, bonorum etiam compos-fies ope-
rum,] ille vero vir nunquam virtutis ad terminos pervenit,
eui non mens est justa , quia ipsius (*virtutis*)
arbor ascensu-difficilis est, longique ei usque ad cœlum
rami excreverunt; quos autem robur sequitur
ac labor , ex labore dulcem fructum metunt
ad virtutis condescendent coronatæ inclytum germein.
Verum age strenuus esto, atque in animo prudente
neve in re-adversa prorsus confice animum moerore,
neve in secunda nimium lætare; mens etiam tibi benigna
sit erga caros amicos et erga filios et erga uxores ,
recordanti in animo quod prope sint hominibus
perniciosi fati portæ ac domus mortuorum :
hominum enim genus est simile floribus prati,
floribus vernis , alii intereunt, alii contra nascuntur :
ideo comis esto ; ac Graecis refer ,
Atridae vero maxime Agamemnoni, si quidem animo
recordantur, quos subierim-labores circa Priami urbem ,
ac quantum prædae-coegerim, priusquam ad Trojanum so-
lum ventum-est .] ideo mili nunc ex animo cupienti præ
omnibus] de præda Priami Polyxenam pulcro-peplo
quam celerrime mactent, nam ipsis succenseo nunc
magis etiam quam antea Briseidis *causa*: namque undam
turbabo maris et accumulabo tempestati tempestatem ,
ut contabescentes peccatis suis
maneant hic longum ad tempus, donec mihi
libamina diffundant desiderantes valde redditum ;
ipsam vero, si voluerint, postquam animam eripuerint,
pellam sepeliri procul non invideo.

Sic cum-dixisset, discessit veloci similis auræ ,
confestim autem in Elysium campum abiit, ubi sunt
de cœlo summo descensus et ascensus
immortalibus diis. Ille autem, cum ipsum reliquisset so-
mnus,] recordatus-est patris sui, et animus ipsi generosus
laetatus-est.] At postquam in cœlum amplum ascendit Au-
rora] nocte dissipata, apparuitque terra atque æther,
tunc Graecorum filii e lectis surrexerunt
cupidi redditus , ac naves in altum maris
traxissent gestientes animis, nisi ipsos
festinantes cohibuisset Achillis fortis filius ,
et ad concione vocasset et exposuisset patris mandatum :
Audite ex-me, cari filii bellicosorum Graecorum ,

πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἦν μοι ἔνισπε
χοῦδος, ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
φῆ γάρ δειγνέεσσι μετέμυεναι ἀθανάτοιςιν·
ἡγήγει δ' ὑμέας τε καὶ Ἀτρεΐδην βασιλῆα,
240 ὁράοι ἔκ πολέμου γέρας περικαλλές ἄροιτε,
τύμβον ἐπ' εὐρώντα, Πολοῦξείνην εὔπεπλον·
καὶ μιν ἔφη δέσαντες ἀπότροοι ταρχύσασθαι·
εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἡπειλεῖ κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας
245 λαὸν δμῶς νήσεσι πολὺν χρόνον ἔνθαδ' ἔρχειν.
Ως φαμένου πείθοντο καὶ δις θεῷ εὐχετέωντο·
καὶ γάρ δὴ κατὰ βένθος ἀξέτο κύμα θυέλλῃ
εὐρύτερον καὶ μᾶλλον ἐπήτρουμον, ἡ πάρος ἦν,
μανούμενου ἀνέμου· μέγας δ' ὁρούντεο πόντος
250 χερσὶ Ποσειδάνων· δὲ γάρ κρατερῷ Ἀχιλῆῃ
ἥρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν αἴλλαι
ἔς πελαγος. Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆῃ
.πάντες δμῶς μᾶλλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὅριζον·
Ατρεκέως γενεῖ μεγάλου Διὸς ἦν Ἀχιλλέα·
255 τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
οὐ γάρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἀμύροτος αἰνῶν.
Ως φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
τὴν δ' ἄγον, ἥντε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυτῆς,
μητρὸς ἀπειρύσαντες ἐνὶ ξυλόγοισι βοτῆρες,
260 η δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀγυμένη κῆρ·
ῶς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περικακύεσκε
δυσμενέων ἐν χερσίν· ἀδην δὲ οἱ ἔχυτο δάκρυ.
Ως δ' ὅποτε βριαρῷ ὑπὸ χέρματι καρπὸς ἐλαίης
οὕπω χειμερίησι μελαχινόμενος φεκάδεσσι
265 χεινύ πολλὸν ἄλειφα, περιτρίψωσι δὲ μακρὰ
ἄρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι βιαζούμενον αἰζῆδων·
ῶς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
ἐλκορένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκου Ἀχιλῆος
αἰνὼν δμῶς στοναχῆσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ,
270 καὶ οἱ κόλπος ἐνερθεὶς ἐπλήθετο, δεύετο δὲ γρώς
ἀτρεκέως ἀτάλαντος ἔυκτεάνω ἐλέφαντι.

Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεστ κύντερον ἀλγος
τλήμονος ἐς κραδίην Ἐκάθης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
μνήσατ' δῖζυροι καὶ ἀλγινόεντος δνέιρου,
275 τόν δ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιγομένη ἐνὶ νυκτὶ·
η γάρ δίτεο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου Ἀχιλῆος
έσταμεναι γούώστα· κόμαι δέ οἱ ἄγριοι ἐπ' οὐδας
ἐκ κεφαλῆς ἐκέγυντο, καὶ ἀμφοτέρουν ἀπὸ μαζῶν
ἔρθεε φοίνιον αἴκα ποτὶ γθόνα· δεῦε δὲ σῆμα·
280 τοῦ πέρι δειπαίνουσα καὶ δσσομένη μέγα πῆμα
οἰκτρὸν ὀλαχυμὸν ἴησι, νέον σπαργῶσα γάλακτι,
τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράσθαι,
285 νόσῳ βάλωσιν ἀναντες, ἐλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
η δ' δὲ μέν θ' ὀλαχῆσι κινύρεται, ἀλλοτε δ' αὔτε
ώρυθμῷ, στυγερῇ δὲ δι' ἡέρος ἔσσουτ' ἀστή·
ῶς Ἐκάθη γράωσα μέγ' ιαχεν ἀμφὶ θυγατρί· [κῆρ
290 Ωμοι ἔγων, τί νυ πρῶτον ιδ' ὕστατον διγυμένη

patris mandatum illustris, quod mihi indicavit
heri, in lectis per noctem dormienti:
dixit enim immortalibus interesse se diis,
jussit vero vos et Atridē regem,
ut ipsi de præda honorarium per pulcrum deligatis,
in tumulo ingenti, Polyxenam pulcro-peplō,
et eam jussit immolatam seorsum sepeliri;
si vero ipsum non curantes innavigaveritis mare,
minabatur in mari adversis fluctibus concitatis
exercitum cum navibus longo tempore hic se-detenturum.

Sic loquenti obtemperabant atque ut Deo Achilli vota-fa-
ciebant:] etenim jam in alto attollebatur fluetus procellis
lator ac magis continuus, quam antea fuerat,
furente vento, et ingens quassabatur pontus
manibus Neptuni; is enim fortis Achilli
gratificabatur; cunctæ autem repente irruerant procellæ
in mare. Græci vero magnas preces-fundentes Achilli
cuncti simul identidem talia inter sese loquebantur:

Vere de-genere magni Jovis erat Achilles;
ideoque nunc deus est, etiamsi prius erat nobiscum:
non enim destruit superum progeniem ævum.

Sic locuti ad bustum Achillis redierunt;
illam vero adduxerunt, sicuti juvencam ad dei sacrificia
a matre abstractam in silvis pastores,
ea vero longo mugitu-reboans quiritat mœsta corde:
sic tunc Priami filia ululabat
hostium in manibus, et ubertim ipsi fundebantur lacrimæ.
Veluti cum gravi sub lapide fructus olivæ
nondum hibernis nigrescens pruinis
fundit copiosam pinguedinem, circumque stridet magnuni
trapetum sub funibus-sparteis dum-torquent juvenes:
ita etiam Priami multa-experti filiae
raptæ ad sepulcrum duri Achillis
tristis cum gemitibus de palpebris fluebat lacrima,
et ipsi sinus intus replebatur, rigabaturque cutis
vere similis precioso ebori.

Tunc vero tristes post luctus fœdior cruciatus
misera in cor Hecubæ irruit, namque ipsius cor
recordabatur horribilis ac tristifici somnii,
quod vidit dormiens præterita nocte:
etenim putabat ad tumulum divini Achillis
stare se lugentem, comequé ipsi usque ad solum
e capite defluebant, ac de utoque ubere
manabat cruentus sanguis ad terram, rigabaturque monu-
mentum.] Ob hoc valde metuens ac præsagiens magnum
malum] miserabiliter ingemiscebat, et cum fletu multum
vociferabatur.] Veluti canis quiritans ante domum
longum latratum edit, recens distenta lacte,
cuius parvos catulos, priusquam lucem intuerentur,
procul abjecerint domini, præda ut-sint alitibus,
illa vero nunc latrando quiritat, nunc rursus
ululando, et odiosus per aerem fertur clamor:
sic Hecuba lugeus valde vociferata-est propter filiam:

Heu mihi! quid primum aut postremum dolens corde

290 κωκύσω, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
νίέας ἡ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίειπτα παθόντας
ἡ πόλιν ἡ θύγατρας ἀδευκέας ἡ ἐμὸν αὐτῆς
ἡμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὐνεκα Κῆρες
σμερδαλέαι πολέεσσι μ' ἐνειλήσαντα κακοῖσι.
295 Τέχνον ἐμὸν, σοὶ τ' αἰνάκαλοι οὐκ ἐπίειπτα καὶ αὐτῇ
ἄλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δὲ ἀπὸ νόστη βάλοντο
ἔγγινος ἔσνθ' Υμεναῖον, ἐπεκρήναντο δὲ δλεθρον
ἀσχετον ὀργαλέον τε καὶ οὐ φατόν· ἦ γάρ Ἀγιλλεὺς
καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἔτ' ικίνεται αἴματι θυμόν.
300 Ως μὲν δρέπον μετὰ σεῖο, φίλον τέκος, ζηματὶ τῷδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ίδεσθαι.
Ως φαμένης ἀλλήκτα κατὰ βλεφάροιν ἔχυντο
δάκρυα· λευγαλέον γάρ ἔχειν μετὰ πένθε πένθος.
Οἱ δὲ δ' ἔσαν ποτὲ τύμβον Ἀγιλλῆος ζαθέοι,
305 δὴ τότε οἱ φίλοις οὐδὲ ἐρυσσάμενος θύον ἄρο
σκαῖη μὲν κούρην κατερήτε, δεξιτερῇ δὲ
τύμβου ἐπιψάυον τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε.
Κλῦθι πάτερ σέο παιδίδες ἐπευχομένοι καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μῆδ' ἦμιν ἔτ' ἀργαλέους γαλέπαινε.
310 ήδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, δόσσα μενοινάρι
σῆσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δὲ Ἄλαος ἀμμι μένοιο
τεύχας εὐχομένοις θοῶς θυμηδέα νόστον.
Ως εἰπὼν κούρης διὰ λοιγίου ηλασεν ἄρο
λευκανής· τὴν δὲ αἴψα λίπεν πολυράτος αἰών
315 οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατήι βιότοι·
καὶ δέ δὲ μὲν πρητῆρας γαμάδις; πέστε· τῆς δὲ πὸ δειρὴ^η
φοινίκηθε περὶ πάντα, καὶ λόν ὁς, ἡ τ' ἐν δρεσσιν
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπὸ ἀκοντί^η
αἴματι πορφύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὑπερθεν.
320 Αργεῖοι δέ μιν αἴψα δόσσαν ποτὶ ἀστο φέρεσθαι
ἐεὶς δόμουν ἀντιθένοις Ἀντήνορος, οὐνεκ' ἄρο αὐτῇ
κείνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἔψ πάρος οὐεῖ δίψ
Εὔρυμάρχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἀκοιτιν.
Οἱ δὲ ἔπει οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
325 ἔγγινος ἔοι δόμοιο παρὰ Γανυμήδεος ἥρα
δώματα καὶ νηοῖο καταντίον Ἀτρυτώνης,
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ γεῦμα κατεπρήγνει γαλήνη.
Οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆσος ἔσαν μέγα καγχαλώντες,
330 μᾶλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἡδὸν Ἀγιλῆα·
αἴψα δὲ δαιτ' ἐπάταντο, βῳδὸν ἀπὸ μηρὰ ταμόντες
ἀνανάτοις ἐρατή δὲ θυηπολίη πέλε πάντη·
οἱ δὲ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσέοισι κυπέλλοις
πίνον ἀφυστάμενοι λαρὸν μέθυ· γῆθε δέ σφι
335 θυμόδες ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ίκέσθαι.
Ἄλλ' δέ δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότε Νηλέος οὐδὲς ἐελδομένοισιν ἔειπεν. [χλήν,
Κλῦτε, φίλοι πολέμοιο μακρὴν φεύγοντες δύο-
δρφα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμηδέος ἐνίσπω.
340 ήδη γάρ νόστοιο πέλει θυμηδέος δρῆ·
ἄλλ' ίομεν· δὴ γάρ που Ἀγιλέος δόριμον ἦτορ
παύσατ' διζυροῦ χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα·
δόριμον Ἐννοσίγαιος· ἐπιπνείουσι δὲ ἀζηταὶ

querar, innumeris oppleta malis?
filiosne an maritum gravia et non sperata passos
an urbem an filias miseras an meum ipsius
diem violentum ac servilem? quia Parce
horrendæ multis me involverunt calamitatibus.
Filia mea, tibi horrenda ac non expectata etiam ipsi
mala agglomerarunt, et a-nuptiis procul repulerunt
prope existentem Hymenaeum, ac conciliarunt tibi exitium
immutabile sœvumque et infandum: etenim Achilles
etiam mortuus in nostro adhuc sanguine oblectat animum.
Utinam me tecum, cara filia, die hoc
terra dehiscens occuluissest, priusquam tuam necem vide-
rem.] Sic loquentis de palpebris indesinenter manabant
lacrimæ, tristem enim habebat super luctum luctum.
Illi vero (*Græci*) postquam venerunt ad tumulum Achillis
divini,] tunc ipsius dilectus filius, stricto acuto ense,
sinistra quidem virginem retinebat, dextera autem
tumulum attingens tali oratione patrem allocutus-est:
Audi, pater, tuum filium precantem ac cæteros
Græcos, neque nobis adhuc graviter succense,
jam enim tibi omnia præstabimus, quæ desideras
tuo in corde. Tu vero propitius nobis sis,
sternens orantibus celeriter dulcem redditum.
Sic fatus exitiale egit ensem puellæ per
guttur: eam vero mox reliquit amabilis vita,
misere ingemiscentem in fine vitæ,
et ipsa quidem pronain-terrā corrūt, hujus vero cervix
rubuit circumquaque, ut nix, quæ in montibus
vel suis vel ursæ sauciata jaculo
cruore purpureo celeriter rubescit desuper.
Græci autem ipsam mox dederunt ad urbem ferendam
in domum illustris Antenoris, quia ipsam
ille inter Trojanos suo antea filio generoso
Eurymacho educaverat in ædibus uxorem.
Qui postquam sepelivit inclytam Priami filiam
prope suam domum apud Ganymedis sacras
ædes et e-regione templi Minervæ,
exin conquievit unda, et consopita-est tempestas
horrenda, ac fluctum pacavit tranquillitas.
Illi ergo sine-mora naves concenderunt valde lœtantes,
celebrantes Deorum sacrum genūs et Achillem;
mox etiam convivium pararunt, boum femora resecantes
diis, lætumque sacrificii-epulum erat ubique:
illi interim ex argenteis et aureis poculis
bibeant haurientes dulce vinum, ac gaudebat ipsis
animus cupientibus suam in terram redire.
Verum cum cibi ac convivii saturi-essent,
tunc Nelei filius desiderantibus locutus-est:
Audite, amici longas belli qui-effugistis minas,
ut cupientibus sermonem gratum proferam:
nunç enim reditus grati est hora;
itaque abeamus! namque Achillis præstans cor
destitut a-sæva ira, et cohibuit undam
violentam Neptunus, aspirant autem venti

μείλιχοι, οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται: ἀλλ' ἄγε νῆσος
εἰς ἀλὸς οἴδημ' ἐρύσσαντες ἀναμυησόμεθα νόστου.

“Ως φάτ' ἐξελδομένοις· οἱ δὲ πλόον ἐντύνοντο.

Ἐνθα τέρας θητὸν ἐπιγέθοντοισι φράνθη,
οὐνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρο πολυδαχρύτοιο
ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένεται· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
350 θάψεον ἀγρόμενοι· τῆς δὲ ἀρέα λαῖνα πάντα
οῆκε θεός, μέγα θάνατο καὶ ἐστομένοις βροτοῖς·
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπὲρ ἐννεσίσιν Ἀχαιοὶ¹
νῆσος ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἐλλήσποντον.

Καρπαλίμως δὲ ἀρά νῆσος ἔσω ἀλὸς εἰρύσσαντες
355 κτήματα πάντ' ἐθάλονθ', δόπος· Πιονίοισιν τε
ληίσσαντο πάροισε περικτίονας δάμασσαντες,
ἡδὲ δόπος' ἐξ αὐτῆς ἄγον· Πιονίον, οἷσι μάλιστα
γῆθεον, οὐνεκ' ἔσταν μάλα μυρία· τοῖς δὲ ἄμπα πολλαῖ
λητάδες συνέποντο μάλ' ἀχρύμενα κατὰ θυμόν.

360 Αὗτοι δὲ ἐντὸς ἔνοτον νεῶν· ἀλλ' οὐ σφισι Κάλχας
ἔσπεται· ἐπειγομένοισιν ἔσω ἀλὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Ἀργείους κατέρυχε· Καρηφόρις γάρ περὶ πέτραις
δεῖδεν αἰλὸν δλεθρον ἐπεστύμενον Δαναοῖσιν·

οἱ δέ οἱ οὐδι τίθοντο· παρήπαφε γάρ νόσον ἀνδρῶν
365 Λίτσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροτίας εὖ εἰδών
Ἀμφίλογος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιφάραον,
μίμεν διώντας Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γάρ οὐεν
αἰσιμον ἀμφοτέροισιν, ἐντὸς τηλόθι γαίης
Πλαυζόλων Κλίκων τε ποτὶ ποτολίθῳ νέεσθαι.

370 Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν αὐτὰρ Ἀχαιοὶ²
νηῶν πείσματ' ἔλισαν ἀπὸ γθονὸς ἡδὲ καὶ εὐνὰς
ἐσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίσχεται δὲ Ἐλλήσποντος
σπερχομένων· νῆσος δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ·
ἀμφὶ δὲ ἀρά σφίσι πολλὰ περὶ πρώρησιν ἔκειντο
375 ἔντε· ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρί' ἀπηρόητο· κατεστέψαντο δὲ νῆσος
καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας, ησι μάχοντο
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἀνακτες
εἰς ἄλα κυανένην λεῖθον μέθυν, πολλὰ θεοῖσιν
380 εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀχρέαν νόστον δπάσσαι·
εὐχολαὶ δὲ ἀνέμοισι μίγεν καὶ ἀπόροθι νηῶν
μακριδίωνες νεφεεσσι καὶ θέρι συμφορέοντο.

Αἱ δὲ ἀρά παπταίνεσκον ἔτι Πιονίοισιν ἀχρό³
ληγάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοσάσκον
385 κρύθην Ἀργείων, μέγ' ἐν φρεσὶ πένθος ἔγουσται·
καὶ δὲ αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔγονος γέρας· αἱ δὲ ἐπάτεκνα
ἀμπεγον ἀγκονίησι· τὰ δὲ οὐπω δούλιον ημαρ
ἔστενεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
θυμὸν ἔγον· κηδέων γάρ ἀπόροθι νήπιον ητορ
390 πάστησιν δὲ ἔλευντο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφὶ δύνηεσσι δέδρυπτο· παρεῖθησιν δὲ ἐπὶ δάκρυ
αὐλάέον περίκειτο, κατείθετο δὲ ἀλλ' ἐψύπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην
αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δὲ ἀνὰ καπνὸν ιόντα·
395 ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
πᾶσσαί μιν θηεύντο, θεοπροτίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· η δέ σφιν ἐπεγγελάσκε γοώσαις,

blandi, neque unda turbatur. Sed agite naves
in maris undam trahentes recordem reditus.

Sic locutus-est cupidis; ipsi vero ad navigationem sese
-instruebant.] Ibi prodigium stupendum mortalibus appa-
ruit :] nam Priami uxor afflittiissimi
ex homine canis misera facta-est, circum vero populus
obstupescet congregatus; ejus autem cuncta membra
saxea] fecit deus, magnum miraculum etiam futuris homi-
nibus.] Atque hanc quidem Calchantis de consiliis Gracci
in navi veloci collocarunt trans Hellespontum.

Festinanter itaque navibus in mare tractis
opes omnes imposuerunt, quascunque Ilium proficiscentes
de-præda-ceperant prius vicinis subactis,
et quascunque ex ipso abduxerunt Ilio, quibus maxime
gaudebant, quod essent plane innumeræ: eos autem si-
mul multæ] captivæ-mulieres comitabantur valde dolentes
in animo.] Ipsi tandem ingressi-sunt naves: sed non ipsos
Calchas] sequebatur properantes in mare, sed etiam ceteros
Græcos revocabat, Capharides enim circa petras
metuebat triste exitium imminentis Græcis.

Hi vero non obtemperarunt, decepit enim mentem virorum
Fatū funestum. Solus autem vaticinii bene peritus
Amphilochus, acer filius inculpati Amphiari,
manebat cum Calchante prudente: horum enim erat
fatale utriusque, a sua procul patria
Pamphyliorum et Cilicum ad urbes proficiendi.

Verum hæc quidem postea dili perfecerunt. Interim Græci
navium retinacula solverunt a terra atque ancoras
festinanter sustulerunt, et insonuit Hellespontus
properantibus ipsis, ac naves alluebantur mari.
Undique vero multa harum circa proras jacebant
arma cæsorum, desuper vero signa victoriae
infinita suspensa-erant, coronarunt etiam naves
et capita et hastas et scuta, quibus pugnaverant
contra hostes, de proris autem reges
in mare caeruleum libabant merum, sedulo diis
vota-facientes beatis, securum redditum ut-præberent;
sed vota ventis miscebantur et longe a navib[us]
frustra cum nubibus et aere auferabantur.

Cæterum respiciebant ad Ilium mœstæ corde
captivæ, ac multum queritantes plorabant
clam Græcis, magnum in corde luctum habentes,
et aliae circa genua habebant manus, aliae suos liberos
amplexabantur ulnis, qui nondum servilem diem
gemebant, neque patriæ propter calamitates, sed in mamma
animum habebant: curarum enim expers est infantile cor:
cunctis autem solutæ comæ, et pectora afflita
unguis dilaniata-fuerant, et in genis lacrimæ
squalidæ hærebant, stillabantque aliae desuper
frequenter ex palpebris, ac respiciebant miseram patriam
ardentem adhuc undique, ac multum fumum surgentem.
Ad Cassandram autem inclytam oculos-verentes
cunctæ ipsam admirabantur vaticinii tristis
recordatae; verum illa eos deridebat plorantes,

καίπερ ἀκηγεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
 Τρώων δ' ὅσσοι ἀλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοι,
 400 ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ περὶ νέκυας πονέονται,
 θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἀγεν δὲ ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
 Ἀντήνωρ· ποῦροι δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἀλληκοτον ἐνὶ φρεσὶ καργαλόντες
 ἀλλοτε μὲν κώπησι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ,
 405 ἀλλοτε δὲ ἵστια νησὶ μεμαῖτες ἐντύνοντο
 ἐσσυμένως· δόπισα δὲ θιοῖς ἀπελείπετο πᾶσα
 Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δὲ ἀνὰ θυμὸν
 καίπερ λιανόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἑταίρων
 ἀργαλέων ἀκάχοντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
 410 δοστεβάλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
 χαζομένη· τοὶ δὲ ἀψία παρ' ἀγγιάλοιο φέροντο
 ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρηγειένοτο δὲ Χρύσαν
 καὶ Φοίσου Σμινθῆς ἔδος ζαθείσι τε Κίλλας.
 Λέσθος τ' ἡγεμόδεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δὲ ἀκρη
 415 ἐσσυμένων Λεκτοίο, τούι δίον θυστατον Ἰδης·
 λαίφα δὲ πρησθέντα περίσχεν· ἀμφὶ δὲ πρώρων
 ἔδραχεν οἴδημα κελαινόν· ἐπεσκιώντο δὲ μακρὰ
 κύματα· λευκαίνοντο δὲ ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.
 Καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον 'Ελλάδος ξερὸν οὐδέας
 420 πάντες ἀλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἀρά σφι
 κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέστησεν Ἀθήνη·
 καὶ δὲ πόπτη Εὔδοις σχεδὸν ἥλυθον ἡγεμόδεσσης,
 δὴ τότε μητιώσατα βαρύν καὶ ἀνηλέσ πότυμον
 ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆι καὶ ἀσχετον ἀσχαλόντα,
 425 Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μύθον
 ἀθανάτων ἀπάνευθε· γόλον δέ οἱ οὐ γάδε θυμός·
 Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανώνται
 ἀνέρες, δόκ αλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε τεστού
 430 οὔτε ἀλλων μακάρων, ἐπειὴ τίσια οὐκ ἔτ' δπηδεῖ
 ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακούδ' ἀρά πολλάκις ἐσθόλος
 συμφέρετ' ἀλγεσι μᾶλλον, ἔχει δὲ ἀλληκοτον διζύν·
 τούνεκ' ἀρ' οὔτε δίκην τις ἔθ' ἀζεταί, οὔδε τις αἰδὼς
 ἐστὶ παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ολύμπῳ
 ἐσσομαι, οὔτ' ἔτι σει κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
 435 τίσομ' ἀτασθαλίην, ἐπειὴ νύ μοι ἔνδοθι νηὸς
 οὐδὲ 'Οιλῆδος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδὲ ἀλέκαιρεν
 Κασσάνδρην δρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ κεῖρας
 πολλάκις, οὐδὲ ἔδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδὲ τοι θυμῷ
 ἡδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἀσχετον ἔργον ἐρέξεν·
 440 τῷ νύ μοι ἀμβροσίην περὶ φρεσὶ μή τι μεγάρης
 ῥέξαι, δπω μοι θυμὸς ἔξιδεται, δρρα καὶ ἀλλοι
 αἰζηοι τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον ὄμοκλήν.
 Ὡς ωμένην ἀγανοῖς προσέειπεν Ζεὺς ἐπέεσσιν.
 Το τέκος, οὐτοι ἔνωγ' ἀνθίσταμαι εἰνεκ' Ἀχαιῶν,
 445 ἀλλὰ καὶ ἔντεο πάντα, τά μοι πάρος ἥρα φέροντες
 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτησιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
 δύσω ἐελδομένη· οὐ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
 αὐτὴ χειμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον.
 Ὡς εἰπὸν στεροπήν τε θιοῖς δλοῖν τε κεραυνὸν
 450 καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρέσος ἀγγέθι θυρῆς
 θήκατο· τῆς δὲ ἀρά θυμὸς ὑπὸ κραδῆι μέγ' ιενθῆ-

quamvis afflita miserae propter calamitates patriæ.
 Trojani autem quotquot evaserant crudeli e bello,
 congregati in urbe circa mortuos occupabantur,
 sepelire conati; dux autem erat triste ad opus
 Antenor. Pauci vero rogum multis exstruxerunt.
 Græci interea indesinenter in corde gestientes
 modo remis sulcabant nigrā aquam,
 modo vela navibus connixi intendebant
 festinanter, a-tergo autem mox relinquebatur omnis
 Dardania ac tumulus Achillis. At in animo
 quamvis gaudentes, cæsorum memores sociorum
 graviter dolebant ac peregrinorum in terram (*Trojam*)
 oculos conjicabant, ea vero ipsis videbatur procul a-navigibus
 recedere. Ipsi vero celeriter maritimæ prætervehabantur
 oras Tenedi, præternavigabant etiam Chrysam
 et Apollinis Sminthei sedem sacræque Cillea,
 Lesbosque ventosa apparebat ac deflectebatur promonto-
 rium]celeriter Lecti, ubi promontorium extreum Idæ est.
 Vela autem inflata stridebant ac circa proras
 infremebat unda nigra, obumbrabanturque vasti
 fluctus et albescebant in mari viæ.
 Ac sane Græci pervenissent Græciae in-sacram terram:
 cumeti maris per profundum incolumes , nisi ipsis
 filia gravisoni Jovis infensa-fuisset, Minerva.
 Etenim cum prope Eubœam venissent ventosam,
 tunc meditata grave et sœvum exitium
 propter Locrorum regem et vehementer indignata,
 Jovi deorum principi assistens prolocuta-est verbum
 seorsim a diis, iramque non capiebat animus :
 Juppiter pater, non amplius toleranda in deos machi-
 nantur] homines, non curantes in corde neque te ipsum
 neque alias Deos, quia poena non amplius comitatur
 viros scelestos, ac bonus saepè quam improbus
 magis conflictatur rebus-adversis, et habet perpetuam mi-
 seriam.] Ideoque neque justitiam quispiam adhuc reveretur,
 neque ullus pudor] est apud homines. Ego quidem neque in
 Olympo] ero, neque amplius tua *filia* vocabor, nisi Græco-
 rum] ulciscar iniquitatem, quoniam mihi in templo
 filius Oilei valde peccavit, neque miseratus-est
 Cassandrae porringtonis innocuas ad me manus
 saepè, neque metuit meam potestatem, neque in animo
 reveritus-est me Deam, sed infandum opus patravit.
 Ideo mihi divina tua mente ne invideas
 facere, sicut mihi animus desiderat , ut etiam alii
 juvenes tremant Deorum manifestas minas.
 Sic locutam placidis affatus-est Juppiter verbis :
 O filia, neutiquam ego repugno propter Græcos ,
 sed etiam arma cuncta, quæ mihi olim gratificantes
 manibus indefessis fabricarunt Cyclopes,
 dabo expetenti. Tu vero tuo intrepidam animo
 ipsa tempestatem horrendam in Græcos excita.
 Sic fatus fulgor subitum et exitiosum fulmen
 et tonitru luctiferum prope intrepida puellam
 posuit. Ejus itaque animus in pectori valde gavisis-est :

αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο, παμφρανώσαν,
ἀρρήκτον βριαρήν τε καὶ ἀλανάτοισιν ἀγητάν·
ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖ Μεδουσῆς
··· σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρὸς δρμῆν
λάβρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
ἔρραχε δ' αἰγὶς ἀπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
οἷον ὅτε στεροπῆσιν ἐπιβρέμει ἀσπετος αἰθήρ.
Λάζετο δ' ἔντε πατρὸς, ἀπερ θεὸς οὐτὶς ἄστρε
460 νοσφρ̄ Διὸς μεγάλοι· τίναξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπὸν·
σὺν δ' ἔχειν νεφέλας τε καὶ οὔρεα· πᾶσα δ' ὑπερθε
νῦξ ἔρυθρη περὶ γαῖαν· ἐπήγλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορών ἐπετέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔρραχεν αἰθήρ,
465 ὡς Διὸς ἀκαμάτοι ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
ἥ δ' ἄφαρ ἡερόντος ἐπέρ πόντοι φέρεσθαι
οὐρανόθεν προέκεν ἐς Αἰολὸν ἀμέροτον Ἱριν,
ὅφερ ἀνέμους ἄμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀελλὴ
* * * * *

ἐλθέμεναι κραναοῖ Καρφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιοῖς
470 νωλεμένων γρυπαθέντας ἀνιδήνασθαι θάλασσαν,
λευγαλέης ῥιτῆσι μεμηνότας. Ή δ' ἀιούσα,
ἐστουμένων οἴμητε περιγναμθεῖσα νερέσσα·
φαίνεται πῦρ ἔμμεν' ἀμ' ἡέρᾳ καὶ μέλαν ὕδωρ·
ἴκετο δ' Αἰολίνην, ἀνέμων διῃ λάβρον δέντων
475 ἄντρα πέλει στυγερῆσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρησι,
κοιλὰ καὶ ἡγήνεται· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰολὸν Ἱπποτάδαο· κίγεν δέ μιν ἔνδον ἔόντα
σύν τ' ἀλόχῳ καὶ παισὶ δύνδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
δηπός; Ἀθηνάζιη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
480 αὐτέρδογ' οὐκ ἀπίθησε, μαλῶν δ' ἔκτοσθε μελαθίων
γερσίν ὑπ' ἀκαμάτησιν δροῖς μέγα τύμες τριαίνη,
ἔνθ' ἀνεμοὶ κελαδεινὰ δυστηγέες ηγιλίζοντο
ἐν κενεῷ κευθύδωνι· περίλαχε δ' αἰὲν ἵωῃ
βρυχομένη ἀλεγεινά· βίη δ' ἔρρηξε κολώνην.
485 Οἱ δ' ἄφαρ εἶχεντος κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμήνην
λαίλαπα συμφρόσοντας ἀκίνεναι, ὅφερ ἀλεγεινὸν
δρυμεμένης ἀλὸς οἰδίμα Καρφηρέος ἄφρα καλύψῃ·
οἱ δὲ θοῦρον πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπιστενάγκει θάλασσα
490 ἀσγετον· ἥλιθάτοισι δ' ἐσοικότα κύματ' ὁρεσσον
ἄλλοιν ἀλλα φέροντο· κατεκλασθη δ' ὅφερ Ἀχαιῶν
Ουμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἀλλοτε μέν που
ὑψηλὸν φέρε κύμα δι' ἡέρος, ἀλλοτε δ' αὔτε
οῖσα κατὰ κρημνοῖο κυλινδόμενας φορέσσεν
495 βυσσὸν ἐς ἡερόντα· βίη δέ οἱ ἀσγετος αἰὲν
ψάμμον ἀναβλέπεται διοιγομένοι κλύδωνος.
Οἱ δ' ὅφερ ἀμηγανή βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἐρετυῷ
γείρα βαλεῖν ἐδύναντο τεληπότες, οὔτ' ὅφερ λαίση
500 ἔσθενον ἀμφὶ κέρα λελιημένοι εἰρύσσασθαι
ἐς πλόουν· ἀργαλέαι γάρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
οὐδὲ κυθερήτησι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
γερσίν ἐπισταμένησι θοῦροι οἰκήια νομῆσι·
πάντας γάρ ἀλλούδις ἀλλα κακοὶ διέγευσαν τελλαι·

extemlo vero aegidem impetuosam indnit, undique-corscantem,] firmam ac validam et diis stupendam ;
in ipsa enim effectum-fuerat caput noxiae Mednsae
horrendum, terribilesque et indomiti ignis vim
abunde efflantes erant superne dracones ,
insonuit autem aegis tota circa pectus reginae,
veluti quando a-fulguribus infremit immensus aether.
Corripuit etiam arma patris, quae deus nullus suscepit
præter Jovem magnum, ac concussit magnum Olympum,
et confudit nubes ac montes, omnisque desuper
nox effusa-est circa terram, ac tenebris-involutum-est mare:
Juppiter vero intuitus valde delectabatur : et movebat la-
tum] cœlum circa pedes deæ, et circum-fremebat aether,
sicut Jove invicto ad prelum festinante.
Ipsa autem subito obscurum supra mare ferendam
de-cœlo ablegavit ad Aeolum immortalem Iridem ,
ut ventos simul cunctos incumbentes turbine [jubaret]
* * * * *

venire asperi Capharei, inde Græcis
continuo imminentes tumefacere mare ,
horrendis flatibus furentes. Ipsa vero simulac audivit,
celeriter iter-fecit inflexa-circa nubes :
dixisses ignem esse cum aere et nigram aquam :
venit autem in Aeoliam, ventorum ubi impetuose flantium
antra sunt rigidas constructa circa petras ,
cava et sonora , atque ædes proxime sunt
Æoli Hippotadæ. Invenit autem ipsum intus versantem
cum conjugæ ac liberis duodecim, et ipsi dixit,
quas Minerva Græcorum insidias-strueret redditui :
verum ipse non repugnavit, sed egressus ex ædibus
manibus validis montem magnum percussit tridente ,
ubi venti cum strepitu sonori habitabant
in vacua spelunca: circumfremebat vero semper sonus
stridens horrendum : et vi dirupit collem ,
at illi celeriter effundebantur, quos jussit cunctos atram
procellam cogentes flare, ut terribilis
commoti maris fluctus Capharei promontorium tegeter.
Illi igitur celeriter erumpabant, priusquam regis audiissent
totum mandatum, et ad-impetum-illorum infremebat mare
vehementer, arduisque similes fluctus montibus
aliunde alii ferebantur, frangebaturque Græcorum
animus in pectoribus, nam naves modo
ardua ferebat unda per aerem, modo contra
quasi per precipitum devolutas ferebat
in gurgitem obscurum, ac vis ejus immensa subinde
arenam evomebat hiante fluctu.
Illi vero consiliī-inopia perculti neque remo
manum adjicere poterant præ-stupore , neque vela
valebant circa antennas, ut-cupiebant, demittere
dirupta a ventis , neque iterum dirigere
ad cursum, graves enim advolvebantur procellæ,
neque gubernatoribus aderat robur amplius ad-navium
gubernacula manibus peritis celeriter flectenda :
cuncta enim alio alia sœvæ dissipaverant procellæ.

605 οὐδέ τις ἔλπωρῇ βιότου πελεν, οὔνεκ' ἔρεμνή
νῦξ ἀμα καὶ μέγα χείμα καὶ ἀλανάτων γόλος αἰνὸς
ἄρτο. Ποσειδάων γάρ ἀνηλέα πόντον δρινεν
ἥρα κασιγνήτοι φέρων ἐρικυδέει κούρῃ.
ἥρα καὶ αὐτὴ ὑπερθεν ἀμειλιχα μαιμώσα

610 Οὗνε μετ' ἀστεροπῆσιν ἐπέκτυπε δὲ οὐρανόθεν Ζεὺς
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἐδό τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοι τὸ ἥπειροι τε κατεκλύζοντο θαλάσση
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἦρι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων

615 Ἀργείοις· στοναχῇ δὲ καὶ οἰμωγῇ κατὰ νῆσος
ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχεις δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἱ γάρ Ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν
αἰὲν ἐπερβήγνυντο· πόνος δὲ ἀπρηκτος ὁρώει·
καὶ β' οἱ μὲν, κύπησιν ἀπωτέμνεναι μεματεῖς

620 νῆσας ἐπεσυμένας, αὐτοῖς ἀμά δούρασι λυγροὶ¹
κάππεσον ἐξ μέγα βένθος· ἀμειλικτῷ δὲ ὑπὸ πότμῳ
κάτθανον· οὔνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἀλλοθεν ἀλλα
νηῶν δούρατα μακρά· συνηλούντο δὲ πάντων
σώματα λευγαλέως· οἱ δὲ νήσεσι πέσοντες

625 κείντο καταρθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δὲ ὑπὸ ἀνάγκης
νήγοντ' ἀμφιτέσσοντες ἐνέξεστοισιν ἔρετμοις·
ἄλλοι δὲ αὖτανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔδρασε δὲ ἀλμη
βυσσόθεν, ὃς τε θάλασσαν ιδὲ οὐρανὸν ἡδὲ καὶ αἴσαν
φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν δμῶς συναρηρότα πάντα.

630 Ή δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπιο βαρύκυτπος Ἀτρυτώνη
οὔτι καταιχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αἰθήρ
ἴσχεν· ή δ' Αἴαντι χόλον καὶ πῆμα φέρουσα
ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· ἀφαρ δέ μιν ἀλλοδις ἀληγ
ἐπικέδασεν διὰ τυθά· περίσχε δὲ αἴα καὶ αἴθηρ·
635 ἐκλύσθη δὲ ἄρα πᾶσα περιθρομος Ἀμφιτρίτη.
Οἱ δὲ ἔκτοσθε νέδος πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῆσι δὲ ἀνάστοσης
αἴγλη μαρμαρέσκε διὰ κνέφας ἀΐσσουσα·
οἱ δὲ ἀποτον λάπτοντες ἀλός πολυνηέος ἀλμην,

640 θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
ληϊάσιν δὲ ἄρα χάρμα καὶ ὀλυμψένησι τέτυκτο·
καὶ β' αἱ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἀλός ἀμφιβαλοῦσαι
γεῖρας ἕοις τεκέσσοι, δυσάμυμοι· αἱ δὲ ἀλεγεινὰς
δυσμενέων περὶ κρήτα βάλον χέρας, οἵς ἀμά λυγροὶ¹
645 σπεῦδον ἀποφθίσασθαι ἔης ἀντάξια λώβης
τινύμεναι. Δαναούς· ή δὲ ὑψόθεν εἰσορώσα
τέρπει² ἐὸν κατὰ θυμὸν ἀγανῇ Τριτογένεια.

Αἴας δὲ ἀλλοτε μὲν περινήκετο δούρατι νηὸς,
ἄλλοτε δὲ αὖτις κείρεσσι δικήνευν ὀλυμψρά βένθη,
650 ἀκαμάτω Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς·
σχίζετο δὲ ὀλυμψὸν οἰδόμα περὶ κρατερῆσι χέρεσσιν
ἀνδρὸς ὑπερβύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορώσαντες
ἥνυρένην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κύμα
ἄλλοτε μὲν φορέσσκε πελώριον, ηὗτ' ἐπ' ἄκρην
655 οὔρεος ὑψηλοῖο δὲ ἡέρος· ἀλλοτε δὲ αὖτις

ὑψόθεν ἄνδρα φάραγξιν ἐνέκρυψεν· οὐδὲ ὅγε χείρας
κάμνε πολυτήτους· πολλοὶ δὲ μέγ' ἔνθα καὶ ἔνθα
σθενύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοῖ·

neque aliqua spes vitæ erat, quia atra
nox simul et ingens tempestas ac deorum ira sæva
commota-erant: Neptunus enim sævum mare excitat
morem fratris gerens illustri filiæ,
quæ et ipsa desuper immaniter sæviens
furebat fulguribus; insonabatque cœlitus Juppiter
honorans in corde suam filiam: undique autem omnes
insulae ac continentis inundabant mari
ab-Eubœa non admodum procul, ubi maxime
parabat sævos super dolores deus
Grecis. Gemitus vero et ploratus per naves
erat pereuntium, ac fragorem-edebant ligna navium
fractarum: illæ enim concurrendo inter-se
continue frangebantur ac labor inutilis erat:
alii remis abigere conantes
naves imminentes sibi, ipsis cum contis miseri
deciderunt in vastum gurgitem atrocique fato
interierunt, quoniam illis irruerant aliunde alia
navium ligna longa, et contusa-sunt omnium
corpora misere; alii in navibus prolapsi
jacebant, extinctis similes; alii pre necessitate
natabant incumbentes politis remis;
alii contra tabulis innatabant. Estuabat vero salum
funditus, ut mare et cœlum ac terra
viderentur inter-se simul permixta cuncta.

Cæterum de Olympo gravisona Minerva
non de honestabat robur patris, circumque æther
sonabat, ipsa vero Ajaci iram et cladem afferens
injecit navi fulmen, ac celeriter ipsam huc et illuc
dispersit in minutæ-partes; circumfremebat autem terra et
æther, exundabat etiam tota circumflua Amphitrite.
Homines igitur e navi cadebant densi, circa quos
fluctus immensi ferebantur, a fulguribus autem Minervæ
splendor fulgebat per tenebras prorumpens,
illi vero impotabili hausta maris multisoni salsugine
animam exhalantes super mare ferebantur.
Captivis autem-mulieribus gaudium tametsi pereuntibus
erat; et aliae quidem se-submerserunt in mare amplectæ
manibus suos liberos miserae, aliae vero tristes
hostium capitibus circumjecerunt manus, cum quibus mi-
serabiles] festinabant perire, in-compensationem suæ con-
tumelias] ulciscentes Græcos. Desuper autem intuens
oblectabatur suo in animo inclyta Minerva.

Cæterum Ajax modo natabat-circa lignum navis,
modo contra manibus sulcabit salsa fluctus,
indefesso Titani vi immensa similis,
ac secabatur salsa unda validis manibus
viri magnanimi. Dei autem ipsum intuentes
fortitudinem et robur stupebant; circum vero fluctus
nunc furebat ingentem virum, veluti ad verticem
montis excelsi per aera, nunc vero
ex-alto virum vorticibus involvit, neque is manibus
defessus-est laboriosis; permulta autem hinc atque hinc
extincta stridebant in mari fulmina;

ούπω γάρ οἱ Ουμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
 560 κούρῳ ἐριγδούποιο Διὸς μᾶλα περ κοτέουσα,
 πρὶν τὴν κακὰ πολλὰ καὶ ἀλγεστι πάγχυ μογῆσαι·
 τούνεκα μιν κατὰ βένθος ὁδάμνατο δηρὸν δῖζες
 πάντοθει τερόμενον· περὶ γάρ κακὰ μυρία Κῆρες
 ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δὲ ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
 665 φῆ δὲ καὶ εἰ μᾶλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἐν ἔκανται
 χώρμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θαλασσαν,
 ἐκφυγέειν· ἀλλ’ οὐτὶ θεῶν ὑπάλυξεν δρυκολήν.
 Δτὶ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέρβοιος Ἐννοσίγαιος,
 εὗτέ μιν εἰσενόρθειν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
 670 Γυραίτης, καὶ οἱ μέγα χώστα· σὺν δὲ ἐτίναξε
 πόντον δυῶν καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντη
 χρημανὸι ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δὲ ἀλεγεινὸν
 θειόμενοι ὥργαντες ἐπέθραχον οἰδηματι λάθρῳ,
 χωματέοι ανάκτοτος· ἀπέσχισε δὲ εἰς ἄλλα πέτρουν
 675 εὐρέα, τῇπερ ἔκεινος ἕαῖς ἐπεμαίστο χεροῖ·
 καὶ βάσι οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἐλισσομένῳ μᾶλα δηρὸν
 γειτεῖς ἀπεδρύθησαν, ὑπέρδραμε δὲ αἴμ’ ὅνυχεσσοι·
 μορυμάρον δέ οἱ αἰὲν δρινομένῳ περὶ κῦμα
 ἀρδός ἀδην λεύκαινε κάρῃ λάσιον τε γένειον.
 680 Καὶ νῦν ἔξηλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ’ αὐτῷ
 ἤρξας αἴτιν ἔνερθεν ἐπιπρόσηκε κολώνην·
 εὗτε πάρος μεγάλοιο κατ’ Ἐγκελάδοιο δαΐζων
 Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάθησαλε νῆσον,
 ηδὲ δὲ τοιούτην τοιούτην τοιούτην τοιούτην τοιούτην
 685 αἰθαλόσεν πνείνοντος ἔσω χθονός· ὡς ἄρα Λοκρῶν
 ἀμφεκάλυψεν ἀνακτὰ δυσάμυμορον οὔρεος ἄκρη
 ὑψόθεν ἔξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
 ἀμφὶ δὲ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιγήσατ’ ὀλεθρός
 γαῖῃ δυῶν δυμηθέντα καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ·[το]
 690 Ως δέ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέρον-
 οι μὲν ἄρ’ ἐν νήσοις τεθηπότες, οἱ δὲ πεσόντες
 ἔκτοσθεν νηῶν· δόλοι δὲ ἔχε πάντας δῖζες·
 αἱ μὲν γάρ φορέοντ’ ἐπικάρσια εἰνὶ ἀλλὶ νῆες,
 ἄλλαι δὲ αὖ στρέψασι δύνων τρόπιν· ὃν δέ που ἴστοι
 695 ἐν κεράτων ἐράγησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
 τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
 αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποθρύχιαι κατέδυσαν,
 ὅμηρον ἐπιθίρισαντος ἀπείρονος· οὐδὲ ὑπέμειναν
 λάθρον δυῶν ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὅδωρ
 700 μισγόμενον· ποταμῷ γάρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθήρ
 συννεχέες· ηδὲ δὲ πνένερθεν ἔμαινετο δῖα θάλασσα.
 Καὶ τις ἔφη· Τάχα τοιον ἐπέχραντις ἀνδράσιτι κείμα,
 ἐππότε Δευκαλίωνος ἀθέτρατος θετὸς ἥλθεν,
 ποντωθή δὲ ἄρα γαῖα, βυθὸς δὲ ἐπεγεύσατο πάντη.
 705 Ως ἄρ’ ἔφη Δαναῶντις, ἐνὶ φρεσὶ γείμα τεθηπότες
 λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέθυιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
 πλήθεθ δὲ λόσις μέγα γεῦμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
 ἡτόνες· πολέας γάρ ἀπέπτυσε κῦμα· ἐπὶ χέρσον·
 ἀμφὶ δὲ νῆσια δουρά βαρύθρομον· ἀμφιτρίτην
 710 πᾶσαν ἀδην ἐκάλυψε· μέσον δὲ ἄρ’ ἐφαίνετο κῦμα.
 Ἀλλοι δὲ ἀλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἀν’ εὐρὺν
 πόντον, δρινομένης ἀλὸς ἀσγετον, οἱ δὲ ἐνὶ πέτραις

nondum enim ipsi vitam constituerat morte subigere
 filia horisoni Jovis , valde quamvis irascens ,
 priusquam tolerasset mala multa et doloribus prorsus con-
 fectus-esset:] ideo ipsum in mari subegit diu aerumna ,
 undique vexatum : namque mala innumera Fata
 viro circumposuerant, sed vires inspiravit necessitas :
 jactavit enim, si vel universi colites in unum coirent
 irati et totum commoverent mare ,
 se-effugiturum. Sed nequaquam deorum evitavit indignationem.] Jam enim indigne-tulit præpotens Neptunus ,
 ubi eum animadvertisit apprehendisse manu petram
 Gyraeam, et ipsi valde succensuit ac concussit
 mare simul et terram ingentem , undique vero circum
 rupes succutiebant Capharei, et horrendum
 pulsata littora reboabant fluctu impetuoso ,
 irascente rege : avulsit autem in mare scopulum
 latum , cui ille suis incumbebat manibus ,
 atque ipsi circa saxa se-volutanti valde diu
 manus lacerabantur, et intercurrebat sanguis ungues ,
 murmurantem ipsi semper agitato circa fluctum
 spuma satis album-reddebat caput hirsutumque mentum ;
 ac sane effugisset sævam mortem , nisi ipsi ,
 dirupta terra subtus , immisisset montem *Neptunus*.
 Veluti olim vastum super Enceladum bellicosa
 Pallas sublatam dejecit Siculam insulam ,
 quæ adhuc succenditur continue ab indomito Gigante
 flamas exspirante subter terram : sic etiam Locrorum
 cooperuit regem infelicem mentis vertex
 ex-alto revulsus , et oppressit robustum virum ,
 eumque mortis atra invasit pernicies ,
 a-terra simul edomitum et insuperabili in mari .
 Sic etiam alii Græci super magno æquore jactabantur ,
 pars in navibus stuporeicti , pars lapsi
 ex navibus , funestaque premebat omnes calamitas ;
 aliæ enim ferebantur oblique in mari naves ,
 aliæ inversa sursum carina , aliarum forte mali
 ex antennis fracti-erant incumbente flatu ,
 aliarum ligna universa rapidi disperserant turbines ,
 aliæ etiam in vastum gurgitem submersæ subierant ,
 imbre ingravescente immenso , neque sustinuerunt
 tempestuosam cum ventis maris et Jovis undam
 commixtam , fluminis enim instar manabat æther
 continue , subitusque æstuabat divinum mare .
 Ideo quispiam dixit : Forte talis ingruit hominibus tempe-
 stas,] quando Deucalionis immensa pluvia venit ,
 atque in-pontum-conversa-est terra , altum-mare se-dissudit
 undique.] Sic dixit Græcorum aliquis in animo hiemem stu-
 pens] horrendam. Multi autem interierunt , et ubique cada-
 veribus] refertus-erat maris ingens fluxus , et arctabantur
 universa] littora; multos enim expuit fluctus ad terram ;
 ubique etiam navalia ligna gravisonam Amphitriten
 totam prorsus operuerunt , medius tamen apparuit fluctus .
 Cæterum alii aliud fatum malum sortiti-sunt , pars in lato
 mari , commoto salo vehementer , pars circa petras

ἀξαντες πέρι νῆας, δίζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσήσιν· δὲ γάρ κοτέων μάλα παιδὸς,
615 χείωντος δρυμένου καὶ δλαγμένων Ἀργείων,
καίπερ ἀκηγέμενος μέρ' ἐγήθεεν, οὐνεχ' ἄρ' αὐτῷ
δῶκε τίσιν θέδις αἴψα, καὶ ἔδραχεν ἐχθρὸν δμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος· ἐῷ δ' ἄρα πολλὰ τοχῆι
εἴχετ', δμῶν νήστον ὑπόβρυχα πάντας δλέθαι.
Τοῦ δὲ Ποσειδάνων τὰ μὲν ἔκλινεν ἄλλα δὲ πόντου
ἄψ μέλαν ὅδμα φέρεσκεν· δὲ ἀναλένην χερὶ πευκὴν
αἰθομένην ἀνάειρε· διληγὸν δὲ ἀπάτησεν Ἀχαίους
ἔλπομένους εὔσφρονος ἔδος λυμένους ἀφιέσθαι·
αἰνός γάρ πέτρησος περὶ στυρελῆσι δάμησαν
625 αὐταῖς σὺν νήσοις· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἀλγος
τλῆσαν ἀνιηρῆσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρης
νυκτὶ θῷῃ· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὐς τ' ἐσάωσεν
ἡ θέδις ἡ δαίμων τις ἐπίρροος. Αὐτὰρ Ἀθήνη
ἀλλοτε μὲν θυμῷ μέρ' ἐγήθεεν, ἀλλοτε δὲ αὖτε
630 ἀγγυτ' Ὁδυσσῆς πινυτόφρονος, οὐνεχ' ἐμελλεν
πάσχειν ἀλγεα πολλὰ Ποσειδάνων δμακῆι,
δεις δὲ τότε ἀκαμάτησι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
τείχεσι καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οὐς ἔκαμον Τροίη, στυγερῆς ἔμεν ἀλκαρ δύτης,
635 ἐτσυμένως μάλιστα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
δσση δὲ π' Ἐδεύεινοι κατέρχεται Ἐλλήσποντον,
καὶ μιν ἐπ' ἥιόνας Τρώων βάλεν· δε δὲ περθεν
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέτι Ἐννοσιγαίω·
οὐ μὴν οὐδὲ· Ἐκάεργος δτερ καμάτοι τέτυκτο,
640 ἀλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων δρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
εἰς ἔνα γῶρον ἀγεσκε· κατέκλυσε δὲ ἔρησον Ἀχαιῶν
καὶ τόση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ κελάδοντες
γείμιορδοι ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς δμέρῳ,
τοὺς μέλαν οἰδη· ἀνέρεργος πολυστόνος Ἀμφιτρίτης
645 πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δὲ ἄρα γαῖαν ἔνερθε
ρήζε Ποσειδάνων, ἀνὰ δὲ ἔθλουσεν ἀσπετον θύρω
ιλύν τε φάμαλον τε· βίη δὲ ἐλέιζε κραταῖη
Σίγεον· ἥιόνες δὲ μέρ' ἔδραχον ἔν τε θεμέθλων
650 Δαρδανίη· καὶ διστον ὑποβρύχιον τε καλύψθη
ἔρχος ἀπειρέσιον· κατεδύσατο δὲ ἔνδοθι γαῖης
μακρὰ διεσταμένης· φάμαλος δὲ ἔτι φαίνετο μούνη
χασσαμένου πόντοιο καὶ ἔν θινῶν ἐριδούπων
νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἔκτοθι· Άλλατάδ μέν που
655 ἀνανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δὲ ἐνὶ νησοῖν
Ἀργεῖοι πλώσκον, δσσους διὰ χείμα κέδασσεν·
ἀλλη δὲ ἀλλοις ἵκανεν, δηγη θέδις ἦγεν ἔκαστον,
δσσοι οὐ πέρ πόντοιο λυγράς οὐ πάλυσαν ἀέλλας.

fractis navibus, misere perierunt,
Nauplii dolis. Is enim iratus admodum filii *causa*,
tempestate exorta et pereuntibus Graecis,
quamvis moestus valde laetus-est, quoniam ipsi
paraverat ultiōrem deus celeriter, ac vidit inimicam tur-
bam] affligi in gurgite, suoque multas parenti
preces misit, ut-una cum-navibus submersos cunctos per-
deret.] Cujus *preces* Neptunus partim exaudiebat, partim
maris] retro ater fluctus serebat. Is igitur siccum manu fa-
cem] ardenter sustulit, ac dolo decepit Graecos
existimantes ad opportunam stationem portus se-pervenire;
misere enim circa petras asperas sunt-attriti
ipsis cum navibus, ac praepter *hoc* malum tristiorē calam-
itatē] sustinuerunt tristificis illisi petris
nocte veloci: pauci vero effugerunt mortem, quos servavit
aut deus aut genius aliquis auxiliaris. Cæterum Minerva
nunc quidem animo valde gaudebat, nunc contra
dolebat Ulyssis *causa* prudentis, quia futurum-erat
ut pateretur ærumnas multas Neptuni indignatione,
qui sane tunc invicto animo plane exosus
muros et turres fortium Graecorum,
quos ad-Trojam extruxerant, tristis ut-essent propugna-
lum bellī, celeriter valde universum tumefecit mare,
quantum ab Euxino descendit ad-Hellespontum,
et ipsumlitoribus Trojanorum induxit; pluebat autem de-
super] Juppiter, gratificans illustri Neptuno;
neque sane Apollo sine labore erat,
sed ab Idaeis montibus ad-unum omnes torrentes
in unum locum cogebat, et undis-obluebant opus Graecorum
tum tantum mare, tum insuper sonori
torrentes horribiliter aucti Jovis pluvia,
quos ater æstus prohibebat multisonae Amphitritæ
mare intrare, priusquam muros cunctos abolevissent
violenter Graecorum. Ipse vero terram infra
rupit Neptunus ac produxit immensam aquam
limumque et arenam ac vi concussit valida
Sigeum, littoraque valde sonuerunt atque e fundamentis
Dardania, et e-conspectu-sublatus submersusque opertus
fuit] murus immensus ac subiit intra terram
valde diductam; arena vero adhuc videbatur sola
ex retrocedente mari atque e syrtibus gravisonis
longe a littore extra. Atque haec quidem
deorum perfecti infensa mens. In navibus autem
Graeci navigabant, quos tempestas dissipaverat:
alio vero aliis veniebat, quo deus ducebat unumquemque,
qui in mari funestas subterfugerant procellas.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἄθας, αὐτος, 1) Trojanus, quem Sthenelus interfecit, XI, 81. 2) alter, a Diomede interfactus, XIII, 209.

Ἀλεύδος, ἡ, Asiæ urbs ad Hellespontum, Mænali Arcii-que patria, III, 299.

Ἀγαρέμων, ονος, I, 828; Achillem mortuum deflet, III, 491-504; 518; Achillis cadaver ablui jubet, 526 sqq.; IV, 127; cursus metam extruit in certamine ludicro, 194; sagittantibus item metam statuit galeam, 407 sqq.; in equorum cursu vñctor, 581, Polydori thoracem accipit præmium, 585; cum Nestore et Idomeneo arbiter factus in Ajacis et Ulixis certamine de armis Achillis, V, 135, Nestoris consilium probat, 165 sqq.; 427, 474; Tecmessam Ajacis mortem deflentem consolatur, 559 sqq.; VI, 337; in Æthicum impetum facit, 510; Neoptolemum laudibus ornat inter convivia, VII, 687 sqq.; 701; Stratum occidit, VIII, 99. IX, 35, 203, 486; Philocteten in tentorio suo de injuriis, quas passus erat, consolatur muneribusque donat, 490-516; cum Nestore iis præest, qui in Tenedum insulam abeunt, XII, 339; Damastoris filium occidit, XIII, 211; Cassandraem abducit captivam, XIV, 20; 210.

Ἀγαρήστωρ, ορος, pater Cliti ex nympha quadam, VI, 464.

Ἀγάνιππος, Trojanus, quem Ajax Telamonius interfecit, III, 230.

Ἀγαπήνωρ, saltus victor in funebribus Achillis ludis, Cycni arma accipit præmium, IV, 486 sqq.; unus eorum, qui in equo ligneo erant, XII, 325.

Ἀγέλαος, 1) Hippasi f., Milesius, a Megete interfactus, I, 279. 2) Mæonis f., quem Ajax Telamonius interfecit, III, 229. 3) Euenoris f., Acamantis socius, IV, 334.

Ἀγέλεια, ης, (prædatrix), Minervæ nomen, XII, 417.

Ἀγέστρατος, Trojanus, quem Ajax Telamonius occidit, III, 230.

Ἀγήνωρ, ορος, princeps Trojanus, circa Achillis cadaver pugnat, III, 214; Molum occidit, VI, 624; Hippomenem interficit, VIII, 310; telo frustra petitus a Teucro, 315; Hippasum interficit, XI, 86; Graeco cuidam, qui equi fugientis frennum arripiuit, manum securi amputat, 188 sqq.; cum Heleno a Neoptolemo ac Myrmidonibus portam Ideam defendit e muro pugnans, 349; cæsus a Neoptolemo, XIII, 217.

Ἀγκάστος, quem in funebribus Amaryncei ludis a se olim victum Nestor gloriatur IV, 312 sqq.

Ἀγλαίη, ης, mater Nirei, VI, 492.

Ἀγριος, Thersitas pater, frater Oenei, I, 770, 771.

Ἀγγίστης, ος, Æneæ pater, qui Dardani habitabat, III, 282; VIII, 97; X, 26; XI, 166, 496; XIII, 300, 315.

Ἀδρηστος, Adrastus, priscus rex Sicyonis, cui dili Arionem, celebrem illum equum, dono dederunt, IV, 570.

Ἀθηναίη, I, 365; VII, 556; XII, 106, 173; XIV, 479.

Vid. Ἀθήνη.

Ἀθηναῖοι, οι, Athenienses, VIII, 358.

Ἀθήνη et Αθηναίη, ης Minerva, Penthesileæ Somnium fraudulentum mittit, I, 125, 128; huic Melanippius, mons Lyciae, sacer erat, III, 233; Martem saxo-olim profligarat, 420; Achillis cadaveri ambrosiam instillat, 533 sqq.; de Olympo in Sigeum promontorium descendit contemplatura pugnam et gloriam Græcis allatura, VII, 556 sqq.; Martem Trojanis opitulanten aggreditur, sed Jovis fulmine territa a pugna recedit, VIII, 342 sqq.; iram cohibet Philoctetæ, qui in Ulixem Diomedemque arcum tenturus est, IX, 404; ventum secundum immittit navi, qua Philoctetes Trojam vehitur, 436; ejus simulacrum Troja ablatum a Diomede atque Ulike, X, 355; XII, 83; Epeo in somnio visa auxilium suum in fabricando equo ligneo promittit, 406 sqq.; 154; in pugna deorum Martem aggreditur, 173; oculorum lumine privat Laocoontem, 396-415; equo ligneo in urbem tracto gaudet, 439; filiis Laocoontis dracones immittit terribiles, 447 sqq., 478; de Trojæ interitus gaudet, XIII, 147; indignatur stuprum Cassandrae ab Ajace illatum in templo suo, 420 sqq.; irata propter Ajacem Jovem aggreditur, ut sibi liceat ultionem a Græcis petere, XIV, 421 sqq.; fulminibus a Jove sibi concessis Iriclea ad Æolum allegata tempestatem vehementem Græcis domum redeuntibus immittit, 449 sqq.; Ajacisque navem fulminis ictu comminuit, 530 sqq.; de quo Græcorum naufragio quamvis læta propter Ulixis casus futuros dolore afficitur, 628.

Ἀλαξίδης, ος, a] ἈEaci f.: 1) Peleus, I, 766; II, 430; III, 418, 617; V, 75; 2) Telamon, IV, 450. b] ἈEaci nepos: 1) Ajax Telamonius, III, 244; 2) Achilles, I, 4, 331, 392, 496, 508, 548, 607, 825; II, 99, 388, 409; III, 16, 34, 66, 119, 212, 399, 461, 522, 602, 696, 701, 743; IV, 476, 595; V, 225; VII, 403, 471, 599, 689, 708, 727; VIII, 37; IX, 211, 236; XII, 74; XIV, 137. Oi Alaxiðæ, ἈEaci nepotes, Achilles et Ajax, I, 521; ἈEaci posteri, VII, 291.

Ἀλξ, αὐτος, 1) Ajax major, Telamonius f. (Telamonius), I, 377; auditio pugnar strepitu Achillem torturat, ut secum ad prælium abeat, 495 sqq.; quo profectus, 510 sqq., Deiochum, Hyllum, Eurynomum, Enyeum interficit, 529 sqq.; 552, 564, 563; in defendendo Achillis cadavere, III, 217, 227, Agelaum, Thestorem, 229, Arcythoum, Agestratum, Aganippum, 230, Zorum, Nissum, Erymantem interficit, 231; deinde Glaucum in se irruente, 239, 244, 246, cedit, Æneam vulnerat, 287, magna strage edita, 293-295, 330, Parideque sauciato, 330, 343, Trojanos tandem in urbem repellit, 356, 364 sqq.; Achillem deplorat, 427, 431-459; IV, 38; ludos in Achillis honorem a Thetide instaurandos indicit, 88 sqq.; cum Diomede luctatur æquo Marte, 215-265 (217, 224, 232, 250, 258, 264), ac binæ utriusque mulieres constituantur præmium, 282; discum immensum cum solus rotare valeat, Memnonis arma aufert præmium, 439, 455 sqq.; ad pancratium Græcis frustra provocatis duo talenta accipit a Thetide,

479-491-494-499; Achillis arma sibi vindicans, V, 130, 143, 158, velmenter rixatur de iis cum Ulixo, 180-236, 239, 291-305, 307; armis Ulixi adjudicatis summa ira incensus, 322 sqq., 352 sqq., in insaniam incidit, 360 sqq., 390 sqq.; inter oves magna strage facta, 404 sqq., 411, 416, 424, se Ulixem inter alios Graecos trucidasse opinatur, 439 sqq.; rabie discussa, 451 sqq., maxime indignatur ac mala multa imprecatus Ulixi Graecis omnibus et Agamemnoni gladio semet transfudit, 456-486; deploratus a Graecis, 497, maxime a Teucro, 500-509-520, et a Tecmessa uxore, 522-568; 564, 576, 603; ejus cadavere ad naves portato ac cremato ossa conduntur in urna aurea, 612-633-639-651 ad fin.; VI, 21, 633; XIV, 135. 2) Ajax minor, Oilei f., Locrorum dux, Derionem Amazona interficit, I, 258; in funebris Achillis ludis Teucro cursu victo decem vacas accipit præmium, IV, 186, 187-206; in sagittandi certamine a Teucro vincitur, 405 sqq., 410; VI, 502; Polydamantem vulnerat, 505; vulneratus lapidis ictu ab Aenea, 521; 556; Scylaceum Lycium vulnerat, X, 148; sagittis ac pilis Trojano muro depellit, XI, 440 sqq.; unus ex iis, qui in equum ligneum ascendunt, XII, 319; Amphimedonte interficit, XIII, 211; Cassandram in Minervæ templo stuprat, 422; ejus nave a Minerva fulminis ictu comminuta, XIV, 532 sqq., cum fluctibus maris diu luctatus tandem submergitur rupe a Neptuno superinjecta, 548-589.

Αἰγαῖος, οὐο, ὁ, Ἀργεύς, pro mari Ἀργαῖον, VII, 241; IX, 337.

Αἴγειος, Αἴθραι maritus, pater Thesei, XIII, 511.

Αἴδης, αἱ, et Αἴδωνεὺς, Αἴδονεὺς, ηος, et Αἴτης, ιδος, Pluto, II, 650; III, 774; VI, 263; VII, 52; IX, 12, 51.

Αἴδωνεὺς, ηος, Pluto, VI, 490; vid. Αἴδης.

Αἴδωνεὺς, ηος, Pluto, III, 15; XII, 179; vid. Αἴδης.

Αἴθαλίδης, οὐο, Graecus ac Aenea cæsus, XI, 202.

Αἴθικος, princeps Paphlagonum, quem Eurypylus in prima acie collocat VI, 318 sqq.; Agamemnonis impetu evitans inter socios se recipit, 511.

Αἴθιόπεια, ἡ, Αἴθιopia, Libyæ regio, ubi Memnon regnabat, II, 32.

Αἴθιόπειας ετ-πῆρες, οἱ, Memnone duce Trojam veniunt, II, 101, 108, 191, 216, 356, 468; per aerem ablati post Memnonis mortem, 570 sqq.; Memnone sepulto in aves (Memnonides) conversi, 642 sqq.

Αἴθιοτήρες, οἱ, Αἴθiopum gens, II, 216, 570, 642; vid. Αἴθιόπεια.

Αἴθοψ, οπος, Pyrrhasi f., Αἴθiops, quem Antilochus interficit, II, 247.

Αἴθρη, Αἴθira, Pitthei filia, Thesei mater ex Αἴgeo, Helenæ ancilla olim facta, a Demophonte et Acamante nepotibus in Troja flagrante ipsi occurrentibus agnita ad Graecos reducitur, XIII, 496-523-544.

Αἴθων, unus ex equis Martis, VIII, 242.

Αἴρουσις, Graecus, a Penthesilea interfectus, I, 229.

Αἴνειας, αἱ, Anchisiis f., in proelio circum Achillis cadaver pugnans, III, 214; dum Glauci cadaver Graecis subtrahit, 282 sqq., ab Ajace Telamonio vulneratus in urbem se recipit, 286 sqq.; in prima acie collocatus ab Eurypylu, VI, 316; lapidis ictu Ajacem Oilei vulnerat, 520; Teucri hasta ejus scuto infigitur, 545; Pherelem et Antimachum interficit, 622; Aristolochum interficit lapide percussum, VIII, 93; Damantem occidit, 303; contra Polydamantis consilium e muris eruptionem fieri jubet, X, 26 sqq.; Harpalionem interficit, 74, 78, et Hyllum, 81; 98; Deileontem et Amphionem occidit, 112 sqq.; Bremontem et Andromachum interficit, XI, 41; 50; ad fortitudinem stimulatur ab Apolline, 120, 137; ab Eurymacho adjutus

Graecos fugat, 143-183; Ethaliden occidit, 201; Trojanos Neoptolemi ac Myrmidonum impetu resistere jubet, 235; 238; a Venere et proelio subreptus, 289; murum defendit contra Ulixem et Eurypylum, 355; ingenti lapide de moenibus dejecto obruit Graecos, qui sub testudine urban aggreduntur, 393 sqq., 406 sqq., 420; aliasque repellit a muro fortiter pugnans ipse et exhortans suos, 426, 431; 440; lapidis ictu scalas frangit, quibus Alcimedon murum ascendit, 460 sqq.; contra Philoctete sagittam a Venere defensus, 475 sqq.; Toxachmen lapide ictum interficit, 486; objurgatus a Philocteta, 491 sqq.; cum patre ac filio Troja fugit Venere itineris due, Calchante Graecos cohibente ac vaticinante herois Romæque condendæ casus futuros, XIII, 300-334-352.

Αἴνος, Cetius, ab Ulike interfectus, XI, 79.

Αἴολη, η, Αἴοli insula, XIV, 474.

Αἴολος, οὐ, Hippotæ f., Jovis jussu ventos in Achillis rogum concitat, III, 699, 702 sqq.; Minerva jussu ventos rapidos Graecorum classi domum redeunti immittit, XIV, 467-477 sqq.

*Αἴτης, ιδος, Pluto, III, 71, 157, 198; VI, 429; VIII, 139; XIII, 201; vid. Αἴδης.

Αἴσα, ης, Dea fatalis, Fatum, I, 390; VII, 669; X, 344, 377; XI, 272 sqq., 306; XII, 171, 564; XIII, 280, 462, 473; XIV, 365.

Αἴστηπος, οιο, Mysias fluvius, prope quem Memnon sepultus est, II, 587, 590, 606.

Αἴσων, ονος, pater Jasonis, XII, 267.

Αἴών, ονος, ὁ, (Ævum), currum Jovis fabricarat, quem Venti trahiebant recti ab Iride, XII, 194.

*Αἴάλμας, αντος, 1) Thesei f., cuius pugilatus cum Epeo, IV, 332-363-380; Victoria ancipite craterum a Thetide propositorum accipit alterum, 381 sqq.; ejus vulnera a Podalirio sanantur, 394 sqq.; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 326; Acamas et Demophon fratres, Thesei filii, Αἴθram aviam inter ruinas Trojæ fligrantis sibi occurrentem agnoscunt et ad naves abducunt, XIII, 496-535-544. 2) Antenoris f., vulneratus a Thrasymede VI, 574; a Philocteta casus, X, 168.

*Αἴαστος, Nestoris frater patruelis, IV, 308.

Αἴλεξανδρος, οιο, alterum Paridis nomen, VI, 36, 160, 180, 188, 316; IX, 88; X, 51, 370, 429, 459; XI, 5, 288; XIII, 365; XIV, 157. Vid. Ηλάρις.

Αἴλεξινος, Melanei et Alcidamantis pater, qui Cauni habitabat, VIII, 78.

Αἴλεξιππος, Αἴθiops, unus e sociis Memnonis, II, 365.

Αἴλαχθοος, quem a Diomede interfectum iri Iuno narrat confabulanus cum Horis, X, 352.

*Αἴλιαῖος, Margasi ac Phyllidis f., quem Meges interficit, X, 138 sqq.

Αἴλιειδης, αἱ, Hercules, VI, 222, 292; vid. Ηραχλέης.

Αἴλικειη, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 45; a Diomedæ occisa, 260.

Αἴλικιδάμας, αντος, Alexinomis f., frater Melanei, occisus a Neoptolemo, VIII, 77.

Αἴλικίθοος, Trojanus, quem Achilles interficit, III, 158.

Αἴλικυμέδης, Ajacis socius, lapidis ictu Hippasiden interficit, VI, 557 sqq.

Αἴλικυμέδων, famulus Ajacis Oilei, murum Trojanum scalis ascendit, scalis lapidis ictu ab Aenea fractis lapsus animam exhalat, XI, 447-473.

*Αἴλικυμος, Graecus, a Deiphobo cæsus, XI, 86.

Αἴλικυονεὺς, Αἴθiops, Memnonis socius, II, 364.

*Αἴλικων, Megalitis f., ab Ulike, quem vulneravit, interficit, III, 309 sqq.; IV, 594.

*Αἴλιειδης, οιο, Poloponesi amnis, quem Thiron, urbs Messeniae, adjacebat, II, 241; VI, 234.

- 'Αλωέν, ἥος, cuius filii (Otus et Ephialtes) gigantes, I, 516 sqq.
- 'Αμαζόνες, αἱ, Amazones, I, 53, 178, 448, 456, 559, 729; interfectae in pugna prope Penthesileam reginam sepeluntur, 804; in Eurypyli scuto representatio, VI, 245; ἡ Αμαζών, sing. num., de Penthesilea regina, I, 568.
- 'Αμαργάκεψ, ἔος, rex Epeorum, cuius in ludis funebribus se victoriam reportasse Nestor gloriatur, II, 315.
- 'Αμιδης, οὐ, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, IX, 186.
- 'Αμφάλη, ης, Cleodori mater e Lerno, X, 222.
- 'Αμφίάρος, οὐ, Amphiloche pater, XIV, 366.
- 'Αμφίλοχος, Amphiarai f., vates, unus eorum, qui in equum ligneum inscendunt, XII, 322; cum Calchante Trojæ remanet Graecis domum redeuntibus, habitatus postea in Cilicia, XIV, 366.
- *'Αμφίπαχος, 1) Carum dux, I, 281. 2) unus herorum Graecorum, qui in equo ligneo erant, XII, 325.
- 'Αμφινόμων, οὐτος, Trojanus, caesus ab Ajace Oilei, XIII, 211.
- 'Αμφινόμη, mater Harpalionis ex Arizelo, X, 75.
- 'Αμφίνομος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 88.
- 'Αμφίνοος, Trojanus, quem Diomedes occidit, X, 118.
- 'Αμφιτρίτη, conjux Neptuni, VII, 374; pro mari, VIII, 63; XIV, 535, 609, 644.
- *'Αμφίων, ονος, Epei minister, ab Aenea occisus, X, 181 sqq.
- 'Ανδρομάχη, ης, Eetionis filia, Hectoris conjux, I, 99; a Neoptolemo captiva abducitur magnopere lamentans, XIV, 21, 264—290.
- 'Ανδρόμαχος, Cretensis, Gnossi natus, quem Aeneas occidit, XI, 41.
- 'Ανεμοι, οἱ, Venti, Glaucicadaver in Lyciam portant, IV, 6.
- 'Ανταῖος, οὐ, Antaeus gigas, quem Hercules occidit, IV, 445 sqq.; quorum lucta in Eurypyli scuto repraesentata, VI, 286.
- 'Αντάνθη, una Amazonum, quae Penthesileam comitatæ sunt, I, 43; interfacta ab Achille, 531.
- 'Αντηνορίδης, αἱ, Antenoris f., Eurymachus, XI, 130.
- 'Αντήνωρ, ορος, ad Jovem preces mittit, ut aut salutem aut interitum promptum immittat, IX, 8 sqq.; pater Acamantis, X, 168; socer Eurydamantis, XIII, 179; huic soli ejusque opibus Graeci parcunt memores hospitiū Menelao olim dati atque Ulix, 293 sqq.; ejus in domum cadaver Polyxenæ portatur et ab ipso sepelitur, XIV, 321 sqq.; sub ejus auspiciis Trojani patre superstites mortuos sepelunt, 402.
- 'Αντιθέρότη, Amazonuna in comitatu Penthesileæ, I, 45; occisa ab Achille, 532.
- 'Αντίθεος, Graecus, a Penthesilea interfectus, I, 228.
- 'Αντίλοχος, unus eorum, qui equum lignum intrant, XII, 317.
- 'Αντίλοχος, οὐ, Nestoris f., patrem defendens, II, 244, Aethopem interficit, 247, a Memnone interficitur ipse, 256; 400, 447; a Graecis deploratus, 633; sepultus a Pyliis, III, 2 sqq.; 10; III, 517; V, 605.
- *'Αντίμαχος, οὐ, 1) Cretensis, caesus ab Aenea, VI, 622. 2) Trojanus, Hippodamia pater, I, 405; cuius aedes consumuntur incendio Trojæ, XIII, 433.
- 'Αντίφας, ὁ, 1) Lacedemonius, caesus ab Eurypylo, VI, 616. 2) socius Ulixis (posthac a Cyclope devoratus), Eurypylum hasta petens Milanionem percutit, VIII, 116 sqq., Eurypyli impetu fugit, 123 sqq.
- 'Αξέως, οὐ, Paeonia (in Macedonia) Fluvius, avus Asteropæi, III, 610; VI, 551.
- 'Απόλλων, ονος, Apollo, cœlo delapsus, III, 30 sqq., Achillem a Trojanorum strage desistere jubet, 40 sqq.,
- eumque dicto non audiencem sagitta percunit, 60 sqq., 79, 87; quare objurgatus a Junone, 96—128, tacitus deorum cœtu secedit, 129 sqq.; Tityum sagitta olim perennsit, 394; Glauci cadaver e rogo sublatum ventis dat in LyCIam portandum, II, 4, 40; Trojanos in urbem repulso ad defendenda mœnia adjuvat, VIII, 399; Deiphobum nube obtectum Neoptolemi impetu subripit, IX, 256 sqq.; e cœlo descendit Trojanis openi latus, 293 sqq.; quomodo Neoptolemum interficiat, a Neptuno impeditur, 304 sqq.; Polymestoris forma induitus Aeneam et Eurymachum stimulat, ut fortiter pugnent cum Gracis, XI, 129—142, ac magnopere gandet de horum heroum virtute, 169 sqq.; ejus templum in Pergamo, arce Trojæ, XII, 481, 517; XIII, 434; inundationem, qua Neptunus Graecorum muros Trojæ ædificatos obruit, torrentibus auget ex Ida demissis, XIV, 639.
- *'Αργεῖον, οἱ, Argivi, pro Gracis, I, 95, 194, 205, 269, 313, 335, 359, 367, 500, 515, 648, 662, 713, 716, 750, 767, 780, 805, 811, 819; II, 17, 24, 52, 129, 202, 211, 236, 354, 378, 390, 397, 468, 630; III, 6, 19, 121, 188, 191, 247, 346, 435, 448, 518, 541, 597, 653, 673, 740, 747, 784; IV, 13, 31, 59, 65, 76, 112, 127, 144, 162, 171, 192, 194, 198, 219, 268, 293, 439, 459; V, 121, 168, 238, 260, 267, 294, 310, 334, 348, 352, 357, 364, 401, 477, 480, 512, 604, 632; VI, 32, 42, 59, 77, 85, 173, 336, 365, 367, 369, 442, 443, 500, 609, 643, 649; VII, 3, 107, 121, 143, 149, 191, 414, 422, 453, 481, 497, 552, 601, 627, 634, 674, 730, 733; VIII, 16, 22, 39, 233, 260, 267, 285, 328, 360, 428, 452, 485, 491; IX, 3, 19, 21, 32, 39, 52, 68, 248, 289, 305, 459, 485, 519, 531; X, 49, 77, 97, 480; XI, 138, 145, 179, 184, 207, 226, 284, 286, 293, 301, 332, 337, 365, 414, 421, 434; XII, 48, 82, 95, 101, 119, 149, 183, 220, 252, 255, 289, 341, 524, 558, 576; XIII, 24, 145, 162, 191, 274, 294, 353, 438, 448, 469, 480, 506, 562; XIV, 4, 57, 85, 94, 101, 111, 209, 235, 309, 320, 362, 385, 403, 419, 448, 515, 615, 633, 656.
- *'Αργικεραύνος, ὁ, Jovis nomen, II, 442; vid. Ζεύς.
- *'Αργος, οὐ, Argus, quem Mercurius necat, in Philoctetæ pharetra erat effictus, X, 190, 191.
- *'Αργος, εος, τὸ, Argolis, III, 570; IV, 563; VI, 625; Argi urbs, ubi Deomedes regnavit, VII, 187.
- *'Αργώς, οἱ, ον, adj.; ἡ Αργών νῆσος, Argoa navis, Argo, XII, 268.
- *'Αρέθουσα, ἡ, Hylli mater e Thersandro, X, 80.
- *'Αρετὴ, ης, η, Virtus; qualis efficta fuerit in scuto Achililis, V, 50 sqq.
- *'Αρηάς, ἄδος, ἡ, Martis filia, Penthesilea, I, 187, 318; cf. Αρηῆς.
- *'Αρητός, 1) Mænali f., caesus ab Ulyxe, III, 298. 2) adj., Mar-tius, bellicosus, I, 403, 458, 529, 545, 560, 716; XI, 382.
- *'Αρητή, ιδος, ἡ, Martis filia, Penthesilea, I, 206; cf. Αρητάς.
- *'Αρης, εος et ηος, Mars, Penthesileæ filiae arma dedit, I, 141; 189, 197, 343, 370, 461, 513, 561, 585, 641, 667; Penthesileæ mortem ultum ire festinat, 675 sqq., sed Jovis fulminibus de conatu deterretur, 690 sqq., 702 sqq.; 739, 803; II, 213, 451, 484; a Minerva olim profligatus saxe, III, 420; IV, 328; VI, 55, 294; VII, 98, 196, 359, 669; de Olympo Trojam vectus curru Trojanis opulitatur eosque ad fortitudinem exhortatur, VIII, 239 sqq., 258, 263, 276, 284, 290; Trojanos stimulat, Graecos fugat, præter unum Neoptolemum, 326, 336; quocum dum pugnare statuit, Minerva ipsi occurrat, 340, 350; Jove tonante a pugna recedit, 353; IX, 102, 218, 284; X, 10, 170; XI, 12, 139, 152, 198

- 297; umbra obiectus *Æneæ* opitulatur de muro pugnanti, 413; pugnam deorum exorditur, XII, 172; XIII, 80, 85; in Veneris concubitu vinculis olim circumdatus diisque ostentus a Vulcano, XIV, 48. — Pro bello, prælio, II, 110; III, 20, 440; IV, 168; V, 567; VI, 35, 367, 453; VII, 17, 20, 192, 289, 367, 478, 536, 620; VIII, 46, 271, 485; IX, 110, 288; X, 48; XI, 269, 301, 359, 439, 500; XII, 42, 61, 223, 301; XIII, 99, 159.
- Ἄριτηλος*, οὐ, Harpalionis pater ex Amphionome, X, 75.
- Ἀριστόλοχος*, οὐ, Græcæus, ab *Ænea* lapide percussus, VIII, 93.
- Ἀρίων*, οὐος, I) Trojanus, a Neoptolemo caesus, X, 86. 2) celebre Adrasti equus, ex Harpyia Zephyroque natus IV, 569.
- Ἀρκεσίλαος*, οὐ, Bœotorum dux, VIII, 304.
- Ἀρκτοῦρος*, οὐο, δ, Arcturus stella, XIII, 482.
- Ἀρχύθοος*, Trojanus, ab Ajace Telamonio occisus, III, 230.
- Ἀρμοῦθη*, ἡ, una Amazonum, quæ Penthesileam Trojam secutæ sunt, I, 44; occisa ab Achille, 533.
- Ἀρταλίων*, ωνος, Arizeli et Amphionomæ f., Bœotus, ab *Ænea* interfactus, X, 74 sqq.
- Ἀρταλός*, Ulixis socius, caesus ab Eurypylo, VIII, 113.
- Ἀρπατός*, οὐ, δ, Asiae minoris fluvius, qui in Maeandrum illabitur, X, 144.
- Ἀρπικαι*, αἱ, Harpiæ, quas equus Penthesileæ velocitate superabat, I, 169; IV, 513; X, 395; quarum una mater Arionis equi et Zephyro, IV, 570, alia (Podarge) equorum Achillis ex eodem, VIII, 155 coll. III, 750.
- Ἀρτεμις*, ιδος, Diana, I, 664; cuius templum Smyrnæ erat, XII, 312.
- Ἀργελοχος*, Trojanus, quem Menelaus interficit XI, 91.
- Ἀστάδης*, Äthiops, Memnonis socius, II, 364.
- Ἀσκάνιος*, Græcus, a Deiphobo occisus, IX, 192.
- Ἀσκληπιὸς*, οὐ, Aesculapius, pater Podalirii, IX, 466.
- Ἀστάραχος*, οὐο, (Trois f., avus Anchisæ), cuius prope tumulum Paridis erant ædes, VI, 145.
- Ἀστεροπάτος*, οὐ, (Peleponi f.), Axii nepos, princeps Lycius, quem Achilles interfecrat olim, III, 609; IV, 155, 587; VI, 552.
- Ἀστραῖος*, Trojanus, ab Euryalo caesus, VIII, 307.
- Ἀστυάξ*, αὐτος, Hectoris f., de turri dejectus a Græcis, XIII, 251.
- Ἀστύοχη*, Priami soror, mater Eurypyli ex Telepho, VI, 136.
- Ἀτρη*, ης, dea quæ hominum imprudentiam punit immittendo calamitates, I, 753 sq.
- Ἀτλας*, αὐτος, vehementer percussus certamine Jovis contra Gigantes, XI, 419.
- Ἀτρεῖδαι*, οἱ, Atrei filii, Agamemnon ac Menelaus, I, 783, 807; III, 676; V, 257, 277; VI, 528, 543, 594, 599; VII, 381; IX, 334, 414, 480; XI, 386; XIII, 514. *Ἀτρεῖδης* sing. num. 1) Agamemnon, III, 491, 515; IV, 99, 194, 530, 585; V, 474; XIV, 210, 239; 2) Menelaus, IV, 534, 541; XIV, 150. Vid. *Ἀγαμέμνων* et *Μενέλαος*.
- Ἀτρεύς*, έος, Agamemnonis ac Menelai pater, IV, 38; V, 139; VI, 41, 502, 516; XII, 122.
- Ἀτροτῶν*, ης, Minervæ nomen, I, 514; XIV, 326, 530; vid. *Ἀθήνη*.
- Ἀτύμνιος*, Pegasidis nymphæ et Emalionis f., quem Ulyxes caedit, III, 300.
- Ἀγείας*, αο, Augias, princeps Eleorum, cuius stabulum in Eurypyli scuto representatum, dum purgatur ab Hercule, VI, 232.
- Ἀύγη*, ης, mater Telephi ex Hercule, VI, 138.
- Ἀύρα*, αι, Auræ, Boreæ filiæ, Marti mortem Penthesileæ nuntiant, I, 684.
- Ἄγιλες*, ιδος, ἡ, urbs Bœotiae maritima, Damantis patria, VIII, 304; ibi Græci convenerant Trojam profecturi, XIV, 127.
- Ἄντομέδων*, οὐος, auriga olim Achillis, tunc Neoptolemi, VIII, 35; IX, 213, 225.
- Ἄριδνος*, αι, demus Atticus, quem Castor ac Pollux expugnarunt repetentes a Theseo Helenam, XIII, 519.
- Ἄφροδιτη*, Venus, Anadyomene in Achillis scuto, V, 71; *Æneam* nebula obiectum e prælio subripit, XI, 289; *Ænean* a Philoctetæ telo defendit, 479; *Æneas* Troja aufugienti itinerary dux est, XIII, 226; iram Menelai Helenam interfucturi mitigat, 389, 401; in Martis concubitu a Vulcano vincita olim et diis ostenta, XIV, 47 sqq.
- Ἀχαιΐκος*, adj., Achaicus, i. e. Græcæus; λαὸς, I, 186; στρατός, IX, 412.
- Ἀχαιός*, δ, Achaeus, Græcæus, IX, 101; οἱ *Ἀχαιοὶ*, Græci, I, 401, 470, 477, 521, 747, 784, 776; II, 3, 48, 386; III, 94, 381, 389, 400, 417, 449, 494, 520, 569, 575, 587, 659, 722; IV, 28, 116, 123, 330, 490; V, 125, 149, 163, 192, 260, 564, 573, 652; VI, 5, 44, 63, 71, 114, 301, 526; VII, 96, 158, 193, 206, 220, 290, 375, 461, 475, 501, 563, 578, 661; VIII, 3, 132, 220, 374, 422, 476; IX, 17, 35, 99, 167, 209, 214, 299, 301, 325, 328, 414, 445, 465; X, 4, 29, 56, 153; XI, 5, 131, 150, 279, 328, 405; XII, 26, 35, 47, 130, 166, 218, 242, 247, 259, 392, 579; XIII, 63, 165, 175, 297, 331, 405, 486; XIV, 43, 131, 182, 230, 352, 370, 434, 444, 491, 590, 622, 641. *Ἀχαῖος*, ιδος, ἡ, Græcia, V, 565.
- Ἀχιλλεὺς*, ηρος, I, 94, 96, 113, 130, 165, 497, 571, 602, 709, 722, 767, 825; II, 4, 25, 99, 390, 499, 511; III, 12, 37, 123, 174, 185, 204, 248, 265, 279, 286, 322, 347, 422, 435, 503, 552, 599, 616, 667, 671, 677, 759, 769; IV, 13, 22, 29, 70, 107, 146, 173, 268, 385, 393, 421, 544, 579; V, 113, 122, 183, 219, 222, 230, 236, 288, 289, 290, 305, 442, 603; VI, 21, 79; VII, 170, 177, 183, 325, 335, 365, 445, 538, 564, 576, 583, 633, 667, 674, 723; VIII, 21, 76, 172, 256, 285, 335, 491; IX, 26, 46, 65, 100, 247, 305, 313, 316; XI, 433; XII, 274, 287, 297; XIII, 213, 222, 225; XIV, 21, 250, 252, 268, 276, 330. Vid. *Ἀχιλλεύς*.
- Ἀχιλλεὺς*, ηρος et έος, *Ἀχιλλεὺς*, ηρος, Achilles, Pelei ac Thetidis f., I, 377; cum Ajace ad pugnam profectus, 510 sqq., Antandren, Polemusam, Antibroten, Hippothoen, Harmothoen Amazones occidit, 531 sqq.; Penthesileam vulneratam, 592 sqq., 602, interficit, 611 sqq.; extracta ex Penthesileæ cadavere hasta, 634, sublataque ejus galea, 657, mira mortuæ virginis venustate vehementer movetur, 671 sqq., 718 sqq.; Thersiten, qui sibi insultavit, 722-740, ictu pugni interficit, 742; II, 14; a Nestore appellatus contra Memnonem tendit, 390 seqq.; Memnonem increpat, 430 sqq.; cum Memnone contendit, 452-540, eumque occidit, 542 sqq.; 632; inter Trojanos magnum stragem facit, III, 10 sqq.; contemptus Apollinis minimis, 46 sqq., dei sagitta ictus in terram procumbit, 62 sqq., immaniter vociferans, 68 sqq.; telo deinde e vulnere evulso, 83 sqq., 116, furens in Trojanos in vectus Orythaonem, Hipponeum, Alcithoum alias interficit, 138-163; Trojanos minis in sequens tandem animam expirat, 164 sqq.; 196; certamen circa ejus cadaver, 212-368, 275, 329; cadavere hostibus subtracto atque in tentorio deposito, 385 sqq., de mortuo planctus exortus est infinitus, cum Graecorum omnium, 388 sqq., 504 sqq., tum Myrmidonum, 422, Ajacis Telamonii, 427-459, Agamemnonis, 491-504, Phœnicis 460-490; cadaveri abluto a Græcis, 526 sqq.; ambrosia superfunditur a Minerva, 534 sqq.; deploratur a captivis mulieribus, quas e Lemno ac Thebe, Cilicum

urbe, abduxerat, 544 sqq., a Briseide, 551-581, a Neptibus ac Musis, 582-606, a Thetide matre, 606-630, a Nero aliisque diis marinis, 669 sqq.; cadavere combusto ossibusque in urna collectis monumentum Graeci exstruxerunt in littore Hellestonti, 672-742; 734, 739; ejus equi dominum mortuum deilexerunt, 743 sqq.; IV, 85; ludi in ejus honorem a Thetide dati, 117 ad fin.; quorum in exordio res ab eo gestae a Nestore celebrabantur, 146-170; 276; Lycaonem in Lemno olim caputum Eumeo restituerat magno prelio, 385; Troilum interfecit adolescentulum, 421 sqq.; capta Lyrnesso Mynetem interfecerat, 476; 590; ejus arma Vulcano fabricata describuntur V, 2-120; 294, 578, 658; VI, 66, 8c; VII, 219, 351, 628, 642, 686, 700, 725; VIII, 5, 13, 33, 38, 135, 146, 150, 170, 195, 329, 366; IX, 12, 97, 181, 222, 306; XI, 216, 234, 239, 346; XII, 66, 315; XIII, 237; res ab eo gestae inter convivia canuntur post Trojæ excidium, XIV, 127-131-135; Neoptolemo per somnium visus virtutis pracepta dat et Polyxenam sibi immolari jubet, 180-223; 233, 234; in ejus tumulo Polyxena mactatur, 237 sqq.; 298, 304, 341, 407.

Ἀχιλῆος, adj.; *νιός*, Achillis filius, Neoptolemus, VII, 377.

B.

Βελλεροφόντης, οὐ, Bellerophon, cuius monumentum in Lycia, X, 162.

Βειωτοί, οἱ, Beotii, X, 76.

Βορέας, ἄρ, Boreas ventus, Orithyiae maritus, I, 167; 625; pater Aurarum, 684; III, 703; IV, 552; V, 409; VI, 485; VIII, 50, 91, 205; pater equorum Martise Furiarum una, 243; XI, 228, 232; XII, 192 (conf. *Ιπές*); XIII, 396.

Βουκολίων, ωνος, Mycenensis, quem Eurypylus interficit VI, 615.

Βράγχος, οὐ, locus Cariæ, I, 283.

Βρέμουσα, ἡ, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 43; ab Idomeneo interfecta, 247.

Βρέμων, οντος, Cretensis, Lycti natus, quem Aeneas interficit, XI, 41.

Βριστής, τεος, Brisei filia (Hippodamia), Achillem deplorat, III, 551-581, 687; IV, 276; Neoptolemum admiratur, VII, 723; XIV, 216.

Γ.

Γαληνός, Trojanus, quem Neoptolemus interficit, X, 89. Γανυμήδης, εος, preces ad Jovem mittit de salute Trojæ, VIII, 429-443; XIV, 325.

Γάργαρος, ἡ, urbs Troadis in Ida monte, X, 90.

Γαρύουνεύς, ηος, Geryon rex, trucidatus ab Hercule cum Orthro cane et Eurytione pastore, in Eurypyli scuto effictus erat, VI, 249 sqq.

Γίγας, οντος, Gigas, Enceladus, XIV, 584. Οἱ Γίγαντες, Gigantes, I, 179; quomodo a Jove victi, XI, 416 sqq.

Γλαῦκος, οὐ et οὐ, Hippochi f., dux Lyciorum, in proelio circum Achillis cadaver exerto fortiter pugnans, III, 214, 232, 243 sqq., ab Ajace Telamonio occiditur, 278 sqq.; ejus cadavere rogo sublatum a ventis fertur in Lyciam et sepelitur Telandri, ubi amnis Glauca cognominis e terra elicitus a Nymphis, IV, 1-11; VIII, 102, 105; X, 147; XIV, 136.

Γοργόνες, οι, Gorgones, in Achillis scuto effictæ, V, 38.

Γρῖνικος, ὁ, Granicus, fluvius Troadis, III, 302.

Γυγαῖνη λίμνη, ἡ, Gygeus lacus Lydiæ, XI, 68.

Γυρχίνη πέτρη, ἡ, Capharidum petrarum una, XIV, 570; vid. Καχηρίδες.

Δ.

Δάμας, αντος, Bœotus, Arcesilai comes, occisus ab Aenea, VIII, 303.

Δαμαστορίδης, Damastoris f., caesus ab Agamemnone, XIII, 211.

Δαναοί, οἱ, Danai, i. e. Graeci, I, 280, 318, 324, 344, 455, 492, 556, 650, 749, 755, 772; II, 53, 114, 216, 260, 358, 360, 368, 583; III, 28, 78, 134, 189, 322, 328, 348, 418, 493, 512, 667; IV, 34, 44, 88, 91, 96, 167; V, 130, 147, 167, 412, 414, 432, 487, 586; VI, 93, [161], 452, 494, 600, 605; VII, 12, 112, 140, 154, 168, 222; VIII, 211, 365, 392, 450, 498; IX, 59, 204, 211, 232; X, 12, 15, 74, 255, 382, 400; XI, 55, 215, 233, 263, 264, 295, 399; XII, 1, 54, 157, 285, 361, 369; XIII, 15, 32, 77, 141, 251, 505, 509; XIV, 9, 37, 67, 252, 363, 479, 546, 605, 646.

Δαρδανίδης, αο, unus e posteris Dardani, Priamus, X, 93. Οἱ Δαρδανίδαι, Trojani, XII, 520.

Δαρδανίνη, ἡ, Dardani regnum, pro Troade, XII, 98; XIV, 407, 650.

Δαρδάνιος, adj.; Δαρδανίνη πύλη, una e portis Trojæ urbis, IV, 3; IX, 44.

Δαρδανίωνες, οἱ, Dardani posteri, Trojani, XI, 425.

Δάρδανος, 1) ὁ, Jovis f., pater Erichthonii, I, 196; II, 141; III, 167; IX, 19; Dardaniae conditor, XIII, 558. Hinc gentile: οἱ Δάρδανοι, III, 167. 2) ἡ, urbs, sub imperio Anchise, VIII, 97.

Δεῖμος, Terror, in Achillis scuto effictus, V, 29; Eridis comes, X, 57; Martis comes in pælio, XI, 13.

Δευκαλίων, ωνος, (priscus ille Thessalæ rex), XIV, 603.

Δηιδάμεια, η, mater Neoptolemi ex Achille, summo metu ac moerore excruciatæ de filio Trojam profecturo, 228-242-249, 254, blandis sermonibus eum retinere frustra conata, 262-287, ipsi valedicit, 294-312; filio tandem profecto luctum renovat, 330-336-343, 385-393; 349.

Δηιλέων, οντος, Epeï minister, interfactus ab Aenea, X, 111 sqq.

Δηϊονέυς, ἡος, Trojanus, a Philocteta occisus, X, 167.

Δηϊοπίτης, Trojanus, a Megete cæsus, XIII, 212.

Δηϊοφόντης, Trojanus, quem Teucer occidit, VIII, 317.

Δηϊόχος, Trojanus, interfactus ab Ajace Telamonio, I, 529.

Δηϊόθοος, Priami f., unus eorum, quos Eurypylus in prima acie collocat, VI, 318; vulneratus a Menelao, 508; Lyconem occidit, VIII, 300; magna fiducia plenus Trojanos exhortatur, ut ad internectionem cum Gracis pugnent, IX, 80-110; Hippodorus interficit, 149, magnamque stragem inter Graecos facit, 167, 171; 223, 227; Neoptolemum sibi occurrentem timet, 234 sqq.; nube obtectus ab Apolline e pælio subripitur, 256 sqq.; Paride mortuo Helenam uxorem duxit, X, 344; Dryantem Alcimimumque occidit, XI, 86; cum Polita Sceam portam defendit a Diomedæ ac Sthenelo, 340; a Menelao occisus in lecto Helenæ, XIII, 355.

Δημολέων, οντος, Hippasi f., Lacedæmonius, a Paride occisus, X, 119.

Δημοσῶν, ωντος, Thesei f., unus heroum, qui in equo ligneo erant, XII, 325; cum Acamante fratre Aethram aviam forte occurrentem ad naues abducit, XIII, 496 sqq., 526; conf. Αἴθρη et Ακάμες.

Δηριμάχεια, η, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesileam comitata sunt, I, 45; a Diomedæ occisa, 260.

Δηριόνη, η, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 42; Laogonum interficit, 230; ab Ajace minore interficitur, 238.

Δίτη, ἡ, Naxos insula, ubi Theseus Ariadnen dereliquit, IV, 389.

- Δίκη, ἡ, Justitia dea, in scuto Achillis efficta, V, 46; XIII, 378.
- Διομήδης, εος, 1) Tydei f., Aleibiam ac Derimachiam Amazones occidit, I, 260; propter Thersitas, cognati sui (768-773), necem iratus, 767, 774, a Græcis impeditur, quominus cum Achille manum conserat, 775 sqq.; Achille mortuo Græcos ex fortius pugnare jubet, IV, 82sqq.; cum Ajace Telamonio æquo Marte luctatur in ludis funebribus, 215-263, quare utrique binæ mulieres Lesbiæ dantur præmium, 272 sqq.; objurgat in concione Menelaum suadentem Græcis, ut infecta re domum redeant, VI, 39-56; cum Ulyce in Scyrum insulam proficiscitur, 97 sqq.; VII, 244; cum Ulyce ac Neoptolemo Trojam appulus stragem ab Eurypylo inter Græcos editam primus animadvertens comites ad arma properare jubet, 419-431; Soci arma ab Ulyce sibi data induit, 443; cum Ulyce, Neoptolemo, Leonteo Eurypylum de muro Græcorum repellit, 483; Eumæum interficit, VIII, 96; cum Ulyce in Lemnum proficiscitur, IX, 335 sqq., 423; cum eodem ac Philocteta Trojam revertitur, 426-459; Menontem et Amphionum occidit, X, 118; Minerva simulacrum Troja abstulit, 350; Laodocum interficit, XI, 85; una cum Sthenelo ad Scaeam portam pugnat, 339; in equum ligneum ingreditur, XII, 316; Corebum occidit, XIII, 138; Ilioneum senem interficit, nihil motus ipsius precibus, 181-207; Abantem et Eurycoitem occidit, 209, 210. 2) Thracie rex, quem Hercules trucidavit cum ejus equis, in Eurypyli clypeo representatus, VI, 246,
- Διόνυσος et Διόνυσος, Bacchus, a Thetide hospitio exceptus, II, 438, urna argentea, Vulcani opere, eam donavit, III, 737; 772; Ariadnen duxit uxorem, IV, 386 sqq.; pater Thoantis, 390.
- Διώνυσος, III, 737; vid. Διόνυσος.
- Δέλοπες, οἱ, Thessaliæ gens, cuius rex Phœnix constitutus est a Peleo, III, 469.
- Δουλήχιον, οἰο, τὸ, Ionii maris insula, Evenoris patria, I, 275.
- Δρῆταιος, Nearæ ac Thiodamantis f., a Polypœte interfactus, I, 291.
- Δύνας, αὐτος, Græcus, quem Deiphobus occidit, XI, 86.
- Δύμας, αὐτος, princeps Plurygiæ, Megetis pater, VII, 607.
- E.
- 'Εγκέλαδος, οἰο, Enceladus gigas, Jovis fulminibus sub Siciliam insulam detrusus, V, 642; Sicilia insula obrutus a Minerva, XIV, 582.
- Ελιτσός, Græcus, a Penthesilea imperfectus, I, 228.
- Ἐξάθη, ης, Hecuba, Priami conjux, atque ex eo mater Troili IV, 420; Paridis mortem deflet, X, 369-385; captiva abducitur ab Ulyce, XIV, 22; de Polyxena filia immolanda immensam lamentatur, 273-288-303; in canem mutatur lapideam, quam Græci stupefacti navi impo- nunt in Græciam abducturi, 347-353.
- Ἐξάργος, Apollinis nomen, XIV, 639; vid. Απόλλων.
- Ἐκατος, οἰο, Apollinis nomen, XI, 136; vid. Απόλλων.
- Ἐκτόρεος, adj., Hectoreus; ἵπτοι Ἐκτόρεον, Hectoris equi, III, 193, 339; αἷμα Ἐκτόρεον, Hectoris sanguis, V, 120; Ἐκτόρεον κίρος, Hectoris gladius, 483.
- Ἐκτωρ, ορος, Hector, I, 1, 12, 105, 212, 312, 579; II, 12, 62, 447; III, 50, 151, 198, 253; IV, 30, 160; V, 216, 282; VI, 133, 145; VII, 730; VIII, 401; X, 375, 386; XIII, 234, 254; XIV, 133.
- Ἐλένη, ης, Helena, quæ Græcis restituaratur Polydamas suadet, II, 54 sqq., 66, 97; VI, 24; Eurypylum a Paride introductum in ædibus suis excipit, 150-156, 157;
- IX, 89; reliquis mulieribus ex muro certamen contemplantibus domi retinetur pudore, 143; X, 287, 324; Paride mortuo nupsit Deiphobo, 345, 363; Paridis mortem lamentatur, 389-406; XII, 548; XIII, 356, 379; in domus recessu abscondita a Menelao deprehenditur, qui ipsam interfecturus, mox amore renascente iram mittit, 385 sqq.; 412, 470; de ea Theseus Aphidnis pugnarat cum Castore ac Polluce, 519; ejus ancilla Άεθρ facta est, 525; a Menelao ad naves abducta, XIV, 17; pudore perfusa maritum ad naves sequitur omniumque admirationem movet pulcritudine sua, 39-55-70; nocte insequente cum Menelao amori indulget in eius tentorio, 150-154-173.
- Ἐλενος, οὐ, Priami f., vates, Martem Trojanis opem ferre animadvertens fugientes revocat, VIII, 254-266; a Græcis raptus et ad naves ductus Minerva simulacrum Troja auferri jubet, iratus Trojanis proper Deiphobi Helenæque connubium, X, 346 sqq.; cum Ageneore a Neoptolemo ac Myrmidonibus portata Idæam defendit, XI, 349.
- Ἐλεοն, οὖντος, urbs Thraciæ ad Hellespontum, VII, 408.
- Ἐλεφήνωρ, ορος, (dux Abantum ex Eubœa), VIII, 112.
- Ἐλίξη, ης, Helice, septentrionum sidus, II, 105.
- Ἐλικών, ὄνος, Helicon, mons Boeotiae, Musarum sedes, III, 594, 785.
- Ἐλλάζ, ἀδες, ἡ, Græcia, I, 371; III, 468, 785; IV, 55; VI, 88; VII, 214; XII, 355; XIII, 530; XIV, 419.
- Ἐλάσπιππος, Græcus, a Penthesilea occisus, I, 229.
- Ἐλλήσποντος, οὐ, Hellespontus, II, 353, 489; III, 4, 373, 391, 585, 601, 741; IV, 81; V, 569; VI, 298; VIII, 488; IX, 31, 172, 444; XII, 131, 353; XIII, 64; XIV, 353, 372, 636.
- Ἐλλος, Clitus f., Lydus, quem Eurypulus interficit XI, 67 sqq.
- Ἐνδυμάων, ὄνος, ad quem Luna descendit in antrum Latmii montis, X, 128, 455.
- Ἐννοσύγαος, οὐ, Neptuni nomen, III, 767; V, 89; VIII, 394; IX, 300; XIV, 343, 568; vid. Ποσειδάων.
- Ἐνοσίχθων, ονος, Neptuni nomen, IX, 300; vid. Ποσειδάων.
- Ἐνωαίν, ἡ, i. e. Mavortia, epitheton Penthesileæ, filiae Martis, I, 402.
- Ἐνεοὺς, οὖς, Trojanus, occisus ab Ajace Telamonio, I, 530.
- Ἐνυώ, οῦς, ἡ, Bellona, I, 365; II, 525; in Achillis scuto, V, 29; VIII, 186, 286; Polemi (Belli) soror, 423; XI, 8, 152; equo ligneo a Trojanis in urbem tracto laeta ridet, XII, 437; XIII, 85.
- Ἐπειοι, οἱ, Elidis antiqui incolæ, quorum rex Amarynceus quondam fuerat, IV, 314.
- Ἐπειός, οὐ, Panopei f., cestibus certat cum Acamante, IV, 329-380 (337, 356); victoria ancipe argentea cratera utrique datur præmium, 381 sqq.; vulnera sanata a Podalirio, 394 sqq.; X, 110; a quo equum ligneum fabricari Ulixes jubet, XII, 81; Minervam in somnio vidit auxilium sibi promittentem, 108 sqq., manequem somnium cum Græcis communicat, 119; multis Græcorum adjuvantibus tribus diebus equum perficit perfectumque Minervæ præsidio mandat, 134, 138-148, 151 sqq.; 157; postremus in equum ligneum ingressus scalas intro trahit, 329 sqq.; 433; cum Ulyce equi valvas aperit, XIII, 41, 51; XIV, 88.
- Ἐρευνος, Messenius, quem Memnon interficit, II, 239.
- Ἐρινύς, θυς, ἡ, Furia, mater equorum Martis e Borea, VIII, 243; X, 303. Ai Ἐρινύες, Furiae, I, 29; III, 169; in Achillis scuto effictæ, V, 31; in Orco versantes, 454; 471; XI, 9; XII, 547; XIII, 382.

- *Ερις, ιδος, η, Discordia, bipennem Penthesilea dedit, I, 159; 180, 366; II, 480, 540; in Achillis scuto, V, 31; VII, 165; VIII, 68, 191, 325; IX, 147, 324; qualis in Gracorum Troümque certamine incesserit, X, 53; XI, 8, 161.
- *Εριχθόνιος, Dardani f., Troi pater, II, 141, 142.
- *Ἐρέξιος, οιο, Herceus, Jovis nomen, VI, 147; XIII, 222, 436. Vid. Ζεύς.
- *Ἐρυσίας, αι, Mercurius, a Jove ad Aëolum missus, qui ventos rogo Achillis immitti jubeat, III, 699; Argum interficiens in pharetra Philoctetæ effictus erat, X, 189.
- *Ἐρμόνη, ης, Menelai filia, VI, 90.
- *Ἐρμός, οῦ, Hermus fluvius Lydiae, I, 296; XII, 311.
- *Ἐρύλαος, pater Milanionis e Clita, VIII, 121.
- *Ἐρύμας, αντος, Lycius, Glauci socius, cæsus ab Ajace Telamonio, III, 231.
- *Ἐσπερίδης, αι, Hesperides, a quibus Memnon educatus est, II, 419; in Eurypyli clypeo effictæ, quæ fuga se abripiunt necato ab Hercule dracone malorum aureorum custode, VI, 257.
- *Ἐσπερος, Hesperus stella, V, 132.
- Ἐύάδην, ης, uxor Capenei, X, 481.
- Ἐύάνδρη, ης, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 43; a Meroe intercepta, 254.
- Ἐύδοτος, Megetis f. e Periboea, frater geminus Celti, cæsus a Neoptolemo, VII, 611.
- Ἐύδοιν, ης, Euboea insula, XIV, 422, 513.
- Ἐύηνορίδης, Euenoris f., Agelaus, IV, 334.
- Ἐύηνός, οιο, Evenus, Αἰtolie fluvius, VI, 283.
- Ἐύηνόρος, ορος, 1) Dulichius, Paridis sagitta interceptus, I, 274. 2) Trojanus, quem Neoptolemus occidit, XI, 33 sqq.
- Ἐύματος, Dardanus, cæsus a Diomede, VIII, 96.
- Ἐύμηλος, οιο, in ludis funebris certamini curruum interter, IV, 503, 522; in equum ligneum inscendit, XII, 324.
- Ἐύηνος, f. Iasonis et Hypsipylæ, qui Lycaonem ab Achilles captum in Lemno redemit pretio duorum craterum argenteorum, quos Vulcanus fecerat, IV, 383 sqq.
- Ἐύνομος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 88.
- Ἐύξεινος πόντος, δ, pontus Euxinus, III, 776; in quem Parthenius fluvius labitur, VI, 467; item δ Εύξεινος, οιο, subst., XIV, 636.
- Ἐύρος, δ, Eurus ventus, III, 581; XII, 192 (conf. Ιστος).
- Ἐύρύτλος, οιο, in certamine ludicro jaculationis victor, phialam argenteam aufert præmium, IV, 473 sqq.; pancratium cum Ajace inire recusat, 487 sqq.; Astræum interficit, VIII, 306; lapidis ictu Trojanorum ordines turbat Meletemque interficit, XI, 108, 118 sqq.; unus eorum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 324.
- Ἐύρυδάμας, αντος, Antenoris gener, interceptus a Diomede, XIII, 178.
- Ἐύρωκών, αντος, Perimnesti f., quem Diomedes occidit, XIII, 210.
- Ἐύρύμαχος, οιο, 1) Antenoris f., pugnans cum Gracis ad fortitudinem stimulatur ab Apolline, XI, 130, 137; adjutus ab Aenea Gracos in fugam vertit, 143-168-183; sponsus Polyxenæ, XIV, 323. 2) e same insula oriundus, socius Nirei, a Polydamante cæsus, XI, 60 sqq.; inter eos, qui equum ligneum ingrediuntur, XII, 321.
- Ἐύρυμένης, ου, unus e sociis Aeneæ, magna strage inter Gracos facta interficitur a Megete, X, 98 sqq.
- Ἐύρύνομος, Trojanus, interceptus ab Ajace Telamonio, I, 530.
- Ἐύρυπτολος, οιο, 1) Gracus, in ludis funebris currus excusus ac vulneratus a Podalirio sanatus, IV, 502, 538 sqq.; Hellum occidit, XI, 67; cum Ulix murum Trojanum aggreditur ab Aenea fortiter defensum, 353; in equum ligneum inscendit, XII, 319. 2) Herenlis nepos, Telephi f. ex Astyoche, dux Cetiorum, cum multis copiis Trojam profectus in Paridis ardibus hospitaliter excipitur, VI, 120, 129, 156, 161; ejus scutum describitur 196-293; præstantissimos Troum heroes sibi comites pugnae legit, 315 sqq.; Nireum cædit, caso insultat, 372-384 sqq.; vulneratus a Machaone, hunc contra primum vulneratum, tum interficit et jactanter increpat moribundum, 393-407-412-425, qui, priusquam expirat, mortem imminentem ei prædictit, 426 sqq.; Gracos in fugam vertit, 501; Atridas ac Diomedem aggreditur comitantibus Paride et Aenea, 513 sqq.; 541; revertentes e fuga heroes eum aggrediuntur, 544; 579; Thoantis amicum occidit, 584 sqq.; hasta manu excussa ab Idomeneo alteraque sumpta Gracos denuo in fugam convertit adhortans Trojanos, 591, 602 sqq.; Bucolionem, Nesum, Chromium, Antiphum occidit, 615 sqq.; ingruente nocte tandem ad urbem recedit cum suis, 646; Peneleum occidit magna præterea strage edita Gracos ad naves repellit VII, 98 sqq., 122, 129; inducas per legationem petitas Gracis dat ad sepeliendos mortuos, 153 sqq.; mox denuo instaurat proelium, 166; 376; ad usque Gracorum murum pugna promota, 417, jam concendens turrim cum amicis repellit ab Ulix, Diomede, Neoptolemo, Leonte, 479 sqq.; paullum recedens saxum in murum torquet, 495 sqq., Gracosque minis persequitur, 511 sqq.; 529, 541; Trojanos Neoptolemum metuentes incitat ad pugnandum, 552; 622, 630, 664; pugna sub nocte quiescente, magno honore afficitur a Trojanis, 729; Eurytum, Menetium, Harpalum alios occidit, VIII, 109, 117, 122, 128, 133; Neoptolemum sibi occurrentem de ejus genere interrogat minas ipsi mortem, 137-146; post acre certamen interceptus a Neoptolemo atque armis spoliatus, 162-171-196-200 207-211-220; sepultus, IX, 41 sqq.; XIV, 137.
- Ἐύρυστηκης, parvus Ajacis Telamonii f. e Tecmessæ, V, 527.
- Ἐύρυσθεὺς, ης, Eurystheus rex, cui Hercules labores illos duodecim perficit, VI, 222.
- Ἐύρυτων, Geryonis pastor, ab Hercule occisus, VI, 255.
- Ἐύρυτος, Elaphenoris socius, cæsus ab Eurypylo, VIII, 111.
- Ἐύρωτας, αι, flumen Laconicæ, X, 121.
- *Ἐγέμυων, ονος, Gracus, Thoantis socius, ab Eurypyli ministro vulneratus interficitur ab Eurypylo, VI, 580 sqq.
- *Ἐγιδνα, ης, mater Cerberi ex Typhoeo, VI, 261.
- *Ἐωσφόρος, Lucifer stella, II, 184.

Z.

Ζεὺς, Διός et Ζηνός, Juppiter, I, 66, 154, 185 (Ιδάξιος), 360, 502, 658, 664, 678; Martem fulminibus deterret, ne Penthesileam mortem uliscatur, 690 sqq.; 697, 702, 711; pater Dardani, II, 140; Deos in Gracorum Troumque contentione neutris opem ferre jubet, 164 sqq.; 223, 348, 380, 434, 458, 504, 508, 524, 597, 616, 618, 640, 659, 662; III, 88, 96, 126, 128, 446, 487, 499, 597, 612, 617, 627, 635; ambrosiam rogo Achillis infundit Mercuriumque mittit Aëlo mandatum, ut ventos in rogi flamas ingrue jubeat, 697 sqq., 709; 762; IV, 49, 56; ejus aliorumque deorum certamen cum Titanibus in Achillis galea effictum, V, 103, 105, 108; 207, 290; Promethei vaticiniis motus Thetidem Peleo in matrimonium dedit, 339, 402; Typhonem fulmine adiussit, 485; Enceladum fulminibus obruit, 642; VI, 141, 204;

pater Herculis, 259; 265; Eurypylo magnam vim injicit, 371; VII, 206, 497, 531, 567; VIII, 72, 223, 225; Minervam Martemque certaturos a conatu deterret fulminibus, 351, 354; 431; exauditis Ganymedis de Trojæ salute precibus tonans ac fulgurans urbem a Græcis obsessam obtegit densis nubibus, 444-450; 453, 470, 479; IX, 9, 17, 23, 45, 107; X, 47, 189, 250; pater Litarum, 301; 319, 331, 335, 343; Minervæ simulacrum, Trojæ præsidium, ex Olympo dejecit, 359; 361; Capaneum fulmine percussit, 482; Latonas conjux, XI, 22; 273, 364, 401; quomodo Gigantes superarit, 415 sqq., 419; XII, 56; fulminibus Neoptolemum ac Philoctetem a prolio deterret, 94; 102, 103; ab Oceano reversus ad Olympum in curru, quem subiunctis Ventis Iris regit, deos fulminibus ac tonitribus deterret a pugna, quam pro Græcis ac Trojanis contra se invicem inierunt, 189 sqq.; 207, 214, 386; XIII, 361, 373, 413; Jovis Hercæ ara in Pergamo, Trojæ arce, 436; 512, 520 (*χούρη Διός*; i. e. Castore et Pollinx); 559, 560; XIV, 70, 100, 119, 254, 421; Minerva, quæ propter ultiōnem ab Ajace petendam eum aggressa est, fulmen tradit, 425, 427, 443, 451; 460, 463, 465, 510, 560, 599; imbre magno aquas auget, quibus Neptunus Apolloque muros a Græcis Trojæ extrectos obrumt, 638, 673.

Zéphyrōs, οὐο, Zephyrus ventus, III, 703; pater equorum Achillilis et Podarge Harpyia, 751 coll. VIII, 155; IV, 80, 520; item ex Harpyia pater Arionis equi, 570; XII, 192 (conf. *Ipsæ*).

Zéxīs, Medontis f., Phryx, quem Teucer occidit, X, 125. **Zwō̄s**, Trojanus, ab Ajace Telamonio interfactus, III, 231.

H.

Hēlios, οὐο, Sol, I, 118; II, 502; filiarum Phaethontem de flentium lacrimis in electrum convertit, V, 626, 629; VIII, 29, 489; et Luna pater Horarum, X, 337.

Hetiōw, ονος, 1) princeps Thebes, urbis Cilicum, pater Andromachæ, victus ab Achille, I, 98; III, 546; IV, 152, 543; XIII, 266; XIV, 130. 2) Græcus, quem Paris sagitta interficiit VI, 639.

Hetiōw, ης, Eetionis filia, Andromache, I, 115; XIII, 268. Vid. *Ἀνδρομάχη*.

Hdéktrōn, ḥ, (Dardani mater) Plejadum una, post Trojæ excidium occulta, nec amplius visa est, XIII, 552 sqq.

Hlīs, ιδος, ḥ, Peloponnesi regio, IV, 526.

Hánston πέδον ει πεδίον, τὸ, Elysium, II, 651; III, 761; XIV, 224.

Huzalíōn, ονος, Atymnii pater et Pegaside nympha, III, 301.

Hrāklaia, urbs Bithyniæ, VI, 474.

Hrāklaēns, ης, Hercules, Trojam olim devastarat, I, 505; II, 274; III, 772; discum Antæi a se occisi Telamoni dono dedit, IV, 447, 448; Nessi veneno cruciatus in flamas se conjectit in Cœta monte, V, 645 sqq.; avus Eurypyli, pater Telephi ex Auge, VI, 120, 137, 142; ejus labores in Eurypyli scuto efficti, 199-209-215-230-235-275-292; 302, 371; in Pholoe monte Centauros interfecit, VII, 108; Eurypylum nepotem adjuvavit ad fuggandos Græcos, 131; arcum, quem Philoctetæ dedit, ipse fabricarat, IX, 397; X, 179, 204.

Hr̄n, ης, Juno, Apolinem objurgat de Achillis nece, III, 96-129; 137; post Achillis mortem Jovem vituperat, quod Trojanorum partibus faveat, IV, 48 sqq.; et mari in Olympum rediens, V, 397; de Paride moribundo

gaudens cum Horis confabulatur de imminentे excidio Trojæ, X, 334-361; de Trojæ interitu lætatur, XIII, 417; Sinoni a Trojanis crudelissime tractato vim inspirat, XII, 373; equo Trojano in urbem tracto valde gaudet, 438.

Hr̄yēsia, ης, alterum Auroræ nomen, I, 138; II, 111, 186, 235, 290, 500, 592, 608, 627, 643, 656; III, 1, 608; IV, 27, 161; VI, 191; VIII, 2; XIII, 360; XIV, 228. Vid. *Hō̄s*.

Hr̄idaxos, οὐο, fluvius, in quem Phaethon decidit patris curru excussum, V, 628; X, 192.

Hs̄iōn, ης, (Laomedontis filia), cuius vincula Hercules solvit interfecto ceto, in Eurypyli clypeo representata, VI, 291.

Hr̄zastos, οὐο, Vulcanus, I, 550; Jovi poculum aureum dederat, quod Dardano olim donatum tunc in Priami possessione erat, II, 139; a Thetide hospitaliter exceptus, 440; Achillis ac Memnonis scuta fabricaverat, 455; urnam fecerat, in qua Achillis ossa condebandunt, III, 738; IV, 138; crateras duos argenteos Baccho dedit Ariadnen ducenti, 386; Achillis arma fabricarat, quæ describuntur V, 4-98; 380; VII, 199, 447; ei Lemnos sacra erat, IX, 336; qualem fabricari Hercules pharetram, quæ Philoctetae deinde data est, X, 203; Venerem in Martis concubitu vinculis retentam diis ostendit, XIV, 50, 53. *Η πέτρη Ηραστοί*, rupes quædam ignivoma Coryci montis, XI, 93.—*Ηραιος*: pro igni, I, 793; III, 711, 729; VII, 570, 589; XIII, 150, 330, 446, 492, 501.

Hō̄s, οὐο, adj.; *Ηρός* υἱος, Aurora filius, Memnon, II, 553.

Hō̄s, οὐο, Aurora, I, 49; Memnonis mater e Tithono, II, 115 coll. 494; 189; Memnoneum filium ab hostium hastis defendit, 290; 418; immoderatus ejus de filio interfecto luctus, 549, 593 ad fin., 635, 641; *Æthiops* in aves convertit, 643 sqq.; 652; ad cœlum reducta ab Horis, præcedentibus Heliadibus, 657 sqq.; III, 665; IV, 62, 75; V, 395; VI, 1; XI, 330; XIV, 1.

Θ.

Thetaios, Trojanus, ab Achille interfactus, II, 228.

Thetaipos, unus heroum, qui in equum ligneum se conserunt, XII, 322.

Thetaitos, ḥ, (Mors), Tumultus comes per pugnam grassatur, I, 310; in Achillis scuto effictus, V, 35.

Thetaiōn, οὐος (uxor Antenoris), Troades reliquas, quæ Amazones in pugnam secutæ sunt, retinet, I, 449 sqq.

Thetaidamias, αντος, pater Dresæi ex Næera, I, 292.

Thetais, ιδος, Themis dea, I, 753; mensas posuit in Pelei nuptiis, IV, 136; VIII, 73; quæ sola abstinuit a pugna deorum, hos Jovis iram timere ac desistere a certamine jubet, XII, 202 sqq.; XIII, 299, 369.

Thetaidōstoxa, ḥ, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam venerunt, I, 46; interfacta a Merione, 254.

Thetaimōdōn, οντος, ḥ, Ponti (Themiscyrae) fluvius, quem Amazones accolabant, I, 18.

Thetaimōdōros, οὐο, pater Hylli ex Arethusa, X, 80.

Thetaimētis, αο, Agrii f., I, 770; Achilli insultat, 722 sqq.; ab eodem interficit ictu pugni, 742 sqq.; cuius de morte Græcis gaudentibus solus Diomedes Achilli irascitur, 768, 774; seorsim a reliquis mortuis sepultus, 823 sqq.

Thetaimētis, ορος, 1) Trojanus, quem Ajax Telamonius interficit, III, 229. 2) pater Calchantis, VI, 57, 68.

Thetais, ιδος, Nereis, Achillis mater, Bacchum hospitiocepit et Vulcanum, vinculis liberavit Jovem, II, 437-444; 498, 619; Pelei conjux, III, 101, 109; Achillem

mortuum deflet, 606 sqq.; Calliope Musa eam consolatur, 631, 633, 661; item Neptunus, 769-782; IV, 93, 103; mari egressa Gracis præmia proponit ludorum in Achillis honorem instaurandorum, 110-116 sqq.; equos quos a Telepho Achilles olim accepit, Nestori tribuit, 172; deceas vacas cursus præmium proponit, 180; binas mulieres Ajaci ac Diomedi dat luctæ præmium, 273; Idomeno currum equosque, qui Sarpedoni olim erant, 288; pugilatus præmium Epeo et Acamanti tribuit argenteos crateras, quos Vulcanus Baccho olim fabricavit, 381 sqq.; Troili arma Teuero, qui sagittando vicit, 418; Memnonis arma Ajaci Telamonio, disci victori, 457; Cygni arma Agapenorii, victori saltus, 469, phialam argenteam Euryalo, jaculationis victori, 476; duo talenta Ajaci Telamonio, qui pancretio proposito nullum adversarium invenit, 497, poculum aureum Menelao, qui in curru certamine vicit, 542; Polydori thoracem Agamemnoni, Asteropæi galeam Stenelo, victoribus equitationis, alia munera aliis dat, qui ludis interfuerunt, 585 sqq.; Achilles arma proponit præmium ei, qui fortissime pugnarit circa cadaver Achillis, V, 3, 121 sqq., 223; ludis finitis in mare se recipit cum ceteris Nereidibus, 335; propter Promethei vaticinia Peleo in matrimonium data a Jove, 340; 419; ventum e mari mittit, qui sufflet flamas in rogo Ajacis Telamonio, 638; VII, 211, 354; VIII, 24, 290; infatigabilem reddit Neoptolemum nepotem, 494; dē Neoptolemi virtute letatur, XI, 182; Veneri gratificans Neoptolemum Æneas obviam ire prohibet, XI, 240; Graecorum ex Tenedo Trojam redeuntium naves dirigit, XIII, 62.

Θήρην, ης, urbs Cilicum, ubi Eetion regnabit, expugnata ab Achille, III, 546; IV, 153, 544; inde conreatus Trojam importabatur (Θήρης), X, 33; XIII, 276.

Θησεὺς, οὐς et ης, Acamantis pater, IV, 331, 358; Ariadnen dereliquit in Dia (Naxo) insula, 389; 394; Αἴθραι Αἰγαίκη f., pater Demophontis et Acamantis, XIII, 497, 511, 513; propter Helenam certavit cum Castore ac Polluce, 519.

Θόας, αντος, 1) in certamine ludiero, IV, 503, 523, curru excussus et vulneratus sanatur a Podalirio, 538 sqq.; e fuga, quam Eurypylus fecit, in pugnam revertitur, VI, 540; 580; Paridem vulnerat, 587; Lalum et Lyncum cedit, XI, 90; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 318. 2) Bacchif., pater Hypsipylæ, IV, 392. **Θρασυμήδης**, εος, Nestoris f., patris jussu, II, 267, 268, Memnonem aggressus, ut Antilochi fratris cadaver subtraheret, 277 sqq., Laomedontem interficit, 293, 297, infecta tamen re e pugna recedit, 342; revertitur in pugnam e fuga ab Eurypyllo facta, VI, 540; Acamantem vulnerat, 575; inter eos, qui equum ligneum intrant, XII, 319.

Θρηκιος, adj., Thracius; Θρηκίη γαῖα, Thracia, VI, 246; γυναικες Θρηκίκαι, IX, 342; Θρηκίη Σάμος, XIII, 467, vid. Σάμος.

Θρῆξ, ικος, δ, Thrax, IX, 343.

Θρήκη, ης, Thracia, I, 168 (Θρήκηνδε); VIII, 99, 355.

Θρινακίη, ης, Sicilia insula, V, 643.

Θρύον, τὸ, urbs Messeniae ad Alpheum, Pheronis et Ereuthi patria, II, 241.

Θύμβρις, ιδος, δ, Tiberis amnis, XIII, 337.

Θυμοίτης, senex Trojanus, imperfecta Penthesilea Troibus fugam suadet, II, 9 sqq.

I.

Ιάλμενος, unus heroum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 322.

Ιαπετός, οῖο, pater Prometheus, X, 199.

Ιδέας, adj., Idaeus; Ιδαῖον όρος, Idaeus mons, III, 674; XII, 186; et plur. num. Ιδαῖα οὐρεῖ, I, 686, 799; V, 618; VII, 401; XI, 267; XIII, 406; XIV, 640; Ιδέας Σάμανδρος, I, 10; ξενιλοι Ιδαῖοι, speluncæ Idaei montis, XIV, 83-84; Ιδαῖα πώλαι, una e portis Illyi, XI, 345.

Ιέη, ης, Ida, Troadis mons, I, 688; II, 120, 489, 561; III, 304; IV, 184; V, 401, 497; VIII, 343; IX, 9; X, 332, 362; XII, 123, 181; Trojæ excidio ingemit, XIV, 82; ejus extreum promontorium Lectum, 415.

Ιδομενεύς, ης, Cretensium rex, Bremaus Amazonem interficit, I, 247; in certamine ludico frustra querens, qui pugilatu secum certare audeat, præmium capit currum equosque, quos Patroclus olim abstulit Sarpedone interfecto, IV, 284 sqq., 292; 294; cum Nestore et Agamemnone arbiter factus ab Ajace et Ulixe in certamine de armis Achillis, V, 134, 139; 350; e fuga ab Eurypylo facta in pugnam revertitur, VI, 539; lapidis ictu hastam ex Eurypyli manu excutit, 590; 623; X, 83; equum ligneum ingreditur, XII, 320; Mimantem interficit, XIII, 212.

Ιήσων, ονος, Jason, Eunei pater ex Hypsipyla, IV, 383. **Ιθάξηθεν**, ex Ithaca, VII, 187, 442.

Ιχάριος πόντος, δ, mare Icarium, IV, 78.

Ιλιονεύς, ης, senex Trojanus, a Diomedie occiditur frustra conatus precibus mouere heroem, XIII, 181 sqq.

Ιλιον, ου, τὸ, i. q. Ιλιος; Ιλιον αἰπὺν, VI, 61; X, 153; XIII, 487; Ιλιον οἰωθέντος, XIV, 81.

Ιλιος, ου, δ, Troja urbs, I, 185; II, 242; III, 192, 216, 284; IV, 451; V, 191, 301; VI 193, 446, 551; VII, 212, 411; IX, 4, 54, 319, 327; XII, 171, 577; XIII, 67, 176, 233, 551; XIV, 355, 357, 383.

Ιλος, ου, Troi f., pater Laomedontis, I, 784 (ἀστρο Πλου, Ilium); II, 142.

Ιμερόδοτος, Trojanus, a Neoptolemo imperfectus, X, 87.

Ιμέρος, castellum prope Caunum urbem Cariae, VIII, 80.

Ιμερος, Cupido, Venerem circumvolans in scuto Achilis, V, 71.

Ινάχος, ου, Peloponnesi fluvius, X, 190.

Ιόλαος, Herculem adjuvit ad interficiendam Hydram, VI, 216.

Ιππαλιος, Graecus, a Penthesilea imperfectus I, 229.

Ιππασίδης, ιο, Hippasi f.: 1) Agelaus, I, 279; vid. Αγέλαος.

2) Demoleon, X, 120; vid. Δημολέων. 3) Pammonis auriga, imperfectus lapidis ictu ab Alcimede, VI, 562. 4) auriga quidam Graecus, quem Deiphobus interficit, IX, 150.

Ιππασος, Thessalus, quem Agenor occidit, XI, 87.

Ιπποδάμεια, ης, 1) Antimachi filia, uxor Tisiphoni, Troades æquales hortatur, ut Penthesileæ exemplum imitantes ad pugnam se conferant, I, 404 sqq. 2) Ονομαι filia, IV, 529,

Ιπποδότην, ης, una Amazon in comitatu Penthesileæ, I, 44; occisa ab Achille, 532.

Ιππολόχος, οιο, Hippolochus, pater Glauci, III, 237, 278; IV, 1.

Ιππολότη, ης, 1) Amazon, a Penthesilea sorore imperfecta in venatione, I, 24. 2) alia antiquior, quam cingulo spoliatur Hercules ex equo detrahit, in Eurypylæ scuto representata, VI, 242 sqq.

Ιππομέδων, οντος, 1) Trojanus, occisus a Neoptolemo, VIII, 86. 2) Maenali et Ocyrhaes nymphe, a Neoptolemo cæsus, XI, 36. 3) Menœta pater, XI, 99.

Ιππομένη, Teucri comes, ab Agenore cæsus, VIII, 311.

Ιππόνοος, Trojanus, ab Achille occisus, III, 155.

Ιπποτάδης, ιο, Hippodæ f., Εolus, XIV, 477.

Ιρις, ιδος, δ, Iris, I, 64; Eurum, Boream, Zephyrum, Notum ventos regit subjunctos currit, quo Juppiter

- vehitur, XII, 193; ad Aëolum missa a Minerva, XIV, 467 sqq.
- Ιτυμονέας, ἥος, Milesius, a Megete occisus, I, 279.
- Ιφιάνασσα, mater Menalcae et Medonte, VIII, 295.
- Ιφικληίαδης, Iphicli f., Podarces, I, 234.
- Ιφιτίων, ἀνος, Trojanus, a Neoptolemo caesus, XI, 36.
- K.
- Κάθειρος, Cabirus, Sestus, a Sthenelo occisus, I, 267.
- Κάτιος, ου, δ, flumen Mysiae, IV, 174; VI, 122; VIII, 120.
- Καλλιόπη, Calliope Musa, Thetidem consolatur de Achille mortuo lugentem, III, 631-655; Orpheus mater, 637.
- Καλυδόνιαι νῆσοι, αι, Calydnae, insulae in Hellesponto, non ita procul a Troade, VII, 407; quarum una, Καλύδηη, ἡ, e regione Trojae sita, unde dracones venerunt, qui Laocoontis filios devorabant, XII, 452.
- Κάλχας, ἄντος, Thesstoris f., vates, in Graecorum concione Diomedem Ulixemque in Scyrum insulam mittendos dicit, qui Neoptolemum adducant, VI, 57 sqq., 70; Graecos decimo obsidionis anno Trojam excisuros prædixerat, VIII, 475; Graecos in naves se recipere jubet, IX, 325; concione facta colum aliquem a Graecis excoigitari jubet, quo Troja expugnetur, XII, 3 sqq.; Ulixis consilium probat aliudque inveniendum melius negat, 47 sqq.; 67, 80, 100, 377; Aeneas Troja fugientis casus futuros Romæque condendæ gloriæ vaticinatur, XIII, 333 sqq.; canem lapideam, in quam Hecuba erat conversa, in Graeciam auferri jubet, XIV, 352; naufragium, quod Graeci facturi sint, prævidens redire in Graeciam non vult, sed solus remanet cum Amphilocho habitaturus postea in Pamphylia, 362, 367.
- Καπανέας, ἥος, Euandæ maritus (pater Stheneli), quem Juppiter fulmine percussit, X, 481.
- Καπανήιος υἱὸς, Capanei f., Sthenelus, IV, 566; XI, 338; vid. Σθένεος.
- Κάρης, ὁν, οι, Cares, quorum per fines Maeander fluxit, I, 285; VIII, 83.
- Κασσάνδρη, ης, Priami filia fatidica, imminens Trojae excidium vaticinata irridetur ac repellitur ab equo ligneo, quem demolitura est, XII, 526 ad fin., 578; stuprata ab Ajace in Minervæ templo, XIII, 422; captiva abducitur ab Agamemnonte, XIV, 20; 395, 437.
- Κάσσανδρος, οιο, Menetis pater et Creusa, VIII, 81.
- Καύκασος, ου, δ, Caucasus mons, ad quem Prometheus vinculis alligatus erat, VI, 269; X, 200.
- Καύνος, ἡ, Cariæ urbs, VIII, 79.
- Καψηρεύς, ἔος, Caphareus, promontorium Euboæ insulae, XIV, 487, 572.
- Καψηρίδες πέτραι, αι, Capharides petrae (Capharei promontorii), apud quas Graeci domum redeuntes naufragium fecerunt, VI, 524; XIV, 362; conf. Καψηρές.
- Κέρδος, Trojanus, a Neoptolemo caesus, X, 86.
- Κέλτος, Megetis f. et Periboea, frater geminus Eubii, occisus a Neoptolemo, VII, 611.
- Κένταυροι, οι, Centauri, quorum certamen cum Percule apud Pholom inter convivia ortum in clypeo Eurypyli repræsentatum, VI, 273 sqq.; occisi ab Hercule in Pholoe monte, VII, 109.
- Κέρβερος, Orci canis, frater Orthri, VI, 254, ex Typhoeo et Echidna natus, quem plagis dominatum Hercules ex Oro abduxit, id quod in Eurypyli clypeo repræsentatum erat, 261 sqq.
- Κέστρος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, VIII, 293.
- Κεφαλληγες, οι, habitatores Cephaleniæ insulae, sub Ulixis imperio, V, 429.
- Κήρη, ρδη, ἡ, Dea fatalis, Fatum, Mors, I, 336; II, 266;
- VI, 427; IX, 190; X, 251, 449; XII, 473. Αι Κήρες, pl. num., I, 172, 193, 204, 273, 310, 591, 651; II, 13, 172, 483; quarum duæ, altera nigra, altera candida, Achillis Memnonisque certamen decernunt, 510, 515; III, 14, 44, 615; in Achillis scuto repræsentatae, V, 34; 536, 601, 611; VI, 499; VII, 127, 289; VIII, 11, 109, 139, 152, 173, 324; IX, 145; X, 37, 286, 304, 330, 428; XI, 11, 39, 105, 151, 296; XII, 523, 548; XIII, 126, 154, 177, 235; XIV, 293.
- Κήτειοι, οι, Cetii, Mysiae gens, duce Eurypylo Trojano-rum socii, VI, 168; VII, 149, 533, 541; XI, 80.
- Κίλικες, οι, Mysiae populus, III, 545; XIV, 369; conf. Θύρη et Ηετίων.
- Κίληη, ης, Mysiae mons, VIII, 295, et urbs Apollini sacra, XIV, 413.
- Κλάδων, Αἴθιops, unus e sociis Memnonis, II, 365.
- Κλειτώ, οὖς, Clite, mater Milanionis ex Erylao, VIII, 121.
- Κλεῖτος, Clitus, Agamestoris f. e nymphæ quadam, Paphlagon, caesus a Podalirio, VI, 465.
- Κλειτώδη, οὖς, Clito, mater Helli, XI, 69.
- Κλεόδωρος, Lerni et Amphialæ f., Rhodius, scuto privatus per Polydamantem, a Paride interficitur, X, 213 sqq.
- Κλεόλαος, Megetis famulus, occisus a Paride, VI, 634 sqq.
- Κλεομήδη, mater Laophontis e Paeone, VI, 550.
- Κλέων, ιων, e Same iusula oriundus, Nirei socius, quem Polydamas interficit XI, 60 sqq.
- Κλονίη, ης, una Amazonum, quæ Penthesileam Trojam secutæ sunt, I, 42; Menippum interficit, 230; a Podarce interficitur, 235.
- Κνωσσός, ή, Gnossum, urbs Cretæ, XI, 42.
- Κόνοβος, unus equorum Martis, VIII, 242.
- Κόροιδος, Corœbus, Mygdonis f., caesus a Diomede, XIII, 169.
- Κρέουσα, mater Menetis e Cassandro, VIII, 82.
- Κρήτη, ης, Creta insula, X, 83; Κρήτης (e Creta) vi-num Graecæ advehebatur Tojam, V, 350; Κρήτης VI, 623.
- Κρονίδης, αο, Saturni f., Juppiter, I, 707; II, 177, 615; III, 58. Vid. Ζεύς.
- Κρονία, ιων, Saturni f., Juppiter, I, 182, 578; II, 165, 194; IV, 48; V, 338, 400; IX, 264; X, 359; XI, 257, 378; XIV, 98. Vid. Ζεύς.
- Κυανοχάτης, Neptuni nomen, VII, 354 (fortasse Nereus); IX, 309. Vid. Ποσειδάνων.
- Κυδωμάς, δ, Tumultus, pugnantium ordines pervagatur, I, 308.
- Κυθέρεια, ης, Veneris nomen, VIII, 98; X, 318; XI, 241, 479; XIV, 69. Vid. Αφροδίτη.
- Κύκλωψ, ἄπος, Cyclops, de Polyphemo VIII, 126. Οι Κύκλωπες, Cyclopes, fulmen Jovi fabricarunt, XIV, 446.
- Κύκνος, οιο, Neptuni filius, interfactus ab Achille, IV, 153, 488; XIV, 131.
- Κυρωθόνη, ης, una Nereidum, quæ Thetidem comitantur, V, 341, 345.
- Κύπρις, ιδος, Veneris nomen, I, 667; V, 71; X, 450; XII, 460; XIII, 226, 401, 429; XIV, 47, 152. Vid. Αφροδίτη.
- Κυπρογένεια, ης, ἡ, Venus, II, 139. Vid. Αφροδίτη.
- Κωρυχίη δειράς, ἡ, Corycus mons Asiae minoris, XI, 92.

Λ.

Λαέρτης, αο, pater Ulixis, III, 296; IV, 125, 592; V, 129, 238, 317, 420, 598; VI, 71; VII, 404; XII, 24, 219.
 Λαερτιάδης, αο, Laertæ f., Ulixes, XII, 73; vid. Οδυσσεύς.
 Λακεδαίμων, ονος, ἡ, urbs Laconicæ, VI, 617.
 Λακωνίς, θεος, adj. fem.; γαῖα, Laconica, X, 120.

- Λάδος;**, Trojanus, interfactus a Thoante, XI, 90.
Δαογόνος;, Græcus, a Derione Amazone occisus, I, 230.
Δαοδάμας, αντος, qui in Lycia natus est e solo disrupto a Latona parturiente, interficitur a Neoptolemo, XI, 20 sqq.
Δαοδίχη, Priami filia, quam terræ hiatus absorpsit post Trojae excidium, id quod expetierat a diis effugitura servitutem, XIII, 545 sqq.
Δαοδόχος, Trojanus, a Sthenelo occisus, XI, 85.
Δαοχώνος, ωντος, qui equum ligneum comburi jubet, oculorum lumine privatur a Minerva, XII, 391 sqq., 398-415; repetito nihilominus eodem consilio, 444, ejus filii a draconibus, quos dea immisit, devorantur in Apollinis templo, 448 sqq., 473 sqq., ubi illis cenophium a Trojanis extrectum est, 483; 560.
Δαομεδοντιάδης, Laomedontis f., Priamus, II, 107.
Δαομέδων, οντος, 1) Ilī f., pater Priami, I, 83; 183; 505; cuius tumulo Penthesileæ ossa inferuntur, 788, 802; II, 26, 143, 144; III, 110. 2) Trojanus, a Thrasymede occisus, II, 293.
Δαοχώνος, ωντος, Paeonis f. e Cleomedes, cæsus a Merione, VI, 549 sqq.
Δασστος, Pronoës f., Paphlagon, quem Podalyrius occidit, VI, 469.
Δάττος, οιο, mons Cariæ, I, 282.
Δεκτοῖο ἄκρη, Lectum promontorium extremum Idæ montis, praternavigatum a Græcis domum redeunlibus, XIV, 415.
Δεσοντεύς, dux Græcus, cum Neoptolemo, Ulyxe, Diomedæ Eurypylum de muro Græcorum repellit, VII, 484; unus herorum, qui in equum ligneum se confrunt, XII, 322.
Δέρνος, οι, 1) Græcus, a Penthesilea interfactus, I, 228. 2) pater Cleodori ex Amphiale, X, 221.
Δέσθος, οιο, ἡ, Ἀργæ maris insula, IV, 277; a Græcis domum redeuntibus praternavigata, XIV, 414.
Δηθάσιος, οιο, Cretæ fluvius, X, 82.
Δηῆμος, οιο, ἡ, Lemnus insula, quam Achilles olim vastarat, III, 545; IV, 385; V, 196; quo Ulixes et Diomedes profecti sunt Philocteten Trojam ducturi, quem Græci olim ibi reliquerant, IX, 334, 338, 353, 434, 492.
Δητοῖος, αο, Latonæ f., Apollo, IX, 293; X, 165. Vid. Απόλλων.
Δητὼς, οιο, ἡ, Latona, cui Tityus vim intentavit, III, 392, 398; parturiens in Lycia præ doloribus solum disrupta, unde Laodamas prodiit, XI, 23.
Δητοῖος, ιδος, ἡ, Latonæ filia, Diana, I, 366.
Δημωρὸς, οιο, fluvius Lyciae, VIII, 103.
Δίνδος, οιο, Cariæ ad Lyciae fluvius, VIII, 83.
Διται, αι, (Preces) deæ, Jovis filiae, X, 300.
Δοκσοι, οι, Locri, quorum dux Ajax Oilei erat, IV, 187, 208; XI, 447, 469; XIV, 424, 585.
Δύγκος, Lyneus, Trojanus, occisus a Thoante, XI, 90.
Δυκάνον, οον, (Priami f.) captivus ductus in Lemno ab Achille, redemptus ab Euneo, IV, 384, 393; occisus ab Achille, 158.
Δυκίη, ης, Lycia, III, 232 (Δυκίηθεν); IV, 6; VIII, 84; X, 154; ibi Laodamas e terra procreatus est juxta Xanthum fluvium, XI, 21, 24; conf. Δαοδάμας et Δητὼς.
Δύκιοι, οι, Lycii, Glauco duce Trojanorum socii, III, 270; IV, 12.
Δύκουρος, (Dryantis f., rex Thracie) contra Bacchum furens, II, 439.
Δύκτος, ἡ, Cretæ oppidum, XI, 42.
Δυκών, ὄνος, 1) Græcus, quem Deiphobus occidit, VIII, 300. 2) Trojanus, a Merione cæsus, XI, 91.
Δυρητσάς, οιο, ἡ, urbs Mysiæ, ab Achille expugnata, IV, 478.
- M.**
- Μαίανδρος, δ**, Cariæ Phrygiæque fluvius, I, 284; X, 145.
Μαίναλος, 1) Abydenus, pater Areïi, III, 299. 2) Hippomedontis pater ex Ocyrhœ nympha, XI, 37.
Μανιόδης, Maenon f., Agelaus, III, 229; vid. Ἀγέλαος.
Μανιόνη, ης, Maenia (Lydia), unde vinum Trojam importabatur (Μανιόνεβο), X, 35.
Μανίη, ης, Rabies, Ajace relicto in Orcum recedit, V, 452.
Μάργαρος, Alcæi pater ex Phyllide, X, 143.
Μασσικυτὸς, οιο, Masicytus (Massycites) mons Lyciæ, III, 234; VIII, 107.
Μαχάων, ονος, (Æsculapii f.), frater Podalirii, Eurypylum vulnerat, ipse vulneratus lapide percudit, hasta ictus mortem imminentem illi prædicti moribundus, VI, 391-399-408-429; 436, 441, 445, 492; una cum Nireo sepelitur, VII, 6, 14 sqq.; 45.
Μεγχαλῆς, ἔος, Alconis pater, III, 309.
Μέγης, ητος, 1) Phylei f., Dulichius, Itymoneum et Age-laum interficit, I, 276 sqq., 287; VI, 634; Eurymenem, X, 108, et Alcæum cædit, 138; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 326; Deiopites interficit, XIII, 212. 2) Dymantis f., pater Celti atque Eubii e Peribæa, VII, 606 sqq. 3) pater Polymnii, II, 292.
Μέδουσα, ης, a Perseo cæsa in Philoctetæ pharetra erat efficta a Vulcano, X, 195; ejus caput in ægide Miner-væ, XIV, 454.
Μέδων, οντος, 1) pater Menalcæ ex Iphianassa, Mysus, VIII, 296. 2) pater Zechidis, Phryx, X, 125.
Μελανίων, ωνος, Erylai f. e Clita, Mysus, cæsus ab Antipho Eurypylum hasta petente, VIII, 119.
Μελανεύς, ηος, Alexinomi f., Alcidamantis frater, Car, cæsus a Neoptolemo, VIII, 77.
Μελάνθιος, Græcus, IX, 154.
Μελανίππιος, Lyciae mons Minervæ sacer, III, 233.
Μέλης, ητος, Trojanus, quem Euryalus lapidis ictu interficit XI, 119.
Μέλτος, Trojanus, quem Agamemnon interficit, XI, 35.
Μέμνων, ονος, Aurora f., Æthiopum rex, II, 31, 43; Trojanus auxilio veniens amicissime accipitur a Priamo valde gaudente ac sperante 100-101-127-137-146-212; Pheronem et Ereuthum interficit, 238, 239, Antilochum aggreditur, 247 sqq., et occidit, 257, 281, 287, 295; cum Nestore sene pugnare recusat, 307 sqq., 320; Græcos ad Hellspontum repellit, 353, 357; magnam stragem facit, 370, 378, 387, 391, 396; Achilleum increpat, 412 sqq., 431; ejus cum Achille certanen, 452-540; tandem occisus, 542 sqq.; 510; ejus cadaver venti de terra auferunt, 553 sqq., 563 (conf. Πλρλαγόνετος); sepultus prope Æsepurum fluvium, 586 sqq. coll. 642 sqq.; 604, 628, 650; IV, 458. — Οι Μέμνωνες, Memnonides aves, II, 647; vid. Αἰθιοπες.
Μενάκης, Medontis f. ex Iphianassa, a Neoptolemo interficit, VIII, 294.
Μένεχλος, Αἴθιοψ, Memnonis socius, II, 365, a Nestore occisus, 368.
Μενέλαος, in curruum certamine victor poculum aureum a Thetide accipit præmium, IV, 502, 541 sqq.; cum Agamemnone fratre communicat, quæ de Ajacis furore timeat, V, 413, 428; concione convocata veram animi sententiam dissimulans suadet, ut infecta re redeant in Græciam, VI, 6-39, quare objurgatur a Diomede, 40

INDEX NOMINUM ET RERUM.

- sqq.; se post felicem bellum exitum Hermionen filiam Neoptolemo in matrimonium datum pollicetur, 84 sqq., VII, 213; Deiphobum vulnerat, 508; X, 122; Archelochum occidit, XI, 91; equum ligneum intrat, XII, 315; hospitio olim exceptus Trojae ab Antenore, XIII, 296; Deiphobum interficit in Helenae lecto, 354 sqq.; Helenam in domus recessu deprehensam interfectorus mox iram amore mutat, iramque adhuc simulans ab Agamemnonem cohibetur, 385-415; Helenam ad naves abducit, XIV, 17; nocte insequente in tentorio suo amori indulget cum Helena, 150-155-165-178.
- Μενοσθένς**, unus herorum, qui equum ligneum intrant, XII, 317.
- Μένης**, ητος, Cassandri f. e Creusa, Car, cæsus a Neoptolemo, VIII, 81.
- Μένιππος**, Phylaceius, Protesilai comes, a Clonie Amazonie interfactus, I, 230 sq.
- Μενότης**, præco Trojanus, quem Priamus ad Graecos misit inducias imperaturus ad cremanda cadavera, IX, 34. Hippomedontis f., a Teuropi interfactus, XI, 99 sqq.
- Μενοτάδης**, αο, Menetii f., Patroclus, I, 378.
- Μενότιος**, socius Elephenoris, interfactus ab Eurypylo, VIII, 111.
- Μέντης**, Trojanus, ab Achille occisus, II, 228.
- Μένων**, οντος, 1) Trojanus, a Diomede cæsus, X, 118. 2) Aeneas socius, a Philocteta interfactus, XI, 481.
- Μηρόνης**, Mali f., dux Cretensis, Evandram ac Thermodossam Amazones interficit, I, 254; reversus et fuga ab Eurypylo facta Laophontem occidit, VI, 540, 549, 553; Chleum interimit, VIII, 101; Phylodamantem de muro pugnantem sagitta interficit, 402; Politen sagitta frustra petit, 409 sqq.; Lyconem cædit, XI, 91; unus herorum, qui equum ligneum intrant, XII, 320.
- Μήλητος**, ή, Cariae urbs, Ilymonei et Agelai patria, I, 280.
- Μίμας**, αντος, Trojanus, occisus ab Idomeneo, XIII, 212.
- Μίνως**, ωος, Ariadnes pater, IV, 388.
- Μηνσαος**, Trojanus, a Neoptolemo occisus, X, 88.
- Μῆτρα**, ης, Parca, Fatum, II, 361; IV, 433; V, 332; VI, 561; VII, 72, 75, 247; VIII, 127; X, 97, 109; XI, 185. Ai Mētrā, Parcae, I, 493; Chaus filiae, III, 757; VII, 612; VIII, 319; IX, 416, 500; XI, 140; XIII, 494.
- Μόλος**, ουο, pater Merionæ, VIII, 409.
- Μόλων**, ωος, Græcus, a Penthesilea interfactus, I, 227.
- Μόρος**, Fatum, Mors, VIII, 325.
- Μόρπος**, Phryx, a Neoptolemo occisus, VIII, 85.
- Μόστυνος**, Phorcynos frater, Salaminius, interfactus a Paride, VI, 631.
- Μοῦσαι**, αι, Musæ, de Achille mortuo lugentes in Graecorum castra descendunt, III, 594; Thetidem consolantur, 662; ad Heliconem redeunt, 786; canentes in Pelei nuptiis, IV, 141; invocantur a poeta, ut recenseant heroas, qui equum ligneum intrarint, XII, 307.
- Μύδων**, ονος, Corœbi pater, XIII, 169.
- Μυκάλην**, ης, mons atque oppidum Cariae, I, 282.
- Μυκήνη**, ή, urbs Argolidis, VI, 616.
- Μύης**, ητος, (Briseidis maritus), ab Achille occisus Lyrnessi, IV, 478.
- Μυρμιδόνες**, οι, Phthiotidis populus, cui Achilles praererat, deinceps sub imperio Neoptolemi, I, 689; II, 547; Achillem deplorantes, III, 422, 686, 712; 719, 742; VII, 605, 661; VIII, 13; IX, 64; Neoptolemum regem in pugna stipantes, XI, 224, 346.
- Μόλος**, Argivus, ab Agenore occisus, VI, 624.
- N.
- Ναύπλιος**, ου, Neptuni f., Eubœæ rex, mortem filii (Pa-
- lamedis) ulturus multas Græcorum naves dolo perdit, quæ ad facem ab illo accensam cursum dirigentes in rupe Capharei promontorii incident, XIV, 614 sqq.
- Νάστης**, unus e principibus Carum, I, 281.
- Νέαιρα**, mater Dresæi ex Thiodamante, I, 292.
- Νεφελαῖος λέων**, ὁ, Nemeæus leo, quem Hercules interficit, in Eurypyli scuto effictus, VI, 198 sqq.
- Νεοπτόλεμος**, ουο, Achillis f. e Deidamia, quem divini Achillis equi in Elysium quondam deportaturi erant, III, 760; Ulixem ac Diomedem in Scyra insula excepit, VII, 179 sqq.; invitatus ab Ulixe, ut Trojam veniat, facile consentit, 221-226; matrem sibi metuente atque immodice lamentantem bono animo esse jubet, 287-292; eamque millies osculatus proficiscitur cum Ulixe Diomedique ac viginti ministris, 328, 343 sqq.; 405, 433; arma patris induitus, 445 sqq., Græcorum omnium spes, in pugnam ruit, et Eurypylum Troesque Græcorum murum jam ascendentem mox repellit, adjuvantibus Ulixe, Diomede, Leonte, 462-484; 524; magnam stragem inter Troes edit magnumque ipsis timorem inicit, 526-534 sqq.; summa cum virtute atque audacia pugnans de muro, 564-605, inter alios multos Celtum et Eubium fratres occidit, 606-615-619; certamine sub noctem finito salutatus a Phœnix, 630-640 sqq., multis munieribus honoratur a Græcis, 674-684, inter convivia ab Agamemnone collaudatur, 685-700, tandem in patris tentorium se recipit, ubi tristi memorie indulget, 707-727; proximo mane stimulatis ad pugnam Græcis, oratione habita ad Myrmidores, curru patris consenso ad pugnam tendit, VIII, 5 sqq.; 40; interficit Melaneum, Alcidamantem, Menetem, Moryn, Polynum, Hippomedontem, alios, 76 sqq.; interrogatus ab Eurypylo de genere suo suisque equis exponit, 146-161; post certamen acerrimum Eurypylum interficit, interfectum armis spoliat, magnam deinceps stragem inter Trojanos edit, 162-165-233-236; Perimedem, Cestrum, Phalerum, Perilaum, Menalcam occidit, 291 sqq.; summe honoratus inter coenam a Græcis in tentorium suum cubitum it, minime fatigatus labore prælii, 491-498; in patris tumulo lacrimis ac dolori indulget, IX, 46 sqq.; Amiden, Ascanium, Peneopem multosque alios occidit, 184-197-202; contra Deiphobum tendit, 210 sqq., quem ad certamen provocatum, 248 sqq., sed ab Apolline e prolio ablatum frustra peti hasta, 253 sqq.; Trojanos ad usque urbem persequitur exhortans suos ad fortitudinem, 267-284; contra iram Apollinis, qui eum occidere statuit, a Neptune defenditur, 305 sqq.; Cebrum, Arionem, Pasithœum, Hysminum, Imbrasiūm, Schedium, Phlegam, Mnesæum, Eunomum, Amphionum, Phasim, Galeum Trojanos cædit, X, 84 sqq.; Laodamantem, Nirum, Euonem, Iphitionem, Hippomedontem occidit, XI, 20-40; Græcos ab Eurymache Aeneaque fugatos objurgat et cum Myrmidonibus impetu facto Trojanos rejicit, 216 sqq.; Aeneam quominus aggrediat, a Thetide impeditur, 239 sqq.; ad portam Idæam pugnat, 345; ne a muro infecta re recedant, Græcos hortatur, 433 sqq.; Ulixis consilium de equo ligneo ædificando improbat, XII, 66 sqq., et cum Philocteta ad pugnam denuo tendens Jovis fulminibus deterretur, 85 sqq.; Nestorem in equum ligneum ingredi non permittit, 274 sqq.; ipse primus intrat, 315; Pammonem, Politen, Tisiphonum, Priami filios, occidit, XIII, 213 sqq.; item Agenorem, 217; ipsum Priamum interficit apud Jovis Hercæ aram, 220-250; Andromachen abducit captivam, XIV, 21; somnium, quo Achilles Polyxenam sibi sacrificari jussit, 180-223, cum Græcis communicat, 233

- sqq.; precibus ad manes patris missis ipse pueram
mactat, 305-314.
- N**έστωρ, οὐο, Centaurus, cuius malo dolo Hercules diem
obit, V, 645; elapsus e strage Centaurorum apud
Pholium edita, Herculis sagitta interficitur in fuga, id
quod in Eurypyli scuto effictum erat, VI, 283 sqq.
- N**έστωρ, ope, II, 242, 257, 262; Thrasymedem filium An-
tilochi cadaver æthiopibus subtrahere jubet, 268 sqq.;
294; ipse cum Memnonem pugnare vult, 300 sqq.; Mene-
clum æthiopum interficit, 368; Achillem aggreditur,
ut filii cadaver hostibus eripiat, 389; III, 7; Graco-
rum de Achille mortuo planctus cohabet, cadaverique
potius curam agendam monet, 516-525; in Thetidis et
Achillis honorem nuptias illius ac res ab hoc gestas
Græcis exponit, IV, 118-170; a Thetide equis donatur,
quos Telephus Achilli olim dedit, 172, 178; Ajacis
ac Diomedis luctam dirimit, 264; Græcos exhortatur,
ut ad pugilatum se accingant, jactans gloriam suam ac
victorias in ludis funeribus cum Pelia, tum Anayncei
olim reportatas, 302 sqq.; cum Idomeneo et Aga-
memnone arbiter snuptus in Ajacis et Ulixis lite de
armis Achillis, V, 134, altercationem a Trojanis capti-
vis dirimendam suadet, 139-165; Græcos consolatur
de Ajacis Telamonii morte, 600-612; VI, 575; Podalirium
de fratri morte immodice lamentantem consola-
tatur, VII, 30-93; Græcos Jovis voluntati cedentes a
murus Trojanis recederet ad naveb jubet, 451-478; he-
roas ad intrandum equum ligneum exhortatur et ipse
quamvis sexen ingredi vult, XII, 260 sqq.; sed retenu-
tus a Neoptolemo, 275 sqq., hujus juvenis et virtutem
et prudentiam magnopere collaudat, 281 sqq.; cum
Agamemnone iis præest, qui in Tenedum abeunt, 339;
undis post Polynxene cardem sedatis naves condescendi
jubet, XIV, 337 sqq.
- N**ελεῖδης, Nelei f., Nestor, II, 369; vid. **N**έστωρ.
- N**ηλεὺς, ἔος, Nestoris pater, II, 243; III, 515, 525; IV,
118, 144, 302; V, 134, 600; VII, 30; VIII, 451; XIV,
337.
- N**ηλήτης, adj.; **N**έστωρ, Nestor, Nelei filius, IV, 178;
vños, idem, XII, 281.
- N**ηρεὺς, ἦος, Thetidis aliamque Nereidum pater, II,
435, 498; III, 583; Achillem luget, 669; 734; V, 73.
- N**ηρηνή, ἡ, Nerei filia, Thetis, III, 125, 596; IV, 128;
IX, 29; **a** Nηρηνώ, Nereides, III, 768, 786; VII,
353; vid. **N**ηρητις.
- N**ηρητις, ἰδος, una e Nerei filiis, Thetis, II, 416, 422,
616; III, 670, 698; IV, 457; **a** Nηρηδες, Nereides,
Nerei filiae, II, 446, ad castra Græcorum profectæ
Achillem desuent, III, 583 sqq., 662; Achillis ossa am-
brosia unguentoque irrigant, 734; in mare redeunt,
786; IV, 191; Thetidem sororem ad nuptias ducentes
in scuto Achillis, V, 73, 337.
- N**ησος, Mycenensis, cæsus ab Eurypyllo, VI, 616.
- N**ιόθη, in lapidem conversa in Sipylo monte, I, 294 sqq.
- N**ηρεὺς, ἦος, (Charopus f.) Symæ insulæ princeps, pulcer-
rimus Græcorum, sed imbellis, cæsus ab Eurypyllo,
VI, 372-382; 392, 440, 445; sepultus cum Machaone,
VII, 7, 11 sqq.; XI, 61.
- N**ηρος, Trojanus, intersectus a Neoptolemo, XI, 27 sqq.
- N**ηρος, Trojanus, quem Ajax Telamonius occidit, III,
231.
- N**ότος, οὐ et οὐο, Notus ventus, IV, 520, 553; VI, 486;
XII, 192 (conf. *I*poti).
- N**υμφαῖος, οὐ, amnis Bithyniæ, cuius in vicinia Ache-
rusia specus erat, VI, 472.
- N**υμφη, Nympha, III, 300 (vid. *H*ηγασίς); Nympha quæ-
dam mater Cliti ex Agamestore, VI, 465; X, 477; Ocy-
- rhoe, XI, 37. At Nymphæ, άων, Nymphae, II, 588; Glau-
cum, Lyciae amnum, e terra elicuerunt, IV, 9; ambro-
siam administrantes ad Pelia nuptias, 138; VI, 235;
nymphis montanis Paphlagoniæ specus Acherusia sacra
erat, 472, 480; VIII, 346; X, 127; Nymphae Idæi
montis Paridem moribundum deplorant, 364 sqq.;
459, 468; Nymphae, Simoentis et Xanthi filiae, XI,
245; XII, 460; cum Xantho Troja excidium deplo-
rant, XIV, 73.
- N**ύξ, κτὸς, ή, Nox, cum Aurora filia Memnonem mor-
tuum defet, II, 625; ad Chaos descendit oriente Au-
rora, XIV, 2.
- N**ύχος, æthiops, Memnonis socius, II, 364.

E.

Εάνθος, οὐ et οὐο, fluvius Troadis, I, 589; II, 488; III,
24; cadaveribus olim oppletus ab Achille, IV, 157; V,
433; VIII, 143, 345; IX, 170, 178, 298; XI, 21, 136,
246; XII, 165, 459; XIII, 333; Trojae excidium de-
plorat cum Nymphis, XIV, 72-80.

O.

Οδυσσεύς, ηος, V, 137, 143, 158, 181, 292, 306, 320, 358,
361, 449; VI, 64, 85, 97; VII, 347, 435, 483; VIII,
113; IX, 335, 422; X, 351; XI, 353; XII, 52, 316,
380; XIII, 34, 49, 296. Vid. **Ο**δυσσεύς.

Οδυσσεύς, ηος, έος et **Ο**δυσσεύς, ηος, Ulyxes, Laertæ f., a
Thersite probris olim vexatus, I, 759; in certamine circa
Achillis cadaver pugnans, III, 296; Pisandro, Areio,
298; Atymnio, 300; Oresbio, 303-306, alii casis, 307,
ab Alcone vulneratur, 308 sqq.; nec tamen a pugna de-
sistit, sed Alcone interempto inter ipsius socios stra-
gemi edit, 311-321; cum Ajace rixatur de armis Achil-
lis, V, 137-147, quæ a Trojanis captiuis ei adjudicantur,
320; Ajax ei maledict, 468, 479; Ajacis tristi morte
afflictus se in culpa non esse Græcis exponit, 570-598;
Diomedis ope se Neoptolemum et Scyro Trojam adduc-
turum pollicetur in Græcorum concione, VI, 71 sqq.;
cum Diomede in Scyrum proficiscitur, 97 sqq.; in
Scyro insula Neoptolemum invitat, ut Trojam veniat,
offerens ei Achillis arma ac Menelai promissa referens,
VII, 182-189-218; in tentorio suo arma induit, Soci
aīna Diomedi, Achillis Neoptolemo dat, 435-438-442
sqq., cum Diomede, Neoptolemo, Leonteo Euryppylum
de muro Græcorum repellit, 483; cum Diomede in
Lemnum proficiscitur, IX, 335 sqq.; cum eodem Phi-
loceten Trojam transmittit, 426-459; cum Diomede
Minervæ simulacrum Troja abstulit, X, 351; **Æ**neum ac
Polyindum interficit, XI, 79; una cum Eurypyllo aggre-
dit Trojani muri eam partem, quam **Æ**neas defendit,
353; testidinem scutorum ope a suis construi jubet,
358 sqq.; equum ligneum adificari jubet et quomodo
dolus totus struendus sit ac perficiendus, exponit,
XII, 24 sqq.; Neoptolemo, qui dolum Trojanis struendum
reprehendit, de hujus consilio necessitate persuadere
conatur et equum ab Epeo fabricari vult, 73 sqq.;
principes hortatur, ut equum intrent reliquis in Tene-
dum abeuntibus, unus tamen juvenis audacissimus
extra equum maneat oportere monet, 219-242; 247;
in equum ligneum inscendit, 316; equi valvis caute
apertis primus descendit, sequentibus heroibus aliis,
XIII, 34 sqq., 49 sqq.; hospitaliter olim exceptus ab
Antenore, 296; Hecubam abducit captivam, XIV, 21;
hunc multæ æruminæ manebant propter iram Ne-
ptuni, 630.

Οιδεύς, έος, Ajacis minoris pater, I, 258; IV, 405; VI,
505, 517; X, 148; XIII, 422; XIV, 436.

- *Οἰλαάδης, οὐ, Oilei f., Ajax minor, VI, 556.
 Οἰνεῖδης, οὐ, Οἰνει nepos, Diomedes, V, 253.
 Οἰνέως, ἥσ, Tydei pater, frater Agrii, I, 771, 772.
 Οἰνόμαχος, οὐο, rex Elidis, Hippodamia pater, IV, 527.
 Οἰνώνη, ἥσ, derelicta Paridis uxor, quam solam con-
 jugi Philocteta sagitta venenata vulnerata mederi
 posse oraculum erat, 262; 270, 272; Paridem suppli-
 cem repellit, 306-327; deinde dolori acerbissimo in-
 dulgens in Idam montem noctu properat et in rogum
 se conjicit Paridi extrectum a pastoribus, 411-470;
 ejus ossa Paridisque in una urna conduntur a Trojanis,
 484.
 Οἴνωψ, οπος, Græcus, a Deipbobo cæsus, IX, 192.
 Οἴτη, ἥσ, ἡ, Οἴτη, Thessaliae mons, in quo Hercules
 flammis consumptus est, V, 646.
 *Οἰλεθρος, δ, Interitus, numen, II, 486.
 *Οἰλύπιος, δ, Olympius, nom. pr. Jovis, III, 623; IX,
 314; epitheton Jovis, XI, 401, 415. Of *Οἰλύπιος, dīi,
 I, 704; II, 492; XIV, 565.
 *Οἰλυμπος, οὐ, et Οἰλυμπος, οὐο et οὐ, Thessaliae mons,
 cui Aloïda Pelion Ossamque imponere conabantur in
 celum ascensuri, I, 517; sedes deorum, 680; II, 176,
 424, 436, 444, 619, 636; III, 90, 134, 611; V, 397;
 VI, 422; VII, 75; VIII, 194; X, 335; XIV, 433, 460.
 *Ονειρος, δ, Somnium fraudulentum Penthesileam deci-
 pit, I, 125, 129, 134.
 *Ορέσθιος, Trojanus, Protei ac Panaceæ f., quem Ulixes
 interficit, III, 303.
 *Ορφρος, canis Geryonis, Cerberi frater, ab Hercule in-
 terfectus, VI, 253.
 *Ορυζῶν, ονος, Trojanus, quem Achilles occidit, III,
 150.
 *Ορφεὺς, Calliope Musæ f., III, 638.
 *Οσσα, Thessaliae mons, quem cum Pelio Aloïda Olympo
 superponere conati sunt, I, 518.
 Οὐλυμπος, οὐο et οὐ, I, 48, 153, 676, 690; II, 441; III,
 32, 42, 696; IV, 20, 387; VII, 557; VIII, 240, 343;
 IX, 257, 292; X, 48, 359; XI, 257; XII, 460; XIV,
 530; vid. *Οἰλυμπος.
 Οὐρανίωνες, οι, Cœlestes, Dii, II, 443; III, 137; V, 142;
 VII, 704; XIV, 48.

II.

- Παιανίδης, Pæonis f., Laophon, VI, 550.
 Παλαιρήδης, εος (Nauplii f.), quem Ulixes interficit, inju-
 riā in Eubœa sibi illatam ulciscens, V, 198. Conf.
 Ναύπλιος.
 Παλλὰς, ἀδος, Minerva, I, 125; VIII, 357; XI, 285; XII,
 38, 148; XIV, 583. Vid. Αθήνη.
 Πάμμων, ονος, Priami f., inter eos est, qui in prima acie
 ab Euryplo collocantur, VI, 317; auriga suo amissos
 a Trojano aliquo servatus ab interitu, 562, 568; in-
 terfectus a Neoptolemo, XIII, 214.
 Πάμφυλοι, οι, Pamphyli, Asiæ minoris populus, XIV,
 369.
 Πανάκεια, Oreshii mater e Proteo, III, 305.
 Πανέλληγες, οι, Græci universi, XIII, 50.
 Πᾶνες, οι, Panes, cum Nymphis in Acherusia specu ver-
 santes, VI, 480.
 Πανοπεὺς, ἥσ, Epeï pater, IV, 324.
 Πανοπηάδης, οὐ, Panopei f., Epeus, IV, 337.
 Πάνορμος, δ, portus Cariæ, I, 283.
 Παρθénios, οὐ, Bithynie ac Paphlagoniæ fluvius, qui in
 Pontum labitur, VI, 466.
 Πάρης, ἰδος, sagitta in Sthenelum conjecta Evenorem
 interficit, I, 270 sqq.; Polydamantem increpat, II, 67
 sqq.; Trojanos de Achillis cadavere certamen fortiter

inire jubet, III, 186 sqq.; ab Ajace Telamonio vulne-
 ratus in urbem reducitur a sociis, III, 332 sqq.;
 Eurypylum comiter exceptum in ædes suas du-
 cit, VI, 133-143 - 160; ad pugnam eum instigat,
 297 sqq.; ut inter primores pugnaret, electus ab
 Eurypylo, 316; cum Eurypylo et Aenea Atridas ac
 Diomedem aggreditur, 520; vulneratus a Thoante,
 587; Mosynum Phorecynde fratres, Cleolaum et Eteio-
 nem interficit, 631-641; Demoleonte occidit, X,
 119-123; Philocteten sagitta petens Cleodorum inter-
 ficit, 207-223; venenato telo percussus a Philocteta,
 235 sqq., magnis doloribus cruciatus, 253, 259, Οено-
 næ, uxoris derelicta, misericordiam atque auxilium
 implorat, 270-305, a qua repulsus (306-327) in Ida
 monte animam expirat, 362; ubi rogo extrecto pasto-
 res ejus cadaver comburunt, 460; 471; ejus ossa
 Ονειρæque in una conduntur urna, 484; XIII, 413;
 XIV, 138.

Παστόθη, ἥσ (Gratiarum una), Junonis filia, Somni con-
 jux, V, 403.

Παστόθεος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, X, 86.

Πάτροκλος, οὐο, I, 721; II, 447; III, 538; Sarpedone in-
 terfecto currum ejus-equosque ceperat, IV, 289; V,
 315; VII, 697.

Πατραγόντος, δ, Troadis amnis, e cruentis ortus guttis,
 quæ de cadavere Memnonis ventis per aerem lato
 in terram demanabant, II, 560 sqq.

Παρλαγόντος, οι, gens Asiæ minoris, Trojanorum socii,
 VI, 319, 473.

Πειράσος, a Philocteta vulneratus a Græco aliquo alio
 interficitur, XI, 52 sqq.

Πείσανδρος, Pisander, Trojanus, quem Ulixes interficit
 III, 298.

Πεισήνωρος, ορος, pater Chlemi, VIII, 101.

Πελίξ, αο, Pelias rex, IV, 307; XII, 270.

Πενθεστεια, ἥσ, Martis filia, Amazonum regina, imperfecta
 in venatu Hippolyta sorore Trojam venit cum duode-
 cim aliis Amazonibus, Trojanis opem latura contra
 Græcos, I, 19, 36, 47, 52, 71, 83; fraudulento Somnio
 a Minerva missō ad certamen cum Achille ine-
 undum incitatur, 122 sqq.; armis indutus equoque
 consenso ad pugnam progeditur, 139-171-181; 202;
 Molonem, Persinoum, Ilissum, Antitheum, Lernum,
 Hippalum, Εmonidem, Elasippum occidit, 227 sqq.;
 Podarcum vulnerat, 238; 314, 354, 375, 382, 477, 493;
 Εacidis obviam factis, 535, 545, primum in Achillem,
 548, tum in Ajacem hastam conjicit, 563; 570; vul-
 nerata, 594, et imperfecta ab Achille, 619, 628; ejus
 cadaver Trojanis redditum ab Atridis, 782, quo combu-
 sto, 789 sqq., reliquia Laomedontis tumulo inferuntur,
 801, 803; 818; II, 17; IV, 160; XIV, 134.

Πέργυμας, ἡ, arx Ilii cum templo Apollinis, XII, 482;
 flammis consumpta cum Apollinis Minervæque templis
 ac Jovis ara, XIII, 434.

Περίσαιοι, Celti et Eubii mater e Megete, VII, 610.

Περιτάλμενος, οὐο, Nestoris frater, qui cum Hercule olim
 contendat, II, 273.

Περιλαος, Trojanus, cæsus a Neoptolemo, VIII, 294.

Περιμήδης, εος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, VIII, 291.

Περίμνηστος, οὐο, pater Eurycoontis, XIII, 210.

Περσένης, Medusam cædens in pharetra Philoctetæ erat
 effictus a Vulcano, X, 195.

Περσίνος, Græcus, a Penthesilea imperfectus, I, 227.

Πηγασίς, ἴδος, ἡ, Pegasus (Pegaso nata) nympha, Aty-
 mnii mater ex Emalione, III, 301.

Πηλεύδης, αο, Pelei f., Achilles, I, 531, 621, 742, 756,
 761, 829; II, 204, 228, 543; III, 10, 21, 40, 139, 179,

- 189, 493, 542; IV, 183, 431; V, 133, 316; VII, 592, 721; IX, 260; X, 84; XIV, 127. Vid. Ἀχιλλέας.
- Πηλείων, ὄνος, Pelei f., Achilles, I, 1, 101, 569, 775; II, 234, 403, 493; III, 193, 281, 350, 410, 459, 505, 513, 532, 549, 574, 606; IV, 299; V, 111; VII, 631; IX, 83. Vid. Ἀχιλλέας.
- Ιηλεὺς, ἔος ετ ἥσος, Achillis pater ex Thetide, I, 574, 611, 643, 654, 668, 718; II, 211; III, 100, 102, 109, 450, 457; Phenicem Dolopum regem olim constituerat, 468; 483; divinos Achillis equos prius habuerat, 759; IV, 51, 97, 110, 131, 190, 418, 470; V, 256, 340; VII, 249; XIII, 275.
- Πηληκάδης, αὐ, ι. q. Πηλείδης, Pelei f., Achilles, III, 432, 672; V, 159. Vid. Ἀχιλλέας.
- Πηλήσιος, adj.; νίδος, Pelei f., Achilles, III, 383.
- Πηλίας, ἡ, de Pelio monte Achillis hasta cognominatur, V, 119; VIII, 200.
- Πήλιον, οὐ, τὸ, mons Thessaliæ, quem cum Ossa Olympo imponere conabantur Aloidae, I, 518; in quo Pelei nuptiae celebratae sunt, IV, 52, 133; V, 76; VIII, 161.
- Πηνείδης, δ, Thessaliæ fluvius, XI, 87.
- Πηνειώτης, occisus ab Eurypylo, VII, 104; ejus cadaver ex hostibus eripitur a Grecis, 125; maxime deploratus a Grecis ac sepultus separatis ab aliis mortuis, 159.
- Πιερίδης, ὄν, αἱ, Pierides, Musæ, III, 647, 786; VI, 76. Vid. Μοῦσαι.
- Πιτθεύς, Ἀθρεα pater, avus Thesei, rex Trozeniorum, XIII, 509.
- Πικ्टίας, ἀδός, ἡ, Plejas, X, 367; αἱ Πικ्टίαδες, Plejades, cum Aurora Horisque Memnonem mortuum deplorant, II, 605; cum Aurora ad cœlum redeunt, 665; VII, 308; XIII, 554 (conf. Ἡλέκτρη).
- Ποδαρίεριος (Esculapii f.), medicus, Epeii et Acamantis sanat vulnera, quæ in pugilatu sibi invicem inflixerunt, IV, 307, item Thoantis et Eurypyli, qui curribus excussi sunt, 539; Machaonis fratri morte cognita armis induitus ad pugnam properat Clitumque ac Lassum occidit, VI, 456 sqq.; fratrem immodice deflet consolante Nestore, VII, 22-95; Philoctetæ vulnus sanat, IX, 463 sqq.; unus ex iis, qui in equo ligneo erant, XII, 321.
- Ποδάρηγη, ἡ, Harpyiarum una, mater equorum Achillis et Zephyro, III, 750, coll. VIII, 155.
- Ποδάρηξη, εος, Iphieli f., Protesilaï frater, Clonien Amazona interficit, I, 233 sqq.; a Penthesilea vulneratus, 238, animam expirat, 245 sq.; quem mortuum Greci præ caeteris deplorant, 815, 818, inque tumulo singulari sepelunt, 820 sqq.
- Ποιάντιος, adj.; νίδος, Peiantis f., Philoctetes, V, 195; IX, 487.
- Ποίας et Ποίας, ἀντος, Poëas, pater Philoctetæ, IX, 354, 448, 517, 535; X, 167, 176, 205, 224, 241; XI, 474, 490, 495.
- Ποίας, IX, 354; vid. Ποίας.
- Πολέμος, οὐ (Bellum), frater Bellonaæ, VIII, 426.
- Πολεμοῦσα, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojanam venerunt, I, 42; imperfecta ab Achille, 531.
- Πολέτης, οὐ, Priami f., VIII, 403; telum a Merione in se conjectum evitat, 411 sqq.; cum Deiphobo Scæam portam e monib[us] defendit a Diomede ac Sthenelo, XI, 340; occisus a Neoptolemo, XIII, 214.
- Πολυδεύκης, εος, Pollux, quocum se olim certasse pugilatu Nestor gloriatur, IV, 309.
- Πολύδωρος (Priami f. nothus), occisus ab Achille, IV, 154, 586.
- Πολύνηδος, Cetius, quem Ulyxes interfecit, XI, 79.
- Πολυψήστωρ, ὁρος, vates Trojanus, cuius speciem Apoll. induit XI, 135.
- Πόλυμνος, Megetis f., a Phereo interfectus, II, 293.
- Πόλυνος, Trojanus, interfectus a Neoptolemo, VIII, 86.
- Πολυξείνη, Polyxena, Priami et Hecuba filia, Eurynachi sponsa, jussu Achilli filio per somnum visi, 214, 241, ad tumulum ipsius abducta, 257 sqq., mactatur a Neoptolemo, 313 sqq.; ab Antenore socero sepelitur, 320 sqq.
- Πολυπότης, unus eorum, qui in ludis funebris certaminis curruum interfuerunt, IV, 503; inter eos, qui in equo ligneo erant, XII, 318.
- Ποσειδάων, ἄωνος, Neptunus, primus domuit equos dienos Achilli, III, 758; mari egressus Thetidem consolatur de Achilli morte, 766 sqq.; pater Cycni, IV, 154; in Achilli scuto effictus, V, 89; Græcis opitulatur, IX, 300 sqq.; Apollinem prohibet, quoniam occidat Neoptolemum, 304 sqq.; XIV, 250; mare concutit, gratificans Minervæ Ajacem perdituræ naufragio, 507; Ajacem rupe obruit, 568 sqq.; pater Nauplii, cuius precibus motus navium Græcarum partem perdit, 620 sqq.; muros a Græcis Trojæ ædificatos destruit inundatione, quam Juppiter imbre auget, Apollo torrentibus ex Ida demissis, 631-647 sqq.
- Πουλυδάμας, ἀντος, Polydamas, dux Trojanus, restitu Græcis Helenam ac bello finem imponi jubet, II, 41-63 68; Paridem increpat, 82 sqq., 93; unus eorum, quos Eurypylus elegit, ut inter primores dimicarent, VI, 317; vulneratur a Diomede, 505; Trojanis suadet, ut intra mœnia se contingentes de turribus urbem defendant, X, 9-25; Cleodoro scutum humeris averilit, 217; Cleomen atque Eurymachum occidit, XI, 60.
- Πριαμίδης, αἱ, Priami f., Paris, VI, 309, Deiphobus, IX, 248.
- Πρίαμος, οὐ et οὐ, Laomedontis f., rex Trojanorum, I, 3; Penthesileæ adventu gavisus lotis epulis eam excepit munieribusque donat, 74 sqq., 122; implorato Jove in auxilium Penthesileæ ac Trojanorum (184-198), infausto auspicio consternatur, 201, 326, 361, 647, 785; Troes de salute desperantes Memnonis adventum expectare jubet, II, 26 sqq.; Memnonem, salutis spem, splendidis conviviis honorat, 107 sqq.; 120, 192, 552; III, 17, 29, 362, 500, 610, 652, 667; IV, 58, 325, 430; VI, 29; frater Astyochæ, 135; 182; VII, 213, 381, 694; VIII, 346, 370, 392; pater Politæ, 411; 445, 477, 502; IX, 14; praecomeni ad Græcos mittit, qui inducias petat ad cremonada cadavera, 34; 40, 42; pater Deiphobi, 153, 157, 245; X, 1, 21, 93, 96, 356, 360; XI, 287, 333, 388; XII, 27, 78, 183, 289, 553; XIII, 80, 141, 160, 175; pater Pammonis, Politæ, Tisiphoni, 216; occisus a Neoptolemo apud Jovis aram, 222-250; 301, 411, 419, 437, 502; Laodices pater, 544; XIV, 27, 74, 84, 96, 140, 211, 214; pater Polylæ, 261, 267, 324; 348.
- Προθόνωρ, ὁρος, Boeotorum dux, X, 76.
- Προμηθέας, ἔος, cujus vaticiniis motus Juppiter Thetidem Peleo in matrimonium dedit, V, 338; qui ab Hercule liberatur vinculis, representatus in Eurypyli clypeo, VI, 269 sqq.; ad Caucasum alligatus in pharetra Philoctetæ effictus, X, 199 sqq.
- Προνόη, mater Lassi, VI, 409.
- Προτεστίας, Iphieli f., princeps Phylaceius, I, 231; IV, 469; cujus monumentum Eleunte, VII, 408; Podarcis frater, ab Hercule olim occisus, 816, 818.
- Πρωτεύς, ἔος, pater Oresbii e Panacea, III, 303.
- Πιθῶ, οὐς, ἡ, Phocidis regio circa Delphos; Πιθῶδε, III, 393.
- Πόλοι, οἱ, Pylii, Antilochum sepeliunt, III, 3.
- Πυρρασίδης, Pyrrhasi f., Αἴθοψ, II, 247; vid. Αἴθοψ.

P.

Πόδοιος, οἱ, Rhodii, X, 222.

Ρούτης ἔκτη, ἡ, Rhœtum promontorium Troadis, cuius in vicinia Ajacis Telamonii tumulus extructus est, V, 656.

Σ.

Σαγγάριος, οὐ, Phrygiæ ac Lydiæ amnis, VII, 611; XI, 38.

Σαλαμῖς, ἥνος, ἡ, Salamis insula, sub Telamonis imperio, V, 519, 548; VI, 632.

Σάμος Θερίξιν, ἡ, Samothrace, insula maris Ἰσθμοῦ, Thraciæ vicina, XIII, 467.

Σαρπηδῶν, ὄνος, a Patroclo olim interfactus, IV, 290.

Σείριος, Sirius stella, VIII, 31.

Σελήνη, η, Luna, in antro Latmii montis cum Endymione conceubuit, X, 129 sqq.; mater Horarum ex Sole, 337; 454.

Σηστός, οἰο, ἡ, urbs Thraciæ, Cabiri patria, I, 268.

Σθένελος, οὐο, Capanei f., princeps Argivus, Capirum Sestum interficit, I, 267, 271; in funebribus ludis secundus equitatus vicer Asteropæi galea a Thetide donatur, IV, 566 sqq., 582, 587; VI, 625; Abantem occidit, XI, 81; ad Sceam portam pugnans una cum Diomede, 338; equum ligneum intrat, XII, 316.

Σύγεον, οὐ, τὸ, VII, 562; XIV, 649, et

Σιγιάς ἄχρη, ἡ, Sigeum Troadis promontorium, præternavigatum a Neoptolemo Trojam trahiente, VII, 402.

Σικελὸς, adj., Siculus; **Σικελὴ νῆσος**, ἡ, Sicilia, XIV, 583.

Σιμόεις, εντος, δ, Simois fluvius Troadis, II, 488; III, 24; VI, 647; XI, 246, 336; XII, 460; Trojæ interitum deflet, XIV, 83.

Σίνων, ωνος, extra equum ligneum se mansurum et, quidquid evenerit, sustenturum recipit, XII, 243 sqq.; interrogatus a Trojanis de Græcis equoque ligneo, crudelissimas injurias fortiter sustinet Junone vim inspirante, et naso adeo auribusque resectis historiam suam mendacem narrat, 360-387; in urbem ducitur a Trojanis tristi Laocoontis fato falsisi, 419; sublata face Græcis, qui in Tenedum abierunt, signum dat redeundi, XIII, 23; eos, qui in equo inclusi sunt, descendere jubet, 30; post Trojæ excidium cantu celebratus ac muneribus donatus, XIV, 107.

Σίπιλος, οὐ, mons Lydiæ, in quo Niobe in lapidem conversa est, I, 293, 297, 304.

Σκαπῆ πύλη, ἡ, Trojæ porta ad occasum vergens, XI, 338; item num. pl. **Σκαπαι πύλαι**, III, 82; IX, 268.

Σκάμψανδρος, οὐ, δ, fluvius Troadis (Xanthus), I, 10 (Ιέσαος); IX, 210.

Σκύλλανες, ἥνος, Glanci socius, ab Ajace Oileo vulneratus, postea in patriam reversus a mulieribus Lyciis lapidatus est, X, 147 sqq.

Σκύρος, οἰο, ἡ, Scyrus insula maris Ἰσθμοῦ, ubi Neoptolemus, Achillis f., degebat, III, 120, 754; IV, 170; VI, 87; hic Ulyxes ac Diomedes appellunt, qui Neoptolemum Trojam abducant, VII, 169, 229; **Σκύρονδε**, in Scyrum, VI, 65.

Σμίνθειον ἔδος, τὸ, sedes Sminthei Apollinis (Smintha, oppidum Troadis,) præternavigata a Neoptolemo a Scyro Trojan proficidente, VII, 402.

Σμινθένες, ἥνος, Apollinis epitheton, XIV, 413.

Σμινθήιος, adj.; τὸ **Σμινθήιον ἄλσος**, Sminthium nemus prope Smintham Troadis oppidum, VIII, 292.

Σμύρνη, η, Ioniæ urbs maritima prope Hermum fluvium, patria Quinti, XII, 310.

Σόλυμοι, οἱ, (veteres Lyciæ incolæ), ab Æthiopibus Trojam proficiscentibus vici, II, 122.

Σπάρτη, η, Sparta, urbs Laconicæ, II, 55 (Σπάρτηθεν); III, 570; X, 15.

Στράτος, Thrax, occisus ab Agamemnone, VIII, 99.

Στυμφαλίδες, αἱ, aves, quas Hercules sagittis interficit, in Eurypyli clypeo effictæ, VI, 227.

Σύνεξ, υγρός, ἡ, Orci flumen, V, 453; VI, 266.

Σύμη, ἥ, insula Rhodum inter ac Gnidum, ubi Nireus regnavit, XI, 61 (Σύμηθεν).

Σύζηνος, Trojanus, a Neoptolemo interfactus, X, 87.

Σώκος, οἰο, Trojanus, cuius a se olim interfecti arma Ulixes Diomedi dat, VII, 444.

T.

Τάρθηλος, οἰο, mons Cariæ prope Caunum urbem, VIII, 80.

Τέκμησσα, ης, Ajacis Telamonii conjux et ex eo mater Euryssacæ, mariti mortem deflet, V, 521—559; Agamemnon eam consolatur, 560 sqq.

Τελαμών, ὄνος, pater Ajacis majoris, IV, 100; V, 129, 482, 580.

Τελαμονιάθης, οὐο, Telamonis f., Ajax major, I, 534; III, 273; V, 363, 663; vid. **Αἴας**.

Τελαμώνιος, adj., Telamonius; **Τεῦκρος**, Teucer, Telamonis f., IV, 186; **Τελαμώνιος νίδης**, Ajax, 227.

Τένεδος, οὐ et οἰο, ἡ, insula in Hellesponto, quam Neoptolemus præternavigat Trojam proficisciens, VII, 407; quo Græci abeunt equum ligneo constructo, XII, 30, 233, 278, 345; XIII, 29, 467; præternavigata a Græcis domum redeuntibus, XIV, 412.

Τεῦκρος, οἰο, Telamonis f., cursu certans cum Ajace prope metu labitur pedeque laeso victoram perdit, IV, 186, 200, 210; sagittando certat cum eodem ac victoria reportata armis, quæ Troilus olim portavit, a Thetide donatur, 405-412-418; Ajacem fratrem deplorat prostratus in ejus cadaver, V, 500—521; Græcos incitat, ut Machaonis ac Nirei cadavera a Trojanis defendant, VI, 435-452; reversus et fuga ab Eurypylo facta Æneam hasta petit, 539, 546; VIII, 311; Agenorem sagitta petens Deiphontem interficit, 314 sqq.; Zechim occidit, X, 125; Meneteni sagitta interficit, XI, 99 sqq.; ad moenia Trojana pugnans, 357; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 322.

Τηθὺς, ϊος, Oceani conjux, dea marina, III, 748; XII, 160. Pro mari, II, 117; V, 14, 398; XI, 418.

Τῆλχνδρος, οἰο, ἡ, oppidum Lyciæ, IV, 7.

Τηλεφίδης, οὐο, Telephi f., Eurypylus, VI, 181, 404; VIII, 7, 125. Vid. **Εὔρπυλος**.

Τήλερος, οὐ, (Mysia rex), vulneratus ab Achille, IV, 152; sanatus ab eodem, 174 sqq.; Herculis f. ex Auge, pater Eurypylus ex Astyche, VI, 137; VII, 141, 380; XIV, 130.

Τηθωνὸς, οἰο, (Laomedontis f.), Memnonis pater ex Aurora, II, 494; VI, 2; XIV, 135.

Τιστρόνος, οὐο, Priami f., Hippodamiæ maritus, I, 406; occisus a Neoptolemo, XIII, 215.

Τιτᾶν, ηνος, Titan; de Prometheus, VI, 271; XIV, 550. Οἱ **Τιτῆνες**, Titanes, I, 714; II, 205, 519; quorum certamen cum diis in Achillis galea effictum erat, V, 105; a Jove vici, VIII, 461 sqq.; in tartaro tremunt pugnantibus diis, XII, 180.

Τιτηνὶς πέτρη, ἡ, mons Lyciæ, X, 163.

Τιτὺς, Titus, Jovis Tellurisque f., qui quum Latonæ vim intentaret, ab Apolline occisus est, III, 392 sqq.

- Τοκάχμης, οὐ, socius Philoctetae, quem Aeneas lapidis iecu interficit, XI, 488.
- Τριτογένεια, ης, Minervae nomen, I, 128, 289; III, 533; VII, 143; IX, 484; X, 353; XI, 294; XII, 377, 396; XIII, 417; XIV, 547. Vid. Αθήνη.
- Τριτωνίς, ιδος, Minervae nomen, I, 179; V, 451; VI, 146; XII, 152, 237; XIII, 417, 435. Vid. Αθήνη.
- Τροζῆν, ἥνος, ἡ, Argolidis urbs, ubi Pittheus regnavit, XIII, 510.
- Τροίη, ης, Troja, I, 17, 26, 369; II, 37; III, 436, 530, 704; IV, 22, 420, 453, 575; V, 536, 549 (Τροίηθε); VI, 45; VII, 192, 269 (Τροίηθε), 299 (Τροίηθεν), 412, 430, 561; VIII, 246, 305, 427; IX, 279, 539; X, 77, 92, 122; XI, 434; XII, 1, 302 (Τροίηθεν), 453, 455, 469; XIII, 78, 276, 352, 415; XIV, 3, 73, 634.
- Τρωαὶ, αἱ, i. q. Τρωιάδες, Trojanae mulieres, III, 204; X, 383, 402, 407, 412; XI, 1; XIV, 37.
- Τρωές, αἱ, οἱ, Troes, Trojani, I, 3, 14, 53, 92, 106, 126, 162, 173, 178, 181, 206, 212, 219, 232, 266, 275, 313, 353, 373, 375, 382, 495, 499, 504, 557, 568, 630, 640, 650, 735, 784, 800, 807, 813; II, 5, 12, 27, 60, 63, 94, 102, 190, 212, 216, 360, 398, 414, 468, 547, 582; III, 11, 19, 39, 40, 47, 50, 53, 93, 113, 118, 123, 135, 141, 167, 173, 185, 199, 267, 270, 273, 284, 331, 381, 400, 403, 421, 448, 496, 653, 666, 680; IV, 2, 17, 23, 32, 47, 49, 77, 90, 97, 290, 454, 471; V, 157, 161, 174, 177, 184, 207, 270, 280, 294, 300, 311, 652, 662; VI, 23, 29, 34, 116, 162, 168, 178, 295, 301, 305, 341, 365, 373, 446, 552, 571, 603, 644; VII, 97, 149, 376, 380, 426, 472, 494, 527, 538, 551, 696, 713, 728; VIII, 3, 6, 21, 32, 89, 218, 227, 232, 240, 248, 253, 262, 283, 327, 337, 355, 357, 370, 395, 401, 421, 454, 471, 483, 500, 502; IX, 6, 21, 26, 32, 40, 84, 169, 180, 206, 259, 267, 273, 285, 288, 291, 299, 511; X, 1, 49, 56, 85, 91, 255, 349, 354, 390, 392, 402, 473; XI, 109, 222, 233, 263, 264, 270, 279, 298, 329, 336, 350, 428, 430, 431, 441, 457; XII, 31, 33, 38, 49, 61, 158, 167, 238, 242, 256, 353, 379, 397, 412, 427, 464, 477, 479, 500, 521, 562, 573, 585; XIII, 19, 26, 31, 59, 70, 84, 87, 132, 143, 162, 180, 286, 361, 377, 438, 479, 493, 562; XIV, 95, 182, 322, 399, 637.
- Τρωιάδες, αἱ, Troades, Trojanæ mulieres, I, 403; III, 200; de mœnibus certamen contemplantes, IX, 138 sqq.; XII, 442; XIII, 108, 508; XIV, 11, 30.
- Τρώιλος, οἰο, Priami et Hecubæ f., ab Achille interfactus adulescentulus, IV, 155, 419 sqq.
- Τρώιος, adj., Trojanus; Τρώιον ἄστυ, i. e. Troja, I, 52; III, 339; IV, 478; XII, 19, 421; XIV, 9; Τρώιοι: ἔποι, I, 351; Τρώιον οὖδες, I, 226; II, 339; IV, 261; VII, 518; VIII, 207; XIV, 212; Τρώιον πεδίον, VI, 428; Τρώιοι νῖες, i. e. Trojani, I, 70; II, 97; V, 318, 511, 578; VI, 124, 182, 646; VII, 164, 533, 624, 733; VIII, 237, 271, 359; XI, 150, 367; XII, 45, 64, 482; XIV, 157.
- Τυδεῖδης, οὐ, Tydei f., Diomedes, I, 260, 265, 331, 767; IV, 38, 89, 109, 225, 235, 251, 257, 262, 232; VI, 39, 56, 78; VII, 188, 443; VIII, 96; IX, 203; X, 118; XI, 85; XIII, 207. Vid. Διομήδης.
- Τυδεύς, ἥρος, Ε涅ī f., pater Diomedis, I, 770, 773; III, 260; IV, 82, 102, 217, 574; VI, 64, 97; VII, 347, 419; IX, 335; X, 350; XIII, 168, 198.
- Τυνδαρίς, ιδος, ἡ, Tyndari filia, Helena, X, 310, 345. Vid. Ελένη.
- Τυφωάνης, ἥρος, ex Echidna pater Cerberi, VI, 261.
- Τυφών, ὕνος, gigas, quem Juppiter fulminibus adussit, V, 485; XII, 452.
- Γ.
- Τερεψη, τις, Hydra, quam Hercules et Iolaus interficiunt, in
- Eurypyli scuto representata, VI, 212 sqq.
- Τύλος, 1) Thersandri et Arethusa f., Cretensis, ab Aenea occisus, X, 81. 2) Trojanus, imperfectus ab Ajace Telamonio, I, 529.
- Τυμενᾶς, Hymenæus, XIV, 297.
- Τυπερίων, ονος, δ, Solis nomen II, 596; vid. Ηέλιος.
- Τύπος, Sonnus, maritus Pasitheæ, gener Junonis, V, 396 -403.
- Τυρίνεια, αἱ, Pugnæ, in scuto Achillis effectæ, V, 36.
- Τυμινός, Trojanus, a Neoptolemo interfactus, X, 87.
- Τυψιπλεια, ης, Hypsipyle, Thoantis filia, mater Eunei ex Jasone, IV, 391.
- Φ.
- Φαέθων, οντος, Solis f., cuius mortem sorores (Heliades) dellebant, V, 627 (conf. Ηέλιος); e patriis curru delabens in pharetra Philoctetæ effectus erat, X, 192.
- Φάδηρος, Trojanus, casus a Neoptolemo, VIII, 293.
- Φάστος, δ, Trojanus, quem Neoptolemus occidit, X, 89.
- Φέρης, ητος, Cretensis, cæsus ab Aenea, VI, 622.
- Φέρων, ονος, Messenius, a Memnone interfactus, II, 238.
- Φέρρευς, ἥρος, cum Thrasymede Memnoni occurrentis, II, 279, Polynium occidit, 293, 298, mox ex pugna rededit, 343.
- Φόβην, ης, ἡ, Phthia, Thessaliæ urbs ac regio, Achillis patria, I, 673; III, 436.
- Φιλοκτήτης, αἱ, Poeantis f., IX, 328; qualem vitam in Lemno insula degener, describitur 333-397; ira exardescens in Ulixem ac Diomedem mitigatur a Minerva, 398 sqq.; ab illis in navem deportatus, 426 sqq., tum Trojam transmissus, 445 sqq., in terram et ad exercitum deducitur, 447-459; ejus vulnus sanatur a Podalirio, 461-477; a Minerva pulcer redditus ac fortis, 484, in Agamemnonis tentorio summo honore afficitur muneribusque opulentis a rege donatur, 486-516; contentus in tentorium suum se recipit somnoque per noctem fruatur, 517-528; postero mane Graecos adhortatur, ut fortissime pugnent, 535 sqq.; X, 52; Deionem et Acamantem inter alios multos interficit, 167 sqq.; Paridem venenata sagitta percutit, 224-241; Pirasum telo vulnerat, XI, 52; Aeneam sagitta petens Menontem interficit, 474 sqq., 488; Aeneam increpat et ad certamen provocat, 490 sqq.; Calchantis Ulixisque consilia de dolo Trojanis struendo improbabus Neoptolemum in pugnam sequitur, sed fulminibus ac tonitru uteque deterretur a consilio suo, XII, 86 sqq.; equum ligneum intrat, 317; XIV, 138.
- Φλέγης, Trojanus, a Neoptolemo casus, X, 87.
- Φόδος, 1) Metus, in Achillis scuto effectus, V, 29; Eridem comitatur, X, 57; Martis comes in bello, XI, 12. 2) unus equorum Martis, VII, 242.
- Φοῖδες, οὐ et οἱ, Phœbus, Apollo, III, 30, 46, 56, 98; VIII, 399; XI, 178; XII, 103, 517; XIV, 413. Vid. Απόλλων.
- Φοίνιξ, ιχος, 1) Amyntoris f., Achillis educator, Achillem mortuum deflet, III, 460-490; a Peleo hospitio olim exceptus et Dolopum rex factus, 468 sqq.; in Indis funebribus Graecos exhortatur, ut ad pugilatum se accingant, IV, 293 sqq.; Neoptolemum salutat, VII, 630-667; cum duodecim Myrmidonibus Neoptolemum comittatur ab Achillis tumulo ad naues redeuntem, IX, 64. 2) Phoenix s. Phœnicūs, portus Lyciae, VIII, 106.
- Φολόν, ης, Thessaliæ mons, in quo Hercules Centauros vicit, VII, 108.
- Φόλος, οἱο, Pholus Centaurus, apud quem convivantes

Centauri certamen cum Hercule inierunt, VI, 274
sqq.
Φόρκυς, Mosyni frater, Salaminius, cæsus a Paride, VI,
631.
Φρυγίη, ἡ, Phrygia, I, 285; VIII, 85 (Φρυγίηθε); X, 126.
Φύλακες, οἱ, Phylacenses, I, 244.
Φυλάχη, ἡ, urbs Magnesiae, ubi Protesilaus regnabat, I,
231 (Φυλαχῆθεν).
Φυλεὺς, ἦρος et ἑος, Megetis pater, I, 276; XII, 326.
Φύλλις, ἴδος, mater Alcæi e Margaso, X, 143.
Φυλοδάμας, αὐτος, socius Politæ, de muro pugnans a
Merione interficitur, VIII, 403.

X.

Χάος, ους, τὸ, Chaos, e quo Paræ erant natæ, III, 756;
quo Nox descendit illucescente Aurora, XIV, 2.
Χάριτες, αἱ, Gratiæ, saltantes in Pelei nuptiis, IV, 140;
Veneris comites in scuto Achillis, V, 72; VI, 152.
Χείρων, ωνος, Chiron Centaurus, Achillis hastam fabrica-
verat, I, 593; IV, 143.

Χελιδονή ἄκρη, ἡ, Chelidonium promontorium Tauri
montis in Pamphilia, III, 234.
Χιμαῖρα, ἡς, ἡ, mons ignivomus Lyciæ, VIII, 107.
Χλέμος, Pisenoris f., Lycius, occisus a Merione, VIII,
101.
Χρόμιος, Lacedæmonius, cæsus ab Eurypylo, VI, 616.
Χρόσα, ἡ, Mysie urbs, præternavigata a Neoptolemo e
Seyro Trojan proficiscente, VII, 402; item a Græcis
domum redeuntibus, XIV, 412.

Ω.

Ωκεανὸς, οῖο, Oceanus, XI, 418; XII, 160
Ωκυρόν, ἡς, nympha, Hippomedontis mater e Mænalo, XI,
37.
Ωραι, ἀων, αἱ, Horæ, Auroram comitantes, I, 50; Auro-
ram ad cœlum reducunt, II, 658; cibos administrarunt
ad nuptias Pelei, IV, 135.
Ωρείθυια, Boreæ conjux, Penthesileæ equum celerrimum
dono dedit, I, 168.
Ωρίων, ωνος, Orion stella, V, 368, 404; VII, 304.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

TRYPHIODORI
EXCIDIUM ILII.

2. *Geometriae*

(*Geometria*)

BRUNNEN

(*Brünner*)

ΤΡΥΦΙΟΔΟΡΟΥ

ΑΛΩΣΙΣ ΙΑΙΟΥ.

TRYPHIODORI

EXCIDIUM ILII.

Τέρμα πολυχυμήτοι μεταχρόνιον πολέμου
καὶ λόχου, Ἀργείης ἵππηλατον ἔργον Ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
ἔνεστι Καλλιόπει· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
δικεριμένου πολέμου ταχείτη λύσον ἀοιδῆ.

Ἔτη μὲν δεκάτοι κυλινδρόμενον λυκάβαντος
γηραλέη τετάνυστο φόνων ἀκόρητος Ἐνυώ
Τρωαῖς καὶ Δαναοῖσιν ἐναιρομένων δάρα φύτων
δύοράτα κεκρήμηται· ξιφέων δὲ ἔνησκον ἀπειλεῖ·
σθένυτο θωράκων ἐνοπῆ· μινύθεσκεν ἐλικτὴ
ἀρμονίη ῥηγθεῖσα φερεστακών τελαμώνων·
ἀσπίδες δύκανέντο μένειν ἔτι δύσπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τοξα· κατέρρεον ὠκέες ἱοί.

Ἔπιποι δὲ οἱ μὲν ἀνευθεν ἀεργηλῆς ἐπὶ φάντας
οἰκτρά κάτω μύοντες δομόζυγας ἔστενον ἵππους,
οἱ δὲ αὐτὸς ποθέοντες δῶλατας ἡνιοχῆς.
Κείτο δὲ Πηλεΐδων μὲν ἔχων ἄμα νεκρὸν ἐταῖρον·
Ἀντιλύχῳ δὲ ἐπὶ παιδὶ γέρων ὠδύρετο Νέστωρ·
Αἴας δὲ αὐτοφόνω βριαρὸν δέμας ἐλκεῖ λύσας
φάγγανον ἔχθρον ἔλουσε μεμηνότος αἷματος δομέρῳ.
Τρωαῖ δὲ λωθητοῖσιν ἔφ' Ἐκτορὸς ἔλκυθμοῖσι

μυρομένοις οὐ μοῦνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλγος·
ἀλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύνοντες
δάκρυσιν ἡμείσοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
κλαῖον μὲν Λύκοι Σαρπηδόνα, τόν ποτε μήτηρ
ἔς Τροίην μὲν ἔπειμιν ἀγαλλομένη Δίος εὐνῇ,
δουρὶ δὲ Πατρόκλοι Μενοιτιάδο πεσόντα
αίματι δάκρυσις ἔχθρη πατρώιος Αἰθήρ·
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῷ πεπεδημένον ὅπνῳ
Ῥῆσον μὲν Θρήικες ἐκώκυον· ἡ δὲ ἐπὶ πότμῳ

Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
φέγγος ὑπολέψασα κατηφέος ἡματος Ἡβός·
αἱ δὲ ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηγῆφιλοι γυναῖκες,
κοπτόμεναι περίκυκλον ἀθήλεος δύμφακα μαζοῦ,
παρθένον ὠδύροντο δαίφρονα Πενθεστειαν,
ἥ τε πολυζηνοί γορὸν πολέμου μολῦσσα
Θηλείης ἀπὸ γυερος ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
νῆτας ἐς ἀγγιάλους· μελίη δέ ἐ μοῦνος ἐποστάκες
καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἔκτερέεν Ἀχιλλεύς.

Εἰστήκει δὲ ἔτι πᾶσα θεοκυήτων ἐπὶ πύργων
Ἰλιος, ἀκλινίεσσιν ἐπεμβεθευτα θεμέθοις·
ἀμβολίῃ δὲ ἔσχαλλε δυσαγθέη λαὸς Ἀγαῶν.
Καί νῦ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ ἐδύσα, μάτην ὕδρωσεν Ἀθήνη,
εἰ μὴ Δηϊφόροιο γαμοκλόπον ὕδριν ἐάσας
Ἰλιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ζένος ἤλυθε μάντις.
Οἵτις δέ που μογέοντι γαριζόμενος Μενελάῳ

FINEM laboriosi serum bellū
et latibulum, Argivæ equestre opus Minervæ,
mox mihi festinanti, longo sermone misso,
expone Calliope, et priscum virorum certamen
discriminis belli properante expedi carmine.

Jam quidem decimo volvente anno
diuturna se-extendebat cædibus inexsatiabilis Bellona
Trojanis et Græcis; interfectis autem viris
hastæ defessæ-erant, gladiorumque moriebantur minæ,
extinguebatur thoracum strepitus, minuebatur texta
connexio rupta clypeos-tenantium lororum,
clypei non sustinebant expectare amplius strepitum jacu-
lorum,] solvebantur incurvi arcus, peribant veloces sa-
gittæ.] Equi autem partim seorsum otiosa ad præsepia
flebiliter humi conniventes conjuges gemebant equos,
partim ipsos desiderantes interemptos aurigas.
Jacebat vero Pelides labens secum mortuum socium,
ac de Antilocho filio senex lugebat Nestor,
Ajax autem proprio-mortali robustum corpus vulnere con-
ficiens] ensem inimicum lavit furiosi sanguinis imbre.
Trojanis contra ignominiosas propter Hectoris raptationes
lugentibus non solum aderat domesticus dolor,
sed etiam alienos propter luctus plorantes
lacrimis respondebant varie-loquentium sociorum lacri-
mis :] flebant quidem Lycii Sarpedona, quem olim mater
Trojan misit superbiens Jovis lecto,
hasta Patrocli Menetiadæ cæsum
deplorans sanguine se-effudit paternus Aether;
et dolosa nocte perniciose impeditum somno
Rhesum Thraces lugebant; ac propter mortem
Memnonis celestem nubem subiit mater,
lumen subtrahens tenebrosi diei, Aurora;
a Thermodonte vero bellico mulieres,
resectum-habentes rotundam immaturæ uvam mammæ,
virginem lugebant bellicosam Penthesileam,
quæ ad chorum belli multis-sociis-compositi profecta
feminea manu dissipavit nubem virorum
ad naues littorales; hasta vero solus eam adortus
et interfecit et spoliavat et terræ-mandavit Achilles.

Stetit vero adhuc tota diis-adificatas ad turres
Troja, immobilibus innixa fundamentis;
mora autem affligebatur molesta populus Græcorum.
Et ultimis contrita laboribus,
indessa quamvis esset, frustra sudasset Minerva,
nisi Deiphobi adultero crimine relicto
Troja Græcis amicus advenisset vates.
Qui quasi gratificans laboranti Menelao

ὑψιτέλεστον δὲ θερον ἐή μαντεύσατο πάτρῃ.
 Οἱ δὲ βαρυζήλοιο θεοπορπίης Ἐλένοι
 50 αὐτίκα μηχεδανοῖο μόθου τέλος ἡρτύναντο.
 Καὶ Σκύρον μὲν ἔβαινε λιπῶν εὐπάρθενον ἀστυ
 σίδος Ἀχιλῆσος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείνης·
 μήπω δὲ εὐφύεσσιν ιουλίζων χροτάφοισιν,
 ἀλλὴν πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐών πολεμιστής.
 55 Ὡλῆς δὲ καὶ Δαναοίσιν ἐὸν βρέτας ἄγνὸν ἄγουσα,
 ληϊστῇ μὲν ἑοῦσα, φύλοις δὲ ἐπίκουρος Ἀθήνη.
 Ὁδὴ καὶ βουλῆσι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειός
 Τροίνις ἔχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
 καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβαινεν
 60 Ἰδης ἐξ αὐτῆς, δύπτεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο, πήματος ἀρχῆν.
 Ποιεὶ δὲ εὐρυτάταις μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραριῶν
 γαστέρᾳ, κοιλήνας δύπσον νεὸς ἀμφιελίστης
 ὅρθον ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνώσατο τέκτων.
 65 Αὔχένα δὲ γλαυφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσιν ἔπτηξε,
 ἔανθρῷ πορφυρόπετζαν ἐπιβρέθης τρίχα χρυσῷ·
 ἥ δὲ ἐπικυμαίνουσα μετήρος αὐχένι κυρτῷ,
 ἐκ κορυφῆς λοφεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ·
 ὁφθαλμοὺς δὲ ἐνέθηκε λιθώπεια ἐν δυσὶ κύκλοις
 70 γλαυκῆς βηρύλλοιο καὶ αἰμαλέης ἀμεθύστου·
 τῶν δὲ ἐπικυμομένων διδύμης ἀμαρύγματις χροῦς
 γλαυκῶν φονίσσοντο λίθων ἐλίκεσσιν δύπτεαί.
 Ἀργυρόφους δὲ ἔχάραξεν ἐπὶ γναθοῖσιν ὀδόντας,
 ἀκρὰ δακεῖν σπεύδοντας ἔυστρέπτοιο χαλινοῦ·
 75 καὶ στόματος μεγάλοιο λαθὼν ἀνέρξεις κελεύθους,
 ἀνδράσι κευθομένοισι παλίρροον ἀσθμα φυλάσσων·
 καὶ διὰ μυκτήρων φυσίζοος ἔρρεεν ἀήρ.
 Οὐατα δὲ ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἀρρην
 ὅρθι μαλ', αἰὲν ἐτοίμα μένειν σάλπιγγος ἀκουήν.
 80 Νῶτα δὲ δμοῦλαγνόνεσσι συνήρμοσε καὶ ῥάχιν ὑγρήν·
 ἴσχια τε γλουτοῖσιν δλισθηροῖσι συνῆψεν.
 Σύρετο δὲ πρυμνοῖσιν ἐπ' ἔγεσιν ἔκλυτος οὐρὴ,
 ἀμπελος ὡς γναμπτοῖσι καθειλομένη θυσάνοισιν.
 Οἱ δὲ πόδες βαλλοίσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν,
 85 ἀπτερον ὕπερ ἔμελον ἐπὶ δρόμον δπλίζεσθαι,
 οὕτως ἡπείγοντο· μένειν δὲ ἔκέλευσεν ἀνάγκη·
 οὐ μὲν ἐπὶ κνήμησιν ἀχαλκέες ἔζεχον δπλαὶ,
 μαρμαρέες δὲ ἐλίκεσσι κατεσφρήκωντο χελώνης,
 ἀπτόμεναι πεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῷ.
 90 Κληῆστην μὲν ἔθηκε θύρην καὶ κλίμακα τυκτήν,
 ἡ μὲν δπως ἀδίδηλος ἐπὶ πλευρῆς ἀραριῶ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέρησι λόγχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν·
 ἥ δὲ ἱνα λοιμένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἐν ίδισα
 εἴη σφιν καθεύπερθεν ὀδός καὶ νέρθεν δροῦσαι.
 95 Ἀμφὶ δέ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος ἥδε γενείων
 ἀνθεῖσι πορφυρέοισι πέριξ ἔζωσεν ἡμάντων,
 καὶ σκολιῆς ἐλίκεσσιν ἀναγκαῖοις χαλινοῦ,
 κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνεις χαλκῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειόνη πάντα κάμεν μενεδήσιον ἵππον,
 100 κύκλον ἔυκνημίδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἔκάστω,
 ἐλκόμενος πεδίοισιν δπως πειθήνιος εἴη,

EXCIDIUM ILII.

serum exitium suæ vaticinatus est patriæ.
 Illi igitur (*Graci*) zelotypi oraculis Heleni *moti*
 illico diuturni belli finem appararunt.
 Et Scyro advenit relicta pulcris-puellis-clara urbe
 filius Achillis et laudabilis Deidamiae :
 nondum vero formosis pubescens genis ,
 robur patris ostendebat , juvenis quamvis esset bellator.
 Advenit etiam Graecis suum simulacrum sanctum appor-
 tans,] prædatrix quamvis sit , amicis tamen adjutrix Miner-
 va.] Jam etiam consiliis deæ minister *ejas*, Epeus ,
 Trojæ inimicum opus, immensum equum, fabricabat ;
 et cædebat ligna , et in campum deducebat
 ex Ida ipsa, unde etiam prius Phereclus
 naves Alexandro fabricaverat, mali principium.
 Faciebat autem amplissimis in lateribus aptatum
 ventrem, cavans quantam navis utrinque-remigatae
 rectam magnitudinem ad normam tornat artifex.
 Cervicem vero cavis pectoribus insixit ,
 flavo purpuream aspergens jubam auro ,
 ipsa vero undans sublimis in cervice curva ,
 a vertice colligebatur cristæ-simili vinculo.
 Oculos etiam imposuit lapideos in duobus circulis
 cæsii berylli et rubicundi amethysti :
 mixtorum autem gemini splendoribus coloris
 cæsiorum lapidum implicationibus rubebant oculi.
 Splendidos quoque impressit in genis dentes ,
 extremitates mandere conantes versatilis freni ;
 et oris magni clam aperuit vias ,
 viris occultatis retrofluum halitum servans ;
 ac per nares vivificus fluebat aer.
 Aures etiam summis in temporibus adaptavit
 valde rectas, semper paratas ad-expectandum tubæ audi-
 tum.] Dorsumque simul lumbis coaptavit et spinam flexi-
 lem] coxasque clunibus mollibus copulavit.
 Trahebatur autem ultima ad vestigia sparsa cauda ,
 ut vitis tortuosis detracta fimbriis.
 Pedes vero velocibus innitentes genibus ,
 non-alatum ad cursum acsi erant se-acincturi ,
 ita pergebant; manere autem jussit necessitas :
 neque vero sub tibiis non-aenea extabant ungulæ ,
 sed splendidæ involucris cooperiebantur testudinis ,
 tangentes solum vix fortis-unguis ære.
 Clausam etiam apposuit januam et scalam fabrefactam ,
 haec quidem ut inconspicua in lateribus aptata-
 hic et illic ferret insidias inlytas Græcorum ,
 illa vero ut reclusa et accurate in unum complicata
 esset ipsis sursum via et deorsum prorumpendi.
 Utrinque vero ipsum candida in cervice et genis
 floribus purpureis circum cinxit habenarum
 ac tortuosis gyris coercentis freni ,
 glutinans ebore et argenteos-vortices-habente ære.
 At postquam omnino absolvit hostilem equum ,
 rotam bene-radiatam pedum supposuit unicuique ,
 ut tractus in campis obediens esset ,

μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον δεύνη.

“Ως δ μὲν ἔξιστραπτε φόβῳ καὶ κάλλει πολλῷ,
εὐρὺς θ' ὑψηλὸς το· τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,

105 εἴ μιν ζωὸν ἔτετμεν, ἐλκυνέμεν Ίππιος Ἀρης.

Ἄμφι δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν
πρὶν μιν ἐσαθρήσει, δόλον δ' ἀνάπυστον ἀνάψῃ.

Οἱ δὲ Μυκηναίης Ἀγαμέμνονος ἐγγύθι νῆδος,

λαῶν δρυνυμένων δρυάδον καὶ κῦμα φυγόντες,

110 ἐς βουλὴν βασιλῆς δολλισθησαν Ἀχαιῶν.

“Ἡ δὲ τανυφθόγγοι δέμας κήρυκος ἐλοῦσα
συμφράδμων Ὁδυσῆι παρίστατο θύρις Ἀθήνη,

ἀνδρὸς ἐπιχρόουσα μελίχροις νέκταρι φωνήν.

Αὐτὰρ δ δαιμονίησι νόον βουλῆσιν ἐλίσσων

115 πρῶτα μὲν εἰστήκει κενεόφρονι φωτὶ ἐσικώς,

δύματος ἀστρέπτοι φολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας·

ἀφων δ' ἀεινῶν ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας

δεινὸν ἀνεβρόντησε καὶ ἡερίης ἀτε πηγῆς

120 ἐξέκεν μέγα λαῖτμα μελισταγέος νιφετοῖο·

“Ω φίλοι, ἥδη μὲν κρύπτος λόγος ἐκτετέλεσται,

χεροὶ μὲν ἀνδρομένησιν, ἀτάρ βουλῆσιν Ἀθήνης.

Τίμεις δ', οἵ τε μάλιστα πεπούθατε κάρτει χειρῶν,
πρόφρονες ἀλκήνεντι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ

σπεύσθε μοι· οὐ γάρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔόντας

125 μογθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἀχρέα γηράσκοντας,

ἀλλὰ χρὴ ζώντας ἀοιδίμονον ἔργον ἀνῦσαι,

ἡ θανάτῳ βροτόντει κακοκλεῖς αῖσχος ἀλύξαι.

“Ημῖν θαλπωρὶ προδηρέστεραι ἡπερ ἔκεινοις,

εἰ μὴ που στρουθοῖο καὶ ἀρχαίοιο δράκοντος

130 καὶ καλῆς πλατάνου καὶ ὀψυχυρόροις ἐπὶ τέκνοις

μητέρος ἐλκομένης ἀπαλῶν τ' ἐλάθεσθε νεοστῶν.

Εἰ δὲ θεοπροπίης γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,

ἀλλὰ καὶ οὓς Ἐλένοιο μετήλυδος δύμφητῆρος

μαντοσύνα καλέουσιν ἐτομοτάτην ἐπὶ νίκην.

135 Τούνεκδ μοι πείθεσθε, καὶ ἵππείν γε πεπούθατε·

θαρσαλέοι σπεύδωμεν, δύπως αὐτάγρετον ἀλγός

Τρωίας ἀταρθήτοι θεῆς ἀπατήνορα τέχνην

“Ἔλιον εἰσανάγωσιν, ἐνὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Οἱ δὲ ἄλλοι πρύμναια μεθίστε πείσματα νηῶν,

140 πῦρ ἕδιον πλεκτῆσιν ἐνὶ κλιστίσιοι βαλόντες·

“Πιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτὴν

πλώστε πανσυδίῃ ψευδάνυμον οἰκαδε νόστον,

εἰσόκεν εὐόρμου τετανυσμένον ἐπερωπῆς

ζύμαι συναγρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο

145 σημαίην παλίνορφον ἐπὶ πλόνον ἐσπέριον πῦρ.

Καὶ τότε μήτε τις ὅκνος ἐπειγομένων ἐρετάων

γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβου νέφος, οἵτε τε νύκτες

ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δείματα θυμοῦ.

“Ἐστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδὼς·

150 μήτε τις αἰσχύνειν ἐὸν κλέος, οὓς κεν ἔκαστος

ἄξιον ὃν ἐμόγησε λάθη γέρας ἱπποσυνάων.

“Ως φάμενος βουλῆς ἐψήχετο· τοῖο δὲ μυθοὶς

πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπτόλεμος θεοειδῆς,

πῶλος δέ δροσόντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,

155 οἵ τε νεοζυγέσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν

neque trahentibus difficilem viam ambularet.

Sic is quidem effusit horrore et decore multo,

capaxque et excelsus; neque eum recusasset,

si eum vivum deprehendisset, agere equestris Mars.

Circa autem ipsum magnum murum duxerat Epeus, ne quis

Græcorum] prius ipsum aspiceret, et dolum manifestatum

vulgaret.] Interim Myceneam Agamemnonis ad navem,

populorum excitatorum tumultum ac fluctum elapsi,

ad consilium reges congregabantur Græcorum.

Canori autem corpore præconis assumpto

conciliatrix Ulyssi astabat strenua Minerva,

viri inungens mellito nectare vocem.

Verum ipse divinis mentem consiliis volvens

primum quidem stabat insipienti viro similis,

oculi immobilis radium ad terram figens;

subito vero perennium verborum partus aperiens

horribiliter fulminavit et veluti nigro ex-fonte

effudit magnum flumen melliflui nimbi.

O amici, jam quidem occultum latibulum absolutum-est,

manibus quidem humanis, sed consiliis Minervæ.

Vos vero, qui maxime fiditis robori manuum,

promti intrepido pectore et audaci animo

sequimini me: non enim decep longum tempus hic versantes

nos-laborare sine-fine et inutiliter senescentes,

sed opus-est viventes-nos celebre opus perficere

aut morte cruenta turpe dedecus evitare.

Nobis spes meliores quam illis,

nisi forte passeris et antiqui draconis

et pulcræ platani et cum miseric pullis

mātris correptæ tenerorumque obliiti-estis pullorum.

Si vero vaticiniis senex tempus-protraxit Calchas,

tamen etiam sic Heleni advenæ vatis

oracula vocant certissimam ad victoriam.

Propterea mili obtemperate, et equinam in alvum

audaces properemus, ut spontaneum dolorem

Trojani, intrepidæ deæ fallacem artem,

Ilium introducant, suum malum amplexantes.

Reliqui vero in-puppibus laxate rudentes navium,

igne proprio in texta vīmine tentoria jacto :

Trojanæ autem linquentes desertum terræ littus

navigare uno-agmine ad-confictum domum redditum,

donec portuensi protensus e specula

vobis congregatis in vicino littore

signum-det retrogradam ad navigationem nocturnus ignis

Et tunc neve aliqua cessatio urgentium remigum

sit, neve alia timoris nubes, sicuti noctes

hominibus ferunt trepidi horrores animi.

Sit vero vobis prioris virtutis ingenitus pudor :

neu quis dedecoret suam gloriam , ut unusquisque

dignum suis accipiat honorarium gestis-bellicis.

Sic locutus concilio exiit. Ejus vero verba

primus secutus-est Neoptolemus divina-forma,

quemadmodum pullus per roscidum festinans campum,

qui recens-impositis superbiens phaleris

ἔφθασε καὶ μάστιγα καὶ ἡνιοχῆς ἀπειλήν.
 Τυδείδης δ' ἐπόρους Νεοπτολέμῳ Διομῆδης,
 θαυμάζων δὲ τοῖς ἔην καὶ πρόσθιν Ἀχιλλεύς.
 Ἔσπετο καὶ Κυάνιππος, δὲν ἐπατέρεια Κομαθὼ
 130 Τυδῆς, θαλάμου μινυνθαδίοις τυχοῦσα,
 ὀκυμόρῳ τέκε παιδα σακεσπάλῳ Αἰγιαλῆ.
 Ἐστη καὶ Μενέλαος· ἄγεν δέ μιν ἄγριος ὅρμῃ
 Δηϊφόρου ποτὶ δῆριν, ἀπηνέι δὲ ἔζετο θυμῷ,
 δεύτερον ἀρπακτῆρα γάμου λειτημένος εὔρειν.
 135 Τῷ δὲ ἐπὶ Λοχρὸς ὄρουσεν Ὁϊλῆρος ταχὺς Αἴας,
 εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπυμένον, οὐδὲν δὲ τούτῳ κούραις
 μαργαίνων ἀθέμιτον· ἀνέστησεν δὲ καὶ ἄλλον,
 Κροτῶν Ἰδομενῆ μεσαιπόλιον βασιλῆα.
 Νεστορίδης δὲ ἄμα τοῖσιν ἔβη χρατερὸς Θρασυμήδης,
 140 καὶ Τελαμώνιος οὐδὲς ἔκηθρός ήτο Τεύχρος·
 τοῖσι δὲ ἐπὶ Αδμήτοις πάσι πολύτηπος ἀνέστη
 Εὔμηλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπόρος ἔσσυτο Κάλχας,
 εῦ εἰδὼς δὲ τοι μόρθον ἀμήχανον ἐκτελέσαντες
 ἥδη Τρώιον ἀστυ καθιτπεύουσιν Ἀχαιοῖ.
 145 Οὐδὲν μὲν οὐδὲν οἱ ἔλιψιθεν ἀποστρεφθέντες ἀρωγῆς
 Εὔρυπλος τ' Ἐυάμονιδης ἀγαθὸς τε Λεοντεύς,
 Δημοφόρων τ' Ἀκάμας τε, δύω Θησῆια τέκνα,
 Ὁρυγίδης δὲ Ἀντικλος, δὲν αὐτῷ τεθνεώτα
 ἵππῳ δακρύσαντες ἐνεκτερέεξαν Ἀχαιοῖ.
 150 Πηγέλεως τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήνωρ,
 Ἰφιδάμας τε καὶ Εύρυδάμας, Πελίκο γενεθλη,
 τοξῷ δὲ Ἀμφιδάμας κεκορυθμένος· ὑστατος αὐτε
 τέχνης ἀγλαόμητης ἔης ἐπέβαινεν Ἐπειός.
 Εὐέξαμενοι δὴ ἐπειτα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ
 155 ἵππείνην ἐσπευδόν εἶς δλακάδα· τοῖσι δὲ Ἀθήνη
 ἀμέροσίνην κεράσασα θεῶν ἔκομιστεν ἐδωδὴν
 δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι, πανημέριοι λογίωντες,
 τειρόμενοι βαρύθοιεν ἀτερπέτη γούνατα λιμῆ.
 'Ως δὲ δόπτε κρυμνοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελάων
 160 ἡέρα παχγώσασα χῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 τηκομένη δὲ ἀνέγκει πολὺν ὥρον· οἱ δὲ ἀπὸ πέτρης
 δέξν καταθρώσκουσι κυβιστήτηρι κυδοιμῷ,
 δοῦπον ὑποπτήξαντες δρειτρέφεος ποταμοῖο,
 θῆρες, ἐρωχασαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς
 165 σιγῇ φρικαλέσιν ἐπὶ πλευρῆσι μένουσι,
 πικρὰ δὲ πεινάντες δίξυρης ὥπ' ἀνάγκης
 τλήμονες ἐκδέχαται πότε παύεται δέρμαν ὕδωρ·
 ὃς οἱ γε γλαφυροῖ διὰ ξυλόχοιο θορόντες
 ἀτλήτους ἀνέχοντο πόνους ἀκμῆτες Ἀχαιοί.
 170 Τοῖσι δὲ ἐπεκλήσσετο θύρην ἐγκύμονος ἵππου
 πιστὸς ἀτεκμάρτοιο δόλου πυλαωρὸς Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὸς δὲ ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἔζετο· τῷ δέ οἱ ἀμφῷ
 δρθαλμῷ ποθέοντες ἐλάνθανον ἔκτὸς ἔοντας.
 Ἀτρείδης δὲ ἐκέλευσεν ὑποδρητῆρας Ἀχαιοὺς
 175 λῦσαι λάινον ἔρχος ἐγγάμπτοισι μακέλλαις,
 ἵππος διπερ κεκάλυπτο· θέλεν δέ εἶ γυμνὸν ἐᾶσαι,
 τηλεφανῆς ἵνα πᾶσιν ἔην χάριν ἀνδράσι πέμπη.
 Καὶ τὸ μὲν ἔξελάχαινον ἐφημοσύνη βασιλῆος.
 'Ηέλιος δὲ ὅτε νύκτα πολύσκιον ἀνδράσιν ἔλκων

EXCIDIUM III.

prævenit et flagellum et equitis minas.
 Tydides autem subsecutus est Neoptolemum Diomedes,
 admiratus, quia talis fuerat etiam prius Achilles.
 Secutus est etiam Cyanippus, quem generosa Comætho
 Tydei-filia, nuptias breves sortita,
 præmatre-mortuo peperit filium scutato Αἴγαλεο.
 Surrexit etiam Menelaus; egit enim ipsum ferox impetus
 Deiophobi ad certamen, sævaque sedebat cum ira,
 alterum raptorem uxoris cupiens deprehendere.
 Post hunc Locrensis properavit Oilei acer Ajax,
 adhuc animum habens prudentem, neque in puellis
 insaniens illicite. Suscitavit vero etiam alium,
 Idomenea Cretensem semicanum regem.
 Nestorides etiam cum his ibat fortis Thrasymedes,
 et Telamonis filius jaculator ivit Teucer;
 et cum his Admeti filius dives-equis surrexit
 Eumeles. Post hunc vero vates properavit Calchas
 bene intelligens, quod labore immenso absoluto
 jam Trojanam urbem populaturi-essent Græci.
 Nequaquam vero relicti-sunt aversi ab-auxilio
 Eurypylus Euæmonides strenuusque Leonteus,
 Demophonque et Acamas, duo Thesei filii,
 et Οἰtygides Anticlus, quem ibi mortuum
 in-equo lacrimantes sepeliverunt Achivi,
 Peneleosque et Meges et Antiphates magnanimus,
 Iphidamasque et Eurydamas, Pelæ proles,
 arcuque Amphidamas armatus. Ultimus tandem
 opificium suum prudentissimus concendit Epeus.
 Vota-facientes deinceps Jovis cæsæ filiae
 equinam festinabant ad navem. Ipsi autem Miuvra
 ambrosium temperatum deorum attulit cibum,
 epulum ut-haberent, ne per-totum-diem insidiantes,
 exhausti gravarent genua tristi fame.
 Ut autem, quando frigoribus velocium nebularum
 aerem condensans nix conspergit agros,
 liquefacta autem demittit magnum flumen; at de petra
 celeriter desilentes præcipiti cursu,
 strepitum pertimescentes montani fluminis,
 feræ, diffugientes sub declive cavi latibuli,
 tacite horrenda juxta latera manent montis
 acerbaque fame-laborantes miseram ob necessitatem
 patientes expectant, quando desitura-sit vehemens aqua.
 sic igitur concavum per latibulum ruentes
 intolerabiles sustinebant labores indefessi Achivi.
 Post hos vero clausit januam prægnantis equi
 fidus occulti doli portitor Ulysses.
 Ipse vero in capite speculator sedebat; at ejus ambo
 oculi avidi latebant eos-qui-extra erant.
 Atrides autem jussit ministros Achæos
 eruere lapidem septum curvis ligonibus,
 quod equus tectus-erat; voletbat enim eum nudum relin
 quere,] conspicuus ut omnibus suum decus viris exhiberet.
 Et illud quidem effodiebant mandato regis.
 Sol vero cum noctem umbroram hominibus afferens

- 210 ἐς δύσιν ἀχλούπτεζαν ἔκηρδολον ἔτραπεν ἥῶ,
δὴ τότε κηρύκων ἐπειδόντα λαὸν ἀυτὴν
φεύγειν ἀγγελέουσα καὶ ἐλκέμεν εἰς ἄλλα κοιλην
νῆσος ἔυκραίρους ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
ἔνθα δὲ πευκήντος ἀνασχόμενοι πυρὸς δρκὴν
215 ἔρχεται τε πρήσαντες ἔυσταθέων κλισιάων,
νηυστὸν ἀναπλωέοκον ἀπὸ 'Ροιτεάδος ἀκτῆς
δρυμοῦ ἐς ἀντιπέραιον ἔυστεφάνου Τενέδιον,
γλαυκὸν ἀναπτύσσοντες ὑδωρ Ἀθαμαντίδος Ἐλλης.
Μοῦνος δὲ πληγῆσιν ἔκούσια γυῖα χαραχθεῖς
220 Αἰσιμόνης ἔλλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἥρως,
κρυπτὸν ἐπὶ Τρώεσι δόλον καὶ πήματα κεύθων.
'Ως δ' ὅπότε σταλίκεσσι λίνον περικυκλώσαντες
θηρσὶν ὀρειπλανέσσι λόχον πολωπὸν ἔπιξαν
ἀνέρες ἀγρευτῆρες· δ' ἔκκριδὸν οἶος ἀπ' ἄλλων
225 λαθρίδιος, πυκνοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δεδυκὼς,
δίκτυον παπταίνων ἔλαθεν θηροσκόπος ἀνήρ·
ὡς τότε, λωβητοῖσι περίστικτος μελέεσσι,
Τροίῃ λυγρὸν δλεύθρον ἐμήρθετο· καὶ δέ οἱ ὠμοὺς
ἔλκεται ποιητοῖσιν ἐπέρρεε νήχυτον αἴμα.
230 Ή δὲ περὶ κλισίγησιν ἐμάκιντο παννυχίη φλὸξ,
καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδινέα φοιτάδι ριπῆ·
"Ηραίστος δ' ἔκλειεν ἐρίθρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
παντοίας ἐτίνασσεν ἐπιπνείουσα καὶ αὐτὴν
μήτηρ ἀθανάτοις πυρὸς φωεύμενος Ἀρη.
235 Ήδη δὲ Τρώεσι καὶ Πλιάδεσσι γυναιξὶν
ὅρθροιν ὑπὸ σκιόντα πολύθροος ἥμιλος φύμη,
δήιον ἀγγέλλουσα φόδον σημάντορι καπνῷ.
Αὐτίκα δ' ἔξεθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῖτας
πεζοὶ θ' ἵππηντες τε καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
240 διέρμενοι μὴ ποὺ τις ἔην δόλος ἄλλος Ἀχαιῶν.
Οἱ δὲ θοῆς οὐρῆς ὑποζεύχαντες ἀπήναις
ἐκ πόλιος κατέβαινον ἔμα Πριάμῳ βασιλῆι
ἄλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
θαλπόμενοι περὶ παισὶν δόσους λίτε φοίνιος Ἀρη,
245 δισσόμενοι καὶ γῆρας ἔλευθερον. Οὐδὲ μὲν ἐμελλον
γηθῆσιν ἐπὶ δηρὸν· ἐπει τὸν δίος ἥθελε βουλῆ.
Οἱ δ', ὅτε τεχνήντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππου,
θαύμασσαν ἀμφιχυθέντες, ἀτ' ἡγήνεται ἰδόντες
αἰετὸν ἀλκήντα περικλάζουσι κολοιοί.
250 Τοῖσιν δὲ τρηχεῖα καὶ ἀκριτος ἐμπεσει βουλῇ·
οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθεῖ κεχμηῶτες,
ἵππον ἀπεχθήραντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Ἀγαιῶν,
ἥθελον ἢ δολιγοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι,
ἥξε καὶ ἀμφιτούμοισι διαρρήξαι πελέκεσσιν.
255 οἱ δὲ, νεοζέστοι πεποιθότες ἔργματι τέχνης,
ἀθανάτοις ἔκλευον ἀργίον ἵππον ἀνάψαι,
ὕστερον Ἀργείου μόσθιον σημήνιον εῖναι.
Φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι παναίσια γυῖα κομίζων
γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνήρ·
260 αἴματι δὲ σμώδιγγες ἀεικέει βεθριθύαι,
ἁγνια λωβήντα θῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
Αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ποδῶν προπάροιθεν ἔλυσθεὶς
ἴκεσσαις παλάμησι παλαιῶν ἥψατο γούνων,

ad occasum tenebrosum procul-radiantem convertisset
diem,] tum sane praeconum per-populum dispersa-est vox
ut fugerent nuntians et traherent in mare profundum
naves bene-cornutas et rudentes solverent :
ibi vero picei sublato ignis impetu
et propugnaculis incensis firmorum castrorum,
navibus renavigabant de Rhœteo littore
ad portum oppositum pulcre-coronatae Tenedi,
cæruleam sulcantes aquam Athamantidis Helles.
Sonus vero plagiis sponte membra sauciatus
Æsimides relictus-est Sinon, fraudulentus heros,
occultum contra Trojanos dolum et nocumenta abscondens.] Ut vero quando vallis rete circumdantes
feris montanis insidias multiforas struunt
viri venatores, seorsim vero solus ab aliis
occultus, densos ramos qui-subiit,
retia spectans latet ferarum-insidiator vir :
sic tunc foedata stigmatis-notatus membra
Trojae triste exiitum struebat *Sinon*; per humeros autem
ipsi] de-vulneribus factitiis defluebat fluidus crux.
Cæterum circa tentoria furebat per-noctem-totam flamma,
fumum eructans valde-vorticosum grassanti impetu.
Vulcanus enim jubebat gravisonus, et procellas
varias excutiebat afflans etiam ipsa
mater immortalis ignis, lucida Juno.
Jam vero Trojanis et Iliadibus mulieribus
sub crepusculum umbrosum multisona venit fama
hostilem denuncians fugam significatore fumo.
Statim igitur exiliebant portarum pandentes seras
et pedites et equites atque in campum effundebantur
investigantes, ne forte quis esset dolus alius Achivorum.
Ac velocibus mulos jungentes plastris
ex urbe descendebant cum Priamo rege
alii senatores : expeditissimi autem fuerunt
spe-lactati propter filios, quos reliquerat cruentus Mars,
videntes etiam senectutem suam liberam. Non utique debebant]
gaudere ad longum *tempus*, quia Jovis *sic* voluit decretum.] At, ubi artificiosi viderunt corpus agile equi,
admirati sunt circumfusi, ut striduli videntes
aquilam robustam circumstrepunt graculi.
His autem asperum et dubium incidit consilium :
alii enim bello luctuoso defatigati,
equum exosi, cum esset opus Graecorum,
volebant aut longis præcipitiis illidere,
aut etiam acutis dirumpere securibus;
alii vero nuperfacti confisi artificiis operis,
diis iusserunt Martium equum consecrari,
posteriorus Graeci belli signum ut-esset.
Deliberantibus vero de his, variata *loris* membra gerens
nudus per campum apparuit misere-affectus vir ;
sanguine enim vibices turpi refertæ
vestigia dira vehementium ostendebant flagellorum.
Mox autem Priami ante pedes volutus
supplicibus manibus senilia attigit genua ,

- λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἴσχε μῆθον·
 205 Ἀνδραὶ μὲν Ἀργείοισιν δμόπλουν εἴ μ' ἔλειρεις,
 Τρώων δὲ ρυτῆρα καὶ ἀστεος εἴ με σαύσεις,
 Δαρδανίδη σκηπτοῦχε, καὶ βασταν ἔχθρὸν Ἀχαιῶν,
 οἵτινες με λωθήσαντο θεῶν δπιν οὐκ ἀλέγοντες,
 οὐδὲν ἀλιτράνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηγένεις αἰεί·
 210 ὃς μὲν Ἀχιλλῆς γέρας ἡρπασαν Αἰακίδος,
 ὃς δὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρῳ,
 ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην·
 καὶ νῦν οἵτινες μ' ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, οὕνεκα φύγειν
 οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένειν δὲ ἔκέλευον ἐταίρους·
 215 οἱ δὲ νοοπλήγεσσιν ἀτάσθαλίησι δαμέντες,
 εἴματα μέν μ' ἀπέδυσαν, δεικελίησι δὲ ἵμασθλαις
 πᾶν δέμας οὐτήσαντες, ἐπὶ ξεῖνῃ λίπον ἀκῆρη·
 ἀλλὰ, μάκαρ, πεφύλαξο Δίὸς σέθαις ίκεσίοι·
 χάρμα γάρ Ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἔστης
 220 χειροῖς ὅποι Τρώων ικέτην καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι.
 Αὐτάρ ἥγω πάντεσσιν ἐπάρχιος ἔσσομαι οὐδιν,
 μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλινοροσον Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο τὸν δὲ γέρων ἀγανῆ μειλίξετο φωνῆ·
 Ξεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτι ζοικε
 225 τάρβος ἔχειν· ἔψυχες γάρ ἀνάρσιον ὕδριον Ἀχαιῶν·
 αἱεὶ δὲ ἡμέτερος φύλος ἔσσεσαι· οὐδέ σε πάτρης,
 οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἴμερος αἴρει.
 Ἄλλ' ἂγε, καὶ σύ μοι εἰπὲ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
 ἔπιπος, ἀμειλίκτοιο φόρου τέρας· εἰπὲ δὲ σεΐο
 230 οὖνομα καὶ γενεὴν, διόθεν δέ σε νῆες ἔνεικαν.
 Τὸν δὲ πιθαρσήσας προσέρχητο πολυμήχανος ἥρως·
 Ἐξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἔθελοντα κελεύεις.
 Ἀργος μοι πόλις ἐστί, Σίνων δέ μοι οὖνομα κείται·
 Αἴσιμον αὖτος καλέσουσιν ἐμὸν πολὶον γενετῆρα.
 235 Ἐπιπον δὲ Ἀργείοισι παλαιότατον εὗρεν Ἔπειός·
 εἰ μὲν γάρ μιν ἔτετε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ,
 Τροίην θέσφατόν ἐστιν ἐλεῖν πόλιν ἔγχος Ἀχαιῶν·
 εἰ δέ μιν, ἀγνὸν ἄγαλμα, λάθη νηοῖσιν Ἀθήνην,
 φεύξονται προφυγόντες ἀνηγνύστοις ἐπ' ἀεθλοῖς.
 240 Ἄλλ' ἄγε δὴ σειρῆσις περίπλοκον ἀμφιβαλόντες
 ἔλκεται δὲ ἀχρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἴππον·
 ἀμμι τὸν Ἀθηναῖν ἐρυσίπτολις ἡγεμονεύοι,
 δαιιδάλεον σπειδούσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτῇ.
 Ὡς δέ τοι· καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἔκέλευσε λαβόντα
 245 ἔσσασθαι χλαίναν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοείαις
 δησάμενοι σειρῆσιν ἔϋπλέκτοις τε κάλοισιν,
 εἴλικον ὑπὲρ πεδίοιο θιῶν ἐπιθήτορα κύκλων
 ἴππον, ἀριστήσεσι βεβυσμένον· οἱ δὲ πάροιθεν
 κύλοι καὶ φόρμιγγες δύμὴν ἐλίγαινον ἀοιδήν.
 250 Σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἵσιν δμίχλη
 ἀσκοπος ἔσσομένων· κενεῷ δὲ δρό χάρματι πολλοὶ¹
 πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπταίοντες δλέθρῳ.
 Οἴη καὶ Τρώεσσι τότε φισιμόροτος ἀτη
 ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος ἔκώμασεν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 255 ἥδεεν, οὕνεκα λάθρον ἐφέλκετο πένθος ἀλαστον.
 Ἀνθεα δὲ δροσάνετος ἀμησάμενοι ποταμοῖο
 ἔστεφον αὐχενίους πλοχάμους σφετέροιο φονῆς.

EXCIDIUM III.

imploransque senem dolosum exclamavit sermonem :
 Virum Græcis socium-navigationis si me miseraris,
 Trojanorum servatorem et urbis si me servaveris,
 o Dardanide imperator, et summum inimicum Achæorum,
 sic me læserunt deorum ultionem non curantes,
 nihil peccantem, improbi et immisericordes semper :
 sic etiam Achillis honorarium rapuerunt ΑΞαίδαι,
 sic Philoctetem reliquerunt impeditum colubro ,
 interfecerunt etiam ipsum invidi Palamedem :
 et sic nunc mihi fecerunt iniqui , quia fugere
 non volebam cum ipsis, sed manere jubebam socios.
 Qui mentem-perturbante improbitate subacti
 vestibus me exuerunt , diris vero flagris
 omni corpore caeso, in peregrino reliquerunt littore.
 Age, o beate, observa Jovis reverentiam supplicum-præ-
 sidis;] gaudium enim Græcis ero, si siveris
 sub manibus Trojanorum supplicem et hospitem *me* perire.
 Verum ego omnibus adjutor ero vobis ,
 ne-amplius metuatis bellum redintegratum Græcorum.
 Sic dixit; eum vero senex blanda consolatus-est voce :
 Hospe, te quidem Trojanis mixtum non amplius con-
 venit]metum tenere ; effugisti enim impiam injuriam Achæ-
 orum :] semper vero noster amicus eris , neque te patriæ,
 neque opulentarum ædium dulce desiderium capiet.
 Atqui age et tu mihi dic, quidnam hoc monstrum sit,
 equus, horrendi timoris portentum ! dic etiam tuum
 nomen et genus, unde vero te naves tulerint.
 Hunc vero confusus allocutus-est valde-versutus heros :
 Eloquar etiam hæc ; tu enim me volentem jubes.
 Argos mihi patria est, Sinonque mihi nomen est ,
 ΑΞιμον autem nominant meum senem patrem.
 Equum vero Græcis olim-prædictum excogitavit Epeus :
 siquidem enim eum siveritis manere hic in campo ,
 Trojanam fatatum-est ut-capiat urbem hasta Græcorum ;
 si vero eum, sacram statuam, acceperit templis *suis* Mi-
 nerva,]fugient Græci aufugientes infectis certaminibus.
 Verum agite catenis undique circumdatum
 trahite in arcem magnam aureo-freno-conspicuum equum.
 Nobis autem Minerva urbis-custos dux-sit
 artificiosum festinans accipere donarium et ipsa.
 Sic utique dixit, et hunc quidem rex jussit capere-et
 induere chlænam ac tunicam. Illi vero (*Trajanii*) bubulis
 vinctum funibus ac bene-tortis rudentibus
 trahebant per campum velocium ascensorem rotarum
 equum, heroibus repletum ; ante vero *equum*
 tibiae et citharae consonum modulabantur carmen.
 Miserum stultorum hominum genus, quibus caligo
 inconspicua est futurorum , et vano præ gaudio multi
 sæpe ignorant se-incidere exitio.
 Qualis etiam Trojanis tunc perniciosa noxa
 in urbem sponte ingressa-est, nec quisquam virorum
 norat, quod rapide attrahebatur luctus infinitus.
 Flores autem aquosi metentes fluvii
 coronarunt collares capillos sui occisoris.

Γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλους,
δεινὸν ὑπερρυχάπτο· σιδήρειοι δὲ καὶ αὐτῶν
320 τριβόμενοι τριχεῖαν ἀνέστενον ἄξονες ἡχῆν·
τετρίγει δὲ κάλω ἔνυοχὴ, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
λιγνὺν αἰθαλόεσσαν Ἐλιξ ἀνεκήκτε σειρήν.
Πολλὴ δὲ ἐλκόντων ἐνοπῇ καὶ κόμπος δρώρει·
ἔρεμες νυμφαίσιν ἄσμα δρυσὶ δάσκιος Ἰδη,
325 ἵαχε καὶ Ξάνθου ποταμοῦ κυκλούμενον ὕδωρ,
καὶ στόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· οὐρανή δὲ
ἐκ Διὸς ἐλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ.
Οἱ δὲ ἥγον προπάροιθεν· ὅδος δὲ ἔναρύνετο μακρὴ,
330 σχιζομένη ποταμοῖσι καὶ οὐ πεδίοισι δμοῖῃ.
Εἴπετο δὲ αἰδόλος Ἰππος ἀργεῖφιλους ἐπὶ βωμοὺς,
κυδιόνων ὑπέροπλα· βίη δὲ ἐπέρεισεν Ἀθήνη
χείρας ἐπιθρίσασα νεογλυφέων ἐπὶ μηρῶν.
“Ως δὲ θέων ἀκίνητος ἐπέδραμε θάσσον δῖστοῦ,
335 Τρῶας ἔυσκάρθμοισιν δοιπορίηστι διώκων,
εἰσόκε δὴ πυλέων ἐπεθήσατο Δαρδανιάων.
Αἱ δέ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πτύχες ἔστείνοντο·
ἀλλ’ Ἡρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὖθις ὅδοιο
πρόσθεν ἀναστέλλουσα· Ποσειδάων δὲ ἀπὸ πύργων
σταθμὸν ἀνοιγμένων πυλέων ἀνέκοπτε τριανή.
340 Τρωΐάδες δὲ γυναικες ἀνὰ πτόλιν ἀλλοθεν ἀλλα,
νύμφαι τε πρόγαμοι τε καὶ ἰδμονες Εἰλειθύης,
μολπῆς τ’ ὀρχηστικῆς τε περὶ βρέτας εἰλίσσοντο·
ἄλλαι δὲ χρονώσαν ἀμελγόμεναι κάριν ὅμερον
δλαγῷ δουρατέῳ φοδέους στορέσαντο τάπτητας·
345 αἱ δὲ θαλασσαῖς ἐπιμάζια νήματα μίτρης
λυσάμεναι κλωστοῖς κατέπλεκον ἀνθειν Ἰππον·
καὶ τις ἀπειρεσίοι πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα,
γρυσείν προχέουσα κρότῳ κεκερασμένον οἶνον,
γαῖαν ἀνεκνίσσωσα χυτὴν εὐώδει πηλῷ.
350 Ἄνδροιδέν δὲ βοῆ συνεθάλλετο θῆλυς ἴωῃ,
καὶ παῖδιν ἀλαζήτος ἐμίσγετο γήραος ἡχῆς.
Οἵα δὲ ἀφενιοῦ μετήλιδες ὀκεανοῖο
χείματος ἀμφιπολοὶ, γεράνων στίχεις ἡεροφύνων,
κύκλων ἐποχμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχηθμοῖο
355 γειοπόνοις ἀρότησιν ἀπέκθεα κεκληγυῖαι·
ὅς οἴης κλαγγῆ τε δὲ ἀστεοῦ ἥδε κυδοῦμῷ
ἥγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν Ἰππον.
Κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμενιν
ἥθελεν ἐν θαλάμοισι· διασβρήξασα δὲ ὁχῆας
360 ἔδραμεν ἥτε πόρτις ἀσύρος, ἥτε τε τυπεῖσαν
κέντρον ἀνεπτοίησε βοοδράισταο μώπος·
ἥ δὲ οὔτ’ εἰς ἀγέλην ποτιδέρκεται, οὔτε βοτῆρι
πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνῳ
δέξει θηγομένη βρέων ἔξηλυθε δεσμῶν·
365 τοίν μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσείτε δάρνην.
Πάντη δὲ βρυγῆστο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
οὐδὲ φύλων ἀλέγεις· λίπεν δέ ἐ παρθένος αἰδώς.
Οὐχ, οὕτω Θρήσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναικα
370 νήδυμος αὐλός ἔτυψεν δρειμανέος Διονύσου,
ἥ τε θεῷ πληγεῖσα παρήρον δύμα τιταίνει,

Porro terra æneis fissa rotis
graviter mugiebat, ferri vero ipsarum
attriti gravi spirabunt axes strepitū;
stridebat etiam rudentum connexio, ac tota extensa
pulverem turbidum voluta suscitabat catena.
Magnus vero trahentium clamor et strepitus excitabatur;
strepebatque nymphalibus cum quercubus umbrosa Ida,
insonuit etiam Xanthi fluminis circumacta aqua,
ostiumque clangebat Simoisium, ac cœlestis
de Jove attractum bellum indicabat tuba.
Illi vero ducebant porro; via autem aspera est longa,
dissecta fluviis neque planitiei comparanda.
Sequebatur vero celer equus Marti-amatas ad aras,
superbiens excellenter; vi etiam impulit Minerva
manus supponens recens-fabricatis costis.
Quare currēns velocissimus ruebat celerius jaculo,
Trojanos expeditis gressibus subsequens,
donec ad-portas accesserit Dardanias.
At ipsi advenienti portarum valvæ angustiores erant:
sed Juno laxavit eas rursus ad cursum viæ
ante attollens, Neptunus vero de turribus
limen apertarum portarum dissecuit tridente.
Trojanæ mulieres per urbem aliunde aliae,
puellæ despontataeque et expertæ Lucinam,
carmine et saltatione circa effigiem volvebantur,
aliae vero teneram exsiccantos gratiam pluviae (rorem)
equo ligneo roseos superstraverunt tapetes;
aliae autem purpurea pectorales texturas zonæ
solventes textis his circumplicabant ornamentiis equum;
et alia immensi dolii operculo sublato,
aureo diffundens croco temperatum vinum,
terram suffiebat fusilem odorato vino.
Porro virili voci commiscebatur muliebris clamor,
et puerorum strepitus miscebatur senectutis sono.
Quales vero divitis advenae Oceani,
hiemis ministri, gruum turmæ in-aere-gruentium,
circulum ineunt erraticæ saltationis
agricolis rusticis invisa clangentes:
sic hi clangore per urbem et tumultu
duxerunt in arcem gravidum intus equum.
Filia vero Priami a-Deo-impulsa non amplius manere
voletab intra thalamos; sed effractis repagulis
ferebatur quasi juvenca expedita, quam ictam
aculeus sauciavit boves-vexantis œstri;
ipsa vero neque ad gregem respicit, neque pastori
obtemperat, neque pabulum desiderat, sed telo
acuto sauciata boum transit septa:
talis vaticidi stimuli ictu virgo
errans corde, sacram concutiebat laurum.
Ubique vero mugiebat per urbem, neque parentes
neque amicos curabat; reliquit enim ipsam virgineus pu-
dor.] Non sic Thressam in saltibus mulierem
dulcis tibia excitavit in-montibus-furentis Bacchi,
quæ a-deo percussa vagum oculum intendit,

γυμνὸν ἐπισείσουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῷ·
ώς ἦγε πτερόντος ἀνατίξασα νόσοι
Κασσάνδρη θεόσοιος ἐμακίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
375 κοπτομένη καὶ στέρνον ἀνίχης μαινάδι φωνῇ·
Ὥμελεοι, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες
δικιόνιοι μάίνεσθε καὶ ὑστατίην ἐπὶ νύκτα
σπεύδετε, καὶ πολέμου πέρας καὶ νήγρετον ὕπνον;
δυσμενέων δέδε κῶμος ἀρήιος· αἱ δέ που ἡδη
380 τίκτουσιν μογερῆς Ἐκάθης ὠδῖνες δνείρων·
λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμῳ λυθέντος.
Τοῖος ἀριστήνων λόγος ἔρχεται, οὐς ἐπὶ χάρυνη
τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμαυροτάτην ὑπὸ νύκτα
τέξεται δέρμιψος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἀρτὶ θορόντες
385 ἐς μόθον δρμήσουσι τελεισταῖς πολεμισταῖς.
Οὐ γάρ ὑπὸ ὥδινεσι μογοστάκον ἵππον ἀνεῖσται,
ἀνδράσι τικτομένοισιν ἐπισχήσουσι γυναικες·
αὐτὴ δὲ Εἰδειθεια γενήσεται καὶ μιν ἔτευξεν·
γραστέρα δὲ πλήθυσταν ἀνακλίνασσι βοῆσει
390 μαίᾳ πολυκλαύτοι τόκοι πτολίπορθος Ἀθήνη.
Καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἐλίστεται ἐνδοθι πύργων
αἴματος ἐχγυμένου πέλαγος καὶ κῦμα φόνοι·
δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
νυμφίᾳ· φωλεύει δὲ ὑπὸ δύορχας κευθόμενον πῦρ.
395 Ωὶ μοι ἐμῶν ἀγέων, φὶ μοι σέο, πάτριον ἀστοῦ·
αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται· οἰχεται ἔργον
ἀθηνάτων, προθέλυμνα θεμείλια Λαομέδοντος·
καὶ σὲ πάτερ καὶ μῆτερ δύορχοι, οἵα μοι ἡδη
ἀμφοτέροι πείσεσθε· σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρά δεδουπῶς
400 κείσεαι Ἐρκείοι Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῷ·
μῆτερ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
λυσσαλένη ἐπὶ παισι θεοὶ κύνα παικτουσιν.
Διὰ Πολυξείην, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύοι· γαῖας
κεκλιμένην δίλιγον δακρύσουμαι· ὃς δρέλεν τις
405 Ἄργείων ἐπὶ τοῖσι γόροις δέλεσαι με καὶ αὐτὴν.
Τίς γάρ μοι χρειώντιον πλέον, εἴ με φυλάσσει
οἰκτροτέρῳ θυνάτῳ, ξείνη δέ με γαῖα καλύψει;
τοιᾶδε ἐμοὶ δέσποινα καὶ αὐτῷ δῶρα ἀνακτεῖ
ἀντὶ τότων καμάτων Ἀγαμέμνονι πότυμον ὑφαίνει.
410 Ἄλλῃ δέη φράζεσθε, τά τε γνώσεσθε παθόντες,
καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε, φύλοι, βλαψύρονος ἄτης.
Τηγγύσθω πελέκεσται δέμας πολυχανδέος ἵππον,
ἡ πυρὶ κατέσθω· δολέστητα δὲ σώματα κεύθων
ολλύσθω, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
415 Καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν διτρύνεσθε,
στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατευγῆς.
Ημὲν ἔρη· τῇδε οὕτις ἐπειθετο τὴν γάρ Ἀπόλλων
ἀμφότερον μάντιν τὸν ἀγαθὴν καὶ ἀπίστον ἔθηκεν.
Τὴν δὲ πατήρ ἐνένισπεν δύμοκλήσας ἐπέεσσιν [μανι,
420 Τίς σε πάλιν, κακόμαντι, δυσώνυμος ἤγαγε δαί-
θαρσαλέη κυνόμυια; μάτηη θάλεους ἀπερύκεις.
Οὔπω τοι κέκυηκε νόσος λυστρώδεις νούσω,
οὐδὲ παλιμφήσιον ἐκορέσσετο λαθροσυνάων,
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρησιν ἐπαχγυμένη θαλίγησιν
425 ἡλυσθεις, δπόπτε πάσιν ἐλευθερον ἡμαρ ἀνηψειν

nudum illidens caput nigrae hederæ,
ut alata exiliens mente
Cassanndra a-deo-inspirata furebat; frequenter autem co-
mam] lanians et pectus exclamavit furiosa voce:
O miseri, quare istum infensum equum ducentes
infelices furitis et extremam ad noctem
properatis et belli finem et inexcitabilem somnum?
hostium haec turma est Martia; ac jam fere
partiunt miseræ Hecubæ dolores somniorum,
et desinit tardus annus bello soluto.
Tale principum latibulum adest, quos ad bellum
armis coruscantes obscurissimam sub noctem
pariet fortis equus; in terram vero modo prosilientes
ad prælium festinabunt consummatissimi bellatores.
Non enim sub partus-doloribus laborantem equum rele-
vantes] viris editis attendent mulieres:
ipsa vero Lucina fiet, qua illum fabricavit,
ventremque prægnantem aperiens clamorem-tollet
obstetrix luctuosi partus, urbium-vastatrix Minerva.
Atqui purpureum volvit intra terves
sanguinis effusi pelagus et fluctus cædis,
vinculaque miserarum nectuntur circa manus mulierum
jagalia; latet enim sub lignis (*in equo*) occultatus ignis.
Væ mihi propter-meos dolores, vae mihi propter-te, patria
urbs!] Mox mihi exiguis cinis eris: perit opus
Deorum, profunda fundamenta Laomedontis;
etiam te, pater ac mater, lugeo, qualia mihi nunc
ambo sustinebitis! tu quidem, pater, misere prostratus
jacebis Hercei Jovis magni ad aram;
mater liberis-præstans, te humana ex forma
rabidam super liberis dī canem facient.
Divina Polyxena, te vero patriam prope urbem
mortuam-jacentem non-diu lugebo. Utinam aliquis
Græcorum inter tuos luctus occideret me etiam ipsum!
Quæ enim mihi utilitas vitæ amplius, si me reservat
miseriori morti, peregrinaque terra me teget?
Talia mihi domina et ipsi dona regi
pro tot laboribus, Agamemnoni, letum textit.
Sed jam considerate, hæcque noscite patientes,
et nebulam abstergite, amici, insipientis noxae.
Rumpatur securibus corpus ampli equi,
aut igni comburatur; hostilia vero corpora occultans
pereat, magnumque desiderium Græcos subeat.
Et tunc mihi convivamini et ad choream excitamini,
statuentes crateras libertatis amabilis.
Illa quidem *sic* locuta-est; ei vero nemo obtemperabat:
ipsam enim Apollo] utrumque, vatam et bonam et suscep-
tam, reddidit.] Eam pater increpuit minatus verbis:
Quis te iterum, mala-vates, infaustus adduxit daemon,
temeraria, impudentissima? frustra latrans *nos dehortari*.
Nondum tibi defatigatus-est animus insano morbo,
neque malesonis saturatus-est furoribus,
sed etiam nostris invidens conviviis
advenisti, quando omnibus liberum diem exhibituit

ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδωσε δὲ νῆας Ἀγαῶν; οὐδ' ἔτι δούρατα μαχρὰ τινάσσεται· οὐδ' ἔτι τόξα Ἐλκεται· οἱ ξιφέων σαλέη· σιγῶστι δὲ δίστοι.

Ἄλλα γοροὶ καὶ μοῦσα μελίπνοος· οὐδ' ἔπι νείκη.

430 Οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδὲ ἐπὶ δῆριν ἄνδρα γυνὴ πέμψατα νέκυν δαχρύσατο γήρη.

Ἴππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Ἀθήνη.

Παρθένες τολμήσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,

ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαρίνουσα,

μογθίζεις ἀτέλεστα καὶ ιερὸν ἀστυ μιανίνεις.

Ἐρρ̄οισι οὔτως· ἡμῖν δὲ γοροὶ θαλίαι τε μελονται· οὐ γάρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται, οὐδὲ ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς.

Ως εἰπὼν ἐκέλευσεν ἀγειν ἐτερόφρονα κούρην

440 κευθὺν δέσω θαλάμῳ· μόρις δὲ ἀκέουσα τοκῆτη

πεθέτο· παρθενίη δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα

κλαίειν, ἐπισταμένη τὸν ἐν μόρον· ἔβλεπε δὲ ἡδη

πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.

Οἱ δὲ, πολιστούχοι θεῆς ὑπὸ νήσον Ἀθήνης

445 ἵππον ἀναστήσαντες ἕξέστων ἐπὶ βάθρων,

ἔφλεγον ιερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βαμών·

ἀθάνατοι δὲ ἀνένευσον ἀνηγνύστους ἔκχτόμβας.

Εἴλαπνην δὲ πέπλομος ἔην καὶ ἀμήχανος θέρις,

θέριος ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος σίνου·

450 ἀρραδίη τε βέβυστο μεθημοσύνη τε κεγκίνει

πάσα πολις· πυλέων δὲ διλγίοις φυλάκεστοι μεμήλειν

ἡδη γάρ καὶ φέγγος ἐδύνετο· δαιμονίη δὲ

Πλιον οἰπεινή διεσπίτολις ἀμφίβαλεν νύξ.

Ἀργείη δὲ Ἐλένη, πολιὸν δέμας ἀσκήσασα,

455 ἥλθε δολοφρόνευσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη,

ἐκ δὲ καλεσσαμένη προσέφη πειθήμονι φωνῇ·

Νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγήνωρ,

ἴππω δουρατέω κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ Ἀγαῖων

ἡγεμόνες λοχώσοι τεῶν μνηστῆρες ἀέθλων.

460 Ἄλλη ίτι, μηδὲ τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,

μήτ' ἅλων Τρώων, μήτ' αὐτοῦ Δηϊόβδοιο·

ἡδη γάρ σε δίδωμι πολυτλήτῳ Μενέλᾳ.

Ως φραμένη θεὸς αὖθις ἀνέδραμεν· δὲ δόλοισι

θελγομένη κραδίη θάλαμον λίπει κηρώντα·

465 καὶ οἱ Δηϊόβδοις πόσις εἴπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν

Τρωάδες ἐλεγχίτωνες ἐθηγήσαντο γυναικες.

Ἡ δὲ δόποι οὐκαμέλαθρον ἔις ιερὸν ἥλθεν Ἀθήνης,

ἔστη παπταίνουσα φυῖν εὐήνορος Ίππου.

Τρὶς δὲ πειροτείχουσα καὶ ἀργείους ἐρέθουσα

470 πάσας ἡκάμους ἀλλόγους δόνομαζεν Ἀγαῖων

φωνῇ λεπταλέῃ· τοι δὲ ἔνδοθι θυμὸν ἀμυσσον

ἀλγεινοὶ κατέχοντες ἐλεμένα δάκρυν συγῇ.

Ἐστενε μὲν Μενέλαος, ἐπεὶ κλέε Τυνδάρεωντας,

κλαίει δὲ Τυδείδης μεμνημένος Αἴγιαλείνες.

475 οὐνομα δὲ ἐπτοίσην Οδυσσέα Πηνελοπείνες.

Ἄντικλος δὲ, δέτε κέντρον ἀδέξατο Λαοδάμείνες,

μοῦνος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρων ἀνοίξας·

ἄλλος διασεύςκατε πάλτο καὶ ἀμφοτέραις παλάμησιν

ἀμφιπεσῶν ἐπειζεν ἐπειγμένον στόμα λῦσαι·

nobis Juppiter Saturnides et dissipavit naves Graecorum? neque amplius hastae longae vibrantur, neque amplius arcus intenduntur, non gladiorum strepitus est, silentque sagitta. Verum choreæ cantusque mellisonus sunt; neque adsunt lites.] Non mater propter filium luget, neque ad pugnam virum mulier missum mortuum plorat vidua.

Equum adductum suscipit tutelaris Minerva.

Virgo temeraria, tu autem ante aedes proruens, mendacia vaticinans et immianiter furens, laboras temere et sacram urbem foedas.

Male-pereas sic. Nobis vero choreæ conviviaque curæ sunt: non enim amplius Trojæ sub moenibus metus relictus-est, neque amplius fatidica tua indigemus voce.

Sic locutus jussit abduci desipientem virginem intra penetralia thalami. Vix vero invita patri obtemperabat; virginem autem in lectum procidens plorabat, cognoscens suum fatum: videbat enim jam patriæ ardantis in moenibus splendentem ignem. Ipsa vero (*Trojani*), tutelaris deæ sub templum Minervæ equo constituto bene-politis in fundamentis, comburebant sacrificia pulera odoratis in aris: immortales vero respuebant inutiles hecatombas.

Porro convivium populare erat et immensa petulantia, petulantia elevans ebrietatem viros-debilitantis vini; stultitia referta-erat atque ebrietati vacabat tota civitas, portarumque paucis custodibus cura-erat: jam enim lumen solis occidebat: divina vero Ilium excelsum urbi-exitium-afferens circumdedit nox. Argivæ autem Helenæ, candido corpore ornato, apparuit dolosa et prudens Venus, evocatamque compellavit persuadente voce:

Nympha dilecta, vocat te maritus Menelaus præstans, in-equo ligneo absconditus, circae eum Graecorum duces latent, tuorum proci certaminum.

Agedum abi, neque aliqua tibi cura-sit Priami senis, neque aliorum Trojanorum, neque ipsius Deiphobi; jam enim te reddo laborioso Menelao.

Sic locuta Dea iterum recessit; illa autem dolis decepta corde thalamum reliquit odoratum, eamque Deiphobus sequebatur. Ipsam vero euntēm Trojanæ longis-vestibus-indutæ admiratæ-sunt mulieres. Ea igitur quando sublime ad templum venit Minervæ, stetit contemplata formam præstantis equi Ter vero circumiens et Græcos lacessens omnes pulericomas uxores nominabat Graecorum voce submissa. Ipsa vero intus animum affligebant mœsti continentis compressas lacrimas silentio. Ingenuit quidem Menelaus, quando audivit Helenam, flebat etiam Tyrides recordatus ΑΞΙΑΛΕΩΣ, nomen vero afflictavit Ulyssem Penelopes. Anticlus autem, quando stimulum accepit Laodamia, solus responsoriā parabat-reddere vocem aperiens; sed Ulysses desiluit et ambabus manibus irruens pressit festinante os solvere,

480 μάστακα δ' ἀρδήκτοισιν ἀλυκτοπέδησι μεμαρπώς;
εἴχεν ἐπικρατέως· δ' ὁ ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθεὶς,
φεύγων ἀνδροφόνῳ πελώρια δεσμὰ σιωπῆς.
Κοί τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα φερέσθιον· οἱ δέ μιν ἄλλοι
δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοὶ,
485 κοίλον ὑποκρύψαντες ἐς ἵσχον ἔνθεσαν ἴππου,
καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ Ψυχροῖσι βαλόντες.
Κοί νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ οἱ βλοστρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
Παλλὰς ἐπηπειλῆσε, φίλου δ' ἔξήγαγε νησοῦ,
490 μούνη φαινομένη, στερεῇ δ' ἀπεπέμψατο φωνῇ.
Δειλαίη, τέο μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρουσι
καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεχέων καὶ Κύπριδος ἄτη;
οὐπω δ' οἰκτείρεις πρότερον πόσιν, οὐδὲ θύγατρα
Ἐρμιονήν ποθεῖς; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ὀργήγεις;
495 χάζεο, καὶ θαλάμων ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
σὺν πυρὶ μειλιχῷ ποτιδέχνυσο νῆσος Ἀχαιῶν.
“Ως φαμένη κενεήν ἀπάτην ἔκεδασσε γυναικός.
Κοί τὴν μὲν θάλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ χοροὶ⁵⁰⁰
παυσάμενοι, καμάτῳ ἀδδηκότες, ἥριπον ὅπνῳ.
Κοί δή που φόρμῃς ἀνεπάυστο, κείτο δὲ κάμνων
αὐλός ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα
αὐτομάτως ῥείσκεις καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
Ἡσυχίη δὲ πόλιν κατεδόσκετο νυκτὸς ἔταιρη·
οὐδὲ ὄλαχὴ σκυλάκων ἡκούσετο· πάσα δὲ σιγῇ
505 εἰστήκει καλέουσα φόνον πνέουσαν ἀτήν.
“Ηδη δὲ Τρώεσσιν δλέτριον εἴλκε τάλαντον
Ζεὺς ταμίης πολέμοιο, μόγις δ' ἐλέλιξεν Ἀχαιούς.
χάζετο δ' Ἰλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πίονα νηὸν
ἀγνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι Φοῖβος Ἀπόλλων.
510 Αὐτίκα δ' Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον
ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφεγγεῖ δαλῶ.
Πανυχίη δ' ἐτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτῇ
εὐειδῆς Ἐλένη χρυσέην ἐπεδείκνυτο πεύχην.
“Ως δ' ὅπότε πλήθουσα πυρὸς γλαυκοῖσι σελήνη
515 οὐρανὸν αἰγλήνεται κατεχρύσωσε προσώπῳ·
οὐχ δέ που γλωχίνας ἀποξύνουσα κεραίης
πρωτοφαής ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταται ἀσκιον ἀχλὺν,
ἄλλ' δέ κυκλώσασα περίτροχον ὅμματος αὐγὴν
ἀντιτύπους ἀκτίνας ἐφέλκεται ἡελίοιο.
520 τοίη μαρμαρίουσα Θεραπναίη τότε νύμφη
οἰνοπα πῆχυν ἀνεῖλκε φίλου πυρὸς ἡνιοχῆα.
Οἱ δὲ σέλας πυρσοῖο μετήρον ἀλρήσαντες
νῆσος ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοισι κελεύθοις
Ἀργείοι σπεύδοντες· ἀπας δ' ἡπείγετο ναύτης,
525 δηναίου πολέμοιο τέλος διζήμενος εὔρετιν.
Οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροὶ τε μαχηταὶ,
ἄλληλοις τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δέ ἀρά νῆες,
ώκυτεραι κραυτῶν ἀνέμων ταχυπειθεῖς διπῆ,
“Ιλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάνωνος ἀρωγῇ.
530 Ἐνθάδε δὴ πεζοὶ πρότεροι κίον· οἱ δέ τ' ἐλειφθεὶς
ἵπτησες κατόπισθιν, ὅπως μὴ Τρώειον ἴπποι
λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένω χρεμετισμῶ.
Οἱ δέ ἔτεροι γλαυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἔρρεον ἴππου

EXCIDIUM ILII.

labrumque firmissimis vinculis comprehensum
tenebat fortiter; ille vero insurgebat manibus pressus,
effugitus letalis immania vincula silentii.
Et ipsum quidem reliquit spiritus vitalis, eumque reliqui
lacrimis tacitis flentes Graeci,
cavam abscondentes in coxendicem imposuerunt equi
et vestem membris frigidis injicientes.
Etiam alium movisset dolosa mulier (*Helena*) Graecorum,
nisi ipsi horrendo-aspectu ex æthere occurrens
Pallas comminata-fuisse, et dilecto eduxisset templo,
soli *huc* apparens, duraque emisisset voce:
Improba, huc usque scelera *tua* te agunt
et desiderium alienorum lectorum et Veneris noxa?
nondum vero misereris prioris mariti, neque filiam
Hermionen desideras? adhucne Trojanis opitularis?
abi, et thalamorum superius-tabulatum ingressa
cum igne amico excipe naves Graecorum.
Sic locuta vanam deceptionem removit mulieris.
Et eam quidem ad-thalamum pedes ferebant. Ipsi autem
(*Trojani*) a-chorea] desinentes, labore satiati, inciderunt
in-somnum.] Cithara etiam requievit, jacebatque fessa
tibia apud craterem, poculaque multa infusa
sponte effluabant dormientium e manibus.
Quies vero urbem pervagabatur, noctis comes,
neque latratus catulorum audiebatur; omnis vero *urbs*
silento] stetit advocans cædem spirantes clamores.
Jam vero Trojanis exitiale sustinuit lancem
Juppiter gubernator belli, vix autem concussit Graecos;
discessitque Ilio Lyciae ad opulentum templum.
tristatus ampla propter mœnia Phœbus Apollo.
Mox vero Graecis Achillis apud tumulum
signum ostendit Sinon lucente face.
Ac per-totam-noctem sociis e thalamo etiam ipsa
formosa Helena auream (*ardentem*) ostendebat facem
Sicut autem quando plena igne lucido luna
coelum splendidum inaurat facie *sua*,
non, quando cuspides exacuens cornuum
recens-orta sub mensis *initium* suscitat umbrosam cali-
ginem,] sed, quando circulo-complens orbicularem oculi
splendorem] oppositos radios attrahit solis:
tal is radians Therapnae tunc nympha
roseum cubitum sustulit amici ignis gubernatorem.
Contra jubar lampadis sublime consipientes
naves detruserunt retro-flexis vii
Graeci properantes, omnisque urgebat nauta
diuturni belli exitum cupiens reperiire.
Idem vero et nautæ erant et fortes bellatores,
seque-invicem hortabantur impellere *remos*; caeterum na-
ves,] celioribus velocium ventorum cito-obedientem ob-im-
petum,] Ilium pervenerunt Neptuni auxilio.
Unde pedites priores profecti-sunt, at relicti-sunt
equites post-tergum, ne Trojanum equi
populum suscirent subtalo hinnitu.
Altri vero concavo e ventre se-proripiebant equi

τευχησται βασιλῆες· ἀπὸ δρυδὸς οἶκα μέλισσαι
 535 αἵτ’ ἐπεὶ οὐν ἔκαμον πολυγανδέος ἔνδοθι τίμβουλον,
 κηρὸν ὑφάνουσαι μελιτηδέα ποικιλοτέχναι,
 ἐς νομὸν εὐγυἄλοι κατ’ ἄγκεος ἀμφικύθεῖσαι
 νύγματι πημαίνουσι παραστείχοντας ὁδίτας·
 ὡς Δαναοὶ κρυφόιο λόχου κλητίδας ἀνέντες
 540 θρῶσκον ἐπὶ Τρώεσσι, καὶ εἰσέτι κοιτον ἔχοντας
 χαλκείου θανάτοιο κακοῖς ἔκάλυψαν δνείροις.
 Νήγετο δ’ αἴματι γαῖα· βοὴ δ’ ἀληκτος δρώρει
 Τρώων φευγόντων· ἐστείνετο δ’ Ἱλιος ἥρη
 πιπτόντων νεκύων· τοὶ δ’ ἀνδροφόρούν κολοσσρτῷ
 545 ἔνθορον ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἶκα λέοντες,
 σώματιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγνιάτα.
 Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τεγέων ἀΐσουσαι,
 αἱ μὲν ἐλευθερίης ἔρατῆς ἔτι διψώουσαι
 αὐγένας ἐξ θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις·
 550 αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ παισὶ, χειλιδόνες οἶκα τε κοῦφαι,
 μητέρες ὡδύροντο· νέη δέ τις ἀσπαίροντα
 ἥθεον κλαύσασα θανεῖν ἐσπευδε καὶ αὐτή·
 οὐδὲ δορυκτήτοισιν δμοῦ δεσμοῖσιν ἔπεσθαι
 555 ἥθελεν, ἀλλ’ ἔχολωσε καὶ οὐκ ἔθελοντα φονῆα,
 καὶ ξυνὸν λέγος ἔσχεν ὅφειλομένῳ παρακοίτη.
 Πολλαὶ δὲ ἥλιτσμηνα καὶ ἀπνοια τέκνα φοροῦσαι,
 γαστέρος ὡμοτόκοιο χύδην ὧδινα μεθεῖσαι,
 ῥιγεδανῶς σὺν παισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταῖ.
 Παννυχίη δὲ ἔχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν, οἶκα θύελλα
 560 κύματι παφλάζουσα πολυφρόλισθου πολέμιοι,
 αἴματος ἀχρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ἐνυώ.
 Σὺν δὲ Ἔρις οὐρανόμηχες ἀναστήσασα κάρηγον
 Ἀργείους δρόσουνεν· ἐπεὶ καὶ φοίνιος Ἀρης
 δὲ μὲν, ἀλλὰ καὶ ὡς, πολέμων ἔτεραλκέα νίκην
 565 ἥλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἀρωγήν.
 Ἰχεὶς δὲ γλαυκῶπις ἐπ’ ἀχροπόδηνος Ἄθηνη
 αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἐτρεμε δ’ αἰθήρ,
 Ἡρης σπερχομένης· ἐπὶ δὲ ἔδραχε γεια βαρεῖα,
 παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάνωνος ἀκωκῆ·
 570 ἔφριξεν δὲ Ἀΐδης, χιονίων δὲ ἔδραμε θύων,
 ταρθῆσας μή πού τι, Διὸς μέγα γωσαμένοιο,
 πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγη ψυχοστόλος Ἐρυθης.
 Πάντα δὲ δύμοῦ κεκύκητο, φόνος δέ τις ἀκριτος ἦν.
 Τοὺς μὲν γάρ φεύγοντας ἐπὶ Σκαιιῆσι πύλησι
 575 κτείνον ἔφεστηῶτες· δὲ δὲ ἐνῆστος ἀνορούσας,
 τεύχεια μαστεύων, δνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ.
 Καὶ τις ὑπὸ σκιόσεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνήρ,
 ξείνος ἐνι, ἔκαλεσσεν διόμενος φίλον εἶναι·
 νῆπιος, οὐ μὲν ἔμελλεν ἐνήστι φωτὶ μιγῆναι,
 580 ξείνια δὲ ἔγιθρὸν κόμισσεν· ὑπὲρ τέγεος δέ τις ἄλλος
 μήπω παπταίνων τι θοῷ διέπιπτεν δίστη.
 Καὶ τινες ἀλγεινῷ κραδίην βεβαρητέος οἴνῳ,
 ἔκπλαγέες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταδηναί,
 κλίμακος ἔξελάθοντο, καθ’ ὑψηλῶν τε μελαθρῶν
 585 ἔκπεσον ἀγνώσσοντες, ἐπαυγενίους δὲ λυθέντες
 ἀστραγάλους ἔστησαν· δύμοῦ δὲ ἔξηρυγον οἶνον.
 Πολλοὶ δὲ εἰς ἔνα γῶρον ἀολλέες ἔκτείνοντο

bellatores reges, quemadmodum e quercu apes,
 quae postquam laborarunt capaci in alveari
 ceram contextentes dulcem artificiosissimam,
 ad pabulum concavam per vallem circumfusaæ
 aculeis laedunt prætereuntes viatores :
 sic Danai, occulti latibuli repagulis remotis
 irruerunt in Trojanos, et adhuc lectum tenentes
 æneæ mortis malis oppresserunt somniis.
 Natabat igitur sanguine terra, clamorque immensus excita-
 batur] Trojanorum fugientium , artabatur autem Ilium sa-
 crum] cadentibus cadaveribus. Ipsa vero cruento tumultu
 irruerant hinc et inde furentes, tanquam leones ,
 corporibus recens-necatis quasi-ponte-stermentes vias.
 Trojanæ vero mulieres in conclavibus-supernis audientes
 tumultum] aliae quidem libertatem amabilem adhuc sitiennes
] colla ad necem timidis superjaciebant maritis ;
 at caris super liberis , veluti hirundines expeditæ ,
 matres lugebant ; puella vero quæpiam palpitantem
 juvenem deplorans mori festinabat etiam ipsa ,
 neque bello-captos vincitos una sequi
 volebat, verum irritavit contra se vel invitum interfector-
 rem] et communem lectum sortita-est cum-designato ma-
 rito.] Multæ vero immaturos, needum vitales foetus ge-
 stantes,] ventris abortantis temere partum emittentes ,
 horribiliter cum liberis efflabant-animam et ipsæ.
 Per-noctem-totam tripudiabat per urbem , quasi turbo
 undis æstuans tumultuosi belli ,
 sanguinis meri ebrietate exultans Bellona.
 Simul etiam Discordia celsissimo sublatō capite
 Græcos concitabat ; postea etiam cruentus Mars ,
 sero quamvis, veruntamen etiam sic, alternantem victoriā
 venit afferens Græcis et inconstans auxiliū.
 Insonuit etiam cæsia in arce Minerva
 ægidem concutiens, Jovis clypeum ; tremuit vero æther
 Junone appropreante ; insonuitque terra ampla
 quassata tricipite Neptuni mucrone ;
 horruit etiam Pluto et infernis cucurrit e-sedibus ,
 metuens ne forte, Jove valde irascente ,
 universum genus hominum deducat animarum-deductor
 Mercurius.] Omnia enim simul permixta-erant, cædesque
 confusa erat.] Hos enim fugientes ad Scæas portas
 interfecerunt astantes; alius vero e lecto surgens
 armaque quærens inexpectatae incidit hastæ.
 Alius etiam in umbrosa domo absconditus vir
 hospes cum-esset, vocavit, putans amicum esse,
 infelix! non enim erat cum-benevolo viro congressurus,
 ac xenia inimica abstulit. In tecto vero alias quis
 nondum consciens aliiquid veloci concidit jaculo.
 Alii etiam tristi cor graviti vino ,
 obstupesfacti ad tumultum, festinantes descendere ,
 scalæ obliiti-sunt, de altis itaque tabulatis
 deciderunt inscii , collaribusque solutis
 vertebris fracti-sunt, simulque eructabant vinum.
 Multi vero in uno loco frequentes interficiebantur

μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
ἥριπον εἰς Ἀΐδαο, πανύστατον ἀλιμα ώθορόντες.
590 Πάυροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἵᾳ τε φῶρες,
πατρίδος δλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
Οἱ δὲ ἐνδὸν πολέμῳ τε καὶ ἀχλύι κυμαῖνοντες,
ἀνδράσιν οἰχομένοισι καὶ οὐ φεύγουσιν δμοῖσι,
πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δὲ οὐ χάρακε λύθρον,
605 οὐδὲν διάρρησσα περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
Οὐδέτε τι φειδωλή τις ἐγίγνετο· φοιταλέη δὲ
σπερχόμενοι μάστιγι φιλαγρύπνοι κυδούμοι,
οὐδὲ θεῶν διτιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥίπης,
ἀθανάτων δὲ ἔχραινον ἀπενθέας αἴματι βωμούς.
610 Οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοις φόνοισιν
οὐδὲ δρόθοι κτείνοντο, καματὶ δὲ ἵκετησια γυῖα
τεινάμενοι πολιοῖσι κατεκλίνοντο κάρητιν.
Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυνθαδίων ἀπὸ μαζῶν
μητέρος ἡρπάζοντο, καὶ οὐ νοέοντα τοκήων
615 ἀμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
παιδὶ μάτῃ δρέγουσα χοδὸς ἔκβιτσε τιθῆντο.
Οἰωνοὶ τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἀλλοθεν ἄλλοι
ἡέριοι πέζοι τε συνέστιοι εἰλαπινασταὶ,
αἴμα μέλαν πίνοντες ἀμελίχον εἶχον ἐδωδήν.
620 Καὶ τῶν μὲν κλαυγῇ φόνον ἔπινεν οἱ δὲ ὄλαοντες
ἄγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὡρύοντο,
νηλέες, οὐδὲ ἀλέγιζον οὖν ἐρύοντες ἀνακτας.
Τὰ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Δηϊφόροιο
στελλέσθην Ὁδυσσεὺς τε καὶ εὐχαῖτης Μενέλαος,
625 καρχαρέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἴθ' ὑπὸ νύκτα
χειμερίην φονώντες ἀσημάντοις ἐπὶ μῆλοις
οὐχονται, κάματον δὲ κατατρύχουσι νομήων.
Ἐνθα δύω περ ἐόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιγθεν
ἀνδράστι δυσμενέεσσι· νένθ δὲ γείρετο γάρμη,
630 τῶν μὲν ἐπόμαλενων, τῶν δὲ ὑψόθεν ἐκ θαλάσσαιο
βαλλόντων λιθάκεσσι καὶ ωκυμόροισιν δίστοις.
Ἄλλὰ καὶ δις ὑπέροπλα καρχάτα πυργώσαντες
ἀρδήκτοις κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
εἰσέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίσιον μὲν δμιλον,
635 θήρ δὲ δειμαλέας ἐλάφους, ἐδαίξεν Ὁδυσσεύς.
Ἄτρεδης δὲ ἐτέρωθαν ὑποτήξαντο διώξας
Δηϊφόρον κατέμαρψε, μέσον κατὰ γαστέρα τύψας
ἡπαρ διλισθηρῆσι συνεξέχεεν χολάδεσσιν.
Ὦς δὲ μὲν αὐτόθι κεῖτο λελασμένος ἱπποσυνάων.
640 Τῷ δὲ ἔπειτο τρομέουσα δορυκτήτη παράκοιτις,
ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
ἄλλοτε δὲ αἰδομένη· τότε δὲ δψέ περ δις ἐν διείρω
λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
645 πήνασι κεκμηῶτα παρ' Ἐρκείω κτάνε βωμῷ,
οἴκτον ἀπωσάμενος πατρών· οὐδὲ λιτάνων
ἔκλιψεν, οὐ Πηλῆος δρώμενος ήλικα χατήν
αἰδέστο, τῆς ὅποι θυμὸν ἀπέκλασεν ἦδε γέροντος,
καίτερ ἐν διαρύμηνις, ἐφείσατο τοπρὸν Ἀχιλλεύς.
650 Σχέτλιος, ήδη μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ πότμος δμοῖος
ἔσσεσθαι παρὰ βωμὸν ἀλαθέος Ἀπόλλωνος

pugnantes; multi etiam fugati de turribus
deciderunt in Plutonis *domum*, postremum saltum saltantes.] Pauci autem angusto in latibulo, quemadmodum fures,] patria pereunte latuerunt tempestatem fugientes.
Alii vero in bello et caligine fluctuantes,
viris mortuis et non fugientibus similes,
cadabant superse-invicem. Urbs vero non capiebat cruentum, viris viduata repletaque cadaveribus.
Neque clementia aliqua erat; furiante enim
incitati flagello insomnis turbinis,
neque deorum reverentiam habebant iniquissimo præ im-
petu,] et immortalium maculabant lētas sanguine aras.
Miserrimi vero senes iniquissimis cædibus
non stantes necabuntur, sed humi supplicia in-genua
prostrati canis cædebanturn capitibus.
Multi etiam infantes liberi paululum-gustatis de uberibus
matris rapiebantur, et insciī parentum
delicta luebant, ac nondum-exhausti lactis
infanti frustra præbens fluctus emisit nutrix (*mater*).
Aves canesque, per urbem aliunde alii,
aereæ terrestresque, domestici comessatores,
cruorem atrum bibentes horrendum habebant cibum.
Atque aliarum clangor cædem spirabat; alii latrantes
ferociter interemptos juxta viros rugiebant
immates, neque verebantur suos discerpere dominos.
Tum mulierosi ad aedes Deiphobi
se-conferebant Ulysses et bene-comatus Menelaus ,
frendentibus lupis similes , qui sub noctem
hibernam cædis-cupidi incustoditas in oves
abeunt , ac laborem consumunt pastorum.
Ibi duo quamvis existentes infinitis congressi-sunt
viris hostilibus : nova vero excitabatur pugna ,
alteris quidem irruentibus , alteris vero ex-alto e thalamo
jacentibus lapidibus et funestis jaculis.
Atqui etiam sic excelsa capita munientes
robustis galeis , et clypeis circumdantes ,
irruperunt in-amplam domum, et obviam quidem turbam ,
ut fera timidas cervas , superavit Ulysses.
Atrides vero aliunde trepidantem insecutus
Deiphobum exceptit, et medium per ventrem feriens
epar lubricis effudit-eum intestinis.
Sic ille quidem ibi jacebat oblitus fortitudinis.
Hunc autem sequebatur tremens hasta-acquisita uxor ,
nunc gaudens malorum propter fines laborum ,
nunc pudore-perfusa; tuncque sero quamvis, ut in somnio ,
clanculum gemens carae recordabatur patriæ.
Æacides porro senem Neoptolemus regem
malis confectum apud Herceam interfecit aram ,
misericordiam repudians paternam : neque preces
exaudivit, non Pelei videns æqualem caniciem
reveritus-est, propter quam iram fregit ac seni ,
quamvis fuisse vehemens, peperceraτ antea Achilles.
Infelix! sane enim erat et ipsi fatum simile
futurum apud aram veracis Apollinis

ὕστερον, δππότε μιν, ζαθέου δηλήμονα νησοῦ,
Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας θερῆ κατέπεφνε μαχαίρῃ.
Ἴη δὲ κυβιστήσαντα διηερίων ἀπὸ πύργων

615 χειρὸς Ὄδοσσείης άλοὸν βέλος ἀθρήσασα
Ἄνδρουμάχη μινύωρον ἔκώκυεν Ἀστυάνακτα.

Κασσανδρην δ' ἥσχυνεν Ὁἰλῆσος ταχὺς Λίας,
Παλλάδος ἀχράντοι θεῆς ὑπὸ γοῦνα πεσοῦσσαν.

Ἥ δὲ βίη ἀνένευσε καὶ ἡ τοπρόσθεν ἀρηγῶν
620 ἀνύ' ἐνὸς Ἀργείους ἔχώσατο πᾶσιν Ἀθήνη.

Ἀλείναις δ' ἔχλεψε καὶ Ἀγρίσην Ἀφροδίτη
οἰκτέρουσα γέροντα καὶ νίέα, τῇλε δὲ πάτρης

Ἄδσονίνην ἀπένασσε· θεῶν δ' ἐτελείστο βουλή,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἵνα κράτος ἀφίσιον εἴη

625 παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηγῆλης Ἀφροδίτης.

Τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀντήνορος ἀντιθέσιο
Ἀτρεῖδης ἔφύλαξε, φιλοξείνοις γέροντος

μειλιχίης προτέρης τίνων χάριν ἡδὲ τραπέζης
κείνης, ἦ μιν ἔδεκτο γυνὴ πρητεῖα Θεανύ.

630 Δειλὴ Λαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαῖης
γαῖα περιπύξασα κεχηνότι δέξατο κόλπῳ·
οὐδέ τε Θησείδης Ἀκάμας, οὐδὲ ἄλλος Ἀγαῖων
ἥγχει ληιδίην· ἔθανες δ' ἀμά πατρίδι γαῖη.

Πλάσαν δ' οὐδὲ ἀν ἔγωγε μόθου γύσιν δεῖσιμαι

635 χρινύμενος τὰ ἔκστα καὶ ἀλγεα νυκτὸς ἔκείνης·
Μουσάων δέδε μόρθος· ἔγὼ δ' ἔπειρ ἐπ' πονον ἐλάσσων

τέρματος ἀμφιελισσαν ἐπιψκύουσαν δοιδόν.

Ἄρτι γάρ ἀντολίθεν ἀπόστυτος ὠκεανοῖο
ἥρεμα λευκανίουσα κατέγραψεν ἡέρα πολλὸν,

640 νύκτα διαβρήξασα μιαιφόνον, ἱππότις Ἡώς·
οἱ δ' ἐπαγάλλομενοι πολέμου ὑπεραυχέητο νίκη

πάντοτε παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
κευθύμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἀτην.

Ἄλλ' οἱ μὲν δέδμηντο λίνω θυνάτοι πανάγρῳ,
645 οἵθινες διὰς ἀλίστην ἐνὶ φαμάθοισι γυθέντες.

Ἀργείοις δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
ἔξερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δὲ ἔρήμων

ἥρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναικας
ληιδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆκτις ἀνάγκῃ.

650 Τείχεισι δὲ πτολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρῆξαντες
ἔργα Ποτειδάνων ήτη συνέχευον ἀπύτη.

Ἄυτοῦ καὶ μέγα σῆμα φύλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
Πιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' δλεσίπτολιν ἀτην

Ξάνθος ἰδίων ἔκλαυσε γόνων ἀλιψαρεῖ πηγῇ,
655 Ἡφαίστω δ' ὑπόεικεν ἀτυχόμενος χόλον Ἡρης.

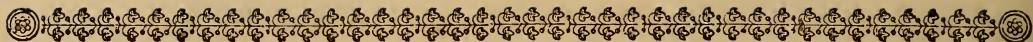
Οἱ δὲ Πολούξείνης ἐπιτύμβιον ἀΐμα χέαντες * * *
μῆνιν ἱλασάμενοι τεθνείστος Αἰακίδα.

Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἐλάγχανον, ἀλλα τε πάντα
γρυσσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἀργυρον· οἵτι βαθείας
660 νῆας ἐπαγήθαντες ἐριγδούπου διὰ πόντου
ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Ἀγαιοι.

postea, quando ipsum, divini hostem templi,
Delphicus vir percussum sacro interfecit cultro
Praecipitatum vero altis de turribus,
manus Ulyssis miserum missile, conspicata
Andromache parvum plorabat Astyanaeta.
Cassandram vero stupravit Oilei velox Ajax,
Palladis castæ deæ ad genua prostratam.
Illa autem vim repudiavit et, quæ antea opitulata-erat,
propter unum Græcis succensuit omnibus Minerva.
Caeterum Aeneam clam-sustulit et Anchisen Venus
miserata senem et filium, procul vero a patria
Italiam habitare-fecit ac deorum sic perficiebatur decretum,
Jove probante, ut imperium æternum esset
filii et nepotibus Martiaæ Veneris.

Liberos vero et familiam Antenoris divini
Atrides servavit, hospitalis senis
humanitatis prioris referens gratiam et mensæ
illius, qua ipsum exceptit uxor blanda Theano.
Misera Laodice, te vero patriam prope urbem
terra complexata liante suscepit sinu;
neque te Thesides Acamas, neque alius Graecorum
abduxit captivam, sed mortua-es cum patria terra.

Omnem vero non ego belli torrentem cecinerim
explicans singula et dolores noctis illius:
Musarum is labor est: ego autem ut equum impellam
metam contingentem volubilem cantum.
Jam igitur ab-oriente proruens ex-Oceano
paulatim albescens descripsit aeris multum,
nocte dissipata cruenta, equestris Aurora:
illi (Græci) vero exultantes belli gloriosa victoria
undique circumspiebant per urbem, si qui alii
latentes fugerent caelis popularē calamitatem.
Sed illi quidem vinci-fuerant laqueo mortis universali,
quemadmodum pisces marinis in littoribus fusi.
Graeci autem ex ædibus recentem ornatum
efferebant, templorum donaria, multisque ex desertis
rapiebant ædibus res-pretiosas. Simul etiam mulieres
captivas cum liberis duebant ad naves violenter.
Contra mœnia vero vastatricem flammam armantes
opera Neptuni una confuderunt flamma.
Ibi etiam magnum sepulcrum dilectis civibus facta-est
Troja incensa. Ignis vero vastatricem noxam
Xanthus intuitus flevit lacrimarum salso fonte,
Vulcanoque cessit veritus iram Junonis.
Ipsi vero (Græci) Polyxenes ad-sepulcrum (Achillis) san-
guinem fundentes * * *] iram placantes mortui Aæcide.
Trojanas porro mulieres sortiebantur, aliaque omnia,
aurum divisirunt et argentum, quibus profundas
naves cum-onerassent, gravisonum per mare
e Troja solvebant bello finito Achivi.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἄγαμέμνων, ονος, regum concilium apud ejus navem, 108; septum, quo Epeus equum Trojanum circumdedit, dirui jubet, 204; ejus fatum Cassandra vaticinatur, 409.
 Ἀγχίστης, cum Aenea filio e clade Trojana subripitur a Venere, 651.
 Ἀδμητος, οιο, pater Eumeli, 171.
 Ἀθαμαντίς, ιδος, ή, Athamantis filia, Helle, 218; vid. "Ἐλλη."
 Ἀθηναίη, 302; vid. Ἀθήνη.
 Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ης, Minerva, equi Trojani auctor, 2, 44, 121; simulacrum suum Græcis apportat, 56; præconis specie induita Ulixem concessionem inspirat, 112; heroibus equo ligneo inclusus cibum affert, 185; ejus in templo equum ligneum collocari Sinon suadet, 298; equum Trojanum, qui in urbem trahitur, manibus protrudit, 331; 390, 432; equus introductus in ejus templum, 444; ejus in templum Helena se confert, 467 (cf. Ἐλάνη); Helenam, quæ heros in equo Trojano inclusus tentat, domum redire jubet facenque potius tendere Græcis in Tenedo morantibus, 489-496; ægidem concutit per nocturnam Trojanorum cædem, 566.
 Αἰακίδης, αο, 1) Άeaci nepos, Achilles, 270, 687; 2) Άeaci pronepos, Achillis f., Neoptolemus, 634.
 Αἴας, αντος, 1) Ajax Telamonius, sibimet ipse mortem consivit, 19. 2) Oilei f., Locrensis, equum ligneum intrat, 165; Cassandra stuprat in Minervæ templo, 647.
 Αἴγιάλεια, ης, Άgialea, Diomedis uxor, 474.
 Αἴγιαλεις, ηος, pater Cyanippi e Comæthonie, 161.
 Αἴθης, αο, Pluto, perterritus magno fragore nocturnæ pugnæ, 570; 589.
 Αἴθηρ, Άether, pro Jove, 28; vid. Ζεύς.
 Αἶνείας, cum Anchise patre Troja clam subreptus in Italiam transvehitur a Venere matre, 651.
 Αἴσφιδης, Άesimi f., Sinon, 220.
 Αἴσιος, pater Sinonis, 294.
 Αἴάμας, αντος, Thesei f., frater Demophontis, in equo ligneo erat, 177, 662.
 Αἴλεξανδρος, alterum Paridis nomen, 61.
 Αἴριδόμας, unus herorum, qui in equo ligneo erant, 182.
 Αἴδηρομάχη, Astyanactem filium deplorat, 646.
 Αἴντηνωρ, ορος, cum Theano uxore liberisque ex universa clade servatura Menelao hospitalitatis pristina memore, 656 sqq.
 Αἴντιλος, Ortigis f., unus herorum in equo Trojano, 178; Laodamiae uxoris nomine ab Helena pronunciatu responsurus ab Ulixo suffocatur, 478 sqq.; ejus cadaver in equi coxa absconditur, 483 sqq.

Ἀντίλοχος, Nestoris f., depioratus a patre, 18.
 Ἀντιφάτης, unus herorum in equo ligneo, 180.
 Ἀπόλλων, ωνος, Cassandra vatem fecit veracem, cui tamen nemo fidem haberet, 417; de imminentie Ilii interitu dolens in Lyciam proficiscitur relicta Troja, 509; ejus apud aram Delphis Neoptolemus occisus est, 641 sqq.
 Ἀργεῖος, adj., Argivus; Ἀργεῖη Αθήνη, 2; Ἀργεῖη Ελένη, 454; i. q. Græcus, Ἀργεῖος μόθος, 257; οι Ἀργεῖοι, subst., Argivi, pro Græcis, 265, 279, 295, 469, 510, 524, 563, 650, 676.
 Ἀργος, τὸ, Argi, Sinonis patria, 293.
 Ἀρης, Mars, 105, 244.
 Ἀστυάναξ, ακτος, parvus Hectoris Andromachæque f., de tunri præcipitatur ab Ulyxe, 646.
 Ἀτρεΐδης, Ατrei f., 1) Agamemnon, 204; 2) Menelaus, 626, 657.
 Αὔσονίη, Ausonia, Italia, ubi Venus Aenean collocavit, 653.
 Αφροδίτη, Venus, Helene persuadet eam vocari a Menelao, qui in equo Trojano absconditus sit, ipsamque ad templum Minervæ abire jubet, 455 sqq.; Aeneam atque Anchisen clam sublatos Troja in Italiam dicit, 650, 655.
 Αχαιοι, ὄν, οι, Achaei, pro Græcis, 42, 106, 110, 179, 199, 240, 267, 282, 285, 297, 426, 458, 470, 484, 487, 496, 507, 662, 691.
 Αχιλλεὺς, ηος, Penthesileam interfecit, 39; pater Neoptolemi e Deidamia, 52; 158; præda sua (Briseide) olim privatus, 270; 510; Priami vitæ olim pepercit, 639.
 Δ.
 Δαναοι, ὄν, οι, Danai, i. e. Græci, 8, 46, 55, 414, 539, 565.
 Δαρδανίδης, unus e posteris Dardani, Priamus, 267.
 Δαρδανίος, adj., Dardanus; πύλαι Δαρδανίαι, οι, Trojæ urbis porta, per quam equus ligneus in urbem trahitur, 335.
 Δελφος, adj., Delphicus; άνηρ, 643.
 Δηιδάμεια, ης, Neoptolemi mater ex Achille, 52.
 Δηηφορος, οιο et ου, adulterium commisit cum Helena, 45; 163; Helenam ad Minervæ templum se conferentem sequitur, 465; ejus in aedes Menelaus et Ulyxes irruunt, 613; trucidatur a Menelao, 627 sqq.
 Δημοφόων, Thesei f., frater Acamantis, equum Trojanum concendit, 177.
 Διομήδης, secundus in equum Trojanum ingreditur, 157; Άgialea uxoris memoria per Helenam revocata lacrimat, 474.
 Διόνυσος, ου, Bacchus, 371.
 Ε.
 Εἰλειθυία, ης, Lucina, 341, 388.

Exīστη, Hecuba, Priami uxor, Paride gravida funesta somnia vidit, 380; quam in canem conversum iri Cassandra vaticinatur, 401.

Exτωρ, ορος, a Trojanis deploratus, 21.

Eλένη, Veneri obsequens ad Minervae templum se confert, heroumque in equo insidiantium uxoribus nominatis magno dolore ipsos afficit, a Minerva irata domum remittitur, 454-496; in thalamum suum reversa, 498, Minerva jussu (496) facem protendit signum redditus Graecis in Tenedum profectis, 512 sqq.; Menelaumi sequitur post Deiphobi necem, 630 sqq.

Eλενος, οιο, vates Trojanus, in Graecorum castra profectus imminentis Troje excidium prædictit, 45, 49, 133.

Eλλη, ης, Helle, Athamantis filia; θεωρ. Ελλης, i. e. Hellespontus, 218.

Eρω, ους, ή, Bellona, 7; furibunda per Trojam urbem grassat, 561.

Eπειός, Minervae jussu atque ope equum Trojanum fabricat, 57-407; ultimus equum intrat, 183; ab eo equum excogitatum Sinon dicit, 295.

Eρις, Discordia, Graecos per Trojam urbem furentes concitat, 562.

Eρεκτος, οιο, epitheton Jovis, 400; Ερεκτος βωμός, Jovis Hercui ara, 635.

Eρμῆς, Mercurius, mortuorum dux, 572

Eρμονη, Helenæ filia ex Menelao, 494.

Eυαιμονίης, Euemonis f., Eurypylus, 176.

Eυμήλος, Admeti f., in equum ligneum ingreditur, 172.

Eύρωδάμας, αντος, Peliæ f., frater Iphidamantis, unus heroum in equo Trojano, 181.

Eύρωπος, Euemonis f., equum ligneum concedit, 176.

Z.

Zεν, Διὸς et Ζηνός, Juppiter, pater Sarpedonis, 26; sanguine pluit post Sarpedonis mortem, 28 (Αἴθρη); 184, 246; Ιάστος, 278; 327; Ερεκτος, 400; 426; Trojanorum Graecorumque fatali lancibus pensitat, 507; ἄγις, Jovis clypeus, 567; 571, 634.

H.

Hέτη, Juno, ventis excitatis incendium auget, quo castra Graecorum cremantur, 234; portam Dardaniam laxat, ut equus Trojanus possit intrare, 337; 685.

Hέραιος, Vulcanus, flammam, qua Graecorum castra consumuntur, furere jubet, 232; 685.

Hώς, Aurora, Memnonis filii mortem deflet, 32; 670.

O.

Οξειώ, uxor Antenoris, Menelaum hospitaliter olim exceptit, 659.

Οξεπνυχίς, adj., Therapnæus, Therapnis oriundus; Οξεραντίνη νύμφη, i. e. Helena, 520.

Οξεμώδων, οντος, δ, Ponti fluvius, quem Amazones accolabant, 33.

Οητεῖος, Thesei f., Acamas, 662.

Οητίος, adj.; Οητία τέκνα, Thesei filii, Demophon et Acamas, 177.

Οραστυμήδης, Nestoris f., equum Trojanum ingreditur, 169.

Ορήσης, οι, Thraees, mortem Rhesi regis lugent, 30.

Ορήσσα, adj. fem., Thressa, Thracia; Ορήσσα γυνή, 370.

I.

Iδη, ης, ή, Ida mons Troadis, 60, 324.

Iδομε εὐς, ήρος, Cretensium rex, equum ligneum intrat, 168.

Iδάς, ἀδος ή, adj. fem., Iliaca, Trojana; γηῶν, Troas, 141; Ιδάζες γυναῖκες, 235.

Iλιος, ή, Troja urbs, 41, 46 (Τροάδεν), 138, 508 (Τροάδεν), 529, 543, 683.

Iτιδάμας, αντος, Peliæ f., frater Eurydamantis, unus heroum in equo ligneo, 181.

K.

Καλλιόπεια, Calliope musa, in exordio carminis a poeta invocatur, 4.

Κάρυκης, αντος, Graecorum vates, serum Troje excidium prædictit, 132; equum ligneum concendit, 172.

Καστάνηρη, Priami filia vates verax, sed omnibus suspecta (417 sq.), furibunda urbem pervagatur, 358-374, imminentem Troje intermit, fatum suum omniumque suorum vaticinans, 375-417; a patre objurgata, 419-433, et domum remissa, dolori acerbissimo indulget in thalamo suo, 439-443; in Minervæ templo stu-prata ab Ajace Oilei, 647.

Κοραΐώ, ους, Tydei filia, mater Cyanippi ex ΑΞιαλεο, 159.

Κρῆτες, άν, οι, Cretenses, quorum rex Idomeneus erat, 168.

Κρονίδης, Saturni f., Juppiter, 426.

Κυάνιππος, ΑΞιαλει et Comæthus f., unus heroum, qui in equo Trojano erant, 159.

Κύπρις, ιδος, Veneris nomen, 492

A.

Αλοδάμεια, ης, Laodamia, uxor Anticli, 476.

Αλοδίκη, (Priami filia), terra hiatu absorbetur, 660 sqq.

Αλομέδων, οντος, Priami pater, 397.

Αλορδός, unus heroum, qui in equo Trojano erant, 176.

Αλορδός, Locrensis, Ajax Oilei, 165.

Αλυκή, ης, Lycia, ubi Apollinis templum, 508.

Αλύκοι, οι, Lycii, Sarpedonis regis mortem lugent, 25.

M.

Μέγης, ηρος, in equum ligneum se confert, 180.

Μέμψων, ονος, ab Aurora matre ploratus, 31.

Μενέλεως, η, equum Trojanum concendit, 162; eum in equo insidiari cum aliis heroibus Venus Helenæ dicit, 457, eamque illi se reddituram promittit, 462; Helenæ voce audita ingemiscit, 473; cum Ulike in Deiphobi ædes irrumpit, 614; Deiphobum trucidat, 626 sqq.; hospitii, quo Antenoripsumolim exceperit, memor hunc ejusque familiam ex clade universa servat, 656 sqq.

Μενοπτεύηρης, οι, Menetii f., Patroclus, 27; vid. Πάτροπτεύηρης.

Μοῦσαι, άνω, Musæ, 666.

Μυκηνάς, adj., Mycenæus; Μυκηναῖτη ναῦς, 108.

N.

Νεοπτόλεμος, Achillæ et Deidamiae f., e Seyro Trojam venit, 51 sqq.; primus equum Trojanum intrat, 153; 157; Priamum occidit apud Jovis Hercuiaram, 634 sqq.; Delphis posthac interfactus prope Apollinis aram, 640 sqq.

Νεστορίδης, Nestoris f., Thrasymedes, 169.

Νεστωρ, Antilochi filii mortem deploravit, 18.

Ξ.

Ξάνθος, οὐ, δ, Troadis fluvius, 325; Trojæ interitum deflet, 684 sqq.

Ο.

Οδυσσεὺς, ἥρος, 112, 478, 614; vid. Οδυσσεύς.
 Οδυσσεὺς et Ὁδυσσεὺς, ἥρος, a Minerva inspiratus in conacione orationem habet, qua equum Trojanum sine mora conceendi a principibus, reliquos in Tenedum navigare jubet, 112-152; janua equi Trojani clausa in capite considit, 201; de Penelope uxore monitus ab Helena luget, 475; Antilcum suffocat, 478 sqq.; cum Menelao in Delphobi ædes ingressus magnam stragem edit, 614-625; Astyanactem de muro præcipitem dat, 644 sqq.
 Ὁδύσσειος, adj.; χειρ Ὁδύσσειν, manus Ulixis, 645.
 Οἴλεως, ἥρος, pater Ajacis minoris, 165, 647.
 Ορτυγίδης, Ortygis f., Antiulus, 178.

Π.

Παλαμήδης, a Græcis invidis olim interfactus, 272.
 Παλλὰς, ἄδος, Pallas, Minerva, 489, 648; vid. Ἀθήνη.
 Πάτροκλος, οἰο, Menœtii f., Sarpedonem interfecit, 27.
 Πελίας, αο, pater Iphidamantis et Eurydamantis, 181.
 Πενθεόλεια, Amazonum regina, ab Achille occisa, 35 sqq.
 Πηλείδης, Pelei f., Achilles, 17; vid. Ἀχιλλεύς.
 Πηλεύς, ἥρος, Peleus, Achillis pater, 635.
 Πηνέλεως, in equum ligneum se confert, 180.
 Πηνελόπεια, ης, Penelope, Ulixis uxor, 475.
 Πολυξένη, Priami filia, cujus triste fatum Cassandra vaticinatur, 403; immolata ad Achillis tumulum, 686.
 Ποσειδάων, ανος, Neptune, portæ Dardanæ limen tridente dissecat, ut via aperiatur equo Trojano, 338; cursum navium Græcarum Tenedo Ilium redeuntium accelerat, 529; tridente terram quatit in nocturna Trojanorum strage, 569; muros Trojæ urbis fabricarat, 681.
 Πρίαμος, οἰο, cum senatoribus ex urbe in campum profectus equum ligneum visurus, 242 sqq., a Sinone suplice compellatur, 262; Sinonem bono animo esse jubet, de equo ligneo interrogat, 283 sqq.; Sinonem vestiri jubet, 304; pater Cassandrae, 358; quem apud aram Jovis Hercei interfectum iri Cassandra vaticinatur, 400; Cassandra, quæ mala imminentia vaticinatur, objurgat, 419-438, eamque domum reduci jubet, 439; 460.

Π.

Ρῆσος, rex Thracius, cuius mors a suis deplorata, 30.
 Ροτεῖας ἀκτὴ, ἵ, Rhœtum promontorium Troadis, unde Græci in Tenedum navigaturi solvunt, 216.

Σ.

Σαρπηδῶν, ὄνος, Jovis f., Lyciorum rex, a Patroclo occisus, ploratus a Lyciis, 25 sqq.
 Σιμοεῖος, adj.; στόμα Σιμοείσιον, ostium Simoentis fluvii, 326.
 Σίνων, ανος, Æsimi f., corpore loris lacerato ante urbem insidiatur, 220 sqq.; de Græcorum injurya conquestus Priami misericordiam supplicem implorat, 258 sqq.; interrogatus a rege (284-290), de genere suo ac nomine exponit, equum ligneum in urbem trahi atque in templo Minervæ collocari jubet, 291-293-303; vestes induit regis jussu, 304 sq.; facem ex Achillie tumulo noctu protendit signum redditus classi Græcorum, 511.
 Σκαιαὶ πύλαι, αἱ, Trojæ urbis porta, 574.
 Σκῦρος, ἵ, Ægei maris insula, unde Neoptolemus Trojam profectus est, 51.

Τ.

Τελαμώνιος, adj., Telamonius; υἱὸς, Telamonis f., Teucer, 170.
 Τένεδος, οἰο, ἵ, Hellesponti insula, quo classis Græca proficisciatur relicts in equo Trojano principibus incensisque castris, 217.
 Τροία, ης, Troja, 26, 58, 228, 297, 437, 691.
 Τρῳάς, 466; vid. Τρωιάς.
 Τρωιάς et Τρῳάς, ἄδος, adj. fem., Trojana; γυναῖκες, 340, 466, 547, 688.
 Τρῷες, αν, οἱ, Trojani, 8, 21, 137, 221, 235, 266, 280, 284, 313, 334, 461, 494, 506, 540, 543.
 Τρῷος, adj., Trojanus; Τρῷον ἄστυ, Troja, 174; Τρῷος λαός, 531-532.
 Τυδείδης, Tydei f., Diomedes, 157, 474; vid. Διομήδης.
 Τυδηΐς, Tydei filia, Comætho, 160.
 Τυνδαρεωνη, ης, Tyndari filia, Helena, 473.

Φ.

Φέρενλος, navem construxit, qua Paris in Græciam vectus est, 60.
 Φιλοκτήτης, in Lemno relictus olim a Græcis, 271.
 Φοῖδης, Phœbus, Apollinis epitheton, 509.

ΙΟΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ
ΤΑ ΟΜΗΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

JOANNIS TZETZÆ

ANTEHOMERICA, HOMERICA, POSTHOMERICA.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ ΟΜΗΡΟΝ

KAI

ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ.

Ἄργαλέου πολέμῳ μέγαν κλόνον Ἰλιακοῖς
ἔννεπε, Καλλιόπεια, ὁφ' ἡμετέρησιν διοδαῖς,
ἀρχῆθε δ' ἐπάιδε καὶ ἐς τέλος ἔξερέεινε,
ἐξ ὅτε Πρίαμος λοιγὸν Τρώεσσι φυτεύει
Δύσπαριν οὐλόμενον, ἀρχὴν πολέμῳ κακοῖο,
τὸν νόος οὐκ ἔρεινεν Ὁμήρου κυδαλίμοιο.
Ἐννεπε δ' Ἀργείης Ἐλένης ἔρδεσσαν ὀπωπῆν,
πῶς τέ μιν ἥγεν Ἀλέξανδρος Σπάρτηθεν Τροίην.
Ἐννεπε δὲ πλόον Ἑλλήνων καὶ νῆας ἀπάσας·
10 εἰπέ δὲ Πηλειδού κότον καὶ ὀλεθρον Ἀχαιῶν,
Σαρπίδοντος Πατρόκλου τε καὶ Ἐκτορος οἴτον·
εἰπέ δὲ Πενθεσίλειαν, κούρην ἀντιάνειραν.
Ἐννεπε δ' Αιθιόπων στρατὸν, νίέα τ' Ἡριγενείης.
Φράζεο δ' Αἰακίδα πότμον δαχρυδέντα·
15 Εὑρύπουλόν τε ἀείδε καὶ υἱέα Αἰακίδα·
μαντείας θ' Ἐλένου, καὶ Ἀλέξανδροι φονῆα.
Εἰπέ δὲ καὶ πτολίπορθον Ἐπειοῦ δούριον ἵππον,
εἰσόκεν ἥστωσε πελώρια τείχεα Τροίης.
Ταῦτα μοι εὐπατέρεια, Διὸς τέκος, ἔννεπε Μοῦσα.
20 Ἡτοι μὲν Τροίη πολέμοις πρότερον μογέσσει.
Πέρσε γάρ αὐτὴν Ἡρακλέος μένος ἀγριοθύμου·
δουρὶ δ' αὖ οἰ Σκυθόμητρες ἐπέδραμον εἴτα γυναικες,
θυγατέρες Ἀρηος, Ἀμαζόνες ἀγκυλότοξοι.
Αὐτάρ ἐπει παύσαντο κερῶν ἀγέρωχοι ἐρωτᾶ
25 σῆρεας αἱματόντας ἐπ' ἀλλήλαις προφέρουσαι,
Τρῶες ἀναπνεύσαντες ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο
γαίης ἔργα νέμοντο παρ' εἰρήνην κομόντες.
Οὐδὲ ἄρα μήν τὰς Μοίρας ἥνδανε χαλκεομίτοις·
ἄλλα γάρ αὐτὶς μέρμερα Τρώεις μητιώντα.
30 Τόφρα γάρ οὖν τέρποντο παρ' εἰρήνη κομόντες,
εἰσόκεν ούνομα λυγρὸν ἀπ' αὐτόφιν ἐπλετο Πάρις.
Αὐτάρ ἐπει Μοίραι στιθαροὺς κλώσαντο ἀτράκτους,
τοὶ γαῖαν κλονέοντι καὶ οὐρανὸν ἥδε θάλασσαν,
εἰξεν δ' ἀτράκτοισι θεοὶ μεδέοντες Ολύμπου,
35 Φαίνων ἥδε Ζῆς καὶ Ἄρης καὶ Φοῖβος Λπόλλων,
Ἄφροδίτη Ερμῆς τε καὶ Ἀρτεμις ἀγλαόμορφος,
ἥδε ἄλλοι δυοκαίδεκα, τρίς τε δέκα καὶ ὅκτω,
καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἐτεύχετο πήματος ἀργῆς.

ΙΟΑΝΝΙΣ

TZETZÆ

ANTEHOMERICA

HOMERICA

ET

POSTHOMERICA.

ANTEHOMERICA.

Gravis belli magnum tumultum Iliaci
dic, Calliope, nostris cantibus,
ab initio autem cane et usque ad finem expone,
ex quo Priamus pestem Trojanis seminaverit
infelicem-Paridem exitiosum, auctorem belli mali,
quem sapientia non exposuit Homeri illustris.
Dic etiam Argivæ Helenæ amabilem vultum,
ac quomodo ipsam duxerit Alexander Sparta Trojam.
Dic porro navigationem Græcorum et naves omnes;
dic deinceps Pelidæ iram et stragem Achæum,
Sarpedonis Patrolique et Hectoris mortem;
dic etiam Penthesileam, virginem viro-similem.
Dic porro Æthiopum exercitum, filiumque Auroræ.
Memora dein Æacidæ satum lacrimosum;
Euryplumque cane et filium Æacidæ,
vaticiniaque Heleni et Alexandri interfectorem.
Dic vero etiam urbis-vastatorem Epeï ligneum equum,
donec extinxerit ingentia moenia Trojæ.
Haec mihi bono-patre-nata, Jovis filia, dic Musa.
Profecto quidem Troja bellis prius laborabat.
Expugnavit enim ipsam Herculis robur ferociς;
hasta vero etiam Scytharum-matres incursarunt postea
mulieres.] filiæ Martis, Amazones curvis-arcubus.
At postquam desierunt manuum violenti impetus
bella cruenta sibi-invicem inferre,
Troes respirantes a bello horrido
terras opera colebant in pace læti.
Neque tamen haec Parcis placebant ære-cinctis;
alia enim denuo tristia Troibus meditabantur.
Usque igitur oblectabantur in pace leti,
donec nomen funestum inter ipsos existeret Paridis.
At cum Parcae validos versarent fusos,
qui terram agitant et cœlum ac mare,
cederentque fusis dii præsides Olympi,
Saturnus ac Juppiter et Mars et Phœbus Apollo,
Venus Mercuriusque et Diana splendida-forma,
atque alii duodecim, terque deni et octo,
tunc itaque Troibus fiebat calamitatis initium;

αὐτίκα γὰρ Πριάμῳ βασιλῆι κύεσκεν Ἐκάδη.
 40 Πρῶτα δὲ τὴν στροβέεσκον ὄνειροι ἡερόφοιτοι·
 γρυνὸν γὰρ πυρόεντα τεκεῖν δοκέεσκεν ὄνειροις,
 θεὶς πρῆστος Τροίην τε καὶ ἀστεῖα Τροία πάντα.
 Μάντεις δ' αὖτὸν ὄνειρον ὑπεκρίνοντο λέγοντες·
 Γαστέρι παιδία φέρεις, Ἐκάδη, Τρώεσσι δλεθρον.
 45 Ως δρα μάντιες ἀτρεκέως τότον ὑπεκρίνοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τέκε Τρώειν Ἐκάδη δύσγονον υῖα,
 ούνομα τῷδε Πάριν θέτο, τὸν μὴ δψελε τεκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἀρά Πριάμος παιδὸς γενέθλη ὑποτρείων,
 ἥλυθε γρησόμενος παρὰ βωμοῖς Ἡλίοι·
 50 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ἀπόλλων, μάντις ἀμύμων,
 νηῷ ἐν ἡγαθεῷ φαεσιμβρότου Ἡλίοι,
 δις χρησμοῖσι τάδε προέιπεν μαντοσύνας τε·
 Φράζεο, Τρώων δρχαμε, Φοίβου μύθον ἔμοιο·
 χρτυτούοι λοχεύματος ἐκ Πάριδος, σέο παιδὸς,
 55 ἀστο τόδε Τροίης πολύμοχθος Ἀρης ἐκπέρσει,
 εἰ καὶ δι παῖς λυκάδαντας ὑπερθορέη τριάκοντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἀκουσεις βίη Πριάμοιο ἀνακτος,
 ἔκθετο μὲν τὸν παῖδα παρ' ἀγροῖς οἴσι τρέφεσθαι,
 δείματο δ' αὖτο Πάριον τιμῇ Πάριδος, ἔο παιδὸς.
 60 Κεῖσε δ' παῖς ἀτίταλλε, διδασκόμενος περὶ πάντων,
 δοσσα γόνοις ἐπέοικεν ἔüγενέων βασιλήν.
 Ρήτωρ δ' αὖτις γεγάδως συγγράμματα γράψατο πολλά,
 εἰν ἐνὶ δ' αὔτῃ θεάν ἐπιθυμήν, Ἀφροδίτην,
 κρίνων, Παλλάδος ἡδὸν Ἡρῆς γε ὑπέρτερα δῶκεν.
 65 Αὐτὰρ ἐμοὶ δοκεῖ τόδε λώιον ἔμμεναι ἀλλο,
 ὃς δια σοφὸς τελέων περὶ κόσμου γράψει γενεθλῆς,
 ἐκ Χάρεος Ἐρέθους τε δόπως πρώτιστα φάσανθεν
 Πηλεύς, γαῖα φερέσθιος, ἡδὲ Θέτις γε, θάλασσα,
 ἐν δ' Ἡρῇ πυρόεσσα, καὶ ἡέρος εῦρος, Ἀθήνη·
 70 σὺν δ' ἀρά τῆς ἐπένην φιλίη, χρυσῆ Ἀφροδίτη.
 Νεῖκος δ' αὐτή, Ἔρις, ἐνθετομῆλον, κόσμον, δεθλον.
 Τάξ δ' ἀρά μήν νικήσασα φιλίη, Ἀφροδίτη,
 εἵλετο κόσμον ἀπαντα καὶ ἔμπεδον εἰσέπιτις ισχεῖ·
 τούνεκο μυθεύσαντο γάμους καὶ ἔριν δὲ θεάν.
 75 Τοῖα μὲν υἱὸς δόδε Πριάμου Πάριν δέξεσκεν. [τες,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τριάκοντα παρέδραμον οἱ λυκάδαν-
 αὐτίκ' ἀρά Πριάμος καὶ Τρώων ἀσπετα φύλα
 ἐκ Πάριου μολπῆσιν ἀγίνεον ἐς Τροίην Ηάριν,
 ἀφρονες, οὐδὲ ἐνοήσαν έδον φύρον ἔγκονεόντες.
 80 Σεανθικὸς ἦν μείς, διτ' ἀγίνεον αὐτὸν ἐς ἀστο,
 Σεανθικὸς, διν Ἀπρίλιον Ἐλληνες καλέουσιν·
 εικοστῷ καὶ δευτέρῳ ἥματι τοιοῦ δὲ ηθοη.
 Τέρπετο δ' αὖτις τοκέεσσι κατιγνήτοις τ' ἐνὶ Τροίῃ,
 δέων πατρώοισι θεοῖς κλειτάς ἔκατόμβας,
 85 ἐπτάσιν δικταπόροις καλλιχρόους Ἡριγενέης.
 Εὗτ' ἀν δ' ἔδομον ἥμαρ ἐην πεντήκοστόν τε,
 διγοάτη δεκάτη τε Δεσίου Ιουνίοιο,
 καὶ τότε μιν προέηκε πατήρ ἐπιτὸς Ἀργεος ἀστο,
 δέξαι τηνῷ Ἀπόλλωνος λυγρῶν ἀπερωήν.
 90 Δῶκε δέ οἱ ἀνέρας ἔκατὸν καὶ κάλλιμα δῶρα,
 δῶκε δὲ γράμματ' ἄγειν Ἀργείων ἐν βασιλεύσιν,
 σφρα γένοιτο φίλος καὶ ἔκτελέσοις ἔκατόμβας.

ANTEHOMERICA.

statim enim a-Priamo rege gravida-facta-est Hecuba.
 Primum vero eam exagitarunt somnia in-tenebris-vagantia;
 titionem enim igneum parere sibi-visa-est per-somnia ,
 qui combureret Trojam atque oppida Trojanā omnia.
 Vates autem somnium interpretati-sunt dicentes :
 In-utero puerum fers, Hecuba , Trojanis pestem.
 Ita igitur vates vere tunc interpretati-sunt.
 At postquam peperit Trojanis Hecuba funestum filium,
 nomen huic Paridis indidit, quem satius-fuisset non nasci.
 Interim Priamus pueri naturam tremens
 abiit deliberatum ad aras Solis.
 Erat autem quidam inter Troes Apollo , vates egregius,
 templo in sacro homines-illustrantis Solis ,
 qui oraculis hæcce prolocutus-est vaticiniisque :
 Attende, Troum princeps, Phœbi orationem mei;
 recens-natum per partum, Paridem, tuum filium ,
 urbem hanc Trojae laboriosus Mars excidet ,
 si quidem puer annos excesserit triginta.
 At postquam hoc audivit vis Priami regis,
 exposuit puerum in agris suis educandum ,
 ædificavitque Parium in-honorem Paridis, sui filii.
 Ibi igitur puer adolevit, eruditus in omnibus ,
 quæcunque liberos decent nobilium regum.
 Rhetor autem factus scripta literis-mandavit multa ,
 in uno vero etiam deam cupidinem esse , Venerem ,
 judicans, de-Pallade ac Junone palmam illi dedit.
 At mihi videtur hocce satius esse alterum ,
 quod, philosophus cum-esset, de mundi scripserit origine ,
 e Chao Ereboque quomodo primum extiterint
 Peleus, terra vivifica, ac Thetis, mare ,
 inibique Juno ignea, et aeris spatium , Minerva.
 Cumque his aderat amor, aurea Venus.
 Jurgium autem, Eris, imposuit malum, mundum, certamen.
 Illis tamen victis amor, Venus ,
 occupavit mundum universum et firmiter adhuc tenet.
 Ideo finxerunt nuptias et contentionem dearum.
 Talia igitur filius ille Priami Parii fecit.
 At postquam trigiuta prætercurserunt ipsi anni ,
 statim Priamus et Troum innumerae gentes
 Pario cantibus duxerunt Trojam Paridem ,
 insani , neque intelligebant suum exitium se-adducere.
 Xanthicus erat mensis, quando ducebant eum in urbem ,
 Xanthicus, quem Aprilēm Græci vocant ;
 vigesimo (ac) secundo die illius mensis adductus-est.
 Oblectabatur autem parentibus ac fratribus Troja ,
 immolans paternis diis inclytas hecatombas ,
 hebdomadis octies-revertentibus formosæ Auroræ.
 Cum vero septimus dies esset et quinquagesimus ,
 octavo et decimo die Desii Iunii ,
 tunc ipsum misit pater ad Argorum urbem ,
 ut-sacris-efficeret in-templo Apollinis malorum remotionem.
 Dedit igitur ei viros centum et pulera dona ,
 deditique literas ferendas Argivorum ad reges ,
 ut esset amicus et perficeret hecatombas.

Δείδιος γάρ ἄτων, Γανυμήδης οῖα πεπόνθει
Ταντάλου ὅπο ἀνακτος, ἔγενεος βασιλῆος·
95 τούνεκα τὸν προέηκε σὺν ἀνδράσι, γράμμασι, δώροις.
Αὐτὰρ δ' γ' ἀλμυρὸν ὕδωρ πλεύσας Ἐννοστγαίου,
ἐς Σπάρτην ἐπαγαλλόμενος Διὸς ἥλυθεν οὔροις,
δέκτο δ' ἐπ' Ἀτρείδα δόμοις ἔκανθοῦ Μενελάου.
100 Ὅς Μενέλαος τοῖο δεδεγμένος ἀγλαὶ δῶρα
ἔπλεεν ἐς Κρήτην, Διτὶ εἰο προπάτορι δέξων,
Ἀστερίῳ, βασιλῆῃ Κρητῶν περ ἐόντι.
Οἱ πρὶν γάρ τε Δίας πάντας κάλεον βασιλῆας,
οὐνεκά μιν καλέος Διὸς ἀστὴρ σκῆπτρον ὅπαζει,
105 ἔξογα δ' αὖ μοίροις παραὶ Νεμέοι λέοντος,
ἐν πέμπτῃ δὲ μάλιστα τὸ γάρ βασιλεύταν ἄλλων,
ἥλιοιο Κῆνα παρ' ἀκτίνεσσι φασίνειν.
Ἔτοι δ' γ' ἐς Κρήτην πλέεν εἴο προπάτορι δέξων,
δώμασιν οῖσι δ' ἐλειπεν Ἀλέξανδρον σὺν ἑταίροις,
δεὶς δή τοι ἐπὶ δείελα ιδὼν τοῖο δάμαρτα
110 δουλίσιν ἀμφιπολοισι κατερχομένην περὶ κῆπον,
καλλεῖ ἡμέροντι περιπρεπεῖ γανώσαν,
ἐρώτων βελέεσσι πυριφλεγέσσιν ἐπλήγη.
Οὐδὲ μὲν οὐκ ἀντέπληξε, πλήξε δὲ καὶ οὐτήν·
ἀμφιτρόεις ἐρατὸν γάρ ἐπ' εἰδεῖ καλλος ἔκειτο.
115 Ἡ γάρ ἦν λευκὴ, τερενόγροος, εὐόφρυς, εὐρίν,
λευκῷ δηριόωσα καὶ ἀργεννῆς γιονεσσιν,
στήθεα δ' ἡμέροντα καὶ ἀγλαὸν εἰδός ἔχουσα,
νγρῶπις, μελίγηρος, ἔυχαρις ἡδὲ βοῶπις,
θρῖξιν ἐλισσομένησι γυροσοχρόοις κομώσα,
120 εὔστολος ἡδὲ τελείη, πάντα φέρουσα τέλεια.
Τόσσον δ' αὖ προφέρεσκε γυναικῶν καλλεῖ πασῶν,
ἀστράσιν ἐννυχίοισιν δσον προφέρησι σελήνη.
Ἡβῆς δ' αὖ γρόνον εἶχεν ἐξεικόστον τε καὶ ἔκτον.
Τοῖα μὲν ἦν καλλεῖ κούρη Τυνδαρέων.
125 Αὐτὸς δ' αὔτε Πάριος Χαρίτων ἀπὸ καλλος ἔχεσκε·
λευκὸς ἦν, εὐήλιξ, εὐχαρις, ἡγύενειος,
θρῖξιν ἐλιχρύσουσι καρηκομόων περὶ πάντας.
Τοῖος ἐών τοῖς ἐράστατο, πόθει δὲ καὶ αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σήμηναν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρωτα
130 Αἴθρης ἐννεσίσι καὶ ἀλλων θηλυτεράων,
νηὶ ἐνιθέμενοι δμωὰς κόσμον τ' ἐρατεινὸν,
ἡδὲ αὐτὴν Αἴθρην δολέσσαν, πρὸς δὲ καὶ αὐτοὺς,
φεῦγον ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης Τύριον σῆδμα,
δειδίστες περάρην πλόου, δν Τροίηθεν ἐπέπλων.
135 Αὐτίκα δ' ἐς Κρήτην Μενελάου οἰκέες ἥλθον,
ἀγγελήνην ἐρέοντες· δ' ἐπλεεν ὥκα μάλιστα
εὐρυπόρου Σεισιγθονος οἴδματα πάντα ματεύων.
Πολλὰ δ' ἀπρήξ μογέσκε, μάτην ἀκίγητα διώκων.
Κεῖνοι γάρ τε μέγα πέλαγος Τύριον περόνωτες
140 ἀστεῖ Τρώων εἶδον, δλον λυκάβαντα μογέντες.
Τροιάδες δ' Ἐλένην ιδὲ Τρῶες πάντες ιδόντες
θάμβεον, δις μάρμαρους ἀριπρεπέσσιν ὅπωπαῖς.
Τὴν δ' Ἐκάβη φιλέσκε καὶ ἐν μεγάροισιν ἐτίμα.
Ως πολέες φάσκουσιν Ἀλέξανδρον βασιλῆα
145 ἐλόμεν ἐς Σπάρτην, ἀπό γε Τροίηθε κίοντα,
ώς δ' Ἐλένην ἐκ Σπάρτης ἐς Τροίηνδε κομίσαι.

Timuit enim cognito, quae Ganymedes passus-esset
a Tantalo rege, generoso principe;
ideo illum misit cum viris, literis, donis.
At is salsam aquam trajectus Neptuni,
Spartam laetatus Jovis venit ventis-secundis,
ac receptus-est in Atridae aedibus flavi Menelai.
Qui Menelaus, ejus acceptis splendidis donis,
navigavit in Cretam, Jovi suo atavo sacra-facturus,
Asterio, rex Cretæ qui-fuerat.
Veteres enim Joves omnes vocabant reges,
quia ipsis pulcra Jovis stella sceptrum præbet,
imprimis vero in gradibus Nemeæ leonis,
in quinto autem maxime: id enim maxime-regium ante
omnia,] solis Jovem prope radios apparere.
Itaque ille in Cretam navigavit, suo atavo sacra-facturus,
in-aedibus autem suis reliquit Alexandrum cum sociis,
qui sub vesperam videns illius uxorem
ad-servas ancillas descendenter in hortum,
pulcritudine amabili ac decora splendentem,
amorum telis ardentibus percussus-est.
Neque sane reperecessit, percussitque et ipsam;
utriusque enim amabilis in specie pulcritudo insidebat.
Illa enim erat candida, tenera-cute, pulcris-superciliis, pul-
cro-naso,] cum-albo-colore certans et candidis nīvibus,
pectoraque amabilia et splendidam speciem habens,
oculis-ebriis, dulciloqua, gratiosissima atque oculis-magnis,
capillis volutis auricoloribus comata,
pulcre-ornata ac perfecta, omnia gestans perfecta.
Tantum vero supererat mulieres pulcritudine omnes,
stellas nocturnas quantum supererat luna.
Juventutis autem annum habuit vigesimum (et) sextum.
Talis quidem erat pulcritudine puella Tyndaris.
Ipse autem Paris a Gratiis pulcritudinem habebat :
candidus erat, pulcra-statura, gratiosus, pulcra-barba,
capillis volutis-auricoloribus comatus præ-omnibus.
Talis quam-esset talem amabat, ardebatque et ipsa.
At postquam indicarunt sibi-invicem amorem
Æthrae nūtis atque aliarum seminarum,
navi impositis ancillis ornamentoque grato,
atque ipsa Æthra dolosa, et insuper se-ipsis,
effugerunt per sterilis mariis Tyriam undam,
metuentes trajicere viam, qua Troja navigarant.
Statim vero in Cretam Menelai domestici venerunt,
nuntium communicantes; is autem navigavit quam celer-
rime] vasti Neptuni maria omnia investigans.
Multaque infecta-re perpessus-est, frustra non-assequenda
persequens.] Illi enim magno pelago Tyrio trajecto
urbem Trojanam conspexerunt, toto anno laboribus-trans-
acto.] Troades autem Helenam ac Troes cuncti videntes
stupebant, quam splendorer decora facie.
Eamque Hecuba amice-recepit et in aedibus honorabat.
Sic multi dicunt Alexandrum regem
venisse Spartam, Troja quidem profectum,
et sic Helenam Sparta Trojam duxisse.

Ἄλλοι δ' ἂλλ' ἔρεσσιν, στα ψίλον ἔπλετο θυμῷ,
οὐδὲ Τέλενην φάσκουσι μετὰ Τρώεσσι παρεῖναι,
ἄλλ' ἄρα Πρωτῆος ποτὶ δῶμα στρωφάσθαι,
150 αὔτως δὲ στρατὸν Ἀργείων Τρώεσσι μάζεσθαι.
Ως ἡραὶ πολλοὶ πλάξοντο ἴστορίην στροβέσσοντες·
κύτταρο ἔγινον ἔρεσσιν πανατρέχεις ἀγρούνων,
δις κενέκαστα γένοντο. Τὰ δ' ἂλλ' ἀνεμόλια πάντα.
Ἀργείοι δ' Ἐλένην παρέμενον Τρώεσσι μαζόντες
155 Λτρείδην Μενέλαον, Οδυσσέα καὶ Παλαμήδην,
Θησείδην τ' Ἀκάμαντα καὶ Διομήδεα δῖον
πρέσθεις Τρώοιν ἐπειπον, ἀπήτεον ἄρτε τε γυναικα.
Καὶ νῦν κεν Ἀντιμάχῳ ακκόρονος ἔκταθεν ἔργοις
Ἀργείων οἱ ἄριστοι πρεσθείης ἀλεγεινῆς,
160 χρυσὸν Ἀλεξάνδροι δεδεγμένου εἴνεκα τοῖο·
ἄλλ' Ἀντήνωρ ξείνιστεν ἐκ θανάτοιο ταχέσσας.
Ὥς ποτὲ περθομένης Τροίης ἀπέδωκαν ἀμουθάδες·
πάντα γάρ οἱ ἐσάσταν, δῶκάν τ' ὀλεῖα δῶρα.
Τῆλος δ' Ἀντιμάχου ἀτάσθαλα ἔργα φυγόντες
165 Ἀργείοις ἔρεσσιν, στα πάθον ἀλγεα Τροίη.
Καὶ τότε δὴ στρατὸς ἐξ ἥπειρων ἦδον ἀπὸ νῆσων
εἰς ἐν δολλίζοντο κατὰ Τρώοιν δρέσσοντες.
Οἵς δέκα δῆλοι λυκάδαντες ἀγειρομένοις παρέδραμον,
170 ἐξ οὖτος ἔλη ποτὶ Τροίην κούρη Τυνδαρεώνη.
Καὶ τότε ἐπεσσομένως ἐξ νῆσος ἔσθαινον Ἀγαιοί·
δέδημντο γάρ ἀπαντες Τυνδαρέοιο ἐν δροίοις.
Αὐλίδαι δ' εἰς ἔπλεον, κακὰ Τρώοιν μητίσσωντες.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Ἀγιλῆος κυδαλίμου λάθοντο,
ἀρτεγάμους ἔτ' ἔρντος ἔης ἀλόγου μεγάροισιν,
175 Σκύρον, Δολόπων νῆσον, Λυκομήδεα δῖον —
τούνεκα μυθεύονται πέπλους θηλυτεράων —
ἄλλ' ἄρ' Οδυσσέα, Νέστορα καὶ Παλαμήδεα δῖον
ἐξ Ηπλῆξ Θέτων τε καὶ ἐς Χείρωνα ἐπειπον,
δὲ σοφὴ ἔκέκαστο καὶ ἐν μερόπεσσι θεοῦτο,
180 δὲ καὶ Ἀγιλῆος μόρον ἦτις ἐπέφραδε θυγατρί.
Ον τότε λισσάμενοι οὗτοι, πρέστησες ἀγανοὶ,
καῆρ Ἀγιλῆος ἄγουσι παρ' Ἀτρείδαις καὶ Ἀγαιοῖς,
πεντήκοντα νέας σὺν Μυρμιδόνεσσι φορεῦντα·
πεντήκοντα δὲ ἔβαντον ἐπ' ἄνδρες νητὴ ἔκαστη.
185 Πάρο δὲ γε Πάτροκλος ἦν Ἀμυντορίδηστεδ Φοῖνιξ,
ἥτοι δὲ λαοῦ, δὲ δὲ αὖτ' Ἀγιλῆος μύθῳ ἀνάστων.
Τούς δὲ ιδόντες γῆθεον Ἀργεῖον Παναγαιοὶ,
τερπόμενοι λαοῖσι καὶ ἡγεμόσι πινυτοῖσι,
καλλεῖ καὶ ἔργοις τε ἀελλοδρόμου Ἀγιλῆος.
190 ἔργοις γάρ καὶ καλλεῖ ποσσί θύπειρες πάντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Παναγαιοὶ ἐς Αὐλίδον ἡγερέθιοντο,
νηυσίν ἐν δύδωκοντα καὶ ἐξ χιλίαις ἔκατον τε,
χειμερίοις ἀνέμοισι παραυτόθι εἰρύκοντο. [στρας
Καὶ τότ' ἐς Ἀργος Οδυσσεύς δῶμασι Κλυταιμνή-
195 ἐλθόν ἔξαπτάτησε καὶ ἡγαγεν Ἰριγένειαν,
Ἀρτέμιδι θύσαν μαντείαις Θεστορίδαο.
Ως δέ μιν εἶδε πατήρ Ἀγαμένων, δάκρυα χεῦσε.
Καὶ τότ' ἀπ' ἔκσπεδίστοιο ἐφημίζεντο ἄνακτα,
οὔνεκα ταύτην εἰο θύγατρα ἔρεζον Ἀγαιοί.
200 Τὴν ἐλαφος δύσασκεν, θηρά τε γύρη ἔκεινη

ΑΝΤΕΗΟΜΕΡΙΑ.

Alii vero alia narrant, quaeunque grata erant animo,
neque Helenam dicunt inter Troes fuisse,
sed Protei in domo versatam esse,
frustraque exercitum Argivorum cum Troibus pugnasse.
Sic igitur multi fingunt, historiam convertentes;
at ego exposui verissime narrans,
quomodo singula fuerint. Reliqua vero vana sunt omnia.

Aīgivi itaque Helenam interesse Trojanis certiores-facti
Atriden Menelaum, Ulyssem et Palamedem,
Thesidenem Acamantem et Diomedem divum
legatos ad-Troes miserunt, ac reposcebant mulierem.
Et tunc Antimachi improbi interficti-fuisserent facinoribus
Argivorum principes legationis periculosæ,
Antimachi, qui-aureum Alexandri accepérat ad id :
sed Antenor eos hospitio-excepit e morte servatos.
Cui deinde devastata Troja retulerunt accepta ;
omnibus enim ejus bonis parcebant, dababantque opulenta
munera.] Tun c autem Antimachi scelestis facinoribus elapsi
cum-Argivis communicarunt, quas passi-esset injurias Trojæ.
Et tunc jam exercitus e continentibus atque ex insulis
in unum congregabatur, contra Troes tendens.
Quibus decem jam anni se-congregantibus prætererant,
ex quo abiit (ad) Trojam puella Tyndaris.
Et tunc sine-mora naves condescenderunt Achæi ;
obstricti-enim erant omnes Tyndari juramentis.
Aulidem vero navigabant, mala Trojanis meditantes.

Neque sane Achillis incliti obliiti-sunt,
recenti-matrimonio-juncti, adhuc versantis suæ uxoris in
-ædibus,] in Seyro, Dolopum insula, Lycomedis civitate :
(ideo fabulam-narrant-de peplis mulierum :)
sed Ulyssem, Nestorem et Palamedem divum
ad Peleum Thetidemque et ad Chironem miserunt,
qui sapientia eminebat et inter mortales ut-deus-honoratus
est,] qui etiam Achilli fatum sua significavit filiæ.
Quo tunc precibus-moto illi, legati generosi ,
cordatum Achillem ducunt ad Atridas et Achæos,
quinquaginta naves cum Myrmidonibus ducentem ,
quinquaginta autem condescenderunt viri navem unam
quamque.] Ac Patroclus intererat Amyntoridesque Phoenix,
ille quidem populo, hic vero Achilli sermone dominans.
Quos intuiti gaudebant Argivi e-tota-Græcia-conjuncti ,
oblectati militibus et ducibus prudentibus ,
pulcritudine etiam factisque velocissimi Achillis :
factis enim et pulcritudine pedibusque superabat omnes.

At postquam omnes-Argivi Aulide congregati-sunt,
navibus in octoginta et sexies millenis centumque,
hiemalibus ventis ibi detinebantur.
Et tunc in Argos Ulysses ad-aedes Clytaemnestrae
profectus decepit atque adduxit Iphigeniam ,
Dianæ immolatus secundum-vaticinia Thesstoridæ.
Ut vero eam vidit pater Agamemnon, lacrimas fudit.
Et tunc eum expeditionis renunciarunt ducem ,
quia hanc ejus filiam mactabant Achæi.
Hanc cerva servavit, constituitque loco illo

Ἄρτεμιδος ίέρειαν ταυροπόδιο, σελήνης ταύρους γάρ τε βόσσαι πολεύει γειαροτῆρι, τὸν σπόρον αὖξανουσα σεληνικής ὑγρότητι, οὐνεκα καὶ κερόσσα πέλει καὶ ἔμαξαν θύνει.

205 Τῆς λέρειαν ἔθεντο Πανέληνες τὴν κούρην, τὴν δ' ἐλαχον ῥέουσι παραίσασαν δμιλῳ.

Καὶ τότ' ἀρ' ὑγροπνόνος ἀνέμους ἔφέρτη Σελήνη Ζηνὸς φραδμοσύνησιν ἐν, οὐρανοῦ ἀστερόεντος, οὔρια φυσιώντας, ἐπὶ Τροίην ἀνάγοντας.

210 Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλωον, ἐκ πλατάνου μεμαθηκότες ἡδὲ δράχοντος ἀπαντα. Τρωτὶ δ' ἄρ' Ἱρις ἔφαινεν Ἀρηος σῆμα κακοῖο, οὐρανούσιν πικινῶς ρωινομένη πολύχροος· σῆμα γὰρ δὲ γε τέτυκται γείματος ἡδὲ ἄρηος,

215 ἀστράσιν οὐρανίοις ἐριλαμπέσιν ἵσα, κομήταις. Τρῷες δὲ ὡς ἐνόησαν, φύλακας ἔσσαν ἀπάντῃ· ἀλλ' θες δὴ πέλας Ἀργείων νέες ἦσαν ἐκείνων, κοσμηθέντες ἄρα Τρῷες περὶ σῆμα Μυρίνης, τεύχεσι λαμπόμενοι, παρὰ δημητρίαν κατέβαινον,

220 στησάμενοί τ' ἐμάχοντο, νέας δὲ ἀπόδερον Ἀχαιῶν. Δηρὸν δὲ γενέσθαι τοιούτοις ἐν δέει δσσης, πρῶτος Πρωτεστίλαος ἀργίοις ἔκθορε πλοίου. Τού δέ τοι εἰδος ἀγητὸν, ἐπ' εἰδεῖ κάρτος ἔκειτο· ἔναυθοκόμης δὲν, μακρὸς, ἐλιθρίες ἡδὲ γλαγόρρους,

225 τολμήεις, εὐγχήμων, εὐθετος, ἀρτιγένειος· αἰζηδὸν τε νεώτατος δὲν ἀνευ λαντιλόγιο. Τοῦ δέ γυνὴ θαλάμοισιν ἔλειπετο, Λασσάμεια, νυμφιδίοις κόσμοισιν ἀγαλομένη ἐπὶ βασιόν· οὐ γὰρ δηρὸν ἔχαιρεν, ἐπ' ἀγλαΐῃ κομώσα.

230 Νυμφίον δές γάρ ἀκουσει καλὸν πεσέειν παρὰ νησιῶν, γείρεσιν ἀντιπλάσιοιν ἐν ἀλματὶ τοῖο θανόντα Εὐφόρου, Ἀγάτου δὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο, νυμφιδίοις κόσμοισι περιστέψασα ἔσαυτην, φαίδροις διθαλμοῖσιν δέρ παρὰ ἥπαρ εἰσα

235 εἰς Ἀιδην κατέβαινεν, ἀστρέτα νυμφευτῆρα, καλὴ καλῷ ζήσας δὲν θανόντα ἀκοίτη. Τὴν ἐγὼ αἰνέω δέδ' αὐτὸν ἔζοχον ἀμφαγαπάζω, δές Εὐάδην Ἀλκηστίν τε καὶ Ἀντιόπειαν, τὴν Θεανό τε καὶ Οἰνώνην καὶ Λουκρετίην τε,

240 δέδε καὶ Ἀθροδάτου καλὴν ἀλογον Πανθείην, πρὸς δέ γε Πορκίην, ἐσθολὴν παράκοιτον Βρούτου, αἴ πόσιας τίμησαν καὶ ἐλαδόν κλέος ἐσθόλην, οὐδὲ λέγη ζηγνυνα, ἀτάσθαλα ἔργα φιλοῦσαι, οἷαι νῦν τελέθουσιν, ἀναιδέες, ἀγριούσιμοι,

245 Φυλονόμαι, Φαῖδραι Σθενέβοιαι τ' ἀλγεόδωροι. Τῆς τοι Ααδομείης δραῖος παρακοίτης πρῶτος, Πρωτεστίλαος ἀργίοις, ἔκθορε πλοίου, πῖπτε δὲν ἐπεσσυμένος καὶ ἐλυσε φόρον χρησμοῖο, νίκην οἵς ἐτάροισιν ἐδὲν θανάτῳ περιτεύξας·

250 πάντες γάρ τὸν ἀριστὸν ιδόντες τόνδε πεσόντα νηῦν ἔξεγέοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, αὐτὰς δὲν κατέδησαν πρυμναίοισι καλωσιν. Λύτηρε ἐπει ἐρύθηγε πελώριον οἰδημα θαλάσσης αἴματόεις γείμαρρος, ἀπ' ἀμφοτέρων καλαρύζων,

Diana sacerdotem tauris·vectæ, luna; ;
tauris enim bobus vehitur agricultoribus,
segetem augens lunaribus humoribus,
quoniam et cornuta est et plastrum regit.
Hujus sacerdotem constituerunt Graeci puellam,
at cervam mactant insilientem in-caetum.
Et tunc humide-flantes ventos immisit Luna,
Jovis mandatis, cœli stellati ,
secundum spirantes, Trojam deducentes.
Argivi autem in-altum-ferebantur et Trojam navigabant,
a platano edocti ac dracone omnia.
Troibus contra Iris ostendebat Martis signum tristis,
de-cœlo saepe visa multicolor;
signum enim illa est tempestatis aut belli ,
stellis coelestibus perlucidis similiter, cometis.
Troes igitur ubi cognoverunt, custodes collocarunt ubique ;] sed cum jam prope Argivorum naves essent illis,
acie-instructa Troes circa tumulum Myricæ ,
armis splendentes , ad littus descendebant ,
ac stantes pugnabant navesque reprimebant Achæum.
Diu vero cum pugnasset incassum præ metu oraculi,
primus Protesilaus martius prosiluit e-navi.
Hujus vero species admirabilis erat , in specie robor resi-debat:] flavus erat, procerus, volutis-capillis et lacteo-colore,] temerarius, bono-habitu, decorus, pubescens ;
juvenumque minimus-nata erat præter Antilochum.
Illius autem uxor domi relicta-erat, Laodamia ,
novæ-nuptæ ornamenti superbiens ad breve tempus ;
non enim diu gaudebat, splendore -vitæ exulta.
Maritum enim ubi audivit pulcrum cecidisse apud naves,
manibus in saltu interfectum contra-pugnantibus
Euphorbi, Achatia aut Hectoris homicidæ ,
novæ-nuptæ ornamenti cum-coronasset se ,
lucidis oculis gladio per jecur transmisso
ad Plutoneum descendit, tristem paranyphum ,
pulcra pulcro vivens ac moriens marito.
Hanc ego collando atque imprimis diligo ,
ut Euadnen Alcestinque et Antiopeam ,
Theanoque et Elenonen et Lucretiam ,
atque etiam Abradatae pulcram uxorem Pantheam ,
præterea Porciam, egregiam conjugem Brutii ,
quaes maritos honorabant et reportabant gloriani egregiam ,
neque lectos dedecorabant, turpia facinora adamantes ,
quaes nunc sunt, impudicæ, furentes-libidine ,
Phylonomæ, Phædræ ac Sthenebæ doloriferæ.
Itaque Laodamiae juvenilis maritus
primus, Protesilaus martius, prosiluit e-navi ,
ceciditque irrumpens et solvit metum oraculi ,
victoriā suis sociis sua morte parans ;
omnes enim, principem ubi-vidicrunt hunc cadentem ,
e-navibus effundebantur et se-mutuo caedebant ,
ipsas (naves) vero alligabant in-puppis rudentibus.
At postquam rubefecit ingens æquor maris
sanguinis torrens , ab utrisque manans ,

255 νύκτα φυλαξάμενοι Τρῷες περὶ ἀστυ ἔχώρουν,
ἀντιθήνη τρείστες ἐν Ἀργείοις μάχεσθαι.
Κύνος δὲ ἐκ Τενέδοι μέσω ἐνι νυκτὸς ἀμολγῷ,
Τρῷας χαριζόμενος, ἥγειρε μάχην ἐπ' Ἀχαιοῖς.
Τὸν δ' Ἀχιλλεὺς κατέπερνε καὶ ἀνέρας, οἵ οἱ ἔποντο.
260 Ἐκτότε δ' Ἀργείοιστιν ἔεισατο κέρδοιν εἶναι
Τρῷῶν κώμας περόμενον ἡδὲ τε ἀστεα πάντα.
Τεῦξαν δὲ κλισίας πλεκτάς, σταβάροις ἀφρυίας.
Καὶ δέ οἱ μὲν κατέμιμον, ἐνὶ κλισίῃσι μένοντες,
ἄλλοι δὲ ἀστε ἐπερθον, Ἀχιλλεὺς δὲ αὐτε μάλιστα
265 διὼ σὺν Παλαμήδει, ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
δις σοφίη ἑκέκαστο, γράμματα δὲ εὑρε βροτοῖσιν,
πεσσὸν, ἀριθμούς τε, ζυγοστασίην τε καὶ ἄλλα.
Σὺν τῷ πρῶτον Ἀχιλλεὺς καὶ ἄλλοις Παναχαιῶν
ἐς Μύσους ἐνέβαλλεν, ἐπ' ἀστεα Ἡρακλείδου
270 Τηλέφου, εὔρυμέδοντος, ἐγγενέος βασιλῆος.
Ἐνθα μάχη δριμεῖα, πολὺς τε φόνος Παναχαιῶν
αὐτῶν τε Μυσῶν, πολλοὶ δὲ τροπῶντο Ἀχαιοῖ.
Τήλεφος αὐτὸς γάρ καὶ Αἴμος, ἀναξ Ἀρείδης,
πρὸς δὲ αὖτις Ἐλωρός τ' Ἀκταῖος τ', Ἰστροιγενέθλη,
275 ἐν δὲ γυναικες Μυσῶν ἀρματον οἵτι μάχοντο.
Καὶ νῦ κεν ἐξ κλισίας τε καὶ ἐξ νέας ἥλιθον Ἀχαιοῖ,
εἰ μὴ Τήλεφον αὐτὸν μηρῷ πλῆγεν Ἀχιλλεύς,
εἰ κε Νίρευς μη ἐπεφνεν ἀμαυμάκετον βασιλειαν,
ἀρματι μαρναμένην, Ιερὴν, δόρατι περονῆσας.
280 ἡ γάρ τε προθέσετο καὶ Ἀργείοις ἐνάριξε,
μανιομένη ἐπ' ἀκούτη, τὸν περ ἔτρωσεν Ἀχιλλεύς.
Τὴν Μυσοί τε καὶ Ἀργείοι στενάχοντο πεσσούσαν,
τόσσος δὲ θρῆνος περὶ κάλλει ὥρετο ταύτης,
Τηλέφῳ δέ σπεισασθαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
285 ἡ γάρ καὶ Ἐλένην ἐπεκάνυτο κάλλει πολλὸν.
Ἄνταρ ἐπει σπεισαντο καὶ ἐξ κλισίας κατέβησαν,
πάντες δέ Ἀργείοι φίλεον Πλαμήδεα διον,
οὐνεκ' ἀνήρ πολύδροις ἔηρι καὶ ἥπια ἔδει,
τοὺς δέ τε ἀσχαλόντας ἔρωτι πάτρης ἔρατενης
290 εὐρὸν πεσσὸν ἔτερπε, καὶ ἐξελάσασκεν ἀνήνη,
ἡδέ τε νούσους προύλεγε καὶ νούσων ἀπεξωὴν,
ἀλιθεστήρια φόρμακα βρύστεις τ' ἐξερείνων·
οὐνεκά σήματα ἡδὲ τεράστια προύλεγε πάντα,
οὐνεκά τε ξύμπατο φίλος μερπεστι τέτυκτο,
295 οὐδὲ ὁγέρωχος ἔην ἡ ἀτάσθαλη ἔργα ἔρεζε.
Τούνεκα τὸν φιλέστον Ἀχαιῶν ἔθνεα πάντων.
Ἄνταρ Ὁδυσσεὺς, ἡρώων φύρος, ἔχος ἀρίστων,
δές δέ Φιλοκτήτην Λήμωνα λίπε, νῆσας ἐλάσσας,
δές τ' Αἴαντα πελώριον θετερον ἔκτα χολώσας,
300 Λοιχὸν δέ ἔρσε θαλάσση — φεῦγε γάρ εἶνεκα τοῖο
μούνος ἀπ' ἀλλων Ἀργείων, — στυγέεσκε τὸν ἀνδρα,
οὐνεκά οἱ ἀρετῇ ἐριδαίνων οὐδὲν ἴσοῦτο.
Τῷ καὶ ὅλεθρον ἔτευξ δολοφροσύηστ νόοιο,
Ἀργείοις δὲ ἐχόλωσεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
305 λοιμὸν δὲ στονόντε κατὰ στρατὸν ὕρσε φέρεσθαι.
Ἀρχὴν δὲ αὐτῶν ἔχθεος εἶπω, τίς τοι ἐτύχη.
Οὐ μὲν Ὁδυσσέος εἰκῇ μνήσομαι αὐτὸς ἀρότρου,
οὐτ' ἀρα Τηλεμάχοιο. Ψεύδεα πάντα τέτυκται.

ANTEHOMERICA.

noctem excubantes Troes ad urbem recedabant,
paventes ex-adverso cum Argivis pugnare.

Cyenus autem ex Tenedo medio noctis conticinio,
Trojanis gratificans, excitavit pugnam contra Achaeos.
Quem Achilles interfecit et viros, qui eum sequebantur.

Exinde Argivis videbatur melius esse
Trouw vicos vastare atque oppida omnia.
Exstruxerunt igitur tentoria sirpata, palis conserta.
Et alii manebant, in tentoriis morantes,
alii oppida vastabant, Achilles vero maxime
divo cum Palamede, viro longe optimo,
qui sapientia excellebat, literasque invenit hominibus,
ludum-talorum numerosque libramque et alia.

Cum hoc primum Achilles et aliis Graecorum
in Mysos impetum-fecit, in urbes Heraclidæ
Telephi, late-regnantis, generosi regis.

Ibi pugna acris, multaque strages Graecorum erat
ipsorumque Mysorum, multique fugabantur Achaei;
Teleplus ipse enim et Hæmus, rex Martis-filius,
insuper etiam Helorus Actaeusque, Istri proles,
simulque mulieres Mysorum in curribus suis pugnabant.
Et tum in castra et in naves venissent Achaei,
nisi Telephum ipsum in-femore vulnerasset Achilles,
ac nisi Nireus interfecisset indomitam reginam
in-curru pugnantem, Hieram, hasta transfixam;
ea enim procurrerit et Argivos stravit,
furens propter maritum, quem sauciarat Achilles.
Hanc Mysi et Argivi deslebant caesam,
talisque luctus de pulcritudine ortus-est illius,
ut cum-Telaphio feudis-iniret Achilles urbium-vastator.
Illa enim etiam Helenam superabat pulcritudine muiūtum.

At postquam foedus-inierunt et in castra reversi-sunt,
omnes Argivi amicitia-honorabant Palamedem divum,
quod vir peritissimus erat et bene cupiebat *iis*,
eosque afflictos desiderio patriæ amatæ
invento talorum-ludo oblectabat et dissipabat tristitiam,
atque morbos praedicebat et morborum remedium,
salutaria medicamina cibosque indicans;
quod signa ac portenta prædicebat omnia,
et quod universis amicus hominibus erat,
nec superbus erat aut improba facinora patrabat.
Ideo eum amabant Achaeorum gentes omnium.

At Ulysses, heroum pestis, odium optimorum,
qui quidem Philocteten in Lemno reliquerat, navibus solutis,
qui etiam Ajaceum magnum posthac interfecit ad-iram-irritatum,] Locrum qui submersit mari (fugit enim propter illum) solus ab aliis Argivis), oderat illum virum (*Palamedem*),] quod cum- ipso virtute certans minime aequalab eum.] Huic etiam exitium struxit dolosis-artibus mentis, Argivis que ad-iram-excitat Achillei vastatorem-urbium, ac pestilentiam tristificam in exercitum irrupisse in-causa erat.] Originem autem odii illorum dico, quæ fuerit. Non quidem Ulyssis temere mentionem-faciā ipse aratri, neque Telemachii. Mendacia omnia sunt;

αὐτὸς γάρ συνάγειρεν Ἀχαιῶν πάντας ὀρίστους.
310 Ταῦτα δέ τοι ἐρέω νημερτέα, ὃς περ ἐτύχοι.

Ἄργειοις περόωσιν ἀπ' Ἀργεος ὅδιμα οὐλάσσονται,
ἐς Τροίην δὲ ἐπλωον, φαίνετο σῆματα πολλὰ,
σκηπτοὶ ἐριφλεγέες μεγαλοσμάραχοι βρονταῖ τε,
ἱριδες ἥδε κομῆται λεῖψις τ' ἡσλίοιο.

315 καὶ ταύτης γε οὐκέτι τρείσσοντα πάντες Ηλαχαιοί.

Αὐτὸς δὲ αὖ Ηλαχαιόδης ἐκ δέος εἴλετο πάντων,
φήσας οὐκ Ἀργείοις, Τρώων δὲ σῆμα κακοῖο·
πάντας γάρ ἀντολίθον ἐφάνετο σῆματα ταῦτα.

Πρόδε δέ τε μάντις εἴπειν ἀληθέα πάντα πιφαύσκων.
320 Ηεσσόν δὲ αὖ καὶ γράμματα δεύτερον εὗρεν Ἀχαιοῖς.
Καὶ τότε τὸν κυδαίνεσκον διοι Ηλαχαιοί.
Καὶ ταῦτα γε θυμῷ ἔκκαιειν ἀριστοφόνου Ὁδυσθος.

Αὐτὰρ ἐπει ἀπὸ Μυσῶν ἐς κλισίας κατέβησαν,
Τηλέφῳ δὲ καὶ ἄλλοις σπεισάμενοι βασιλεῦσιν,
325 ἐξ δρέων λύκοι ἐς κλισίας κατέβαντον Ἀχαιῶν,
δμῶας ἀναρπάζοντες ἵδι οὐράες· αὐτὰρ Ὅδυσσεὺς,
φί θυμῷ ποθέων Ηεσσόντων ἀντιφερίζειν,
μαχρὰ βοῶν ἀνέβαινε παρ' οὐραῖς, Θῆρας ἐρύξων,
τοῦσφόρους πολέας κούρους φορέων Ηλαχαιῶν,
330 νύπτιος, οὐδὲ ἐνόησε τὸ σῆμα πέλον λοιμοῖο.

Τούς δὲ ἴδιους Ηεσσόντων προσέειπεν·

Ὥ Όδυσσευπολύδουλε, σὺν ἀνδράσι τοξοφόροισι,
τίπτε λύκοισι μάχην παναρραδέα τήγδε φορεῖτε;
οὐ νυ λύκοι, σγέτλοι, παρὰ οὐρεῖται καὶ πάρος ησυν;
335 ἀλλὰ τίς αὐτῶν Ἀργείοις δηλήσατο πρόσθε;·
Λοιμοῦ σῆμα τόδι ἔστων· ἔσται δὲ τόξα καὶ ιόνα,
ἐν λαχάνων βελέεσσι δὲ ἐρύκετε λοιμοῦ ἐρωὴν,
μηδὲ κρεῶν γενέσθε, καὶ εἰς ἄλλα βαίνετε πάντες.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δέ τε πάντες ἐποίεον, δις ἐκέλευεν
340 μοῦνος δὲ αὖ Ὅδυσσεὺς ἐν ἐπεσθολίγησιν ἀτίζεν·

Λοιμοῦ δὲ αὐτίκ' ἐπεισφρήσαντος ἐπ' ἄστεα Τρώων,
αὐτοὶ ἀσινέες ἐκ κακοῦ ἔκψυγον οἵοις ἀπ' ἄλλων.
Καὶ τότε δὴ Παλαμήδην ὃς θέντος ἦσαν ἄγοντες.

Αὐτὰρ δὲ θρόδανήροις οἱ ἔμμητο κῆρα μελάτιναν,
345 καὶ κτάνει, οὐδὲ ἀφάμαρτε, δολοφροσύνησι νόοιο.

Ὕποι γάρ Παλαμήδης πόρθεεν ἀστεα Τρώων
τὸν γ' Ἀγιλῆτη, ἐλον δὲ ἔεικος τρεῖς τε πολλαῖς,
ἐκ τῶν κειμῆλια πολλὰ φέρον Ηλαχαιοῖς
ἡδὲ γυναικαῖς πολλάκις Χρύσους τ' ἀστυνόμειαν.
350 Αὐτὰρ Ἀγιλεὺς Ἰπποδάμειαν ἐλε Βριστῆρος
οἶος ἀπ' ἄλλων Ἀργείοις καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῷ.
Ἄλλ' ἀρὰ τῶν ἀλίστε κοράνων ἐδός ἐράτον·

Χρυστῆς μὲν ἔην τυτθή, λεπτή, γλαγεργόρους,
ξανθοκόμης, μικρόμαστος, ἐτῶν δέκα ἐννέαδός τε,
355 παρθένος ὥραιά. Βριστῆς δὲ Ἰπποδάμεια
μαχρὰ ἔην, λευκὴ, μελανόθιξ, οὐλοεθείρος,
καλλίμαστος ἵδι εὔστελος, εὔρις, καλλιπάρχος,
φαιδρὸν μειδίωσα, σύνοφρος δὲ εἰδετοῦ ἔμπτης.
Ἐν δὲ Μύνητος ἔην γυνή, δὲ βασιλεὺς Λελέγων.
360 Εἰκοσάτου πρώτου δὲ γρόνου τότε τήγδε ἐσύσταν
Αιακίδης ἀπάτερθεν Ἀχαιῶν κάσγεθεν οίκοι·
οἱ δὲ βαρυφρονέοντες Ἀγιλλεῖ ἀγριάστικον.

ipse enim congregavit Achaeorum omnes præstantissimos.
Haec vero exponam vera, quomodo facta-sint.

Argivis trajicentibus ex Argis aequor maris,
Trojam quando navigabant, visa-sunt signa multa,
fulmina flagrantia et valde-strepentia tonitrua,
irides ac cometæ defectusque solis;
atque ea animo timebant omnes Graci.

Ipse vero Palamedes metum admetit omnibus,
dicens non Graecis, sed Trojanis signum *id esse mali*;
omnia enim ab-oriente apparebant signa haec.
Præterea vero etiam vates dixit vera omnia pronuntians.
Talorum-lusum porro et literas secundum invenit Achæis.
Et tunc eum honorabant divi Graeci-universi.
Atque hæc animum rodebant fortissimi Ulyssis.

At ubi a Mysis in casta descendebant,
cum-Telepho atque aliis pacti regibus,
ex montibus Iupi in casta descendebant Achæorum,
calones rapientes et mulos; at Ulysses,
suo in-animo cupiens cum-Palamede certare,
valde vociferans ascendebat in montes, feras repulsurus,
sagittiferos multos juvenes ducens Graecorum,
stultus, non-enim intelligebat *id signum esse pestilentiae*.
Hos igitur visos Palamedes subtilens allocutus-est:

O Ulysses versute, cum viris sagittiferis,
quare lupis pugnam plane-insanam hanc infertis?
nonne lupi, o-stulti, in montibus etiam prius erant?
sed quis corum Argivos infestavit antea?
Pestilentiae signum hoc est; mittite igitur arcus et sagittas,
olerum telis depellite pestilentiae impetum,
ne carnes gustate, et in mare descendite omnes.

Sic dixit; illi vero omnes fecerunt, uti jussit;
solus tamen Ulysses conviciis despexit *eum*.
Pestilentia autem mox ingruente in oppida Trojanorum,
ipsi incolumes et malo effugerunt soli ex reliquis.
Et tunc quidem Palamedem ut Deum duecebant.

At inimicus vir ei meditabatur mortem atram,
et *eum* interfecit, neque aberravit, astutiis mentis.
Profecto enim Palamedes vastabat oppida Troum
cum Achille, expugnabant enim viginti tres urbes,
e quibus res-pretiosas multas ferebant Graecis
ac mulieres multas Chrysique *filiam* Astyomen.
At Achilles Hippodamiam captivam-duxit Brisei *filiam*,
solus e reliquis Argivis et *eam* retinebat apud se.
Agite vero horum audiatis puellarum formam venustam.

Chryseis quidem erat parva, gracilis, lacticolor,
flavicomata, exiguis-mammis, annorum decem novenque,
virgo matura. Briseis autem Hippodamia
procera erat, candida, nigro-capillo, crispis-cincinnis,
pulcris-mammis ac bene-ornata, pulcro-naso, pulcris-genis,
hilariter subridens, junctis-superciliis autem videbatur nī-
hilominus.] At Mynetus erat uxor, qui rex-erat Lelegum,
Vigesimum primum tunc habentem hanc
Æacides seorsum ab-Achæis tenebat domi;
illi autem asperati Achilli succensebant.

Καὶ τότε⁵ Οδυσσεὺς Ἀτρείδην προσέειπεν ἀνακτα·
 Ἀγνώστεις τάδε δὴ Παλαμήδεος ἔμμεναι ἔργα,
 365 δις σὸν σκῆπτρα παρέρεται ήδ' Ἀχιλῆι διδίσκει;
 ἀλλ' ἄγε, σὺ βασίλευε, ἀτὰρ Παλαμήδεα πέφον.
 Ως φάτο οὐλίος ἀνήρ· τῷ δὲ ἐφεύγηδανε βουλή.
 Καὶ δὴ Τρῶα κατέσχεθον, ὃ περ ἔειπον γράψαι,
 δῆσσα κεν ἀν Πρίαμος Παλαμήδεῃ γράψει φιλοῦντες.
 370 Αὐτὰρ ἐπει γράψαν, Παλαμήδεος εὐηγήθεντο,
 δυμῶνα δολώσαντες δώροις Παλαμήδεος ἐσθλοῦ.
 Καὶ τότε τόνδε ἄγουστι παρὰ κλισίας ἀπὸ Λέσβου,
 μῆχαρ ἐλέπτολι ὃς δῆθεν καλέοντες ῥέσαι,
 χωρίζουσται δὲ ὡς ἀπ' Ἀχιλῆος μεγαθύμου.
 375 Οὗτος δ' αὖ προσέειπε παρ' Ἀτρείδησι μολήσας·

Εἰ μὲν μῆχαρ ἐλέπτολι δίξησθ', Ἀτρείνωνε,
 εἰσὶ τοι Αἴαντες δοιοὶ, πολέων διετῆρες·
 εἰ δὲ ἀπ' ἐμεῖο γερῶν ἀλλο ποθέσκετε μῆχαρ,
 αὐτίκα Τροίην ἔτοιμος ἐμῷ ἐνὶ μήχει κείσθαι.
 380 Οὐςφάτο· οὐδὲ⁶ ἐγίνωσκε, τὰ δὴ προσέειχαν ἐκεῖνοι.
 Αὐτίκα γάρ δὴ Φευδέα γράμματα ἔξαγαγόντες
 Ἰλλάσιν αὐτὸν ἐδήσαν, Ἐλλάδος ὡς προδοτῆρα,
 καὶ δὲ Μυκηναῖοι κτείνουσι Κεφαλληνές τε
 βαλλοντες λιθάδεσσιν· δὲ⁷ ἔστενε ταῦτα πιφάνσκων.
 385 Χαῖρε, Ἀλήγεια κυδρή! πρόθυνες γάρ ἐμειο-

“Ως δὲ μὲν ἔκθανεν, ἄλλοι δὲ⁸ αὖ μύροντο Ἀχαιοὶ⁹
 σιγῇ, πάντες δειδίστες χόλον Ἀτρείδαο·
 οὐ γάρ θάπτεν εἴλα ἔ, οὔτ' ἄρα δάκρυα λείειν,
 φάς θανεῖν τὸν θάψαντα καὶ ἀκλαυστον ἐσείσθαι.
 390 Λίας δὲ¹⁰ ὡς ἔνόνσην ἔταιρον τόνδε πεσόντα—
 ἔγγύθι γάρ Σαλαμίτες καὶ Εὔδοια, τὸν πάτρα,—
 οἰμώζας μέγα καὶ ἄρρενος ἐλκύστας παρὰ μηρῷ
 βαίνε μέσον Παναχαιῶν, ἐν δὲ κέδασσε βοῆτας,
 αὐτὸς δὲ κλαίεσκεν ἀδινά, πεσὼν περὶ νεκρῷ,
 395 ἐν δὲ κομὴν προθέμυμνον τίλλεν, ἀπὸ κρατὸς ἔλκων,
 θάψε δὲ τὸν φιλέων, κλαύσας, δέκητι ἀνάκτων.
 Ἄλλ' ἦτοι μορφὴ τοῦδε¹¹ ἀνέρος ἐξερείνῳ.

Μαρχόρ, λευκὸς ἔην, ξανθόθροις, πιναρογαίτης,
 μάρκροψις, διαδίνος, Σοφίης ἴδιος¹² Ἀρηος ἐποδιμώς.
 400 Ξανθοκόμης δὲ¹³ ἄρρ' ἐών κατακλείδετο πιναρογαίτης,
 οὐνεκεν οὐκ ἀλέργιζε κομάνων οὐδὲ βλακείνεις,
 ἀλλ' ἄρρ' ἐνὶ κονίηστιν ἀρρήιον ὑπνον ἰανεν,
 μειδόμενος κρατεροῦ πολέμοιο λόγων τε φαλάγγων
 λαῶν¹⁴, οὐδὲ¹⁵ ἔποντο, δύως σώοιστο ἔκαστος·
 405 ταῦτα γάρ οἱ ψυχῆς δόκεις κρείσσω κομέων τε.
 Τόν δὲ¹⁶ Οδυσσεὺς ἔκτεινε δόλοις, κτερείξεις δὲ¹⁷ ἄρρ' Αἴας.

ΤΑ ΚΑΘ ΟΜΗΡΟΝ.

Αὐτὰρ ἐπει τόγ' ἄκουσεν Λγυλλευς ὁδριμόθυμος,
 ὃς Βριστήδος εἶνεκα τοιάδε ἔργα γένοντο,
 δάκρυε μὲν Παλαμήδεα, τὴν δὲ¹⁸ ἐφέγκειν Ἀχαιοῖς,
 αὐτὸς δὲ¹⁹ αὐτὸν ἀπέπαυσε μάγης πολέμοιο τε πάμπαν.
 5 Πρὸς δέ γε λοιμὸν Ἀπόλλων, ἥδης μέγας, ἦκεν·
 θυῆσκον δὲ²⁰ Αργείοι, Παλαμήδεος οὐκέτι²¹ ἔντος,

HOMERICA.

Et tunc Ulysses Atriden allocutus-est regem :

Nonne-intelligis haec Palamedis esse opera,
 qui tua sceptra *tibi* abjudicat et Achilli porrigit?
 Agedum , tu regna, at Palamedem occide.

Sic dixit exitiosus vir ; illi autem placuit consilium.
 Itaque Trojanum ceperunt , cui jubebant scribere,
 quæ Priamus Palamedi scripsisset amanti.
 At postquam scripserunt, Palamedis in tentorio colloca-
 runt *literas*,] servo donis corrupto Palamedis egregii.
 Et tum hunc ducent ad castra e Lesbo ,
 machinam ad-expugnandam-urbem scilicet jubentes eum
 -facere,] separant autem *eum* hoc-modo ab Achille magna-
 nimo.] Ille igitur dixit ad Atridas proiectus :

Siquidem machinam expugnatoriam queritis, Atridae ,
 sunt Ajaces duo, urbium vastatores ;
 sin autem a meis manibus aliam desideratis machinam ,
 jam Troja in-eo est, mea machina ut-cadat.

Sic dixit, neque cognovit , quæ præparassent illi.
 Statim enim falsis literis allatis
 laqueis eum ligabant, ut Græciae proditorem ,
 et Mycenæi *eum* interficiunt Cephallenenses
 obruentes lapidibus; is vero ingemuit haec prouentians :
 Vale , Veritas reverenda, nam mortua-es-ante me.

Sic ille quidem mortuus-est, alii vero lugebant Achaei
 tacite, omnes metuentes iram Atridae ;
 non enim sepeliri passus-est eum, neque lacrimas fundi,
 dicens moriturum eum-qui sepeliverit et indefletum fore.

Ajax autem ut cognovit amicum hunc cæsum ,
 (vicinæ enim Salamis et Eubœa, horum patriæ),
 ingemiscens valde ac gladio stricto a femore
 prodiit in-medios Græcos ac dispersit jaculatores *lapidum*,
 ipse autem lacrimavit largiter, prostratus super mortuum,
 et comas radicitus evulsit, e capite extractas ,
 sepelivitque illum amans, plorans, invisis regibus.

Verum profecto speciem hujus viri enarrabo.
 Procerus, candidus erat, flavicomus, squalido-capillo ,
 lange-videns, gracilis, Sapientiae ac Martis minister.
 Flavicomus autem quamquam-erat, videbatur squalido-ca-
 pillo esse,] quia non curam-agebet eorum nec ignaviae,
 sed in pulvere martium somnum capiebat
 tabescens violento bello insidiisque, phalangibus
 populisque, qui ipsum sequebantur, ut salvus-esset quis-
 que;] haec enim ei vita præstantiora videbantur comisque.
 Hunc igitur Ulysses interfecit dolis, sepelivit autem Ajax.

HOMERICA.

At postquam id audivit Achilles magnanimus ,
 quod Briseidis causa talia facinora fierent ,
 plorabat quidem Palamedem, illam vero misit Achaeis ,
 ipse vero desivit pugnam bellumque omnino.
 Insuper autem pestilentiam Apollo, sol magnus, innisit;
 moriebantur igitur Argivi, Palamede non-jam superstite ,

ἢ λοιμούς τε πρόφασκε καὶ ἀλθεστήρια τούτων.

Τρῷες δ' ὡς ἔμαθον λοιμὸν τε χόλον τ' Ἀγιλῆος,
οὐκέτι πύργων ἐνδοθι οὐδὲ πόλης ἔμιμυνον,

10 ἀλλ' ἄρα προφρονέως πυλέων πετάσαντες ὅχῆας
ἄχρι νεῶν κατέβινον ἵδι Ἀργείους ἐδάζον.

Οἱ δ' ἄρα δαμνάμενοι λοιμῷ καὶ χείρεσι Τρώων,
ἔξι ἀπάταισιν δνείρου πανσυδίῃ ἔχέοντο,

Τρώων ἐναντίον πολεμίειν ιμείροντες. [των,

15 Σπεισαμένοισι δ' ἔδοξε δύο προμάχεσθαι ἀπάνδεσδ' ἀντινικήσῃ, Ἐλένην φορέειν σὺν ἑταῖροις·
ἐκ δ' ἔθορε Τρώων Πάρις, Ἀργείων Μενέλαος.

Ως Πάρις ἡττήθη δὲ, Τρῷες ὅρκια χεῦνον·
αὐτίκα γάρ Μενέλαον Πάνδαρος ἔμβαλεν ἦ.

20 Οὐδέ ἐλαθεν κύδος, δόξης δ' ἀπόσερξεν ἑαυτόν·
τὸν μὲν γάρ Μαχάων ἴκσατο, φάρμακα πάστων,
Τρώοι δὲ καὶ Τροίη καὶ Πανδάρη ἐπλετο πῆμα.
Τόξα γάρ οἱ ἐρύνοντι κακάγγελος ἤλυθεν αἴσα,
αὐτίκη παμφανών, σῆμα πολέμου, κομήτης,
25 Ἄθηναί οὐράνοι, τὴν ρά Ζεύς προίσαλλεν.

Ἐν δὲ θεοὶ ἀλλήλους ὥρων ἥματι κείνῳ,
δικρυσίεις Κρόνος ἤδε τε Ἀρης ὅδριμόθυμος,
οἵ δέ τε δόξης αἰζηνούς πολέμων ἀπόσερξαν,
αὐτοὺς δ' αὖ κατέπεφνον, σφῶν δὲ πόλης πέρσαν,

30 εἰ κεν ἐπ' ἥματι τοιώ ἀριστεύειν ποθέωσιν,
ὅτε χρονοχράτορα θάτερος θάτερον ποιήσει,
ἥν ἀρχήν ὀπάσας, ἡ οίκοις ἀντιάσειεν
ἥ θάτερος θατέρου ἡ Κρόνος Ἡλέοιο.

Ως τότε εἰσορώντες Τροίη κῆδεα τεῦχον.

35 Αὐτίκα γάρ ὥρουσαν Ἀχαιοί τε Τρῷες τε
ἀλλήλοισι μάχεσθαι, πυκνῷ δὲ πίπτε κάρηγα·
Ἀντιλοχος γάρ ἐπέφνε Θαλυσιάδην Ἐγέέτων,
Ἄγηνωρ δ' Ἐλεφήνορα Τρώοις ἔκτανεν ἀνήρ,
Αἴας δ' αὖ Σιμοείσιον Ἀνθεμίδην ἐνάρξει,
40 Λεῦκον δὲ Πριάμοιο πάτης νόθος Ἀντιφος ἐλε,
Δημοκόδωντα δ' ἐνήρατ' Οδυσσεὺς Δαρδανίνων,
ἐκ δὲ βίου Δαναῶν ἀπόσερε Διώρεα Πείρως,
τοῦ δὲ Θάσας Αἰτωλὸς ἐν ἀσφορᾷ θυμὸν ἀπτήρα.

Ως τῶν μαρναμένων Διοικήδης ἐνθορε μέστον,
45 τεύχειοι λαμπόμενος πυρὶ τεχνήεστι ἀφλέκτῳ,
οὐδὲ οἶον φλογέεσκε Συρηκοστοιο κατόπτρου,
τῷ δ' Ἀργιλῆδης φλόγα εἴλκυσεν ἡελίοιο,
πρῆσε δὲ Μάρκου Μαρκέλλου νέας Αἰνεάδαο·
οὐ τοῖον Διοικήδηος ἔφλεγε πῦρ ἀπὸ δπλων,
50 ἀφλεγέως δ' ἀμάρτυρον ἀπαστράπτων σελάσσιον,
οἵα τε Σείριος ἀστήρ σκύλακος οὐράνων.

Τοῖον τεύχειοι λαμπόμενος μέσον ἐνθορε χάρμης.

Φηγέα δ' αὔτε πρῶτον ἐνήρατο, μία Δάρητος,
δεῖ ρά τεχνης πυριεργέος ἤδε δαιδαλα ἔργα,
55 τοὺς Ιερῆας οὐράνοις Ἡραίστοιο κικλήσκει.

Οὗτος μὲν τὸν ἐνήρατο· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀχαιοί,
Ἄτρειδης οὐδίον πέφνεν, Ιδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον,
πάρ δὲ Σκαμόνδριον ἔλεν ἀκειρεχόμης Μενέλαος,
Μηριόνης Φέρεκλον, Πηδαῖον δ' αὐτε Φυλείδης.

60 Εύρυπυλος δ' οὐράνοιος δέσποινος ζέκτα,

qui et pestilentias prædictit et remedia earum.

Trojani ubi cognoverunt et pestilentiam et iram Achillis,
non-amplius intra turres et urbem se-continebant,
sed fiderter portarum reclusis repagulis
usque ad-naves descendebant atque Achaeos cædebant.
Hi igitur domiti pestilentia et manibus Trojanorum,
fraude somnii decepti toto-agmine se-effundebant,
adversus Trojanos bellare cupientes.

Paciscentibus vero visum-est duos pugnare pro omnibus,] et, uter vinceret, cum Helenam ducere cum sociis; prosiluit igitur e-Trojanis Paris, ex-Argivis Menelaus. Ubi autem Paris superatus-est, Trojani sœdera perturbant;] statim enim Menelaum Pandarus percussit sagitta, neque reportabat honorem gloriaque privabat seipsum; illum enim Machaon sanavit, medicamina inspergens, Trojanis contra ac Trojæ et Pandaro exstitit calamitas. Arcum enim tendenti huic infelix-nuntius venit, triste-augurium,] stella splendida, signum belli, cometa, Minerva Homeri, quam quidem Juppiter immisit.

Atqui dii se-invicem intuiti-sunt die illo ,
frigidus Saturnus et Mars violentus ,
qui quidem gloria bellorum juvenes privant ,
ipsos vero interficiunt , eorumque urbes excidunt ,
siquidem die tali excellere cupierint ,
quando temporis-rectorem alter alterum faciet ,
suum imperium cedens , aut dominibus inciderit
sive alter alterius , sive Saturnus Solis .
Sic tunc se intuentes Trojæ dolores parabant.

Statim enim ruebant Achæi Trojanique
ad-pugnandum inter-se, densaque cædebat capita ,
Antilochus enim interfecit Thalysiaden Echepolum ,
Agenor Elephenorem Trojanus occidit vir ,
Ajax vero Simoisium Anthemiden interemit ,
Leucumque Priami filius nothus, Antiphus, interfecit ,
Democoontem autem occidit Ulysses, Dardaniden ,
atque e vita Danaum eripuit Dioreum Piros ,
eius contra animam Thoas Ξτολος ense abstulit.

Ita pugnantium in medium Diomedes ferebatur ,
in-armis splendens igni artificioso , non-ardenti ,
non qualis flammabat e Syracusio speculo ,
quo Archimedes flammam traxit e-sole ,
cremavitque Marci Marcelli naves Αἴνεαδæ ;
non talis ardebat ignis Diomedis ex armis ,
sine-ardore enim lucebat fulgens radii ,
sicut Sirius stella canis Orionis.

Taliter armis splendens in-medium ferebatur pugnae.

Phegeum autem primum interemit, filium Daretis ,
qui artis fabrili sciebat artificiosa opera ,
quales sacerdotes Vulcani Homerus vocat.
Hic igitur eum interemit; at alii Achæi ,
Atrides Odium interfecit , Idomeneus vero Phæstum ,
porro Scamandrium occidit intonsis-capillis Menelaus .
Meriones Phereclum, Pedæum autem Phylides .
Euryptylus Hypsenorem filium Doloponis interfecit ,

τὸν ἵερῆα Σκαμάνδρου κάλεον, ἵχυσόντα
ἀργυρέης δίνησιν ἐπ' εύρείτου ποταμοῖο.
Πάνδαρος αὖ Διομήδεος δῶμον χραῦσεν ἐν Ἰῶ.
Καὶ τότε Τυδείδης Τρώεσσιν δλεθρον ἔφιει·
65 κτεῖνε γάρ Ἀστύνοον καὶ Υπήνορα, ποιμένα λαῶν,
παιδάραςτ' Εύρυδάμαντος, Ἀβαντά τε καὶ Πολύιδον.
Ἐκτα δὲ Φαίνοπος οὐδος, Ξάνθον τ' ἡδὲ Θόουν·
πάρο δ' ἄρ' Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον Πριάμου πέφνεν
σὺν ἄρα Πάνδαρον δρκοσφάλην, ἡπεροπτᾶ. [Ιΐας,
70 Πρὸς δ' ἔτι κείνον, τὸν τέκε βουκολέων Ἄγγισης,
Αἰνείαν, ἀπάραξε βαλὸν λίθῳ δχρυσέντι.
Τὸν δὲ φυγῆς ἐπιθυμήτη ἔξεσώσε φυγόντα
νηῷ ἐν ἡγαθέω πανδερέκεος ἡελίοιο,
ἐνθά ἐ Τυδείδης κατοπάζων ἔκβοασκεν.
75 Εἴκε, γυναιμανέ! οὐκέτι ἀντιάσεις χάρμης·
οὐτάσαι οὖ ἔνεκα φῆμιξαν χεῖρ' Ἀφρούίτης,
δόττι μιν ἐσσύμενον πολέμου ἀπέπαυσεν ἐρωῆς.
Καὶ τότε Σαρπηδὼν Τρώας μαχέεσθαι ἔγειρεν.
Πρῶτος δ' αὖτ' Ἀγαμέμνων Δηϊκύοντα ἔπειρεν,
80 Αἰνείας δὲ Κρήθων' Ὁρσίλοχόν τε κατέκτα,
τραύματ' ἀκεστάμενος, τά τε Τυδείδης προίαψεν.
Καὶ νύ κε καὶ Μενέλαον ἀντιώντα κατέκτα,
εἰ μὴ Νέστορος οὐδος ἀρήιος ὅκα παρέστη·
Αἰνείας δ' ὑποέρετε, τοὶ δ' ἔλον ἀνδράς ἀρίστους.
85 Ατρείδης μὲν πρῶτα Πυλαιμένεα βασιλῆα,
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα κατέκτανε, λαῖς τυχήσας.
Ἐκτωρ δ' αὖ σὺν Ἀρεῖ, ἔνδη πολεμήτορι θυμῷ,
πρῶτα Μενέσθην τε καὶ Ἀγχίαλον σφαράγιστεν.
Αἴας δ' Ἀμφιον οὐδον ἔξενάρικε Σελάγου,
90 ἀντία μαρφάμενος Τρώων καὶ Ἐκτορος οἶος.
Σαρπηδὼν δὲ Γληπόλεμον κατενήρατ' Ἀχαιῶν,
ἡνορέη κομόωντα, φιλὸν γόνον Ἡρακλῆος.
Καὶ νύ κε δὴ σὺν τῷ ψυχῇ ἐκάπτυσε καὶ αὐτὸς,
τοῖο ἀπὸ ζώντος βληθείς ἔγγει μακρῷ.
95 ἀλλ' οὐ μόρσιμος ἡν· τῷ δλέθριον ἔχψυγεν ἥμαρ.
Ἐνθ' οὐδεσίς Λυκίοισι κακὰς ποτὶ κῆρας ἴαλεν,
Κοίρανον, αὐτάραλάστορα καὶ Χρόμιον καταπέψαν,
Ἀλκανδρόν οὐλίον τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
Ἐκτωρ δὲ Τρῆχόν τε καὶ Οἰνόμαον καὶ Ὁρέστην,
100 Τεύθραντ' ἡδ' Ἐλεον καὶ Ὁρέστιον ἔξενάριξεν.
Ἄλλ' θτε καὶ Περιφάντα ἔνδη θυμῷ, Ἀρεῖ, πέφνεν,
Τυδείδης Ἱππους ἔλάσας πέλας ἥλυθε τοῖο,
τρῶσε δ' ἄρρ' ἐς κενεῶνα ἀρήια μαιμάωντα.
Τρώες δ' ὡς οὖν ἐίδον πληγήν καίριον οὔσαν,
105 σμερδαλέον σμαράγησαν, ἐπέερραχε δ' οὐρεαὶ Ιδῆς·
τοῖος γάρ τε ἐμελλεν ἀνὴρ θανέειν παρὰ μοῖραν.
Αὐτάρ ἐπει Τυδείδου Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη
Ἐκτορος Ἀρεα, θυμὸν, ἔπαυσαν δηϊότητος,
νόστῳ θεῶν Τρῷές τε καὶ Ἀργεῖοι ἐμάχοντο·
110 οὐ γάρ ἔχον μένος Ἐκτορος οὐδὲ δόλους Διομήδεος,
ἀλλ' ἀδόλως ἐμάχοντο. Πέφνον δὲ Τρώας Ἀχαιοι,
Αἴας μὲν Τελαμώνιος Εύσωρος Ἀκάμαντα·
Ἄξιον ἡδὲ Καλήσιον εὗλος πάντας Τυδῆος·
Δρῆσον δ' Εύρωλος καὶ Ὁφέλιον ἔξενάριξεν,

quem sacerdotem Scamndri vocabant, piscantem
argenteis in-vorticibus pulcre-labentis fluvii.
Pandarus vero Diomedis lumenrum strinxit sagitta.

Et tum Tydides Trojanis exitium immisit;
interfecit enim Astynoum et Hypenorem, pastorem popu-
lorum, filiosque Eurydamantis, Abantem et Polyidum.
Interfecit etiam Phænopis filios, Xanthum ac Thoonen;
ad-hos Echemonem et Chronium Priami occidit filios,
simil vero Pandarum federis-violatorem, fraudatorem.
Insuper etiam illum, quem genuit armentarius Anchises,
Ænean, prostravit ictum lapide horrendo.

Quem fugæ cupiditas servavit fugientem
in templum sacrum omnia-lustrantis solis,
ubi Tydides eum persecutus exclamavit :
Cede, mulierose, ne-amplius te-conferas ad-pugnam.
Quapropter eum dicebant sauciassae manum Veneris,
quod eum irruentem bellī ab-impetu cohibusset.

Ac tunc Sarpedon Trojanos ad-pugnandum instigabat.
Primus tamen Agamemnon Deicoontem interfecit,
Æneas autem Crethonem Orsilochumque occidit,
vulneribus sanatis, quæ Tydides inflixerat,
atque etiam Menelaum occurrentem interfecisset,
nisi Nestoris filius Mavortius celeriter *hūic* adfuisse.
Æneas igitur tremuit, illi vero interemerunt viros fortissi-
mos.] Atrides quidem primum Pylæmenem regem,
Antilochus autem Mydomem interfecit, lapide percussum.
Hector contra cum Marte, suo bellicoso animo,
primum Menesthen et Anchialum profligavit.
Ajax vero Amphium filium interemit Selagi,
pugnans contra Trojanos et Hectorem solus.
Sarpedon porro Tlepolemum e-metio-sustulit Achæis,
virtute superbientem, caram progeniem Herculis.
Ac sane jam cum eo animam expirasset et ipse,
ab illo vivente ictus hasta longa ;
sed fato-obnoxius nondum erat, ideo exitiale effugit diem.

Ibi Ulysses Lyciis tristes clades intulit,
Cœranum quidem, Alastorem et Chromium interficiens,
Alcandrumque Haliumque Noemonemque Prytaninque.
Hector autem Trechum et Enomaum et Oresten,
Teuthrantem atque Helenum et Oresbium peremit.
Sed ubi etiam Periphantem suo animo, Marte, occidit,
Tydides equis impulsis prope accessit ad-eum,
sauciavitque in ventre Martia spirantem.
Troes igitur ubi viderunt plagam letalem esse,
horrendum clamabant, resonabantque montes Idae ;
talis enim vir erat moriturus fato.

At postquam Tydidae Minerva ac Juno
Hectoris Martem, animum, cohibuerunt a-prælio,
sine diis Troes atque Argivi pugnabant ;
non enim habebant vim Hectoris, neque dolos Diomedis,
sed sine-dolo pugnabant. Interfecerunt autem Troes Achæi,
Ajax quidem Telamonius Eusori filium Acamantem;
Axylum et Calisium e-metio-sustulit filius Tydei;
Dresum vero Euryalus et Opheltium peremit,

115 Αἰσηπόν τ' ἵδε Πήδασον, νίεές Βουκολίωνος·
Πιδύτην δ' Οδυσσέας τε καὶ Ἀστύαλον Πελυποίτης,
Ἀντίλοχος δ' Αὐληρον, Τεύκρος δ' αὖτ' ἀρετάονα.
Ἀγῆτος αὖ Φύλακον Βοιώτιος ἔκτανεν ἥρως, [φνε
Εὔρυπυλος δὲ Μελάνθιον, Ἀτρείδης δ' Ἐλατον πέ-
120 ἥρδ' ὅν περ Μενέλαος ἔλε ζώντα, Ἀδροτον.]

Ἐκτωρδ' αὖθις Ἐλένοιο φραδαῖς ποτὶ Λιονῆλοε,
πόρτιας ἔξερέων δύο καὶ δέκα δέξαι Ἀθήνη.
Τυδείδης δ' ἐσπείσατο Γλαύκῳ Ἰππολόχῳ,
χάλκεα δ' ὅπλα ἄμειψε καὶ εἴλετο χρύσεα τοῖο·
125 Ζεὺς γάρ τε φρένας ὀλβιοδώρου κύδανε Γλαύκου,
ὅς κεν αεὶ κλέος ἀφθιτον ἔσται ξεινοσυνάων.
Ἐκτωρ δ' ὃς ἐπέτειλε Τρώασι δέξαι Ἀθήνη,
βῆ δ' ἴμεν ὅτρυνέων καὶ Ἀλέξανδρον πολεμίζειν.
Ἄντος δ' Ἀνδρομάχην τε καὶ νίσα Ἀστυάνακτα
130 ἀντιφρόνων πραπιόνων ἀγανοῖς βουλεύμασι θέλξας
ῥώτεται ἀπὸ πτόλιος σὺν Ἀλεξανδρῷ ποτὶ γάρμην.
Ἐνθ' ἂρ' Ἀλεξανδρὸς μὲν ἐπερνε Μενέσθιον ἔγγει,
Ἐκτωρ δ' Ἡσίονη, Ἰφίνον δὲ Γλαύκος.

Αἴας δ' ἐκ προκλήσιος Ἐκτορι δῆριν δρίνας,
135 νικήσας νίκης ἐργηθέος εἴλετο δῶρα
νῦντα βοὸς μεγάλοιο, τάοι τότε δῶντεν Ἀτρείδης.
ΩΣ σχέτλοι μέροπες, κακοφραδέες, ἀγριόσυμοι,
οἱ νείκους μὲν τίτει εἰδὼλ' Ἐμπεδοκλείου,
χωλούς τε ῥυσσούς τε παραβλῶπάς τ' ὀφθαλμῶ,
140 ἀνέρας ἡμιθέους δὲ τοίοις τίτει δώροις,
ἢ βοὸς ἢ ὄνος ἢ ὅρνιθος μελέστειν.
Οἵσι κάκμε καὶ ἄκων δειδίσκετο οὐλιος ἀνήρ,
δ' πρὸν ἔγον ὑγειεστα, κατηψών Ἰσαάκιος,
ἡδ' ἄλοχος κείνου περικερδῆς, ἀγκυλόσουλος,
145 δειδίστες ἀμήν ἀγέρωχον κακλιέπειαν.

Τίμων δ' ἀφρονέοντες, δόσοι τοῖς αἰσχεα ἥσαν,
λεπτοὶ, ψεδοκάρηνοι, δίδριες, ἀγθεα γαίης,
οὐνεκτα τῇ πείθοντο παρὰ κρυφίοις λεγέεστειν,
οὐδ' ὃς ἀλλοι ἀνήνανθ', οἱ περιώσιον ἀσθενε,
150 καὶ ἐσθοί περ ἔόντες σωφροσύνη δ' οὐ χραίσμεν.
Ἀλλὰ νυ τοῖς Δίκη καὶ διτάτιοι περ ἀρήσει,
ἀντάς δ' αὖτ' δέσει, πολυεύνους, κλεψιγαμούσας,
χρυσόκερών τε πόσεις, οἱ λώια οὐδὲ δρόσωντες,
πειθόμενοι δολήσιν ἔκις ἔχιδναις διμολέκτροις,
155 τούτων μὲν κυδαίνουσι κρυφίους δαριστάς,
καὶ λεπρούς περ ἔόντας, δίδριας, ἀγθεα γαίης,
ἀνέρας ἡμιθέους δὲ, ἀριπρεπέας περὶ πάντας
καὶ γενεῇ καὶ εἰδεῖ ἡδὲ λόγοισι καὶ ἔργοις,
οὐνεκτεν οὐ κακοὶ εἰσιν, ἀτίσους' ἀφρονέοντες,
160 ὃς τότ' Ἀτρείδης, οὐδενοσώρας τίων ἀλλους,
Αἴαντα ταύροιο βοὸς νώτοισιν ἐτίμα,
Ἐκτορα, μέρμεροι ἔχθρον, νικήσαντ' ἐνὶ γάρμη.
Ἀντήνωρ δ' Ἐλένην φάτο δουναι Τρῶας Ἀχαιοῖς
μηδ' είκαται μάχεσθαι, δρκια δηλήσαντας·
165 δῶρα δ' Ἀλέξανδρος φάτο, οὐγ. Ἐλένην ἀποδοῦναι.
Ίδαιον δὲ Τρῶες ἐπ' Ἀργείους ἐφέηκαν,
εἰπέμεναι τάδε, ὃς τε νεκροὺς ἔάσειαν θάψαι.
Οἱ δὲ τάδ' οὐκ ἔθελον, ἀμφοι δὲ νεκροὺς κτερέῖσαν.

Ἄσερπικη et Pedasum, filios Bucolionis;
Pidytenque Ulysses atque Astyalum Polypotes,
Antilochus autem Aulerum, Teucer porro Aretaonem.
Leitus dein Phylacum Bucotins interfecit heros,
Euryptylusque Melanthium, Atrides vero Elatum occidit
et, quem Menelaus cepit vivum, Adrastum.

Hector deū Heleni consilio (ad) Ilium rediit,
vitulos edicturus duodecim sacrificando Minervae.
Tydides porro pactus-est cum-Glauco Hippolochi *filio*,
aneaque arma commutavit et accepit aurea illius;
Juppiter enim mentem munifici honorabat Glauci,
ut semper gloria aeterna esset hospitalitatis.
Hector vero postquam jussit Troades sacrificare Minervae,
profectus-est ire excitatus etiam Alexandrum ad-pugnandum.] Ipse autem Andromachen et filium Astyanactem
sapientium cogitationum blandis consiliis exhortatus
properavit ex urbe cum Alexandro ad proelium.

Ibi igitur Alexander interfecit Menesthiū hasta,
Hector autem Eioneum, Iphinoum vero Glaucus.
Ajax autem ex provocatione Hectori pugna excitata,
cum-vicisset, victoria laetissimā accepit munera
terga bovis magni, quae ipsi tunc dedit Atrides.

O stolidi homines, malevoli, feroci,
qui jurgii honoratis spectra Empedoclei,
claudos ac rugosos limisque-spectantes oculis,
viros autem semideos talibus honoratis donis,
sive bovis, sive ovis, sive avis membris,
quibus etiam-me, etiamsi invitus, exceptit exitios vir,
cui prius ego serviebam, probrosus Isaacus,
atque uxor illius lucri-cupidissima, versuta
metuentes meam gravem eloquentiam.

Honorabant autem insanientes, quotquot ipsis dedecori
erant, leprosi, calvi, idiotæ, onera terræ,
quia ab illa se-adduci-passi-sunt ad furtivos concubitus,
neque ut alii recusarunt, qui maximis malis-affecti-sunt,
quamvis honesti essent; temperantia autem nihil profuit.
Sed his Justitia, etiamsi sero, opitulabitur,
ipsas contra perdet, adulteras, clam-nuptas,
aureis-cornibus vero mariti, qui meliora non videntes,
obsequentes suis dolosis echidnis conjugibus,
horum quidem honorant furtivos concubinos,
etiamsi leprosi sint, idiotæ, onera terræ,
viros autem semideos, excellentes præ omnibus
et genere et forma et verbis et operibus,
quia turpes non sunt, non-honorant insanientes,
sicut tunc Atrides, nulla-cura-dignos colens alios,
Ajaēm tauri bovis tergo honoravit,
qui-Hectorem, gravem hostem, vicerat in proelio.

Antenor autem Helenam jussit reddere Troes Achæis;
neque temere pugnare, foederibus læsis;
dona vero Alexander voluit, non Helenam reddere.
Idæum igitur Troes ad Argivos miserunt,
qui-diceret hæc, et ut mortuos sinerent sepelire.
Illi tamen illud noblebant, utriusque vero mortuos humarunt.

Καὶ νηῶν ἔρυμα, πύργους, ποίησαν Ἀχαιοί,
 170 Νέστορος ἐν βουλαῖσιν· δὲ γάρ περίοδε νοῆσαι.
 Ζεὺς δὲ τότε¹, υἱόρανὸς, ἀργυρέας νεφέλας στυφελίζων,
 βρόντα χωματονός, κακὰ δὲ Ἀργείοισιν ἐδείκνυ.
 Κυδιόνων δὲ ἀγόρευε θεοῖς κρατερώτατος εἶναι,
 οὐνεκεν οὐρανοῦ ἐν κινήσει πάντα φορεῖται.
 175 Ἀργείοι δὲ Τρωσιν ὑπέτρεσαν ἡττηθέντες.
 Νέστορος δὲ² Ἐκτορος ἔξεσάωσεν ἄναξ Διομήδης·
 κτεῖνε δ' ἄρδε³, Ἐκτορος ἥνιοχον, ταχὺν Πηνοῦτην.
 Αἴθις δὲ αὖτ⁴ Ἀγέλαον ἔπειρον τάφροιο δρούσας,
 αἰετὸν δὲ ἐνόντες νεθρὸν ῥύκνατα ἔραξε.
 180 Πέργον δὲ ἄλλοι ἄλλους Ἀργείων βασιλῆς.
 Τεῦχρος δὲ⁵ αὗτε δέκα κτείνας τοξοιο βολάων,
 ὑστάτιον βληθη λίθῳ Ἐκτορος, ἥχθη δὲ⁶ οὐ νέας.
 Γρῶες δὲ⁷ Ἀργείους ἔλασαν παρὰ τάφρον Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ⁸ δὲ τοὺς ἀπέπαυσε νῦν ἀνδροκτατιάων,
 185 καίνοντες πυρά φεύγειν ἔξαπορεγον Ἀχαιούς.
 Ξύλια δὲ⁹ πυρά, πεντήκοντα δὲ ἀνδρες ἔκάστω.
 Ως ἐφύλασσον Τρῶες. Ἀχαιοί δὲ αὗτε δαμέντες
 πρέσβεσι Πηλεόδην λιτάνευον· δὲ¹⁰ αὖτ¹¹ ἀπέειπεν.
 Τυδείδης δὲ¹² Οδυσσέας τε κατάσκοποι ἦκον Τρώων.
 190 κτείναντες δὲ Δέλωνα, δυνάδεκα Θρῆκας, Ρήσον,
 αὗτις ὑπέστρεφον, ἵππους Ρήσου τοῖο λαβόντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀγνὸν ἔξεφάνη φῶς Ἡριγενείης,
 πολλοὺς κρέων Ἀτρεόδης καταέκτανε Τρώων.
 Καὶ τότε τὸν ἀπέπαυσε Κόων, δορὶ γείρα τορήσας,
 195 Σῶκος δὲ αὖτ¹³ Οδυσσῆα, τὸν Αἴας ἔξεσάωσεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, κερασκέα τοξα ἐρύων
 Τυδείδην βάλεν ἥδε Μαχάρονα Εὐρύπυλον τε.
 Νέστωρ δὲ¹⁴ ὡς φορέσκε Μαχάρονα ἱητῆρα,
 Πάτροκλον ἦκεν Ἀχιλλεὺς; ἔξερόντα, τίς εἴη;
 200 δὲ δὴ Νέστορος ἐκ κλιστῆς παλίνορπος δρούων
 Εὐρυπύλου βεβολημένου ἄγριον ἔλκος ἀκεῖτο.
 Τεῖχος δὲ Τρῶες Δαναῶν ἔλον, οἱ δὲ φέροντο.
 Τοὺς δὲ¹⁵ Ενοστύθων Ἀργείους; ἔσάωσε Πησειδῶν,
 πολλὰ δὲ¹⁶ ἀπ' ἀμφοτέρωθε καρήκατα πίπτον ἔραξε.
 205 Καὶ τότ¹⁷ Ἀτρεόδης καὶ Νέστωρ σὺν τρεις ματίασιν
 ἐξ πόλεμον κατέβαινον· ἐρίθρομος ἦν γάρ ίωή.
 Ἡρή λεπταλέος δὲ ἀὴρ πυρόσις, ἀνορούσας,
 κράσιος, Ἀφροδίτης, παντερπέα κεστὸν ἐλοῦσα,
 δύμηροφόρων νεφέων ἀνεμάδεας ἤλασεν δρμάς,
 210 εἴσαρ δὲ¹⁸ ἀνθεμόνεας ποιητρόφον ἔξεφασάνθη,
 πάμπαν δὲ¹⁹ οὐ κατάσχει, μετάτροπος ἥθελε δὲ²⁰ εἶναι.
 Τούνεκα λαθρίον Ἡρῆς κοίτην φημιέζαντο
 ὑπνον τε Ζηνός. Νίκων δὲ Τρῶας Ἀχαιοί,
 Αἴας δὲ²¹ Εκτοραχάρητης παῦσε λίθου οὐ πέρως. [χλον.
 215 Κραιπνούσην δὲ ποδῶν Λοκρὸς ἔκτανε νήριθμον δέ.
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς ἐγρύμενος κακὰ τεῦξεν Ἀχαιοῖς·
 Ἐκτορα γάρ τ' αὖτειρε βεβλημένον, αἷμ' ἐμέοντα,
 δὲ πολέας δλέσας νέα πρῆσε Πρωτεσιλάου. [οῖς,
 Καὶ τότ²² Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ἦκεν ἀμῦναι Ἀχαιούς.
 220 δὲ πολέας δλέσας, Σαρπηδόνα τε Διὸς υἱὸν,
 ξιτατὸν αὐτὸς οὐ²³ Εκτορος ἔκθανεν ἀνδροφόρον.
 Αὐτὰρ δὴ Μενέλαος χυροσοκόμην κατέπειρεν

Et navium tutamen, turres, fecerunt Achaei,
 Nestoris consiliis; is enim bene scivit consulere.
 Juppiter autem tum, cœlum, argenteis nubibus percussis,
 tonuit iratus, malaque Argivis præsagivit.
 Jactans autem nunciavit diis se potentissimum esse,
 quoniam cœli in motu omnia feruntur.
 Argivi autem Trojanos tremebant superati.
 Nestoremque ab Hectore servavit rex Diomedes;
 occidit vero Hectoris aurigam, velocem Eniopenm
 Porro etiam Agelaum interfecit e-fossa irruens,
 aquilam ubi vidit hinnulum abripiem ad-terrain.
 Interfecerunt autem alii alias Argivum reges.
 Teucer autem decem occisis sagittarum iictu,
 postremo pereussus-est lapide Hectoris et abductus-est ad
 naues.] Troes autem Argivos propellebant ad fossam Achaeorum.
 At ubi eos cohibuit nox a-cædibus,
 accensis ignibus prohibuerunt Achaeos.
 Mille erant ignes, quinquaginta autem viri apud-unum-
 quemque.] Ita vigilias-agebant Trojani; Achaei contra domiti
 per-legatos Peliden implorarunt; is tamen abnegavit.
 Tydides autem Ulyssesque exploratores venerunt Trojano-
 rum;] et imperfectis Dolone, duodecim Thracibus, Rheso,
 rursus reversi-sunt equis Rhesi captis.

At postquam sacra apparuit lux Auroræ,
 multos principum Atrides interfecit Trojanorum.
 Et tunc eum cohibuit Coon, hasta manu perfocata,
 Socus item Ulyssem, quem Ajax servavit.
 At Alexander, corneo arcu intento,
 Tydiden pereussit ac Machaonem Eurypylumque.
 Nestor autem ubi currū vexit Machaonem medicum,
 Patroclum misit Achilles interrogaturum, quis esset.
 Qui Nestoris e tentorio reversus festinanter
 Eurypylī sauciati sævum vulnus sanavit.
 Murum dein Danaum Trojani expugnarunt, hi vero fu-
 giebant.] At Concussor-terrae Argivos servavit Neptunus,
 multaque utrinque capita cadebant humili.
 Et tunc Atrides et Nestor cum vulneratis
 ad pugnam descendebant; namque gravitei-fremens erat
 clamor.] Juno, rarus aer igneus, concitatus,
 temperaturæ, Veneris, amœno cesto sumpto,
 imbriserarum nubium ventosos propulit impetus,
 ver autem floridum herbiferum apparebat,
 at omnino non retinuit, mutabilis enim voluit esse.
 Ideo occultum Junonis concubitus narrabant
 somnumque Jovis. Vicerunt autem Trojanos Achaei,
 Ajaxque Hectorem a-pugna cohibuit lapidis impetu,
 celeritate vero pedum Locrus interfecit innumeram turbam.
 Verum Juppiter experrectus mala paravit Achæis;
 Hectorem enim excitavit vulneratum, sanguinem vomen-
 tem,] qui multis interemtis navem incendit Protesila.
 Et tunc Achilles Patroclum misit, qui opem-ferret Achæis,
 qui multis interemtis Sarpedoneque Jovis filio,
 postremo ipse ab Hectore occisns-est homicida.
 At jam Menelaus aureis-capillis-comatum interfecit

Βουκολίδην Εύφορον, Ἀλεαρέαρης φίλον μέν.
Ἀργαλέου πολέμου γεγανῶτος δ' ἀμφὶ Πατρόκλῳ,
225 Ἀντιλογούν πέμπουσιν Ἀχιλλῆι ἐρέοντα.
Οὐς δέ γε λυγρὴν ἀγγελίην τοίην ἐπακούσας
ἥτεν ἐς πολεμον καὶ ἤγαγε νεκρὸν ἔταιρον.

Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε βαρύψρονος Αλαχίδαο,
ἢν Ηπαλαχίδεος εἰνεκα μήνιες Ἀργείουσιν.
230 τὴν περ Ὁμηρος ἔφησεν, οὖν εἰνεκα εἴπε, γενέσθαι,
οὐκ ἔθελον Δαναοῖς κακὸν αἰσχος τοῖον ίψαι,
οὖν ἔργον οὐδὲ ἐπέεσσιν ἔοις ὑμηνης τὸν ἄνδρα.
Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε, μέχρι καὶ Πάτροκλον εἶλεν.

Ἄνταρ ἐπεὶ βαρύματιν ἐπαυσε χολον Πηλείδης,
235 Ἀτρείδαις ἐσπείσατο· σὺν δ' ὅπλα χρύσεα τεύξας
ἥτεν ἐς πολεμον, πολέας δὲ Τρώων πέρνεν,
Αἰνείας δὲ καὶ Ἐκτορα φύζαν ἀνάλκιδα ἤκε.
Τοὺς δ' ἄλλους ἐδάιξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
Ποιην δ' ἄρα Πατρόκλον ζῶντας δυοκαίδεκα εἶλεν.

240 Ως δ' γε τὸν ἐδάιξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
Οἱ δ' ἄλλοι ἐδύνοντο ποτὶ πτόλιν ἔνδοθι τείγουσι,
Ἐκτορα δ' οἴον μοῖρα πυλάων ἔκτος ἔρχεν·
τὸν δ' Ἀχιλλεὺς κατέπεψε καὶ ἄρματι ἔλκετο δῆσας.
Ἀνδιγά δ' ἐξερέουσιν, δπως θάνεν ἄρει Ἐκτωρ.

245 Οἱ μὲν γάρ προπάροιθε πυλάων φασὶν δέσθαι,
ἀντία Πηλείδαο δαΐζρονος δρμήσαντα,
πληγὴν δέριμψεσσαν ἐπ' ἀσφαράγοι λαβόντα.
Τῶν δ' ἄρα θυμὸς ἀγήνωρ οὐκ ἐπέεσσιν ὑπείκει,
ώς αὐτοτοταίη Πηλείδης Ἐκτορα πέφνεν,

250 ἀλλ' ἄρα καρτερόθυμον Ἀμαζόνα Πεντεσθειαν
ἐρχομένην φάσκουσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρρέxi.
Νυκτὸς ἀνὰ κνέρχας ἐξελθὼν Ἐκτωρ [οἱ] ὑπήντα·
ἀνδράτισν διλύγοις δὲ πόρον περόντα Σκαμάνδρου
κάκτανε Πηλείδης, διπιπέντας ἐν ξυλόχοισιν.
255 Ήσυς δ' αὗτε πρὸ διτεος ἐκ δίφρου ἔλκε ποδοῖην
πηδῶν ἡδὲ φίλων προπάροιθε κεδῶν τε τοκήνων,
Τρώων Τρωιάδων τε ἴδε κλειτῶν ἐπικούρων,
οἱ μέγα δὴ γοδάσκον ἀπὸ πύργων δρώντες.
Τόσην δ' αὗτε πολύθροος ὥρετο τοῖσιν ιωή,

260 ὡς οἰωνὸνς ἡέρι ἐν τανάχῃ δονέεσθαι,

φρικαλέην δεισάντας ἐρίθρομον ἄγριον οἴμην·

δίγρια δὲ κλάγγαζον ἐν ἡέριοις στομάτεσσιν,

διπῆς ἐνὶ πτερύγων φρικαδέα δοῦπον ίέντες.

Γηθόσυνοι δ' ἐτέρωθεν Ἀχιλλοι ἀντεπίηχον.

265 Καὶ τότε Τρῶες κλήσαν Πιον ἀγλασπύρων.

Ἄλλ' ἄρα καὶ μορφὴν κλυτοῦ Ἐκτορος ἐξερεῖνον·

ψελλὸς ἔην ἡδὲ τε, μέγας, μεῖας, δέριμψανος,

εὔριν, ἡγένειος, δλόθριξ, κυναθέειρος.

Τοῖος ἐδύν πέσεν, κλαχε δ' αὗτε Τρῶας ἀπαντας.

270 Πηλείδης δὲ Πάτροκλον ἐδύν κτερέῖξεν ἔταιρον·

ἄθλους αὗτε ἔθηκεν, κειθλοῦσι καὶ ἀεθλα,

ἔσογχα Πριαμίδαο κεγχριμένος Ἐκτορος οἵτω,

δην ἔχε πάχρ κλισίτησ δυωδεκάτην ἐπὶ ἡδὲ,

νεκρὸν ἀεικίων· δης γάρ Διὸς ἡθέλεν αῖσα.

275 Ἄλλ' θτε δὴ τρισκαιδεκάτη θέλεν ἐλθέμεν ἡδὲς,

αὐτίκ' ἄρα μέγαν Οὐρανὸν δρτε φερέσθιος Ἡρη,

Bucoliden Euphorbum, Abarbarea carum filium.
Gravi autem pugna exorta circum Patroclum,
Antilochum mittunt Achilli nuntiatum.
Qui tristi nuntio hoc auditio
rediit in bellum et abstulit mortuum amicun.

Hæc igitur ira effecit animosi Αεαδεια, quam Palamedis causa succensuit Argivis, quam quidem Homerus voluit, quapropter dixit, exortatus,] nolens Danais malum probrum tale inferre, qua de-causa carminibus suis ne cecinit quidem illum virum.] Hæc itaque ira effecit, donec etiam Patroclum periret.] At postquam gravem remisit iram Pelides, cum-Atridis pactus-est; armisque aureis sibi-paratis abiit in bellum, multosque Trojanorum interfecit, Αεαδεια autem et Hectori fugam imbellem immisit. Reliquos vero prostravit ad Xanthi fluenta. Præmium tamen Patrocli vivos duodecim cepit.

Ita is illos prostravit ad Xanthi fluenta. Alii contra se-receperunt in urbem intra murum, Hectoremque solum fatum extra portas retinuit; hunc igitur Achilles occidit et currui alligatum raptavit. Duplici-autem modo referunt, quomodo mortuus-sit in-bello Hector.] Alii enim ante portas dicunt eum interiisse, adversus Peliden bellicosum ruentem, plaga violenta in gutture accepta. Aliorum contra mens præstans carminibus (*Homeri*) non assentitur,] sed magnanimam Amazona Penthesileam advenientem dicunt Trojanis opem tulisse. Noctis per tenebras egressus Hector [ipsi] obviam-factus est;] cum viris autem paucis vadum transeuntem Scamandri] interfecit Pelides, insidiatus in silva. Mane autem ante urbem raptavit e curru pendentem pedibus] coram cognatis atque amicis venerandisque parentibus,] Trojanis Troadibusque atque inclytis sociis, qui valde lamentabantur de turribus spectantes. Talis autem multisonus ortus-est illis clamor, ut aves in aere extenso agitarentur, terribile metuentes valde-frementem sævam vocem; horrendum igitur clangebant aeris oribus, impetu alarum horribilem strepitum emitentes. Lætati vero ex-altera-partē Achæi clamore-respondebant Et tum Trojani clauerunt Ilium egregie-turritum.

Verum etiam formam inclyti Hectoris exponam: balbus erat pulcherque, magnus, niger, fortis-voce, pulcro-naso, egregia-barba, totis-capillis, nigris-cincinnis. Talis qui-erat, cecidit, afflitusque Trojanos omnes.

Pelides autem Patroclum suum sepelivit amicum; certamina vero instituit, certantibusque præmia, immense exultans de-Priamidae Hectoris morte, quem habebat in tentoriis duodecimum ad diem, cadaver sedans; sic enim Jovis voluit fatum.

Sed quando jam decima-tertia voluit venire aurora, statim magnum Uranum excitavit alma Juno (*Tellus*),

Ἄκμονος ἀκαμάτοιο ἔնν γόνον, ἐμπεδόμογθον,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἐξ ὥκεανοι φορεῖσθαι.
Νῦξ δ' ἀέκουσα θεὰ Κρονίης ἐπέβαινε κελεύθου,
280 δύομένη Τίτηνας ἀμειδέας, ἡερόεντας.
Ἡώ δ' αὖτ' ἀνέβαινεν ἀπὸ Κρόνου ἐξ Διὸς οὐδός.
Ἐγθυρα γάρ ἀλλήλησιν ἀνάρσιος ἐπλετο τῆσιν·
οὐδέποτ' εἰσορώσιν, ἀποστροφέουσι δ' ὅπωπάς.
Οὐδέποθ' ἐν μέγαρον κατέρχεν εἰς ἐν ίούσας,
285 οὐνεκα Νῦξ κροκόπεπλον ἐγείνατο Ἡριγένειαν,
ἡ δὲ χαλιφρούνεσσα δείρεται εἰδεῖ καλῷ,
οὐδ' ἄρα θρέπτρα δίδωσιν ἀμειλίγος, ὃς περ ἐώκει
δργη δ' ἀμφοτέρησι πανάγριος ἐμπεσε τοῖα.
Τούνεκα Νῦξ κατέβαινε ποτὶ Κρόνον ἡερόεντα,
290 κούρῳ δ' Ἡριγένεια Διὸς ἐπέβαινε μελάθων.
Σὺν δ' ἄρα Ήελίοιο ἀλιτρεφέος σθένος ἡῦ
ἥλιοθε κυδίων, πᾶσι μακάρεσσι φαείνων.
δαινύτο γάρ κατὰ δῶμα Ποσειδάνιος ἀνακτο.
Γήθησαν δὲ θεοὶ καὶ ίανθεν τόνδες ἴδοντες. [των,
295 Καὶ τότε μὲν Πρίαμος, θνητῶν πανάποτομος ἀπάν-
ἐκ κονής ἀνεγέρθει, δητηκατὰ ὑπνος ἐπεσχεν
Ἐκτορα μυρόμενον, ἦν γόνον, ἀστυάνκτα.
Ἡτε δ' ἐλλέμεναι μετὰ οὐέος ἀνδροφονῆα.
ὅδε γάρ οἱ θυμὸς περὶ οἵς μελέσσσιν ἐτόλμα,
300 ἡὲ κάρη βύνασθαι Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
ἡὲ καὶ αὐτὸν χερσὶν ὑπ' Αἰακίδοιο δαμῆναι.
Παῖδες δὲ καὶ Τρῶες ἐρήτυνον ἔνδοθι πύργων·
ῶς δ' ἐλδον ὁφθαλμοῖς δεξιῶν αἰετὸν ὅρνιν,
εἰσασταν ἐλθέμεν, ήμιόνους δὲ ζεῦξαν ἀπήνη.
305 Τῇ δ' ἐπὶ Ἐκτορέης κεφαλῆς λύτρα θῆκαν, θλόντες
κόρυμον ἀπειρέστιον δέκα τε χρυσοῖο τάλαντα.
Καὶ τότε Τρωιάδων πυλέων πετάσαντες δχῆας,
πανσυδή γούωντες πρὸ Πριάμοιο ἐβαίνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ γούωντες ἔρκεα τάφρου ἔδησαν,
310 λαοὺς μὲν ποτὶ πύργους τρέψε βίην Πριάμοιο,
μοῦνον δ' Ἰδαίον λάθεν, ήμιόνων ἐλατῆρα.
Ος δὲ γυιοτρομέων τε καρθβαρέων τε κάρηνον,
ἐν κονίῃ κεφαλὴν μειοργυμένος εἴνεκα πένθους,
οὔκτρ' ὀλοφυρόμενος πεξίν κατὰ οἷμον ἔδαινε.
315 Τοῦ δὲ Πολυξένην παῖς, ἀγλαὸν εἰδος ἔχουσα,
χειρὶ ἔχε δεξιεπήρην καὶ ἐπωρθεύεσσε πορείην.
Σὺν δέ οἱ Ἀνδρομάχῃ ἐπιέσπετο δακρυχέουσα,
νηπιάχους ἐρύουσα γονίντας Ἐκτορος πίας,
δοιὶ ἀδελφεω, ἀστυάνκτε τε Λασδάμον τε.
320 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίσσιν Ἀχαιῶν μίχθεν ίόντες,
Ἀργείους λιτάνευον, ἐνὶ κονήσι πεσόντες,
πεισέμεν Λίκκιόνην, ὅφρ' Ἐκτορα λύσῃ ἀποίνων.
Καὶ τότε γηραλέοι βασιλῆες ἔρυξαν Ἀχαιῶν
δύματα, πάρ Πηλείδου ἀολλέες εἰσαγαγόντες.
325 Τοὺς φύτειρεν ίδων, εἰ καὶ μάλα χαλκεόθυμος,
εὐκτρά κυλινδρόμενος γε παραὶ ποσὶ μυρομένους τε.
Πρῶτα γάρ οἱ Πρίαμος κυλινδόμενος προσέειπε·
"Οδριψε Πηλείδη, μεγαλήτορα θυμὸν ἐπίσχες,
αἴδεο δ' Οὐρανίωνας, οἱ περὶ πάνθ' ὄρώσι.
330 φείδεο μοι γήρως, λευκόχροά τ' αἴδεο χαίτην.

HOMERICA.

Acmonis indefessi egregium filium, laboriosum,
alte super terram ex oceano ferendum;
Nox autem invita dea Croniae ingressa-est viam,
visura Titanes tristes, caligine-tectos;
Aurora contra consendit a Saturni ad Jovis solum.
Inimicitia enim implacabilis invicem est his;
nunquam adspiciunt, sed avertunt oculos.
Nunquam una domus *eas* retinuit in unum congressas,
quia Nox peperit croceo-peplō Auroram,
quae mentis-impotens effertur forma pulera,
neque educationis-præmium solvit immritis, uti decet;
ira autem utrique saevissima incidit talis.
Ideo Nox descendit ad Saturnum tenebrosum,
filiaque, Aurora, Jovis ingressa-est ædes.
Simul vero Solis mari-nutriti robur egregium
venit superbiens, omnibus immortalibus lucens;
epulatus-est enim in domo Neptuni regis.
Gaudebant autem dī et oblectabantur illum videntes.
Ettunc quidem Priamus, mortalium infelicissimus omnium,
e pulvere experrectus-est, ubi somnus *eum* tenuit
Hectorem plorantem, egregium filium, civitatis-principem.
Postulavit autem, ut-abiret ad filii oīcisiorem;
ita enim ipsi animus in ejus membris ausus-est,
ut-aut caput eriperet Hectoris homicidae,
aut etiam ipse manibus Σεαίδαι domaretur.
Filii vero etiam Trojani retinebant *eum* intra tures;
ubi autem viderunt oculis dextram aquilam avem,
passi-sunt *eum* ire, mulosque jungebant plaustrο,
in quo Hectori capitis pretia collocabant, sumptis
ornamento infinito decemque auri talentis.
Et tum Trojanarum portarum repagulis reclusis,
toto-agmine lacrimantes Priamus præcedebant.
At postquam lacrimantes ad-septa fossæ pervenerunt,
populum quidem ad tures remisit vis Priami,
solum vero Idæum sumpsit, niulorum rectorem
Qui membris-trementibus gravatoque capite,
pulvere caput fœdatus propter moerorem,
misere lamentans pedibus per viam incedebat.
Hujus filia Polyxena, splendidam speciem habens,
manū tenebat dextram et direxit iter.
Cum ea autem Andromache sequebatur lacrimans,
infantes trahens plorantes Hectoris filios,
duos fratres, Astyanactem Laodamumque.
Qui quum in-castra Achæum se-intulissent ingressi,
Argivis supplicarunt, in pulverem prostrati,
ut-persuaderent Σεαίδαι, ut Hectorem solveret pretio.
Et tunc senes reges cohibuerunt Argivorum
oculos, ad Peliden cuncti introducentes *illos*.
Quibus visis misertus-est, quamvis æreo-animo *esset*,
misere provolutorum ad pedes *suis* ac plangentium.
Primus enim Priamus provolutus eum allocutus-est
Fortis Pelide, elatum animum cohile,
reverere Cœlites, qui omnia circumspiciunt;
parce meæ senectuti, albicolorenamque reverere cœsaricem.

Οίκτειρόν μεγέροντα βροτῶν βαρύποτμον ἀπάντων.
Πεντήκοντά μοι οὐέας εἶλες καρτερούμους,
ἀλλ' οὐ τόσσον φίλεον οἴλα περ Ἐκτορά δῖον.
Γουνοῦμαι, νεκρὸν ὄντα τὸν Ἐκτορα λῦσον ἀποίνων,
335 μηδὲ δέθη δροσέντα παρχαὶ κυσὶν ὥμαλον βάλησθα,
δῆς δὲ, Τρώασι τρῷσι τέ σφριν ἐπένθος ἐνείκω.

Τοῖα μέν οἱ Πρίαμος προσερψώνεις Δαρδανήδης.
Αὐτὴρ ἔπειτα δάμαρχον κλυτοῦ Ἐκτορος ἴπποδάμαιοιο,
πυκνὰ μάλα στενάγουσα καὶ ἀσχετα μωρούμενη γε,
340 ἦκα παραχλίναστα κάρη γάριν τε πρόσωπον,
λεπταλέοις μύσοισιν ἀλίσσετο ἀνδροφονῆς,
καὶ μιν λισσομένη προσερψώνεεν, ἄγριον ἄνδρα.

Αἰλαχίδην μεγάθυμε, θεῶν ἐπιειμένει εἶδος,
οίκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ὁρφανὰ τέκνα τοκῆος,
345 δὲ κλέος ἦν Τρώεστι, τὸν ἔκτανες ἔγχει θύνων.

Οίκτειρον πατῶν βαρυδαίμονα θηλυτέραων,
ἥ πόρεν ἀλγεα λυγρὰ θεῶν νόος Οὐρανιώνων,
λυγρά τε καὶ στονόντα καὶ ἐσσομένοισιν ἀκοῦσαι.

Ἄλλὰ τίν σοι ταῦτα ἀκηγεμένη ἐρέείνω;

350 Οίκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ἀνάρσιος εἰ τελέω περ.

Δόξαντον Ἐκτορος, δόξαιοι, δόπιας τάφου ἀντιθολήσῃ.
Ἐπτὰ πρὶν μοι ἀδελφείοις ἐσθίον τε τοκῆα

κτείνας οὐδὲ ἐνάριξες, σὺν δὲ ἄρα τεύχειοι θάψας,
οὐ μὲν λύτρα λαθών, σὴν δὲ ἀντί ἀρετὴν ἀναφαίνων.

355 Ἡν καὶ νῦν, ἔρως, ἐπὶ Ἐκτορὶ δείκνυε ἄμμι,

παισι δὲ τοι δέμας καὶ ἐπὶ δώροισι γαρίευ,

δόρα τε συμβεύσασι, μέγα περὶ σῆμα βαλόντες,
σῆς ἀρετῆς τόδε τεῦχαντες κλέος θντατίοισιν.

Ὦς φάτο λισσομένη ἑσθλή πάις Ἡετώνος.

360 Ἐκτορίδαι δὲ ἔτέρωθεν ἐδάκρυσον ἀγλαζόρροιο,
μητέρα δακρυδέσσαν λισσομένην δρόντες,
μνησάμενοι τε τοκῆος, δθ' Ἐκτορος οὖνοι ἀκουον.

Νηπιάχων βλεφάρων δὲ περίρρονα δάκρυα γείτο,
δάμνα δὲ ἀντί ἀλισθίδονού νόον καὶ ἀμείλι χον ἦτορ.

365 Τούς γάρ δρῶν ἐλέαιρε καὶ ἐνδοθι τείχετο θυμῷ·
εὐγενέων γάρ δάκρυσον ἄγριον ἀνδρα δαμάζει.

Χρωτὶ δὲ ἐρευθίσσαντα καὶ σχύρος ἐμπεσεν ὥγρος,
δάκρυν δὲ αὐτὸν κατέκρυπτε καὶ ἐν βλεφάροισιν ἐδάμνα.

Ὦς δὲ δέ τε λαμπτεόντως ἐν αἰθέρι ήελιοιο

370 ἡρί έμπελάσεις νεφῶν πυκνότης ἀπροόπτων,
τόνδε τε ἦκα πάρεκρυψε καὶ ἐσθεσεν εἰδέος αὐγῆν,
ώγρισιν δὲ δράστας ὑπαὶ νεφῶν ἐριδούπων,
δύσδρον ἄγων ἀλιστον ἐπὶ γήρον γαλκοθέμεθλον.

ἷς δὲ ἀνέμου βρομέοντος ἀπῆλασεν ἄγριον δύσδρον.

375 ὃς τότε ὥγρισον κατεψάνετο κήρο Ἀγιλῆος,
στυγνὸν δὲ λειρίσσετα εἴεδετο δύματα τοιο,

πένθει τειρομένου περὶ πένθει Ἐκτοριδάων.

Δάκρυα δὲ αὐτὸν βλεφάρων καὶ ἐπεσσύμενα προγέεσσι
θυμὸς ἀπεσκεδάσσεις καὶ αἰδίλια μήδεα φωτός.

380 Ὦς δὲ μὲν ἐν βλεφάροισιν ἔοις ἐπὶ δάκρυα κεῦθε.

Παρθένος ἀδρούίτων δὲ Πολυζένη ἔννεπε τῷδε,
ποστὸν ἐπὶ εὐτραχέεσσιν ἐλισσομένη περιπλέγδην.

Ὦ Ἀγιλεῦ, ἐλέαιρε καὶ ἄγριον ἦτορ ἐπίσγεε.

Αἴδει τόνδε γέροντα, ἐμὸν γενέτην βαρυπενθέα·

Miserere mei, senis mortalium infelissimi omnium
Quinquaginta mili filios interemisti magnanimos,
sed non tantum eos amabam, quantum Hectorem divinum.
Suplico, mortuus cum-sit, Hectorem solve pretio,
neve membra roscida canibus cruda projicias,
sed redde, ut Troadibus Trojanisque luctum eum (*Hec-*
tem) portem.] Talia quidem ei (*Achilli*) Priamus dixit Dar-
danis.] At deinceps uxor incliti Hectoris equorum-domi-
toris,] valde multum ingemiscens et immense lugens,
leniter inclinas caput gratiosumque vultum,
infirmis verbis precata-est homicidam,
et eum precans allocuta-est, sævum virum :

Ἄeacide magnanime, Deorum indute specie,
miserere mei, rex, et liberorum orbatorum patre,
qui gloria erat Trojanis, quem interfecisti hasta irruens.
Miserere infelissimæ omnium mulierum,
cui obtulit dolores tristes deorum mens coelicolarum,
tristes ac lamentabiles etiam posteris audit.

Sed quare tibi hæc afflita exponam?

Miserere mei, rex, etiamsi invisa *tibi* sim.

Redde mortuum Hectorem, redde mihi, ut sepulcræ par-
ticeps-fiat.] Septem prius mihi fratres nobilemque patrem
interfecisti, at non spoliasti, sed cum armis humasti,
non quidem redemptionis-premium accipiens, tuam tamen
virtutem demonstrans.] Quam etiam nunc, heros, in Hecto-
re ostendas nobis,] filiisque ejus corpus pro donis redde,
ut eum sepellant, magnum monumentum circumjacentes,
tua virtutis hanc struentes gloriam posteris.

Ita dixit precans egregia filia Eetionis.

Hectorida autem ex-altera-parte lacrimarunt formosi,
matrem lacrimantem precari videntes,

recordantesque patris, ubi Hectoris nomen audierunt.

De infantium autem oculis largæ lacrimæ fluebant,
vicerunt igitur Ἀeacida mentem et immite cor.

Hos enim adspiciens misertus-est et intus contritus-est in
-animo;] nobilium enim lacrima sævum virum vincit.

Cuti vero rubicundæ etiam pallidus incidit pallor,
lacrimas tamen celavit et in oculis suppressit.

Ut quando ad-splendentem in æthere solem
per-aerem appropinquit nubium densitas improvisarum,
et illum leniter celat et extinguit faciei jubar,
pallidus itaque videtur sub nubibus tonantibus,
imbrem adducens ingentem in terram aereis-fundamentis;
vis autem venti frementis depellit vehementem imbre :
sic tunc pallidum apparebat cor Achillis ,
tristes autem liliacei videbantur oculi ejus ,
luctu contriti propter luctum Hectoridarum

Lacrimas tamen ex-oculis quamvis cupientes prorumpere
animus disperserunt et agilia consilia viri.

Ita ille in oculis suis lacrimas celavit.

Virgo autem molli-pepllo Polyxena dixit ad-illum,
pedibus bene-nutritis obvoluta tortionibus.

O Achilles , miserere et sævum cor cohipe.

Reverere hunc senem, meum genitorem infelissimum;

- 585 οἰκτρὰ παρὰ προπόδεσσι κυλίνδεται, ἔστι δὲ ἄναξ.
 Γύια δ' ὑποτρομέοντα παλαίχρονα τοῦδε ἐλεαίρων,
 νίεά καρτερόθυμον ἀφ' Ἐκτορα λῦσον ἀποίνουν.
 Λῦσον ἀποίνουν Ἐκτορα, πρὸς δὲ ἐμὲ λάμβανε δούλην
 σῆσιν ἐνι κλισίσαις παρ' ἀλλαῖς δμοιάδεσσιν.
 390 Ὡς φάτο μειλιχίοισιν, δύδρομένη περὶ κῆρι.
 Τοὺς δ' Ἀχιλεὺς ἐλέαιρε, γέροντα δὲ ἐλάζετο χειρὸς,
 καὶ μιν ἐφεδρίασκεν, ἐπ' ἡρέμα δάχρυν εἰδῶν.
 Πολλὰ παρηγορέων δὲ καὶ εἴδατα πείσε πάσασθαι·
 δὲ δὲ ἐπείθετο, δαίτα δὲ ἐλάμβανε, εἴτε καὶ ἄκουν.
 395 Ἄλλ' ὅτε δὴ δαίσαντο περὶ ξενίσαι τραπέζαις,
 ἐξέθορε κλισίνες Ἀχιλεὺς, Πριάμου δὲ ἀπ' ἀπήνης
 χρυσὸν ἄρ' εἶλε καὶ ἀργυρὸν Ἐκτορέων ἀπὸ λύτρων.
 Ἄλλα δὲ δώρων ἔδωκε Πολυξένη οἰκαδ' ἀγεσθαι,
 μνῆμα γάμοιο ἔσου καὶ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου·
 400 οὐ γάρ οἱ ἔρπετο θυμὸς ἀπὸ πρὸς γάμοιο δαμῆναι,
 τῆνδε τε σήματι τοῖο ὑπ' ἔσοι θυμὸν δλέσσαι.
 Ἄλλ' ὅτε πάντα ἔρξεις καὶ Ἐκτορα θῆκεν ἀπήνη,
 εἴρετο Δαρδανίωνα, ποσῆμαρ φύλοιν ἵσχου,
 Ἐκτορ' δπως γοάσιν ἀταρέα δακρυχέοντες.
 405 Αὐτῷρ ἐπει ἐσάκουσεν καὶ οἱ ὑπέσχετο πάντα,
 αὐτὸς μὲν κλισίνην εἰσένθορε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 τοι δὲ ποτὶ Τροίην ἀδινὰ στενάχοντες ἔβαινον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίηθεν ἔφαντε κῆδος Ἐκτωρ,
 νεκρὸς ἐπ' ἀπήνης περόνων Ξάνθοιο ῥέεθρα,
 410 πρώτη, Τρωϊάδων Κασσάνδρη φοιβᾶς ἰδοῦσσα
 κόσμου ἀπαντ' ἀπὸ κρατὸς ἔχευεν, ἔλυτο δὲ χαίτας.
 Ηάντη δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλιστομέγη περὶ πύργους,
 πυκνὰ κόμην τίλουσα τοῖον ἐπίαγε μῆθον·
 Τρωϊάδες βαθύκολποι, Τρώων τ' ἀσπετα φῦλα,
 415 γλῶσσα πολυσπερέων τε δορυκλυτῶν ἐπικούρων,
 δεῦτε μοι ἐκ πυλέων τε καὶ ἐκ πύργων δρόσωντες,
 πένθος ἀλαστὸν τοῖον ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἔχησιν.
 Ἐκτωρ, δὲ πρὸν ἔρετο Ίλιον ἀγλαόπυργον
 ἥδε ἀλόγους Τρώων κεδνάς καὶ νήπια τέκνα,
 420 δὲ κῦδος Τρώεστιν ἔην κλειτοῖς τ' ἐπικούροις,
 αἷματος εξ Ἀργείου Τρώων γαῖαν ἔρευθων,
 οὗ κλέος ἀνθρώποις οὐδὲ δοτατίσιν δλεῖται,
 νεκρὸς ἐπὶ Τροίην ἐπ' ἀπήνης ἔρχεται, οἴμοι!
 Ὡς δὲ μὲν στενάχεις θεοπόρος ἔκβοσσα.
 425 Λαοὶ δὲ οἱ μὲν ἔβαινον ἐπ' ἀκροπόλει περὶ πύργους,
 τίλοσπίνοι τε γέροντες, γραῖαι δὲ αὖτ' ἐπὶ τοῖσι,
 καὶ κοῦραι καὶ νύμφαι, παιδογόνοι τε γυναικεῖς·
 ἀλλο τε πλῆθος ἔβαινεν, ἐπεστείνοντο δὲ πύργοι.
 Μητράσι δὲ ἀνέβαινε κατηφά την πια τέκνα,
 430 ἀρτίποδες βάστις τρομερὸν γόνον δινεύοντα,
 ἀλλα δὲ ὑπαὶ μαζοῖσιν ἐμύρετο δὲ καὶ ταῦτα.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ πύργους βαῖνον δακρυχέοντες.
 Οἱ δὲ ἀλλοι ἔχεοντα πανιλαδὸν ἔξω τείχους.
 Καὶ τότε Τρωϊάδων βασιλίᾳ φῦλα γυναικῶν
 435 ἀμφ' Ἐκάθην ἀγέροντα καὶ ἐστενον, ἀλλοθεν ἀλλη,
 Ἀγχίσου Ἀγαμήδη, ἀδελφὴ Αἰνείαο,
 Φρόντις, Ἀβαρβαρέη, Θεανῶ, Κλυτίοι τ' ἀκοιτις
 Λαοθόη, Οἰνόνη, ἀλλαι Τρωϊάδες τε,

misere ad pedes provolvitur, est autem rex.
 Membrorum igitur trementium semilium hujus misertus,
 filium magnanimum Hectorem solve pretio.
 Solve pretio Hectorem, et insuper me sume servam
 tuis in tentoriis cum reliquis ancillis.
 Sic dixit dulcibus *verbis*, moerens in corde.
 Horum igitur Achilles misertus-est, senisque prehendit
 manum,] et eum considerare-jussit, leniter lacrimam stil-
 lans.] Multa autem exhortans etiam, cibos ut-gustaret, ei
 persuasit.] Qui obsecutus-est dapesque cepit, etiam invi-
 tus.] At quum epulati-essent circum hospitales mensas,
 prosiliuit e-tentorio Achilles, Priamique a plaustro
 aurum cepit et argentum ex Hectoreis pretiis-redemptionis.
 Reliqua vero dono dedit Polyxenæ domum ferenda,
 monumentum nuptiarum ipsius atque Achillis magnanimi;
 non enim expectabat ejus animus ante nuptias se-succubi-
 turum,] illamque in-tumulo ipsius sub ense vitam perditu-
 ram.] At postquam omnia perfecit et Hectorem imposuit
 plaustro,] quæsivit e-Dardanide, quot-dies pugna inhibenda
 -essel,] ut Hectorem deplorarent intrepide lacrimantes.
 At postquam audivit et illi promisit omnia,
 ipse quidem in-tentorium insiliit divus Achilles,
 illi autem (ad) Trojam immense gementes redierunt.
 At ubi jam Troja conspectus-est inclytus Hector,
 mortuus in-plausto transiens Xanthi fluenta,
 prima Troadum Cassandra vates intuita *eum*,
 ornamentum cunctum de capite projecit, solvitque capillos.
 Undique autem hic et illic provoluta per turres,
 frequenter coma laniata, talia exclamavit verba:
 Troades profundo-sinu, Troumque innumera gentes,
 lingua longe-sparsorum et hastapotentium sociorum,
 huc-agite et portis atque e turribus videntes,
 luctum infinitum tam mentibus injicite vestris.
 Hector, qui prius defendit Ilium splendidis-turribus
 atque uxores Trojanorum venerandas et infantes liberos,
 qui decus Trojanis erat inclytisque sociis,
 sanguine Argivo Trojanorum terram rubefaciens,
 cuius gloria apud homines ne-remotissimos quidem inter-
 bilit,] mortuus (ad) Trojam in plaustro advenit, heu-mihi !
 Ita illa gemisebat vates vociferans.
 Populi vero alii concenderunt arcem per turres,
 ærumnosique senes, vetulaque etiam cum ipsis,
 ac puellæ et recens-nuptæ, liberorumque-parentes mulieres;
 aliaque multitudo ascendit, arctabantur igitur turres.
 At cum matribus concenderunt vultu-demisso infantes li-
 beri,] firmæ plantæ-pedis tremens genu torquentes,
 aliò vero ad mammæ; quiritabant autem etiam hi.
 Sic illi per turres incedebant lacrimantes.
 Cæteri effundebantur totis-agminibus extra murum.
 Et tunc Trojanarum mulierum regiae gentes
 circum Hecubam congregabantur ac gemebant, aliunde
 alia,] Anchisæ filia Agamede, soror Εæneæ,
 Phrontis, Abarbarea, Theano, Clytique uxor
 Laothoe, Οenone, aliaque Troades,

- νύμφαι τε Πριάμοι, ἔγενέες περὶ πάσας.
 440 Σὺν δὲ Ἐλένῃ τανύπεπλος ἐφέσπετο δαχρυγέουσα,
 τέτρασι σὺν τεκέσσιν, Ἀλεξάνδρῳ γενέθλῃ,
 Βουνίκῳ Κορύθῳ τε καὶ Ἀγάνῳ Ἰόδιᾳ τε.
 Κασσάνδρῃ δὲ ἔκάτερῳ¹ Ἐκάθης καὶ Λαοδίκεια,
 τῆνδε ποδοσφαλέουσαν ἀείρουσαι κατὰ κόσμον.
 445 Ήδε μὲν οἴτα νέκυς κάρη ἥμεν εἴνθα καὶ ἔνθα·
 τῆς δὲ αὐτῆς προπάροιθεν νίεές εἴδεκα βαῖνον,
 Λίσακος ἡδὸν² Ἐλενος, Πάμμων, Ηάρις³ Αντίφονός τε,
 Ἰππόθοος Ἀγάθων τε, Πολίτης Δηθόβορός τε·
 σὺν δὲ ἄρα⁴ ὁγαύδης Τρώιλος αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπῆνε,
 450 οἱ δύογον Αἰακίδα βίην, ζῶν δὲ ἄχρι καὶ τότε.
 Οἶος ἀπῆνη Πολύδωρος, νήπιος, ὃν ἐνὶ Θρήκῃ.
 Οἱ δὲ θεοὶ πέλας ἦσαν ἀπήνης Ἐκτορέοι,
 πάντες ἐπ' ἀσκεπέες καὶ ἀκρήδεμνοι κατέπιπτον,
 μυρόμενοι, γοσῶντες, ἀνέρες ἡδὲ γυναικες.
 455 Ως Τρώων βασιλῆς μυρόμενοι στονάκιζον
 ἐς πεδίον καταβάντες, δοιι νέκυς Ἐκτορος ἦν.
 Ἄν δὲ μέγας ἀπὸ πύργων ὕρτο γέρων ἀλαλητός·
 νηπίχοις δὲ ἐτέρωθεν ἐπέβρεμεν ἀπλετος αὐδή·
 τοῖς δὲ ἐπὶ θῆλυς δικαρπῇ ἀλλοθεν ἵαχε κραυγή.
 460 Στέναξαν δὲ πολύθροον εἴθενα πάντ' ἐπικούρων.
 Ἑπιποι δὲ χρεμέθοντο πανεύκελα δαχρυγέουσιν.
 Ήμερο δὲ αὐτῆς κτήνεα, δοτά βροτῶν ὑπερογά,
 πάντη ἐπεστροβέοντο, ἀτυχόμενοι γόρη ἀνδρῶν·
 βόμβος δὲ ἦν αὐτῶν ὃς μυρομένουσιν διοίων.
 465 Ιχγε καὶ Σκάμανδρος, Νύμφαι τέ⁵ ἔβραχον Ἰδῆς.
 Ἐλλη δὲ αὗτ' ἐβόησεν· ἐπέγρετο βόμβος ἀπάντη.
 Πένθει δὲ⁶ ἐν νερέεσσιν ἐδύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἥρεμα δάχρυσε καὶ Ζεὺς, μῦκε δὲ γαῖα πελώρη.
 Δεῖσαν δὲ⁷ δόσοι ἔσαν ἀπάτερθεν, ἀγάστονος ἡκήν.
 470 Τόσσος δοῦπος ἔην, δέ Μέτων δόπσον γε ἀείδει
 ὑστατίοις γεγάμεν ἐνὶ ἡμασι, τέρματι κόσμου,
 ἐπτὰ θεοὶ μεγάθυμοι δταν Κρόνου οίκον ἴωνται
 ὑδρογόνοι, σκοτόντα, δονήσῃ δὲ Κρόνος αὐτούς,
 δινήσῃ δὲ⁸ ἄρα πάντα, Διὸς βασιλείαν δείρων,
 475 πάντα κατακρύψῃ δὲ⁹ ἐνὶ ἀλλού εύρυθερῷ.
 Τόσσος μυρομένοισι Τρώσιν δοῦπος ἐπῆνε,
 τόσση δὲ¹⁰ μακάρων ἰσχὴ γένετ' ἡματι κείνω.
 Καί νύ κε νύξ κατέμαρψε Τρώως δαχρυγέοντας,
 καὶ νύ κε δὴ πυλέων ἐκτὸς κατὰ¹¹ ὑπὸν ἐλόντο,
 480 τιλλόμενοι ἀμφ' Ἐκτορα¹² τοῖον γάρ ποθέεσκον·
 ἀλλ' ἄρα μην Πρίαμος ποτὶ Τρούην ὥρες νεεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσγυθεν ἐπὶ πτόλιν ἀμφὶ τε πύργους,
 κοσμήσαντες εὖ¹³ Ἐκτορα, ἐν λεγέεσσι τε θέντες,
 ἐννῆμαρ γοδασκον· τοι δὲ¹⁴ ἄρ' ἀγίνεον ὅλην.
 485 Ἀλλ' θεοὶ δὴ δεσκάτην ἐτέλεσσαν πάντα παρ' ἡδο,
 πολλοῖς ἐν φυλάκεσσιν ἀτειρέα χαλκὸν ἔχουσιν
 ἐκτὸς τείχους καὶ πτόλιος μέγα σῶμα κέαντες
 ἐς κάπετον κατέθεντο πελώριον Ἐκτορα δῖον.
 Γαῖαν δὲ¹⁵ κέαντες πολλὴν δύσος¹⁶ ἀειραν,
 490 καλλὲ δὲ λαίνεα ποτὶ τύμβον ἀγάλματα θῆκαν.
- · · · —
- filiaeque Priami, nobiles prae omnibus.
 Una autem Helena promisso-peplō secuta-est lacrimans,
 quatuor cum filiis, Alexandri progenie,
 Binnico Corythoique et Agano Idæoque.
 Cassandra vero ex-alter-a-partē ac Laodice Hecuba filiae,
 hanc pedibus-instabilem sustinentes, ut deceat.
 Hæc quidem ut mortua caput inclinabat huc et illuc;
 porro ante hanc filii undecim incedebant,
 Aesacus atque Helenus, Pammon, Paris Antiphonusque,
 Hippothous Agathonque, Polites Deiphobusque;
 unaque egregius Troilus etiam cum his aderat,
 qui effugerant Aesacidæ vim, vixeruntque etiam eo usque.
 Solus aberat Polydorus, infans, versans in Thracia.
- Hi igitur ubi jam erant prope plastrum Hectoreum,
 omnes intecti ac sine-vittis procubuerunt,
 lamentantes, plorantes, viri ac mulieres.
 Sic Troum reges mōrēntes gemiscebant
 in campum descendentes, ubi cadaver Hectoris erat.
 At magnus a turribus exortus-est senilis ejulatus;
 juvenilis autem ex-alter-a-partē fremebat immensa vociferatio.] adhac femininus simul aliunde insonuit clamor.
 Ingemiscebant autem flebiliter populi omnes sociorum.
 Equique hinniebant plane-similiter lacrimantibus.
 Mansuetaque pecora, quæcunque mortalium adjutores sunt,
 ubique oberrabant, consernata luctu hominum;
 bombus autem eorum quasi quiritantibus similium.
 Insonuit etiam Seamander, Nymphaeque fremuerunt Idæ.
 Helle porro boavit; exortus-est bombus ubicunque.
 Prae-dolore autem nubibus indutus-est Phœbus Apollo;
 tacite lacrimavit etiam Juppiter, mugivitque terra engens.
 Metuerunt autem, quicunque erant procul, lamentabilem
 sonum.] Tantis strepitus erat, quantum Meton canit
 postremis fore diebus, termino mundi,
 quando septem dīi magnanimi Saturni in-domum venerint,
 aquariam, tenebrosam, agitaveritque Saturnus ipsos,
 ac circumegerit omnia, Jovis imperium auferens,
 omniaque obtexerit calligine profundissima.
 Tantis lamentantibus Trojanis strepitus erat,
 tantus vero etiam immortalium clamor erat die illo.
- Et nox deprehendisset Trojanos lacrimantes,
 et jam extra portas somnum cepissent,
 capillos-vellentes circa Hectorem; tantum enim lugebant;
 verumtamen Priamus (ad) Trojam incitavit ut-redirent.
 At postquam infusi-sunt in urbem et circa turres
 ornato egregie Hectore atque in toris colloccato,
 per-novem-dies plorabant. Alii interim apportabant mate-
 riem.] At cum jam decimo perfecissent omnia die,
 multos inter custodes indomitum æs tenentes
 extra murum et urbem magno corpore combusto,
 in fossam imposuerunt ingentem Hectorem divum.
 Terram vero dein aggestam multam alte extruxerunt,
 pulcraque lapidea ornamenta in tumulo posuerunt.
- · · · —

ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησαν ὃς⁹ Ἐκτορι δστα ἔψει,
αὗτις ἑπὸ πτολιν ἐσδάντες δαίσαντο ἀνάγκη.
Κλεῖθρα δὲ πελέων βάλον, εῦ δὲ πέπειθεντο δχῆς,
ἡττύνοντο δὲ πύργους ἐν κρατερῆσιν ἀνάγκαις,
δὲ ἐπόμενοι χείρεσσιν ὅπ' Ἀργείων δλέεσθαι.

Τοῖσι δὲ μυρομένοισιν ἀγαστόνυ εἶνεκα πάτρης
ἥστι ἐνὶ τριτάῃ ἀπὸ Θερμώδοντος Ιοῦσα
ἥλυθε Πενθεσίλεια, κόρη μεγάλυμος Ὄτρήρης,
ἥγυγενῆς τελέθουσα Ἀμαζονίδων βασίλεια.
10 Ἡλυθε δέ, ὡς δέ Κόιντος ἕστις ἐπέεσσιν δεῖδει,
οὖνεκα ἦν κάστιν ἔκτανεν Ἰππολύτην ἐνὶ θήρῃ,
μάστος ἀλευομένη, δυοκάδεκα δὲ ἀλλαι ἐποντο.
Ταῦτα μὲν ὥδε Κόιντος ἕστις ἐπέεσσιν δεῖδει.

Ἐλλάνικος, Λασίας δὲ καὶ ἄλλοι ἀνδρες ἀγαυοὶ¹⁵
φάν, ἔνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπιήλυθε Τροΐη,
κῦδος δεξήσουσα, δπως κε γάμοισι μιγείη·
ταῖς γάρ ἀπαίσιόν εστι παρ' ἀνδράσι βῆμεναι εὔνη,
εἰ μὴ μὲν πολέμοισιν ἀριστεύσωσιν ἐπ' ἀνδράς.
Τὸς μὲν Πενθεσίλειαν ἐπειθέμενοι οἱ γ' ἐρέουσιν.

20 Τοὶ δέ ἑπὸ δώρων Ἐκτορέων ἐρέουσιν ιοῦσαν
πυθομένην μόρον Ἐκτορος αἴψι¹⁶ ἐθέλειν ὑποείκειν·
τὴν δὲ γέρων Πριάμος κατέρυξεν ἕστις ἐνὶ δώροις,
πολλοὺς ἀνδράς ἔγουσαν ἀπὸ Σκυθέων κλυτοτέρων,
πεζοὺς ἵππης τε ἀρηϊψίλους τε γυναικας.

25 Ἡγαγεν δέ δτραλέως καὶ ἐνδυκέως φιλέεσκεν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ἐπέβαινε γυνὴ κατὰ Τρώιον ἀστού,
πάντες ὄμως ἐσέγυθεν, ἐσέδραμον, ἀλλοθεν ἄλλοις.
Θαυμα γάρ εἰχεν ἀπαντας ἀρηϊψίλοι γυναικος.
Τὴν δὲ δέ γέρων φιλέεσκεν ἐνὶ μεγάροισιν ἕστιν.

30 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολλοὶς ἐνὶ ήμασι θυμὸν ἔτερψε
ῥῶσε τε ἱππων γούνατα καὶ μένος, οἱ δὲ ἐποντο,
δὴ τότε¹⁷ ἐθώρηξε λαοὺς Τρώων τε καὶ αὐτῆς·
ἴστατο δὲ ἐν μέσοισιν ἀλίγκιος ἄντα θεῆσι.
Τρωϊάδες δέ ἄρα πᾶσαι εὐγετόωντο γυναικες

35 Ἐκτορος ἐσθλοῦ ποινήτειραν τάνδε γενέθαι,
Ἀργείους δλέασαν ἐνὶ δίνησι θαλάσσης.

Καὶ νύ κεν ἔξαπέφηνε τελέσφορον εῦγμα γυναικῶν·
πολλάκις γάρ παρέελεσεν Ἀγαιοὺς κύμασι πόντου·
ἀλλὰ Κρόνος γαλέπτην δάσχετος, ἀγκυλομήτης,
δὲ ὅτε¹⁸ Ἀγαιῶν Τροΐη ἐμήδετο λυγρὸν δλεθρον,
δὲ καὶ τὴν ἀπόσερεν ἐν ἔγχει Αἰακίδαο,

καὶ κρατερήν περ ἐοῦσαν ἀμαίμακέτην τε γυναικα.
39 Ἡτοι γάρ τότε θωρήξασ αλέων τε καὶ αὐτῆν
Τρωϊάδων πυλέων ἔξεστο· γαῖρε δὲ λαὸς,

45 ὡς εἶδον κατὰ κόσμον ἐπὶ στήχας δπλίζουσαν.
Καὶ γάρ διστοφόρους παρὰ δεξὶν ἔρκος ἔχειν,
δπλίτας δὲ ἔκατερθε, σιδήρεον ἔμμεναι ἔρκος.

49 Ἡρχε δὲ τοξοφόρων ἀνδρῶν Πάρις ἡδὲ Αυκάων,
πρὸς δὲ¹⁹ Ελενος καὶ Πάμμων Ἰππόθοός τε ἀγήνωρ·

55 Δηϊόσδος δὲ δπλίτας ἄγε, Πουλύδαμας²⁰ Αγάθων τε,
Αἴσακος, Αἴτιφονος, Πολικίτης πρὸς δέ ἄρ' ἀγαυοὺς
Τρωϊλος Αἰνείας θ' ἵππηια τάγματα ἥγον.

POSTHOMERICA.

POSTHOMERICA.

AT postquam fecerunt pro Hectore, quæ decebant, rursus in urbem ingressi epulabantur necessitate *adducti*. Claustra vero portis injiciebant, beneque obdiderunt pessulos,] extruebantque turres urgente necessitate, expectantes manibus Argivorum se-interituros.

His vero mōrentibus flebilem propter patriam die tertio a Thermodonte profecta advenit Penthesilea, filia magnanima Otrerae, nobilis quæ-erat Amazonum regina. Advenit autem, ut Quintus suis carminibus canit, quia suam sororem interfecrat Hippolytam in venatione, piaculum evitans, duodecim autem aliae secutæ-sunt. Hæc quidem ita Quintus suis carminibus canit.

Hellanicus autem, Lysias et alii viri excellentes dixerunt: propter suam virtutem venit Trojam, gloriā auctura, ut connubio jungeretur; illis enim infaustum est cum viris concendere lectum, nisi in-bellis victoriam-reportarint de viris. Ita igitur Penthesileam advenisse illi narrant.

Alii vero ob munera Hectorea narrant advenientem, cognita morte Hectoris statim *eam* voluisse recedere; eam vero senex Priamus retinuit suis muneribus, multos viros habentem e Seythis arcu-claris, pedites equitesque bellicosasque mulieres.

Eam igitur *domum* duxit celeriter et prompto-animo commiter-excepit.] Sed ubi jam advenit mulier ad-Trojanam urbem,] omnes simul infundebantur, incurserunt, aliunde alias,] admiratio enim tenuit omnes bellicosi mulieris. Hand autem senex hospitaliter-excepit in ædibus suis.

At postquam multis diebus animum oblectavit corroboravitque equorum membra ac vires, qui eam secuti-sunt,] jam lunc armavit copias Trojanorum et *suis ipsius*,] stetit autem in medio similis coram deabus Troades igitur omnes vota-fecerunt mulieres, ut-Hectoris egregii ultrix hæc fieret, Argivos perdens in vorticibus maris.

Et fere ostendisset impletum votum mulerum; sœpe enim conclusit Achæos fluctibus maris; sed Saturnus succensuit intollerabilis, versutus, qui ab Achæis *parandum* Trojæ meditabatur triste extitum,] qui etiam illam corripuit ense Αεacidæ, quamvis fortis esset indomitaque mulier.

Profecto enim tunc armatis populo ac seipsa Trojanis e portis erupit; gaudebatque populus, ubi vidit *eam*, ut decet, per ordines aciem-instruere. Namque sagittiferos ad dextrum murum misit, gravis-armaturæ-milites ultrinque, ferreus ut-essent murus. At duces-erant arcitenentium virorum Paris ac Lycaon, præterea Helenus et Pammon Hippothousque strenuus; Deiphobus autem graviter-armatos ducebat, Polydamas Agathonque,] Αεsacus, Antiphonus, Polietes; præterea autem egregius] Troilus Eneasque equestres ordines ducebant.

Ἀσπίδες αὖτ' ἄρχον καὶ ἔγκεια καὶ τρυφάλειαι,
αὐγὴ δὲ σελάγικε σιδήρεος, ἔστενε γαῖα

55 ὅπλων ὑπ' ἀράσιο καὶ ἵππων καρτερογούνων.

‘Πιὸ δ' ἄρ' ἐν ἱππείσι μετέπρεπε τάγματι μέσσον,
καλὴ Πενθεσίλεια, κόρη μεγάλυμος Ὄτρηρος,
ἄργυρον θώρηκα πανάστερον ἐνδεδυκια·

κρατὶ δὲ τῆς ἐπέκειτο κόρυς λιθάδεσσι φαεινῇ,
εν μαρμαρίσουσα λυχνῆσι καὶ ἀμεθύστοις ἐρατεινοῖς.

Λύταρπος τούτος δέσφυτος καλός ἦν φαρέτρη τε,
χρύσεα, λαμπετώντα, ἐπάρψενα τῆς γυναικί.

Πρὸς δὲ σάκος βριταρὸν ἐπένην λαιὴν κατὰ χεῖρα·
ἐν δ' ἄρ' ἔνη Ἀρης καὶ Ἐρως καὶ Πενθεσίλεια. [κδς,

65 Μάρνατο δ' αὔτε Ἐρως ἴδιον Ἀρης περὶ τῆς γυναι-
καὶ γραπτοὶ περ ἔντες ζωῖς δὲ αὔτε ἔκτην.

‘Ητοι γάρ μὲν Ἐρως κούρην φάτο ἐμμενεῖ εἰο,
Ἀρης δ' αὖτε ἐπέρωθε· μέστη δὲ ἐπιστατο κούρη,
καλλεῖ καὶ ἔντεστ διακριθῶν ἀστράπτουσα.

70 Τῆς δ' ἄρ' Ἐρωκερύνον δρπάζων φιλέεσκεν δπωπάς,
Ἀρης δὲ αὖτε ἐπέρωθεν ἔκνευε κράτα πυκάζων.

Τοίνιοι δὲ ἐπέκειν ἀσπὶς λαιὴν κατὰ χεῖρα.

Δεξιεπερῆ δὲ ἔχει φάσγανον εἴκελον ἀστεροπῆσιν.

‘Ἐξετο δὲν ἵππων κυανόχροοι, ἀγκυλοδέρων·

75 τοῦ δὲ ἀπὸ χαιτάων κυανόχροος εἶδετο αἴγλη·

δεις κούρην φορέων εὐειδέα, καρτερόθυμον,
κυδίδιον ἀφρίσκεν, ἐπ' ὅμμασι πῦρ ἀμαρύσσων,
οὐδὲ πατεῖν ἔθελοσκεν ἐπὶ χθονίην ἀτραπήτον,
ἄλλος ἄρ' ἐπ' αἰθέρην ἔβιάζετο οἵμον δρούειν.

80 Χαίρε δὲ Τρώϊος ἐσμὸς ταύτην τοιούτην εἰσορόωντες·
Ἀργεῖοι δὲ φύλον καὶ παγχώμησαν ἰδόντες.

Τριχθά δὲ κόσμηθεν, καὶ οὐκ ἔθελοντες, ἀνάγκη.
‘Ητοι γάρ Μενέλαος, Τεῦχρος Μηρίδης τε,

σὺν τοῖς καὶ Ἀρειειδίων πάτης ἀγκυλόθουλος,

85 ἔνθεα πάντα ἔχεσκον δίστοφόρων αἰζηδῶν·

Αἴας δ' αὔτ' ἔκόρυσσεν λαοὺς ἀσπιδιώτας

Νέστωρ τ'; Ιδομενεὺς καὶ Ιάλμενος δέ? Ἀγαμέμνων·
ἴπητας δὲ Μενεσθεύς Αἰακίδαο βίη τε

Τυδείδης τε καὶ ἄλλοι ἀπίδιμονες ἓποσυνάων.

90 Τὸς δὲ ἄρα κοσμηθέντες ἐπυκνώσαντο φαλάγγας
εὗ ἐναρχόμενοι· τὴν δὲ οὐ κατέσχειν ἔμπτη.

Τοὶ μὲν γάρ νεοτευχέες ἀδημήτες τε ἔόντες,
ἴπποις καρτερογούνασιν ἔζόμενοι μεγάλοισιν,

πρὸς δέ γε Πενθεσίλειαν, ἐνη βασιλειαν, δρῶντες,
95 εὐσθενέως ἐλάσουσαν ἐπὶ στόμα καὶ στίχας ἀνδρῶν,

Ἀργείους πολυτειρέας ἐν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ

ἀργαλέῃ λαχῆ καὶ ἵππειν ἐν ἐρωῇ
δουρατέῃ τε πυκνώσει καὶ βελέῃ γε γαλάζῃ
ῶσαν, ἀπὸ δὲ λόγους κέρσαν, ἀπὸ δὲ ἵππεον Ἄλην.

100 Καὶ τότε τοὺς ἐδάκτεν ἀσπερετα Πενθεσίλεια
ἡδὸς οἱ ἐφέποντο, γυναικές τ' ἡδὲ καὶ ἀνδρες.

Πᾶν δὲ ἄρα νεκρῶν ἐπλήθε τότε Τρώϊον οῦδας.
Τίς δὲ ἄρα γλώσσης ἐρέστιν, δοιούτοτε πέσσον Ἀγαιῶν;

‘Ως δὲ δόποτ' ής ἀνέμοιο, ἐριθρεμετοῦ Βορέοι,
105 ἐμπνεύσας ἀδόκητα ἐφέσπερα, γέιματος ὥρη,
πήγνυσιν ὕδατα λευκὰ καὶ ἐς ιούνα μεταβάλλει,

Scuta arete-juncta-erant et hastae et galeae,
splendorque radiabat ferri , ingemebat terra
armorum strepitu et equorum robustis-genibus.

Illa vero in equestribus excellebat ordinibus mediis,
pulcra Penthesilea, filia magnanima Otrerae,
argenteum thoracem stellatum induit;

capiti autem ejus imposita-erat galea lapidibus lucida,
splendens lychmidibus atque amethystis amabilibus.
At corythus in-coxa pulcer erat pharetraque,

aurea, splendentia, apta huic mulieri.

Præterea scutum grave aderat sinistra in manu;
inerant autem Mars et Amor et Penthesilea.

Certabant enim Amor et Mars de hac muliere,
quamquam sculpti erant; vivis vero similes-erant.

Namque Amor eam filiam dicebat esse suam,
Mars item ex-altera-parte; media autem stabat puella,
pulcritudine et armis eximie fulgens.

Hujus igitur Amor galeam abripiens osculabatur oculos,
Mars autem ex-altera-parte osculabatur, caput tegens.
Talis illi aderat clypeus sinistra in manu.

Dextra autem tenebat gladium similem fulminibus.

Insidebatque equo nigrocolori , curva-cervice;

cujuis a jubis nigricolor apparebat fulgor;

is puellam ferens formosam, magnanimam,
superbiens spumabat , ex oculis ignis fulgorem-edens,
neque calcare volebat terrestrem semitam ,
sed omni-vi-nitebatur in aetheriam viam ferri.

Gaudet igitur Trojanum agmen hanc intuens;

Argivi contra in-caro corde congelabantur videntes.

Tripliceriter vero armabantur, etiam nolentes, ob-necessi-
tatem.] Profecto enim Menelaus, Teucer Merionesque ,
cum his etiam Arcisidæ filius versutus,

gentes omnes habebant sagittiferorum juvenum ;

Ajax autem armabat populos scutatos ,

Nestorque, Idomeneus et Ialmenus atque Agamemnon ;
equites vero Menestheus Αεαδιαque vis

et Tydides atque alii periti equitationis.

Sic igitur instructi densabant phalangas

bene stipati; illam tamen non sustinebant nihilominus.

Illi enim novi-milites indomitique cum-essent ,

equis fortia-genua-habentibus insidentes magnis,

ad Penthesileam , suam reginam, oculos-vertentes

fortiter ruenteri in primam-aciem et ordines virorum ,

Argivos multum-fatigatos decimo anno

violentio clamore atque equestri impetu

hastarumque frequentia ac sagittarum grandine

urgebant, cohortes vero caedebant, equestremque turmam.

Et tum hos occiderunt incontinenter Penthesilea

et, quotquot eam sequebantur, et mulieres et viri.

Omnis igitur cadaveribus implebatur tum Trojanum solum.

Quæ itaque lingua enarravit, quam-multi tunc ceciderint

Achaeum?] Ut quando vis venti , valde-frementis Boreæ ,

flatu-ingruens inopinato noctu, hiemis tempore

congelat aquas candidas et in nivem convertit ,

πάντη δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐπύκασσεν γαῖαν ἀπαταν·
ώς τότε Πενθεσίλεια γυνὴ, ἐπ' ἄξελπτα φανεῖσα,
δρυμὴν ψύξεν Ἀχαιῶν, ἔσθετο δ' ἔνδοθι θυμὸν, [πων.
110 στρώσει δὲ πᾶν πεδίον νεκρῶν, μερόπων τε καὶ ἵπ-
Τοὺς δέ τε νῦν ἐσάσως Ποσειδῶνός τ' ἐπαρωγή·
ἡ δέ τε πάρ τε Τρώεσσιν ἀφίκετο, γάρμα κιοῦσα,
πολλοὺς Ἀργείων φορέουσα καὶ ἔντει νεκρῶν.
115 Ὡς δ' ἄρα τοὺς ἐδάίζεν ἐπὶ τρισὶν ἥματι κούρη,
νυκτὶ σωζομένους ποτὶ δηγμάνεσσι θαλάσσης.
Ἄλλ' οὗτε νῦν σκοτόσσα τετάρτου ἥματος ἦν,
εἴδε δ' ἄρ' ἐν λεγέσσιν ἀγαλλομένη ἐπὶ νίκῃ,
αὔριον οἰομένη Ἀργείους πάμπαν δέσσαι,
δὴ τότ' ἄρα Πριάμῳ καὶ αὐτῇ Πενθεσίλειή
120 Ἡρη δύειρον ἔκεν ἀτερπέα, δακρυσάντα,
πότυμον ἐποσσόμενον μεγαθύμου Πενθεσίλειής.
Ἔτοι γάρ Πριάμῳ ζώειν δοκέσσκεν ἐδ' Ἐκτωρ,
κούρης δ' εἶδος ἔχειν, καὶ ἀρήιος, ὡς πάρος, ἦν·
λαίρε δὲ τῷ Πριάμῳ καὶ ἀλλων ἔνθει Τρώων·
125 τὸν δ' ἄρα Πηγελίδης καταέκτανεν ἥντε πρόσθεν.
Πενθεσίλειή δ' αὖτε ἐείσατο τοῖος δύειρος·
μητέρα τῆς δοκέσσκεν ὑρδῖν, μεγαθύμον Ὀτρήην,
αἰζηῷ μάλιστα καλῶς τήνδε διόδυσαν ἐπεσθιοι,
νυμφίῳ ἡγύκομφω, καλλεὶ Χαρίτεσσιν δυοιῷ·
130 ή δ' ἐθέλεσσκεν ἐπεσθιοι· ἀνὴρ δέ τις ἄγριος ἀλλος
πίσση ἐειδόμενος χρόινη, δεινός τε μέγας τε,
κράτα φέρων ἔκατον, παγχάλκεον ἔγχος ἀείρων,
Ὕππω ἐφεζόμενος πανακειμιχα φυσιόωντι,
ἀρπάξας προβέβηκε βερεθρίωσι μελάθροις.
135 Τοῖα τοῖσι φάνη ἐπινύκτερα φάσματ' δνείρων.
Ἐντ' ἄρ δ' ὕκεανοῦ ἀποέστυτο Ἡριγένεια,
δίφρω ἐφεζομένη— τὴν δ' ὕκεες ἔιρουν ἴπποι,
Δειπνος καὶ Φαέθων, οἱ οἱ ζύγιοι τε) ἐθουσιν·
Πήγασος αὖτε νεόκτητος παρήρος ἦν, —
140 καὶ τότε δὴ κούρη θωρήσσετο Πενθεσίλεια.
Τῆς δὲ κορυστομένης ἀπὸ κρατὸς κάππεσε πήληξ,
σὺν δ' ἴππος χρεμέτισε πανεικελα μυρομένοισιν.
Ταῦτα κορυστομένη οἱ ἐραίνετο σῆματα λυγρά·
εὗτε δ' ἄρ' Ἀργείοισιν ἐείσατο ἄντα μάχεσθαι,
145 αἰετὸς ἐν νεφέσσι πέλειων τίλλε μεμαρπως,
ὅς Ἀχιλεὺς τὴν μέλλε δαΐζεμεν ἔγγει μακρῷ.
Ἔτοι γάρ πολέμου συνεστῶτος κρατεροῖο,
ἐμπεσεν Ἀργείοισι παρὰ Ξάνθοιο ῥειθρα,
τῇ δὲ γυναικεῖς ἐποντο ἀρήιοι, ἀγκυλότοξοι,
150 βάλλουσσαι βελέσσοι· πολὺς δ' ἐπέην ὀλαλητός.
Ἡ γάρ ἐπ' ὄνδρος ἔλα τευχήτορος, ἀσπιδῶτας,
ἴππηας δὲ παρέδραμεν ἔγγει κύδος ἔχοντας.
Καὶ τοὶ μὲν μάρναντο σὺν ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσιν·
ἡ δὲ γυναικὶ καθιππεῦσσαι ἐθέλεσσκεν Ἀχαιοὺς,
155 ὡς καὶ ἀποκτένειε μέσον περὶ πάντας ἔλοῦσα.
Καὶ νῦ κε πάντα τέλεσσεν, δσα φρεσὸν ἐλπετο ἦσιν·
ἔνθεν γάρ Αἰνείας εἶχεν ἴππεον ἰλην,
Δηϊφορίος δ' ἐτέρωθεν λαὸν ἀσπιδιώτην·
σὺν δὲ Πάρις κλονέσσκεν διστοφόροις αἰζηοῖς.
160 Οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ὑπερθύμως ἐμάχοντο

ubique autem hic et illuc condensat terram totam;
sic tunc Penthesilea mulier, præter-opinonem visa,
fervorem refrigeravit Achæorum, extinxitque intus animum
stravitque totum campum mortuis, et hominibus et equis.
Eos tamen nox servavit Neptunique præsidium;
illa vero ad Trojanos venit, gaudium revertens,
multos Argivorum dicens et ferens spolia mortuorum.

Sic igitur hos occidebat per tres dies puella,
noctu servatos ad littora maris.
Sed cum nox tenebrosa quarti diei esset,
dormiretque illa in lectis superbiens victoria,
crastino-die sperans se Argivos omnino perdituram,
tunc igitur Priamo et ipsi Penthesilea
Juno somnum misit insuave, lacrimosum,
mortem prædicens magnanima Penthesileæ.
Profecto enim Priamo vivere adhuc visus est Hector,
puellæque speciem habuit, et bellicosus, ut prius, fuit;
gaudebant autem eo Priamus et aliorum populi Troum;
eum vero Pelides interfecit sicut antea.
Penthesileæ contra visum est tale somnum:
matrem suam opinata est videre, magnaniam Otreren,
jueni formosissimo se dantem, quæ-sequeretur ipsum,
sponso pulcricomo, pulcritudine Gratias simili;
ea igitur voluit sequi; vir autem aliquis sævus aliis
pici comparandus colore, horrendusque magnusque,
capita ferens centum, plane-aëream hastam tollens,
equo insidens immaniter spiranti;
abrepta-ea processit ad-infernæ ædes.
Talia illis visa sunt nocturna spectra somniorum.

Ubi vero ex-oceano properavit Aurora,
curru insidens, (hanc autem veloces trahebant equi,
Lampus et Phaethon, qui ipsi jugales sunt;
Pegasus contra recens-comparatus funalis erat),
tunc jam puella armata est Penthesilea.
Eius autem armata de capite decidit cassis,
simulque equus hinniebat instar moerentium.
Haec illi se-armant apparebant omnia fatalia;
ubi vero in-medium-prodiit adversus Argivos pugnatura,
aquila in nubibus columbam laniavit arreptam,
ut Achilles eam erat interempturus hasta longa.
Profecto enim prælio conserto violento,
irrupit in-Argivos apud Xanthi fluenta,
eamque mulieres secutæ sunt bellicosæ, curvis-arcubus,
jaculantes sagittas; multusque erat ejulatus.
Illa enim in viros irruit armatos, scutatos,
equitesque prætercurrit hastis gloriam habentes.
Et ii quidem pugnabant cum ducibus suis;
illa autem cum-mulieribus opprimere voluit Achæos,
ut interficeret in medio omnes circumclusos.
Et omnia perfecisset, qua in-mente sperabat sua;
hinc enim Aeneas ducebat equestrem turmam,
Deiphobus autem illinc exercitum scutatum;
et Paris urgebat cum sagittiferis juvenibus.
Itaque etiam nolentes animosissime pugnaban

Λργειοι Τρώεσσι· παλαμναίη γάρ ἀνάγκη.
 Ἀνδρῶν δ' ἴφιμων κεφαλαὶ ποτέοντ' ἐπὶ γαῖῃ,
 πολλαὶ μὲν Δαναῶν ἡδὲ Τρώων μεγαθύμων.
 Ή δὲ γυναικας ἔχουσα ἀρηψίους ἐλάσκεν,
 ὃς κεν ἐνικλείσεις, μέσω δ' ἐν πάντας δλέσση.
 Αλλ' Ἀχιλεὺς ἐφράσσατο, κείνης δ' ἔσθεσεν δρμήν.
 Ως γάρ μιν ἐλάσουσαν ἐπερχομένην τ' ἐνόσηνεν,
 ἐστη ἐλυθεὶς ἐν πυμάτοις λόχοις ἀπὸ πρώτων,
 βασιοῖς σὺν ἵππεσι δ' ἀρηρόσιν ἐσακέστιν
 165 ἥλασεν ἀντιθίως κατενατίον ἀπροόπτως,
 καὶ ῥα προξελάων τοξοζομένην βασιλειαν
 δεξιτερὴν κατὰ πλευρὴν δόγμιον οὐτας δουρὶ.
 Αἴψα δ' ἀρ' ἵππου κάππεσεν, εἰσέστι δ' ἐμπνεύεσκεν.
 Καὶ τὴν μὲν λίπεν αὖθι, ἐπ' ἄλλας δ' ὠχετο κούρχε,
 175 τῷ δ' ἄρα μὴν ἵππης ἐποντο καρτρόσυμοι.
 Ἐνδ' ἦτοι πέσεν Ἰπποδόν καὶ Ἀντιάνειρα⁴
 Τοξοφόνη δ' ἐπὶ τῆσι θάνεν καὶ Τοξόνατα,
 καλὴ Γωρυτόσσα καὶ Ιοδόχη Φαρέτρη τε,
 Ἀνδρὼ, Ἰόεια, Βιοστροφή, Ἀνδροδάτη.
 180 Πρὸς τῆς Ἀσπιδοχάρμη πέσσει καὶ Ἐγγεσίμαργος,
 Κνῆμις καὶ Θωρίκη, Χαλκάρο Εὔρυλόφη τε,
 Ἐκάτη Ἀγγιμάγη τε καὶ Ἀνδρομάγη βασιλεια.
 Ταὶ μὲν Ἄμαζονίδων κοῦραι πέσον ἔξοιοι ἄλλων,
 ἡγεμόνες, βασιλειαὶ πληθὺς δ' ἀσπετος ἦν.
 185 Τρῶες δ' ὡς οὖν εἶδον Ἄμαζονίδων βασιλείας
 χερσὶν ὅπ' Ἀργείων δηιζομένας μεγαθύμων,
 οὐκέτι θυμὸν ἔχεσκον ἐν μελέσστιν ἐοῖσιν,
 ἀλλ' ἵππων ἐν γούνασι καρπαλίμοις τε πόδεσσι,
 φεῦγον δ' ἄλλῃ ἄλλος. Τοὶ δὲ δίωκον ὅπισθεν
 190 Ἀργειοι μεγάθυμοι, βαῖνον δ' ἐν νεκύεσσιν,
 εἰσόκεν ἄλλους μὲν συνέλεσσα τείχει Τρώων,
 τοὺς δ' ἔτι ἔξω τείχεος εἴλον ζωγρεῖστον.
 Δάσσατο δ' αὗτε ἔχαστος Ἄμαζόνας ἡδὲ καὶ αὐτούς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μάχῃ πολέμοι δαριονοῦ,
 195 αὗτις ὑποστρεψθέντες Πενθεσίλειαν ἔωρων.
 Ή δ' ἔτι ἀσπαρίστεκεν ἐνι θανάτῳ φονῆσιν,
 μαρμαρέσκει δὲ κάλλει ὑστατα φυσιώσα,
 οὐδέ τι μαστὸν ἔφαινε· κόρη γάρ ἔην ἔτι ἀδυκής.
 Μύρετο δ' Αἰλακίδης καὶ ἐλίσσεστο πάντας ἑταίρους,
 200 τύμβον δπως τεύξαντες ἐπικτεριῦσι γυναικα·
 σῆμα δὲ πρῶτον Θερσίτου γένετ' ἡ περ αὐτῆς.
 Ήτοι γάρ Πηλείδης μύρετο, ὡς ἐπέώκει,
 ζήνη ἡνορέντην τε καὶ ἔξογα κάλλεα κούρης.
 Θερσίτης δ' ἐτέρωθε λέγ' αἰσχεα εἰνεκα τῆσδε.
 205 Τον δ' Ἀχιλεὺς κροτάρφοισι βαλὼν ἔξειλετο θυμόν.
 Καὶ τότε δὴ Τυδεόλης, Θερσίταο γολωθεὶς,
 ῥῦψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἄμαζόνα Πενθεσίλειαν·
 ἐνθα ἐ τὴν λίπε θυμὸς ἐνι δοθίσιοι Σκαμάνδρου.
 Οὐδ' ἄρα Τρυφιοδώρῳ ἐφυνδάνει, οἷα καὶ ἄλλοις,
 210 Ξάνθου ἐνι δεέθροις ὁρψηναι Πενθεσίλειαν,
 Αἰλακίδη δ' ἔρεει κτανέειν ἄμα καὶ κτερεῖξαι.
 Ως ἄρα πῆμα Τρωσὶν ἐπήλυθε δεύτετον ἄλλο.
 Ἀργειοι δ' ἀνέπνευσαν δίζυρῆς ἀπὸ χάρμης.
 Αλλ' ἄρα βαῖον ἐπὶ γρόνον ἔκτὸς ἀπέσταν ίωκῆς·

Argivi cum-Troibus; fatalis enim est necessitas.
 Virorum autem fortium capita volabant in terra,
 multa quidem Danaorum ac Trojanorum magnanimorum.
 Illa autem mulieres ducens bellicosas irruerat,
 ut includeret, et in medio omnes perderet.
 At Achilles animadverit, illiusque extinxit furorem.
 Ut enim eam irrumperent aggredienteque vidit,
 stetit subductus in postremas cohortes e primis,
 paucisque cum equitibus, stipatis clypeis,
 ferebatur obviam ex-adverso inopinato,
 et prorumpens sagittantem reginam
 dextro in latere ex-obliquo percussit hasta.
 Statim igitur ex equo decidit, adhuc vero respirabat.
 Et hanc quidem reliquit ibi, alias vero aggressus-est puelas,] eum autem profecto equites sequebantur magnanimi.
 Ibi igitur ceciderunt Hippothoe et Antianira.
 Toxophone post has mortua-est et Toxoanassa ,
 pulera Gorytoessa et Iodoce Pharetraque ,
 Andro, Ioxea, Biostrophe, Androdaixa.
 Ad has Aspidocharme cecidit et Enchesimargos ,
 Cnemis et Thorece, Chalcaor Eurylopheque ,
 Hecate Anchimacheque et Andromache regina.
 Hæ quidem Amazonum filiæ ceciderunt eminentes inter-
 -alias, duces, reginæ; grex autem innumerus erat.
 Trojani autem ubi viderunt Amazonum reginas
 manibus Argivorum interimi magnanimorum ,
 non-amplius animum habebant in membris suis ,
 sed equorum genibus celeribusque pedibus
 fugiebant alibi aliis. Illi autem persequebantur a-tergo
 Argivi magnanimi, incedebant vero in cadaveribus ,
 donec alios includerent muro Trojanorum ,
 alios adhuc extra murum caperent vivos.
 At divisorunt inter-se singuli et Amazones et ipsos.
 At postquam finita-est pugna bellī letalis ,
 rursus reversi Penthesileam contemplati-sunt.
 Ea autem adhuc palpitabat mortis cæde ,
 splendebat vero pulcritudine extremos halitus-efflans ,
 neque uber ostendebat; virgo enim erat adhuc indomita.
 Mōrebat autem Αeacides et precatus-est omnes socios ,
 ut tumulo extracto sepelirent mulierem ;
 monimentum vero prius factum-est Thersitæ quam ipsius.
 Profecto enim Pelides mōrebat, ut decebat ,
 juventutem virtutemque et imprimis pulcritudinem puellæ;
 Thersites autem ex-altera-partē dixit probra de ea.
 Hunc igitur Achilles temporibus percussis privavit vita.
 Et tunc Tydides, ob-Thersiten iratus ,
 raptabat ad Scamandrum Amazonem Penthesileam ;
 ibi eam reliquit anima in undis Seamandri.
 Neque tamen Tryphiodoro placet, sicut etiam aliis ,
 Xanthi in fluenta raptatam-esse Penthesileam ,
 Atriden enim dicit *illam* interfecisse simul et sepeliisse.
 Ita igitur malum Trojanis incidit ultimum aliud;
 Argivi autem respirabant lamentabili a pugna.
 Attamen breve ad tempus erant sine persecutione

- 215 Μέμνων γάρ πάλιν ἤλυθεν Λιθιόπων ἀπὸ γαίης,
Φοῖνιξ Πουλυδάμακας τε, λεώς δ' ἐπιέσπετ' ἀπείρων,
πεζοὶ δὲ ἵππης τε, δση ψάμαθός τε κόνις τε,
ψιλοὶ, δηλίται, πελτοφόροι καὶ σφενδονέοντες,
φρακτοὶ, ἄφρακτοι, ἡδὲ Ταραντῖνοι μεγάθυμοι,
220 δύορι τε μαρνάμενοι καὶ τοξοδάμαντες ἔτηγσαν.
Τόι μὲν ἔσαν μάχυμοι, πολλοὶ δὲ ἄρα χρειοδοτῆρες
νυκτὶ ἐπήλυθον Ἰνδοὶ, ἀλμυρὸν οἰδαμα πλέοντες,
νησιν διμοῦ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον εἰσφορέοντες.
Τοῖς δὲ ἐπὶ νῆσον ἔποντο ἀπειρίτοι· αἱ δὲ ἄρα ἥσαν
225 μακροὶ, φορτίδες, ἵππηγοι, πρὸς δὲ αὔτε πορεία
ἄλλα τε εἰδέα ναῶν. Τοὶ δὲ ἀπέβαινον ὕσκα.
τοὺς δὲ οὐ Τροίη χάνδανεν οὕτ' ἄρα Τρώϊον οῦδας.
Καὶ τότε μὲν φυλάκεσσιν ἑεργιμένοι ἔνθα καὶ ἔνθα,
δορπήσαντες ἴων πάνυυχα νήδυμον ὑπνον.
230 Ἄλλ' ὅτε δὴ λευκόχροος ἤρχετο Ἡριγένεια,
ἀνστάντες φορέοντο, πολύθροος ὕρτο δὲ ἱωῆ.
Ἴπποι δὲ αὖτ' Ἀράβων ἐριαύχενες ἀγριοθύμων
ψηχόμενοι χρεμέθουντο, πελώρια γαυριώντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τροίηθεν ἀπὸ Πριάμοιο μελάθρων
235 ἔκθορε Μέμνων, δέριμος υἱὸς Ἡριγένεις,
Φοῖνιξ Πουλυδάμακας τε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἰνδῶν,
Δαρδανίωνες Τρῶές τ' ἥδε στα Τρώϊα φῦλα,
ἐς πεδίον κατέβαινον· στείνετο δὲ ἔθνεα λαῶν.
Ἡρως δὲ δέριμοδυμος ἐφ' ἄρματος ἵστατο Μέμνων,
240 Πουλυδάμακες δὲ ἔκάτερθε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἰνδῶν.
Καὶ τότε χειρὸς πτύγματι λαὸν ἐκέκλετο Μέμνων
ἐξ πόλεμον θωρήσεσθαι, ἀράδιζε δὲ τεύχη
Ἰνδῶν εἰδομένων θωρησσομένων τε τάχιστα
δηλοὶς νηγατέοισι καὶ δοπίταις τεσταραπλέυροις.
245 Ἄλλ' ὅτε δὴ θωρήχθησαν Τρῶές τε καὶ αὐτοὶ,
ἔστασον ἐν τελέεσσι παρ' ἡγεμόνεσσιν ἔκαστος.
Ἄργειοι δὲ ἐτέρωθεν ἐθωρήχθησαν ἀνάγκῃ.
Ἐντ' ἄρα ηελίοις μένος σκιάσκετεν ἀρόύρας,
σύμβαλον ἀλλήλοισι, πολὺς δὲ ἐπένη δρυγμαδὸς
250 μαρναμένους ἀνέρων νέκυες δὲ ἄρα πλήθον ἀπάντη
φύρδην ἀμφοτέρωθεν, ἀπ' Ἀργείων δὲ μάλιστα.
Ἐνυεο δὲ ἔρρεον Ἰνδῶν καὶ Ἀράβων μεγαθύμων
πάντοθεν ἐχχύμενα· τοὶ δὲ ἐν μεσῷ ἀλγεα πάτσοι
Ἄργειοι, πολυτειρέα δὲ αὐτῶν λύτο γοῦνα.
255 Ἐμπτης δὲ, οὐκ ἔθελοντες, ὑπὲρ ψυχῶν μαχέοντο,
εἰσόκει γειαρότερος μὲν ἀνὴρ ἀπεπάντατο πόνων,
ἐκ δὲ βόας ἀρότρῳ ἐλύσατο πολλὰ καμόντας.
Καὶ τότε Τρώϊας ἥδε Ἀράβισσα χαῖρεν Ἐνυώ·
πᾶν γάρ Τρώϊον οῦδας Ἀχαιῶν πλήγθετο νεκρῶν.
260 Κάππεσε γάρ πρώτιστος ἀπ' Ἀργείων βασιλῆιν
Μεμνονέης χειρεστοι, καταντίον οἶος ἐπελθῶν,
Ἀντιλοχος μεγάθυμος, Νέστορος οὗριμος υῖς,
τὸν πάντες φιλέεσκον, Ἀχιλλεὺς δὲ ἔξοχον ἄλλων,
οὐκέκα χραιπνὸς ἔην, νέος, ἀλκιμος, εἴδος ἀγητὸς,
265 ἐν πινυτῇ δὲ ἄρα καὶ μύθοις προφέρεσκε γερόντων.
Τῷ δὲ ἐπὶ ἄλλοι Ἀργείων πέσον ἡγεμονῆς.
Καὶ τότε δὴ πάντες, νῶτα Τρώεσσι βαλόντες,
φύρδην συγκλονέοντο καὶ αἷματι γαῖαν ἔδευν.

Memnon enim denuo venit ΑΞθιοπum e terra,
Phoenix Polydamaque, populusque secutus est immensus,
et pedites et equites, quantum arena pulvisque,
leves, graves, peltati et funditores,
loricati, non-loricati, ac Tarantini magnanimi,
hastaque pugnantes et arcipontes aderant.
Hi quidem erant pugnatores, multi autem lixæ
noctu advenerunt Indi, salsa unda trajecta,
navibus simul aurum atque argentum apportantes.
Hos vero naves secutæ sunt innumeræ; quæ quidem erant
longæ, onerariæ, equos-portantes, præterea etiam corbitæ
aliaque genera navium. Hi autem escenderunt celeriter.
Eos vero Troja non cepit neque Trojanum solum.
Et tunc quidem custodibus cincti hic et illuc,
cœnati dormiebant per-totam-noctem dulcem somnum.
At cum jam albicolor adveniret Aurora,
surgebant-ac ferebant, multisonus autem ortus est clā-
mor.] Equi vero elatis-cervicibus Arabum ferocium
demulcti hinnebant, immense superbientes.
At ubi Troja e Priami ædibus
prorupit Memnon, fortis filius Auroræ,
Phoenix Polydamaque et alii principes Indorum,
Dardanidæ Troesque et quotquot Trojanæ gentes erant,
in campum descenderunt; stipabantur autem greges po-
pulorum.] Heros vero magnanimus in curru stetit Memnon,
Polydamaque utrinque atque alii principes Indorum.
Et tum manus plicatura populum jussit Memnon
ad bellum armari, crepuerunt autem arma
Indorum se-congregantium et armantium celerrime
armis novis ac scutis quadruplicibus.
At cum jam armati-essent et Trojani et ipsi,
stabant in cohortibus apud ducibus singuli.
Argivi autem ex-altera-parte armabantur necessitate ad-
ducti.] Ubi igitur solis robur obscuravit arva,
manus-conserebant inter-se, multusque erat fragor
pugnantium virorum; mortui vero abuudabant ubique
confuse utrinque, ex Argivis vero maxime.
Populi autem proruebant Indorum et Arabum magnani-
morū] undique effusi; at in medio dolores patiebantur
Argivi, fatigataque eorum solvebantur membra.
Nihilominus, nolentes, de vita pugnabant,
donec agricola vir desineret laboribus,
bovesque ex aratro solveret multum fatigatos.
Et tum Trojana et Arabica gaudebat Bellona;
totum enim Trojanum solum Achæis impletum-erat ca-
daveribus.] Cecidit enim primus ex Argivis regibus
Memnonis manibus, obviam solus factus,
Antilochus magnanimus, Nestoris fortis filius,
quem omnes amabant, Achilles vero præ omnibus,
quia celer erat, juvenis, fortis, forma admirabilis,
sapientia vero etiam et eloquentia antecellens senibus.
Post eum autem alii Argivorum ceciderunt duces.
Et tum jam omnes, terga Trojanis obvertentes,
confuse turbabantur et sanguine terram rigabant.

‘Ως δ’ θτε μιλοτρχόσιο ἀπ’ ούρεος ἡνεμύεντος
 270 ταυροθρόσιος χειμάρρος ἀσπέτω ἔρχεται σμέρῳ,
 ἐσφορέει δὲ πέτρους μεγάλους καὶ κάγκανον ὅλην,
 βροῦθ’ δ’ ἄρα κτυπέων λιθόχροος ἐμπεσεν ὄγροις,
 πάντα δ’ ἀναρπάζων φύρδην φορέσηι θαλάσση,
 ζεύγεα, βοῦς καὶ δώματα, πρὸς δ’ ἄρα γειαροτῆρας,
 275 ἀλλὰ τε ὅσσα κίχησιν· ἀμηγανή δ’ ἄρ’ ἀγροίκων
 δις τότ’ Ἀχαιοι φύρδην ἐπ’ Ἀράβων χλονέοντο,
 κυανέη δ’ ἄρ’ ἐν αἴματι πάντη πόρφυρε γαῖα,
 οἱ δ’ Ἀραβες κατόπιν μεγάλω φεύγοντ’ ἀλαλητῷ.
 Οὐδέ τι μῆχος ἔην· πάντες γάρ φεύγοντ’ Ἀχαιοί.
 280 Μοῦνος ἀπ’ ἄλλων Νέστωρ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα,
 υἱός ἀχνύμενος· μέγα δ’ ἐστενεν ἐνδοῖ ητορ.
 Σὺν δ’ ἄρα οἱ δι Κούντος ἔην πέλας, δις ἐπάκουεν
 Μέμνων ὅσσα ἔειπε γέροντ’ Ἀραβηνίδι φωνῇ.
 Ηεζός ἐγὼ τελέθων δὲ, Ἰσαακίοι φραδαῖσιν,
 285 δις μ’ ἀπὸ Βερδοίης ἐριθύλακος ἥδε Σελάων
 πεζὸν ἐπειψε νέσθαι, ἐμεῦ ἱπποτοί ἀμέρσας,
 ής ἀλόγου βουλῆσι σαύρφονος, ή οἱ ἀπαντας
 κύδηνε λεπτρούς τε καὶ ὅσσοι νείκεος υἱες,
 οὐνεκά οἱ καλῶν καταύμια πάντα ἔρεζον,
 290 φεῦγον οὐδ’ ἐσάκουσα, τὰ Μέμνων ἔξερέεινεν.
 ‘Ἄλλ’ ὅτε νῦν δνοφερὴ γαῖαν περιδέδρομε πάντη,
 δηριν αἰματόσεσσαν ἀμαιμακέτου πολέμου
 παῦσταν οὐκ ἐθέλοντες Ἀράβων δρυμοὶ υἱες,
 ὕκαλοι δὲ νέες φύγοντ’ Ἡφαίστοιο δυολήν,
 295 αὐτοί τ’ Ἀργείοι δεινάς ὑπὸ κῆρας ἀλέξαν.
 Νυκτὶ δ’ ἀλλέες εἴσατο τεύχεα πάντες ἔχοντες,
 εἴσατο τεύχε’ ἔχοντες· ὑπνος ἀπὸ τοῖσιν ὄλωλεν.
 ‘Ἄλλ’ ὅτε δὴ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡριγένεια,
 ἀντάτες ἀέκοντες ἔριν ῥύγνυντο βαρεῖαν.
 300 Μέμνων γάρ ἐπόρουσεν ἀλίγκιος υἱεί Γαίης,
 Τυφῶνι διλόφρονι· ἐλπετο δ’ οἷα ἐώλπει,
 Αργείους ἀπὸ πάντας ὀλέσσαι ἥματι κεινῷ.
 Όδε μὲν ἐφρόνεεν, ἐπὶ δ’ ἄρματι δέξα κλάζων
 κυδιών θύνεσκεν, ὀπισθεν δ’ ἵσχε λαός.
 305 Τὸν δ’ ἄρα Πηλείδης καὶ ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
 στέρηνοι ἐνὶ στιβαρῷ κατεναντίον οὔτασεν ἔγγει.
 Φυγὴ δὲ ἐκ μελέων ἀποέσσυτο ήντε καπνός.
 Τοῖον Μεμνονέτης κεφαλῆς μόρον ἔξερέουσιν.
 . Οἱ δὲ οὐδὲ Τελαμῶνος ἀείσουσ’ δύριμόγυιον,
 310 διηπέρι ἀμαιμάκετον καὶ σχέτλια ἔργα ίδοντα,
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃ καὶ ἀριστήσσιν Ἀχαιῶν.
 ‘Τμεῖς μὲν πάντες μετὸς ἔθνεα βαίνετε Ἰνδῶν,
 αὐτῷρ ἐγὼ κατεναντία Μέμνονος οἶος ἐπέλθω.
 ‘Ως εἰπὼν ἀνάειρε πελώριον δύστε σάκος.
 315 Τοῖο δ’ ἐν ὅμοιος καλὸν φάσγανον ἡρόγητο·
 δεξιτερῆ δὲ φέρων δόρυ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα.
 Μέμνων δ’ οὐς ἐνόησεν, ἀφ’ ἄρματος ἀλτο καμᾶξε,
 συμπεσέτην δ’ ἀλλήλοισι, μέγα δ’ εἰδετο ἔργον
 οὐταζόντων ἀλλήλους, ἀράβιζε δὲ τεύχη.
 320 ‘Ως δὲ δύω ταῦροι παρ’ ὁρεσκύψησι καλώνταις,
 ἀγροιοι, ἀμφ’ ἀγέλαιαις ἐκάτερθεν δηριόωντες,
 πρῶτα μὲν ἐκσταδὸν ἀμφὶς ἔκαστος οἶος δρούων

Ut quando miniato ex monte ventoso
 mugiens torrens immenso fertur imbre,
 et secum-rapit rupes magnas aridamque silvam,
 graviter vero resonans, lapide-coloratus, incidit in-agros,
 omniaque abripiens mixtim aufert in-mare ,
 juga , boves ac domicilia , atque insuper agricolias,
 aliaque quaecunque deprehendit; consternatio autem est
 rusticorum :] sic tunc Achaei confuse ab Arabibus turbabuntur,] nigra vero sanguine ubique rubebat terra,
 Arabes autem a-tergo cum-magno inuesti-sunt ejulatu.
 Neque aliquod remedium erat; omnes enim fugiebant
 Achaei.] Solus e reliquis Nestor Memnoni ivit obviam ,
 de-silio afflitus; ac valde ingemuit intus cor.
 At cum eo Quintus erat prope, qui audivit,
 quæ Memnon dixit seni Arabico sermone.
 Pedes vero ego cum-essem, Isaaci voluntate,
 qui me a Berrhoea glebosa ac Selis
 peditem misit reversurum, meo equo privatum ,
 suæ uxoris consilio prudentis, quæ ipsi omnes
 honorabat scabrosos et quicunque jurgii filii sunt ,
 quia ipsi bene grata omnia faciebant,
 effugi neque audivi, quæ Memnon diceret.
 At ubi nox tenebrosa terram circumcursavit undique ,
 prælium cruentum indomiti belli
 finierunt nolentes Arabum fortis filii ,
 navesque celeriter-mare-secantes effugerunt Vulcani mi-
 nas,] ipsique Argivi sævas cædes evitareunt.
 Noctu vero congregati sedebant omnes arma habentes ,
 sedebant arma habentes ; sōmnus ipsis periit.
 Sed ubi jam aurithrona venit Aurora ,
 surgentes invitī contentionem eruperunt gravem ;
 Memnon enim irruit similis filio Telluris ,
 Typhoni exitios ; speravit autem ut speraverat ,
 Argivos omnes se-perempturum die illo.
 Ita quidem cogitavit, in curru igitur acuto cum-clamore
 superbiens ferebatur, a-tergo autem vociferabatur populus.
 Hunc vero Pelides , quamvis indomitum existentem ,
 in pectore valido ex-adverso percussit hasta ;
 anima igitur e membris evolavit velut fumus.
 Tale Memnonei capit is fatum narrant.
 Alii autem filium Telamonis canunt fortibus-membris ,
 pugnam immensam et tristia opera videntem ,
 dixisse Atridae ac principibus Achaeorum :
 Vos quidem omnes gentes persequimini Indorum ,
 at ego adversus Memnonem solus tendam.
 Sic dicens sustulit in-altum Ingentem clypeum.
 Ejus vero ex humeris pulcer ensis pendebat ;
 dextra autem portans hastam Memnoni venit obviam.
 Memnon igitur ut vidit, e curru prosluit in-terrani ,
 concurreretque mutuo , magnumque visum-est opus
 se-vulnerantium invicem, crepuerunt autem arma.
 Ut vero duo tauri in silvestribus montibus ,
 feri , de armantis utrinque certantes ,
 primum quidem cedendo utrinque uterque solus irruens

ἔς στυφελάς πέτρας τε καὶ οὔρεα ὑψικάρηνα,
ἀλλήλους ποτὶ ταύρειον μόθον ἔκκαλέονται,
325 μυκτῆρα πλατὺν οἰζαντες, βαρύδουπα βοῶντες,
χυτάρε πεπειτ' ἀλλήλους βάλλουσιν κεράστιν,
ἡχὴ δὲ αὔτε πελώριος οὔρεος ἔρχεται ἄχρας·
ὅς τῶν μαρναμένων ταχέων ἀπὸ δοῦπος ὅρωρεν.
‘Ως δὲ λέων Αἴας ἐπιάλμενος δσπίδα νύξεν, [νεν.
330 οὐδὲ ἔτορεν κρατερὸν σάχος, ἀλλ’ ἄρα Μέμνονα κλῖ-
Αντάρε πεπειτα ἐὸν σάχος Αἴας ὑψόσ’ αἰετας,
πλήξεν ἀναστόρειος; ἐπέβρισεν δὲ δέριμον ἄνδρα.
Τοῦ δὲ ποδῶν κατόπισθεν ἐφέσπεπτο δίος Ἀχιλλεὺς,
κρύβθην δ’ αὐγένι Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος·
335 τὸν δὲ λίπεν ψυχὴν Αἴας δὲ ἔλε Πουλυδάμαντα,
ἥγεμόν τοι Φοινίκων· τρέσταν δὲ ἔθνεα Ἰνδῶν,
ὅς δοιοὺς βασιλῆας ἔοντας νεκύεσσιν ἐστείδον.
Πίπτον δὲ αὖτις πολέες σωρῆδον ἀλλος ἐπ’ ἄλλω,
αὐτοῖς δὲ πάντας καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
340 φύζα γάρ εἶχεν ἀπαντας ἰωχυμοῖο κρατεροῖο,
ζῶντες δὲ ἐν νεκύεσσιν ἐρητύνοτο φέβεσθαι.
Ἀργεῖοι δὲ ἄρα ποισθεν ἐπ’ ἔντεα πάντα λέγοντο,
ἔμμενέως κτείνοντες, ἔως νὺξ ἀμέριτος ἥλθεν.
‘Ορφνη δὲ αὔτε ἔοντας ἐκάτερθε κέντοντα νεκρούς.
345 Μέμνονα δὲ σμύρην τε καὶ Ἀστυρίη φυργανίδε
Αἰθίοπες ταρχεύσαντες θέσαν ἀμφιφορῆι·
ὣς δὲ ἄρα Πουλυδάμαντα καὶ ὑστερον οἷοι ἔνεικαν.
Τροῖη δὲ στοναχῇ τε καὶ οἰμωγῇ τελέσσεν·
Τρῶες γάρ μεγάθυμοι, ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων,
350 δυσπονέως στενάχοντες ἔοντας γοάσασκον ἔταίρους.
Ούπω δακρυχέουσιν ἐπ’ ὅμμαστι δάκρυα τέρσεν,
ἐκ δὲ ἥλθον αὐθίς, πυλέων πετάσαντες ὀγῆς,
Δηϊφορος, Πάρις δὲ Τρώιλος ἵππιογχάρης
ἔνεσι σὺν πολέεσσιν, Ἀχαιῶν ἀντα μάχεσθαι.
355 Τοὺς δὲ Ἀχιλλεὺς ἐνέγκε ποτὶ Εάνθιοι βέθερα,
κτείνων ἔμμενέως· ὡς δὲ αὐτῶν ἀλλοι Ἀχαιοί.
Καὶ δέ οἱ μὲν φύγον δέριμον ἔγχος Πηλεΐδαο,
Δηϊφορος καὶ Δύσπαρις· αἴσα δὲ ἄρε εἴλε Τρώιλον,
δες πένθος Τρώεσσιν ἐπ’ ἵσης ‘Ἐκτορὶ θῆκεν
360 ἥνορέν καὶ κάλει ἥδε τε ἀνθεὶ ἥησης.
‘Ἄλλ’ ἄρα καὶ Τρώων βασιλήων φράζεο μορφὴν,
σὺν τοῖς καὶ τοῖο Τρωίλουν ἵπποδάμαιο. [βίς,
‘Ἔτοι μὲν Πρίαμος σύνοφρος, μάγας δὲ μακρό-
γλωσσιών, πυρδόχους, εἴδει δὲ ἥην ἀγντός,
365 εὔστολος, εὐόφθαλμος, πυκνᾶς δὲ εἶχεν ἔθειρας.
‘Ἡ δὲ Ἐκάθη μελίχροιος ἔην, εὔριν, ὠραίην,
ἥλική τελέη, φιλότιμος, ἥσυχος αὔτως.
‘Ἀνδρομάχη δὲ ὑστάτως, γοργὴ δὲ ἥη, μεσοήλιξ,
μάρκοψις, χαρίεσσα, παρήτια δὲ εἶχε γελῶντα.
370 Κασσάνδρη δὲ ἄρε ἔην βαΐη δέμας, ἀνδρούμοιος,
λευκοτέρη γλάγεος· περιηγέας εἶχεν ὀπωπάς,
ὢγκωδεις δὲ ἔχει μαστούς· μικρόπος, ἥσυχος ἔην.
Τῆς δὲ Ελενοςχάσις εύθετος ἥη, μακρός, ἀρχιγένειος,
λευκός, ξανθοκόμης, μακρόβριν, εἴδει λεπτός·
375 νῦντα δὲ τοιο ἔαγεν ὑπήρεμα, λῆθε δὲ πολλούς.
Δηϊφορος δὲ ἄρε ἔην ἥη μέσος, εύρυμέτωπος,

in asperas petras et montes altis-verticibus,
se-invicem ad taurinum proelium provocant,
nares amplas aperientes, gravi-strepitu mugientes;
at dein se-invicem percutiunt cornibus,
sonitus vero ingens ad-montis pervenit juga:
sic illorum pugnantium e scutis strepitus exortus-est.
At sicut leo Ajax insiliens clypeum pupugit,
neque perforavit validum scutum, sed tamen Memnonem
inclinavit.] At deinde suum scutum Ajax in-altum attol-
lens] percussit manu subtata oppressitque fortē virum.
Ejus vero post pedes secutus-est divus Achilles,
clamque in-cervicem Memnonis impulit æreum ensem.
Eum igitur reliquit anima; Ajax autem occidit Polyda-
mantem,] ducem Phœnicium; tremebant vero gentes In-
dorum,] ubi duos reges suos inter mortuos viderunt.
Cædebanter autem multi acervatim, alius apud alium,
ipsi ab ipsis et ab Achæis ære-vestitis;
fuga autem cepit omnes e-tumultu vehementi,
viventes tamen mortuis prohibebant fugere.
Argivi igitur a-tergo arma omnia legebant,
indesinenter occidentes, donec nox immortalis veniret.
Obscuritate autem suos utrinque comburebant mortuos.
Memnonem vero, et myrrha et Assyriis sarmentis
exequiis-factis, Αἴθιοπes condebant in-urnam.
Sic autem Polydamantem etiam posthac doinum portabant.
Trojae vero gemitus et ejulatus erant;
Troes enim magnanimi, inclusi intra turres,
misere gementes suos plorabant socios.
Nondum lacrimantibus in oculis lacrimæ aruerant,
eruperunt tamen rursus, portarum apertis repagulis,
Deiphobus, Paris ac Troilus ex-curru-pugnax
cum populo multo, contra Achæos pugnaturi.
Hos vero Achilles propulit ad Xanthi fluenta,
interficiens indesinenter; parique modo alii Achæi.
Et illi quidem effugerunt forte hastam Pelidæ,
Deiphobus atque infelix-Paris; fatum autem deprehendit
Troilum,] qui luctum Trojanis non-minorem quam-Hector
iniecit] ob virtutem et pulcritudinem ac florem juventutis.
Agedum etiam Trojanorum regum cognoscas formam,
cum his etiam Troili equorum-domitoris.
Namque Priamus junctis-superciliis, magnus atque magno-
naso,] glaucis-oculis, ruficolor, specieque erat admirabilis,
bene-ornatus, pulcris-oculis, densasque habebat comas.
Hecuba autem mellicolor erat, pulcro-naso, speciosa,
ætate provectissima, ambitiosa, tranquilla tamen.
Andromache autem eodem-modo, vivida tamen erat, me-
dia-æta,] magnis-oculis, gratiosa, genasque habebat ri-
dentes.] Cassandra vero erat modica statura, viro-similis,
candidior lacte; micantes habebat oculos,
tumidasque habebat mammas; parvis-pedibus, tranquilla
erat.] Ejus autem frater, Helenus, bona-structura erat, ma-
gnus, valde-barbatus,] candidus, flavicomus, magno-naso,
specie gracilis,] tergum vero ejus curvatum-erat leniter, fu-
git lamen multos.] Deiphobus porro era[juventute media,

σίμαλος ἡδὲ μελάγχρους, εὔωψ, ἡγύγενειος.
 Λίνείας δ' ἄρα βαῖος, ὀτάρη παχὺς, εὐστηθος πέλε,
 γλαυκὸς, λευκόχρους, ἀνχράλας, εὐρυμέτωπος.
 380 Λιντήνωρ δὲ μακρὸς, ῥαδινὸς πέλεν ἡδὲ γλαγόχρους,
 γλαυκὸς, δῆνα φέρων καμπύλην, ξανθούειρος.
 Τρώιλος αὖ μέγας, ὠκὺς ἦν, μελανόχρους, εὔριν,
 εἰδεὶ δ' αὖ χαρίεις, δασυπώγων, τανάθειρος. [τιν.]
 Τὸν δ' Ἀχιλλεὺς κατέπεφνε παρὰ Σκαμάνδρῳ οὗ—
 385 Αὐτάρ ἐπεὶ καὶ ὀρήγιον εἶλεν μοῖρα Τρώιλον
 ἔγγυς ἦν θάνατος Ηηληΐαδήν Ἀχιλῆη,
 θάτατα γαμβρέυοντι παραιφασίῃς Πριάμου.
 Ήτοι γάρ Πριάμου ποτὶ δώματα διος Ἀχιλλεὺς
 ἤρχετο πολλάκι Πολυξένης εἴνεκα νύμφης,
 390 τίνις οἱ ὑπέσχετο δωσέμεν, σφρα μόσου ἀπολήξῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρῶες παρὰ Θύμβρη θύον Ἀπόλλωφ,
 Ἰδαίον προέκαν ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆη,
 ἐς νηὸν καλέοντα· δ' αὖψα μάλα πιθήσας,
 γυμνὸς ἐδύν καὶ ἀνοπλὸς ἐπήλυθεν ἔνδοθι νηοῦ.
 400 Δηϊφορος δ' ἄρα χεροὶ περίβαλε οἵα τε γαμβρόν,
 Δύσπαρις αὖτε μάχαιραν ἐπήλασεν ἔγκυσι φωτός·
 αὐτάρη δ τοῖος ἐών θρως πέσεν ἀφραδίησιν.
 Ωστε λέων πέσεν ἐς βόθρον ὑπ' ἀγτῆς ἐρίφοιο,
 εὗτ' ἄρα μιν παραπλάγεωσιν θηρήτορες ἀνδρες,
 405 δις πέσεν ἀφραδίησι πελώριος θέριμος θρως.
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐς πόλιν ἐκ νηοῦ φοβέοντο φονῆες.
 Τοὺς δ' Οδυσσεὺς ἐνόησε ποτὶ πτόλιν αἴψα θέοντας,
 Τυδεΐδη δὲ καὶ Αἴαντι ποτὶ μῆθον ἔειπεν·
 Ἡρώων ὅχ' ἀριστοι, τέκνα κλυτῶν γενετήρων,
 410 δεῦτε ποτὶ Θύμβρην, καὶ σχέτλια ἔργα θῶμαν·
 οἶμαι, Πηλείδης παρὰ νηὸν κάτθανε Φοίβου.
 Πολλὸν ἀπεστιχρόνον, φεύγουσι δὲ Τρῷες ἐς ἀστυ.
 Ός δέ θδὸν δάκρυσε καὶ θάτατον ἔννεπε μῆθον·
 Ω Φίλοι, οὐ τι τόσον στενάχω θανάτοιο τελευτὴν
 ἔδην τ' ἀνθεμόδεσσαν ίδε θυντούν ἐρατεινὴν,
 415 οὗ τι τόσον ταῦτα στενάχω, φίλοι, οὐδὲ ἀκάγχημαι—
 κοιναὶ γάρ μοῖραι πᾶσιν θανάτοιο τελευτῆς,
 πολλοὶ δ' αὖ θάνον, ήμὲν τοῖοι, ἡδέ τε τοῖοι,—
 ἀλλὰ τό μοι ἄχος, ὅττι με τοῖος Δύσπαρις ἔκτα.
 Αλλ' ὑμεῖς Πατρόχωρι με καὶ ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ,
 420 εὖ μάλα κοσμήσαντες, ἐπήν κατὰ μοῖρα λάθησοι,
 γρύσεον ἐς μητρῶιον ἔνθεσθ' ἀμφιφορῆα,
 δις δὲν μηδὲ θανύ γε φίλων ἀπάτερθεν ἐσοίμην.
 Ως εἰπὼν ἀπέπνευσε μέγα στέρνοιο φυσήσας.
 Αἴτις δακρυγέων δὲ νέκυν ὕψης άναειρας
 425 ἔκφερεν ἐς κλισίας, μετόπισθε δὲ Τρῶες ἔθαινον,
 τὸν νέκυν ἐξ Αἴαντος ἀφαρπάσαι ἔμμενέοντες.
 Αλλ' δὲν ἐν κλισίῃς φέρων λεγέεσσιν ἔθηκε,
 κοσμήσας σὺν ἀπασιν Ἀχιλῶν ἡγεμόνεσσιν.
 Αλλοι δ' οὖδε θρέουσι· θανόντα Τρῶες ἔπεσγον,
 430 Αργείοις δὲ δόσαν, λύτρα Ἐκτορος αὐθὶς ἐλόντες.

larga-fronte,] pressis-naribus ac nigricolor, bono-visu, pulcra-barba.] Aeneas vero parvus, sed crassus, bono-pectore erat, glaucus, albicolor, calvus, larga-fronte.
 Agenor autem magnus, gracilis erat ac lacticolor, glaucus, nasum habens curvum, flavigomus.
 Troilus porro magnus, velox erat, nigricolor, pulcro-naso, specie vero graciosus, hirsuta-barba, longis-capillis.
 Hunc igitur Achilles interfecit ad Scamandri fluenta.
 At postquam etiam bellacem deprehendit fatum Troilum, prope erat mors Pelida Achilli, postremum se-socianti invitationibus Priami. Profecto enim Priami ad aedes divus Achilles abiit saepe Polyxenae gratia sponsæ, quam ipsi pollicitus-erat se-daturum, ut bello desineret; at ubi Trojani ad Thymbram sacra-fecerunt Apollini, Idæum miserunt ad Αεαδην Achillem, in templum qui-eum-vocaret; is vero statim facile obsequens,] nudus et sine-armis profectus-est in templum. Deiphobus igitur manibus eum amplexus-est ut affinem, infelix-Paris autem cultrum infixit in-viscera viri; at is, talis qui-erat heros, cecidit imprudentia. Uti leo cecidit in foveam audito clamore hoedi, quando quidem eum seduxerunt venatores viri; sic cecidit imprudentia ingens, fortis heros.
 Statim vero in urbem ex templo aufugerunt occisores. Quos Ulysses animadvertisit ad urbem subito currere, Tydidae igitur atque Ajaci haec verba dixit : Heroum longe optimi, filii inclytorum parentum, abeamus (ad) Thymbram, et infelicia opera videamus ; Pelides, credo, ad templum mortuus-est Apollinis. Ex-longo abest tempore, fugiuntque Trojani ad urbem. Sic quidem dixit Ulysses, illi autem currentes profecti sunt.] Sed ubi jam ad templum Thymbræi Apollinis venerunt,] repererunt ibi Achillem ingentem in pulvere, postrema suspiria-ducentem ad mortis januas. His autem visis lacrimavit et ultimum prolocutus-est sermonem:] O amici, non tam ingemisco mortis termino juventutique floridae et virtuti amabili, non tam his ingemisco, amici, neque doleo his; (communia enim fata omnibus termini mortis, multique moriuntur, tum tales, tum tales,) sed ille mihi dolor, quod me talis infelix-Paris interfecit. Sed vos cum-Patroclo me et Antilochio magnanimo, optime ornatum, quando fatum deprehenderit, in aurea, materna collocate urna, ne vel mortuus ab-amicis procul sim.
 Sic locutus expiravit magnum e-pectore flatum-edens. Ajax autem lacrimans mortuum humeris sublatum extulit in castra, a-tergo vero Trojani ibant, cadaver Ajaci subripere cnpientes. Sed is in castra portatum lectis id imposuit, ornans cum omnibus Achæorum principibus. Alii autem sic narrant : mortuum Trojani refinebant, Argivis tamen reddiderunt, pretiis-redemptionis Hectoris.

Καὶ τότε τὸν κοσμήσαντες δῖοι Παναχαιοὶ
ἔκφερον ἐν λεγέεσσι κεκασμένον εῦ κατὰ κόσμον,
Ἄργειοι δ' ἐν ὅπλοισι κεκασμένοι ἐστιχόωντο
φαλαγγῆδον, πεζοὶ, πάντες δακρυγέοντες.
135 Μοῦσαι δὲ στονόεσσαν ἐπέδρεμον ἀπλετον ἡγῆν,
αὐλοῖς καὶ φορμίγξιν. Οἱ δὲ ἐν λεγέεσσιν ἔκειτο,
ἀστράπτων ἐν ὅπλοισι· τὰ γὰρ περὶ φέρτρον ἔκειτο.
Στρωμῆνος δὲ αὖτε πέλας βασιλῆς ἵσαν Ἀγαιῶν.
Ἴπποι δὲ πρυλέων προπάροιθεν ἐστιχόωντο
140 Ἀργείων βασιλήων αὐτοῦ δὲ αὔτ' Ἀχιλῆς,
κόσμουν ὑπαυγένιον τετμημένοι, ἐγγὺς ἐποντο.
Ἄριμα δὲ τοῦ φέρεσκε γρύσεον ἀμφιφορῆα,
δοτέα Πατρόχοιο καὶ Ἀντιλόχοιο φέροντα,
τῷ δὲ Πηλείδῃ θήσειν ἐθέλεσκον Ἀχαιοί.
145 Μυρμιδόνες δὲ ἐκάτερθε μελάμπεπλοι ἐφέποντο,
πάντες ἐπ' ἀσκεπέες, περὶ κόρσας τέφραν ἔχοντες.
Ληϊάδες δὲ γυναικες δσαι Τρώων παρ' Ἀχαιοῖς,
φέρτρου ἵσαν μετόπισθε, Βριστής θ' Ἰπποδάμεια
κλαίουσα λιγέως δουρικήτη περ ἐδύσα.
150 Ἄλλ' δέ τις σόμβοντο ποτὶ πυρκαϊὴν ἀφίκοντο,
ἐν δὲ μέσῃ νέκυν ἥρωες θέσαν εἰς ἑταίρου,
αὐτίκα Νηρῆος κοῦραι, μέγα κῦμα θαλάσσης,
ἔξ ἀλὸς ἥιξαν, μόρκυρε δὲ πόντος ἀπειρών.
Ὕπωρες δὲ φόρηθεν Ἀχαιοὶ τάσδε ἴδοντες,
155 τρέσταν δὲ ἄλλη ἄλλος, δῆπη νόος ὁρσεν ἔκαστον,
ἐλπόμενοι κλόνιον Σεισίχθονα, κυανοχαίτην,
ἔς γαίαν ἔλάκην ἐρδόουπον ἄρμα καὶ ἕππους.
Νέστωρ δὲ αὖτε κατέρρειν, ἐπέσχε τε φύκαν ἀπάντων.
Ταὶ δὲ ἄρα σὺν Θέτιδι παρὰ Σιγείον παριοῦσαι,
160 κοψάμεναι μέγα τὸν νέκυν, ἐς βυθὸν αὐθίς ἤκοντο.
Τοῦ δὲ ἄροτρον ἀναξυρίδες καὶ ἥρωων περ ἐόντων
θείην ἐκ θεέων εὐώδεα πνεῦσταν ἀυτηρήν.
Πηλείδη δὲ ἐπεὶ ἀρεταδάκεις σιδήρειον πῦρ,
θῆκαν σὺν Πατρόχοιο τε καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ
165 Ἀργείων οἱ ἄριστοι Σιγείοι παρ' ἄκρας
γρύσεον ἐς φιάλην, καθύπερθε δὲ τύμβον ἔτενες,
ἔνθ' ἄρα Πατρόχοιο τετεύχατο σῆμα πάροιθεν.
Ἄλλ' ἦτοι αὖτων καὶ μορφὴν φράζεο τῶνδε.
Ὕποι μὲν Πηλῆος ἀγαυοῦς φαιδίμος αὐδίς
170 εὐμήχης, εὐστηθός ἔην, χαρίεις περὶ πάντας,
λευκὸς, ξανθοχόμης, οὐλόθρηξ, πυκνοθέιρος,
μακρόρρις, μελιγηρος, κούρης δὲ εἶχεν διπωπάς·
γοργὸς ἔην δφθαλμοῖς, ἐν δὲ δρόμοισι ποδάρκης·
μακρὰ δὲ ἔχει σκέλεα, ὑπὸ δὲ ἐσπάνιστο ὑπήνη.
175 Πάτροχος δὲ προγάστωρ, εὐπώγων, μεσογλιτε,
ξανθοχόμης, πυρόχρους, εἰδεῖ δὲ ἦν ἀγήτος.
Ἀντιλόχος δὲ νεώτερος ἄλλων ἔπλεν Ἀχαιῶν.
εὐήλιξ, εὐαύγην, λευκὸς ἔην, μακρόρρις,
γοργὸς ἐν δφθαλμοῖσιν, ἀελλόπος, ἀρτιγένειος,
180 ξανθοχόμης, εὐχαίτης· γλαυκαὶ δὲ ἦσαν διπωπαί.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κτερεῖσαν τοὺς δῖοι Παναχαιοί,
ὅπλ' Ἀχιλῆος θέντο τὸν ὄρπιστον λαβέσθαι.
Ἀνταντεῖς δὲ Ὁδυσσεύς τε καὶ Αἴας δηριώντο.
Χρησμοὶ δὲ ἐκτελέοντο, κακὸν δὲ ἀμφαίνετο Τροίη.

receptis.] Et tunc illum ornatum divi Achaei
extulerunt in lectis bene decoratum ritu,
Argivique (in) armis decorati ex-ordine-incedebant
turmatis, pedites, omnes lacrimantes.
Musæ vero lamentabilem ediderunt infinitum sonitum,
tibiis ac citharis. Ille autem in lectis jacebat,
splendens in armis; ea enim in feretro jacebant.
At prope stragulum reges ibant Achaeorum.
Equique militum incedebant-ordine ante
Argivorum reges; ibi vero etiam Achillis *equi*,
ornatu collari resecto, prope sequebantur.
Curru autem illius ferebat auream urnam,
ossa Patrocli et Antilochi continentem,
in qua Pelidem ponere volebant Achaei.
Myrmidones vero utrinque nigris-vestibus-induti seque-
bantur,] omnes inoperti, in capitibus cinerem habentes.
Captivæ autem mulieres, quotquot Trojanorum apud Achae-
os erant,] post feretrum ibant, Briseisque Hippodamia
plorans acute, captiva quamquam erat.
At ubi procedentes ad rogum pervenerunt,
inque medio cadaver heroes collocarunt sui socii,
statim Nirei filie, magnus fluctus maris,
ex mari prorumpebant, ac murmurabat pontus infinitus.
Heroes autem Achaei metuerunt has intuiti,
trepidabantque alio aliis, quo mens impulit unumquemque,
expectantes tumultuosum Neptunum, nigricomum,
in terram incitaturum sonorum currum et equos;
Nestor vero retinuit, inhibuitque fugam omnium.
Illæ igitur cum Thetide ad Sigeum profectæ,
plancto valde mortuo in profundum revertabantur.
Illorum autem vestes, quamquam heroes erant,
divinum a deabus fragrantem exhalabant vaporem.
At Peliden postquam consumpsit ferreus ignis,
posuerunt cum Patroclo et Antilocho magnanimo
Argivorum principes apud Sigei promontoria
aureo in vase, superque tumulum extruxerunt,
ubi quidem Patrocli extrectum-erat monumentum antea.
Agedum vero audiens etiam formam cognoscito horum :
Namque Pelei nobilis splendidus filius
procerus, bono-pectore erat, graciosus præ omnibus,
candidus, flavicomas, crispus, densis-capillis,
magno-naso, mellita-lingua, virginis vero habebat oculos;
vividus erat oculis, et in cursibus velox;
longa vero habebat crura, raraque-erat barba.
Patroclus autem ventriosus, pulcra-barba, media-ætate,
flavicomas, ruficolor, specieque erat admirabilis.
Antilochus vero natu-minor aliis erat Achaeis,
pulcra-statura, pulcro-collo, candidus erat, magno-naso,
vividus oculis, celeripes, pubescens,
flavicomas, pulcra-caesarie; glauci autem erant oculi.
At postquam sepelierunt hos divi Achaei,
arma Achillis proposuerunt, ut-optimus *ea* sumeret.
Surgentes autem Ulysses et Ajax certabant.
Oracula vero implebantur, malumque apparebat Trojæ.

485 Παιδες δὲ Τρώων δορυθήρατοι ἦσαν Ἀχαιοῖς,
οἱ βουλῆς Δαναῶν τούτους κρίναντες ἡμέρα
νέει Λαέρταο ἐπήρατα ωπασαν δπλα,
φάντες ὑπέρ Λίαντα λυγρὰ Τρώεσσιν ιάψαι.
Αἰας δ' αὖ λύπη βεβαρείως εἴνεκεν δπλων
490 ἥλθεν ἐπὶ κλισίας καὶ ἔκτανε χαλκεόθυμος.
Ἄς θάνε· τῷ δ' ἄρα Ποιτείῳ πάρα τύμβον ἔτευξαν.
Ἄλλ' ἦτοι καὶ τοῦδ' ἥρωος ἀκούεις μορφήν.
Ὕπος ἔην, μέγας, εὔρις, εὐθετος, οὐλοκάρηνος,
κυάνεος γροιήν, βλοσυρῶπις, ἥγυγένειος.
495 καλλεῖ δὲ προφέρεσκεν ἀπάντων πλὴν Ἀχιλῆος.
Τρίτον ἔην ἡμαρ ἀπὸ Ηηλείδα τελευτῆς,
Αἰανθ' δππότε τύμβουσαν μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Καὶ τότε δή ρι Ποιλείνη, κούρη Ηηλιάμοιο,
ἐννυχίη προμοιοῦσα, φίλους προφυγοῦσα τοκῆας,
500 πολλὰ κλαυσαμένη περὶ τύμβου Ηηλείδαο,
νυμφίω εὐγενεῖ καλὴ παραχάππεσε νύμφη,
εὐνῆ ἐν αὐτοκλήτῳ χάλκεον ὕπνον ἔλουσα,
Φλάδιος δέ ερέει· τῷ δ' ἄρ' Εύριπιδου ἀλλοῖα.
Ἄλλ' ἄρα καὶ τῆς μάνθανε μορφῆς εἶδος ἀγητόν.
505 Εὔψη, μακρὸν ἔην, λευκὴ, πάνυ δουλιγόδειρος,
μικρόπος, ἀνθερόχειλος, καλλίμαστος, ἀρίστη·
δοκτὸν καὶ δέκα δ' ἦν ἐτέων, χρόνος ηλικος ἥβης.
Κάτθανε δ' αὐτὲς κόρη ἡ οὐτως ἡ καὶ ἐκείνως.
Ἄργειοι δ' ἐπεὶ ἔκθανον Αἰακίδαι μεγάθυμοι,
510 οἱ μέγα όρχος ἔησαν Ἀχαιῶν ἐν πολέμοισι,
γρηγομοῖς ὥτα πετάννυον· δσσα δὲ τοῖσιν ἐπήσι,
Ηηλάδος εἰ κεν ἄγοιεν ἀπὸ Τροίηθεν ἄγαλμα,
Τροίην εὐρυάγυιαν ὑπὲρ ἔγγει τῶνδες γενέσθαι.
Καὶ τότ' Όδυσσεας νύκτωρ ἥδε πάλις Τυδῆος
515 αὐτονυχεὶ κόμισαν, Ἀντήνορος ὥκα λαδόντες·
τοῖς γάρ ἔην φίλος, ἥδε δάμαρ οέρια θεοῖ.
“Ως οι μὲν Δαναοὶ Τροίην δοκέσκον πέρσαι.
Εὑρύπουλος δ' ἐπίκυρος Τρωσὶν ἐπήλυθεν αὖθις,
Τηλερέθης μεγάθυμος, Μυσός, ἐπήρατος ἄναξ.
520 Κτείνε δε πολλοὺς Ἀργείων Ἀσκληπιάδη τε,
ἥρω Ιητῆρα, Μαχάονα, καλλιμον ἔνδρα,
ώς ρι Κοίντος ἔφη· δ' ἄρ' Ορφεὺς ἄλλ' ἐπικείδει.
Καὶ τότ' ἀπὸ Σκύροιο Νεοπτόλεμος θεοιδῆς
ἡλυθεν Ἀργείοισι, μέγα δ' ἔχαροντο ίδοντες.
525 Άλλ' ἦτοι καὶ μορφὴν μείρακος διε τοῦδε.
Πυρδὸς ἔην πολὺ, τῷ καὶ Εύρηδον μιν καλέστον,
εὐηλιξ, ὑπόγλαυκος, λεπτὸς, γλαγέσχροιος,
εὔριν, εὐθώραξ, τολμήεις, οὐλοκάρηνος,
εἴσκυλτος, πικρὸς, προπετής, μέγας, ἀγριόθυμος;
530 λάχηγη δ' οἱ χαρίεσσα ἔφετο ἀνθερεῶν.
“Ηε δ' ἐκ Θέτιδος πατρώϊον αἴμα διώκων.
Οι δ' Όδυσση ἔρεουσιν ἀπὸ Σκύροιο κομίσσαι
γρηγομοῖς, μαντοσύναισιν ἡ αὐτομόλοισιν ἀνάγκαις·
τῷ δ' ἄρα καὶ πατρώϊα χρύσεα ωπασεν δπλα.
535 Θύσε δ' ἄρα πρῶτα πατρώϊον ἐς τάφον ἔλθων,
κειράμενός τ' ἀνέθηκεν ἐην χρυσότριχα χαίτην
ἥδ' οὐς ἐκ πατρῆς ἔφερεν πλοκάμους γενετήρων,
μητρὸς Δηιδαμείης ἥδε τε πατροτοκήων.

Filiī autem Trojanorum bello-capti erant Achaeis , qui de-consilio Danaum his judicatis simul ambobus filio Laertae amabilia præbuerunt arma , dicentes Ajacem calamitatem Trojanis immisisse. Ajax vero tristitia oppressus propter arma , abiit in castra et se interfecit æreo-animo. Ita mortuus-est; ei autem prope Rhœteum promontorium tumulum extruxerunt.] Age vero etiam hujus herois audito formam.] Pulcer erat, magnus, pulcro-naso, pulra-statura, criso-capite,] niger colore, trucibus-oculis, pulra-barba; pulcritudine autem excellebat inter-omnes præter Achillem Tertius erat dies e Pelidae morte , quando Ajacem humabant magnanimi Achaei. Et tum jam Polyxena, filia Priami , noctu abiens , caros fugiens parentes , multum plorans in tumulo Pelidae , prope sponsum nobilem pulra procubuit sponsa , lecto in sponte-parato æreum somnum capiens , ut Flavius narrat; illa vero Euripidis diversa sunt. Age igitur etiam hujus disce formæ speciem admirabilem.] Pulcris-oculis, longa erat, candida, valde longo-collo, parvis pedibus, floridis-labiis, pulcris-mammis, egregia; octo et decem erat annorum , ætas maturæ juventutis. Mortua-est igitur puella sive hoc-modo sive illo. Argivi autem, cum mortui-essent Æacidæ magnanimi, qui magnum præsidium fuerant in Achæorum bellis, vaticiniis aures aperuerunt; oraculum enim iis advenerat, si Palladis abstulissent (a) Troja simulacrum , Trojam latis-viis sub hasta eorum fore. Et tum Ulysses noctu ac filius Teide eadem-nocte apportarunt illud ab-Antenore statim acceptum;] his enim erat amicus, atque uxor ejus sacerdos deæ.] Sic quidem Danai Trojam sibi-visi-sunt expugnare. Euryplus autem socius Trojanis venit rursus, Telephides magnanimus , Mysus, amabilis rex. Interfecit autem multos Argivorum Æsculapiique-filium, heroem medicum, Machaonem, pulcrum virum, ut quidem Quintus dixit; contra Orpheus alia canit. Et tum e Scyro Neoptolemus divina-specie advenit Argivis, maximeque gaudebant eum videntes. Age igitur etiam formam adolescentis audito hujus. Rufus erat valde, quare etiam Pyrrhum eum vocabant, pulra-statura, subglaucus, gracilis, lacticolor, pulcro-naso, pulcro-pectore, audax, criso-capite, agilis, acer, impetuosus, magnus, feroci-animo ; lanugo autem ipsi graciosa provenit in-mento. Venit autem a Thetide missus patris cædem ulturus. Allii Ulyssem narrant a Scyro eum adduxisse ex-oraculis, vaticiniis aut sponte-profectus ob-necessitatem;] illi igitur etiam paterna aurea præbuit arma. At sacra-fecit primum ad paternum sepulerum profectus, tonsusque imposuit suam flavicoram cæsarium et, quos e patria attulerat, cincinno parentum , matris Deidamiae ac parentum-patris.

Αύτάρ ἐπεὶ δάκρυσεν ἔθυσεν τέ τῷ δόσα εἴώκει,
 540 τὸν μὲν ἔπειτο¹ Ἀτρείδης ἐν κλισθήι κατέσχε,
 δῶρα δὲ δούλων ἀπέτεμψε ποτὶ κλισθάς Ἀχιλῆος.
 Ἐγ δὲ Βρισηῖς πάντα πατρώϊα χρήματα δεῖξε,
 χήρατο δ' ὁς ἐνόησε καὶ ἔδρακεν ὁς φίλον υῖα·
 δος δ' ὃς μητέρα τίσκεν καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῷ.
 545 Αύτάρ ἐπεὶ καμάτου ἀνεπαύσατο αἰδίλα γυῖα,
 ἐσσάμενος ῥεθέεσσι πατρώϊα χρύσεα τεύχη,
 ἐς δίφρον τ' ἀναβάς σύν γ' Αὔτομέδοντι ἐταίρῳ,
 Ἀρεὶ χαλκοχίτωνι ἀλλγίκοις ἐς μέσον ἔστη·
 Μυρμιδόνες δ' ἔκάτερθε καὶ Ἀργεῖοι στιχώντο.
 550 Τρωστὸν δὲ πρώτος ἔλασσε πατρώϊον ἄρμα καὶ ἵππους.
 Οἱ δ' ὡς εἶδον, ὑπέτρεσαν· ἀμφασίη γὰρ ἐπέστρεψεν
 οἰομένους Ἀχιλῆης πελώριον αὐθίς δράγη.
 Μυρμιδόνες δὲ καὶ Ἀργεῖοι κεράτιζον ὕπισθεν.
 Αὔτος δ' αὖ Μελάνιππον Μυσῶν ἡγεμονῆα
 555 ἦν πέφρε, φίλον γόνον Ἰστριάδαο Ἐλώρου.
 Ἀλκιδάμαντα δ' ἔπειτα ἀνεψιὸν ἔκτανε τοῖο,
 υἱὸν ὑπερθύμοιο ποδῶντος Ἀκταίοιο.
 Κτεῖνε δὲ Τηλεφίδην, Ιέρης γόνον ἔγχεσίμαργον,
 δος μέγα κυδιάσκεν, ἀναξ δ' ὅρα ἦν ἔκεινων.
 560 Ως γάρ μιν δλέκοντα ἑοὺς ἐνόησεν ἑταίρους
 Τηλεφίδης μεγάθυμος, ἀτάσθαλος, ὅδρυμος ζύρως,
 ηλθε Νεοπτολέμου καταντίον ἔγχεος αἰγαλῆς.
 Τοῦ δ' ὅρα παῖς Ἀγιλῆος ἀτάσθαλον ἦτορ ἀπηρύχη,
 στέρων ἐν ὅδριμοντι πελώριον ἔγχος ἔλάσσας.
 565 Ως πέσεν· οἱ δὲ φέροντο λεω κείνοιο πεσόντος.
 Οὐδε Νεοπτολέμω Μυσῶν πέσον ἡγεμονῆες·
 αύτάρ οἱ ἄλλοι ὥστε κόνις ἀνέμοιο θυέλλη,
 ήν τε Τυφώς ἀνάειρε, κεδάννυντ' ἄλλοι οἱ ἄλλοι.
 Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἀήσυλο μέρμερα ἔργα,
 570 κειάμενοι νέκυας, ποτὶ πύργους ἔνδον ἔκοντο.
 Καὶ τότε μὲν Ἐλενος, θεόφοιτος μάντις ἀμύλων,
 η δ' Ὀδυσσῆος ἐν ἔργμασιν Ἀργείοισιν ἐτελθόν,
 η μόνος αὐτομολοισιν ἐπηλυσίηιοι βαδίσσας,
 ἐκ σιδηρίταο, κατ' Ὀρφέα, μαντιπόλοιο,
 575 λίθῳ ἀνδρολόγιοι, μαθὼν ὅσα τεύχετο Τροΐη,
 εἶπε Φιλοκτήταο βίη κομίσαι απὸ Λήμνου,
 δστέα τε Πέλοπος εξ Ηπειρος οἰσέμενον ὥκα·
 αἴσα γὰρ ὥδε πεσεῖν ὑπ' Ἀχαιῶν Τρώϊον ἄστυ.
 Ως Ἐλενος ἔρεινε θεόπροπος· οἱ δ' ἐτέλειον.
 580 Αύτίκα δὲ ἐκ Αἵμονοι Ποιάντιος ζήλυθεν ζύρως,
 εὐμήκης, μελανόχροος, εὐθετος ἡδὲ σύνοφρος,
 τόξα φέρων στονόντα πόδας δέ οἱ θήλοις ἔτειρε.
 Πέτρη δ' ἀρτεμέα ἔχιντιδι τεῦξε Μαχάων.
 Τὸν δὲ Κοίντος ἐπεφενεν ὑπ' Εύρυπολοιο βολῆσιν.
 585 Αύτίκα δὲ Ποιάντιος ὅδριμος μήτις ἔκεινος
 ἐς μόθον ἔκκαλέσκε Τρώων δος κε θέλησιν
 ἀντία τοξάζεσθαι· μοίρα δὲ Δύσπαριν ἡγεν,
 δος δά τε νηπιέσηι καταντίον ζήλυθε τοῖο.
 Ήτοι γὰρ βέλος ηκε, Φιλοκτήταο δ' ἀμαρτεν.
 590 Αύτάρ δεύτερος ἐσσυμένως προέκεν διστόν,
 καὶ βάλε μιν πρώτιστον οἰεις λαιήν κατὰ γειρα·
 δεύτερον αὐτ' ἔφεγκε καὶ δύματος ἔκβαλε γλήνην

POSTHOMERICA.

At postquam lacrimavit ac justa-persolvit illi, quanta de-
 cebat,] hunc quidem deinceps Atrides in castris retinebat,
 muneribus autem datis misit ad tentoria Achilli.
 Ubi Briseis omnes paternas res ostendebat,
 gavisa-est autem, ubi eum vidit, et suspexit tanquam ca-
 rum filium,] qui contra tanquam matrem honorabat eam
 et retinebat apud se.] At postquam fatigione desiverunt
 agilia membra,] induito corpore paternis aureis armis,
 curruque conserco cum Automedonte socio,
 Marti aere-vestito similis in medio stetit;
 Myrmidores autem utrinque et Argivi ordine-incedebant.
 In-Troes vero primus incitavit paternum currum atque
 equos.] Qui ubi viderunt, tremebant; consternatio enim
 tenebat eos existimantes se A chillem ingentem rursus con-
 spicere.] Myrmidores autem et Argivi stragem-edebant a
 -tergo.] Ipse vero Melanippum Mysorum ducem
 egregium interfecit, carum filium Istriadae Helori.
 Alcidamantem autem deinde, patrele illius, occidit,
 filium temerarii celeripedis Actai.
 Occidit autem Telephiden, Hierae filium hasta-furentem,
 qui valde superbiebat, rex autem erat illorum.
 Ubi enim illum interimere suos vidit socios
 Telephiades magnanimus, perniciosus, fortis heros,
 ivit obviam Neoptolemi hastæ mucroni.
 Hujus igitur perniciosum cor filius Achillis abstulit,
 in peclus forte ingenti hasta infixa.
 Ita cecidit; at fugiebant populi illo cæso.
 Atque a-Neoptolemo Mysorum cædebanter duces;
 verum reliqui tanquam pulvis venti turbine,
 quem Typhos tollit, dispergebantur, alibi alius.
 Troes vero ubi viderunt iniqua, gravia facinora,
 combustis cadaveribus intra turres se-recepérunt.
 Et tum quidem Helenus, divinus vates excellens,
 sive Ulyssis in vinculis ad-Argivos venisset,
 sive solus spontaneo adventu accessisset,
 a siderite, secundum Orpheum, vaticino,
 lapide humana-voce-prædicto, edoctus, quæ parata-essent
 Trojæ,] dixit Philocteta vim adducendam et Lenno,
 ossaque Pelopis ex Elide afferenda celeriter;
 fatale enim esse excisum-iri ab Achæis Trojanam urbem.
 Sic Helenus pronunciavit vates; illi vero id perfecerunt.
 Statim igitur e Lemno Poeantius venit heros,
 procerus, nigricolor, bona-statura ac junctis-superciliis,
 arcum ferens tristificum; pedes vero ejus vulnus contri-
 verat.] Lapide vero echitide integrum restituit Machaon.
 Hunc autem Quintus interfici-fecit Eurypylī telis.
 Statim vero Poeantis fortis filius ille
 ad certamen provocavit Trojanorum quicunque vellet
 contra sagittis-pugnare; fatum autem infelicem-Paridem
 impulit,] qui quidem stultitia adductus obviam ivit illi.
 Profecto enim telum misit, a-Philocteta autem aberravit.
 At is posterior velociter jaculatus-est sagittam,
 et percussit illum, primum mittens, sinistra in manu;
 secundam dein sagittam emisit, et oculi dejicit pupillam

δεξιτεροῦ, γούωντος· δὲ τρίτον ἦκεν δῖστὸν,
καὶ βάλεν οὐδὲ ἀράμαχτον ἐπὶ σφυρίοισι τιτήνας.

695 Τὸν δέ τε Τρῶες ἀειραν, νυκτί τε κάτηνε μέσση.
Σὺν δὲ ἄρα τοῖο γυνὴ προτέρη θάνε φίλτρῳ ἔκείνου,
ἢ πυρὶ, ὡς δὲ Κόνιτος, ἢ, ὡς Λυκόφρων, ἀπὸ πύργου,
ἢ βρόχον ἀψαμένη, ὡς Δίκτυι εἰδεῖται ἀριστον-

κάτηνε δὲ οὖν αὐτὴ, εἴδος οὐτως εἴτε ἔκεινας.

700 Δηγίφορος δὲ Ἐλένης πόσις ἐπλετο Τυνδαρεώνης,
ἢ δὲ ἀκέουσταν ἐλάνων, εἴτε Πριάμοιο φράδαισιν.

Ἄργειοι δὲ ὡς χάρυμης οὐκέτι δέρκετο τέρμα,
αὖθις Ὀδυσσέα Τρωσιν ἐπίσκοπον ἤκαν ἐν ὁρῷν.

705 Ἐσπετο καὶ Τυδείδης· Τρωσὶ δὲ μίγθεν ιόντες.

Οἱ δὲ θεοῖσιν ἔρεζον, πῦρ δὲ οὐ καίστο ιρῶν,
βωμῶν δὲ αὖ κατέπιπτε βοῶν τε κρέα καὶ αἰγῶν.

Τρῶες δὲ ὡς ἐνόησαν ἀπάσια σῆματα ιρῶν,

Ἄργειοις Ἀντήνορα πρέσβεα δίον ἔηκαν,

εἰπέμεν Ἀτρείδαισι καὶ ἀλλοισιν Δαναοΐσιν,

710 Ἄργειν Ἐλένην καὶ χρήματα πολλὰ λαβόντας

παύσασθαι πολέμοιο· ἀλις τετίηται Τρῶες.

“Ως δὲ μὲν εἶπεν ἐπελθὼν, οἱ δὲ θεοὶ οὐκέτοντον Ἀχαιοί.

”Αλλ’ Ὀδυσσέας Τυδείδης τ’ αὖ κατέρυζαν ιόντες,

φάντες δσα Τρώεσι μεμιγμένοι ἔννυχον εἶδον.

715 Τῷ πάντας κατέρυζαν, ἐτώσια πρέσβειν ιέντες.

Αὐτοὶ δὲ αὖθ’ θέλειν φράζοντο Τρώων ἄστυ.

Οὔτοι Ὀδυσσέας οἶδας σάφα, πότε Τρῶες ἐπέσχον,

ἢ ἐν κείνῃ νυκτὶ ἐπίσκοπον εἴτε τοι ἀλλη.

Κείνον γάρ Ἐκάθιν κατασέχεθε, λύσε δὲ ὕκκα.

720 Αὐτὰρ ἐμὲ δολέσσα γυνὴ Ἰσαακίοιο

Θλιψεν ἐπικρατέως, λεπροῖς δὲ ἔχαρίζετο πολλὰ,

οὐνεκά οἱ καλῶν καταθύμια πάντα ἔρεζον,

ἀλλ’ ἔγω οὐ πιθόμην· ἦτ’ ἂν ποιὸν κέρδιον ἦν.

Τούνεκα ἦς ἀνήνες μεμνημένοις οὐκ ἀλέγυσσα,

725 διπότε Τρῶες Ὀδυσσέα Τρώων εἶλον ἐς ἄστυ.

“Ἐν τοδὶ ἐπιτασμένως τε καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,

ἢς ἀρέην ἀγράμων ἥδε δόλων ὑποεργός,

δει καὶ δειλὸς ἐών ἀνήρ πολέμουις γεγήθει.

“Ως δέ ἄρα κατότε πρεσβείην Τρώων ἀποτέμψας,

730 μῆρετο ἀγκυλόθουλος Τρώων ἡμύσαι ἄστυ,

καὶ δὴ δουράτων μέγαν ἵππον ἐκέλετο τεῦξαι.

Αὐτίκα δὲ Αἰσακίδης περιδέξιος εἶπεν Ἐπειός.

Οὗτος ἐμός γε ἀεθλος, ὑμεῖς δέ μοι ἀξέτε θλην.

“Ως ἔρεινεν ἀνήρ οἱ δὲ ῥώντο πρὸς ἔργον.

735 Ἀλλ’ δέ δὴ πάντα χρειώδεα δοῦρα κόμισσαν,

δαιμονίησι χέρεσσι πελώριον ἥδρασσεν ἴππον,

χρῶσε δὲ ἐπὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ, εὖ κατὰ κόσμον,

μαρμαρυγάς δὲ λίθων τοῖο περὶ δέργυματι θῆκεν.

Γαστήρ δὲ ἦν εὐρεῖα, χάνδανε δὲ ἔνδοι πολλούς.

740 Γαστήρι δὲ χρυσὴ θύρη, ἐν δὲ πόδεσσι τροχίσκοι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποιήσει πελώριον Ἀρεος ἔργον,

εἴσοι τρεῖς τε ἔδαιτον ἐπίδημονες ἀνδρες ἀρηος.

Πρώτα Νεοπτόλεμος, Διομήδης καὶ Κυανίππος,

745 Ίδομενεύς, Μενέλαος δέ Ιάλος ἀλκιμος Αἴας

Κάλχας Τεῦχρος τε καὶ Νεστορίδης Θρασυμήδης,

Εὔμηλος τε, Λεοντεύς, Εὔρυπόλιο βίη τε,

dexterī, plorantī; idem vero tertiam jecit sagittam, ac percussit, neque aberravit, ad malleolos-pedis oculis-collineatis.] Eum vero Troes sustulerunt, nocteque mortuus est media.] Simul autem ejus uxor prior mortua-est philtro illius,] aut igni, ut Quintus, aut, ut Lycophron ait, de turri precipitata,] aut laqueo suspensa, ut Dycty videtur optimum;] mortua-igitur est ipsa, sive hoc-modo, sive illo. Deiphobus autem Helenæ conjux factus-est Tyndaridis, sive nolentem eam ducens, sive Priami voluntate.

Argivia autem, quia contentionis nondum visus-est terminus,] statim Ulyssem Trojanis exploratorem miserunt per tenebras.] Secutus-est etiam Tydides; Trojanis igitur miscerantur profecti.] Hi vero diis sacra-fecerunt, ignis autem sacrorum non ardebat,] atque ex-aris deciderunt boum carnes et caprarum.] Troes igitur ubi viderunt infasta omnia sacrorum,] Argivis Antenorem legatum divum miserunt, qui-diceret Atridis et aliis Danais, ut-Argiva Helena atque opibus multis acceptis desinerent a-bello; satis cruciati-sunt Troes.

Sic ille quidem dixit aggressus, ac volebant Achaei.

Sed Ulysses Tydidesque eos prohibuerunt reversi, narrantes, quae inter-Troes mixti noctu vidissent.

Quare omnes prohibuerunt, infecta-relegationem remittentes.] Ipsi igitur capiendam suadent Trojanam urbem. Non-sane Ulyssem scio bene, quando Trojani retinuerint, utrum illa nocte exploratorem, an potius alia.

Illum enim Hecuba retinebat, solvit autem mox.

At me dolosa conjux Isaaci

afflxit vehementer, leprosis autem gratiscata-est multum, quia ipsi bene grata omnia faciebant,

sed ego ei non obsecutus-sum; certe multo utilius-fuissest. Ideo ejus injuria recordatus, non curavi cognoscere, quando Troes Ulyssem Trojanam includerent in urbe.

Unum hoc scienter ac vere referam,

quod fuerit injustus et dolis obnoxius,

qui quamvis ignavus esset vir, bellis gaudebat.

Sic igitur etiam tunc legatione Trojanorum remissa, meditatus-est versutus Trojanam dejicere urbem, et jam ligneum magnum equum jussit exstrui.

Statim igitur ΑΞΑΙΔΕΣS hæbilissimus dixit Epetus :

Hic meus quidem labor, vos autem milii apportate materiam.] Sic locutus-est vir; illi autem alacres-ruebant ad opus.

At cum jam omnia utilia ligna apportassent, divinis manibus ingentem erexit equum,

colorabatque auro atque argento, bene uti convenit, splendoremque lapidum ejus in oculis posuit.

Venter autem erat amplius, capiebatque intus multos.

In-ventre autem clandestina porta, inque pedibus rotulae erant.] At postquam fecit ingens Martis opus, viginti tres intrarunt viri periti Martis.

Primum Neoptolemus, Diomedes et Cyanippus,

Idomeneus, Menelaus atque Oilei filius fortis Ajax,

Calchas Teucerque et Nestorides Thrasymedes,

Eumelusque, Leontes. Eurypylique vis,

Δημοφόνων Ἀκάμας τε καὶ Ἀντικλος, δις θάνεν ἦππω, Πηνέλεως τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἐπὶ τοῖσιν, Ἱφιδάμας, πρὸς δ' Εύρυδάμας καὶ Ἀμφιδάμας τις,

650 σὺν δ' ἀρα τοῖσιν Ἐπειδέκατοι οὐδενές πολύθουλος.

Ἄλλος δέ τοι τρειδῶν βαιών⁷ ἀλλων εἴδος ἔνισπω· αὐτὸρ ἐπειτὴ⁸ ἔρειν πάντα πάλιν, εἰδὲ κατὰ κόσμον.

Ἔτοι μὲν κρατέων Ἀγαμέμνων, κοίρανος ἀνδρῶν, λευκὸς ἔην, μέγας, εὐρυπώγων, κυανοχάτης,

655 ἡγενής, εὐπάθευτος, μακάρεσσιν ὑμοῖος.

Τοῖος δ' ἀδελφὸς βαιός ἔην δέμας, εἶχε δέ τὸ δέδρος· πυρδόρχοος δέ τὸ ἔην, δασυπώγων, ξανθούεθειρος.

Νέστωρ δ' αὖτε μέγας ἥδε κατάρρις, γλαυκόφθαλμος, μάκροψις, ἅπτασθεντος, λευκοκόμης, πολυφράδυων.

660 Τίδης δέ τοι τρειδῶν καρδίας, μετογήλιξ, κονδύλιξ, δασυπώγων, εὔριν, οὐλοκάρηνος, Μηριόνης βαιός, πλατύς, εὔθριξ, οὐλούεθειρος,

λευκὸς, στρεβλόρριν, εὐπώγων, εὐρυμέτωπος.

Λοχρός δέ αὖτε ἀρρένην μαχρός, δῆστε δὲ τοῖο φαλοκάδη,

665 μάκροψις, μελίχρονος, οὐλούθριξ, κυανοχάτης.

Κάλχας μικρὸς ἔην, λεπτὸς, λευκὸς, δασυχάτης, κράτη φέρων πολιτήν, διλόευκον πρὸς δέ τὸ ὑπήνην.

Τυδείδης δέ ἄρα σύμματος ἦν τεσταράγωνος, εὐσχήμων, σιμὸς, σιμαύχην, ξανθογένειος.

670 Δουρατέου δέ ἄρα ἵππου τέκτων ἦν, Ἐπειδές, λευκὸς, ἐν ἡλικίῃ, μέγας, εὐχαρις, εἴδει καλός.

Αὐτὸρ οὐδετεῖς ἡλικίην μέσος ἦν ἴδε γάστωρ, λευκὸς, ἀπλούθριξ, ἥδε κατάρρις γλαυκιών τε·

675 ὕστατος αὖτ' ἀλλοι ἐπιθέκει ποτὶ δούρεον ἵππον, τοῦδε θύρην κλήσει· ρίγια δέ εἰδετο ἔργα.

Αὐτὸρ ἐπειτὴ κείνοι ταλαχάρδοι εἰς λόγον ἥλθον, ἥρων ἀλλων δοῖι ἥσαν δῆριμοι μῆνες

πῦρ ζαφεγές προσέκαν, ὅφρα κλισίας ἀμαθύνη. Τοὶ δέ τὸ ἔπειτα τελείστη περώντες ψευδέα νόστον

680 εἰς Τένεδον κατάγοντο, Σίνωνα δὲ Τροΐη ἔασαν γυμνὸν, ἐνὶ μελέσσιν ἔκουσια τραύματ' ἔχοντα· τῷ δέ ἄρα πᾶν ἐτέατο Αχαιῶν ἔργον ἀνύσται.

Οὐρῷ μὲν τὰ τελείστη ἔργα δόλοιο Αχαιῶν· αὐτὸρ ἐπειτὴ καλὴ ἐφάνη φαειμύρθοτος Ἡδός,

685 Γρῖες ἀνεγρύμενοι μάλα μέρμερα ἔργα θεῦντο. Αὐτὸρ ἐπειτὴ κατέβησαν δοῖι πάρος ἥσαν Αχαιοῖ, εἰσορόωντες θήπεον, οὐδὲ δύναντο νοῆσαι.

Τοῖς δέ Σίνωνα δόλομητις ἐπέέρθαμε τραύμασι βρίθων.

Μειλιγίοις δέ δέρνων ἀναιρέστο, τίς ποθεν εἴη.

690 Οὐ δέ δολοφροσύνησιν ἀμείθετο ἀγκύλα πάντα.

Εἰμὶ μὲν ἐκ Δαναῶν, Δαναοὶ δέ με ἔδρασαν οὕτως, ὑμέτερον καλέοντες ἀργύρόνα, ὃς Παλαυῆδη.

Τόνδε⁹ ἄρα δούρεον ἵππον σγαλμὸν ἀνέθεντο Αθήνη, φάντες δοῖι Τρώεσσιν διλέθοισιν ἥμαρος ἐσεῖται,

695 εἰς κεν ἐδέτε μιν οὐδὲ νεῳ ἀγάγητε Αθήνης.

Ως φάτο· τῷ δέ τὸ δέρνων πόρεν εἴματα σιγαλόεντα.

Τρώες δέ αὖτε προτὶ ἀστο πελώριον εἴρουν ἵππον,

νήπιοι, οὐδὲ¹⁰ ἐνόρησαν ἐδόν φθόρον ἐγκονέοντες.

Αὐλοὶ δέ τὸ καὶ φόρμιγγες βρέμον ἀπλετον ἥχην.

700 Τρυφιόδωρος δέ οὐκ εἰδὼς, δοτε πέρθετο Τροίη,

Demophon Acamasque et Anticlus, qui mortuus-est in -equo,] Penelusque Megesque et Antiphates ad illos, Iphidamas, prætereaque Eurydamas et Amphidamas quidam,] cum his autem Epeus et Ulysses versutus.

Sed Atridarus inferiorumque aliorum speciem expōnam;] at dein narrabo omnia rursus, bene ut convenit. Profecto quidem imperator Agamemnon, dux virorum, candidus erat, magnus, longa-barba, nigricomus, nobilis, bene-educatus, diis similis.

Ejus frater autem parvus erat corpore, habebat vero latitudinem,] ruficolor autem erat, densa-barba, flavicomus. Nestor contra magnus ac naso-demissio, glaucis-oculis, longe-videns, subrufus, albicomus, sapientissimus.

Idomeneus vero velox, nigricolor, media-statura, brevi-coma, densa-barba, pulcro-naso, crisp-capite, Meriones parvus, latus, pulricomus, crispis-capillis, candidus, torto-naso, pulcra-barba, lata-fronte. Locrus vero erat longus, oculique ejus strabi, longe-videns, mellicolor, crispicomus, nigris-capillis.

Calchas parvus erat, gracilis, candidus, densis-capillis, caput habens canum, plane-albam vero insuper barbam. Tydides autem corpore erat quadratus, bono-habitu, simus, acclivi-service, flava-barba.

Lignei vero equi faber, Epeus, erat candidus, juventutis-estate, magnus, gratiosus, facie pulcer.] At Ulysses statuta media erat atque ventriosus, candidus, simplicibus-comis, ac naso-demissio glaucis-oculis.] Postremus vero aliorum ingressus in lignum equum,] hujus portam clausit; horrenda autem videbantur opera.] At postquam illi aerumnosi in latibulum intrarunt, heroum aliorum quotquot erant fortes filii ignem ardente injecerunt, qui castra in-pulverem-redigere.] Hi vero remigatione transmissi fictum redditum in Tenedum devecti sunt, Sinonem autem Trojæ reliquerunt nudum, in membris spontanea vulnera habentem; huic autem totum commissum-est Achaeorum opus perficiendum.] Primo-mane quidem perfecta-sunt opera doli Achaeorum.] At quando pulcra apparebat lucifera Aurora, Trojani exasperfacti valde gravia opera videbant. At postquam descenderunt, ubi prius fuerant Achaei, intuiti stupebant, neque poterant intelligere.

His autem Sinon dolosus currit vulneribus oneratus. At blandis-verbis senex (*Priamus*) interrogavit, quis et unde esset.] Is igitur astutiis respondit versuta omnia. Sum quidem e Danais, Danai autem me affecerunt ita, vestrum me vocantes adjutorem, ut Palamedem. Hunc vero lignum equum donarium obtulerunt Minervæ, dicentes Troibus exitiosum diem fore, si siveritis eum hic neque in templum duxeritis Minervæ. Sic dixit; ei vero senex dedit vestes splendidias. Troes vero ad urbem ingentem trahebant equum, stulti, neque intelligebant suum exitium se-accelerare. Tibiae autem ac citharae resonabant immenso sonitu. Tryphiodorus vero haud sciens, quando expugnata-fuisset

πολλοῖς σὺν ἑτέροις κάμε δοκέων ἀπαχύσκειν,
οὕνεκα μ' Ἰσαάκιος ἀτίσσατο αἰσχετίμας,
ἀνθίσινος ἐστεφάνωσε τὸν ἵππον ἐκ ποταμοῦ,
χειμῶνος μεσάτοιο ἔοντος, ὃς ἐρεείνω⁹

705 Ὁρφεὺς γάρ μ' ἐδίδαξεν, ἀπ' ἀνέρος ἄλλου ἀκούσας,
ψευδέα μή ποτε μῆθον ἐνίσπειν ἀνθρώποισιν.
Ἄλλὰ τὰ μὲν ἡρέων καὶ οὐκ ἀτέλεστα ἔσω.
Ἴππον δ' ὡς ἐνόησε καθελκόμενον Κασσάνδρη,
Τρωσὶ τορὸν βοάσκε κατάζαι ἢ καταπρῆσαι,
710 μηδὲ πόλει φερέμεν τυκτὸν κακὸν δόριμόεργον.
ὌΩΣ η̄ μὲν βοάσκε, πατήρ δ' ἐπὶ πύργον ἐνεῖρξεν
οἴτε μακινομένην· η̄ δὲ γοάσκε πεσοῦσα.
Λαοκόων δὲ μόνος δορὶ τόνδ' ἵππον οὐτήσας,
παῖδα δρακοντείοισιν ἀπώλεσεν ἐσθόλον ὁδοῦσιν.

715 Οἱ δὲ ἐς Ἀθηναίες ποτὶ ἐσπερον ἥγανον ἵππον.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ἐπέρεξαν ἐνὶ βωμοῖς ἔκατομβας,
κρητῆρες θανάτοιο περὶ πτόλιν ἤσαν ἀπάντη.
Γυιοβαρῆς Διόνυσος ἐπέβρεμε, χαῖρε δὲ Ἐνυώ.[τας,
Ἀλλάθε δὴ κατέμαρκψεν ἐπ' ἄμβροτος ὕπνος ἀπαν-
720 νῦξ δέ τοι ἔγγιν μέσσην, λαμπρὴ δὲ πέπετελλε σελήνη,
καὶ τότε δὴ Δαναοῖς Σίνων φλόγα δείξεν ἐταίροις.
Οἱ δὲ μάλ' εἰρεσθήσονται πεπεσυμένως ἐλόντες,
δτραλέως ἀρίκοντο καὶ ἔνδοθι πάντες ἔβησαν.
Καὶ τότε δὴ στοναγγή τε καὶ οἰμωγή γένεται ἀνδρῶν,
725 ἀνδρῶν δὴ δὲ γυναικῶν, ὥκυμόρων βρεφέων τε,
κτενομένων κατὰ νύκτα παρὰ κρητῆρις καὶ εὐναῖς.
Αἴματον δὲ πέλαχος ἐπώρυνε κύματα μακρὰ
χαλκείοις ἀνέμοισιν, Ἀρης δὲ ἐπενήκετο λυθρῷ.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀριστήσει σὺν ἄλλοις
730 Δηῆφόρου μελάθροισι πελάσσας, κτείνε μὲν αὐτὸν,
αὐτὸς δὲ στονόεσσαν ἀφείλετο Τυνδαρέωνη.
Αἰακίδης δὲ Νεοπτόλεμος Πριάμον κατέπεψε
ἐς Διὸς ἐρκείοις μέγαν περικαλλέα βωμόν.
Ἐκτορίδας δὲ ἀπὸ πύρων ἄγριος ὁσεν Οδυσσεύς.

735 Κασσάνδρην δὲ ἐν νησὶ Λοκρὸς ἀφείλετο Αἴας.
Τὴν δὲ ἄρα Λαοδίκην ἐνὶ γάσματι δέξατο γαῖα.
Αἰνείας δὲ καὶ Ἀγχίστης φύμον Αὔσονίηνδε,
ἐξ ὧν περ γενεθε Λατίνων πέλεν δέριμούσμος.
Πλῆυρος δὲ αὖτε καὶ ἄλλοι ἔκφυγον υἱός Ἀχαιῶν.

740 Οἱ δὲ ἄλλοι κοινῷ θυνάτῳ κατὰ μοῖραν ἐπέσπον.
Οἶην μὴν Ἀντήνορος εἰρύσαντο γενέθλην
Ἀργεῖοι, ἔνεις μνήμην φορέοντες ἔκεινου,
παρδαλέην προσύροις ἀρίγνωτον σῆμα βαλόντες.
Αὐτὰρ ἐπει τετέλεστο μαχρόγρονον ἔργον Ἀρης,
745 χρυσὸν δικοῦ καὶ ἀργυρὸν ἡδὲ τε Τρώϊον ὅλον
Τρωιάδας τε γυναικας μοιρήσαντες Ἀγαιοὶ,
θύσαντες νεκύεσσιν ἔοις παρὰ θινὶ θαλάσσης,
ώκυμάλων ἐπέδαινον νηῶν κυανοπρώρων,
ἐξ πάτρων δὲ ἀνάγοντο, βαθύρροον οἰδίμα περῶντες.

750 Στησίχορος δὲ ἐρέησιν ἔοις ἐπέεσσιν νόστον,
ἥκεν δοῖοι πελάγει φθάρεν ήδ' δοῖοι ήλιοθον ἄλλῃ,
ἥδ' δοῖοι εἰσαρίκοντο φίλην παρὰ πατρίδα γαῖαν.
Κείνος ταῦτ' ἐρέησιν ἀνήρ, γλῶσσα δὲ ἄρ' ἐμεῖο
βουλῇ Ἰσαακίοι δολόφρονος οἵ τε δάμαρτος

Troja,] multis cum aliis etiam-me putans se-falsurum ,
quia me Isaacus dehonestabat probrosus-honorator ,
floribus coronavit equum e fluvio ,
hiems media cum-esset , ut declaro ;
Orpheus enim me docuit, a viro alio qui-audierat,
ne unquam mendax verbum dicam hominibus.
Sed haec quidem exponam neque imperfecta relinquam.

Equum autem ubi vidit attrahi Cassandra ,
Trojanis acute acclamavit, ut-diffirgerent eum aut com-
burerent]neque urbi ferrent fabricatam calamitatem immam-
nen.] Sic illa clamavit, pater autem in turrem inclusit eam
ut dementem; illa autem ingemuit prostrata .
Laocoön vero solus, hasta hoc equo percusso ,
filium serpentinis perdidit dentibus egregium.
Illi autem in Minervæ templum sub vesperam ducebant
equum.] Sed cum jam sacrificasset in aris hecatombas ,
pocula mortis per urbem erant ubique.
Membris-gravatis Bacchus fremebat, gaudebatque Bellona.

Sed cum jam deprehendisset divinus somnus omnes ,
nox autem esset media , lucidaque oriretur luna ,
tum jam Danais Sinon facem ostendit amicis.
Hi igitur remigatione velocissime vecti ,
mox advenerunt et intus omnes se-contulerunt.
Et tunc jam gemitus atque ejulatus erat virorum ,
virorum ac mulierum, infantiumque brevis-vitæ ,
intersectorum per noctem inter pocula et in lectis.
Sanguineum autem pelagus sustulit undas magnas
æneis ventis, Mars vero nabat in-cruore.
Et tum Menelaus cum principibus aliis
Deiphobi ædibus aggressus, occidit quidem ipsum ,
ipse autem gemebundam abripuit Tyndaridem.
Æacides autem Neoptolemus Priamum interfecit
ad Jovis Hercei magnam perpulcram aram.
Hectoris-filios vero de turribus ferox detrusit Ulysses.
Cassandramque e templo Locrus abripuit Ajax.
At Laodicen in hiatu accepit terra.
Æneas autem et Anchises fugerunt in-Ausoniam ,
e quibus genus Latinorum erat magnanimum.
Pauci vero etiam alii effugerunt filios Achæorum.
Reliqui autem communem mortem fato obibant.
Solam tamen Antenoris servabant familiam
Argivi, hospitalitis memoriam tenentes illius ,
pantherinam-pellem vestibulo clarissimum signum injicien-
tes.]At postquam perfectum-est diuturnum opus Martis ,
aurum simul et argentum ac Trojanas opes
Troadesque mulieres partiti Achæi ,
justis-factis mortuis suis ad littus mari ,
velociς condescenderunt naves nigris-proris ,
inque-patriam revehebantur, altissimum æquor-secantes.
Stesichorus autem narrat suis carminibus redditum ,
et qui in-mari interierint, et qui appulerint alio ,
et qui pervenerint caram ad patriam terram.
Ille haec narrat vir , lingua vero mea
consilio Isaaci dolosi ejusque uxoris

755 ἄρτου δευομένη καταίσχεται, οὐδὲ ἐπαείδει
υὸδὲ θέλει πονέειν, περὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔχουσα.
Καὶ τόσε τίς που εἰσεται ἀνὴρ ὅρθια χρίνων,
ὡς ἄρ' ἀτερ χαμάτοιο ὑμῖν κατὰ πάντ' ἐρέεινα.
Ἄλλ' ὑμεῖς, τέκνα μοιρηγενέων γενετήρων,
760 ἀλλοθεν Ἀργείων νόστον δίξεσθ' ἐπαείδειν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, περὶ τέρματι Μοῦσαν ἐλίσσων,
Τροίην δπόπτε πέρσαν ἀρήσιοι μετέσθιστοι.
Πρωτίστης προπάροιθεν Ὄλυμπιάδος μεγακύκλου
μέτρον ἀπειρέσιον τετραχοσίον λυκαβάντων
765 ὁγδοάτων δεκάτων τε Τρώιον ὥλετο ἀστυν,
ὡς Σικελὸς Διοδωρος ἐν Ἰστορίησιν ἐνείρει.
Ἄλλα τὰ μὲν κατέλεξα κύκλα μεγάλων ἐνιαυτῶν.
Μῆνα δὲ ἡδη ἐρείν ἥμαρτ τ' ἡδε τε ὥρην
οἰκτροτάτου λυκαβάντος, δις ἀλγεσ θήχατο Τροίη.
770 Δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαργηλιῶνος,
τόν β' Αἰωνάριον κικλήσκει μὲν Λογγῖνος,
Ιανουάριον δ' ἀνέρες πάντες καλέουσι.
Νῦξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
παρθένου εἰσελάσσοντα δρόμον μεγάλοισιν ἐν ἀστροῖς,
775 ἥελίου ἀμφ' Αἰγύκερον Κρόνου οἴκον ἔόντος.
Καλλιστὸν δ' οἴρειο κλειναῖ ἦ ἐν Αθήναις
οἰκτροτάτου μεγάλου λυκαβάντος. Κείνη ἐν ὥρῃ,
κείνῃ νυκτὶ δ' Λέσβιος Ἐλλάνικος δείδει,
σὺν τῷ καὶ Δοῦρις, Τροίην ἐλέειν Παναχαιούς,
780 οἰκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας.

pane carens se-inhibet, neque amplius-canit
neque vult laborare , in doloribus animo retento.
Et hoc quicunque sciēt vir recte judicans ,
quod sine difficultate vobis omnia enarraverim.
Agite vos , liberi laeto-fato-natorum parentum ,
aliunde Argivorum redditum petite canendum.
At ego dicam , circa metam Musam flectens ,
Trojam quando expugnarint bellicosi filii Achaeum.
Primam ante olympiadem magni-circuli
spatio immenso quadringentorum annorum
et duodeviginti Trojana perire urbs ,
ut Siculus Diodorus in Historiis resert.
Sed hos quidem recensui circulos magnorum annorum.
Mensem vero jam indicabo diēmque et horam
tristissimi anni , qui dolores paravit Trojæ.
Duodecimus quidem dies erat mensis Thargelionis ,
quem ΑΞοναριον quidem nominat Longinus ,
Januarium autem viri omnes vocant.
Nox autem erat media , lucidaque orta-erat luna ,
incitans cursum virginis magnis in astris ,
sole in Capricorno , Saturni domo , versante
Callisto autem sacerdos celebribus erat in Athenis
tristissimi magni anni. Illa hora ,
illa nocte Lesbius Hellenicus canit ,
cum eo etiam Duris , Trojam cepisse Græcos ,
domum autem venisse luctuosum redditum videntes.

INDEX NOMINUM.

A. ANTEHOMERICA; H. HOMERICA; P. POSTHOMERICA.

A.

Ἄλας, αντος, H. 66.
Ἄεραρδαρέη, ης, H. 223, 437.
Ἄεραδάτης, ου, A. 240.
Ἄγαθων, ωνος, H. 448; P. 50.
Ἄγαμέμων, ονος, A. 197; H. 79; P. 87, 653.
Ἄγαμήδη, ης, H. 436.
Ἄγανος, ου, H. 442.
Ἄγελος, ου, H. 178.
Ἄγήνωρ, ορος, H. 38.
Ἄγχιαλος, ου, H. 88.
Ἄγχιμάχη, ης, P. 182.
Ἄγχίσης, ου, H. 70, 436; P. 737.
Ἄδρηστος, ου, H. 120.
Ἄθηναι, ὥν, P. 776.
Ἄθηναίη, ης, H. 25, 107; P. 715.
Ἄθηνη, ης, A. 69; H. 121, 127; P. 693, 695.
Αἰακίδης, αο, A. 14, 15, 361; H. 228, 301, 322,
343, 364, 450; P. 41, 88, 199, 211, 392,
509, 632, 732.
Αἴας, αντος, A. 299, 377, 390, 406; H. 39, 89,
111, 134, 161; P. 86, 329, 331, 335, 403,
425, 426, 483, 488, 497, 644, 735.
Αἰγόκερος, ου, P. 775.
Αἴδης, ου, A. 235.
Αἴθιοπες, ων, A. 13; P. 215, 346.
Αἴθρη, ης, A. 130, 132.
Αἴμος, ου, A. 273.
Αἰνεάδης, αο, H. 48.
Αἰνείας, αο, H. 71, 80, 84, 237, 436; P. 51,
157, 378, 737.
Αἴσαχος, ου, H. 447; P. 51.
Αἴσηπος, ου, H. 115.
Αἴτωλος, οῦ, H. 43.
Αἰωνάριος, ου, P. 771.
Αἴχαμας, αντος, A. 156; H. 112; P. 647.
Αἴχμων, ονος, H. 277.
Αἴταιος, ου, A. 274; P. 557.
Αἴλαστωρ, ορος, H. 97.
Αἴλεξανδρος, ου, A. 8, 16, 108, 144, 160, 165,
196; H. 128, 131, 132, 441.
Αἴληθεια, ας, A. 385.
Αἴλιος, ου, H. 98.
Αἴλανδρος, ου, H. 98.

Ἄλχηστις, ιδος, A. 238.
Ἄλκιδάμας, αντος, P. 556.
Ἀμάζων, ονος, A. 23; H. 250; P. 193.
Ἀμαζονίδες, ων, P. 9, 183, 185.
Ἀμυντορίδης, ου, A. 185.
Ἀμφιος, ου, H. 89.
Ἀνδροδάϊξα, ης, P. 179.
Ἀνδρομάχη, ης, H. 129, 317; P. 182, 368.
Ἀνδρώ, ούς, P. 179.
Ἀνθεμίδης, ου, H. 39.
Ἀντήνωρ, ορος, A. 161; H. 163; P. 380, 515,
608, 741.
Ἀντιάνειρα, ας, P. 176.
Ἀντικλος, ου, P. 647.
Ἀντιλοχος, οιο, A. 226; H. 37, 86, 117, 225; P.
262, 419, 443, 464.
Ἀντίμαχος, οιο, A. 158, 164.
Ἀντιόπεια, ης, A. 238.
Ἀντιφάτης, ου, P. 648.
Ἀντίφονος, ου, H. 447; P. 51.
Ἀντιφος, ου, H. 40.
Ἀξιλος, ου, H. 113.
Ἀπόλλων, ωνος, A. 35, 50, 89; H. 5, 467; P. 391.
Ἀπρόλιος, ου, A. 81.
Ἀραβες, ων, P. 252, 276, 278, 293.
Ἀραβητης, ιδος, P. 283.
Ἀράθισσα, ης, P. 258.
Ἀργεῖοι, ων, A. 91, 150, 154, 159, 165, 187,
210, 217, 256, 260, 280, 282, 287, 301, 304,
311, 317, 335, 351; H. 6, 11, 17, 109, 175,
180, 183, 203, 229, 321; P. 5, 36, 81, 96,
113, 118, 144, 148, 161, 186, 190, 213, 247,
251, 254, 260, 266, 295, 302, 430, 433, 440,
465, 509, 520, 524, 549, 553, 572, 602, 608,
742, 760.
Ἀργεῖος, α, ον, A. 7; H. 421; P. 610.
Ἀργος, εος, A. 88, 194, 311.
Ἀρειδης, ου, A. 273.
Ἀρετάων, ονος, H. 117.
Ἀρης, ηος ετ εος, A. 23, 35, 212, 399; H. 27,
87, 101, 108; P. 64, 65, 68, 71, 548, 641, 728.
Ἀρχεισιδης, εω, P. 84.
Ἀρτεμις, ιδος, A. 36, 196, 201.
Ἀρχιμήδης, εος, H. 47.
Ἀσκληπιαδης, ου, P. 520.

- Ἀσπιδοχάρμη, ης, P. 180.
 Ἀσσύριος, α, ον, P. 345.
 Ἀστέριος, ου, A. 101.
 Ἀστυάναξ, ακτος, H. 129, 319.
 Ἀστυνόμεια, ης, A. 349.
 Ἀστύαλος, ου, H. 116.
 Ἀστύνοος, ου, H. 65.
 Ἀτρείδης, αο, A. 98, 155, 182, 363, 375, 387; H. 57, 85, 118, 136, 160, 193, 205, 235; P. 311, 540, 609, 651.
 Ἀτρείων, ωνος, A. 376.
 Ἀλήρος, ου, H. 117.
 Ἀλίς, ίδος, A. 172, 191.
 Ἀνσονίη, ης, P. 737.
 Ἀντομέδων, οντος, P. 547.
 Ἀφροδίτη, ης, A. 36, 63, 70, 72; H. 76, 208.
 Ἀχαιοί, ὄν, A. 10, 170, 182, 199, 220, 258, 272, 296, 309, 320, 325, 361, 386; H. 3, 35, 56, 91, 111, 163, 169, 185, 187, 213, 216, 219, 264, 320; P. 38, 40, 103, 109, 154, 259, 276, 279, 311, 339, 342, 354, 428, 438, 444, 454, 477, 485, 497, 510, 578, 612, 682, 683, 686, 739, 746, 762.
 Ἀχάτης, ου, A. 232.
 Ἀχιλεὺς, ἥος, A. 173, 182, 186, 189, 259, 347, 365; H. 8, 243, 375, 381, 393, 396; P. 146, 166, 205, 355, 384, 392, 410, 440, 482, 495, 552, 563.
 Ἀχιλλεὺς, ἥος, A. 180, 264, 268, 277, 281, 284, 304, 362; H. 1, 199, 219, 225, 406; P. 263, 338.
- B.
- Βέρβροια, ας, P. 285.
 Βιοστρόφη, ης, P. 179.
 Βουάτιος, α, ον, H. 118.
 Βορέης, αο, P. 104.
 Βουκολίδης, ου, H. 223.
 Βουκολών, ωνος, H. 115.
 Βούνικος, ου, H. 442.
 Βρισητής, ίδος, A. 355; H. 2; P. 447, 542.
 Βρισεὺς, ἥος, A. 350.
 Βροῦτος, ου, A. 241.
- Γ.
- Γαῖα, ης, P. 300.
 Γανυμῆδης, εος, A. 93.
 Γλαῦκος, ου, H. 123, 125, 133.
 Γωρυτέσσα, ης, P. 178.
- Δ.
- Δανάος, ου, H. 42; Δαναοί, ὄν, H. 202, 231; P. 163, 486, 517, 609, 691, 721.
 Δαρδανίδης, ου, H. 337.
- Δαρδανίων, ωνος, H. 403; P. 237.
 Δάρης, ητος, H. 53.
 Δέσιος, ου, A. 87.
 Δηϊδάμεια, ης, P. 538.
 Δηϊκών, ωντος, H. 79.
 Δηϊφοδος, ου, H. 448; P. 50, 158, 353, 358, 376, 393, 600, 730.
 Δημοκόν, ωντος, H. 41.
 Δημοφόνων, ωντος, P. 647.
 Δέκη, ης, H. 151.
 Δίκτυς, υος, P. 598.
 Διόδωρος, ου, Σικελὸς, P. 766.
 Διομήδης, εος, A. 156; H. 44, 49, 63, 110, 176; P. 643.
 Διόνυσος, ου, P. 718.
 Διώρης, εος, H. 42.
 Δολοπίων, ονος, H. 60.
 Δόλοπες, ων, A. 175.
 Δόλων, ωνος, H. 190.
 Δοῦρις, ιος, P. 779.
 Δρῆσος, ίου, H. 114.
 Δύσπαρις, ίδος, A. 5; P. 358, 396, 418, 587.
- E.
- Ἐγγεσίμαργος, ου, P. 180.
 Ἐκάθη, ης, A. 39, 44, 46, 143; H. 435, 443; P. 366, 619.
 Ἐκάτη, ης, P. 182.
 Ἐκτορίδαι, ὄνων, H. 360, 377; P. 743.
 Ἐκτωρ, ορος, A. 11, 232; H. 87, 90, 99, 108, 110, 121, 127, 133, 134, 162, 214, 217, 221, 244, 249, 266, 272, 300, 318, 322, 333, 334, 338, 351, 355, 362, 387, 388, 402, 408, 418, 456, 480, 483, 488; P. 21, 35, 122, 359, 430.
 Ἐλατος, ου, H. 119.
 Ἐλένη, ης, A. 7, 141, 148, 154, 285; H. 16, 163, 165, 439; P. 600, 610.
 Ἐλενος, ου et οιο, A. 16; H. 100, 121, 447; P. 49, 373, 571, 579.
 Ἐλεφήνωρ, ορος, H. 38.
 Ἐλλάς, ἀδός, A. 382.
 Ἐλλάνικος, ου, P. 14, 778.
 Ἐλλη, ης, H. 466.
 Ἐλληνες, ων, A. 9, 25, 81.
 Ἐλωρὸς, οῦ, A. 274; P. 555.
 Ἐμπεδόκλειος, α, ον, H. 138.
 Ἐννοσίγαιος, ου, A. 96.
 Ἐνοσίχθων, ονος, H. 203.
 Ἐνυώ, οῖς, P. 258, 718.
 Ἐπειός, οῦ, A. 17; P. 632, 650.
 Ἐρεθος, ους, A. 67.
 Ἐρις, ίδος, A. 71.

¹Ἐρμῆς, οὐ, Α. 36.
¹Ἐρως, ωτος, Ρ. 64, 65, 67, 70.

Ἐύαδην, ης, Α. 238.
Ἐύδοια, ας, Α. 391.
Ἐύμηλος, ου, Ρ. 646.
Ἐύριπίδης, ου, Ρ. 503.
Ἐύρυαλος, ου, Η. 114.
Ἐύρυδάμας, αντος, Η. 66; Ρ. 649.

Ἐύρυλόφη, ης, Ρ. 181.
Ἐύρυπολος, ου et οιο, Α. 15; Η. 60, 118, 197, 201; Ρ. 518, 584, 646.
Ἐύσωρος, ου, Η. 112.
Ἐύφορθος, ου, Α. 232; Η. 223.
¹Ἐχέμων, ονος, Η. 68.
¹Ἐγέπωλος, ου, Η. 37.

Z.

Ζενς, Ζὴν (Α. 35), Ζηνὸς et Διὸς, Α. 19, 97, 100, 102, 103, 106, 208; Η. 25, 125, 171, 213, 216, 274, 281, 290, 474, 468.

H.

¹Ἡλιος, οιο, Α. 49, 51; Η. 33.
¹Ἡτίων, ωνος, Η. 359.
¹Ἱονεὺς, ης, Η. 133.
¹Ἡλις, ιδος, Ρ. 577.
¹Ἡνιοπεὺς, ης, Η. 177.
¹Ἡρακλῆς, ἔος et ης, Α. 21; Η. 92.
¹Ἡρακλείδης, ου, Α. 269.
¹Ἡρη, ης, Α. 64; Η. 107, 202, 212, 276.
¹Ἡριγένεια, ης, Η. 192, 285, 290; Ρ. 136.
¹Ἡραιστος, οιο, Η. 55; Ρ. 294.
¹Ἡώς, οῦς, Η. 281; Ρ. 684.

Θ.

Θαλυσιάδης, ου, Η. 37.
Θαργηλιῶν, ὕνος, Ρ. 770.
Θεανὼ, οῦς, Α. 239; Η. 436.
Θερμώδων, οντος, Ρ. 7.
Θερσίτης, ου, Ρ. 201, 204, 206.
Θεστορίδης, αο, Α. 196.
Θέτις, ιδος, Α. 68, 178; Ρ. 459, 531.
Θησείδης, ου, Α. 156.
Θόας, αντος, Η. 43
Θόων, ωνος, Η. 67.
Θρασυμήδης, εος, Ρ. 645.
Θρῆκες, ων, Η. 190.
Θυμβραῖος, οιο, Ρ. 409.
Θύμβρη, ης, Ρ. 391, 405.
Θωρήκη, ης, Ρ. 181.

I.

¹Ιάλμενος, ου, Ρ. 87.

¹Ιανουάριος, ου, Ρ. 775.
¹Ιδαῖος, ου, Η. 166, 311, 442.
¹Ιδη, ης, Η. 105, 465.
¹Ιδομενεὺς, ης, Η. 57; Ρ. 87, 644, 660.

¹Ιερὴ, ης, Α. 279; Ρ. 558.
¹Ιλένς, έος, Ρ. 644.
¹Ιλιαχὸς, ἡ, δν, Α. 1.
¹Ιλιος, ου, Η. 121, 265, 417.

¹Ινδὸς, ὕν, Ρ. 222, 243, 252, 312, 336.

¹Ιοδόκη, ης, Ρ. 187.

¹Ιόξεια, ης, Ρ. 179.

¹Ιούνιος, οιο, Α. 87.

¹Ιπποδάμεια, ης, Α. 350, 355; Ρ. 447.

¹Ιπποθόη, ης, Ρ. 176.

¹Ιππόθοος, ου, Η. 448; Ρ. 49.

¹Ιππόλοχος, οιο, Η. 123.

¹Ιππολύτη, ης, Ρ. 11.

¹Ιρις, ιδος, Α. 212.

¹Ισαάκιος, οιο, Η. 143; Ρ. 284, 620, 702, 754.

¹Ιστριάδης, αο, Ρ. 555.

¹Ιστρος, οιο, Α. 274.

¹Ιριγένεια, ης, Α. 195.

¹Ιριδάμας, αντος, Ρ. 649.

¹Ιφίνοος, ου, Η. 133.

K.

Καλήσιος, ου, Η. 113.

Καλλιόπεια, ης, Α. 2.

Καλλιστώ, οῦς, Ρ. 776.

Κάλχας, αντος, Ρ. 645, 666.

Κασσάνδρη, ης, Η. 410, 443; Ρ. 370, 735.

Κεφάλληνες, ων, Α. 383.

Κλυταίμνηστρα, ας, Α. 195.

Κλύτιος, οιο, Η. 437.

Κνῆμις, ιδος, Ρ. 181.

Κόδυτος, ου, Ρ. 10, 13, 282, 522, 584, 597.

Κοίρανος, ου, Η. 97.

Κόρυθος, ου, Η. 442.

Κόων, ωνος, Η. 194.

Κρήθων, ωνος, Η. 80

Κρήτη, ης, Α. 100, 107, 135; Κρῆται, άων; Α.

101.

Κρονή, ης, Η. 279.

Κρόνος, ου, Η. 27, 33, 281, 289, 472, 473; Ρ.

39, 775.

Κυάνιππος, ου, Ρ. 643.

Κύκνος, ου, Α. 257.

Λ.

Λαέρτης, αο, Ρ. 487.

Λάμπος, ου, Ρ. 138.

Λαοδάμεια, ης, Α. 227, 246.

Λαοδάμος, ου, Η. 319.

Λαοδίκεια, ης, H. 443.
 Λαοδίκη, ης, P. 736.
 Λαοθόν, ης, H. 438.
 Λαοκόων, ωντος, P. 713.
 Λάτινοι, ων, P. 738.
 Λέλεγγες, ων, A. 359.
 Λεοντεύς, ἔως, P. 646.
 Λέσβιος, ου, P. 778.
 Λέσβος, ου, A. 372.
 Λήπτος, ου, H. 118.
 Λῆμνος, ου et οιο, A. 298; P. 576, 580.
 Λογγῖνος, ου, P. 771.
 Λοκρὸς, οῦ, A. 300; H. 215; P. 664, 735.
 Λουκρετίη, ης, A. 239.
 Λυκάων, ονος, P. 48.
 Λύκιοι, ων, H. 96.
 Λυκομήδης, εος, A. 175.
 Λυκόφρων, ονος, P. 597.
 Λυσίας, ου, P. 14.

M.

Μάρκελλος, ου, H. 48.
 Μάρκος, ου, (Μάρκελλος), H. 48.
 Μαχάων, ονος, H. 21, 197, 198; P. 521, 583.
 Μέγης, ητος, P. 648.
 Μελάνθιος, ου, H. 118.
 Μελάνιππος, ου, P. 554.
 Μεμονόες, η, ον, P. 261, 308.
 Μέμνων, ονος, P. 235, 239, 241, 280, 283, 290,
 300, 313, 316, 317, 330, 334, 345.
 Μενέλαος, ου, A. 98, 99, 135, 155; H. 17, 19,
 58, 82, 120, 222; P. 83, 644, 729.
 Μενεσθεύς, ἔως, P. 88.
 Μενέσθης, ου, H. 88.
 Μενέσθιος, ου, H. 132.
 Μέτων, ωνος, H. 470.
 Μηριόνης, ου, H. 59; P. 83, 662.
 Μοῖραι, δην, A. 28, 32.
 Μοῦσα, ης, A. 19; P. 435, 761.
 Μύδων, ωνος, H. 86.
 Μυκηναῖοι, ων, A. 383.
 Μύνης, ητος, A. 359.
 Μυρμιδόνες, ων, A. 183; P. 445, 549, 553.
 Μυρίνη, ης, A. 218.
 Μυσδς, οῦ, P. 519; Μυσοὶ, δην, A. 282, 323; P.
 269, 272, 275, 519, 554, 566.

N.

Νεμέδης, οῖο, λέων, A. 104.
 Νεοπτόλεμος, οιο, P. 523, 562, 566, 643, 732.
 Νεστορίδης, ου, P. 645.
 Νέστωρ, ορος, A. 177; H. 83, 170, 176, 198,

200, 205; P. 87, 262, 280, 458.
 Νηρεὺς, ηος, P. 452.
 Νηρεὺς, ἔως, A. 278.
 Νοήμων, ονος, H. 98.
 Νῦξ, κτὸς, H. 279, 285, 289.
 Νύμφαι, δην, H. 465.

E.

Ξανθικὸς, οῦ, A. 80, 81.
 Ξάνθος, ου et οιο, H. 67, 240, 409; P. 148,
 210, 355.

O.

Οδίος, ου, H. 57.
 Οδυσσεὺς, ηος, A. 322, 332, 340, 406; H. 96,
 116, 189, 195; P. 402, 483, 572, 613, 650.
 Οδυσσεὺς, ἔος, A. 155, 177, 194, 297, 307, 326,
 363; H. 41; P. 408, 514, 603, 617, 625,
 672, 734.
 Οἰνόμαος, ου, H. 99.
 Οἰνώνη, ης, A. 239; H. 438.
 Ολυμπος, ου, A. 34.
 Ομηρος, ου, A. 6; H. 25, 55, 230.
 Ορέσθιος, ου, H. 100.
 Ορέστης, ου, H. 99.
 Ορούλοχος, ου, H. 80.
 Ορφεὺς, ἔως, P. 522, 574, 705.
 Οτρήρη, ης, P. 8, 57, 127.
 Οὐρανὸς, ου, H. 276.
 Οὐρανίωνες, ων, H. 329, 347.
 Οφελτιος, ου, H. 114.

Π.

Παλαμήδης, εος, A. 155, 265, 287, 316, 327,
 331, 364, 366, 369, 370, 371; H. 3, 6, 229;
 P. 692.
 Παλλὰς, ἄδος, P. 512.
 Πάρμαων, ονος, H. 447; P. 49.
 Παναγαιοὶ, δην, A. 187, 191, 315, 321, 329, 348,
 393.
 Πάνδαρος, ου, H. 19, 22, 63, 69.
 Πανέλληνες, ωγ, A. 205.
 Πανθεῖη, ης, A. 240.
 Πάριος, ου, A. 59, 75, 78.
 Πάρις, ιδος, A. 31, 54, 59, 78, 125; H. 17, 28,
 447; P. 48, 159, 353.
 Πάτροχος, ου et οιο, A. 11, 185; H. 199, 224,
 233, 239, 270; P. 419, 443, 464, 466, 475.
 Πείρως, ω, H. 42.
 Πέλοψ, οπος, P. 577.
 Πενθεσλεια, ης, A. 12; H. 250; P. 8, 19, 94,
 100, 108, 119, 121, 126, 140, 157, 195, 207,
 210.

Πήγασος, ου, P. 139.
 Πηδαῖος, ου, H. 59.
 Πήδασος, ου, H. 115.
 Πηλείδης, ου et αο, A. 10; H. 188, 234, 246,
 249, 254, 270, 324, 328; P. 125, 202, 305,
 357, 406, 444, 463, 500.
 Πηλεύς, ηος, A. 68, 178; P. 469.
 Πηνέλεως, ω, P. 648.
 Πιδύτης, ου, H. 116.
 Ποιάντιος, α, ον, P. 580, 585.
 Πολιήτης, ου, P. 51.
 Πολίτης, ου, H. 448.
 Πολύδωρος, ου, H. 451.
 Πολύδος, ου, H. 66.
 Πολυζείνη, ης, H. 315; P. 498.
 Πολυζένη, ης, H. 381, 398; P. 389.
 Πολυπότης, ου, H. 116.
 Πορκίη, ης, A. 241.
 Ποσειδών, ωνος, H. 293.
 Ποσειδῶν, δνος, H. 203; P. 111.
 Πουλυδάμας, αντος, P. 216, 236, 240, 335, 347.
 Πριαμίδης, αο, H. 272.
 Πρίαμος, ου et οιο, A. 4, 39, 48, 57, 74, 75,
 369; H. 40, 68, 295, 308, 310, 327, 337,
 396, 439, 481; P. 22, 119, 122, 124, 234,
 363, 387, 388, 498, 601.
 Πρύτανις, ιος, H. 98.
 Πρωτεσθλαος, ου, A. 222, 247; H. 218.
 Πρωτεύς, ηος, A. 149.
 Πυλαιμένης, εος, H. 85.
 Πύρρος, ου, P. 526.

P.

Ρῆσος, ου, H. 190, 191.
 Ροιτείον, ου, P. 491.

Σ.

Σαλαμίς, ἵνος, A. 391.
 Σαρπηδὼν, οντος et ὄνος, A. 11; H. 78, 91, 220.
 Σεισχθων, ονος, A. 137; P. 456.
 Σείριος, ου, H. 51.
 Σᾶλαι, ἀων, P. 285.
 Σᾶλαγος, ου, H. 89.
 Σελήνη, ης, A. 207.
 Σθενόθοια, ας, A. 245.
 Σιγεῖον, οιο, P. 459, 465.
 Σικελὸς, οῦ, P. 766.
 Σιμοείσιος, ου, H. 39.
 Σίνων, ωνος, P. 688, 721.
 Σκαμάνδριος, ου, H. 58.
 Σκάμανδρος, ου, H. 61, 253, 463; P. 207, 208,
 384.

Σκύθαι, ἔων. P. 23.

Σκυθόμητρες, ων, A. 22.
 Σκύρος, οιο, A. 175; P. 523, 532.
 Σπάρτη, ης, A. 97, 145, 146.
 Στησίχορος, ου, P. 750.
 Συρηκόσιος, α, ον, H. 46.
 Σῶκος, ου, H. 195.

T.

Τάνταλος, ου, A. 94.
 Ταραντῖνοι, ων, P. 219.
 Τελαμῶν, δνος, P. 309.
 Τένεδος, οιο, A. 257; P. 680.
 Τεύθρας, αντος, H. 100.
 Τεῦχρος, ου, A. 117, 181; P. 83, 645.
 Τηλέμαχος, οιο, A. 308.
 Τηλεφίδης, ου, P. 519, 558, 561.
 Τήλεφος, ου, A. 269, 273, 284, 324.
 Τιτῆνες, ων, H. 280.
 Τληπόλεμος, ου, H. 91.
 Τοξοάνασσα, ης, P. 177.
 Τοξοφόρη, ης, P. 177.
 Τρῆχος, ου, H. 99.
 Τροίν, ης, A. 8, 18, 20, 42, 55, 78, 83, 134,
 145, 146, 162, 165, 169, 209, 210, 312, 379;
 H. 22, 34, 407, 408, 423, 481; P. 15, 40,
 227, 234, 348, 484, 512, 513, 517, 575, 680,
 700, 762, 769, 779.
 Τρυφιόδορος, ου, P. 209, 700.
 Τρωάδες, ων, H. 127, 336.
 Τρωϊς, ἀδος, P. 258; Τρωϊάδες, ων, A. 141,
 H. 307, 410, 414, 434, 438; P. 34, 44.
 Τρωϊλος, ου, H. 449; P. 52, 353, 358, 362, 382,
 385.
 Τρωϊος, α, ον, A. 42, 140; H. 38; P. 26, 80,
 102, 227, 237, 259, 345, 578, 616, 625, 630,
 745, 765.
 Τρώς, ωδος, A. 368; Τρῷες, ων, A. 4, 26, 29, 38,
 44, 46, 50, 53, 77, 141, 148, 150, 154, 157, 167,
 172, 212, 216, 218, 255, 258, 261, 317, 341,
 34; H. 12, 14, 17, 18, 22, 35, 64, 78, 90,
 10, 109, 111, 163, 166, 175, 183, 185, 189,
 193, 213, 236, 251, 257, 265, 269, 302, 336,
 345, 414, 419, 420, 421, 455, 476, 478; P.
 32, 112, 124, 161, 163, 185, 191, 212, 245,
 267, 349, 359, 361, 407, 425, 429, 447, 484,
 488, 518, 550, 569, 586, 595, 603, 604, 607,
 611, 614, 617, 625, 629, 685, 694, 697, 709.
 Τυδείδης, ου, H. 64, 74, 81, 102, 107, 123,
 189, 197; P. 89, 206, 604, 613, 668.
 Τυδεύς, ηος, H. 113; P. 514.
 Τυνδάρεως, οιο, A. 171.
 Τυνδαρεώνη, ης, A. 124, 169; P. 600, 731.
 Τύριος, α, ον, A. 133, 139.

INDEX NOMINUM.

Τυφῶν, ὄνος, Ρ. 301.
Τυφῶς, ὁ, Ρ. 568.

Υ.

Ὑπήνωρ, ορος, Η. 65.
Ὑψήνωρ, ορος, Η. 60.

Φ.

Φαέθων, οντος, Ρ. 138.
Φαιδρη, ης, Α. 245.
Φαινοψ, οπος, Η. 67.
Φαίνων, οντος, Α. 35.
Φαιστος, ου, Η. 57.
Φαρέτρη, ης, Ρ. 178.
Φέρεχλος, ου, Η. 59.
Φηγεὺς, ἔως, Η. 53.
Φιλοκτήτης, αο, Α. 298; Ρ. 576, 589.
Φλάχιος, ου, Ρ. 503.
Φοῖδος, ου, Α. 53; Η. 467; Ρ. 406.

Φοῖνιξ, ιχος, Α. 185; Ρ. 216, 236.
Φοίνικες, ων, Ρ. 336.
Φρόντις, ιδος, Η. 437.
Φύλακος, ου, Η. 118.
Φυλείδης, ου, Η. 59.
Φυλονόμη, ης, Α. 275.

Χ.

Χάος, εος, Α. 67.
Χαλκάρη, ορος, Ρ. 181.
Χάριτες, ων, Α. 125; Ρ. 129.
Χείρων, ωνος, Α. 178.
Χρόμιος, ου, Η. 68, 97.
Χρυσῆς, ιδος, Α. 353.
Χρύσης, ου, Α. 349.

Ω.

Ωαρίων, ωνος, Η. 51.

**ASII, PISANDRI,
PANYASIDIS, CHOERILI ET ANTIMACHI**

FRAGMENTA CUM ANNOTATIONE EDIDIT.

FRED. DÜBNER.

PRÆFATIO.

FINITO hoc volumine, quod epicorum poetarum septem complectitur carmina et fragmenta, ægre tulit literatissimus auctor Collectionis, prorsus abesse nomina in illo genere poeseos olim celebratissima, *Pisandri*, *Panyasidis*, *Antimachi*. Quorum postremum, copia reliquiarum illos longe superantem, quum ante decennium fere accuratius tractasse mihi viderer, Viro egregio me in his fragmentis partim colligendis, partim augendis et retractandis operam positurum significavi. Quod præstiti, ut potui, otio usus vehementer circumscripto, non ita tamen angusto, ut hinc mihi possit omissorum admissorumve impunitas esse. Et eximie adjuvabar virorum aliquot præstantissimorum scriptis, in primis Welckeri et O. Mülleri, quæ suis quæque locis indicantur: nam ab aliis quæcumque sumpsi, ea leguntur cum nominibus ipsorum. *Chœrili* quoque fragmenta, ob continuitatem, in illam seriem recipienda esse duxi, et *Asii* pauculas reliquias præmittendas.

Quum eam partem negotii, quæ molestissima erat, peregisset et Pisandri Panyasidisque fragmenta corrasisset undecumque, affertur mihi H. Dültzeri liber, *fragmenta epicæ poeseos Græcorum ad tempora usque Alexandri M.* complectens (Coloniæ, 1840). Ex quo didici de Panyasidis vita et poesi scripsisse duos viros juvenes, Tzschrnerum et Funckeum, præterea Ecksteinum in Erschii et Gruberi Encyclopædia. Hac igitur statim inspecta, gavisus sum Ecksteinum jam in usum convertisse illa scripta (Tzschrneri *de Panyasidis Halicarnassei poetæ vita et carminibus*, Vratislav. 1836; Funckei *de Pan. Halicarnassensis vita et poesi*, Bonnæ, 1837), quæ in his regionibus frustra quæsivisset; et vidi me in iis, quæ jam typis expressa tenebam, nihil scripsisse quod hoc loco retractandum esset; sed lectoribus commendamus accuratam dissertationem Ecksteinii, Encyclopædiæ voce *Panyasis*, p. 8—14; id solum annotantes, viro docto natum videri poetam circa

olympiadēm 65, motū autem contra Lygdamidēm tyrannū, in quo occubuit poēta, ponendū olympiadis 82 anno fere 3.

In fragmento 6 Panyasidīs, versu 4, Dūntzerus quoque scripsit ἐπιθῆσι, ex Funckeī conjecturā, sed cetera hoc modo,

ἐσθλοῖς τε ξενίοις κακὴν ἐπιθῆσι τελευτήν,

omisso δ'. Verum quantivis pretiū est medicina ultimo versui ejusdem fragmenti allata ab Nækio, in Funckeī libello, uti suspicor, prodita

Καὶ γάρ οἱ Ἀτηναῖοι τε καὶ Ὑδρίοις αἴσιοί εἰμι· ὅπηδεῖ.

Idem Dūntzerus, cui hujus emendationis notitiam debo, in fragmento 15, v. 4, ante me conjecerat ἀνάγκη. Ceterum ejus viri, in bonis literis demerendis impigerrimi, collectionem fragmentorum epicorum utilissimam magis etiam probaremus, si vetera editionum vitia paullo diligentius cavisset; nam vitiosa multa reliquit dudum vel ex codicibus correcta vel a felicibus ingenii instaurata. In Germaniæ oppidis prompta cuivis et parata est criticorum librorum copia beatissima; in Urbe nostra hæ scilicet nugæ, nisi possideas ipse, cum summa difficultate et temporis dispendio immati colliguntur. Damnum aliquatenus resarcit manuscriptorum codicum thesaurus, et Conservatorum ejus ardor admirabilis ea studia gnaviter adjuvandi, quæ recto judicio institui cognoverunt. Vel harum plagularum tenuitas Illorum largam voluntatem testabitur.

FR. DÜBNER.

Parisiis, a. d. X kal. apriles.

ASII SAMII

FRAGMENTA.

Asius Samius, Amphyptolemi filius, non traditur a scriptoribus quo tempore vixerit. Sed Pausanias (IV, 2, 1) et Apollodorus (Bibl. III, 8, 2) ex carminibus ejus testimonia petentes eadē memorant Hesiodi Eoeas, Eumelum, Nauactia et Cinæthonem; Athenæus ipsius nominis verba addit tōn παλαιὸν ἔκεινον: quare dudum ab omnibus inter antiquos Epicos relatus est. Pausanias quo dixi loco se legisse testatur δόποςα Κιναθῶν καὶ Ἀστος ἐγενεαλόγησαν. Scripsit igitur (ut verbo jam indicavit G. J. Vossius De poetis Græcis p. 85) Asius γενεαλογίας, sive hunc sive alium scriptiori indicem dederit vel ipse vel grammatici. Ætatem ejus O. Müllerus (de Minerva Poliade p. 41) ad decimam fere olympiadem refert; qua olympiade non multo certe posteriore vixisse eum videri concedit Welckerus (de Cyclo epico p. 144). Opportune autem observavit Bodius (Hist. poeseos Græcæ vol. 1, p. 492), poetam jam elegiacis numeris usum, ab nemine tamen inter auctores elegiæ memorari: non posse igitur illum ante Callinum ponit et Archilochum; posse florem ejus referri ad olympiadem vicesimam, circa annum 700 a. Chr. n. Ceterum recte Nækius (de Chœrilo p. 64) Asium inter illos Epicos recensuisse videtur qui Homericum sermonem, simplicitatem Homericam quam proxime sint secuti.

Prima ponimus fragmenta genealogici argumenti.

1.

Pausanias II, 6, 2: Λαμέδων γὰρ δὲ Κορώνου βασιλεύσας μετὰ Ἐπωπέα ἐξέδωκεν Ἀντιόπην· ή δὲ ὡς ἐς Θήβας ἤγετο τὴν ἐπ' Ἐλευθερῶν, ἐνταῦθα καθ'

δόδὸν τίκτει· καὶ ἐπὶ τούτῳ πεποίηκεν Ἀσιο; δὲ Ἀμφιπολέμου·

Ἀντιόπη δὲ ἐτεκε Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα δῖον
Ἀσωποῦ κούρη ποταμοῦ βαθυδινήντος,
Ζηνί τε κυσαμένη καὶ Ἐπωπέη ποιμένι λαῶν.

Hoc loco duo tantum codices (inter quos optimus Parisinus) Ἀμφιπολέμου, in quo consentiunt pæne cuncti VII, 4, 2. Ceteri Ἀμφιπολ. In omnibus autem Asii nomen sic corruptum, Ἀγις. V. 1 codd. καὶ ἀμφίονα. Nækius (de Chœrilo p. 76) ob erasin in epica poesi inauditam proposuit Ζῆθον τὸ Ἀμφίονα θύν. Sane non supersunt in versibus epicis ejusdem modi craseos exempla alia: sed quoniam antiquus poeta scolii celeberrimi ἔκθλψιν multo etiam insolentiorē admittere non dubitavit, δῆσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογέτων, non est cur in eodem genere κάμφίονα repudietur.

2.

Idem VIII, 1, 2: Πεποίηται δὲ Ἀσίω τοιάδε ἐς αὐτόν (Pelasgum):

Ἀντίθεον δὲ Πελασγὸν ἐν νψικόμοισιν ὅρεσσι
Γαῖα μέλαιν' ἀνέδωκεν, ἵνα θητῶν γένος εἴη.

Pelasgus etiam Hesiodo erat αὐτόχθων.

3.

Strabo VI, p. 265 = 406, B: Δοκεῖ δὲ Ἀντίοχος τὴν πόλιν Μεταπόντιον εἰρῆσθαι πρότερον Μέταθον, παρωνομάσθαι δὲ ὕστερον τὴν τε Μελανίππην οὐ πρὸ τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς Διὸν κομισθῆναι, ἐλέγχειν ἡρῷον

1.

Lamedon, Coroni filius, Epopei in regno successor, ultro Antiope Lyco dedit. Quæ cum Thebas reduceretur, in ipsa, quæ Eleutheras dicit, via filios peperit. Ea de re versus hosce fecit Asius Amphyptolemi filius:

Antiope peperit Zethum atque Amphiona dium,
Asopo celeri currenti vortice nata:
Juppiter hos genuitque simul regnator Epopeus.

2.

Asius de Pelasgo hæc cecinit :

Montibus alticomis emisit nigra Pelasgum
Tellus dis similem, sæcli mortalis in ortum.

3.

Existimat Antiochus urbem olim Metabum dictam, postea Metapontum denominatam; Melanippamque non ad

τοῦ Μετάθου, καὶ Ἀσιον τὸν ποιητὴν, φήσαντα δὲ τὸν Βοιωτὸν

Δίου ἐνὶ μεγάροις τέκεν εὐειδῆς Μελανίππην,
ώς πρὸς ἔκεινον ἀχθεῖσαν τὴν Μελανίππην, οὐ πρὸς
τὸν Μέταθον.

4.

Schol. Ambros. Homeri Odyss. Δ, 797, ἴφθιμη κούρη κτλ., de sorore Penelopes, ubi alii, Ἰφθίμη, κούρη, de nomine proprio cogitantes: Οὕτως ἔκαλείτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηγελόπτης. Ἀσιος δὲ φησιν.

Κοῦραι τ' Ἰχαρίοι Μέδη καὶ Πηγελόπτεια.

5.

Pausanias II, 29, 4: Φώκων δὲ Ἀσιος ὁ τὰ ἔπη ποιῶντας γενέσθαι φησὶ Πανοπέα καὶ Κρίσον, καὶ Πανοπέως μὲν ἐγένετο Ἐπειδός, δὲ τὸν ἕππον τὸν δούρειον, ως Ὄμηρος ἐποίησεν, ἔργασάμενος· Κρίσου δὲ ἣν ἀπόγονος τρίτος Πυλάδης, Στροφίου τε ὁν τοῦ Κρίσου καὶ Ἀναξιβίας ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος.

6.

Idem VII, 4, 2: Ἀσιος δὲ ὁ Ἀμφιπολέμου Σάμιος ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεσιν, ως Φοίνικι ἐκ Περιηγῆς τῆς Οἰνέως γένοιτο Ἀστυπάλαια καὶ Εὔρωπη, Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀστυπαλαίας εἶναι παῖδα Ἀγκαῖον, βασιλέυειν δὲ αὐτὸν τῶν καλουμένων Λελέγων. Ἀγκαῖῳ δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ λαβόντι τοῦ Μαιάνδρου Σαμίαν γενέσθαι Περίλαον καὶ Ἐνουδόν, καὶ Σάμον καὶ Ἀλιθέρσην καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτῷ Παρθενόπην· Παρθενόπης δὲ τῆς Ἀγκαίου καὶ Ἀπόλλωνος Λυκομήδην γενέσθαι. Ἀσιος μὲν ἐς τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐδήλωσεν.

7.

Idem IX, 23, 3: Προελθόντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως (Thebarum) ἐν δεξιᾷ πέντε που καὶ δέκα σταδίους τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτώου τὸ ιερόν· εἶναι δὲ

Metabum, sed ad Dium pervenisse: idque sacello Metabi argui, et Asii poetae testimonio, qui ait: Beotum

in Dii formosa domo peperit Melanippe;
ad hunc nimirum adductam innuens Melanippam, non
ad Metabum.

4.

Secundum quosdam Penelopes soror vocabatur Iphthime; sed Asius dicit:

Filiæque Icarii Meda et Penelope.

5.

Phoco Asius poeta filios fuisse memoriae prodidit Panopeum et Crisum: quorum e Panopeo natus est Epeus, qui Durateum equum fecit, uti Homerus memorat: Crisi autem nepos fuit Pylades, Strophio, Crisi filio, et Anaxibia Agamemnonis sorore genitus.

6.

Asius, filius Amphiptolemi, Samius, in carminibus epicas scripsit, Phœnici ex Perimeda Ενει filia genitas esse Astypalæam et Europen: Neptuni satu ex Astypalæa natum filium Ancæum, qui Lelegibus dictis populis impera-

Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι (ἢ) ἐπίκλησις καὶ τῷ ὅρει τὸ δόνομα ἐγένετο, Ἀσιος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἴρηκεν. Vulgo δὲ Ἀσ. Particulam meliores codd. omnes ignorant. De re conf. O. Müller. Orchom. p. 170.

8.

Apollodorus Bibl. III, 8, 2: Εὔμηλος δὲ καὶ τινες ἔτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι. Ήσίοδος μὲν γάρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἀσιος δὲ Νυκτέως Φερεκούδης δὲ Κητέως.

9.

Pausan. V, 17, 4: Ἀσιος δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀλκμήνην ἐποίησε θυγατέρα Ἀμφιαράου καὶ Ἐριφύλης εἶναι.

Codd. Αἴσιος. Correxit Sylburgius.

10.

Idem III, 13, 5: Θέστιον γάρ τὸν Λήδας πατέρα Ἀσιός φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρῶνος.

Codd. omnes Ἀρειος. Sed adjecta verba, ἐν τοῖς ἔπεσιν, quae jam quater cum Asii nomine conjungi a Pausania vidimus, dubitari non sinnunt quin vere conjecterint Palmerius, Hemsterhusius, Valckenarius. Offensioni fuisse librariis Pausaniæ nomen Asii ex illis locis abunde apparet, in quibus substituerunt Ἀγις et Αἴσιος: in nostro quum ACIOC lectum esset ΑΞΙΟC, exortus est Ἀρειος. Siebelius de Lacedæmonio poeta, qui Antonino Ἀρεὺς δ Λάκων, ejusque ἄσματι Κύκνω cogitavit: sed viderit de addito ἐν ἔπεσιν, quum Areus ille fuerit lyricus. Ejus sententiam probarunt vel alium nescio quem Ἀρειον epicum noverunt recentissimi editores Pausaniæ, qui Ἀγιδα et Αἴσιον expulerint, reliquerint Ἀρειον.

rit. Hunc Μæandri fluvii filiam Samiam uxorem duxisse, quæ ipsi Perilaum, Enudum, Samum, Alithersen, et insuper Parthenopen filiam pepererit. Porro ex Parthenope Ancæ filia Apollini Lycomeden genitum. Hæc versibus testatus est Asius.

7.

Progressus stadia ferme quindecim ab urbe Thebarum, ad dexteram Apollinis Ptoι templum cernis: Ptoum autem Athamantis et Themistis fuisse filium, abs quo Apollini cognomen, et monti nomen datum, Asius in carminibus epicas prodidit.

8.

Eumelus et alii quidem Lycaoni etiam filiam fuisse narrant Callisto: quam Hesiodus Nympham dicit, Asius Nyctei, Pherecydes Cetei filiam.

9.

Asius in carminibus epicas Alcmenam etiam ex Amphiarao et Eriphyle genitam tradit.

10.

Thestium enim Ledæ patrem Asius in carminibus epicas prodidit Agenore Pleuronis filio genitum.

11.

Athenaeus XII, p. 525, E, F: Περὶ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις ἴστορῶν παρατίθεται Ἀσίου πονήματα, δτὶ ἐρόουν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίσι, καὶ τὴν ἑορτὴν ἄγοντες τῶν Ἡραίων, ἔβαδίζουν κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάφρενον καὶ τοὺς ὄμους· τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε, Βαδίζειν Ἡραίων ἐμπεπλεγμένον. Ἐστι δὲ τὰ τοῦ Ασίου ἐπὴν οὕτως ἔχοντα·

Οἱ δὲ αὔτως φύτεσκον, δπως πλοκάμους κτενίσαντο, εἰς Ἡρῆς τέμενος, πεπυκχασμένοι εἶμαστι καλοῖς· χιονίσιτι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἴχον· χαῖται δ' ἡωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς· γρύσειαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὡς· δαιδαλεοι δὲ χλιδῶνες ἀρ̄ ἀμφὶ βραχίσιν * *

* * * * ησαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.

Versus corruptelis et lacunis laborantes corrigi aliquatenus a criticis, sanari non potuerunt. V. 1 cod. Marcianus φοιτέεσκον. «Οπως ... κτενίσαντο, ut primum, simul ac, postquam capillos sibi compserunt. Similiter δκως cum optativo significationem habet temporalem apud Herodot. I, 17: Ὁκως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρὸς, τηνικαῦτα ἐσίσθαλλε τὴν στρατιήν. VII, 119: Ὁκως δὲ ἀπίκοιτο ἡ στρατιή, σκηνὴ μὲν ἔσκε πεπηγυῖα ἑτοίμη. » Bach. Nimirum in his locis omnibus repetitur factum, quoties eadem res incident. — V. 2 codd. Ἡρας. Post hunc versum excidisse videri quædam recte observant Hermannus et Dindorfius. Sequentia uti leguntur, δσυνδέτως adjici non poterant, ceterum nec ipsa, credo, sana. Χιτῶσι πέδον ἔχειν ut intelligi posse confiteor quid hoc loco sibi velit, ita dictum esse a poeta non concedam. Non novit antiquum dicendi genus ejusmodi ambiguam laxitatem. Recte dicereatur quod Jacobsius proposuit, χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρὺ ἔσταιρον. Nækius (de Chœrilo p. 74) conjectit, χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἴχον, eo sensu, ni fallor, solum tangebant; cuius constructionis, inquit, « si quis alia exempla desideret, hoc inter ea numerandum esse puto, quæ etiam sine exemplo ferri possint, præsertim in poeta tam antiquo. » At idem, quum de syntaxi χθονὸς εὐρέος dubitasset, incidens in Homericum ἥδυς δύτην,

11.

De Samiorum luxu verba faciens Duris, apponit Asii versus, ex quibus patet gestasse illos armillas circa brachia, et festum Junonis agentes incedere solitos esse coma depexa et in cervicem et humeros rejecta. Ejusdemque moris documentum, ait Duris, esse etiam proverbiū hoc, incedere Junonium implexis capillis. Sunt autem Asii versus huiusmodi :

jam minus liberalis hæc adjectit (p. 267): « Etsi vel sic dubitatio restat an χθονὸς εὐρέος noui dicturus fuisset Asius, quippe cui obversari debebat ex Homero εὐρεῖο χθοών. » Imo obversabatur poetæ tam antiquo linguae analogia quid ferret, et addendum erat hoc exemplum paucis aliquatenus similibus, si cetera hujus versus sana haberri potuissent. Adeo studium abripit etiam præstantissimos! Hermannus, nisi desit aliquid, hanc emendationem proponit :

πεπυκχασμένοι εἶμαστι καλοῖς,
χιονίσοιτι χιτῶσι, πέδου χθονὸς εὐρέος ἄχρι,
quam recepit Bachius : sed in priore eximiū viri sententia acquiescendum erat. Versus 4 et 5 in verso ordine legebantur in codicibus Athenæi, χρύσειαι δὲ ... ὡς· χαῖται δὲ ... δεσμοῖς. In quibus ἐπ' αὐτῶν nihil habet quo referri possit apte. Feliciter eos transposuit Nækius : qua transpositione, præter incommoda quibus medetur, etiam elegantiae illud aperitur quod in hac repetitione inest : ... χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς· χρύσειαι δὲ κόρυμβαι κτλ. Tribus deinceps versibus ab eadem litera incipientibus fieri poterat ut unum librarius præteriret, errore animadverso subjiceret alteri. Sed hoc ex antiquiorum codicum forma pendet, de qua ignoro si quid hodie explorari possit : istud vehementer miror, Dindorfium emendationis illius, quocumque te vertas necessariæ, ne verbo quidem meminisse. Caſaubono debentur hæc δ' ἡωρεῦντ' ἀνέμῳ. Cod. Marc. δ' ὡρευτανέμῳ, reliqui δωρευτανέμῳ. Conf. HSteph. Thes. vol. 1, p. 1129 ed. Paris. V. 5 ad verbum sonat, aurea etiam fastigia super ipsis (comis) erant, cicadas similia: i. e. etiam summæ comæ in vertice constrictæ erant auro cicadas insidentes referente. Quibus describitur celeber ille Ionum κράβυνος. Conf. HSteph. in v. Κόρυμβος. — V. 6 codd. δαιδαλέοι, quod correxit Dindorfius. Lacunam ubi statuenda sit indicat codicis Marciani scriptura ἀμφὶ βραχίσιν ησαντες eo quod sine accentu cernuntur postrema. Nam in ejusmodi locis vel leviora indicia non sunt negligenda. Schweighæuserus scripsit : ἀμφὶ βραχίσιν ησαντες: et ob earundem literarum repetitionem videri possint media intercidis-

Hi vero procedebant, quum primum cincinnos de-
pexerant,
in Junonis templum, induti amiculis pulchris :
niveis tunicis solum latæ terræ tenebant ;
et capilli vento agitabantur sub aureis vinculis ,
aureisque corymbi superne erant cicadas similes ,
et affabre factæ armillæ circa brachia ...
..... clypeo tectum bellatorem.

se, quod nimis s^epe factum. Dindorfius maluit: ... ἡσαν *** τες, quanquam criticum egregium hoc concedere puto, ἡσαν, ut res nunc sunt, valde incertum esse, ante τες autem lacunam pro arbitrio potius quam ex indicio aliquo constitui. Ceteri codd. ἀμφιρραχίστι νήσαντες. « Hinc quod erui (inquit Nækius),

Δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες.....

ἀμφιρραχίονίσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν, versum efficit rotundissimum, et jocosa [!] Asii magniloquentia dignissimum est. Cognata περιρραχίονος, βραχιονιστήρ suppeditat HSteph. in Thesauro. Particula ἄρι indicium fortasse habet vocis, qua olim legebatur, ἀριπρεπές, aut ἀρηρότες. Nisi hoc merum librariorum additamentum est ad explendum versum. Nam verbum ἀμφιρραχίονίσαντες quum mature corruptum fuisse, jam olim exstitisse videntur qui inde exsculperent hæc verba, ἀμφὶ βραχίστιν ἡσαν. Poetæ, quod in ultimis verbis inest, acumen miror fugere potuisse viros eruditos. Quæ lucem capiunt ex versu secundo. Υπασπίδιον πολεμιστήν euna jocose appellat Asius, qui veste utitur longa, ad terram pertinente. Homerus, ὑπασπίδια προβιθῶντος. » Fateor mihi, quum s^apius legisset Nækius egregium librum, numquam blanditos esse illos χλιδῶνας ἀμφιρραχίονίσαντας ὑπασπίδιον πολεμιστήν. Ἀμφιρραχίονίζειν non potest quin proprie significet, *brachiis suis cingere vel cingere tanquam brachiis*. Nam βραχιονιστήρ, *armilla*, alioqui Plutarcho antiquorem testem non habens, minime probat verbum βραχιονίζω significasse, *brachium cingo*. Unum inveni quod cum specie aliqua comparari possit, apud Phrynicum Bekkeri p. 58, 3: Περιπλευρεῖς: σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγχοιμηθῆναι. Sed finge περιρραχίονίζειν, περισκελίζειν, et diversa res est: nam amplectimus brachiis, quod menti prius se offert quam cinctus brachii. Illo autem confugere non licet, ἀμφιρραχίονίζειν esse ἀμφιρραχίονιώ *instruere*, ut est περιχράνιον, περιτραχήλιον: usu enim confirmata et frequentata ejusmodi vocabula esse debent, antequam verba inde singi possint, quorum sensus ex composito substantivo pendeat: at ἀμφιρραχίονιον nullum usquam vestigium. Quare secundum conjecturam illam ita jam necesse est loquatur Asius, « χλιδῶνες bellatorem circumbrachiant, » verbo non audacius nec nove magis ex Plinii *brachia-*

tis arboribus decerpto. In quo illud merito interrogamus viros doctos qui eam conjecturam probarunt et in ipsa verba poete admirerunt, quidnam judicaverint de Duride. Is enim παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, in quibus narretur ὅτι ἐφόρουν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίστιν: at hoc quis efficiat ex illis, χλιδῶνες ἀμφιρραχίονίσαντες πολεμιστήν? Bellum sane historicum aut antiquarium ageret, metaphorica dicendi genera cui hoc modo placeret accipere. Faceta is deprehenderet in hoc Ennii,

[flavo.

Verrunt exempli placidom mare marmore

Superest in versu 6 particula ἄρι, de qua Nækius, « inane versus fulcrum est, quale ab Asio profectum esse vix potuit. » Vere dictum videtur; sed non ita habito in Epicis ut de hac re pronuntiem. « Indicium fortasse habet vocis qua olim legebatur, ἀριπρεπές aut ἀρηρότες. » Hermannus, ἀρηρότες ἀμφοτέρωθεν, Bachius ἀριπρεπές ἐφάνησαν, probato Nækii ἀμφιρραχίονισμῷ. — Sine dubio cum ironia quadam pingit Asius illam pompam Junoniam, sed « jocus » hinc abest.

12.

ELEGIAE.

Athenæus III, p. 125, B et D: Κνισολοίχος τις εἰ καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἀσίου τὸν παλαιὸν ἔκεινον καὶ κνισοχόλαξ. . . Εξήτε δὲ Οὐλπιανὸς . . . τίνα ἔστι τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη τὰ περὶ τοῦ κνισοχόλαξ. Τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου, ἔφη δὲ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ’ ἔστι.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἵσος ἀλήτη, ἥλθε κνισοχόλαξ, εὗτε Μέλης ἐγάμει, ἀκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος· ἐν δὲ μέσοισιν ἥρως είστηκει βορβόρου ἔξαναδύς.

V. 2 articulum addidit Schweighäuserus ex Marciano, ut ait, codice et editis: sed recte Dindorfius codicis mentionem omisit. Laur. ἥλθε κν., epitome ἥλθε κν. Etiam in minore codicum auctoritate scriptura sine articulo præferenda fuisse videtur: sed antecedentium interitus certum in hac re judicium non admittit. — Meles ille, in cuius nuptias ingruit κνισοχόλαξ, dubitari non potest quin sit fluvius ad Smyrnam; idem salse dicitur heros et adesse cœno egressus. Hæc vere observasse Welckerus (de Cyclo epico p. 144 sq.) etiam illis omnibus videbitur, qui aliter statuent de ceteris ibidem explicatis.

12.

Samius poeta Asius, antiquus ille, dixit κνισοχόλαξ (adipis caussa adulator), in his versibus :

Claudus, notis inustus, vetulus, mendico similis, venit Cnisocolax, nuptias quum celebraret Meles, invocatus, jusculi indigens: in mediis vero constitut heros, e cœno quum emersisset.

PISANDRI

FRAGMENTA.

De Pisandro Suidas : Πείσανδρος, Πείσωνος καὶ Ἀριστάγμας, Καμειράτος, ἀπὸ Ρόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ρόδου· καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὔμολπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρύμενον ἴστοροῦσι· τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὁλυμπιάδα τάττουσιν. "Ἐσγε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. Ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια, ἐν βιθίλοις β'. "Ἐστι δὲ τὸ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρώτος Ἡρακλεῖ δύπταλον περιτέθεικε· τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτοῦ νόθα δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Prodigia illa, cum Eumolpo vixisse Pisandrum vel ante Hesiodum, de altero quodam Pisandro accipienda, ut infra apparebit.

De olympiade 33 vel anno 648 a. Chr. n. nihil est quod repugnet quin eo tempore Pisander vixisse dicatur. Carmen ipsum post olympiadem 37 compositum statuit O. Müllerus (*Doriens.* vol. II, p. 477), ob Autæi mythum ex Cyrenensem fabulis derivatum; de Antæo autem rem acu tetigisse videtur idem Müllerus (vol. I, p. 452): « Mihi dubitatio nulla est quin Herculis illa lucta cum Antæo Terræ filio, e matris tactu novas usque vires colligente, sit Græcorum colonorum pugna cum Libyum catervis, sæpe victis, sed iterum iterumque ex deserto in victores erumpentibus. » Adde eundem Minyis p. 346.

In rerum tractatione primum illud nos advertere debet, universum gestorum Herculis ambitum duobus modo voluminibus fuisse comprehensum: unde apparet et episodiis, longioribus certe, prorsus abstinuisse Pisandrum, et concinnitati in ponendo toto valde studuisse.

Pisander, Pisonis et Aristæchmæ filius, Camiræus, ex Rhodo: Camirus enim erat urbs Rhodi. Hunc quidam Eumolpi poetæ aequalē et amasium fuisse scribunt: non nulli Hesiōdo antiquiorem. Alii vero eum ad olympiadem tertiam et tricesimam referunt. Habuit sororem Diocleam. Scripsit *Heracleam*, sive poema de rebus ab Hercule gestis, libris duobus: in quibus Herculem clava armat primus. Reliqua vero ejus poemata adulterina putantur, ut pote partim ab aliis, partim ab Aristeo poeta composita.

Quare tractandarum fabularum egit delectum, Boöticas et Doricas (observante Müllerο Doriens. vol. II, p. 476 sq.) plane, ut videtur, omittens; reliquarum eas formas sive deligens sive adeo siungens ipse, quæ Herculis quale informaverat ingenio essent accommodatissimæ. Hinc heroem θυμολέοντα non tulit habitu pugnatorum in campo Scamandrio peragrare orbem cum hasta, scuto et lorica, vel uti sagittis, et quæ sunt alia infra in ipsis fragmentis commemoranda: ex iisdem intelligetur illum, quæ poste invaserunt apud plurimos, suo tempore novasse, maximo, ut nobis persuasum est, carminis sui commodo. Ac dolendum est in poeta qui suo potius judicio rem administravit quam mythorum suavitati se permetteret narratorem, ne talia quidem argumenta ad nos pervenisse qualia sunt Cycli. Pisinus Lindius, ex cuius carminibus Heracleam a Pisandro compilatam affirmat Clemens Alex. (*Strom. VI*, p. 751), quis homo fuerit hodie prorsus ignotum est, certum vero malam fidem aut errores illi famæ originem dedisse.

Omissis grammaticorum locis qui sunt de laude Pisandri ab Alexandrinis in Canonem recepti, ponimus Theocriti versus, Epigr. 20:

Εἰς ἀνδριάντα Πείσανδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τῷ Ζανὸς δό' ὅμμιν υἷὸν ὀνήρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν δεξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν δώκα Καμείρου,
χόσσους ἐξεπόνασεν εἴπ' ἀέθλους.

IN STATUAM PISANDRI QUI HERACLEAM SCRIPSIT.

Jovis hic vobis filium vir,
cum leone pugnantem, expeditum manu,
primus superiorum poetarum
Pisander conscripsit ex Camiro,
et omnes quas ille sustinuit ærumnas narravit.

Τοῦτον δ' αὐτὸν δᾶμος, ὃς σάφ' εἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μασίν ὅπισθε κληγαυτοῖς.

Quod de ζθλοις significavit Theocritus, præcipuam partem eos fuisse poeseos Pisandri, id fragmenta videntur confirmare. Conf. Müller. Dor. vol. I, p. 444. Plutarchus (Mor. p. 857, F), Pisandrum inter antiquos scriptores rerum Herculis memorat, quorum nullus noverit Herculem *Aegyptium*.

Quæ de carminibus falso ad Pisandrum relatæ Suidas verba facit, ostendere videntur non fuisse pauca, primum τὰ δὲ ἀλλα τῶν ποιημάτων, non hoc vel illud; deinde, γενόμενα ὑπό τε ἀλλων καὶ Ἀριστέως, non unius, sed plurim. Et supersunt fragmenta quæ ad Heracleam referri nequeunt; superest memorabilis locus Macrobi, multo etiam magis aliena ab illo poemate narrans (Saturn. V, 2, p. 62): « Dicturumne me putatis ea quæ vulgo nota sunt? quod Theocritum (Virgilium) sibi fecerit pastoralis operis auctorem? . . . vel quod eversionem Trojæ, cum Sinone suo et equo ligneo, ceterisque omnibus quæ librum secundum faciunt, a Pisandro paene ad verbum transcriperit? qui (Pisander) inter Graecos poetas einet opere quod a nuptiis Jovis et Junonis incipiens, universas historias, quæ mediis omnibus sæculis usque ad ætatem ipsius Pisandi contigerunt, in unam seriem coactas redegerit, et unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecerit? in quo opere inter historias ceteras interitus quoque Trojæ in hunc modum relatus est. » Illa de carmine Pisandri « a Jovis et Junonis nuptiis incipiente » hæc Suidæ appellant de altero Pisandro dicta: Πείσανδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ οὗδε, Λαρανδεὺς, ἢ Λυκάνιος (sic optimi codices: recte Gaisfordus Λυκαόνιος: nam ejus tractus erant Laranda), γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μαρμαίας παιδὸς, ἐποποὶος καὶ αὐτὸς. Ἐγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δ' ἐπῶν, ἢν ἐπιγράψει Ἡρακλῶν (sic) θεογαμίων, ἐν βιθλίοις ἔξ. καὶ ἀλλα καταλογάδην. Sed poemam sub Alexandro Severo viventem Virgilium imitari nou poterat: ab altera parte ἡρωϊκῶν θεογαμίων liber adeo aptus est descripsiōni Macrobianæ, ut mirum maxime foret si intelligeretur alius. Vel codicūm Suidæ omnium scriptura ἡρωϊκῶν profecta videri potest ab ipso

Hunc vero ipsum populus, ut certo scias,
collocavit hic, æneum ponens,
multis mensibus post et annis.

Pisander, Nestoris poeta filius, Larandensis, aut Lycaonius, qui vixit temporibus Alexandri imperatoris,

compilatore, qui apud Hesychium fortasse Μιλεσιον legeret ἡρωϊκῶν illorum θεογαμίων initium fuisse Ἡρας καὶ Διὸς γάμον: nam vocabulum ἡρωϊκός fortuito librariorum consensu abiisse in vocem inauditam quis credit? (Adde disputata ab Heynio, Excursu I in Virg. Æn. II, p. 316 sqq. ed. Paris.) Macrobius accedit Zosimus testis, Histor. V, 29: . . . δ ποιητὴς Πείσανδρος δ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν θεογαμίων ἐπιγραφῇ πᾶσαν ὃς εἰπεῖν ἱστορίαν παραλαμβάνων.

Verum non morabor lectorem enarrandis difficultatibus, vel Heynio inexplicabilibus, quibus illa de Pisandris quæstio premebatur, antequam Welckerus (de Cyclo epico p. 97 sqq.) exitum ex illis ambagibus monstraret: cui viro præstantissimo ut per omnia assentiamur, facit et rei natura, et testimoniorum vis recte aestimata, et alia in istis rivulis, unde multorum scriptorum cognitio nobis haurienda est, simili modo inversa, contaminata, confusa. Paucis quæ ille exposuit complectimur.

Veteres critici ex carminibus, quæ Pisandri nomine ferebantur, Heracleam solam Camirensi tribuebant; reliqua pro spurciis habebant: sed non pauca inveniuntur apud grammaticos doctos et recentibus libris minime utentes commemorata ex Pisandro quibus locus esse non poterat in Heraclea; accedit opus ab Macrobius et Zosimo delineatum, ne ipsum quidem recens, utpote Virgilii exemplar. Hoc opus Ἡρωϊκῶν θεογαμίων non poterat esse Larendensis istius Pisandri, Alexandro Severo æqualis: nam prescripta ibi erant « quæ usque ad ætatem ipsius Pisandi contigerunt; » hæc verba et erroris suspicionem omnem removent a Macrobius, et explicationem porrigit rei permiræ: quia factum sit ut Pisander, quem confitentur omnes plurima in rebus Herculis innovasse et a priscis poetis discessisse, nihilominus a quibusdam haberetur Eumolpi æqualis et amasius, ab aliis Hesiodo antiquior. Nimirum Pseudo-pisander in fine *heroici* ævi sese constituerat. Quæ res vicissim confirmat et de Zosimi ἡρωϊκῶν θεογαμίων loqui Macrobiūm, et suppositiūm fuisse hoc opus. Jam non necesse est de eo Pisandro sollicite querere, quocum θεογαμίων scriptorem Suidas confuderit. Codex Parisinus B apud Gaisfordum, duo Parisini apud Kusterum præbent ἐν βιθλίοις non ἔξ, sed ξ', 60,

Mamææ filii: poeta epicus et ipse. Scriptis historiam variam versibus, quam inscripsit *Heroica Theogamia* (i. e., ut videtur, res heroum inde a deorum nuptiis), libris sex (*sive potius sexaginta*) constantem. Item alia, oratione soluta.

quod recipi debebat : nam vicesimum sextum librum Pisandri commemorari videbis ; et amplitudo argumenti satis testata excedit sex voluminum ambitum. Separanda sunt igitur Hercleæ fragmenta a ceteris , quæ vel omnia vel maximam partem petita sunt ex amplio hoc θεογαμίων opere , tam dextre ex optimis fontibus concinnato, ut plurimos grammaticos origo ejus sefellerit. Aristicum, quem Suidas Pisandrea scripsisse refert, prorsus ignoramus : Aristæa tenuis memoria est inter criticos Homeri.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

1.

Strabo XV, p. 688=1009, B, locutus de Bacchi et Herculis in Indianam expeditionibus minime veri similibus : Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐστί, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις· τὸ δὲ ἀρχαῖον ξόνα οὐχ οὕτω διεσκεύασται. Idem tamen XIV, p. 655=969, A : Καὶ Πείσανδρος δὲ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, Ῥόδιος. Dubitationis autem illa significatio, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις, duobus modis explicari potest: vel enim non curat illo loco Strabo, quisnam ex iis qui Heracleas scripserant primus induxit novum illum habitum, hoc dixisse contentus, fictum esse ab Heracleæ poetis, sive Pisandro sive alio quodam. (Sic fere Heyniius Excursu I ad Virg. Æn. II, p. 316 ed. Paris.) Vel inaudiverat de criticorum dissensu in scriptis quibusdam Pisandro vel tribuendis vel ab eo abjudicandis; et cautius Hercleam quoque memorem voluit, conscienti sibi, certum esse quod de habitu Herculis observarit, quicquid statuatur de scriptore Heracleæ.

Pellem leonis gessit Hercules ex primo certamine cum leone Nemeao. Eratosthenes Catalog. c. 12, Λέων: Τινὲς δέ φασι δτὶ Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι φιλοδοξῶν γάρ μόνον τούτον οὐχ ὅπλοις ἀνείλεν, ἀλλὰ συμπλακεὶς

HERACLEA.

1.

Hic Herculis habitus, clava et pelle leonis instructi, multo posterior Trojanarum rerum memoria, commentum eorum esse videtur, qui Hercleam scripserunt, sive is Pisander fuit, sive alius : antiquæ certe statuae ligneæ Herculis hoc modo factæ non sunt.

Pisander quoque, Hercleæ carminis scriptor, Rhodius fuit.

Leonem dicunt primum fuisse certamen quo Hercules inclinarerit: famam enim quærens hunc soluni non armis occidit, sed brachii constrictum suffocavit. Narrat de eo Pisander Rhodius, exuvias eum leonis gestasse, ut ex gloriose facinore.

ἀπέπνιξε. Λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος δὲ Ρόδιος, δτὶ καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔσχεν, ὃς ἔνδοξον (ἔργον) πεποιηκώς. Sic Fellus. Codex Πίνδαρος δὲ Ρόδ. (Conf. fr. 7.) Voc. ἔργον Heyniius recte inseruit ex Phavorino p. 10, 4, et Eudocia p. 276. — Quæ sequuntur apud Eratosthenem, ea quoque scholiastes Germanici Arateor. p. 52 ad Pisandrum refert: *Periandrus (sic) Rhodius refert eum (leōnem) ob primos labores Herculis memoriae causa astris illatum.* Verisimile est autem ex his et tanta celebritate novi habitus quem Herculis ex hoc certamine induit, primum ἄθλον hunc positum esse a Pisandro. Conf. Müller. Dor. vol. II, p. 475, qui observat, hiuc verisimile esse Boeotica certamina (quorum nullum in fragmentis vestigium) vel omisso Pisandrum, vel alibi inseruisse. Hyginus Poetic. Astrom. II, 24, p. 399 (475): *Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, et quod cum inermis interfecit. De eo Pisandrus et complures alii scripserunt.*

2.

Pausanias II, 37, 4: Κεφαλὴν δὲ εἶχεν (hydra Lernæa), ἐμῷ δοχεῖν, μίαν, καὶ οὐ πλείονας. Πείσανδρος δὲ δὲ Καμιρεὺς, οὐα τὸ θηρίον τε δοκοίν φοβερώτερον καὶ αὐτῷ γίγνηται ἡ ποίησις ἀξιόληπτης μᾶλλον, θντὶ τούτων τὰς κεφαλὰς ἐποίησε τῇ θύρᾳ τὰς πολλάς.

3.

Schol. Pindari Olymp. III, 52: Θῆλειαν δὲ εἶπε (τὴν Ἑλαφὸν) καὶ χρυσόκερων ἀπὸ Ἰστρίας δὲ γὰρ Θησηΐδα γράψας τοιαύτην αὐτὴν λέγει καὶ Πείσανδρος δὲ Καμιρεὺς καὶ Φερεκύδης.

4.

Pausan. VIII, 22, 4: Επὶ δὲ τῷ θύρᾳ τῷ ἐν Στυμφαλῷ κατέχει λόγος, δρνιθάς ποτε ἀνδροφάγους ἐπὶ αὐτῷ τραφῆναι· ταύτας κατατοξεύεται τὰς δρνιθάς Ἡρακλῆς λέγεται. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν δὲ Καμιρεὺς ἀποκτεῖναι τὰς δρνιθάς οὐ φησιν, ἀλλὰ ὡς ψύχων χροτάλων ἐκδιώξειν αὐτάς. Hanc quoque Pisandi narrationem secuti erant Pherecydes et Hellani-

2.

Caput, ut ego opinor, unum habebat hydra Lernæa, non plura. Verum Pisander Camirensis, quo et fera terribilior esse videretur et carmina ipsius plus dignitatis haberent, ideo illi plura capita dedit.

3.

Pisander Camirensis, Theseidis scriptor, Pherecydes et Pindarus cervam fuisse narrant Istrianam, *non cervum*, et aurea cornua habuisse.

4.

Fabulus vulgatum est, in lacu Stymphali aliquando aves, quæ humana carne vicitarent, degisse : has Hercules sagittis confecisse dicitur; at Pisander Camirensis

cus (scholl. Apoll. Rhod. II, 1054), ut ceteras.
Bonii aliquot codices præbent Στυμφῆλῳ.

5.

Athen. XI, p. 469, C : Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ
Ἡρακλείας τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν δὲ Ἡρακλῆς τὸν
Ὀκεανὸν εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δὲ αὐτὸν πάρ
Ὀκεανοῦ Ἡρακλέα.

6.

Schol. Pindari Pyth. IX, 183 : Ἀλεξίδαμον ...
γενέσθαι μνηστήρα τῆς Ἀνταίου θυγατρός· δύομα δὲ
αὐτῇ Ἀλκητί, ὡς φησι Πείσανδρος δὲ Καμειρεύς· ἔτεροι
δὲ Βάρκην. Hæc sine dubio ad locum de lucta
cum Antæo pertinent. Conf. O. Müller. Minyis
p. 346.

7.

Schol. Rav. Aristophanis Nub. 1047 : Ἡρακλεῖ
πολλὰ καμόντι (vulgata μογήσαντι) περὶ Θερμοπύλας
Ἀθηνᾶς θερμὰ λουτρὰ ἀναδέδωκεν. (Vulg. ἐπαρρήκεν,
Ven. φασὶ τὴν Ἀθηνᾶν χαρίσασθαι τῷ Ἡρ. θ. λ.,
ὡς) Πείσανδρος·

Τῷ δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λουτρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Zenobius Prov. VI, 49 : Η Ἀθηνᾶς τῷ Ἡρακλεῖ
ἀνῆκε πολλαχοῦ θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαιλαν πό-
νων, ὡς φησὶ καὶ Πίνδαρος (sic) δὲ ποιητὴς ἐν τοῖς
περὶ Ἡρακλέους. Πολλαχοῦ dixit Zenobius quia
narratio ad alias quoque thermas, Ἡρακλεῖα
λουτρὰ, transferebatur.

Etiam sequentia fragmenta nihil est cur veteri
Pisandro non possint tribui.

8.

Stobæus Floril. XII, 6 : Πεισάνδρου·

Οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.

« Poterant hæc, inquit Müllerus, in historia
Cercopum dici. »

non peremptas eas ab Hercule aves, sed crepitaculorum
sonitu e loco pulsas tradidit.

5.

Pisander libro secundo Heracleæ poculum, in quo Oceanum
transvectus est Hercules, Solis fuisse poculum ait,
acepsisseque illud ab Sole Herculem.

6.

Filiam Antæi, cuius procus erat Alexidamus, Pisander
Camirensis appellavit Alceidem, alii Barcen.

7.

Herculī, qui multos labores sustinuerat, circa Thermopylas
Minerva calida lavaca ex terra emisit. Pisander :

Huic in Thermopylis dea cæsia Minerva
parabat calida lavaca in litore maris.

Zenob. : Minerva Herculi multis locis calida lavaca emi-
sit, ut a laboribus requiesceret; narrat etiam Pisander
in carminibus de Hercule.

8.

Non est grande nefas animam præponere vero. HGR.

9.

Hesychius : « Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι· » πα-
ροιμιῶδες. « Εστι δὲ Πεισάνδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν
ἐδυνάτων ταττόμενον. Codex N. ὅδι Κεντ. Photius
et Suidas : « Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις· » παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων (καὶ ἀνοήτων addit Suid.) ταττό-
μένη. Aliter Diogenianus VI, 84, et Vatic. Ap-
pend. III, 10 : « Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις· » ἐπὶ τῶν
ἐπιλημόνων καὶ πλεονεκτῶν παρόστον ὑπὸ πλεονεξίας
ἀπώλοντο.

10.

Olympiodor. In Platonis Alcib. I, p. 157 ed.
Creuzer. : Διό φησι περὶ αὐτοῦ (de Hercule) δὲ Πει-
σανδρος.

Δικαιοτάτου τε φονῆος·

ἐπὶ γάρ καθαρότητα φόνους ἐποίει.

PSEUDOPISANDRI

ΗΡΩΙΚΩΝ ΘΕΟΓΑΜΙΩΝ

immensi operis paucas reliquias nihil attinet ad
rerum vel temporis seriem quandam redigere:
sed illud refert in opere cujus index semel me-
moratur, quinam scriptores eo sint usi.

1.

Zosimus V, 29 : . . . εἰς Ἡμωνα πόλιν, μεταξὺ¹
Παιονίας ἀνωτάτω καὶ Νωρικοῦ κειμένην. Ἄξιον
δὲ μὴ παραδραμεῖν δόσα τῆς πόλεως ἔστι ταύτης, καὶ
ὅπως τὴν ἀρχὴν ἔτυχεν οἰκισμοῦ. Τοὺς Ἀργοναύτας
φασὶν ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου διωκομένους ταῖς εἰς τὸν Πόν-
τον ἔκβολαις τοῦ Ἰστρου προσορμισθῆναι, κρίναί τε
καλῶς ἔχειν διὰ τούτου πρὸς ἀντίον τὸν ροῦν ἀναγθῆ-
ναι, καὶ μέχρι τοσούτου διαπλεῦσαι τὸν ποταμὸν
εἰρεσίᾳ καὶ πνεύματος ἐπιτηδείου φορᾷ, μέχρις ἂν

9.

« Mens non est apud Centauros » : pars versus Pisandri,
quæ in proverbiū abiit de iis quæ fieri non possunt
(vel insana sunt). — « Mens non est apud Centauros » : in oblivious atque violentos : hi enim violentia
sua perierunt.

10.

Pisander de Hercule dixit : « Et justissimi occisoris » :
nam cædes faciebat ad purgandum terram.

PSEUDOPISANDRI

HEROICA THEOGAMIA.

1.

Venerunt Hemonem oppidum, inter Pannoniam supre-
mam et Noricum situm. Atque hoc loco minime par est
silentio præteriri quæ ad oppidum hoc pertinet, et quo-
nam modo condi ab initio coepit sit. Aiunt Argonautas,
quum eos æetes persequeretur, ad Istri appulisse ostia,
quibus in Pontum ille se exonerat; recteque se facturos

τῇ θαλάσσῃ πλησιαίτεροι γένοιντο. Πράξαντες δὲ δύπερ ἔγγωσαν, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτον ἐγένοντο τὸν τόπον, μνήμην καταλιπόντες τῆς σφετέρας ἀρίζεως τὸν τῆς πόλεως οἰκισμὸν, μηγαναῖς ἐπιθέντες τὴν Ἀργῷ καὶ τετρακοσίων σταδίων δόδον ἄχρι θαλάσσης ἐλκύσαντες, οὕτω ταῖς Θεσσαλῶν ἀκταῖς προσωμίσθησαν, ὡς δ ποιητὴς Πίσανδρος (sic) δ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμίων ἐπιγραφῇ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἴστορίαν παραλαμβάνων. Recte Reitemeierus: «πᾶσαν ἴστορίαν] intelligo hic totam historiam temporis mythologicici. » De re Heynius conferri jubet Cluverium Ital. ant. I, c. 21. Et in Excursu jam aliquoties memorato p. 319: « Repetit eadem [non nominato Pisandro] Sozomenus Hist. Eccl. I, 6, uterque, ut equidem suspicor, ex Olympiodoro, cui Zosimus multa debet. »

2.

Stephanus Byz. v. Ἄγαθύρσοι: Κέκληνται δὲ ἡ Ἑπ' Ἄγαθύρσου τοῦ Ἡρακλέους, ἦ, ὡς Πείσανδρος, ἀπὸ τῶν θύρσών τοῦ Διονύσου.

3.

Idem: Νιφάτης, δρός Ἀρμενίας. . . . Εοικε παρὰ τοῦ νείφειν, ἀλλ' ὁνοματικῶς διὰ τοῦ γράφεται. Καὶ Πείσανδρος ἑθόδωμα.

Ταύρου πρυμνώρειαν ἔυσκόπελόν τε Νιφάτην.

Editiones et codd. male πρυμνώρεια. Et accusativus est ap. Suidam v. Νιφάτης, hæc sine poetæ nomine ponentem.

4.

Idem: Ἀσταχος, πόλις Βιθυνίας. . . . καὶ Ἀχαρναίας. . . . τὸ ἔθνικὸν. . . . Ἀστάχιος καὶ Ἀσταχία. ἀφ'

οῦ Ἀσταχιεύς. . . . καὶ Ἀσταχιήτης καὶ Ἀσταχίδης πατρωνυμικόν. Πείσανδρος δεκάτη.

5.

Idem: Κυθέλεια, πόλις Ἰωνίας. . . . Ἔστι καὶ Κύθελα Φρυγίας. Καὶ Κύθελον δρός, ἀφ' οὗ Κυθέλη ἢ Ρέα λέγεται, Κυθεληγενής καὶ Κυθελίς. Πείσανδρος δεκάτῳ.

6.

Idem: Ἀπέννιον, δρός. . . . τὸ ἔθνικὸν Ἀπεννῖνος, ὡς Ρηγῆνος, διὰ παρὰ Πείσανδρῳ κείται ιγ'.

7.

Idem: Οινωτρία, χώρα τῆς Ιταλίας. . . . Πείσανδρος τρισκαιδεκάτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως κεκληγέθηαι αὐτήν φησι.

8.

Idem: Λυκόζεια, πόλις Θράκης. τὸ ἔθνικὸν Λυκόζειοι, ὡς Πείσανδρος τεσσαρεσκαιδεκάτη.

9.

Idem: Βοαύλεια, πόλις Σκυθίας. Πείσανδρος εἰκοστῇ ἔκτῃ.

10.

Scholiastes Apollonii Rhod. I, 151: Φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἰδαν (vel, ut codex Paris., Λυχέως καὶ Ἰδου) Ἀρήνην φησὶν, Πείσανδρος Πολυδώρων.

11.

Idem I, 471: Ἀρήνη, πόλις Πελοποννήσου. νῦν δὲ Ἱεράνα λέγεται, ὡς φησι Πείσανδρος. Heynius ad Hom. Iliad. B, 592: « Lege Ἐρανα. Perperam tamen hæc tradi docet Strabo VIII, p. 554, A. nam Erana alio loco sita erat inter Coryphasium et Pylum Messeniacum, » etc. Adde Weichert. De vita et scriptis Apoll. Rh. p. 240 sq.

existimasse, si adverso flumine veherentur, ac tantisper in hoc amne remigis et idonei venti adjumento navigarent, donec ad mare proprius accessissent. Quum id consilium essent exsecuti, jamque ad locum hunc pervenissent, ipsa structura oppidi lujuſus ad memoriam adventus in istam regionem sui relicta, et Argo machinis imposta, perque stadiorum quadringentorum spatium usque ad mare tracta, Thessalorum litoribus appulerunt; sicuti Pisander poeta memoriae prodidit, qui Heroicorum Theogamiorum titulo totam propemodum historiam complexus est.

2.

Agathyrsi, aut ab Agathyrso Herculis filio, aut, ut perhibet Pisander, a Bacchi thyrſis ita dicti.

3.

Niphates, mons Armeniæ..... Videtur a voce νείφειν, νιγνεῖν, derivari: sed substantivum nomen per iota scribitur. Et Pisander libro septimo:

Tauri extremam partem et scopulis insignem Niphaten.

4.

Astacus, urbs Bithyniæ.... et Acarnaniæ.... Gentile.... Astacius et Astacia, a quo Astaciensis.... et Astacieta, et Astacides patronymicum; Pisander libro decimo.

5.

Cybelea, urbs Ioniæ..... Est quoque Cybele Phrygiæ et Cybelum mons, a quo Cybele Rhea dicitur, Cybelogenitus et Cybelis; Pisander libro decimo.

6.

Apennium, mons..... Gentile, Apenninus, quemadmodum Rheginus, quod apud Pisandrum libro tertio decimo legitur.

7.

Œnotria, regio Italiae..... Pisander libro tertio decimo hanc sic nuncupatam tradit a vini (οίνου) usu.

8.

Lycozea, urbs Thraciæ. Gentile, Lycozei, apud Pisandrum libro quarto decimo.

9.

Boaulia, urbs Scythiaæ; Pisander libro vigesimo sexto.

10.

Pherecydes Lyncei et Idæ matrem Arenen dicit, Pisander Polydoram.

11.

Arene, urbs Peloponnesi; nunc Erana vocatur, teste Pisandro.

12.

Idem I, 1196, χαλκοθαρεῖ, de clava Herculis : Πείσανδρος δέ φησιν δόλγαλχον εἶναι τὸ ρόπαλον Ἡρακλέους. Quum reliqua ab hoc schol. ex Pisandro memorata non sint antiqui Heraclea scriptoris, Herculis mentio id efficere non potest ut de hoc solo contrarium in modum statuatur. Nam de Hercule in Θεογαμίοις quoque scripta fuisse multa quis negaverit? Præterea clava ex solido ære in antiquo Pisandro nec per se est probabilis, nec ab iis memoratur, qui ipsa Heraclea usi sunt.

13.

Idem II, 98 : Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφάνινε ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἄμυκον. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν δτὶ ἔδησεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Verisimile est et hoc ab Epicharmo sumpsisse Pseudopisandrum, et ab aliis poetis scenicis alia.

14.

Idem II, 1089, de Harpyiis : Πιθανῶς δὲ δ Πείσανδρος τοὺς ὅρνιθάς φησιν εἰς Σκυθίαν ἀποπτήναι, δθεν καὶ ἐληγύθεσαν.

15.

Idem IV, 57 : Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθίλιον τοῦ Διὸς καὶ Καλίκης πατῆτα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δᾶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, δτε θέλοι δέσθαι· καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, κτλ.

16.

Idem IV, 1396 : Τὸν δράκοντα Λάδωνά ἐκάλουν. Τούτον δὲ Πείσανδρος ὑπείληγεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγνῆσθαι. Hoc non magis quam fr. 12 ad antiquum Pisandrum referri debet.

17.

Schol. Homeri in illa Il. Δ, 147, Τοῖοι τοι, Με-

12.

Pisander ex solido ære clavam Herculis fuisse dicit.

13.

Epicharmus et Pisander Amycum a Polluce non peremptum, sed vincum modo dicunt.

14.

Harpyias Pisander probabiliter narrat in Scythiam avolasse, unde venerant.

15.

Hesiodus Endymionem dicit filium esse Calices et Aethilii Jovis filii; eidem Jovem hoc tribuisse, ut suæ mortis esset dispensator, et moreretur quando vellet. Eadem Pisander narrat, et Acusilaus.

16.

Draconem, qui Lado vocatur, e terra natum creditit Pisander.

17.

Pisander, de Menelao :

Flava coma, procerus erat, cæsiis oculis, cui modo obumbrari coepit, pulchris cruribus. [gena

νέλας, μιάνθην αἴματι μηροὶ εὐφύεις, κνημαὶ τὸ ήδε σφυρά καὶ ὑπένερθεν : Νικάνωρ τὸ εὐφύεις τῷ μηροὶ προσάπτει, οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ τῷ κνημαὶ. Καὶ Πείσανδρος.

Ἐανθοκόμης, μέγας ἦν, γλαυκόμματος, ἄρτι παρειᾶ λοχυμάζων, εὔχνημος.

18.

Scholium Taurinense ad Eurip. Phœn. 834 : Πείσανδρος ἴστορεὶ δτὶ ζάνξη (vel ξάνξη) Τειρεσίας ἐποίησε παῖδας δ', Φαινένφερ τεκερδὴν, Χλῶριν, Μαντώ. De quibus certi nihil habeo quod afferam.

19.

Schol. Euripidis Phœn. 1760 : Ἰστορεὶ Πείσανδρος, δτὶ κατὰ γέλον τῆς Ἡρας ἐπέμψθη ἡ Σφίγξ τοῖς Θεοῖσις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων μερῶν τῆς Αἰθιοπίας, δτὶ τὸν Λάδιον ἀσεθήσαντα εἰς τὸν παράνομον ἔρωτα τοῦ Χρυσίππου, ὃν ἥρπασεν ἀπὸ τῆς Ηίστης, οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Ἡν δὲ ἡ Σφίγξ, ὡς περ γράφεται, τὴν οὐρὰν ἔχουσα δράκοντος, ἀναρπάζουσα δὲ μικρὸν καὶ μεγάλους κατήσθιεν, ἐν οἷς καὶ Αἴμονα τὸν Κρέοντος παῖδα, καὶ Ἰππιον τοῦ Εύρυνδου, τοῦ τοῖς Κενταύροις μαχεσαμένου· ἦσαν δὲ Εύρυνδοις καὶ Ἡιόνεις υἱοὶ Μάγνητος τοῦ Αἰλοίδου καὶ Φιλοδίκης. Οἱ μὲν οὖν Ἰππιος καὶ ἔνος ὃν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἀνηρέθη, δὲ Ἡιόνεις ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου, ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. Πρῶτος δὲ ὁ Λάδιος τὸν ἀθέμιστον ἔρωτα τοῦτον ἔσχεν. Οἱ δὲ Χρυσίππος ὑπὸ αἰσχύνης ἔχυτὸν διεχρήσαντο τῷ ξίφει. Τότε μὲν οὖν δ Τειρεσίας, ὡς μάντις, ἵδην δτὶ θεοστυγῆς ἦν δ Λάδιος, ἀπτρεπεν αὐτὸν τῆς ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα δῦοδον, τῇ δὲ Ἡρα μᾶλλον τῇ γαμοστόλῳ θεῖ θύειν έσρα. Οἱ δὲ αὐτὸν ἔξεφαύλιζεν. Ἀπελθὼν τοίνυν ἐφοεύθη ἐν τῇ σχιστῇ δῆδηντος καὶ δ ηνίοχος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔτυψε τῇ μάστιγι

18.

Pisander narrat Tiresiam ex.... suscepisse liberos quatuor..... Chlorin, Manto.

19.

Narrat Pisander, per Junonis iram Sphingem Thebanis ex ultimis oris Αἰθιοπἰαι immissam esse, quoniam illi Laium, qui nefando amore Chrysippus Pisa raptum violaverat, poena nulla affercent. Habebat autem Sphinx, ut scribut, caudam draconis, et parvos magnosque correptos devorabat; in quibus Hæmonem Creontis filium, et Hippium Eurynomi illius qui cum Centauris pugnaverat: ex his Eurynomus cum Eioneo filius erat Magnetis, Ζολι et Philodicæ filii; Hippius, licet peregrinus a Sphinge preemptus est, Eioneus autem ab Οἰνομαο similiter ac ceteri proci Hippodamiae. Laius auctor erat nefandi amoris illius; cuius pudore Chrysippus se ipse gladio confudit. Tunc igitur Tiresias vates Laium, quem videret diis exosum esse, dehortabatur ab itinere ad Apollinem suspicendo, et Junoni potius, nuptiarum præsidí deæ, sacra facere jubebat. At ille vatēm contempsit. Itaque profectus in via trifida Phocidis cum auriga suo obtruncatus est, quoniam flagello percussaserat Οἰδιόδημ. Qui occisos statim terra oluit cum vestimentis, Laii au-

τὸν Οἰδίποδα. Κτείνας δὲ αὐτοὺς ἔθαψε παραυτίκα σὺν τοῖς θυατίοις, ἀποσπάσας τὸν ζωστήρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ Λαίου καὶ φορῶν, τὸ δὲ ἄρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ Πολύνδρῳ. Εἶτα ἔγημε τὴν μητέρα, λύτρας τὸ αἴνιγμα. Μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας τινὰς τελέσας ἐν τῷ Κιθαιρώνι, κατήρχετο ἔχων καὶ τὴν Ιοκάστην σὺν τοῖς δόχημασι. Καὶ γενομένων αὐτῶν περὶ τὸν τόπον ἔκεινον τῆς σχιστῆς δόδοι, ὑπομνησθεὶς ἔδεικνυε τῇ Ιοκάστῃ τὸν τόπον, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, καὶ τὸν ζωστήρα ἔδειξεν. Ἡ δὲ δεινὸς φέρουσα ὅμως ἐσιώπα· ἥγνοει γάρ οὐδὲν ὄντα. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡλθε τις γέρων ἱπποδουκόλος ἀπὸ Σικελίωνος, δις εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν, δύοις τε αὐτὸν εἴρει καὶ ἀνείλετο καὶ τῇ Μερόπῃ δέδωκε. Καὶ ἄμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἔδεικνυε καὶ τὰ κέντρα, ἀπῆτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια. Καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ δόλον. Φασὶ δὲ, διτὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ιοκάστης καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν ἔγημεν Εὑρυγάνην παρθένον («fort. Περίφαντος.» *Valck.*), ἔξῆς αὐτῷ γεγόνασι τέσσαρες παῖδες. Ταῦτα φησὶ Πείσανδρος.

20.

Apollodorus I, 8, 5, 2: Ἐγενήθη δὲ ἐκ ταύτης (ex Periboea) Οἰνεῖ Τυδεύς· Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι. Assentimur enim Welckeri rationibus (de Cyclo ep. p. 101 sq.) hæc ex Heraclea non esse statuentis.

21.

Olympiodorus In Platonis Phædonem ap. Wyttēn. Phæd. p. 251: Δηλοὶ καὶ δὲ Πείσανδρος θεολογῶν τὰ κατὰ Κάδμον ἐν τῷ μύθῳ, ἐνῷ φησι τὸν Κάδμον ὑποτίθεσθαι τῷ Διὶ, πῶς ἀν καταγωνίσαιτο τὸν Τυφῶνα. V. Welckerum ibidem.

22.

Lydus De magistrat. III, 64, p. 258: Σπουδὴ γέγονε τοῖς πολυχρύσους τὸ πάλαι Λυδοῖς ... καὶ χρυ-

σοστήμονας διεργάζεσθαι χιτῶνας· καὶ μάρτυς δ Πείσανδρος, εἰπὼν

Λυδοὶ χρυσοχίτωνες.

23.

Euagrius Hist. eccl. 1, 20, apud quem Eudocia Augusta orationem ad Antiochenses clausit versu Homerico :

Τυμετέρης γενεῆς τε καὶ αἴματος εὔχομαι εἶναι, τὰς ἐκ τῆς Ἐλλάδος ἐνταῦθα σταλεῖσας ἀποικίας αἰνιττομένη. Εἰ δέ τῷ περιστούδαστον ταύτας εἰδέναι, ιστόρηται περιέργως Στράβωνι τῷ γεωγράφῳ, Φλέγοντί τε καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας, Ἀρέτανῷ τε αὖ καὶ Πεισάνδρῳ τῷ ποιητῇ. «Quae narratio qualis fuerit, ex Joanne Malala disci potest Chronogr. p. 32 sq. (28-30 ed. Bonn.) et Cedreni Compend. Hist. p. 134 sq.» Heynius in Excursu cit. p. 319.

24.

Excerpta e cod. 1630 ap. Cramer. Anecd. Par. ris. vol. 2, p. 380, 7: Τούτους (Gigantes) Πείσανδρος ποιητὴς Ἐλλήνων ὀνόμασε «δρακοντόποδας.» Nam sine dubio hoc solum a Pisandro est; cetera commenta aliunde petita.

25.

Servius Fuldensis ad Virg. Aeneid. II, 211. *Filios Laocoontis Ethronem et Melanthum Thessandrus dicit.* Ubi Heynius emendat *Pisandrus*. Conf. locum Macrobii p. 6. Incidunt hæc in lacuum codicis nunc Casellani, a v. 105 ad 243.

26.

Fulgentius Mythologicōn I, 14, eorum quæ de novem Musis allegorice exponit, inter alios testem advocat *Pisandrum physicum*: quo Pseudopisandrum significari nec negari potest nec affirmari.

tem zonam et gladium ablata subinde gestabat ipse; deinde, quum rediisset, currum dono dedit Polybo. Postea, ænigmate soluto, matrem duxit. Tempore interjecto, quum sacra quædam solemnia in Cithærone perfecisset, rediit cum Iocasta et curru illo, quem olim Polybo dederat. Ut venere in locum tumis trifidae viæ, recordatus facinoris et locum monstrat Iocastæ et rem narrat, et ostendit zonam. Illa animo vehementer cruciata, nihilominus silere: nam filium esse suum ignorabat. Post ea senex equorum pastor a Sicyone ad Edipum venit, omnia ipsi aperiens, ut et invenerit Edipum et sustulerit et dederit Meropæ. Simul crepundia ei monstrabat, et stimulus, vitæ servatæ præmia postulans. Hoc modo detecta sunt omnia. Dicunt autem post Iocastæ mortem et suam execrationem nuptias illum iniisse cum Eurygane virgine, ex qua suscepit liberos quattuor. Hæc Pisander.

20.

Aeneo ex Peribœa natus est Tydeus: verum Pisander

ex Gorge natum dicit; filiæ enim suæ amore correptum esse Oeneum ex voluntate Jovis.

21.

Pisander de Cadmo hunc mythum refert: Jovi subjecisse Cadmum quibus modis ille Typhonem superare posset.

22.

Auro olim abundantes Lydi tunicas adeo aureis staminibus studiose texebant: quod testatur Pisander, dicens:

Lydi aureas tunicas gerentes.

23.

Colonias olim ex Græcia in Syriam et agrum Antiochenum deductas si quis cognoscere cupit, copiose exponitur de iis a Strabone, Phlegonte, Diодoro Siculo, Arriano et Pisandro poeta.

24.

Pisander, poetæ Græcus, Gigantas dixit «draconipedes.»

PISANDRI FRAGMENTA.

EPIGRAMMA.

(Anthol. Palat. VII, 304.)

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ· ἦν· ἵππῳ δὲ Πόδαργος·
καὶ κυνὶ Θήραργος· καὶ θεράποντι, Βάσης.
Θεσσαλὸς, ἐν Κρήτῃ, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός·
ώλετο δ' ἐν προμάχοις ὅξεν Ἀρη συνάγων.

Fabrius et Heynus ab juniore, quem statuunt, Pisandro profectum putant: nec sane probabili modo ad antiquum Heracleæ auctorem referas. Celebre fuisse epigramma ex Polluce et Dione Chrysostomo intelligitur, qui poetam non memorant. Vaticanus codex hoc lemma habet: Πι- σάνδρου Τροδίου. Τούτου τοῦ ἐπιγράμματος μέρμνηται Νικόδαιος δ Δαμασκηνὸς ὡς ἀρίστου. Pollux V, 46:

EPIGRAMMA.

Hippæmon vir dictus erat, sonipesque Podargus,
Therargusque canis, mancipiumque Babes:

Οὐ μὴν οὐδὲ δέ Μάγνης δέ κύων, τὸ Ἰππαίμονος (sic enim codd.) κτῆμα, φῶ Λήθαργος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμος, δις τῷ δεσπότῃ συντέθαπται, καθάπερ μηνύει τούπιγραμμα· deinde primum distichum ponit, Λήθαργος exhibens de cane, quod etiam in Vat. cod. est inter lineas cum γρ., et apud Dionem Chrys. Orat. 37, p. 121, 15 ed. Reisk., qui post primum distichum ita pergit: Τίς οὖν οἶδεν Ἑλλήνων, οὐχ διτὶ τὸν ἵππον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἰππαίμονα; δοκοῦμεν οὐδὲ Μαγνήτων, διθενὸν ἦν Ἰππαίμων Οὔτος μὲν οὖν φροῦρος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βάσητι καὶ Ποδάργῳ. « Secundum Pollucem igitur canis erat Magnesius, secundum Dionem Hippæmon ipse. Hoc verisimilius. Nobiles sunt equi Thessalici, canes Cretenses: servi patriam Pisander præteriit. » Jacobs.

Thessalus, e Creta, Magne genus, Hæmone natus,
occidit, in primo dum movet arma loco.

H.G.R.

PANYASIDIS

FRAGMENTA.

Post Pisandrum epica poesis jacuisse videtur apud Graecos, usquedum victoria de Persis, « somes ille ingeniorum », hanc quoque suscitat. Suidas: Πανύασις, Πολυάρχου, Ἀλικαρνασσεὺς, τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν· δὲ σθεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον διμοίως δὲ (om. codex Gronovii) καὶ Ἡρόδοτός Θούριον. Ἰστόρηται δὲ Πανύασις Ἡρόδοτου τοῦ ἱστορικοῦ ἔξαδελφος. Γέγονε γάρ Πανύασις Πολυάρχου· δὲ Ἡρόδοτος Λύζου (Ξύλου cod. Gron.) τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. Τινὲς δὲ οὖν Λύζην, ἀλλὰ ‘Ρούδη (in voce Ἡρόδοτος vocatur Δρυώδη), τὴν μητέρα Ἡρόδοτου, Πανυάσιδος ἀδελφῆνην ἴστρησαν. Οὐ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οὐράνιην πατρίδα· κατὰ δὲ τινας, πολλῷ πρεσβύτερος· καὶ γάρ ἦν (vulgo γέγονε γάρ) ἐπὶ τῶν Περσικῶν. Ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδαμίδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. Ἔν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' “Ομηρον· κατὰ δὲ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαγον. Ἐγράψε δὲ καὶ (om. cod. Gron.) Ἡραλειάδην ἐν βίβλοις ιδ' (sic etiam Eudocia p. 357 : codd. duo δ') εἰς ἐπη, θ', [καὶ] Ἰωνικὴν πενταμέτρων (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἐπη, ζ'.

Quæ de genere et ætate poetæ a Suida scribuntur, inter se valde discrepant. Polyarchum patrem agnoscit etiam Pausanias X, 8,5. De Diocle nihil alibi traditur. Hoc, ni fallor, voluit grammaticus, a Duride Samium appellari Panyasin, eodem modo quo Herodotus a nonnullis, vel ab ipso Duride, vocetur Thurius; videlicet ibi satis diu commoratus. Nam Ἡρόδοτον legendum cum Wesselingio, cuius vocis mutatio appetet tali loco quantum fuerit in proclivi; et δέ cum codice

expellendum. Mireris Bodium (*Hist. poes. Gr.* vol. I, p. 504), qui, hujusmodi indicium secutus, Panyasin « *Thurios recens conditam* » miserit, deinde hominem, cuius ætatem ultra olympiadem 83 produxerit, occisum narret ab Lygdamide: quam cædem O. Müllerus (*Dor. vol. II*, p. 471) factam statuit olymp. 78 fere exeunte, Clintonus 80 exeunte, a. 457; et ante Thuriensem coloniam accidisse illos motus Halicarnassi, loquuntur omnia. Qualis vero fuerit Panyasidis cum Herodoto cognatio, difficile est quæsitu: tempora suadent, ut Panyasin avunculum potius quam patruellem Herodoti fuisse credamus: quod demonstrare conatus est Nækius de Chœrilo p. 14 sqq. Eusebius (ed. Ang. Mai p. 337) ad annum 4 olympiadis 72, 490, qui secutus est Marathonie pugnæ annum, hæc ascripsit: *Panyasis poeta habetur illustris*, ut vertit Hieronymus. Conf. Clinton. Fast. Att. ad annum 489. Eusebius secutus est illos apud Suidam, qui Panyasin πολλῷ πρεσβύτερον olympiade 78 ἐπὶ τῶν Περσικῶν vixisse statuerunt; quæ hic et in Chœrilo de Marathonicis temporibus recte accepit Nækius. Olympiadem 78, fortasse de flore poetæ dictam, de adolescentia vel juventute cepisse videtur Suidas, qui subjiciat πολλῷ πρεσβύτερος. Sed hoc prorsus diluitur narratione de mortis genere, quæ temere fingi non potuit. Ab eodem Suida τερατοσκόπον credibilius est vocatum esse poetam, quia confundebatur cum altero Panyaside Halicarnassensi, quam ob munus aliquod sacerdotale: nam celebrior erat horum compilatorum tempore interpres somniorum. Hesychius: *Τερατοσκόποι, δνειροχρίται*.

Panyasis, Polyarchi filius, Halicarnassensis, prodigiorum interpres, et poeta heroicus; qui poesin extinctam in vitam revocavit. Duris memoriae prodidit eum fuisse Dioclis filium, et Samium; similiter Herodotus [*an*, atque Herodotum?] Thurium. Traditur Panyasis Herodoti historici patreluis fuisse. Fuit enim Panyasis Polyarchi filius; Herodotus vero, Lyxi, Polyarchi fratris. Quidam vero non Lyxen, sed Rhœo, Herodoti matrem, Panyasidis sororem fuisse narrarunt. Vixit autem Panyasis Olympiade

septuagesima octava: secundum alios multo antiquior fuit; vixisse enim tempore belli Persici. Occisus est autem a Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas secundus ei post Homerum locus tribuitur: non nulli post Hesiodum etiam et Antimachum ponunt. Scripsit et Heraclida, libris quattuordecim, versibus circiter novies mille; et Ionica carmine elegiaco (agitur autem in eo poemate de Codro et Neleo et coloniis Ionicis) versibus circiter septies mille.

Alexandrini Panyasin in canonem Epicorum receperunt. De ejus poeseos indole ita Dionysius Halic. qui fertur (*Censura vett. scriptt.* p. 419 Reisk.) : Πανύασις δὲ τάς τ' ἀμφοῖν (Hesiодi et Antimachi) ἀρετὰς ἡγέγαντο, καὶ αὐτῶν πραγματείᾳ καὶ τῇ κατ' αὐτὸν οἰκονομίᾳ δήγεγχεν. Quae pleniora et distinctius relata legerat Quintilianus (X, 1, § 54), qui de Hesiode et Antimacho locutus ita pergit : *Panyasin ex utroque mixtum putant in eloquendo, neutriusque aequare virtutes.* (Ex quorum judicio illa scripta sunt apud Suidam: κατὰ δέ τινας [τάττεται] καὶ μεθ' Ἡσίδον καὶ Ἀντίμαχον.) Alterum tamen ab eo materia, alterum disponendi ratione vincit. Conf. Nækiūm de Chœrilo p. 61 sq.

Heraclea Panyasidis non quattuor, sed quatuordecim librorum fuit: memoratur undecimus, et fragmenta quædam ostendunt non picturis modo eum, sed sermonibus etiam herorum res gestas animasse. Usus esse videtur illis fere omnibus, quæ ante eum Pisander, Stesichorus, fortasse alii quoque poetae lyrici et scenici vel nova Herculi tribuerant, vel minus nota ex locorum mythis in lucem protulerant: nam de rebus nonnullis diserte illud testantur scriptores; ad antiquorum ἐπῶν fabulam reversum esse memorantur nusquam. Illis enim apud Clementem Alex. Strom. VI, p. 751: Αὐτοτελῶς τὰ ἔτέρων ὑφελόμενοι ὡς ὅια ἐξῆγεκαν ... (quum alii tum) Πανύασις δὲ Ἀλικαρνατεὺς παρὰ Κρεωφόλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας ἔλαστι, nemo qui istam de *plagiis* tragediam totam inspexerit, id sibi persuaderi patiatur ut Panyasin in eo loco per omnia Creophylum expressisse dicat. Ceterum nimis levi caussa permotus O. Müllerus de ratione qua poeta res Herculis tractaverit hoc judicium emisit (Dor. II, p. 472): « Panyasidis Heraclea si libris quatuordecim, versuum millibus novem comprehendebatur, gesta quædam, in medio præsertim carmine, maxima cum copia et satis prolixe narrata fuisse necesse est: nam ἄθλους omnes complectebatur liber primus. Quare Panyasin breviter retulisse puto quæ ab aliis jam tractata essent; at fabulas ante ipsum fere neglectas, ut Herculis

peregrinationem in Lydia, luxurianti ingeniose exornasse. » Nimirum Athenaeus (fr. 8) navigationem in Erytheam ex *primo* libro commemorat: quæ res ἄθλους adeo in arctum cogit, ut poeta dissimillimus appareat ei quem ex tertii libri fragmentis cognoscimus, ut tractationis æquabilitas omnis operi ob « disponendi rationem » laudato eripiatur. Nec per se est credibile, illius ætatis poetam sui ingenii impetum, sui operis legem ex aliorum poesi quamvis felici suspendisse. Alia ne addam, videtur apud Athenæum Δ abiisse in A: eam literam leniter vertere malim quam Heracleam torquere vehementer.

Non possum Aristotelis de hujusmodi arguimento judicium præterire: quod verum esse et ex ipsa poeseos natura petitum eventus hodieque probat. Nam per omne tempus scripta sunt et scribuntur ἐπη quæ biographica dixeris. Ea si maximos plausus retulisse narrantur, hoc credas efficere, ut lectores cum admiratione frigeant. Sic igitur Aristoteles, Poetic. c. 8: Μῦθος ἐστιν εῖς, οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐλλήν περὶ ἕνα ἦ· πολλὰ γάρ καὶ ἀπειρα τῷ ἐνι συμβαίνει. ἐξ ὧν ἐνίων οὐδέν ἐστιν ἐν. Οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἐνδος πολλαὶ εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίγνεται πρᾶξις. Δι' ὅ πάντες ἔοικασιν ἀμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡραληῆδα καὶ Θησηῆδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν. οἴονται γάρ, ἐπει εῖς ἦν δὲ Ἡραληῆς, ἔνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. Ο δὲ Ὁμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν, ἤτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν. Ὁδυσσείαν γάρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἀπάντα δσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ. ὃν οὐδέν θατέρου γενομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι. ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν Ὁδυσσείαν συνέστησεν.

HERACLEA.

1.

Stephanus Byz.: Βεμβίνα, κώμη τῆς Νεμέας ... Ο πολίτης Βεμβίνητος ... παρὰ δὲ Πριανῷ Βεμβίνατης. Εοικεν οὖν (adde ὡς, sed in exemplis quoque

Fabula est in se una, non, ut quidam opinantur, si versatur circa hominem unum: multa enim et infinita uni accident; ex quorum quibusdam nihil fit unum. Sic etiam actiones unius multæ sunt, ex quibus una nulla fit actio. Quare omnes videntur errare, quicumque poetarum Heracleidem et Theseidem et similia poemata fecerunt. Putant enim, quoniam unus fuit Hercules, unam etiam esse fabulam debere. Homerus vero, sicuti ceteris in rebus eminet, ita hoc quoque videtur recte perspexisse, sive artis seu naturæ beneficio. Odysseam enim quum faceret, non enarravit omnia quæ illi acciderunt, ut in

Parnasso vulneratum esse, et insaniam simulasse in delectu; quorum neutrum, si alterum factum esset, fieri necessarium aut verisimile erat: sed de una, qualem diximus, actione Odysseam compositum.

HERACLEA.

1.

Bembina, vicus Nemæa.... cuius oppidanus Bembinites..... Apud Rhanum vero Bembinates, ut Aeginates et

erratum) Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπὴν, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτῃ·

Δέρμα τε θήρειον Βευμεινήταο λέοντος·
καὶ ἄλλως·

Καὶ Βευμεινήταο πελώρου δέρμα λέοντος.

In quibus inimicis est illud καὶ ἄλλως (agnitum etiam codicibus Parisinisi), quum alibi epitomator solito more dicat καὶ πάλιν, καὶ αὖθις, διατάξις. Volutum igitur, si vox integra, et aliter (eundem versum efficerens); sive correxerit eundem versum Panyasis, sive ita mutatum repetierit alibi. Ceterum de gestamine Herculis dicti, non ex descriptione pugnæ cum leone petiti videntur.

2.

Eratosthenes Cataster. c. 11, Καρχίνος: Οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι δι' Ἡραν, διτι μόνος, Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, διτι τὴν Ἡραν ἀνήρει, ἐκ τῆς λιμνῆς ἐκπηδήσας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φῆστι Πανύασις ἐν Ἡρακλείᾳ. Θυμωθεὶς δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν. Ad illa, τῶν ἄλλων συμμαχούντων, Heynius: « Qui sunt autem illi? Ex fabula apud Apollodorum (II, 5, 2) et alios satis constat Iolaum fuisse. Quare Galenus, τοῦ Ἰολάου συμμαχούντος. Koppiersius, τῶν περὶ Ἰολαον συμμαχούντων. Vitium tamen exstat etiam ap. Schol. Arati 147 et Phavorin. v. Καρχίνος. » — Interpres Germanici Arateor. p. 51: *Cancer in astris positus esse dicitur, beneficio Junonis; quod quum Hercules cum Hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Hercules pedem morsu deprehendit, ut Panyasis auctor dicit. Quem iratus Hercules calcatum contrivit, beneficioque Junonis magnis honoribus decoratus est.*

3.

Athen. XI, p. 498, D: Πανύασις τρίτῳ Ἡρακλείᾳ φοιτή.

Æginetes dicitur; uti Panyasis libro primo Heracleæ: Pellisque belluina Bembinetæ leonis;
et aliter:

Et Bembinatae immanis leonis exuviae.

2.

Cancer inter sidera relatus esse videtur propter Junonem: solus enim, quum ceteri Herculem in perimenda Hydra adjuvarent, ex palude alacriter egressus illius pedem momordit, ut Panyasis narrat in Heraclea. Hinc ab Hercule irato fertur pede obtritus esse.

3.

Panyasis tertio libro Heracleæ ait:

Hoc (vino) quum ingentem miscusset craterem auro splendentem,
crebros scyphos capiens suavem potum hauriebat.

4.

Quin bibis, o hospes? non est haec infima virtus
appositis dapibus calices educere multos

Τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσοῖο φεινὸν,
σκύπφους αἰνύμενος θαμέας ποτὸν ἥδιν ἔπινε.

Probabiliter ex convivio apud Pholum centaurum. Quo sequentia etiam fragmenta referimus ex probabili conjectura O. Mülleri (Dor. II, p. 473).

4.

Stobæus Floril. XVIII, 22:

Ξεῖν' ἄγε δὴ καὶ πῖν'. ἀρετὴ νῦ τις ἔστι καὶ αὔτη,
ὅς κ' ἀνδρῶν πολὺ πλεῖστον ἐν εἰλαπίνῃ μέθυ πίνη
εῦ καὶ ἐπισταμένως, ἄμα τ' ἄλλον φῶτα κελεύῃ.
Ἴσον θ' ὅστ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ θόδες ἀνήρ
5 οὐδιμίνας διέπων ταλαπενθέας, ἔνθα τε πᾶροι
θαρσαλέοι τελέθουσι, μένουσι τε θοῦρον Ἀρην·
τοῦ μὲν ἐγὼ θείμην ἵσον κλέος, δοτ' ἐνὶ δαιτὶ¹
τέρπηται παρεῶν, ἄμα τ' ἄλλον λαὸν ἀνώγῃ.
Οὐ γάρ μοι ζώειν γε δοκεῖ βροτὸς, οὐδὲ βιώναι
10 ἀνθρώποιο βίον ταλασίφρονος, δοτις ἀπ' οἴνου
θυμὸν ἐρητύσας πίνει ποτὸν ἀλλ' ἐνεόφρων.
Οἶνος γάρ πυρὶ ἵσον ἐπιγιθονίοισιν ὅνειρο,
ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσης συνοπτήδον ἀοιδῆς.
Ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατὸν μέρος, ἀγλαΐης τε,
15 ἐν δὲ χοροιτύπης, ἐν δ' ἴμερτῆς φιλότητος.
Τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὑφρονί θυμῷ
πίνειν, μηδὲ βορῆς κεχορημένον ἡύτε γῦπα
ἥσθαι πλημμύροντα, λελασμένον εὐφροσυνάων.

Abest hic locus ab optimo codice Parisino. V. 5 vulgo male ἔνθα δὲ π. Correxit Brunckius ex suo codice. V. 9 Brunckius tacite ἡὲ βιώναι, fort. ex eod. V. 11 egregie restituit Valckenarius. Vulgo ἄλλο νεόφρων. Schæferus conjecterat κενόφρων. Versus 12 et 13 sunt apud Suidam v. Οἶνος, 12—18 apud Athenæum II, p. 37, A. V. 13 Athenæus πάσῃ σ. ἀνήρ, unde Valckenarius πάσῃ σ. ἀοιδῆς. V.

artis ad ingenium, atque alios ad pocula vocare.
Et mensa pariter robur spectatur et armis;

5 namque ut confertos ductor ruit acer in hostes,
quamvis late allii trepidant et bella pavescant:
talis et ille mihi (levior nec gloria) lāetus
qui conviva sedens alios ad gaudia cogit.
Ille mihi vita penitus caruisse videtur,
10 aut certe minime vitalem ducere vitam,
qui vinum fugiens aliis se potibus implet
stultus. Prima hominum generi bona, flamma
merumique :

pulsa merolonge cedunt mala; carmina vivunt.
Namque sui partem vino tribuere venustas,

15 et jocus et festivus amor, mollesque choreæ.
Mente igitur grata Bacchi complectere munus,
et bibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instar,
assideas mensæ, lātæ dulcedinis expers. HG R.

14 ἐρατὸν Athen. Ap. Stob. οἰρὸν μ. Versum 15
sequitur apud Stobaeum hic,

Ἐν δέ τε μὲν θήρῃς καὶ δυσφροσύνης ἀλεγενῆς.

De quo recte Grotius : « Aut aliunde infartus est aut a sciolo ascriptus. Neque apud Athenaeum quicquam ejus appetit. » V. 16 Athenæi edd. δεδεμένον, quod Valckenarius præstulit ; codd. δεδεμένον. V. 17 idem Athen. βορῆς κεκορημένον, optime. Stob. βορῇ κεκακωμένον, quod non aptum huic loco. Deinde Athen. ἡτο παῖδα, et v. 18 λελησμένον.

5.

Athen. II, p. 37, A : Πανύασις δὲ λέγει (sequuntur versus septem modo positi) ... καὶ πάλιν.

Οἶνος δὲ θηντοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
ἀγλαός· φῶ πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν ἀσιδαί,
πάντες δὲ δργηθμοὶ, πᾶσαι δὲ ἐραταὶ φιλότητες·
πάσας δὲ ἐκ κραδίης ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάξει

5 πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ χερεών.

V. 1 δὲ omittunt codd. Clemens Alex., qui hunc et postremum versum assert Strom. VI, p. 742, ὡς οἶνος. V. 3 codd. δργηθμοὶ, forma non epica. V. 4 codd. κραδίας (καρδίας cod. Par.). Brunckius tacite ἐκ κραδίης ἀνδρῶν ἀλαπάξει ἀνίας. « Conf. Porson. ad Eurip. Phœn. 1334. » Gaisf. V. 5 cod. Paris. a me inspectus κατὰ μέτρα. Deinde Clemens ὑπέρμετρος.

6.

Athenæus II, p. 36, D : Πανύασις δὲ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, « Ωραὶ καὶ Διονύσω, τὴν δὲ δευτέραν Ἀφοδίτη καὶ πάλιν Διονύσῳ. » Τέρει δὲ καὶ Ἀτη τὴν τρίτην. Πανύασις φησι·

Πρῶται μὲν Χάριτες τ' ἔλαχον, καὶ ἔνφρονες Ωραὶ μοῖραν, καὶ Διονύσιος ἐρίθρομος· οἴηπερ ἔτευξαν· τοῖς δὲ ἐπὶ Κυπρογένεια θεὰ λάχε, καὶ Διονύσος· ἔνθα τε καλλιστος πότος ἀνδράσι γίγνεται οἶνον, 5 εἰ τις μὲν πίνοι, καὶ ἀπότροπος οἴκαδ' ἀπέλθοι·

5.

Rursusque idem :

Vinum optimum est munus a diis datum mortalibus, luculentum : vinum sequuntur omnes cantiones, saltationes omnes, omnes amabiles amplexus.

Vinum omnes ex hominum corde molestias pellit, modice si bibitur; supra modum, noxiū est.

6.

Panyasis, epicus poeta, primam potionem Gratiis adscribit, Horis et Baccho; secundam Veneri, ac denuo Baccho; Contumeliae vero et Noxæ tertiam. Ejus hæc sunt verba :

Primæ Gratiae sortitæ sunt et hilares Horæ partes, et Bacchus strepitum amans, qui(vinum) pa-post hos Cypria dea sortita est et Bacchus. [rareunt : Et tum quidem optima est hominibus potio vini ,

δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἀν ποτε πήματι κύρσαι.
Ἄλλ’ ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἔλαύνοι,
πίνων ἀθλεμέως, τότε δὲ Ὑερίος αἴσα καὶ Ἀτης
γίγνεται ἀργαλέα, κακὰ δὲ ἀνθρώποισιν δπάζει.

10 Ἄλλα, πέπον, μέτρον γάρ ἔχεις γλυκεροῖς ποτοῖο,
στείχει πάρδ μνηστὴν ἄλοχον, κοίμιζε δὲ ἔταιρος·
δεῖδια γάρ, τριτάτης μοίρης μελιήδεος οἴνου
πινομένης, μή σ’ ὕερις ἐνι φρεσὶ θυμὸν ἀρσηγή,
ἔσθλοισι ξενίοισι κακὴν δὲ πιθῆσι τελευτήν.

15 Ἄλλα πιθοῦ, καὶ παῦς πολὺν πότον.

Καὶ ἔξῆς, περὶ ἀμέτρου οἴνου .

Ἐκ γάρ οἱ Ἀτης τε καὶ Ὑερίος αἴσα δπηδεῖ.

V. 1 et 2 Hæschelius Πρωτὴν et ἡνπερ, quibus non opus est. Vulgatum καὶ εὑρονες correxit Dindorf. V. 4 cod. Par. ποτός. V. 9 Schweighæuserus κύρσας, rotundius; sed alterum non improbo. V. 7 Hæschelii codex ἔλαύνει, et v. 9 καλὰ δὲ. Versum 14 hoc modo exhibent codices, ἔσθλοις ἐν ξενίοισι κακὴν δὲ ἐπιθῆσει τελ. Quæ ita correxit Jacobsius, ἔσθλοισι ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν additique Dindorfius : « Aliis fortasse placebit ἔσθλοισιν δὲ (s. τε) κακὴν ἐπιθῆ (s. ἐπιθῆς) ξενίοισι τελ. » Quod ipsum minima cum mutatione, transpositione nulla repousi. Iotacismi lapsus ἐπιθῆσει illud ἐπιθῆσει gignere potuit. V. 15 codd. ἀλλὰ ἀπιθ. Meinekii correctionem probavit Dindorfius. Cod. Par. ποτόν. Postremo verso non exputo quid sibi velit præpos. ἐκ : nam Ἀτης καὶ Ὑερίος cum αἴσα jungenda sunt, ut v. 8, et ἔξπηδειν vereor ut formari unquam potuerit. Etiam hiatus αἴσα δπηδεῖ valde displicet.

7.

Schol. Pindari Pyth. III, 177 : « Ενιοὶ δὲ τὴν Θυώνην ἐτέραν τῆς Σεμέλης λέγουσιν εἶναι, τροφὸν τοῦ Διονύσου, ὃσπερ Πανύασις ἐν τρίτῳ Ήρακλείᾳ,

quum quis, postquam bibit, domum versus abit dulcibus ab epulis : damnum non unquam acceperit. At si quis ad tertiae portionis mensuram excurrit, bibens impotenter ; tum Contumeliae sors et Noxæ incumbit gravis, et mala sequuntur homines.

Tu igitur, o bone! sat enim habes dulcis liquoris, abi castam ad uxorem, et cubitum mitte sodales : vereor enim, tertiam si mellei vini portionem excitet, bibere aggrederis, ne tibi Contumelia spiritus intus ethonestis hospitalibusque epulis malam finem impo-Audi me, inquam, et multo potui pone modum. [nat.

Rursusque, de immodico vini usu :

Nam sequitur eum Noxæ et Contumeliae sors.

7.

Nonnulli Thyonen aliam esse dicunt ac Semelen : ni-

Kαὶ β' δὲ μὲν ἐξ κολποιο τροφοῦ θόρε ποστεῖ Θεόντες.

Quod Mercurium ex Hymno Homericō in mente vocat. In iisdem de potu sermonibus hunc versum alicubi lectum fuisse admodum probabilius statuit Müllerus.

8.

Athen. XI, p. 469, D: Πανύασις δὲ ἐν πρώτῳ Ἡρακλέας παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ Ἡλίου φίλην κομίσασθαι τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἑρύθειν. Dubitationem de libri numero significavi supra. In epitome hæc prorsus omissa sunt. De partibus Nerei in hac fabula conf. Heynium ad Apollodor. p. 170 sq. Macrobius Saturn. V, 21, p. 147: *Poculo autem Herculem vectum ad Ἑρύθειν, Hispanie insulam, navigasse et Panyasis, egregius scriptor Græcorum, dicit, et Pherecydes auctor est: quorum verba subdere supersedi, quia propiora sunt fabulæ quam historiæ.*

9.

Schol. Q Homeri Odyss. M, 301: Πανύασις φύλακα τῶν Ἡλίου βοῶν Φυλάκιον (cod. Vindob. Φύλακιον) φησὶ γενέσθαι.

10.

Clemens Alex. Proptr. c. 2, 36, p. 31: Ναὶ μὴν καὶ τὸν Ἀϊδωνέα ὑπὸ Ἡρακλέους τοξευθῆναι Ὁμηρος λέγει, καὶ τὸν Ἡλεῖον Αὐγέαν Πανύασις ἰστορεῖ. Ἡδη δὲ καὶ τὴν Ἡραν τὴν ζυγίαν ἰστορεῖ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἡρακλέους διαύτος οὗτος Πανύασις «ἐν Πύλῳ ἡμαθύεντι.» Ubi Heynus ad Apollodor. p. 161, correxit τὸν Ἡλίου αὐτὸν Πχν., a Müllero quoque probatus. Codex Collegii novi, non Ἡλεῖον, sed καὶ τὸν ἥλιον Αὐγέαν, unde Potterus τὰς ἥλιου αὐγὰς Π. De re Apollodorus Bibl. II, 5, 10, 5: Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θέρον ἐνέτεινον. Quod jam ad Panyasin auctorem referri licet.

11.

Interpres Germanici Aratecr. p. 42: *Dracōnēm immensāē magnitudinis, hortorum custodem insomnem, dum a Junone ad custodiendā aurea mala esset constitutus, Hercules, quād ad mala aurea profectus fuisse, ut refert Pa-*

mīrum nutricem Bacchi, ut Panyasis in tertio libro Heracleæ:

Atque ille ex sinu nutricis Thyones pedibus exsiliit.

8.

Panyasis autem, primo (?) libro Heracleæ ait, a Nereo accepisse Herculem Solis phialam, eaque transnavigasse in Erytheam.

9.

Solis boum custodem Panyasis fuisse dicit Phylacium (*al. Phylæum*).

10.

Quin etiam Plutonem sagittis petitum esse ab Hercule refert Homerus, et Eleum Augeam [*emenda*, et ipsum Sol] refert Panyasis. Qui Junonem quoque conjugalem esse

nyasis in Heraclea, fertur peremisse. Hyginus Poetic. Astron. II, 6, p. 369 Munek. : Engonasin. Hunc Eratosthenes Herculem dicit supra draconem collocatum, ...eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextra clavam tenentem, conatum interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos operuisse somno coactus existimatur, quo magis custos appositus esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Eadem apud Eratosthenem nostrum cap. 4, sed sine poeta nomine. V. Schaubach. p. 76 sq. Avienus multis narrat hæc de Dracone imagine,

cujus latuit quoque causa laboris,

Panyasi sed nota tamen, cui longior ætas eruit excussis arcana exordia rebus,

v. 169-193.

12.

Pausanias X, 29, 4: Πανύασις δὲ ἐποίησεν ὡς Θησεὺς καὶ Πειρίθους ἐπὶ τῶν θρόνων παράσχοιντο σῆγμα οὐ κατὰ δεσμώτας, προσφυξὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς ἀντὶ δεσμῶν σφίσταις ἔφη τὴν πέτραν. Ex eo loco pettitum ubi Herculis descensum ad inferos descripsit: et intelligi videtur ex hac Thesei commemoratione copiose illum fuisse exornatum.

13.

Idem IX, 11, 1: Ἐπιδεικνύουσι δὲ (Thebani) Ἡρακλέους τῶν πατέρων τῶν ἐκ Μεγάρων μνῆμα, οὐδέν τι ἀλλοίως τὰ ἐξ τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίγορος δ' Ἰμεραῖος καὶ Πανύασις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν. Θησεῖοι δὲ καὶ τάδε ἐπιλέγουσιν ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρύωνα ἔμελλεν ἀποκτινύναι, et reliqua, quae non narrabantur a Panyaside. Vulgo legebatur οὐδέν τι δομοίως, pro quo Beckerus ex optimo cod. Paris. aliorumque vestigiis posuit ἀλλοίως.

14.

Idem X, 8, 5: Πανύασις δὲ δομοὶ Πολυάρχου πεποιηκὼς εἰς Ἡρακλέα ἔπη, θυγατέρα Ἀχελώου τὴν Κασταλίαν φησὶν εἶναι· λέγει γὰρ δὴ περὶ τοῦ Ἡρακλέους,

vulneratam refert ab eodem Hercule «in Pylo arenosa.»

12.

Panyasis in carmine suo finxit Theseum et Pirithoum in sedibus non alligatorum speciem ostendisse, sed quasi agnatum corpori ipsorum adhaesisse saxum pro vinculis.

13.

Thebani ostendunt etiam Herculis ex Megara liberū sepulcrum, non alio modo de eorum morte narrantes atque Himeræus Stesichorus et Panyasis in carminibus retulerunt.

14.

Panyasis autem, Polyarchi filius, in eo carmine, quod de Hercule fecit, Acheloi filiam fuisse Castaliam perhibet. Sic enim de Hercule loquens scripsit:

Παρηγέσοντα νιφόεντα θοοῖς διὰ ποσὸν περήσας,
ἴκετο Κασταλίης Ἀχελωΐδος ἀμέροτον θύδωρ.

Hæc Müllerus (Dor. I, p. 436) ad illud iter refert, quod Hercules suscepit Delphos, ut expiatetur a deo.

15.

Clemens Alex. Protrept. c. 2, 36, p. 30: Πανύασις πρὸς τούτοις καὶ ἄλλους παμπόλλους ἀνθρώποις θεοὺς λατρεῦσαι ίστορεῖ, ὡδὲ πῶς γράφων·

Τλῆ μὲν Δημήτηρ, τλῆ δὲ κλυτὸς Ἀμφιγυνήεις·
τλῆ δὲ Ποσειδάνων, τλῆ δὲ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἀνδρὶ παρὰ θυητῷ θητευέμεν εἰς ἐνιαυτόν·
τλῆ δὲ καὶ ὁδριμόθυμος Ἀρῆς ὑπὸ πατρὸς ἀνάγκης,
καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. « Quibus solabatur aliquis servitutem Herculis. » Müller. l. c. V. 3 editiones θητευέμεν. V. 4 mirum ni ἀνάγκη scripsiter Panyasis.

16.

Schol. Apollonii Rh. IV, 1149: Πανύασις δέ φησιν, ἐν Λυδίᾳ νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ίσσεως ὑπὸ Ὑγίλου τοῦ ποταμοῦ· ἐξ ἐστι τῆς Λυδίας· διὸ καὶ τοὺς δύο νιοὺς αὐτοῦ Ὑγίλους ὀνομασθῆναι. Sed schol. Homeri Il. Ω, 616, de his, ἀμφ' Ἀγελώιον: Τινὲς « ἀμφ' Ἀχελήσιον » ποταμὸς δὲ Λυδίας, ἔξ οὖ πληροῦσι Ὑγίλος· καὶ Ἡρακλέος νοσήσαντος ἐπὶ τῶν τόπων, ἀναδόντων αὐτῷ θερμὸν λουτρὸν ποταμῶν, τοὺς παῖδας Ὑγίλον ἐκάλεσε καὶ τὸν ἔξ Ομφάλης Ἀχέλητα, δὲς Λυδῶν ἐβασιλευεν. Εἰσὶ δὲ καὶ νύμφαι Ἀχαλήτιδες (sic), δές φησι Πανύασις. Qui non videtur de duobus Hyllis locutus esse, quos ad eum refert scholiastes Apollonii. In Homericō scholio scribe Ἀχελ—. Stephanus Byz.: Ἀκέλη, πόλις Λυκίας. Οἱ πολῖται Ἀκέλητες, τὸ θηλυκὸν Ἀκέλητις. « Εοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀκέλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μαλίδος παιδὸς, δούλης τῆς Ομφαλίδος, et quae sequuntur. De fluvio Ἀκέλης loci grammaticorum in HSt. Thes. Paris. p. 1181, A.

Parnassi ut celeri pede saxa nivalia liquit,
Castaliae tetigit juges Acheloidos undas.

15.

Panyasis autem, præter hos, alios quoque plurimos deos refert serviisse hominibus, sic scribens:

Passa Ceres; passusque insignis Mulciber, estque passus Neptunus, passusque est Phœbus Apollo mortali ipse suas operas mercede locare:
passus Marsque ferox, irato a patre coactus.

16.

Panyasis narrat Herculem in Lydia sanatum esse ab Hyllio fluvio Lydiæ. Quare Hyllus vocasse duos filios.

Acelas fluvius est Lydiæ, in Hyllum influens. In his regionibus quum Hercules morbo corruptus esset, fluvii illi calida lavaca emiserunt. Quare filios suos, alteum Hyllum vocavit, alterum ex Omphale (*alii*, ex Malide, *Omphalæ ancilla*), Aceletem, qui postea Lydis imperavit. Sunt

17.
Stephanus Byz.: Τρεμῖλη· ή Λυκία ἐκαλεῖτο οὔτως· οἱ κατοικοῦντες, Τρεμιλεῖς, ἀπὸ Τρεμίλου, ὃς Πανύασις.

Ἐνθα δέναιε μέγας Τρέμιλος, καὶ ἔγημε θύγατρα νύμφην Ὡγυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσι, Σίρωψ ἐπ' ἀργυρέψ, ποταμῷ παρὰ δινήεντι· τῆς δὲ διοσοὶ παιδεῖς, Τλῶος, Ξάνθος, Πίναρος τε, καὶ Κράγος, δὲς κρατέων πάσας ληίζετ' ἀρούρας.

V. 3 cod. Vratislav. σίμερω, v. 4 τμῶος. Codd. Parisini duo τιμῶος ξενόθες τε πίναρος. Sed v. Strabonem XIV, p. 665 980, B, C. « Quos Tremili filios sine dubio occidisse narrabatur Hercules in sequentibus. » Müller.

18.

Schol. Euripidis Alc. 1: Ἀπολλόδωρος δέ φησι κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἱππόλυτον ἀναστῆσαι, Ἀμελησαγόρας δὲ, δτὶ Γλαῦκον· Πανύασις, δτὶ Τυνδάρεων. Apollodorus Bibl. III, 10, 3: Εὗρόν τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπὸ αὐτοῦ (Æsculapiο) Καπανέα καὶ Λυκοῦργον· ὡς δὲ Στησίχορος φησιν, Ἐριφῶν· Ἱππόλυτον, ὡς δ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύασις.

Hæc, Müllerο observante, ex eo loco desumpta esse evidentur, ubi expeditio contra Hippocoontem narrabatur tyrannum Spartæ, quam illo expulso Tyndareo tradidit.

19.

Clemens loco supra fr. 10 citato: Καὶ τὴν Ἡραν τὴν ζυγίαν ίστορεῖ (τοξευθῆναι) ὑπὸ Ἡρακλέους δι Πανύασις « ἐν Πύλῳ ἡμαθέντι. » Ubi Aidoneum vulneratum ex Homero memoraverat. Sed Arnobius Adv. gentes IV, 25: Non ex vobis Panyasis unus est, qui ab Hercule Ditem patrem, et reginam memorat sauciatam esse Junonem? » V. dicta et citata a Müllerο Dor. I, p. 444 sq.

etiam « Nymphæ Aceletides, » quarum meminit Panyasis.

17.

Tremile, sic Lycia vocabatur. Incolæ, Tremilenses, a Tremilo, ut Panyasis :

Hic vero habitat magnum Tremilus, uxoremque duxit filiam nympham Ogygiam, quam Praxidicam vocant, ad Sibrum argenteum, juxta vorticosem fluvium, ex qua exitiales filii, Tlous, Xanthus et Pinarus, et Cragus, qui potens omnes prædabatur terras.

18.

Æsculapium fulmine percutsum esse, quia Tyndareum a mortuis excitaverit, narrat Panyasis; alii alios nominant, ut Capanēum, Eriphylen, Hippolytum.

19.

Panyasis Junonem quoque conjugalem sagittis petitanū esse refert ab Hercule « in Pylo arenosa. »

20.

Stephanus Byz. v. Ἀσπίς, p. 60, 23: Ἐστι καὶ πέραν Πίσης, ὡς Πανύασις ἐν Ἱρακλείᾳ ἑνδεκάτῃ. In undecimo igitur libro (inquit Müllerus Dor. II, p. 474) narratus fuisse videtur Hercules Olympios ludos instituere.

21.

Schol. Homeri Il. A, 591, p. 45, 17: Βηλὸς . . . ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι . . . καὶ Πανύασις δὲ τὰ πέδηλα «βηλὰ» λέγει. Quod corruptum apud alios grammaticos: v. Heyn. ad locum Homeri, G. Dindorf. ad HSt. Thes. vol. 2, p. 229, C.

22.

Apollodorus I, 5, 2: Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσίνος (παῖδα) λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Ad Ἰωνικὰ referre malit Müllerus.

23.

Idem III, 14, 4: Πανύασις δὲ φησι (Adonidem filium esse) Θείαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε Ουγατέρα Σμύρναν. Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα) ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. Ό δὲ ὡς ἥσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἔδιωκεν αὐτὴν· ἢ δὲ, περικαταλαμβάνομένη, θεοῖς ηὔξατο ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικείραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, δικαλοῦσι τημύρναν. Δεκαμηνικὴ δὲ ὑστερὸν χρόνῳ, τοῦ δένδρου ῥαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύψα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνη παρίστετο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἔνεστατο, οὐδὲ ἀπεδίδου. Κρίσιας δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοίρας διηρέθη ὁ ἐνιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνη προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτην. Ό δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσένειμε καὶ τὴν ίδιαν μοίραν. Quae Heynus ex Ἰωνικοῖς esse statuit p. 327, «forte ubi de urbis Smyrnæ originibus egit. Ex eodem poeta petita esse arbitror ea quae scho-

20.

Exstat etiam locus ultra Pisam Aspis dictus, cuius Panyasis libro undecimo Heracleæ meminit.

21.

Panyasis calceos βηλὰ dicit.

22.

Panyasis Triptoleum fuisse dicit Eleusinis filium; et ad eum venisse Cererem.

23.

Panyasis Adonidem Thiantis esse filium dicit, Assyriorum regis, qui filiam habebat Smyrnam. Haec per iram Veneris, quam nullis honoribus afficiebat, amore in partem correpta est; et nutricis opera adjuta, cum patre imprudente duodecim noctibus concubuit. Qui ut rem re-scivit, evaginato gladio eam persecutus est. Filia, quum

liastes Lycophr. 829 memorat de Myrrha, eumque sequitur ipse Lycophron eo loco. Præterea Hesychius: Ἡσίην, τὸν Ἀδωνιν. Πανύασις. Müllerus p. 474: «Quod si ex Heraclea petitum est, a Panyaside derivari licebit quod narratur de Hercule Adonidem contemnente, cuius signum esse οὐδὲν ἕστερον (in qua voce Hesych. et Suid., schol. Theocr. V, 21).»

24.

Athen. IV, p. 172, D: Πεμμάτων δὲ πρῶτον φησι μνημονεῦσαι Πανύασιν Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Λιγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, «πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμπατα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὅρνες,» προτέρου Στηνιχόρου . . . εἰρηκότος κτλ. In incertis posui, licet mihi quoque vero non absimilia disseruisse videatur Müllerus (Dor. II, p. 472): «Fieri potest ut cum expeditione in Hesperidas Panyasis primus conjunxit Ionum narrationem, qualis est apud Herodotum II, 45, de Hercule immolando. Busirin an noverit, non traditur: Pherecydes novit.» Quod ita dixit Bodius (Hist. poes. Græcæ vol. I, p. 508): «Pugnam cum Ægyptio Busiride cecinit.» Sed poterat in Ionicis quoque, carmine Odysseæ dimidiā diam partem æquante, oblata esse de Ægyptiorum ἀνθρωποθυσίᾳ dicendi occasio.

25.

Probus ad Virgilii Ecl. II, 24: Pamnyasis (sic) et Alexander lyram (Amphioni) a Mercurio muneri datam dicit, quod primus Cynaram liberaverit. Sic editiones, nisi quod ab Georgio Fabricio excusum video Panyasis. Codex bibl. Regiae,

r
recens tamen ille: Panocus et Alex. lyram a M. m. d. d., quod primus exianara liberavit. De matre ab Lyci insidiis liberata non est cogitandum, ob vocabulum *primus*. Mythographus Vatic. alter, c. 74, p. 100, 6 ed. Bod.: «Quorum Zethus

in eo esset ut corriperetur, ab diis petiti ut e conspectu evanesceret. Dii miseriti eam in arboreum mutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. Post decem menses arborem ferunt ruptam edidisse Adonidem qui dicitur. Eum Venus, quia pulcherimus erat, infantem clan diis in arca absconditum Proserpinæ commendavit: quæ, ut conspexerat, reddere noluit. Judicio igitur de hac re Jovi mandato, in partes divisus est annus, quarum unam apud se transigere Adonidem jussit, alteram apud Proserpinam, tertiam apud Venerem. Verum Adonis suam quoque partem Veneri addidit.

Eæc, Adonidem.

24.

Bellaria Seleucus narrat primum memorasse Panyasin in iis quæ de victimis humanis apud Ægyptios mactatis refert; hos enim illis imposuisse bellaria multa, multas ex nidis aves.

rusticus, Amphion vero, lyra a Mercurio *promerita*, musicæ exstitit peritus. Qui matris injurias vindicaturi, » etc. Meritum Amphionis apud Pausaniam invenio, IX, 5, § 4: Μυρὼ δὲ... Ἐρυζὸν βωμόν φησιν ἰδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. Hoc ipsum narraverant illi apud Probum, ut jam perspicue apparet; verba liquido restitui non possunt, quia paullo plura referri videntur quam ex Pausania scimus.

Barkerus inter Panyasidis fragmenta retulit versum ap. Etymologum M. p. 266, 15:

Δηρὸν βουλεύειν, ἦν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἀμεινον,
suasu Gaisfordi ad Hesiodum p. 93 ed. Lips. Is
igitur, quum præmitterentur versui illi hæc ver-
ba, ἐνθα καὶ πᾶσι, « codex Dorvillii, inquit, ἐν καὶ π;
Præclare igitur Sylburgius: ἐνθεν καὶ Πανύασις. »
Mihi et versus ipsius κόμια et codicis compen-

dium παροιμίαν monstrare videbantur, quum hoc ipsum, ἐνθεν καὶ παροιμία, ex Gudiano codice annotari deprehenderem.

Jam e manibus dimiseram quaternionem præcedentem, quum in Jacobsii conjecturam inciderem, quæ præteriri non debebat in v. 13 fragmenti 4. « Utramque lectionem (inquit vir egregius ad Anthol. Palat. p. 670) conciliare licet scribendo, πάσῃ συνοπτηδὸν ἀδειῇ· quod vinum ærumnis et timore, quo animus cruciatur, exsolvit securitatemque tribuit. »

Ionica Panyasidis elegiaco metro scripta fuisse, nobis non magis credibile est quam Ulricio (Hist. poes. Gr. I, p. 505); sed ex codicis Gronoviani scriptura manci et turbati illo loco nihil efficitur, neque effecit Nækius quod temere illi tribuit Bodius I, p. 509, not. 5. Ulricii novam sententiam de Pisandri ætate non retulimus, quia et alia ei refragari videbantur, et hæc apertissime, Πανύασις σθεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε.

CHOERILI SAMII

FRAGMENTA.

Etiam in hoc poeta fundamentum quæstionis sunt verba Suidæ: Χοιρίος, Σάμιος, τινὲς δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρνατέα ἱστοροῦσι. Γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις ἐπὶ δὲ τῶν Περσιῶν, Ολυμπιάδοι οἱ', νεανίσκον ἥδη εἶναι. Δοῦλόν τε Σαμιου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥρων φυγεῖν τε ἐξ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγιον ἔρασθηναι οὗτον καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. Ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῆς καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀργελαῖψ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. Ἐγραψε δὲ ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου ἐφ' οὖ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. Λαμπακά, καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται. Samium fuisse Chœriliūm extra dubitationem positum est. Alia quædam testimonia videbis infra. Halicarnassensis dici poterat ab iis, qui Herodoti auditorem et delicias perhiberent. Iasum in tempus mittamus. Quum per Panyasidem ejus ætas definiatur, quærendum quot fere annis illo junior fuisse existimandus sit: nam junior erat. Olympiade septuagesima quinta sive anno 479 si adolescens erat, primum Herodoti deliciæ non poterat esse anno 484 nati; deinde ad Archelaum non venire ante annum ætatis septuagesimum octavum; cum Lysandro autem debebat esse senex fere nonagenarius, idque κοσμήσων, ut sperabat Lysander, τὰς πράξεις αὐτοῦ διὰ ποιητικῆς. « Hinc sequitur (inquit Nækius p. 24) ut falsum sit quod dixit Suidas, Chœriliūm jam adolescentem fuisse Olympiade 75. Caussas erroris primas nemo nunc dispiciet. Potest in carmine Chœriliūm unde colligeretur poetam tum, quum Græciam invaderet Xerxes, adolevisse. Quomodo cumque de caussis erroris statuamus, facilius accidere potuit ut annum adolescentiae Chœriliūm aliquis falso po-

neret, quam ut longa de vita Chœriliūm fingeretur et continua narratio, temporum Chœriliūm calculis prorsus adversa. » Jam igitur, per tempus quidem, Chœriliūm cum Herodoto commercium admitti poterit; nisi (quod potius crediderim) fictum esse dicas ex utriusque viri studio simillimo Græcorum magna gesta celebrandi. Nækius, pensatis omnibus, videtur Chœriliūm natus esse olympiade 77 fere ineunte, vel a. Chr. 472. Hoc si statueris, in reliquis nulla difficultas: sunt autem illa quæ de Lysandro et Archelao Chœriliūm secum esse volentibus narrantur. Plutarchus, Vita Lysandri c. 18: Σάμιοι δὲ τὰ πάρ' αὐτοῖς Ἡραία Λυσάνδρια καλεῖν ἐψηφίσαντο. τῶν δὲ πολιτῶν Χοιρίλον μὲν ἀεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν, ὃς κοσμήσοντα τὰς πράξεις διὰ ποιητικῆς. Quem locum rectissime cepit Nækius p. 46—49. Lysander quum brevi post prælium ad Aegos flumen frustra oppugnavisset Samum (olymp. 93, 4), postea capta Athenarum urbe et longis muris eversis, expugnavit, veteres cives constituit et administrationem rerum compositus (ol. 94, 1). Hinc magnum Samiorum studium in Lysandrum; qui civem ipsorum, poeseos fama maxima florentem, se comitari voluit, spe ductus fore ut ipsius quoque splendide facta carminibus celebraret. Verba τῶν δὲ πολιτῶν arcte cum superioribus jungenda; et omnia bene procedunt: τῶν δὲ ποιητῶν si præferas, male hæc juncta reperies. Ex Parisinis codicibus quattuor hoc exhibent, ab iis illatum qui *poetæ* quam *civis* nomen huic loco aptius esse crederent. Πολιτῶν servavit codex 1671 (Wyttbachio A): quem alia quoque sincera offerre memini, in altero codice optimo 1672 (Wytt. E) eadem scripta Plutarchi complectente jam vitiata. Post Sami expugnationem illi, quos Plutarchus narrat, honores Lysan-

chœriliūs, Samius: quem nonnulli Iasensem, alii vero Halicarnassensem fuisse tradunt; aequalem Panyasidem, et adolescentem jam belli Persici temporibus, olympiade septuagesima quinta. Idem servus fuisse traditur Samius cuiusdam, forma pulcherrima prædictus: et Samo profugus, quum Herodoto historico operam daret, literarum amore captus esse: Herodoti etiam amasium fuisse di-

cunt. Animum autem ad poeticam appulisse, et in Macedonia obiisse apud Archelaum, tunc illius terra regem. Scripsit vero hæc: Victoriam Atheniensium de Xerxe: pro cuius poematis singulis versibus aureum staterem accepit; et decretum fuit, ut poema illud cum Homeri carminibus recitaretur. Lamiaca, et alia quædam ejus poemata feruntur.

dro a Samiis habiti sunt. « Itaque circa hoc tempus (ol. 93, 4 et 94, 1) cum Lysandro versatus est Chœrilius. ... Jure vero dubites, an non ultra olympiadis 94 annum primum cum Lysandro fuerit Chœrilius. Non videtur cum illo Spartam abiisse, sed potius ex Samo in Macedoniam profectus esse, olymp. 94, 2 vel anno inseque (fere 402 a. Chr.); aliis de caussis, an sola Archelai invitatione inductus, nescimus. » Apud Archelaum lautissime habebatur; narrat Ister apud Athen. VIII, p. 345, D: « Ἰστρος δέ φησι, Χαιρίδην τὸν ποιητὴν τέσσαρας μυάς ἐφ' ἡμέρᾳ λαμπάνοντα ταύτας καταναλίσκειν εἰς δύοφαγίαν, γενόμενον δύοφάγον. » Chœrillum ab Archelao *quotidie, in singulos dies*, accepisse quattuor minas (quod græca verba sonant), alias credat, non ego. Semel tantam pecuniam, ab Archelao acceptam, diei spatio in obsonia expenderit. » Nækius p. 88. Mortuus est ante annum 399, quo obiit Archelaus. (Conf. Ritschelii Specimen de Agathone p. 4 sqq.) Denique inter Thucydidis æquales Chœrillum recenset Marcellinus in Vita Thuc.

Carmen ejus, *Atheniensium victoria de Xerxe, Περσῆς*, decretum fuisse ut cum Homeri carminibus publice recitaretur (Panathenæis), minime est incredibile: sed accepisse poetam versuum singulorum præmium staterem aureum (18 fere libras monetæ Gallicæ), illud vero rerum publicarum florentium moribus prorsus est contrarium: quod de Alexandri M. comite Chœrilo narratur (Horat. Epist. II, 1, 233 et scholl.), istam fabellam peperit. Vide Nækius p. 82—86, 89—92.

Lamia dispici non potest quale argumentum haberint nisi bellum *Lamiacum*: quod si ita est, fieri nequit ut ad Samium referantur. Nækius (p. 101) ad Alexandri M. comitem retulit. Idem Chœrilius Iasensis videtur fuisse, ut Fabricius statuit, consentiente Nækio (p. 40 sqq.): sed ex Stephani Byz. loco aperte corrupto nihil in hac re potest confici: *Ιασσός. . . . Ο πολίτης Ιασσεύς, ἀφ' οὗ Χαιρίδης ἐδν Ιασσεύς.* Sic etiam codd. Parisini. Strabo XIV, p. 658, inter claros Iasenses non recenset Chœrillum. Cetera carmina, ab nonnullis abjudicata, ut videtur, Chœrilo (φέρεται), Suidas non nominat. Sine dubio erratum in his Eudociæ, Persica prætereuntis: *Ἐγραψε δὲ ἐπιστολὰς πολλὰς, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ κωμῳδίας.* Conf. Næk. p. 101 sq.

1.

Judicialia procœmia, id est, ea forma, quæ ad auditorem refertur, si de re incredibili sermo est, aut de difficulti, aut de re inter omnes pervagata, quo veniam dent auditores: quale hoc est Chœrili:

De Chœrili dictione, novo in epica poesi arguemento, Perseidis ambitu Nækius ex tenuissimis quæ supersunt indiciis eleganter et probabiliiter judicavit p. 59 sqq., 78 sqq., 92 sqq. Quorum summa hoc redit. Chœrillum non longe abfuisse ab Homeri simplicitate, sed oratione usum magis figurata, adeo, ut ab reconditionibus quoque rebus exempla peteret, vel talia poneret quæ non ab omni parte essent propria. Rerum descriptionem fuisse uberem et copiosam; dispositionem fere Homericam; summum momentum in pugna Salaminia.

Platonis tempore gloria maxime floruisse Chœrillum docet Procli locus in Antimacho ponendus. Deinde Aristoteles in poeseos præceptis tradendis ejus aliquoties meminit: v. frag. 1 et 2. De exemplis ejus, quod supra indicatum est, ita scribit, Top. VIII, 1, fin.: Εἰς δὲ σαρήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολὰς οἰστέον· παραδείγματα δὲ οἷκεια καὶ ἐξ ὅν ἴσμεν, οἷα Ὁμηρος, μὴ οἶα Χαιρίδης. Sed Alexandrinis temporibus aperte deprimebatur Chœrilius, efferebatur Antimachus; cujus rei caussas et effectus optime explicuit Nækius p. 96 sqq. Quamquam non sine lîte quadam et dissensione id factum apparere videtur ex Cratetis grammatici epigrammate, ambiguitatis malitiosa pleno:

Χαιρίδης Ἀντιμίχου πολὺ λείπεται· δὲλλ' ἐπὶ πᾶσι γαιρίδην Εὐφορίων εἴχε διὰ στόματος, κτλ.

Octo quæ sequuntur fragmenta et duodecimum sine dubio ex Perseide sumpta: de reliquis certo statui non potest.

1.

Aristot. Rhetor. III, 14, 4: « Ετι δὲ τῶν δικαιωτῶν προοιμίων· τοῦτο δὲ ἔστιν, ἐν τῶν πρὸς τὸν ἀκροστήν, εἰ περὶ παραδέξου λόγος, ή περὶ χαλεποῦ, ή περὶ τεθρυλημένου πολλοῖς, ὥστε συγγράμμην ἔχειν, οἷον Χαιρίδης. »

Νῦν δὲ πάντα δέδασται.

Ipsos versus ex Græcis Commentariis eruit Victorius, nuper ex codice produxit Gaisfordius in edit. Rhetorices p. 448 sq. (quod ex Nækii libello in fr. 12 citato didici):

Ἄ μάκαρ, δστις ἔην κεῖνον χρόνον ἕδρις ἀοιδῆς,
Μουσάων θεράπων, δτ' ἀκήρατος ἦν ἔτι λειμών.

Ah felix, quicunque erat illo tempore peritus carminis,
Musarum famulus, quando illibatum adhuc erat pratum :

νῦν δ' ὅτε πάντα δέδασται, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχναι,
ὅστατοι θόστε δρόμου καταλείπομεθ'. οὐδέ τη̄ ἔστι
πάντη παπτικίνοντα νεοῦνγες ἄρμα πελάσσαι.

Hæc pro Perseidis initio haberi posse putat Nækius: neque abesse gratiam ab hac novandi audacia dixerim; sed recte judicat Hermannus præcessisse quædam. Cum v. 1 Nækius comparat hoc Theognidis v. 1015:

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὅλοις, δύστις ἀπειρος κτλ.
Ap. Victor. ἀοιδῶν, quod ἀοιδῶν scribendum; sed cod. Gaisf. ἀοιδῆς, quod prætulit Nækius. V. 2 Victorius ediderat ἀκείρατος, tacite mutatum a Scaligero. De codice nihil annotat Nækius: nam Gaisfordi librum ad manus non habeo. Osannus (Auctar. Lex. p. 8) illud tueri conatur, argumentis non ex re petitis. Quod in HSt. Thesauro ex cod. Barocc. citatur, Ἀκείρατον, τὸ ἀκοπόν, quid valeat nescio, quum ceteras glossas ejus codicis ignorem. V. 3, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχναι. «His verbis hic sensus inest, ut Chœrillus non solum conqueratur de exhausta ab antiquioribus Epicis epicī carminis materia, sed etiam de eo, quod poeseos genera, inter se separata et discreta, suos quodque sibi fines, suum dominium vindicaverint, quum antiquis poetis epicis quolibet evagari et nullam materiam non licuisset aggredi. Respexit autem Ch. etiam his verbis se suumque conamen. Phrynicho, Æschylo fas erat res Persicas, easque recentissimas, tractare. An idem poetæ liceret epico, ea vero erat quæstio. » Nækius. V. 4 Victor. οὐδέ τοι. Nækii conjecturam ab Hermanno commendatam, Gaisfordi codice firmatam recepimus. Idem codex ἔστι, «quod præstat atque accommodatius est» futuro ἔσται apud Victorium.

2.

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 13, 4: Ἀρέθουσα χρήνη χωρίως ἀλλὰ καὶ πᾶσαι κρῆναι κατ' ἐπιθετικὴν ἔννοιαν οὕτῳ καλοῦνται, ὑπὸ τοῦ ἄρδην ἵσις σχηματισθεῖσαι. 'Ο γοῦν Χοιρίλος ἐν α' Περσικῶν.

Παρὰ δὲ χρήνας ἀρέθουσας
μυρία φῦλ' ἐδονεῖτο, πολυσυμήνοισι μελίσσαις
[εἴσελοι].

nunc vero, quum omnia distributa sunt, et fines suos
habet ars quæque,
tanquam ultimi in cursu, relinquimur: nequaquam
licet,
in omnes partes circumspicienti, novo more jun-
ctum currum adigere.

2.

Arethusa etiam de quovis fonte adjective dicitur, for-

Ita hæc scripsi, ut sine ambagiis patefaciam quomodo intellexerim. Ingentes copiæ Xerxis circa fontes discurrebant, velut apum examina (circa flores). Ex descriptione itineris copiarium in Asia petitum puto, ex loco de commemoratione Celenis. Herodotus VII, 26, 27: Οἱ δὲ, ἐπεῑ τε διατελάντες τὸν Ἀλυν ποταμὸν ὡμίλησαν τῇ Φρυγίῃ, δῑ αὐτῆς πορεύμενοι, παρεγένοντο ἐς Κελαινάς· ἵνα πηγαὶ ἀναδίδουσι Ματαίνδρου ποταμοῦ καὶ ἐτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Ματαίνδρου. ... Ἐν ταύτῃ τῇ πόλι οὐ πο-
κατήμενος Ηύθιος δ' Ἄτυος, ἀνὴρ Λυδός, ἐξείνισε τὴν βασιλέος στρατήν πᾶσαν ἔπινοι μεγίστοις, καὶ αὐτὸν Ξερξέα. Quæ sine dubio non neglexerat Chœrillus: et in his illi versus locum habere poterant commodiissime.

H. Dünzterus, cuius libellum (*Fragmenta poe-
ses epicæ Græcorum usque ad Alexandri M.
tempora. Collegit H. D. Coloniæ, 1840*), quum in his versarer, accepi, quomodo intellexerit verba μυρία φῦλα' ἐδονεῖτο πολυσυμήνοισι μελίσσαις, exputare non possum: scripsit autem p. 97: « Ad hæc refero quæ scholiastes Apollonii I, 212, memorat ... (de raptu Orithyiae flores legentis ad Cephissi fontes, fr. 5). » De apibus cepit μυρία φῦλα, sed constructionem lectori reliquit expe-
diendam. Deinde mirum si Chœrillus in primo libro de Orithyiae raptu narraverit. — His scriptis, in Nækii libello, quo ad fr. 12 utendum erat, p. 4, hæc dicta vidi: « Descriptio est regionis eujusdam Atticæ. » Nihil præterea addidit vir præ-
stantissimus: quem quid in Atticam hoc loco deferre potuerit, non dispicio. De scriptura hoc monendum, παρά (quod sæpe accidit) ita pictum in codice ut nescias an non περί voluerit librarius. Idem φιλεδονεῖτο.

Nækius secundum fragmentum duxerat ex Aristotelis loco in fr. 1 posito, Ἡγέρι μοι λόγον ἀλλον κτλ. (Cyclicorum fragmenta p. 586), quæ Chœrili esse non possunt: v. Welckerum de Cyclo epico p. 313 sq.

3.

Strabo VII, p. 303=464, A: Καλεῖ δὲ καὶ
("Εφορος) Χοιρίλον εἰπόντα ἐν τῇ διαθέσει τῆς σχε-
δίας, ἦν ἔξευξε Δαρεῖος.

tasse ab ἄρδην formatum, quod est *sursum*. Chœrillus in primo libro Persicorum :

Circa fontes Arethusa infinitæ copiæ agitabantur, magno examine volanti-
bus apibus (similes).

3.

Citat Ephorus Chœrillum, qui in transitu ratis, qua Da-
rius mare junxit, hæc posuerit :

Μηλονόμοι δὲ Σάκαι, γενεῇ Σκύθαι, αὐτὰρ ἔναιον
Ἄσιδα πυροφόρον νομάδων γε μὲν ἡσαν ἀποίκοι,
ἀνθρώπων νομίμων.

Sic correxit Causaubonus codicum scripturam ἡσαν ἀνθρώπων ἀποίκων νομίμων. « Distinx post ἀποίκοι. Sacæ ex mente Chœrili fuerunt cognati et coloni Scytharum, quos quidem Scythes cum ceteris antiquissimis scriptoribus in Europa posuit et *nomades* appellat et ἀνθρώπους νομίμους, id est δικαιοτάτους ἀνθρώπων, ut Homerus nobili loco, Iliad. N. 6, quem manifesto innuit Chœrili. » Nækius, qui plura p. 121 sqq. Sacæ in exercitu Xerxis erant: v. Herodot. VII, 64, 96, 184 et alibi; apud Thermopylas memorantur Diodoro XI, 7. Darii ratem, qua Bosporum Thracium junxit, vel pontem Istricum si intelligas cum Strabone, maximæ difficultates oriuntur, expositæ a Nækio p. 127 sq., qui de his recte statuit hunc in modum: « Ephorus nihil scripsérat nisi hæc: Χοιρίλος ἐν τῇ διαβάσῃ τῆς σχεδίας, vel similiiter, non addito Xerxis nomine, quum Chœrili carmen de Xerxe tum in manibus esset omnium, et proinde nemo de alia quam Xerxis rate cogitare posset. Strabo, qui Chœrili carmine vel plane non utebatur, vel certe tum Ephori disputationem excerpere satis habebat, Chœrili rerum immemor, dum Ephorum excerpébat, parum opportune Darii illam ratem recordatus, inseruit verba, ἥν εἴευχε Δαρεῖος. Potuit autem facile hoc accidere Straboni, ut animo Scythicis rebus replete, in quibus totus Ephori locus versaretur, etiam Scythica Darii expeditio male occurreret. ... Præterea id quoque memoria dignum, quod sine hoc fragmento non satis constaret, recensio nem popolorum Persicorum ibi insertam fuisse ab Chœrilo, ubi exercitus per Hellespontum transitum describeret. Qua in re discessit ab Herodoto. Ac bene discessit, ut poeta. Quippe nihil dabatur aptius et magis magnificentum, quam Asia populos recensere eo temporis momento, quo per pontem, immensum et plus quam humanum opus, ex Asia in Europam transient, spectante

Pastores ovium, Scythica de gente creati,
Asida triticeam clarorum habitare coloni
integritate Sacæ Nomadum.

4.

Quin et Chœrili ex antiquioribus poetis de gente nostra meminit, quod cum Xerxe Persarum rege expeditio nis in Græciam particeps fuerit. Quum enim gentes omnes enumerasset, novissimam nostram posuit, dicens,

Exin miranda specie gens castra secuta est,
Phœnicum ignoto quæ voces ederet ore. [tum,
Hæc Solymos habitans montes stagnum prope vas-

e littoribus rege. Conf. Herodot. VII. 56. » Multo probabilius hæc disputata sunt quam quæ opposuit H. Ulricius (Hist. poes. Gr. vol. I, p. 508 sq.): Chœrili, Athenienses potissimum in carmine suo celebrantem, quum caussas belli exponeret, etiam Marathoniam pugnam descriptissime videri et structum secundum nonnullos a Dario pontem Hellesponti: quo eodem Xerxem quoque usum finxerit.

4.

Josephus Contra Apionem I, p. 454 Haverc.: Καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενόμενος ποιητὴς μέμνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, διτὶ συνεστράτευται Ξέρξη τῷ Περσῶν βασιλεῖ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Καταριθμησάμενος γὰρ πάντα τὰ ἔθνη, τελευταῖον καὶ τὸ ἡμέτερον ἐνέταξε λέγων.

Τῶν δὲ ὅπιθεν διέθανε γένος θαυμαστὸν ἴδεσθαι, γλῶσσαν μὲν Φοίνισταν ἀπὸ στομάτων ἀφίεντες, ὡκεον δὲ ἐν Σολύμοις ὄρεσιν, πλατέῃ ἐπὶ λίμνῃ· αὐχμαλέοις κορυφαῖς, τροχοκουράδεσι: αὐτὸρ διπερθεν ἵπτων διαρτὰ πρόσωπον ἐφόρευν ἐσχληκότα καπνῷ.

Δῆλον οὖν ἐστιν, ὃς οἶμαι, πᾶσιν ἡμῶν αὐτὸν μεμνήσθαι, τῷ καὶ τὰ Σολύμα ὄρη ἐν τῇ ἡμετέρῳ εἶναι χώρᾳ, ἢ κατοικοῦμεν, καὶ Ἀσφαλτῖτιν λεγομένην λίμνην· αὕτη γὰρ πατῶν τῶν ἐν Συρίᾳ λίμνη πλατυτέρα καὶ μείζων καθέστηκεν. Καὶ Χοιρίλος μὲν οὕτω μέμνηται ἡμῶν. Similiter Eusebius Præpar. evang. IX, 9, p. 241=412, ultima ita dicens: Δῆλον δὲ ἐστιν διτὶ περὶ Ιουδαίων αὐτῷ ταῦτα εἰρηται, ἐκ τοῦ καὶ τὰ Ιεροσόλυμα ἐν τοῖς παρ' Ἐλλησι Σολύμοις δονομαζομένοις ὄρεσι κεῖσθαι, πλησίον δὲ εἶναι τὴν Ἀσφ. λίμνην, πλατυτάτην εὖσαν κατὰ τὸν ποιητὴν καὶ μείζονα πασῶν τῶν ἐν Συρίᾳ λίμνων. V. 1 τῶν Euseb.; edd. Josephi τῷ δ'. V. 2 ὥκουν δὲ Euseb. editus; codices Parisini duo, quorum varietatem mecum benigne communicavit vir ill. Maximilianus de Seguier, ὡκεον δ', quod posuit Nækius. Apud Jos. variatur, codd. Hafn. et Big. ὡκεον δ', ed. pr. ὡκεοθ', al. ὡκέετ', ὡκεῖν τ', ὡκουν τ'. V. 3 ἐπὶ λ. cod. Hafn. Josephi, ap. quiem ἐν λ. Euseb. παρὰ λ. V. 4 Euseb. κεφαλὰς

circumtonsa comis, squalenti vertice, equini exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, omnibus, nostri illum minisse, quod et Solymi montes in nostra regione sint, in quibus habitamus, et palus quæ dicitur Asphaltitis: hec enim omnium quæ in Syria sunt latissima et maxima. Et Chœrili quidem ita nostri meminit. Vel ut Eusebius: Ac Judæos quidem his ab eo verbis esse designatos inde constat, quod et Hierosolyma in montibus iis quos Solymos Græci vocant sita est, et prope ab Asphaltide palude, quæ, ut poeta loquitur, latissima est omniumque Syriae paludum maxima.

Joseph. τροχοκουρόδες. V. 5 uterque ἐφόρουν. Ἐφόρευν, supra ὡς εον Nækius, quem v. p. 147 sqq.

De Judæis loqui poetam Nækius pervicit, sed ita ut videri debeat vel aliorum populorum propria quædam transtulisse in illos, vel horum in aliud quendam: nam nomen populi non addit. Lingua Phœnicia et habitationis locus unâ memorata non intelligi de Judæis non possunt; in orbem tonsi erant Phœnices et Arabes, non Judæi; quod notare debuisse Josephum recte dixit Salmasius. Postremum de equorum capitibus fumo siccatis, quæ pro galeis sibi imponabant, Herodotus, et ipse in recensione copiarum (VII, 70), narrat de Aethiopibus Asiaticis. Cui Nonnum Dion. XXVI, 340 sqq. addit Nækius in libello fr. 12 memorato.

5.

Schol. Apollonii Rhod. I, 212, de Orithyiae raptu veterum narrationes recensens, memoratis Simonide, Stesichoro, Pherecyde: Χοιρίλος δὲ ἀρπασθῆναι αὐτὴν ἀνθη ἀμέλγουσαν (vulgari verbo, ut sæpe, schol. Paris. ἐκλέγουσαν) ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισοῦ πηγὰς. Ex quibus Hermannus hunc versum effici posse animadvertis.

Ἄνθε' ἀμέργουσαν πηγὰς ὑπὸ Κηφισοῦ.

Nisi Cephissum pro Ilissa scripsit scholiastes, quæ Nækii (p. 153) valde probabilis sententia est. Idem: « Haud dubie eodem loco atque eadem occasione Boreæ et Orithyiae mentionem fecerat Chœrillus, qua eam fabulam insertam legimus ab Herodoto (VII, 189). Boreæ operam, qua adjuvisset Athenienses, fortasse splendida narratione descripsit Chœrillus, ceteroqui parcus, ut videtur, in adhibendis diis. »

6.

Hesychius: Σαμιακὸς τρόπος . . . Δίδυμος δὲ, τὰς σαμιάνας ἴδιαιτέρων παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας· τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμωνται (sic Schneiderus pro σεσήμωνται: codex σεσήμωνται), ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν

5.

Chœrillus Orithyiam raptam dicit flores legentem ad Cephissi [Ilissi P] fontes.

6.

Samia naves peculiari et diversa ab aliis structura sunt: latiores habent ventres, et rostra sima vel recurva, ut cum suum rostris comparari possint, prora tanquam piscis caput referente. Quare de tali nave dicitur (a Chœrilo Samio):

Navis quædam celeriter vehens Samia, suis speciem habens.

ὑῶν δμοίως κατεσκευάσθαι, οἶνον ἰχθυπρώρους (νοπρ. Vales. et Salm.) εἶναι. Διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται.

Nῆμος δέ τις ὁκύπορος Σαμίη, συὸς εἶδος ἔχουσα.

Photius Lex.: Σαμιακὸν τρόπον . . . ένοι γάρ ἐμφερεῖς εἴχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοια, ὃς Χοιρίλοχος (sic) δ Σάμιος. Obversabatur librario Κρατίνος Αρχιλόχοις, quod modo exaraverat. In versu ap. Hesych. scribebatur ναῦς . . . Σαμία, οὗδε . . . « Nescio an aptior nostro fragmento sedes inveniri non possit quam in ea narratione quæ est apud Herodotum IX, 90, et apud Diodorum XI, 34; ubi Samiorum legatos in Delum insulam venisse narratur, Græcorum pro Ionia auxilium imploratueros. Hanc igitur fortasse narrationem et librum ultimum ita exorsus est Chœrillus. » Nækius.

7.

Stobæus Floril. XXVII, 1: Χοιρίλου Περσηΐδος (sic etiam Arsenius Dresdensis Ms.).

Ορχον δ' οὔτ' ἀδικον χρεὸν ἔμμεναι οὔτε δίκαιον. « Persam loquentem audire tibi videaris, vel poetam de Persis, quos veritatis fuisse studiosissimos testantur multi. » Nækius.

8.

Athenæus XI, p. 464, A: Παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεραμεῖα ποτήρια. Καὶ γάρ Κτησίας, Παρὰ Πέρσαις, φησὶν, δὸν ἀν βασιλεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμεῖς χρῆται. Χοιρίλος δ' ἐποποίος φησιν.

Χερσὸν [δ'] θλεον ἔχω, κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἐαγός, ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἴτα τε πολλὰ πνεῦμα Διωνύσοι πρὸς Ὑδρίος ἔκβαλεν ἀκτάς.

Dubitabat Nækius an hæc non sint ex Perseide, « quia longe longeque excedant epicum modum. » Ab altera parte et Ctesiæ mentio et additum δ ἐποποίος, non additum nomen carminis tanquam vel unici vel celeberrimi, monstrare videntur Perseidem. Et eximie, nobis judicibus, conjectit Hermannus, potuisse hæc a Xerxe victo

5.

Injuste justeve, nefas jurare putandum est.

8.

Repudianda autem sunt nobis pocula fictilia. Etenim Ctesias, Apud Persas, inquit, quemcumque rex ignomina affecit, is fictilibus utitur. Chœrillus vero, poeta epicus, dicit :

Manibus opes (meas) teneo, calicis testam undique fractam,
virorum epulantium naufragium; qualia multa
ventus Bacchi in Petulantiæ ejicit littora.

dici. Sed præcedentia quum perierint, de primis verbis non satis certo statui potest. *En manibus teneo opes meas*, quæ terras et maria brevi ante impleverant, *fracti populi frustum*, etc. Lucem hæc acciperent si sciremus quo habitu, quæ agentem in fuga pinxerit poeta Xerxem, si sunt Xerxis. Δ' addidit Hermannus ob versum. Toupius conjectit χερσὸν ἄνολεον ἔχω κύλικος τρύπος, receptum a Schweighæusero et Dūntzero; quod hoc loco nescio quid elumbesonat. Felicior erat Nækii conatus, χερσὶν | ὅλον ἄνολεον ἔχω. V. 3 codices ἔκβαλ' ἀνάκτος, quod luculenter correxit Guil. Canterus. Conf. Panyasidis fr. 6. Metaphoras plures, quæ apud alios poetas vel scriptores poetici coloris amantes habentur singulæ, Chœrilius in unam imaginem eamque splendidissimam feliciter conjunxit. Paraphrasin infra posui.

9.

Simplicius In Aristotelis Phys. VIII, f. 276, b: .. δημοιόν ἐστιν ἔκεινω τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ, τὸν συνεχῆ τοῦ ὕδατος σταλαγμὸν κοιλαίνει τὴν πέτραν.

Πέτρην κοιλαίνει ράντις ὕδατος ἐνδελεχεῖται, φησὶν δὲ Χοιρίλος. Sine nomine poetæ atque ut proverbialem versum commemorat Galenus De temperam. III, 4, vol. 3, p. 84, C; De locis aff. I, 2, vol. VII, p. 387, A; alii scriptores multi ad eum respicere videntur.

10.

Diogenes Laert. I, 24, de Thalete: Ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασιν ἀθανάτους τὰς ψυχάς. ὃν ἐστι Χοιρίλος δὲ ποιητής.

11.

Tzetzes Commentario in Hermogenem ap. Ruhnken. ad Longin. p. 235 ed. Weisk. et Walzium Rhetorum vol. III, p. 651:

Καὶ πόρρω δὲ λαμβάνονται, ὥσπερ ποιεῖ Χοιρίλος, καλῶν τοὺς λίθους « γῆς δστᾶ », τοὺς ποταμοὺς « γῆς φλέβας ».

« Chœrilius Samium decent hæc metaphorica, quem figurato sermone delectatum fuisse constet ... Ac quominus referantur ad Persica, nihil impedit; immo aliquid persuadet. Nam rem

tam levem nisi ex magno quodam et celebri carmine non enotaturi fuissent et propagaturi. Nec tamen Chœrilium credemus δστά et φλέβας terræ simpliciter dixisse saxa et flumina, sed moderate ea metaphora usus est. » *Nækius.*

12.

Suidas: Μᾶσσον, μεῖζον, μαχρότερον.

Ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρου Αἰγάλεω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετὸν, ἔστη.

Nækii de his dicta in Indice prælectet. hibernarum Bonnens. 1827, repeto integra, quia paucis versare eos libellos contingit. « Non scribam ἐπιπρὸ in hac sede versus. Addo eadem legi e Suida apud Favorinum, et partem loci, ἀγων... ἔστη, recurrere apud Suidam v. Υετός, ubi male vulgo ἀγων. De Xerxe poetam loqui, qui spectaturus erat pugnam Salaminiam (ex Egaleo, Atticæ colle e regione Salaminis, Herodot. VIII, 90) Toupius Emend. in Suid. part. II, vol. I, p. 398 sq. Ox. accurata explicatione docet: illud animadvertisendum Buttmanno reliquit, Chœrilium esse hunc poetam. Θυμόεντος epitheton non erat sollicitandum a viris doctis (θυμόντος conjicientibus). Μᾶσσον, ut solent hi poetæ frusta colligere de mensa Homerica, ex unico Homeri loco, Od. Θ, 203, desumpsit Chœrilius. Quamquam usos esse eo vocabulo etiam alios poetas epicos ante Chœrilium probabile est. Præterea quod olim monui, usum esse Chœrilium oratione figurata, hoc quoque loco comprobatur. Verum, ut dicam quod sentio, hoc loco tam vehementer figurata est, ut modum excesserit poeta. Nam deo hoc dici, Jove, sive qui alii pluviam immittere solent, ἀγων μέγαν ὑετὸν, consentaneum est: at pugnam aut agmen ὑετὸν dici simpliciter, id paullo durius. Neque pluvia per se satis apta: præstaret νέφος aut κευμῶν. Quare ego comparationem Xerxis cum aliquo deo ex eorum numero, qui pluviam faciunt, præcessisse conjicio: unde lucem capiebat audax metaphora. Ceterum de variis, quæ tum circumferebantur in Gracia, narrationibus, de sella in qua ibi consedisset

(Quæ imagines hac paraphrasi explicari possunt: En opes meas, quasi fracti calicis testam, fragmentum ex naufragio (vasorum) ab epuloribus excitato; cuiusmodi multa vehemens ebrietas petulantiae scopolis alludit, i. e. ad petulantiam progressa frangit).

9.

Saxum cavat gutta cadentis aquæ assiduate, ait Chœrilius.

10.

Sunt qui Thaletem primum animas immortales dixisse referant: ex quibus est Chœrilius poëta.

11.

Chœrilius lapides dixit « ossa terræ; » et fluvios, « terræ venas. »

12.

(Chœrilius, de Xerxe:)

Ulterius vero progressus, in summo vertice Egalei thymo abundantis, adducens ingentem pluviam, stetit.

Xerxes; de platano aurea, sub qua consedisse cum Xerxe Draconem, acutissimo visu hominem, Ptoleraeus Hephaest. in Photii Bibl. p. 148, 5, auctor est: de his omnibus quantum in suam rem converterit Chœrillus, incertum est. »

13.

Servius in Excerptis ex codice G apud Burmannum, ad Virg. Georg. I, 482: *Thesias*

(*Ctesias*) hunc (Eridanum fluvium) in Media esse, Chœrillus in Germania, in quo flumine Edion (*Phaethon*) extinctus est. Esse poterant in mentione Eridani apud Chœrillum, unde grammaticus efficeret in Germania positum esse a poeta. Nækii de hoc loco observationibus in Indice prælectt. hibernarum Bonnens. 1838 propositis frui non dabatur.

ANTIMACHI

FRAGMENTA.

Antimachus, Hyparchi filius (secundum Suidam), a plurimis Colophonius, sed a Cicerone (Bruto c. 51) et Ovidio (Trist. I, 6, 1) *Clarius poeta* appellatur. Hinc jure statuere videntur Clari natum, patriæ nomen duxisse a vicina urbe nobiliore, in qua habuisse eum et maximam ætatis partem degisse ex aliis testimoniis fit probabile. « Atque idem, inquit Schellenbergius, contingit videtur Nicandro, quem plures Colophonium vocant, quamvis ipse in fine Theriacorum Κλάρον νιφόεσσαν πολίχνην patriam suam nuncupaverit. Quod quidem eo verisimilius est, quam Apollinis oppidum Colophoniorum ditioni subiectum fuerit, unde deus ipse nonnunquam Colophonius dicitur. V. Spanhem. ad Callimachi H. in Apoll. v. 70. »

Tempus quo vixit quum alii produnt, tum Apollodorus apud Diodorum XIII, 108, narrato fine belli Peloponnesiaci hoc modo pergentem: Μιχρὸν δὲ τῆς εἰρήνης ὕστερον ἐτελεύτησε Δαρεῖος δὲ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ... τὴν δὲ ἡγεμονίαν διεδέχατο τῶν υἱῶν δὲ πρεσβύτερος Ἀρταξέρχης (*Mnemon*) ... δὲ δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀθηναῖος (*in Chronicis*) φησὶν ἡνθηκενai. Floruit igitur circa annum 405 a. Chr. Suidas nihil certi de Antimacho annotatum invenit, qui scripsit: Ἄντ. ..., γραμματικὸς καὶ ποιητής. Τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψον Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευσάμενοι. Ἡν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστῆς καὶ Στησιμέρουτον. Γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος. In quibus mirabile est Antimachum Panyasidis simul et Stesimbroti auditorem vocari: quorum alter, ut supra dictum, anno 457 extinctus esse videtur, alter Pericli superstes erat, si premere volumus verba Athenæi XIII, p. 589, E. Sed « grammatici (ut Nækii verbis utar de Chœrilo p. 21 sq.) ho-

minibus inclytis magistros quærunt inclytos, et sine magistro esse vix ullum patiuntur. Ita nonnunquam factum est, ut magistros et discipulos dixerint eos, inter quos illud doctrinæ commercium fuisse vel non probabile est, vel esse non potuisse demonstrari potest. » Panyasin in antiquæ poeseos epicæ imitatione exceptit Antimachus: nam Chœrillum, ut vidimus, non agnoscebant grammatici. Stesimbroti studia Homerica (v. Wolf. Proleg. in Hom. p. CLXII) in caussa fuisse videntur, ut Antimacho darent magistrum.

De vita Antimachi ex teste certo, in *Lydes* fragmentis ponendō, hoc solum didicimus, poetam Lydes sive amicæ sive uxoris amore corruptum, in Lydiam, Sardes ut videtur, se contulisse; qua mortua rediisse Colophonem et elegiacis carminibus scribendis dolorem fefellisse. Præterea Plutarchus in Vita Lysandri (c. 18) hæc narrat: Ἄντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου καὶ Νικηράτου τινὸς Ἡρακλεώτου ποιήματι Λυσάνδρια (in Samo) διαγωνισαμένων ἐπ’ αὐτῷ (Lysandro judice), τὸν Νικήρατον ἐστεφάνωσεν. δὲ Ἄντιμάχος ἀγωνίσθεις ἡφάνισε τὸ ποίημα. Πλάτων δὲ νέος ὁν τότε καὶ θαυμάζων τὸν Ἀντίμαχον ἐπὶ τῇ ποιητικῇ, βαρέως φέροντα τὴν ἱππαν ἀνελάμβανεν καὶ παρεμυθεῖτο, τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι τὴν ἀγνοιαν, ὡς τὴν τυφλότητα τοῖς μὴ βλέπουσιν. Et apud Ciceronem, Bruto c. 51, § 191: *Nec enim posset idem Demosthenes dicere, quod dixisse Antimachum, Clarium poetam, ferunt; qui quum, convocatis auditoribus, legeret eis magnum illud quod novistis volumen suum, et cum legentem omnes preter Platonem reliquissent, « Legam, inquit, nihilo minus: Plato enim mihi unus est omnium millium. »* Quibus statim subjiciamus de eodem Platone

Suidas: Antimachus, grammaticus et poeta. Sunt qui servum fuisse retulerint Panyasidis poetæ, sed prorsus fallunt. Erat enim auditor ejus, similiter ac Stesimbroti. Vixit antę Platonem.

Plutarch. Lys. : Quum Antimachus Colophonius et Niceratus quidam Heracleota in Lysandri festo carmini-

bus certarent, Lysander, judex certaminis, Niceratum coronavit. Quod tam aegre tulit Antimachus, ut carmen suum aboleret. Plato autem, illo tempore juvenis, admirans Antimachi facultatem poeticam, solabatur poetam, qui se superatum dolebat, et hoc dicta erexit, inscritis malum esse ipsam inscitiam, ut cæcitatem iis qui non vident.

Antimachi studioso Heraclidæ Pontici testimoniū gravissimum, servatum a Proclo, Comment. in Plat. Tim. I, p. 28 med.: Εἴπερ τις ἄλλος καὶ ποιητῶν ἀριστος κριτής δι Πλάτων. ... Ἡρακλείδης γοῦν δι Ποντικός φησιν δι τῶν Χοιρίου τότε εὐδοκιμούντων Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προτίμησεν, καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν Ἡρακλείδην εἰς Κολοφῶνα ἐλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξαι τοὺς ἀνδρός. Μάτην οὖν φληγαφοῦσι Καλλίμαχος καὶ Δοῦρις, ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἕκανον κρίνειν ποιητάς. Notum igitur et testatum erat Platonis de Antimacho iudicium; ac sine dubio cum aliis ejusdem viri in re poetica apud Alexandrinos multum jactabatur. Quæ res si ad narrationes illas Plutarchi et Ciceronis adhibetur, non potest quin suspicionem augeat ex illarum comparatione sponte oborientem. Iis enim si credimus, Plato bis auditor erat Antimachi, pri-
mum quum juvenis esset viginti quattuor annorum, deinde quum vir fama maxima florens; bis solabatur Antimachum ipse solus. Sami autem adfuisse Platonem anno 404, Athenarum victorem sectatum, nihil in ceteris documentis loquitur; Lysandris, Samiorum novo festo et quasi privato, certasse Antimachum ipso illo anno, quem tanquam floris ejus annotat Apollodorus, victimum etiam ab Nicerato *quodam* (fortasse eodem, in quem ἡττημένον ἐπὸν Ηράτως φαύωδοῦντα dictum Thrasyimachi memorat Aristoteles Rhetor. III, 11), sane non credibile est. Insunt autem alia quoque in his narrationibus, quæ fictas esse, fortasse non sine ironia, ex cognito illo Platonis iudicio et Antimacheæ poeseos doctæ nec popularis indeole demonstrent. Luculenter de ea re exposuit Welckerus, de Cyclo epico p. 103 sqq., in quo capite sc̄psin agnoscere sanissimam et iudicium ex ipsa rei natura ductum, quamquam ne memoratum quidem a Bodio in Historia poeseos Græcæ (vol. I, p. 515).

Antimachus viam a Chœrilo monstratam non est persecutus, sed doctrinæ et ingenii vim omnem ad veteres mythos reflexit. Homeri, cuius carmina scriptis illustravit et emendavit, studio nutritus (v. Tatian. Adv. Græcos p. 269, A ed. Bened.; Wolf. Proleg. p. clxxx1sqq.), epos ingens, Thebaidem, composuit. De cuius ambitu hæc Porphyrian ad Horatii A. P. 136: *Antimachus fuit Cyclicus poeta. Hic aggressus est materiam, quam sic extendit, ut XXIII volumina impletaverit antequam septem duces usque ad Thebas*

produceret. Hoc per se videri potest incredibile: interim certo testimonio constat, narrationem de epulis quibus Adrastus domi suæ exceptit duces collectos, exstisset in libro quinto; deinde ex fragmentis hoc effici potest, poetam in itinere exercitus piugendo ad mythos locorum, quos ille transiit, esse digressum. Quare, etiamsi non teneamus numerum illum Porphyrionis, latissime tractata fuisse omnia et quam possint plurima ex mythis congesta appetit. Horatii versum de Homero, qui

reditum Diomedis ab interitu Meleagi

nou orditur, ad Thebaidem refert Acron (ad A. P. 136). Et hos ipsos fuisse terminos carminis (ut observat Welckerus de Cyclo ep. p. 103 sqq.), pro certo haberi potest: nam Meleagri mors in caussa erat, cur post Melanis filiorum Oeneo insidiatorum caudem Tydeus ex patria abigeretur; Diomedis reditu plane implentur promissa Adrasti de reducendis generis. Et Epigonorum res complexam esse Thebaidem, scholiastæ Aristophanis etiam error monstrare videtur, ad Pacis v. 1269, ἀρχὴ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου, quum sit Alcmæonidis initium. Fortasse illa pars Thebaidis immensæ separatim ferebatur nomine Ἐπιγόνων, et hac de caussa prius perii. Nam paucissima ex ea servata sunt, indicia tamen non ita tenuia, ut Epigonus cecinisse Antimachum sine temeritatis periculo neges. Adde quæ diximus ad fragm. 34.

Tractationem rerum mythographicam fuisse, ipsa fragmenta ostendunt: hinc cyclici poetæ ingenium veteres in eo agnoverisse demonstravit Welckerus. Quintilianus Inst. X, 1, § 53: *In Antimacho vis et gravitas et minime vulgare eloquenti genus habet laudem. Sed quamevis ei secundas sere (post Homerum) grammaticorum consensus deferat; et affectibus, et jurunditate, et dispositione, et omnino arte deficitur, ut plane manifesto appareat, quanto sit aliud proximum esse, aliud secundum.* Dispositionis Antimacheæ, quæ mythos ex mythis sereret, quasi speciem superesse credo in garruli descriptione apud Plutarchum. Unus, inquit (p. 513, A, B), interrogatus, Intusne Socrates? respondet tanquam invitus, Non est; alius paulo humior, respondet, Non est intus, sed ad mensas: δὲ περιττὸς καὶ ἀδιάλεγης, ἣν γε δὴ τύχη καὶ τῶν Κολοφώνιον ἀνεγνωκὼς

Proclus: Poetarum quoque, si quis alias, optimus iudex erat Plato. Heraclides enim Ponticus eum narrat, quum illo tempore Chœrili carmina in summo honore haberentur, prætulisse scripta Antimachi: adeo ut ipsi

Heraclide suaderet, proficeretur Colophonem et conquireret hujus viri poemata. Frustra blaterant ergo Callimachus et Duris, quasi Plato non esset idoneus iudicandis poetis.

Αντίμαχον (præsertim si legit Antimachum), Οὐκ ἔνδον, φησὶν, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ξένους ἀναμένων Ἰωνας, ὑπὲρ ὃν αὐτῷ γέγραφεν Ἀλκιβιάδης περὶ Μίλητον ὃν καὶ παρὰ Τισσαφέροντι διατρίβων, τῷ τοῦ μεγάλου στράτη βασιλέως, δι' πάλαι μὲν ἔθοιθει Λακεδαιμονίοις, γῦν δὲ προστίθεται δι' Ἀλκιβιάδην Ἀθηναῖς· διὸ γάρ Ἀλκιβιάδης ἐπιθυμῶν κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, τὸν Τισσαφέροντι μετατίθησι, κτλ. Quid videtur? scio non dicturum fuisse Plutarchum, *Garrulus*, præsertim si legit Antimachum, sic respondet, nisi in tali responso mos Antimachi, quem probe cognitum habebat homo doctissimus, animo ipsius sese obtulisset.

Dicendi genus Antimachi et compositio ad vivum pingitur a Dionysio Halicarn. in Censura vett. scriptt. p. 419: *Άντιμαχος δ' εὐτονίας καὶ ἀγωνιστικῆς τραχύτητος* (ἐφρόντισεν) καὶ τοῦ συνήθους τῆς ἔξαλλαγῆς in libro de Compos. verb. p. 300 ed. Schæf., dum una cum Pindaro et *Aeschylus* Antimachum refert inter exempla τῆς αὐστηρᾶς ἄρμονίας, et a Plutarcho Vita Timol. c. 36: *Η μὲν Ἄντιμάχου ποίησις καὶ τὰ Διονυσίου ζωγραφήματα, τῶν Κολοφωνίων, ἵσχυν ἔχοντα καὶ τόνον, ἐκβεβιασμένοις καὶ καταπόνοις ἔοικε, ταῖς δὲ Νίκομάχου γραφαῖς καὶ τοῖς Ομήρου στίχοις μετὰ τῆς ἀλλῆς δυνάμεως καὶ χάριτος πρόσεστι τὸ δοκεῖν εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως ἀπειργάσθαι.* Et Proclus In Timaeum Platonis I, p. 20 fin.: *Καὶ γάρ εἰ τι τεχνικὸν εστι παρὰ τινὶ τῶν ποιητῶν ὑψος, πολὺ τὸ μεμηχανημένον ἔχει καὶ στομφῶδες, μεταφοραῖς χρώμενον ὡς τὰ πολλὰ, καθάπερ τὸ Ἄντιμάχειον.* (Jacobsius, aliqui proferunt hunc locum, scribit καὶ σομφῶδες, et *spongiosum*, quod non credo voluisse Proclum.) Hinc multa ab reliquorum illa xata omniū usū maxime recentia ex ipso notabant grammatici, et Cicero, argumenti simul respectu, Thebaidem appellat (Brut. c. 51) *poema reconditum*; denique Spartanus, cap. 15 de Hadriano, Antimachi carmina fere oblivione sepulta eruente et Homericis præferente (Dio Cass. LXIX, 4), *libros obscurissimos, Antimachum imitando, scripsit.* Sed quod Catullo (cxv, 10) audit *tumidus*, id de

Dionysius: Antimachus nervosum dicendi genus et contentiosam asperitatem sectabatur, et perpetuam novitatem. — Exemplum est severæ et austerae compositionis.

Plutarchus Timol.: Colophoniorum Antimachi poesis et Dionysii pictura, vim habent et nervos, sed similes sunt rebus labore expressis et operosis, quam Nicomachi imagines et versus Homeri præter reliquam virtutem et gratiam hoc quoque habeant, ut facili manu condita esse videantur.

Proclus: Si artificiosa est in poetarum aliquo sublimitas, multa habet operose quæsita, multum verborum strepitum, metaphoris plerumque utens, ut est genus Antimacheum.

abundanti longitudine carminum ejus dictum est, Cinnæ *parvis monumentis* opposita. V. Weichtum Poetar. Lat. reliq. I, p. 182.

A criticis Alexandrinis in canone Epicorum positus est: quod non sine disceptatione et varietate studiorum et sententiarum factum esse supra in Chœrilo tetigimus. Chœrilo potius favebat Euphorio: Callimachi judicium in Lyde videbimus; quædam, que ad singula spectant, in fragmentis. Ab laudantium partibus stat Antipater Thessalonicensis (Anthol. Palat. VII, 409):

*Οθριμον ἀκαμάτου στίχον αἴνεσον Ἀντιμάχοιο,
ἀξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἀκμοσιν, εἰ τορὸν οὖσας
Ἐλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὸν ἀγέλαστον ὅπα,
εἰ τὰν ἀτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἀλλοις
μαίεσαι. Εἰ δὲ ὑμνων σχάπτρον Ομηρος ἔχει,
καὶ Ζεύς τοι κρέσσων Ἐνοσίχθονος ἀλλ' Ἐνοσίχθων
τοῦ μὲν ἔφο μείων, ἀθανάτων δὲ ὑπατος·
καὶ ναετήρι Κολοφῶνος ὑπέζευκται μὲν Ομήρω,
ἀγεῖται δὲ ἀλλων πλάθεος ὑμνοπόλων.*

Ubi observa laudatoris verbis, εἰ ζαλοῖς τὸν ἀγέλαστον ὅπα, confirmari illa Quintiliani, *affectibus et jucunditate deficitur*. Ceterum Antimachi exemplum maximi momenti fuisse in eo poeseos genere conformando, quod ab Alexandria nomen ducit, pulchre demonstravit Nækius de Chœrilo cap. 9, p. 69 sq.: in quo capite de Antimachi et Alexandrinorum sermone multa perite diserruntur. De Nicandro Antimachi imitatore diserte tradidit scholiastes Theriac. c. 3: *Ἔστιν δὲ Νίκανδρος ζηλωτὴς Ἄντιμάχου· διόπερ ἐν πολλοῖς δωρίζει.* V. ad fr. 5.

De ceteris carminibus Antimachi ad ipsa eorum fragmenta dicemus. Superest ut commmemoremus eos qui olim in poesi ejus et sermone explicando posuerint operam. Servata est autem memoria, primum Dionysii Phaselitæ, cuius quædam ἐκ τοῦ περὶ τῆς Ἄντιμάχου ποιήσεως citat vetus scri-

ANTIPATRI EPIGRAMMA.

Antimachi fortis numeros et carmina lauda,
heroum veterum digna supercilie;
formata Aoniis ineudibus, auris acuta
si tibi, si tua mens ora severa probat,
nullius pede trita juvat si te via. Quodsi
Pieria sceptrum laudis Homerus habet,
vincit Neptunum quoque Juppiter; attamen ille
tam dīs est major, quam Jove rege minor.
Sic uni cedit civis Colophonis Homero,
sed colithunc vatum cetera turba ducem. ΗΣΚ.

ptor Vitæ Nicandri; deinde Philonis, cuius εἰς τὰ δηματικὰ Ἀντιμάχου observatio citatur ab Etymologo M. p. 4, 8 (Καταχήνης fr.); tum Longini, qui λέξεις Ἀντιμάχου scripsit secundum Suidam (conf. Ruhnken. de Longino p. XLV ed. Paris.), Platonis, ut videtur, de Antimacho iudicium probans (conf. Proclus In Pl. Tim. I, p. 28 med.). Silenus quoque in Glossis, quibus saepe utitur Athenaeus libro XI, Antimachea exposuisse dubium esse non potest. Deinde Porphyrius in Vita Plotini c. 7, p. 104 ed. Fabricii (B. Gr. vol. IV) narrat: Συνῆν δὲ (Πλωτίνῳ) καὶ Ζωτικὸς, κριτικὸς τε καὶ ποιητικὸς, δις καὶ τὰ Ἀντιμάχου διορθωτικὰ πεποίηται καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν (λόγον) εἰς ποίησιν μετέβαλε πάνυ ποιητικῶς. Sic Callistratus Διορθωτικὰ scripserat in Homerum. Quo pertineat Lycophronis mentio apud Eusebium (in fragm. 34), definiri non potest. De Antimachi vita et poesi egerat etiam Rufus in Historiæ musicæ libro 6; cuius narrationem in Collectanea sua retulit Constantini M. ætate Sopater sophista, ut tradidit Photius Bibl. cod. 161, p. 103, 37. Idem Photius (cod. 167, p. 114, 29) Antimachum recenset inter eos poetas, quibus ad Florilegium condendum usus fuerit Joannes Stobæus; sed hodie in lemmatibus non amplius exstat hoc nomen. Etiam grammatici multa sine nomine poetæ proferunt, in quibus Antimacheus color agnoscitur: verum in tanta similis studii poetarum multitudine periculosum erat talia recipere.

ΘΗΒΑΙΣ.

I.

Eustath. in Hom. Il. A. 1, p. 9, 44: Ἄειδε] Τῷ δὲ Ὁμηρικῷ τούτῳ σχῆματι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐν γλασταντο: οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἀρχεται, ἀλλὰ καὶ Ἀντιμάχος Ὁμηρικῷ ζῆλῳ φησίν.

?Εννέπετε Κρονίδοι Δίδος μεγάλοι θύγατρες.

THEBAIS.

1.

Non solum Hesiodus a Musarum invocatione orditur, sed Antimachus quoque Homerum imitatus ita loquitur:

Dicite Saturnii Jovis magni filiæ.

2.

EIAM illa Antimachi poetæ ratio (ad amplificandum) utilis, ut quæ rei non insunt dicas; quod ille facit de Teumesso,

Est quidam vento expositus parvus collis: nam hoc modo augeri potest res quæ describitur in infinitum.

In Thebana regione sunt etiam Therapnae et Teumessus,

Ap. scholiastam p. 1, 25, male Κρονίωνος. Dubium esse non potest quin hic versus exordium Thebaidis sit habendus; quod Lambinus observavit ad Horati A. P. 146. Conf. Villoison. Prolegg. in Hom. p. 24.

II.

Aristot. Rhetor. III, 6: Καὶ τὸ Ἀντιμάχου χρήσιμον, ἐξ ὧν μὴ ἔχει λέγειν, δὲ ἔκεινος ποιεῖ ἐπὶ τοῦ Τευμησοῦ,

?Εστι τις ἡνεμόεις διλίγος λόφος· αὐξεται γάρ οὔτως εἰς ἀπειρον.

Strabo IX, p. 409 (627, B): Ἐν δὲ τῇ Θηβαίων εἰσὶ καὶ αἱ Θεράπαναι καὶ δὲ Τευμησός, διν ἔξοδην Αντιμάχος διὰ πολλῶν ἐπῶν, τὰς μὴ προσούσας ἀρετὰς διαριθμούμενος.

?Εστι τις ἡνεμόεις διλίγος λόφος·

γνώριμα δὲ τὰ ἐπη. Sequebatur celeberrima, ut ex his appareret, olim descriptio Teumessi. Lepidus est error interpretis, *vanis laudibus celebrans*. « Sententia eorum versum, inquit Schellenbergius, ejusdem fere tenoris debuit esse, ut in Homer Od. Δ, 566 sq., ubi de Elyso loquens, *non nives ibi esse ait, non hiemem, neque imbre*, etc. (coll. Od. Z, 431 sqq.). Sed noster in cumulandis negationibus, pro loquacitate sua, minus sibi videtur temperasse, ut ejus locus in arte exemplo magis idoneus existimari potuerit. » Precessisse hæc fragmentum sequens, in ipso apparebit.

III.

Stephanus Byz.: Τευμησός, ὅρος Βοωτίας ... Εκλήθη δὲ οὔτως, ὡς Ἀντιμάχος πρώτῳ Θηβαΐδος.

Οὐνεκά οἱ Κρονίδης, δις δὴ μέγα πᾶσιν ἀνάσσει,

ἀντρον ἐνὶ σκηνῇ τευμήσατο, τόφρα κεν εἴη

Φοίνικος κούρη κεκευθμένα, δις δια ἐ μή τις μηδὲ θεῶν ἄλλος γε παρέξ φράσσαιτο κεν αὐτοῦ.

Ad hos versus spectans Etymol. M. p. 755, 50: Τευμήσατο · παρεσκευάσατο, ἐτεχνήσατο. Εἴρηται δὲ διτι τὸν Τευμησὸν τὸ δρός οὐ πό τοῦ Διός κατασκευα-

quem Antimachus multis versibus exornavit, eas laudes recensendo quæ non insunt :

Est quidam vento expositus parvus collis.
Sed noti sunt illi versus.

3.

Teumessus, mons Boeotiae..... Sic autem vocatus fuit, ut Antimachus primo Thebaidis :

Quare Europæ filius Saturni, qui magnum in omnes imperium exercet,
antrum in tecto loco struxit, ut tum esset
Phœnicis filia abscondita, quo ne quis eam
vel deorum alius sciret (ubi esset) præter ipsum.

Elym. Teumessum montem ab Iove structum fuisse dicunt, ut Europam in eo occultaret; quare dictum Teumessum, ab τευμήσασθαι, exstruere.

σθέντα εἰς ἀπόκρυψιν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τούτου κληνθῆναι Τευμησὸν, ἀπὸ τοῦ κατεκευάσθαι. V. 1, οἱ, Εὐροπαῖ. Codd. δὲ μέγα πάντων ἀνάστει, quod ut edidimus corredit Schellenbergius; melius, opinor, quam Dūntzerus, δὲ δὴ πάντων μέγ' ἀνάστει. Qui recte expludit Schneidewini commentum (ad Ibycum p. 19), etiam versu male consulentis. V. 2 vulgo σκῆνη, quod metro repugnat. Meinekius ad Euphor. p. 129, corredit ἐν στήνη (Hesychius : Στία, στενοχωρία ἡ λιθοκοπία), Schneiderus in Lexico citat ἐν σκηνῆ, ipsius emendationem an critici alius ignoro. Vratislaviensis codicis scripturam σκηνῆ, ut nunc res est, tenendum esse puto. Collem quem per singula descripsit Antimachus, fieri potest ut locum quendam ibi distinxerit obumbratum, in cuius recessu Jupiter antrum struxerit. Eum autem σκηνὴν poterat appellare, vel σκηνῆς vocabulo in mentem revocare lectoribus. V. 3 idem codex κούρη κεκευθμένα, ceteri (etiam Parisini) κούρα κεκευθμένα. Meinekius ibidem : « Fortasse dederat poeta : Φοίνικος κούρη κεκευθμένη. Nec enim placet in quod quis incidit κεκρυμένη » (et multo etiam minus Dūntzeri κούρη γε κεκευθμένη). At præter Etymologum l. c. etiam Pausanias in eadem narratione *occultandi* verbo utitur, IX, 19, 1 : Ἐπὶ ταύτῃ τῇ λεωφόρῳ χωρίον ἔστι Τευμησός. Εὐρώπην δὲ ὑπὸ Διὸς κρυφῆναι φασιν ἐνταῦθα· ut illa notio nulla cum probabilitate videatur ex his versibus expelli. Verbi κεύθειν vestigia, ut res est, sine temeritate non deserentur. Fortasse structura alia erat : τόφρα κεν εἴη (nimirum τὸ ἄντρον) Φοίνικος κούρῃ (velut κεύθος, ut *Æschylus Suppl.* 777 : Φύγωμεν . . . κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἔστι που).— Deinde codices δὲ ῥά μή τις, præter Vratislavensem, qui ἐ fortuna optima servavit. Ως conjectit Schellenbergius, et versum sequentem corredit, in quo codd. πάρεξ (Vrat. πάρος ἐξ) φράσαι τό κεν αὐτοῦ. Jam præteriri potest Meinekii de his sententia. Addam Jacobii tentamen ingeniosum (ad Porsoni Advers. p. 320) : τόφρα κεν εἴη (scil. αὐτὸς) Φοίνικος κούρη τε κεκευθμένος: ὃς ἄρ' ἀκοιτεῖ μηδὲ θεῶν δῆλος γε . . . φράσσαιτο, μή ante ἀκοιτις omisso, ut in talibus aliquoties factum; et mira hæc Paradoxographi rerum Thebanarum (vol. I, p. 156) : « Isto versus mihi ego sic legere consuevi :

Οὔνεκ' ἔκει Κρονίδης, δε καὶ μέγα πᾶσιν ἀνάστει,
ἀντρῷ ἔνι σκηνὴν τευμήσατο· τόφρα κ' ἐνείη
Φοίνικος κούρη τε κεκευθμένη, ὃς ῥά ἐ μή τις

μηδὲ θεῶν ἀλοχόν τε παρέξ φράσσαιτο κεν αὐτοῦ.
Vel in v. 2 ἄντρον ἐν Ἰσμηνῇ, vel ἐπ' Ἰσμηνῷ. Non explicuit quid sibi velint versibus 3 et 4 particulæ τε, hoc observasse contentus : « αὐτοῦ aptum esse ex πάρος ἐξ, nimirum ab iis conflata, qui idem esse cognoscent πάρος δωμάτων et παρέξ δωμάτων. » Librarii esse credideram παρ' ἐξ ita legentis quasi scriptum esset παρ' ἐξ.

Ex hoc fragmento apparent Antimachum res Thebanas ab ovo incepisse, in iisque primordiis minime breviter esse versatum. In fine Stephanus : Καὶ τὸ ἐκ τόπου Τευμησόθεν, καὶ τὸ εἰς τόπον Τευμησόνδε. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος.

IV.

Etymol. M. p. 189, 6 : Βασιλεύτωρ· παρὰ τὸ βασιλεύω. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος.

Οἵοι ἔσται βασιλεύτορες Αἰγαλήων.

Edebatur οἱ οἱ, sed cod. Bibl. Regiæ 346 οἱ, quomodo scribendum esse viderat Meinekius ad Euphor. p. 146. Αἰγαλήων, i. e. Græcorum (v. Meinek. l.c.), debetur Valckenario. Cod. αἰγαλήων.

V. (5, 6 Schell.)

Priscianus VI, 18, p. 722=283 : « *Tydeus Tydei*. In hujuscemodi tamen terminazione quædam inveniuntur mutatione *eus* diphthongi in *es* longam prolatam, ut Ἀχιλλεύς, *Achilles*, Περσεύς, *Perses*, Οὐλίζεύς, *Ulyxes*. In quo Dores sequimur, qui pro Φυλεύς Φύλης, pro Ὄρφεύς Ὄρφης et Ὄρφην dicunt, pro Τύδευς Τύδης. Sic Antimachus in I Thebaidos :

Τύδης τ' Οἰνείδης.

Et vocativum in *e* productam,

Τὸν καὶ φωνήσας προσέφης, Οἰνής Τύδη,

teste Herodiano, qui hoc ponit in I Catholicorum.» Fortasse Herodianus eo in libro pluribus notaverat Dorismum Antimachi, de quo ut de re explorata loquitur scholiastes Nicandri ad Theriac. 3. In versu Antimachi (qui ex alio libro ac primo esse potest) ζωγρήσας ap. Schellenb. est error veterum aliquot editionum Prisciani. Præclare de toto hoc loco meritus est Schneidewinius ad Ibycum p. 143, 161 et 231, cuius rationes indubiis codicum vestigios comprobatas sequimur. Editum erat Οδυσσεύς, *Ulyxes* . . . φιλεύς,

4.

Antimachus in primo libro Thebaidis :
Quales erant reges Εγιαλεῖ.

5.

« *Tydes Οenides*, » pro *Tydeus*.

Hunc inde verbis allocutus es, ΟEneie *Tyde*.

φίλης ... προσέφης, Οἰνείδη Τύδη, postremum recte, nisi Schneidewini codices alterum perspicue monstrarent.

VI (7).

Stephanus Byz.: Κύνθος· παρ' Ἀντιμάχῳ ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος. Recte statuere videtur Schellenbergius, non montem Deli insulae hoc loco dici, notum omnibus et Antimachi auctoritate minime indigentem; sed antiquum nomen ipsius insulae significari. Steph. v. Δῆλος: Ἐκαλεῖτο δὲ Κύνθος ἀπὸ Κύνθου τοῦ Ὡκεανοῦ. Apud Plinium H. N. IV, 22, *Cynthia* (si vera est scriptura) inter antiquas appellations Deli recenset.

VII (8).

Apollon. Dysc. De pronom. p. 113, C: Τὸ πλῆρες σφῶς· παρὰ δὲ (sic Salmasius, locum e codice proferens ad Solin. p. 598, B: editio γὰρ) Ἀντιμάχῳ ἐν τρίτῃ Θηβαΐδος.

Τῷ καὶ σφῷ γείνατο μήτηρ.

καὶ ἐν πρώτῃ,

Ἀσπασίως δέ σφῷ ἄγεν οἴκαδε,

quod σφῶς scribi poterat, nisi debebat. Ad Tydeum et Polynicem ab Adrasto exceptos refferri posse observavit Schellenb., a quo nolim hoc addi pro argumento, «Succurrit sedes fragmenti in libro primo, et Statius eandem rem in principio exponens.» Imo si vera est libri notatio, non temere de illa conjectura dubitaveris, licet Tydeus in eodem jam sit memoratus (fr. 5). Multo etiam minus constitui potest quinam sint illi alteri σφῶ in tertio libro, cuius digressiones ex fr. 8 auguramus. In priore verso codex τὸ καὶ, quod correxit editor Apollonii. In altero Salmasii apographum secuti sumus: editio ἀσπασίως τέ σφω.

VIII.

Interpretes Virgilii ab Ang. Maio editi, ad Aeneid. X, 565: *Homerus* (Iliad. A, 402 sqq.) amicum *Ægæona dicit Jovis. Sed Antimachus in III. Thebaidos d. (dicit) adversum eum armacm (cum lineola supra c. Maius armatum). Conf. Titanomachiæ fr. 5.*

Fragmenta sex quæ sequuntur petita sunt ex

descriptione epularum quibus Adrastus duces apud se collectos excepit. Athenæus libri XI initio: Παρὰ τῷ Ἀδράστῳ, ἀνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀριστεῖς δειπνοῦσιν. Ea præpostero ordine legi apud Schellenbergium recte observavit Welckerus in Diariis Zimmermanni a. 1832, p. 118; sed idem si duo fragmenta (10 et 11) ex aliis eamæ descriptione (Epigonorum, ut conjicit de Cyclo ep. p. 104) huc delata esse statuit, hoc prorsus in medio relinquendum esse puto. Sunt quidem repetita aliqua pæne ad verbum, et fragmento 11 iterum post quinti libri versus quosdam posito præmittuntur verba ἀλλαχοῦ δέ φησι. Verum in tanta prolixitate Thebaidis nescimus an non interposita digressio aliqua fuerit; deinde hoc etiam prorsus ignoramus, quid Antimacho placuerit de Homericō more eadem repetendi verbis iisdem: qui licet adversari videatur poeseos ipsius ingenio, potest tamen nonnunquam simplicitatem præ se tulisse, vel variandi et lectorem recreandi gratia. Denique ἀλλαχοῦ δέ dixit Athenæus postquam usus erat verbis καὶ πάλιν: ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος . . . καὶ πάλιν . . . ἀλλαχοῦ δέ [ταῦτης τῆς βίθου] . . . ut in hoc nihil sit alterius testimonii disertissimi vim infirmans. Sed hæc Welckeri observatio quantivis pretii est, ex antiqua Thebaide hujus descriptionis argumentum petitum videri, quoniam heroes non vinum, sed mel aqua dilutum bibunt, quod in usu sacrificiorum permansit. Plutarch. Quæst. symp. p. 672, B: Μέλι ἦν σπονδὴ, καὶ μέθυ, πρὶν ἀμπελὸν φανῆναι.

IX (12).

Athenæus XI, p. 475, D: Νίκανδρος δ Κολοφώνιος ἐν τοῖς Γλώσσαις (φησι) ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελέθην εἶναι· καὶ γάρ Ἀντιμάχος δ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί.

Κήρυκας ἀθανάτοις φέρει μέλανος οἴνοιο
ἀσκὸν ἐνίπλειον, κελέθειόν θ' ὅπτι φέριστον
οἵσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπληθός.

V. I ἀθάνατοι: huc non pertinent, etiam si κηρύκας sine offendione esset. Schweighæuser., δ' αὐτοῖς, Jacobsius ταργοῖς (quos Homerus quidem corripit), Duntzerus κήρυκας ἀγοῖς, Blomfieldus κηρύξας ἀλλοῖς, quorum nihil probabilitatis exi-

6.

Cynthus [*appellabatur Delus insula*] apud Antimachum, libro primo Thebaidis.

7.

Antimachus in primo libro Thebaidis:
Comiter ambos duxit domum,
et in tertio:
Cui ambos peperit mater.

9.

Nicander Colophonius, in Glossis, pastoritum vas esse dicit *celebam*, in quo servetur mel. Nam Antimachus Colophonius quinto libro Thebaidis ait:

Praecones (jussit) ducibus (?) afferre nigri vini plenum utrem, et celebeum, quodcumque optimum in ædibus suis repositum esset, melle repletum.

miæ. Si jussa Adrasti his verbis continentur (Αδραστος ἐκέλευσε φέρειν), videri potest paullo post secutum esse fr. 10, quo suam orationem in ipsa verba Adrasti flexerit poeta. V. 2 vulgo κελέθητον δττι φ. Cod. Marc. κελέθειον, cui θ' subjunxit Schweighæuserus, cogente re ipsa. Ἐνίπλειον Casaub. Marc. ἐνιπλεῖον. Blomf. ἀσκὸν ἕοι πλεῖον.

X (10).

Athenæus post verba in fr. 13 posita, C: Καὶ πάλιν.

Ἄλλοι δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἡδὲ δέπαστρα οἰσόντων χρύσεια, τὰ τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι κεῖται.

V. 1 ἄλλοι cod. Marc., quod jam conjecterat Schellenb.; ceteri ἄλλοι et ἄλλος. Deinde ἡδὲ Dindorfius ex codice Laurent. Reliqui ἡδὲ δ. Verba Adrasti.

XI (11).

Idem ibid.: Καν τοις ἔξης δέ φησι.

Καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέθειον ἐμπλειον μέλιτος, τό δέ οἱ προφερέστερον εἶη.

Inferius, p. 475, E, repetitiis versibus iisdem subjicit: Σαφῶς γάρ νῦν κελέθειον ἀντὶ ἀγγέου τινὸς τέθειε προειπών ποτήρια δέπαστρα. Verba Adrasti ab alio relata.

XII (13).

Idem post versus in fragm. 9 positos: Καὶ πάλιν.

Ἄταρ ἀμφίθετον κελέθειον ἐλόντες

ἐμπλειον μέλιτος, τό δέ οἱ προφερέστερον ἦν.

Schellenb. προφ. εἴη, calami lapsu. Praecones exsequuntur jussa Adrasti. De ἀμφίθετος v. Athenæum p. 501.

XIII (9).

Idem XI, p. 468, A: Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐν Γλώσσαις, παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια δέπαστρα

10.

Alii vero craterem solidō ex argento, aut depastra (i. e. pocula) afferant aurea, quæ in ædibus meis reposita sunt.

11.

Et in sequentibus:

Et aurea depastra, et illibatum celebeum melle repletum, quod ei præstantissimum esset.

12.

Ceterum utrimque-stabile celebeum sumentes melle repletum, quod ei præstantissimum erat.

13.

Silenus et Clitarchus in Glossis tradunt, apud Clitorios pocula vocari *depastra*. Antimachus Colophonius quinto libro Thebaidos ait: (Fecerunt precones)

καλεῖσθαι. Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηρίδος φησίν.

Πάντα μάλι, δοσοῦ Ἄδρηστος ἐποιγόμενους ἐκέλευσε ρεῖσμεν· ἐν μὲν ὅδωρ, ἐν δὲ ἀσκηθὲς μέλι χεῦαν ἀργυρέψι χρητῆρι, περιφραδέως κερδώντες· νώμησαν δὲ δέπαστρα θῶν βασιλεύσιν Ἀχαιῶν ἐνσχέρω ἐστιόσι, καὶ ἐς λοιρήν χέον εἴθαρ χρυσείη προχόδι.

Initium pendet a verbo quodam praecedente. V. 2. codd. χεῦε, Laur. χεῦεν, Schellenb. χεῦαν. V. 5 ἐνσχέρω debetur Jacobsii ingenio. A pollomius Rh. I, 912, de remigibus: Ἐνσχέρω ἐζόμενοι. Alibi ἐπισχέρω. Cod. Marciān. ἐνχέρως, ceteri ἐκ χερός. Deinde codd. εἰστιώσι, unus ἐστιώσι, quod correrexerunt Schweighæuserus et Porsonus (Advers. p. 108 ed. Lips.).

XIV (14).

Idem XI, p. 482, F, de κυπέλλῳ disputans: Ἀντίμαχος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος.

Πᾶσιν δὲ ἡγεμόνεσσιν ἐποιγόμενοι κήρυκες χρύσεια καλὰ κύπελλα τετυγμένα νιωμήσαντο.

XV (63).

Etymol. M. p. 443, 55, v. Θαύμακτρον: Τὸ ζύγαστρον παρὰ τὸ ζυγάσων ἐνήνεκται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃς καὶ παρὰ Ἀντίμαχῳ τὸ δεπάζω δέπαστρον, οἷον «πλῆσεν δὲ ἄρρεν ἐπιστράψας δέπαστρον.» Οὐχ ἐγιώνς ἐγρήσατο τῷ σημανομένῳ ἐθήκαμεν γάρ ἐπὶ τοῦ ποτρίου τὴν λέξιν, τὸ δέπαζόνεν· ἀντὸς δὲ ἀντὶ τοῦ δεπάζοντος, ὃς εἰ πινόμενον εἰρήκει ἀντὶ τοῦ πίνοντος. Ex ipsis verbis poetæ, quæ recte emendari videntur ab Jacobsio (Animadv. in Athen. p. 252),

Πλῆσεν δὲ ἄρρεν ἐπιστέψας (τὸ) δέπαστρον,

non appareat quid insolentius commiserit Antimachus. Nec satis perspicua est grammatici veteris

Omnia quæcumque obeuntes Adrastus jusserat facere: et aquam et illibatum mel infuderunt argenteum in craterem, scite miscentes: [rum, distribueruntque propere depastra regibus Achivo-ex ordine epulum celebrantibus, et ad libationem sta-aureo guttturnio] [tim infundebant

14.

Antimachus quinto libro Thebaidis :

Ducibus cunctis obeuntes præcones [runt. aurea cypella (pocula) pulcra fabrefacta distribue-

15.

Implevit inde admovens [coronans?] depastrum, quod ab Antimacho non recte alia ac poculi significatione dictum.

observatio , cui vix dubito quin ab recentiore Græculo assuta fuerint hæc , ὃς εἰ πινόμενον εἰρήκει ἀντὶ τοῦ πίνοντος . Jacobsianæ emendationis ignari Spolnius (De extrema parte Odyss. p. 208) et Blomfieldus ἐπιστέψαται δ . Sylburgius conjecterat ἐπιστρέψας , quæ est scriptura codicis Reg. 2654.

XVI (15).

Strabo VIII , p. 387=594 : Τοῦ δ' Ἀντιμάχου Καυκωνίδα τὴν Δύμην εἰπόντος , οἱ μὲν ἐδέξαντο ἀπὸ τῶν Καυκωνῶν ἐπιθέτως εἰρῆσθαι αὐτὸν μέχρι δεῦρο καθηκόντων , καθάπερ ἐπάνω προείπομεν . οἱ δ' ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ τίνος , ὃς αἱ Θῆbai Διρχαῖαι καὶ Λασωπίδες , Ἄργος δ' Ἰνάχειον , κτλ . Remittit ad hunc locum ejusdem libri , p. 345 : Οἱ μὲν γάρ καὶ ὅλην τὴν νῦν Ἡλείαν , ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας μέχρι Δύμης , Καυκωνίαν λεχθῆναι φασιν . Ἀντίμαχος οὖν Ἐπειοὺς καὶ Καύκωνας ἀπαντας προσαγορεύει . Ibidem p. 342 , Δύμης ὑπὸ τινῶν Καυκωνίδος λεγομένης , ad Antimachum quoque respicit . Ex primo loco facile corrigitur error apud Stephanum voce Δύμη , p. 108 , 17 : Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ , ὃς Διρχαῖαι· ἔνιοι δὲ καὶ Λασωπίδα . Versus ipsos servavit Tzetzes ad Lycophr. 591 :

‘Ως ἐπαπειλήτην , ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
ἐπραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες .

Principes illos Epeorum duos sine dubio esse Molionas , observat Welckerus Diarii Zimm. 1832 , p. 121 . Idem heroes geminos alios querit alteri verbo ἐπαπειλήτην , nescio an sollicite nimis . Hæc sententia esse videtur : *Minitabantur se , ut Dymen cepissent , ita etiam cum alia urbe acturos* . Grammaticus de Dyme loquens sequentibus opus non habebat . ‘Ως igitur vocabulum , quod etiam ob proximum ὥσπερ offendit , mutandum videtur in ‘Ωδ’ , vel δὲ ἐπαπειλήτην κτλ . Omittit codex Reg. 2724 . Idem cum duobus aliis quos inspexi , ἀρχεύοντες , non , ut Viteb. alter , ἀρχεύοντες .

16.

Quum Dymen Antimachus dixerit Cauconidem , quidam cognomen hoc ei impositum censuerunt propter Caucones , qui , ut supra ostendimus , eo usque pertinebant . Alii a fluvio quadam Caucone tractum nomen putant ; quomodo Theba appellantur Dircaeæ et Asopides , Argos Inachium , etc.—*Supra* : Quidam totam illam , quæ nunc Elea dicitur , regionem a Messenia Dymam usque , Cauconiam appellatam fuisse affirmant ; itaque Antimachus incolas universos Epeos et Cauconas nominat .

Dymen nonnulli Cauconida appellant .

Ambo minitabantur , se , ut Cauconidem Dymen destruxissent filii Epeorum imperantes ,....

XVII (16).

Stephan. Byz. v. Δύμη : Λέγεται καὶ Δύμιος . . . Ἀντίμαχος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος .

Ἐν δὲ σὺ τοῖσι μᾶλα πρόφρων ἐπίουρος ἀμορθῶν ὁμιλησας , ἔως διεπέρσατε Δύμιον ἄστυ .

Ita hos versus integratati restituit Jacobsius Ann. ad Athen. p. 258 . Codex ἐπίκουρος et ὅμιλήσας ὁς . Dūntzerus , quem hæc fugerant , ὡμιλήσαο , ὁς . Etym. M. : Ἀμορθός . σημαῖνει καὶ τὸν ἀκόλουθον , δ ἄμα τινὶ ὅμιλον . Welckerus : « Ita Adrastus vel Tydeus alloquitur eorum bellatorum unum , qui Oleni occupationi adfuerat : nam Δύμιον ἄστυ Olenus est , quia Achivi Dymen traduxerant Olenios . Strabo VIII , p. 386 . Et p. 388 : Ἐχουσι δὲ Δυμαῖοι τὴν χώραν . » Hæc ex sermonibus petita videntur inter epulas habitis .

XVIII (19).

Scholiastes Homer. II. Δ , 400 , de Tydeo : Ἀντίμαχος δέ φησιν , ὅτι παρὰ συφορδοῖς ἐτράφη .

XIX (29).

Scholiastes Aeschyl. Septem 553 Stanl. : Παρθενοπαῖος Ἀρχάς .] Ἀντίμαχος φησὶν Ἀργεῖον αὐτὸν , οὐκ Ἀρχάδα . Omnia fere consensu Arcas , sed quomodo Argos ipsi velut altera patria facta , plenius alis narrat Euripides Suppl. 888-898 . Hinc Ἀργεῖος epitheto non negari Academ natu suis dicere , nisi Euripides alio loco (Phœn. 1153) ita loqueretur :

‘Ο δὲ Ἀρχάς , οὐκ Ἀργεῖος , Ἀταλάντης γόνος ,
qui versus ostendit ab aliquibus eum simpliciter Argivum olim esse habitum .

XX (18).

Pausanias VIII , 25 : Ἀντίμαχος δὲ (Arionem equum) παῖδα εἶναι Γῆς φησι .

‘Αδρηστος Ταλαῶν υἱὸς Κρηθηϊάδαο ,
πρώτιστος Δαναῶν , ἐν αἰνετῷ ἦλασεν ἔπιπω ,

17.

A Dyme est adjективum Dymius . Antimachus libro quinto Thebaidos :

Inter hos vero tu prudentissimus militum dux versatus es , usque dum destruxistis Dymiam urbem .

18.

Antimachus dicit apud subulcos enutritum esse Tydeum .

19.

Antimachus Parthenopæum Argivum dicit , non Academ .

20.

Antimachus e Terra genitum Arionem his versibus prodidit :

Adrastus Talao Cretheide natus , Achivum primus duxit equos insigni laude superbos ,

Καιρόν τε κρατινὸν καὶ Ἀρείονα Θελπουσαῖον,
τὸν δά τ' Ἀπόλλωνος σχέδον ἀλσος Ὁγκαῖο
αὐτῇ γαῖ ἀνέδωκε, σέβας θυητοῖσιν ἰδέσθαι.

V. 1 vulgo Ταλαῶ. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1223 : Ταλαῶ Ταλαῶν ὡς παρ' Ἀντιμάχῳ. Hinc Ταλαῶ Siebelis. et Th. Bergkius. Ceterum Cretheus Talai non pater erat, sed proavus. Vide paulo post. V. 2 vulgo Δαναῶν περ ἐπιωνετῷ ἥλ. Codd. meliores δαναῶν νεωνετῷ, unde quam edidimus scripturam verissimam effecit Buttmannus, postea inventam in Lugdunensibus excerptis. Male Blomfieldus παρ' ἐπιωνετῷ ἥλ. V. 3 Valckenarius malebat Κραιρόν τε, Jacobsius (ad Anthol. Palat. p. 455), Κίρκον τε (coll. Iliad. X, 139), quia Cærus equus alibi non memoratur. Verum alia multa nomina equorum semel modo in veterum monumentis inveniuntur. Satis erat aptum equo esse nomen Cæri. Thelpusius dicitur Arion ut in Thelpusia regione natus (ibi enim situm Onceum Arcadicum), nisi poeta simul ad alteram narrationem Thelpusiorum respexit, de qua Pausanias eod. cap., ubi etiam de Apolline Oncæo.

Addimus hoc loco generis Adrasti notationem ex Antimacho petitam a scholiasta Euripidis Phœniss. 150, quem indicavit Dūntzerus : Παρθενοπαῖος] ὡς μὲν Ἀντίμαχος Ἰάσονος (sic) φησὶ Ταλαῶν τοῦ Βίαντος τοῦ Ἀμυθάνονος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἴθου τοῦ Ἐλλήνος τοῦ Διὸς, μητρὸς δὲ Λυσιμάχης τῆς Κερχύνοντος τοῦ Ποσειδῶνος. Turbatum aliud in initio scholii, et erratum a grammatico Adrasti genus ex Antimacho cum Parthenopaei genere apud Hellanicum comparante, ac si de eodem uterque heroë loqueretur.

XXI (19).

Idem ibid. : Λέγεται καὶ τοιάδε. Ἡρακλέα πολεμοῦντα Ἦλείοις αἰτήσαι παρ' Ὁγκου τὸν ἵππον (Arionem), καὶ ἔλειν τὴν Ἦλιν ἐπὶ τῷ Ἄριον ὁχύμενον ἐς τὰς μάχας· δοθῆναι δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους ὑστερὸν Ἀδράστῳ τὸν ἵππον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐς τὸν Ἄριον ἐποίησεν Ἀντίμαχος.

et Cærum pernicem, et Ariona Thelpusæum, quem juxta Oncæi Phœbi nemus edidit ipsa Terra parens, cunctorum oculis mirabile monstrum.

Genus Adrasti hoc est apud Antimachum : Adrastus, Talaus, Bias, Amythaon, Cretheus, Æolus, Hellen, Jupiter : Adrasta mater erat Lysimache, Cercyonis Neptuni filii filia.

21.

Narrantur haec quoque : Herculem cum Eleis bellantem ab Onco poposcisse Arionem; eoque invectum Elidem expugnasse, ab Hercule deinde Adrasto concessum esse eum equum. Hanc in rem de Arione scripsit Antimachus :

"Ος δά ποτ' Ἀδράστῳ τριτάῳ δέδημηθ' ὑπ' ἄνωτι. Schellenb. et Siebelis. δά τότ'. Deinde τριτάῳ δέδημ. codices Parisini teste Clavierio (unus δ' ἔδημηθ'), quo alludunt alii. Vulgo τριτάῳ γ' ἔδημ. Conf. fr. 6 Thebaidis Cyclicæ.

XXII (17).

Idem ibid. §. 3: Καλοῦσι δὲ Ἐρινύν οἱ Θελπούσιοι τὴν θεόν (Cererem). δόμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἀντίμαχος, ἐπιστρατείαν Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήρας καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει.

Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδειθλον.

Qui versus fortasse in eadem expositione de Arionis origine locum habebat, ut Thelpusiorum quoque narratio (v. Pausan.) a poeta memorata fuerit. Quo spectare possit vocabulum φασίν.

XXIII.

Schol. Pindari Ol. VI, 21: Τοὺς δὲ ἵππους αὐτοῦ (Amphiarai) φησὶν Ἀντίμαχος ἀσυστάτους· οἱ δὲ θεσσαλούς· δόματα δὲ αὐτῶν Θάσις καὶ Δίας· δὲ ἥνιοχος κύντος Βάτων ἐκαλεῖτο ἡ Σχολίνιος, συγκαταποθεὶς αὐτῷ. Nomina equorum et ipsa ex Antimacho memorari videntur, et alteruter auri-garum. Sed recte Meinekius ad Euphorion. p. 12 voc. ἀσυστάτους corruptum esse judicat. Illud nemo largietur Ungero (Paradox. Theban. I, p. 475), Antimachum scripsisse scholiastam, quum vellet Euphorionem, et Ασθωτίους· nisi lacunam statuas, φησὶν Ἀντίμαχος ** (δὲ Εὔφορινον) Ασθωτίους.

XXIV (31).

Vetus scholiastes Statii Theb. III, 466, ad verba *Gemini vates, Melampus et Amphiaraus: Dicunt poetam ista omnia ex Graeco poeta Antimacho deduxisse, qui et ipse (lon)gam Thebaidem scripsit et veteribus in magna pretio habitat.* Quæ per se vague dicta sunt: sed quia huic loco, non primis versibus Statii adjecta leguntur, ex antiquiore et accuratiore notatione fluxisse statuo.

Tertio ab Adrasto est domitus ductore Pelasgum.

22.

Thelpusii Cererem vocant Erinnyn: quod ipsum nomen cum iis agnoscit Antimachus, usurpans eo carmine, quo Argivorum in Thebanos expeditionem scripsit. Versus ejus sic habet:

Delubrum Cereris fama est ibi Erinnydos esse.

23.

Amphiarai equos Antimachus narravit fuisse insociabiles (?) ; alii, fuisse Thessalos : nomina vero eorum sunt Thoas et Dias. Auriga eorum vocabatur Bato, aut Schœnicus, una cum Amphiarao terra absorptus.

XXV (27).

Eustath. ad Il. B. 212, p. 205, 10: Σημείωσαι δὲ ὅτι, Ὁμήρου δευτέρας συζυγίας εἰδότος τὸ κολφῶν, καθὼν δῆλοι τὸ ἐκολψά, δύοιον δὲ τῇ ἔδρᾳ, φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ πρώτης αὐτὸν εἶναι παρ' Ἀντιμάχῳ, εἰπόντες,

“Ω; δρα τότ’ Ἀργείων ἐκολψει | στρατός.

Buttmannus Lexil. I, p. 160, corrigit κολψει, correpto φ ante vocalem. Sed recte animadvertisit G. Diindorius, deesse quaedam ante στρατός, fortasse epitheton. Blomfieldus στρατός ponit ante Ἀργείων cum lacunæ signo. Altera verba transposuerat Spohnius de extrema parte Odyss. p. 209.

XXVI (28).

Athen. VII, p. 304, F, de hippo pisce: Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Ἀντιφάνης δι Κολοφώνιος ἐν τῇ Θηραΐδι λέγων οὕτως.

“Ἡ ὥκην, ἡ ἵππον, ἡ δὲ κίγλην καλεόστιν.

Recte Jonsius et alii Ἀντιμάχος δι Κ. Antiphani hic non est locus. In versu vulgo ὥκην. Hesychius: Ἰππος, δι μέγας θαλάσσιος ἤχθες.

XXVIII (30).

Scholiastes Aeschyl Septem v. 169 ed. Stanl.: Ὁγκαία τοίνυν ἡ Αθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηραΐοις. Ὁγκα δὲ παρὰ Φοίνιξ ἡ Αθηνᾶ, καὶ Ὁγκαῖαι πύλαι. Μέμνηται τούτου (τούτων;) καὶ Ἀντιμάχος καὶ Πιτανός. V. Ungerum Paradox. Theban. I, p. 267 sqq.

XXIX.

Apollon. Dysc. De pronom. p. 113, B: Διὰ τοῦ εἰ δὲ παρὰ Ἀντιμάχῳ ενθησειν (sic).

“Ἐδρακε νῶε μολοῦστα.

XXX.

Idem ibid. p. 141, B, C: Καὶ ἀπ’ αὐτῆς (pronome σφῶν) κτητικὴν παρ’ Ἀντιμάχῳ εἰρῆσθαι ἐπὶ Τυδέων καὶ Πολυνείκους τὸ «σφωτέρην διέζυν». καὶ διὰ τῆς δευτέρας Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους τὸ «σφωτέρον μῆθον», ἔαυτοῖς ἐναντιοῦνται. Prius

dictum videtur de Adrasto illos heroes apud se recipiente, σφωτέρην (δι’) διέζυν.

XXXI (28).

Stephanus Byz. v. Λία: “Εστιν Λία καὶ Μακεδονίας πηγὴ, ὧς Ἀντιμάχος ἐν Θηραΐδι. Vel ex Antimacho, ut alia passim, vel ex antiquis criticis ad Iliadis B. 850, Etymologus M. p. 27, 25: Λία καλεῖται καὶ χρήνη ἐν Παιονίᾳ. Άea in Axium decurrit.

XXXII (29).

Plutarch. Quæst. Symp. V, 8, 3, p. 683, F: Γραμματικοί τινες ἔφασαν ὑπέρφλοια (ab Empedocle) λελέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γάρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηρέναι φλοίειν (φλειν) ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι· καὶ τὸν Ἀντιμάχον οὔτω πως « φλοίουσαν (φλεῖ—) δπώραις εἰρηκέναι τὴν τῶν Καδμείων πόλιν. Ad quæ respicit IX, 9, p. 735, D: Τὸ μετόπωρον, ὃς μάλιστα κλωρῶν καὶ « φλοιοῦσαν », ὡς Ἀντίμαχος ἔφη, τὴν δπώραν γενομένην κτλ. Ubi recte Valekenar. (ad Eur. Phœn. p. 312) et Salmasius scripserunt φλούσαν, quod in altero quoque loco voluit Plutarchus (conf. Aelian. V. H. III, 41, schol. Apollon. Rh. I, 115): sed in ejusmodi lusibus perpetuum est incommodum, quod oculis scribi debent, auribus non possunt.

XXXIII (30).

Apollodorus III, 6, 8: Ἄδραστον δὲ μόνον ἴππος διέστασεν Ἀρίων. Barthius ad Statii Theb. 11, 197, appositis his verbis: « In cuius auctoris, inquit, manuscripto exemplari Palatino in margine scriptum offendimus: Ἀντιμάχου. Ut versus ille fuerit Antimachi. » Quem Bartlito melius sic scripsit Mitscherlichius :

“Ἄδραστον δὲ μόνον δίος διέστασεν Ἀρίων.

Sed versum ita similiter conceptum existisse in Thebaide non admodum verisimile est. Aliorum narrationes contulit Welckerus in Dia-riis Zimm. l. c. p. 153.

25.

Ita tunc Argivorum exercitus tumultuabatur.

26.

Meminit hippi piscis Antimachus Colophonius, in Thebaide, his verbis :

Authycam, aut equum, aut quem turdum appellant.

28.

Minerva Oncæa colitur a Thebanis. Apud Phœnices Oncæa est Minerva. Hinc Oncæa porta (Thebarum). Meminerunt Antimachus et Rhianus.

29.

Antimachus in Thebaide :

Conspexit mulier nos ambos accedens.

30.

Antimachus diverso modo de Tydeo et Polynice dicit ciporum miserationem», quæ de iis concipitur; et ciporum sermonem», quem Eteocles et Polynices faciunt.

31.

Est etiam Άea fons Macedoniae, uti Antimachus in Thebaide refert.

32.

Grammatici quidam dixerunt, mala ab Empedocle dici hyperphœza ab vigore. Nam apud poetas verbo φλοίειν significari quod est majorem in modum vigere et germinare. Ita fere Antimachum Cadmeorum urbem dixisse « florentem (s. vegetam, φλοίουσαν) frugibus. »

33.

Servavit solum Adrastum divinus Arion.

XXXIV (51-53).

Porphyrius apud Eusebium Praepar. evang. X, c. 3, p. 467: Ὁ Ἀντίμαχος τὰ Ὀμήρου κλέπτων παραδιορθοῖ· Ὀμήρου γάρ εἰπόντος (Iliad. I, 558),

Ἴδεώ θ', δις κάρτιστος ἐπιγιθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
Ἀντίμαχος λέγει·

Ἴδεώ θ', δις κάρτιστος ἐπιγιθονίων ἦν ἀνδρῶν.

Καὶ Λυκόφρων ἐπαινεῖ τὴν μετάθεσιν, ὡς δὲ αὐτῆς ἐστηριγμένου τοῦ στίχου. Τὸ γάρ,

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Διομήδης, σιγῶ, Ὁμήρου κωμῳδηθέντος ὑπὸ Κρατίνου διὰ τὸ πλειονάσται ἐν τῷ Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος ὅπερ οὕτω πεπατημένον οὐκ ὀκνήσεν Ἀντίμαχος μεταθεῖται. Τοῦ δὲ (Odyss. B, 234),

Λαῶν, οἵσιν ἄνασσες, πατήρ δ' ὁις ἥπιος ἦν,
Ὀμηρικοῦ δότος, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ που λεγομένου (Il. II, 563),

Οἱ δὲ ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
δὲ Ἀντίμαχος μεταθεὶς ἡμίστιγχα, πεποίκηε.

Λαῶν, οἵσιν ἄνασσον, ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

Absurditatem obtrectationis non opus est notari. Idas iterum memoratur fr. 105. Versum de Diomedē per se momentum non facere in quæstione de Epigonis tanquam parte Thebaidis, recte dixit Schellenbergius p. 19 et 93: sed mirum ni ex Thebaide petiti sint hi tres versus, imo pro certo id haberī posse arbitror: tum vero hæc mentio Diomedis in illa quæstione non est nihil judicanda. Homericus Iliad. A, 316, similis est.

34.

Antimachus quæ ab Homero furatus est, ea paullum immutat; velut quum Homerus dixerit,

Idæ, mortales cunctos qui robore vicit,

Antimachus ita :

Idæ, mortales qui robore cunctos vicit:
quam ejus emendationem Lycophron probat, quod ea versum firmorem reddere videatur. Nam alterum quidem illum,

His contra princeps Diomedes vocibus infit,
taceo, quum hoc nomine Homerus a Cratino in comedie traducatur, quod suum illud, τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος, ad satisfactatem inculcat. Quod usque deo tritum licet, suis tamen inserere non dubitavit Antinachus. Præterea Homericum illud est,

Eque suis populis, patrio quos more regebat,
et alterum hoc,

XXXV.

Schol. Homer. II. Δ, 439: Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρεος νιοί· πλανηθεὶς δὲ Ἀντίμαχος ἐππων Ἄρεος δνόματα ἀποδέδωκεν.

Δεῖμος τ' ἡδὲ Φόβος πόδας αἰνετὼ, υἱε Θυέλλης.

De Φόβῳ idem testatur schol. ad N, 299. Quæ præterea Dūntzerus addit tanquam Antimachi fragmentum (καὶ β' ἐππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν), ea Homer. sunt II. O, 119.

His fragmentis, quæ sine dubio ad Thebaidem referri poterant, addimus alia quæ in eadem olim lecta fuisse valde probable est.

XXXVI (23).

Strabo XIII, p. 588=880, A: Ἔνταῦθα μὲν οὖν (ἐν Ἀδραστείας πεδίῳ) οὐδὲν ιερὸν Ἀδραστείας δείκνυται, οὐδὲ Νέμεσεως περὶ δὲ Κύζικον ἐστιν Ἀδραστείας ιερόν. Ἀντίμαχος δὲ οὗτος φησίν.

*Ἐστι δέ τις Νέμεσις, μεγάλη θεὸς, ἢ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δέ οἱ εἴσατο πρῶτος Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσθῆποιο,
ἔνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρηστεια καλεῖται.

Versus olim celeberrimi, citati etiam ab Harpo-cratis v. Ἀδραστείαν, p. 6, Suidā in ead. v., Eustathio II. p. 355, 25, Apostolio Prov. I, 40. V. 2 Eust.: εἴσατο, ἥγουν ἔδρυσε. V. 3 Eust. περὶ ῥόον, duo codd. Harpocr. et gramm. Bekkeri Anecd. p. 342, 16, παρὰ ῥώ. « In versu 1 τάδε πάντα ad ea refer, de quibus ante in carmine dictum erat, forte, impiorum facinorum ultionem, justorumque remunerationem. » Schellenb. Aesepus fluvius Lyciae Trojanæ, Hom. II. B, 825.

At postquam hinc atque hinc densam instruxere phalangem,
quo ex utroque sumptis hemistichiis Antimachus versum hunc conflavit,

Eque suis populis densam instruxere phalangem.

35.

Terror (*Dimus*) et Metus (*Phobus*) filii sunt Martis. Per errorem factum est ut Antimachus tanquam equorum Martis nomina ederet :

Terror et Metus, pedibus præstantes, Procellæ filii.

36.

In Adrasteæ campo nullum hodie Adrasteæ, nullum Nemeseos visitur templum; sed prope Cyzicum est Adrasteæ fanum. Antimachi vero sunt hæc :

Est quædam Nemesis, numen grave : cuncta dedere sorte illi superi : cui primus condidit aram [hæc] Æsepi tumidum prudens Adrastus ad amnem : hic sacris colitur dea, et Adrastea vocatur.

XXXVII (26).

Schol. Nicandri Ther. 472, p. 83: 'Ο Σάος καὶ δό Μόσυχλος ὅρη εἰσὶ τῆς Σάμου. Μέμνηται δὲ τούτων τῶν τόπων ἐν Αἴγαμῳ τε καὶ Σαμοθράκῃ, τὰς νήσους ἔχατέρων ἀπὸ τούτων σημαίνουν. Ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ (omittit codex Reg. 2403) ἡ δηλ Θρακικὴ Σάμος· Μόσυχλος δὲ, τὰ ὅρη τῆς Αἴγαμου, ὡς Ἀντίμαχος.'

'Ηραίστου πυρὶ εἰκελον, οὐν δια τιτύσκει δάιμον ἀκροτάτης ὄρεος κορυφῆσι Μοσύχλου.'

Cod. Reg. 'Ηραίστοι. Schellenbergius observat, ἃν referendum videri ad φλόγα vel ejusmodi vocabulum, quod olim præcesserit: quamquam in verbis per se spectatis multo probabilius est ὁ φλόγα. Librarius non satis attentus scripsisse videtur 'Ηραίστου πυρὶ, quum deberet φλογῇ. Heroen quendam cum igne comparari, probabiliter conjectit Dünzterus. De grammatici verbis prioribus dicere omittimus nihil ad Antimachum pertinencia: sed Eratosthenis versum, qui apud scholiastam fragmentum nostrum excipit, ex codice Regio emendabo. Olim legebatur, καὶ Ἐρχατοσένης, Εὗ τοι δσσις φαίνεσκε ... Schneiderus ex codice, ut ait, Gottingensi scripsit, Καὶ Ἐρ. φησί· « Παμφαίνεσκε Μοσυχλ. . . . », vereor ne humani quid passus. Nam Regius cum Gottingensi in iis locis quos contuli prorsus consentiens, hæc ita ponit, Ἐρ. φ. εὗτοι δσσις κάνθων (nimirum κάν, superpositis θ et sigla αν) φαίν. etc., id est,

Εὗτ (?) οἱ δσσις

ἐκ κανθῶν φαίνεσκε Μοσυχλαῖη φλογὶ θεον.

Alexandrini δσσις cum singulari struebant.

XXXVIII (75).

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 4, 10, postquam de accentu adjectivorum νηφαλέος, δειμαλέος, etc., egit: Τὸ μέντοι δαιδάλεος τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν δέξιαν . . . καὶ παρὰ Ἀντίμαχῷ κονιστάλεος.'

Τὸ δ' αὗτ' ἀμφὶ κονιστάλεον πεπονήστο δίφρον.

Καὶ δῆλον δτι ἡ ἀναλογία ιωμένη τῷ τοιούτῳ διαφόρου κινήσεως παρίστησι τὰς λέξεις· ὡς δτι τοῦ δαι-

δάλεος καὶ κονιστάλεος, κτητικὴ ιωνικὴ ἔστιν ἐνδείξι τοῦ ι, διμοίως καὶ Ἐκτόρεος καὶ Νεστόρεος. Excerptis hæc Etymologus M. p. 261, 48 sqq., unde partem fragmenti sumpserat Schellenbergius. Tò scripsi ex Welckeri conjectura (de Cyclo ep. p. 104), ad Molionas (conf. ad fr. 16) hæc referentis. Editio τῷ Cod. Taurin. omittit αὗτ'.

XXXIX.

Herodianus Περὶ διγράνων in Crameri Anecd. vol. III, p. 296, 10, de correptione tertiae personæ pluralis perfectorum loquens: 'Ω; παρ' Ἀντίμαχῳ.'

Οἱ δὲ πάροιθε πόνοιο νενεύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

Ex eodem codice versum jam protulerat Bekkerus Anecd. p. 1436. Est etiam ap. Draconem Stratoni. p. 33, 10, et in excerptis Crameri An. vol. IV, p. 415, 23. Conf. ad Gregor. Cor. p. 166.

XL (64).

Etymol. M. p. 558, 25: Αχγμῶ, τῷ δαιτεῖ τῶν ἔριων. Σὲλευκος δὲ (in Homeri Odyss. I, 445) ἀξιοὶ διὰ τοῦ ν γράφεσθαι λάγνῳ, δ σημαίνει λάγνην. Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λαχτισμὸν· οἶν,

Αχγμὸν δ' οὐ δεῖδεν ἵππων.

Hesychius: Αχγμῶν, ἵππείων λαχτισμῶν.

XLI (62).

Idem p. 371, 21, v. Ἐρεγμός: Διωγμὸν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ γ καὶ ληγμὸν, ὡς Ἀντίμαχος·

Αηγμὸν δ' ἐμπάξεσθαι δλεείνων.

Sophnius De extr. parte Od. p. 208, ληγμῶν, quo minime opus est. Hesychius: Αηγμὸν, ληγμὸν.

XLII (24).

Plutarch. Quæst. Rom. p. 275, A: Διὰ τί τῷ τοῦ Κρόνου ναῷ γρῦνται (Romani) ταμεῖῷ τῶν δημοσίων γρημάτων, ἅμα δὲ καὶ φυλακτηρῷ τῶν συμβολαίων. . . . ηδτι καρπῶν ἀρετῆς ή γεωργίας ἥγεμῳ δ θεός; ή γάρ ἀρπη τοῦτο σημαίνει, καὶ οὐδὲ, ὡς γέγραψεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδῳ πειθόμενος·

Λέγοις δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἄπο μήδεα πατρὸς

Οὐρανοῦ Ἀχμονίδεω λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Locus Hesiодi est Theog. 160 sqq., ubi fabula

37.

Mosychlus, mons ignivomus Lemni, ut apud Antimachum:

Vulcani flammæ similem, quam exeat
deus summis in cacuminibus montis Mosychli.

38.

Ambo rursus circa pulverulentum currum operati
erant.

39.

Hi vero ante laborem (pugnam?) innuerunt alias

40.

Calcitratum non timuit equorum.

41.

Sortitionem curare evitans.

42.

Cur Saturni templo utuntur Romani loco ærarii, ibi demque contractuum monumenta asservant?..... an quia deus ille fructuum virtutis atque agricultura præesse creditur? hoc enim falso designat; non id quod Hesiodium secutus dixit Antimachus:

Hunc contra situs est hirtus, genitalia patris

Acmonidæ Cœli Saturnus falce revellens.

de Cœli genitalibus a Crono filio exsectis. V. i recte Schellenbergius λέχρις (quod melius hoc loco quam λέχρια), i.e. oblique, ἐξ πλαγίου, ut exponit schol. Apoll. Rh. III, 228. Codd. λέχριε. De Urano Aemonis filio conf. Eustath. p. 1154, 23, Alemanis auctoritate utentem. Verbum ἀντιτέτυκτο si proprie accipendum est, *Contra vel ex adverso structus fuit*, ostendere videtur describi ab Antimacho locum statuis ornatum.

XLIII.

Scriptor Vitæ Arati, in ἔξηγήσει ad v. 15 sq., Χαῖρε, πάτερ, ... αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή, p. 441 Buhl.: Ἡτοι οἱ Τιτᾶνες. Ἰως καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ.

Γηγενέας τε θεούς προτερηγενέας Τιτῆνας.

Correxit Schneidewinus. Vulgo προτ. τε Τιτῆνας.

XLIV.

Chœrobosc. in Bekkeri Anecd. p. 1393: Τὸ Δάδων (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) ὑπὸ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ ωκεανίται ἀναλόγως, οἷον «Δάδωνος.» Conf. Pausan. VIII, 25, 4.

Præter hæc in Thebaide locum habere poterant fragmenta incerta 66, 69, 71, 73, 80, 84, 90, 111, quod in ipsis ostendi.

—•—
ΑΥΔΗ.

Antimachus Lydes amore correptus Colophone relicta in Lydiam, fortasse Sardibus ipsis habitatum abiit. Inde post mortem illius in patriam rediit et dolorem elegiarum libris scribendis solabatur. Narrat hoc Hermesianax in celeberrima Elegia, v. 41 sqq.:

Αύδης δ' Ἀντίμαχος Λυσητίδος ἐκ μὲν ἔρωτος πληγεὶς Πακτωλοῦ ῥεῦμ' ἐπέδη ποταμοῦ.
Σαρδιανὴν δὲ θαυμόσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν,
Τμώλιον αἰζανὸν δ' ἦλθεν ἀποπρολιπὼν
ἄκρην ἐς Κολοφῶνα, γάρων δὲ ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱρᾶς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.

Et Plutarchus Consolatione ad Apollonium p. 106, B: Ἀντίμαχος δὲ ποιητὴς, ἀποθανόσης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Αύδης, πρὸς ἣν φιλοστόργως εἶχε,

43.
Deos ex terra natos, prius genitos Titanas.
44.
Ladonis (*Arcadiæ fluvii*).
—•—

LYDE.

Lydes, Lysei filiae, amore percussus Antimachus ad Patolifluenta tendit. Ubi quum defunctam sub Sardiana arida terra composuisse, Tmoli arce relicta, profectus est in aliam Colophonem; et libros sacros querelis implevit, sic ab omni dolore sanatus.

παραμύθιον τῆς λύπης αὐτῷ ἐποίησε τὴν Ἐλέγειαν τὴν καλουμένην ΛΥΔΗΝ, ἐξαριθμησάμενος τὰς ἡρωῖκας συμφορὰς, τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς ἐλάττω τὴν ἐαυτοῦ ποιῶν λύπην. (Conf. etiam Athen. XIII, p. 597, A). Hoc carmen amorem Antimachi et Lydes sacerdotum memoriam commendavit: v. Ovid. Trist. I, 6, 1; Posidippum in Anthol. Pal. XII, 168, Asclepiaden ibid. IX, 63; sed hujus ipsa verba referenda sunt:

Αύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα, τῶν δὲ ἀπὸ Κόδρου σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντιμαχον.

Τίς γάρ εἴμ' οὐκ ἔχεις; τίς οὐκ ἀνελέξετο Λύδην τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

Non effugit tamen hoc carmen quantumlibet celebratum notam acrimoniam Callimachi, *crassum et minime acutum* vel *elegans* dicentis. Schol. Dionysii Perieg. init. p. 317, 21 Bernh.: Ότι δὲ διαβέβληται τὸ παχὺ, σαφῶς δὲ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι δηλοῖ· διασύρων γάρ Ἀντιμάχου τὸ ποίημα τὴν Λύδην, ἔφη (fr. 441).

Αύδη καὶ παχὺ γράμμα καὶ οὐ τορόν.

Desunt reliqua epigrammatis, in quibus Platonis de Antimacho judicium Callimachus perstrinxisse videtur; probabiliter hoc colligas ex Procli verbis supra p. 29 init. appositis.

Nækius de Chœrilo p. 73: «Quod ad elegiam attinet, non dubito quin, quam vim Thebais Antimachi in epicam poesin, eandem fere Lyde in elegiam exseruerit. Ille primus antiquam elegiæ simplicitatem, a Callino, Mimermo, Tyrtaeo præscriptam, temerasse, præclaro exemplo, dispositionem artificiosiore, sed eandem molestiorem, doctrinæ quam in rebus, tum in dictione ostentationem intulisse in hoc poeseos genus videtur. Quod quidem cum Lyda omnibus conditionibus comparari posset, elegiacum carmen fortasse nullum usquam exstitit, si forte Hermesianactis Leontium exceperis: ac non maximo in honore fuisse apud Alexandrinos mirum illud Antimachi carmen, certe apud Callimachum non fuisse, ostendit illius fr. 441. Nihilominus cer-

Hoc genere animum demulcendi usus est etiam Antimachus poeta: quam enim morte amisisset Lyden uxorem, quam admodum caram habuerat, leniēndi doloris causa elegiam scrispsit LYDEN dictam, in qua enumeratis heroum et heroinarum calamitatibus, alienorum malorum commemoratione suum moerorem deterebat.

Asclepiadæ epigramma.

Sum Lyde genus et nomen, magis inclyta Codri progenie cuncta facta per Antimachum.
Quis non me cecinīt? quis non Lyden recitavit,
communem Musarum Antimachique librum?

tum est illas, quas Antimachi Lydæ ascripsi, virtutes, sive malis, vitia, in Callimachi et Philætæ elegia passim, ne dicam perpetuo, occurrisse. Et profecto, præ aliis poeseos generibus, elegia hoc habet ut variis formis, hoc ævo docta, illo simplex, vel eodem ævo, apud hunc poetam docta, apud illum simplex placeat. » Quæ postrema scribenti Nækio popularium poetarum admirabilia exempla sine dubio obversabantur. Ceterum in illis ἡρωϊκαῖς συμφοραῖς enarrans Antimachum non brevius quam in Thebaide versatum, sed otiose per singula mythorum deambulasse, nec amores modo infelices heroum pinxisse, fragmenta demonstrant. Quare Agatharchides Cnidius, sæculo fere ante res Christianas, tam dives mythicæ doctrinæ opus in compendium pedestri oratione scriptum rededit, teste Photio Bibl. cod. 213, p. 171. Ceterum commendamus quæ de hoc carmine scite disseruit Welckerus de Cyclo ep. p. 108.

Antimachi Lyden inter Romanos imitatus est C. Proculus, quod didicimus ex Appuleii qui fertur libro de Orthographia, § 43 : *Battus* *suit ... Polymnesti filius, qui Cyrenen condidit; unde Cyrenenses poetæ dicuntur Battiadæ Hero-dio et Proculo et Proclo Pindari* (Pythic. V, 36) *enarratoribus ** Callimachus ** Strabo item; sed et C. Proculus Antimachum secutus in opere quod de Lyde et ipse habet centum et quadraginta ele-gorum libris; unde « latus Antimachus » C. Meli-sso in libris Jocorum dicitur sic ** Rectissime Osannus Antimachum bis substituit Callimacho, qui legitur in codice. Idem egregie observavit, Catulli tumidum Antimachum, de quo supra mentionem fecimus, non de ipso Antimacho in-telligi debere, sed de imitatore ejus Proculo. Minime obstat Osanno Ovidianum illud (Ep. ex Ponto IV, 16, 32),*

Callimachi Proculus molle teneret iter.

De numero librorum Lydes latinæ incerta res est: non desunt in codice illius opusculi mani-festa glossarum et transpositionum exempla; quare ne *centum et quadraginta libri Ineptiarum* vel *Jocorum Melissi* fraudem huic loco intulerint verendum est. Totum segmentum posui, quod doceret poetam Græcum Batti quoque res in Lyde tetigisse, nisi verba *Antimachum secutus* ad ipsam scriptiōnē probabilius referrentur:

45.

*Dotias.... Et Antimachus libro secundo Lydes :
Fugientes ex terra Dotiade.*

46.

Orgeones Seleucus in commentariis de legibus Solonis

sed poterat etiam ab exemplari suo haec sum-psisse. Certior res est in altero loco, § 4, qui pro fragmento Antimachi haberi debet: *Rhaeo, filia Staphyli et Chryscidis* (leg. videtur *Chrysothermidis*), *sororibus Molpadia major, Parthenia minor;* *quæ ab Apolline compressa gravidaque facta, a patre in arca inclusa est, et in mare defecta, in Delum appulit, filiumque genuit nomine Anium,* qui clam ab Apolline alitus et divinitate donatus est. ... C. Proculus in sua Lyde, et Sextus Grae-chus in libris Amorum historiam elegantissime ex-ornarunt.

XLV (34).

Stephanus Byz. v. Δώτιον, p. 114, 27: ... καὶ Δωτίας, ὁς Ἰλιάς τοῦ Ἰλιέν. ... Καὶ Ἀντίμαχος ἐν β' Λύδῃ.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

Δωτίας γχια, ab aliis fere Δώτιον πεδίον dictum, in media prope Thessalia situm erat, Perrhæbia, Ossa et Bœbeitide palude propinquus, teste Strabone IX, p. 442 (674). Verba ipsa ad Thes-salos cum Triopa, Helii filia, in Cnidum emi-grantes (Diodor. V, 61, Bœckh. ad Pindari schol. p. 314 sq.) retulerunt Schellenb., Webe-rus (Eleg. Græc. p. 653 sq.) et alii.

XLVI (36).

Photius Lex. p. 344, v. Ὁργεῶνες: Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινας ἥρωας ή θεούς. ήδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἵερεῖς οὕτω καλοῦσιν. δι γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γ'.

*Ενθα Καβάρνους θῆκεν ἀγαπλέας ὀργεῖωνας.

β

Codex Λυδῆ: Γενεαὶ καβάρνους θ. ἀγαπλέας ὀρ-γεῖωνας. In verbis ita ut scripsimus ponendis con-sentiant Friedemannus De media syll. pent. p. 344, Bœckhius in Corp. inserr. vol. 2, p. 347, J. H. Vossius ad Hymn. in Cer. p. 150. Simili-ter corruptus locus est ap. Suidam v. Ὁργεῶνες. Eum respicit Harpoer. in Ὁργεῶνας. Hesychius: Κάβαρνοι, οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὁς Πάριοι. Pa-ros insula ipsa olim Κάβαρνις dicta, teste Ste-phano p. 225, 38, ἀπὸ Καβάρνου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἀρπαγὴν τὴν Δήμητρι τῆς θυγατρός. Conf. Welcker. Trilog. Ἀesch. p. 221. Apparet igitur ex hoc versu, raptum Proserpinæ narratum fuisse in Lyde.

vocari dicit eos qui conventus habent ad heroes quosdam vel deos: nunc autem translate sacerdotes ita vocant. Antimachus in tertio libro Lydes:

Ibi (Ceres) Cabarnos posuit (sibi) claros sacerdotes.

Cabarni apud Parios vocantur sacerdotes Cereris.

XLVII (34).

Schol. Euripidis Phœn. 44 : "Οτι δὲ Πολύδω (OEdipus) ἔδωκε τοὺς ἵππους καὶ Ἀντίμαχός φησιν ἐν Λύδῃ.

Εἶπε δὲ φωνῆσας· Πόλυδε, θρεπτήρια τούσδε ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσσας.

Sunt equi Laii. Euripides :

Πχις πατέρα καίνει, καὶ λαβὼν δχήματα
Πολύδω τρφεῖ δδωσιν.

Ubi v. notam Valckenarii. Codices (etiam Parisinus antiquus) θρεπτήρια τάδε, quod in ταῦτα mutarunt Barnesius et Valck., amplectitur et tenet crisis Bachiana. Malui τούσδε, quod et per se melius est. et commendatur frequenti permutatione siglarum οὐ et οὐς cum α apud librarios. Ceterum appetet ex hoc disticho res OEdipi vel partem rerum ejus per singula tractatas fuisse in elegis Antimachi.

XLVIII (25).

Athen. XI, p. 469, F : "Οτι καὶ δ "Ηλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκούζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὔτω φησίν ... καὶ Ἀντίμαχος οὐτωσι λέγει· «Τότε δὴ εὐχρέψ ἐν δέπαι Ἡλιον πομπεῖ ἀγαλυμένη Ἐρύθεια.» Sic cod. Marcianus, πομπεῖ. Quod quum facile oriri posset ex πόμπει cum affixa sigla εν et maxima cum probabilitate restituerint πόμπειν Jacobsius et Schweighäuserus, deinde quoniam verba εν δέπαι, finis pentametri, vitii suspicione nulla premuntur, ego quoque ad Lyden hoc fragmentum retuli, cum Jacobsio Animadv. ad Athen. p. 252 ita scribens,

Τότε δὴ * εὐχρέψ * ἐν δέπαι
Ἡλιον πόμπειν ἀγαλυμένη Ἐρύθεια.

licet idem in alia abierit posterius, in Append. Advers. Porsoni p. 320, ad Anthol. III, 3, p. 845. Sed vocabulum εὐχρέψ sanum esse, ut Schweighäuserus yult, mihi non persuadeo: etiam Jacobsius, qui olim probaverat ad Athen., deinde εὐχρύσω δέπαι φ̄ scripsit. Aureum illud poculum est

etiam apud Mimnermum et Pherecydem (schol. Apollon. IV, 1396). Ansana exempla hiatus in media sede pentametri Friedemann possint opponi, ignoro. Probabiliter Casaubonus χρυσέω.

XLIX (37).

Etymol. M. p. 375, 40 : Ἐρχταρ, δ πρακτικός. Ἀντίμαχος.

"Οσσοι σῶν μεγάλων ἔρχτορες εἰσὶ κακῶν.

Sic Valckenarius ad Eur. Phœn. p. 607, indicio codicis Leidensis, qui οἱ τῶν μ. Editiones nihil nisi τῶν μεγ. ... præbent.

L (57).

Schol. Apollonii Rhod. I, 1008 : Δύπτειν δέ ἔστι τὸ δύνειν, ὃς παρὰ Καλλιμάχῳ ... Πρότερος δὲ Ἀντίμαχος.

"Ηύτε τις καύης δύπτησιν ἐς ἀλμυρὸν ὅδωρ.

Sic egregia conjectura restituit Janus Rutgersius, qui hoc legerat in antiquo scholiasta, ηύτε καύης δύνη ἐς ἀλμ. πέλαγος. Parisinus, ηύτε κ. δύπτει εἰς ἀλμ. ὅδωρ, pro quo οἴδμα posuerat Rutgersius. Emendationem probarunt et contra minus felices tuiti sunt Wolfius Epist. ad Schellenb. p. 125 sq. et Schneidewinus ad Ibycum p. 69. Ceterum ad Lyden Schellenbergius retulit hoc fragm. eo argumento, quod alibi scholiasta Apollonii unum hoc carmen ad partes vocet. Cujusmodi argumentum ut in ceteris valet quae ad res Argonautarum spectant, ita non valet in notatione grammatica. Reliquimus tamen fragmentum.

LI (38).

Idem ad I, 211 : Ζήτης αὖ Κάλατί τε] ... Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος, inter Argonautas, quorum expeditionem in Lyde relatam fuisse sequentia fragmenta ostendunt.

LII (39).

Idem ad I, 1290 : Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ φησίν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα (ex Argo navi), διὰ τὸ καταβαθρεῖσθαι τὴν Ἀργὸν ὑπὸ τοῦ ἥρωος Conf. schol. Pindari Pyth. IV, 303.

47.

Laii occisi equos ab OEdipo datos esse Polybo, narrat Antimachus in Lyde :

Allocutus est eum his verbis : Polybe, nutritionis mercedem hos tibi dabo equos, quos ab hostibus abegi.

48.

Solem etiam ab ortu ad occasum vehi in poculo, Stesichorus ait..... Et Antimachus ita scribit :

Tunc vero commodo (?) in poculo

Solem magnifice arcessivit illustris Erythea.

49.

Quotquot tuorum malorum magnorum sunt aucto-[res.

50.

Velut quando mergus aliquis se immergit in salsam aquam (maris).

51.

Etiam Zeten et Calain inter Argonautas refert Antimachus.

52.

Antimachus in Lyde narrat, Herculem ex Argo nave exire jussum, quia pondere suo heros eam gravabat.

LIII (43).

Idem ad III, 409 : Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφήνατο. Parisinus schol. χαλκόποδας, calami lapsu : nam χαλκόποδες sunt apud Apollonium. Schol. Pindari Pyth. IV, 398 : Τοὺς πυρίνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους λέγει. De tauris quos Aëtes Iasonem sub jugum mittere jussit. Mirum neque Schellenbergium neque Bachium in hoc vocabulo, quod consensu præbent testes duo, cogitasse de metro elegiaco tam mensuram repudiante. An poeta Æschylea voce usus fuerit ἥφαιστοτοχεῖς?

LIV (44).

Idem ad IV, 156 : Ἐν τούτοις δὲ καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιβράσσονταν ἀρκεύθω τὸ φάρμακον κομίσαι τὸν δράκοντα, ἐπάδουσαν, καὶ οὕτω τὸ κῆρας ἀνελέσθαι· καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμαμένου τοῦ θηρίου· συμφώνως Ἀντίμαχῳ.

LV (46).

Idem ad IV, 153 : Ἰστέον δτι Τιμαίου λέγοντος ἐν Κερκύρᾳ τοὺς γάμους (Iasonis et Medeæ) ἀχθῆναι ... Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησι τὸν Ἰάσονα. Verba ἐν Κόλχοις ex Parisino scholiasta accesserunt: unde solvit Schellenbergii dubitatio de flumine. Est Phasis.

LVI (45).

Idem ad IV, 259 : Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πλιθονίαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ὄκεανοῦ φησιν ἔλθειν αὐτὸν (Argonautas) εἰς Λιδύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργῷ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

LVII (41, 42).

Idem ad II, 296 : Στροφάδας (insulas) φησὶ κακλῆσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας (Zeten et Calain)

αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τούπιστον· λαβόν ταρά τὸν Ἀντίμαχον (οὗτον γάρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται). Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κακλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες ηὔκαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπούιας· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται. Quae parenthesos signis cinguntur, ex Parisino schol. accessere.

Idem ad seq. v. : Αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ.

LVIII (40).

Idem ad II, 178 : Ἀγήνορος παῖς ἐστιν (Phineus), ὁς Ἐλλάνικος ὡς ἐπί Ἡσίοδός φησι, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιοπείας. Όμοίως δὲ καὶ Ασκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησίν. Ἐκ γὰρ Κασσιοπείας τῆς Ἀράθου Φοίνικι γίνεται Κήλιξ καὶ Φινεὺς καὶ Δόρικλος. Eadem valde depravata ap. Eudociam p. 414.

LIX.

Schol. Venetus Hom. Iliad. Z, 200 : Ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐντυχίας εἰωθασιν ἀναφέρειν εἰς τὴν θεοφιλίαν, τὰς δὲ δυστυχίας εἰς ἀπέχθειαν θεῶν, τὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον τοῦ Βελλεροφόντου εἰκότως εἰς ἀπέχθειαν θεῶν ἀνατέθειν (Homerus). "Οτι δὲ πολλὴ τις ἡ κατ' αὐτὸν μεταβολὴ γέγονε, δηλοὶ δὲ καταλέγει δυστυχήματα αὐτοῦ. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, διε τοὺς Σολύμους ἀνείλε θεοίς ὄντας προσφιεῖς, διὰ τοῦτο μισθῆναι αὐτὸν φησιν ὑπὸ τῶν θεῶν.

LX.

Schol. Palat. Hom. Odyss. E, 283 : Οἱ Σόλυμοι ὕνωνομάσθησαν ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας, ὡς Ἀντίμαχος λέγει.

53.

Tauros Aetæ Antimachius in Lyde « ab Vulcano factos » scripsit.

54.

Apollonius in eo consentit cum Antimacho, ut narrat Medeam junipero aspersisse medicamentum, atque ita cum incantamentis sopiisse draconem, et abstulisse vellus; tum, dormiente bellua, ambos in navem concessisse.

55.

Timæus in Coreyra insula factas esse nuptias Iasonis et Medeæ narrat; in Colchis illos prope fluvium (Phasidem) coiisse, Antimachus in Lyde.

56.

Præter Hesiódum et Pindarum Antimachus quoque in Lyde narrat Argonautas per Oceanum descendisse in Libya, deinde humeris vecta Argo in nostrum mare venisse.

57.

Strophades insulas, quum Plotæ orius dicerentur ita

vocatas ob Boreæ filios, Zeten et Calain, qui ab ea regione se retrovertissen (quod græce est στραφῆναι, unde στροφή, Στροφάδες), narrat Apollonius, ab Antimacho acceptum, qui in Lyde illarum meminit. Alii hanc rationem attulerunt, quod ad Jovem conversi petiissent ut Harpyias perdere ipsi contingere. Ceterum apud Hesiódum, Antimachum et Apollonium Harpyiæ non occiduntur.

58.

Phineus Hesiodeus est filius Phœnicis, Agenoris et Casiopea filii. Similiter Asclepiades, Antimachus, Pherecydes referunt. Nam ex Cassiopea, Arabi filia, nascentur Phœnici Cilici, Phineus et Doriclus.

59.

Bellerophontis infortunia Antimachus in Lyde inde accidisse dicit, quod Solymos exciderit, (Lyciae) gentem diis amicam: hinc ipsum odio fuisse diis.

60.

Solymos vocatos esse a Solymo, Jovis et Calchedoniæ filio, Antimachus dicit.

LXI.

Schol. Homeri Il. Γ, 144, Κλυμένη δὲ βοῶπις, Helenæ ἀμφίπολος : Ἀντίμαχος δὲ τὴν Κλυμένην Ἰππάλκου θυγατέρα εἶναι φησιν. Quod in Lyde factum esse puto, in qua Antimachum res Helenæ siluisse non est probabile.

Ex incertis fragmentis ad Lydam pertinere possunt 75, 79, 86, 105 et 109, ubi vide annotata.

ΔΕΛΤΟΙ.

LXII (49).

Athenæus VII, p. 300, D : Καὶ περὶ τὸν Εὐλέα ποταμὸν (esse anguillas), οὖν μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως.

Ἐλθὼν Εὐλείας πηγὰς ἔπει δινήεντος.

In verbis Athenæi codd. εὐκλέα, quod correxit Schweighæserus; in fragm. Marcianus et Laur. recte, vulgo εὐκλείας. Fluvius ignotus. Schweighæserus cogitavit de Eulaeo (Εὐλαίῳ), Mediae Persiaeque fluvio.

Dubitari potest ab Antimachone ipso inscriptum illi libro fuerit Δέλτοι, *Pugillares*, an ab eo qui scripta poetæ collegit (συνέλεξε : v. supra p. 29), congestis ibi quæ non edita in pugillaribus ejus invenisset. Neque argumenta superessem videntur quibus permotus in alteram utram partem magis inclines. Conferri poterit scriptum Callimachi Γραφεῖον dictum, cuius notitiam cum fragmento aliquot versuum nuper ex codice eruere mihi contigit, Καλλίμαχος ἐν τῷ καλούμενῳ γραφίῳ (sic).

KATAKHNH.

De hoc scripto Theodori Bergkii est dissertatione, in Zimmermanni *Zeitschrift f. d. Alterthumsw.* 1835, n. 37, p. 300 sq., quam apponimus compendifactam.

« Spartanus in Vita Hadriani cap. 15 : *Famæ celebri tam cupidus fuit, ut libros vitæ suæ scriptos a se libertis suis literatis dederit, jubens ut eos suis nominibus publicarent: nam Phlegonitis libri Hadriani esse dicuntur. Catacruis*

libros obscurissimos, Antimachum imitando, scripsit. Quam imitationem in uno dicendi genere constitisse non est credibile : imo prorsus non dubito quin imperator etiam in argumento et inscriptione operis Colophonum poetam sit secutus. Jam vero facile quilibet intelligit, neque de Thebaide neque de Lyde cogitari posse. Ipsa autem literarum vestigia *catacacmos, catacanas*, etc., aperte produnt Spartanum scripsisse : « *Catachenas*, libros obscurissimos, Antimachum imitando scripsit. » Institutum igitur horum librorum fuit irrisioni atque objurgationi aptatum : id enim significat καταχήνω... [V. Thesaur. HSteph. s. ea v.] Superest illud, ut demonstrare coner etiam Antimachum libros et argumento et titulo similes edidisse. Ac videor mihi reperisse hujus rei non obscura vestigia.

LXIII (50).

In Etymol. enī M. p. 4, 7, hæc leguntur : Ἄβολήτωρ ... Ἀντίμαχος Ἰαχίνη. « Τοὶ δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἀνδρες ἔστιν » ἀντὶ τοῦ μάρτυρες, συνηλαχότες καὶ συντυχόντες. Οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ. Quæ hoc modo corrigerem tentavit Blomfieldus : Ἀντίμαχος Ἰάχοντι δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἀνδρες ἔστιν· quaē conjectura non unam ob causam improbanda est *. Credo me non aberrare a vero, si ita potius corrigam : Ἀντίμαχος Καταχήνη.

Τοὶ δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἀνδρες ἔστιν.

Antimachus utrum unum an plures libros sic inscripserit, non audeam decernere : potuit enim hac in re Hadrianus a Colophonio poeta recedere. Hanc meam conjecturam alia quoque confirmare videntur : sunt enim quædam inter reliquias Antimachi, quæ neque in Thebaide, neque in Lyde locum commodum tenere videantur. Vide enim illud quod Herodianus Phil. p. 439 (398 Lips.) Mœridis Piers. ex Antimacho profert :

* Mihi quoque improbabatur illa conjectura in præfat. ad Statuum Collectionis Panckouckianæ, p. VI, ubi melius, opinor, tentabam : Ἀντίμαχος.

Ἰαχίδαι δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἀνδρες ἔστιν.

61.

Clymenen (Helenæ famulam) Hippalci filiam esse dicit Antimachus.

PUGILLARES.

62.

Euleæ fluvii meminit Antimachus in libro qui inscribitur *Pugillares* :

Quum venisset ad Euleæ fontes vorticosi.

CATACHENE.

63.

Hi autem sunt illi testes (s. conciliatores) viri.

LXIV (77).

Ἐννεάμυκλος ὄνος· παρὰ Ἀντιμάχῳ. Ὄνου μύκλαι
δε λέγονται αἱ ἐν τοῖς σκέλεσιν τῶν ὄνων περιγραφαί.
Haec enim a dignitate epicis pariter atque elegiaci carminis abhorrent. Tzetzes quidem ad Lycophr. v. 771 et Etymologus M. p. 594, 20,
hæc, sed auctiona, tribuunt Callimacho :

*Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

Ego vero censeo illos grammaticos sive potius librarios Callimachi nomen notissimum substituisse Antimacho, cuius memoria multo fuit obscurior, quod vel Xiphilinus LXIX, 4, satis superque indicat : Τὸν γοῦν Ὁμηρον καταλώνων Ἀντιμάχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆγεν, οὐ μηδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἤπισταντο. Credo autem illum ipsum versiculum ex Catachene petitum esse : ut enim Callimachi illud carmen, quod inscribitur *Ibis*, fuit elegiacum, sic hoc quoque ex distichis constitisse non abhorret a probabilitatis specie : nisi forte quis malit hunc pentametrum ad Δέλτους referre. »

Hesych. : Μύκλαι, αἱ περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ἐπὶ νώτου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαί. HSteph. Thes. : « Ἐννεάμυκλος Hesychio ἐνναετής, ἵσχυρὸς, Novem annorum, Robustus et validus. Forsitan autem exponitur ἐνναετής, quoniam ex μυκλῶν numero cognoscatur annus; et ἵσχυρὸς, quia talis habebatur qui multas haberet μύκλας. »

FRAGMENTA INCERTA.

LXV (22).

Tzetzes ad Lycophr. 245 : Χρησμὸς ἦν δοθεὶς τοῖς Ἐλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν δλκάδων πρῶτον τῷ ἀλλων ἀποθανεῖν. Προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσύλαρου καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἐκτορος ἡ ἐπέρου τιὸς, δ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδεύθεις, θυτερον ἀπάντων τῆς ιδίας νεούς πηδήσας πλήρτει τὴν γῆν, καὶ ὑδωρ ἔξ αὐτῆς, ὃς φασιν, ἀνεδόθη. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀντιμά-

64.

Apud Antimachum, « Asinus cum novem myclis » (litteris nigris).

Est mihi Magnes asinus novem myclorum.

FRAGMENTA INCERTA.

65.

Oraculum datum fuerat Græcis, fore ut qui primus Græcorum ex navibus in terram Trojānam prossiliisset, is ante omnes occumberet. Quum igitur Protesilaus, hoc facere ausus, ab Hectore aut alic quodam obtruncatus esset, Achilles, hujus calamitate eductus, ex sua nave

χος λέγων οὔτες (alii codd. εἴς αὐτῆς ἀνεδ., μᾶς φησι καὶ δ Ἀ.).

*Πίμφα δ' ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης υψόσ' ἀερθεὶς .

Πηλείδης ἀπόρουσεν ἐλαφρότερ' ἡύτε κίρκος .

τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' ἀενάουσα.

V. 1 Schellenb. ἐπ'. Codd. (etiam 3 Parisini) ἀπ'. V. 2 Vit. 2 ἐπόρουσεν. Deinde edebatur ἐλαφρὸς ἡύτε κ., quod emendavit Hermannus ad Eurip. Androm. 1108; cuius loci notitiam Fixii benevolentia deboe. De ἡύτε pro ἡ posito v. Buttmann. Lexil. vol. II, p. 229 sq. Circus, ex accipitrum genere, Homero est ἐλαφρότατος πετεηνῶν, II. X, 139.— Nec Lydes esse nec Thebaidis hoc fragmentum appetat. De re Schellenbergius confert Eustathium ad II. B, 698, Υπέτρεσεν (Achilles) κατά τινας, καὶ τελευταῖος εἰς γῆν κατεπήδησεν.

LXVI (57).

Scholiastes Nicandri Theriac. 295 : Πλόον, νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζήν, τὴν πορείαν. Καὶ Ἀντιμάχος εἶπε .

Τοῖσιν δ' ὑλήντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

Editur τοῖσι δ' ἀν ώλ. Lucian. Ver. hist. II, 42, de ficta navigatione per cacumina silvæ in medio mari inventæ : Θέντες (navem) ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντες τὰ ιστία καθάπερ ἐν θαλάσσῃ ἐπλέομεν τοῦ ἀνέμου προωθοῦντος ἐπισυρόμενοι. Ἐνθα δὴ καὶ τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος ἐπεισῆλθε· φησὶ γάρ που κάκεῖνος .

Τοῖσιν δ' ὑλήντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

Id est διερχομένοισι, « fortasse per Cithæronem. » Schellenb.

LXVII (60).

Epimerismi Hom. ap. Cramer. Anecd. vol. I, p. 401, excerpta ib. vol. II, p. 329, 10, et Etym. M. p. 770, 10: Κοία σημαίνει τὴν σφαῖραν· ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ .

Κοίας ἐκ χειρῶν σκόπελον μέτα βίπταζουσιν.

prostremus omnium desiliit, et saltu suo terram ita percussit, ut fontem emisisse feratur. Testatur Antimachus his verbis :

Alacriter in nigram terram, sursum elatus,
Pelides navī desiliit pernicius quam circus;
cujus ante pedes fons ortus est jugis.

66.

ΙΠΟΣ (navigatio) de terrestri itinere dixit Antimachus : His silvestrem navigationem peragentibus, id est, « iter per silvas. »

67.

Pilas ex manibus in scopulum conjiciunt.

Sic hæc scripsit Spohnius De extrema parte Odyss. p. 208, recte. Omnes μεταριπτάζουσιν, et mirabili consensu ἐκ χειρῶν εἰς σκόπ., excerpta εἰς χόπελον. Εἰς removerat jam Schellenberg. Hesychius, ex hoc versu, ut videtur: Κοίας, σφαίρας, ή λίθους.

LXVIII.

Schol. Homeri Il. Ψ, 845: . . . καλαύροψ. Καὶ Ἀντίμαχος.

Πάντες δ' ἐν χείρεσσι καλαύροπας αὐδατέσσας εἶλον.

Editur ἔλον.

LXIX (58).

Scholiastes Sophoclis OEdip. Col. 14: Πωρεῖν οἱ Ἡλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. Καὶ Ἀντίμαχος, «Πωρήτοιν ἀλόχοισι (sic codex) καὶ οἵς τεκέεσσιν ἔκαστος.» Παρὰ τοῦτο οὖν ταλαιπωρος ἐτυμολογεῖται. Schol. Eurip. Orest. 382: Ταλαιπωρος παρὰ τὴν πώρην, δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος, «Πώρη τοι ἀλ. . . ἔκ.» Apud Suidam (vv. Πώρος et Ταλαιπωρος) duo versus habentur, alter πῶρον τὸν ἀλ. κ. οἵς τεκέεσσιν ἔθεντο, alter πωρητὸν ἀλ. κ. οἵς τεκ. ἔκαστος. In scholio ad Aristophanis Plutum 33, quod antiqui codd. ignorant, Πώρος πένθος ἔστι, καὶ Ἀντ. φησι, «πῶρός τοι ἀλ. . . ἔκ. Antimacho substantivum πωρητός restituendum esse viderunt Sopinicus ad Hesychii glossam, Πωρητός, ταλαιπωρία, πένθος, et Kusterus. Emendationem perfecit G. Dindorfius ad scholium cit. Aristoph.:

Πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἵς τεκέεσσιν ἔκαστος θέντο.

Male Hemsterhusius et alii duo fragmenta esse crediderunt.

LXX (59).

Pollux II, 178: Τὴν ῥάγιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν ὀνόμασαν κλόνιν, ὅσπερ Ἀντίμαχος.

‘Ως εἴτε κλόνιος τεθορυίης σφονδυλίων ἔξ.

Sic Canterus correxit quod in editionibus legitur κλόνιος τε θουρίης σφ. ἔξ. Abest locus ab melioribus codicibus.

LXXI (73).

Scholiastes Ambros. Homeri Od. Α, 579: Τὸ

δέρτρον Ἄντιμαχος μὲν ὁ Κολοφώνιος τὸν ἐπίπλουν ἀκούει τὸν ἐν τοῖς καλουμένοις ἔγκατοις· λέγει γὰρ «Οὐδέ τι θερμὸν ἀναπνέων χολόδας δέρτροισι καλύψας» (aut καλύψοις, quod codex ostendere videbatur Maio). Postrema habet etiam Eustathius, χ. δ. καλύψας. Buttmannus emendat ἀναπνείων, verum multo gravius hæc corrupta sunt, οὐδέ τι θ. ἀν. Hariolabar,

πρηόν’ ἀν’ αἰπεινῷ, χολόδας δέρτροισι καλύψας, quod a codicis ductibus proxime abest. Jupiter Homericus sedet ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ. Ut de sacrificio in Cadmea agatur. Ex οὐδέ τι θεοῖ nihil extrico; Οὐδιπόδῃ hic non est locus.

LXXII (61).

Etymol. M. p. 178, 10: Παρὰ τοῦ ἀφενος γίνεται ἄφνος, κατὰ συγκοπὴν . . . ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἄφνω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀφνήμων. Ἀντίμαχος.

Πολλὰ δὲ μῆλα, τάπερ ἀφνήμωνας ἄνδρας.

«Excidit verbum ποιεῖ aut simile aliquod.» Schellenb.

LXXIII.

Theodosius gramm. ap. Bekker. Anecd. p. 1187: «Ἐστι γὰρ τῷ κυανοχαίτου (sic) καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κυανοχαίτᾳ καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμένον τὸ ι, οἷον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ,

Πατρί τε κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποιθώς.

De quo loco Lobeckius a Bekkero memoratus, in Parerg. ad Phrynic. p. 658: «Metaplasmi licentia efficta sunt πτωτόθρονες ὅραι, πολυπάταγα θυμέλην et, puto, illud Antimachi κυανοχαίτι (pro quo in Tryphonis Excc. apud Constant. Lascar. Gramm. n. 11 κυανοχαίτα scribitur), et quæ sunt his similia, in quibus patet terminationem licentiose ad tertiae declinationis similitudinem vel euphoniacem vel metri causa traductam esse.» Ceterum de Ida dictum videtur, et ad Thebaide pertinere: v. ad fr. 105.

LXXIV.

Epimerismi Hom. Crameri Anecd. vol. I, p. 158, 24: Βάθος ἀγγιβαθής· λέχος ἀγγιλεχής. Ἀντίμαχος.

68.
Omnes peda ansis instructa in manus
ceperunt.

69.
Luctum uxoribus et liberis suis omnes
pararunt.

70.
Spina labat ceu vertebris quam concita motis. CANT.

71.
Minime calidum

respirans (?) intestina omentis quum texisset....

72.
Et multæ oves, quæ viros divites (reddunt).

73.
Et patre cæruleis-comis Neptuno fretus.

74.
Qui (gladius) ipsi prope lectum de clavo suspensus
erat semper.

Tό δά οι ἀγχιλεχές κρέματο περὶ πάσσαλον αἰεί.

* Quocum componas Theocritum XXIV, 42:

Δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ζύφος, δ' ἦ' οἱ ὑπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλω αἰὲν ἄωρτο.»

Th. Bergkiius. Haec ita comparata sunt ut non
temere suspiceris Antimachum quoque illa de
Amphitryone dixisse et Theocritum idem argu-
mentum æmulo studio tractasse.

LXXV.

Iudem ibid. in θοῆ, p. 201, 11: Καὶ παρὰ τῷ
Ἀντιμάχῳ,

Ἄιδος ἐκπρολιποῦσα θοὸν δόμον,
οὐ τὸν μελανα, ἀλλὰ τὸν ἀκίνητον. Codex θοὸν δό".
De Eurydice dictum videtur et ex Lyde petitum.
«Θοὸν est Celerem, In quem celeriter perveni-
tur. » G. Dind. Thes.

LXXVI (65).

Hesychius v. Κλύμενος: Λέγεται δὲ καὶ κισσός,
ὡς Ἀντιμάχος.

Κισσοῦ τε, κλυμένοι καὶ ἀμπελίνης...

Ubi inepte Blomfieldus, Περικλυμένοι καὶ ἀμπ.
Videtur is a quo glossam petuit Hesychius, κλύ-
μενον habuisse pro specie hederæ. Plinius H.
Nat. XXV, 7, § 33: *Clymenus a rege* (Arcadiæ
*Clymeno) herba appellata, hederæ foliis; ramo-
sa, etc. Post ἀμπελίνης deest substantivum, velut
φυλλάδος.*

LXXVII (55).

Strabo VIII, p. 364=560: Παρ' Ἐμπεδοκλεῖ
δὲ «Μία γίνεται ἀμφοτέρων ὅψι,» ἡ ὅψις· καὶ παρ'
Ἀντιμάχῳ.

Δήμητρός τοι Ἐλευσίνης ἱερὴ ὅψι,

καὶ τὸ ἄλφιτον, ἄλφι. Codd. Ἐλευσίνης, quod
correxit Blomfield. Vide L. Dind. ad HSteph.
Thes. s. v., p. 727.

LXXVIII (56).

Etymol. M. p. 18, 40: Ἀδόροις, Ἀντιμάχος.

Ἐν δ' ἀδόροισι γέειν εὐήλατον ἄλφι.

Δόρου γάρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι δόρος· καὶ δόροι,
κατὰ πλεονασμὸν ἀδόροι, ἡ ἀντὶ τοῦ κακόδοροι. Οὐ-
τῶς Ἡρωδιανός. Λέγονται δὲ καὶ κώρυχοι, θύλακοι,

ἀσκοὶ· οἶον οὐ δεδαρμένοι. Hesych. : Ἄδοροι, ἀσκοὶ,
κώρυχοι, θύλακοι. Apud Homerum Odyss. B, 354:

Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦντα ἔνδραρφέεστι δοροῖσιν.

Eūήλατον tacite correxit Ruhken. ad Hymn. in
Cer. 208, post eum Blomf. Edebatur εὐήλατον,
quod Schellenb. explicabat, *saventes et proprios
reddens deos*, et comparabat Horatii *far pium*,
Od. III, 23, 20.

LXXIX.

Chœroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1416: Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ (*Pisidiæ*), ὃς παρὰ
Ἀντιμάχῳ· «Καδδ' ἐναπύδηρέοντα.» Τοῦτο δὲ ἐναν-
τίως ἔχλινεν δὲ Ἀντιμάχος. Οτε μὲν γάρ ιαμβικόν
ἔστιν, ισοσυλλαβώς αὐτὸν κλίνει, μᾶς ἐπὶ τῆς λεγούσης
χρήσεως· δότε δὲ σπονδειακόν ἔστιν, περιτοσυλλαβώς
αὐτὸν κλίνει, οἶον «Πύδητος καὶ τηλεκλήτου ποταμοῦ.»
Düntzerus proposuit, Καδδ' αἰνὰ Πύδην ἐρέοντα,
non satis appetat quo sensu. Cogitavi, Καδδ' ἦτα
Πύδην ἐρέοντα, vel alio epitheto, *descendi ad Py-
den*: sed lacunam inter δη et ερ oblitteravit li-
brarius, ut jam incerta sint omnia. In codice,
quem inspxi, dubium est utrum ille voluerit,
ερέοντα an ερέωντα. In altero versu xxii aperte
vitiosum est; fortasse χρῆναι. In Pisidia sunt
Sōlymi, quos a Bellerophonte excisos Antima-
chus memoraverat in Lyde: ex illo loco si hæc
petita sunt, videri debet satis late tractasse res
herois.

LXXX.

Idem ibid. p. 1422: Καὶ δὲ Ἀντιμάχος δὲ γι-
νώσκει τὴν διὰ τοῦ ντ κλίσιν (adjectivi τάλας), ἐν
οἷς φησιν.

Οἱ δὲ τὸν αἰνοτάλαντα κατέστυγον.
Sic Bekkerus. Codex λινοτάλ. Fortasse de OEdipo
dictum, qui

sceleris comperto fine, profundis
erepsit tenebris, sævoque e limine profert
mortem imperfectam,
apud Statium XI, 58o.

LXXXI (72).

Eustathius ad Odyss. B, 190, de comparativis
in ἔστερος et ἔστατος agens, p. 1441, 18: Ἀντί-
μαχος δὲ,

“Οτι ἀφνείστατος ἔσκεν.

75. Plutonis quum reliquisset domum celerem.
76. Hederæque, clymeni et vitigineaæ....

Cereris Eleusiniæ sacra facies.

77.

Utribus infundere bene molitum far.

79.

Fluvii (*Pisidiæ*) nomen Pydes diverso modo flectit An-
timachus, *Pydæ correpta*, *Pydetis* producta syllaba
prima.

Pydetis (fontes) late-celebrati fluvii.

80.

Illi autem vehementer miserum abominabantur.

81.

Quia locupletissimus erat.

LXXXII (74).

Schol. Homeri Iliad. Λ, 753 (et Etym. M. p. 271, 19) : Καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις (Παλαιώνδη;) τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησι, διταν λέγην « Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ », καὶ δὲ Ἀντίμαχος,

Οὐδὲ σπιδόθεν προνοῦσαι,
τουτέστι μακρόθεν. Καὶ ταῦτα μὲν Ἄρισταρχος.

LXXXIII (81).

Idem ad Il. B, 2 : Οἱ δὲ μεῖον Ὁμηρον (τὸ νήδυμος) καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσιν· καὶ Ἀντίμαχος·

Ἐπει δέ οἱ ἡδύμοις ἐλθόν... .

Tetigerat Eustathius.

LXXXIV.

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 36 extr. : Καὶ οὐδέτερον (ἔστι τὸ φάρος), ὅπότε σημαντικὸν τοῦ οἰματίου, ἢ καὶ τὸ (l. τοῦ) ἀρότρου, ὡς καὶ παρ' Ἀλκμάνι· ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀντίμαχῳ, « δεῖ φάρεος χατεύουσιν ἔχων »· οὕτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εἴρηται (κείται;). Hesych. in Boūpharos : Φάρος γὰρ ἡ ἄροσις. Suspiceris, (χωροῖς) αἰεὶ φάρεος χατέουσιν, vel, Ἀγροῖσι φάρεος χατέουσιν· nam, quantum ex Herodiano intelligi potest, de aratro vel aratione dixerat Antimachus. In ἔχων latere potest Echion, Κάββαλεν ὅπλ' ἐπ' ἀγροῖσι φάρεος χατέουσιν Ἐχίων. Nam conculcato per pugnam Spartorum agro, quem araverat Cadmus, Echion

sua jecit humi monitu Tritonidis arma,
apud Ovidium Metam. III, 127.

LXXXV.

Codex Paris. 2638 v. Καρήκατος, ap. Bekker. Anecd. p. 1386 : Κάρηκας μὲν γὰρ οὐχ οἶον τέ ἔστι παραλαμβάνειν τὴν εὐθεῖαν· ἔχρην δὲ παραλαμβάνειν παρὰ Ἀντίμαχου εὐθεῖαν, οἷον « οἰκέτην θέσκε κάρηκαρ », ἀλλ' οὐχὶ κάρηκας. Dūntzerus, Οἰκτιστον θέσκε κάρηκαρ. Inter oī et κέτην potest aliquid deesse in codice, quem inspexi, splendide, sed non satis fida manu scriptum.

LXXXVI (70).

Scholiasta Venet. Aristophanis Plut. 718 : Οτι ἡ Τῆγνος, νῆσος μία τῶν Κυκλαδῶν, θηριώδης δοκεῖ εἶναι.... Καὶ Ἀντίμαχος,

Τῆγνον τὸ δριόεσσης.

82
Neque e longinquo prævidere.

83.

Quoniam ei suavis accedens....

84.

Semper aratro indigentibus habens (?).

85.

.... reddebat caput.

Καλλίστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαρὸς κατηνέχθη, ὡς σκορδοφόρου τῆς γῆς οὔσης. Vulgata scholia his, Καλλίστρατος, ante fragmentum Antimachi positis pergunt : Διὸ καὶ τὸ παρ' Ἀντίμαχῳ T. τ' ὁφ. οὐ καλῶς ἔχει δοκεῖ. Nimirum « serpentes abigit allium et scorpiones odore, » Plin. Hist. nat. XX, 6, § 23. Olim Tenus Ὁφίουσσα dicta. Productionem primæ syllabæ adjuvit aiδίος ὄφις Homer. Ad Lyden referunt hoc fragmentum, quod Zetes et Calais in insula Teno ab Hercule occisi traduntur.

LXXXVII (76).

Schol. Platonis in Phædrum p. 60 Ruhnk. = 315, 2 Bekk. : Σταθερόν τὸ σφόδρα θερμὸν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημέριας. Καὶ Ἀντίμαχος·

Θέρεος σταθεροῖο.

Καὶ τὸ ἔστος δὲ καὶ ἡρεμοῦν σταθερὸν λέγουσιν. Vide Ruhnken. ad Timæum p. 235 sqq. Fragmentum citatur etiam a Suida v. Σταθερόν, quo vocabulo significantur quæ ἐν ἀκρῇ constituta sunt, quasi in summo efficacitatis suæ, ut nec augeantur amplius needum cadant.

LXXXVIII.

Porphyrius ad Hom. Il. Ω, 23 : Τὸ « νείκεσεν » ἀκυρὸν ἐπὶ δικαστοῦ· ἐπὶ γὰρ τῶν δικαζομένων αὐτὸν τίθησιν (Homerus)... Οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ τὸ νείκος διαλύειν, ὡς Ἀντίμαχος, « Εὑνείκεια δὲ ἔσται λόγια, » ἀντὶ τοῦ εὐδιάλυτα. Sic Venetus alter, et Parisinus, nisi quod hic εὐνείκεστα. Codex Victorii, « μετὰ δὲ εὐνείκεις χρίνον », Mosquensis, « εὐνείκεστα δὲ ἡσαν τὰ λόγια, » quæ sunt ex interpolatione. Schneiderus in Lex., εὐνείκητα δὲ σαν λ.

LXXXIX.

Scholiastes Homer. Il. Ξ, 499 : Ο ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλλίμαχον. Et Venetus ad 500 : Οὐδέποτε δὲ Ὁμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. Ισως δὲ καὶ Ἀντίμαχος ἐντεῦθεν ἐπανήθη « φη γέρων οἶσιν » εἰπών. V. Buttmann. Lexilogi vol. I, p. 237 sqq., qui Φῆ ρα γέρων οἶσιν restituit. Bekkerus veri simillime Φῆ γεράνοισιν. Grammaticis notissimus erat versus, cuius prima vocabula indicasse sufficeret.

86.

Et Teni serpentibus abundantis.

87.

Æstatis summo.

88.

Facilia dijudicatu erant oracula

89.

Sicut gruibus.

XC (91).

Eustath. ad Odyss. p. 1746, 19 : Μύζω εξ οὗ τὸ
Μεμυζότε μιδαλέω τε,

παρὰ Ἀντιμάχῳ. De Polynice et Tydeo dictum arbitror ad Adrastum venientibus. Vide modo Statii narrationem, I, 387 sqq.

XCI.

Herodian. Περὶ μονήρ. λέξ. p. 32, 33 : Θῆλυς· φόλυς,

Φόλυες κύνες,

παρὰ τῷ Ἀντιμάχῳ. Ex Antimacho igitur Hesychius : Φόλυες κύνες (sic distingue), οἱ πυρροὶ σύντες μέλανα στόματα εἶχον. Οἱ δὲ, φύλακας.

XCI.

Epimerismi Hom. Crameri Anecd. vol. I, p. 55, 29 :

Ἄμορφύνειν ἔθέλωσιν

δ Ἀντίμαχος, ἀντὶ τοῦ ἀμορφοποιεῖν. Ἀκαχύνω δ αὐτός· ἐνθεοὶ ἀπαρέμφατον «ἀκαχυνέμεν. »

XCI.

Iudem ib. p. 71, 30, citato loco Homeri Od. Y, 149, Ἄγρειον αἱ μὲν δῶμα κορίσταις : ‘Ο δέ γε Ἀντίμαχος «ἀργεῖτε» ἔφη ὑπερβεβάστας τὸ ρ. De quo dubitare licet. Fortasse verbum ἀργεῖτε, Desides estis, moramini, apud Antimachum sequebatur imperativus : quod grammatico in mentem revocaverit Homericum ἄγρειτε et idem esse persuaserit.

XCIV.

Iudem ib. p. 413, 16 : ‘Ο δέ Ἀντίμαχος ἀπὸ τοῦ δέ τέρενος εἴπει κατὰ συγχονὴν «Τερέντρον», ἀπὸ τούτου (τοῦ;) τερενώτερος. Recte Bergkius (loco in Καταχήνη citato) τερέντρον scripsisse Antimachum statuit.

XCV (82).

Etymol. M. p. 710, 28, v. Σειραίνω : ‘Ενιοὶ δὲ πάντα τὰ ἀστρα σείρια καλοῦσι ... ‘Ο δέ Ἀντίμαχος «Σείρινα» τὸν Δία ἔψη, διὰ τὸ ἀστρον. Schellenbergius Σείριον corrigit, Blomfieldus Σειρῆνα,

ob Eustathii glossam ex Lexico rhetorico petitam (p. 1709, 54) : Σειρῆνες, τὰ ἀστρα· σείρια γάρ καλοῦνται διὰ τὸ σειρᾶν, δέστιν ἀστράπτειν.

XCVI (83).

Suidas : Ἀνατυπῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀντίμαχος. Ubi multa movent interpretes (p. 324 ed. Gaisf.) frustra.

XCVII.

Schol. Homeril II. T, 233 : ‘Εστι δὲ ἡ λέξις (διτρυντός vocabulum) Ἀντιμάχειος (sic Victoria-nus codex : Venetus alter Ἀττική)· χάρις δὲ καὶ Ἐρασθένης ταῖς τοιαύταις ἐκφοραῖς, ὡς τὸ «Πολλὴ ἀντιμαχητός (v. Schäfer. ap. Jacobs, ad Anth. Pal. p. 525.) »

XCVIII (84).

Hesychius : Γαιηῆδα (codex Γαιηῆδα), τὴν Φοίβην. Ἀντίμαχος. Ubi Hemsterhusius : ‘Per Φοίβην intelligenda est Phoebe, Cœi qui Latonam genuit soror, Cœli Terraæ filia; ideoque Γαιηῆδα dixit Ant., quemadmodum Homero Γαιηῆς οὐδὲst Tityus. »

XCIX (85).

Idem : ‘Εννηφόρος, ἡ Ἡώς, παρὰ Ἀντιμάχῳ.

C (86).

Idem : Εἰσκονιανοί, οἱ Ἐφέσιοι, ὡς Ἀντίμαχος. Is. Vossius Ἔσκον Ἰαννοὶ, probante Hemsterhusio, «ob simplicitatem.» Quidni, Ἔσκον Ἰαννοὶ, Ἐφέσιοι, ut substantivum sit secutum. Ionici (viri), inquit lexicographus, sunt Ephesii apud Antimachum.

CI (87).

Idem : ‘Επίηρχ, τὴν μετ’ ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἡ ἐκ τῆς περιουσίας, ὡς Ἀντίμαχος. Codex Ἐπίηρχος. Buttmann. Lexil. I, p. 156 recte vidit ad postrema modo, ἐκ τῆς περιουσίας, referri auctoritatem Antimachi, et scripsit ἐπὶ τῇ ἡρᾳ.

CII (88).

Idem et Lexic. rhet. Bekkeri Anecd. p. 261, 19 : Ζειροφόρος, ὁ Ἀδης, παρὰ Ἀντιμάχῳ.

90.

Ambo conquerentes et (*imbre*) madidi.

91.

«Pholyes canes» apud Antimachum, i. e. corpore fulvo, oribus nigris. Alii explicant, custodes.

92.

Formam deturpare velint.

Dolore afficere.

93.

Agite.

94.

Tenerius.

95.

Antimachus Jovem dicit «Sirium (Sirenem?)», ob Sirii sidus.

96.

Difflingere.

97.

‘Οτρυντός (excitatio) Antimacheum vocabulum est.

98.

«Terræ filia», Antimacho est Phoebe.

99.

Idem Auroram dicit «deam pellucida veste.»

100.

«Assimilabunt» vel «opinabuntur Ionici», id est Ephesii.

101.

Animi causa.

102.

Apud Antimachum Pluto dicitur «Ziram ferens», i. e. tunicam in sinum replicatam.

CIII (89).

Idem : Σύστενον, στενοχωρημένον· τρίχινος χιτών, ἡ δυπαρός. Ἀντίμαχος. Codex Σύστενον, Salmasius τρύχινος χ. In prioribus quoque vitia latent. Ridicula est διώρθωσις Blomfieldi.

CIV (90).

Idem : Χηρήνον οἶκον· πάρα Ἀντιμάχῳ, τὸν ἀτακτὸν.

CV (71).

Etymol. M. p. 465, 10, v. Ἰδας : Τὰ εἰς δας δισύλλαβα, εἰ μὲν περιττοσυλλάβως κλίνονται, διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον Φείδας Φείδωντος ... εἰ δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐνὶ φωνήνεται, οἷον Λήδας Λήδου, Μίδας Μίδου· τὸ γάρ διὸ τοῦ ντ κλινόμενον, Μείδας Μείδαντος, διὸ διφθόγγου. Οὕτως οὖν καὶ Ἰδας Ἰδου· δθεν καὶ Ἀντιμάχος ἥμαρτεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι.

*Ιδαντος κούρη.

Cleopatram sive Alcyonen, Meleagri matrem, ab Ida, Lyncei fratre, ex Marpessa raptā genitam intelligit Schellenbergius. Idem meminit Idæ ab Statio in Thebaide inter heroes adversus Thebas ducentes sæpe memorati, *Tænarii* dicti VII, 588, quod explicat « Neptuni filii, » secundum Apollodorum III, 10, 3 : Κατὰ πολλοὺς δὲ *Ιδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Conf. ad fr. 73. Ac probabile est ex Antimachi Thebaide Idam suum sumpsisse poetam Latinum. Nostrum tamen fragmentum fortasse ad Lyden referendum.

CVI.

Apollonius Dyscolus De pronomine p. 106, B : Ἐστι καὶ ἡ ἐν ἀπὸ τῆς τεν παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Κορίνη, ἐπὶ δοτικῆς ἔσθ' ὅτε παραλαμβανομένη.

CVII (66).

Diodorus III, 65 : Τῶν δὲ ποιητῶν τινες, ὃν ἔστι καὶ Ἀντίμαχος, ἀπορεύονται τὸν Λυκοῦργον οὐ Θράκης, ἀλλὰ τῆς Ἀραβίας γεγονέναι βασιλέα, καὶ τῷ τε Διονύσῳ καὶ ταῖς βάχχαις τὴν ἐπίθεσιν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀραβίαν Νύσῃ πεποιῆσθαι. Τὸν δὲ οὖν

103.

Systemum (?) apud Antimachum lacera vel sordida tunica.

104.

« Viduam domum », Antimachus dixit pro inordinata.

105.

Vitiose dixit Antimachus,
Idantis filia,

pro eo quod est Idæ. ~

107.

Poetarum quidam, in quibus Antimachus quoque, Lycurgum non Thraciae, sed Arabia regem fuisse tradunt, et Baccho Bacchabuse Nysæ, quae in Arabia est, insidias struxisse. (Bacchum igitur dicunt, quum impios punivisset, ceteris interim hominibus humaniter usus, ex India elephanto vectum Thebas rediisse.)

108.

Antimachus Gratiarum neque numerum neque nomina

Διόνυσόν φασι κολάσαντα μὲν τοὺς ἀσεβεῖς, ἐπιεικῶς δὲ προσενεγχέντα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπ' ἐλέφαντος τὴν εἰς Θήβας ἐπάνοδον ποιήσασθαι. Postrema fortasse non tribuenda Antimacho.

CVIII (67).

Pausanias IX, 35, 1 : Ἀντίμαχος δὲ οὔτε ἀριθμὸν Χαρίτων οὔτε δόνομα (Sylburg. ὀνόματα) εἰπὼν, Αἴγλης εἶναι θυγατέρας καὶ Ἡλίου φησιν αὐτάς.

CIX (68).

Schol. Homer Iliad. E, 389 : Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιος τὴν Ἡερίσιον μητριὰν Ὄπου καὶ Ἐφιάλτου παραδίδωσιν. Ex Lyde petitum putat Schellenbergius.

CX.

Idem ad Il. P, 134 : Ο δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου (ex illo loco Homeri de leone, Ὡρά τε νήπι) ἀγοντι συναντήσωνται ἐν ὅλῃ ἀνδρες πλανηθεὶς ὥρθη καὶ τὸν ἄρσενα (λέοντα) σκυμναγωγεῖν. Hoc ex carminibus Antimachi petitum videtur : sed quod idem scholiastes annotat in Il. Γ, 197 : Ἀντίμαχος τὸ λευκὸν ὡς ἀντικείμενον τῷ πηγῷ λαμβάνει, pro verbi Homericī explicatione Antimachea, ni fallor, haberī debet.

CXI (78).

Stephanus Byz. : Ἀμφιγένεια, πόλις Μεσσηνιακή. ... Ἐστι δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. Ex Thebaide. « Apud Statium in catalogo copiarum IV, 178, *Huic (Capaneo) parere dati, quos fertilis Amphigenia ... nutrit, ubi v. Barthium.* » Schellenb.

CXII (79).

Idem in v. Ἀργος, p. 51, 32 : Καὶ Ἀργείωνες λέγονται, ὡς Καδμείωνες, καὶ Ἀργεώνη, ὡς Ἀντίμαχος. Hesychius : Ἀργείωνες, τοὺς Ἀργείους.

CXIII (80).

Idem : Υπερβόρεοι, ἔθνος ... Ἀντίμαχος τοὺς αὐτούς φησιν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς.

prodidit : hoc solum dixit, ΆΞελης et Solis filias esse.

109.

Antimachus Eeriboeam tradit Oti et Ephialtæ novercam fuisse.

110.

Antimachus versu Homeri qui est in Iliade P, 134, in errorem actus, leonem marem catulos ducere opinatus est.

111.

Amphigeniam urbem Messeniae, non Macistiae, esse dicit Antimachus.

112.

Argiones, ut Cadmiones, et « Argione », pro Argivi, Argiva. Utitur Antimachus.

113.

Hyperboreos eosdem esse dicit Antimachus atque Ariamaspos.

CXIV.

Probus ad Virgil. Ecl. X, 18 : *Adonis, ut Hesiodus ait, Phœnicis et Alphesibœæ; Agenoris Choantis, qui Syriam Arabiamque tenuit imperio, ut Antimachus ait : regnavit in Cypro.* Initio scribendum videtur, ... *Alphesibœæ Agenoris; Thiantis, qui, etc.* V. supra fr. Panyasisid. 23, in quo loco Apollodori similiter olim Θάσιος legebatur pro Θείαντος. Sed scholium in ceteris quoque turbatum est.

EPIGRAMMA.

(Anthol. Pal. IX, 321.)

ANTIMACHOΥ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ ΟΠΛΟΦΟΡΟΥΣΑΝ.

Τίππε μόθων ἀτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς δ ψεύστας στυγνὰ καθάψε μάτην
ἔντεα; σοὶ γὰρ Ἐφωτες ἐφίμεροι, ἢ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὅτοσι.
Δουρατα δ' αἰματόσεντα μέθες Τριτωνίδι δίξ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς ὑμέναιον θοι.

Callimachi epigramma esse credidit Ruhnkenius, cuius plurima sunt in Anthologia Græca, Antimachi hoc unum : lapsum enim videri librarium. Sed nescio an diverso modo ratione-ris probabilius. V. 2 Planud. μάτην. Ο ψεύστης de artifice qui Veneri tribuerit quæ ab natura ejus videbantur alienissima. Obversabantur, inquit Jacobsius, Antimacho Homericæ (Iliad. E, 428 sq.):

Οὐ τοι, τέκνον ἔμδν, δέδοται πολεμῆια ἔργα·
ἀλλὰ σύ γ' ἴμερόεντα μετέργεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀρηὶ θοῦ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Deinde mutavi distinctionem, ejusdem viri suasu. Vulgo, ... καθάψε μάτην; Ἐντεα σοὶ γὰρ ... Nam quod alibi recte diceretur de Venere, *Tua arma sunt Amores, torus*, id huic epigrammati non est aptum; poeta hoc vult, nihil prorsus esse Veneri cum armis; non armorum genus aliud ipsi negat, aliud concedit. V. 3 sq. Plan. εἴ τε ...

τέρψεις, v. 5 Vat. καθεσ (sic), et v. 6 σὺ δ' εὐ-
γέται ἀν εἰς, vitiose. Edit. Florent. εὐγέταν. Recte
Planudea.

Ejicienda erant ex Antimachi fragmentis pri-
mum quæ Schellenbergio sunt 32 et 33, ad
cyclicam Thebaïdem pertinentia; deinde ejusdem
48 vel Dūntzeri 6, ex Stephano Byzantino pe-
titum : Κοτύλαιον, ὄρος Εὔβοιας ἀνακείμενον Ἀρτέ-
μιδι, ὃς φησιν Ἀντιμαχος ἐν Ἀρτέμιδος (sic) β'.
Librarium vel epitomatorem voluisse Ἀρχέμιχος
ἐν Εὔβοικῶν β' s. γ', apparet ex Harpocratiorne
in eadem v., p. 115, 4. Idem Dūntzerus ut fra-
gmentum 53 posuit ex Herodiano Crameri Anecd.
vol. III, p. 231, 2 : Μύκης ... (significat) καὶ τὸς
ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ
Ἀντιμάχῳ.

Φάγε δ' ὀπτὰ μύκητας πρινίους.
Sunt verba *Antiphonis* apud Athenæum II, p.
60, D : Ὁπτα μύκητας πρινίους· et E : Εἰ ... φά-
γοιμι τι, μύκητας ὡμοὺς ἀν φαγεῖν δοκῶ. Nec *Tēius*
Antimachus Colophonii reliquis immisceri debe-
bat (Collect. Dūntz. p. 107) post monita Schel-
lenbergii p. 16-18. Versus aliquot *Andromachi*
Wesselingius ad Diodorum vol. 2, p. 299, 55,
profert tanquam Antimacheos, calami lapsu in
editio Dindorfiana repetito.

Natalis Comes Mythol. VII, 4, p. 722 : *An-
timachus in Centauromachia illos (Centauros) ab
Hercule pulsos e Thessalia in insulas Sirenum
confugisse scripsit, ubi cantibus illarum delectati
omnes in apertam perniciem fuerunt attracti :
deinde ubi Nessus et alii Centauri sepulti fuis-
sent, ex iis vulneribus non procul a Calydone,
in colle qui Taphossus fuit nuncupatus, gravis-
simus odor ad montis radicum suffundebatur, ac
tabo simile quiddam manabat, ut ait Strabo IX
[p. 427]. Res petita ex Tzetze scholiis in Lycophron. 670, ubi Antimachi vestigium nullum.
Neque operæ pretium existimavi studiose in-
vestigare alterum locum, in quo Antimachi men-
tio fit, secundum hæc Catalogi « *Antimachus Ar-
gittus* (sic) in Argonauticis. »*

EPIGRAMMA.

IN VENEREM ARMIFERAM.

Cur insueta capis Martis Cytherea laboras?
quis teneræ mendax tam dat acerba deæ

arma? tibi strepitus crotalorum mollis, amorque
pervigil, et placidi gaudia multa tori.
Sanguine manantes hastas transcribe Minervæ :
i tu, quo carmen conjugiale vocat. HGR.

NOMINUM ET RERUM

IN FRAGMENTIS

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

MEMORATARUM INDEX.

A.

Aceletides nymphæ (fluvii Aceletis in Lycia), *Pan.* 16.
Achelous, fluvius, pater Castaliæ, *Pan.* 14.
Achilles, Ηγειόνης, e nave in terram Trojanam desiliens, saltu fontem e terra excitavit, *Ant.* 65.
Achivi, *Ant.* 13.
Acmonis filius, Ἀκμονίδης, Cœlus, *Ant.* 42.
Adonis : ejus origo et amor Veneris, *Pan.* 23. Filius Thiantis, regnavit in Cypro (?), *Ant.* 114.
Adrastea. *Vide* Nemesis.
Adrastus: cena qua duces collectos domi suæ excipit, *Ant.* 9-14. Est Talai filius, 20, ubi totum genus ejus usque ad Jovem. Ejus equi Arion et Cœrus, *ibid.* et 21. Duxum solus servatus per Aricinem, 33. Primus struxit aram Nemesi, ad Æsepuum flumen, 36.
Æa, fons in Macedonia, *Ant.* 31.
Æetes, persequens Argonautas, *Fpis.* 1.
Ægæon, adversus Jovem armatus, *Ant.* 8.
Ægialenses, *id est Graci*, *Ant.* 4.
Ægileos (collis Atticæ), θυμότες, *Ch.* 12.
Ægle, mater Gratiarum ex Sole, *Ant.* 108.
Ægyptii homines immolant, quo apparatu, *Pan.* 24.
Æolides Magnes, *Fpis.* 19.
Æolus, Hellenis filius, Crethei pater, *Ant.* 20.
Æsculapius Tyndarenum a mortuis suscitavit, *Pan.* 18.
Æsepus fluvius (Lyciae Trojanæ), *Ant.* 36.
Æthiopia, *Fpis.* 19.
Æthon, Laocoontis filius, *Fpis.* 25.
Agathyrsi, populus a thyrssi Bacchi dictus, *Fpis.* 2.
Agenor, Pleuronis filius, pater Thestii, *As.* 10. Pater Phoenicis, *Ant.* 58.
Alceis, filia Antæi, *Pis.* 6.
Alcmenæ, filia Amphiarai et Eriphyles, *As.* 9.
Alitherses, filius Ancae ex Samia, *As.* 6.

Amores, ἐφίμεροι, *Ant. epigr.* p. 51.
Amphiaraus, pater Alcmenes, *As.* 9.
Ejus equi, et auriga in expeditione Thebana, cum ipso terra absorptus, *Ant.* 23. *Adde* 24.
Amphigenia, urbs Messeniae, *Ant.* 111.
Ἀμφιγένης. *Vide* Vulcanus.
Amphion; ejus genus, *As.* 1. Lyram accipit a Mercurio, *Pan.* 25.
Amycus a Polluce vinctus, non occisus, *Fpis.* 13.
Amythaon, Adrasti proavus, *Ant.* 20.
Ancaeus, filius Neptuni et Astypalææ, rex Lelegum : ejus progenies, *As.* 6.
Anius, Apollinis ex Rhœo filius, divinitate donatus, *Ant.* p. 41 b.
Antæus, *Pis.* 6.
Antiope, Asopi filia, mater Zethi et Amphionis ex Jove et Epopeo, *As.* 1.
Antimachi fragmenta, p. 28-51.
Apenninus, *Fpis.* 6.
Apollo, pater Lycomedæ ex Parthenope, *As.* 6. Homini servit, ἀργυρόποτος, *Pan.* 15. Ex Rhœo genuit Anium, clam aluit et divinitate donavit, *Ant.* p. 41, b. Apollinis lucus Oneæus, *Ant.* 20. Apollo (Delphicus), *Fpis.* 19.
Arabia : in ea urbs Nysa, *Ant.* 107. *Idem* 114.
Arabus, pater Cassiopea, *Ant.* 58.
Arene, « nunc Erana », *Fpis.* 11.
Arethusa fontes, *Ch.* 2.
Argione, Argiva, *Ant.* 112.
Argivi, *Ant.* 25. Argivus, 19.
Argo navis, per 400 stadia machinis tracta, *Fpis.* 1. Gravata ab Hercule, *Ant.* 52. Ex Oceano per Libyam in mare nostrum ab Argonautis portata, 56.
Argonautæ in Istrum inuesti adverso fluctu ascendunt usque ad eum locum ubi Hemonem oppidum condiderunt: inde navem suam machinis impositam usque ad mare trahunt; tandem ad Thessalica littora appellunt, *Fpis.* 1. Eorum redditus per Oceanum et Libyam, *Ant.* 56.
Arimaspi. *Vide* Hyperborei.
Arion, equus Adrasti : ejus origo et do-

mini, *Ant.* 20, 21. Servat Adrastum, 33.
Asia, πυροφόρος, *Ch.* 3.
Asii Samii fragmenta, p. 1-4.
Asopus, fluvius, pater Antiope, *As.* 1.
Aspis, locus ultra Pisam, *Pan.* 20.
Assyrii; eorum rex Thias, *Pan.* 23. *Conf.* *Ant.* 114.
Astacus, urbs : inde Astacites, Astacides, *Fpis.* 4.
Astypalæa, filia Phoenicis, mater Anchæi ex Neptuno, *As.* 6.
Athamas, pater Ptoi, *As.* 7.
Ἄτη. *Vide* Noxa.
Augeas Eleus *falso legi videtur Pan.* 10.
Aurora ἑσηνηρόπος, *Ant.* 99.

B.

Babes, famulus Hippæmonis, *Pis.* *epigr.* p. 12.
Bacchus, ἐριθρόπος : ejus est primus et secundus potus in convivio, *Pan.* 6. Ejus nutrix Thyone, 7. Ei et Bacchabus insidias struxit Lycurgus Nysæ in Arabia, *Ant.* 107. Ηνεύρα Διωνύσοιο, *Ch.* 8.
Bæotus, Melanippes filius, *As.* 3.
Baton vel Schoenicus (*nam alterutrum modo nominavit Antimachus*), auriga Amphiarai, cum ipso terra absorptus, *Ant.* 23.
Battus : ejus res fortasse in Lyde narratæ, *Ant.* p. 41, a.
Bellerophon : diis exosus, quia Solymos ab iisdem amatos exciderat, *Ant.* 59.
Bembinetes leo, *Pan.* 1.
Bias, Adrasti avus, *Ant.* 20.
Boaulia, urbs Scythiae, *Fpis.* 9.
Boreadæ, Zetes et Calais, in expeditione Argonautarum quum ad Strophadas insulas pervenissent, reversi sunt, *Ant.* 57.

C.

Cabarni (sacerdotes Cereris), *Ant.* 46.
Cadmei. *Vide* Thebæ.
Cœrus, κρατηνός, equus Adrasti, *Ant.* 20.
Cadmus Jovi indicavit quibus modis

- superare posset Typhonem, *Fpis.* 21. Calais. *Vide* Boreadæ et Zetes. Calchedonia, mater Solymi ex Jove, *Ant.* 60. Calice, mater Endymionis, *Fpis.* 15. Callimachi liber erat Γραφεῖον, p. 44, a. Callisto, Nycte filia, *As.* 8. Cancer, in pugna Herculus cum Hydra, *Pan.* 2. Cassiopea, Arabi filia, mater Cilicis, Phinei et Doricli ex Phœnix, *Ant.* 58. Castalia, fons, Acheloi filia, *Pan.* 14. Caucones appellantur Epeii, *Ant.* 16. Cauconis Dyme, *ibid.* Centauri : cum iis pugnavit Eurynomus, *Fpis.* 19. Νοῦς οὐ παρὰ Κετράρουσι, proverb., *Pis.* 9. Cephissus, nisi Ilissus substituendus, *Ch.* 5. Cercyon, Neptuni filius, pater Lysimachæ, *Ant.* 20. Ceres dea homini serviit, *Pan.* 15. Ceres Eleusinia, *Ant.* 77. Ad Triptolemum venit, *Pan.* 22. Sacerdotes sibi ponit, *Ant.* 46. Ceres Erinnys, *Ant.* 22. Chloris, filia Tiresiae, *Fpis.* 18. Chærili Samii fragmenta, p. 21-27. Chryseis (*nisi potius Chrysothemis*), mater Rhœus, *Ant.* p. 41, b. Chrysippus, Pisa raptus, ab Laio violatus, gladio mortem sibi consivit, *Fpis.* 19. Cilix. *Vide* Phoenix. Cithæron, *Fpis.* 19. Clymene, Hippalci filia (Helenæ famula), *Ant.* 61. Cnisocolax, *As.* 12. Cœlus, Οὐρανὸς, Acmoides, cui filius Saturnus genitalia excidit, *Ant.* 42. Colchi, *Ant.* 55. Contumelia. *Vide* Noxa. Cragus, filius Tremili, prædator (Lycae), *Pan.* 17. Creon, *Fpis.* 19. Cretensis (canis), *Pis. epigr.* p. 12. Cretheus, atavus Adrasti, *Ant.* 20. Crisus, filius Phoci, pater Strophili, *As.* 5. Cybela (Phrygiae) : inde Cybelegenes, Cybelis, *Fpis.* 5. Cynthus, antiquum nomen Deli insulae, *Ant.* 6. Cyprus (Venus), *Ant. epigr.* p. 51. Κυπρογένεα. *Vide* Venus. Cyprus, *Ant.* 114.
- D.**
- Danai, *Ant.* 20. Δαιμος. *Vide* Terror. Delus, *Ant.* p. 41, b. Dias, equus Amphiarai, *Ant.* 23. Δις γηγενεῖς, Titanes, *Ant.* 43. Diomedes, κρείων, *Ant.* 34. Dius recepit Melannipen, *As.* 3. Doriclus. *Vide* Phoenix. Dotias terra, i. e. Δάστιον πεδίον in Thessalia, *Ant.* 45.
- Draco, aurea mala custodiens, ab Hercule obtruncatur, *Pan.* 11. Dyme Cauconis, *Ant.* 16. Δύμας ἀστυ (Olenus) destructum, *Ant.* 17.
- E.**
- Echion (?), *Ant.* 84. Eeribœa, noverca Oti et Ephialtae, *Ant.* 109. Eioneus, Magnetis filius, inter procos Hippodamiae ab Enomao occisus, *Fpis.* 19. Εἰσχωνταῖος (?), Ephesii, *Ant.* 100. Eleusin, pater Triptolemi, *Pan.* 22. Eleusinæ Ceres, *Ant.* 77. Endymioni, Jovis et Calices filio, id a patre concessum, ut moreretur quando vellet, *Fpis.* 15. Enodus, filius Ancæ ex Samia, *As.* 6. Εὔνδοις. *Vide* Mars. Eoees, i. e. Adonis, *Pan.* 23. Epei, et eorum duces duo (Moliones), *Ant.* 16. Epeus, filius Panopei, *As.* 5. Ephialtes. *Vide* Otus. Epopœus (rex Coronæ), maritus Antiope, *As.* 1. Erana. *Vide* Arene. Eratosthenis versus emendatus, p. 39, a. Eridanus, fluvius in Germania, *Ch.* 13. Erinnys, cognomen Cereris, *Ant.* 22. Eriphyle, Amphiarai uxor, *As.* 9. Erythea, ἐγκλωμένη, quo devehitur Sol in (aureo) poculo, *Ant.* 48. Eo navigat Hercules in Solis poculo, *Pan.* 8. Eteocles, *Ant.* 30. Euleas, fluvius (Mediae?), *Ant.* 62. Europa, filia Phœniciæ, *As.* 6. Eurygane, Κρήδipo nupta, quattuor liberos ex eo peperit, *Fpis.* 19. Eurynomus, Magnetis filius, cum Centauris pugnaverat, *Fpis.* 9.
- G.**
- Γαῖα, Γῆ. *Vide* Tellus. Γανῆς, Phœbe (Cœli filia), *Ant.* 98. Gigantes, δρακοντόποδες, *Fpis.* 24. *Vide* Dii. Gorge, Cœni filia, quacum ex Jovis voluntate concubabit pater et gignit Tydeum, *Fpis.* 20. Gratiae, Solis et Ἀρετæ filiae, *Ant.* 108. Earum est primus potus in convivio, *Pan.* 6. Græcorum coloniae in Syriam deductæ, prope Antiochiam, *Fpis.* 23.
- H.**
- Hæmon, pater Hippæmonis, *Pis. epigr.* p. 12. Hæmon, Creontis filius, a Sphinx devoratus, *Fpis.* 19. Harpyiae in Scythiam avolant, unde venerant, *Fpis.* 14. — Non occisæ (a Boreadis), *Ant.* 57. Hellen, Jovis filius, *Ant.* 20. Hemon urbs, ubi et quando ab Argonautis condita, *Fpis.* 1.
- Herenles; eum Pisander pelle leonis induit ex primo certamine, *Pis.* 1. Ejus ἄθλοι, 1—4. Poculo Solis Oceanum transvehitur, 5. Thermopylis calida lavaca ei parat Minerva 7. Justissimus occisor, 10. — Ejus clava ex solide aere, *Fpis.* 12. — Ejus pugna cum Hydra, *Pan.* 2. Erytheam vehitur in Solis poculo ab Nereo accepto, 8. Solem sagittis petit, 10. Draconem aurea mala custodiens obtruncat, 11. Liberos suos ex Megara occidit, 13. Parnassum transit, 14. In Lydia calidis lavacris Hylli fluvii sanatus, filium vocavit Hyllum, 16. Junonem conjugalem arcu petit in Pylo, 19. — Coactus est excedere Argo nave, quam nimis onerabat, *Ant.* 52. Hippomon, Magnesius, Hæmonis filius, *Pis. epigr.* p. 12. Hippalus, Clymenes pater, *Ant.* 61. Hippius, Eurynoni filius, a Sphinx devoratus, *Fpis.* 19. Horæ, ἑξηρονες : earum est primus potus in convivio, *Pan.* 6. Hydra, ab Hercule occisa, *Pan.* 2. Hydra Lernæa : ejus capita multa finxit Pisander, *Pis.* 2. Hyllus, fluvius Lydiæ, qui calida lavaca emisit, quibus sanatus Hercules filium vocavit Hyllum, *Pan.* 13. Duo Hylli, *ibid.* Hyperborei, idem qui Arimaspi, *Ant.* 23.
- I.**
- Iason in Colchis, prope Phasidem, cum Medea concubit, *Ant.* 55. Icarius, pater Medes et Penelopæ, *As.* 4. Idas, filius Polydoræ, *Fpis.* 10. Κάρτιος ἐπιχθονίων ἀνδρῶν, *Ant.* 34. Idantis (*hoc genitivo*) filia, 105. Ilissus. *Vide* Cephissus. Iocasta filium duxit, qui ignarus ipsi aperit occisionem Laii; filio se nupsisse ut rescivit, moritur, *Fpis.* 19. Jones (?), de Ephesiis, *Ant.* 100. Ister : ad ejus ostia appellunt Argonatae, et inveluntur adverso fluctu, *Fpis.* 1. Istria cerva, aureis cornibus, *Pis.* 3.
- J.**
- Judæi in exercitu Xerxis describuntur, *Ch.* 4. Juno; ejus templum Sami, et pompa eo ducta, *As.* 11, ubi describitur habitus eam pompan Herae agentium. Ejus irâ Sphinx immissa Thebanis, *Fpis.* 19. Juno conjugalis, Ζεύς, ab Hercule sagittis impedita, *Pan.* 19. Jupiter, ex Antiope genuit Zethum et Amphionem, *As.* 1. A Cadmo doceatur quomodo superandus Typhon, *Fpis.* 21. — Pater Endymionis, el

INDEX NOMINUM ET RERUM.

quid ei tribuerit, 15. De Adonide judicat, *Pan.* 23.—Κρονίδης, μέγας, ejus filia Musæ, *Ant.* 1. Europam raptam occultat in antro, quod struxerat (*τευμάσσω*) in colle, hinc Teumesso appellato, 3. Adversus eum armatus Αἴgeon, 8. Genuit Hellenem, 20. Ejus filius Solymus ex Calchedonia, 60. Jupiter Sirius vel Siren (?), 95. *Adde* Gorge.

L.

Laius, nefandi amoris auctor, Chrysippum Pisa raptum violaverat; hinc diis exosus et Tiresiae monita contemnens a filio occiditur, qui currum ejus dat Polybo, zonam et gladium ipse gestat, *FPis.* 19. Lodon, draco, Telluris filius, *FPis.* 16.

Lodon (Arcadia fluvius), *Ant.* 44.

Laocoontis filii, *FPis.* 25.

Leda, Thestii filia, *As.* 10.

Leleges; eorum rex Ancæus, *As.* 6.

Libya, *Ant.* 56.

Lycomedes, filius Apollinis et Parthenopes, *As.* 6.

Lycozei (Thraciae), *FPis.* 8.

Lycurgus, Arabiæ rex, non Thraciæ, *Ant.* 107.

Lydi, aureas tunicas gerentes, *FPis.* 22.

Lydia, *Pan.* 16.

Lysimache, filia Cercyonis, mater Adrasti, *Ant.* 20.

M.

Mæander fluvius; ejus filia Samia, *As.* 6.

Magnes, s. Magnesius, *Pis. epigr.* p. 12.

Magnes, Αἴοι et Philodices filius, *FPis.* 19.

Magnes asinus, *Ant.* 64.

Manto, filia Tiresiae, *FPis.* 18.

Mars, δέρπαδόνμος, homini servit a patre coactus, *Pan.* 15. Ejus equi Δέρπος et Φέρδος, *Ant.* 35. Ἐνοῦσιος, *Ant. epigr.* p. 51.

Mede, Icarii filia, *As.* 4.

Medea draconem, aurei velleris custodem, medicamentis sopit, *Ant.* 54; cum Iasone in Colchis, prope Phasidem, concubuit, 55.

Megara, uxor Herculis, *Pan.* 13.

Melampus, vates, *Ant.* 24.

Melanippe, mater Bootti, *As.* 3.

Melanthus, Laocoontis filius, *FPis.* 25.

Meles, fluvius (pater Homeri); ejus nuptiae, *As.* 12.

Menelaus: ejus forma, *FPis.* 17.

Mercurius cur lyram dederit Amphionis, *Pan.* 25.

Merope; ei pastor equorum tradit Οδίpum inventum, *FPis.* 19.

Messenia, *Ant.* 111.

Metus. *Vide* Terror.

Minerva calida lavaca Herculi emitis Thermopylis, *Pis.* 7. *Adde* Tritonis. Molpadia, soror Rhœtis, *Ant.* p. 41, b. Mosychlus, Lemni mons ignivomus, *Ant.* 37. Musæ, *FPis.* 26, *Ch.* 1. Jovis filiae, *Ant.* 1.

N.

Nemesis, magna dea, cui aram primus condidit Adrastus ad Ασερηνum; unde Adrastea dicta, *Ant.* 36. Neptunus, κυανοχάρτης, *Ant.* 73. Pater Ancæus ex Astypalæa, *As.* 6. Deus homini servit, *Pan.* 15. Pater Cercyonis, *Ant.* 20. Nereus: ab eo Hercules accepit Solis poculum, *Pan.* 8.

Niphates, mons Armeniæ, εὐσκόπελος, *FPis.* 3.

Nomades. *Vide* Scythæ.

Noxa, Ατη; Confutelia, "Υέρης: eārum est tertius potus in convivio, *Pan.* 6, v. 8 et 16.

Nycteus, pater Callistus, *As.* 8.

Nysa Arabica, *Ant.* 107.

O.

Oceanus: ab eo accepit Hercules poculum Solis, *Pis.* 5. Per eum redeunt Argonautæ, *Ant.* 56.

Οdipus: ejus res narrantur *FPis.* 19: *qui auctor est* Οdipum cæcum post mortem Iocastæ duxisse Eurygamen virginem, ex qua quattuor liberos suscepit. Polybo nutritionis mercedem at equos patris, quem ignorans occiderat, *Ant.* 47.

Οneus, pater Perimedes, *As.* 6. Et Τydei, *Ant.* 5. Quem genuit ex filia sua Gorge, *FPis.* 20.

Οnomaus procos filiae occidit, in his Eioneum, *FPis.* 19.

Οnotria Italiae, a vino (οἶνῳ) dicta, *FPis.* 7.

Ogygia nympha, (Ogygis filia), Praxidica, *Pan.* 17.

Olenus. *Vide* Dyme.

Onæa, porta Thebarum, *Ant.* 28.

Onæeus lucus (prope Thelpusam in Arcadia) Apollinis, *Ant.* 20.

Orithyia rapta ad fontes Cephissi (Ilissi?), *Ch.* 5.

Otus et Ephialtes, *Ant.* 109.

P.

Panopeus, filius Phoci, pater Epei, *As.* 5.

Panyasidis fragmenta, p. 13—20.

Parnassus, νιφέτης: eum transit Hercules, *Pan.* 14.

Parthenia, soror Rhœtis, *Ant.* p. 41, b.

Parthenopeus Argivus, *Ant.* 19.

Parthenopeus, filius Ancæi, mater Lycomedæ ex Apolline, *As.* 6.

Pelasgus, Telluris filius, *As.* 2.

Pelides. *Vide* Achilles.

Penelope, Icarii filia, *As.* 4.

Perilaus, filius Ancæi ex Samia, *As.* 6.

Perimede, Οnei filia, Phoenici nupta, *As.* 6.

Petulantia, "Υέρης, in convivio, *Ch.* 8.

Philodice, mater Magnetis ex Αέolo,

FPis. 19.

Phineus, Phoenicus filius ex Cassiopea, *Ant.* 58.

Φέθος. *Vide* Terror.

Phocus; ejus filii, *As.* 5.

Phoebe. *Vide* Γενῆς.

Phoenissa lingua, *Ch.* 4.

Phoenix; ejus progenies ex Perimede, *As.* 6. Agenoris filius, Cilicis, Phœni et Doricli pater ex Cassiopea, *Ant.* 58. Ejus filia (Europa), 3.

Phylacius, alii Phylæus, Solis boum custos, *Pan.* 9.

Pinarus, filius Tremili, *Pan.* 17.

Pirithous. *Vide* Theseus.

Pisa, *FPis.* 19.

Pisandri et falsi Pisandri fragmenta, p. 5-12.

Pleuron, pater Agenoris, *As.* 10.

Pluto ζεύροφρος, *Ant.* 102. Plutonis θόρας δόμος, 75.

Podargus, equus Thessalus Hippomenis, *Pis. epigr.* p. 12.

Pollux vinxit Amycum, *FPis.* 13.

Polybus, educaverat Οdipum, qui tanquam θρησκήρια ei dat Laii occisi equos, *Ant.* 46, et currum, *FPis.* 19.

Polydora, mater Idæ, *FPis.* 10.

Polyvinces, *Ant.* 30.

Praxidica, Ogygis filia, uxor Tremili, *Pan.* 17.

Procella, Θύελλα, mater equorum Martis, *Ant.* 35.

Proserpinæ Venus tradit Adonidem; quem quum illa sibi habere vellet, Jupiter decernit ut tertiam anni partem cum ea Adonis maneat, *Pan.* 23.

Ptous, Athamantis et Themistus filius, *As.* 7.

Pydes, fluvius (Pisidiæ), τηλεκλειτός, *Ant.* 79.

Pylus, ημαθόθεις, *Pan.* 19.

R.

Rhœo, Staphyli filia, ex Apolline genuit Anium, *Ant.* p. 41, b.

S.

Sacæ, genere Scythæ, μηλονόμοι, in Asia habitant, *Ch.* 3.

Samia, filia Mæandri, uxor Ancæi, *As.* 6.

Samia navis, suisiformis, celeris, *Ch.* 6.

Samus, filius Ancæi ex Samia, *As.* 6.

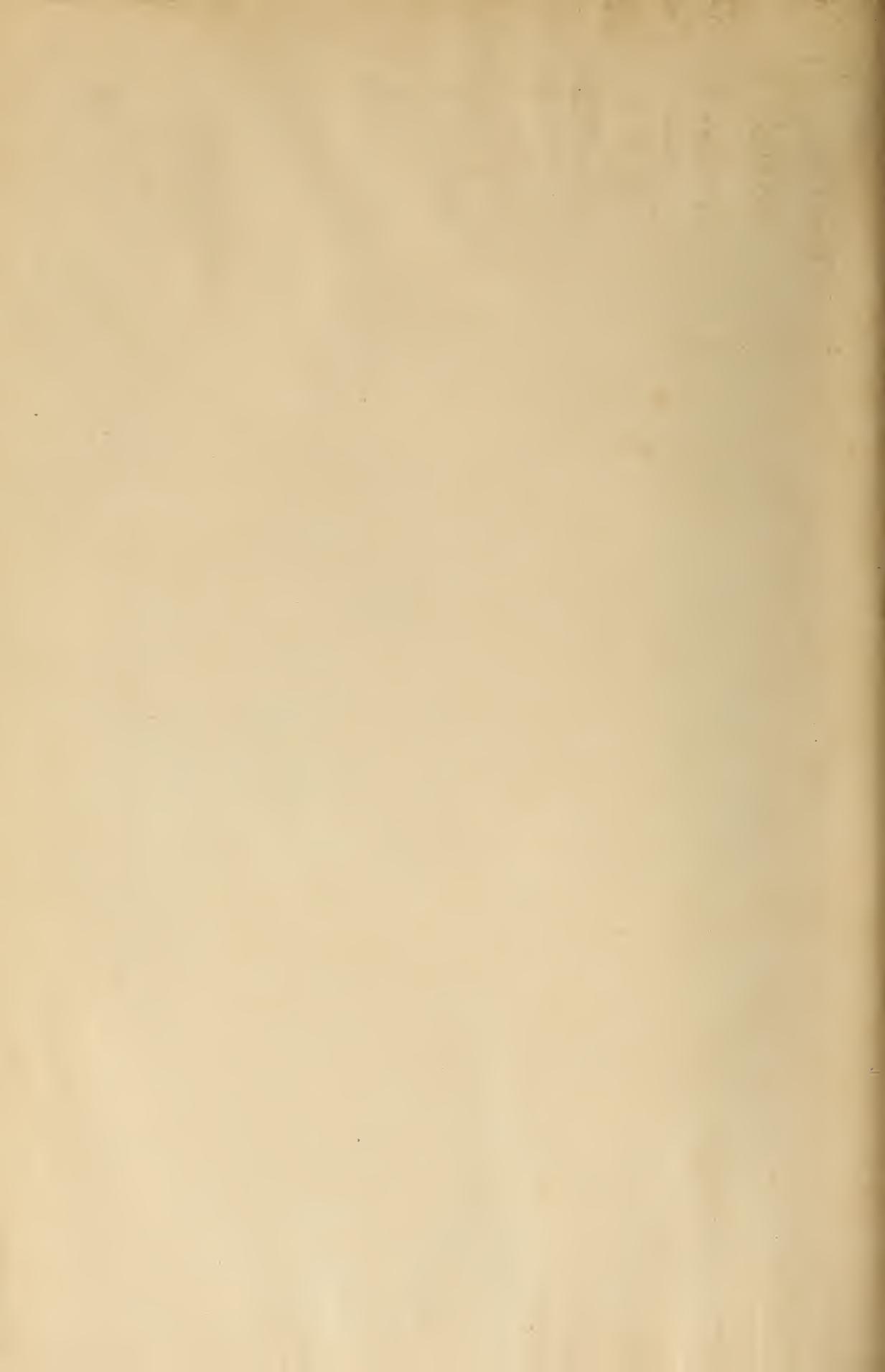
Saturnus, λάστος, Cœli patris genitalia falce excidens, *Ant.* 42.

Schœnicus. *Vide* Baton.

Scythæ Nomades, justissimi, quorum coloni Sacæ, *Ch.* 3.

- Scythia : inde venerant Harpyiae , *FPis.* 14.
 Sibrus, fluvius Lyciae, *Pan.* 17.
 Sicyon, urbs, *FPis.* 19.
 Sirius vel Siren (?) Jupiter, *Ant.* 95.
 Smyrna, Thiantis regis filia, ex ipso
 mater Adonis, in myrrham mutata, *Pan.* 23.
 Sol in poculo εὐχρεῷ (?) devehitur in
 Erytheam (Occidentem), *Ant.* 48.
 Eo utim Hercules, *Pis.* 5, *Pan.* 8.
 Qui sagittis petit Solem, *Pan.* 19.
 Solis boves, 9. Pater Gratiarum ex
 Agle, *Ant.* 108.
 Solymi montes, *Ch.* 4.
 Solymi, populus, a Solymo, Jovis et
 Calchedoniae filio, dicti, *Ant.* 60; a
 Bellerophonte excisi, 59.
 Solynus. *Vide* Solymi.
 Sphinx ex ultimis Äthiopiae partibus
 immissa Thebanis ab Junone, *FPis.*
 19. Ejus forma, et quos devoravere-
 rit; *ibid.*
 Staphylus, Rhœus pater, *Ant.* p. 41, b.
 Strophades insulae, unde dicta, *Ant.*
 57.
 Stymphalides aves; eas crepitaculis
 dispulit Hercules, *Pis.* 4.
 Syria, *Ant.* 114. *Vide* Græci.
- T.
- Talaus, pater Adrasti; ejus genus, *Ant.* 20.
 Taurus mons, *FPis.* 3.
 Tellus, Γαῖα, parit Pelasgum, *As.* 2.
 Ejus filius Ladon draco, *FPis.* 16.
 Et Arion equus, *Ant.* 20. *Adde*
 Γανῆς.
 Tenos insula, δριόεσσα, *Ant.* 86.
- Terror, Δεῖμος, et Metus, Φόβος, Pro-
 cellæ filii, equi Martis, *Ant.* 35.
 Teumessus, collis parvus in regione
 Thebana, describitur negative ut lo-
 quuntur, *Ant.* 2; ita appellatus quia
 Jupiter antrum ibi exstruxit (*τευ-
 ρήσατο*) Europæ occultandæ, 3.
 Thales philosphus primus docuit ani-
 mas esse immortales, *Ch.* 10.
 Thebae. Cadmeiorum urbs, φλάνουσα
 ὀπώραις, *Ant.* 32.
 Thebani: iis per iram Junonis Sphinx
 immissa, Laïi nefastam libidinem
 non punientibus, *FPis.* 19.
 Thelpusæus Arion, *Ant.* 20.
 Themisto, mater Ptoi ex Athamante,
As. 7.
 Therapus (al. Lethargus), canis Cre-
 tensis Hippæmonis, *Pis. epigr.* p.
 12.
 Thermopylae: ibi calida lavaca Her-
 culi emisit Minerva, *Pis.* 7.
 Theseus et Pirithous apud inferos in
 sellis sedent, scopulo adhaerentes,
Pan. 12.
 Thessalus (equis), *Pis. epigr.* p. 12.
 Thessalorum littora, *FPis.* 1.
 Thestius, Agenoris filius, mater Ledæ,
As. 10.
 Thias, rex Assyriorum, ignarus ex fi-
 lia Smyrna gignit Adonidem, *Pan.*
 23. Rex Syriæ et Arabiæ, pater A-
 donidis, *Ant.* 114.
 Thoas, equus Amphiaraï, *Ant.* 23.
 Θύελλα. *Vide* Procella.
 Thyone, nutrix Bacchi, *Pan.* 7.
 Tiresias: quattuor liberos habuit
 ex . . ., *FPis.* 18. Frustra con-
 sultit Laio, 19.
- Titanes, πρωτερηγενεῖς, γηγενεῖς,
Ant. 43.
 Tlous, filius Tremili, *Pan.* 17.
 Tremilus, μέγας, Lyciae heros; ejus
 filii ex Ogygis filia Praxidica, *Pan.*
 17.
 Triptolemus, Eleusinis filius; ad eum
 venit Ceres, *Pan.* 22.
 Tritonis, δίξι, Minerva, cui arma sunt
 curae, *Ant. epigr.* p. 51.
 Tydeus, Οἰνεος ex Gorge filia suscep-
 tus, *FPis.* 20. Apud subuleos edu-
 catus, *Ant.* 18. Τύδης, Οἰνείδης,
 Οἰνήτος, 5. *Idem* 30.
 Tyndareus mortuus ab Äsculapio sus-
 citatus, *Pan.* 18.
 Typhon, Jovem aggressus, *FPis.* 21.
- V.
- Venus irata Smyrnæ, sed amans filii
 ejus Adonidis, *Pan.* 23. Ejus est
 secundus potus in convivio, *Pan.*
 6. Venus armifera: in eam epi-
 gramma Antimachi, p. 51.
 Vulcanus, Ἀμφιγήνης, homini serviit,
Pan. 15. Ἡραιστότευκτοι tauri Äet-
 æ, *Ant.* 53. Ignis, quem Vulcanus in
 cacuminibus Mosychli montis
 emittit, 37.
- X.
- Xanthus, filius Tremili, *Pan.* 17.
 Τέρπης. *Vide* Noxa et Petulantia.
- Z.
- Zetes et Calais, inter Argonautas,
Ant. 51. *Adde* Boreadæ.
 Zethus; ejus genus, *As.* 1.

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 670 684 3

